«КУЛЬТУРНА ДЕРЖАВА»
Громадська Спілка

Чуріков Ю.І.
01021, м. Київ, вул. Грушевського, 28/2 оф. 104, тел.044-253-60-01
+380-098-043-57-52
E-mail: y_churikoff@ukr.net
код ЕДРПОУ 39644774

Тиж Ю.О.
Сертифікат на проектні роботи
Серія АА № 004182 виданий 21.12.2018 р.
www.kyiv-heritage.com
www.kyiv-heritage-guide.com
www.kyiv-landuse.com

Україна

Війна 2022 року

ДАЙДЖЕСТ

Збірка 1

Статті та новини № 1-300

м. Київ - 2022 р.

АНОТАЦІЯ

Дайджест (преса)

Дайджест (англ. *digest* — стислий виклад, резюме) — інформаційний продукт (видання, стаття, підбірка), що містить виклад творів у вигляді витягів з оригіналу чи у формі його вільного перекладу або добірку у повному чи скороченому вигляді найцікавіших творів, вибраних з інших видань.

Як правило, до такого передруку систематично вдаються провінційні друковані газети, які мають слабку кореспондентську мережу і відчувають брак інформації й поповнюють її недостачу за рахунок столичних видань. Наявність великої кількості дайджестів — ознака низького фахового рівня видання. Свідченням журналістської майстерності є наявність у газеті чи журналі значної кількості ексклюзивних матеріалів, тобто таких, що виготовлені саме для цього видання його кореспондентами та оглядачами.

Але навіть авторитетні газети з глибокими традиціями сьогодні не обходяться без передруків найбільш цікавих матеріалів з інших видань, вміщуючи їх у рубриках «Наші передруки», «Дайджест» тощо. Для читачів такі рубрики цікаві, оскільки в них часто із скороченням малоістотних частин уміщуються сенсаційні, непересічні твори та праці, які збагачують читача новими знаннями, несподіваними інтерпретаціями фактів.

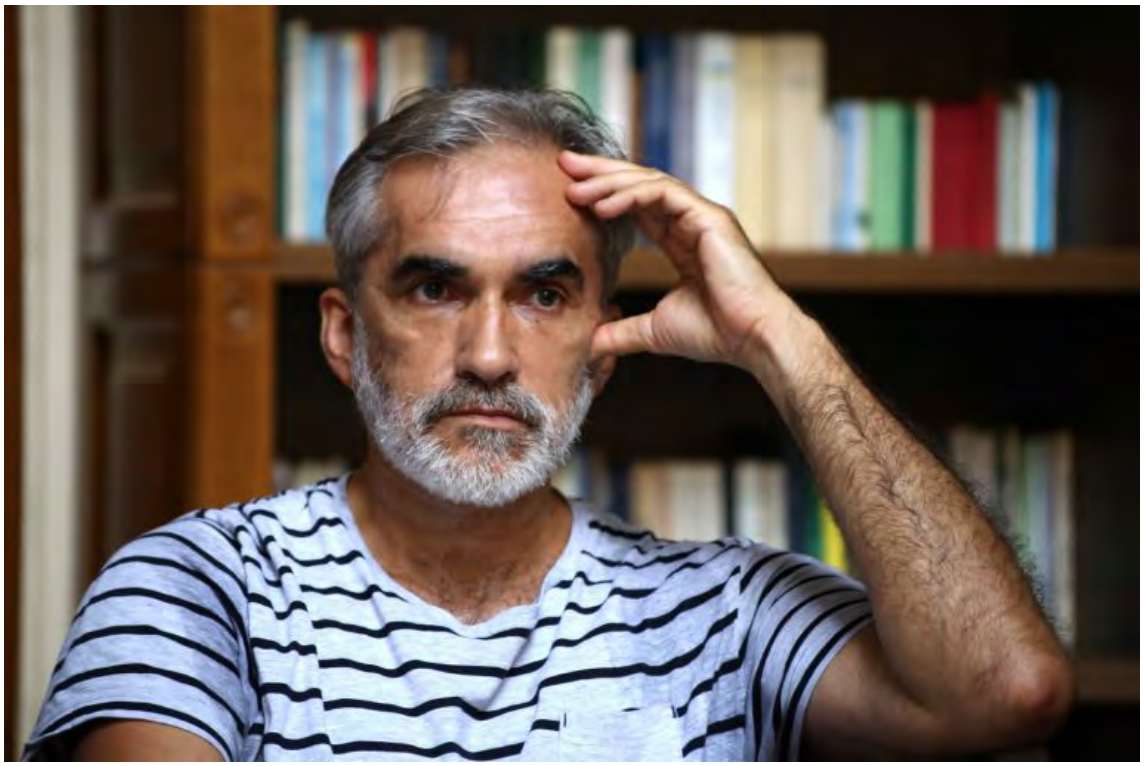
Первісно дайджестами називалися адаптовані для масового читання твори світової класики. Великі за обсягом романи стискувалися до розміру брошурки, що потребувала невеликого часу для ознайомлення й дешево коштувала. За допомогою такого видання можна було за півгодини «пройти» «Сагу про Форсайтів» Д. Голсуорсі чи «Війну і мир» Л. Толстого. Зрозуміло, що такі дайджести могли дати тільки псевдознання і аж ніяк не знайомили читачів ні з реальною філософською концепцією, ні з образним світом творів. Тим паче, що будь-який переказ обов'язково містить у собі елементи вибірковості, а, отже, й інтерпретації.

Моніторинг ЗМІ

Підготовка дайджестів публікацій є однією з найбільш поширених послуг у галузі професійного моніторингу засобів масової інформації. Її зміст полягає у створенні добірки найважливіших матеріалів за визначеною тематикою та за визначений період. Такий інформаційний продукт надає змогу відслідковувати головні новини у певному напрямку, отримувати експертні оцінки та прогнози розвитку галузі, відстежувати діяльність конкурентів тощо. Перевагою цього виду отримання даних є відсутність «інформаційного шуму».

ПЕРЕДМОВА

Историк Ярослав Грицак: Революция Зеленского — это третий Майдан, который хакнули

Украинская правда

Севгіль Мусаєва, Михайло Кригель, УП

2020-12-08

***"Якщо прибрати з історії всю брехню, це не означає, що залишиться лише правда. В результаті може взагалі нічого не залишитися"**, — жартував з історії та істориків польський письменник Станіслав Єжи Лец.*

І мав всі підстави для іронії. Переписування історії з оглядкою на кон'юнктуру стало настільки звичним, що часом складно зрозуміти, де закінчується наука і починається пропаганда.

У 2013 році відома британська історикиня Маргарет ***Макміллан*** написала книгу ***"Війна, яка покінчила із миром"***. У ній Макміллан аналізує не події, а ідеї, почуття, рішення, які призвели Європу до катастрофи — Першої світової війни.

Вихід книги спричинив бурхливу дискусію в Британії — занадто очевидними були паралелі із життя Старого Світу початку XX століття зі світом сучасним. Ті ж проблеми, такі ж амбіційні лідери, які не можуть передбачити розвиток подій хоча б на крок вперед, і люди, які вимагають від лідерів рішучих дій.

Через свою книгу авторка нібито намагається попередити: уникайте тих самих помилок, ось до чого вони призводять. Макміллан — яскравий приклад так званого ***відповідального історика***.

В Україні таким істориком є професор Українського католицького університету Ярослав Грицак.

Він вміє перетворювати науку про минуле як цвинтар історичного фактажу на розповідь про складнощі особистого вибору. Він повертає в історію людину разом з усіма її суперечностями. Він не боїться говорити непопулярні речі і не хитається разом з "генеральною лінією партії".

Ярослав Грицак розповів "Українській правді", чому електоральна революція Зеленського нагадує йому захоплення літака хакерами, який зв'язок між корупцією сьогодні і тотальним насильством радянських часів, чому історію не можна вписати в жорна "зради" і "перемоги", що заважає нам злетіти, якого героя сьогодні потребують українці і чому історик не може оселитися у вежі зі слонової кістки.

Ярослав Грицак: "Революція завжди робиться меншістю. І ніколи не приводить до національної єдності. Розколи неминучі, як неминуча боротьба старої й нової еліт та їхніх прихильників"

1. "Революція є вірусом трансформації, який можна порівняти з ковідом"

— Сплеск громадської активності — вуличні протести — перемога — гальмування — суспільна апатія — реванш — новий сплеск громадської

активності... Чи є для нас вихід з цього колеса сансари? Чи існує для України шлях еволюційного розвитку?

— Всі великі трансформації мали революційний характер. Україна перебуває в стані перманентної революції.

Можна сперечатися, коли вона почалася — в 1985-му, 1991-му, 2004-му або в 2013-му, але це є процес.

Революції швидко починаються, але не швидко закінчуються.

Англійська революція XVII століття тривала майже 50 років. Історія Польщі XIX століття — це смуга повстань і революцій. Російська революція тривала трохи більше 20 років, від більшовицького перевороту аж до сталінської революції зверху 1929-1930-х. Про німецьку революцію жартують, що їй вистачило "всього" 100 років, від 1848-го до падіння Гітлера, щоб нормалізувати Німеччину. А Французьку революцію 1789-го оголосили завершеною аж у 1989 році після падіння комунізму.

Щоб Україна трансформувалася в щось успішне, щось стале, вона мусить пройти через таку трансформацію. На мою думку, ми десь в середині цього процесу.

Що є добре в українському процесі — нам поки ще вдається це зробити без громадянської війни та авторитаризму. Це надважливо, тому що революції в історії часто вагітні масовим насильством.

— Здається, що для України вуличні протести — головний інструмент впливу на владу. Бо коригувати владу через вибори нам не цікаво й нудно. Чи є перманентний революційний процес *корисним* для молодої держави?

— Це не є питання — *корисний* він або не ***корисний***.

Революція є вірусом трансформації, який можна порівняти з ковідом. Ми добровільно не вступали в пандемію. І швидше за все, **не в наших силах вплинути, коли ми з неї вийдемо. Головне — вийти з цього живими і здоровими, принаймні більш-менш здоровими.**

— Існує *думка*, що новий Майдан може зруйнувати Україну як державу. Ви вважаєте, що це марні побоювання?

— Ні, я теж поділяю ці побоювання. Але **страх може бути позитивним фактором**. Коли ми усвідомлюємо можливість небезпечного сценарію, це підвищує наші шанси його уникнути.

Революції — це завжди час великої політичної турбулентності. Але зараз ми переживаємо інший тип революції з іншим сценарієм. Революції не є більше "великими". Це, умовно кажучи, революції не з великої літери "Р", а з малої.

Символом нових революцій є не гільйотина, а круглі столи — коли появляється можливість старій і новій еліті між собою домовлятися і гарантувати більш-менш мирний перехід у новий стан.

В тому сенсі прототипом нової революції є не Французька 1789 року або Російська 1917 року, а Оксамитні революції 1989-го (*революції в країнах Центрально-Східної Європи — УП*). **Чи стануть вони кривавими — *це вибір не революціонерів, а владних еліт*.**

І ще один важливий момент.

Сьогодні революції стаються набагато частіше, ніж ми звикли думати. Я люблю цитувати американського політолога Чарльза Тіллі. Він сказав, що тепер революції трапляються не з регулярністю сонячних затемнень, раз на декілька десятків років, а з регулярністю пробок на дорозі, по декілька на рік.

"Щоб змінити Україну, громадянське суспільство мало би висадити свій політичний десант у владу. Це йому не вдається" - Ярослав Грицак

Після 1989 року передбачали кінець історії, а разом з нею і кінець революцій.

Насправді, від початку 2000-х революції відбуваються в два рази частіше, аніж у XX столітті.

Арабська весна, Гонконг, Південна Корея, Туреччина, Чилі, Грузія, Вірменія, Білорусь — ось лише короткий список. У своїх підставових рисах вони схожі між собою.

Масові протести 2019 року у Чилі почалися з молоді. Там теж були "коктейлі Молотова", революціонери назвали головну площу у Сантьяго "Площею гідності", навіть була фейсбучна група "Росіяни у Чилі", учасники якої вимагали від влади рішучих силових дій, щоб покласти край цьому "революційному безладу". Тобто майже все, як під час Євромайдану.

Але **Євромайдан має *особливості*.**

Більшість революцій нового типу зазнали чи зазнають ***поразки***.

Так було в Туреччині, на Болотній в Москві, зараз так є у Мінську.

Український *Майдан* є одна з небагатьох революцій, які *поки що* закінчилися *перемогою*.

Звичайно, **це була *тактична* перемога, оскільки вона перекреслила негативні сценарії тодішньої влади**.

— А щодо стратегічної мети — як ви оцінюєте успішність Євромайдана?

— Тут **великий знак питання**.

Питання, **як ми з цього революційного процесу вийдемо, і куди він нас приведе.**

Успіх або поразка революції визначається тим, чи є у еліти, що прийшла до влади, воля радикально поміняти країну.

Ми вже маємо дві або три революції — можемо сперечатися, скільки їх було. Але **ми не маємо радикальних змін**.

Під радикальними маю на увазі не криваві події, а **зміни, які можуть вивести країну на принципово іншу траєкторію розвитку** — як це сталося, приміром, у Польщі часів Бальцеровича.

Ми не мали радикальних змін ані в 1991-му, ані в 2004-му, ані в 2014 році. **І продовжуємо платити за це**.

Ціна, яку ми платимо — це поява і зміцнення *олігархічного ладу*.

Чим довше ми відкладаємо реформи, тим більше вступаємо в «закляте коло олігархії». Ми можемо про Польщу багато поганих речей казати,

але **в Польщі немає олігархічного ладу**. Не можна знайти польського олігарха**. Тому що там були радикальні реформи**.

Нам це не вдається. Надіюся, що поки що. Тому що це ще не кінець.

— Про який вихід з революційного процесу мріє історик Грицак?

— Я мрію про славетну українську революцію. Таку, яка була в Англії в 1688 році. Вона не лише скинула з престолу короля Якова II і замінила його на Вільгельма III Оранського. Її наслідком став певний політичний компроміс, який стабілізував країну і створив умови для її стрімкого розвитку. Я мрію, щоб таке сталося в Україні.

Але **тут треба щонайменше двох речей**.

З одного боку, 1) має бути ***політична воля змінити країну***, а з іншого — 2) ***політична воля змінити країну мирно***. За винятком історії з Януковичем, який вдався до насильства, нам вдається мирна частина. Але зовсім не вдається перша.

Шанси на успіх є.

Під успіхом я розумію, умовно кажучи, входження України в лігу країн, які називають "стара Європа та її діти". Переживши великі політичні потрясіння, вони демонструють сталий розвиток. Після Другої світової війни на цей шлях стали країни Азії — "азійські тигри", останні тридцять років після падіння комунізму — країни Центральної Європи.

— Майдан зміг об'єднати активну частину українського суспільства. Але ми маємо визнати, що після Майдану суспільство поляризувалося. І з часом ця поляризація збільшується. Що може об'єднати українців?

— Революція завжди робиться меншістю. І ніколи не приводить до національної єдності. Розколи неминучі, як неминуча боротьба старої й нової еліт та їхніх прихильників.

Окрім того,

дуже часто революції супроводжуються ***війнами*** — не лише громадянськими, але й зовнішніми контрреволюціями.

Зараз роль такого світового жандарма-контрреволюціонера виконує ***Росія Путіна***. Україна відчуває це на власній шкурі. За таких обставин на об'єднання важко сподіватися.

"Головне питання зараз для мене: коли це покоління зможе подати свій власний голос? Коли буде мати власний політичний проєкт?" - Грицак

На що, однак, можна сподіватися, це на примирення, як це сталося під час Славетної Англійської революції. Але це вимагає багато часу і зусиль.

2. "Великі політичні трансформації займають 50 років. Україна зараз на 30-му році"

— Як ви уявляєте собі третій Майдан? І чи можемо ми вважати революцією те, що відбулося на президентських виборах 2019 року?

— **Абсолютно**. Колись ще за Порошенка я писав, що Україні потрібен третій Майдан, але третій Майдан біля виборчої урни. І я вважаю, що в 2019 році сталася електоральна революція.

Тільки я її називаю *«революцією, яку хакнули»*.

Умовно кажучи,

> **масмедійні *олігархічні групи* використали суспільні запити на зміни, і за допомогою власних медіа створили симулякр змін. *Вдалий симулякр.***

Колись я запропонував образ, який, на мою думку, передавав суть України за часів президентства Януковича: тоді Україна виглядала як літак, який захопили терористи.

Якщо триматися цієї самої метафори, то для мене електоральна революція Зеленського — це немов хакери захопили бортову систему літака. І за допомогою цієї бортової системи перехопили керування.

— Чи не є *вироком* для української національної і політичної *еліти* те, що на революційні запити суспільства була відповідь у вигляді *симулякру*?

— Це не вирок — навпаки це каже про *вправність* цієї еліти.

Ми думаємо, що еліта нам щось винна і має робити те, що ми хочемо. А насправді **еліта має одну мету — дорватися до влади і правити з вигодою для себе**.

І протягом останніх 30 років вона це успішно робить. **Це є погана новина**.

Доброю новиною є те, що

> **в країні неможливе довге існування при владі однієї еліти. У нас запущені механізми постійної зміни еліт.**

Ми не знаємо, що станеться з Зеленським до наступних виборів. Але ми майже напевно знаємо,

> що буде з його партією. Вона не існуватиме. Так само, як зараз не існують інші партії влади — Партія регіонів, "Наша Україна", "За єдину Україну", Комуністична партія.

У нас висока політична турбулентність. Це є ознакою того, що у нас продовжуються ***революційні процеси***.

У нас є ***матеріал*** на ***добру еліту***.

> Цим матеріалом, скажу трошки пафосно, є ***молоде покоління***, яке народилося в Україні після 1991 року.
>
> Воно вміє бунтувати, вміє створювати громадянське суспільство та солідарні горизонтальні зв'язки. **Але поки що не вміє зорганізуватися вертикально — породити політичний проєкт**.

Яке б красиве не було громадянське суспільство, воно само по собі не може змінити країну. Тому що все одно важелі змін не в суспільстві. Всі важелі змін у влади.

Щоб змінити Україну, громадянське суспільство мало би висадити свій політичний десант у владу. Це йому не вдається.

Я даю цьому поколінню умовно 30-річних те, що називається *«benefit of the doubt»* — я сумніваюся на їхню користь. Мій позитивний сумнів вкорінений в історії.

Для реалізації своєї адженди революції потребують *часу*.

> Про революційну "Весну народів" 1848 року говорили як про поворотний пункт, на якому історія забула повернути. А за 70 років вимоги революціонерів стали щоденною банальністю.

Те саме з молодіжними революціями 1968 року.

> Вони всюди зазнали поразки, а зараз ми живемо у світі, який значною мірою створили тогочасні революціонери — вони прийшли до влади двадцять років пізніше.

Дуже умовно говорять, що великі політичні трансформації займають 50 років. Україна зараз на 30-му році. **За наступні 10-20 років *нове українське покоління* в силу чисто біологічних законів *візьме в свої руки всю владу*.**

Головне *питання* зараз для мене:

> **коли це покоління зможе подати свій власний голос? Коли буде мати власний політичний проєкт?**

Поки що їхнім політичним проєктом, можна сказати, став ***Зеленський***. Так, цього разу ***симулякр***, але наступного разу може бути інакше.

— Ви не вбачаєте *небезпеку* для майбутнього через *розчарування*, що є в українському суспільстві сьогодні? Чи не зруйнує це розчарування віру у саму можливість змін?

— Я трохи старший за вас — отже, повірте мені, що в мене цих розчарувань було більше.

В мене були моменти паніки і розпачу, коли здавалося, що все скінчено.

> Нагадаю, що у 1994 році, коли Кучма переміг на президентських виборах польська Gazeta Wyborcza вийшла з заголовком "Прощавай, Україно" — був страх, що Україна повернеться назад до Росії на колінах.
>
> Пам’ятаю, як ми змагалися між собою в песимізмі перед Помаранчевою революцією і в 2010 році після перемоги на виборах Януковича. Тих з нас, хто мав навіть проблиски позитиву, вважали безнадійними оптимістами
>
> .

Песимізм та депресія є і будуть.

Ярослав Грицак: "Ключова проблема України зараз — це брак реформаторського політичного проєкту. Тому що серед політичних сил, які

зараз борються за владу, я не бачу жодної, хто насправді готовий міняти країну"

Проблема не в тому, що ми час до часу попадаємо у депресію — **проблема у тому, чи ми можемо кожного разу з них виходити**.

Це як з ***вірусом*** та ***імунітетом***:

чи ми маємо у собі ***відпірність***, а якщо не маємо, ***як нам її будувати***.

— В чому ви бачите сьогодні *головні ризики* для України? Це в першу чергу внутрішні загрози або зовнішні?

— ***Вирішальним*** є таки ***геополітичний контекст***.

Кожну країну можна порівняти з кораблем, що пливе по світовому океану. Якщо країна сильна, то вона сама прокладає собі курс. Якщо вона слабка, то вона не пливе, а дрейфує залежно від того, звідки дують сильні вітри і куди її несуть хвилі.

Україна слабка. Тому для неї важливий *геополітичний контекст*.

Чи зміниться вітер у світі?

> Що станеться в Білорусі, що станеться за 4-5 років у Польщі, як зміниться Америка з приходом Байдена до влади, що станеться з ***Росією***?

Те, що зараз бачу, не дає підстав ані для абсолютного песимізму, ані для абсолютного оптимізму.

> Головний сценарій для України сьогодні — залишатися на плаву і нарощувати силу, поки не відкриється нове вікно можливостей.

Повторюся,

ключова проблема України зараз — це брак реформаторського політичного проєкту.

Тому що

> серед політичних сил, які зараз борються за владу, я не бачу жодної, хто насправді готовий міняти країну.

— Після рішень Конституційного суду існує відчуття відкату, *контрреволюції*, що навіть не піднімає голову, а піднялася в повний зріст. Чи вважаєте ви, що зараз маятник історії в Україні хитнувся в протилежний бік, якщо говорити про ті позиції, які відстоював Майдан 7 років тому?

— Це не рух назад чи вперед — це радше рух вбік, такі собі революційні зигзаги. Революція і контрреволюція чергуються між собою.

Грицак: "У нас є матеріал на добру еліту. Цим матеріалом, скажу трошки пафосно, є молоде покоління, яке народилося в Україні після 1991 року"

Кожна революційна еліта, яка приходить до влади, обіцяє зміни, але **максимум її вистачає на пару місяців**.

> *Рекорд поставив Порошенко: за нього **радикальні реформи** тривали **майже два роки**.*
>
> *А потім почалася **контрреволюція** — наступ влади на громадянські інституції.*

Я називав це солодкою контрреволюцією.

> Ми зараз не згадуємо, скільки громадських активістів було вбито чи поранено в 2017-2018 роках. Не згадуємо тому, що це відбувалося за часів президента, який був проукраїнським.

Зараз невідомо який президент. Зрозуміло, він не є проросійським.

З ним *(Зе-през - Ю.Т.)* **інша проблема — *некомпетентність***.

> Він «не на тому місці опинився». І **головна загроза саме в цьому**.

Турборежим Зеленського потривав менше року. Зараз "антимайданівці" піднімають голови. Ми знову бачимо їх в публічній сфері через медіа.

Чи це вже контрреволюція? Думаю, що ні.

Особисто для себе я сформулював такий критерій.

> Говорити про контрреволюцію всерйоз можна буде, коли в Україну повернеться Табачник. Поки що його нема. Він відчуває, що зараз не той момент, коли можна повертатися.

— У нас сьогодні немає політичних ідеологічних проектів, партій, які б відповідали не лише на питання "куди", а й на питання "навіщо". Такий проєкт може живитися новою елітою.

В Британії або в США осередки цієї нової еліти — навчальні заклади. В Ізраїлі була військова еліта, в Японії еліта виросла з когорти чиновників. Де нам шукати нову еліту, яка може стати ідеологічним і кадровим донором політичних партій, і прийти до влади?

— Сучасні революційні проєкти **не обов'язково мають бути *ідеологічними***.

Зараз революції відбуваються без ідеології.

Про це добре сказав Франсуа Фюре, дослідник Французької революції 1789 року. Двісті років по цій революції, коли Центральну Європу охопила хвиля Оксамитних революцій, він прокоментував їх зі сарказмом: "Що це за революція? Стільки шуму — і жодної великої ідеї!".

Сучасні горизонтальні революції **можуть відбуватися без *ідей* і без *лідерів***.

Місце *ідей* зайняли *цінності*, місце *лідерів* — горизонтально структуроване протестне *суспільство*.

Брак лідерів не означає брак еліти.

*Еліта має бути — як, повторюю, **десант, який має доступ до важелів влади і готовий міняти країни**. Мають бути інституції, які формують цю еліту. В ідеалі — університети. Але реально **маємо ситуацію, віддалену від ідеалу на відстань світлових років**.*

Я не можу назвати точних цифр, але надіюся, що не помилюся:

Києво-Могилянська академія, яка в українських рейтингах займає перше місце щодо якості правничої еліти, випускає щороку декілька десятків правників, а одеська Академія юридичних наук Ківалова — декілька тисяч.

Які шанси є зробити якісні незалежні суди в Україні при такій пропорції?!

Потрібно створювати недержавні "вірусні" інституції, які б запускали новий тип освіти.

Я не бачу, щоб держава цим активно займалася.

Навпаки:

держава у нас, як античний цар Мідас, якого за жадібність боги покарали тим, що все, до чого торкався, перетворювалося на золото, і він помер від голодної смерті. Так само **наша держава: чого б вона не торкалася, зразу стає непридатним для вжитку**.

3. "Ми — це пішак, який намагається перетворитися на фігуру іншої вартості"

— В одному з інтерв'ю Збігнєв Бжезінський порівнював Україну зі слоном на шаховій дошці, який рухається лише у бік — назад і вперед. З якою фігурою на геополітичній шаховій дошці ви б порівняли Україну?

— Ми — це пішак, який намагається дійти до останньої горизонталі і перетворитися на фігуру іншої вартості.

Тобто

> ***потенціал*** є, але чи зможемо ми ним скористатися, **нікому не відомо**.
>
> В цьому наша найбільша і драма, і трагедія.

Історія має багато прикладів, коли ті, хто майже дійшов до останньої клітинки, вертаються назад.

> *Бо "майже" не рахується. Ти або доходиш до тієї клітинки, або тебе збивають.*

Наш діагноз — саме проблема останнього кілометра. Ми пробігли майже всю марафонську дистанцію, але не можемо пробігти цей останній кілометр. І не факт, що ми його пробіжимо. На цьому кілометрі можемо і лишитися.

Ми живемо на великому геополітичному розломі, а тому кожен світовий конфлікт для нас може мати особливо тяжкі наслідки.

Цілком можливо, що у наступні десятиліття, коли внаслідок глобальної

екологічної катастрофи вода і чорнозем стануть стратегічними ресурсами, ми

знову опинимося там, де були під час Першої і Другої світової війни: в серці темряви, якщо вживати метафору Джозефа Конрада.

Ця небезпека дуже реальна. Єдиний спосіб її зменшити — бути не об'єктом, а суб'єктом історії. А підвищення суб'єктності вимагає радикальних реформ.

— Те, що ми сприймаємо себе об'єктом, те, що в нас, можливо, недостатньо амбіцій — це частина психологічного портрету нації? Як позбутися комплекса жертви?

> *"Україна зараз є однією з таких Палестин сучасного світу, однією із територій, де зараз вирішується майбутнє світу" - Ярослав Грицак*

— Всі народи, які тут жили, були жертвами. І євреї, і українці, і кримські татари, і навіть росіяни.

У першій половині XX століття Україна, як і вся Східна Європа, стали територіями з екстремальним рівнем насильства.

> Не було жодної етнічної, релігійної, соціальної групи, яка би не стала жертвою. Як, до слова, не було жодної групи, представники якої не брали б участі у насильстві.

Ми цього не розуміємо, тому що звикли або до героїзації насильства, або навпаки до суцільного плачу. Але в обох випадках не усвідомлюємо, як це минуле екстремальне насильство кидає тінь на сьогодення.

Колись про це добре висловився російський історик-мистецтвознавець Ніколай Нікулін. Він писав, що

> за часів війни і сталінських репресій відбувався ***«дарвінівський відбір навпаки»***. Хто гинув в першу чергу? Розумний, чесний, активний. Хто виживав? Хитрий, підступний пристосуванець.

І це діяло аж до самого розпаду Союзу. А сьогодні ми маємо постгеноцидне відлуння тих часів.

До речі, **один із ефектів цього — *корупція*.**

> Суспільства, які пережили ***екстремальне насильство***, мають особливу ***схильність до корупції.*** Чому? Тому що корупція для них це спосіб ***виживання***.
>
> ***Насильство*** утворює суспільство, яке є за визначенням ***апатичним***. Тому що ***пасивність*** — найнадійніший спосіб ***виживання***.

Найважливіше, що сталося в Україні за часів незалежності — у нас *з'явилося покоління, яке не має цих ознак.*

Яке не пам'ятає це ані на генетичному рівні, ані особисто.

Це ключовий капітал України.

Історія кидає нам довгу тінь і ми нарешті дістали шанс вийти з цієї тіні.

Наш революційний процес — це значною мірою спроба виходу з цієї тіні.

4. "Ми мусимо подолати історію, змінити її траєкторію"

— Десь три роки тому "Дзеркало тижня" проводило соціологічне дослідження на тему чому українці виїжджають, і що їх залишає в Україні. Мене вразили результати: більше 57% людей відповіли, що Україна — це країна їхніх батьків, їхня земля і вони мають розбиратися зі своїм минулим. І лише 28% сказали, що Україна — це країна їхніх дітей і вони мають дбати про майбутнє. Це, мабуть, також про постгеноцидну Україну. Іноді здається, що минуле настільки нас заземлює, що у нас немає крил злетіти. Що робити?

— Власне, ви мене підвели до дуже доброї метафори.

Історія є нашою гравітаційною силою, вона не дозволяє нам літати, відірватися від землі.

Єдиний спосіб відірватися — побудувати літак. **Таким літаком є *нації*.**

Імперії не літають. Вони не витримують стресу модернізації і рано чи пізно розпадаються.

1) Перше питання: ***чи той літак готовий***, а
2) друге — ***чи є еліта, яка готова підготувати пілота***, що застрибне в кабіну і візьме на себе відповідальність за політ.

Мій, як би сказати, діагноз — *літак* *(нація - Ю.Т)* ***є.***

Може, не такий досконалий, як ми хочемо, може, не так добре розмальований, може, не такий швидкий, як у інших. Але він є. Інакше країна би не встояла ці останні 30 років. Скільки раз вже говорили, що вона розпадеться, от-от. Не розпадається.

Модернізація має ***два крила***.

1) Одне крило є ***політичне***, 2) друге — ***економічне***.

Більшість авторитарних країн пробують модернізуватися економічно, але не рухають політичної системи. Так робила

> *Російська імперія перед Першою світовою війною. Ціною стала одна з найбільш кривавих революцій у світовій історії.*

Україна намагається робити ***політичні реформи***.

> Поки що їй не дуже вдається, але пробує.

Економіка запускається ***політичними важелями***, які мають забезпечити легкість провадження ***бізнесу*** та недоторканність ***власності***.

> Тому **ключова для мене реформа** — реформа суду. **Без цієї реформи ми не можемо мати нормальної економічної активності.**

Якщо ***політика*** й ***економіка*** це такі дві шестерні, які між собою зв'язані і крутяться, то щоб вони не зірвалися і не поламали зубці, має бути ***змазка***.

> І цією ***змазкою*** стає ***гуманітарна політика***. Зокрема, політика подолання історії. Для мене ***гуманітарна політика*** — це про те, як помирити українців з українцями. В першу чергу, щодо власної історії.

— Щодо подолання історії і примирення українців з українцями. Після смерті диктатора Франко в Іспанії були спроби прийняти Pacto del olvido — пакт про забуття між правими та лівими, прибічниками диктатора і його жертвами. Зокрема, це стосувалося й історичної пам'яті.

Величезна кількість проспектів і бульварів, названих на честь Франка і його соратників після перемоги фашизму в 1939 році, були перейменовані. Але замість того щоб називати вулиці іменами республіканських героїв, іспанський уряд пропонував дати їм імена королівських осіб минулих часів. На вашу думку, чи корисний для України такий досвід?

— Є різні ***моделі примирення***, одна з них є **іспанська**, і вона насправді була успішною, поки Іспанія переживала трансформацію.

> Але, на жаль, в Україні вона неможлива з двох речей.

1) По-перше, в Іспанії був монарх, яких міг грати роль гаранта та арбітра. В Україні немає такої фігури.

2) По-друге, для Іспанії це було внутрішнє питання. Ані Франція, ані Португалія не втручалися і не казали іспанцям, що іспанська історія є частиною французької чи португальської історії. В нашому випадку є

російський фактор. **Скільки би ми не мирилися, Росія буде вкидати приводи для того, щоби ми продовжували сваритися.**

Грицак: "Ми декомунізували Україну, але поки що не маємо сміливості

говорити про злочини з іншого боку, зокрема про наші, умовно кажучи, українські."

Є й інші моделі подолання історії. Наприклад, **німецька**. Коли засуджуються злочини усіх сторін, чи то комунізм, чи то фашизм — немає значення.

В нас нібито це сталося, але наполовину. Ми декомунізували Україну, але поки що не маємо сміливості говорити про злочини з іншого боку, зокрема про наші, умовно кажучи, українські.

Особливо важко говорити правду про самого себе в умовах війни, бо часом правда сприймається як зрада всіх позицій.

Ми боїмося говорити про єврейські погроми 1919 року. Або про Волинську різню. Зрештою, це не українська хвороба. Німецька модель не спрацювала в жодній посткомуністичній країні. Тому що у кожній країні є одна або інша група, якій невигідна правда, і ці групи мають велику електоральну підтримку.

Як на мене, Україні властиві ***слабкості молодої держави***.

Умовно кажучи, ми як ті дорослі підлітки, яким в дитинстві не давали бавитися іграшками, і тепер ми хочемо все "наздогнати". Ми досі не набавилися цими іграшками, тому не можемо відповідально ставитися до історії.

— Пане Ярославе, як історику живеться в *дискурсі* зрада-перемога? І як, на вашу думку, з цього дискурсу можна вийти?

— Британський історик Тімоті Гартон Еш колись порадив: ***"Якщо не бачиш виходу – пробуй розширити контекст"***.

На мою думку, один з виходів полягає у включенню української історії в ***глобальний контекст***.

Коли я це говорю, не маю на увазі, що Україна була у центрі глобальної історії. Просто будь-яке явище чи будь-яку історію можна подати у глобальному контексті.

Коли ми подаємо ***глобальний контекст***, то починаємо розуміти, що **деякі проблеми чи слабкості, які ми вважаємо виключно своїми власними, "національними", насправді є *проблемами структурними***.

"Історик, який зводить лише до одної відповіді, є не істориком, а

пропагандистом, який відстоює інтереси однієї сторони" - Ярослав Грицак

*Це не знімає відповідальності за вчинки з нас або з наших предків — це просто дозволяє краще **зрозуміти вибір, який стоїть перед нами чи стояв перед ними**.*

Зокрема, це дозволяє показати, що

> **думання в категорії *дихотомії* – або, або – не є ані правильним, ані продуктивним.**

Як оцінити поведінку населення України під час німецької окупації — це була зрада чи перемога?

Глобальний контекст показує, що,

> по-перше, часто грань між колаборацією та спротивом була тонка.
>
> По-друге, її товщина визначалася не окупованим населенням, а окупаційною владою. А
>
> по-третє, на Сході Європи взагалі, а в Україні зокрема, вона була особливо тонка з огляду на жорстокість німців: Україна по суті була концтабором під відкритим небом.

Тому,

> вибір, який стояв перед українцями, був не "коллаборация ія чи спротив", а як вижити.
>
> Заради виживання люди могли і колабораціонувати, і чинити спротив, а більшість взагалі уникали робити цей вибір.

Історик, який зводить лише до одної відповіді, є не істориком, а пропагандистом, який відстоює інтереси однієї сторони.

І, навпаки,

> **історик, який пробує показати складність ситуації та тих моральних і політичних виборів, які стояли перед нашими предками, дозволяє знайти своє місце в історії різним сторонам.**

Це, зрозуміло, мій дуже суб'єктивний, дуже особистий підхід. Я хочу написати таку історію, яка об'єднає українців. Ні, не об'єднає, ми не можемо об'єднатися, це ілюзія. Я хочу написати історію, яка б могла **примирити українців між собою**.

— Чи існують речі, де ця *дихотомія природна*, і розширення контексту не змінює суті? Припустимо, якщо йдеться про те, чий Крим.

— Абсолютно так.

В історії є місце на ситуації простого морального вибору, на такі саме прості істини, як і в житті:

> голодного треба нагодувати, бездомного треба притулити на ніч, на слабшого не можна піднімати рук, дітей не можна кидати. Відповідно до цього, який може бути сумнів, чий Крим?

Але, погодьтеся, **бувають різні *ситуації***.

> *Одна справа відповідати на питання "чий Крим?" в умовах безпеки і комфорту, а інша — коли ви в камері, в підвалі "ДНР", і до вашої голови приставили пістолета.*
>
> *А ще гірше, коли у ситуації власної безпеки і комфорту ти засуджуєш того, хто вийшов з підвалу "ДНР" або ж протестує проти Лукашенка.*

Колись дуже важливу річ сказав Альбер Камю:

> ***у кожному складному виборі ти маєш стояти на боці жертви і не маєш виправдовувати катів***. І не має значення, якої національності є кат або його жертва. Камю був письменником, але його етос перейняли історики, яким я найбільше довіряю — як от Тоні Джадт чи Тімоті Снайдер.

5. "Ми, як та гусінь, яка бачить лише те, що їсть"

— В есе "Звідки нам брати сили?" ви розповідали про філософію цинічного оптимізму і про головний принцип цієї філософії: кінець світу неминучий, але ми маємо робити все, щоб він стався не за нашого життя. Як відтермінувати кінець світу?

— Це питання на мільйон доларів.

У своїх лекціях я пробую відповісти на нього на прикладі двох осіб, які, я вважаю, **врятували світ**. Осіб зовсім не першого чи другого ряду, про них взагалі зараз мало хто знає.

Перша — Барбара *Такман*, американська жінка-історик.

> *Вона навіть не була професійним істориком, вона просто писала книжки. Одна з них називалася **"Зброя для серпня"**. Це була книга про те, що Перша світова війна почалася з помилкових, безоглядних рішень кількох десятків людей — монархів, дипломатів, які вважали, що війна буде переможною і короткою, і до Різдва року всі вернуться додому. Ви пам'ятаєте, що було далі.*

Книжка Такман з'явилася напередодні Карибської кризи. І її прочитав тодішній президент США Джон Кеннеді. Він закупив декілька десятків примірників, щоб розіслати всім членам генерального штабу, командирам підводних човнів з ядерною зброєю. Щоб вони розуміли, як з малих рішень виникають страшні проблеми.

Кажуть, що це була одна із історичних книжок, яка мала найбільший вплив на світову історію, тому що вона якимось чином посприяла збиттю градуса під час Карибської кризи

Ще один приклад того, як кожний на своєму місці може відтермінувати кінець світу. В ніч з 25 на 26 вересня 1983 року **радянський офіцер Станіслав *Петров*** під час чергування побачив на моніторах, що з боку Америки наближаються невідомі об'єкти, які могли бути сприйняті як ядерні ракети.

Він мав прийняти рішення за якусь хвилину, і це рішення могло стати початком останньої війни в історії людства. Він цього не зробив. На щастя, виявилося, що це був просто ключ журавлів.

Історії Такман або Петрова я згадую тому, що ми ніколи не знаємо, де насправді приймаються ключові рішення, які впливають на долю світу.

Моя теза:

сучасний світ настільки багатополярний і фрагментований, що, цілком можливо, це відбувається саме там, де ми з вами зараз розмовляємо.

— Можливо, ці ключові рішення приймаються у нас в голові.

— Хочеться думати, що так. Принаймні ми маємо відповідально ставитися до того, що робиться у нас у голові.

Колись владика Борис Гудзяк навів ***історичну паралель***. Він сказав

— дивіться, Палестина першого століття. Ну що є Палестина? Маленька провінція Римської імперії. Хто про неї в Римі знає? І тут в Палестині з'являється якась дивна іудейська секта з якимось сином столяра, який заявляє, що він син Бога живого. Набрав собі 12 неосвічених ремісників, рибаків, селян і вони разом по цій Палестині вештаються.

Далі виходить зовсім погано, цього "самозванця" розпинають. Апостоли розбігаються, і один з них, Петро, іде до Риму, де його також розпинають. А як за пару сот років називається головний храм у Римі?

Собор святого Петра! І це є собор якої церкви? Християнської, яка виникла у далекій провінційній Палестині.

Це ілюстрація дуже важливої тези, що

часом у світі немає ані периферій ані центрів.

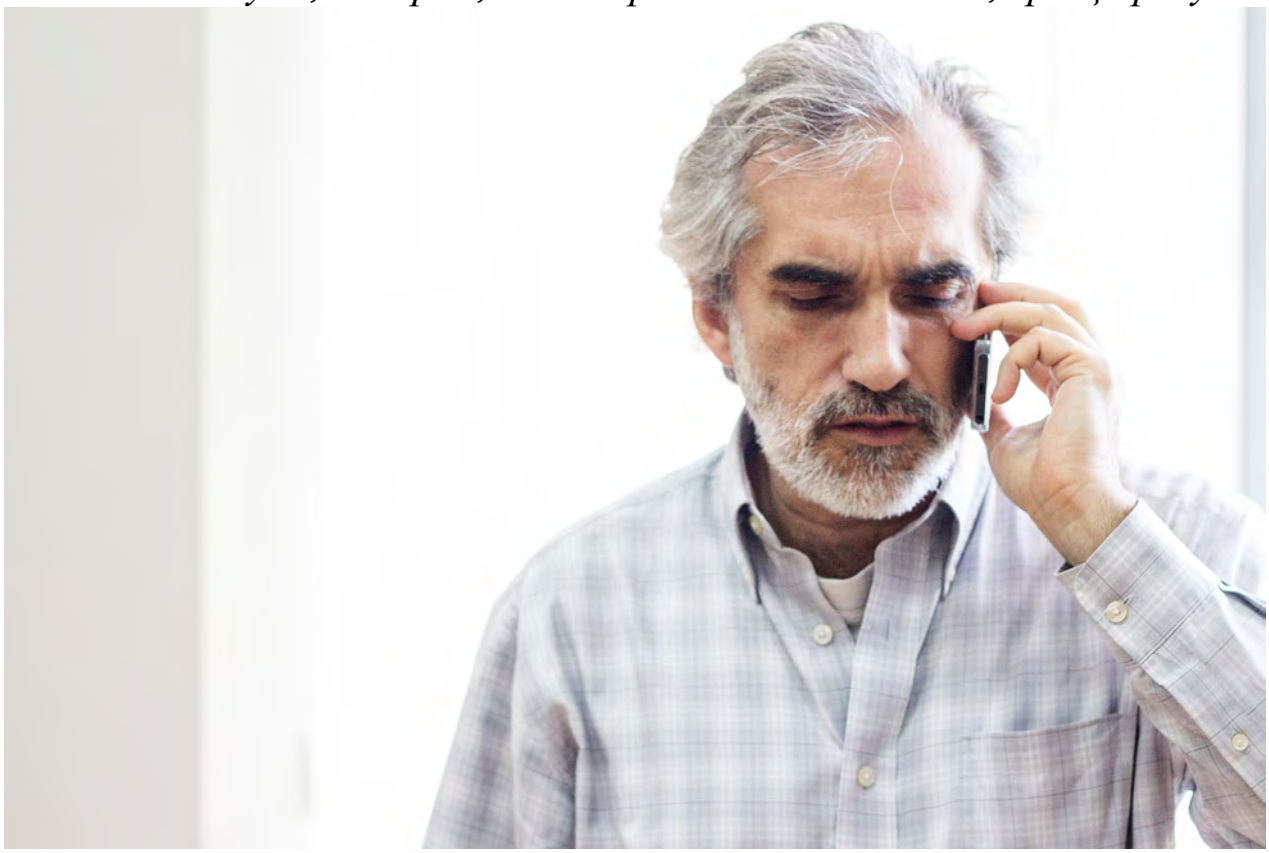
Україна зараз є однією з таких Палестин сучасного світу, однією із територій, де зараз вирішується майбутнє світу.

Скажемо, значно в більшій мірі, ніж Швеція або Норвегія, або Узбекистан. Без жодних образ для цих країн.

Чому ми це не розуміємо?

Тому що надто сильно занурюємось у власні проблеми. Ми, як та ***«гусінь, яка бачить лише те, що їсть».***

"*Умовно кажучи, історик, який пережив два майдани, краще розуміє*

революцію 1917 року, ніж історик, який тих майданів не пережив" - Грицак

— З іншого боку, багато хто з нас впевнений, що весь світовий порядок денний крутиться навколо України. Що, м'яко кажучи, є перебільшенням.

— Це теж про занурення у власні проблеми.

Перебільшує завжди той, хто мало знає. Тому що знання вимагають скромності у власних оцінках.

Бути пупом землі — це не є честь. Це *небезпечно*.

Інколи я би дуже хотів мати скучне життя, бути фіном чи норвежцем.

Я маю приятеля — шведа. Він політолог і ми колись говорили про історичну пам'ять, сперечалися щодо того, хто є головними героями в історії Швеції. Він призадумався, а потім сказав: "Ну, може, "ABBA"". Розумієте, не Карл XII, як сказав би на його місці українець або росіянин, а гурт "ABBA".

Не пам'ятаю, хто це сказав першим: «***щасливі народи не потребують героїв»***.

Україна сьогодні потребує героїв. І це ще одне свідчення того, що ми не щасливі зараз.

— Передбачаю на цьому місці нездорове збудження патріотично налаштованих співвітчизників. Можливо, ця теза потребує розширення контекста.

— Звичайно, **жодна нація не може існувати без героїв, герої потрібні всім**.

Але ***щасливі народи*** **потребують інших героїв, ніж *нещасні***.

Для мене герої — це ті, хто жертвують власним життям заради спасіння інших.

Цветан Тодоров, французький історик і філософ, болгарин за походженням, автор книги, в якій він порівнює сталінські і гітлерівські концтабори, сформулював важливу думку:

майже кожен, хто пережив табори, вижив не сам. Був хтось, хто допоміг йому вижити. Це про те, що навіть на дні самого пекла добро мало значення.

Ці герої не формулювали великі ідеї і не вели за собою народи в світле майбутнє.

А були просто порядними людьми і зберегли цю людяність навіть в екстремальній ситуації. Як от священик Омелян Ковч, який рятував усіх незалежно від національності, а загинув у концтаборі.

В умовах Східної Європи бути порядним — дуже часто є героїзмом.

От я мрію про те, що колись Україна зможе вийти з цієї зони, де порядність є чимось анормальним і героїчним.

— Ви сьогодні активно включені в порядок денний. Це ваш свідомий вибір чи неминучість? Чи може історик дозволити собі жити у вежі зі слонової кістки?

Грицак: "Особливо важко говорити правду про самого себе в умовах війни, бо часом правда сприймається як зрада всіх позицій"

— На жаль, не може. Ми не маємо того щастя чи тієї привілеї займатися лише минулим.

Адам Загаєвський, відомий польській поет із Кракова, колись чудово сказав про унікальність Львова і Кракова

— це міста-кабінети, де можна сісти, закритися і написати щось дуже важливе. Але щоб це сталося, треба спочатку з них виїхати, надовго виїхати. Тому що сидячи в них, нічого не зробиш.

Марк Блок, французький історик, який брав участь у русі опору і був розстріляний гестапо в 1944 році, говорив, що

добрий історик не має права не займатися сучасністю, бо якщо ти розумієш сьогодення, ти розумієш історію.

Умовно кажучи, історик, який пережив два майдани, краще розуміє революцію 1917 року, ніж історик, який тих майданів не пережив.

Історик — це про життєвий досвід.

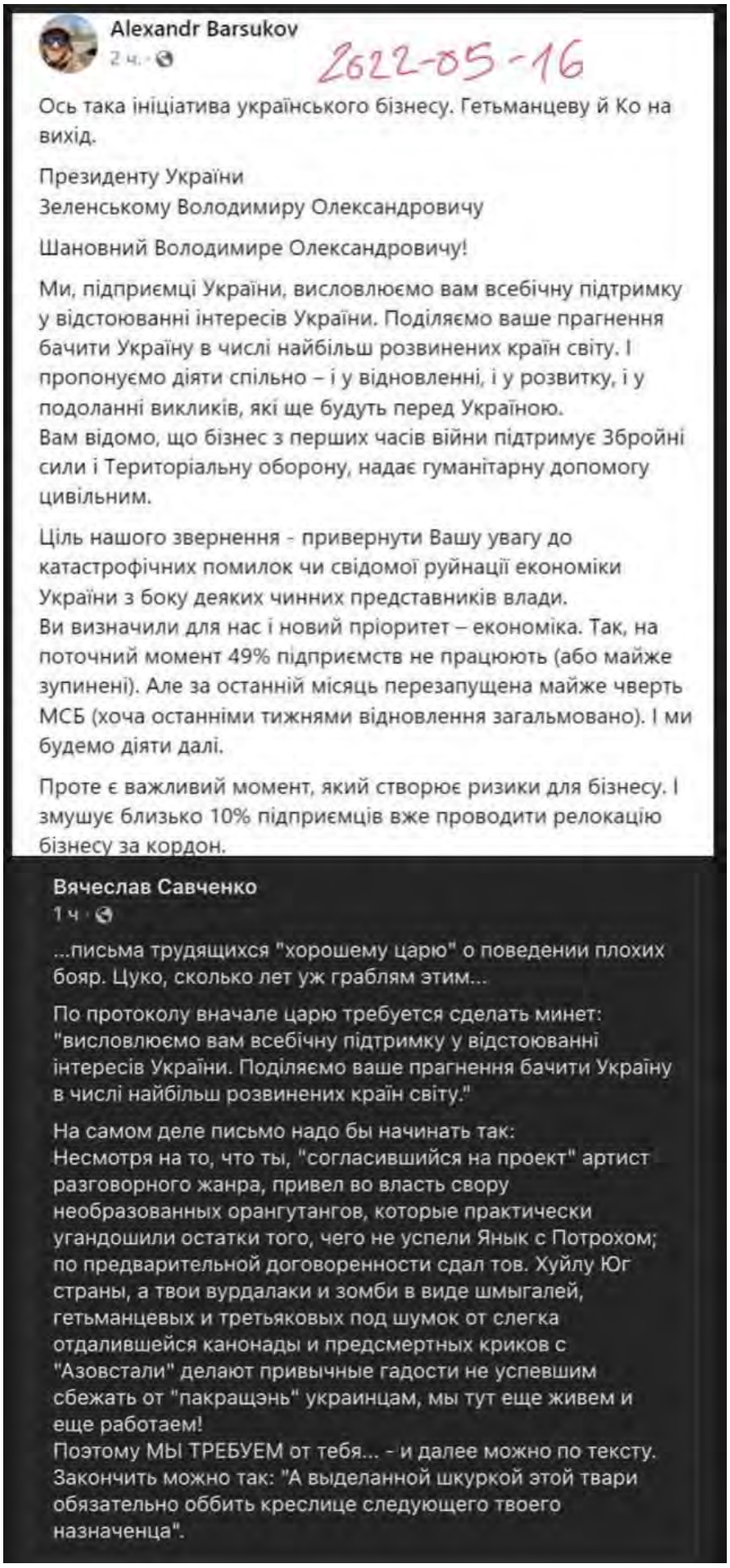
Я завжди жартую, що одна з фахових привілеїв істориків в тому, що вони мають жити довго. Бо чим довше живуть, тим кращими вони можуть стати.

Ну і, знаєте, може, це трошки цинічно, але я зараз маю штучно створену слонову вежу на назву "пандемія". Вона мене прив'язала до комп'ютера, і я давно не почував себе так добре. Я можу зараз сидіти і писати про насправді важливі речі — у першу чергу, глобальну історію України, яка, надіюся, вийде наступного року.

***

ВСТУП

Вступ

Alexandr Barsukov
2 ч. ·

2022-05-16

Ось така ініціатива українського бізнесу. Гетьманцеву й Ко на вихід.

Президенту України
Зеленському Володимиру Олександровичу

Шановний Володимире Олександровичу!

Ми, підприємці України, висловлюємо вам всебічну підтримку у відстоюванні інтересів України. Поділяємо ваше прагнення бачити Україну в числі найбільш розвинених країн світу. І пропонуємо діяти спільно – і у відновленні, і у розвитку, і у подоланні викликів, які ще будуть перед Україною.
Вам відомо, що бізнес з перших часів війни підтримує Збройні сили і Територіальну оборону, надає гуманітарну допомогу цивільним.

Ціль нашого звернення - привернути Вашу увагу до катастрофічних помилок чи свідомої руйнації економіки України з боку деяких чинних представників влади.
Ви визначили для нас і новий пріоритет – економіка. Так, на поточний момент 49% підприємств не працюють (або майже зупинені). Але за останній місяць перезапущена майже чверть МСБ (хоча останніми тижнями відновлення загальмовано). І ми будемо діяти далі.

Проте є важливий момент, який створює ризики для бізнесу. І змушує близько 10% підприємців вже проводити релокацію бізнесу за кордон.

Вячеслав Савченко
1 ч ·

...письма трудящихся "хорошему царю" о поведении плохих бояр. Цуко, сколько лет уж граблям этим...

По протоколу вначале царю требуется сделать минет: "висловлюємо вам всебічну підтримку у відстоюванні інтересів України. Поділяємо ваше прагнення бачити Україну в числі найбільш розвинених країн світу."

На самом деле письмо надо бы начинать так:
Несмотря на то, что ты, "согласившийся на проект" артист разговорного жанра, привел во власть свору необразованных орангутангов, которые практически угандошили остатки того, чего не успели Яныk с Потрохом; по предварительной договоренности сдал тов. Хуйлу Юг страны, а твои вурдалаки и зомби в виде шмыгалей, гетьманцевых и третьяковых под шумок от слегка отдалившейся канонады и предсмертных криков с "Азовстали" делают привычные гадости не успевшим сбежать от "пакращэнь" украинцам, мы тут еще живем и еще работаем!
Поэтому МЫ ТРЕБУЕМ от тебя... - и далее можно по тексту.
Закончить можно так: "А выделанной шкуркой этой твари обязательно оббить креслице следующего твоего назначенца".

Хронологія
подій вторгнення
Книга-1

№ 1-а

А. Передмова

1) ЗС України:

Командування	
Верховний головнокомандувач	Президент Володимир Зеленський
Міністр оборони	Олексій Резніков
Головнокомандувач	генерал-майор Залужний Валерій
Начальник Генерального штабу	генерал-лейтенант Сергій Шаптала
Людські ресурси	
Вік	від 18 до 27 років[3]
Призов	12, 18 місяців[3]
Населення у призовному віці	11 149 646 (2015), віком 16–49
Придатних для військової служби	6 970 035 (2015), віком 15–49
Щорічно досягають призовного віку	482 000 (2018)
Активні службовці	246 445 (лютий 2021)[4] (19 місце)
Резерв	1 000 000
Службовці за кордоном	миротворчі місії [розгорнути]
Витрати	
Бюджет	₴ 286,6 млрд (2022) [5] $ 5.5 млрд (2020)
Відсоток у ВВП	▲5.9 % (2022)[5]

2) Окрім того,

Україну по всіх ознаках можна вважати поліцейською державою, так як кількість озброєних владою людей перевищує світові норми
В Україні до **220 тисяч працівників МВС** (у т ч ***Нац гвардія***).

Министерство внутренних дел Украины

сокращённо — МВД Украины

укр. *Міністерство внутрішніх справ України*

Эмблема МВД Украины

Общая информация	
Страна	Украина
Юрисдикция	Украина
Дата создания	22 января 1918 года
Предшественники	Министерство внутренних дел СССР Министерство внутренних дел УССР
Руководство	
Подчинено	Кабинет министров Украины
Вышестоящее ведомство	Кабинет министров Украины
Министр	Денис Монастырский
Устройство	
Штаб-квартира	Киев
Число сотрудников	220 000 человек
Годовой бюджет	85 835 607 100 ₴[1]
Подведомственные органы	**Национальная полиция** **Государственная пограничная служба** **Государственная служба по чрезвычайным ситуациям** **Национальная гвардия** **Государственная миграционная служба**
Сайт	mvs.gov.ua

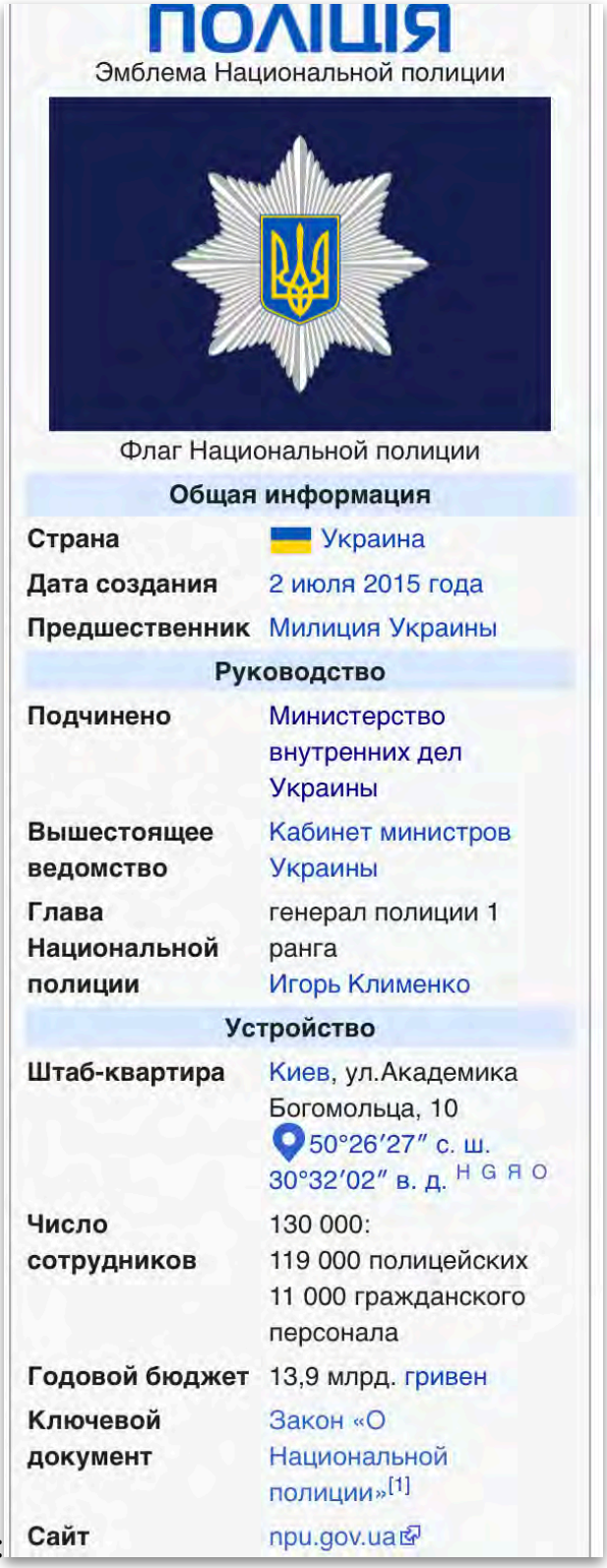
У пропорції до кількості населення це – до 400 співробітників МВС на 100 тисяч жителів України.

Загально ж світовий показник – до 300 поліцейських, а за рекомендаціями ООН – 222

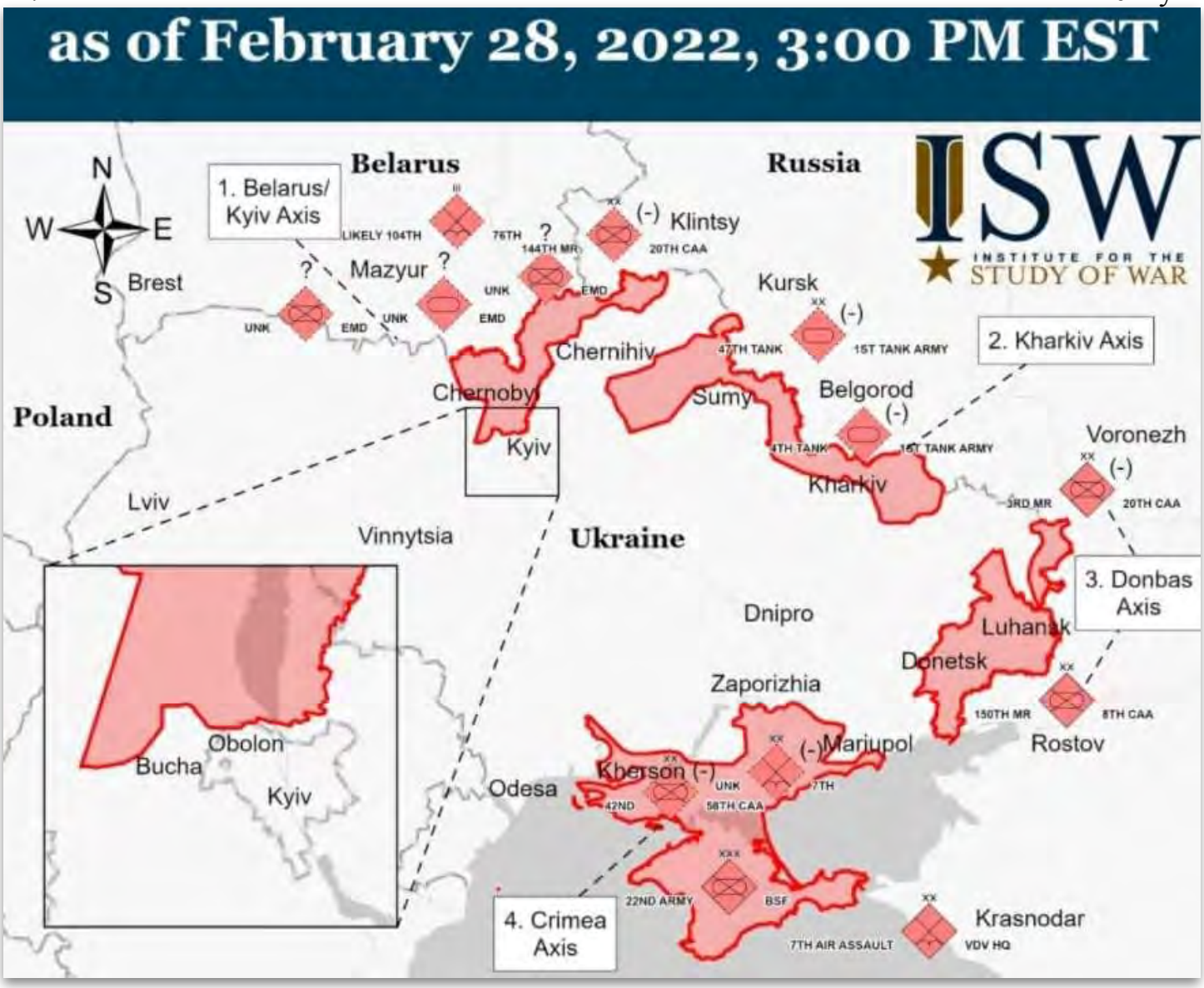
поліцейських на 100 тисяч громадян.

У тоталітарному СРСР було близько 300 міліціонерів на 100 тисяч громадян.

3) У т ч ***Поліція***

:

«По мере наступления силы наступающей стороны сравнительно быстро ослабевают (в частности, из-за необходимости удерживать всё более растянутые линии снабжения и распыления сил для этого);

Ситуация же для обороняющейся стороны обычно более благоприятна (линии снабжения укорачиваются, спланированное отступление позволяет сконцентрировать силы).

Из-за этих факторов, если наступающие силы не могут или не планируют одержать стратегическую, окончательную, победу, а обороняющиеся не уклоняются от боя, при продолжении наступления может наступить момент, когда перевес сил оказывается на стороне обороняющихся.»

Это явление было подмечено ещё ***Клаузевицем*** в его труде ***«О войне»***; он назвал его ***кульминационным пунктом наступления***.

Искусство военачальника состоит в том, чтобы достичь целей наступления до того, как возникнет кульминационный пункт. В случае продолжения наступления после кульминационного пункта возможна контратака

противника и катастрофа, так как реакция в такой ситуации «обычно значительно превосходит силу предшествовавшего ей удара».

***

№ 1-б.

Віктор ***Кевлюк***

2022-03-03

(https://www.facebook.com/victor.kevlyuk)

Про воєнний покер або що карти говорять?

Воєнними картами я займався майже 35 років і ще той оперативний катала. Хоча служив з крутішими на порядки. Аналіз таких публікацій я роблю щодня намагаючись зрозуміти перебіг подій і спробувати зрозуміти наміри російського командування.

Найбільш вірне розуміння ситуації дає карта на сірому фоні в лівому верхньому куті: ми маємо справи із просуванням ворожих колон вглиб нашої території, а не потужним вторгненням.

1.1 Що це означає?

1) Противник має змогу їхати маршрутом (поки має, але це не надовго), може щось захопити, але УТРИМАТИ не може. Що робити після захоплення він не знає.

> Хто мене читає, згадайте про те, що для вирішення політичної задачі, а саме - «заміни влади в Україні» РФ обраний не той інструмент. **Ця задача не вирішується воєнними методами**.
>
> *Не варто хвилюватися з приводу "до нас зайшли росіяни, нас захопили!". Ви ставите машину на парковку, але це не означає що парковка вами захоплена. Тут - та сама фігня.*

2) Другий момент, що я маю зазначити: кияни мають доземноъ вклонитися захисникам Сум, обов'язково замутити проспект Героїв оборони Сум в столиці.

> Саме це наше угруповання запобігло атаці столиці зі східного боку. Зараз окупантам в Сумах дуже некомфортно: вони скovані діями оборонців, а з півдня нависла одна з найпотужніших бригад ЗСУ - "Холодний Яр". Ворогу там зараз дуже важко зрозуміти, хто вдарить по ньому першим, де його фланги, а де тил з фронтом. Це результат дуже хорошого оперативного бачення обстановки нашим штабом на східному напрямку.

3) У Харкові ворог загруз у хаосі, ним самим і створеному:

> - зараз від безсилої люті Москва просто нищить місто одночасно кидаючи на нього все, що є під руками. Глибока повага стійкості оборонців Харкова: всі резерви, що вони зараз рубають на фарш, могли опинитися на Луганщині та під Маріуполем.

4) Зазначу ще пару моментів, які лишилися поза увагою громади:

- тактично грамотне маневрування силами ***генерала Содоля*** під ***Волновахою***. Місто залишили, але війська відійшли з мінімальними втратами на вигідний рубіж і продовжилио спротив.

- Під ***Макаровим*** командування дочекалося слушного моменту і розрізало угруповання вторгнення навпіл по Житомирській трасі.

Тепер пазлик складайте самі:

- КП в ***Дитинцях*** розгромлений ССО, війська залишені без управління, під Черніговом знищено Байрактаром ешелон з пальним, всі війська північніше Києва залишені без пального. Тепер ця банда поділена на дві частини - північніше траси Київ-Житомир та південніше. Південні довго не протягнуть суто з логістичних міркувань, північні - суто з того, що бригада князя Романа має що нагадати ЗС РФ і розрахуватися по деяких рахуночках з 2014 року.

Як вам координація дій військ ГШ, котрий ми так критикували останні 8 років? Впевнено скажу, що це - неабиякі вершини оперативного мистецтва.

1.2 Без вишенки - ніяк:

- гарний приклад тактичної майстерності молодшої ланки військових лідерів - противнику дають переправитися через річку, підривають міст, прижимають до річки і нищать всім наявним арсеналом. Бачу цей тактичний прийом неодноразово. Працює.

1.3 Прогноз:

1) противник втратив перевагу раптовості та оперативну ініціативу, зупинений на більшості напрямків, розгублений.
2) Під ***Києвом*** найближчими днями буде все тихіше і тихіше,
3) ***Чернігів*** і ***Суми*** - стоїмо і просто утилізуємо.
4) ***Харків*** - буде боляче, але світ бачить та ГШ не покине.
5) **Найбільш загрозливими виглядають райони Запоріжжя, Херсону, Бердянська та Маріуполя.** Там є все необхідне для боротьби та перемоги.

1.4 І да:

- вчора РФ повідомила МАГАТЕ про взяття під контроль району ***Запорізької АЕС***.

Але ми бачили в ***Енергодарі*** зовсім іншу картину. Хто кого там контролює - глибоко дискусійне питання.

Тут маю відволіктися, адже корпоративна киця Бі тривалий час веде бій з власним хвостом і це переходить у фазу "хвостоцид", а тваринка має бути в комплектності, бо перед гостями не зручно буде.

***

№ 2-1.

2022-03-04

Вчора ранком камрад Aleksandr Shulman задав слушне питання: **де справжня російська армія, котру ми бачили на парадах останні 8 років? Це збіговисько бомжів на металохламі кінця 80-х не може бути ЗС РФ!** Нас десь уводять в оману і головні події – попереду.

Наш викладач розвідки в університі казав: «Нікому не вірте, хлопці, на війні брешуть всі!». Дід був начальником розвідки 40 А в Афгані, тому тут ми вірили сказаному старим генералом. І я задумався, можливо десь в лісах нечорнозем'я РФ десь захована ще одна армія, вся така модна-сучасна суцільно з професіоналів? І якось мені недобре стало.

Був у нас в ЛАУ начальник кафедри розвідки, полковник комплекції борця греко-римського стилю, з важким поглядом з-під брів. Він якось особняком тримався на загальному фоні училищного офіцерства навіть у присутності генерала, начальника ЛАУ, був десь збоку-зверху. У нас він нічого не викладав, але захажував до аудиторій час від часу і якось нам всім (хто не спав, звісно) незатишно ставало, наче на полігоні буржуйка в наметі погасла. І було у нас багато занять, де по декілька годин ми обраховували дані засічок та малювали на міліметровці великомасштабний планшет, наносючи цілі, аналізуючи картину, котра вимальовувалася. Воєнні ж вони що вигадали? Зробили логаріфмічну лінійку вагою з півкіла, скрутили її колом і обізвали СТМ – счислітель топогеодезичний механічний, люта річ, важка, холодна і ніфіга непонятна. Я ці заняття не любив. Нудно. Не динамічно.

Начальником штабу дивізіону я став через 5 років після випуску фактично з отриманням капітанських погонів. І тут мені відкрилася істина: кафедра артрозвідки ЛАУ навчила мене ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНІЙ РОБОТІ. Як із розкиданих пазлів скласти картинку поля бою.

Потім я прочитав «Акваріум» Виктор Суворов і зрозумів, що не треба мати купу грифованих документів, щоб зрозуміти ворожі наміри, побачити те, що

від тебе противник приховує. Далі були дві академії, диплом на цю тему, коротше - розвиток.

Ще років за 15 з'явився Христо Грозєв з Billingkat і модний термін OSINT (open sources intelligence, розвідка відкритих джерел).

Ось і вирішив я покопатися в усьому цьому. Відштовхнувся від так званої «Мапи ЦРУ», котра 15.01 цього року показувала присутність 40 БТГр біля наших кордонів:

(https://defence-ua.com/army_and_war/skilki_bronetehniki_ta_artileriji_u_bataljonnih_grupah_rf_bilja_kordoniv_ukrajini-5868.html)

1) Північ, напрям дій – Київ:

Орловсько-Воронезький ОН: 12 БТГр, зокрема для нарощування зусиль з території Білорусі – 2 БТГр 2 мсд; у резерві – 3 БТГр (76, 98 та 106 вдд); у м. Клинці – 2 БТГр 144 мсд; в оперативному резерві – 5 БТГр в м. Єльня.

2) Північний Схід, напрям дій – Харків:

у Воронезькій обл. – 8 БТГр 4 тд та 3 мсд.

3) Схід, напрям дій – Мелітополь:

Донецький ОН, ДНР/ЛНР та Ростовська обл. – 15 БТГр: сепари – 6 БТГр, 3 БТГр від 150 та 20 мсд; резерв – м. Темрюк 1 БТГр 810 обрмп.

4) Південь, напрям дій – Мелітополь:

Кримський ОН: 12 БТГр від 22 АК; для нарощування зусиль – 6 БТГр: від 58 та 49 армій.

У складі угруповання вторгнення могло бути:

- до 40 БТГр (танкових – 16, мотострілецьких – 24), що мають 736 танків, 1152 БМП, 864 САУ та РСЗВ та 33,6 тис. солдатів та офіцерів.

У подальшому угруповання було нарощено до:

- 53 БТГр (19 танкових та 34 мотострілецьких), котрі мали у своєму складі 929 танків, 1588 БМП, 1158 САУ та РСЗВ та 45,4 тис. солдатів та офіцерів.

Далі аналітик препарує ці цифри «як студент-медик – жабу»:

Виходить таке:

> **Нац гвардия РФ 340 000 чел**
>
> **Сухопутні війська ЗС РФ** мають чисельність **280 000** та організовані в **10 дивізій, 118 бригад** та **4 воєнні бази**.

Матимемо на увазі 73 бригади, котрі не ведуть бій, тобто не ходять в атаку (ракетні, зв'язку, РХБЗ, РЕБ, зрбр, розвідувальні, інженерні, МТЗ та воєнної поліції), кулеметно-артилерійську дивізію та дивізію на Курильських островах, котрі точно не приїдуть сюди.

Сухопутных войск

Годы существования	7 мая 1992 — н.в.
Страна	Россия
Подчинение	Министерство обороны
Входит в	Вооружённые силы
Тип	вид вооружённых сил
Включает в себя	см. ниже
Функция	сухопутные войска
Численность	280 000 человек (2020 год)[1]
Дислокация	Москва, Фрунзенская набережная (Главный штаб); места дислокации ВС РФ за рубежом

На ці всі 73+2 та тих, хто має боронити запоребрик в інших місцях, припадел десь відсотків 60%, тобто **нам лишається десь 100-110 тисяч бійців**.

Відкинемо 4 академії, 8 військових вишів, 4 військові бази за кордоном, штаби та установи тилу, то **лишиться тисяч 65-70**.

Раз 45 тисяч вже у нас, десь є ще 20-25.

- Зауважимо, що все це шапіто укомплектовано персоналом відсотків на 80.

По озброєнню:

- забезпеченість має бути відсотків 75-80, з них справного – 80-90, з усього цього новітніх зразків (по Шойгу) – 70%. Загалом спроможно їздити і стріляти одночасно 60-70%, з них новітніх зразків – 40-50%.

- На наших теренах присутні, від наявного в РФ, десь до половини танкопарку, парку ББМ, десь так само по САУ та РСЗВ.

Сухій такий залишок:

- противник ще має 15-20 тисяч бійців, десь є 400-450 танків, під 1300 ББМ.

Але знову ж таки є одне АЛЕ:

- в Україні ВЖЕ присутні ВСІ дивізії СВ ЗС РФ, більшість зазнала втрат, а деякі сформовані ними БТГр розгромлені до стану, де неможливе відновлення боєздатності.
- СВ ЗС РФ ще спроможні генерувати нові сили, але **це будуть не кращі за своєю навченістю та боєздатністю сили**.

Що може з цього приводу пояснити?

- не розслаблятися, боротьба триває;

- найбільш боєздатні сили противника або перестали існувати, або приведені в небоєздатний стан;

- БМД, що сьогодні догорають в Бучі і під Гостомелем, – оперативний резерв північного угруповання ворога (98 вдд, котру ми ще в 2014 били під Луганським аеропортом, зокрема львівський десант у рукопашних двобоях, та 106 вдд), тобто ***«йде така п'янка, коли останній огірок ворогом вже порізано».***

З приємного:

- невимовно потішила піхота кошового отамана Сірка, котра обнулила мегасуперпуперелітну Кантемирівську дивізію; вітаю комбрига із Зіркою Героя України, цілком заслужене визнання;

- нормально так під Черніговом та під Києвом від наших оборонців вихопила і не меш елітна Таманська дивізія, що розкинула людьми і технікою між нашими фортецями по всім 150 км.

З неприємного:

- **важка обстановка на півдні**.

По старим методичкам можуть в Херсоні створити черговий ХНР (особисто сподіваюся, що буде створено Хєр_На_Рило). Передумови до цього створюються. Мелькнула інфа про підвоз через Крим кримінальників з подальшим їх випуском «на вільні хліба» в напрямку на Миколаїв та Одесу, тобто створюватиметься осередок кримінальної нестабільності. Дуже розраховую на пильність українців та майстерність ТрО і сил безпеки.

Мораль:

1) іншої армії з іншими контрактниками в РФ немає, **ми перемололи до половини всього боєздатного**.

2) Пентагон каже, що в операцію вкинуто 90% наявних сил і засобів створеного минулого 2021 року угруповання, а формування іншого не спостерігається;

3) врахуємо тут же, що те, що було на Далекому Сході, в Забайкаллі і за Уралом, вже тут, а іншого там – склади і бази, а їх ще треба розгорнути).

Напружимось ще трохи, сили агресора – на ісході, 2-3 доби – і час гнати ворога якнайдалі.

Прошу не вважати мої цифри і висновки істиною в останній інстанції, це я так, щось намагаюся пояснити собі у присутності друзів.

Оцей дурбелик зі шлангочкою цілком може влитися до лав будь-якої БТГр, адже ***втрати поповнювати фактично не має чим****.*

***

№ 2-2.

15 січня 2022

Угруповання російських наземних військ біля кордонів України мало змінилося з листопада 2021 р., коли воно включало 40 батальйонних тактичних груп (БТг). Це угруповання, як і раніше, має дуже загрозливий характер.

Скільки у ньому може бути танків, БМП та артилерії – у матеріалі ***Defense Express***

Угруповання російських наземних військ біля кордонів України дійсно мало змінилося з листопада 2021 р., незважаючи на "відрядження" до Казахстану з 7 січня 2022 р. незначного контингенту ЗС РФ (менше 2 тис. десантників та спецназу). Тим більше, що їх обіцяно повернути назад 20 січня 2022 р.

Можна приблизно порахувати, скільки у 40 БТг танків, БМП, од. артилерії та особового складу, виходячи із відомого складу БТг.

Певна складність полягає у наявності двох типів БТг різного складу (мотострілецьких й танкових):

1) ***Мотострілецька*** БТг зазвичай має мотострілецький б-н (40 БМП, 6 мінометів), танкову роту (10 танків), артилерійський д-н (18 гаубиць чи СГ) та до 1000 осіб.

2) ***Танкова*** БТг зазвичай має танковий б-н (31 танк), мотострілецьку роту (12 БМП), артилерійський д-н (18 СГ) та до 600 осіб. Така велика чисельність особового складу БТг пояснюється наявністю у них також підрозділів протитанкових та зенітних, бойового та тилового забезпечення, у т.ч. розвідки, зв'язку, саперних, постачання тощо.

Тобто,

- треба приблизно визначити, скільки у 40 БТг танкових БТг, а скільки – мотострілецьких БТг. Адже, якщо в угрупованні (теоретично) 40 танкових БТг, то у них буде понад 1200 танків (як в усіх з'єднаннях угруповання), а якщо 40 мотострілецьких БТг, то лише 400 танків.

Кількість в угрупованні танкових та мотострілецьких БТг можна приблизно визначити, виходячи з підсумовування їх у групах на оперативних напрямках (ОН) та географічних умов, завдань БТг та складу з'єднань, з яких вони створені.

Необхідно врахувати, що:

- російське угруповання має вести наступ, та для компенсації втрат буде тримати у резерві 30-40% танків, ще більше БМП (40-50%) та артилерії (35-45%, у т.ч. у артполках та артбригадах).

Також треба врахувати, що

- зазвичай загальновійськовий полк та бригада формують максимум 2 БТг, укомплектованих контрактниками, а також найкращим та справним ОВТ.

Нижче наведено приблизну експертну оцінку кількості танкових (Т) та мотострілецьких (МС) БТг в угрупуванні РФ, розбитих за групами ОН (варіант)

"Мапа ЦРУ" показує дислокацію військ та БТг Росії біля України, зокрема, 40 ударних БТг, розбитих по групах ОН:

1) Північ, Орловсько-Воронезький ОН:

12 БТг (6 МС + 6 Т), у т.ч. 2 для посилення:

- У Білорусі – 2 БТг 2-ої МСД (1 МС + 1 Т) та у резерві 3 БТг ВДВ (76-ої ДШД, 98-ої та 106-ої ВДД).

- У м. Клинці – 2 БТг 144-ої МСД (2 МС). Разом із 2 БТг 3-ої МСД вони становлять 4 БТг націлені на Київ. У Єльні – ще 5 БТг у резерві.

- У Воронезькій обл. – 6+2=8 БТг 4-ої ТД (4 Т + 2 МС) та 3-ої МСД (1 МС + 1 Т). Вони націлені на оточення Харкова.

2) Схід, Донецький ОН:

15 БТг (9 МС + 6 Т):

- У ДНР/ЛНР та Ростовській обл. – 15 БТг 1-го/2-го АК (6 МС), 8-ої ЗА (150-та та 20-та МСД (3 МС + 6 Т)). Вони націлені на Мелітополь та пробиття шляху до Криму.

- У Темрюку: 1 БТг 810-ої ОбрМП (1 МС)

3) Південь, Кримський ОН:

12 БТг (8 МС + 4 Т), у т.ч. 6 для посилення:

- У Криму: 4+6+2=12 БТг 22-го АК (4 МС), 58-ої ЗА (2 МС + 4 Т) та 49-ої ЗА (2 МС). Вони націлені на Таврійськ та Мелітополь.

Тобто угруповання у 40 БТг може мати 16 Т БТг та 24 МС БТг (736 танків, 1152 БМП, 864 од. артилерії та 33,6 тис. осіб). У тому числі:

- Орловсько-Воронезький ОН (6 МС БТг та 6 Т БТг) може мати 246 танків, 312 БМП,252 од. артилерії та 9,6 тис. осіб.

- Донецький ОН (9 МС БТг та 6 Т БТг) може мати 276 танків, 432 БМП, 324 од. артилерії та 12,6 тис. осіб.

- Кримський ОН (8 МС БТг та 4 Т БТг) може мати 204 танків, 368 БМП, 264 од. артилерії та10,4 тис. осіб.

- Угруповання у 53 БТг може мати 19 Т БТг та 34 МС БТг (929 танків, 1588 БМП, 1158 од. артилерії та 45,4 тис. осіб).

Чисельність особового складу та кількість озброєнь в угрупованнях наземних військ Росії біля кордонів України та у їх БТГ наведено у таблиці.

Війська та ОВТ, од.	28 квітня	Всього у 53 БТГ	20 листопада	Всього у 40 БТГ
БТг	53	19 Т + 34 МС БТГ	40	16 Т + 24 МС БТг
Тис. осіб.	105	45,4 (43%)	94	33,6 (36%)
Танки	1300	929 (71%)	1200	736 (61%)
БМП	3400	1588 (47%)	2900	1152 (40%)
Артилерія	1800	1158 (64%)	1600	864 (54%)

Висновки:

1) У разі нападу Росії на Україну за наведеним вище сценарієм угруповання російських військ у **94 тис. осіб**, 1200 танків, 2900 БМП та 1600 од. артилерії, що має 40 БТг (16 танкових та 24 мотострілецьких) може мати у БТг 736 танків, 1152 БМП, 864 од. артилерії та 33,6 тис. осіб.

2) У разі збільшення угруповання до **105 тис. осіб**, 1300 танків, 3400 БМП та 1800 од. артилерії, а кількості БТг до 53 (19 танкових та 34 мотострілецьких) ці БТг можуть мати 929 танків, 1588 БМП, 1158 од. артилерії та 45,4 тис. осіб.

Тобто,

- у першому випадку (коли 40 БТг) військам України доведеться відбивати напад 736 танків, 1152 БМП та вести боротьбу із 864 од. артилерії, тоді як
- у другому випадку (коли 53 БТг) – відбивати напад 929 танків, 1588 БМП та вести боротьбу з 1158 од. артилерії.

Зрозуміло, наведені кількості озброєнь Росії є приблизними та частково засновані на експертних оцінках, але вони показують ***рівень загрози***.

> *Шойгу у серпні 2021 р. заявив про формування у ЗС РФ 168 БТг, але біля України зосереджено у 3-4 рази менше.*

Адже керівництво ЗС Росії розраховує не лише на кількість своїх БТг, а й на кількісно-якісну перевагу своїх ВКС та ОТРК, перевагу модернізованих танків, БМП, артилерії, розвідки, РЕБ, ЕСУ ТЗ, раптовість удару, "геніальність полководців", "п'яту колону", пропаганду та залякування.

Отже, ЗС України потрібні не лише протитанкові засоби. Це необхідно враховувати.

*Олексій **Яровий**, спеціально для Defense Express*

(https://defence-ua.com/army_and_war/skilki_bronetehniki_ta_artileriji_u_bataljonnih_grupah_rf_bilja_kordoniv_ukrajini-5868.html)

***

№ 3.

Кевлюк Віктор

2022-03-06

Про ракетний треш і трохи про те, що буде далі

3.1 Дзвонив Пентагон і казав таке:

- **за 9 діб РФ запустила 480 ракет**, з них **230** - з мобільних ПУ, тобто з ***"Іскандерів"***.

160 пусків - з території РФ, 70 - з Білорусі *(з-під Мозиря, якщо випадково ця дира комусь з українських міст - побратим, прокляніть їх та викиньте з братів-друзів; Конотопським відьмам: як звільнитеся від справ оборони рідного місця - поробляйте туди)*, 10 - з кораблів ЧФ РФ.

Весь цей ракетний треш ретельно підраховує спеціально призначений бухгалтер - ***супутник раннього попередження про ракетний напад Imeus***, котрий висить в 28 000 км від Землі. Ракету, що летіла в Бровари в 1999, він теж бачив, до речи. Цифри - верняк, ця система рахує з кінця 70-х.

А - ***"Калібри"*** ми порахували раніше (було десь 200, витрачено десь 170.

Б - По ***"Іскандерам"*** має бути десь так:

- по одній ракетній бригаді є в кожній армії, що бере участь у вторгненні, тобто бригад має бути 3-4 (36-48 ПУ, кожна має 2 ракети на ПУ, ще 2 на ТЗМ, загалом у бригади - 144-192 ракети).

Можна навангувати, що в закромах Родини має бути принаймні ще стільки ж.

Ще можна позабирати запаси в інших бригадах (ще є 8 бригад, по неперевірених даних - навіть 10, але 2 нові я ніде знайти не зміг).

Як з мобільних ПУ стрельнули **230** штук, то це означає, що своє витратили і ще десь запозичили, тобто вже не вистачає. Ще 240 ракет запускали з літаків (тут - не моє пасовисько, маю з компетентними людьми перебалакати, Пенсіонінформбюро не має авіаційного юніту).

3.2 Цифрова мораль:

- ворогом витрачено 85% КР "Калібр", ОТР "Іскандер" - 24% (від загального від наявного в РФ, в операційній зоні витрачено 120%, тобто, ракетні удари:

а) недолуго сплановані, б) криво виконані).

3.3 Про високоточну зброю РФ:

- коли ви наносите груповий ракетний удар крилатими ракетами по аеродрому, котрий є навіть на Google Maps, але влучаєте в газон біля аеродрому, то це - високо-не-точна зброя, а не ото все, що РФ в мультиках показує.

3.4 Для контрасту та усвідомлення краси ракетної справи:

*- в 04:42 04.04.2017 два есмінці ВМФ США USS Ross (DDG-71) та USS Porter (DDG-78) нанесли удар 60 КР "Томагавк" по *сирійській авіабазі Еш-Шарат. Свої цілі знайшли 59 ракет, при цьому деякі ракети першого пуску пробивали дири у бетонних укриттях, а другого пуску - влітали у пробиті дири і уражали сховані там літаки. Ось це - точність, ось це - ракетний удар. Ще маю зазначити шикарне почуття гумору і тонке*

розуміння російських реалій

Пентагоном: ракетним ударом по гопнику керувала жінка, капітан "Портера" командер Andria L. Slough (на фоточці).

Вчиться, гопники, ракетній справі, належним чином!

3.5 Про погане:

- весь цей високо-не-точний хлам, рештки радянських крилатих ракет будуть літати над Україною до останнього дня, аж до знищення носіїв ракет (ССО це і без мене розуміють).

Але не кожен "Іскандер" долетить до середини Дніпра. Так у Гоголя, не?

3.6 Про хороше:

- балістичні ракети перехоплюються наявними у нас засобами та **простіше, ніж крилаті**.

***

№ 4.

Віктор ***Кевлюк***

2022-03-06

Про те, з ким мають справу у полі наші військові

Ранком СБУ виклала у широкий доступ ***Таблицю позивних посадових осіб 1-ї БТГр якоїсь там бригади***.

Спробую перекласти цей папір з військово-бюрократичної на загальнозрозумілу мову.

По-перше

втрата такого документу - подарунок нашій радіотехнічній розвідці, котра тепер слухає цих дятлів з більшим розумінням, дозволяє аналітикам коректніше вималювати структуру ворожих підрозділів. Я колись такі документи теж складав-мав. Але ідеї кинути таку таблицю жодного разу не було: зжерти навпіл з далекомірником (ближче до комдива в машині нікого немає), спалити, розірвати на молекули - да, але кинути-загубити - ніколи. Звідти - по-друге: яка була швидкість втечі власника таблиці? Сподіваюсь, добіг до пекла.

По-друге

Судячи з таблиці, БТГр складається зі звичайного ***мотострілецького батальйону*** у повному складі, котрий був посилений артдивізіоном, танковою ротою, гаубичною батареєю, розвідротою, зентіно-артилерійською батареєю, взводом ПЗРК, ще по дрібницях - сапери, медики, логістика, РЕБ, ПТРК.

Тобто, БТГр створена під конкретну тактичну задачу.

Все це шапіто має ОДНУ основну і ОДНУ запасну частоту. Як там їх керманич МЗС казав? Дебіли, бля? Во, вірно казав. Але не про тих. Треба про БТГр і її формувачів.

З таблиці не зрозуміло, що є у складі РТГр, адже всі засоби замкнуті на БТГр, тобто роти діють як звичайні роти, але під модною назвою.

Чисельність такого формування - до 1000 осіб, з котрих ведуть бій десь 250-300, їх підтримують вогнем ще 350-400, решта - обслуга.

Бити таке ЗСУ вміють не один рік та роблять це із завзяттям.

Про загальне:

- оцінка російського угруповання в приблизно ***90 БТГр***, зроблена ГШ, в цілому вірна.

Вже в Україні 80 БТГр на різних напрямках, ***утилізовано*** різними способами десь

10 - просто в друзки, ще ***30*** - до рівня "мамо, заберіть мене до дому". Звісно, все це виглядає нерівномірно, що, власно, ЗСУ на користь.

Ледь не забув -

воювати бригадними тактичними групами (БТГ) запоребрик так і не навчився. Криза воєнної думки, імовірно.

***

№ 5.

2022-03-07

Ранкові міркування з приводу наших втрат

Не може бути війни без втрат. Ми також маємо вбитих та поранених. Питання – скільки? Важливо про це говорити, адже як не скажемо ми, то ворог розповідатиме свою версію.

Кількість втрат наприкінці доби підраховує кожен командир підрозділу і доповідає своєму командирові, хто усно, хто письмово. Так – до самого верху. За все це відповідає вертикаль G1, персонал. Важливо розуміти, що воєнні не приховують цих цифр у жодному разі. Але кожен воїн, що поклав життя за Україну, - велика трагедія і його близькі мають право гідно провести вояка в останню путь. Тут проблема суто морально-етичного плану, а не намагання тримати суспільство в теплій інформаційній ванні.

Існують математичні моделі прогнозування втрат і ці прогнози досить точні.

Спробуємо дещо з'ясувати чисто для себе, для чого відштовхнемось від втрат РФ в Чечні-ІІ:

- *було вбито 5.732 російських військових, 14.484 – поранено.*

Наш ГШ подає цифру втрат РФ в Україні в 11.000 осіб. Вони наступають, ми обороняємось. Для успішного наступу треба мати перевагу в силах і засобах в 2 рази у всій смузі, на напрямках головних ударів – 5-6.

Для простоти розуміння та підрахунків візьмемо середню цифру 3:

- тобто наші втрати менші російських в 3 рази, десь 3.300 бійців. Ще є поранені.

За досвідом тієї самої Чечні-ІІ поранених – 253% від кількості вбитих.

- Як ми говоримо 3.300, то ще маємо 8.338 поранених. Поранені всередині цієї категорії поділяться на поранених (4.769), травмованих (контузії тут теж) (2.759), термоушкодження (516) та комбіновані ураження (291).

Суто математично, наші втрати **можуть** складати **3.300** вбитими та **8.338** пораненими.

Звертаю увагу читачів, що ці цифри не мають жодного відношення до кількості реальних втрат ЗСУ в цій війні. Ці цифри я вивів для того, щоб загал мав якісь орієнтири для свідомого протистояння фейкам та іншим спробам впливати на громадян України шляхом оприлюднення цифр неймовірних втрат ЗСУ.

*Зауважу також, що тут не враховані втрати **цивільного населення**, адже то є предметом зовсім інших досліджень.*

***

№ 6.

2022-03-07

Аналітики Центру оборонних стратегій порахували, яку частину боєздатного війська вже втратили росіяни, розпочавши повномасштабну війну в Україні.

Станом на **22.02.2022** угруповання вторгнення, створене РФ у прикордонних з Україною районах та на території Білорусі під виглядом навчань, нараховувало близько **190.000** осіб.

> Слід розуміти, що це угруповання – ***міжвидове***, адже включає сухопутну, повітряну, морську складову та окремі компоненти від сектору безпеки – Росгвардію, сили поліції, зокрема СОБР, ОМОН, тощо; для простоти розуміння позначимо їх, як ***поліцейські*** сили.

- За наявними оцінками чисельність повітряної та морської складових становить близько **30.000** осіб; тут слід мати на увазі персонал, котрий за своїм функціоналом не опиниться на території України.

- Чисельність поліцейських сил у складі угруповання вторгнення становить до **40.000** осіб.

Таким чином, ***сухопутна*** **складова угруповання вторгнення становить близько 120.000**.

***

За даними супутникової розвідки ЗС США станом на **05.03.2022** противник увів в операцію на території України вже 90% наявних сил, тобто до **110.000** осіб наземних та **36.000** поліцейських сил.

> Через відсутність достатньої інформації існують складнощі з оцінкою втрат противника, котрі станом на 06.03.2022 оцінюються в 11.000 вбитими та 30-35.000 пораненими.
>
> Можна передбачити, що угруповання вторгнення чисельністю 145.000 (110.00+35.000) зазнало втрат до 46.000 осіб і нараховує в Україні до 100.000 (75.000 наземних сил та до 25.000 поліцейських).

Поза межами України, як резерви, перебувають до **15-16.000** осіб (**10.000** наземних та 4-**5.000** поліцейських сил).

Тобто, за підрахунками аналітиків станом на **05.03.2022**, росіяни в Україні втратили щонайменше **третину** боєздатного війська.

Так, це величезна воєнна машина. Але українська нація здатна не лише зупинити її, але й здати на металобрухт.

***

№ 7.

Віктор Кевлюк

2022-03-08

1)

Пенсіонінформбюро уважно слідкує за розвитком оперативної обстановки.

На ранок виникло певне занепокоєння, викликане оперативною паузою, але потім у морської піхоти закінчився сніданок і пішла двіжуха:

- аеродром ***Чорнобаївка*** – вщент рознесли все, що було на летовищі, тобто під 30 гелікоптерів (читай – вертолітний полк).
- Потім з'ясувалося, що морпіхам не спалося, а екіпажу патрульного ***корвету*** «Василь Биков» - навпаки. Тепер немає корвету. Якось настрій покращився, але підозри залишилися.

Тому – **візит на сторінку ГШ ЗСУ**.

- Там бачать 15 БТГр під ***Києвом***, 3 – під ***Черніговом***, 17 – під ***Херсоном*** та 3 – біля ***Маріуполя***.
- Під ***Сумами***, ***Харковом*** та в ОС теж бачать, але під ***Сумами*** і ***Харковом*** ворог перебуває у такому сумі, що пару днів приходитиме до тями.

Трохи докладніше:

- ***Київ*** залишається головною метою розв'язаної Кремлем війни, найбільших подій слід чекати жителям ***Гостомеля*** (2 БТГр), ***Бучі*** (3 БТГр), ***Бородянки*** (3 БТГр), ***Ситняків*** (2 БТГр), ***Борисполя*** (4 БТГр), ***Броварів*** (2 БТГр). Пожвавлення бойових дій відбудеться в районах ***Вишгород***, ***Гостомель***, ***Ірпінь***, ***Стоянка***.

- Противник ще не полишив надії досягти успіху під ***Черніговом***, де в районах ***Семенівка***, ***Мена***, ***Бобровиця*** оперуватимуть до 3 БТГр. Мета дій – вийти до ***Києва*** зі сходу.

- Під ***Сумами*** та ***Харковом*** противник втратив ініціативу, намагається привести до ладу бойові порядки, якось поповнити втрати та відновити наступ. Дуже треба до ***Києва*** по Трасі Харків – Полтава – Київ.

- Південно-східніше ***Харкова*** вималювався новий напрям дій – на ***Ізюм***. Місто майже вщент зруйноване. Туди ж з-під ***Сєвєродонецька*** рвуться підрозділи 2 АК луганських терористів. Мета – розсікти ОТУ «Північ» та розвинути наступ на ***Дніпро***.

Через те, що в ОС бойовими діями керують два Герої України, я спокійний за цю ділянку фронту. Спроби агресора прорвати нашу оборону в районах ***Старомлинівка*** та ***Зачатівка*** закінчилися їх відступом в напрямку ***Любимівка***.

- Ворог активний в районі ***Маріуполя***, несе втрати, але продовжує атакувати. Загальна відсталість військової науки не дозволяє йому застосувати новітні тактичні прийому, тому бойові дії розвиваються за принципом «за будь-яку ціну».

- Найбільше угруповання противник зосередив на ***Таврійському*** напрямку (17 БТГр).

Як і загалом у цій війні, зрозуміти дії російського воєнного командування вкрай важко. Здається, що принцип зосередження зусиль на головному напрямку там чи то забули, чи то взагалі і не знали.

Тому – так:

- ***Миколаїв*** – до 2 БТГр, ***Вознесенськ*** – до 2 БТГр, ***Запоріжжя*** – до 4 БТГр, ***Маріуполь*** – до 3 БТГр. ***Білгород-Дністровський*** – до БТГр – явно помилка, це взагалі не той напрям дій та і в тому районі противника немає.

- Активність у відновленні злітно-посадкової смуги аеродрому ***Мелітополь*** говорить про зосередження зусиль на напрямку ***Запоріжжя*** – ***Дніпро*** та напрямку на ***Маріуполь***. Навіть притягли бронепотяг. Не питайте, чи слід чекати кавалерію.

Така оперативна побудова надає нам можливість ефективно оборонятися та наносити противнику значних втрат.

З поганого:

- противник і надалі буде домінувати у повітрі та обстрілювати крилатими ракетами всю територію України.

З доброго:

- морально-психологічний стан противника наближується до рівня «обійняти і плакати», між вибором «сісти і вижити» та «наступати і вмерти» все більше російських військових обирають третій шлях – полон. І це – вірний вибір.

Загальний висновок:

- **противник увів в операцію практично всі наявні сили і засоби, має резерв близько 9.000 штиків, котрий застосує там, де досягне найбільшого успіху** (а такого не станеться, ЗСУ не дозволять).

Сили угруповання вторгнення – ще значні, їх дії мають всі ознаки неузгодженості та неналежного керівництва.

Логістичні проблеми не вирішені, що негативно впливає на фізичний та психологічний стан агресора.

Як казав Сумрак: «Бий ворога тим, що є!».

На фото: аеродром Чорнобаївка ДО візиту Байрактарів та вогневого нальоту артилерії морської піхоти ВМС ЗСУ.

2)

Перегляд ранкових повідомлень наштовхнув Пенсіонінформбюро на такі роздуми:

- під ***Ірпенем***, ***Бучею*** та ***Гостомелем*** помічені БТГр від 98 вдд та 155 обрмп.

Ці військові частини перебували за територією України в якості резервів, тобто це і є той «останній огірок», про котрий ми говорили днями.

- *Маю нагадати, що в боях за Луганський аеропорт львівські десантники вже били 98 вдд, зокрема в рукопашних схватках, після відходу наших з вщент розбитого летовища росіяни дві доби боялися туди зайти. У літню спеку 2014 року там вмирали кинуті своїми без води і меддопомоги російські поранені. Зараз відбудеться так само, єдина різниця – кинуті своїми іванівські десантники будуть замерзати.*

Присутність морської піхоти аж з ***Владивостока*** говорить про те, що **в Україну пригнали ВСЕ більш-менш боєздатне**.

Я б зрозумів застосування морської піхоти на Київському морі, але в ***Ірпені****?*

- **для захоплення Києва формується штурмове угруповання**, до котрого включають підрозділи Росгвардії (Грозний), 27 загін СпП "Кузбасс" (Кемерово), 604 центр СпП Росгвардії "Вітязь" (Москва) та приватну військову компанію "Ліга" (колишня "Вагнер", ребрендінг там у них).

Тобто,

у противника НЕ ЛИШИЛОСЯ військ, з котрих можна сформувати штурмовий ешелон.

У справу кидають ***поліційні сили****, котрі доповнюють взагалі* ***приватною конторою****. Не варто вважати ПВК якимись надлюдьми – звичайні найманці, підготовлені трохи краще за тих, кого ми вже тут переробили на добрива.*

***

Пенсіонінформбюро також наголошує на тому, що ЗСУ та інші сили оборони ЛИШЕ почистили російську картопельку, бійці з низькою мотивацією або склали зброю, або вмерли. Ті, хто лишився, будуть битися набагато впертіше, вони – носії шовіністичної ідеології великоросів. Наша задача – не переконати їх у неправоті, а знищити цю ідеологію. Бої стануть набагато складнішими.

Україно, вперед!

***

№ 8.

2022-03-09

Багато наших читачів питають, коли закінчиться війна. На це питання відповіді сьогодні не існує. Навіть у тих, хто це все розпочав, у Кремля.

Імовірні варіанти розвитку подій у статті для ***BBC News*** розглянув журналіст Джеймс ***Лендейл***.

Отже, на думку політиків та воєнних аналітиків **існує п'ять варіантів**:

1. Коротка війна:

- Росія нарощує військові зусилля, зокрема інтенсивність ракетно-авіаційних ударів, завдає Україні максимальних збитків, насамперед руйнуючи комунікації та об'єкти комунального господарства, ключова інфраструктура піддається інтенсивному кібернетичному впливу. Київ паде через 2-3 доби, до влади приводиться маріонетковий уряд, РФ проголошує перемогу, рештки України приєднуються до РФ та Білорусі як держава-сателіт.

Варіант має низькі шанси, але має. Для успіху потрібно активізувати бойові дії та кардинально покращити якість застосування військ, залучені додаткові резерви, бойових дух ЗСУ має бути зломлений. Така країна не буде стабільно, повстанський рух зробить уряд вразливим. Нам здається, що такий варіант і був на початку, але він не прокатив.

2. Довга війна:

- російські збройні сили зав'язнуть через низький моральний дух, погану логістику та невміле керівництво. Через неможливість взяти великі місця штурмом агресор перейде до їх облоги. Навіть у випадку захоплення України, РФ не зможу тримати її під контролем, навіть залучивши додаткові сили. ЗСУ перетворяться на ефективних, добре мотивованих та підтримуваних місцевим населенням повстанців. Захід продовжує постачати зброю та боєприпаси. РФ покине Україну за сценарієм Афганістан-1989.

Варіант оцінюється як достатньо імовірний.

3. Європейська війна:

- війна може поширитися на території Молдови і Грузії навмисно або через прорахунок або ескалацію. Причиною такого розвитку подій може стати постачання західної зброї ЗСУ. Подальшим кроком може стати агресія проти країн Балтії для створення сухопутного коридору в ексклав Калінінград. Путін може ризикнути, якщо відчує, що це єдиний спосіб врятувати своє лідерство, особливо у разі поразки в Україні. Більшість

аналітиків не погоджуються з тим, що застосування ядерної зброї РФ є ймовірним або неминучим.

4. Дипломатичне рішення:

- швидше за все, Путін вже прийняв можливість переговорів задля припинення вогню. Ключове питання – чи зможе Захід запропонувати вихід із ситуації, котрий дозволить Пу зберегти обличчя. Важливим здається тиск на Москву з боку Китаю шляхом відмови купляти газ і нафту. **Українська влада бачить тривале руйнування своєї країни і доходить висновку, що політичний компроміс може бути кращим, ніж нищівні втрати.** Ось тут дипломати і укладають угоду, котра, безумовно, включатиме визнання російського суверенітету над Кримом і частиною Донбасу з українського боку та визнання незалежності України та її право на поглиблення зв'язків з Європою - з російського.

Такий варіант зараз малоймовірний, але набиратиме ваги у міру зростання руйнувань інфраструктури України.

5. Усунення Путіна:

- сер Лоуренс ***Фрідман***, почесний професор військових досліджень Королівського коледжу в Лондоні, написав нещодавно: *"Зараз зміна режиму в Москві така ж імовірна, як і в Києві"*. Можливо, Путін продовжуватиме катастрофічну війну, загинуть тисячі російських солдатів, економічні санкції завдаватимуть збитків, росіяни перестануть підтримувати путінський режим, достатня кількість представників російської військової, політичної та економічної еліти підуть проти нього, замінять на більш поміркованого лідера, Росія отримає скасування деяких санкцій і відновлення нормальних дипломатичних відносин.

Альтернатива – кривавий палацовий переворот. Варіант малоймовірний, але не неймовірний.

Пенсіонінформбюро не подобається жоден варіант, але воно вважає, власно як і Джеймс Лендейл, що швидше за все промалюється деякий шостий варіант, котрий поєднає риси з різних вище наведених варіантів.

Варіант, котрий подобається Пенсіонінформбюро, виглядає так:

- ЗСУ відновлюють територіальну цілісність України, розгромивши противника під Києвом, вигнавши рештки через білоруський кордон, одночасно відновлюючи положення по державному кордону на Сіверщині та Слобожанщині.

- Кінець війни – дві наступальні операції в Донбасі та в Таврії. Друга успішно закінчується в Криму.

Але сьогодні мало хто може передбачити майбутнє. Пенсіонінформбюро не може теж.

У тумані війни шляху вперед майже не видно…

***

№ 9.

Кевлюк

2022-03-09

Пенсіонінформбюро прискіпливо слідкує за розвитком оперативної обстановки в Україні, намагаючись побачити позитивні тенденції. Ітак, що ми маємо на вечір 14 доби спротиву?

Сам спротив – цілком гідний. Подія дня – атака авіації російських злочинців на медичні установи Маріуполя.

> *Пілоти ясно бачили, що атакують не військовий об'єкт, тому всі учасники цього злочину, включаючи тих, хто на аеродромі чіпляв бомби, заправляв пальним, навіть приніс і встановив бортовий самописець («чорна скринька», вона – помаранчевого кольору, якщо хтось не знав) – виконавці злочину та їх співучасники. ГПУ, сподіваюся на вас, як ніколи раніше. СЗР та ГУР нададуть прізвища цих вбивць.*

По операційних зонах – таке:

1) Волинь:

> картопляне військо тусить в районах біля нашого кордону, але вмовити його вирушати на наші терени ні командуванню, ні спецслужбам РБ не вдається. Але до уваги сил ТрО маю донести меседж ГШ: у Рівненській та Львівській областях зберігається висока ймовірність здійснення диверсій на військових об'єктах та об'єктах цивільної інфраструктури ворожими ДРГ.

2) Полісся:

> добряче пошматоване ЗСУ угруповання вторгнення (БТГр зі складу 29, 35, 36 армій, Тихоокеанського флоту та ПДВ) поспіхом відводиться до районів відновлення боєздатності. За поспіх каже той факт, що техніка і запаси кидаються будь-де. Деморалізовані голодні банди окупантів, що

ще залишаються навколо Києва, днями шукали пригод в напрямку Фастова, знайшли, зазнали збитків, але ще не усвідомили всіх вад такої поведінки, відійшли, але гріховних думок ще не позбулися. Щодо дій наших піхотинців: маємо згадати бої в Сирії, де з'сувалося, що і досі вмотивований піхотинець здатний творити дива на полі бою. Там, правда, всі піхотинці були зі знаком «мінус», але нашу тезу підтвердили на 100%.

3) Сіверщина:

фортеця Чернігів лишається не по зубах угрупованню від 2, 41 армій та 90 танкової дивізії агресора. Буйнопомішані поки також не усвідомили всієї шкоди для здоров'я таких їх дій, форсували одною БТГр річку Трубіж та блокували автотрасу Е95 в районі Залісся. Знову ж таки по старій схемі зазнали втрат від оборонців. Судячи з того, що з решткив оперативних резервів під Чернігів висунулася БТГр зі складу 55 омсбр, окупант отримав добряче.

4) Слобожанщина:

дуже важкий напрям, ціла танкова армія не може перемогти нас на цих теренах. Безславно вмерти їй допомагають 6, 20 армії та 14 АК Північного флоту (загалом 23 БТГр). Своїм КПП до пекла це збіговисько обрало терени від Сум до Сєвєродонецька. Головний біль – Харків, дурна мрія – прорватися до річки Дніпро. Дуже жарко днями буде в Сумах, ворог готує повітряний десант, для чого нагнав вертольотів. Всі, хто на східному кордоні, Stinger тримайте під руками. І щоб вистрелив, зарядив і ще вистрелив. Щоб не бігати.

5) Донбас:

активно діють до 7 БТГр (сепарської псевдонародної псевдоміліції там – під 10 бригад, але лише по назві, щось притомне з них сформувати не сильно виходить, дятлів в касках зразку 1944 року та в берцах «батю в таких в Чечні зарізали» бачили всі). Від ідеї розширити бантустани до адмінкордонів Луганської і Донецької областей вони не відмовилися, але Олексійович має їх там як Лисий з Brazzers. Відповідь на це порно – спроби перетворити Маріуполь на купу щебню.

До речи, основа ударних сил – 150 мсд, спеціально сформована для того, щоб було кому передати їх фетиш – Прапор Перемоги, що на Рейхстагу встановив українець лейтенант Берест. Було б цікаво цей Прапор захопити. Ну то – так, лірика.

5) Таврія:

їм там навіть бронепотяг дали! «Амур» називається. Угруповання серйозне, 17 БТГр (від 49 армії, 22 АК з Сімферополя, 20 мсд (тільки-но сформованої, тобто безтолкової) та ВДВ). Тримаються на рубежі від Херсону до Розівки. Спробували форсувати Південний Буг, з'ясували, що то – ріка. Глибока. Холодна. Повернулися у вихідне положення і там сидять. Думаю, сушать онучі.

6) Південно-Бузький район:

противник утримує рубіж Херсон – Каховка. Чим закінчився похід на Миколаїв і Вознесенськ громада знає.

Пару-трійку висновків:

1) черговий раз російське військо показало, що правила і звичаї війни для нього – порожній звук, Гаазькі конвенції – порожній папірець. Це не означає, що ми маємо опуститися до їх рівня. Ми маємо бути пильними і жорсткими, адже ворог підступний і аморальний в своїх діях.

2) пара наступних діб – гарячі дні від Сум до Харкова і східніше від нього. Ворог готується активізуватися на півдні і, звісна річ, під Києвом. Але знищене ЗСУ та НГУ озброєння, спалені рухом опору тилові колони зробили гарну справу – відновлення боєздатності затягується, комунікації ворога розтягнуті, що дає нам широкий спектр можливостей ще більше ускладнити окупантам життя.

3) Маріуполь, тримайся (на фото - дитяча лікарня)!

Слава нації!

***

№ 10.

2022-03-12

«Військова справа проста і цілком

доступна здоровому розуму

людини. Але воювати складно».

генерал ***Клаузевиць***

8 березня з'явилася публікація австрійського воєнного експерта Тома ***Купера***. Зацікавився, бо раніше не чув. Також не зміг пригадати про видатних

австрійських полководців, як показник розвиненої воєнної школи. Згадав Василя Вишиваного (наш хлопака) та Євгена Савойського (Жека розбив турків біля Відню і врятував Європу). Потім я знайшов головний військовий виш Австрії – Терезіанську військову академію (перший вимпел академії особисто вишила імператриця Марія-Терезія). Серед відомих широкому загалу випускників – Лотар Рендулич, засуджений в Нюрнберзі, та Ференц Салаши, керівник фашистської диктатури в Угорщині. Щось одразу все якось не дуже стало виглядати.

Але ж генерал Клаузевиць написав, що воєнна наука доступна здоровому розуму, тому пошукав я про пана Купера: австрійський аналітик та історик повітряної війни, успішний менеджер в транспортному бізнесі, автор і співавтор 560 книг і понад 1000 статей, консультант і сценарист фільмів про війну (5 серіалів War). Пан Купер – в темі. Але повітряної війни на Близькому Сході, в Азії та Африці. Особисто у мене до колеги – жодних претензій, просто хотілося знати, хто дає оцінку ситуації в Україні.

Оцінки австрійського експерта щодо чисельності сторін, наявності у противника ресурсів збігаються з моїми.

Погоджуюсь з тезою наявної у ворога переваги повітрі.

Щодо більшої кількості артилерії у агресора – суперечливе твердження: це все ще треба ефективно застосовувати, а тут є питання. Погоджуся з тим, що ВПС ЗС РФ не контролюють 2/3 українського неба. Швидше за все – більше.

По напрямкам дій – таке:

1) Північ:

- Цілком здравою є теза про накопичення агресором сил для рішучого штурму Києва, для чого противник стягує до Києва рештки 1, 2 та 35 армій. Можна предположити, що ворог спробує якщо не оточити нашу столицю, то, принаймні, перерізати основні магістралі до міста та нанести місту якомога більші руйнування дистанційними засобами (я б порадив оборонцям Києва в першу чергу нищити 2с19 та ТОС). Шансів взяти Києва у ворога – десь біля 0, але у плані наробити біди – дивимось на Харків та Маріуполь. Думку пана Купера щодо раптової атаки ЗСУ в неочікуваному місті я коментувати не буду, сюрприз – значить сюрприз. Тим більше, БТГр 1 армії і, насамперед, тилові колони, потерпають від атак Холодного Яру та гетьманців Виговського.

2) Північний Схід:

- уклін українським ССО за розгром штабної колони 41 армії та відправку до пекла начштабу цієї армії генерала Герасимова. Відмінна робота, вовкулаки. Думаю, що це гени характерників, а не іноземні інструктори. Наші завжди так вміли, не було де показувати. Думаю, що група ССО ЗСУ, між іншим, провела раптову позапланову атестацію штабу 41 армії та усунула з посад бездарне керівництво. Тут би людям грамоту від кадрового органу 41 армії якусь… Рештки 41 армії намагаються з'єднатися хоч з кимось з 36 армії десь в Чернігівській області.

Тим часом рештки 4 тд (Кантемирівської) застрягли під Охтиркою без шансів кудись просунутися.

В тилах 2 та 41 армій на комунікаціях активно діють підрозділи ЗСУ та ТрО, ускладнюючи життя окупантам. Купер їх дії оцінює як «дороги блоковано». Я вже радив киянам вшанувати Суми. Гарнізон міста усвідомлює, що обороною війни не виграти, і проводить рейди по тилах противника навколо міста, чим, знову ж таки, знижує ворожі шанси під Києвом і полегшує стан оборонців Чернігова. Молодці, хлопці-дівчата!

Під Харковом життя налагоджується. Там козаки отамана Сірка добряче ввалили в правий фланг 6 армії, котра рештками почала відповзати через Балаклею та Ізюм кудись південніше, паралельно намагаючись якось зупинити піхоту князя Мономаха. Лише за допомоги 8 та 20 армій це їй вдалося. Дві останні мусили забрати частину військ з-під Маріуполя та Волновахи.

6 армія тим часом не засвоїла урок та отримала під Чугуєвим ще один удар від нащадків Сірка, втратила назавжди БТГр 138 омсбр та вилетіла з міста. 6 армія попри гучну назву – лише 2 бригади, котрі дихають на ладан. Хлопці, вам час в полон або до дому, ви вчитися не хочете.

4) Схід:

- сепари, 8 та 20 армія (всі, хто не воює з піхотою Мономаха) не спромоглися прорвати української оборони, стоять там, де і були.

5) Південь:

- пан Купер вважає, що жодних наступальних дій на цьому напрямку чекати не варто через великі втрати у агресора. Окупованим містам ні на секунду через це не легше, але.

Командує 58 армією генерал ***Зусько***. Судячи з того, що генерал вже підставив під удар 42 вертольоти на Чорнобаївському аеродромі, бездарно спалив БТГр

7 дшд під Вознесенськом, потім ще одну (від 20 мсд) – під Миколаєвим, угрупованням на цьому напрямку керує той ще військовий талант. Джерела повідомляють, що саме 58 армія (дислокована в Чечні і Дагестані) є кращою в ЗС РФ, а Зусько – найталановитіший з російських командувачів сьогодення. А гірші у них тоді хто, як це – відмінник бойової і політичної? Коротше, як генералу не дадуть ще 4-5 свіжих БТГр, то з наступом у нього нічого не вийде. Які там Миколаїв-Одеса?!

І тут ми отримуємо загадку з оперативного мистецтва з підвищеним логічним навантаженням:

> - чому військові частини ЗС РФ діють не під орудою своїх командувачів мирного часу, а на різних напрямках у складі зовсім різних угруповань?

Правильна відповідь – а фіг його знає.

> - Саме тому генерал Зусько не може взяти сам у себе в 42 мсд жодної БТГр тому, що ця дивізія опинилася… на півночі України.
>
> - Виходячи з оцінки ситуації пред'являть за Маріуполь слід саме Зуську.

Замість епілогу:

1. **ЖОДНЕ** з'єднання ЗСУ **НЕ БУЛО РОЗБИТЕ** за два тижні війни;
2. **план** операції ЗС РФ **сконав**, тривають пошуки плану Б;
3. **резервів** угруповання вторгнення **немає**;
4. явна **перевага** ЗСУ **в логістиці** над логістикою агресора; хто з читачів ближче до українських військових логістів – цьомкніть там їх, люди роблять величезний внесок у перемогу.

*Том **Купер** в темі розбирається, його тексти читати можна, це об'єктивний погляд із-за кордону на наші події. Погляд цінний тим, що **Купер** не зобов'язаний бути патріотом України та взагалі плекати до нас симпатії.*

Прогноз Пенсіонінформбюро:

> - ракетні удари по Луцьку, Коростеню, Овручу та Житомиру, політ бульбенфюрера за поребрик підштовхують до думки про початок «банзай-штурму» Києва (автор терміну – Костянтин Машовець) на фоні вторгнення ЗС РБ по двох напрямках – Ковель-Львів та Коростень-Житомир. На інших напрямках пару днів має бути відносно спокійно.

Маріуполь, тримайся!

***

№ 11.

2022-03-19

Добрий вечір! Ми - з України

Трохи воєнної бухгалтерії

Зверніть увагу на відсотки по основних зразках озброєнь угруповання вторгнення (танки, літаки, вертольоти, бронемашини) 30-50%.

За таких втрат варто сісти і обміркувати дві речи:

1) чи варто наступати далі?

2) моя тактика і стратегія - хєрові, треба щось змінти, а що саме?

Але ніхто не сів і не шукає відповідей в ГШ РФ.

Іііііі - вшосте на Чорнобаївку!

Громадо, ви усвідомлюєте з ким ми маємо справу?

Як же ж добре, що з цими керманичами нам більше в одному війську не воювати.

***

№ 12.

про ***Беларусь***

Мерлокоттан Паштетофф в ФБ

2022-03-20

О причинах, целях и целесообразности использования вооружённых сил Республики Беларусь в российской агрессии против Украины... я уже писал ранее, сегодня о некоторых "технических" нюансах...

Значить, что бы понимать... по вс РБ...

Вся Армия - порядка 45-48 тысяч военнослужащих...

Мобилизационный резерв... под 290 тысяч...

из них 120 тысяч... это такой аналог нашей ТрО...

остальных можно забривать и пополнять ими воюющие на передовой батальоны...

Состоит из двух видов войск - Сухопутные войска и ВВС+ПВО, а так же отдельных родов войск...

- Силы специальных операций

- Транспортные войска (уникальный случай для армий пост-совка, с выделением армейской транспортной составляющей в самостоятельный род войск)

- Территориальные войска

Вооружённые силы РБ по сути...

состоят из 7-и бригад...

4-х механизированных бригад (6-я, 120-я, 19-я и 11-я), 2-х бригад ВДВ (103-й воздушно-десантной и 38-й десантно-штурмовой) и 1 специального назаначения (5-я)...

Все они "отдельные и гвардейские", кроме спецназа... та просто - отдельная...

Кроме того, в тамошних РВ и А есть 4 бригады, один полк и одна группа - 336-я реактивная артиллерийская бригада и 1199-й реактивный

артиллерийский полк, 231-я артиллерийская бригада, 111-я гвардейская артиллерийская бригада, 465-я ракетная бригада, а так же - 51-я смешанная артиллерийска группа...

Тамошние ВВС сосредоточены на 4 основных авиабазах:

- Барановичи (61-я истребительная авиабаза)

- Лида (116-я штурмовая авиабаза)

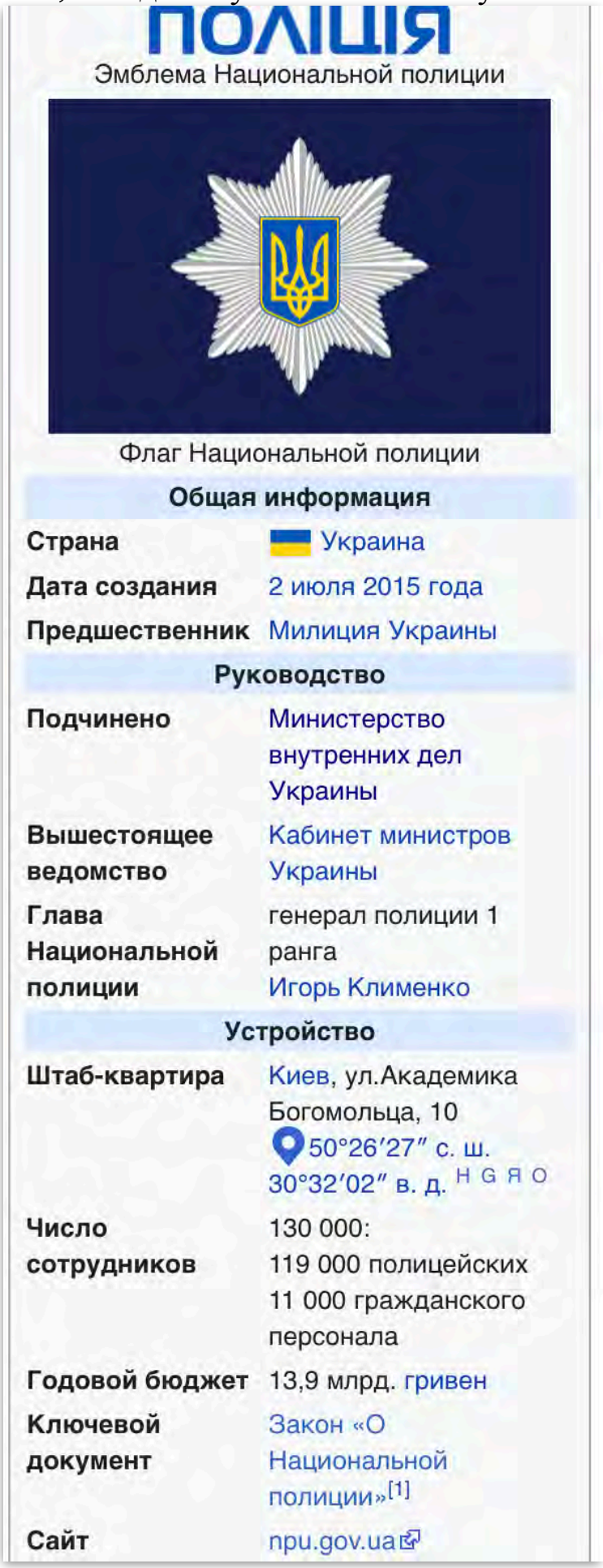
- Мачулищи (50-я смешанная авиабаза)

- Берёза (авиабаза БЛА)

Все эти наименования и "предназначения" весьма условны...

Авиабазы ВВС РБ, на самом деле, представляют собой вполне унифицированные под действия любых самолётов и вертолётов тактической авиации объекты...

Что, сегодня с успехом используется вс рф в войне с Украиной, которая

Эмблема Национальной полиции

Флаг Национальной полиции

Общая информация	
Страна	Украина
Дата создания	2 июля 2015 года
Предшественник	Милиция Украины
Руководство	
Подчинено	Министерство внутренних дел Украины
Вышестоящее ведомство	Кабинет министров Украины
Глава Национальной полиции	генерал полиции 1 ранга Игорь Клименко
Устройство	
Штаб-квартира	Киев, ул.Академика Богомольца, 10 50°26′27″ с. ш. 30°32′02″ в. д. H G Я O
Число сотрудников	130 000: 119 000 полицейских 11 000 гражданского персонала
Годовой бюджет	13,9 млрд. гривен
Ключевой документ	Закон «О Национальной полиции»[1]
Сайт	npu.gov.ua

развернула на территории

> Беларуси межвидовую ударную оперативно-тактическую группировку своих войск... используя в том числе и эти базы.

Поэтому базироватся на них может всё что угодно и в каком угодно количестве (ессесно, в пределах физической вместимости того или иного аэродрома)...

Исходя из гипотетического участия армии РБ в российско-украинской войне вполне можно спрогнозировать следующий сценарий её использования...

1. Скорее всего на территории Украины УЖЕ действуют отдельные группы Сил специальных опраций РБ из состава 5-й отдельной бригады специального назначения (п. Марьин Горка). Вполне логично предположить, что и вся эта бригада будет задействована в качестве передового эшелона вторжения беларуских войск... в случае принятия военно-политическим руководством РБ решения об открытом и прямом участии собственными вооружёнными силами в данной войне.

2. На сегодняшний день, командование вооружённых сил Республики Беларусь располагает до 8-ми БТгр в 2-х часовой готовности к вводу в бой и ещё 7-8 БТгр в суточной... При этом, следует оценивать резервный компонент, которым может оперировать командование беларуской армии на том или ином направлении как условные 4-х БТГр.

> Подчёркиваю, это по самым ОПТИМИСТИЧЕСКИМ для Минска ожиданиям... В реальности, эти цифры, скорее всего, завышены.

3. Вполне вероятно, что исходя из оперативных возможностей, а так же наиболее целесообразного использования Армии Бларуси в войне против Украины, российское военное командование пойдёт на формирование отдельной группировки беларуских войск на самостоятельном операционном направлении (скорее всего Ровенско-Волынском).

4. Так же, не вызывает сомнения и тот факт, что весь процесс сосредоточения, оперативного развёртывания и ввода в бой формирований вооружённых сил РБ будет поддержан в оперативном и материально-техническом отношении вс рф. Вполне возможно и даже вероятно использование российской боевой авиации, в частности армейской, в интересах группировки войск РБ.

5. На мой, глубоко субъективный взгляд, в рамках возможного прямого участия армии Беларуси в войне, скорее всего, следует ожидать попытку беларуского военного командования реализовать сценарий проведения наступательной оперативно-тактической операции, имеющей целью выход на

рубеж Луцк - Ровно, с перерезанием двух ключевых коммуникаций - трассы Киев-Чоп и трассы Киев - Ковель ("Варшавки")...

Для выполнения этой "ближайшей" задачи наверняка будут развёрнуты две тактические группы. Одна в районе Брест - Кобрин, вторая в районе Пинск - Столин. Удары будут наноситься по 2-м сходящемся направлениям... Первое по дирекции Ратне - Ковель - Луцк, второе по дирекции Дубровица - Володимирец - Маневичи... тоже на Луцк.

> Если же беларуское командование начнёт тупить, то скорее всего полезут ОДНОВРЕМЕННО с продвижением на Луцк в сторону Костополя и Ровно... так сказать, под предлогом "флангового обеспечения"...

5. Нет никакого сомнения, что момент и размах этого "удара" будет в ОБЯЗАТЕЛЬНОМ порядке согласован и увязан с оценкой обстановки из "гламурного" штаба Мордора.

Смысл тут - прост и понятен.

Как только орки сообщат своим беларуским гоблинам, что "момент настал" (украинские резервы исчерпаны, а возможности к сопротивлению Украины уже якобы "на грани") вот тогда они и попробуют пойти вперёд...

На самом деле, ЛукашенкА и его дженералы в дебильных фуражках-аэродромах... должны понимать, что их будут банально использовать в качестве "ягнёнка на заклание".

> *По нашим сведениям, через пару дней орки готовят то самое "банзай" - наступление с целью резко улучшить свои "переговорные позиции"... Для его успеха им очень не помешала бы заруба на какой-нибудь фронтовой переферии, с целью оттягивания и блокирования наших резервов. Бросок беларуских "дровишек" в этот костёр... как им кажется, вполне неплохой вариант для этого.*

И да, не обольщайтесь, уважаемые читатели... уровень фрондёрства и "бурления" в рядах вооружённых сил РБ, в том числе в рядах их высшего командного звена, не настолько силён, что бы остановить всё это действо...

Они несомненно выполнят приказ ЛукашенкИ...

а многие даже бегом, культивируемый на протяжени многих лет в рядах вс РБ тезис о "воинском братстве с россиянами" дал достаточно многочисленные всходы...

***

№ 13.

2022-03-21

Оперативна пауза, що затяглася, підштовхує до думки, що від загалу переховують якісь невдачі, але

Проаналізуємо ситуацію, яка склалася останніми днями.

Передмова. Для розуміння реалій ЗС РФ:

у війні проти України залучені двенадцать армій (всі наявні в ЗС РФ), два корпуси з трьох (поки не відмічалися військові частини 68 АК з Южносахалінська), всі чотири дивізії та чотири бригади ВДВ ЗС РФ, 6 бригад морської піхоти.

Не зважаючи на гучну назву «армія» деякі з них менші за дивізію радянських часів: найбільш потужною є 1 армія (3 дивізії і бригада), далі – 58 армія (дві дивізії і бригада), 8 і 20 армії – по дві дивізії, найскромніші – 6, 29, 36, 49 армії (по 2 бригади).

Тобто РФ задіяла ВСІ наявні військові організаційні структури Сухопутних військ, ДВА з ТРЬОХ корпусів берегових військ і морської піхоти ВСІХ флотів та ВСІ організми зі складу ВДВ.

Це **– повномасштабне вторгнення,** хоча й з обмеженими цілями.

Картина за основними напрямками дій така:

1) Волинський операційний район:

гра нервів. Сьогодні ГШ ЗС РБ відвів до ППД 38 одшбр, котра виконувала демонстративні дії на кордоні з Україною. Загроза вторгнення угруповання ЗС РБ в Україну зберігається.

2) Поліський операційний район та місто Київ:

в цьому районі діють БТГр від дивізії та бригад 1, 2, 5, 35 армій, 155 бригади морської піхоти та ВДВ. Загальне керівництво на напрямку здійснює командувач 35 армії генерал Санчик.

Оборонці Києва завдали противнику на цьому напрямку значних втрат, примусили передчасно задіяти оперативні резерви.

На сьогодні ЗСУ змусили противника перейти на цьому напрямку до оборони.

Нагадаю, що безславну загибель тут знайшли всі повітряні десанти зі складу 76 вдд, розгромлена 45 обрСпП ВДВ, 155 обрмп, планомірно був загнаний в ліси під Ясногородкою та знищений 331 пдп 98 пдд, що розстрілював наші підрозділи під Іловайськом, у живих лишилося пару бійців, хто з важкими пораненнями опинився в полоні.

ССО ЗСУ розгромили КП 35 армії, НШ армії отримав важке поранення та вибув не лише із бою, але й з військової служби.

Під Броварами зазнала величезних втрат 47 тд. Противник тут не відмовився від головної мети – захоплення Києва, як столиці нашої країни, символу української державності, потенційного міста відродження українського Фенікса.

Спроби оволодіти містом будуть тривати, хоча це завдання стає поступово напрямком іншого удару. Зараз окупанти намагають відновити боєздатність, поповнити запаси та підготуватися до чергового штурму.

За оцінками експертів, зокрема іноземних, – шанси на успіх у противника мізерні.

Цікава новина – батальйон канадських українців вже нараховує 550 осіб, серед них – автор найдовшого підтвердженого снайперського пострілу.

3) Сіверський операційний район:

тут діють дві бригади зі складу 36 армії (командувач – генерал Солодчук, призначений у грудні 2021 року). Як і під Києвом, противника зупинено, він вимушений перейти до оборони, практично не проводить наступальних дій, продовжує обстрілювати позиції підрозділів ЗС України та житлові квартали Чернігова.

4) Слобожанський операційний район:

на напрямку діють військові частини зі складу 6, 41 армій, 14 АК Північного флоту, БТГр зі складу 3 мсд та 4 тд. Командує угрупованням імовірно командувач 6 армії генерал Єршов. Угруповання застрягло в боях під Харковом і Сумами, зазнало величезних втрат та зупинилося, а на окремих ділянках відійшло за лінію державного кордону.

Свій безславний кінець тут знайшли 200 омсбр з Печенги Мурманської області, знана 4 Кантемирівська танкова дивізія. «Дива» тактичної майстерності демонструвала на цьому напрямку 45 інженерна бригада, котра 4 (ЧОТИРИ) рази намагалася навести понтонну переправу на ОДНОМУ і ТОМУ ж місті. Всі спроби була анульовані ЗС України.

Додатковим наслідком цього безглуздого будівництва стала загибель начальника інженерних військ Західного ВО СВ ЗС РФ.

Крім цього в боях під Харковом знищені командувач 29 армією генерал Колесніков, НШ та заступник командувача 41 армії генерали Герасимов та Суховецький.

Останніми днями противник блокує міста Суми і Харків, наносить вогневі удари по позиціях ЗС України, інфраструктурі Харкова та Чугуєва, тривають безуспішні спроби оволодіти містом Ізюм.

Противник несе втрати намагається перейти до оборони, розпочав будівництво опорних пунктів. Вбачаються всі ознаки того, що противник втратив бойовий потенціал та відмовився від активних дій в цьому районі до розв'язання проблем відновлення боєздатності.

Колони постачання змушені пересуватися без прикриття бронегруп та вертольотів, адже таких засобів явно бракує.

5) Донецький операційний район:

найбільш складний з огляду на кількість військ, що залучені до дій у цьому районі.

Противник кинув сюди чотири дивізії зі складу 8 та 20 армій, 8 бригад та 3 полки зі складу так званих «народних міліцій» ЛНР/ДНР. Угрупованням, імовірно, керував вбитий 18.03 командувач 8 армії генерал Мордвичов.

Метою дій противника на півночі цього району, вірогідно, є прорив оборони ЗС України на ділянці Сєвєродонецьк-Кремінна, розвиток наступу в напрямку Ізюму, розсічення ОС, оточення їх частини на півночі Луганській області та подальший розгром.

На півдні району противник намагається вирішити два головні завдання: захоплення міста Маріуполь та прорив оборони ОС біля Волновахи та подальше з'єднання з угрупованням окупантів біля Мелітополя.

Такий розвиток подій дозволить противнику вибити ОС за межі адміністративних кордонів Луганської та Донецької областей, утворити сухопутний коридор від території РФ до Криму.

Занепокоєння викликає стан справ в оточеному Маріуполі, оборонці міста відкинули ультиматум скласти зброю та припинити спротив.

У мене немає відповіді на питання «Коли оборонцям міста нададуть допомогу?».

На інших напрямках в цьому районі противник продовжує безуспішно штурмувати позиції ЗС України вздовж всій лінії зіткнення, зосереджуючи основні зусилля на Авдіївському напрямку, але зазнав втрат та був відкинутий на вихідні позиції.

Тактика дій російських військ тут мало чим відрізняється від тактики звичайної навали, противник шаблонно атакує на одних і тих самих ділянках, намагаючись реалізувати свою чисельну перевагу.

Тут знайшли кінець командир 150 мсд генерал Мітяєв, заступник командувача ЧФ РФ по військово-патріотичній роботі капітан 1 рангу Палій («надихав» БТГр 810 обрмп, котра виявилася неспроможною виконати свою бойову задачу біля Маріуполя).

6) Таврійський операційний район:

в цьому операційному районі діють війська зі складу 49, 58 армій та 22 АК ЧФ ВМФ ЗС РФ. Керівництво здійснює командувач 58 армії генерал Зусько (родом з Волині, до речи).

Угруповання противника, що вдерлося в Україну з Криму, ударило не кулаком, а розтопиреними пальцями в напрямках Херсон – Миколаїв – Вознесенськ, частиною сил – на Нову Каховку, Мелітополь – Василівка, частиною сил – на Енергодар та на Бердянськ.

Як і очікувалося, наступ зупинився сам собою через постійне збільшення протяжності фронту та зменшення оперативних щільностей.

> Цьому процесу додали швидкості підрозділи ЗСУ, котрі веденням мобільної оборони завдавали втрат агресору одночасно не підставляючись під його удари.
>
> Так, тимчасово втрачено контроль над територією в трикутнику Херсон – Бердянськ – Василівка. Але збережено сили для його відновлення.

Противник намагається втримати раніше зайняті рубежі, відновлює боєздатність підрозділів та поповнює запаси.

> *Мемом цієї війни стала Чорнобаївка, де противник ШІСТЬ разів поспіль потрапляв під удари ЗСУ на одному і тому ж аеродромі. Цьому феномену поки немає пояснення.*

Також я не можу пояснити, чому ми здали Бердянськ практично без бою, та яка доля кораблів та суден тамтешньої військово-морської бази.

7) Південнобузький операційний район:

обстановка – без змін, хоча противник завдає вогневих та ракетно-авіаційних ударів по інфраструктурі та житловому сектору Миколаєва. Ситуацію контролюють ЗСУ.

8) Азово-Чорноморський морський операційний район:

учора в районі мису Тарханкут було сформовано десантний загін ЧФ ВМФ ЗС РФ у складі 5 ВДК («Корольов», «Побєдоносєц», «Калінінград», «Саратов», «Моргунов») та кораблів ескорту у складі фрегату «Адмірал Ессен», МРК «Вышний Волочок», лінійного тральщика «Голубець» та 2 ракетних катерів.

Близько 03:00 корабельна група прибула на рейд Одеси та о 05:00 крейсер «Москва» і фрегат «Адмірал Ессен» обстріляли українське узбережжя в районі Затоки. Дії корабельної групи підтримували 5 літаків Су. У результаті нашого вогневого ураження пошкоджено фрегат «Адмірал Ессен» та збито два літаки.

Захисники Маріуполя потопили патрульний катер проекту 03160 «Раптор».

Російські військові зафарбовують на своїх кораблях назви та бортові номери, що може означати підготовку РФ до майбутніх провокацій щодо цивільних суден із подальшим звинуваченням у них українських військових кораблів.

ВИСНОВКИ:

1) - противник **втратив наступальну ініціативу** на всіх напрямках, ***крім*** Донецького операційного району;

2) - демонстративні дії ЗС РБ на кордоні з Україною, «десант» в Одесу, публікації про імовірний наступ з Придністров'я – сковування резервів ЗСУ;

3) - у противника – величезні **проблеми з поповненням втрат**.

> *Чутки про вербування та перекидання з Сирії та Лівії найманців – не більше ніж спроби приховати цю проблему;*

4) - удари тактичними ракетами комплексу 9к79 «Точка», що почастішали останнім часом, є показником вичерпання більш сучасних ракет «Іскандер» і «Калібр»; у росіян – **брак високоточної зброї**;

5) - російські заяви про «удари гіперзвуковою зброєю» – реклама неіснуючої зброї («шоу-зброя» – термін Т.Купера);

6) - *гарячішою точкою стає лінія фронту в операційній зоні Об'єднаних Сил (?)*;

7) - повітряні удари триватимуть, найбільш дістанеться цивільному населенню;

8) - окупанти намагатимуться легітимізувати свою присутність через імітацію виборів, призначення окупаційних адміністрацій, слід чекати, що окупаційний режим посилюватиметься, насамперед на півдні.

Слід пам'ятати, що у ЗСУ також є втрати, війська ведуть важкі та запеклі бої. Не існує іншого шляху наблизити нашу Перемогу.

***

№ 14.

2022-03-22

В ЗМІ, зокрема в іноземних, промайнули повідомлення про надздібності ракет ОТРК «Іскандер» долати ПРО, проривати ППО і творити інші дива, наявність модулів РЕБ та відкидних хибних цілей. Ми, так сталося, ракетних Хогвардсів не закінчували, але фізику в школі вивчали, а потім ще й сопромат, деталі машин, конструкційні матеріали і балістику на додачу – теж.

Подивимось, як там насправді.

Отже **ракета 9М723**.

Сконструйована в Коломні в КБ машинобудування, прийнята на озброєння в 2011 році. Ракета – квазібалістична, з кореляційною системою наведення. Дальність стрільби – 480 км (треба думати – 500 км, але договір про РСМД таке забороняє). Швидкість ракети на початковій ділянці траєкторії – 2100 м/с (тобто 6М, формально – гіперзвукова зброя). Ракета в польоті витримує навантаження в 20-30G, адже маневрує на активній ділянці траєкторії. Максимальна висота, на котру піднімається ракета, – більше 100 км. Важить 3800 кг, має бойову частину 470 кг. Зустрічаються цифри про наявність в РФ 960 ракет.

З незрозумілої мови на нашу перекладається так:

> - ракета спроможна маневрувати поки працює твердопаливний двигун (ракета – одноступенева), на балістичній ділянці після його вимкнення – не спроможна.

Тепер слідкуйте за руками:

> - корпус ракети – моноблок, тобто моноліт, всього одна деталь.

Ракета стартує і влучає в ціль в одному і тому самому вигляді. Контейнера в неї немає. Тобто зсередини ракети жодних цілей-пасток випадати не може, бо немає ні як, ні звідки.

Подивіться на фото. Кроліка в капелюсі немає. Зверніть увагу на хвостові стабілізатори: ними не можливо керувати польотом, тобто жодних маневрів

після вимкнення двигуна і втрати можливості керувати вектором тяги ракета робити не спроможна. Ракета піднімається в стратосферу та атакує ціль звідти, тобто всю другу ділянку траєкторії вона летить по параболі, котра легко обраховується РЛС, що дозволяє навести на неї ракету-перехоплювач. ППО ПС ЗС України саме так і роблять.

Також варто пам’ятати, що ОТРК – суто наступальні, створені під застосування ядерної зброї, їх ефективність в неядерному спорядженні – нижча, ракета з легшою неядерною БЧ летить лише на 300 км. Ця зброя починає війну, але не закінчує. «Іскандер» - дорогий, потребує розвідувальної інформації від повітряних засобів розвідки, спроможних діяти в оперативній глибині, що без панування у повітрі неможливо повною мірою, до того ж ракети не уражають рухомі цілі.

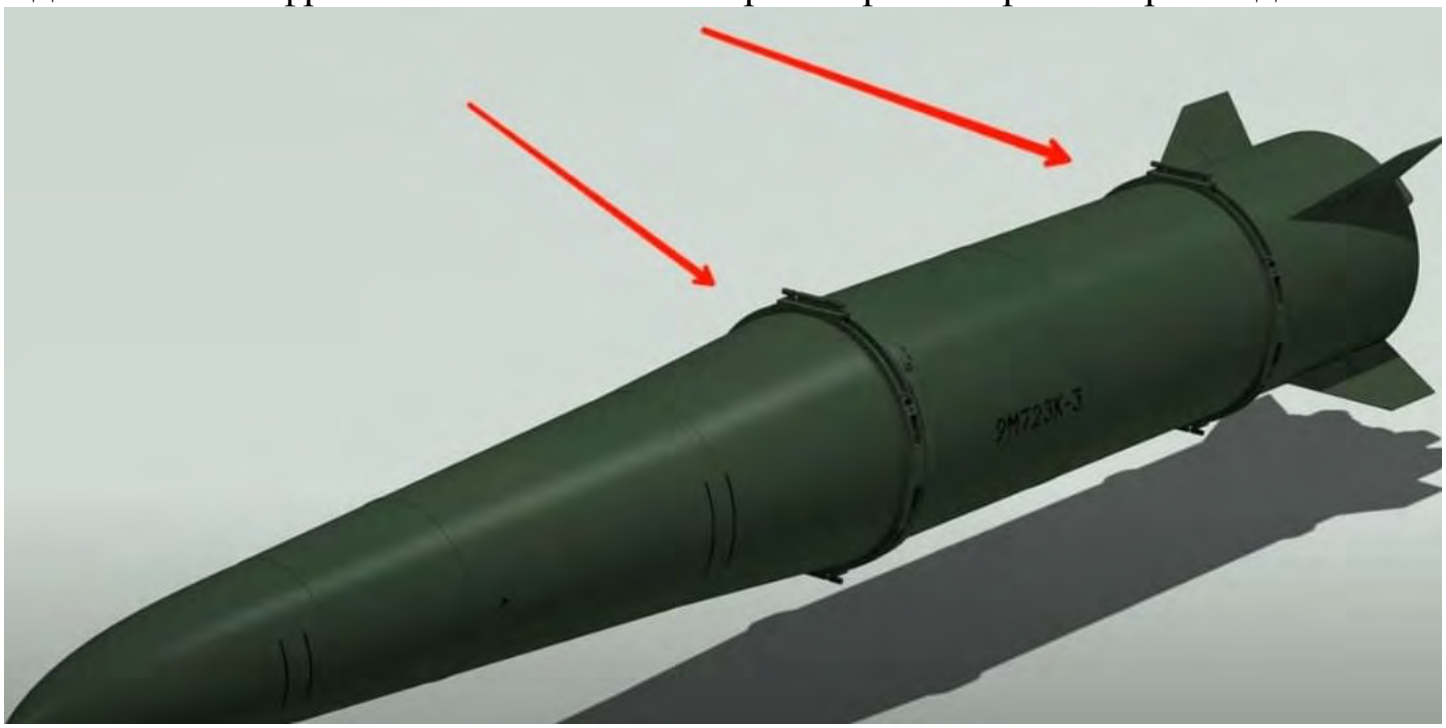
Наявність «Іскандера» у одної зі сторін конфлікту не відміняє необхідності воювати, не робить ціну перемоги меншою, а бої – безпечнішими.

ВИСНОВОК:

ОТР «Іскандер» – просто хороша і точна майже балістична ракета. Сама звичайна. Всі її «надздібності» – російська шоу-зброя.

Я б більше хвилювався з приводу ОТР «Іскандер-К» (вона ж – ракета Р-500), крилатої ракети, дальність стрільби котрої приховується, але за оцінками експертів з армій НАТО може становити до 2000 км.

І да. Поява на фронті ТРК «Точка» говорить про вичерпання ракет для ОТРК

«Іскандер» у росіян.

На прохання критиків зробив відступи між абзацами. Але мені так не подобається.

***

№ 15.

2022-03-24

Наявність системи управління суттєво збільшує наявний бойовий потенціал

Світ спостерігає за нашою боротьбою і дивується недолугості організації управління військами агресора.

Деякі ремарки щодо поглядів американських колег на протиборство органів військового управління у цій війні:

1) - РФ не призначила командувача операцією, не існує його штабу, тому зусилля окремих російських угруповань дезорганізовані;

***Довідково**:*

розвідка США не спроміглася встановити таку особу. Якщо такий керманич і призначений таємно, то він – вкрай некомпетентна особа. Думку висловив колишній командувач військами США в Європі генерал-

лейтенант у відставці Марк Гертлінг, нині – потужний військовий аналітик;

2) - російські угруповання, що діють на різних напрямках, конкурують між собою за ресурси через відсутність централізованого керівництва логістикою;

3) - зусилля різних угруповань не координуються;

4) - через відсутність єдиного замислу і плану дій різні угруповання не змогли діяти злагодженно та з'єднатися для формування єдиного фронту;

5) - система зв'язку, як матеріальна основа системи управління, фактично відсутня; особовий склад широко використовує комерційні стільникові телефони, незахищені канали зв'язку, мобільні телефони; персонал широко нехтує правилами безпеки зв'язку;

6) - надмірна кількість жертв серед старшого та вищого офіцерського складу ЗС РФ, що брали участь в агресії проти України, - яскрава ілюстрація проблем в системі управління військами;

Довідково:

на думку генерала у відставці Девіда Петреуса «будь-який генерал, убитий у бою, є рідкісною подією».

7) - управління військами ЗС РФ в Україні фактично відсутнє; проблеми управління характерні для всіх ланок управління;

8) - війська часто відрізані від свого командування.

ВИСНОВОК:

- не слід плутати децентралізацію управління та відсутність централізованого управління. Те, що демонструє ГШ ЗС РФ в операційній зоні, - груба помилка в оперативному плануванні, котру ми просто зобов'язані використати максимально.

***

№ 16.

ОГЛЯД ВІД ТОМА КУПЕРА

2022-03-26

Оригінал тут: https://www.facebook.com/keksifarm.hayday

Том Купер – австрійський воєнний аналітик, автор та співавтор близько двох десятків книг про конфлікти останніх 20 років, включно з війною в Сирії. Експерт із застосування бойової авіації.

Автор: Ростислав СЕМКІВ

Джерело: Facebook

Дякую за співпрацю в перекладі тексту Микола Ковальчук і Тетяна Саніна

“Доброго ранку всім! [Допис опубліковано 25 березня о 9.30 за Києвом]. Ось мій звіт за останні 48-60 годин (22-24 березня 2022 р.). Він незвично довгий. Тому візьміть собі кави або чаю. [Так і пише – «tchay»]

1. СТРАТЕГІЯ

Вчора, 24 березня, виповнився місяць путінської триденної операції з денацифікації України…

Путін оголосив, що всі розрахунки за нафту/газ відтепер мають сплачуватись в російських рублях. Це водночас і блеф, і двосічна загроза. З одного боку, поточні контракти є довгостроковими: тобто вони стосуються імпорту не лише на цей, а й на наступний рік, а деякі чинні навіть до 2024-2025 років. Звісно, всі вони укладені в євро. Вимагати оплату в рублях – це, зрозуміло ж, порушення контракту, яке – у довгостроковій перспективі – має обернутися значними штрафами (для Москви).

З іншого боку, таке рішення викликало зміну позиції країн ЄС: тепер майже всі наполягають на припиненні імпорту нафти та газу з росії. Навіть Німеччина та Чехія задумались над цим, а от Австрія досі таке рішення не підтримує. В інтерв'ю австрійському телебаченню Славна наша Суперзірка канцлер Негаммер (Австрійська народна партія, троє членів якої відкрито назвали себе «шльондрами багатіїв») наголосив, що станом на зараз він не бачить можливостей підтримати таку заборону.

Ця заява прозвучала вчора ввечері й відтоді нічого не змінилося – навіть після обіцянки Байдена налагодити поставки зі Штатів.

Тобто тепер, щоб купувати газ і нафту за рублі, Австрія (та інші охочі) повинні купувати рублі в російського Центробанку, активи якого заморожені через санкції ЄС. Тобто члени ЄС змушені будуть порушувати свої ж санкції…

2. ПОВІТРЯ

Українці заявили про 11 збитих 23 березня повітряних цілей (5 літаків, 1 гелікоптер, 4 безпілотники, 1 ракету – поки що найкращий їх результат) та ще про 8 збитих 24.03. Підтверджень знову ж поки що немає (є лише одне нове відео, на якому уламки збитого 5 березня російського гелікоптера Мі-24/35).

Люди-яким-треба-на-свіже-повітря [Пентагон] кажуть, що росіяни за чотири тижні війни випустили близько 1200 балістичних ракет, і роблять висновок про більш як 50% зменшення кількості їхніх ракет повітря-земля (особливо для бомбардувальників Ту-95 і Ту-160), а також крилатих ракет морського базування.

Український Ан-124 [«Руслан»] вчора приземлився на аеродромі Чорлу турецької провінції Текірдаг, звідки, як ми знаємо, йде постачання Байрактарів. Цілком можливо, завантажують нові дрони та боєприпаси до них. Можу додати, що українці отримують «елементи для посилення повітряних сил» також «деінде в Європі», проте в деталі вдаватися собі не дозволю. Додам лише (це все одно «новини тижневої давності»), що Україна зараз отримує масу нової зброї – її перекидають повітрям чи в інший спосіб – включно зі специфічними видами важких озброєнь, більшість з яких ніколи й жодним словом не фігурували в звітах США, НАТО чи ЄС.

3. ПІВНІЧ

Станом на зараз цілком зрозуміло: на північному заході від Києва українська армія перейшла в наступ. Утім, це не «класична» масштабна операція з одночасними ударами в багатьох напрямках. Радше це серія атак у різний час та в різних місцях крізь лінії оборони росіян та далеко поза ними, з метою

спричинити хаос у їхньому тилу. Наприклад, висадити в повітря військовий табір чи склад боєприпасів або розгромити штаб і швидко відступити, доки росіяни не сконцентрували на даному напрямку більше сил чи задіяли артилерію. У той спосіб, українська армія не надто просувається територією (наскільки знаю, за останні два дні вона повністю закріпилася тільки в Лук'янівці та Лукашах [це на схід від Києва]). Натомість, ЗСУ завдають втрат 35-й та 36-й арміям [а це на заході], намагаючись уникати російських контратак. Це ефективний спосіб змушувати російські підрозділи подаватися назад і перебувати поза 25-кілометровою зоною, звідки їхня артилерія могла б бити по центру міста. Це ефективно, щоб змушувати 35-у й 36-у армії оборонятися, проте замало, щоб знищити їх чи повністю оточити й заставити капітулювати.

На схід від Києва українські сили змусили 90-у танкову дивізію та інші підрозділи росіян відступити з Броварів до Богданівки, а 2-у мотострілецьку виштовхали з Лук'янівки та полтавської траси в район Нової Басані та Нового Бикова. Цілком можливо, що зараз росіян відкинуто на східний берег ріки Супій.

Причиною таких успіхів були події 3-4 днів тому (вибачте, не вважав за можливе говорити про це на публіку), коли українці з південного боку завдали потужного удару в фланг усій 2-й російській армії [не плутати з дивізією в попередньому абзаці]. Знаю, що тоді вони звільнили одразу кілька сіл за 5-10 км. на південь від траси Н-07: точно Гостролуччя, а можливо також Войтове та Усівку. [Це означає, що на схід від Києва ворога відкинуто вже більш як на 90 км. – перекл.]

Тепер, незалежно чи вся 2-а армія відступить за Супій, чи її частина відійде «всього лиш» до Богданівки, але ясно одне: російський наступ на Київ зі сходу закінчився. Спитайте мене і я скажу, що це найбільший успіх української армії в цій війні – значно важливіший, ніж події на північний захід від Києва. Крім всього, це свідчення, що українські підрозділи «тримають удар» на відкритій місцевості, де нападникам простіше воювати, ніж всередині міст.

4. ПІВНІЧНИЙ СХІД

Ще від 23 березня росіяни намагаються атакувати місто Славутич, що на східному березі Дніпра, близько 100 км на північ від Києва, Чорнобиль трохи південніше від нього [на іншому березі Дніпра — пер.]. Історично місто пов'язане з ядерною енергетикою. Кумедно, адже раніше вважали, що ця місцевість «уже під контролем росіян» майже відтоді, як вони захопили Чорнобиль, аж раптом виявилося, що вони туди досі не дісталися. Наразі відомо, що росіяни обстріляли місцеві блокпости та передові позиції

артилерією, а після того розпочали наступ — спершу із заходу, а потім і з півдня. Гадаю, досі місто могли й оточити, тобто відрізати від Києва, якщо тільки українці не розпочали контратаку з півдня або на південь.

Протягом 22-23 березня російські ВКС люто бомбардували Чернігів, що призвело до десятків пожеж. Розбомблено міст через Десну, котрий забезпечував сполучення з Києвом, тому наразі евакуацію цивільних зупинено. Разом із тим, 41-а армія росіян фактично відступила на кілька кілометрів, тобто уникає прямого протистояння з українським гарнізоном. Однак продовжує бомбардування та артилерійські обстріли Чернігова.

Суми також зазнають «лише» артобстрілів, але 1-а танкова армія росіян (вже посилена понад 20 батальйонно-тактичними групами, переважно з 4-ї танкової дивізії) діймає нападами Охтирку й Тростянець, далі на південь. Безперервні бої цих українських гарнізонів тривають уже 3-4 дні, тож обидва міста зазнали значних руйнувань: кажуть, росіяни захопили близько половини Тростянця, але увійти до Охтирки їм так і не вдалося.

Це бої на виснаження, і щоб перемогти у тривалому протистоянні такого штибу, українцям потрібно більше ресурсів та озброєння.

5. СХІД

У Харкові мало що змінилося: на лінії фронту вже майже тиждень порівняно тихо, проте росіяни час від часу вдаються до бомбардувань та артобстрілів. Значно складніша ситуація на південний схід від Харкова — довкола Ізюма. Росіяни напрочуд активні на підступах до цього міста, вкотре заявляють, що захопили його (силами 144-ї мотострілецької дивізії). І вкотре брешуть: якщо це місто «зовсім незначне» й «давно захоплене», як стверджують «вишестоящі органи», то нащо стільки разів про це заявляти? До того ж, якщо місто захоплено, навіщо бомбардувати його запалювальними сумішами — бачимо це на доданому фото, яке зробив мер міста увечері 23 березня? [Це фосфорні бомби, заборонені міжнародними конвенціями – ред.].

Окрім спроб захопити Ізюм, 144-а дивізія намагається атакувати Петрівське, далі на захід. Наразі можу припустити, що українці задіяли там принаймні одну резервну бригаду, адже спокійно тримають позиції вже 4-5 днів.

Гадаю, саме довкола Ізюма буде зосереджено бойові дії кількох наступних днів.

Чому? Тому, що українці спершу розгромили 42-у мотострілецьку дивізію під час спроби атакувати [Запоріжжя – ред.], а вчора завдали росіянам важких втрат біля Малинівки, на схід від Гуляйполя, тож тепер 58-а армія зовсім неспроможна поновити наступ із півдня. А тим часом 8-а армія зосередила

рештки сил на оточенні Маріуполя і тому теж не має чим атакувати південний фланг лінії розмежування.

Біля Луганська росіяни продовжують обстрілювати Рубіжне, Сєвєродонецьк та Попасну артилерією, але на нові атаки не наважуються. Однак вранці 23 березня підрозділи 8-ї армії разом із сепаратистами протиснулися крізь першу і другу лінію оборони українців та увійшли до Верхньоторецького, що на північ від Донецька.

Це прикра новина: тепер українцям потрібно або відступити з позицій на південь від Горлівки, або завдати контрудару, щоб повернути контроль над селищем, — ризикований крок, адже на цій ділянці ворог зосередив чимало вогневих засобів. Ще не знаю, яке рішення вони ухвалили.

6. ПІВДЕНЬ

Маріуполь: близько 80% міста непоправно пошкоджено. По суті, це руїни із тисячами мертвих і вмираючих всередині. Ті, хто можуть, збирають тіла та ховають їх у місцевих парках.

Про те, що сталося з людьми, які переховувались від бомбардування під Драмтеатром і Басейном, відомо лише частково. За останні три дні з Маріуполя до Запоріжжя було евакуйовано близько 5 тисяч мирних жителів. Серед них небагато людей, які вижили під час навмисного удару російської авіації по Драмтеатру 16 березня. Відомо, що після влучення ракетою вижило близько 400 людей, які перебували в укритті в підвалі. Проте щонайменше 200, а може й 300, найперше ті, хто працював на польовій кухні, хто чекали у черзі води, та всі волонтери, які допомагали, загинули, більшість із них на місці (в тому числі через неможливість надати їм першу медичну допомогу або доправити їх до найближчих лікарень). Тим часом руїни Драматичного театру нині знаходяться на передовій, оскільки 68-й полк 150-ї мотострілецької дивізії дістався цієї території, тож, безсумнівно, росіяни зроблять все можливе, щоб усунути будь-які залишки цієї бійні.

За останні два дні росіяни депортували ще 7 тисяч маріупольців. Та це ще не кінець: росгвардія їздить містом і з гучномовців оголошує, що евакуація до Запоріжжя зараз неможлива.

Незважаючи на розгром російської 810-ої бригади морської піхоти в центрі Маріуполя (та загибель її командира), 20 і 21 березня чеченці та Росгвардія потужно атакували центр міста з півдня. Тому 23-го березня український гарнізон був змушений відступити з аеропорту (захід міста), щоб посилити оборону урядових будівель у районі на північ від порту; «Азов» вивів на передову свої кілька Т-64, які все ще на ходу.

Це типовий результат міських боїв: потрібна велика кількість військових, щоб штурмувати відносно невеликі але щільно забудовані території.

Захисники, тобто піхота і танковий батальйон полку «Азов», 56-а мотострілецька та 36-а бригада морської піхоти, досі контролюють центр міста, проспект Миру, частину Приморського та Кальміуського районів: тобто приблизно 16 з 23 мікрорайонів міста. Вони заявили, що 22 березня був збитий винищувач-бомбардувальник ВКС. Вони також чітко бачать ситуацію: вимагають допомоги в протидії російській авіації, тому що саме вона спричиняє найбільше смертей серед мирних жителів.

За оцінками місцевої влади, близько 100 тисяч мирних жителів все ще перебувають у зоні, контрольованій українськими силами. Командир місцевої поліції генерал Аброськін запропонував видати себе росіянам в обмін на гарантію, що всіх дітей, які залишилися, відпустять. Поки що відповіді від Мізінцева (командира 8-ю армією, а отже, командувача блокадою Маріуполя) не було.

Далі на захід… Аварія під час розвантаження десантного корабля-амфібії «Орськ» класу “Тапір” [у класифікації НАТО – Alligator] у порту Бердянська призвела до сильної пожежі, яка зруйнувало судно. Два інші десантні кораблі, обидва класу “Ропуха” [Ropucha], були пошкоджені, але встигли вчасно віддалитися. (Так, звісно: українці стверджують, що вразили цей корабель «Точкою-У»; і вони справді намагалися це зробити кілька днів тому. Однак на відео, де показано початок пожежі, не видно влучання ракети; натомість, бачимо відносно невелику детонацію на кораблі).

Позиція російської 49-ї армії на Херсонщині залишається вразливою, тому її командування залучило інженерну бригаду для швидкого будівництва лінії оборони вздовж західних підступів до міста. Натомість, просування українських сил заблоковано російською авіацією. Однак 22 березня в одному з авіанальотів російські ВКС розстріляли власні війська в районі Миколаєва, знищивши, як повідомляють, цілу колону військової техніки (дані ґрунтуються на перехоплених радіо-повідомленнях російської армії). Минулої ночі (з 24 на 25 березня) українці завдали сильного удару по російських військах в аеропорту Херсона, цього разу масованим обстрілом з реактивної системи залпового вогню. Росіяни «відплатили» принаймні однією крилатою ракетою «Калібр»: вона мала влучити десь у порту Миколаєва”.

***

№ 17.

2022-03-27

ОГЛЯД ВІД ТОМА КУПЕРА

Великий звіт Тома Купера за два дні. **Парадокси множаться: російська агресія стає все більш безглуздою та приреченою...**

За співпрацю в перекладі дякую Микола Ковальчук та Anton Shygimaga :

"Доброго ранку всім! [Опубліковано 27 березня 2022 р. о 12.30 за Києвом].

Ось мій звіт за минулі 48 годин (25-26 березня 2022 року).

ЗАГАЛЬНЕ

Уже два дні «вишестоящі органи» в москві щосили перебільшують втрати ЗСУ.

Звичайно, зведення Генштабу України щодо російських втрат теж не завжди об'єктивні: очевидно, що вони наголошують окремі свої успіхи, але замовчують втрати (боюся, справжні масштаби цих втрат буде важко сприймати незворушно) – подібне стосується навіть кількох успішних українських контратак.

Але годі вам: заяви «вишестоящих органів» про знищення 190 українських літаків та збиття 36 «Байрактарів»… це більше бортів, ніж Повітряні сили мали до початку війни, і більше ТВ.2, ніж Україна наразі придбала…

До речі, також побільшало свідчень щодо скасування весняної демобілізації на росії: зазвичай близько третини призовників завершують службу 1 квітня. Мабуть, не цього року.

1. ПОВІТРЯ

Тепер російські ВКС «регулярно» здійснюють близько 300 бойових вильотів на день, і це трохи дивно з огляду на ситуацію на кількох фронтах: очевидно, ЗВО [західний воєнний округ росіян — перекл.] використовує свої повітряні підрозділи як «пожежників».

Тобто: ВКС задіяно тільки над лініями фронту, далі над територією України вони не з'являються. Натомість росіяни завдали удару принаймні двома крилатими ракетами по одному із заводів Львова, це призвело до великої пожежі. Ще кілька ракет «Калібр» росіяни спрямували на Вінницю: одну було збито, не знаю, куди влучили решта.

2. ПІВНІЧ

Українці заявляють про черговий успіх на північний захід від Києва, але як я вже зазначав, доказів небагато — і це не дивно, оскільки в операціях на цій ділянці вони дотримуються підходу «удар-відступ». Утім, схоже, що українці звільнили село ***Кухарі*** та околиці ***Іванкова*** (близько 50 км на північний захід від ***Києва***). Повідомляють про важкі бої в ***Ірпені*** та ***Гостомелі***, однак детальної інформації наразі немає.

Станом на сьогоднішній ранок підтверджено, що батальйон «Омега» (іноземні добровольці, серед яких чимало колишніх спецназівців зі США) звільнили ***Мощун***, за 15 км на північ від ***Києва***.

Разом з тим, як на мене, усе це лише «відвертає увагу» від драматичного розвитку подій на північному сході та сході України…

3. ПІВНІЧНИЙ СХІД

Славутич захоплено, сухопутний зв'язок між місцевим гарнізоном та ***Черніговом*** перервано. Отже, вранці 26 березня росіяни таки взяли під вогневий контроль останні три дороги, що ведуть із ***Чернігова*** на південь та південний захід: тобто наразі місто оточено.

Проте інших «поганих новин» на цьому напрямку немає.

Я можу хіба чухати потилицю над повідомленнями та спростуваннями щодо розвитку подій далі на південний схід, себто між ***Черніговом***, ***Сумами*** та ***Броварами*** (а це тили 2-ї зведеної армії росіян, що тягнеться до східних околиць Києва).

Візьміть мапу цього регіону України, спробуємо розібратися.

Українці заявили, що знищили склад росіян у ***Вишневому*** [село в Чернігівській області — перекл.], пожежа тривала п'ять годин. А от росіяни повідомили, що захопили український склад зброї в ***Ічні***, близько 100 км на південний схід від ***Чернігова*** та 40 км на північ від ***Прилук***.

Гм… що ж, дивимося:

напад українців на ***Вишневе***… так, цілком можливо. Але ***Ічня*** розташована на одній із доріг, які ведуть зі сходу на захід і перебувають під контролем 2-ї армії: якої холери росіяни робили там останні чотири тижні… і що там було такого важливого, раз «вишестоящі органи» аж ТЕПЕР хизуються захопленням цього міста?!

…і це я ще не кажу про відомості щодо подій під ***Сумами***: повідомляють, що українці наступають у напрямку свого гарнізону, «оточеного добре

укріпленими силами ворога» (схоже на 4-5 батальйонно-тактичних груп 1-ї танкової армії).

Але звідки вони наступають?

Наскільки мені відомо, битва за ***Охтирку*** в самому розпалі, і російська 1-а танкова утримує в оточенні ***Лебедин***… Може, українці зібрали достатньо сил для просування на схід від міста ***Ромни*** вздовж траси Н07?..

Справді, не певен, що там відбувається, але:

> якщо українці так глибоко пробили південний фланг 2-ї зведеної армії, тоді всі позиції росіян між ***Ніжином*** та ***Сумами*** от-от посипляться, мов картковий будинок…

З огляду на практичні міркування, мені здається, що — НАСПРАВДІ — росіяни відступили або відступають.

> Більшість 2-ї зведеної армії перегрупувалася — або перегруповується — та забирається з північного сходу України кудись на південь від ***Харкова***. Тобто наразі українці звільняють усю територію між ***Броварами*** на заході, ***Шосткою*** на півночі та ***Сумами*** на сході.

Безсумнівно, все це видається божевіллям або принаймні, що я видаю бажане за дійсне, проте все ж звучить вірогідно.

Поза всім, росармії нема сенсу й далі зазнавати втрат, «намагаючись досягнути східних околиць ***Києва***», якщо вже зараз очевидно, що ніякого ***Києва*** вони зі сходу не досягнуть. Краще відвести (вкрай необхідні) війська і використати їх там, де це логічно – далі на південний схід.

Натомість, це (може) означає, що українські сили переходять у рішучий наступ у північно-східному напрямку,

> про що Генштаб у Києві не каже ні слова, можливо побоюючись, що це послабить рішучість західної підтримки.

…врешті, я все одно не довіряю офіційним звітам: «всі брешуть, доки не доведено протилежне».

Тепер зверніть увагу на територію далі на південний схід.

Мою теорію підтверджує факт, що після 4-5 днів жорстоких боїв за ***Тростянець***, українці підтягнули туди свою 93-ю механізовану бригаду й або повністю розбили там російські сили, або ті просто відступили.

В будь-якому випадку, українці не лише визволили повністю зруйнований ***Тростянець***, але й село ***Боромлю*** [в напрямку на ***Суми***], що недалеко від російського кордону.

На фото [в мережах] можна бачити район довкола вщент поруйнованої залізничної станції в ***Тростянці***, а також кілька танків Т-80, самохідних артилерійських установок «Мста-С» [152-мм гаубиці – перекл.], інших бранемашин, що залишилися від 2-ї гвардійської танкової («Таманської») дивізії – всі вони справні й захоплені ЗСУ.

Росіяни теж «дечого добилися» у Тростянці: наприклад, зруйнували дві лікарні: одну розбомбила їхня авіація, а іншу перед відходом вони замінували й висадили в повітря…

Натомість «вишестоящі органи» в москві заявили, що їхній гелікоптер Ка-52 знищив «командний центр», хоча не було вказано, де саме:

можливо, це якось стосується загибелі двох командирів українських добровольчих підрозділів у районі Харкова: Георгія Тарасенка (батальйон «Фрайкор») та Сергія Янголенка (батальйон «Харків-1»).

Ще що ми знаємо точно – й це надзвичайно важливо – через кілька днів паузи в рух прийшла українська 92-а механізована бригада (за останні три тижні цей підрозділ понищив російських танків і бронемашин кількістю на цілу дивізію).

Спершу, два дні тому, бригада виперла 138-у російську мотострілецьку з сіл ***Мала Рогань*** і ***Вільхівка*** на схід від ***Харкова***, а далі повернула на південь і винищила залишки двох російських батальйонних груп, що втримували ***Гусарівку*** [якщо комусь здається, що лексика емоційно забарвлена, то вам не здається: так в оригіналі – перекл.].

Цього ранку в соціальних мережах маємо вдосталь фото спалених БТР-82 та кількох Т-72Б: загалом українська 92-а механізована знищила/захопила більш як 60 броньованих машин.

Чому це важливо?

Пам’ятаєте, я писав, що

- доля цієї війни вирішиться в трикутнику ***Ізюм-Вугледар-Запоріжжя***?
- І що російські «вишестоящі органи» вже оголосили, що «після знищення ЗСУ» вони збираються відвоювати території на ***Донбасі***?

Гусарівка всього за 15-20 км. на захід від ***Ізюму*** й оця «тактична контратака» української 92-ї механізованої має значну «оперативну вагу»:

- це пряма загроза північному флангу та навіть тилу російської 144-ї мотострілецької дивізії, а та якраз «по вуха» в підготовці масштабного наступу через ріку Донець й далі на південь.

Тим часом, ще 23-24 березня 144-а дивізія РФ почала рух на південь від ***Ізюма***. Одна батальйонна група 3-ї мотострілецької обходила місто з заходу, звела два понтонних мости через ***Сіверський Донець*** (див. фото: упродовж цієї операції українці знищили командування 45-ї інженерної бригади) й атакувала в напрямку ***Кам'янецької дамби***.

Водночас, одна з батальйонних груп 59-го танкового полку, начебто, прорвала українську оборону на схід від ***Ізюму***, обстріляла ***Кам'янку*** системами ТОС-1 [вогнеметна система «Буратіно» з вакуумними снарядами – заборонена конвенціями – перекл.], захопила селище й зараз рухається на ***Барвінкове***.

Іншими словами,

- російська 6-а армія ефективно оточує 81-у бригаду на півдні ***Ізюма*** – от тільки тепер українська 92-а руйнує росіянам тил…

Зрозумілим чином,

- українці в даний момент перекидають на цей напрямок «серйозні підкріплення». Знову ж, вибачте, не буду вдаватися в деталі щодо задіяних українських підрозділів і напрямків їхнього руху.

Просто раджу «забити» на зведення оборонних відомств членів НАТО й американських «експертних рад», згідно висновків яких (цитую) «на фронті значних змін не спостерігаємо». Ви, люди, на якій планеті живете? І про що взагалі говорите?

Загалом же, як ми й очікували, **росіяни змінили фокус зусиль**.

Тепер завданням військ Західного округу є **оточення українських сил на лінії розмежування в Луганській та Донецькій областях**.

Їм вдалося прорвати українську лінію оборони на південь від ***Дінця*** й тепер війська «ввійшли в вогневий контакт» від ***Андріївки*** на північному заході до ***Слов'янська*** та ***Краматорська*** на південному сході.

На мою думку, **це вирішальна битва всієї цієї війни**:

- або росіянам вдасться прорватися ще далі й оточити українські сили,

- або вони зазнають таких серйозних втрат, що єдиним виходом стане… план Д: «тримай, що можеш» - тобто глуха стратегічна оборона наявних територій [про зміну планів російських військ з т. з. Купера див. матеріал нижче – перекл.].

4. СХІД

Українські підрозділи на території ***Сєвєродонецька*** (наскільки мені відомо, батальон «Донбас», 79-та та 111-та бригади; тепер можу їх назвати, бо західний військовий округ РФ і командири 20-ї та 8-ї армій вже всіх їх добре знають) тепер оточені з трьох сторін – частинами 3-ї мотострілецької дивізії у складі 20-ї армії на заході та півночі, а також сепаратистами під контролем 8-ї армії на сході.

> Це місто, як і сусідні ***Рубіжне***, ***Лисичанськ*** та ***Попасна***, постійно перебувають під артобстрілами та авіаударами. Українцям у цих районах лишається небагато – тримати позиції та чекати на результати боїв у тилу (див. ***Ізюм***) та південніше (див. ***Горлівка***).

Зокрема, у південній частині лінії розмежування, українці схоже відійшли з ***Верхньоторецького***, після чого росіяни атакували ***Новобахмутівку*** та ***Пантелеймонівку***.

З огляду на це видається, що українську оборону все ж прорвали біля ***Горлівки***.

> Якщо той кровожерний Мізінцев (командувач 8-ї армії РФ) тепер ненадовго відволічеться від різанини та депортації цивільних з Маріуполя та залучить окремі свої підрозділи до серйозного бою, то йому імовірно вдасться посилити цей прорив та підступитися до ***Краматорська*** з півдня.
>
> …вам може здатися, що я прикалуюся, але все це, насправді, до біса серйозно. Я б не очікував багато від такого звіра, як Мізінцев, але мушу нагадати, що саме під його керівництвом Корпус вартових Ісламської революції та асадисти у 2017 «звільнили» Алеппо – від його населення.

Та все ж, у мене виник «професійний інтерес» і тепер я хочу дізнатися, чи в Києва є ще резерви, якими можна було б залатати «ще й цю» дірку на лінії фронту?

До сих пір, українська армія та їхній Генштаб дивували мене – і росіян – неодноразово.

Може, їм це знову вдасться?..

5. ПІВДЕНЬ

У ***Маріуполі*** Мізінцев використовує свіжу БТГр зі складу 68-го гвардійського танкового полку: хоче прорватися аж до Собору Покрови Божої Матері в центрі міста [біля самого Драмтеатру – ред.].

Там вони намагаються з'єднатися із підрозділами чеченців та Росгвардії, які насуваються з боку ***Азовсталі*** на сході, щоб розділити оборонців міста на дві частини (стандартна тактика в операціях такого штибу).

> До речі, це один із тих рідкісних випадків, коли російська артилерія справді допомагає своїм військам: уже близько 4 тижнів оборонці не припиняють дивуватися масованості артобстрілів та ракетних ударів по багатоповерхівках у них за спинами.

Проте, що це я тут нарікаю? Хоча ***Маріуполь*** в оточенні з 1 березня, здається, жодну з місцевих військових баз досі не атакувала артилерія чи авіація росіян.

Чотири українських військових підрозділи, зосереджені у місті, поки зазнали порівняно легких втрат (цитую один з моїх контактів на місці: «парудесят солдатів»). Їхні склади з боєприпасами та продовольством досі майже не постраждали.

Страждають якраз місцеві: Мізінцев як навіжений змушує український гарнізон здатися через масові вбивства. Так само він «звільнив» Алеппо – від більшої частини їхнього населення… Словами складно описати те, через що проходять близько 100 тис. цивільних, що досі залишаються у Маріуполі.

Однак, оборонці – в формі, й оскільки в них було 8 років, щоб накопичити запаси і підготуватися саме до цього бою, вони триматимуться до тих пір, поки в них буде вода і боєприпаси. Схоже, що це триватиме «довго».

У районі ***Миколаєва***… після того, як 24 березня у повітря злетів командний пункт 49-ї армії РФ разом із його очільником, генерал-лейтенантом Рєзанцевим, українці вдалися до ще одного свого піхотного «наскоку».

На відміну від ситуації на північному заході ***Києва***, ця операція видається дуже успішною:

> - першою чергою через те, що 7-му дивізію ВДВ РФ, яка утримує ***Херсон***, порвало на шмаття: вночі 25 березня українці дійшли до ***Чорнобаївки***, тобто північно-західних околиць ***Херсону***. Якщо їм тепер вдасться інспірувати збройне повстання у місті, то… ох, там стан справ у росіян був і без того хитким. Росгвардія вправно тероризує населення, займається мародерством, викраданням мера, різних політиків та

журналістів, але вона аж ніяк не зможе компенсувати нестачу важкого озброєння у 7-й дивізії ВДВ.

Чесно, я не розумію, чому росіяни не покинуть західний берег Дніпра і не перетворять ***Херсон*** на «фортецю»...

Зрештою, саме про це свідчили відео із будівництва польових укріплень, які «демонстрували» московські «вишестоящі органи» кілька днів тому…".

Оригінал тут: https://www.facebook.com/keksifarm.hayday

Том Купер - австрійський воєнний аналітик, автор та співавтор близько двох десятків книг про конфлікти останніх 20 років, включно з війною в Сирії. Експерт із застосування бойової авіації.

***

№ 18.

Eli Belenson Израиль

2022-03-28

Промежуточные итоги российско- украинско- белорусской войны (РУБВ)

1.

Россия проиграла в этой войне уже не только стратегически, но и тактически. Из поставленных целей, известных разведке и подтверждённых согласно захваченных карт и захваченных в плен полковников и старших офицеров, (1-окружение и захват Киева, 2-окружение и захват Харькова, 3-окружение и захват Одессы, 4-окружение по левобережью Днепра и разгром восточной группировки ВСУ, т.н. ООС, 5- пробитие сухопутного коридора м/у Крымом и ДНР через Мариуполь), на данный момент не выполнено ни одной. Реальные технические шансы есть только на реализацию 5 пункта, но совершенно непропорциональной ценой.

На проведение основной части операции, ГШ РФ отводил от 3 до 5 дней, с дальнейшим переходом в полицейскую стадию (россгвардия, ОМОН, СОБР). Ресурсов выделили соответственно.

Основные силы РФ под Киевом разгромлены, остатки, перешли к обороне. Есть реальная угроза окружения уже российских войск севернее Киева.

Атака на Одессу провалилась полностью, попытка окружение через Николаев тоже, разгромленные под Николаевым остатки войск отступили в направлении Херсона и есть видео свидетельства массового отхода из Херсона. Скорее всего будут держать основными силами оборону возле Новой Каховки чтобы избежать окружения всей южной группировки. На всех направлениях у российской армии выявлены серьёзные проблемы со снабжением и логистикой, кое-где катастрофические проблемы. Поэтому, растянутые по территории Украины наступательные "кишки" начинают сжиматься и сокращаться.

По оценкам военных, южный коридор, вне зависимости от того, падёт Мариуполь или нет, будет перерезан (он очень длинный) в нескольких местах и разгромлен. Вопрос времени. Чем дольше продержится Мариуполь, тем быстрее войска РФ будут отступать от Херсона и тем быстрее придёт конец южной группировки РФ. В каком-то смысле, Мариуполь сейчас вынуждает российскую армию отступать с других направлений, перегруппировываться, неся потери и стягивать к себе наиболее боеспособные части и авиацию. Страшно представить какой ценой.

2.

Байден вчера подписал указ об увеличении военной помощи Украине. Но главное его послание было не в этом. Он сказал, что война будет долгой. Что это означает?

Это означает, что Путин увяз в этой войне по полной и Запад не даст ему выскочить из этой «медвежьей ямы».

> Не имеет значение - захватят они Мариуполь (в Кремле рассчитывают захватить и выйти на переговоры с этих позиций) или нет, российскую армию и российскую экономику уже не отпустят зализывать раны и готовиться к новому раунду.

Независимо то того, с какими захваченными территориями РФ выйдет на переговоры с Киевом, санкции с неё не снимут.

Даже если Зеленский согласится. Не он их вводил и не ему решать, когда их снимать. При всём огромном к нему уважении.

Я может циничную вещь скажу, но

> Запад ввёл санкции (неся тяжёлые экономические потери) не потому, что испугался за безопасность Украины, а потому, что испугался за себя. И снимут они их тогда и только тогда, когда гарантируют свою безопасность.

Ещё одна циничная вещь:

> Запад на данном этапе жизненно заинтересован в продолжении этой войны. Они окажут почти любую военную, экономическую, политическую помощь, всё что угодно и в любых количествах, кроме собственного участия. Чем сильнее российская армия и российская экономика будет разгромлена, тем лучше для них. Поэтому будут помогать с нарастающей силой. Украина воюет за них и они это прекрасно понимают.

Более того, это их устраивает.

Так что да, Байден сказал главную вещь - война будет долгой.

Не знаю, понимают ли это в Кремле или думают, что вот уничтожат Мариуполь и всё. Имеющимися в Украине силами Россия не сможет обеспечить долгую войну. А это значит, что в Вашингтоне рассчитывают на то, что Кремль пойдёт на мобилизацию (общую или частичную). Уже сейчас в Украину перебросили войска с Дальнего Востока и Калининграда, вчера началась переброска войск из Грузии (Цхинвали).

3.

Украине (благодаря разведданым США о начале войны и точном времени нанесения удара):

> - удалось вывести из под удар почти всю мобильную ПВО, все штабы, поднять в воздух с аэродромов и спасти ВВС, вывести солдат из казарм, избежать оркужение и разгрома ВСУ на юге.

С военной точки зрения, блицкриг РФ провалился и ВСУ не утратила боеспособность, уклонившись от боёв в невыгодных условиях (на юге), встав в оборону на новых рубежах, что позволило провести полную мобилизацию.

Точное количество мобилизованных, понятно, держится в секрете, но и так понятно, что недостатка нет.

> Желающих воевать много. Отбирают по конкурсу. Даже в тероборону уже не так просто попасть.

В условиях нарастающих поставок Лендлиза с Запада, мобилизация вооружается по полной программе. Нужно время на подготовку и переподготовку резервистов. Разные специальности требуют разного времени подготовки. Украина не спешит бросать малообученных солдат в бой, поэтому контратак пока не много.

Основное контрнаступление свежих и очень мотивированных резервов ещё впереди.

> Хотя, началось уже сейчас. Это можно увидеть даже не смотря на то, что любое движение украинских войск подвергается жёсткой цензуре в СМИ (что правильно).

4.

Вооружение. Ключевым козырем ВСУ этой войны до сих пор были и остаются ***Джавелины***.

> - Эфективная дальность поражения более 2 км, простота в использовании (можно освоить за короткий курс в 15 минут), отличный прицел, работающий как днём, так и ночью. Уничтожает любую бронированную технику с вероятностью близкой к 1. Удобен как для защиты города (можно стрелять из помещения, из окна, с крыши из-за угла и т.д.), так и для партизанской войны (кум сообщил, что по шоссе в направлении д. Жопино едет колонна, восьмым едет новый бтр без лишнего дерьма на внешней броне, Петро подъехал куда надо, поставил мацацыкл за сараем, подождал, посчитал, выстрели, оседлал и уехал лесами-огородами, пока ракета сама себя корректируя, подлетит к цели, сделает бочку и уничтожит).

Но это уже позавчерашний день.

Вчера американцы официально сообщили о поставках беспилотников-камикадзе switchblade 300 и 600.

> - В противопехотном и противотанковом варианте соответственно. Это гораздо круче, чем Джавелин. Потому что, кроме гораздо большей боевой эффективности (300 летает на 10 км и уничтожает пехоту у небронированный транспорт, 600 летает на 40 км и уничтожает танки, грады, смерчи, штабные БТР), это ещё мощное психологическое и информационное оружие.

В отличие от ракетчика Джавелина, оператор БПЛА-камикадзе ничем не рискует. Он может поражать вражескую колонну на огромном расстоянии, выбирая цели по степени приоритета. При этом снимает сам процесс на

видеокамеру. Как показала война в Нагорном Карабахе, где азербайджанцы использовали израильские аналоги, непосредственно перед попаданием противопехотного камикадзе, солдаты успевают что-то услышать (жужжание) и иногда даже начинают разбегаться.

Но скорость аппарата в пикировании очень большая и убежать далеко не получается, армянские солдаты ныряли в заранее отрытые норы-укрытния. Это превратилось в кошмар для пехоты. Солдаты всё время ждут смерти и впадают в панику при любом жужжащем звуке. Это очень деморализует и без того не очень мотивированную армию. Кроме того, это деморализует тыл. Телеги, фейсбуки и ютубы заполнят многочисленные видео с дронов камикадзе.

Поверьте, по опыту войны в НК, где масштабы были во много раз меньшими, информационный эффект от этих БПЛА превышает эффект военный.

5.

Путин избрал тактику Грозного-1999 - уничтожение гражданского населения. Долбёжка градами и ураганами по жилым кварталам. Но в современном мире это проигрышная тактика. Войны всё больше становятся информационными. Видео убитых женщин и детей, фотографии уничтоженных жилых домов уже наполняют собою все эфиры.

В современном мире не нужны журналисты. Каждый житель Харькова и Мариуполя - оператор, режисёр и журналист. Для Путина и российской армии Мариуполь станет медийной Треблинкой. Чем больше людей он уничтожит, тем сильнее будет ненависть и ярость. С ним уже не сядут за стол переговоров, ему не пожмут руку, не рискуя погубить свою карьеру мировые политики.

Из России уже сбежал почти весь бизнес. Те, кто ещё не сбежал, боясь потерять прибыль, сбегут. К офисам этих фирм люди будут приносить фотографии убитых детей, двери этих фирм в Нью-Йорке , Лондоне, Токио, Берлине, Варшаве будут обливать красной краской, а топ-менеджеры будут шарахаться по чёрным ходам, опасаясь в каждом прохожем увидеть украинских беженцев. Хюндай? Кая? Филип Морис? Кому там ещё жалко терять деньги на российском рынке? Скоро вы побежите оттуда как ошпаренные, проклиная себя за нерасторопность. Мариуполь будет вашим персональным медийным кошмаром, репутационные потери от которого будут сравнимые с военными.

Путин «старый совковый пердун», застрявший в своих воззрениях и мечтах в Советском Союзе 80-х.

- Он не понимает, как ведутся современные войны.
- Он не понимает, что он уже проиграл войну. Очень скоро ему станет не до ДНР и ЛНР и даже не до Крыма. Ему уже удалось убедить весь мир, что Россия - главный враг не только и не столько Украины, сколько всего человечества.

Старый больной на голову маньяк, грезящий возвращением в прошлое, в молодость, в СССР.

***

№ 19-1.

2022-02-01

Нас переповнює обурення після інтерв'ю пана міністра оборони, який він дав виданню Лівий Берег - LB.UA

Але враховуючи його публічний запит, дамо публічну відповідь Олексій Резніков.

Далі цитата з інтерв'ю, щоб розуміти про що мова:

"До речі, користуючись нагодою, зроблю такий публічний запит у бізнес-середовище. Чому досі ніхто з великих бізнесменів не подумав відкрити в Україні завод з виробництва шоломів і потужних бронежилетів натовського взірця? Даю реальний запит:

261 000 – чисельність Збройних сил,

45 000 – Прикордонна служба,

45 000 – Національна гвардія,

90 000 - Нацполіція (?).

***

(В Україні до **220 тисяч працівників МВС** (у т ч **Нац гвардія** - Ю.Т.)

Майже пів мільйона одиниць, вже не кажучи про розвідку та охоронні фірми. До того ж будь-який бронежилет за два-три роки все одно підлягає заміні. Плюс тероборона, плюс резерв. Чому ніхто це не виготовляє?

О.Б.: А чому це ніхто не виробляє в Україні?

Питання в повітря. Ні, у нас є два виробники. Один є фігурантом кримінальної справи – на складах арештовано близько 16 тисяч бронежилетів, є сумніви щодо

їхньої відповідності і готовності витримувати кулі. До того ж спроможність цих виробництв – 3 тисячі одиниць на місяць. Це ж ніяк не закриє наші потреби.

Тому сьогодні я змушений відправляти своїх заступників по країнах світу, шукати тих, хто готовий продати велику кількість бронежилетів натовського стандарту, щоб я міг узяти їх швидко на озброєння."

—

До вашого відома в Україні після 2014року було створено не одне підприємство, яке виробляє бронезахист.

> Є більші, є менші, але вони є, не дивлячись на тотальну монополію влаштовану в вашому відомстві.
>
> Одне з найвідоміших виробництв це «UaRms» підрозділ Квазар-Мікро, який виробляє шоломи які нічим не поступаються окрім ціни кращим світовим зразкам. Всі знають про шоломи ТОР та ТОР д, але ви мабуть про них не чули.

Тепер щодо потреб.

> Потреба міністерства оборони в 261 000 бронежилетів з терміном експлуатації 3 роки означає, що потреба в них 87 000 в рік, або 7 250 шт в місяць.

Але і на це міністерство ніколи не виділяло фінанси, найбільша закупка за останній час була в 2019 році на 20 000 шт бронежилетів, а це 1 666 шт в місяць.

> Крім того при закупці бронежилетів на торгах є лише один критерій ціна, тобто купується найдешевше, а не найкраще. Мало того сам договір містить кабальні умови, які нормальний бізнесмен не прийме.
>
> Ніякої передоплати, а оплата через 30 днів після поставки(за умови наявності коштів у міністерства оборони) тобто хочу плачу, хочу не плачу, або плачу лише своїм за откат.

Два останніх роки взагалі нічого не закуповувалось, бо ваші клерки зробили все для закріпленні монополії, яка існувала до того.

А тепер, коли на озброєнні стоїть те, що готовий виробляти лише компанії з орбіти того, чиї 16 000 бронежилетів лежать арештовані на складах, а всі решта відмовились робити "це" ви кажете, що будете закуповувати за кордоном.

- Як ви те, що купите закордоном будете ставити на озброєння?
- Чи для імпортованих жилетів вже можна без процедур?

- По якій ціні ви хочете закупити? Теж критерієм буде найнижча ціна? Теж без попередньої оплати?

Якби влада хотіла, то в Україні вже давно був цілий ряд потужних виробників, але за словами нічого немає.

Бо коли рік тому ми запропонували безоплатно передати міністерству оборони всі наші напрацювання по бронежилетах, щоб зсунутись з мертвої точки, ніхто і по цей день, нічого не зробив.

Олександр ***Довгий***, директор ТОВ "Балістика"

https://lb.ua/.../31/504253_oleksiy_reznikov_mi_gotovi.html

***

№ 19-2.

Резніков відзвітував у парламенті щодо ситуації зі стягненням Росією військ

2022-01-28

«Кількість стягнутих сил нині співмірна ситуації, яка була навесні минулого року, але неспівмірна реакція».

Ірина Лисогор, керівниця відділу "Новини"

LB.ua в Google News

Станом на зараз на українських кордонах не спостергіається жодних явищ чи дій військового характеру, які б помітно відрізнялись від дій Росії навесні минулого року.

Єдина відмінність, за якою Україна уважно стежить – це ситуація в Білорусі. Кардинально відрізняється інтенсивність гібридних заходів, у першу чергу – інформаційних, а також вплив цих заходів на макроекономічну ситуацію. Про це на годині запитань до уряду повідомив міністр оборони України Олексій Резніков.

Він підкреслив, що Україна володіє всією повнотою інформації закордонних розвідників. Відмінність у цифрах щодо концентрації військ пов'язана з відстанню та трактуванням цієї відстані – хтось використовує дані щодо присутності російських військ на відстані 200 км від кордону, хтось – 400. Україна використовує дані 200 кілометрів.

Резніков зауважив, що Росія взимку завжди починає військовий навчальний період – по всій Росії пересуваються війська. **Зараз інформацію про це поширюють навмисно – це засіб тиску**, і не тільки на Україну.

- На початку грудня 2021 року Росія стягнула 94 000 військових, з авіаційною та морською компонентою було близько 110 тисяч.
- Зараз Україна спостерігає за **112 000 російських військових**, а з авіа- і морською компонентою компонентою – близько 130 000 осіб.

"У квітні 2021 бойовий комонент, який стягувала Росія, складав 126 000 осіб.

Кількість тоді і зараз співмірна. Неспівмірна реакція.

Також відзначу, що Росія стягнула на 300 танків більше, ніж навесні. Але кількість сучасних протитанкових засобів, які сьогодні є в наших військових, і "Стугна", і "Джевелін", набагато більша, ніж кількість потенційних мішеней", – запевнив він.

Резніков підкреслив, що ризики і загрози, які є зараз, існують вже 8 років.

Щодо Білорусі він додав, що нині немає жодних спроб атакувати Україну мігранатами. Щодо російських військ, які прибувають туди на навчання, міністр заявив, що вони більше схожі на окупаційний континген, ніж на ударну групу.

"Жодних загроз Білорусі з боку України не існує – це нонсенс. Хочу, щоб у Мінську це теж почули", – зазначив він.

Нагадаємо, з 10 по 20 лютого в Білорусі проходитимуть спільні з Росією військові навчання "Союзна рішучість". Російські військові та техніка почали з'їжджатися туди ще в січні.

Росіяни з білорусами, за словами Олександра Лукашенка, будуть відпрацьовувати протистояння "силам Заходу і України".

Територія навчань – південь Білорусі, тобто поблизу з українським кордоном, а також захід Білорусі – біля Польщі і Литви, які є членами НАТО. Кількість військових, які будуть задіяни, поки не відома.

У Державному департамені США заявляли, що **"Росія може мати намір розміщення військ у Білорусі під виглядом спільних навчань, щоб, можливо, атакувати Україну з півночі"**.

***

№ 19-3

Резников: Россия не сформировала ударных группировок возле Украины

КАТЕРИНА ТИЩЕНКО – ВОСКРЕСЕНЬЕ, 20 ФЕВРАЛЯ 2022, 20:12

26

85659

АЛЕКСЕЙ РЕЗНИКОВ. ФОТО: ПРЕСС-СЛУЖБА МИНОБОРОНЫ

Министр обороны Алексей Резников считает неуместными разговоры о том, что полномасштабное нападение России на Украину может случиться "завтра-послезавтра".

Источник: Резников в эфире телеканала "1+1"

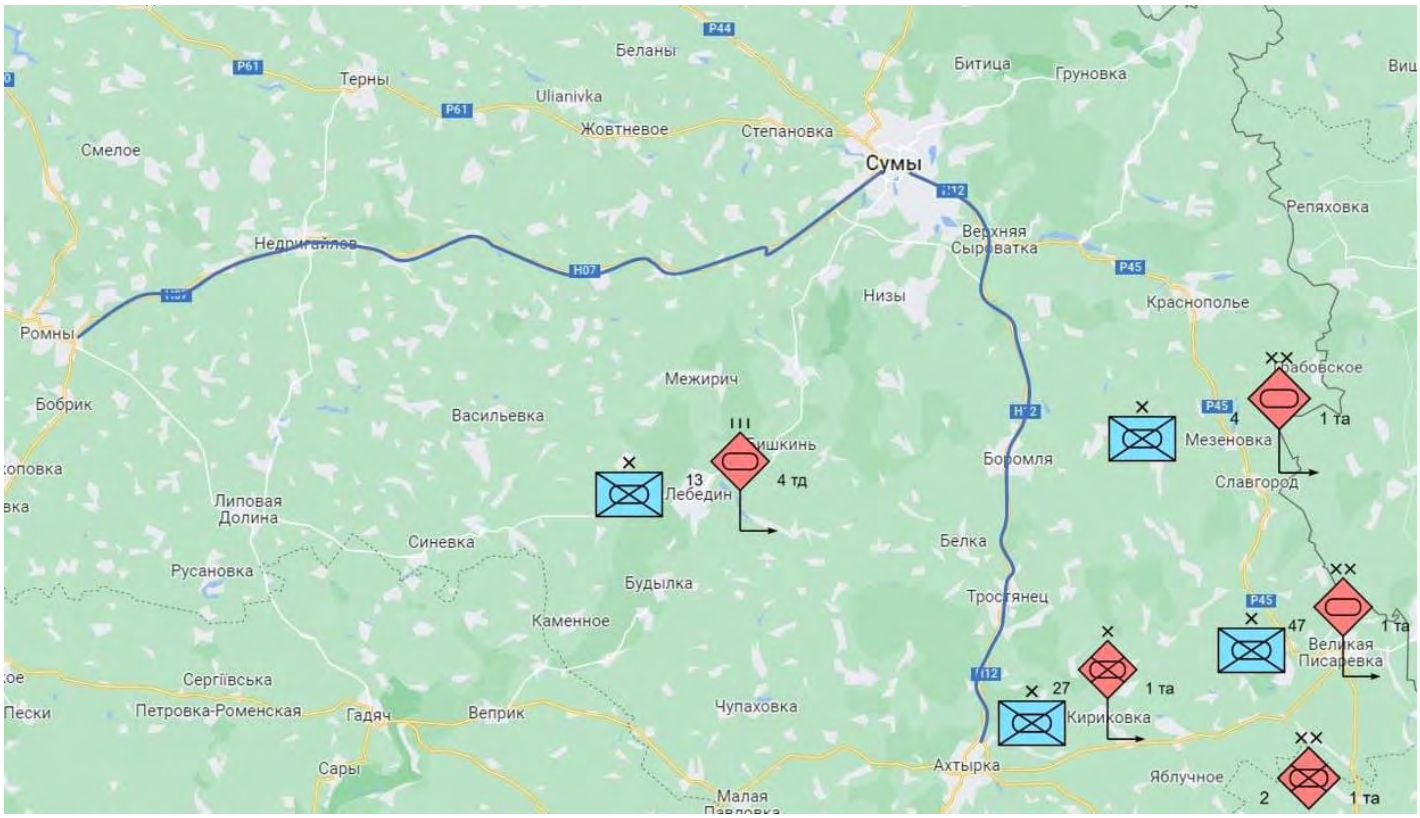
Прямая речь: "По состоянию на это время ударная группировка Российской Федерации ни в одном месте, где они оцепили Украину, пока не сформирована.

Поэтому говорить о том, что завтра-послезавтра будет нападение, на мой взгляд неуместно. Но это не значит, что низкие риски, это не значит, что угрозы нет".

***

№ 20.

2022-03-31

Чому Суми є важливим для мене місцем? Наша собака розпочала там свою виставкову кар'єру, як юніор, та виграла дві перші виставки, тому як кінолог-початківець маю подбати за збереження цього міста.

Щось давно ми в карти не гралися та й днями відбулися події, котрі на думку Пенсіонінформбюро є важливими, але залишилися поза увагою загалу. ЗС України тихесенько так накостиляли противнику. Між іншим - елітному. Котрий біля мавзолею на парадах ходив, поки до нас не припхався.

1. Чого ми досягли?

На малюночку - дві сині змії. Це ділянки доріг, котрі ЗСУ повернули під український контроль у повному обсязі. Тобто з ***Ромнів*** та ***Охтирки*** до ***Сум*** можна їхати спокійно. Це не значить, що ранком всі посідали в маршрутки і погнали, бо "Пенсіоніфорбюро написало, що можна", дайте попрацювати саперам, ДСНС, поліції та Сумиавтодору.

Під ***Лебедином*** добряче вломили 13 танковому полку.

> Ну, як добряче? Більше немає в РФ 13 танкового полку. Зовсім. На ці події наклалася спроба зняти зі зберігання в ППД полку в ***Наро-Фомінську*** залишки озброєння. Спроба виявила відсутність на танках оптичних прицілів, електроніки, що містить драгметали, і, навіть, двигунів. танком, власно, виявився лише один з 10. Командир полку про всяк випадок застрелився.

ЗСУ вони ж - затяті, а тут ще «масть поперла».

Тому ввалили ще й під ***Мезенівкою*** та ***Великою Писарівкою***. Аж вийшли на державний кордон.

> Там лупашили підрозідли 4 танкової дивізії, котра Кантемирівська, та 47 танкової дивізії. Рештки відійшли в РФ. Ну немає для ЗСУ авторитетів!

2. Що слід зрозуміти з події?

Угруповання противника між ***Сумами*** і ***Харковом*** розрізано та не може між собою сполучатися крім як по радіо.

Повернутий контроль над ділянкою державного кордону, прикордонники, кажуть, приступили до несення служби, вивільнівши піхоту для інших важливих справ. В Сумській обалсті відкрито шляхи сполучень між великими містами, дихати стало легше, налагоджується вантажопотік.

ЗС України зім'яли фланг російського угруповання в Сіверському операційному районі, поставивши угруповання росіян південніше ***Охтирки*** в досить незручне становище: 2-га мотострілецька дивізія, котра - Таманська, потилицею відчуває, що хтось з сокирою стоїть за спиною. А стоїть там "Холодний Яр". І не з сокирою. Мало не буде.

3. Про майбутнє

- 1-ша танкова армія РФ зазнала важких втрат та фізично не спроможна до активних дій.
- Угруповання росіян біля ***Харкова*** і так вихоплювало від козаків отамана Сірка ніпадецкі, а тут ще з півночі - "Холодний Яр". Думаю, рештки, хто не відповз за державний кордон, полізуть в ***Ізюм*** з метою прорватися на ***Слов'янськ***. То їх єдина притомна перспектива - прорватися та з'єднатися з військами орків, що намагаються прорватися туди ж з ***Луганщини***.

4. Ремарочки

- картинка лише схематично показує що і де, щоб читачи не мучалися з Гугл Мапс, бо найти Велику Писарівку можуть не всі.
- "Дивізія" і "полк" - гучні назви для економії простору, там діяла певна кількість БТГр, сформованих на базі батальйонів зі складу цих організмів, від когось - більше БТГрів, від когось - менше. Від 13 тп, наприклад, було дві.

І да. Це - крок до Перемоги, але ще не сама Перемога. Не зважаючи на втрати людей і озброєння ворог ще сильний і небезпечний, хоча на півночі і північному сході більше мало на що спроможний.

Центр подій змістився в ***Донбас*** та ***Приазов'я***.

Слава нації! Смерть ворогам!

***

№ 21.

Новий звіт про війну в Україні від австрійського воєнного аналітика Тома ***Купера***. Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x

За переклад дякую Микола ***Ковальчук*** та Anton ***Shygimaga***

Невелика ремарка

Том Купер є аналітиком - він узагальнює дані й робить висновки. Цінність його спостережень ще й у тому, що він аналізує такі війни вже більше 20 років. Він може помилятися в деталях і може не знати, що якийсь населений пункт вже звільнено ЗСУ. (Насправді, ми завжди тішимося, якщо в коментарях читачі й читачки повідомляють про таке). Але хто думає, що через одиничні похибки можна зробити висновок про весь аналіз, - подумайте ще раз. Ми ж, зі свого боку, коментуємо Купера, проте 1:1 передаємо сенс ним сказаного.

2022-03-31

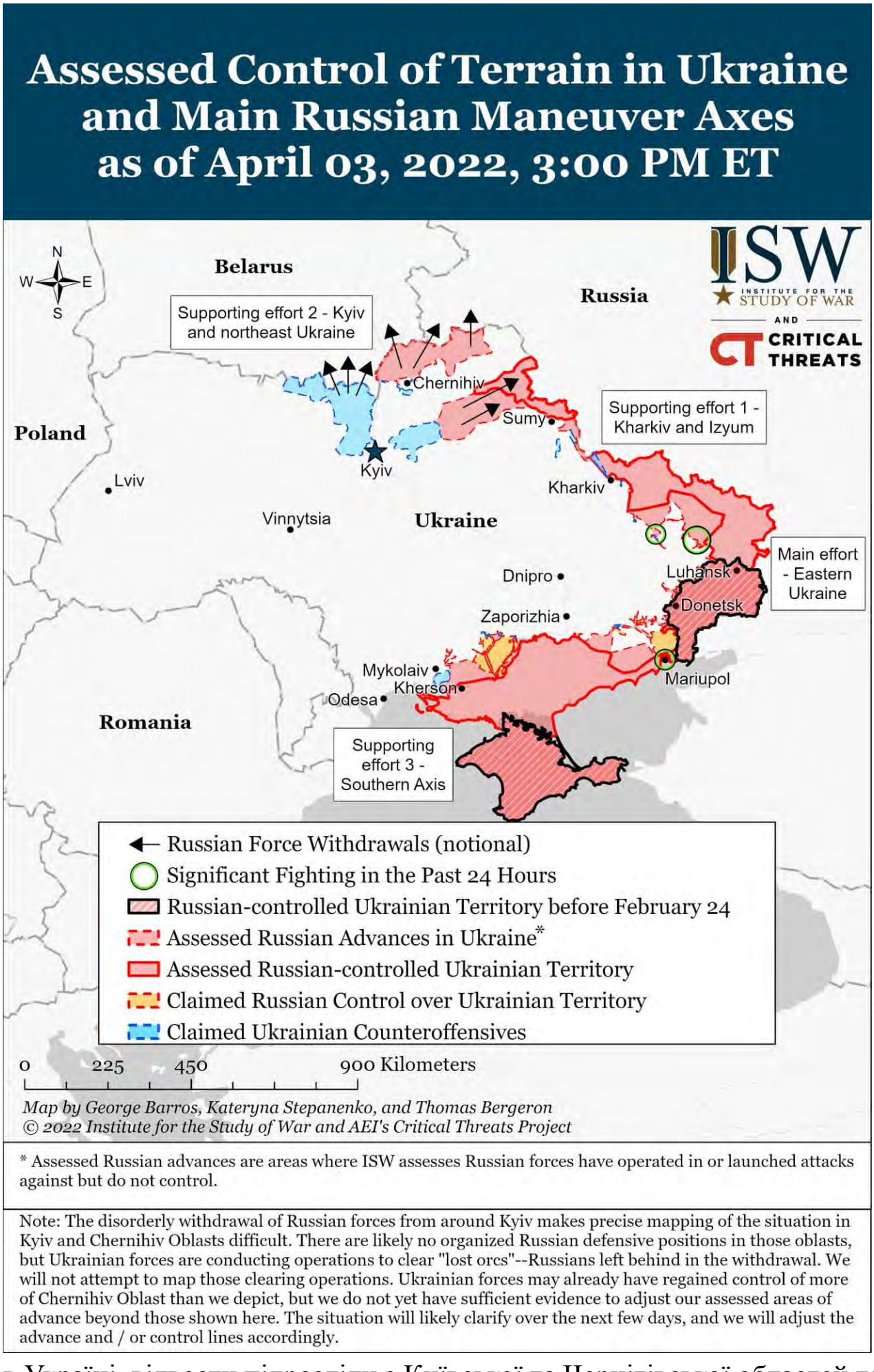
ТОМ КУПЕР:

"Всім доброго ранку! [Опубліковано 31 березня 2022 р. о 12.00 за Києвом].

Звіт щодо найважливіших подій війни в Україні протягом 28-30 березня 2022

1. СТРАТЕГІЯ

Після того, як 29 березня шойгу заявив, що росія збирається зосередитися на «головному завданні» — «звільненні Донбасу», — його заступник алєксандр фомін оголосив, що росія має намір «значно зменшити» кількість воєнних

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Note: The disorderly withdrawal of Russian forces from around Kyiv makes precise mapping of the situation in Kyiv and Chernihiv Oblasts difficult. There are likely no organized Russian defensive positions in those oblasts, but Ukrainian forces are conducting operations to clear "lost orcs"--Russians left behind in the withdrawal. We will not attempt to map those clearing operations. Ukrainian forces may already have regained control of more of Chernihiv Oblast than we depict, but we do not yet have sufficient evidence to adjust our assessed areas of advance beyond those shown here. The situation will likely clarify over the next few days, and we will adjust the advance and / or control lines accordingly.

операцій в Україні, відвести підрозділи з Київської та Чернігівської областей тощо.

Попри ейфорію в певних західних медіа, на мене ці заяви не справили ані найменшого враження:

- вони **призначені хіба що для домашнього вжитку і насправді не мають значення.**

Як і переговори між представниками росії та України у Стамбулі:

- всупереч російській пропаганді, раунд переговорів 29 березня закінчився безрезультатно, і на наступні два тижні нових зустрічей не призначено.

Кумедно, що тим часом деякі російські «яструби» обурені переговорами:

- путіна звинувачують у «зраді» та вимагають домовлятися виключно щодо обміну полоненими і гуманітарних коридорів. До того ж, їм не до вподоби, що перемовини веде «єврей» (абрамович).

Насправді ж **російська армія вичерпала наступальні можливості доброї половини із понад 120 батальйонно-тактичних груп, задіяних в Україні**:

- ні путін, ні «вишестоящі органи» в москві не сподівалися тривалої війни на ворожій території, та ще й проти **потужного і добре мотивованого війська (яке зараз нараховує, певно, понад 300.000 вояків)**.

- Керівництво росіян не готове до компромісів, вочевидь не отримує від підлеглих інформації щодо реального стану справ на полі бою, тому не може прийняти умов українців: натомість воно **намагається виграти час, щоб залучити ще більше підкріплення** з далекого сходу (схоже, саме дістають купу резервного озброєння зі складів). Щойно припхався також особовий склад 4-ї військової бази (дві батальйонно-тактичні групи з південної осетії) та 7-ї військової бази (одна БТГр з абхазії), але невідомо, де саме їх планують задіяти [подейкують, три сотні вояк із осетії вже накивали п’ятами — перекл.].

Разом з тим, на боці України воює вже так багато білорусів, що два їхні батальйони об’єднано в полк «Пагоня». Поступово зростає й підрозділ, який цілком складається із мусульман: наразі його називають Кримським батальйоном.

Вчора удосвіта (30 березня) вибухнув російський передовий склад зброї біля села ***октябрьскоє***, неподалік від ***бєлґорода***. Українці заявили, що це їхня 19-а ракетна бригада завдала росіянам удару балістичною ракетою «Точка-У», але підтверджень я не знайшов (принаймні поки). Та з огляду на те, як росіяни поводяться зі зброєю, — нічого дивного…

2. ПОВІТРЯ

Пізно ввечері 28 березня війська протиповітряної оборони Повітряних сил України заявили, що збили дві крилатих ракети, які летіли на ***Львів***, десь за 30 км від міста.

Згодом ударом іншої російської крилатої ракети було знищено «всі стратегічні запаси паливно-мастильних матеріалів», які зберігалися в ***Старокостянтинівському*** аеропорту, що в ***Хмельницькій*** області.

Також відомо, що вранці 29 березня крилатою ракетою зруйновано будівлю ***Миколаївської*** ОДА, це призвело до загибелі 13 [наразі офіційно повідомлено про 20 загиблих — ред.] та поранень 30 людей. Протиповітряній обороні ***Києва*** пощастило більше: у ніч із 29 на 30 березня вони перехопили дві ракети.

Вчора «вишестоящі органи» в москві заявили, що збили ще один український Су-24, «у повітряному бою біля села ***Тумень***» (***Рівненська*** область). Також росіяни хвалилися, що збили ще 10 українських безпілотників…

Зрештою, вдруге за увесь час війни росіяни спромоглися продемонструвати уламки збитого українського «Байрактара» [серед ілюстрацій до цього звіту фото на підтвердження немає — перекл.].

3. ПІВНІЧ

Загалом, немає жодних ознак того, що росіяни відступають. Ніхто з 35-ї та 36-ї армій не «поїхав додому»: підрозділи перегруповуються.

Впродовж минулих двох днів українці продовжували наступати.

- 29 березня вони атакували північну частину міста ***Ірпінь*** із трьох напрямків та вибили звідти рештки росіян.
- Атаки в ***Бучі*** та ***Гостомелі*** були диверсійними або просто не мали значних успіхів.
- На сході від ***Києва*** було звільнено села ***Гребельки***, ***Світильня*** і ***Плоске*** [між трасами на ***Чернігів*** і на ***Суми*** – ред.].

4. ПІВНІЧНИЙ СХІД

Використовуючи ***Ніжин*** як базу для наступу, українська 1-ша окрема танкова бригада звільнила село ***Слобода*** на південь від ***Чернігова***.

Імовірно, на цей момент у тому ж напрямку звільнено село ***Ягідне***, що на трасі М01 [Чернігів – Київ], хоча підтвердження цьому ще немає, тож де-факто

Чернігів досі лишається в оточенні і постійно зазнає авіаударів та артобстрілів. На першому прикріпленому фото – російський Т-72БЗ, підбитий українцями у селі Слобода.

Південніше ситуація починає прояснюватися.

Українці звільнили ***Нову Басань*** і таким чином змусили 2-гу гвардійську загальновійськову армію РФ відступити до пагорбів та лісів на північ від траси Н07 – там вона намагається організувати нову 70-кілометрову лінію фронту вздовж відрізку ***Богданівка-Козацьке***.

Про ситуацію східніше немає повідомлень – аж до ***Конотопа***, це підказує мені, що "там щось діється"; принаймні було б дуже доречно.

- До того ж, просування на схід могло б змусити 2-гу гвардійську загальновійськову армію РФ до повного відступу вздовж траси М02, аж до самісінької Росії.

В районі ***Сум*** лінія фронту закріпилася на північ від траси Н07, на півночі та північному сході від міста.

Далі на схід українці надійно контролюють село ***Краснопілля***.

- Схоже, що українськими операціями на цьому напрямку зосереджено займається 93-тя механізована бригада за підтримки декількох піхотних та моторизованих батальйонів. Ці підрозділи наразі мали зіткнення лише з кількома БТГр зі складу 2-ї гвардійської мотострілецької дивізії РФ: усі інші угруповання 1-ї гвардійської танкової армії (як от: 4-та гвардійська танкова дивізія, 27-ма окрема гвардійська мотострілецька бригада, 47-ма гвардійська танкова дивізія), схоже, відійшли з України в район ***Курська***. Замість 1-ї гвардійської танкової армії, Західний ВО РФ тепер дедалі частіше кидає сюди підрозділи піхоти, призваної на Донбасі. Якась кількість бійців із цих підрозділів вже загинула або потрапила у полон.

Харків надалі зазнає лютих артобстрілів:

- від початку березня захисники міста нарахували 180 прильотів з Градів та низку ракетних ударів. За одне лише 30-те березня було зареєстровано 39 артобстрілів.

Попри це, сухопутні війська РФ не атакують місто.

- Навпаки, в контратаки йде українська 92-га механізована бригада – навіть якщо не так далеко, як я гадав (і як доповідали) 3 дні тому. З 25-го по 28-ме березня, замість просування в районі ***Гусарівки***, вона атакувала угруповання у складі трьох російських БТГр (одна зі складу 59-го

танкового полку та дві зі 138-ї мотострілецької бригади) – між ***Малою Рогань*** та ***Вільхівкою***, на східних околицях ***Харкова***. Підсилена частинами тероборони, 92-га бригада знищила усі три БТГр, захопила їхній командний пункт із документацією та всім комунікаційним обладнанням, а також взяла у полон близько 60 бійців, яким вдалося вижити. З огляду на це, 6-та загальновійськова армія РФ втратила близько половини БТГр у своєму складі, а українці закріпилися всьому відрізку траси М03 від Харкова до Чугуєва.

Примітно, що після того, як іще в перший день війни було знищено український ЗРК С-300, що захищав Харків (схоже, РФ використала для цього багато балістичних ракет Іскандер), 92-гу бригаду під час цієї операції прикривав лише один ЗРК “Бук-М1”. Відомо, за останні кілька днів цей Бук збив щонайменше один гелікоптер Ка-52 та кілька російських безпілотників.

Питання тепер от у чому:

- цікаво, який український підрозділ одночасно із цим контратакував 144-ту мотострілецьку дивізію у ***Гусарівці***, зіпсувавши російський наступ на півдні в районі ***Ізюму***? Наразі у мене немає відповіді, але на фото та відео з тих місць видно принаймні кілька самохідних гаубиць “Мста-С” та супровідної техніки. Проте тепер, коли українці продемонстрували багато фото та відео понищеної російської техніки з цього району (див. прикріплене друге фото), можна впевнено казати, що 81-ша окрема аеромобільна бригада знову на південних околицях ***Ізюму***, і що села ***Топольське***, ***Кам’янка*** та ***Тихоцьке*** лишаються під українським контролем.

Утім, найближчими днями варто очікувати на цьому напрямку нових російських атак, адже згідно з даними агентурної розвідки армія РФ за останній час перевела на відрізок між ***Курським*** і ***Ростовом*** ще більше підрозділів, ніж мала там до початку війни.

5. СХІД

В районі ***Сєвєродонецька*** росіяни продовжують артобстріли ***Рубіжного***, ***Лисичанська*** та ***Попасної***, але кілька їхніх дрібних наземних наступів було відбито. Далі на схід і південь, за повідомленнями ЗСУ, тривають бої вздовж усієї лінії розмежування на Донбасі — від ***Попасної*** та ***Світлодарська*** на півночі до ***Вугледара*** на півдні, проте великих наземних наступів наразі немає.

6. ПІВДЕНЬ

Маріуполь… зостається в облозі та зазнає страшних випробувань.

- Є докази того, що росіяни захопили дві військові бази у місті: штаб 36-ї бригади морської піхоти і штаб батальйону «Азов». Проте обидві були порожні.

Вчора 49-а армія вдалася до диверсійного нападу в напрямку ***Олександрівки*** (на південь від ***Миколаєва***), але загалом росіяни відступають на південь до ***Херсона***.

Зокрема, вчора українці звільнили ***Заградівку***, ***Кочубеївку*** та ***Орлове*** [це на південь від ***Кривого Рогу*** в напрямку на ***Херсон*** – ред.].

Також вони заходять у тил 49-ї армії:

- є повідомлення про дії українських підрозділів на берегах ***Дніпра*** в північних та південних передмістях ***Херсона***. Після низки важких утрат внаслідок повторюваних обстрілів українською артилерією херсонського аеропорту [***Чорнобаївка!*** — перекл.], ВКС перебралися в аеропорт біля ***Чаплинки***. Відступаючи, росіяни мінують усе, що бачать. Наприклад, Антонівський міст на північ від Херсона".

Разом до перемоги!

***

№ 22.

Сьогоднішній звіт Тома ***Купера*** за два попередні дні. Оригінал тут:

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-31-march-1-april-2022-eb687cb361b8

Перекладено спільно з Микола ***Ковальчук***

2022-04-02

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 31 БЕРЕЗНЯ – 1 КВІТНЯ, 2022 РІК

Доброго ранку всім! [Опубліковано 2 квітня 2022 р. о 12.00 за Києвом – ред.]

Ось мій звіт про найважливіші події війни в Україні протягом 31.03 – 1.04 2022 року.

1. СТРАТЕГІЯ

Наразі очевидно, що спроби навіть оточити Київ, Харків та Одесу провалилися,

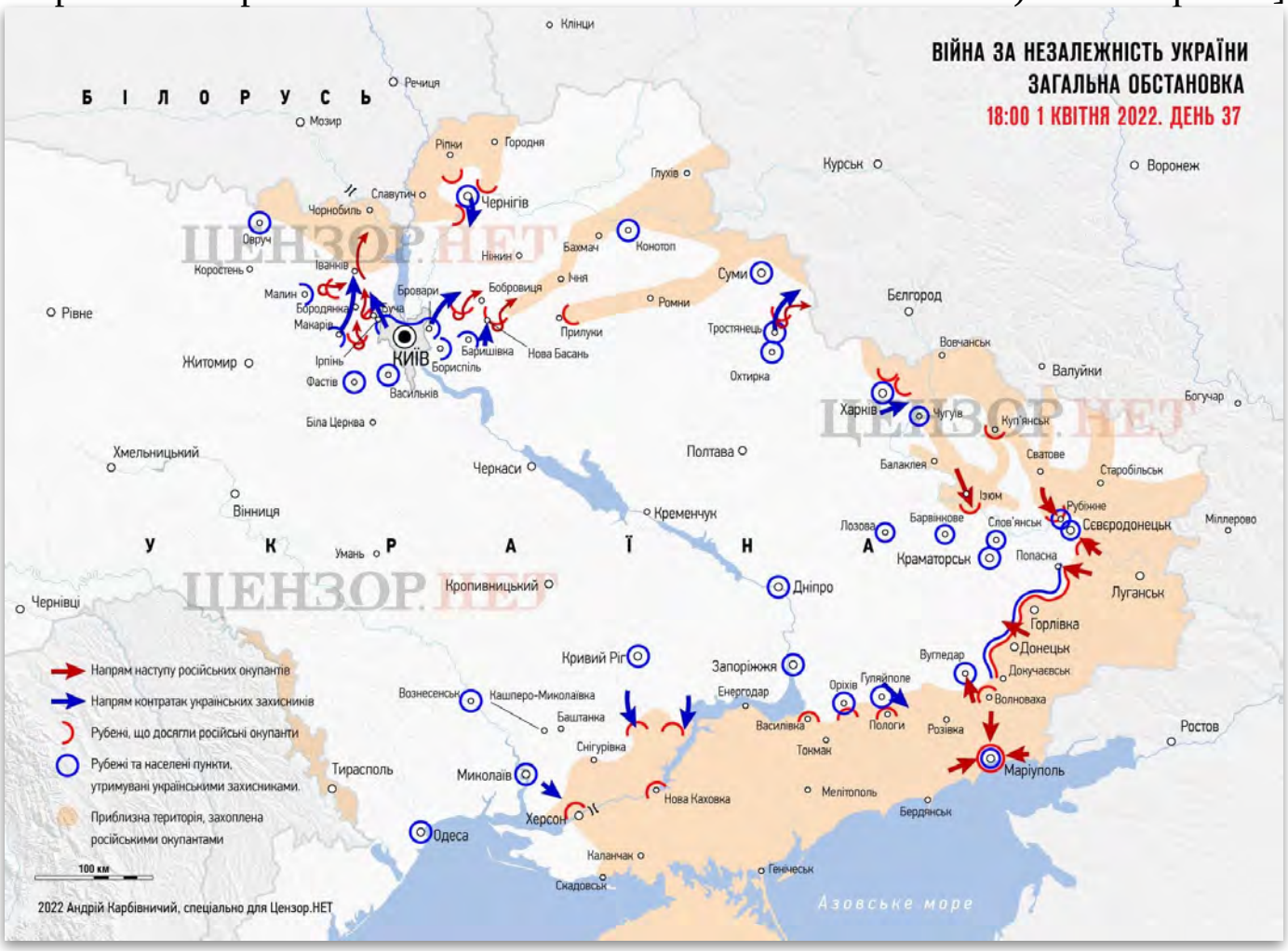
- тож путін і його «вишестоящі органи» в москві повністю переглянули свою воєнну кампанію в Україні. Відповідно, тепер вони стверджують, що напали на північні регіони України «лише для того, щоб послабити військові сили України, перш ніж перейти до головного завдання».

- Інакше кажучи, російська армія явно переходить до плану Д: закріпитися в Херсоні та Мелітополі, щоб встановити ще одне квазідержавне утворення на півдні України, а потім захопити Маріуполь і завершити окупацію Донецької та Луганської областей (які переважна більшість росіян називають «днр» та «лнр» відповідно).

Чимало західних країн вирішили надати Україні броньовану техніку, далекобійну артилерію, системи протиповітряного захисту, а також забезпечити відповідне навчання та посилити логістичну підтримку.

Наприклад,

- Чехія збирається відправити 56 модифікованих БМП-1 [бойові машини піхоти, які свого часу стояли на озброєнні НДР — саме їх Німеччина як початковий власник «дозволила» передати Україні (за інформацією УП: https://www.pravda.com.ua/news/2022/04/1/7336349) — перекл.],

- Австралія — свої броньовані автомобілі «Bushmaster», захищені від мін.

Себто «блок НАТО» таки «переглядає» свої відносини з Україною: альянс посилюватиме українську армію, надаючи важке озброєння та збільшуючи обсяги постачання.

2. ПОВІТРЯ

Щодня російські ВКС здійснюють близько 300 бойових вильотів, однак повітряні удари тепер зосереджено переважно вздовж лінії розмежування на Донбасі.

Українські сили протиповітряної оборони на цій ділянці фронту теж активно працюють:

> - вчора вони поповнили свій рахунок принаймні одним підтвердженим знищенням російського гвинтокрила Mi-28 [https://twitter.com/UAWeapons/status/1509867710892711939].

Також росіяни продовжують завдавати ударів балістичними та крилатими ракетами по цілях у центральних та західних областях України.

- Вчора цілий залповий комплект «Іскандерів» було випущено по підрозділах ЗСУ в Харківській області;

- минулої ночі кількома протикорабельними ракетами наземного базування «Бастіон-П» обстріляли — якщо вірити «вишестоящим органам» у москві — український командний пункт біля Одеси.

Береговий ракетний комплекс К-300П «Бастіон» [https://uk.wikipedia.org/wiki/Бастіон_(береговий_ракетний_комплекс)] (за класифікацією НАТО: «SS-C-5 Stooge» («Посіпака»)) має слабкі можливості для ураження наземних цілей: його створено не для цього. Сам факт використання таких засобів для ударів далеко за лінією фронту підтверджує, що у росіян закінчується інше озброєння, а ВКС на такі удари не спроможні.

3. ПІВНІЧ

У ніч із 31 березня на 1 квітня 35-а і 36-а загальновійськові армії росіян відступили з усіх територій на північний захід від Києва, принаймні далі на північ від Іванкова та Чорнобиля.

> - Відходячи, вони пограбували багато сіл, які перебували під їхнім контролем; а також залишили чимало мін і пасток, кинули десятки транспортних засобів, чимало зброї та запасів — а ще багато трупів своїх вояк. Схоже, через ворожнечу між родами військ у російській армії піхота не дуже квапилася хоронити загиблих десантників.

Разом з тим, це не була «втеча»:

- як і підрозділи 2-ї загальновійськової та 1-ї танкової армій минулого тижня, ці з'єднання відвели до білорусі, потім до росії, дали їм перепочити 2-3 дні, перегрупували, а потім відправили на південний схід України.

- Справді, як я писав раніше, деякі вже воюють на сході (в районі Ізюма. Окремі з цих підрозділів заміняють «низькоякісними» частинами, зокрема набраними в «днр» та «лнр».

3. ПІВНІЧНИЙ СХІД

Два дні тому (31 березня) українська 1-ша окрема танкова бригада взяла в лещата село ***Слобода*** на південь від ***Чернігова***, вишпурнула звідти росіян і так відкрила три шляхи (включно з трасою М01) до оточеного міста.

> - Однак 41-а загальновійськова армія продовжує артилерійські обстріли ***Чернігова***.

Далі на південь, станом на минулу ніч, російські підрозділи, що захищали швидкий відступ 2-ї загальновійськової армії, перебували десь між ***Берестовцем*** і ***Конотопом***, рухаючись трасою М02 до ***Глухова***. Після звільнення села ***Нова Басань***, два дні тому, українці продовжили наступ із міста ***Ромни*** на ***Талалаївку***, на ***Конотоп*** (який досі утримує місцевий гарнізон) та на ***Буринь***.

> - Із більшості українських земель далі на схід росіяни забралися протягом минулої доби, однак просування українських військ сповільнюють міни, нестача пального та кілька знищених мостів.

Харків досі зазнає повітряних ударів та артилерійських обстрілів, але наразі основні події відбуваються далі на південний схід: всі зусилля росіян у цій частині України зосереджено довкола ***Ізюма***.

> - 6-а загальновійськова армія РФ залучила щонайменше три «свіжих» батальйонно-тактичних групи 47-ї танкової бригади (зокрема 26-й танковий полк, 252-й та 254-й мотострілецькі полки) і застосувала проти захисників міста ТОС-1 «Буратіно з термобаричними боєприпасами» [вогнеметна система з вакуумними зарядами – зброя масового знище*ння, заборонена всіма конвенціями – ред.*],

тож,

> - 31 березня 81-ша аеромобільна бригада і 95-та десантно-штурмова бригада ЗСУ відійшли на південь від міста (і тепер системи ТОС-1 стали

улюбленими цілями українських операторів протитанкових ракетних комплексів «Скіф» [https://twitter.com/UAWeapons/status/1509924702093033477]).

Вчора росіяни продовжили наступ, поступово захоплюючи ***Топольське***, ***Кам'янку*** і ***Тихоцьке***, перш ніж атакувати ***Малу Комишуваху***.

- Тобто 6-а загальновійськова армія росіян уже використовує підрозділи, перекинуті з півночі, щоб посилити тиск на українців у цій важливій битві.

- Справді, вони застосували на цій території так багато підрозділів та вогневих засобів, що українцям не вдалося відбити наступ у звичний спосіб:

  атакуючи фланги ворожих колон, які наступають на відкритому просторі, цілим роєм малих підрозділів, озброєних протитанковими керованими ракетами, великокаліберними і снайперськими гвинтівками.

4. СХІД

Український Генштаб постійно звітує про відбиті атаки росіян на лінії розмежування (загалом сім разів тільки 1 квітня), знищення живої сили та техніки ворога.

Немає жодних сумнівів, що українців у районі ***Сєвєродонецька*** постійно атакують, а росіяни поступово захоплюють ***Пантелеймонівку***, що знаходиться на 5 км західніше від ***Горлівки***, отже на 5 км углиб української лінії оборони.

Звичайно,

що довше 8-а загальновійськова армія і сепаратисти намагатимуться захопити це селище, то більше часу українці матимуть на те, щоб обладнати довкола лінію оборони.

Але я знову повторюю:

- **це битва на виснаження, до якої українці поки не зовсім готові.**

5. ПІВДЕНЬ

Лінія фронту на східному березі Дніпра залишається незмінною вже близько тижня;

- причина в тому, що російська 58-а армія чекає на підкріплення: замість розгромленої 42-ї мотострілецької дивізії, мають прибути підрозділи з 5-ї

воєнної бази в південній осетії та 7-ї в абхазії. [Інші джерела повідомляли, що з південної осетії мають прибути до 2.000 солдатів. Пізніше була інформація, що 300 осетинів відмовилися воювати й повернулися додому – перекл.].

До речі, саме час оновити інформацію стосовно «вельми прикметної» для цієї війни теми:

- поговорити про командувача 58-ю армією РФ генерал-лейтенанта міхаїла зусько.

На початку дозвольте нагадати вам, що поруч із генерал-лейтенантом рєзанцевим (командувачем 49-ї армії, що загинув 24 березня під час третього артобстрілу херсонського аеропорту [Чорнобаївка! – перекл.]), зусько був найбільш вмілим командиром у цій війні. Підрозділи, якими керували зусько та рєзанцев не лише найкраще організували й провели наступ на півдні України, але й досягли найбільших успіхів, у порівнянні з іншими частинами РФ. Вони захопили ***Херсон*** та ***Мелітополь***, а підрозділи 58-ї армії зуська досягли західних околиць ***Маріуполя*** вже в перші три дні війни. До речі, крім цього, армія зуська зуміла не підірвати пів світу, захоплюючи найбільшу атомну електростанцію в Європі, що знаходиться в Енергодарі [Запорізька АЕС – перекл.].

Без сумніву, керівництво південного військового округу тиснуло на 49-у та 58-у армії, змушуючи рухатись на ***Одесу*** та ***Запоріжжя***, й тому вони зазнали жорстоких поразок під ***Вознесенськом***, ***Миколаєвом*** та ***Кривим Рогом***.

Відповідно, жодна з цих двох армій не рухається упродовж останніх двох тижнів.

Навіть навпаки:

- становище 49-ої (штаб цієї армії зараз у ***Новій Каховці***) повільно, але невпинно погіршується. Крім того, що українські частини зайшли у північно- західні передмістя Херсона, вони почали рух уздовж лівого берега Дніпра на північ від Голої Пристані й на південь від Великої Лепетихи [тобто вони з двох боків рухаються до Нової Каховки – перекл.].

Відтак, починаючи з 12 березня, маємо купу чуток:

– всі з українського боку – що зуська відсторонили або арештували, що він намагався вчинити самогубство і т. д. Згідно останньої версії його звинуватили в зраді й віддали під трибунал.

Тепер забудьте все, що ви про це чули:

- зусько досі живий і продовжує командувати. А ну так, певно, схуд на 10-15 кг. і полисів трохи – але таке завжди трапляється в ситуації інтенсивних боїв. Більше того, телеканал «звєзда» демонстративно виставив сюжет, в якому він нагороджує поранених солдатів 58-ї армії не далі як 30-го березня.

«Так в чому проблема?».

- Справа в тому, що зусько є етнічним українцем з Волині, а цей регіон є наче центром української історії та епіцентром українського націоналізму [*ну, це на вашій совісті, шановний Томе Купер, хай буде – перекл.*]. Тому не дивно, що цей генерал привертає стільки уваги й викликає стільки болю в Україні. [*Мушу зауважити, що насправді постать та дії зуська викликають найбільше болю в самого Тома Купера: він дуже хвалив його в початкових звітах, а далі дуже розчарувався в ньому. Нас , напевне, більше хвилює, коли він приєднається до командира 49-ї армії – перекл.*].

Але вдумайтеся, треба ж якось погодитися з тими фактами, що близько 10% російського війська, яке бере участь в агресії, є етнічними українцями, а 20% української армії – етнічні росіяни.

До речі, якраз учора війська зуська вкрали 14 тон гуманітарної допомоги, що їх Україна послала цивільним Мелітополя, а також заблокували можливість місцевим людям евакуюватися.

6. МАРІУПОЛЬ

Росіяни обстріляли оборонний периметр за допомогою ТОС-1 [*вогнеметна система з вакуумними зарядами – зброя масового знищення, заборонена всіма конвенціями, яку так добре знищують українські бійці в попередньому відео, – перекл.*] й спробували прорватися на трьох напрямках:

- від Кальміуської райради на півночі, заводу Азовсталь на сході та Драмтеатру на заході.

Їх мета очевидна:

- розбити оборонний периметр на три ізольовані частини.

Оборонці міста – це полк «Азов», 36-а бригада морської піхоти, 12-а бригада нацгвардії та 56-а моторизована бригада – втретє відхилили пропозицію скласти зброю.

- Цього разу пропозицію захисникам озвучив рамзан кадиров, який сказав їм щось типу «я знаю, що ви хочете здатися», гарантував їм життя й додав, що «вони мають зробити, як свого часу зробили чеченці». Іронія в тому, що той самий кадиров буквально кілька днів тому заявив, що 90% Маріуполя вже «звільнено»: насправді, територія центру міста й далі в руках українських сил, попри те, що 80% будівель там знищені. Оскільки заклик кадирова залишився без відповіді, на публіку виповз такий собі представник днр едуард басуров: він сказав, що «екстремістів і націоналістів, які залишилися живі», більше «не вважатимуть учасниками бойових дій», а лише «військовими злочинцями».

Сподіваюсь, таке нікого не спонукає здаватися – навіть якщо становище українського гарнізону залишатиметься незносним:

- командир «Азову» Денис Прокопенко підтвердив значні втрати (з обох боків) і заявив, що його бійці харчуються раз на день, п'ють технічну воду й економлять набої. Поза тим, «Азов» та інші підрозділи й досі здатні провадити організовану оборону та не планують капітулювати. Думаю, вони просто зменшать лінію опору, дещо скоротивши периметр.

Звісно ж, всі «домовленості» про ще один «гуманітарний коридор» для жителів Маріуполя знову виявилися повністю провальними. Росіяни нікого не випускають – принаймні на український бік точно.

ТОМ КУПЕР - австрійський воєнний аналітик, автор більш як 20 книг про війни в XXI ст., зокрема про Сирійську війну 2015-2017 рр.

***

№ 23.

Битва за Киев

Кирилл Данильченко

2022-04-03

Сейчас когда войска РФ отступили от нашей столицы, со стороны Москвы несется ожесточенного квокотание про сокращение военной активности у Киева. «Просто русские богатыри выполнили все задачи и уходят».

Хорошо, что как выглядит «плановый отход» россиян, сегодня можно посмотреть из любой точки мира, в любой социальной сети.

Десятки брошенных бронемашин, станции спутниковой связи, колонны колесной техники, забитые заправщики, арктические болотоходы — картина неудачи всегда одинакова на любой войне.

Поражение россиян в битве за Киев произошло из-за недооценки способности украинцев к сопротивлению и рухнувшей логистики.

Уже сейчас можно с гарантией утверждать, что планы Москвы в регионе были достаточно масштабны:

1) Подавить обьектовое ПВО на севере столицы высокоточным оружием и действиями армейской авиации.

2) Начать глубокое воздушное наступление, выбивая РЛС и пусковые, а позже выпиливая артиллерию.

3) Высадить десанты в ***Гостомеле*** и ***Василькове*** — на крупнейшей посадочной полосе Европы, способной принимать «Мрию» и на оперативно важной базе украинских ВВС.

4) Нарастить эти анклавы посадочным способом, а если не выйдет, то прорваться сквозь завесу 72-ой и 4 НГУ колоннами сквозь ***Чернобыльскую зону***. Чтобы превратить аэродромы в опорные пункты внутреннего кольца окружения.

5) Дальше прорыв на юго-восток на ***Обухов***, продвижение на запад по ***Житомирской*** трассе и рывок на ***Фастов*** — чтобы выстроить внешнее кольцо окружения столицы.

6) Подошедшие к восточному обводу части должны были взять ***Бровары***, получить контроль над ***Борисполем*** и осаждать ***Киев*** с ***Левого*** берега.

7) Мосты через Днепр вполне реально было разбить артиллерией, не давая гарнизону маневрировать силами и средствами.

8) Все огрехи снабжения висящих на двух откровенно хреновых дорогах через Зону Отчуждения реально закрывать вертолетами и транспортной авиацией.

9) ***Борисполь*** тоже стал бы неплохим хабом для воздушного моста в случае проблем с колоннами на ***Северщине***.

10) Блокада и штурм 20% украинского ВВП (Киев), одновременные атаки многочисленных диверсионных групп изнутри столицы, лишение снабжения города миллионника — что могло быть лучше, чтобы вывести страну из войны?

11) Тем более, в ***Чернобыльской зоне*** тяжело проводить инженерную подготовку местности из-за радиации. А из-за ***поздней мобилизации*** невозможно было засыпать леса минами — каждое поле легко пройти разградительными машинами, тралами, управляемыми зарядами, поэтому везде нужны крепкие гарнизоны.

12) Опять же, аэропорт ***Гостомель*** хоть и готовился к обороне (это видно по замаскированным бронемашинам у взлетной полосы и многочисленным пускам ПЗРК), но одно дело когда в пункте дислокации сидит сборная солянка из пары рот, а другое дело отмобилизованный батальон с кучей малой зенитной артиллерии.

Большая часть того, что потом россияне крутили как трофеи, не выехало из бокса и парка, просто потому, что не было рук это завести — ибо нужно выставить людей на опорники на севере, защитить аэродром, снабжать посты и секреты, а **без** ***мобилизации*** штат бригады НГУ достаточно «квелый» на такие огромные пространства.

Почему нельзя было провести сборы тысяч 60-70 резервистов, имея на руках многочисленные предупреждения разведки партнеров, думаю нам должны рассказать «любители шашлыков и инвестиционного климата», как немного развеется дым от *Бучи* и *Бородянки*. Я лично жду этого с огромным нетерпением.

Но тем не менее, у россиян все пошло не так с момента высадки.

Кстати, высадка двух волн в 900 человек десанта со сбитыми 4 машинами, одна из которых сгорела,а вторая упала в воду, прошла достаточно успешно — в операциях такого рода это небольшие потери.

Но так как пусками трех десятков ракет и вылетами нескольких десятков вертолетов подавить ПВО нашей столицы затруднительно — начались проблемы с поддержкой с воздуха.

В первую же неделю операции у Киева были потеряны 2 Су-25, «Ка-52», 2 «крокодила», Су-34 и Су-30СМ ВКС РФ.

Это только с обломками и видео — еще многие рухнули в лесах, утонули в болоте и Днепре, получили ракету, дотянули до Беларуси и были списаны.

Нарастить десант посадочным способом не вышло — побоялись соваться под С-300 и «Буки».

Колонны с алюминиевыми бронемашинами и «Нонами» прошли траками от границы, но потеряли время на то, чтобы украинцы развернули «Пионы» и подвели из глубины «Ураганы».

- Тонны входящего металла в результате контрбатарейной борьбы перепахали полосу и превратили ее в филиал пункта приема металлолома (только на фото минимум 6 забитых БМД, станция помех «Ртуть» и КШМ) — сделав невозможным снабжение с воздуха.

Десант под ***Васильков*** же закончился не начавшись — вышедших из вертолетов россиян заблокировали в соседней со взлеткой посадке и частично рассеяли, частично уничтожили. Пришлось переться лбом через ***Ирпень*** — там защитники Киева взорвали мост и устроили противнику кровавую баню на улицах города.

Ибо внезапно для гениев из РФ стало очевидно, что гарнизон Киева, это не только 72-ая и 4-ая бригада НГУ быстрого реагирования. Но и

- спецназ ГУР, и «Дозор» из Бортничей, и 101-ая бригада охраны ГШ, и ССО, корпусной разведывательный батальон, и ЦСО А — много хорошо подготовленных бойцов легкой пехоты с опытом.
- С обилием современных гранатометов, с 60-мм минометами, с ПТРК 3 поколения.

И пока

- 15.000 человек вчерашних учителей, менеджеров или рабочих из территориальной обороны, получали оружие, копали окопы, ставили мины, выстраивали линию боевого соприкосновения и организовывали маневренные группы на волонтерских джипах.
- То профи входили в паутину улиц ***Ирпеня***, проводили рейдовые действия на фланге у ***Мощуна***, выносили коробки и наводили на колонны артиллерию.

Которая наскоками и выездами из застройки быстро превращала тылы россиян в кашу.

Рейд на ***Бровары*** закончился залетом у Скибина и регулярно забитыми колоннами снабжения.

Продвижение противника южнее Житомирской трассы сковал контрудар 14-ой и 95 бригад у ***Макарова*** — когда они провели рейдовые действия аж до ***Иванкова***, уничтожив наведенные там понтоны и нанеся удар по передовому командному пункту.

Эти переправы станут целью для нашей реактивной артиллерии еще не раз — снабжение в секторе окончательно повиснет на двух дорогах через ***Зону отчуждения***.

Идущих вдоль фонящих лесов, для которых, чтобы перерабатывать древесину не так давно построили специальную установку с фильтрами — сжигать пропитанные радиацией стволы, получать чистую энергию и утилизировать последствия катастрофы ЧАЭС.

Пожары торфяных болот, многочисленные приходы «Ураганов» и «Смерчей», радиация, забитые на десятки километров трассы, мины, разлившийся после подрыва дамбы ***Ирпень*** — снабжение группировки под Киевом быстро превратилось в «дорогу смерти».

А сковать мобилизацию и переброску с запада войск для Украины не получилось.

Ведь только в телевизоре легко сделать это десятками ракет. А Альянс во Второй Мировой выкидывал десятки тысяч тонн бомб на узловые станции ***Дрездена***. Потому, что железнодорожники, сволочи такие, имеют готовые пролеты путепроводов, запасы шпал и рельсов, специальные поезда с кранами — быстро ремонтируют повреждения.

Приходится выносить всю инфраструктуру на многие десятки километров, превращая депо, заводы и полотно в лунный ландшафт.

А руки коротки у ВКС РФ проводить такие операции.

Поэтому замелькала в сводках с фронта со стороны ВСУ 80-я бригада, 3-я танковая корпуса резерва, пошли интервью из ***Ирпеня*** снайперов «иностранного легиона» на британском английском и пошло поехало.

Каждую ночь по координатам вскрытым нашими БПЛА и разведкой союзников выпускались тонны металла ствольной и реактивной артиллерией. Лучше всего за боевой работой было наблюдать по картам пожаров — за ***Бучей***, ***Ирпенем*** и ***Ворзелем*** полыхало как пекле.

Войска врага поджимали огнем со стороны миллионника, с запада и из-за ***Житомирской*** трассы.

Сковывая минами, действиями ТРО, огромным количеством противотанкового вооружения и ПЗРК.

Россияне стали перед выбором:

- наращивать плацдарм, который уже задыхался по топливу и боеприпасам. Или

- начать отступление, вытащив легкие части ВДВ и ротировав их на мех части через Беларусь.

Пробулькав по телевизору что все идет по плану.

На направлении у трассы ***Киев-Житомир*** им это удалось сделать не обвалившись (прикрывшись минами и удачно действуя заслонами). У ***Иванкива*** отступающие части противника посыпались, бросая поломанные корчи и броню. Пришлось уходить далеко на север, оставлять ЧАЭС и вынимать потрепанные подразделения не считаясь с потерями.

Кое-где ВСУ уже достигли границы с Беларусью.

Битва за Киев завершается.

Можно много чего сказать про предстоящие сражения, что все еще не окончено, про ***Мариуполь*** в осаде и про ***Изюм***, но эту операцию Москва проиграла.

- Войска РФ, пытавшие гражданских, грабящие дома, бросающие бронемашины, но спасающие ворованные стиралки, разложились до состояния банд в Руанде.

- В ближайшие пару недель они не смогут восстановить боеспособность после тяжелого марша, месяца боев и трех месяцев до того в палатках.

- Тысячи убитых, раненых, получивших лучевую нагрузку солдат, сотни единиц убитой техники, десятки сбитых самолетов и вертолетов — все это было зря.

Просто **потому, что:**

> - **россияне переели своей блевотной пропаганды и сами поверили, что можно быстро захватить столицу в стране, где через боевые действия, прошел 1% населения**.

Горите в аду, нечисть.

Ковры из разграбленных домов в Ирпене единственное что вы можете взять за 48 часов.

https://site.ua/kirill.danilchenko/bitva-za-kiev-iy94knr

***

№ 24.

2022-04-04

Більш детальний формат оновлення від Інституту вивчення війни за 3 квітня:

1. **Україна виграла битву за Київ.**

Російські війська завершують свій відхід, але в безладі.

Українські сили продовжують очищати Київську область від ізольованих російських військ, залишених під час відступу, якіх деякі українські чиновники називають "втраченими орками".

Російські війська намагалися провести впорядкований відступ зі своїх позицій навколо Києва з виділеними силами прикриття за підтримки артилерії та мін, щоб дати можливість основній частині відійти.

Основна частина російських військ відійшла із західного берега Дніпра і завершує відхід зі східного берега, але відступ був досить безладним, і деякі російські війська залишилися позаду.

2. **Війна ще далека від завершення і все ще може повернутись у бік Росії, якщо російські військові зможуть розпочати успішну операцію на сході України.**

Нинішня лінія російської окупації на півдні та сході України – це все ще значний приріст контрольованої Росією території з початку війни.

Якщо припинення вогню чи мирна угода заморозить лінію, подібну до нинішньої лінії фронту, Росія зможе чинити значно більший тиск на Україну, ніж до вторгнення, і згодом може зібрати більш ефективні сили вторгнення.

Таким чином, **перемога України у битві за Київ є значною, але не вирішальною**.

3. Безладність російського відходу передбачає, що принаймні деякі з частин, які зараз концентруються в Білорусі та на заході Росії, залишаться неефективними у бойовому відношенні протягом тривалого часу.

Російським військам, які намагаються доукомплектуватися після відступу з околиць Києва, швидше за все, доведеться заново об'єднатися у свої підрозділи, визначити, хто з солдатів ще залишився, розібратися з технікою та оцінити її боєздатність, та загалом провести реорганізацію, перш ніж вони

зможуть почати отримувати заміну і нову техніку та готуватися до подальших бойових дій.

4. **Російські війська, ймовірно, повністю покинуть східний берег Дніпра, відступивши з околиць *Чернігова* на півночі та з *Броварів* на сході.**

Російські війська, ймовірно, намагатимуться утримувати виступ навколо ***Конотопу*** та ***Сум*** досить довго, щоб дозволити своїм військам завершити ретроградний рух з-під Києва, але потім, ймовірно, відступлять назад до Росії майже з усіх своїх позицій на захід від ***Харкова***.

5. Москва намагається зосередити резерви і деякі підрозділи, виключені з боїв навколо ***Сум*** для посилення своїх наступальних операцій на сході, але стикається з серйозними труднощами в цій роботі.

Український Генеральний штаб повідомив 3 квітня, що російські солдати пручаються і в деяких випадках відмовляються виконувати накази про вступ або повторний вступ до бойових дій.

Генштаб стверджує, що БТГ, перекинуті з Південної Осетії на Донбас менше тижня тому, відмовилися воювати, і що плани щодо їх перекидання назад до Південної Осетії перебувають у стадії підготовки.

Генштаб стверджує, що близько 25 солдатів російської 31-ї окремої повітрянодесантної бригади відмовилися від наказу повернутися в бій, посилаючись на великі втрати.

Генштаб також стверджує, що командири різних ешелонів російської 3-ї мотострілецької дивізії відмовилися брати участь у бойових діях.

У нас немає незалежної перевірки цих повідомлень, але вони заслуговують на довіру у світлі понесених російськими військами втрат і незалежних повідомлень про те, що російські солдати вбивали командирів і командири кінчали життя самогубством на початку конфлікту.

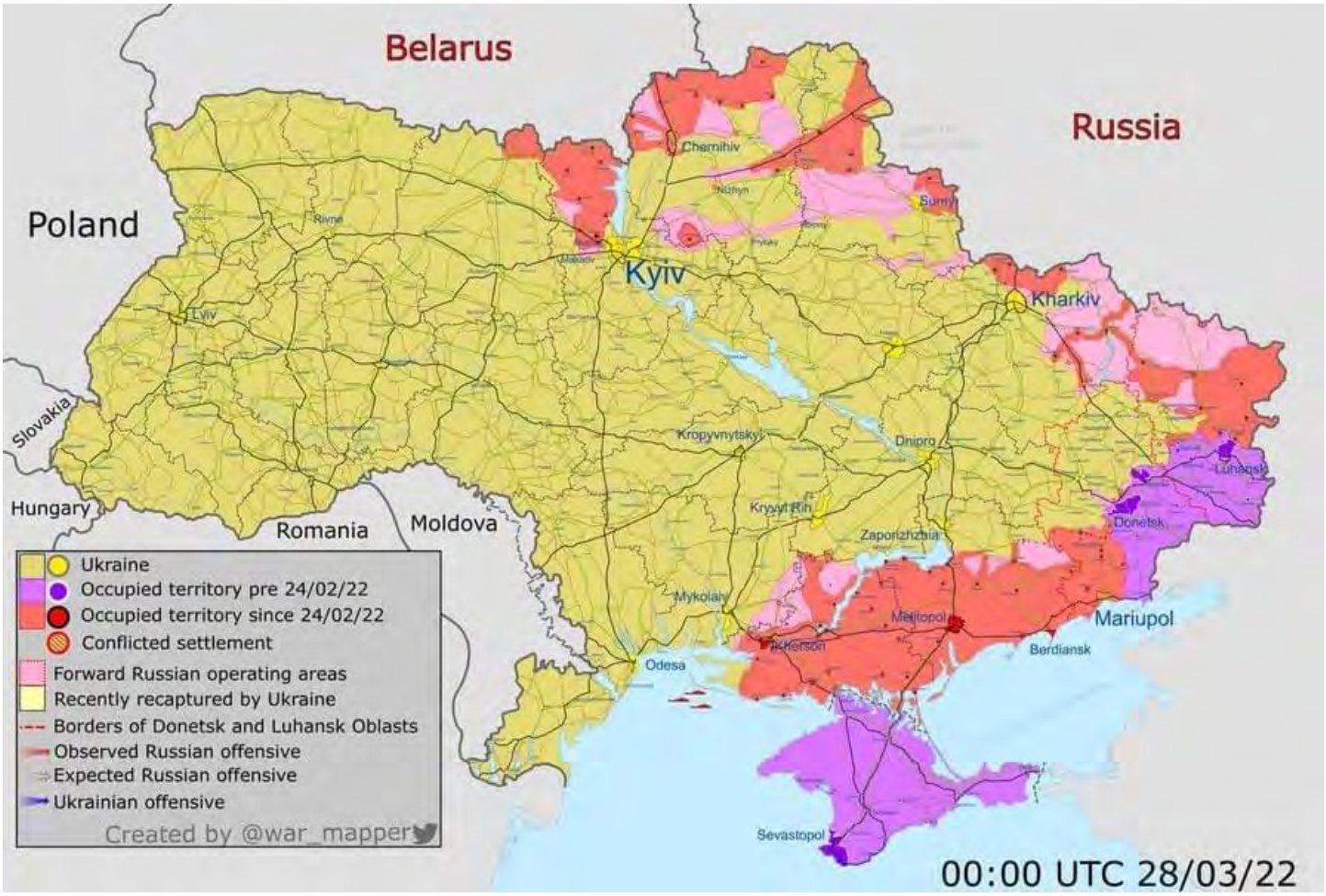
6. Російські зусилля щодо просування наступальних операцій на сході України досягли обмеженого прогресу за останні 24 години.

Бої тривають у ***Маріуполі*** та на напрямку ***Ізюм-Сєвєродонецьк***.

***

№ 25.

Карта

2022-04-04

***

№ 26.

В. Кевлюк

2022-04-04

Серед оборонців Маріуполя – наш племінник, морпіх Андрюха, тому сьогодні прям зранку – про Маріуполь.

39 діб оборони міста. Не, не так – ТРИДЦЯТЬ ДЕВ’ЯТЬ ДІБ.

Є в інтернеті непоганий митець по картах - Justas Vitkauskas, @jominiw, котрому я дякую за якісну оперативну графіку.

Роздивляюся карту подій біля Маріуполя від 1 квітня.

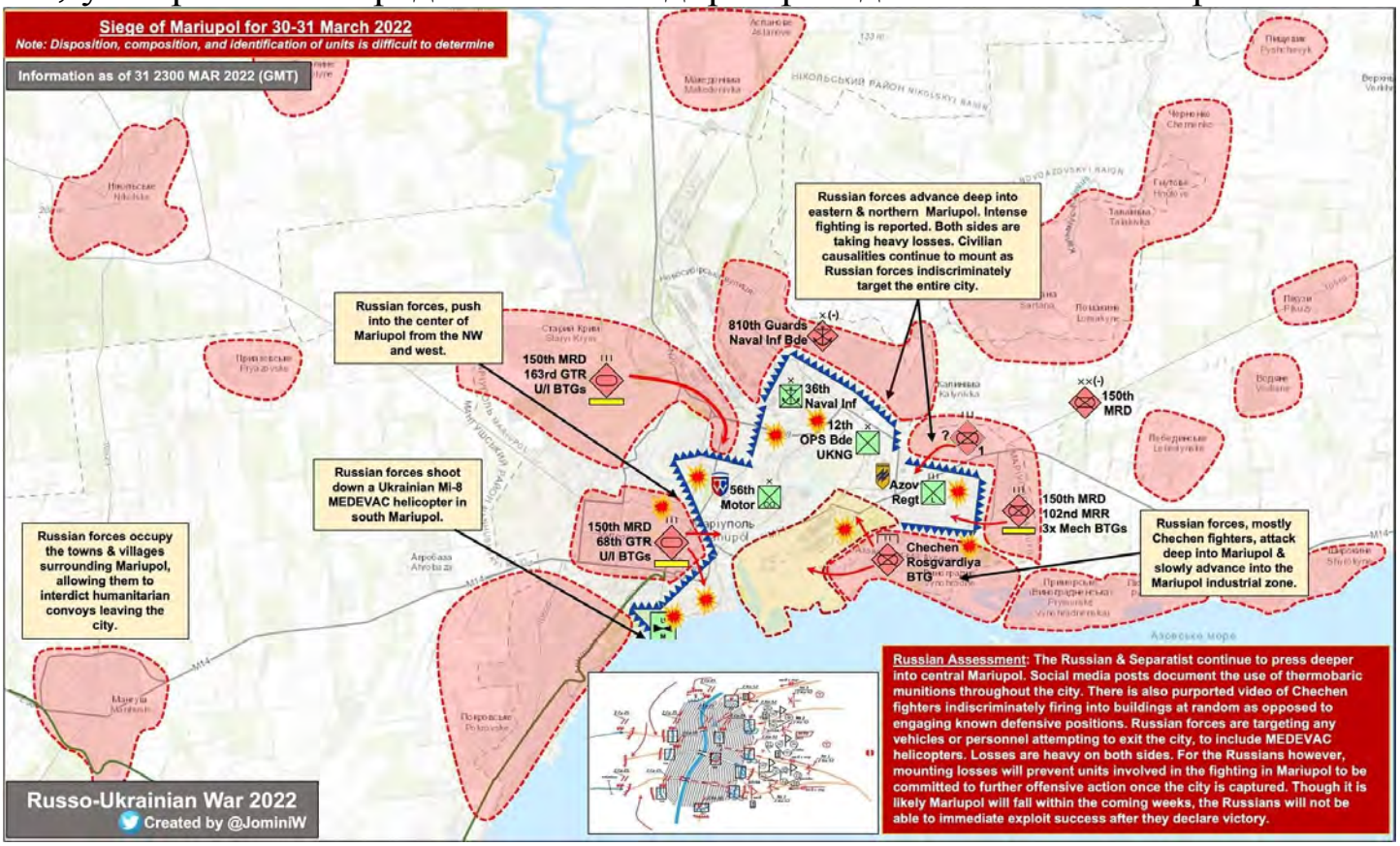
Місто оточене.

Оборону ведуть:

1) 56 Маріупольська мотопіхотна бригада,
2) 36 бригада морської піхоти імені контр-адмірала Белінського,
3) 12 бригада оперативного призначення Нацгвардії імені Дмитра Вишневецького, та
4) загін особливого призначення «Азов».

Піхотинці на ***заході*** міста нищать 68 та 163 танкові полки 150 дивізії. Командир 150 мсд генерал Мітяєв був утилізований 3 березня.

Белінці тримають ***північ*** міста, вражаючи 810 бригаду морської піхоти ЧФ РФ, у котрій повно зрадників. Командира бригади полковника Шарова вбито.

Кримські окупанти отримали такі яскраві враження, що надихати їх хоч на якусь активність приїздив особисто замполіт ЧФ капітан 1 рангу Палій, котрий так само сконав під Маріком. При тому командир Белінців полковник Баранюк – Герой України від 19 березня.

На ***сході*** міста зубами і кігтями в рідне місце вчепився «Азов»: в місто лізуть 3 БТГр 102 мсп 150 мсд та аж батальйон Росгвардії («кадирівці»). Командир «Азову» майор Прокопенко – так само Герой України.

Ситуація на вчора:

1) «кадирівці» повільно і болісно для себе просунулися в промзоні на сході,

2) 102 мсп наносить за підтримки авіації вогневі удари по місту не розбираючи, де цивільні об'єкти, а де – вузли оборони, тобто накоїв на Гаагу і не по одному разу,

3) 163 тп лізе до центра міста, намагаючись обійти мотопіхоту з правого флангу, частково виходить, але дуже дорого і дуже повільно.

4) Головні зусилля штурму зосереджені з заходу, наша мотопіхота тримається стійко, хоча повільно відходить до центру міста.

За джерелами на заході,

- до міста намагалася прорватися ланка транспортних вертольотів Мі-8. І прорвалася. Доставлено боєприпаси, їжа, медицина. Назад забрали важкопоранених. На зворотному шляху один Мі-8 було збито, 15 вояків загинуло, двоє потрапили до полону, три гвинтокрили добралися до наших. Тут – глибочезний респект вертольотчикам, це був неймовірний політ.

Пару слів за самопочуття противника:

1) «народну міліцію» ДНР воювати Марік не запросили. Геть зовсім. Залучені виключно професійні військовослужбовці ЗС РФ;

2) 163 тп на початку вторгнення з двох своїх БТГр втратив близько 550 бійців;

3) 102 мсп виставив одну БТГр, котра втратила 880 бійців «200» та «300», командир полку полковник Ісайкин вбитий;

4) 3 березня в ППД 150 мсд в селищі Персіянівський замкомдива полковник Попов, котрий висувався прийняти управління дивізією під Маріуполь, закликав на загальному шикуванні добровольців вирушати з ним разом. Погодилися аж 70 воєнних;

5) 4 березня зібраний з дивізії танковий батальйон вирушив на Маріуполь. Не доїхав. Живих – 4 солдати. Дяка ПС ЗСУ;

6) 5 березня після близького знайомства з «Азовом» до ППД повернулися 150 військовослужбовців 102 мсп, котрі відмовилися воювати далі. Всі звільнені. Кількість просто дезертирів обліку не піддається;

7) 7 березня в госпіталь Ростова-на-Дону привезли 200 пластикових пакетів з бандерольками;

в інші дні ситуація розвивалася подібним чином, але у мене немає цифр і фактів, але тенденції зберігаються.

Резюме:

1) сили противника, що рвуться в Маріуполь, не виглядають нездоланними;

2) наші бійці давно шагнули за межу людських можливостей;

3) гуманітарна ситуація в місті не може бути описана парламентською лексикою, а за непарламентську Цукер саджає на підвал;

4) відхід оборонців з міста означає смерть цивільного населення з імовірністю, близькою до 1, тому покинути його не можна;

5) єдиний вихід, що виглядає більш-менш реальним – нам прорватися в місто від Вугледара ударивши в стик між 163 тп та 810 обрмп.

***

№ 27.

2022-04-04

Детальна оцінка російської наступальної кампанії від Інституту вивчення війни за 4 квітня

1.

Російські збройні сили продовжують майже не досягати прогресу або взагалі не досягати успіху у фронтальних атаках із захоплення ***Донецької*** та ***Луганської*** областей, що є їхньою основною метою війни.

Російські підрозділи на ***Донбасі*** стикаються зі зростаючими проблемами морального духу та постачання.

Крім того, українські захисники ***Маріуполя*** перевершили попередні оцінки ISW і продовжують утримувати місто.

Зусилля Росії створити заміну з резервістів і перекидання пошкоджених підрозділів з північного сходу України на фронтові атаки на сході України навряд чи підвищать їхні шанси на успіх.

2.

Проте російські війська, що просуваються з харківської осі, створюють умови для відновлення наступальних операцій через місто ***Слов'янськ***, щоб з'єднатися з іншими російськими силами на ***Донбасі*** та оточити українських захисників.

Російські війська захопили ***Ізюм*** (на південний схід від Харкова) 1 квітня і вели активну підготовку до відновлення наступальних дій протягом останніх трьох днів: накопичували запаси, переобладнали пошкоджені підрозділи, відновлювали пошкоджений міст в ***Ізюмі*** та проводили розвідку боєм на південному сході.

Російські війська, ймовірно, розпочнуть наступальні операції в напрямку ***Слов'янська***, що в 50 км на південний схід від ***Ізюма***, найближчими днями.

3.

Зусилля російських військ, що просуваються з ***Ізюма***, захопити ***Слов'янськ***, ймовірно, стануть наступною переломною битвою війни в Україні.

Російські війська, ймовірно, мають намір відрізати українські сили на сході України, і для цього їм потрібно взяти ***Слов'янськ***.

Якщо російські війська візьмуть ***Слов'янськ***, вони матимуть можливість просуватися прямо на схід, щоб з'єднатися з російськими військами, які воюють у ***Рубіжному*** – це коротший шлях, який не ізолює багато українських сил – або просуватися до ***Горлівки*** та ***Донецька***, щоб спробувати ширше оточити українські війська.

Обидва варіанти могли б забезпечити принаймні обмежений прорив Росії в Луганській області.

Якщо російські війська взагалі не зможуть взяти ***Слов'янськ***, російські фронтальні атаки на ***Донбасі*** навряд чи зможуть самостійно прорвати українську оборону, а російська кампанія із захоплення всієї ***Луганської*** та ***Донецької*** областей, швидше за все, провалиться.

4.

Деградовані російські війська на північному сході України продовжували відходити в Росію і навряд чи будуть ефективними в інших місцях, незважаючи на постійні зусилля Росії щодо передислокації їх на схід України.

Українські війська проводять операції з очищення росіян, які залишилися під час відведення, і навряд чи російські сили утримають якісь згуртовані оборонні позиції.

Українські військові повідомили, що 4 квітня частини російських підрозділів ВДВ, виведені з півночі ***Києва***, прилетіли до ***Білгорода*** (Росія).

Ці підрозділи недостатньо укомплектовані, відсутнє обладнання та, ймовірно, дуже деморалізовані.

Російські військовослужбовці з київської осі, яким наказано брати участь у бойових діях, можуть дезертувати або відмовлятися від наказів, що мало місце в кількох російських частинах протягом всієї війни, включно з кількома підрозділами, які ще не вступили в бойові дії.

5.

Російські сили, які вже розгорнуті для основних зусиль Кремля на сході України, сильно деморалізовані і не мають цілісної структури управління.

Український Генеральний штаб повідомив 4 квітня, що російські війська намагаються створити оперативну групу та розширити структури управління для "підготовки до наступальної операції на сході України" та продовжують розгортати додаткові сили на сході України.

Російським офіцерам буде важко створити нову командну структуру з підрозділів, що сильно порідшали, одночасно намагаючись продовжувати наступальні операції.

Український Генеральний штаб повідомив 4 квітня, що втрати 33-го, 255-го та 294-го мотострілельних полків 20-ї мотострілецької дивізії (що входить до складу 8-ї загальновійськової армії та, ймовірно, брала участь у боях на ***Донбасі*** чи ***Маріуполі***) склали до 40% техніки та особового складу, а вцілілі військовослужбовці намагаються звільнитися з армії.

Управління військової розвідки України окремо повідомило, що воно отримало документ за підписом заступника командувача Південного військового округу Петра Гіберта, який свідчить про те, що російські офіцери компенсують своїм солдатам обіцянку додаткових днів відпустки через неможливість виплатити обіцяні місячні зарплати готівкою.

6.

Російські зусилля щодо формування резервів та поповнення втрат серед офіцерів, як і раніше, стикаються з серйозними проблемами.

Український Генеральний штаб заявив, що російські військові направляють студентів та викладачів вищих військових навчальних закладів безпосередньо в Україну, щоб замінити зростаючі втрати серед офіцерів.

Направлення ненавчених офіцерів і, що найважливіше, педагогічних кадрів на війну в Україні перешкоджатиме здатності російських військових підготувати наступне покоління офіцерів на роки вперед.

Генштаб додатково повідомив 4 квітня, що Кремль розпочав "приховану мобілізацію" для відправки в Україну близько 60 000 осіб.

Генштаб заявив, що Кремль віддає перевагу резервістам усіх звань, які вже мають бойовий досвід, особливо у Краснодарському краї, Пермській області, Республіці Дагестан, Інгушетії та Калмикії.

7.

ISW оновила свою оцінку **чотирьох основних зусиль**, в яких беруть участь російські сили.

Основні зусилля – ***Східна Україна*** (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);

- **Допоміжне зусилля 1** - ***Харків*** та ***Ізюм***;
- **Допоміжне зусилля 2** – ***південна вісь***;

Зусилля підтримки 3 – ***Суми*** та ***північно-східна*** Україна.

***

Основні зусилля – ***Східна Україна***

Допоміжні основні зусилля – ***Маріуполь*** (російська мета: захоплення ***Маріуполя*** та скорочення чисельності українських захисників).

Захисники ***Маріуполя*** перевершили попередні оцінки ISW, і російські сили, ймовірно, зазнають великих втрат у спробах захопити місто.

Український Генеральний штаб повідомив, що 2 квітня російські сили продовжували спроби взяти ***Маріуполь*** за підтримки важкої авіації та артилерії.

Інформаційна ситуація в ***Маріуполі*** залишається поганою, і ISW не може незалежно підтвердити будь-які територіальні зміни за останні 24 години.

8.

Підпорядковане основне зусилля – ***Донецька*** та ***Луганська*** області (російська мета: Захоплення всієї території ***Донецької*** та ***Луганської*** областей, на яку претендують російські проксі на ***Донбасі***)

3 квітня українські війська продовжували відбивати російські атаки у *Донецькій* та ***Луганській*** областях.

Український Генеральний штаб повідомив, що українські війська відбили сім російських атак за останні 24 години.

Російські операції у ***Луганській*** області як і раніше зосереджено ***Попасній*** і ***Рубежному***.

Місцева українська влада і російські сили обмінялися кадрами, що підтверджують міські бої в ***Рубіжному***, яке "лнр" раніше помилково стверджувала, що захопила 3 квітня.

Російські сили, ймовірно, мають намір захопити ***Рубіжне***, перш ніж рухатися на захід, щоб з'єднатися із запланованими російськими наступами на південний схід від ***Ізюма***, про які йтиметься нижче.

9.

Підтримка зусиль №1-***Харків*** та ***Ізюм***: (Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у ***Луганській*** області; та закріплення українських сил навколо ***Харкова*** на місці).

Російські сили навколо ***Харкова*** продовжували обстрілювати місто і намагалися закріпити українські сили на місці.

Український Генеральний штаб заявив 4 квітня, що російські сили додатково пріоритезували зміцнення протиповітряної оборони навколо ***Білгорода***, Росія - головної російської бази матеріально-технічного забезпечення осі ***Харків***/ ***Ізюм***.

Російські сили, виведені із ***Сумської*** осі, нині відновлюються у ***Білгороді*** перед передислокацією на ***Ізюмську*** чи ***Донбаську*** осі.

Найближчими днями російські війська, ймовірно, повністю вийдуть із ***Сумської*** області, оголивши західний фланг російських позицій навколо ***Харкова***.

Українські сили, ймовірно, все частіше будуть проводити контратаки в районі Харкова, змушуючи російські сили переключити своє завдання з фіксації українських сил на місці на захист своїх ліній комунікацій у цьому районі.

4 квітня російські сили в ***Ізюмі*** продовжували створювати умови для відновлення великих наступальних операцій на південний схід у напрямку ***Слов'янська***, за 50 км на південний схід від Ізюму.

Український Генеральний штаб повідомив, що російські сили в ***Ізюмі***, включаючи російський 237-й танковий полк і 752-й мотострілецький полк (3-а мотострілецька дивізія), відновлюють бойові можливості та ремонтують міст через річку ***Сіверський Донець***, що проходить через центр ***Ізюму***.

Український Генштаб повідомив, що 4 квітня російська танкова рота провела розвідку боєм в ***Бражівці*** (на південь від Ізюму).

Користувачі соціальних мереж також помітили колону російської техніки, передислокованої з ***Куп'янська*** в ***Ізюм*** 4 квітня.

Російські сили, напевно, мають намір відрізати українські сили на сході України, і для цього їм необхідно взяти ***Слов'янськ***.

Місцева влада ***Слов'янська*** і ***Донецька*** закликала жителів ***Слов'янська*** покинути регіон 4 квітня і заявила, що російські сили, швидше за все, підійдуть до міста з боку Ізюма.

Якщо російські сили візьмуть ***Слов'янськ***, у них буде можливість просуватися прямо на схід, щоб з'єднатися з російськими силами, що борються в ***Рубіжному*** - коротший шлях, який не призведе до ізоляції багатьох українських сил - або просуватися в напрямку ***Горлівки*** та ***Донецька***, щоб спробувати ширше оточити українські сили.

10.

Зусилля підтримки №2-Південна вісь: (Завдання: захист ***Херсона*** від українських контратак)

Український Генеральний штаб заявив, що українські сили провели успішні контратаки та відвоювали територію на ***Херсонщині*** 4 квітня, хоча ISW не може провести незалежну перевірку цих атак або їх можливих досягнень.

Український Генеральний штаб раніше повідомив опівночі за місцевим часом 3 квітня, що російські сили приділяють пріоритетну увагу зміцненню оборонних позицій навколо ***Херсона*** та прагнуть відновити наступальні операції з метою захоплення усієї області.

Російські атаки у ***Херсонській*** області наприкінці березня і на початку квітня, ймовірно, були спрямовані на відновлення сприятливої оборонної місцевості навколо ***Херсона***, а не на відновлення великих наступальних операцій у напрямку ***Миколаєва***.

4 квітня російські сили на півночі ***Херсонської*** області обстріляли українські позиції в ***Нововоронцовці*** та ***Мар'янському***, але не проводили жодних наступальних операцій у напрямку ***Кривого Рогу***.

11.

Підтримуючі зусилля №3 - ***Суми*** та ***північно-східна*** Україна: (Російська мета: Вивести бойову міць у належному порядку для передислокації до ***східної*** України)

Безладне виведення російських військ з північного сходу України ускладнює точну оцінку ситуації у ***Київській***, ***Чернігівській*** та ***Сумській*** областях.

У цих областях, швидше за все, немає організованих російських оборонних позицій, а українські війська проводять операції із зачистки території від росіян, що залишилися після виведення військ.

Ми не намагатимемося скласти карту цих операцій із зачистки або відстежити їх точне розташування.

Можливо, українські сили вже відновили контроль над більшою частиною ***Чернігівської*** та ***Сумської*** областей, ніж ми зобразили, але ми поки що не маємо достатніх доказів для коригування наших оціночних областей просування за межі тих, що показані на супровідних картах.

Ситуація, ймовірно, проясниться протягом наступних кількох днів, і ми скоригуємо наші карти та письмові оцінки відповідним чином.

Російські сили, виведені з київського напрямку, навряд чи будуть ефективно розгорнуті в інших місцях України і, найімовірніше, є витраченими силами.

Станом на 4 квітня українські сили контролюють всю ***Київську*** та ***Житомирську*** області, хоча український Генштаб попередив, що російські літаки, що базуються в ***Білорусі***, ймовірно, продовжать завдавати ударів по цілям навколо ***Києва***.

Опівночі за місцевим часом 3 квітня український Генштаб повідомив, що російські сили перегруповуються в ***Білорусі***, і кілька підрозділів ВДВ, ймовірно з 76 повітряно-десантної дивізії, перекидаються в ***Білгород*** за допомогою транспортних літаків.

Ці підрозділи недоукомплектовані, позбавлені техніки та, ймовірно, сильно деморалізовані.

Російські військовослужбовці з ***Київської*** осі можуть дезертувати чи відмовитися від наказу, що сталося у кількох російських частинах протягом усієї війни – у тому числі у кількох частинах, які ще не вступили у бій.

Спроби Росії використовувати ці витрачені сили у бойових діях, швидше за все, не увінчаються успіхом.

Російські війська майже повністю виведені з ***Чернігівської*** та ***Сумської*** областей та, ймовірно, повністю покинуть ці регіони найближчими днями.

Український Генеральний штаб повідомив 4 квітня, що російські підрозділи Центрального військового округу продовжують відходити із міста ***Чернігова***, а українські сили відвоювали кілька міст ***Чернігівської*** області.

Голова ***Сумської*** обласної адміністрації заявив 4 квітня, що у ***Сумській*** області "майже немає [російських] військ" та українські сили очищають регіон від "окремих підрозділів [і] невеликих груп російських сил", але ISW не може незалежно підтвердити повний український контроль над цими областями до російського кордону.

***

№ 28.

Ми вже перестали сподіватися, проте Том Купер таки запостив свій звіт за два попередні дні - ми негайно переклали його. Складно, сумно, але ми все одно рухаємося до перемоги:

ТОМ КУПЕР

2022-04-05

ВІЙНА В УКРАЇНІ : **2-3 КВІТНЯ 2022**

"Доброго дня всім! [Опубліковано 4 квітня 2022 р. о 16.00 за Києвом].

Вибачте, що пізно сьогодні, але в мене також є своя «робота».

Ось мій звіт про два останні дні війни в Україні

1. СТРАТЕГІЯ

У ніч з 1 на 2 квітня частини 35-ї та 36-ї армій РФ повністю залишили свої позиції на північ від ***Києва*** й відступили на територію ***Білорусі***.

> - Таким чином, Київську область звільнили… а далі українці побачили сотні покинутих бойових машин, стільки ж трупів солдатів росармії, масштабно понищені містечка та села на північний захід від Києва (70-80% ***Ірпеня*** та ***Бучі*** зруйновано й непридатно для проживання); а також – наслідки масових розстрілів цивільного населення. Розслідування подій вже почалося, але потрібен ще якийсь час, щоб встановити всі деталі… і знайти всі тіла. Станом на зараз уже знайдено 410 убитих – руки зв'язані, єдиний постріл у голову (більше 200 осіб були поховані в одній колективній могилі).

Трагедія в тому, що це лише перший з-поміж доказів того, про що ходили чутки впродовж останніх кількох тижнів:

> - путінська «денацифікація» України передбачає методи, схожі з якими застосовували до населення України нацисти в 1941-1944 роках…

Далі ще гірше:

> - на півдні й на сході ці методи будуть ще жорстокішими. В цьому немає нічого дивного, адже російська армія складається з погано підготованих, озлоблених і фрустрованих солдатів, а також парамілітарних бойовиків, як-от росгвардія, ПВК вагнер і ФСБ, які вже прочісують Херсон, Мелітополь та інші окуповані території, проводячи арешти за довгими списками «неблагонадійних» політиків, журналістів і активістів.

Звісно ж «вишестоящі органи» в москві були «здивовані» й одразу ж відкинули будь-яку відповідальність за вбивство цивільних. Вони наполягають, що російські війська відступили ще 31 березня, а тому всі жертви – включно з цивільними, з руками зв'язаними за спинами й застреленими в голову десь між 1 та 3 квітня – трапилися внаслідок артилерійських обстрілів ЗСУ… кремль навіть вимагав скликання Ради безпеки ООН, щоб «розслідувати провокацію українських радикалів у Бучі»…

Думаю, саме час вишпурнути Росію з ООН. Тоді вони зможуть організовувати собі стільки самітів, скільки захочуть.

Тим часом, я не маю сумніву:

> - путіна більше не цікавить ні його особиста репутація, ні імідж росії; так само він не прийме жодної поразки. [Хіба що його змусять до цього

обставини: про це Купер писав раніше – перекл.] Він (все ще) не оголосив загальної мобілізації (бо це дуже дорого й ризиковано для його становища), проте вже зараз робить щось схоже тільки в меншому масштабі: наприклад, після фальшивої атаки на бєлгородську нафтобазу три дні тому, в районі було запроваджено воєнний стан і розпочато обов'язковий призов резервістів. Під тими чи іншими приводами ще 60.000 резервістів збирають у краснодарі, дагестані, інгушетії та пермській області. Прикметно, що це чи не найбідніші регіони росії: здається, рекрутери мотивують потенційних солдатів перспективою легкого грабунку в Україні…

2. ПОВІТРЯ

Росіяни посилили обстріли критичної інфраструктури балістичними та крилатими ракетами й це стосується центральної, південної та західної України. Влада в Києві запровадила жорсткий контроль відповідної інформації, проте наскільки знаємо останніми днями було знищено нафтосховища в Одесі, Тернополі, Рівному та Миколаєві. Крім того, була спроба завдати удару по командному центру ППО в Василькові та аеропорту Баловне поблизу Миколаєва.

Російські ВКС продовжують робити по 300 вильотів на день, точніше тепер за ніч. Здається, українські повітряні сили навчилися заманювати російські Су-35 в пастки, де на них чигають ракети земля-повітря. Схоже, саме так вчора збили одну з російських «сушок».

3. ПІВНІЧ

Після повного відходу російських військ із зони на захід від Дніпра в північних та північно-західних околицях Києва й також виходом українських частин на кордон із білоруссю, боротьба на цьому напрямку закінчилася. Відновлення та відбудова цих територій, напевне, займе наступних десять років (чи й довше)…

4. ПІВНІЧНИЙ СХІД

2 квітня 1-а танкова українська бригада, посилена кількома підрозділами тероборони, продовжили визволяти села на південь та південний захід від ***Чернігова***, перед тим як почати рухатися до північного заходу.

Тим часом, російська 41-а армія, замість традиційного жорстокого опору, просто пішла на північ і відступила в білорусь. Щобільше, через такий же швидкий відступ 2-ї гвардійської армії по трасі М02 на схід від ***Конотопа***, українські сили того ж дня заволоділи дорогою з ***Києва*** до ***Чернігова***.

Тож наскільки можу судити, як не рахувати кількох загублених своїми бродяг (а також купи трупів та пошматованої техніки), жодного російського солдата в Україні на північ та на схід від ***Чернігова*** не залишилося – аж до ***Шостки***, гарнізон якої, до речі, витримав п'ять тижнів облоги! Тобто ***Чернігівська*** область тепер також вільна від росіян.

Звісно, ліквідовувати залишену російськими військами розруху (розміновувати там і т. д.) доведеться кілька років. А відбудовувати міста ще довше: мер ***Чернігова*** заявив, що 80% міста знищено. Точна кількість жертв серед цивільних у місті (вже не кажучи про містечка та села довкола) наразі невідома…

Ще далі на південь українська армія впродовж свого наступу відновила зв'язок із гарнізоном у ***Ніжині*** й звільнила ***Крути***. Станом на сьогоднішній ранок, я не певен, чи залишився ще хоч один боєць росармії в ***Бурині*** та ***Путивлі***, які ще майже 100 км. на схід.

—

Окремі російські сили – найперше, підрозділи, сформовані з резервістів на Донбасі, – як видається, все ще бродять десь на схід від ***Сум***, але може українці ще просто до них не добралися.

Харків й далі постійно обстрілювали та бомбардували впродовж останніх двох днів, проте росармія тримається на віддалі від міста. То й не дивно, адже українська 92-а маханізована бригада знову на марші: цього разу вона рухається від ***Малої Рогані*** та ***Чугуєва*** до російського кордону. Цілком непогана ідея, адже це потенційна загроза для північного флангу та тилу 6-ї російської армії, що зі свого боку важить для перспектив подій, котрі в ближчі дні відбуватимуться в районі ***Ізюма***.

Повністю окупувавши ***Ізюм*** (в місті залишалося 15-20 тис. цивільних і влада просила про їх негайну евакуацію), 6-а російська армія, посилена десантниками 36-ї армії, застосуванням [забороненних конвенціями] вогнеметів ТОС-1 та інтенсивними авіаударами (тепер лише нічними), спромоглася витіснити 81-у та 95-у десантні бригади з ***Топольського*** та ***Кам'янки***.

Вчора, 3 квітня, росіяни провели чотири успішні атаки на ***Малу Комишоваху*** та ***Тихоцьке***. Цілком можливо, що вони захоплені ЗС РФ сьогодні вранці. [Наголошую, що оперативні дані ЦІЛКОМ можуть відрізнятися. Якщо хтось має свіжіші, прошу подавати в коментарях – ред.].

Тобто, як я й писав тиждень тому, російський наступ на ***Барвінкове*** та/або ***Слов'янськ***, вочевидь, буде вирішальною битвою цього етапу війни (яка, на мою думку, ще триватиме довший час).

5. СХІД

За останні два дні росіяни зосередили всі недобиті підрозділи, які їм вдалося вивести з північного заходу ***Київської*** області через білорусь та курск, на сході України — на землях на схід та на південний схід від ***Харкова***.

Отже,

20-а і 8-а загальновійськові армії росіян відчутно посилили спроби захопити ***Рубіжне***, ***Сєвєродонецьк***, ***Лисичанськ*** і ***Попасну*** в північній частині лінії розмежування: цю місцевість наразі атакують із північного заходу, півночі та сходу водночас.

До того ж, вчора 8-а армія спробувала розширити прорив на захід від ***Горлівки*** та атакувала ***Новобахмутівку***: наскільки мені відомо, зараз росіяни зайшли в це село. Проте біля ***Донецька*** жодних ознак такого просування немає.

6. МАРІУПОЛЬ

Певно,

> - 8-а загальновійськова армія не може просуватися на захід від Донецька тому, що український гарнізон у Маріуполі досі утримує місто.

Тобто,

> - мізінцеву (командувачу 8-ї армії) бракує сил для наступу в західному напрямку, його підрозділи скуті боями. Саме тому, повністю ігноруючи безпеку цивільних, він по кілька разів на день засипає місто залпами важких вогнеметів ТОС-1 [заборонені конвенціями – ред.].

Схоже, російська армія вкупі з кадировцями росґвардії мають величезні проблеми в боях із полком «Азов» у районі заводу «Азовсталь»:

> - полк досі контролює більшість території заводу та прилеглу частину порту: навіть французькі неонацисти, що «належать» до росґвардії, повідомляють про важкі втрати росіян (так, інколи доводиться перевіряти їхні сайти за браком інших джерел…).

Однак на північному боці периметру 36-та бригада української морської піхоти поки не вибила росіян з будівлі адміністрації Кальміуського району.

Місцева влада закликає мешканців евакуюватися, але наразі це дуже непросто:

- 2 квітня близько 500 людей самотужки змогли виїхати через російські блокпости в бік Запоріжжя.
- Ще 469 мешканців виїхали цим шляхом учора.

7. ПІВДЕНЬ

Вчора, 3 квітня, українці звільнили ***Олександрівку***, на північ від ***Херсона*** [село біля річки ***Інгулець***, на південному сході ***Миколаївської*** області — перекл.], а також дісталися ***Білозерки***, на захід від ***Херсона***.

«Відплатою» 49-ї армії росіян стали важкі обстріли ***Миколаєва*** минулої ночі та сьогодні вранці — передусім реактивними системами залпового вогню БМ-30 «Смерч», зокрема ракетами із касетними снарядами. Принаймні чотири лікарні та міський дитячий будинок зазнали прямих ударів. Кількість жертв наразі невідома.

На східному березі ***Дніпра***: 58-а армія РФ все ще возиться з підкріпленням. За минулі два дні рухався тільки її 71-й мотострілецький полк, але його атаку на ***Вугледар*** 2 квітня українці успішно відбили".

ТОМ КУПЕР - австрійський воєнний аналітик, автор більш як 20 книг про війни в XXI ст., зокрема про Сирійську війну 2015-2017 рр.

Перекладено спільно з Микола Ковальчук

***

№ 29.

В. Кевлюк

2022-04-05

«Пенсіонінформбюро» неодноразово піднімало тему моралі на війні. Одразу подякую Тому Куперу за купу цікавої інфи та адекватність оцінок та суджень.

Після Бучі все зрозуміло всім, хто є ким у цій війні. Ну, крім Путина, Лаврова і їх клоуна в ООН Небензі.

Чудові Київські передмістя, ***Ірпінь*** та ***Буча***, зруйновані відсотків на 80%, розмінування – на роки, відбудови – мабуть років на 10. Лише в ***Бучі*** місцевою владою вже знайдено 410 тіл українських громадян і це ще далеко не все. У кого запозичені методи «денацифікації» сказати не можу, бо за час німецької

окупації ***Ірпеня*** у 1941-43 роках було страчено… 10 осіб. Сюди слід додати матеріали білоруського телеграм-каналу «Гаюн» про відправку десятків кілограмів награбованого майна військовослужбовцями ЗС РФ. За мораль у війську відповідає командир. Особисто. За все. Таким чином поступово вимальовується список мародерів та вбивць. І тих, хто мовчки за цим спостерігав, тобто мовчазно заохочував. Мордахи мародерів взяти з камер спостереження з офісу білоруської служби доставки, адреси отримувачів краденого та свої прізвища вони добровільно занесли до бази даних доставщика. Дарвін потирає руки і посміхається у вуса. Пані Генпрокурорка, сподіваюся, теж потирає руки.

Тепер від Бучі підніземось на стратегічний рівень, акі камера в голлівудському кіні відлітає в космос. Дивіться на картину, що відкривається нам:

—

Москва проводить мобілізацію громадян. Базовими регіонами для цього заходу обрані Краснодарський край, Дагестан, Інгушетія, Калмикія та Пермський край, 5, 69, 79, 82, 49 з 85 позицій в рейтингу рівня життя РФ у 2021-22 роках. Краснодарський край знаходимо на карті і розуміємо, як він тут опинився.

Крім підвищених зарплат в якості матеріального стимулу пропонуються «трофєї». Чітко не пояснюється, що це означає, але ми розуміємо, що уряд РФ відкрито закликає своїх громадян приєднатися до пограбунку України та її громадян. Див. пункт вище – саме для цих регіонів блендер – диво техніки, а Macbook замінює пластину в броніку.

Мобілізація оголошена після атаки вертольотів на нафтобазу під Білгородом. Ще хтось думає, що це були «українські» вертольоти?

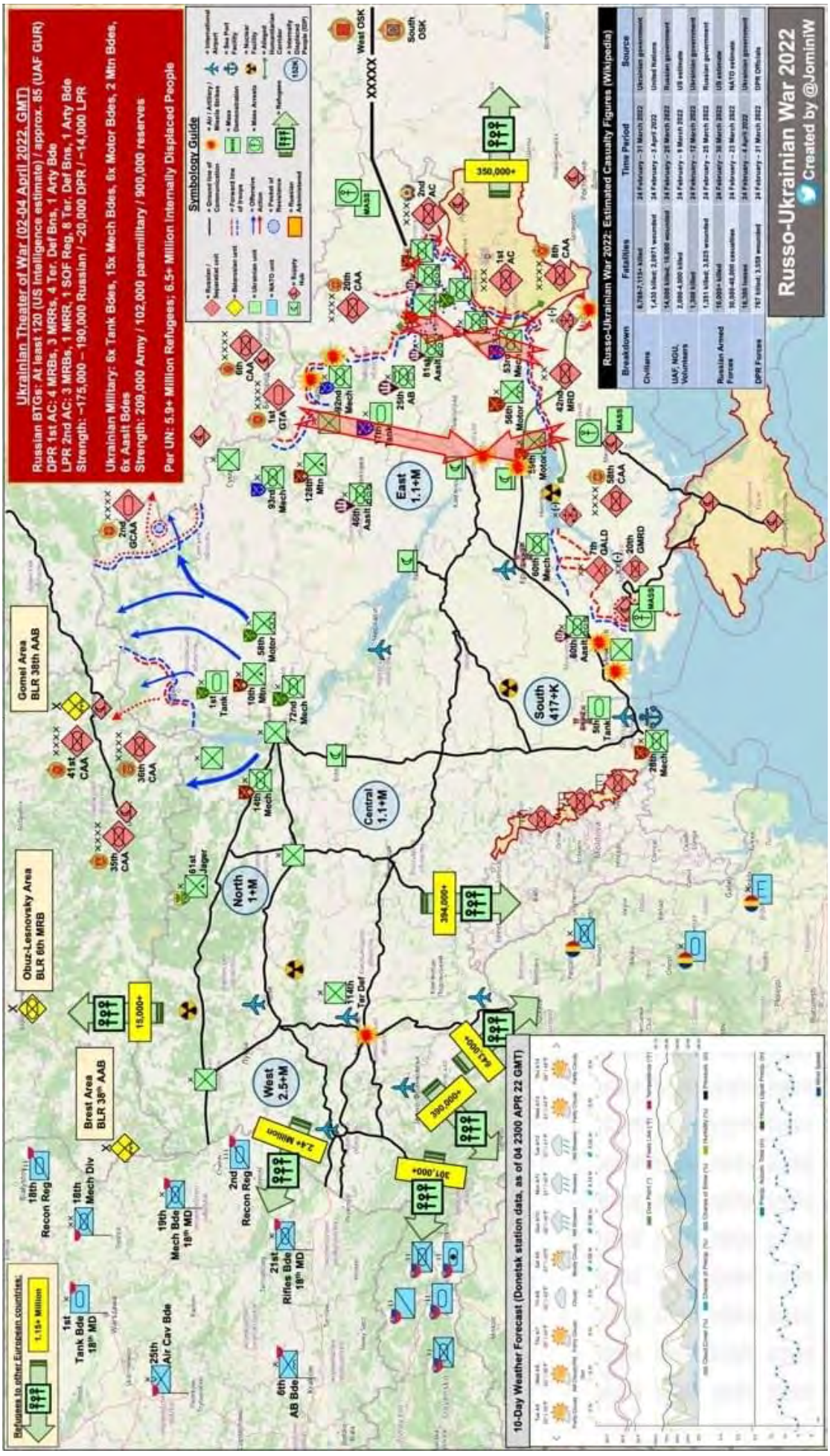
По мобілізації розгорнуться погано навчені, розчаровані життям і війною підрозділи, котрі будуть безпорадні на полі бою, але вкрай жорстокі проти беззбройних цивільних.

ЧВК «Ліга» (колишня «Вагнер») різко знизила вимоги до кандидатів. Звичайні найманці, абсолютно не пов’язані ні мораллю, ні правилами та звичаями війни не просто так вирушають до нас. Сирія і ЦАР показали, що крім нелюдської жорстокості ця банда добре вміє лише тікати від американських вертольотів, але робить це дуже не довго.

РФ відвела свої війська з півночі та північного сходу, **але не зробила жодного кроку на південь**.

Війська тримають зовнішній периметр сухопутного коридору в Крим, всередині коридору все активніше та ефективніше діють Росгвардія та ФСБ:

- що і як вони роблять в РФ, ми бачили багато разів. Все це, але набагато жорстокіше, буде робитися в ***Херсоні***, ***Мелітополі***, ***Бердянську***. Їх пріоритетна ціль – місцеві українські політики, журналісти, активісти,

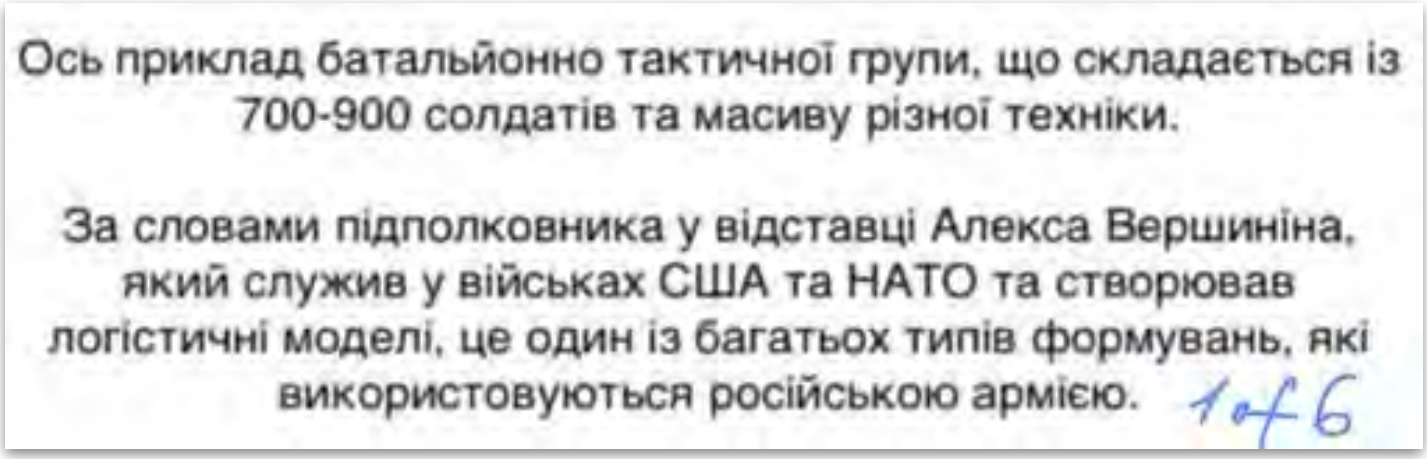

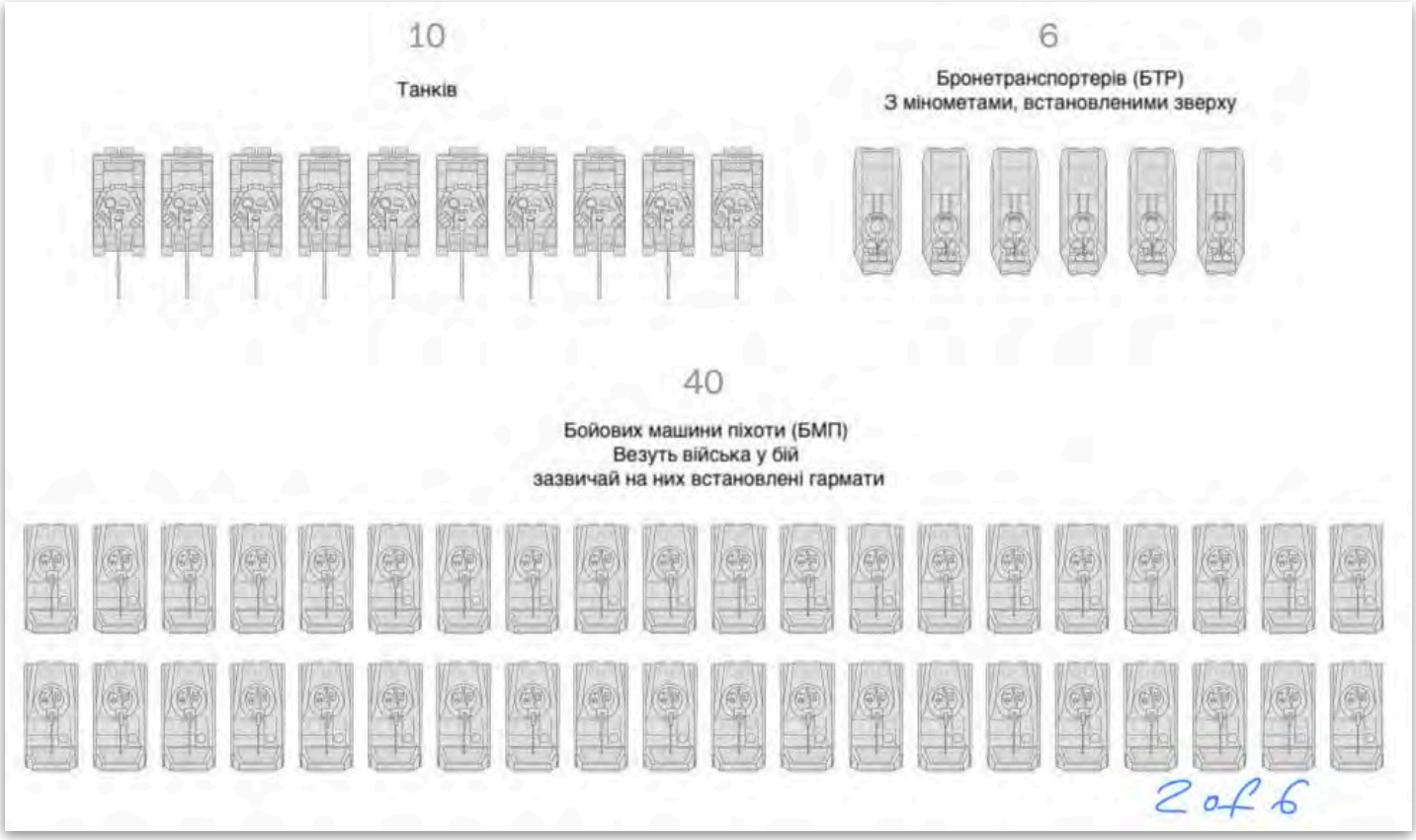
ветерани АТО та їх родини. Люди, як ви це читаєте та маєте можливість звідти

вибратися – зробіть це негайно. Росіяни методики випробували в Бучі.

Путін не в останню чергу переймається своїм іміджем всередині РФ, тому вкрай зацікавлений у принаймні якійсь перемозі. Обмежені масштаби мобілізації – спроба приховати масштаби проблем, що Путін створив перед РФ.

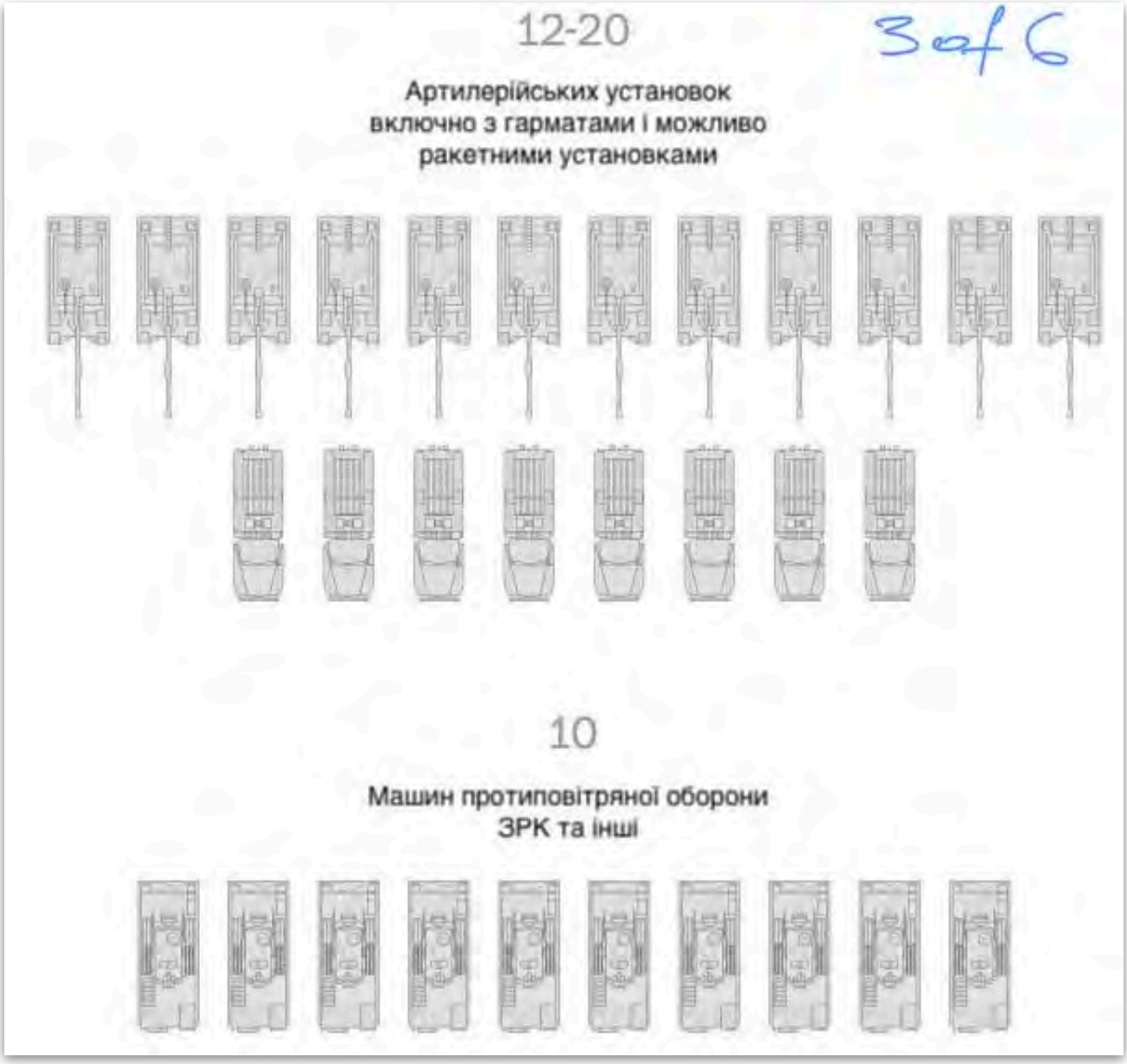
Час вигнати РФ з ООН прийшов. Дуже сподіваюся на команду Дмитра ***Кулеби***. Випускайте пана ***Дещицю*** та Олену ***Зеркаль***. Вони зможуть.

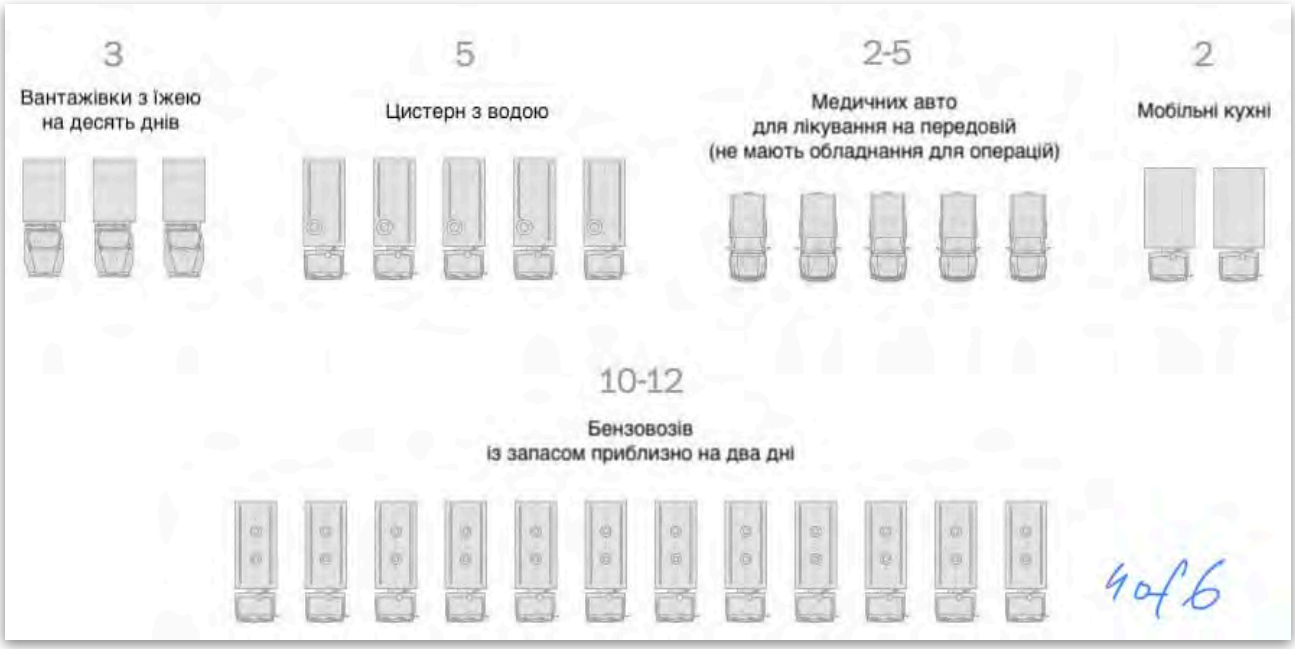

Без тортика і вишеньки не можу:

- винищувальна авіація ПС ЗС України під Харковом застосувала цікавий тактичний прийом – «зенітно-ракетну пастку». Це коли наші

винищувачі, активно маневруючи, затягують літаки противника в завчасно підготовлені зони вогню зенітно-ракетних підрозділів. Так, під

Харковом днями наші не то щоб сильно нові МіГ-29 погралися в цю гру з новітніми російськими Су-35 (100 млн. баксів за літак, найдорожче, що є в армії РФ). Росіянин – на землі (точніше пілот – у полоні, хоча тікав аж 10 км, літак ізюмські селяни здадуть на алюміній), наші – у повітрі. Як то кажуть «майстерність не проп'єш».

Замість моралі – слова кардинала Любомира Гузара. Ми ті, хто любить

Україну:

***

№ 30.

Тарас Чорновіл

2022-04-05

Американський Інститут досліджень війни оцінює ситуацію на Східному фронті. За їхніми даними зараз головний удар ворог постарається нанести в напрямку від ***Ізюма*** на ***Слов'янськ***.

Це може стати головним пріоритетом рашистів.

Прорив через ***Рубіжне*** захлинається вже цілий місяць, з півдня також проблеми, там їх, навпаки, тіснять українські війська. Прорвати потужну оборонну лінію в ООС вдалося лише на мінімальних ділянках і там не то щоб створити плацдарм для наступу, а навіть закріпитися нормально не можуть.

З аналізу американських експертів виглядає, що від ситуації під ***Ізюмом*** залежатиме успіх або провал рашистського плану-мінімум на Донбасі.

Зараз там просування їхнього вермахту практично зупинене, а поповнення заслабке для ефективної участі на такому гарячому театрі бойових дій.

Від себе лише добавлю, що

- якщо вдасться зірвати ці плани ворога на другому етапі війни, навряд чи слід очікувати особливо активних ударів на ще якихось ділянках, скорше провокування ЗСУ та тероризування населення.

Але невідкладно включать третій етап.

Нині він в'яло підтримується при житті без реальної активізації. Я про дипломатичний фронт.

На жаль, **коли переговорники з "українського" боку не менші вороги, ніж навіть їхні рашистські "партнери", це буде найнебезпечніший етап війни.**

Бо перемогти ЗСУ пуйло не може, а коли все оточення Зеленського або зрадники, або їх підлизувачі, то **тут можна очікувати всього.**

*Самого **Зеленського** поки не критикую...*

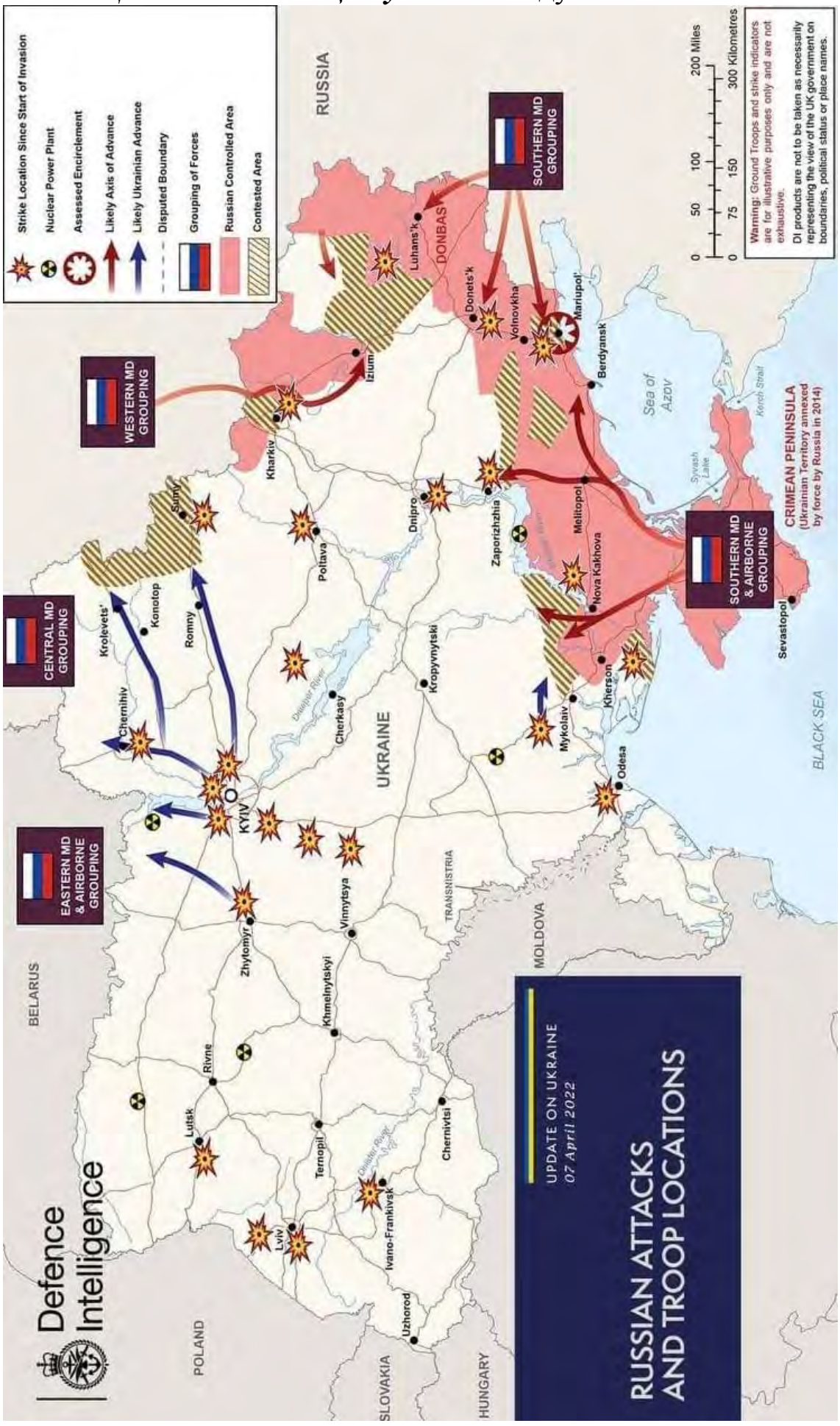
***

Зараз особливо важко на ***Луганщині***.

Ворог задоволено показує на своїх картах майже всю область замальовану в червоне, як окуповані території.

- Забуває сказати, що практично вся ця замальовка на північ від ***Луганська*** й старої лінії фронту ще з АТО - це сільська, майже не заселена місцевість.

Після ***Щастя*** й ***Станиці Луганської*** йдуть поля й маленькі села та селища,

лише пару невеликих райцентрів. Тут вони прокотилися над долями

нечисленного населення, яке активно виходило протистояти беззбройно рашистським танкам.

А далі наткнулися на вузеньку смужку на заході області, де розташовані головні міста й економічні центри.

- І тут не можуть пробитися вже цілий місяць. Хоча в десятий раз розтрубили про взяття ***Рубіжного***. Зараз там жорстокі бої, в ***Рубіжному***, зокрема, вуличні.

А головне, ворог усе жорстокіше розстрілює житлові квартали та мирну інфраструктуру. Зараз там Маріуполь в мініатюрі. Оточення нема, але обстріли настільки шалені, що до мешканців не можуть прорватися ні медики, ні рятувальники. А ще виродки розстріляли цистерну з азотною кислотою, що призвело до появи отруйної хмари.

—-

На інших напрямках у сусідній ***Донецькій*** та на південному сході ***Харківської*** області бої не менш жорстокі, але міста переважно не в епіцентрі бойових дій, що полегшує завдання нашій артилерії.

Там у ворога дуже серйозні втрати, а наступальна операція з ***Ізюма*** на ***Барвінкове*** (в обхід ***Краматорська***) ніби захлинулася через значні втрати московських виродків.

Офіційна інформація публікується скупо і з затримкою приблизно на добу (це я підтримую), тож ясну картину скласти важко.

Але явно, що черговий бліцкриг та оточення нашого угруповання в зоні ООС не вдасться, а своїх туш покладуть тут дуже багато.

***

№ 31.

2022-04-06

Оцінка російської наступальної кампанії за 5 квітня від Інституту вивчення війни

1.

Російські сили продовжували передислокацію для продовження вторгнення до східної та південної України, відмовившись від наступу на Київ.

Вони здебільшого завершили виведення військ із району ***Києва*** і, за повідомленнями, перекидають частину виведених бойових сил із Білорусі до Росії.

Українські війська намагаються відновити контроль над дільницями державного кордону у ***Чернігові***, вже зробивши це у ***Київській*** та ***Житомирській*** областях.

Російські війська також відступають до Росії вздовж ***Сумської*** осі, але поки що незрозуміло, чи мають намір вони відступити до самого кордону чи спробують утримати деякі передові позиції на ***Сумській*** осі.

2.

Росія ще не спрямувала сили, виведені з Київської битви, назад у бойові дії на сході України.

Російські підкріплення, що продовжують рух на південний схід від Ізюму у напрямку ***Слов'янська***, сформовані з частин 1-ї гвардійської танкової армії, що знаходилися в районі ***Харків-Суми***.

Російські частини, які відступили з ***Києва***, швидше за все, не зможуть відновити боєздатність протягом певного часу, і не зрозуміло, чи мають намір росіяни повернути їх у бій найближчим часом.

Проте, за непідтвердженими даними української військової розвідки, Москва може незабаром відправити 64-ту мотострілецьку бригаду 35-ї

загальновійськової армії - підрозділ, який, за повідомленнями, вчинив військові злочини в ***Бучі***, - у бій на сході України, сподіваючись, що винні члени цієї бригади та свідки її воєнних злочинів будуть убиті у бою з українськими силами.

3.

Білгород продовжує залишатися основним місцем зосередження російських військ, які перегруповуються та доукомплектовуються після відступу з Києва та готуються до подальшого перекидання до місць дислокації або до участі у бойових діях на сході країни.

За повідомленнями, частини Центрального військового округу, що відступають із ***Чернігівської*** області, прямують до ***Білгорода***.

Їхній кінцевий пункт призначення поки що не відомий.

4.

Битва за ***Маріуполь*** продовжується, російські війська продовжують завдавати ударів по місту, використовуючи артилерію та авіацію.

Обмежене інформаційне середовище у ***Маріуполі*** не дозволяє нам оцінити конкретні зміни у контролі над місцевістю, але українські сили, схоже, чинять організований опір у деяких частинах міста.

5.

Російські наступальні операції на південний схід від ***Ізюма*** у напрямку ***Слов'янська*** тривали в невеликому масштабі і досягли обмеженого прогресу.

Росія поки що не намагалася зосередити великі сили у цьому напрямі, а продовжує посилати окремі батальйонні тактичні групи для самостійного просування.

***

№ 32 (+структура и состав БТГ).

Новий звіт Тома Купера.

Спокійно. Успішно воюємо.

Оригінал:

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-4-5-april-2022-c48bc3767176

Дякую за переклад Тетяна Саніна та Anton Shygimaga

2002-04-06

УКРАЇНА : ВІЙНА : 4-5 КВІТНЯ, 2022

Доброго дня всім! [Опубліковано 6 квітня 2022 р. о 12.00 за Києвом].

Ось мій огляд розвитку військових подій в Україні за останні два дні 4 та 5 квітня 2022.

4 квітня – 40-й день нападу росії на Україну.

Принаймні на півночі події цього дня можна назвати хорошими для всієї країни:

- усі російські війська відійшли назад до білорусі, від ***Іванкова*** до ***Шостки***. Станом на вечір 3 квітня російські 41-ша армія та 2-а гвардійська армія завершили виведення військ. Зокрема через транскордонні переходи, у ***Дніпровському***, ***Добрянці***, ***Гремячі*** (все ***Чернігівська*** обл – перекл.).

Наразі українські сили, найперше, зайняті очищенням лісів уздовж кордону від залишків російських військ та покинутої техніки. Керівництво Укрзалізниці також наполегливо працює, ремонтуючи пошкоджені шляхи, щоби якнайшвидше відновити рух. Залізниця до Тростянця, наприклад, вже відновила роботу.

Більшість підрозділів російської армії, виведених із району на північний захід від Києва, вийшли звідти у дуже поганому стані.

- Наприклад, відомо, що батальйонно-тактична група 155-ої бригади морської піхоти (з владивостока) підтвердила такі втрати: понад 50 загиблих та 110 поранених, при цьому 220 військовослужбовців заарештовані за відмову воювати. Кажуть, що 126-та бригада морської піхоти втратила понад 400 вбитими, пораненими та зниклими безвісти. Попри це, 28 березня “вишестоящіє органи” в москві присвоїли обом частинам почесне звання «гвардійська».

Зараз, і це не дивно, багато західних спостерігачів очікують, що війна продовжиться **великою битвою на сході**.

Насправді, як буде описано далі, вона **вже в самому розпалі**.

1. ПІВНІЧНИЙ СХІД

У ***Харківській*** області 6-та армія все ще збирає шматки своїх побитих підрозділів та поповнює втрати резервістами. ***Харків*** усе ще під

артилерійськими обстрілами та авіаударами, однак на лінії фронту спокійно. Місцезнаходження 92-ої механічної невідоме (а це завжди є поганим знаком для 6-ї армії), але українці, безперечно, розгорнули підкріплення для своєї 17-ї танкової в цьому районі.

Далі на південний схід ситуація видається набагато «спекотнішою». За останні чотири дні росіяни кинули майже всі батальйонно-тактичні групи 1-ої танкової армії та 20-ої армії під ***Ізюм***. За винятком побитих залишків 144-ої мотострілецької дивізії, тепер у них є частини 2-ої гвардійської мотострілецької дивізії (1-й гвардійський танковий полк), 3-я мотострілецька дивізія (237-й танковий полк), 4-та гвардійська танкова дивізія (13-й танковий полк), 2-3 батальйонно-тактичної групи 47-ої гвардійської танкової дивізії, батальйонно-тактична група з 61-ої бригади морської піхоти (що утримує Балаклію) і не менше двох БТГр із 106-ї гвардійської повітряно-десантної дивізії.

Тобто,

- всього наразі в районі Ізюма перебуває до 12–15 батальйонно-тактичних груп.

Цілком зрозуміло, що **тут буде основна бронетанкова битва**.

На південний захід від ***Ізюма*** росіяни намагаються розширити своє

вторгнення:

- станом на 4 квітня вони закріпились у ***Протопопівці*** і ***Петрівському***, а потім взяли ***Бражківку*** на шляху Т2122 [Ізюм-Барвінкове]. Однак, коли 13-ий танковий полк намагався взяти сусідню ***Сулигівку***, він наштовхнувся на українські Т-64-ті (можливо 17-та танкова чи один із її підрозділів поспішив із півночі?): українці стверджують, що відбили село, а росіяни стверджують, що закріпились у ньому.

На південний схід від ***Ізюма*** 237-ий танковий полк РФ проштовхується по трасі М-03 у напрямку ***Довгеньке***, на захід від ***Святогірська***, що утримується 95-тою десантно-штурмовою.

Українці стверджують, що влаштували засідку і завдали цій батальйонно-тактичній групі великих втрат. Враховуючи великі ліси навколо Святогірська та їхній високий бойовий дух, я б сказав, що 95-й скоріше за все й надалі триматиметься.

Більше того, за останні два дні українці оприлюднили кілька відео:

- на одному, наприклад, можна побачити постріл «Стугни-П» по ударному вертольоту Ка-52, але й два промахи по російській реактивній системі залпового вогню ТОС-1 (Буратіно). [Дивно, я бачив принаймні одне відео, де абсолютно чітко підпалюють російське «Буратіно» й воно нехило горить – ред.].

Однак,

- слід мати на увазі, що 95-та десантно-штурмова вже 40 днів веде інтенсивні бої, так само як і 17-та танкова, 92-га механізована та 81-ша окрема аеромобільна бригади.

І, якщо всі ці підрозділи не буде суттєво посилено, то попри їхній високий бойовий дух, існує загроза раптового прориву російських частин у ***Слов'янськ***, що було б катастрофою для українських підрозділів на Лінії розмежування.

2. СХІД

Учора вранці масовані авіанальоти та важкі артобстріли ознаменували початок **тотального наступу** 8-ї загальновійськової армії РФ на українські оборонні рубежі в районі ***Рубіжного-Сєвєродонецька***, що сформовані переважно з 79-ї ОДШБ, принаймні двох інших бригад та батальйону «Донбас» [в оригіналі автор некоректно назвав його полком – перекл.].

Після цього зі сходу на ***Сєвєродонецьк*** почав наступ 6-й мотострілецький полк РФ [*згідно з оригіналом; ми не знайшли інформацію про такий підрозділ РФ – перекл.*]. Схоже, цей наступ було зупинено на підступах до смт. ***Метьолкіне*** та/або ***Воронове*** [східні на південно-східні околиці міста – перекл.].

Значно більшу небезпеку становить російський наступ з північного заходу:

- він завершився захопленням смт. ***Білогорівка***, на захід від ***Сєвєродонецька***.

Далі на південь, за подібних умов (тобто, після тяжких авіаударів та масованого артобстрілу), російська 4-та окрема мотострілецька бригада точно прорвала лінію оборони української 24-ї окремої механізованої бригади та захопила залізничне депо у центрі ***Попасної***.

Безсумнівно, це – недобрі новини, адже будь-які просування росіян свідчать про те, що ще один український підрозділ, що тримає оборону у цьому районі, імовірно, зазнав суттєвих втрат.

3. МАРІУПОЛЬ

Отримувати новини з цього міста стає дедалі складніше.

Власне, «із певністю» можна стверджувати, що росіяни постійно бомбардують місто та інтенсивно обстрілюють із артилерії; також, вони наступають «на заході та сході»; а 8-ма загальновійськова армія РФ «безперестанно» отримує успіхи.

Крім того, не схоже, що ситуація істотно змінилася.

Зараз, щоб зрозуміти, що там відбувається, найкраще перевіряти інформацію про російські втрати з кількох джерел. Це «діло» займає, буквально, «дні».

Приміром,

- можна дійти висновку, що з лінії зіткнення у місті забрали 810-ту окрему бригаду морської піхоти РФ (включно із 382-м та 557-м ОБМП, а також 542-м окремим ДШБ): підрозділ втратив свого першого командира (полковника алєксєя шарова, 22 березня), далі його наступника (полковника владіміра кріволапова, 27 березня) і до 300 одиниць особового складу – вбитими та пораненими. Не дивно, що їм на зміну поставили по БТГр зі складу 40-ї та, можливо, 336-ї ОБМП РФ; принаймні, нам відомо, що перша з них уже зазнала значних втрат в Україні, хоча вони точно й не вказують, де саме.

І до «гарних» новин:

- схоже, що станом на зараз, усі – буквально – російські підрозділи морської піхоти, аж до останнього полку і батальйону, були залучені до цієї війни. Відповідно, тепер уже немає сумніву, що ніякої висадки десанту біля Одеси не буде.

До речі,

- за останні два дні у російських медіа було багато повідомлень про «капітуляцію» 250 українських морпіхів зі складу 503-го окремого батальйону морської піхоти у Маріуполі. Однак, 503-й батальйон навіть не знаходиться на території міста. Ба більше, багато притомних західних спостерігачів зазначають, що війська, які показали на російському ТБ, – включно із багатьма жінками та ще й у присутності Кадирова – не просто були добре поголені, але й мали на собі повні розгрузки. Тобто, якщо їх і брали в полон, то не останнім часом, адже вони не мають явних ознак нещодавньої участі у боях. Іншими словами: це ще один фейк.

Усім і без того добре зрозуміло, що «вишестоящіє органи» несамовито прагнуть позбутися українського гарнізону в Маріуполі.

4. ПІВДЕНЬ

49-та загальновійськова армія РФ дала жорсткий опір атакувальним діям українців в напрямку ***Олександрівки*** (схоже, її захищають БТГр 34-ї ОМСБ РФ та 56-та ДШБ ПДВ РФ, обидві зі складу 7-ї десантно-штурмової дивізії РФ), тож наразі бої біля цього села [на кордоні ***Миколаївської*** та ***Херсонської*** областей, на північ від ***Херсону*** – перекл.] точаться уже 2 дні.

На південному заході від ***Херсону*** українці атакують смт. ***Білозерка*** та с. ***Томина Балка*** (імовірно, їх захищає БТГр зі складу 20-ї окремої гвардійської мотострілецької дивізії РФ).

Однак, українці ще дужче посилили свій наступ, тож учора з усіх західних та північних околиць ***Херсону*** надходили повідомлення про інтенсивні бої – від ***Чорнобаївки*** на заході, до ***Висунців*** на північному заході і ***Зеленівки*** на півночі [усі 3 населених пункти є околицями ***Херсона*** – перекл.]. Не дивно, що росіяни надсилають сюди підкріплення з ***Севастополя***.

—

На тривожні роздуми наштовхує так само швидке зростання кількості нових могил на місцевому цвинтарі:

- на супутникових знімках зображено понад 800 нових поховань, що виникли тут за останній тиждень...

На північ від ***Херсона*** 11-та окрема десантно-штурмова бригада РФ та 126-та бригада морської піхоти РФ [мабуть, автор має на увазі 126-ту окрему бригаду берегової охорони РФ – перекл.], схоже, досі утримують оборону десь між селом ***Володимирівка*** [Миклаївської обл. – перекл.] та ***Дніпром***.

***

№ 33.

Кевлюк

2022-04-07

А давайте-ка партейку в преферанс.

У «Пенсіонінформбюро» - колода від @jominiw з обстановкою на 2-4 квітня.

1. Дивлюся на карту і бачу таку картину:

1) удар-1 на ***Слов'янсько-Краматорську*** агломерацію від ***Ізюму*** з півночі та від ***Бердянська*** через ***Бильмак-Новоселівку-Покровськ*** з півдня;

2) удар-2 на ***Дніпро*** від південних околиць ***Харкова*** через ***Красноград-Прищепино*** з півночі та від ***Мелітополя*** через ***Василівку*** в обхід ***Запоріжжя***.

3) В **«день Д»** – ***перші два удари***, котрими противник має розсікти Об'єднані сили на дві частини, при тому в оточенні опиняються до 6 наших бригад.

4) Через 4-6 діб – ***другий удар***, котрий створює зовнішнє кільце оточення для ще 5-6 бригад.

5) За 10-14 діб після створення двох кілець оточення буде нанесений ***Головний удар***, заради котрого, власно кажучи, і збиралися – від ***Харкова*** та ***Дніпра*** на ***Київ*** через ***Полтаву***.

Чому я так вважаю?

Для спрощення розуміння карточного розкладу точки початку дій противника назвемо: 1) ***Харків***, 2) ***Валуйки***, 3) ***Бердянськ*** та 4) ***Мелітополь***.

- Вони не співпадають з вихідними районами для імовірного наступу ворога, просто так зручніше пояснювати.

2. Отже з півночі:

- діятимуть Західний військовий округ, вже діють 12-15 БТГр в районі ***Ізюма***, тобто майже все, що лишається від 1 та 20 армій. БТГр уводяться в операцію останні 4 доби, тобто ПОСЛІДОВНО, а, значить, нарощують зусилля, а не наносять удар, тобто ті, хто був першими, зазнали втрат та розгубили ударну силу.

1) ***Харків***:

- 1 танкова армія (по одній БТГр від 2 мсд (1 тп), 4 тд (13 тп), 2-3 БТГр від 47 тд, БТГр від 61 обрмп)

2) ***Валуйки***:

- 20 армія (3 мсд (237 тп), до 2-х БТГр від 106 пдд). 144 мсд побита в попередніх боях, почувається кепсько, швидше за все після відновлення боєздатності буде в резерві.

Все це схоже на «битву під Прохоровкою», аж 6 БТГр сформовані від танкових полків.

3. З півдня діятиме Південний військовий округ.

3) ***Бердянськ***:

- 58 армія (42 мсд)

4) ***Мелітополь***:

- 58 армія (імовірно 19 мсд та 136 омсбр, щось їх давно ніде не видно).

4. З боку Донбасу:

- фронт оточення вже створено, там діє 8 армія (нагадую, що сепарські 1 та 2 армійські корпуси, досить чисельні, входять до її складу). Досягненню ідилії заважає гарнізон ***Маріуполя***.

Під ***Ізюмом*** вже почалося:

- агресор захопив та закріпився південно-західніше ***Ізюму*** в ***Протопопівці*** та ***Петрівському***, 13 тп просунувся по шосе Т2122 та захопив ***Бражківку***, спробував зайняти ***Сулигівку***, але отримав від 17 отбр та передумав. Хоча, ясний пень, доповів, що захопив.

З ***Кам'янки***:

- по шосе М-03 на ***Довгеньке*** наступав 237 тп. Поки не скочив в засідку, влаштовану 95 одшбр. Лісові масиви у цій місцині сприяють оборонцям, дуже розраховую на стійкість житомирських десантників.

У нас крім згаданих, там ще є 81 аеромобільна та 92 механізована бригади. Всі – красавці, але в боях – більше 40 діб. Їх негайно слід посилити, поповнити та підтримати.

Щоб увести в бій 106 пдд, слід створити умови, тобто нанести максимальне ураження нашим оборонцям на ділянці ***Рубіжне-Сєвєродонецьк***, а краще – прорвати нашу оборону на цій ділянці. Поки в топку битви кинуті сепари з 2 АК (банда «6 мсп»). Захоплено ***Білогорівку***.

5. На півдні поки відносно спокійно, але є такі факти:

- поспіхом відновлюється боєздатність 42 мсд шляхом поповнення військовослужбовцями з російських воєнних баз в Абхазії та Південній Осетії. На підступах до ***Вугледару*** діє лише 71 мсп (створює умови для переходу в наступ всієї дивізії?).
- Перехоплено 14 тон гуманітарного вантажу, котрий йшов жителям ***Мелітополя***.

- У місті розгортаються підрозділи Росгвардії, ФСБ, перекидаються бойовики ПВК «Ліга», розпочинається запровадження особливого поліцейського режиму, очкується проведення спеціальних каральних заходів з метою виявлення та затримання українських політиків, журналістів та активістів (проведення заходів забезпечення безпеки операції? Нова Буча?).
- В районі села ***Басань*** (між ***Пологами*** та ***Бильмаком***) проводиться перегрупування підрозділів 58 армії (зайняття вихідних районів для наступу?).

Щось мені неспокійно від такого розкладу.

Але віримо у полководський талант генерала ***Муженка***, котрий консультує ГШ.

«Боженька, чисто по-братанськи зроби так, щоб я помилився».

***

№ 34.

Ахмед Магомедов

2022-04-07

Главное на сегодня

Синим цветом т.н. "донбасская группировка ВСУ", которая, в понимании выпускников российских военных академий, в начале марта попала в окружение. Справа на карте до конца вашего экрана и далее до самого Уханя — Россия. Которая за нехваткой резервов уже сняла своих воинов с киевского направления.

Любой продвинутый вирусолог увидит здесь знаменитую Курскую дугу — только наоборот. Изучив немецкий опыт по википедии, эти решили повторить вариант с "клещами" и ударили со стороны ***Изюма*** куда-то туда, вниз. (бордовая стрелка). Мощь удара приблизительно соответствует разнице между Манштейном и нашим оленеводом.

Что касается встречного удара снизу... Что там вообще на юге происходит и каковы их планы, русские полководцы сами пытаются выяснить по телеграмм-каналам.

Я о другом:

- На завершающем этапе Второй Чеченской войны общая численность задействованных войск — по всем родам и ведомствам от Ахтубы до Моздока — составила **345 тысяч** человек. **Против нескольких тысяч чеченцев, вооруженных стрелковым оружием**.

Как эти собираются решить проблему шестизначной украинской группировки с ее растущей каждый день упитанностью — тут даже Расул не ответит.

Наш Аника-воин серьезно влип, похоже.

***

№ 36.

2022-04-07

Карта

***

№ 35.

Ростислав Семків

2022-04-08

Не аж так багато додасть нашому розумінню ситуації стаття з "Washington Post", проте тут все розкладено по поличках, ну й взагалі приємно ще раз почитати, як вороги рухаються до своєї поразки. Тому пропонуємо:

Оригінал: https://www.washingtonpost.com/world/2022/03/30/russia-military-logistics-supply-chain/

Переклад: Тетяна Саніна

1. ЧОМУ РОСАРМІЮ В УКРАЇНІ ДОБИВАЄ ВЛАСНА ЛОГІСТИКА?

Автори: Бонні ***Берковіц*** *та Артур* ***Ґалоча***

Заскочені зненацька конвої і розбиті танки. Генерали, що загинули близько до фронту. Прострочені на роки пайки. Обмороження.

Експерти кажуть, що російська армія була налаштована на швидку, рішучу атаку, але її слабкістю є матеріально-технічне забезпечення. І ця слабкість проявляється на дорогах України зараз, через місяць після початку вторгнення [статтю опубліковано **30 березня 2022** р. – ред.].

2. ТИРАНІЯ ВІДСТАНІ

Аналітики вважають, що росіяни планували швидко захопити Київ і змусити президента Володимира Зеленського відмовитись від влади. Якою б не була їхня стратегія, цього не сталось. І Росії, з її нездатністю забезпечити надходження постачання до військ у тривалій наземній війні ніби пороблено.

—

Після кількох тижнів відсутності хоч якогось успіху, за винятком захоплення території південно-східної України (і це попри невпинні обстріли та тисячі жертв серед військових та цивільного населення), Москва заявила під час мирних переговорів у вівторок [29. 03. 22], що вона «різко зменшить» військову активність у північній частині країни, поблизу Києва та Чернігова.

На тлі запеклого українського опору «ми можемо припустити, що [росіяни] не організували належним чином матеріально-технічне забезпечення, необхідне для ефективного Плану Б, який би передбачав серйозну війну в найбільшій

країні Європи за межами Росії», відмічє Майкл ***Кофман***, директор з досліджень Росії в CNA (Center for Naval Analyses), аналітичного центру у Вірджинії.

Проблема для РФ в масштабах України.

Росія надає перевагу переміщенню військ та припасів залізницею і робить це зараз на південному сході, захопивши ***Херсон*** і ***Мелітополь*** та забезпечивши переправу через ***Дніпро***.

Але вона не контролює залізничні вузли на півночі, такі як ***Чернігів***, відтак російська техніка змушена там пересуватись дорогами, частина з яких [в цю пору року] мокрі та болотисті.

«Перевезення вантажівками займає багато часу, — сказав ***Кофман***, — і тиранія відстані стає справді, справді нещадною, тому що вони намагаються перекидати значні сили вузькими дорогами».

І це не одна поїздка. Вантажівки з постачанням та інші допоміжні транспортні засоби мають постійно курсувати туди-сюди.

3. ЯКИМ Є ОКРЕМИЙ РОСІЙСЬКИЙ ПІДРОЗДІЛ?

Зброя та бійці в будь-якому наземному вторгненні не проіснували б довго без підтримки механіків, медиків, інженерів, водіїв вантажівок, кухарів та іншого персоналу. Потреби солдатів, які воюють у сучасній війні, величезні. У середньому на кожного російського солдата припадає близько 200 кілограмів припасів на день, включаючи продукти харчування, паливо, боєприпаси, медичне забезпечення тощо.

Росія направила в Україну понад 150 тис. військових, організованих у різні підрозділи.

Російська армія працює з меншою кількістю персоналу підтримки, ніж інші збройні сили. Близько 150 з 700-900 військовослужбовців можна вважати допоміжним персоналом, і оскільки такий підрозділ буде частиною більшого військового формування, розгорнутого в даному районі, його бійці можуть отримувати допомогу від інших підрозділів матеріально-технічного забезпечення. [На доданих фото бачимо орієнтовний склад російської ***батальйонно-тактичної групи*** – ред.]

Але це співвідношення навіть не наближається до показників армії США, яка надає близько 10 солдатів підтримки на кожного бійця, відмічає підполковник у відставці Алекс ***Вершинін***.

4. ПРОБЛЕМИ ТА МОЖЛИВІ ПРОБЛЕМИ

Якби план вторгнення Росії передбачав повільне, постійне просування, зазначає ***Вершинін***, вона намагалася б швидко взяти під контроль повітряний простір, а потім створювати безпечні міні-бази кожні 50-60 кілометрів захопленої території. Окрема база мала б ремонтне депо, медичну станцію та запаси, щоб усе належне було під рукою.

Натомість Росія намагалася здобути перевагу завдяки несподіваним, швидким марш-кидкам на далекі дистанції, що значно розтягнуло всі лінії постачання.

Наприклад,

- перший кидок росармії від ***Криму*** до ***Херсона*** становив майже 200 км, а ривок від ***Білорусі*** до ***Києва*** — 140. Тим часом, 150 - 200 кілометрів це максимальна робоча відстань між ударною групою та станцією забезпечення.

Вершинін вважає, що сумнозвісний 40-кілометровий конвой не "застряг" під Києвом, а був навмисно зупинений, щоб його частини виконували роль бази матеріально-технічного забезпечення, яка буде поза зоною дії української артилерії, якщо Росія пізніше спробує захопити місто.

Рішення знехтувати логістикою може спрацювати під час швидкого наступу, але не залишає місця для помилок у тривалих воєнних діях. Ось деякі проблеми, які схоже вже виникли у росіян:

5. СЛАБКИЙ ЗАХИСТ КОЛОН З ПОСТАЧАННЯМ

Вантажівки, які рухаються маршрутами постачання, потребують захисту, особливо якщо варіанти їхнього пересування обмежено до кількох передбачуваних доріг.

Але російські війська, як наголошує ***Кофман***, від початку не дотримувались базових вимог до супроводу конвоїв постачання. Захист вразливої логістичної техніки мали б забезпечувати додаткові броньовані машини та солдати. Тим часом, автомобілі постачання іноді залишалися самі по собі, навіть після того, як українські військові у соцмережах рекомендували громадянам атакувати бензовози, якщо побачать їх без супроводу військових.

Міністерство оборони Великобританії 17 березня повідомило у Twitter, що українські контратаки змусили Росію «повернути велику кількість військ на захист маршрутів постачання».

«Розширення маршрутів постачання робить ваші допоміжні підрозділи вразливими для засідок, — відзначає ***Кофман***, — і українці досить швидко зрозуміли, що ахіллесовою п'ятою російських військ є логістика».

6. РОЗРІЗНЕНА КОМАНДА, ПОГАНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Структуру російського командування можна «в кращому випадку назвати заплутаною», зазначає Ендрю ***Ґалер***, керівник відділу сухопутних військ в агентстві оборонної розвідки на основі відкритих джерел ***Janes***. Це не одна структура, а чотири, з чотирьох різних регіонів Росії.

«Єдиний уніфікований ланцюжок командування зробив би життя набагато простішим, — сказав він, — але в росіян його немає».

Ґалер вважає, що явним доказом неефективності ланцюга командування є загибель щонайменше 15 вищих російських командирів, серед яких сім генералів (за даними Міністерства оборони України). Як правило, такі високопоставлені офіцери не мали би перебувати близько до лінії фронту, але їм довелося діяти ближче, ніж зазвичай, щоб навести лад і керувати операціями на нижчих рівнях.

Багато російських військових на півдні є професійними солдатами, частини яких базовано в Криму. Але в інших місцях, особливо на півночі, російські війська, складаються зі значної кількості призовників, що гірше підготовані та значно менш вмотивовані. Видається, що накази про вторгнення дійсно тримали від рядових у таємниці.

«Вони не сказали військам, що їх насправді залучили до вторгнення в Україну, аж поки це не стало зрозуміло саме по собі», – вважає ***Кофман***. «Зрозуміло, що військові, котрі переконані, що їдуть на навчання, використовують зовсім інший підхід до планування логістики, ніж якби вони знали, що їх відправляють на повномасштабну війну».

Комунікація зіпсувалась ще більше, коли під час бомбардування таких міст, як ***Харків***, російські війська знищили вежі стільникового зв'язку, необхідні для використання власної захищеної мережі. Вони були змушені використовувати незахищені лінії, які легко прослуховувались.

- Як повідомляє New York Times, один із російських генералів загинув під час авіаудару через те, що українці знайшли його за сигналом мобільного телефону.

7. ДЕФІЦИТ ЇЖІ, ВОДИ ТА ПАЛИВА

В соцмережах багато повідомлень про те, що російським солдатам не вистачає їжі та навіть палива для танків, але важко сказати, чи це поодинокі випадки, чи поширені проблеми.

17 березня британська розвідка написала в Твіттері, що проблеми логістики «заважають Росії ефективно забезпечити свої передові війська навіть основними предметами першої необхідності, такими як їжа та паливо». Високопоставлений представник оборони США заявив, що деякі російські солдати отримали обмороження через відсутність спорядження для холодної погоди

The New York Times повідомили, що деякі солдати мали із собою пайки, термін придатності яких закінчився в 2002 році. Також було перехоплено розмову між військовими поблизу Києва, які нарікали на відсутність їжі, води та палива. CNN посилається на два "джерела, знайомі з цією темою", які стверджують, що Росія попросила харчові пайки в Китаю. Також можна побачити багато відео з мародерством солдат, що, за словами Кофмана, не є рідкістю для російських військ у воєнний час.

8. СУМНІВНА МЕДИЧНА ДОПОМОГА

Важливим аспектом військового планування є організація лікування та транспортування поранених солдатів: в ідеалі це має бути зроблено протягом першої години після травми, зазначає Синтія ***Кук***, експертка з військової логістики, яка керує групою оборонно-промислових ініціатив у Центрі стратегічних і міжнародних досліджень. За її словами, надходять повідомлення про невідповідне медичне забезпечення російських військ

> - «Ви знаєте, — відмічає ***Кук***, — одна з найжахливіших речей у всій цій війні — те, що Росія не готова забезпечувати медичні потреби власних солдатів". [Є значно-значно гірші речі на цій війні, крім поганого меддогляду за російськими солдатами, шановна пані Кук, – ред.].

23 березня представник НАТО підрахував, що від 7 000 до 15 000 російських військових було вбито з початку вторгнення наприкінці лютого, і набагато більше було поранено. Настільки багато, що, як заявив Пентагон, Росія шукає підкріплення на віддалених локаціях. Міністерство оборони Великобританії заявило, що Росія активно залучає найманців з приватної військової компанії «Вагнер».

9. МАЛІ ЗАПАСИ КЕРОВАНИХ РАКЕТ

«Захоплення міст — надзвичайно кривава та виснажлива справа», — говорить ***Вершинін***. Міський ландшафт допомагає захисникам, які знають територію, і пропонує нескінченні місця для їхнього сховку та можливості для засідок. Це також змушує тих, хто атакує, витрачати величезну кількість боєприпасів.

Швидше за все, за межами Кремля мало хто знає, зі скількома ракетами та артилерійськими снарядами Росія почала війну і скільки вона вже

використала для бомбардування українських міст; усі країни тримають інформацію про свої військові запаси в секреті.

Але ***Forbes*** зазначає:

> - із повідомлень чиновника з Пентагону можемо виснувати, що в Росії вже зараз не вистачає високоточних боєприпасів, таких як керовані ракети, а ***Reuters*** повідомляє, що ті ракети, які є, мають частоту відмов до 60 відсотків.

Росія експортує велику кількість систем озброєння на Близький Схід та в Азію, зазначає ***Ґалер***, тому аналітики скоро побачать затримки поставок, які вказуватимуть на неспроможність російських виробників оборони задовольнити наявний попит.

10. НАДМІРНІ ПОЛОМКИ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Від початку вторгнення 24 лютого Росія втратила понад 2000 транспортних засобів, серед яких понад 300 танків, згідно зі звітами із відкритих джерел [за даними українського Генштабу вже 647 танків – ред.]. Деякі з них знищили та захопили українські військові, інші були просто покинуті.

Частина танків застарілі – ще з минулого століття – а також погано оснащені. Серед них Т-72, танк радянських часів, який вперше почали виробляти більш ніж 50 років тому.

Військові дії вбивають техніку, говорить ***Вершинін***. «Бойові машини їдуть по бездоріжжю, по ґрунтових та гравійних дорогах, через це постійно все трясеться і розхитується, як от дрібні деталі чи, гвинти ослаблюються, а крихітні шпильки випадають. В такому інтенсивному робочому середовищі ламається бронетехніка та навіть колісні вантажівки. Це пояснює, чому ми бачимо так багато фотографій покинутої російської техніки. Вони просто зламалися по дорозі».

Але в будь-якому випадку рівень поломок російської техніки видається надто високим, особливо якщо врахувати, що Росія багато інвестувала в модернізацію своїх військових.

«Чи цю техніку регулярно обслуговують? Чи достатньо необхідних для обслуговування матеріалів?» — запитує ***Кук***. «З того, що відбувається, ми можемо зробити висновок, що, ймовірно, ні».

Ґалер вважає, що нестача засобів технічного обслуговування накладається на той факт, що війська проходили навчання протягом двох місяців перед самим вторгненням в Україну — «буквально просто перейшли від навчань до

сутичок, тому у них не було часу, щоб провести необхідне технічне обслуговування перед наступом».

Для всіх транспортних засобів у прикладі військового підрозділу (як на наших фото) є лише два «ремонтних автомобілі» — евакуатори, якими зазвичай керують механіки. І тільки один з них є достатньо потужним, щоб буксирувати танк. Якщо врахувати відстань туди й назад, це стає тактичним рішенням: що краще – буксирувати автомобіль, щоби поремонтувати, чи покинути його?

Після нікчемного початку Росія все ще може адаптуватися до ситуації, в якій вона опинилася, знайти способи, годувати солдат, заправляти техніку та рухатись уперед.

Але те, як вторгнення відбувалося досі, буде ретельно вивчатись, зазначає ***Кук***, і стане «джерелом уроків, отриманих для військових планувальників і планувальників логістики на найближчі роки, а може й десятиліття, поки аналітики намагатимуться з'ясувати, що пішло не так».

—

До створення цього звіту долучився репортер з національної безпеки Алекс ***Хортон.***

***

№ 36.

Что, если Путин не стремится закончить эту войну?

Его определение успеха или неудачи может сильно отличаться от нашего

Картер Эдвардс, перевод FST

2022-04-08

Консенсус аналитиков на Западе заключается в том, что решение Путина вторгнуться в Украину было огромной ошибкой, о которой он теперь должен сожалеть. Нападение было дорогостоящей неудачей, и Путин сейчас ищет стратегию выхода из ситуации. Последние свидетельства — отступление России от Киева и предположение аналитиков о переходе России к более ограниченным целям войны, а именно — к захвату Донбасса.

Верна ли эта картина или очень ошибочна, имеет большое значение. Она определит политику Запада — основанную на восприятии того, кто «побеждает» — и, следовательно, то, как будет развиваться эта война.

Но еще важнее то, что она:

- влияет на долгосрочные стратегические решения, необходимые западным лидерам, поскольку стабильность в мире находится на грани хаоса.

1. Никакой ошибки

Мнение о том, что нападение на Украину было ошибкой, предполагает, что Путин считает, что у него был выбор.

В это странно поверить, говоря об автократе, который на протяжении многих лет четко придерживается своей абсолютной «красной линии»:

- никакого дальнейшего расширения НАТО или ЕС на восток, на «задний двор» России.

Он напал на Грузию в 2008 году и на Украину в 2014 году, чтобы не допустить этого. Почему в 2022 году все будет по-другому?

В послужном списке Путина нет ничего, что свидетельствовало бы о блефе, и все говорит о глубокой — даже параноидальной — одержимостью НАТО.

С точки зрения Путина, настоящей ошибкой было бы воздержаться от действий в условиях явной и реальной опасности.

> - Он сам сказал об этом в своей речи 24 февраля, когда провел параллель с ошибкой Сталина в 1940 и 1941 годах, который «прилагал все усилия, чтобы предотвратить войну… до самого конца». По словам Путина, Советский Союз не сделал «самых срочных и очевидных приготовлений… для защиты от неминуемого нападения». «Мы не совершим эту ошибку во второй раз», — поклялся Путин, когда его танки вошли в Украину.

Нет никаких сомнений в том, что, по крайней мере, Путин был абсолютно убежден в военной угрозе, которая, по его мнению, нарастала в Украине по мере сближения Киева с НАТО.

> - Все это изложено в его печально известном длинном обращении 21 февраля. Способность Украины относительно легко «приобрести тактическое ядерное оружие»; модернизированные «с помощью США» украинские аэродромы, способные перебрасывать армейские подразделения за «очень короткое время»; система управления и контроля Украины, уже «интегрированная в НАТО»; или «демонстративная накачка» Украины западным оружием.

Очевидное ощущение Путина, что обороноспособность Украины быстро улучшается, объясняет, почему он напал именно сейчас,

> - хотя на самом деле Украина не собиралась вступать в Альянс.

Учитывая то, как идет война на данный момент, он был вправе беспокоиться.

Распространенное мнение о том, что Путин и российский Генштаб рассчитывали на легкую борьбу, не соответствует ни огромному количеству людей и техники, развернутых на границах Украины — с крематориями, полевыми госпиталями и запасами крови для переливаний — ни тому, что известно о предвоенном широкомасштабном проникновении российской разведки в Украину.

И практически невозможно, чтобы «соотношение сил» — российский эквивалент чистой оценки, вроде анализа противоборствующих армий — рассчитанное Генеральным штабом перед войной, полностью не учитывало трансформацию украинских вооруженных сил с 2014 года, о которой уже много говорили на Западе.

Хотя усиление Украины в военном отношении может объяснить, почему Путин не мог больше ждать, это не говорит нам о том, почему он ждал до сих пор и не нанес удар раньше.

Здесь важны еще три момента.

1) Во-первых, Россия вела значительную военную кампанию в Сирии с 2015 по 2020 год, когда битва за Идлиб завершилась соглашением между Путиным и Эрдоганом (некоторые российские силы все еще остаются в стране); было бы верхом глупости начинать вторую войну, будучи вовлеченным в другую.

2) Во-вторых, президентство Дональда Трампа, казалось, — по крайней мере, на некоторое время — давало надежду на политическое урегулирование между Россией и США на приемлемых для Москвы условиях в случае победы Трампа на перевыборах; стоило подождать, чтобы увидеть, как все обернется.

3) В-третьих, Россия явно надеялась на выполнение соглашений Минск-II. Это соглашение 2015 года о прекращении огня включало обещание автономии для «повстанческих» территорий Донбасса при сохранении их в составе Украины, что фактически давало России право вето на вступление Киева в НАТО. Украина подписала соглашение «под дулом пистолета» в 2015 году, но соглашение также было подписано Францией и Германией и одобрено резолюцией Совета Безопасности ООН: до относительно недавнего времени это была лучшая ставка Путина на достижение своих стратегических целей политическим путем. Но Зеленский, избранный в 2019 году, в свое время занял твердую позицию по Минску-II — при поддержке Запада — и всем стало ясно, что этот процесс не будет продвигаться вперед.

Поскольку эти три важных фактора ушли из поля зрения по мере развития событий, а окно военных возможностей закрывалось по мере усиления Украины, нетрудно понять, почему, с точки зрения Путина — и как предупреждала западная разведка — сейчас самое время перейти к полномасштабному вторжению.

С его точки зрения, ничего не делать было нельзя: по этой дороге для Украины лежало вступление в НАТО.

И как только Украина вступит в НАТО — что, по мнению Путина, является очевидной перспективой и даже не обсуждается союзниками, — базирующаяся там «тактическая авиация», по его словам, сможет наносить удары по российским целям вплоть до Казани.

Но главным кошмаром, по его словам, является «риск внезапного удара» по России: «гиперзвуковому штурмовому оружию», развернутому на Украине, потребуется всего четыре минуты, чтобы достичь Москвы. «Это как нож у горла».

Что бы мы ни думали, Путин, безусловно, считал — как он недвусмысленно повторил несколько раз в своей военной речи — что будущее иностранное военное присутствие в Украине, продвигающее технику НАТО примерно на 1000 километров на восток, является «абсолютно неприемлемым» и даже «вопросом жизни и смерти» для России. Он не может и не будет тем кремлевским лидером, который отдал Украину НАТО.

Таким образом, все свидетельства указывают на то, что в сознании самого Путина вторжение было последним средством, когда он пришел к выводу, что нет другого способа обеспечить то, что он считал жизненно важными российскими интересами, и что время истекает.

> - Если эта интерпретация верна, то Путин никогда не будет считать войну ошибкой, какими бы высокими ни были затраты: он уже убедил себя, что любой другой курс действий был бы хуже для России — более того, безответственным — конечно, в долгосрочной перспективе.

Это может быть совершенно «безумным» с нашей точки зрения, но в данном случае это не имеет значения.

Важно то, как Путин оценивает свои собственные результаты, потому что — если он останется у власти

> **— это определит его расчет затрат и выгод в продолжении войны, а также его реальную заинтересованность в любых серьезных мирных переговорах.**

2. Никаких сожалений

Когда речь заходит о каких-либо сожалениях, которые Путин может испытывать в связи с нападением на Украину, западные предположения, как правило, фокусируются на мощном ударе по России. Перечень страданий, которые война Путина принесла его собственной стране, простирается от военных до экономических, дипломатических и социальных. Армии Москвы терпят поражение от украинских войск, а НАТО в ответ на вторжение становится только сильнее и сплоченнее, и в Германии идет полное перевооружение.

На экономическом фронте сокрушительные санкции, примененные к России, фактически отключают ее от западной финансовой и экономической системы. Они также провоцируют стратегическое отсоединение Запада от поставок российских энергоносителей. В краткосрочной перспективе это дорого обходится Западу, но идея заключается в том, что в среднесрочной перспективе это уничтожит большую часть доходов России.

Многие предсказывают, что будущее России будет похоже на будущее Северной Кореи: изолированное, автаркическое общество с обнищавшим народом, управляемое жестокой диктатурой, отрезанное от современных западных потребительских товаров и передовых технологий и вынужденное полагаться на гораздо более низкие, советские заменители. Нация-изгой, ее культура и граждане фактически исключены из цивилизованного мира, к ним относятся с подозрением и заставляют ощущать всю ответственность за поддержку кровавого кремлевского режима.

Для любой страны и любого лидера такие катастрофические — и непредвиденные — последствия, несомненно, заставили бы сожалеть о судьбоносном решении, которое привело к ним.

Однако, повторюсь,

> - Владимир Путин, скорее всего, придерживается точки зрения, сильно отличающейся от западного аналитического консенсуса, поскольку его ценности, логика и цели столь радикально отличаются от наших.

Для Путина эта война о гораздо большем, чем просто об Украине, потому что Россия — не просто очередная обычная держава.

Он видит Россию как «цивилизационно-образующее государство», чья борьба носит не просто «геополитический», а в некотором смысле цивилизационный характер.

Поэтому его ответственность лежит не только на Российской Федерации как суверенной стране, но и на «Русском мире», весь смысл и историческое значение которого превосходят вопросы чисто «национальных» интересов или материальных неудобств.

Для Путина эта конфронтация является окончательной и необходимой точкой разрыва с мировой системой, сложившейся после холодной войны под руководством США, которую он впервые осудил в своей печально известной Мюнхенской речи 2007 года.

Конечная цель — которую Путин разделяет с Китаем — положить конец доминированию Запада в мировых делах, и особенно доминированию западных ценностей, культуры и норм, которые он просто ненавидит.

В этом контексте Путин может рассматривать массовый отток из России западных компаний и «либеральных», ориентированных на Запад россиян не как потерю, а как чистый выигрыш.

> В России идет большая, ускоренная и самопроисходящая «де-западизация», сопровождающаяся самоочищением от прозападной элиты, которую Путин совсем недавно назвал «предателями» по телевидению. Эпоха западного культурного влияния в России заканчивается; начинается евразийское будущее страны — видение, сформулированное Александром ***Дугиным***, любимым «философом» Путина.

Что касается геополитических и геоэкономических перспектив для России, то Путин мог бы проанализировать текущую общую ситуацию и найти — с его точки зрения — гораздо более смешанную картину, чем можно предположить по доминирующему западному нарративу.

Хотя в результате западных санкций он потерял более половины международных валютных резервов России, первоначальные финансовые запасы, которые Путин создал, были достаточно велики, и сотни миллиардов все еще доступны для стабилизации экономики. Стал очевиден весь масштаб зависимости Европы от российских энергоресурсов, а повышение цен из-за войны привело к тому, что в казну Путина стало поступать больше западных денег.

Удивительно, но рубль восстановил все потери и чуть более чем за месяц вернулся к довоенному уровню, во многом благодаря тому, что Москва связала рубль с энергоносителями, а также с золотом.

> Когда Путин говорил о своем стремлении к тому, чтобы доллар утратил свое господство в качестве мировой резервной валюты, эта идея казалась глупой.

1) Но что произойдет, если все больше стран начнут следовать примеру Саудовской Аравии и Индии и переводить платежи — в этих случаях за энергоносители — на юани и рубли?

2) Что произойдет, если Россия и Китай действительно постепенно создадут альтернативную глобальную экономическую систему, например, с отдельным механизмом SWIFT? На фоне риторики лидеров G7 о том, что «мир» объединился против России, более 30 стран отказались осудить ее в ООН (включая Китай и Индию): вместе они представляют более 55% мирового населения.

Многие российские отрасли промышленности — некоторые очень важные, такие как аэрокосмическая и электронная — со временем пострадают от нехватки различных компонентов.

> - Но Путин знает, что можно найти новых поставщиков, начиная с Китая и Индии, которые присматриваются к огромному российскому рынку, внезапно освободившемуся от западной конкуренции. Российский народ, конечно, пострадает, но он привык к трудностям. Их вера — по большому счету — в правое дело и великое предназначение России, как это преподносится кремлевской пропагандой, поможет им выстоять.

Тем временем престиж Путина среди врагов Америки укрепился.

А их много, по всему миру.

- Живя в западном пузыре, легко забыть, сколько ненависти, презрения, зависти или, по меньшей мере, безразличия к либеральным ценностям — особенно в их искаженной постмодернистской форме — и к идеалам демократии и свободы, столь дорогим европейцам и их близким заокеанским родственникам и друзьям, существует среди иностранных культур глобального Юга.

Печальная реальность заключается в том, что для многих людей, некоторые из которых являются нашими соотечественниками здесь, на евроатлантическом пространстве, Путин — это одиночкой-аутсайдером, противостоящий задиристой империи США.

Перейдя Рубикон своим ударом по Украине, Путин сделал нечто гораздо более разрушительное, чем развязывание кровопролитной войны:

- он нарушил табу и показал, что западному порядку можно бросить вызов.

Поэтому Борис Джонсон настаивает на том, что «Путин должен потерпеть поражение»:

- британский премьер-министр понимает, что что-либо иное, кроме явного поражения России в Украине, нанесет смертельный удар по жизненно важной ауре неизбежности западного проекта, как это, возможно, произошло в ходе Brexit с ЕС.

Добавьте ко всему этому массовый рост популярности Путина в России, сопровождаемый полным уничтожением всех оставшихся свобод, включая свободную прессу, и о чем Путину действительно стоит сожалеть?

А если он ни о чем не жалеет, то зачем ему желать мира и «нормализации» отношений с Западом — даже если это когда-нибудь будет предложено — когда он уже привел в действие такой масштабный проект, который давно готовился, чтобы наконец возглавить международное восстание против западного порядка?

3. Никакого провала

Но все это не имеет значения, и для Путина все потеряно, если он потерпит военную неудачу в Украине.

- Все зависит от хода войны; **он абсолютно не может позволить себе «проиграть» в любом смысле этого слова.**

Это очень важно понять западным политикам, когда они расширяют границы своей поддержки Украины. На шестой неделе войны происходит именно это: западные союзники ободрены аналитическим консенсусом, согласно которому кампания Путина уже потерпела дорогостоящее фиаско, а его армии отступают. Недавние российские отступления из окрестностей Киева и других мест воспринимаются как признание «провала».

*Стоит отметить, что это повествование исходит от западного стратегического и аналитического сообщества, которое за последние двадцать с лишним лет предоставило достаточно доказательств своей **некомпетентности**, в целом (конечно, есть и исключения).*

Многие из высокопоставленных комментаторов сегодня — это те же люди,

1) *которые либо выступали за катастрофические войны в Ираке и Афганистане (включая унизительное отступление в прошлом 2011 году), либо привели нас к ним;*

2) *которые участвовали в неудачных интервенциях в Ливии и Сирии, породивших гражданские войны и новые поколения террористов;*

3) *которые были совершенно удивлены захватом Россией Крыма в 2014 году и ростом ИГИЛ; и*

4) *чьи аргументы, политика и решения на стратегическом уровне способствовали подъему Китая, а теперь*

5) *эти же люди всесторонне не смогли сдержать вторжение России в Украину.*

Учитывая опыт западных политиков и стратегов после 11 сентября, их окончательные заявления в данной ситуации следует воспринимать с «щепоткой соли».

Альтернативное — но непопулярное — прочтение украинской кампании на сегодняшний день,

1) **во-первых**, ставит под сомнение широко распространенное предположение о том, что Путин надеялся взять Киев и завершить войну за несколько дней. Этого не произошло, поэтому это воспринимается как свидетельство неудачи. Но дело в том, что мы не знаем, каким был первоначальный план Генерального штаба; теория «двух дней до Киева» основана на ранних — и неудачных — десантах и неподдерживаемом броске бронетехники к городу. (Стоит помнить, что сам Путин в 2014 году, когда украинская армия была лишь тенью того, чем она является сегодня, сказал, что он может быть в Киеве «за две недели», если захочет; непонятно, почему он сейчас думает, что это можно было бы сделать за два дня).

Более вероятно, что такая форма блицкрига была лишь «планом А»: использование оперативной внезапности для обеспечения ключевых преимуществ или даже, если повезет, для создания более широкой украинской паники или коллапса.

«План А» провалился — хотя неясно, насколько он был близок к успеху, например, в аэропорту Гостомеля — не в последнюю очередь потому, что удивление собственных российских войск реальными приказами об атаке и отсутствие у них возможности подготовиться психологически может привести к обратному результату, как это, похоже, и произошло в данном случае.

Но у России был и «план Б» на случай, если первый не сработает: вот почему все остальные российские армии были развернуты в других регионах и усилены войсками со всей страны с самого начала.

В ходе последовавшей за этим основной кампании, которую Министерство обороны России недавно назвало «первым этапом» «спецоперации», русские атаковали по нескольким направлениям и захватили большие куски украинской территории: в общей сложности примерно размером с Англию.

Кроме ***Херсона*** и ***Мелитополя***, не было захвачено ни одного крупного города: Киев, Чернигов, Сумы, Харьков и Николаев остались в полуокружении, а Мариуполь был осажден, но не захвачен.

Опять же, это рассматривается как доказательство неудачи России, но те же люди, которые делают это утверждение, также признают, что количество российских войск, отправленных для взятия городов

с населением в сотни тысяч или миллионы человек, было совершенно неадекватно предполагаемой задаче.

Ограниченные возможности российских военно-воздушных сил, которые не смогли добиться полного контроля над небом и совершили сравнительно мало вылетов для ближней авиационной поддержки, также рассматриваются как неудача.

Наблюдатели, такие как Институт изучения войны, сочли, что трудно объяснить такие детские оперативные «ошибки» российского Генерального штаба с многолетней репутацией отличника именно в оперативном искусстве и со значительным недавним и успешным опытом ведения кампании — особенно в воздушных операциях — в Сирии.

2) С другой стороны, аналитики с нашей стороны часто находятся в плену западной военной доктрины и оценивают боевые действия через призму западного способа ведения войны:

> - большая зависимость от воздушных сил для расчистки пути наземным войскам, очень сложные комбинированные операции и чрезвычайно высокая забота об ограничении собственных потерь, зная, что даже один погибший солдат становится национальным событием в западных странах.

Так может быть, наша сторона неправильно оценивает действия русских, применяя к московской кампании несколько неадекватные аналитические рамки?

В российской доктрине, например, военно-воздушные силы играют второстепенную роль, и установление господства в воздухе не обязательно является жизненно важной целью.

Продвижение наземных войск в первую очередь поддерживается артиллерией, а не авиацией.

Тем не менее, факт остается фактом: русские значительно ослабили украинскую противовоздушную оборону, истребительную авиацию и инфраструктуру, и, похоже, довольно свободно действуют на востоке над Донбассом.

Чтобы понять оперативные реалии на уровне театра военных действий, стоит попытаться взглянуть на эту кампанию с российской

точки зрения, опираясь на то, что мы знаем о российской военной истории, психологии и стратегической культуре.

По собственному заявлению Путина и его Министерства обороны, а также по тому, что мы знаем из открытых источников, самая большая и лучше всего оснащенная часть вооруженных сил Украины находилась и находится на востоке, на фронте Донбасса.

Их уничтожение теперь официально признано главной целью России, но, скорее всего, это было стратегическим приоритетом с самого начала, учитывая, что одной из заявленных целей кампании Путина была «демилитаризация» Украины.

Этого нельзя достичь, не уничтожив основные военные силы противника.

Другая цель Путина, «де-нацификация», также будет достигнута непосредственно победой на Донбассе путем уничтожения таких вооруженных формирований Украины, таких как «Азов», S14, «Правый сектор» или «Айдар», которые дислоцированы на Донбассе и особенно в Мариуполе.

Но если Донбасс был большим призом для Путина, зачем распылять свои силы и атаковать на всех остальных фронтах?

Разгадка кроется в военных фактах на местах.

1) На южном фронте российский прорыв из Крыма был весьма успешным и обеспечил долго обсуждаемый сухопутный мост в Донбасс со значительной буферной зоной до Херсона.

2) Наступление на Николаев так и не было обеспечено надлежащими ресурсами, и российские силы были разделены для дальнейшего прощупывания на севере, а также на северо-востоке в направлении Кривого Рога.

Основная часть первоначальной крымской группировки войск направилась на восток для оказания помощи в операциях по ***Мариуполю*** и на северо-восток для оказания давления на правый фланг украинской армии ***Донбасса***.

Что касается ***Харькова***, то этот сильно обороняемый район защищает другой фланг этих сил. Россияне не пытались штурмовать

этот город — второй по величине в Украине — но попытались обойти его, с некоторым успехом в направлении ***Изюма***.

Тем временем «повстанческие армии» ЛНР и ДНР при поддержке регулярных российских войск медленно, но верно продвигались на главном фронте ***Донбасса***, признанном самым сильно укрепленным в Европе со времен Западного фронта Первой мировой войны.

Поэтому **при внимательном и всестороннем рассмотрении трудно найти какие-либо очевидные ошибки в операциях России на востоке и юге Украины**.

Напротив,

> - по любым традиционным меркам это выглядит как успешная — хотя и дорогостоящая — кампания, которая все еще находится на пути к достижению своих ***целей*** — ***укреплению сухопутного моста в Крыму*** и ***разгрому основной украинской армии на Донбассе***. Прогресс России был медленным — особенно на востоке — но неуклонным и неумолимым.

Что касается операций на севере Украины, все усилия России были направлены на поддержку наступления на Киев по трем направлениям:

> - с севера на юг по обе стороны Днепра (через ***Чернобыльскую*** и ***Черниговскую*** области) и с северо-востока в широком смысле через ***Конотоп***. Русские должны были сковать украинские позиции в Сумах, поскольку они угрожают флангу этой третьей оси их киевского наступления. Но ***Сумы***, как и ***Чернигов***, выстояли и сковали значительную часть российских сил, которые должны были принять участие в окружении столицы, позволив украинцам сдержать захватчиков у ворот ***Киева*** в районе ***Броваров***. Тем временем русские также застряли на западном берегу ***Днепра***, отчасти из-за ожесточенного сопротивления украинцев, но также из-за гораздо более сложной географии местности, с непроходимыми реками, затопленными равнинами и ограниченными линиями снабжения — как показала история с печально известным длинным российским конвоем.

В отличие от ***Крымского***, ***Донбасского*** или ***Харьковского*** фронтов, российские операции на севере действительно не достигли своей «мнимой цели — взять Киев в осаду».

Но здесь необходимо сделать две оговорки:

1) Во-первых, не совсем ясно, намерены ли российские войска полностью отступить в ***Беларусь***; если они сохранят плацдармы за сложной рекой ***Припять*** в районе ***Чернобыля***, то теоретически они могут возобновить наступление на ***Киев*** позже. Российское отступление на ***черниговском*** фронте также пока представляется неполным.

2) Во-вторых, не совсем понятно, как ***Киев*** вписывался в военный план Путина, и, следовательно, насколько это стратегическая неудача. Было ли важно взять ***Киев*** быстро или просто «стоило попробовать»? Планировалась ли полная осада, или это было отвлекающим маневром? Попытка «обезглавливающей атаки» на правительство Зеленского и бросок на Киев в первые дни войны, безусловно, указывает на искреннее стремление России одним махом сломить сопротивление Украины на фоне первоначального шока и замешательства. Однако вопрос о том, означает ли провал этого главного переворота, что русские неизбежно захотят штурмовать или полностью осадить город, а не просто угрожать ему, чтобы прижать к нему украинские войска, является спорным.

Как многие заметили, имеющихся на севере российских сил было совершенно недостаточно для окружения — не говоря уже о штурме — такого огромного мегаполиса с населением в три миллиона человек, как ***Киев***, который примерно в три раза больше Бирмингема.

> *Это если только российский Генеральный штаб не находился в полном заблуждении и не думал, что украинцы сломаются и не будут пытаться защищать свою столицу. Но, как уже объяснялось, провал российской разведки такого масштаба практически невозможно представить, хотя вполне вероятно, что их предвоенные оценки украинского сопротивления были ошибочными на многих уровнях — особенно тактическом — в значительной степени.*

Кроме того, идея о том, что ***Киев*** был главной стратегической целью России в ходе кампании, противоречит всем другим вышеупомянутым аргументам, указывающим на ***Донбасс*** как приоритет номер один.

Приоритеты не могут быть верны оба:

- преследование двух одинаково важных стратегических целей одновременно перед лицом численно превосходящего противника — элементарная ошибка.

Но если одна из этих наступательных операций на самом деле является «финтом», чтобы отвлечь силы противника от другой, ситуация предстает в совершенно ином свете.

Это может показаться слишком завышенной в своих оценках интерпретацией того, что на самом деле могло быть просто просчетом российского Генерального штаба, который они сейчас спешат исправить.

Тем не менее, аргументы в пользу этого есть.

1) Если рассматривать северную кампанию России — после провала первоначального наступления на Киев — как диверсионную операцию на уровне театра военных действий, то это вполне соответствует концепции «маскировки» (военного обмана), которая занимает видное место в российской доктрине.

2) Но было ли это действительно оперативным замыслом России, не столь важно, поскольку на практике результат был тот же: угроза Киеву — подобно российской десантной угрозе Одессе — обеспечила то, что украинцам пришлось сосредоточить многие свои резервы на столице и ключевом южном порту, а не на укреплении Донбасса.

Глядя на факты и оперативные карты, трудно с какой-либо степенью уверенности заключить, что российская кампания провалилась, учитывая количество оккупированной украинской территории и то, что она все еще идет к поражению украинской армии на Донбассе.

Но еще одно понимание «провала», которое часто подчеркивается в западных комментариях, связано с материальными затратами, которые несут путинские войска.

В значительной степени это связано с доблестью и отвагой самих украинцев, а также с оборудованием и поддержкой НАТО — особенно в воздушных и космических данных ISTAR (разведка, наблюдение, поиск целей и рекогносцировка).

Но это также связано и с длинным списком тактических ошибок российской стороны, приведших к большим и хорошо документированным потерям.

1) Бронетехника продвигается без поддержки по уязвимым маршрутам,

2) уязвимые транспорты снабжения безрассудно едут по спорной территории и в результате попадают в засаду,

3) незащищенная связь и плохая координация подразделений,

4) слабое использование средств радиоэлектронной борьбы (глушилок) и так далее.

Что бы российские войска не заполучили в плане территории на данный момент, утверждается, что русские заплатили за это высокую цену, а украинцы показали, что могут продолжать пускать им кровь.

Все это так, но следует иметь в виду несколько важных моментов.

1) Даже если верить более высоким оценкам потерь российской живой силы и техники, которые исходят из украинских источников, они составляют лишь малую часть общего военного потенциала Москвы, включая резервы. У Путина есть еще много возможностей, которые он может задействовать в борьбе. И что очень важно, российский способ ведения войны всегда был связан с большими потерями; представление о том, что война связана с ужасными потерями, глубоко засело в сознании россиян и стоически принимается ими так, что не может понять западный разум.

Ни одна страна в мире не испытывала таких страданий и разрушений, какие понесла Россия, включая нынешнюю Украину, во время Великой Отечественной войны. Это трудно понять, но когда

Путин «спустил псов войны», Россия перешла в совершенно другую парадигму. И чем дольше длится война, тем больше российское население будет группироваться и мобилизовываться в патриотической поддержке. Исторически сложилось так, что в России — как, вероятно, и в Украине — потери и лишения скорее закаляют, чем деморализуют. И наоборот, ощущение приближающейся победы порождает не великодушие, а чрезмерный патриотизм.

2) **Что касается тактических неудач, то русские относительно быстро устранили их.** Примерно через неделю после начала войны конвои начали получать сопровождение, улучшилась разведка и так далее.

Однако, по западным стандартам, российская армия остается и, вероятно, будет оставаться в значительной степени некомпетентной на уровне подразделений и отдельных людей.

Так было всегда в их военной истории: российская военная машина никогда не была эффективной или хорошо управляемой, а была довольно тупым инструментом.

Ее наступление грязно и очень разрушительно — как для нее самой, так и для противника, — но ее войска могут выживать и долгое время сражаться в самых шокирующих условиях.

Психология русского солдата, хорошо известная любому изучающему Вторую мировую войну, в частности, далека от психологии его западных коллег, особенно когда она доведена до крайности.

Когнитивный диссонанс здесь лучше всего демонстрируют западные разговоры о том, что российские потери порядка 5-10% делают подразделение «неэффективным в бою», или о том, сколько «отдыха» требуется войскам после боев на фронте. Путинские генералы могут с этим не согласиться: их эталоном является Сталинград, который преподал им другой урок о том, сколько на самом деле может вынести солдат, пока у него есть средства для борьбы.

Поэтому, глядя на общую военную картину в начале апреля 2022 года, Владимир Путин, скорее всего, не считает, что его война совсем не удалась.

Его точка зрения отличается от нашей, особенно когда речь идет о расчетах затрат и выгод.

> *Цена в виде крови и потери техники его не волнуют: есть еще много чего, что он может бросить в украинскую мясорубку. Да, его лучшие регулярные армии сильно пострадали, и многие из этих опытных солдат и офицеров незаменимы; следующие волны новобранцев не будут столь же хороши. Но у Украины та же проблема, и, кроме того, именно так Советский Союз победил немцев. Путину известно изречение Сталина о том, что «количество имеет свое качество».*

Если отбросить военный потенциал, то в оперативном плане кампанию Путина можно назвать неудачной только в том случае, если

- использовать определенные (западные) стандарты и допущения, например, быстро взять Киев или оккупировать всю страну за несколько недель.

Кремлевский правитель, который за свою карьеру в качестве главнокомандующего руководил большим количеством военных кампаний, чем кто-либо из ныне живущих, и все они были фактически успешными — очень важный момент в данном случае — скорее всего, был более реалистичен в отношении собственных сроков и целей.

Он знает, что даже Вермахту и Красной Армии вместе понадобилось более месяца, чтобы завоевать Польшу (которая была примерно вдвое меньше сегодняшней Украины), и даже в 2003 году силам под руководством США с их беспрецедентными возможностями и технологиями понадобилось около трех недель, чтобы покорить Ирак.

В любом случае, объективно говоря, российская кампания в Украине на сегодняшний день достигла ряда важных результатов.

1) Она заняла значительную территорию, включая стратегические пункты на юге и севере;

2) она уничтожила большую часть военной инфраструктуры Украины — от авиабаз и средств ПВО до оборонных промышленных объектов и складов топлива и боеприпасов;

3) она также уничтожила военно-морской потенциал Украины и, вероятно, большую часть ее бронетанковых сил (отсюда и запрос Зеленского на танки).

4) В оперативном плане Мариуполь почти взят, и российские войска готовы вытеснить — если не загнать в ловушку — украинские силы на Донбассе.

К несчастью для храбрых украинцев, Путин вряд ли придет к выводу, что его кампания провалилась в военном отношении — взят Киев или нет.

4. Ни конца ни края

Если Путин не считает войну ошибкой, если он ни о чем не жалеет — а, напротив, возможно, даже приветствует разрыв с Западом — и если он не считает, что Россия терпит военное поражение в Украине, **каковы тогда перспективы мира?**

Как может закончиться эта война и каков дальнейший путь?

Со стороны Путина, исходя из нынешнего анализа, мы можем реально ожидать только продолжения войны в ее нынешних параметрах.

При прочих равных условиях — то есть при отсутствии дальнейшей эскалации или вмешательства внешних сторон — армии Путина, скорее всего, будут продолжать наступать и уничтожать украинские войска, города, инфраструктуру, все, что имеет хоть какую-то военную ценность или должны быть уничтожены по российской военной логике.

Что касается **военных целей**,

1) то они, вероятно, простираются вплоть до взятия ***Одессы*** и соединения с ***Приднестровьем***, и, возможно, даже — в конечном итоге — уничтожения ***Киева***.

2) Продвижение к ***Днепру*** почти наверняка является частью плана; поражение украинской армии ***Донбасса*** в ближайшие недели —

что не является неизбежным, но все же вероятно — обрушит всю восточную оборонительную линию Украины.

3) ***Харьков*** и ***Сумы*** могут быть изолированы, как ***Мариуполь***. Это мрачная перспектива, но неясно, какие еще адекватно оснащенные резервы украинцы могут послать для контратаки или поддержания линий снабжения ***Харькова***.

Но на все это потребуется **время**.

И здесь возникает важный вопрос, **на чьей стороне время** — России или Украины, особенно если конфликт превратится в войну на истощение, как это почти наверняка произойдет.

1) Существует «***фундаментальная асимметрия***» в том, что война ведется на территории Украины, поэтому все невоенные издержки разрушения ложатся исключительно на жертву.

2) По прогнозам, экономика страны уже упадет на 35% в 2022 году, а мы находимся всего лишь месяц в этой войне. Чем дольше она будет продолжаться, тем больше Киев будет зависеть от своих западных союзников в плане экономической и особенно военной помощи. Украинское бремя будет все тяжелее давить на напряженные финансы западных стран, которые и так уже имеют дело с постковидным восстановлением, высокой инфляцией, высокими ценами на энергоносители, а также с расходами на заботу о беженцах из самой Украины.

3) Как долго Запад сможет поддерживать это в политическом и материальном плане, остается только догадываться.

Единственный выход для Украины —

1) либо разгромить российские вооруженные силы в полевых условиях и заставить их отступить с украинской территории,

2) либо принять мирные условия Путина, как советовал премьер-министр Израиля Нафтали Беннет в первые дни войны.

Все меньше остается возможностей для чего-то промежуточного.

Даже если украинцы ослабят военный потенциал противника до такой степени, что Россия не сможет продвигаться дальше, и линия

фронта стабилизируется, им все равно придется перейти в наступление, чтобы отвоевать потерянные земли: но с помощью чего?

Что касается мира, то внутренняя политика Украины — особенно в условиях массового вооружения гражданского населения — означает, что после всех этих жертв и кровопролития ни о каких прямых и формальных территориальных уступках России, будь то Донбасс или Крым, не может быть и речи.

1) Любой, кто предложит это, даже Зеленский, будет считаться предателем со стороны закаленных в войне и хорошо вооруженных ультранационалистических фракций; это классическая проблема в подобных обстоятельствах, имеющая множество исторических прецедентов.

2) И наоборот, Путин не может согласиться ни на что иное, кроме как на четкое соглашение, которое может быть реализовано немедленно; опыт Минска-II научил его (учитывая то, что мы знаем о его менталитете), что любому соглашению, которое обменивает текущие военные преимущества на будущие обещания, нельзя доверять, поэтому он вряд ли согласится на любые предложения Зеленского о референдуме — конечно, не тогда, когда российская армия еще может сражаться. И потом, у него есть ядерное оружие.

Трагедия этой войны усугубляется циничным представлением многих влиятельных фигур о том, что для победы над Россией необходимо превратить Украину в новый Афганистан, имея в виду повстанческое движение, победившее Красную армию в 1980-х годах.

Это **неверное понимание** не только оперативных и территориальных различий между ***Афганистаном*** и ***Украиной***, но и человеческих и культурных аспектов.

Стоит также отметить, что русские уже несколько недель оккупируют такие города, как ***Херсон*** и ***Мелитополь*** на юге страны, и нет никаких признаков серьезного вооруженного восстания.

Еще один вопрос — как будет снабжаться ***повстанческое движение*** в оккупированной Украине, учитывая, что она почти со всех сторон граничит с Россией, особенно если будет взята Одесса?

Наконец, стоит внимательно рассмотреть **пример *Чечни***:

- вероятный урок, который Путин извлек из нее, заключается не только в том, что вы можете победить такое повстанческое движение — а чеченцы являются одними из самых стойких бойцов в мире — но и в том, что двадцать лет спустя бывшие партизаны будут более чем счастливы сражаться на вашей стороне.

Когда западные политики рассматривают свои варианты действий в условиях стратегического затруднения и чрезвычайной гуманитарной ситуации в Украине, **требуется больше реализма и чрезвычайно тщательный и многомерный анализ**.

Необходимо четко осознать, что ошибки в такого рода оценках — таких, как способность Украины «победить» или потенциал России «сдаться» — влекут за собой ужасающую цену в крови и материальных потерях.

- В **худшем случае** — **маловероятный, но не невозможный сценарий** — Украина может превратиться в не имеющую выхода к морю, опустошенную страну: своего рода ***палестинскую Газу***, полностью зависящую в своем экономическом выживании от благотворительности иностранных друзей и ведущую нескончаемую войну или повстанческую борьбу за возвращение утраченных земель.

Такое видение слишком ужасно, чтобы думать о нем, но безответственно не делать этого до тех пор, пока оно остается риском, каким бы отдаленным он ни был; его нужно избегать любой ценой.

С другой стороны, **является ли более реалистичной перспектива того, что вооруженные силы Украины полностью вытеснят российских военных с Донбасса и Крыма?**

Это ключевой вопрос для Запада.

Если ответ отрицательный, и вероятный военный исход находится где-то между этими двумя крайностями, не будет ли это уже хуже,

1) чем соглашение по ***Минску-II***, которое было на столе перед войной, и даже

2) чем то, что, похоже, находится на столе сейчас на переговорах в ***Стамбуле*** (по сути, украинский нейтралитет и официальная потеря ***Донбасса*** и ***Крыма***)?

Остается надеяться, что Путин сдастся…

Все свидетельства, прошлые и настоящие, говорят о том, что шансов на это мало, как с учетом его послужного списка и образа мыслей, так и с учетом того, как развивается конфронтация между ***Россией*** и ***Западом***.

Речь идет не только о войне в ***Украине***. Путин участвует — вместе с ***Китаем***, о чем мы не должны забывать — в ***«борьбе за передел мирового порядка»***. Он не заинтересован в мире с Западом, но потенциально его можно принудить к более широкому урегулированию на выгодных для нас условиях, которые мы все еще можем формировать с позиции силы и которые позволят нам переждать оставшееся время его пребывания у власти.

Но для этого необходимо четкое политическое решение с поддержкой всех ключевых западных игроков.

Нам **нужна** лучшая оценка ситуации, большая честность — и, что особенно важно, **лучшая стратегия**.

«Ничего не кончено, пока не кончено»

> - многие, казалось бы, безвыходные ситуации в истории были повернуты вспять благодаря огромному упорству и силе воли, а также хитрости.

Однако, **в настоящий момент** мы только усиливаем прошлые ошибки и ставим идеализм и политику выше твердолобого реализма и беспощадности, которые необходимы нам для борьбы с неумолимыми врагами за рубежом, а также с добродетельными, самовлюбленными и исторически неграмотными друзьями дома.

***

What if Putin is not looking to end this war?

His definition of success or failure might be very different from ours

Carter Edwards

“Only the dead have seen the end of war.” – Plato

The analytic consensus in the West is that Putin’s decision to invade Ukraine was a huge mistake which he must now regret. The attack has been a costly failure and Putin is now looking for an exit strategy. The latest evidence is Russia’s retreat from Kiev, with the suggestion of a shift to more limited war aims – the capture of Donbas.

Whether this picture is correct or very wrong matters greatly. It will determine Western policy – based on perceptions on who is “winning” – and therefore how this war plays out. But more importantly, it bears on the long-range strategic decisions required of Western leaders as world stability teeters on the brink of chaos.

No mistake

The notion that the assault on Ukraine was a mistake assumes that Putin perceived he had a choice. That is an odd thing to believe about an autocrat who has been constantly clear for many years about his absolute red line: no further eastward expansion of NATO or the EU into Russia’s “backyard”. He attacked Georgia in 2008 and Ukraine in 2014 to prevent that from happening. Why would things be different in 2022? There is nothing in Putin’s record that suggests a bluffer’s mindset, and everything about it suggests a deep – even paranoid – obsession with NATO.

From Putin’s point of view, the real mistake would have been to hold off from acting on a clear and present danger. He said so himself in his 24 February speech, when he drew a parallel with Stalin’s error in 1940 and 1941 of going to “great lengths to prevent war … until the very end”. In Putin’s telling, the Soviet Union failed to make “the most urgent and obvious preparations … to defend itself from an imminent attack”. “We will not make this mistake a second time,” Putin vowed as his tanks rolled into Ukraine.

There can be no doubt that Putin, at least, was absolutely convinced of the military threat he saw building up in Ukraine as Kiev drew closer to NATO. It

is all laid out in his notoriously long address on 21 February. The ability of Ukraine to “acquire tactical nuclear weapons” relatively easily; Ukrainian airfields upgraded “with US help” that can transfer army units in “a very short time”; Ukraine’s command-and-control system already “integrated into NATO”; or Western weapons being “pumped” into Ukraine “ostentatiously”.

Putin’s apparent sense that Ukraine’s defences were improving rapidly explains why he attacked now, even though Ukraine was not actually about to join the Alliance. Given how the war has gone so far, he was right to worry. The widespread narrative that Putin and the Russian General Staff expected an easy fight does not fit either with the massive quantities of men and equipment deployed on Ukraine’s borders – complete with crematoriums, field hospitals and blood banks – or with what is known about Russia’s pre-war large-scale intelligence penetration of Ukraine. And it is near impossible that the “correlation of forces” – Russia’s equivalent of net assessment, a type of analysis of opposing militaries – calculated by the General Staff before the war would have completely failed to account for the transformation of the Ukrainian Armed Forces since 2014 that was already much discussed in the West.

While a Ukraine that was becoming stronger militarily may account for why Putin could not wait any longer, it doesn’t tell us why he waited until now and didn’t strike sooner. Three other points are relevant here. The first is that Russia undertook a significant military campaign in Syria from 2015 to 2020 when the battle for Idlib concluded with a Putin-Erdogan deal (some Russian forces still remain in the country); it would have been the height of folly to start a second war while engaged in another. Secondly, Donald Trump’s presidency appeared – for a while at least – to offer the promise of a US-Russia political accommodation on terms acceptable to Moscow if Trump had won re-election; it was worth waiting to see how that played out.

Thirdly, Russia clearly hoped to see Minsk II implemented. This 2015 ceasefire accord included a promise of autonomy for the Donbas “rebel” territories while keeping them within Ukraine, effectively giving Russia a veto on Kiev’s accession to NATO. Ukraine had signed it at gunpoint in 2015, but the deal was also counter-signed by France and Germany and endorsed by a UN Security Council Resolution: until relatively recently it was Putin’s best bet for achieving his strategic goals via a political route. But Zelensky, elected in 2019, came in due course to take a firm position on Minsk II – with Western support – and it became clear to everyone that this process would not move forward.

With these three important factors out of the frame as events rolled on, and with a window of military opportunity closing as Ukraine grew stronger, it is not hard to see why, from Putin's perspective – and as Western intelligence warned – now was the time to move towards a full-scale invasion. Not doing anything was not an option from his point of view: down that road lay NATO membership for Ukraine.

And once Ukraine joined NATO – a clear prospect from Putin's perspective, and not even up for discussion by the Allies – its "tactical aviation" based there could strike Russian targets as far as Kazan, according to him. But the ultimate nightmare, in his words, was "the risk of a sudden strike" on Russia: "hypersonic assault weapons" deployed in Ukraine would take only four minutes to reach Moscow. "It's like a knife to the throat".

Whatever *we* might think, Putin certainly felt – as he explicitly repeated several times in his war speech – that a future foreign military presence in Ukraine that advanced NATO hardware roughly 1,000 kilometres eastwards was "totally unacceptable" and even "a matter of life and death" for Russia. He could and would not be the Kremlin leader that lost Ukraine to NATO.

All the evidence thus points to the fact that in Putin's own mind the invasion was a last resort once he concluded there was no other way to secure what he saw as a vital Russian interest, and that time was running out. If this interpretation is correct, then Putin will never see the war as a mistake no matter how high the costs: he will have already convinced himself that any other course of action would have been worse for Russia – indeed, irresponsible – certainly in the longer term.

This might be entirely "mad" from our perspective, but that's irrelevant here. What matters is how Putin views his own bottom-line because – assuming he remains in power – this will determine his cost-benefit calculation in continuing this war as well as his real interest in any serious peace negotiations.

No regrets

When it comes to any regrets that Putin might have in relation to his attack on Ukraine, Western assumptions tend to focus on the powerful blowback to Russia. The catalogue of pains that Putin's war has brought on his own country ranges from the military to the economic to the diplomatic and indeed social. Moscow's armies are being mauled by Ukrainian forces while

NATO is only growing stronger and more unified in response to the invasion with full German rearmament underway.

On the economic front, the crippling sanctions applied to Russia are effectively disconnecting it from the Western financial and economic system. They are also triggering a strategic Western decoupling from Russian energy supplies. It is costly to the West in the short run but the idea is that in the medium-long term this will destroy a large chunk of what remains of Russia's income.

Many are predicting that the country's future will resemble that of North Korea: an isolated, autarkic society with an impoverished people run by a brutal dictatorship, cut off from modern Western consumer goods and advanced technology and forced to rely on much inferior, Soviet-style substitutes. A rogue nation, its culture and citizens effectively excluded from the civilised world, viewed with suspicion and made to feel the full responsibility of supporting a murderous Kremlin regime.

For any country and leader, such disastrous – and unanticipated – consequences would surely prompt regret at the fateful decision that led to them. Yet, again, Vladimir Putin likely takes a very different view from the Western analytical consensus because his values, logic and aims are so radically different from ours.

For Putin, this war is about much more than just Ukraine because Russia is not just another power. He sees Russia as a "civilisation-forming state" whose struggle is not simply "geopolitical" but, in a way, civilisational. His responsibility is therefore not just to the Russian Federation as a sovereign country, but to the *Russkyi Mir*, the "Russian World" whose full meaning and historical importance transcends questions of merely "national" interest or material discomforts. For Putin, this confrontation is the final *and necessary* breakpoint with the post-Cold War US-led world system which he first condemned in his notorious 2007 Munich speech. The ultimate goal – which Putin shares with China – is to end Western dominance in global affairs, and especially the dominance of Western values, culture and norms which he simply hates.

In this context Putin might not see the mass exodus from Russia of Western companies and "liberal", Western-oriented Russians as a loss but as a net gain. A great, accelerated and self-propelling de-Westernisation is underway in Russia, combined with a self-purging of Westernised elites which Putin only recently called "traitors" on TV. The era of Western cultural

influence in Russia is at an end; the country's Eurasian future – the vision articulated by Alexander Dugin, Putin's favourite "philosopher" – is about to begin.

As to the geopolitical and geoeconomic prospects for Russia, Putin could survey the current general situation and find – from his perspective – a much more mixed picture than the dominant Western narrative might suggest. While he lost more than half of Russia's international currency reserves to Western sanctions, the original financial war chest Putin had built up was large enough that hundreds of billions are still available to help stabilise the economy. And the full scale of Europe's dependence on Russian energy has become clear while higher prices due to the war are actually driving more Western money into Putin's coffers.

Astonishingly, the rouble has recovered all losses and is now back to pre-war levels in little over a month, largely driven by Moscow linking the rouble with energy and also with gold. When Putin spoke about his ambition to see the dollar lose its dominance as the global reserve currency, the notion seemed silly. But what happens if more countries start to follow the Saudi and Indian examples of switching payments – for energy, in these cases – to yuans and roubles? What happens if Russia and China really do create, gradually, an alternative global economic system complete with a separate SWIFT mechanism for example? Amid G7 leaders' rhetoric about the "world" being united against Russia, over 30 countries refused to condemn it at the UN (including China and India): together they represent over 55% of world population.

Many Russian industries – some very important, like aerospace and electronics – will be affected in due course from shortages of various components. But Putin knows that new suppliers can be found, starting with China and India which are eyeing the sizeable Russian market now suddenly free from Western competition. The Russian people will suffer, of course, but they are used to hardship. Their faith – by and large – in Russia's just cause and grand destiny, as framed by the Kremlin's propaganda, will keep them going.

In the meantime, Putin's prestige among America's enemies has been strengthened. And they are many, right across the world. Living in the Western bubble it easy to forget how much hatred, contempt, envy or at the very least indifference there is, out there among the foreign cultures of the global south, for liberal values – especially in their distorted postmodern

form – and the ideals of democracy and freedom so dear to Europeans and their close overseas cousins and friends. The sad reality is that for many people, some of them our compatriots here in the Euro-Atlantic space, Putin is the underdog taking on a bully US empire. By crossing the Rubicon with his strike on Ukraine, Putin has done something far more damaging than starting a bloody war: he has broken the taboo and has shown that the Western order can be challenged. Hence Boris Johnson's insistence that "Putin must fail": the British prime minister understands that anything other than a clear-cut Russian defeat in Ukraine will deal a mortal blow to the vital aura of inevitability of the Western project, as Brexit arguably did to the EU.

Add to all this a massive reported increase in Putin's popularity in Russia, coupled with a complete destruction of all remaining liberties including a free press, and what is there for Putin to really regret? And if he doesn't regret anything, why would he want peace and a "normalisation" of relations with the West – even if that were to ever be on offer – when he has now put in motion such a vast project, long in preparation, to finally lead an international revolt against the Western order?

No failure

But none of this matters and all is lost for Putin if he fails militarily in Ukraine. Everything depends on the course of the war; he absolutely cannot afford to "lose" in any sense of the word. This is an important thing for Western policy-makers to understand as they push the limits of their support for Ukraine. As we enter the sixth week of the war there is much of that happening, with Western allies emboldened by an analytic consensus that Putin's campaign has already been a costly fiasco and his armies are on the backfoot. Recent Russian retreats from around Kiev and other places are taken to indicate an admission of failure.

It is worth noting that this narrative is emanating from a Western strategic and analytic community which has given ample proof over the past twenty-odd years of its incompetence, generally speaking (there are of course exceptions). Many of the high-profile commentators today are the same people who either argued for or led us into the disastrous wars in Iraq and Afghanistan (including the humiliating retreat last year); who were involved in the botched interventions in Libya and Syria which spawned civil wars and new generations of terrorists; who were completely surprised by Russia's seizure of Crimea in 2014 and by the rise of ISIL; and whose arguments, policies and decisions, at a strategic level, enabled China's rise

and now comprehensively failed to deter Russia's invasion of Ukraine. Considering the post-9/11 record of Western policy-makers and strategists, their definitive pronouncements this time around should be taken with a pinch of salt.

An alternative – but unpopular – reading of the Ukraine campaign so far would firstly take issue with the widespread assumption that Putin hoped to take Kiev and wrap up the war in a few days. It didn't happen, so that is taken as evidence of failure. But the fact is that we don't know what the General Staff's original plan was; the "two days to Kiev" theory is inferred from early – and botched – airborne assaults and an unsupported armoured dash towards the city. (It is worth remembering that Putin himself, in 2014 when the Ukrainian army was but a shadow of what is today, said that he could be in Kiev "in two weeks" if he wanted to; it's unclear why he would now think it could be done in two days.)

More likely, this form of blitzkrieg was only plan A: using operational surprise to secure key advantages or even, with some luck, trigger a wider Ukrainian panic or collapse. It failed – though it's not clear how close it was to success, for example at Hostomel airport – not least because surprising your own troops with real attack orders and not allowing them to prepare psychologically can backfire, as it seems to have happened here. But Russia also had a plan B in case the first didn't work: this is why all the other Russian armies were deployed there and reinforced with troops from all over the country to begin with.

The main campaign that followed – recently referred to by the Russian Defence Ministry as the "first stage" of the "special operation" – has seen the Russians attack on a number of axes and taking large chunks of Ukrainian territory: roughly the size of England, in total. Apart from Kherson and Melitopol, no sizeable cities were captured: Kiev, Chernigov, Sumy, Kharkov and Nikolayev remained semi-encircled, while Mariupol was besieged but not conquered. Again, this is seen as evidence of Russian failure but the same people who make this claim also acknowledge that the number of Russian troops sent to take cities with populations of hundreds of thousands or millions was wholly inadequate to the supposed task. The limited performance of Russia's air force, which didn't gain full control of the skies and flew comparatively few close air support sorties, was also seen as a failure.

Observers like the Institute for the Study of War found it hard to explain such rookie operational “errors” from a Russian General Staff with a longstanding reputation for excellence precisely in operational art, and with significant recent and successful campaigning experience – particularly in air operations – in Syria.

On the other hand, analysts on our side are often prisoners of Western military doctrine and judge battlefield performance through the prism of the Western way of warfare: heavy reliance on airpower to clear the way for ground forces, very sophisticated combined operations and extremely high concern for limiting own casualties, knowing that even one dead soldier becomes a national event in Western countries. So might it be that our side is misjudging what the Russians are doing, by applying a somewhat inadequate analytical framework to Moscow’s campaign? In Russian doctrine, for example, the air force has a secondary role and establishing air supremacy is not necessarily a vital objective. The advance of ground forces is primarily supported by artillery not airpower. Even so, it is a fact that the Russians did significantly degrade Ukrainian air defences, fighter fleet, and infrastructure, and seem to be operating rather freely in the east over the Donbas.

To understand the theatre-level operational realities, it is worth trying to look at this campaign from a Russian point of view, informed by what we know of Russian military history, psychology and strategic culture. By Putin’s and his Defence Ministry’s own account, and from what we know from open sources, the largest and best-equipped part of Ukraine’s armed forces were and are located in the east, on the Donbas front. Their destruction has now been officially acknowledged as Russia’s top goal, but it likely was the strategic priority from the start given that one of Putin’s stated campaign objectives was the “demilitarisation” of Ukraine. This cannot be accomplished without destroying the opponent’s main military force. Putin’s other goal, “de-nazification”, would also be served directly by a victory in the Donbas, through the elimination of Ukraine’s openly neo-Nazi armed formations like Azov, S14, Right Sector or Aidar which are deployed in the Donbas and especially in Mariupol.

But if Donbas was the big prize for Putin, why disperse his forces and attack on all the other fronts as well? The clues are in the military facts on the ground. On the southern front, the Russian breakout from Crimea was highly successful and secured the much-discussed landbridge to the Donbas complete with a significant buffer zone out to Kherson. The attack

on Nikolayev was never properly resourced, and the Russian force was further split in order to probe further north and also north-east towards Krivoy Rog. The bulk of the original Crimean group of forces went east to assist at Mariupol and north-east to put pressure on Ukraine's Donbas army's right flank. As for Kharkov, this heavily-defended area protects the other flank of those forces. The Russians didn't attempt to storm the city – Ukraine's second largest – but tried to bypass it, with some success towards Izium. Meantime, the LNR and DNR "rebel armies", with regular Russian forces support, made slow but steady progress on the main Donbas frontline – acknowledged as the most heavily fortified in Europe since the Western front in the First World War.

When considered closely and in their entirety, therefore, it is hard to find any obvious mistakes in Russia's operations in eastern and southern Ukraine. On the contrary, by any traditional measure this looks like a successful – albeit costly – campaign that is still on course to achieving its objectives of consolidating the Crimea landbridge and grinding the main Ukrainian army down in the Donbas. Russia's progress has been slow – especially in the east – but steady and relentless.

As regards operations in northern Ukraine, all Russian efforts have been designed to support the move on Kiev on three axes: north-south along both sides of the Dnieper river (via Chernobyl and Chernigov areas), and from the northeast broadly via Konotop. The Russians had to engage Ukrainian positions at Sumy because it threatens the flank of that third axis of their Kiev offensive. But Sumy, like Chernigov, held out and pinned down a significant portion of the Russian forces that were supposed to take part in surrounding the capital, allowing the Ukrainians to hold off the invaders at the gates of Kiev in the Brovary area. Meanwhile the Russians also got stuck on the western side of the Dnieper, partly because of fierce Ukrainian resistance but also because of the much more difficult local geography, complete with unfordable rivers, flooded plains and limited supply lines – as the story of the notorious long convoy showed.

Unlike on the Crimean, Donbas or Kharkov fronts, the Russian operations in the north really did fail in their ostensible objective of placing Kiev under siege. But two caveats are in order. Firstly, it's not entirely clear if Russian forces intend to withdraw completely back into Belarus; if they retain bridgeheads over the difficult Pripet river in the Chernobyl area, they could in theory reignite their offensive on Kiev later on. The Russian retreat on the Chernigov front also appears incomplete so far.

Secondly, it is not entirely clear how Kiev fit in Putin's war plan and therefore how much of a *strategic* setback this is. Was it essential to take Kiev quickly or was it just "worth a try"? Was a full siege on the cards, or was it a diversion? The attempt at a "decapitation attack" on Zelensky's government and the dash to Kiev in the first few days of the war certainly indicates a genuine Russian ambition to collapse Ukraine's resistance at a stroke amid the initial shock and confusion. But whether the failure of this *coup de main* means that the Russians would then inevitably want to storm or lay full siege to the city, as opposed to just threaten it in order to pin down Ukrainian troops there, is debatable.

As many have observed, the available Russian forces in the north were wholly insufficient for encircling – let alone assaulting – a vast, three million people metropolis like Kiev which is about three times the size of Birmingham. That is, unless the Russian General Staff was completely deluded and thought the Ukrainians would fold and not try to defend their capital. But as already explained a Russian intelligence failure on such a scale is almost impossible to envisage, although it is very likely their pre-war assessments of Ukrainian resistance were erroneous on many levels – particularly tactical – to a significant degree.

Furthermore, the idea that Kiev was Russia's main strategic goal of the campaign conflicts with all the other arguments mentioned above which point to Donbas as the number one priority. They cannot both be true: pursuing two equally important strategic objectives at the same time in the face of a numerically superior adversary is an elementary mistake. But if one of those offensives is in fact a feint to draw enemy forces away from the other, the situation appears in a very different light.

This might seem like an overly generous interpretation of what might indeed have simply been a miscalculation by the Russian General Staff which they are now hastening to correct. Nonetheless, there are arguments for it. Looking at Russia's northern campaign – once the initial blitz on Kiev failed – as a theatre-level diversionary operation is well in keeping with the concept of *maskirovka* (military deception) which enjoys a high profile in Russian doctrine. But whether or not this really was Russia's operational intent is less important because in practice the result was the same: the threat to Kiev – similarly to Russia's amphibious threat to Odessa – ensured that the Ukrainians had to focus many of their reserves on the capital and the key southern port rather than reinforce the Donbas.

Looking at the evidence and at operational maps, it is difficult to conclude with any degree of certainty that the Russian campaign is failing given the amount of Ukrainian territory it has occupied and given that it is still on course to defeat the Ukrainian army in the Donbas. But one other understanding of “failure” that is often highlighted in Western commentary relates to the material cost endured by Putin’s forces. This derives very much from the Ukrainians’ own prowess and valour, and the equipment and NATO support – especially in air and space-derived ISTAR (Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance) data. But it also comes from a long list of tactical mistakes by the Russian side, leading to large and well documented losses. Armour advancing unsupported along exposed routes, vulnerable supply transports driving recklessly through contested territory and being ambushed as a result, unsecured communications and poor unit coordination, little use of electronic warfare (jammers) and so on. Whatever they may have gained so far, the argument goes, the Russians have paid a high price for it, while the Ukrainians have shown they can continue to bleed them heavily.

All this is true, but a couple of important points must be kept in mind. Even if the higher estimates of Russian manpower and equipment losses – which originate from Ukrainian sources – are to be believed, they only constitute a fraction of Moscow’s total military capability, including reserves. There is plenty more capability that Putin can still bring to the fight. And crucially, the Russian way of warfare has always been casualty-intensive; the notion that war involves horrific loses is deeply seared – and stoically accepted – in the Russian consciousness in a way that the Western mind cannot comprehend.

No other country in the world ever experienced kind of hecatombs and destruction suffered by Russia, including what is today Ukraine, during the Great Patriotic War. It is hard to understand, but when Putin let loose the dogs of war Russia moved to an entirely different paradigm. And the longer the war lasts, the more the Russian population will circle the wagons and mobilise in patriotic support for it. Historically, with Russia – as with Ukraine, arguably – losses and hardship have a hardening rather than a demoralising effect. Conversely, the sense of approaching victory gives rise not to magnanimity but to excess.

As to tactical failures, the Russians were relatively quick to address them. About a week into the war, convoys started to receive escorts, reconnaissance improved and so on. By Western standards, however, the

Russian army remains and will likely remain to a large extent incompetent at the unit and individual level. It has always been thus in their military history: the Russian war machine was never efficient or well-run, but a rather blunt instrument. Its advance is messy and highly destructive – both to itself and the enemy – but its troops can survive and fight for a long time in the most shocking conditions. The psychology of the Russian soldier, well known to any student of the Second World War in particular, is far removed from that of his Western counterparts, especially when pushed to the extremes. The cognitive dissonance here is best exemplified by Western talk about how Russian casualties on the order of 5-10% render a unit "combat ineffective" or how much "rest" troops need after combat on the frontlines. Putin's generals might disagree: their benchmark is Stalingrad, which taught them a different lesson about how much a soldier can really endure as long as he has the means to fight.

So as he looks at the overall military picture at the start of April 2022, Vladimir Putin likely doesn't feel his war is failing at all. His perspective is different from ours, particularly when it comes to cost-benefit calculations. The blood price and equipment losses will not concern him: there is more he can throw into the Ukrainian meat grinder. Yes, his best standing armies have been hit hard and many of those experienced troops and officers are irreplaceable; the next waves of recruits won't be as good. But Ukraine has the same problem and besides, this is how the Soviet Union won against the Germans. Putin will be aware of Stalin's dictum that "quantity has a quality all of its own".

Military capability aside, in operational terms Putin's campaign can only be called a failure if particular (Western) standards and assumptions are used, such as taking Kiev quickly or occupying the whole country in a few weeks. The ruler of Kremlin, who has overseen more military campaigns in his career as commander-in-chief than anyone alive today, and all of them effectively successful – a very relevant point here – will have likely been more realistic about his own timetables and goals. He knows that even the Wehrmacht and the Red Army together needed over a month to conquer Poland (which was about half the size of today's Ukraine) and even in 2003 the US-led forces with their unparalleled capabilities and technology took some three weeks to subdue Iraq.

In any event, objectively speaking the Russian campaign in Ukraine has so far achieved a number of important results. It has occupied significant territory including strategic locations in the south and north; it has destroyed

much of Ukraine's military infrastructure from air bases and air defence assets, to defence industrial targets to fuel and ammunition depots; it has also destroyed Ukraine's naval capability and, likely, much of its armoured force (hence Zelensky's request for tanks). Operationally, Mariupol is almost taken and Russian forces are poised to dislodge – if not entrap – Ukrainian forces in the Donbas. Unfortunately for the brave Ukrainians, Putin is unlikely to conclude that his campaign is failing militarily at this point – Kiev or not.

No end

If Putin doesn't see the war as a mistake, if he doesn't have any regrets – but on the contrary, perhaps even welcomes the disconnect from the West – and if he doesn't think Russia is failing militarily in Ukraine, what, then, are the prospects for peace? How can this war end, and what is the way forward?

On Putin's part, based on the present analysis, we can only realistically expect the continued prosecution of the war in its current parameters. All other things being equal – that is, in absence of any further escalation or interventions from external parties – Putin's armies are likely to press on advancing and destroying Ukrainian forces, cities, infrastructure, everything with any military value or required by Russian military logic.

In terms of military objectives, they likely range as far as the taking of Odessa and the link-up with Transnistria, and maybe even – eventually – the destruction of Kiev. An advance to the Dnieper is almost certainly part of the plan; the defeat of Ukraine's army of the Donbas in the coming weeks – which is not inevitable but still likely – would collapse Ukraine's entire eastern defensive line. Kharkov and Sumy could then be isolated like Mariupol. It is a dark prospect but it's not clear what other adequately equipped reserves the Ukrainians could send to counter-attack or keep the supply lines to Kharkov open.

But all this will take time. And there is an important question here as to whether time is on Russia's or Ukraine's side, particularly if the conflict becomes a war of attrition as it almost certainly will. There is a fundamental asymmetry in that the war is being conducted on Ukraine's territory, so all non-military costs of destruction are exclusively affecting the victim. The country's economy is already projected to fall by 35% in 2022, and we are only over a month into this war. The longer it goes on, the more completely dependent Kiev will become on its Western allies for economic and

especially military assistance. The Ukrainian burden will press increasingly heavy on the strained finances of Western countries which are already dealing with the post-Covid recovery, high inflation, high energy prices, and indeed the costs of caring for Ukraine's own refugees. How long this can be sustained politically and materially by the West is anyone's guess.

The only way out of this for Ukraine is to either defeat the Russian armed forces in the field and force their retreat from Ukrainian territory; or to accept Putin's peace terms as Israeli Prime Minister Naftali Bennett advised in the early days of the war. There is increasingly little room for anything in between. Even if the Ukrainians degrade the enemy's military capacity to the point where Russia cannot advance any further and the frontline stabilises, they will still have to go on the offensive to reconquer lost lands: but with what?

As for peace, the internal politics of Ukraine – especially with the mass-arming of the civilian population – mean than any direct and formal territorial concessions to Russia, whether in the Donbas or Crimea are out of the question after all these sacrifices and bloodshed. Anyone proposing this, even Zelensky, would be considered a traitor by the war-hardened and well-armed ultranationalist factions; it's a classic problem in such circumstances, with many historical precedents. Conversely, Putin cannot accept anything less than a clear-cut deal that can be implemented immediately; the experience of Minsk II will have taught him (given what we know of his mindset) that any agreement that trades current military advantage for future promises cannot be trusted, so he is unlikely to agree to any referendum proposals by Zelensky – certainly not while the Russian army can still fight. And then he's got nuclear weapons.

The tragedy of this war is completed by the cynical notion, pushed by many influential figures, that a victory against Russia requires turning Ukraine into a new Afghanistan, with reference to the insurgency that defeated the Red Army in the 1980s. This misunderstands not only the operational and terrain differences between Afghanistan and Ukraine; but also the human and cultural aspects at play. It is also worth pointing out that the Russians have now occupied cities like Kherson and Melitopol in the south for weeks and there has been no sign of any serious armed insurgency. A further question would be how would that insurgency in an occupied Ukraine be supplied, considering that it would border Russia on almost all sides especially if Odessa is taken? Finally, the example of Chechnya is worth considering closely: the likely lesson that Putin drew from it is not only that you *can*

defeat such an insurgency – and the Chechens are some of the world's hardest fighters – but that twenty years later the former guerrillas will be more than happy to fight on your side.

As Western policy-makers consider their options faced with this strategic predicament and humanitarian emergency in Ukraine, more realism and extremely careful and multi-dimensional analysis is required. There must be a clear recognition that mistakes in this kind of assessment – of things like Ukraine's ability to "win" or of Russia's potential to "give up" – carry a horrific price in blood and treasure. At worst – an unlikely, but not impossible scenario – Ukraine can end up as a landlocked, devastated country: a kind of Palestinian Gaza, completely reliant on the charity of foreign friends for its economic survival, and fighting a never-ending war or insurgency to reclaim its lost lands.

This vision is too harrowing to contemplate, but it is irresponsible not to as long as it remains a risk, however remote; it must be avoided at all costs. At the other end of the spectrum, is the prospect of Ukraine's armed forces ejecting the Russian military completely from the Donbas *and* Crimea more realistic, instead? This is the key question for the West. If the answer is negative, and the likely military outcome falls somewhere in between these two extremes, wouldn't that already be worse than the Minsk II deal that was on the table before the war, and even than what seems to be on the table now in the Istanbul talks (essentially, Ukrainian neutrality and formalising the loss of Donbas and Crimea)?

The hope must be that Putin will fold. All evidence, past and present, suggests that is a long shot both on account of his record and mindset, and on account of how the Russia-West confrontation is going. This is about much more than just the Ukraine war. Putin is engaged – together with China, we must not forget – in a struggle to remake world order. He is not interested in peace with the West, but he could potentially be forced into a wider settlement on favourable terms to us, that we can still shape from a position of strength and that would allow us to wait out his remaining time in power. But that requires a clear policy decision with buy-in from all key Western players.

We need better assessments of the situation, more honesty – and, crucially, better strategy. Nothing is over until it's over; many seemingly-desperate situations in history have been turned around by sheer grit and force of will, and cunning. At the moment, however, we are only reinforcing past

mistakes and putting idealism and politics before the hard-headed realism and ruthlessness that we need to deal with unforgiving enemies abroad – as well as virtue-signalling, self-obsessed and historically-illiterate friends at home.

Carter Edwards, 3 April 2022

https://strategicpolicy.substack.com/p/what-if-putin-is-not-looking-to-end

***

№ 37.

2022-04-09

Оцінка російської наступальної кампанії від Інституту вивчення війни за 8 квітня

1.

Українські сили зберігають контроль над оборонними позиціями у східній та південно-західній частинах Маріуполя, незважаючи на заяви Росії про захоплення більшої частини міста.

Вперше за кілька днів 8 квітня ISW змогла підтвердити конкретні місця російських наступів.

Російські сили продовжують спроби перегрупувати та передислокувати підрозділи, виведені з північно-східної України для підтримки наступу у східній Україні, проте ці підрозділи навряд чи зможуть забезпечити прорив російських військ, і їхній моральний дух залишає бажати кращого.

Російські сили вздовж осі Ізюм-Слов'янськ не досягли територіальних успіхів за останні 24 години. Українські контратаки у напрямку Херсона продовжують загрожувати російським позиціям навколо міста.

2.

Основні висновки:

1) Українські війська продовжували протистояти російським атакам у районах південно-західного та східного Маріуполя, зокрема в порту та на металургійному заводі «Азовсталь».

2) Українські війська продовжували відбивати щоденні атаки росіян у Донецькій та Луганській областях.

3) Російська ракета "Точка-У" вразила евакуаційний пункт на залізничній станції ***Краматорськ*** на сході України, загинуло щонайменше 50 і поранено близько сотні евакуйованих.

4) Російські війська продовжували наступи на південь від ***Ізюма*** в напрямку ***Слов'янська*** та ***Барвінкового***, але не зайняли жодної нової території.

5) Українські контратаки, ймовірно, охопили територію на захід від ***Херсона***, загрожуючи російському контролю над містом.

3.

Російські війська все частіше відмовляються відновлювати бойові дії, і Кремль, як і раніше, не готовий швидко перекинути ефективні сили з північного сходу України для участі в операціях на Донбасі.

Український Генеральний штаб повідомив, що понад 80% особового складу деяких невказаних російських підрозділів, які раніше брали участь у бойових діях, відмовляються повертатися на фронт.

За повідомленнями, російські командири відмовляються відпускати солдатів, які закінчили термін контракту на службу, змушуючи їх залишатися у своїх підрозділах.

Українська ГУР стверджує, що перехопила листа начальника ракетних військ та артилерії Росії Михайла Матвєєвського до кількох російських навчальних центрів із закликом до подальшої цензури військовослужбовців, які проходять навчання, та заохочувала пропаганду, що наголошує на грошових перевагах служби на війні.

Частини 6-ї загальновійськової армії (ОА), 20-ї ОА, 1-ї гвардійської танкової армії та берегових військ Північного та Балтійського флотів Росії продовжують зусилля з перегрупування для можливої передислокації у східну Україну.

Генеральний штаб додатково повідомив, що командувач Західного військового округу Росії генерал-полковник Олександр Журавльов (перша пряма згадка про Журавльова з початку війни) планує зняти генерал-майора Івана Білявського з посади начальника управління кадрів через низьку кількість призовників.

4.

Основні зусилля – Східна Україна (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);

1) Допоміжне зусилля 1 - Харків та Ізюм;

2) Допоміжне зусилля 2 – південна вісь;

3) Зусилля підтримки 3 – Суми та північно-східна Україна.

5.

Допоміжне основне зусилля – ***Маріуполь*** (російська мета: захоплення ***Маріуполя*** та ослаблення українських захисників)

Станом на 8 квітня українські сили продовжували чинити опір російським атакам у південно-західних та східних районах ***Маріуполя***.

Мер ***Маріуполя*** 8 квітня спростував твердження російської сторони про захоплення центру ***Маріуполя*** 7 квітня.

Андрюшенко сказав, що російські сили контролюють чверть міста, включаючи Драматичний театр та штаб-квартиру СБУ, але це не весь центр міста.

Андрюшенко підкреслив, що більшість відеозаписів з російськими силами були геолоковані на околиці ***Маріуполя***, і сказав, що українські сили контролюють ***Приморський*** район (південний захід ***Маріуполя***), частину східного берега району ***Азовсталь*** (центр ***Маріуполя***), узбережжя на південний захід , і навіть кілька заводських районів.

На кадрах, опублікованих у соціальних мережах, видно, як 7-8 квітня російські та маріонеткові сили вели штурм металургійного заводу "Азовсталь", а проросійські джерела стверджували, що 3000 українських військових залишаються на підприємстві, підтверджуючи, що українські сили зберігають плацдарм у східному, який, як раніше стверджували російські сили, був захоплений.

Українські сили додатково опублікували кадри, прив'язані до східного ***Маріуполя***, про бої з російськими силами 8 квітня.

6.

Підпорядковане основне зусилля – ***Донецька*** та ***Луганська*** області (російська мета: Захоплення всієї території ***Донецької*** та ***Луганської*** областей, на яку претендують російські проксі на Донбасі)

Українські сили продовжували відбивати щоденні російські атаки у ***Донецькій*** та ***Луганській*** областях.

Український Генеральний штаб заявив, що українські сили відбили сім російських атак за останні 24 години і заявили про знищення чотирьох танків, двох артилерійських систем та 11 автомобілів.

Російські сили, як і раніше, зосереджені на взятті ***Рубіжного*** та ***Попасної*** в ***Луганській*** області та зосереджені на ***Маринці*** в ***Донецькій*** області.

Українські військові та цивільні чиновники продовжують попереджати, що російські сили накопичують війська для великого наступу на сході України.

8 квітня російська ракета " Точка-У " вразила пункт евакуації цивільного населення залізничної станції Краматорська, вбивши щонайменше 50 і поранивши близько сотні евакуйованих.

Спроби Росії заперечувати факт удару є цілком хибними.

Проросійські Telegram-канали та Міністерство оборони Росії спочатку стверджували, що російські війська завдали високоточних ударів по залізничних станціях на Донбасі, а потім після появи інформації про важкі жертви серед цивільного населення відмовилися від цих заяв.

Джерела в Росії та ДНР стверджували, що удару не було і що українські сили завдали удару під хибним прапором, сміховинно заявляючи, що російські сили не використовують ракету "Точка-У", незважаючи на те, що Росія розробила "Точку", явно використала її у попередніх ударах і підтвердила повідомлення про те, що 8-а загальновійськова армія Росії (діюча на Донбасі) оснащена цією ракетою.

7.

Підтримка зусиль № 1 - ***Харків*** та ***Ізюм***: (Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у ***Луганській*** області та закріплення українських сил навколо ***Харкова***)

8 квітня російські війська продовжували обстрілювати громадську інфраструктуру ***Харкова*** та його околиць.

Український Генеральний штаб додатково повідомив, що російські війська встановлюють мінні поля навколо ***Харкова***, чекаючи українських контратак.

8 квітня російські війська продовжили атаки на південь від ***Ізюму*** у напрямі ***Слов'янська*** і ***Барвінково***, але не захопили нових територій.

Місцева влада продовжувала закликати цивільне населення евакуюватися з цього району.

8.

Зусилля підтримки №2 - Південна вісь: (Мета: захист ***Херсона*** від українських контратак)

Українські контратаки, ймовірно, звільнили нові території на захід від ***Херсона***, загрожуючи російському контролю над містом.

Український Генеральний штаб повідомив, що 8 квітня російські війська зробили безуспішні контратаки проти українських позицій на захід від ***Херсона***.

Канадський доброволець, який воює з українськими силами, заявив 8 квітня, що його підрозділ бореться у ***Білозерці***, за 15 км на захід від Херсона, але ISW не може незалежно підтвердити цю заяву.

Губернатор ***Миколаївської*** області Віталій ***Кім*** заявив 8 квітня, що російські сили контролюють лише ***Снігурівку*** (північ ***Херсона***) у ***Миколаївській*** області, підтвердивши попередні повідомлення про те, що українські контратаки значною мірою відтіснили російські сили назад у ***Херсонську*** область.

Кім заявив, що російські сили продовжують обстрілювати ***Миколаїв*** та намагаються поширити фейки про те, що вони атакуватимуть ***Миколаїв*** тисячами танків та 5000 військ, яких у російських сил немає у Херсоні.

Російські сили на південному напрямку залишаються в обороні та продовжують втрачати позиції внаслідок ефективних українських контратак.

9.

Підтримувальні зусилля № 3 - ***Суми*** та північно-східна Україна: (Російська мета: Вивести бойову міць у повному порядку для передислокації до східної України)

Український Генеральний штаб підтвердив 8 квітня, що російські війська повністю виведені із ***Сумської*** області, підтвердивши повідомлення місцевої цивільної влади від 6 квітня.

Місцева влада попередила цивільне населення не повертатися додому і триматися подалі від російської техніки, більша частина якої була замінована.

Роботи зі знешкодження українськими силами вибухових пристроїв, ймовірно, займуть тижні або місяці, при цьому голова Національної поліції України Ігор ***Клименко*** заявив 8 квітня, що лише в ***Ірпені*** українські сили знешкодили понад 3000 вибухових пристроїв.

Український Генеральний штаб повідомив, що чотири російські БТГ залишаються на українсько-білоруському кордоні для закріплення українських сил на місці, хоча ймовірність того, що ці сили розпочнуть нові наступальні операції, вкрай мала.

***

№ 38.

Позачергові міркування Тома ***Купера*** про особливості організації росармії та призначення нового командувача.

Читати дрібку тривожно, але є ну дуже приємні моменти.

Оригінал: https://medium.com/@x_TomCooper_x/supplement-reorganisation-of-the-rfa-command-in-ukraine-d1bb674718fc

За співпрацю в перекладі дякую Микола ***Ковальчук***

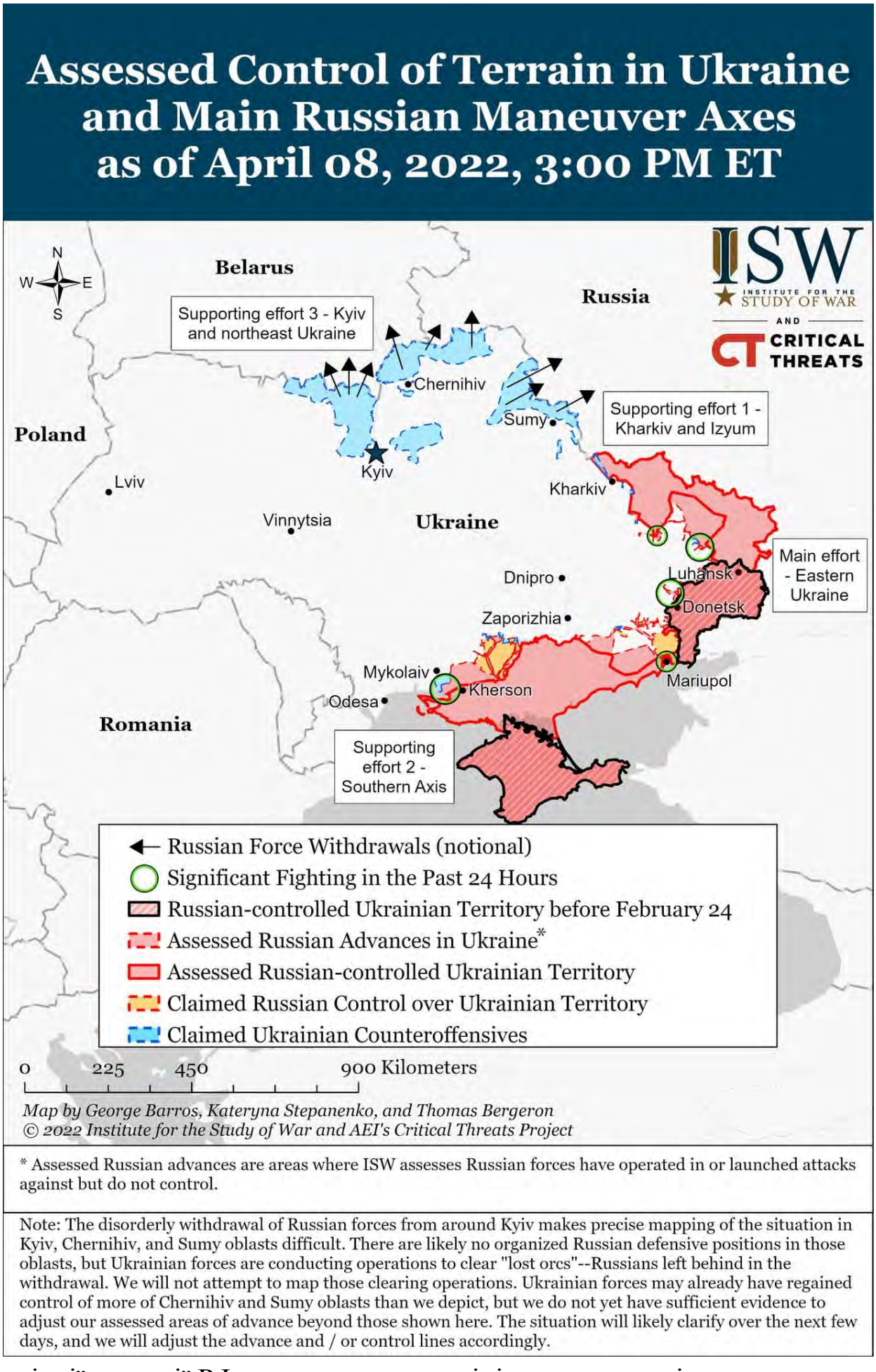
2022-04-09

РЕОРГАНІЗАЦІЯ КОМАНДУВАННЯ РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ В УКРАЇНІ

А пам’ятаєте мій вираз «Keystone Cops in Moscow»…? [ми перекладаємо його як «вишестоящі органи в москві» - ред.]

Насправді, «The Keystone Cops» це група комедіантів, що знімали ідіотичні комедії про винятково тупих поліцейських ще в 1912-1917 роках.

Так от, ще від часу російської інтервенції в Сирії у вересні-жовтні 2015 року, «дії» росармії та росавіації, а також «діяльність» спікера російського міноборони генерал-майора ***конашенкова*** дуже нагадували мені фільми про тих недолугих поліцаїв: всі «щось роблять», а в результаті – повний хаос. І дійсно, всі оці масові вбивства та виняткова руйнація, що є результатами

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Note: The disorderly withdrawal of Russian forces from around Kyiv makes precise mapping of the situation in Kyiv, Chernihiv, and Sumy oblasts difficult. There are likely no organized Russian defensive positions in those oblasts, but Ukrainian forces are conducting operations to clear "lost orcs"--Russians left behind in the withdrawal. We will not attempt to map those clearing operations. Ukrainian forces may already have regained control of more of Chernihiv and Sumy oblasts than we depict, but we do not yet have sufficient evidence to adjust our assessed areas of advance beyond those shown here. The situation will likely clarify over the next few days, and we will adjust the advance and / or control lines accordingly.

« д і й »

авіації та армії РФ, нагадують якусь ідіотичну комедію…

Й усі новини, що надходять з москви за останні 24-36 годин, принаймні в тому, що стосується України, є «дуже добрим» тому підтвердженням.

Для людей, як-от я, організація росармії вкрай «проста»:

- путін є «главнокомандующим», він віддає накази шойгу, шойгу передає їх штабам військових округів (в даному випадку – західного та південного ВО), командування округів спускає їх на штаби польових армій (всіх оцих гвардійських танкових та загальновійськових і т. д.). Саме отак росармія покладає свої цілі, саме так її організовують, екіпірують і готують до «дій».

А от тепер виявляється, що нічого з цього не працює.

Натомість, у «повній згоді» з принципом «дайте пацанам заробити їхні медалі», путін віддає «накази» напряму командирам польових армій (при цьому, помітьте, він ніколи не віддає чітких та прямих наказів, за які б потім треба було відповідати; путін говорить «жорсткими директивами», з тим, щоб далі була можливість звинувачувати виконавців, якщо що піде не так). шойгу, міноборони, командування округів не відіграють при цьому жодної ролі – хіба можуть моніторити, як довкола них розростається хаос… відтак, виходить, що кожен начармії веде власну воєнну операцію. І ніхто їх не координує.

Очевидно, що накази путіна базовано на його політичних інтересах, бажаннях та ілюзіях, а зовсім не на воєнних реаліях:

- кожен командир кожної польової армії віддає розпорядження своїм військам, відповідно до того, як він розуміє вимоги путіна – навіть якщо бачить, що більшість наказів не мають жодного сенсу.

Хіба тоді дивно, що результатом є повна лажа?

- Десантні частини 35-ої армії рухалися без жодної координації з механізованими підрозділами 36-ої, бо тамті рухалися надто повільно, а коли доїхали, то вже нікого було підтримувати. Відповідно, погромлені підрозділи 35-ої відступили в тил 36-ої (та інших частин), що й створило отой «легендарний» корок їхніх колон забезпечення… [Це стосовно ситуації на захід від Києва – перекл.].

Інший приклад:

- наступ 1-ої танкової армії, фактично, розвалився [а це вже на схід від столиці – перекл.], бо 2-га загальновійськова [яка рухалася паралельно – перекл.] не завдавала собі клопоту з охороною її колон постачання;

відтак, наступ 2-ої армії на Київ колапсував, а 6-ту армію розгромила одна-єдина українська механізована бригада – і все тому, що перша танкова металася між ними й не знала, що захищати: південний фланг одних чи північний інших.

Координації між польовими арміями РФ не було зовсім:

- Кожен начармії діяв сам по собі, відповідно до «наказів згори». Ну, точно, як ті тупі поліцейські з фільму…

До речі,

таку практику можна спостерігати мало не в усіх операціях на південь від ***Ізюма*** та під ***Сєвєродонецьком*** протягом минулих кількох днів:

- рештки 1-ї танкової армії та 20-ї загальної армії погнали через позиції 6-ї армії з наміром «оточити лінію розмежування» з півночі. Незалежно від цього, 1-й армійський корпус отримав наказ наступати і захопити Сєвєродонецьк: навіщо намагатися оточити місто з одного боку і водночас атакувати його з іншого? Це безглуздя якесь.

Очевидно, не було жодної координації між чотирма задіяними наземними арміями:

- кожен командувач виконував окрему послідовність наказів, а їхні підрозділи не надавали один одному взаємної підтримки…

(До речі, цим також можна пояснити, чому жоден «гуманітарний коридор» не спрацював. Наприклад: як росіяни могли координувати евакуацію цивільних із Маріуполя, якщо маршрут евакуації пролягав через території, контрольовані 1-м армійським корпусом та 8-ю, а потім ще й 58-ю загальною армією, — а ці три угрупування не координували між собою навіть бойових дій?) [схоже, автор має астрономічно перебільшене уявлення щодо гуманності росіян — перекл.]

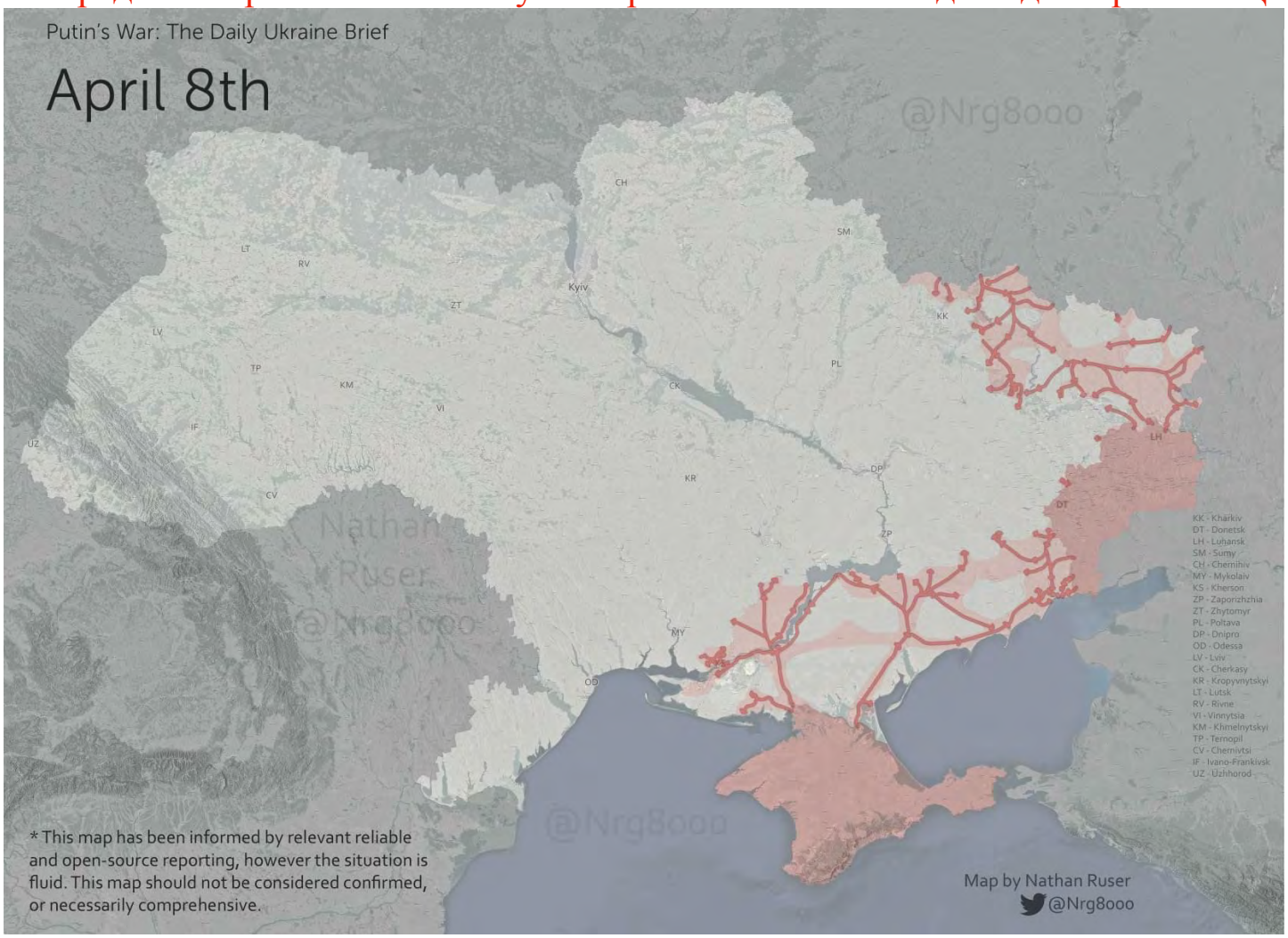
Що ж, не знаю, хто забезпечив це «злагодження», але **від учора вся вертикаль підпорядкування в російській армії набула нарешті вигляду, який мусила б мати від початку**.

Надалі всіма операціями в Україні керуватиме одне, об’єднане командування.

А саме:

- штаб південного військового округу під командуванням генерала армії алєксандра ***дворнікова***. [Він на фото].

(Зверніть увагу: найближчим часом західні експерти надаватимуть безліч коментарів щодо «сирійського бойового досвіду» цього дворнікова. Скажу наперед: не морочте мені голову з «сирійським бойовим досвідом» росіян! Це

дурниці: кожен російський генерал та кожен пілот або член екіпажу ВКС мав цей «сирійський бойовий досвід» — і помогло воно їм?)

Значно важливіше інше:

а) Доктрина, організація, оснащення та тренування російської армії передбачає командування штабом місцевого військового округу; досі все відбувалося в інший спосіб; надалі відбуватиметься саме так, як мало бути.

б) Як генерал армії ***дворніков*** має вищий ранг, аніж усі командувачі задіяних армій (вони генерал-полковники); це означає, що його наказів ніхто не обговорюватиме, не буде звичних уже змагань між генералами, жодних «кожен сам за себе» — як це було досі.

в) Найголовніше те, що тепер за всім стоїть ***дворніков***, тож офіцерам не доведеться «покидати свої війська під час наступу» через ідіотські директиви путіна; тепер є чітка вертикаль підпорядкування та

вертикаль відповідальності: офіцерам доведеться «бути на місці», щоб командувати й координувати.

(Ще одне: варто мати на увазі, що війська під командуванням дворнікова — 49-а і 58-а армії — діяли набагато краще, ніж усі решта армій, принаймні доки путін не наказав їм здійснити карколомні кидки до ***Вознесенська***, ***Маріуполя*** та ***Запоріжжя*** між 4 і 10 березня.)

Як усе це позначиться на майбутньому війни в Україні?

Думаю, коли про це стане відомо у медіа, буде чимало коментарів на зразок «політичні інтереси переважатимуть над воєнними пріоритетами», — проте я розраховую на цілком протилежні наслідки:

- воєнна обстановка переважатиме над політичними інтересами. Звичайно, дворніков спробує досягнути якихось значних успіхів, і то «скоро», але його перевага в тому, що зараз він тримає всі ниточки у своїх руках.

Це помітно навіть за вчорашніми звітами:

- схоже, росармія припинила усі свої (безглузді та затратні) наступи. Вони припинили наступ на південь від ***Ізюма***, зупинили просування в напрямку ***Сєвєродонецька***. Схоже, вони також відступають під ***Харковом*** (залишаючи за собою великі мінні поля). Тепер росіяни візьмуть кілька «вихідних», даючи змогу підрозділам полатати частину втрат, поповнити і відновити живу силу, полагодити транспорт… а після того вони повернуться, можливо, у значно краще керованому стані, аніж будь-коли з 24 лютого.

*[Напевне, знову даються взнаки стартові уявлення Тома Купера, що в росармії таки є притомні генерали. Утім, вже на нашій пам'яті він кілька разів розчаровувався – наприклад, в діях того ж генерала **зуська**. Врешті, звідки в такій корумпованій системі вмілі командувачі? – ред.].*

***

№ 39.

2022-04-09

Четверть российских войск, участвующих в полномасштабной войне в Украине, уже недееспособна, сообщает CNN со ссылкой на неназванного европейского чиновника.

У рашистов, неожиданно для них, каждый день происходят большие потери. Кроме того, у них плохая материально-техническая база и ненадлежащее обеспечение.

В преддверии вторжения Россия разместила у границ с Украиной примерно 120 батальонных тактических групп (БТГ). Через шесть недель войны примерно 29 из них вышли из строя. Остатки отдельных БТГ начали объединять в новые группы.

***

https://www.cnn.com/europe/live-news/ukraine-russia-putin-news-04-09-22/index.html

Quarter of Russian forces "effectively inoperable," says European official

From CNN's Oren Liebermann

About one quarter of Russian forces used in the invasion of Ukraine are “effectively inoperable,” according to a European official, following heavy losses, poor logistics and sustainment.

Russia had arrayed approximately 120 Battalion Tactical Groups (BTGs), around Ukraine ahead of the invasion, CNN reported at the time.

Six weeks into the war, approximately 29 of those are now out of commission, the official said.

Russian forces have tried to combine some of the remaining parts of the BTGs into coherent fighting units, using the remains of two or three BTGs to attempt to make one, the official added.

Some background: The comments come a day after Kremlin spokesperson Dmitry Peskov briefly admitted on Thursday that Russia had suffered “significant” losses of its troops in Ukraine, calling it “a huge tragedy” for the country in an interview with Sky News.

Asked whether the withdrawal of Russian troops from Kyiv and its region could be seen as “a humiliation” for the Kremlin, Peskov said using those words would be “a wrong understanding of the situation.”

“We have significant losses of troops and it’s a huge tragedy for us,” Peskov admitted, before claiming the reason for Russia’s withdrawal from the Kyiv

and Chernihiv regions was “an act of goodwill during the negotiations between the Ukrainian and Russian delegations.”

Peskov added that Russia did so to “lift tension from those regions in order to show Russia is really ready to create comfortable conditions for the continuation of the negotiations.”

CNN has been unable to verify how many Russian troops have been killed in Ukraine. Last month, pro-Putin Russian tabloid Komsomolskaya Pravda reported the toll was 9,861 -- multiple times higher than official figures from the Kremlin. The figure, which was attributed to the ministry and later retracted by the paper -- which claimed it was hacked -- was not confirmed by the Kremlin.

US and NATO officials estimated last month that Russian casualties range from between 3,000 to 10,000. Ukrainian officials have claimed the toll is even higher.

CNN’s Martin Goillandeau contributed reporting to this post.

***

№ 40.

2022-04-10

Оцінка російської наступальної кампанії від Інституту вивчення війни за 9 квітня 2022 р.

1.

Російські військові намагаються створити достатню бойову міць, щоб захопити та утримати частини ***Донецької*** та ***Луганської*** областей, які вони наразі не контролюють, після завершення захоплення ***Маріуполя***.

Є вагомі підстави поставити під сумнів здатність російських збройних сил зробити це та їхню здатність ефективно використовувати відновлену бойову міць, незважаючи на повідомлення про спрощення російської командної структури.

2.

Ми оцінюємо, що російським військовим буде важко зібрати значні та боєздатні сили механізованих підрозділів для дії на ***Донбасі*** протягом наступних кількох місяців.

Росія, ймовірно, продовжуватиме кидати сильно пошкоджені та частково відновлені підрозділи по частинах у наступальні операції, які приносять обмежений виграш за велику ціну.

Тим не менш, росіяни, ймовірно, досягнуть успіху і можуть або захопити в пастку, або виснажити українські сили, достатньо, щоб зайняти більшу частину ***Донецької*** та ***Луганської*** областей, але принаймні однаково ймовірно, що ці російські наступи досягнуть кульмінації, перш ніж досягти своїх цілей, як вже бувало в подібних російських операціях.

3.

Російські підрозділи, які воювали в Україні, отримали страшні збитки.

Підрозділи з таким рівнем втрат неефективні — вони практично не мають бойової потужності.

Поєднання свідчень та заяв, офіційних осіб США та інших країн НАТО, вказує на те, що більшість російських сил, виведених з найближчих околиць Києва, ймовірно, потраплять до категорії підрозділів, які залишаться неефективними в бою, доки не будуть відновлені.

4.

Реконструкція цих частин для відновлення хоч трохи помітної частки їхньої номінальної потужності займе місяці.

Російські військові повинні будуть прийняти до своїх лав нових солдатів, які повернуть підрозділам повну чисельність, а потім дати цим солдатам час на інтеграцію до підрозділів.

Також необхідно буде дати цим підрозділам можливість провести тренування, оскільки підрозділ – це щось більше, ніж сума окремих солдатів та машин.

Бойова міць підрозділу значною мірою обумовлена його здатністю діяти як єдине ціле, а не як група окремих людей.

Навіть добре навченим професійним солдатам потрібен час, щоб навчитися воювати разом, а російські солдати далеко не такі добре навчені.

Підрозділ також повинен замінити втрачені та пошкоджені машини та відремонтувати ті, які можна відремонтувати.

Особовому складу підрозділу потрібен час, щоб відновити свій бойовий дух та волю до боротьби, які сильно постраждали від приниження поразки, стресу та емоційного збитку від зазнаних втрат.

Ці процеси займають багато часу.

Їх неможливо здійснити за кілька тижнів, не кажучи вже про ті кілька днів, які, зважаючи на все, готове надати російське командування.

Таким чином, російські сили, які виведені з околиць Києва та повертаються для ведення бойових дій на Донбасі протягом найближчих кількох тижнів, не будуть відновлені.

У кращому разі, вони будуть підлатані та поповнені не свіжими солдатами, а солдатами, взятими з інших пошарпаних та деморалізованих частин.

Такі війська не володітимуть бойовою міццю батальйону.

5.

Російські збройні сили, ймовірно, мають мало, або взагалі не мають у резерві частин повного складу для розгортання в Україні через недосконалу схему мобілізації, яка не може бути виправлена під час короткої війни.

Росіяни не розгорнули полки та бригади для вторгнення в Україну – за рідкісним винятком, як ми вже зазначали раніше.

Натомість вони взяли окремі батальйони з багатьох полків і бригад з усіх своїх сил.

Ми вже виявили елементи майже всіх бригад і полків російської армії, повітрянодесантних військ та морської піхоти, які беруть участь у бойових діях в Україні.

Рішення сформувати зведені організації з окремих батальйонів, об'єднаних у спеціальні формування, погіршило ефективність цих підрозділів, що йшлося у попередніх звітах.

Воно також прирікає російських військових на повторення цієї помилки протягом усього конфлікту, оскільки в російській армії, ВДВ та морській піхоті, швидше за все, залишилося мало чи взагалі не залишилося неушкоджених полків чи бригад.

У росіян немає іншого вибору, крім як продовжувати кидати окремі батальйони в спеціальні формування, поки вони не відновлять цілі полки та бригади, а цей процес, мабуть, займе роки.

Повідомлення про російські зусилля щодо мобілізації нових призовників для поточних операцій також трохи (ненавмисно) вводять в оману.

Росія перебуває на етапі щорічного весняного призову, який зазвичай залучає близько 130 000 молодих людей на навчання протягом року обов'язкової військової служби.

Російські військові також зробили низку інших зусиль щодо набору нових контрактників (професійних солдатів) та розширення резерву, про що ми повідомляли в інших публікаціях.

Офіційний представник Міністерства оборони США, виступаючи 8 квітня, зазначив, що росіяни, схоже, намагаються повернути до військ 60 000 резервістів.

Чиновник зазначив, що

> - *"ще належить з'ясувати, наскільки вони досягнуть успіху в цьому, куди направлять ці підкріплення, скільки тренувань вони пройдуть".*

Це застереження дуже важливе.

Росія, ймовірно, вже вичерпала резервістів, чия початкова служба по призову і молодість роблять їх найбільш ефективними в бою, як ми вже повідомляли раніше.

Нова партія резервістів старша, що означає, що вони ще далі від досвіду служби у військових частинах і що їхні військові навички та звички, ймовірно, серйозно деградували.

Росіяни в принципі повинні витратити багато тижнів або місяців на перепідготовку цих резервістів, перш ніж знову включити їх до бойових частин для участі у боях.

Якщо вони цього не зроблять, то ці резервісти, швидше за все, додадуть відносно мало ефективної бойової сили тим підрозділам, в які вони потраплять.

Призовники, які проходять базову підготовку, ще більш далекі від того, щоб забезпечити значне збільшення ефективної бойової потужності.

Якщо протягом найближчих кількох місяців їх відправити в передові частини, то вони стануть просто «гарматним м'ясом».

Росіяни не можуть розраховувати на користь приблизно від 200 000 призовників і резервістів, яких вони зараз мобілізують, раніше кінця літа або осені.

Якщо вони відправлять цих людей воювати раніше за цей термін, вони зазнають непропорційно великих втрат і при цьому мало що додадуть до ефективної сили будь-яких підрозділів, до яких вони приєднаються.

7.

Моральний дух є ключовим елементом бойової сили, і постійні повідомлення показують, що моральний дух навіть елітних російських підрозділів залишається дуже низьким.

Російський Telegram-канал, що веде репортаж із Пскова, де дислокується елітна 76-та гвардійська повітряно-десантна дивізія, 7 квітня зазначив, що дедалі більше десантників відмовляються воювати.

У повідомленні йдеться, що багато десантників подали заяви про звільнення, які командири відмовляються приймати.

Повідомлялося, що сім'ї деяких солдатів звернулися до російських судів, щоб змусити російських військових прийняти заяви про відставку.

6 квітня телеканал заявив, що 60 десантників відмовилися воювати і звільнилися.

Глава Російської правозахисної організації " Агора " повідомив 8 квітня, що військовослужбовці Росгвардії відмовилися їхати в Україну або, поїхавши і вийшовши, відмовляються від наказу повернутися в бій.

Українська військова розвідка додатково заявила 9 квітня, що російські солдати завдають каліцтва, щоб уникнути необхідності повернутися в бій.

ГУР повідомила про розшифровку перехопленого нею дзвінка російського офіцера своїй дружині, в якому він скаржився на брак продовольства, передбачав, що війна не буде іти добре, і висловлював надію, що він доживе до пенсії.

ГУР також повідомила, що елітний російський підрозділ "Спецназ", що воював у Сирії, відмовився продовжувати бойові дії в Маріуполі після того, як з 2 по 4 квітня зазнав 30 втрат.

Раніше ми вже повідомляли про інші випадки відмови російських солдатів та підрозділів воювати чи повертатися до України після відведення військ.

8.

Більшість цих повідомлень анекдотичні і не підтверджені, але картина, яку вони малюють, послідовна і узгоджується з діями російських військових в Україні, які спостерігаються на сьогодні.

Технічно у росіян достатньо здорових солдатів зі зброєю, щоб становити значну загрозу для східної України, і вони можуть виснажити українських захисників чисельністю, хоча, найімовірніше, ціною величезних втрат.

Але все вказує на те, що ефективна бойова міць російських підкріплень, які можуть попрямувати до східної України, становитиме лише малу дещицю від кількості солдатів і підрозділів, і тому результат боротьби далеко не зрозумілий.

9.

Росіяни, очевидно, намагаються вирішити одну з проблем, від якої постраждало їхнє початкове вторгнення, призначивши командувача Південного військового округу генерала Олександра ***Дворнікова єдиним загальним командувачем*** операцій на Україні.

- Принаймні два, а можливо, і три офіцери раніше командували окремими напрямками: Дворніков відповідав за південь та схід, а командувач Західного військового округу генерал Олександр ***Журавльов*** – за північ.

- Командувач Східним військовим округом генерал-полковник Олександр ***Чайко***, можливо, командував військами свого військового округу, які наступали на західному березі Дніпра, хоча ми не маємо підтвердження цієї гіпотези.

Відсутність єдиного головнокомандувача явно ускладнювало взаємодію російських військ, що діяли з різних напрямів вторгнення.

Призначення Дворнікова загальним командувачем тепер має сенс, враховуючи, що оголошені основні зусилля Росії майже всі перебувають у його зоні відповідальності.

10.

Проте таке спрощення російської командної структури не може вирішити всіх проблем російського командування.

Більшість підкріплень, які надходять до Донбасу, наприклад, прямують з інших військових округів.

Активний наступ російських військ із ***Ізюму*** на південний схід спирається на концентрацію російських сил навколо ***Харкова***, який, у свою чергу, спирається на центр логістики ***Білгородської*** області в Росії – обидва ці регіони номінально перебувають під контролем ***Журавльова***.

В найближчому майбутньому російські сили, ймовірно, продовжуватимуть боротися за створення послідовних та ефективних механізмів командування та управління.

11.

Російські сили продовжували наступальні операції в ***Маріуполі***, вздовж осі ***Ізюм-Слов'янськ***, а також навколо ***Рубіжного*** та ***Попасної*** протягом останніх 24 годин, але досягли незначних успіхів.

12.

Основні висновки

1) Росія навряд чи зможе накопичити бойову міць для боротьби на сході України пропорційно до кількості військ та батальйонних тактичних груп, які вона туди спрямовує.

2) Російські військові продовжують страждати від руйнівних проблем із моральним духом, набором та утриманням особового складу, що серйозно підриває їхню здатність ефективно воювати.

3) Результат майбутніх російських операцій на сході України залишається під великим питанням.

13.

ISW оновила свою оцінку чотирьох основних зусиль, в яких беруть участь російські сили.

Основні зусилля – Східна Україна (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);

Допоміжне зусилля 1 - Харків та Ізюм;

Допоміжне зусилля 2 – південна вісь;

Зусилля підтримки 3 – Суми та північно-східна Україна.

Основні зусилля – Східна Україна

14.

Допоміжні основні зусилля – Маріуполь (російська мета: захоплення

Маріуполя та ослаблення українських захисників)

Російські сили продовжували наступальні операції із захоплення ***Маріуполя*** протягом останніх 24 годин, але, схоже, досягли незначних успіхів.

15.

Підпорядковане основне зусилля – Донецька та Луганська області (російська мета: Захоплення всієї території Донецької та Луганської областей, на яку претендують російські проксі на Донбасі)

Російські сили зосередилися на атаках на ***Рубіжне***, ***Попасну*** та ***Сєвєродонецьк*** протягом останніх 24 годин, хоча вони не досягли значних територіальних успіхів.

За повідомленнями, елементи 423-го мотострілецького полку та 13-го танкового полку, обидва з 4-ї гвардійської танкової дивізії 1-ї гвардійської танкової армії (Західний військовий округ), були помічені поблизу ***Сєвєродонецька***.

16.

Підтримка зусиль № 1 - ***Харків*** та ***Ізюм***: (Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у Луганській області та закріплення українських сил навколо Харкова на місці)

Російські сили продовжували накопичуватися навколо ***Харкова***, мабуть, готуючись підтримати наступ на південний схід від ***Ізюму*** у бік ***Слов'янська***.

9 квітня український Генштаб повідомив, що дві російські БТГ перекинуті з ***Білгорода*** до ***Шевченківського*** району ***Харкова*** 8 квітня, і що росіяни використали засоби радіоелектронної боротьби для порушення стільникового зв'язку, щоб приховати свої пересування.

8 квітня російські війська провели обмежену атаку у районі ***Ізюма***, але, за даними українського Генштабу, просунулися незначно[30].

17.

Зусилля з підтримки № 2 – південна вісь: (Мета: захист ***Херсона*** від українських контратак)

За останні 24 години не надходило повідомлень про значну активність у цьому напрямку.

18.

Підтримуючі зусилля № 3 - ***Суми*** та північно-східна Україна: (Російська мета: Вивести бойову міць у справному стані для передислокації до східної України)

За останні 24 години не надходило повідомлень про значну активність у цьому напрямку.

***

№ 41.

Алексей Копытько ФБ

2022-04-10

Что происходило в ноябре 2021-феврале 2022, когда «нас предупреждали»

Дисклеймер.

Мне бесконечно всё равно как воспримет этот текст подавляющее число добрых людей, его прочитавших. И как будут относиться лично ко мне. Как и всё написанное на этой страничке, эти буквы – исключительно моё субъективное мнение.

Я отдаю себе отчёт, что сейчас этот текст будет воспринят плохо. Такая ситуация. Горячая. Много боли. Люди не хотят принимать факты и анализировать сложные явления. Они ищут подтверждение тому, во что уже поверили, что им близко. Это нормально – нужны силы, чтобы выжить.

Написан текст потому, что:

1) было много вопросов от людей, к которым я отношусь с уважением, хоть и часто спорю.

2) возможно, он даст какие-то подсказки тем, кто накануне решающих событий пытается разобраться и ищет точку опоры.

3) чтобы к нему можно было вернуться через несколько месяцев, когда нужно будет с чем-то свериться.

4) в сети творится какая-то дичь, словно война уже закончилась, и пришло время наказывать невиновных и награждать непричастных. Ничего не закончилось, даже близко…

Так вот.

1. Первое

Любой, у кого есть хоть какие-то мозги, не может отрицать. Даже сейчас. Даже сейчас. Даже сейчас. Даже сейчас. Даже сейчас. На фоне растерзанного Мариуполя, израненного Харькова, изувеченного Чернигова. После геноцида в Буче, братских могил в многоэтажках Бородянки, вокзала в Краматорске. На фоне террора на Херсонщине. Даже сейчас. Уровень вовлечения и реакция со стороны «цивилизованного мира» остаются неадекватными ситуации. Не недостаточными, а неадекватными. Нелогичными, если в основе логики – недопущение / борьба с тем, что олицетворяет собой Кремль.

Принимаемые сейчас на Западе решения были бы идеальны в ноябре и хороши в декабре 2021. Они были бы слегка запоздалыми в январе, когда НАТО предложили «собрать манатки». Но ещё могли бы повлиять в феврале. До того, как. Но маємо те, що маємо.

А теперь мысленно перенеситесь в конец октября 2021 г. Когда «внезапно» заговорили о грядущем вторжении. И представьте, какой уровень «поддержки» был тогда.

Многие вполне вменяемые люди до сих пор отказываются принять.

Все, кто тогда «предупреждал» о вторжении. Все. Не предлагали Украине опций «вот мы сейчас введём страшные санкции и дадим вам оружие для обороны». Была только одна опция - «предложить Украине сдаться». Капитулировать. Стать частью большого ОРДЛО под контролем России.

Украинское военно-политическое руководство ОТКАЗАЛОСЬ капитулировать. Это решение было принято ВОПРЕКИ позиции наших партнёров.

В конце года нашим партнёрам доказывали, что Украина будет сражаться НЕСМОТРЯ НА любые их решения.

Проверьте,

> - Например, посмотрите публикацию министра обороны Алексея Резникова на AtlanticCouncil от 03.12.21. Там же были описаны последствия невмешательства Запада – от миллионов беженцев до глобального продовольственного кризиса, если полномасштабную войну не удастся упредить. Всё уже сбылось!

Это то, что было изложено прямым текстом публично.

В тот момент единственной опорой в борьбе с Россией был УКРАИНСКИЙ НАРОД. Поэтому приоритетом для военно-политического руководства было

укрепление веры украинского народа в свою армию и свои силы. Происходило это под страшным медийным и политическим давлением.

У нас любят использовать Израиль для аналогий и как метафору. Так вот с ноября мы уже «Израиль».

Ибо в основе того, что стало Израилем – выбор, последовательный выбор НАПЕРЕКОР. «Нерациональное» решение бороться ВОПРЕКИ, вместо «благоразумного» соглашательства с теми, кому сложно отказывать.

Я убеждён, что в ноябре-январе военно-политическим руководством страны была УСПЕШНО РЕШЕНА задача по формированию основы для сопротивления с опорой на силу украинского народа. Это не только мои домыслы – это подтверждает социология, которая проводилась за средства налогоплательщиков стран-партнёров.

Вспомните,

> - Тогда в качестве прелюдии к вторжению те же партнёры указывали фактор «внутренней дестабилизации». Элементом дестабилизации является паника. К концу января этот фактор был нейтрализован. ВОПРЕКИ.

Социология зафиксировала рост уверенности украинцев в способность отразить атаку, ВОПРЕКИ тому, что творилось в медиа.

А теперь вспомните или поищите – КОГДА произошли первые заметные поставки оружия. Подскажу.

> - Они случились ПОСЛЕ того, как партнёрам пришлось смириться – Украина всё равно будет сопротивляться. И если бы нападение случилось на фоне полного отсутствия помощи, выглядело бы очень некрасиво.

Вы можете как угодно относиться ко мне или этим буквам. Но вам придётся отнестись к факту, что стингеры появились только в конце января. Чуть раньше появились ПТРК. Хотя запрос о помощи был другого уровня и намного раньше. Например, ещё в ноябре по настойчивой просьбе Украины приезжала мониторинговая миссия для проверки наших потребностей в ПРО и ПВО. Диалог вёлся не на уровне лозунгов, а на уровне очень прикладных доказуемых вещей. Надо было просто принять решение…

Эскалация началась на фоне ОТСУТСТВИЯ адекватной для ситуации поддержки и реакции свободного мира.

«Уничтожающие санкции» не введены до сих пор, хоть и тысячу раз обещаны! Вспомните, сколько было «превентивных» заявлений. И посмотрите, что на самом деле представляют собой «отключение от Swift» и транспортные санкции, особенно – морские. Сколько там исключений и каких. А ведь прошло уже 45 дней жестокой войны. Но это у нас. У некоторых – на носу пасхальные каникулы. Это не упрёк – это та ситуация, в которой мы находимся.

После того, как военно-политическое руководство Украины отказалось сдаваться, а Президент отказался покидать Киев, возникла новая реальность. К которой партнёры не были готовы. Возник «Израиль» с населением 40 млн, громадной территорией в центре Европы, яростно дерущийся с наводящим ужас врагом.

Вспомните, что Президенту Украины настойчиво не рекомендовали ехать в Мюнхен. Забыли уже? Речь его там забыли? А ведь столько было восторгов. Если бы Президент сбежал, многим было бы очень комфортно. Была бы «украинская Тихановская». Можно было бы выступать на престижных площадках по миру, фотографироваться, выслушивать сожаление и поддержку…

Но армия и народ выстояли, власть повела себя достойно. Поэтому у нас всё ещё есть страна. Во стократ лучше всех израилей.

2. Второе

Как оценить степень нашей готовности к войне?

По моему личному субъективному мнению, ситуация выглядит так: на нас, не завершивших подготовку, напал неготовый к войне враг. Который почувствовал, что баланс сил может серьёзно измениться не в его пользу, и это последний выгодный момент для нападения.

Тем, кто носится с криками «иностранные разведки предупреждали», я предлагаю думать хоть одной целой извилиной, а не половинкой.

Во всех публичных сообщениях рефреном звучала мысль – данные разведок одинаковые. Только практические решения противоположные: предложение сдаться и отказ сдаваться. Потому что интересы разные. Многим было бы гораздо комфортнее, если б мы сдались.

А теперь воспримите буквально.

20 февраля вечером, за три дня до эскалации, министр обороны Алексей Резников заявил (проверьте цитату): «по состоянию на этот час УДАРНОЙ

группировки (!) со стороны Российской Федерации ни в одном из мест, где они окружили Украину, ПОКА НЕ СФОРМИРОВАНО. Поэтому говорить о том, что будет завтра нападение, будет послезавтра нападение, неуместно. Но это не означает, что низкие риски, это не означает, что нет угрозы… Мы абсолютно осознанно оцениваем все риски и все угрозы. Украинские Вооруженные силы вместе со всем украинским народом готовы к сопротивлению». Этот вывод был на основании заключения украинской разведки.

Тем, кто хочет получить не политическую, а военную оценку, советую посмотреть выступление главкома Валерия Залужного на ток-шоу «Право на владу» 3 февраля 2022 г. Залужный прямым текстом говорит: «С 30 октября мы очень большую работу провели. И очень хорошо, что о ней совсем не говорят. И продолжаем эту работу вести сейчас. Значит, мы правильно всё делали. … Мы готовим те необходимые группировки, чтобы можно было дать отпор, и проводим мероприятия по планированию, и даже тренировки…». Этот эфир был уже после раскрученного в СМИ и соцсетях «визита директора ЦРУ», где «нам всё рассказали в деталях».

Весь период до начала эскалации была абсолютно адекватная оценка ситуации и делалось то, ЧТО МОЖНО БЫЛО СДЕЛАТЬ. Залужный вот прямо этими словами и говорит: «сделано то, что можно было сделать».

И Резников, и Залужный в один голос в те месяцы твердили – верьте в ЗСУ!

Что показали дальнейшие события?

В момент эскалации:

1)

Наша армия была готова. Вспомните. Россия планировала первым же ударом обнулить нашу авиацию и ПВО. Не вышло. Потому что авиация и ПВО были заблаговременно рассредоточены. Полученное от партнеров оружие также было рассредоточено, а в большинстве – передано в боевые части. Более того: в рамках зеркальных учений целый ряд боевых подразделений был заранее выведен из ППД по всему периметру. Это резко замедлило врага. Планы были сорваны.

2)

Враг начал атаку явно неподготовленным к такой операции. Доказательство - со стороны Беларуси, Сум, Чернигова наступательный порыв иссяк через три дня, оккупанты забуксовали без снабжения. Логистическая часть, которая является частью ударной группировки, не была готова. Т.е.,

данные нашей разведки, на которые опиралось наше военно-политическое руководство, были достоверными. И выводы были сделаны правильные. Штурм продолжался только там, где логистическое плечо было близким к нулю (Харьков, зона ООС, Мариуполь, Херсонская область).

3)

Наши войска вступили в равный бой с элитными штурмовыми частями России. Подчёркиваю. Наши достойно встретили всё самое лучшее, что есть (точнее – было) в России. Разгром десанта в Гостомеле и Василькове – ярчайшее доказательство. Мы сейчас это ещё не ценим по достоинству, потому что горячая фаза. Но пробуксовка оккупантов связана с тем, что самые боеспособные российские части просто выкошены. А тупое давление массой даёт ограниченный эффект. Парадоксально (на самом деле – объяснимо), что опытные части боевиков ОРДЛО воюют лучше, чем регулярные российские войска.

4)

Также **оказались верными наши внутренние оценки, что врагу не удастся взять Киев**. Хотя на самом высоком уровне партнёров столице отводили 3 дня на окружение – неделю на капитуляцию. Вспомните / проверьте.

5)

Главное – наш НАРОД был готов. Вероломное нападение врага, одно упоминание которого вызывает трепет половины мира, украинский народ не сломило.

Можете воспринимать мой вывод как субъективный. Но я в нём убеждён:

- **военно-политическому руководству нашей страны удалось УСПЕШНО реализовать операцию прикрытия для подготовки отражения возможной атаки.**

  - Учитывая внутриполитические, внешнеполитические и прикладные (военные) факторы, было сделано очень многое. Наверняка не всё, но многое.

И этого оказалось достаточно, чтобы выдержать первую волну атак. Как будет дальше – увидим. Когда-нибудь потом, лет через 15, если доживу, опишу ещё трек с Беларусью. Сейчас без комментариев.

3. Третье. Самое болезненное. Можно ли было предотвратить?

Не знаю. Всё для этого делали.

Россияне неплохо анализируют прикладные вещи. Они наверняка видели, что к концу марта украинская армия получит новое качество

> *(речь не только о ТРО. Речь о внедрении АСУ и многом другом, что разворачивалось с конца года. Например, самые крупные контракты на поставку брони и ряд других позиций, которые реализованы в марте, были заряжены в декабре-январе).*

По сути, Кремль был в ситуации: напасть в феврале, будучи неготовым, или отложить атаку на полгода, но столкнуться с ещё более сильной украинской армией? Они приняли решение – оно оказалось плохим.

Можно ли было избежать жертв и разрушений? Не знаю.

Я воспринимаю только те утверждения «Надо было…» / «А почему…?», которые учитывают хотя бы основные факторы.

Я спрашивал у специалистов. Они говорят разное, но сходятся в одном: сейчас многие крепки задним умом. Особенно те, у кого нет доступа к информации, и кто даже приблизительно не учитывает основные влияющие факторы. Если основывать выводы только на том, что нравится – это не выводы, это лозунги.

И последнее

Что меня несколько утомляет, так это количество человеко-крыс, повылазивших за последние дни и превративших Гостомель, Бучу, Бородянку и др. в фотозоны. В конце февраля их не было. Они растеклись чем-то жидким. Прям терминаторы, Т1000. В марте они начали подавать голоса и пытаться подруливать обороной. А теперь эти «отцы и матери победы» готовы вести бригады в бой. Желательно, дистанционно.

Уважаемые дамы и господа. Ещё рано. Самое трудное – ещё впереди. Не исключено, что вам опять придётся играть в терминаторов. Потому что враг готовится атаковать всей мощью. Будет много плохих новостей перед тем, как появятся хорошие. Так что не спешите, это фальстарт.

У меня нет никаких иллюзий на счет того, что будет дальше. При любом (!) развитии событий, даже если будет сожжён Кремль, нынешняя команда Минобороны попадёт под каток. Это законы жанра. Важно, чтобы это не разрушило длинные процессы, которые создают для страны стратегические преимущества и обеспечивают самодостаточность.

Вывод из всего этого – нашим гражданам следует научиться СЛУШАТЬ СВОИХ И ДОВЕРЯТЬ СВОИМ. Не красивым дядям и тётям, которые временно отличают Украину от Уганды. А своим. Без этого ничего не будет.

—-

Сейчас делается невозможное. И на фронте, и на внешнеполитическом/ дипломатическом уровне. Мы в эпицентре третьей мировой войны. Украина выиграет эту войну, только если будет реально смотреть на вещи.

У нас огромная страна. У нас только беженцев в Европе столько, сколько населения Хорватии. Мы уже понесли страшный урон и ещё понесём. Мы не знаем, как аукнутся нашим детям эти месяцы. И скольких людей мы сумеем вернуть в страну. Чтобы выбраться из всего этого, восстановиться и двигаться вперёд, нужна полная концентрация и полное отсутствие самообмана, ложных целей.

После победы у нас будет огромный вес. И те, кто сейчас наблюдают за нами из мирных комфортных городов, пытаются понять своё место в новом мире с новой Украиной. Ведь основной признак «Израиля» - он колюч и неудобен.

Подумайте, кому выгодно, чтобы мы вышли из этой войны, нарастив невероятную военную и моральную силу? Кто этому обрадуется?

«Предупреждают» иногда для того, чтобы толкнуть на ложный путь. Украина сейчас кровью платит за то, чтобы прислушиваться только к тем «предупреждениям», что отвечают интересам страны и её народа.

То, что сейчас происходит с нашей страной и нашими людьми – трагедия. Я даже в первом приближении не пытаюсь уместить в голове урон и последствия. Потому что это может парализовать волю, а нужна концентрация на том, что ведёт к победе.

Но в чём я уверен точно. Если бы в конце года случилась капитуляция – началась бы гражданская война. И вот тогда Россия нас бы просто разорвала. Погибло бы на порядок больше людей. Никакого мирного аншлюса по белорусскому сценарию не было бы. Это самообман. «Денацификацию» провели бы максимально тщательно.

И у нас не было бы шанса получить ту помощь, которую мы сейчас в борьбе, но выгрызаем. У нас не было бы ни единого шанса получить то будущее, за которое мы сейчас воюем.

Так что в краткосрочной перспективе нас ждёт много труда и страданий, но стратегически этот путь верен. Он приведёт нас к победе. А за победой будет успех и благополучие, которого мы хотим.

***

№ 42.

Звіт Тома Купера за три дні: інтенсивність воєнних дій слабне, хоча й не на всіх напрямках. Здається, потрохи намічається злам на нашу користь на півдні.

Оригінал:

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-9-10-11-april-2022-78fbb8e24a4e

За співпрацю в перекладі дякую Микола Ковальчук та Тетяна Саніна.

2022-04-12

ВІЙНА В УКРАЇНІ : 9, 10, 11 КВІТНЯ 2022

Всім доброго ранку, [опубліковано 12 квітня 2022 р. о 10.00 за Києвом] Ось мій звіт за 9, 10 та 11 квітня 2022 року.

1. СТРАТЕГІЯ

Попри заяви, мовляв, «західні санкції не мають жодного впливу», вони змушують росію пропускати платежі з обслуговування свого зовнішнього боргу та наближають її до дефолту.

Але не хвилюйтеся: славетний австрійський канцлер та стратегічний геній ***Негаммер*** *вчора (11 квітня) вже злітав у Москву, щоб «попосередничати» з путіном. Негаммер з ÖVP [Австрійська народна партія – перекл.] – саме тієї політичної сили, що впродовж останніх 30 років усіляко спонукала Австрію потрапити в майже повну залежність від російських нафти та газу. Його візит настільки ретельно планували, що навіть у Партії Зелених, яка складає з ÖVP коаліцію в уряді, нічого про це не підозрювали – що вже там говорити про інші уряди країн ЄС. Але, якщо чесно, то кого це цікавить? Для австрійського олігархату, який платить Негаммеру, стосунки з путіном та «візія» домінування російських банкового та нафтогазового секторів значно важливіші від почуттів усіх естонців, латишів, поляків, французів чи кого там ще. Почуття не роблять профіту, шо не ясно?*

Аби всі все добре зрозуміли, Негаммер заявив наперед, що нічого від розмови з путіном не чекає – це, звісно, багатьох здивувало: так нафіга ти туди їдеш? Я переконаний, сам канцлер дивувався ще більше, бо візит було оголошено «діловою зустріччю» й він не зміг взяти з собою свій типовий ескорт із 20 (як мінімум) журналістів. Відповідно, не було фоточок – яка ганьба… Але стоп: зате Негаммер потрапив у всі новини – і в вечірні, й у вранішні. Оце власне й була мета, що важить кожному популісту… І риску підведем: більше говорити про цю трагікомедію немає сенсу.

Здається, генерал армії дворників за ці кілька днів повністю завершив мобілізацію всього наявного чоловічого населення в «днр» та «лнр».

Мета цих заходів настільки ж очевидна, наскільки й цинічна – врешті, типова для нього:

- російській армії критично бракує солдатів. Закінчуються вже й треновані специ, й резервісти – особливо це стосується піхотних частин (а брак піхоти є однією з причин важких втрат механізованих підрозділів).

Тому нема нічого кращого, ніж нагнати сепаратистів:

- «якщо вони хочуть мати свої «днр» і «лнр», то хай за них і б'ються».

Ще один плюс:

- втрати сепаратистів це не «втрати російської армії» й тому путіну не доведеться через них віддуватися вдома. [Звісно, так собі аргумент: диктаторів така «відповідальність» вряд чи хвилює, принаймні доки вони при владі – перекл.]. Загалом «днр» і «лнр» можуть вислати на фронт до 40-50 батальйонних груп (кожна по 600-800 осіб). *[Буквально в попередньому звіті Купер оцінював кількість бойовиків сепаратистів у 30 БТГр, зазначаючи, що на початок вторгнення їх було реально не більше восьми – перекл.].*

2. ПОВІТРЯ

Упродовж останніх трьох днів росармія інтенсифікувала ракетний та артилерійський обстріли в районі ***Харкова***. Буквально щодня місто зазнає більш як по 50 обстрілів, а місцева влада заявляє про постійне зростання кількості загиблих цивільних. Більшість ударів абсолютно хаотичні й можуть припасти на будь кого й у будь-який час дня. От і цього ранку ракета вбила 8 та поранила 19 цивільних.

- Найгіршим з таких обстрілів був удар 8 квітня по залізничній станції в ***Краматорську***, де на евакуаційний поїзд чекала маса цивільних: щонайменше 57 було вбито (серед них 5 дітей) та 114 поранено.

Якщо далі вглиб України, то там, згідно заяви «вишестоящих органів» у москві, було «знищено» велику базу Національної Гвардії в ***Звонецькому Дніпровської*** області. 9 квітня росіяни вдарили «Калібрами» по аеропорту ***Дніпра*** та ***Павлограду***, що поблизу, й заявили, що знищили всі чотири пускові установки переданої Словаччиною системи ППО S-300. Цікаво, що якраз офіційна Братислава першо «категорично заперечила» цю інформацію. А цього ранку в ЗСУ заявили про знищення російської балістичної ракети якраз у районі ***Дніпра***.

На півдні 10 квітня росіяни вдарили крилатими ракетами по ***Чорноморську***, але немає жодних свідчень, що вони в щось уцілили.

4. ПІВНІЧНИЙ СХІД

10 квітня українська 92-га механізована схоже здійснила ще один рейд – цього разу на північному заході від ***Харкова***. Перші звіти зазначають, що було звільнено селище ***Золочів***.

У відповідь на повідомлення про розгортання великої колони російської армії вздовж дороги, що веде з ***Великого Бурлука*** до ***Ізюма***, українці заявили про її знищення того ж 10 квітня, однак я досі не зустрічав жодного зримого підтвердження.

Останніми днями на передовій південніше від Ізюма “тихо”. Це означає, що українці вибивають окремі російські танки та піхоту, протиставляючи техніці безпілотники, артилерію та протитанкові керовані ракети.

3. СХІД

Росіяни провели останні три дні посилено обстрілюючи значну частину лінії розмежування між ***Сєвєродонецьком***, ***Рубіжним***, ***Попасною*** аж до ***Вугледару***.

- Серед іншого, 9 квітня, вони поцілили по хімічному заводу у ***Рубіжному*** *[там їх два, Купер не говорить в який, в новинах теж нема конкретнішої інформації – перекл.]*, й поміж тим влучили по цистерні з 4 000 кілограмів азотної кислоти. Це спровокувало викид великої токсичної хмари, що згодом поширилась на російські позиції в районі ***Кудряшівки*** та ***Варварівки***.

- Вчора вони здійснили удар балістичною ракетою Точка по Попасній і спробували розширити свій контроль над містом, однак їхню атаку було відбито.

- У відповідь українці сфокусувалися на ударах по всьому, що ще рухається в росіян з техніки. В основному артилерією, як на третьому фото, де бачимо розгромлений підрозділ російської армії, скоріше за все 70-тий мотострілецький полк 42-ої мотострілецької дивізії, який, поміж іншим, втратив свого командира.

4. МАРІУПОЛЬ

Наразі вже зрозуміло, що дворників — задіявши кілька додаткових батальйонно-тактичних груп сепаратистів та піддаючи захисників міста безперервним повітряним і артилерійським атакам — спромігся на перший помітний успіх для росіян за кілька минулих тижнів.

- У місті діють невеликі групи сепаратистів, озброєні реактивними піхотними вогнеметами «Шмель» із термобаричними снарядами. 10 квітня за підтримки 810-ї бригади морської піхоти (58-а армія) та 177-го полку морської піхоти сепаратисти захопили частину Приморського району, Рибний порт і південний берег у районі заводу «Азовсталь».

- Тепер український гарнізон захищає не один суцільний периметр оборони, а три окремих дуги.

Маю дуже суперечливі відомості щодо того, які українські підрозділи утримують певні ділянки.

Наприклад, зазвичай пишуть, що 36-та бригада морської піхоти захищає північну частину міста, а полк «Азов» — територію «Азовсталі». Проте інші заявляють, що «Азовсталь» утримує 12-та бригада нацгвардії, а полк «Азов» захищає південну частину міста (і це підтверджують деякі відео, опубліковані представниками полку).

Минулої ночі соціальні мережі спалахнули від повідомлень про застосування проти захисників заводу «Азовсталь» хімічної зброї. Відповідно до заяв, атаку було здійснено за допомогою безпілотника, кілька бійців «Азова» мали симптоми, схожі на ураження зарином [бойова отруйна речовина нервово-паралітичної дії — перекл.]. Наразі мені не вдалося знайти доказів на підтвердження цього. [Речники українських частин в місті підтверджують атаку й трьох уражених, але вказують, що стан у них стабільний – ред.].

5. ПІВДЕНЬ

Український наступ на ***Херсон*** 8 та 9 квітня було зупинено 49-ю армією, у кількох випадках росіянам навіть вдалося відновити позиції. Тож поки ***Херсон*** зостається під російським контролем.

- Згодом росіяни заявляли, що знищили українські системи протиповітряної оборони С-300, розташовані на авіабазі поруч із ***Миколаєвом*** та в ***Старій Богданівці***.

Не знаю, правда це чи чергова вигадка, але схоже, що завдяки підкріпленню українці поступово обмежують діяльність ВКС над лінією фронту між ***Миколаєвом*** та ***Херсоном***, просуваючи вперед свої важкі системи земля-повітря.

***

№ 43.

2022-04-13

Оцінка російської наступальної кампанії від Інституту вивчення війни за 13 квітня:

1.

Російські заяви про масову капітуляцію українців у Маріуполі, швидше за все, не відповідають дійсності, але російські війська змусили українські війська залишити металургійний завод імені Ілліча в північній частині Маріуполя 13 квітня, що ще більше стискає два осередки українських захисників, що залишилися.

Російські сили, ймовірно, захоплять Маріуполь наступного тижня.

Російські війська продовжували проводити дрібномасштабні обмежені наступальні операції на Ізюмському та Сєвєродонецькому напрямках і поки що не розпочали ширшу наступальну кампанію.

2.

Основні висновки

1) Російські сили продовжували захоплювати позиції у ***Маріуполі***, але російські заяви про масову капітуляцію українців, швидше за все, не відповідають дійсності.

2) Російські сили продовжували безуспішні локальні атаки на сході України на тлі підготовки до ймовірного ширшого наступу.

3) Російські сили продовжували перегрупування в ***Харківській*** області для наступальних операцій та провели лише незначні атаки на південь від ***Ізюму***.

3.

ISW оновила свою оцінку чотирьох основних зусиль, в яких беруть участь російські сили.

1) Основні зусилля – ***Східна*** Україна (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);

2) Допоміжне зусилля 1 - ***Харків*** та ***Ізюм***;

3) Допоміжне зусилля 2 – ***південна*** вісь;

4) Зусилля підтримки 3 – ***Суми*** та ***північно-східна*** Україна.

5) Допоміжне основне зусилля – ***Маріуполь*** (російська мета: захоплення ***Маріуполя*** та скорочення чисельності українських захисників)

4.

Маріуполь

13 квітня російські сили захопили металургійний завод імені Ілліча в північній частині Маріуполя, хоча деякі елементи українських сил, що обороняються, відійшли, щоб з'єднатися з українськими силами в Азовсталі, незважаючи на заяви Росії про масову капітуляцію.

Міністерство оборони Росії заявило, що 1026 військовослужбовців 36-ї бригади морської піхоти України здалися в полон на металургійному заводі імені Ілліча (на півночі Маріуполя) 13 квітня, а російські війська опублікували відео, на якому близько 30 українських військовослужбовців, за їх твердженням, здалися у полон під час спроби прориву з Ілліча на північ.

Кілька незалежних українських видань та урядовців, навпаки, повідомили, що 36-а бригада морської піхоти вирвалася з Ілліча, щоб з'єднатися з українськими силами на заводі "Азовсталь".

Командири 36-ї бригади та полку "Азов" (основні українські захисники "Азовсталі") додатково опублікували спільне відео 13 квітня.

Російські сили додатково провели кілька нападів на українських захисників у південно-західному порту та східній частині металургійного заводу "Азовсталь" за останні 24 години.

Російські сили сильно обстріляли українських захисників у порту Маріуполя 12-13 квітня.

Міська рада Маріуполя заявила 13 квітня, що російські сили продовжують "цілеспрямовано створювати гуманітарну катастрофу" шляхом умисних нападів на цивільну інфраструктуру.

5.

Підпорядковане основне зусилля – Донецька та Луганська області

(російська мета: Захоплення всієї території Донецької та Луганської областей, на яку претендують російські союзники на Донбасі)

Російські сили продовжували безуспішні локальні атаки на сході України протягом останніх 24 годин на тлі підготовки до ймовірного ширшого наступу.

13 квітня російські сили провели безуспішні атаки у ***Сєвєродонецьку***, ***Рубіжному*** та ***Попасній***, але не домоглися істотного прогресу.

- Джерела у розвідці США заявили, що Росія має близько 55 БТГ, що воюють на "півдні України", хоча це число, ймовірно, включає як Донбас, так і південну частину Херсонської осі.

Російські сили продовжують розгортати пошкоджені та спеціальні підрозділи на Донбасі.

Кремль запровадив "жовтий рівень загрози" у російських регіонах, що межують з Україною, з 13 по 26 квітня, ймовірно, для організації передислокації особового складу та техніки на схід України шляхом запровадження обмежень на пересування цивільного населення.

- Український Генеральний штаб повідомив, що Росія сформувала п'ять нечисленних мотострілкових полків (103-й, 109-й, 113-й, 125-й та 127-й) з примусово мобілізованих військовослужбовців у Донецьку та Луганську.

Український Генеральний штаб заявив, що ці полки складаються з п'яти "батальйонів" по 300 осіб у кожному, і що лише 5-10 відсотків новобранців мають бойовий досвід.

6.

Підтримка зусиль №1-Харків та Ізюм:

(Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у ***Луганській*** області та закріплення українських сил навколо ***Харкова*** на місці)

Російські сили продовжували перегрупування в ***Харківській*** області для наступальних операцій і провели лише незначні атаки на південь від ***Ізюму*** 13 квітня.

Американські розвідувальні джерела заявили, що російські зусилля щодо зміцнення ***Ізюму*** просуваються повільно.

Заступник головнокомандувача України Євген Мойсюк 13 квітня відвідав фронт у невказаному місці в ***Харківській*** області, щоб оглянути українські оборонні позиції, та заявив, що російські сили продовжують загрожувати місту ***Харкову***, хоча, за оцінкою ISW, відновлення спроби взяти місто малоймовірне.

Громадянська влада ***Харківської*** області заявила, що українські сили провели незначні контратаки в ***Рогані*** та ***Дергачах*** (південно-східніше і північно-західніше міста ***Харкова***, відповідно), але ISW не може підтвердити цю заяву.

7.

Зусилля з підтримки №2 – південна вісь:

(Мета: захист ***Херсона*** від українських контратак)

13 квітня російські сили провели невеликі безуспішні атаки на ***Херсонщині***.

- 13 квітня джерела у розвідці США заявили, що російські сили, ймовірно, створили дві бази постачання у Криму та на півдні України для поповнення запасів у ***Маріуполі*** та ***Херсоні***.

8.

Підтримуючі зусилля №3 - Суми та північно-східна Україна:

(Російська мета: Вивести бойову техніку у справному стані для передислокації до східної України)

Білоруські користувачі соціальних мереж зняли кілька колон російської техніки, що рухалися у бік Росії в Білорусі протягом останніх кількох днів.

***

№ 44.

Новий звіт Тома Купера за два попередні дні. Хочу нагадати читачам нашого перекладу (з огляду на окремі гнівні висловлювання щодо минулих двох матеріалів), що НЕЗАЛЕЖНИЙ ОГЛЯДАЧ він на те й незалежний, бо не зобов'язаний писати комфортні для нас речі. Купер за демократію й тому він співчуває українцям. Звісно, він також проти воєнних злочинів і звірства. Ще проти тупості командування й тому, автоматично, виходить, що проти росії.

Але це все не значить,що він не може іронізувати з приводу ... та з різних приводів, що може бути нам не аж так приємно. Це ЙОГО погляд і ми його транслюємо, бо краще знати, ніж не знати.

Оригінал тут:

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-12-13-april-2022-20e81e0b03a8

За співпрацю в перекладі дякую Микола Ковальчук та Anton Shygimaga

2022-04-15

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 12-13 КВІТНЯ 2022

Всім доброго ранку [опубліковано 14 квітня 2022 о 12.15 за Києвом].

Ось мій звіт про події в Україні за 12-13 квітня 2022 року.

1. СТРАТЕГІЯ

Цензурування медійних звітів українською владою зараз гірше, ніж в росії [Оце інколи Купер, як скаже щось, не подумавши… І розумієш, що йому просто досадно, бо інформацію притримують, але так порівнювати – безвідповідально. В росії не просто цензура - там системна брехня - перекл.].

Офіційні повідомлення українського Генштабу скоротилися до «двох на день», але в них повторюють одне й те саме, незалежно від зміни ситуації. Ну, справді, вони часом повторюють щось по кілька днів, навіть після того, як хтось із українських посадовців уже оголосив дану інформацію застарілою. Утім, цензура ефективна, коли йдеться про результати ударів російських балістичних і крилатих ракет та відповідні звіти місцевої влади.

Відповідно, в новинах, головним чином йдеться про кримінальні злочини російських окупаційних військ проти місцевого населення - звісно, не можна заперечувати, що росіяни з надлишком надають подібні інфоприводи. ФСБ, росгвардія та росармія по горло зайняті примусом місцевих адміністрацій на окупованих територіях до співпраці, а також масовими вбивствами, грабежем та руйнуванням і навіть спричиненням екологічних катастроф.

Цинік всередині мене сказав би, що путін не лише мобілізує резервістів із найбідніших куточків росії, обіцяючи їм збагачення коштом грабунку в Україні, але й що росіяни більше не готуються до тривалого перебування – просто фізично знищують всіх і все, що має значення, вагу та цінність. Тому мало дивує, коли американський президент Байден говорить, що путін чинить в Україні геноцид.

До речі, знову було підтверджено присутність в Україні 500 бойовиків Хезболли/КВІР [Корпусу вартових ісламської революції] : дехто з них із Сирії, а решта з Іраку. Це те, що вдалося назбирати з отих 16.000 «військовиків із досвідом боїв у місті» з рядів армії ассада (тобто сирійської арабської армії), що шойґу пообіцяв путіну більш як місяць тому. Так само джерела підтверджують присутність «15 інтернаціональної бригади», яка складається з абхазців : частина цього підрозділу вже встигла 12 квітня потрапити в засідку на півдні лінії розмежування, де була знищена українськими силами.

… а, і ще : 12 квітня українська СБУ арештувала ключового проросійського політика та близького друга путіна віктора медведчука, котрий утік з-під домашнього арешту 24 лютого. Його спіймали на Закарпатті в українській військовій формі при спробі перетнути кордон. Зеленський оголосив, що Україна планує обміняти його на українських військовополонених.

2. ПОВІТРЯ

Дуже велика вірогідність, що в України закінчилися керовані боєприпаси для Байрактарів, а Туреччина не надає поповнень; відтак, США «вистрибує зі штанів», постачаючи власні «смаколики». А це все значить «не хвилюйтеся»: українські Байрактари й далі працюють, «попри те», що росіяни вже заявили про знищення більшої кількості цих машин, ніж їх узагалі було поставлено.

—

Українці просто перестали викладати відповідні відео.

У новому пакеті військової допомоги зі США, що днями надходить в Україну [а значить вже надійшов – перекл.], є не лише чергова порція Джавелінів та керованих снарядів для безпілотників, але також 17 гелікоптерів Мі-17 російського виробництва : це те, що залишилося з колишніх запасів ВПС Афганістану. П’ять із них були в Україні ще вчора. Вони прибули водночас із танками Т-72 з Польщі й наданими Чехією та Словаччиною гаубицями «Дана» [152-мм самохідна гаубиця, ко-продукція Чехії та Словаччини – перекл.].

У відповідь «вишестоящі органи» поширюють відео, як оце за лінком нижче, на якому один із російських гелікоптерів атакують чи то зенітним комплексом, чи з допомогою ручної зенітної ракети, а він уникає знищення й натомість

«вражає зенітну систему БУК (SA-17)» десь в районі Золотарівки (Луганська обл.) 11 квітня:

https://www.youtube.com/watch?v=-1UfeKDB5VY

[як на мене, це відео нічого не доводить : подібне можна змонтувати за пів години – перекл.]

Того ж 11 квітня «вишестоящі органи» заявили про знищення 20 «ворожих цілей з використанням високоточної зброї» (тобто балістичних та крилатих ракет) [Купер постійно наголошує, що «високоточної зброї» в росіян майже немає – перекл.]. Оскільки український бік мовчить з цього приводу, фактично, неможливо зрозуміти, що росіяни мають на увазі. Наступне відео показує наслідки атаки в Миколаївській області :

https://www.youtube.com/watch?v=F37iRjx85qM

[і це відео теж нічого не доводить, крім факту вибуху – перек

До речі, губернатор Кім сказав, що це «вибухнув порожній ангар інвестора з Катару» . Гм …

Вчора росіяни заявили, що їхня «високоточна зброя» вразила вже 36 цілей. Серед них – склади амуніції 24-ої еханізованої та 57-ої мотопіхотної бригад у районах Попасної та Барвінкового, а також «п’ять укріплених рубежів 24-ої механізованої», а ще – гелікоптери на аеродромі Миргорода (два Мі-24 й два Мі-8, як було сказано в звіті).

Вчора увечері «вишестоящі рогани» в москві також «оголосили», що вони можуть вразити «український центр прийняття воєнних рішень», якщо ЗСУ не припинять обстрілювати прикордонні райони росії – зокрема території довкола бєлгорода. От вам і добра причина для кількох фальшивих операцій. Але дивно: росіяни хотіли вбити Зеленського упродовж перших днів війни, а тепер так довго утримувалися від нових спроб.

3. МОРЕ

[як ми довго чекали цього розділу! -ред.]

Вся наявна інформація вказує, що сьогодні на світанку російський ракетний крейсер «москва» затонув у Чорному морі. Є принаймні три версії причин цієї події:

— Українці заявляють, що завдали по крейсеру удару двома протикорабельними ракетами «Нептун»; це спричинило пожежу, яку не вдалося приборкати, судно почало перевертатися у штормовому морі, тож

через загрозу вибуху боєприпасів понад 500 членів екіпажу довелося евакуювати. Я не сумніваюся, що українці уважно прослуховують і постійно перехоплюють російські радіокомунікації; тож цілком можливо, що вони «скористалися з нагоди» і приписали собі те, чого насправді не робили (згадати хоча б заяви про удар «Точкою» по десантному кораблю в порту Бердянська). [Купер так і залишився з переконанням, що українські ракети тоді були ні при чім – ред.].

— А от «вишестоящі органи» в москві стверджують, що корабель просто зазнав серйозних ушкоджень через детонацію боєприпасів, тож команду довелося евакуювати. Звичайно, немає жодних сумнівів, що «москва» була під зав'язку напакована ракетами та іншими боєприпасами, а російські воєнно-морські сили вже не раз випадково топили власні кораблі, але: чим вибух на борту через недогляд кращий від бойових втрат через напад українців? Я собі думаю: нічим.

— Третя версія така, що корабель міг напоротися на одну з мін, закладених самими росіянами. Адже російські воєнно-морські сили протягом минулих тижнів застосували чимало плавучих мін, щоб заблокувати доступ до українських берегів із Чорного моря. Що ж, плавучі міни — палиця на два кінці: зараз вони загрожують судноплавству біля турецьких берегів Чорного моря, тож турецьким військовим суднам доводиться постійно їх шукати та знешкоджувати (як мені відомо, тільки вчора було знищено щонайменше три міни). Тому така версія — що міна могла повернутися до власників — видається цілком можливою.

Хай там як, але «москва» була флагманом і найпотужнішим воєнним кораблем російського чорноморського флоту, а замінити його росіянам нічим, оскільки Туреччина закрила протоки Босфор і Дарданелли для будь-яких воєнних кораблів, які не базувалися в Чорному морі.

3. ПІВНІЧНИЙ СХІД

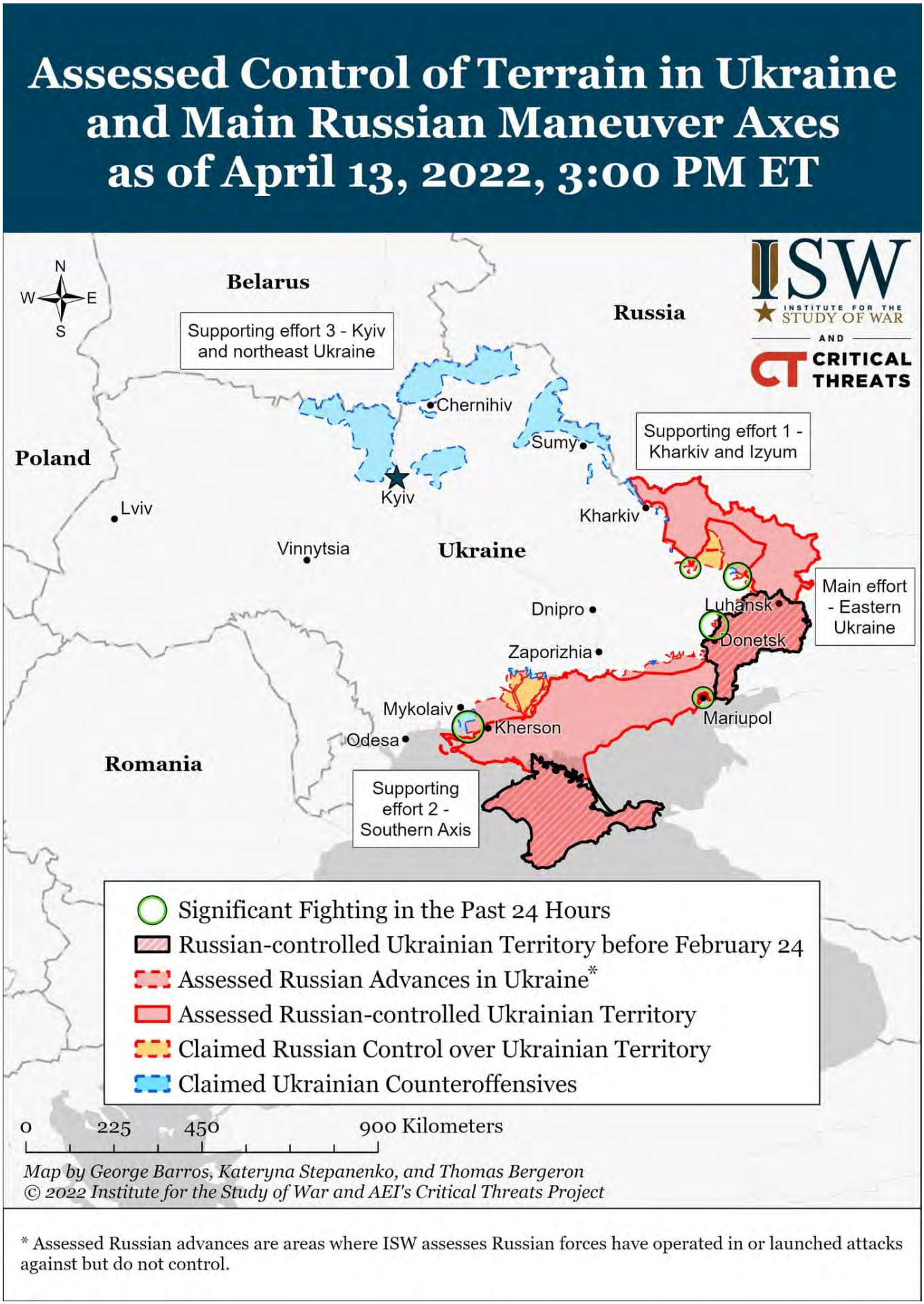
Уже п'ять днів тривають важкі артилерійські та ракетні обстріли Харкова. Барвінкове, що за 35 км на південний захід від Ізюма, також зазнало важкого артобстрілу. Збройні Сили України, схоже, звільнили місто Дергачі, бої за яке тривали принаймні з 31 березня. Однак дві російські батальйонно-тактичні групи, які утримують лінію фронту на північ від міста, зводять дедалі більше мінних полів. Не схоже, що росіяни взагалі планують наступати на Харків: натомість вони продовжують руйнувати його цивільну інфраструктуру.

Ще кілька додаткових підрозділів росіяни збирають під Ізюмом. Відповідно до звітів НАТО, дворників припхав до бєлґорода та воронєжа 41-у загальновійськову армію та додаткові батальйонно-тактичні групи 90-ї

танкової дивізії. На доданому фото видно потяг, який 11 квітня віз до України броньовані машини «Термінатор» [відома також як «Об’єкт 199 “Рамка”», бойова машина вогневої підтримки танкових формувань, що має на меті ураження протитанкових засобів — перекл.]. Того ж дня росіяни заявили про капітуляцію захисників села Топольське, проте жодних підтверджень немає.

4. СХІД

Останні 4-5 днів майже у кожному прес-релізі «вишестоящіх органів» у москві йдеться про масивні авіаудари та артобстріли по 24-й ОМБр ЗСУ. От наприклад: 12 квітня росіяни стверджували, що знищили 14 одиниць техніки цієї бригади та 120 військових. Нам відомо, що цей підрозділ обороняє

Попасну, й з цього ми можемо дійти висновку, де саме зараз найсильніше атакує рф.

Відповідно, голова Луганської ОВА випустив іще один наказ до всіх мешканців покинути область, негайно.

5. МАРІУПОЛЬ

Вишестоящіє органи у москві доповідають, що «повністю звільнили» порт. Звісно, за виключенням морпіхів, які, як повідомляють росіяни, здаються так массово, що лік за останні два дні вже перейшов за 1000). Єдиний ворог, із яким росіяни, за їхніми ж твердженнями, досі воюють, – це «бойовики з нацистського підрозділу «Азов». Відповідно, росіяни «звільнили усіх заручників, утримуваних «нацистами» у порту, – включно із іноземцями». За дивним збігом обставин, я не бачив жодного відео, яке б підтвердило хоч один із цих фактів.

Морпіхи, зі свого боку, доповідають, що надалі ведуть бій: насправді, десь 500 із них вдало вийшли з оточення на півночі міста та перейшли до територій, які контролює «Азов». Однак, достеменно не відомо, чи вони продерлися до південних районів міста, чи східних, чи центральних [в українських медіа повідомлялося, що морпіхи прорвалися у бік «Азовсталі» – перекл.].

Відповідно, росіяни тим часом розповідають про підготовку до «фінального етапу» битви за Маріуполь і про те, що для цього вони готуються використовувати проти захисників міста ФАБ-3000 [авіабомби – перекл.], БМ-30 [«Смерчі» – перекл.] та «Джмелі» [реактивні піхотні вогнемети – перекл.] із термобаричними зарядами, а ще (і це є новиною) – БМО-Т, бойові машини вогнеметників. Це такі бронетранспортери з відкритим верхом на шасі танку Т-72. [На другому фото ця машина зазнята на параді в москві – ред.].

Відео такого штибу наочно демонструє «повернення» 150-ої мотострілецької дивізії рф до міста:

https://www.youtube.com/watch?v=19YvI2qNHpU

[Як на мене, «відео такого штибу» яскраво засвідчує глибоку деградацію громадян рф у найширшому сенсі : «лампа знаний», й&#@*$ … – ред.]

6. ПІВДЕНЬ

Схоже, що 49-та армія рф тепер має у складі – щонайбільше – десь 3-4 боєготових БТГр, укомплектованих піхотою та технікою. Та попри це, вона все ще здатна відбивати атаки, тож видається, що українські війська, які воюють із 49-ю біля Херсона (5-та бригада морської піхоти [не знайшли такого підрозділу у складі ЗСУ – перекл.], 35-та ОБрМП [у автора вона «механізована» – перекл.] та ТрО), дещо переоцінили свої можливості. За

останні кілька днів українці точно втратили багато бронетранспортерів, кілька десятків бійців, а 11 квітня росіяни повідомляли про збитий над с. Посад-Покровське український ударний гелікоптер Мі-24.

Далі на схід, надходять повідомлення про те, що одна з побитих російських батальйонних груп зі складу 42-ї мотострілецької дивізії була підсилена 400 військовими зі складу росгвардії. Схоже, вони намагаються сформувати щось на кшталт «групи швидкого реагування», яка тепер їм потрібна через чисельні повідомлення про українські ССО, що атакують тили та влаштовують засідки колонам постачання 58-ї армії рф, вже аж біля Мелітополя і в радіусі 30 км від Маріуполя.

***

№ 45.

Напередодні битви за Донбас: скільки військ, зброї та на яких напрямках збирає армія рашистів (аналіз)

2022-04-15

Куди націлений ймовірний напрямок головного удару військ Росії та де формуються найнебезпечніші угруповання його військ? Спробуємо зробити попередні висновки.

Ворог готується до наступу. Як вважають у Генеральному штабі Збройних Сил Украниї, нині **основні зусилля противника зосереджені на підготовці до наступальної операції в Східній операційній зоні з метою розгрому угруповання Об'єднаних сил та встановлення повного контролю над Донецькою і Луганською областями**.

Зараз ворог завершує формування наступального угруповання у Східній операційній зоні, проводить пошук слабких місць у нашій обороні, нарощує системи управління та матеріально-технічного забезпечення.

Проте наочність подій та процесів найкраще ілюструвати графікою.

В нашій ситуації – картами з нанесеною обстановкою. З того, що викликає найбільшу довіру – регулярна та оперативна картографічна графіка від @JustasVitkauskas, @jominiw. Тож редакція Defense Express проаналізувала дві актуальні мапи російсько-української війни, які представляють становище на Донецько-Херсонському ТВД.

Ці мапи показують дислокацію військ Росії із зазначенням управлінь танкової та загальновійськових армій (ТА та ЗА), армійських корпусів

(АК), танкових, мотострілецьких, повітрянодесантних, десантно-штурмових дивізій (ТД, МСД, ПДД, ДШД) та їх полків (Тп, МСп, ПДп та ДШп), окремих мотострілецьких бригад (ОМСбр), танкових, мотострілецьких та десантних батальйонних тактичних груп (ТБТг, МБТг, ДБТг).

Також наведено приблизну чисельність військ та кількість основного озброєння (танки, БМП, міномети, гаубиці, РСЗВ тощо) на цих напрямках.

Разом з тим зазначимо, що реальна кількість військ та зброї агресора прив'язана до типових оргштатних структур і за фактом може бути меншою.

Також не враховується реальний стан техніки та зброї, значна частина якої знищена і відновлена або частково, або до складу підрозділів введена техніка з баз зберігання – з меншим бойовим потенціалом. Також не брались до уваги настрої у лавах агресора. Хоча, як свідчать переговори серед орків, вони бояться йти у бій.

Проте ми вирішили зробити підрахунки, аби мати загальну картину напередодні "Битви за Донбас", яка, скоріш за все, розпадеться на дії на низці окремих напрямків, що мають бути пов'язані єдиним задумом.

Вказані підраховані дані наведені нижче

1. Харківський напрямок: штаб 6-ої ЗА

- 26-й Тп 47-ої ТД, 437-й навчальний танково-мотострілецький полк (ТМСп), та 3 МБТг 25-ої, 138-ої та 200-ої ОМСбр.

*Усього понад **4,1 тис. осіб**, 145 танків, до 70 БМП, понад 120 МТ-ЛБ, до 20 мінометів, 12 знарядь, до 80 СГ, до 20 РСЗВ.*

2. Ізюмський напрямок: штаби 1-ої ТА, 20-ої та 35-ої ЗА

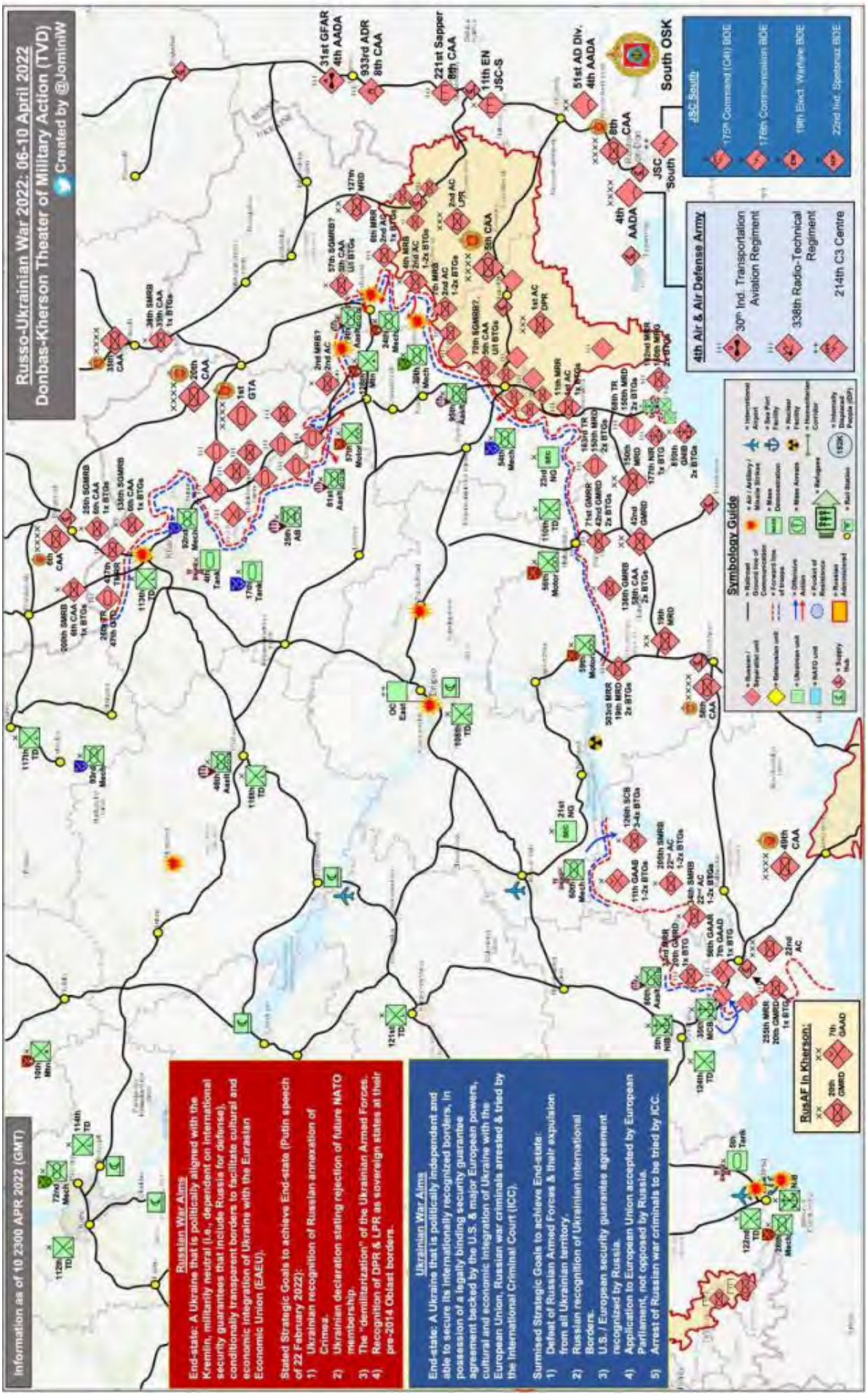
- 10 полків (5 Тп, 3 МСп та 2 ПДп) 4-ої ТД, 2-ої, 3-ої, 144-ої МСД та 98-ої чи 106-ої ПДД, а також 1 БТг 38-ої ОМСбр.

*Усього понад **18,2 тис. осіб**, понад 570 танків, до 520 БМП та до 220 БМД, понад 50 мінометів, 12 самохідних знарядь (СЗ), до 70 СГ та ПГ, до 20 РСЗВ.*

3. Донецький напрямок: штаби 5-ої ЗА, 1-го та 2-го АК ДНР та ЛНР

- 5-та ЗА: 1 МСп та 2 б-ни 127-ої МСД, 4 (?) МБТг 57-ої та 70-ої ОМСбр;

- 2-й АК: 2-га МСбр, 3-5 МБТг 4-ої та 7-ої МСбр, 6-го МСп, а також 1 МСп та

полк територіальної оборони (пТО).

- 1-й АК; 1 МБТг 11-го МСп, 4 МСб-ни, 4 пТО.

*Усього **14,8-16,2 тис. осіб**, 140-160 танків, 670-730 БМП, 120-130 мінометів, 200-234 СГ та ПГ, 70-80 РСЗВ.*

4. Маріупольський напрямок: штаб 8-ої ЗА

- 2 ТБТг 68-го Тп и 2 МБТг 102-го МСп 150-ої МСД,

- 3 БТгМП (морської піхоти) 810-ої ОбрМП та 177-го ОпМП.

*Усього понад **5,1 тис. осіб**, понад 80 танків, 210 БМП, 18 мінометів, 12 СЗ, 30 СГ та ПГ, 10 РСЗВ.*

5. Південно-східний напрямок: штаб 58-ої ЗА

- 2 ТБТг 163-го Тп 150-ої МСД, 2 МБТг 71-го МСп 42-ої МСД,

- 2 МБТг 503-го МСп 19-ої МСД. 2 МБТг 136-ої ОМСбр.

*Усього **7 тис. осіб**, понад 120 танків, 260 БМП, 44 міномети, 72 СГ та ПГ, до 30 РСЗВ.*

6. Криворізький напрямок: штаб 58-ої ЗА

- 3 МБТг 126-ої ОбрБО, 2-4 МБТг 34-ої та 205-ої ОМбр,

- 1-2 ДБТг 11-ої ОДШбр.

*Усього **5,8-7,2 тис. осіб**, 50-60 танків, 30-60 БМП, 200-280 БТР/МТ-ЛБ, 26-34 міномети, 48-80 СГ та ПГ, 24-30 РСЗВ.*

7. Миколаївський напрямок: штаб 22-го АК

- 2 МБТг 33-го та 255-го МСп 20-ої МСД, 1 ДБТг 56-го ДШп 7-ої ДШД.

- Усього **2,7 тис. осіб**, 30 танків, до 70 БМП, 30 БМД, 12 міномети, 6 СЗ, 12 СГ, 8 РСЗВ.

1) Аналіз чисельності особового складу та кількості озброєння на зазначених напрямках показав, що найнебезпечнішим напрямком є Ізюмський

- На ньому зосереджений головний танковий кулак – найбільша кількість ударних військ ЗР РФ (10 полків, у т.ч. 5 Тп, 3 МСп та 2 ПДп), а також особового складу та ударного озброєння, у т.ч. танків та БМП/БМД (***18,2 тис. осіб***, понад 570

танків, до 520 БМП та до 220 БМД).

- Крім того, Ізюмське угруповання, вочевидь, має вирішити головне завдання – завдати удару на південь та спробувати оточити донецьке угруповання ЗСУ, з'єднавшись з Південно-західним угрупованням ЗС РФ.

2) Другим за важливістю є Донецький напрямок

- Там зосереджено друге за силою угруповання СВ РФ, ЛНР та ДНР (1 МСп, до 4 МБТг й 2 б-ни СВ РФ та 1 МСбр, 1 МСп, 4-6 МБТг, 4 МСб-ни СВ ЛНР/ДНР). Воно на другому місті за кількістю особового складу, танків та БМП йі навіть на першому за кількістю артилерії (***14,8-16,2 тис. осіб***, 140-160 танків, 670-730 БМП, 120-130 мінометів, 200-234 СГ та ПГ, 70-80 РСЗВ).

- Донецьке угруповання СВ РФ/ЛНР/ДНР має зв'язати боєм угруповання ЗСУ на Донбасі, щоб допомогти його оточенню та не дозволити йому організовано відійти у разі загрози цього оточення.

3) Третім за важливістю є Південно-східний напрямок

- На ньому зосереджено менше військ та озброєння, ніж на Ізюмському або Донецькому напрямках (2 ТБТг, 6 МБТг, та ***7 тис. осіб***, понад 120 танків, 260 БМП, 44 міномети, 72 СГ та ПГ, до 30 РСЗВ). Але це угруповання буде посилено 2 ТБТг та 2 МБТг 150-ої МСД, якщо вони будуть відновлені після боїв у Маріуполі. Південно-східне угруповання має вирішити важливе завдання – завдати удару на північ та з'єднатися з Ізюмським угрупованням РФ, замкнувши кільце оточення Донецького угруповання ЗСУ.

Угруповання на інших напрямках значно слабші в ударному відношенні та повинні будуть виконувати допоміжні та відволікаючі функції. Ворог намагатиметься відвернути увагу ЗСУ різними військовими демонстраціями – вторгненням військ Білорусі на Волинському напрямку, спробами" висадки десанту" коло Одеси, або нападом двох БТг з Придністров'я.

Перед та військами ЗСУ стоїть складне, але вирішуване завдання – зірвати ці задуми ворога та розгромити його.

Джерело: Defense Express

***

№ 46.

2002-04-16

Оцінка російської наступальної компанії від Інституту вивчення війни за 15 квітня 2022

1.

Російські сили продовжували дрібномасштабні тактичні атаки на Ізюмському та Сєвєродонецькому напрямках; додаткові підкріплення досі не дали змоги прорвати українську оборону.

Російські сили продовжують перекидати підкріплення до східної України, але не демонструють ознак того, що взяли оперативну паузу.

Схоже, що російські військові застосовують на сході України підхід, схожий на їхні невдалі спроби на північ від Києва на початку березня - продовжують спрямовувати невеликі групи військ у безуспішні атаки на українські оборонні позиції, не беручи оперативної паузи, яка, ймовірно, необхідна для підготовки до більш успішної наступальної кампанії.

Російські сили продовжують тіснити українських захисників у Маріуполі, хоча ISW нині не може оцінити, як довго ці сили протримаються і який їхній поточний статус постачання.

2.

Основні висновки

1) • Російські сили продовжують стискати українських захисників у південно-західному та східному Маріуполі, хоча ISW не може підтвердити жодних великих територіальних змін за останні 24 години.Українські захисники повідомили, що ситуація "погіршується", і російські сили розгортають додаткову артилерію та важке озброєння.

2) • Російські сили продовжували щоденні безуспішні атаки на Рубіжне, Попасну та Мар’янку та інтенсивні обстріли вздовж лінії зіткнення на сході України.

3) • Українські сили відбили російські атаки з Ізюму у напрямку Слов'янська та Барвінкового.

3.

Українська військова розвідка повідомила 15 квітня, що санкції дедалі більше підривають здатність Росії замінювати втрату обладнання.

ГУР заявила, що Уралвагонзавод, найбільший виробник танків у світі та виробник російського основного бойового танка Т-72, стикається зі зростанням відсоткових ставок за кредитами, зростанням цін на матеріали та компоненти (включаючи броньову сталь) та нестачею імпортних компонентів.

У ГУР заявили, що зусилля Росії щодо імпортозаміщення не дозволяють зберегти існуючі контракти.

4.

ISW оновила свою оцінку чотирьох основних зусиль, в яких беруть участь російські сили.

1) Основні зусилля – Східна Україна (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);
2) Допоміжне зусилля 1 - Харків та Ізюм;
3) Допоміжне зусилля 2 – південна вісь;
4) Зусилля підтримки 3 – Суми та північно-східна Україна.
5) Основні зусилля – Східна Україна

5.

Допоміжні основні зусилля – Маріуполь

- (російська мета: захоплення ***Маріуполя*** та ослаблення українських захисників).

15 квітня російські сили продовжували стискати українську оборону в південно-західному та східному ***Маріуполі***, хоча ISW не може підтвердити будь-яких нових великих територіальних змін.

Командир 36-ї бригади морської піхоти України заявив 15 квітня, що ситуація у Маріуполі "погіршується" і що російські сили "агресивно атакують" українські позиції, але сказав, що українські сили не здадуться.

Петро Андрюшенко, радник мера Маріуполя, заявив, що російські сили перекидають невказане важке озброєння та артилерію в район Ілліча для підтримки штурму металургійного заводу "Азовсталь", хоча ISW не може незалежно підтвердити це повідомлення.

Міністерство оборони України повідомило, що російські дальні бомбардувальники Ту-22М3 завдали удару по Маріуполю 15 квітня вперше за час війни на тлі інтенсивних російських обстрілів, що продовжуються, і повсюдних повідомлень про руйнування в місті.

Російські сили, ймовірно, збільшать темпи повітряних та артилерійських ударів через повільні темпи наземних наступів на українських захисників, що закріпилися.

6.

Допоміжне основне зусилля – Донецька та Луганська області

- (російська мета: Захоплення всієї території Донецької та Луганської областей, на яку претендують російські союзники на Донбасі)

Російські сили продовжували щоденні безуспішні атаки на Рубіжне, Попасну та Мар'янку та інтенсивні обстріли вздовж лінії зіткнення на сході України, але 15 квітня не досягли територіального просування.

Міністерство оборони України заявило 15 квітня, що 58-а та 8-а загальновійськові армії Росії є основними російськими силами на Донбасі, на додаток до 1-го та 2-го армійських корпусів «днрлнр» відповідно.

Російським силам, ймовірно, необхідна справжня оперативна пауза для об'єднання сил, які б дозволили їм просунутися вперед шляхом фронтальних атак у східній Україні.

7.

Підтримка зусиль №1-Харків та Ізюм:

- (Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у Луганській області та закріплення українських сил навколо Харкова)

Українські сили відбили російські атаки з Ізюму у напрямі Слов'янська і Барвінкове 15 квітня.

Декілька українських джерел (включаючи цивільних адміністраторів у Харкові та Ізюмі) заявили, що російські сили продовжують розгортатися на Ізюмській осі, але ISW не може підтвердити конкретні переміщення військ.

Російські сили - переважно елементи 6-ї загальновійськової армії (Західний військовий округ) і 14-го армійського корпусу (Північний флот) - продовжували обстрілювати Харків та блокувати російські зусилля щодо зміцнення Ізюмської осі.

8.

Зусилля з підтримки №2 – південна вісь:

- (Мета: захист Херсона від українських контратак)

За останні 24 години довкола Херсона не відбулося значних змін.

Російські сили провели обмежені атаки на українські позиції на захід від Херсона та продовжували обстрілювати Миколаїв, але не просунулися вперед.

9.

Допоміжні зусилля №3 - Суми та північно-східна Україна:

- (Російська мета: Вивести бойову міць у доброму порядку для передислокації до східної України)

За останні 24 години не надходило жодних повідомлень про значну активність у цьому напрямку.

***

№ 47.

20022-04-16

Новини про вторгнення Росії в Україну від Інституту вивчення війни за 8-14 квітня

1.

Основні висновки

1-1)

І Україна, і Росія навряд чи просунуть переговори про припинення вогню, поки російська кампанія, що триває на сході України, не отримає подальшого розвитку. Кремль, ймовірно, прагне захопити як мінімум усю Донецьку та Луганську області, тоді як Київ прагне ще більше послабити російські збройні сили та, можливо, провести великі контрнаступи.

1-2)

Президент Росії Володимир Путін, можливо, чистить елементи своєї розвідувальної служби та звинувачує близьких союзників у провалах російської розвідки та планування напередодні російського вторгнення в Україну.

1-3)

Кремль, ймовірно, хибно звинувачує українські сили у плануванні чи проведенні провокацій у районах, де російські війська мають намір вчинити чи вже вчинили злочини.

1-4)

Незалежні суб'єкти навряд чи зможуть підтвердити заяву України від 11 квітня про те, що російські війська застосували хімічну зброю в Маріуполі, але російські війська зберігають здатність застосовувати хімічну зброю і після цього конкретного випадку.

1-5)

Кремль представляє російське вторгнення в Україну як війну Заходу проти Росії, ймовірно, намагаючись підтримати схвалення війни всередині країни.

1-6)

Білорусь та Росія зміцнюють економічні зв'язки – і, ймовірно, вплив Кремля на Білорусь, оскільки санкції відрізають обидві держави від міжнародних ринків.

1-7)

Фінляндія та Швеція дедалі більше переглядають свій позаблоковий статус і найближчими місяцями можуть ухвалити рішення про вступ до НАТО.

1-8)

Західні країни продовжують шукати альтернативи російським енергоносіям, тоді як Кремль намагається применшити вплив західних санкцій на свою економіку та енергетичний сектор.

1-9)

Країни НАТО продовжують забезпечувати безпеку своїх східних кордонів та надавати військову допомогу (включаючи кілька високотехнологічних засобів) Україні для протидії російській агресії

2.

Переговори щодо припинення вогню фактично провалилися

2-1)

Як російські, так і українські офіційні особи не готові до серйозних переговорів у найближчі тижні у будь-якому форматі.

Віртуальні переговори продовжуються без прогресу.

Київ та Москва, ймовірно, розраховують на те, що результати наступу російських військ на сході України змінять їхні позиції на переговорах.

2-2)

Київ навряд чи погодиться на мирну угоду без відведення російських військ як мінімум на позиції, що існували до 24 лютого, і, ймовірно, сподівається на подальше ослаблення російських збройних сил на сході України та, можливо, повернення окупованої Росією території, перш ніж відновлювати переговори з Кремлем.

Радник президента України Михайло Подоляк заявив 9 квітня, що Україна готова заплатити високу ціну за перемогу і що військові перемоги України на сході забезпечать суттєвий важіль для переговорів із Кремлем про "потужні" гарантії безпеки.

Подоляк та президент України Володимир Зеленський окремо наголосили 11 квітня, що Україна не готова "віддати територію заради миру".

Гнів України щодо російських звірств проти українського цивільного населення, швидше за все, ще більше зміцнить небажання України вести переговори з Кремлем.

2-3)

Кремль, ймовірно, затягуватиме переговори доти, доки російські війська не передислокуються з інших напрямків до східної України, сподіваючись використати будь-які військові успіхи Росії як важіль тиску на українських переговорників.

Путін заявив 12 квітня, що переговори зайшли в глухий кут.

Прес-секретар Кремля Дмитро Пєсков заявив 8 квітня, що Росія може завершити своє вторгнення в Україну в "оглядному майбутньому".

Російські війська, ймовірно, продовжать наступальні операції на Донбасі, вводячи підкріплення у бій у міру їх надходження, а не збираючи підкріплення та замінюючи для більш скоординованого та послідовного наступу.

Кремль, ймовірно, сподівається захопити як мінімум усю Донецьку та Луганську області перед поновленням переговорів

2-4)

Пряма зустріч між президентами Росії та України залишається малоймовірною у найближчі тижні.

Пєсков заявив 14 квітня, що Путін не проти зустрічі із Зеленським, але переговорники повинні спочатку узгодити текст угоди, фактично відклавши

подальші переговори та обмеживши можливість прямих переговорів між Путіним та Зеленським.

Радник президента України Подоляк заявив 13 квітня, що тільки пряма зустріч Зеленського та Путіна може покласти край війні, але Україна має спочатку довести свою спроможність в економіці та на полі бою.

3.

Наративи Кремля

3-1)

Сполучені Штати та їхні партнери, швидше за все, не зможуть перевірити заяви України про застосування Росією хімічної зброї у Маріуполі – місце, яке Кремль, можливо, навмисно вибрав через відсутність доступу міжнародних спостерігачів до цього району.

Український полк "Азов" заявив у повідомленні в Telegram, що російський БПЛА скинув "отруйну речовину невідомого походження" на українських захисників на маріупольському металургійному заводі "Азовсталь".

Заступник мера Маріуполя Сергій Орлов підтвердив "хімічне отруєння" 12 квітня, посилаючись на військові сили.

Український військовий губернатор Донецької області Павло Кириленко підтвердив 12 квітня, що російські сили скинули невідому речовину з безпілотника, але сказав, що ще зарано визначати, чи можна класифікувати цю речовину як хімічну зброю.

Нездатність перевірити факт атаки вносить сумніви в українську версію та створює основу для відхилення майбутніх українських повідомлень про російські хімічні атаки.

Держсекретар США Ентоні Блінкен заявив, що США та Україна не можуть підтвердити факт застосування Росією хімічної зброї у Маріуполі через труднощі з перевіркою атаки.

3-2)

Проте Кремль раніше створював інформаційні умови, аби звинуватити українські сили у атаках, на контрольовані Росією території на сході України, і зберігає можливість ведення хімічної війни.

Міністерство закордонних справ Росії 7 квітня заявило, що має "достовірні дані" про те, що Україна планує хімічну провокацію проти Росії, і

неодноразово помилково звинувачувало Україну в розробці хімічної та біохімічної зброї в нібито фінансованих США біолабораторіях по всій країні.

10 квітня Міністерство оборони Росії заявило, що українські "неонацисти" готували хімічну "провокацію" на Авдіївському коксохімічному заводі Донецької області, заявивши, що вони планували підірвати склади токсичних хімікатів, коли сили «днр» наблизяться до заводу.

Очікувана російська хімічна атака 11 квітня була спрямована на інший коксохімічний завод у Донецьку.

Ці попереджувальні заяви є частиною стандартної програми Кремля із застосування хімічної зброї в Сирії:

Пов'язані з Кремлем ЗМІ спочатку стверджують, що опозиційні сили планують атаку із застосуванням хімічної зброї в цьому регіоні, а потім самі атакують цей район, нібито підтверджуючи свою версію.

Прес-секретар оборони «днр» Едуард Басурін закликав російські сили застосувати хімічну зброю проти українських військ у районі Азовсталі в Маріуполі Донецької області за кілька годин до повідомлення про атаку.

Хоча ми не можемо підтвердити цю конкретну заяву про російську хімічну атаку, російські сили зберігають можливість та можливий намір застосувати хімічну зброю в Україні.

3-3)

Кремль, ймовірно, хибно звинувачує українські сили у плануванні чи проведенні провокацій у районах, де російські сили мають намір вчинити чи вже вчинили злочини.

Кремль, ймовірно, прагне внести сумніви у майбутні звинувачення у військових злочинах та зменшити глобальну підтримку України, звинувачуючи українські сили у злочинах, які вже вчинили російські війська.

Міністерство оборони України повідомило 13 квітня, що Кремль наказав російським силам використати мобільні крематорії для знищення доказів загибелі мирних жителів, і російські сили, ймовірно, вживуть додаткових заходів, щоб приховати докази насильства над мирним населенням.

Assessed Control of Terrain in Ukraine and Main Russian Maneuver Axes as of April 15, 2022, 3:00 PM ET

ISW INSTITUTE FOR THE STUDY OF WAR AND CRITICAL THREATS

Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, Thomas Bergeron, and Brian Carter

© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

4.

Кремль продовжував створювати умови для додаткових хімічних, біохімічних чи радіологічних «false-flag» атак проти України, в яких він звинувачуватиме українські сили та Захід.

Кремль підкреслює цей тривалий наратив із грудня 2021 року.

4-1)

Заступник голови Ради безпеки РФ Дмитро Медведєв 12 квітня знову заявив, що США фінансують біолабораторії та розробляють біологічну зброю в Україні.

4-2)

13 квітня заступник міністра закордонних справ Росії Олег Сиромолотов заявив, що Кремль "не виключає сценарію", за якого ядерний матеріал був завезений в Україну з інших країн.

Сиромолотов не уточнив, хто міг би привезти такий матеріал, який тип матеріалу він мав на увазі і для чого такий матеріал може бути використаний.

ISW раніше оцінював, що Кремль може провести радіологічну «false-flag» атаку в Україні.

Кремль неодноразово та хибно стверджував, що Україна шукає ядерну зброю, щоб виправдати вторгнення Росії в Україну.

4-3)

14 квітня начальник військ радіаційного, хімічного та біологічного захисту Росії Ігор Кирилов висловив занепокоєння з приводу передбачуваних досліджень США в галузі біозброї.

4-4)

14 квітня Кирилов заявив, що Міністерство оборони Росії розкрило імена американських та європейських чиновників, відповідальних за передбачувану програму США щодо створення біозброї в Україні.

4-5)

14 квітня Кирилов повторив свою заяву про те, що українські сили закупили 50 безпілотників, які можуть розпорошувати токсичні хімікати для проведення хімічних та біохімічних атак, ймовірно, щоб підкріпити кремлівський наратив про те, що повідомлення про атаку із застосуванням хімічної зброї в Маріуполі було українською «false flag» та зняти з себе

провину за будь-які майбутні російські атаки із застосуванням хімічної зброї в Україні.

5.

Кремль подає російське вторгнення в Україну як війну Заходу проти Росії, ймовірно, намагаючись зберегти внутрішнє схвалення війни у Росії.

11 квітня міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що метою вторгнення Росії в Україну є припинення "безрозсудної" експансії США у напрямку глобального домінування, розходячись із типовим для Кремля твердженням про те, що він вторгся в Україну для "денацифікації" уряду.

Лавров заявив, що США та Європейський Союз використали російську військову операцію в Україні як привід для безпрецедентної агресії проти Росії з метою підкорити Москву.

Президент Росії Володимир Путін повторив твердження Лаврова 12 квітня, заявивши, що Сполучені Штати борються з Росією за світове панування через українських посередників у конфлікті "складнішому за холодну війну".

13 квітня заступник міністра закордонних справ Росії Сергій Рябков попередив, що Росія розглядатиме будь-які військові поставки США чи НАТО в Україну як законні військові цілі, загрожуючи потенційною військовою ескалацією проти Заходу.

Спроби Кремля риторично подати війну в Україні як боротьбу зі США і їх союзниками навряд чи зможуть стримати продовження підтримки України Заходом.

Натомість Кремль, швидше за все, має намір зберегти внутрішню згоду Росії з війною в Україні в умовах зростаючих втрат та економічних збитків, представляючи неспровоковане вторгнення Росії в Україну як оборонну війну із Заходом.

6.

Російська внутрішня опозиція та цензура

6-1)

У російських та контрольованих Росією регіонах, що межують з Україною, 11 квітня було оголошено жовтий (високий) рівень терористичної тривоги, що, ймовірно, сприятиме перекиданню російських військ через цивільні райони до східної України.

Губернатори Краснодарського краю, Білгородської та Воронезької областей, а також Криму оголосили 11 квітня підвищений рівень терористичної загрози у деяких районах.

За оцінкою Генерального штабу Збройних сил України, зробленою 13 квітня, Росія, ймовірно, наказала вжити цих заходів, щоб полегшити пересування військ через російські прикордонні райони в Україну.

Кремль також може прагнути перебільшити загрозу, яку українські сили можуть становити російській території, щоб зберегти внутрішню підтримку російського вторгнення.

14 квітня Міністерство внутрішніх справ Росії заявило про вжиття комплексних заходів у відповідь на передбачувані небезпеки вибухів з української території.

Офіційний представник Міністерства оборони Росії генерал-майор Ігор Конашенков пригрозив завдати ударів по центрах прийняття рішень у Києві у відповідь на передбачувані українські "спроби диверсій та ударів" на російській території.

Російські офіційні особи стверджують, що 13 і 14 квітня українські сили обстріляли з мінометів і завдали авіаударів по російській Брянській області.

ISW не змогла незалежно підтвердити ці повідомлення.

6-2)

Президент Росії Володимир Путін, можливо, чистить елементи своєї розвідувальної служби та звинувачує близьких союзників у провалах російської розвідки та планування напередодні російського вторгнення в Україну.

Російський журналіст-розслідувач Андрій Солдатов повідомив 12 квітня, що російська влада перевела генерал-полковника Сергія Беседу, високопоставленого співробітника ФСБ Росії та голову П'ятої служби, з-під домашнього арешту до сумнозвісної Лефортовської в'язниці.

За повідомленнями, Бесіду було поміщено під домашній арешт до 19 березня у зв'язку з ранніми невдачами російського вторгнення.

Його П'ята служба є де-факто зовнішньою розвідкою ФСБ та підрозділом, відповідальним за політичну диверсію у ближньому зарубіжжі Росії, включаючи Україну.

Анонімні джерела повідомили газеті Moscow Times, що Кремль допитує Бесіду за його нездатність створити життєздатну прокремлівську опозицію в Україні, щоб допомогти Росії у її вторгненні.

Bellingcat повідомив 11 квітня, що ФСБ також звільнила чи заарештувала близько 150 співробітників П'ятої служби через провали розвідки в Україні.

6-3)

Колишній російський парламентар Ілля Пономарьов заявив 11 квітня, що російські військові джерела повідомили йому, що давній союзник Путіна Владислав Сурков перебуває під домашнім арештом у Москві.

Арешти Суркова та Бесіди, а також чищення у ФСБ свідчать про те, що Путін все більш скептично ставиться до рекомендацій, які спричинили невдачі Росії в Україні.

Проте чищення давніх співробітників розвідки, які мають досвід роботи в Україні, може пошкодити здатності Кремля стежити за українським керівництвом та приймати обґрунтовані військові рішення.

Такі чистки можуть також підірвати моральний дух в інших підрозділах ФСБ, що призведе до загального погіршення стану справ у розвідці.

6-4)

Кремль намагається стримувати вираз антивоєнних настроїв серед політиків та російської громадськості.

11 квітня російська влада затримала опозиційного політика і члена-засновника Російського антивоєнного комітету Володимира Кара-Мурзу, мабуть, для залякування опозиційних активистів.

12 квітня російські суди засудили чотирьох колишніх редакторів студентського видання "Докса" до двох років каторжних робіт кожного за залучення неповнолітніх до антиурядових протестів.

Цих чотирьох було затримано у квітні 2021 року; ймовірно, Кремль розпорядився виносити суворіші судові вироки організаторам протестів зараз, щоб стримати додаткові антивоєнні протести або інакодумство навколо російського вторгнення в Україну.

7.

Турецька оборонна компанія Baykar, ймовірно, продала додаткові військові постачання в Україну з 25 березня.

7-1)

Два українські літаки вилетіли з Текірдагу, північно-західна Туреччина, в Жешув, Польща, 25 березня та 10 квітня.

У Текірдазі розташовані центри навчання та відвантаження озброєнь Baykar.

Україна замовила щонайменше 36 безпілотників Baykar Bayraktar TB2 та інше військове обладнання за останні кілька років.

Декілька українських чиновників також зустрілися з генеральним директором Baykar Халуком Байрактаром та турецькими урядовими чиновниками для обговорення "військово-технічного" співробітництва 29-30 березня після російсько-українських переговорів у Стамбулі, Туреччина.

7-2)

Україна імпортувала $59,1 млн. оборонної продукції з Туреччини у першому кварталі 2022 року, порівняно з $1,9 млн. у першому кварталі 2021 року - збільшення у тридцять разів.

7-3)

У відповідь турецький уряд применшив будь-яку урядову підтримку продажу Baykar, ймовірно, щоб зберегти критично важливі оборонні та економічні зв'язки з Росією.

Проте компанія Baykar тісно пов'язана з турецьким урядом, зокрема через Сельчука Байрактара, директора з технологій Baykar та зятя президента Туреччини Реджепа Тайіпа Ердогана.

Турецький уряд часто відіграє провідну роль у переговорах та затвердженні продажів оборонної продукції між турецькими компаніями та іноземними урядами.

***

ISW
INSTITUTE FOR THE STUDY OF WAR

№ 48.

2002-04-16

ЗНИЩЕННЯ «МОСКВИ»

Апр 16, 2022

Як уже повідомлялося, вчора на світанку російський ракетний крейсер «москва» затонув.

[Допис опубліковано 15.04 о 9:29 за Києвом]

Ми досі не знаємо точної причини, але тепер принаймні немає жодних сумнівів, що корабель затонув: навіть «вишестоящі органи» в москві це офіційно підтвердили.

Цікаво було подивитися, як вони це підтвердження з себе вичавили. Ще вчора на світанку було напевно відомо, що корабель затонув, але ж ні, вони продовжували наполягати на своїх вигадках майже 20 годин. «Пожежа під контролем, екіпаж евакуювали», «відбуксирували до порту», навіть «дістався до порту своїм ходом»… що завгодно, але тільки не «потонув». Тільки коли заперечувати далі було безглуздо, вони визнали: «Перекинувся під час буксирування через шторм…»

Гмм…

Ще раз. «Чому»… Звичайно, я скептично ставлюся до заяв України щодо удару по «москві» двома протикорабельними ракетами «Нептун». У мене завжди так: «або надайте докази, або цього не сталося».

Разом з тим, немає жодних сумнівів щодо кількох речей:

1) Більшість старих російських воєнних кораблів перебувають у жахливому стані.

2) Власне, такі старі кораблі, як «слава/москва», були в жахливому стані ще на початку 1990-х.

3) Іржава «слава/москва» теж була в жахливому стані ще в 1990-х. Корабель планували утилізувати, його врятувало тільки втручання мера москви. Проте «капремонт» переважно обмежувався очисткою від іржі та накладанням товстого шару свіжої фарби, знову і знову. Справді, відвідувачі корабля роками розповідали, що багато приладів були

неробочими: просто вкриті свіжим шаром фарби, щоб здаватися цілими та охайними.

4) Відтоді ним вихвалялися як «найпотужнішим воєнним кораблем Чорного моря». У 2015 році росіяни приперли його аж до берегів Сирії, нібито для «захисту авіабази “Хмеймім”».

5) Тепер, коли згадати це все, важко позбутися враження, що кораблем таки «вихвалялися», хоча цілком можливо, що багато його систем не працювали.

*[Коментар перекладача: Треба зазначити, що у 2020 році було чимало офіційної інформації про ремонт і оновлення корабельних систем «москви», зокрема радіолокаційних систем і систем протиповітряної оборони. Журналіст Іван **Яковина** у своєму відео від 15.04 із посиланням на висновки*

британської розвідки зазначив, що ракетний крейсер «москва» справді мав сучасне електронне обладнання та відігравав роль командного пункту російського чорноморського флоту. Можливо, у чомусь Купер має рацію, проте недооцінювати затонулий воєнний корабель не варто — попри всю притаманну росіянам любов до халтури та корупції, «москва» була найкращим, що росіяни мали в Чорному морі.]

Як на мене, корабель прирекла на поразку саме конфігурація його озброєння. Ракетні крейсери класу «слава/москва» насправді «переобтяжені зброєю». Чого тут тільки не було:

1) башта зі 130-міліметровими гарматами на носі;

2) чималий зенітно-артилерійський комплекс ближнього бою на надбудовах передньої палуби;

3) додаткові зенітно-артилерійські комплекси по обидва боки від містка;

4) величезні пускові установки протикорабельних ракет по обидва боки від містка;

5) додаткові пускові ракетні установки у глибині корпусу (одразу за трубами);

6) пускові установки торпед поруч із вертолітним ангаром;

7) а також додаткові пускові установки протиповітряних ракет на кормі…

Багато боєголовок, багато снарядів, дуже багато ракетного палива — і все це чекає нагоди перетворити навіть найменшу випадковість на катастрофу.

Отже, «можливостей для виживання» у проєкті не передбачено.

Але це було типовою рисою проєктів найбільших совєтських воєнних кораблів у 1970-х:

- я досі пам’ятаю дискусії щодо «озброєних до зубів» ракетних крейсерів проєкту 58 (як-от «Грозний», за НАТО: Kynda class), великих протичовнових кораблів проєкту 1134-А «Беркут-А» (як-от «Кронштадт», за НАТО: Kresta II class), а потім і ракетних крейсерів проєкту 1164 «Атлант» (за НАТО: Slava class [саме такою була свіжозатоплена «москва» — перекл.]) — особливо якщо порівняти з такими проєктами США, як ракетні есмінці класу «Spruance» або ракетні крейсери класу «Ticonderoga». Не кажучи вже про атомні (страшенно дорогі) крейсери класу «California» або «Virginia», які за розміром були приблизно такі, як «слава/москва», але у 1970-тих мали тільки дві 127-міліметрові гармати і дві-три пускові установки для ракет.

Отака «переобтяженість зброєю» мала наслідком, що корабель був буквально «начинений вибухівкою».

- На перший погляд, це може видатися «неважливим», але куди вже важливіше, якщо ще в середині 1980-х совєтському флоту бракувало грошей, аби належно підтримувати воєнні кораблі: російський флот «просто» перейняв цю традицію. До того ж, російські протипожежні технології та підходи завжди були сумнівними, як і поводження зі зброєю — питома риса всіх російських збройних сил.

Коротко головне:

- може, «москва» і справді отримала дві українські протикорабельні ракети «Нептун». Може, ні. Може, напоролася на міну. Може, це справді був «просто» якийсь нещасний випадок. Власне, це не важливо — **флагман російського чорноморського флоту вибухнув і затонув. І в цьому немає нічого дивного**.

Автор: Ростислав Семків

За переклад більшої чатсини тексту дякую Микола Ковальчук

Оригінали тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x

Джерело: Facebook

***

№ 49.

2022-04-16

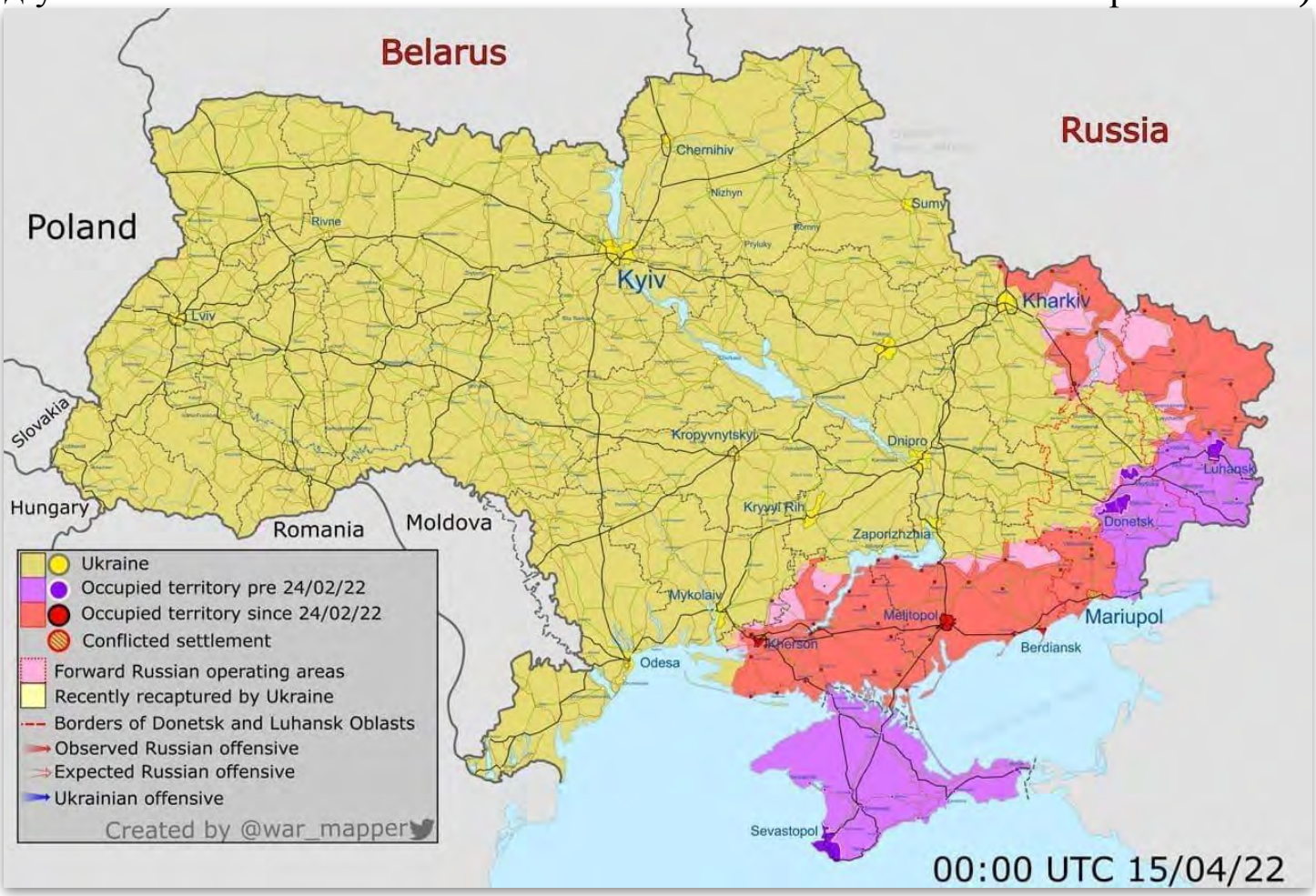

***

№ 50.

2022-04-16

Новий звіт Тома Купера доволі саркастичний. А що його сарказм стосується, у більшості, наших ворогів, то читати огляд (особливо в частині "ПОВІТРЯ" д у ж е п р и є м н о)

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 14-15 КВІТНЯ, 2022

Доброго ранку всім! [Допис опубліковано 16 квітня 2022 р. о 10.15 за Києвом].

Ось мій огляд за два останні дні війни в Україні : 14.04 (50-ий день цієї війни) та 15.04.2022 р.

1. СТРАТЕГІЯ

Загалом, якщо цими днями проглядати російські ЗМІ та соціальні мережі, складається враження, що відбувається не щось, а власне агресія НАТО. Якщо 43-річної давності російський ракетний крейсер вибухає в Чорному морі (чисто випадково, звісно ж), а потім «українські націоналісти» збивають черговий Ка-52 (93-тя механізована бригада під Сумами), а ще український спецназ чинить саботаж у брянській, орловській, смоленській, курській

облястях південного заходу росії – то це все НАТО; і саме НАТО слід звинувачувати, що Фінляндія та Швеція хочуть приєднатися до Альянсу якомога скоріше. Саме час, відповідно до плану геніального стратега та командувача всіх часів владіміра, розгортати тактичні ядерні озброєння. Це має «провчити всіх їх» і спонукати НАТО до переговорів. Ну й, звісно, звинувачувати в усьому цьому слід тільки не росіян…

Та врешті… Київ та Люди-яким-слід-на-свіже-повітря (Пентагон) повідомляють, що слід у слід за 1-ою гвардійською танковою та 41-ою загальновійськовою арміями росіяни перегрупували в район Ізюма також 36-ту [оту, побиту в боях на захід від Києва – перекл.]. Більше того, на підкріплення до 8-ої армії, що відповідальна за Донбас та Маріуполь, підійшли підрозділи з північного та балтійського флотів (останній надіслав по одній батальйонній групі від 126-ої бригади берегової оборони та 127-ої розвідувальної бригади).

Тобто сили росіян в Україні складають близько **65 БТГр**, що приблизно дорівнює **65.000 осіб** (просто цитую офіційні Київ та Вашинґтон). Якщо взяти до уваги звіт Пентагону, що з'явився кілька днів тому, згідно якого є ще принаймні **30** російсько-сепаратистських БТГр на Донбасі, то

це означає:

а) Люди-яким-слід-на-свіже-повітря тепер вважають, що кожна батальйонна група рф тепер нараховує 1.000 осіб (а не 600-800, як вважали донедавна);

б) генерал армії дворників може мати під своєю командою 95.000 солдатів – включно з резервом 20 БТГр в самій росії близько до кордонів з Україною (які, поза тим, не в стані вести наступальні операції).

Для порівняння, в інтерв'ю BBC президент ***Зеленський*** вказав, що чисельність українського угрупування на укріпленій лінії розмежування на Донбасі складає **44.000 осіб** (а не 70.000-100.000, як стверджують різні західні експерти).

Беручи до уваги, що ЗСУ має підтверджених вісім регулярних та три територіальних бригади на лінії розмежування плюс ще п'ять регулярних та три територіальних бригади, розгорнуті між Харковом та Слов'янськом, тоді, якщо лише ці цифри правильні, **95.000** російських солдатів діятимуть проти **57.000** українських військ.

(Це якщо ми не враховуємо 3-ю та 4-у танкові бригади зі стратегічного резерву, які – після близько двох місяців посиленої підготовки – врешті, як видається, відправляють на схід).

Всі ці міркування спонукають мене дивуватися,

-а де ж перебувають всі частини української Нацгвардії або 96.000 вояків Тероборони (тому що, так, немає сумніву, що в Україні зараз при зброї більш як 300.000 осіб).

Утім, ще зверніть увагу: медіа тут на Заході стверджують, що «нема жодних ознак оголошуваного раніше повномасштабного російського наступу». Дехто вже припускає, що все це через паскудну погоду, яку ще погіршують постійні дощі – настає «распутіца» і робить рух колісної техніки поза головними шляхами особливо проблематичним. Що ж, побачимо…

[КОМЕНТАР ПЕРЕКЛАДАЧА: В попередніх звітах Купер писав принаймні про три речі, які підважують ризиковість співвідношення 57.000 / 95.000.

- *По-перше, лінія розмежування дуже добре украплена й такого співвідношення вкрай замало для успішного штурму – так само інші аналітики ще перед війною писали про необхідні 700 тис. для успішного вторгнення, а не 150 тис., які настягали росіяни.*
- *По-друге, Купер неодноразово говорив про «низьку якість» наново мобілізованих в росії, яких приєднують до – і тут*
- *третій фактор – дуже побитих у попередніх боях росчастин. Для нього все це зрозуміло саме по собі, але нам не зайво нагадати].*

2. ПОВІТРЯ

Зазвичай бойові дії в повітрі — принаймні офіційні повідомлення щодо них — зостаються найкумеднішою, найіронічнішою та найабсурднішою складовою будь-якої війни, і війна в Україні бездоганно підтверджує це правило.

Так, «вишестоящі органи» в москві стверджують, що 14 квітня їхні протиповітряні комплекси С-400 збили український гвинтокрил Мі-8 біля Городні, в Чернігівській області (після того, як він нібито завдав чергового повітряного удару по якійсь цілі на території росії), а також літак Су-27 над Лозовою, в Харківській області.

- Трішки дивні заяви, якщо врахувати, що «вишестоящі органи» проголосили Повітряні сили ЗСУ «знищеними» щонайменше місяць тому… Хоча, які проблеми: тепер ясно, що українські фермери вирощують на своїх городах не тільки зернові, огірки й томати, але й літаки Су-27.

До того ж, дуже по-московськи, звитяжні воєнно-космічні сили росіян розбомбили аж 13 військових цілей (усі вильоти відбувалися вночі), зокрема два склади зброї та десяток «місць зосередження українського озброєння та військового обладнання». Оце думаю собі, скільки ж командних пунктів, укріплень і зосереджень особового складу війська має Україна? Якщо вірити звітам із москви, кілька десятків тисяч…

Зачекайте, це ще не все:

> - «вишестоящі органи» заявляють, що їхні «високоточні далекобійні ракети морського базування» — себто крилаті ракети «Калібр», випущені з кораблів у Чорному морі, — вночі з 14 на 15 квітня завдали удару по «військовому об'єкту в передмісті Києва». Відповідно, влучили вони нібито по машинобудівному заводу «Візар», що в Жулянах, і «знищили засоби виробництва та ремонту протиповітряних та протикорабельних ракет великої та середньої дальності».

Слухайте! Але ж якщо ракетний крейсер «москва» втопився «через нещасний випадок», як наполягали московські офіційні джерела два дні тому, то чого ж вони заходилися стріляти по заводу з виробництва протикорабельних ракет?..

Ох, біда з цими моїми незручними питаннями…

До речі, ходять чутки, що командир крейсера «москва», капітан 1-го рангу антон купрін (на доданому фото) загинув під час першого вибуху, а врятувати вдалося лише від 17 до 58 (звіти різняться) членів екіпажу із 510. Якщо це справді так, то вибух відправив корабель прямо на [ви ж знаєте, куди — перекл.] Марс, кільком членам екіпажу з корми вдалося вижити, а затонуло тільки дно «москви».

Але я відволікаюся…

Окрім ударів крилатими ракетами, «вишестоящі органи» також використали «високоточні ракети повітряного базування» (ого, то в них тепер і повітряні бази є?), щоб завдати удару по одній українській пусковій установці балістичних ракет «Точка-У», а ще по складах ракет, артилерії та пального у Миколаєві, Парутиному, Дергачах, Новоєлизаветівці та Повстанському. Нарешті, росіяни вдарили балістичною ракетою по «зосередженню українських націоналістів» у Ясеновому, де нібито було знищено 20 броньованих машин та 50 націоналістів. Однією ракетою… Так, звісно… А ще російські ракетні війська «ліквідували цілий приватний підрозділ польських найманців» в Ізюмському, що в Харківській області, загинуло аж 30 вояків.

Цей «ракетний наступ» теж тривав цілу ніч із 14 на 15 квітня. Серед іншого, росіяни заявили про знищення 12 цілей, зокрема складів зброї у Великій Михайлівці, Богатирі та аеропорту Дніпра, де вони нібито знищили літак МіГ-29, «Байрактар» і гвинтокрил Мі-8.

А тепер серйозно:

немає жодних сумнівів, що росіяни побіліли від злості та значно посилили свої повітряні атаки. Їхні соцмережі переповнені вимогами застосувати ядерну зброю або, «принаймні», «перейти від бойових дій, які досі велися найгуманніше і найакуратніше у світі, до повного знищення військових цілей» (цитата звідси https://u-f.ru/news/society/u8/2022/04/14/335401 — що може бути краще, ніж мати під рукою такого гуманного журналіста). Що ж, це правда: використовувати військові засоби проти військових цілей замість того, аби тероризувати населення і знищувати інфраструктуру «подвійного призначення», — чудова ідея, безперечно. Шкода тільки, що думати про це мали б не отакі «журналісти», а політичне і військове керівництво росії…

3. ПІВНІЧНИЙ СХІД І СХІД

У цьому звіті я об’єднаю обидві території у один розділ з наступної причини:

- за останні 2 доби («плюс-мінус») український Генштаб здебільшого не випускав і пари з вуст відносно розвитку подій біля Ізюма та вздовж колишньої лінії розмежування. Ця тиша триває принаймні з того моменту, як росіяни, за чутками, відновили наступ у бік Барвінкового та Слов’янська – з півночі – а також атакували Горлівку з боку колишньої лінії розмежування, тобто на сході.

Чи може тут бути зв’язок із тим, що російський наступ уже розпочався та становище українських сил суттєво погіршилося за цей час?

Як завжди, мусимо зачекати – і побачимо.

Тим часом, згідно з даними агентурної розвідки, після того, як ЗС рф 3-4 дні тому закріпилися у Топольському [Ізюмський р-н – перекл.] – вони просунулися на південь та захопили Малу Комишуваху та Сулигівку [тижні півтора тому вони вже її захоплювали, ага – перекл.] – обидва села розташовані у напрямку Барвінкового на південний захід від Ізюма. Далі, росіяни – імовірно – увійшли до Довгенького, а українська армія, схоже, евакуювала населення з Борової (яку потому захопила одна з чотирьох БТГр зі складу військ 201-ї військової бази рф [у Таджикістані – перекл.], які були введені на територію України). Насамкінець, видається, що росіяни повторно ввели на фронт принаймні 2 БТГр зі складу 4-ї танкової армії в районі Рубіжного – і тепер атакують його з півночі. У той час, як українці відбили

їхні атаки в Лисичанську, Попасній та Пантелеймонівці [тут не ясно, смт. Пантелеймонівка знаходиться на території т.-зв. «ДНР» між Горлівкою та Донецьком] у північні частині колишньої лінії розмежування, росіяни та сепаратисти, імовірно, захопили Мар'їнку, на захід від Донецька. І все це – за саме 14 квітня: станом на вчора, частини 1-го армійського корпусу (переважно у складі сепаратистів з батальйонів «Хан» та «Спарта») захопили Красногорівку та просувалися далі на захід вздовж траси N15.

Тобто, росіяни вже розпочали атаку, імовірно, менших масштабів, ніж очікувалися (може, через дощі), але вони вже атакують.

4. МАРІУПОЛЬ

Київ офіціно підтвердив, що «кілька десятків» морпіхів зі складу 36-ї ОБрМП здалися у полон росіянам в районі Азовмаша («вишестоящіє органи» москви повідомляли про понад 1120 полонених морпіхів).

[Імовірно, автор переплутав Азовмаш із Азовсталлю, Азовмаш – далеко на півночі міста, 36-та, за повідомленнями, була у західній та центральній частинах міста – перекл.]

Тим часом, «вишестоящіє органи» у москві стверджують, що армія рф та підрозділи народної міліції «днр» уже «повністю звільнили металургійний комбінат ім. Ілліча від українських націоналістів». Іншими словами: точаться тяжкі бої і територія під контролем українців продовжує зменшуватися, зокрема на сході – там 102-й МСП (у складі 150-ї МСД), сепаратисти і чеченці намагаються відрізати Лівобережний район від решти гарнізону.

Очевидно, оборонці надалі тримаються та сковують тисячі ворожих військових, однак, як ми побачимо далі, кількість стримуваних військових рф стає дедалі меншою.

5. ПІВДЕНЬ

Принаймні за офіційними даними, більша частина південного фронту лишалася спокійною за останні 2 дні…

Однак, є серйозні – хоч і неофіційні – повідомлення про відновлення наступу росіян.

> - Відповідно, 58-ма ЗВА рф прорвала лінію оборони 23-ї бригади НГУ та захопила Старомлинівку [захід Донецької обл.] – за допомогою підрозділів у складі 163-го окремого танкового батальйону та 70-го МСП [у автора вказаний як батальйон – перекл.].

Це цікаво з двох причин:

а) 163-й ОТП [у автора батальйон – перекл.] та 70-й МСП [тепер уже коректно названий у автора полком – перекл.] обидва входять до складу 150-ї МСД: вони приписані до 8-ї ЗВА рф та воювали у Маріуполі ще десь 2 тижні тому (і частини цих підрозділів досі там воюють). Однак, штаб 8-ї ЗВА рф, вочевидь, дійшов висновку, що ситуація у місті для них – достатньо сприятлива, тож вони вивільнили дві цінні БТРи.

б) Може ви й небагато чули про Старомлинівку, однак вона розташована десь за 40 км на захід від Вугледара і слугувала базою та ремонтним пунктом української армії.

Тому не дивно, що росіяни захопили там певну кількість бронетехніки, а ще 1 пускову систему ППО С-300ПС та один ЗРК «Бук-М1». У той час, як Київ вперто намагається отримати важке озброєння від Заходу, це – точно не «добрі новини»...

Одразу після того, росіяни просунулися ще на 10км [на північ – перекл.] та атакували Велику Новосілку.

Проте далі на захід, 14-го квітня українська 80-та десантно-штурмова бригада доповіла про звільнення «декількох сіл» у районі Херсону, але не розкрила будь-яких подробиць.

Оригінал тут : https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-14-15-april-2022-9c62ec84d11

***

№ 51.

В. Андрусів, ФБ, частина 1

2022-04-16

Чому великого наступу на Донбасі може не відбутись?

Між першим і другим етапом війни відбулась дуже важлива зміна: в Кремлі почали думати. Як я писав раніше - Путін ніякий не божевільний, і військова катастрофа в Україні його просто привела до реальності. Арешти генералів, Суркових і місцевих “медведчуків” показує його раціональність, а отже і повне розуміння ситуації. Тому якщо виходити з того, що Путін почав думати: йому краще не починати битву на Донбасі. І ось чому.

1. Передумови потенційної поразки армії РФ на Донбасі

1. Дощі і розливи річок. Таких дощів кажуть не бачили давно, що ще раз свідчить, що Бог за нас. Техніка не може наступати. Прогноз погоди показує ще тиждень дощів, і ще мінімум тиждень треба, щоб підсохла земля.

2. Два тижні, як і попередні два тижні, - це колосальна втрата переваги над нашими військами. Оскільки весь цей час ми приростаємо допомогою Заходу. З кожним днем простою російських військ - ми стаємо сильнішими.

3. Простій військ - збільшує деморалізацію. Враховуючи, що за 50 днів так і немає чим гордитись у війні з Україною, деморалізовані і виснажені російські війська просто ще більше деморалізуються.

4. Фактично, нормальний наступ розпочнуть якраз в розгар позеленіння. А це означає колосальні втрати в наших засадах, та роботі наших ДРГ.

5. Станом на зараз армія РФ втратила понад 20 тисяч вбитими і ще мінімум 40 тисяч пораненими. Враховуючи зростання нашої вогневої потужності завдяки високоточній зброї Заходу - втрати можуть стати колосальними. В тому числі і в техніці. Істерика російської дипломатії і погрози щодо військової підтримки України - доводять, що вони реально бояться зростання нашої потужності.

2. Ціна поразки

Поразка в битві за Донбас для Путіна набагато страшніша чим бонуси від перемоги. І ось чому:

1. Путін вже й так дуже себе оголив по кордонам території РФ. В Україну стягнули все, що можна було від Далекого Сходу до Кавказу.

2. Поразка поставить під загрозу Херсон і коридор з Криму. Український контрнаступ може відрізати все угрупування від Криму до Маріуполя.

3. Поразка на Донбасі - остаточно знищить міф про силу Росії, і поставить її в другорядні країни. Фактично, Путін ризикує стати смішним і жалюгідним. А Росія - регіональною державою. Це підірве потенційні союзи, на які розраховує Путін з Китаєм і Індією.

4. Втрати в живій силі і техніці - можуть серйозно дестабілізувати Росію в середньостроковій перспективі. Поразка десакралізує Путіна.

5. Відновлення втраченої техніки і армій - займе десятки років. В умовах страшних санкцій - це виглядає вже не можливим. Водночас, станом на сьогодні його армія все ще є “великою армадою”, якої варто боятись поки вони цілі.

6. Поки Путін боровся з НАТО в Україні - він пропустив стратегічний удар: Швеція і Фінляндія можуть вступити в Альянс. Зараз йому було б варто почати лякати ці країни, але поразка на Донбасі вже нікого не дозволить налякати.

3. Альтернативні сценарії до наступу

Отже, виходячи з цих передумов, у Путіна є кілька альтернативних сценаріїв, щоб отримати щось, і не ризикувати втратити так багато. Суть цих сценарії в тому, що лякати йому вигідніше, чим показати в реальності свою силу.

1. Маріуполь в обмін на початок реальних переговорів і відмову від наступу. Вже в ці хвилини йдуть переговори щодо Маріуполя. Ми прагнемо врятувати наших воїнів, Росія прагне отримати хоча б якусь перемогу до 9 травня. Сценарій малоймовірний з огляду на історію з Іловайськом, про що сьогодні згадав Президент. Але переговори реальні.

2. Наступ першого ешалону і початок переговорів. Росіяни можуть відправити в бій перші свої ешалони і вразі поразки або невдачі - перейти до реальних переговорів. Суть цих переговорів обмін захоплених територій Херсонської, Запорізької та Харківської областей, на території Донецької та Луганської під нашим контролем. Плюс відмова від наступу на Донбасі.

Коротше кажучи - переговори для Путіна сьогодні єдиний раціональний шлях уникнути “геополітичної катастрофи” і спробувати виторгувати бодай щось.

Щодо процесів всередині РФ, то Путін вже обрав шлях репресій еліти, щоб уникнути заколоту. Тобто йому не треба гратися в переконування когось і показувати видатні перемоги.

Про те, чому не можливий ядерний удар і загальна мобілізація в РФ - напишу завтра.

***

№ 52.

2002-04-17

Оцінка російської наступальної кампанії від Інституту вивчення війни за 16 квітня

1.

Російські війська продовжували накопичувати війська навколо Ізюму, готуючись до продовження наступальних операцій на сході України.

Росіяни продовжували невеликі атаки на околицях Ізюма, Попасної та в районі Рубіжного та Сєвєродонецька - іноді із застосуванням артилерії, іноді механізованих сил.

Ці атаки поки що не призвели до значних успіхів.

Неясно, чи є вони частиною поетапної наступальної операції, у яку російські підкріплення вводитимуться в міру їх надходження, чи створюють умови для масштабнішого, більш скоординованого наступу, яке розпочнеться найближчим часом.

2.

Специфічна місцевість, на якій будуть вестись бої на сході Україні, може обмежити здатність росіян використовувати переваги чисельності сил, які вони збирають для наступу.

Схід України відомий як чудова місцевість для великомасштабного механізованого маневру завдяки кампаніям Вермахту та Червоної Армії у Другій світовій війні.

Проте не очевидно, що російські війська знайдуть тут значно більше можливостей для швидких рішучих механізованих операцій, ніж у інших частинах театру військових дій.

Росіянам неодноразово доводилося боротися за швидке захоплення населених пунктів або навіть за їхнє стискання після оточення.

Однак для досягнення своїх намічених цілей у Донецькій та Луганській областях їм доведеться захопити кілька великих населених пунктів, включаючи Сєвєродонецьк, Рубіжне, Лисичанськ, Слов'янськ та Краматорськ, а також кілька невеликих міст.

Труднощі, з якими вони зіткнулися під час взяття Рубіжного, не віщують швидкого успіху в інших населених пунктах.

Сама місцевість також складна, оскільки її перетинає безліч дрібних водних об'єктів, і на даний момент вона все ще дуже брудна.

Підкріплення, які росіяни вводять у цю частину театру військових дій, звичайно, допоможуть, але велика кількість набагато свіжіших російських військ боролася за взяття невеликих населених пунктів на північ, захід та північний схід від Києва ще до того, як вони увійшли до київського передмістя.

Однак для досягнення заявлених цілей операції росіяни повинні взяти великі населені пункти в Донецьку та Луганську.

3.

Російські сили, ймовірно, продовжать діяти за трьома основними напрямками:

1) з Ізюму на південь через Слов'янськ у бік контрольованої Росією Донецької області в районі Дебальцевого;

2) з Рубіжного та Сєвєродонецька на південний захід у напрямку траси Ізюм-Дебальцеве;

3) та з Попасної на захід у напрямку цієї траси.

За даними українського Генштабу, вони можуть відкрити додаткову вісь просування з околиць Донецька на північ у напрямку Краматорська.

В даний час основні зусилля Росії спрямовані від Ізюму на південний схід уздовж шосе на Слов'янськ.

Наступ на захід від Попасної, ймовірно, спрямований на досягнення шосе Ізюм-Дебальцеве, що, можливо, створить умови для оточення або витіснення українських сил, що захищаються від російського наступу з району Дебальцеве на північний захід.

Мета прямих атак на Сєвєродонецьк та Рубіжне менш ясна.

Можливо, росіяни намагаються захопити ці міста в рамках завдання із захоплення Донецької та Луганської областей, замість того, щоб чекати, доки вони будуть оточені, і намагатися послабити їхню оборону на цьому етапі.

Як альтернатива вони можуть прагнути закріпити українські сили у північно-східному секторі, який росіяни мають намір оточити.

Загальна схема операцій та очевидні переміщення російських підкріплень дозволяють припустити, що рух від Ізюму на південний захід буде основним зусиллям у цій частині театру воєнних дій, але росіяни продовжуватимуть наступати за декількома напрямками, які є одночасно взаємодоповнюючими.

4.

Українські офіційні особи повідомляють, що Росія зосередила в районі Ізюму до 22 БТГ, але росіянам буде важко скористатися перевагами такої

концентрації сил, якщо вони не зможуть відкрити паралельні осі просування, що їм насилу вдається в інших частинах театру військових дій.

Російські війська, очевидно, намагаються просунутися на південний захід від Ізюма в напрямку Барвінкового, що могло б дозволити їм відкрити вісь просування на додаток до основної траси Ізюм-Слов'янськ.

Але Барвінкове – досить великий населений пункт, щоб затримати російське просування, якщо українські сили утримають його, а маршрут від Ізюму до Барвінкового не проходить по шосе Ізюм-Слов'янськ – Барвінкове знаходиться приблизно за 50 кілометрів на захід від Слов'янська.

Взяття Барвінкове не перерізає єдину українську наземну лінію зв'язку (НЛС) на Слов'янськ, крім того, оскільки інша основна НЛС на Слов'янськ із заходу проходить через Краматорськ, приблизно за 45 км на південний схід від Барвінкового.

5.

Отже, окремі російські наступи на сході навряд чи проходитимуть значно успішніше, ніж аналогічні операції навколо Києва, якщо тільки російські війська не змінять свої оперативні схеми.

Росіяни можуть перевантажити українських захисників за рахунок великої кількості різних напрямків наступу, змусивши українців дуже розосередитися.

Проте, продемонстровані українцями воля і здатність стримувати значно більші російські сили в населених пунктах протягом значного часу дозволяють припустити, що багато хто, якщо не більшість або навіть усі ці російські наступи застопоряться.

Це обговорення не враховує якість, фізичний та психологічний стан російських сил, який ми докладно розглядали у попередніх звітах і який робить раптовий різкий успіх російських наступальних операцій ще менш ймовірним.

6.

Основні висновки

1) Російські сили та їхні довірені особи, схоже, готуються оголосити про перемогу у битві за Маріуполь, оскільки голова «днр» Денис Пушилін відкрив у місті офіс партії "Єдина Росія".

2) На сході України з'явилися російські підкріплення, сформовані з військ, що воювали навколо Києва. Ці підкріплення не отримали достатньо часу

для фізичного та морального відновлення після втрат та поразки під Києвом і навряд чи зможуть створити бойову міць, пропорційну їх чисельності.

3) Українські офіційні особи стверджують, що росіяни скасували відправку до Сирії одного з останніх бойових підрозділів, який раніше не брав участі в бойових діях в Україні, і направили цей підрозділ до Донбасу.

7.

ISW оновила свою оцінку чотирьох основних зусиль, в яких беруть участь російські сили.

1) Основні зусилля – Східна Україна (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);

2) Допоміжне зусилля 1 - Харків та Ізюм;

3) Допоміжне зусилля 2 – південна вісь;

4) Зусилля підтримки 3 – Суми та північно-східна Україна.

5) Основні зусилля – Східна Україна

8.

Додаткове основне зусилля – Маріуполь

(російська мета: захоплення Маріуполя та ослаблення українських захисників)

16 квітня російські війська продовжили повільне просування через Маріуполь.

Елементи сил «днр» прибули на центральний пляж Маріуполя з півночі.

Бої тривали у самому центрі Маріуполя.

Російські сили увійшли на базу 12-ї оперативної бригади Національної гвардії України, а сили «днр» захопили поліцейську дільницю у центрі Маріуполя відносно неподалік пляжу.

Українські сили продовжували оборонятися в кишенях, але особливо в районі заводу "Азовсталь", який російські та маріонеткові сили продовжували інтенсивно атакувати.

Використання росіянами бомбардувальників Ту-22М Backfire для атаки заводу "Азовсталь" може свідчити про те, що вони мають намір незабаром закінчити битву, знищивши захисників, що залишилися, вогневою потужністю.

Український радник мера Маріуполя Петро Андрюшенко заявив, що 15 квітня голова ДНР Денис Пушилін відкрив офіс партії "Єдина Росія" у Маріуполі.

Ця дія, ймовірно, вказує на те, що «днр» готується почати керувати Маріуполем (або тим, що залишилося від нього) найближчим часом.

Андрюшенко також заявив, що російські заходи щодо "фільтрації" досягли кульмінації в Маріуполі і що росіяне оголосили про повну ізоляцію міста у понеділок, 18 квітня, щоб дозволити їм завершити процес "фільтрації".

Битва за Маріуполь та боротьба на Донбасі загалом дорого обійшлися росіянам та проксі.

Соціальні мережі підтвердили, що 16 квітня відбувся похорон заступника командувача російської 8-ї загальновійськової армії генерал-майора Володимира Петровича Фролова.

9.

Додаткове основне зусилля – Донецька та Луганська області

(російська мета: Захоплення всієї території Донецької та Луганської областей, на яку претендують російські проксі на Донбасі)

Російські війська продовжували обстрілювати Сєвєродонецьк, Рубіжне і Попасну, а 15 квітня російські війська провели невеликі тактичні атаки у районі Попасній.

Обстріли зруйнували більшість інфраструктури міст.

Однак російські війська не досягли значних територіальних успіхів у цих районах за останні 24 години.

Український Генеральний штаб повідомив про артилерійські удари в Авдіївці та її околицях 16 квітня, можливо, у рамках підготовки до наступальної операції у цьому районі.

Авдіївка знаходиться на північ від Донецька на трасі H20 у напрямку Краматорська, що розташований приблизно за 70 км на північний захід.

Російське просування по цій осі міг би доповнити рух від Ізюму на південний схід через Слов'янськ до Дебальцевого.

Підтримка зусиль № 1-Харків та Ізюм:

(Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у Луганській області та закріплення українських сил навколо Харкова на місці)

Протягом останніх 24 годин російські сили продовжували нарощувати свої позиції в Ізюмі та його околицях, включаючи перекидання до цього району підрозділів, які вели бої на околицях Києва.

Український Генеральний штаб повідомив, що частини 6-ї та 20-ї загальновійськових армій, а також 1-ї гвардійської танкової армії, які вже деякий час діяли в районі Харкова та східної України, були посилені частинами 35-ї та 36-ї загальновійськових армій та 106-й повітряно-десантної дивізії, які вели бої та зазнали великих втрат під Києвом.

Генштаб стверджує, що частини 68-го армійського корпусу Східного військового округу також діяли у Східній Україні.

Сили 68-го корпусу, ймовірно, були сформовані з 39-ї окремої мотострілецької бригади, що базується на острові Сахалін.

Ці війська, ймовірно, раніше не брали участь у бойових діях в Україні, оскільки, за заявою українського Генштабу, їхня запланована ротація в Сирії була скасована, щоб полегшити їх вступ у війну.

Український Генштаб стверджує, що російські війська зібрали навколо Ізюму до 22 БТГ для операцій у напрямі Слов'янська та Барвінкова.

Фактична бойова активність на Ізюмському напрямку була обмеженою, однак український Генштаб повідомив про одну значну спробу наступу на село Довгенське, приблизно за 20 км на південь від Ізюму трасою на Слов'янськ, яка, за твердженням українців, була відбита.

Російські сили навколо міста Харкова загалом утримували свої позиції, хоча командувач Об'єднаним оперативним штабом України 16 квітня заявив, що українські сили відвоювали частину території навколо міста.

Зусилля з підтримки № 2 – південна вісь:

(Мета: захист Херсона від українських контратак)

За останні 24 години довкола Херсона не відбулося жодних значних змін.

Зусилля підтримки № 3 - Суми та північно-східна Україна:

(Російська мета: Вивести бойову міць у справному стані для передислокації до східної України)

За останні 24 години у цьому районі не відбулося жодних суттєвих змін.

***

№ 53(a).

2022-04-19 (Англ)

RUSSIAN OFFENSIVE CAMPAIGN ASSESSMENT, APRIL 18

Apr 18, 2022 - Press ISW

Download the PDF

Mason Clark, George Barros, Kateryna Stepanenko, and Karolina Hird

April 18, 6:30pm ET

Russian forces began a new phase of large-scale offensive operations in eastern Ukraine on April 18 likely intended to capture the entirety of Donetsk and Luhansk oblasts. Russian forces have been concentrating reinforcements—including both newly-deployed units and damaged units withdrawn from northeastern Ukraine—to the Donbas axis for several weeks. Russian forces conducted large-scale assaults focused on Rubizhne, Popasna, and Marinka with heavy artillery support on April 18 after previously conducting only localized attacks and shelling along the line of contact. Russian forces have not secured any major territorial gains as of publication.

The Russian offensive in the east is unlikely to be dramatically more successful than previous Russian offensives, but Russian forces may be able to wear down Ukrainian defenders or achieve limited gains. Russian forces did not take the operational pause that was likely necessary to reconstitute and properly integrate damaged units withdrawn from

northeastern Ukraine into operations in eastern Ukraine. As we have assessed previously, Russian forces withdrawn from around Kyiv and going back to fight in Donbas have, at best, been patched up and filled out with soldiers from other damaged units, and the Russian military has few, if any, cohesive units not previously deployed to Ukraine to funnel into new operations.[1] Frequent reports of disastrously low Russian morale and continuing logistics challenges indicate the effective combat power of Russian units in eastern Ukraine is a fraction of their on-paper strength in numbers of battalion tactical groups (BTGs). Russian forces may certainly be able to wear down Ukrainian positions in eastern Ukraine through the heavy concentration of firepower and sheer weight of numbers, but likely at a high cost. A sudden and dramatic Russian offensive success remains highly unlikely, however, and Ukrainian tactical losses would not spell the end of the campaign in eastern Ukraine, much less the war as a whole.

Key Takeaways

- **Russian forces likely began large-scale offensive operations in Donetsk and Luhansk oblasts focused on Rubizhne, Popasna, and Marinka.**
- **Russian forces may be able to gain ground through the heavy concentration of artillery and numbers. However, Russian operations are unlikely to be dramatically more successful than previous major offensives around Kyiv. The Russian military is unlikely to have addressed the root causes—poor coordination, the inability to conduct cross-country operations, and low morale—that impeded prior offensives.**
- **Successful Ukrainian counterattacks southeast of Kharkiv will likely force Russian forces to divert some units intended for the Izyum offensive, but Ukrainian forces are unlikely to completely sever Russian lines of communication north of Izyum in the coming days.**
- **Ukrainian defenders in Mariupol continued to hold out against heavy Russian artillery and air bombardment.**

Assessed Control of Terrain in Ukraine and Main Russian Maneuver Axes as of April 18, 2022, 3:00 PM ET

ISW INSTITUTE FOR THE STUDY OF WAR AND CRITICAL THREATS

Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, Thomas Bergeron, and Ezgi Yazici

© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Russian authorities face mounting unwillingness to fight among both conscript and contract personnel. The Ukrainian General Staff reported on April 18 that Russian forces began efforts to form additional units in Rostov and Crimea by April 24 to form a "second echelon" to occupy administrative buildings and important infrastructure in occupied Ukraine.[2] Ukraine's Main Military Intelligence Directorate (GUR) reported on April 18 that the number of Russian personnel refusing to join the war effort is increasing, including 60-70% of contract soldiers in the 150th Motor Rifle Division of the 8th Combined Arms Army—the primary Russian combat force in eastern Ukraine.[3] The GUR stated that Russian authorities are threatening the families of servicemen who refuse to fight and making permanent marks in the criminal records of those servicemen.

Russian cruise missiles struck a Ukrainian vehicle repair shop in Lviv, western Ukraine, killing civilians in Lviv for the first time in the war. Social media users depicted several missiles striking a warehouse and railway junction in Lviv and killing several civilians on April 18.[4] The Russian Ministry of Defense claimed that Russian forces destroyed a logistics center in Lviv used to store weapons arriving in Ukraine from the United States and European Union on April 18.[5] Russian forces seek to disrupt western aid shipments to the Ukrainian military but likely lack large numbers of the precision weapons needed to frequently strike these targets in western Ukraine.

We do not report in detail on Russian war crimes because those activities are well-covered in Western media and do not directly affect the military operations we are assessing and forecasting. We will continue to evaluate and report on the effects of these criminal activities on the Ukrainian military and population and specifically on combat in Ukrainian urban areas. We utterly condemn these Russian violations of the laws of armed conflict, Geneva Conventions, and humanity even though we do not describe them in these reports.

ISW has updated its assessment of the four primary efforts Russian forces are engaged in at this time:

- Main effort—Eastern Ukraine (comprised of two subordinate supporting efforts);
- Supporting effort 1—Kharkiv and Izyum;
- Supporting effort 2—Southern axis;
- Supporting effort 3—Sumy and northeastern Ukraine.

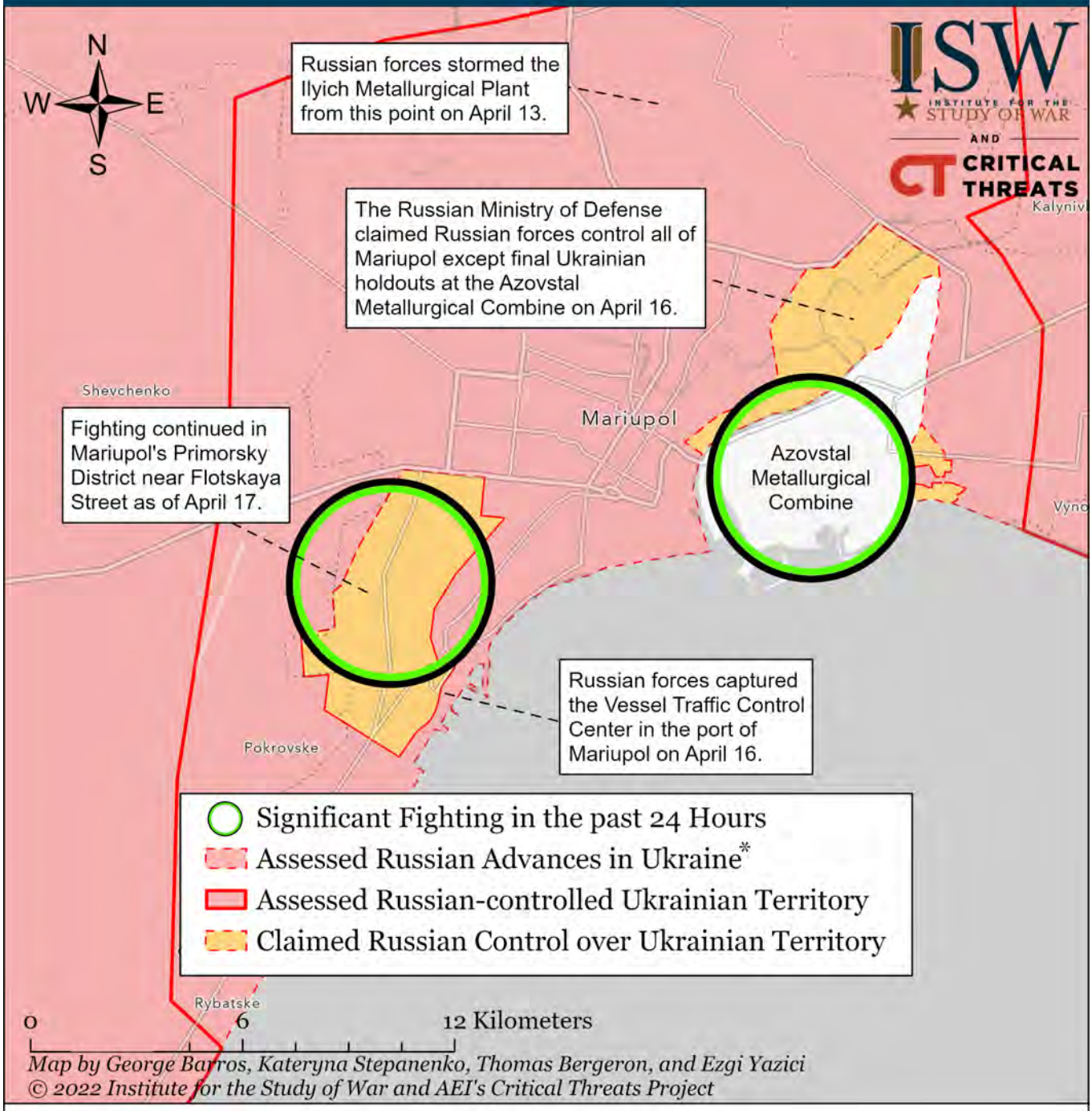
Main Effort—Eastern Ukraine

Subordinate Main Effort—Mariupol (Russian objective: Capture Mariupol and reduce the Ukrainian defenders)

Russian forces continued assaults against Ukrainian defenders in the Azovstal steel plant but did not make any verifiable gains in the last 24 hours. Russian Tu-22M3 strategic bombers, unspecified other aircraft, and heavy artillery continued to pound Ukrainian defensive positions around the Azovstal plant.[6] The commander of the Ukrainian 36th Marine Brigade (one of the Ukrainian units remaining in Mariupol) appealed to the United States and EU to provide Ukrainian forces with additional heavy weaponry, stating "we are ready to fight to the last drop of blood, but we must know that the world has done everything possible for this."[7] Mariupol mayor advisor Petro Andryushenko said that Russian forces did not mark the

promised “safe exit corridors” through which they demanded Ukrainian forces leave Mariupol on April 17 and that the Russian ultimatum was likely a trap for Ukrainian defenders.[8] Ukrainian Defense Ministry Spokesperson Oleksandr Motuzyanyk stated on April 18 that Ukrainian forces in Mariupol are successfully tying down Russian forces and enabling Ukrainian offensives elsewhere.[9] Ukrainian military sources shared footage of Ukrainian forces conducting limited counterattacks near the Azovstal plant on April 18.[10] Russian forces will likely clear any isolated Ukrainian forces active in Mariupol outside the Azovstal plant in the coming days.[11]

Assessed Control of Terrain Around Mariupol as of April 18, 2022, 3:00 ET

Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, Thomas Bergeron, and Ezgi Yazici

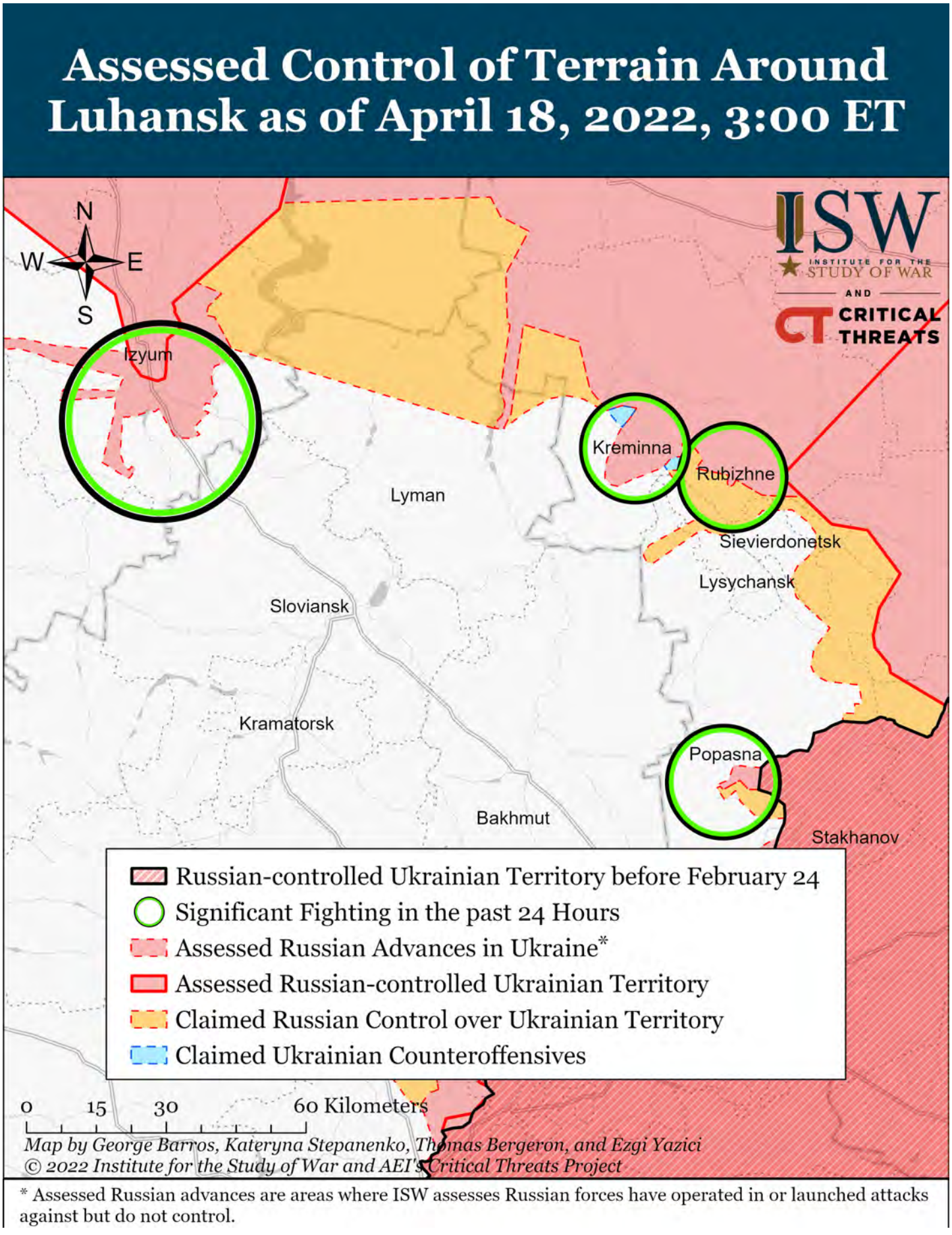
© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

Russian forces continue their grinding advance into Mariupol, which they have encircled and are bombarding. Russian forces began penetrating Mariupol's city center on March 24. Ukraine's 36th Marine Brigade reported escaping encirclement at the Ilyich Metallurgical Plant and reuniting with the Ukrainian Azov Regiment on April 12, prompting Russian reports of mass Ukrainian surrender. Russian forces advanced toward the Port of Mariupol from southern and northern directions on April 15 and April 16, likely to encircle the remaining Ukrainian forces. Russia's Ministry of Defense claimed that Russian forces control all of Mariupol except the Azovstal Metallurgical Combine on April 16. Mariupol's remaining defenders refused a Russian ultimatum to surrender by 1300 local time on April 17. Mariupol's Ukrainian defenders will likely fight to the last man at the Azovstal Metallurgical Combine in the coming hours and possibly days.

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

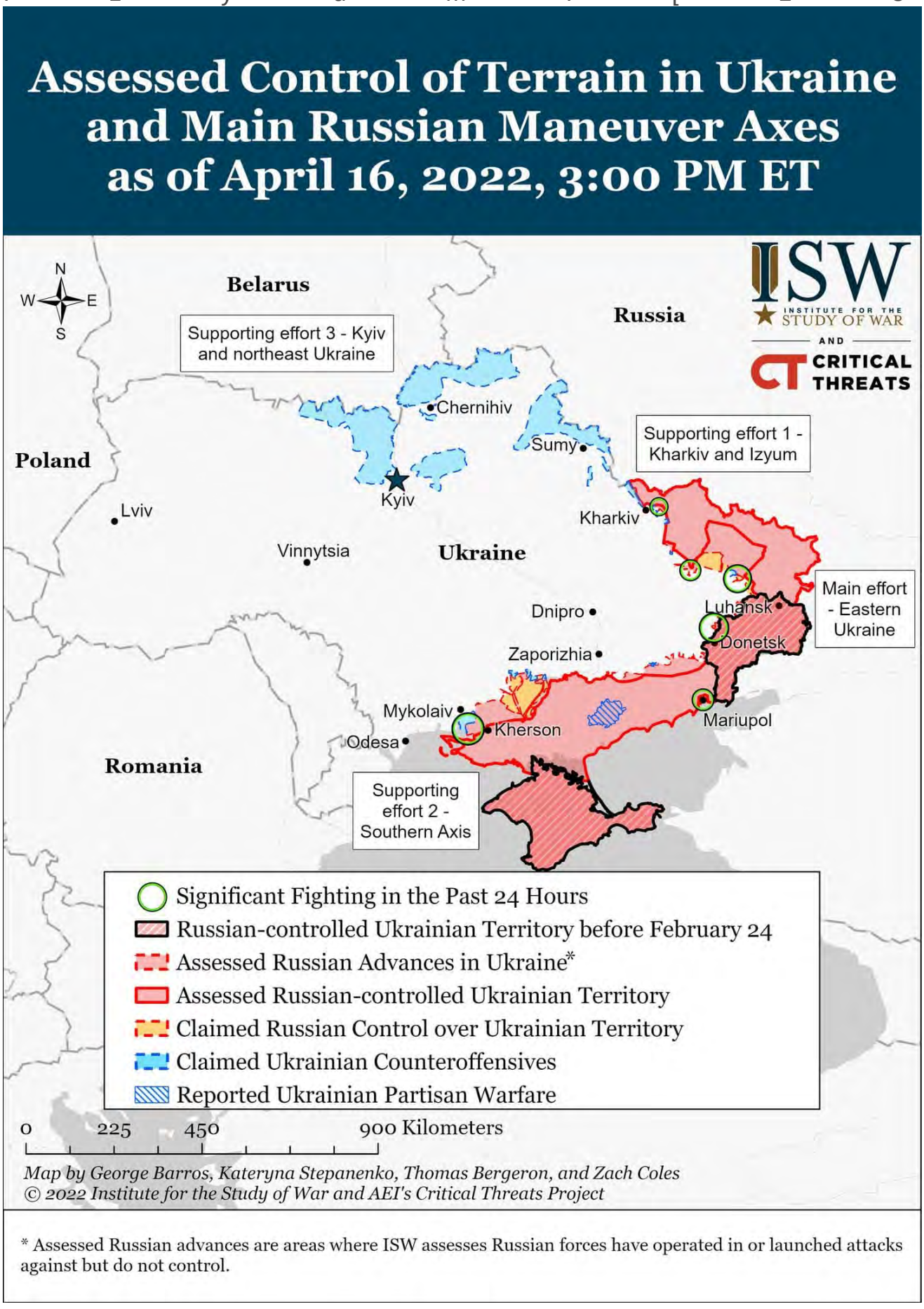
Subordinate Main Effort—Donetsk and Luhansk Oblasts (Russian objective: Capture the entirety of Donetsk and Luhansk oblasts, the claimed territory of Russia's proxies in Donbas)

Russian forces likely began large-scale offensive operations in Donetsk and Luhansk oblasts on April 18. Ukrainian President Volodymyr Zelensky, the Ukrainian General Staff, and the Ukrainian Secretary of the National Security and Defense Council all stated that Russian forces began a new phase of large-scale offensive operations in eastern Ukraine on April 18.[12] Russian forces concentrated on Popasna, Rubizhne, and Marinka.[13] Luhansk Governor Serhei Haidai stated that Russian forces captured Kreminna, directly northwest of Rubizhne, but did not make any major gains elsewhere along the line.[14] Social media footage depicted heavy fighting ongoing in Rubizhne and Popasna.[15] Russian forces conducted heavy air and artillery strikes along the line of contact.[16] Russian forces may be able to make advances in eastern Ukraine by dividing Ukrainian forces among many small axes of advance, but Russian offensive operations are unlikely to be dramatically more successful than failed operations around Kyiv, as ISW has previously discussed.[17]

<u>Supporting Effort #1—Kharkiv and Izyum:</u> (Russian objective: Advance southeast to support Russian operations in Luhansk Oblast; defend ground lines of communication (GLOCs) to the Izyum axis)

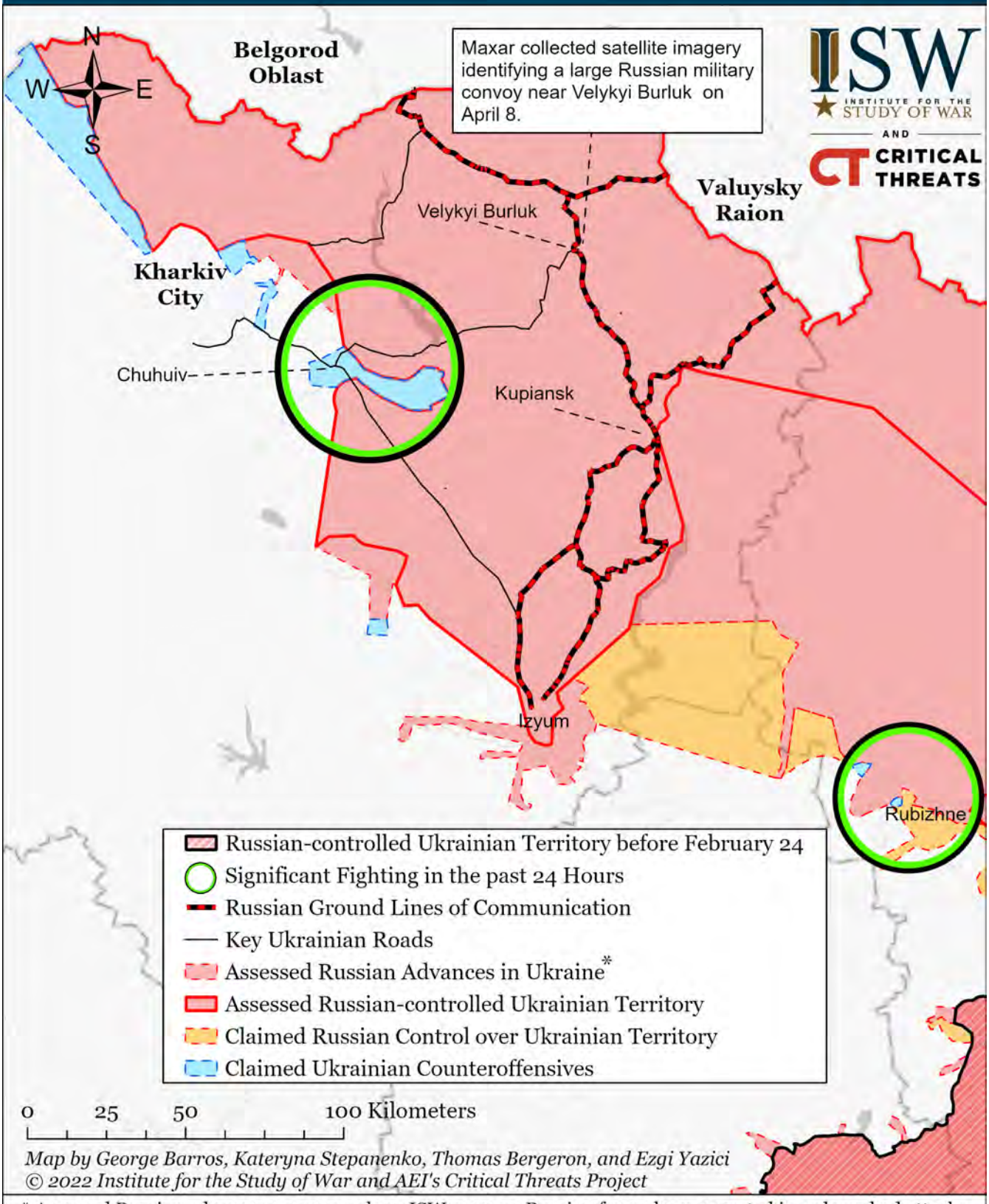
Ukrainian forces continued a successful counterattack (begun on April 16) southeast of Kharkiv, taking several small towns on April 17-18. Ukrainian forces reportedly seized Bazaliivka, Lebyazhe, and Kutuzivka and claimed to capture several unspecified villages near Izyum. [18]

This Ukrainian offensive will likely force Russian forces to divert some of the combat power intended for the stalled Izyum axis to defend against Ukrainian advances but is unlikely to threaten the Russian ground line of communication (GLOC) to Izyum in the coming days. Ukrainian forces already controlled elements of the M03 highway, preventing direct Russian movement from the outskirts of Kharkiv to Izyum. ISW has documented Russian forces, including a major Russian convoy observed by Maxar Technologies on April 8, deploying to Izyum using a GLOC extending from the main Russian logistics and communications center in Belgorod, Russia, directly southeast into Ukraine through Velykyi Burluk and Kupyansk before reaching frontline positions in Izyum.[19] Ukrainian counterattacks would need to capture and hold Velykyi Burluk, approximately 45km from their current forward positions in Bazaliivka, to disrupt this GLOC. Ukrainian forces may be able to conduct such an advance over several days or weeks, but Russian forces east of Kharkiv are unlikely to collapse as quickly as Russian forces did during the final withdrawal from Kyiv and northeastern Ukraine.

Russian forces additionally have a secondary GLOC from Valuyki, Russia, directly south through Kupyansk to Izyum. The Ukrainian General Staff reported on April 6 that Russian forces began using the Valuyki-Kupyansk railway to reinforce Izyum, and several Russian units fighting in Izyum (including the 252nd Motor Rifle Regiment, 752nd Motor Rifle Regiment, and 237th Tank Regiment) are permanently based directly in or near Valuyki.[20] Russian forces will be able to use this GLOC to reinforce operations around Izyum even if Ukrainian forces prove capable of capturing Velykyi Burluk in the coming days. The Ukrainian counterattack may successfully force Russian forces to redeploy some units intended for the Izyum axis but is unlikely to completely disrupt Russian lines of communication and reinforcement in the coming week.

Assessed Control of Terrain Around Kharkiv as of April 18, 2022, 3:00 PM ET

Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, Thomas Bergeron, and Ezgi Yazici
© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Kharkiv Oblast Governor Oleh Synyehubov stated on April 17 that Ukrainian forces advanced east during counteroffensive operations east of Mala Rohan. ISW will map this counteroffensive when we collect enough concrete information to do so.

Supporting Effort #2—Southern Axis: (Objective: Defend Kherson against Ukrainian counterattacks)

Fighting continued in Oleksandrivka, just west of Kherson, without any major territorial changes.[21] Ukraine's Airborne Forces command claimed the Ukrainian 80th Airborne Brigade captured several villages in the Mykolayiv direction, but ISW cannot confirm this claim.[22]

Supporting Effort #3—Sumy and Northeastern Ukraine: (Russian objective: Withdraw combat power in good order for redeployment to eastern Ukraine)

There was no significant change in this area in the past 24 hours.

Immediate items to watch

- Russian forces likely commenced large-scale offensive operations in Donbas but are unlikely to achieve a major breakthrough.
- Ukrainian counterattacks southeast of Kharkiv may divert some Russian units but are unlikely to sever Russian lines of communication in the coming days.
- Russian forces concentrating around Izyum will continue small-scale offensive operations to the southeast and southwest and may begin larger-scale offensives.
- Russia and its proxies may declare victory in the Battle of Mariupol.
- Russian forces could launch a new offensive operation from Donetsk City to the north through Avdiivka toward Kramatorsk.

***

№ 53(б).

2022-04-19 (укр)

Оцінка російської наступальної кампанії від Інституту вивчення війни за 18 квітня

1.

18 квітня російські війська розпочали нову фазу великомасштабних наступальних операцій на сході України, ймовірно, з метою захоплення всієї території Донецької та Луганської областей.

Протягом кількох тижнів російські сили концентрували підкріплення, включаючи як перекинуті частини, так і пошкоджені підрозділи, виведені з північно-східної України, на осі Донбасу.

18 квітня за підтримки важкої артилерії російські війська провели великомасштабні наступи на Рубіжне, Попасну та Мар'їнку після того, як раніше вони проводили лише локальні атаки та обстріли вздовж лінії зіткнення.

На момент публікації російські сили не досягли якихось значних територіальних успіхів.

2.

Російський наступ на сході навряд чи буде успішнішим, ніж попередні російські наступи, але російські сили можуть бути в змозі виснажити українських захисників або досягти обмежених успіхів.

Російські сили не взяли оперативної паузи, яка, ймовірно, була необхідною для відновлення та належної інтеграції пошкоджених підрозділів, виведених із північно-східної України, в операції на сході України.

Як ми оцінювали раніше, російські сили, виведені з околиць Києва і повернулися до бойових дій на Донбасі, у кращому разі були підлатані та поповнені солдатами з інших пошкоджених підрозділів, і у російських військових мало, якщо взагалі є, згуртовані підрозділи, які раніше не розгорнули в Україні, щоб влитися нові операції.

Часті повідомлення про катастрофічно низький моральний дух росіян і проблеми з логістикою, що продовжуються, вказують на те, що ефективна бойова міць російських підрозділів у східній Україні становить лише малу частину від їх чисельності на папері у вигляді БТГ.

Російські сили, звичайно, можуть бути в змозі виснажити українські позиції на сході України за рахунок високої концентрації вогневої могутності та чисельності, але, швидше за все, ціною великих втрат.

Проте раптовий та різкий успіх російського наступу залишається вкрай малоймовірним, і українські тактичні втрати не означають закінчення кампанії на сході України і, тим більше, війни загалом.

3.

Основні висновки

1) • Російські війська, ймовірно, розпочали широкомасштабні наступальні операції у Донецькій та Луганській областях, зосередившись на Рубіжному, Попасній та Мар'їнці.

2) • Російським силам, можливо, вдасться закріпитися на території завдяки високій концентрації артилерії та чисельності.

Проте російські операції навряд чи будуть успішнішими, ніж попередні великі наступальні операції навколо Києва.

Російські військові навряд чи усунули докорінні причини поганої координації, нездатності проводити операції на пересіченій місцевості та низького морального духу, які заважали попереднім наступам.

3) • Успішні українські контратаки на південний схід від Харкова, ймовірно, змусять російські війська відвернути деякі підрозділи, призначені для наступу на Ізюм, але українські війська навряд чи повністю перекриють російські лінії зв'язку на північ від Ізюма найближчими днями.

4) • Українські захисники в Маріуполі продовжують чинити опір потужним російським артилерійським та повітряним бомбардуванням.

4.

Російська влада стикається зі зростаючим небажанням воювати як серед призовників, так і серед контрактників.

Український Генеральний штаб повідомив 18 квітня, що російські війська розпочали спроби сформувати додаткові підрозділи у Ростові та Криму до 24 квітня для формування "другого ешелону", щоб зайняти адміністративні будівлі та важливі об'єкти інфраструктури в окупованій Україні.

Головне управління військової розвідки України повідомило 18 квітня, що кількість російських військовослужбовців, які відмовляються брати участь у бойових діях, зростає, у тому числі 60-70% контрактників у 150-й мотострілецькій дивізії 8-ї загальновійськової армії - основної російської бойової сили Сході Украини.

ГУР заявило, що російська влада загрожує сім'ям військовослужбовців, які відмовляються воювати, і роблять постійні позначки у кримінальних справах цих військовослужбовців.

5.

Російські крилаті ракети вразили українську автомайстерню у Львові, західну Україну, вперше за час війни вбивши мирних жителів Львова.

Користувачі соціальних мереж показали кілька ракет, що вразили склад та залізничний вузол у Львові та вбили кілька цивільних осіб 18 квітня.

Міністерство оборони Росії заявило, що 18 квітня російські сили знищили логістичний центр у Львові, що використовується для зберігання зброї, що надходить в Україну із США та Європейського Союзу.

Російські сили прагнуть зірвати постачання західної допомоги українським військовим, але, ймовірно, не мають великої кількості високоточної зброї, необхідної для завдання частих ударів по цих цілях на заході України.

6.

ISW оновила свою оцінку чотирьох основних зусиль, в яких беруть участь російські сили.

Основні зусилля – схід України (складаються з двох підлеглих допоміжних зусиль);

Допоміжне зусилля 1 - Харків та Ізюм;

Допоміжне зусилля 2 – південна вісь;

Зусилля підтримки 3 – Суми та північно-східна Україна.

7.

Допоміжні основні зусилля – Маріуполь

(російська мета: захоплення Маріуполя та скорочення чисельності українських захисників)

Російські сили продовжили штурм українських захисників на металургійному заводі "Азовсталь", але за останні 24 години не досягли жодних відчутних успіхів.

Російські стратегічні бомбардувальники Ту-22М3, невказані інші літаки та важка артилерія продовжували завдавати ударів по українським оборонним позиціям навколо заводу "Азовсталь".

Командир української 36-ї бригади морської піхоти (одного з українських підрозділів, що залишилися в Маріуполі) звернувся до США та ЄС з проханням надати українським силам додаткове тяжке озброєння, заявивши: "Ми готові боротися до останньої краплі крові, але ми повинні знати, що світ зробив для цього все можливе.

Радник мера Маріуполя Петро Андрюшенко заявив, що російські сили не позначили обіцяні "безпечні коридори виходу", через які вони вимагали від українських сил покинути Маріуполь 17 квітня, і що російський ультиматум, ймовірно, був пасткою для українських захисників.

Прес-секретар Міністерства оборони України Олександр Мотузяник заявив 18 квітня, що українські сили в Маріуполі успішно сковують російські сили та створюють умови для українських наступальних операцій в інших місцях.

Українські військові джерела поділилися кадрами, на яких українські сили проводять обмежені контратаки районі заводу "Азовсталь" 18 квітня.

Російські сили, мабуть, очистять всі ізольовані українські сили, які у Маріуполі поза заводу "Азовсталь" найближчими днями.

8.

Допоміжні основні зусилля – Донецька та Луганська області

(російська мета: Захоплення всієї території Донецької та Луганської областей, на яку претендують проксі Росії на Донбасі)

Російські сили, ймовірно, розпочали широкомасштабні наступальні операції у Донецькій та Луганській областях 18 квітня.

Президент України Володимир Зеленський, український Генеральний штаб та секретар Ради національної безпеки і оборони України заявили, що російські війська розпочали нову фазу широкомасштабних наступальних операцій на сході України 18 квітня.

Російські війська зосередилися на Попасній, Рубіжному та Мар'їнці.

Луганський губернатор Сергій Гайдай заявив, що російські війська захопили Кремінну, безпосередньо на північний захід від Рубіжного, але не досягли великих успіхів на інших ділянках лінії фронту.

На кадрах із соціальних мереж відбиті важкі бої в Рубіжному та Попасній.

Російські сили завдали потужних авіаційних і артилерійських ударів вздовж лінії зіткнення.

Російські сили, можливо, зможуть просунутися на сході України, розділивши українські сили на безліч невеликих напрямків, але російські наступальні операції навряд чи будуть успішнішими, ніж невдалі операції навколо Києва, про що ISW розповідав раніше.

9.

Підтримка зусиль №1-Харків та Ізюм:

(Російська мета: Просування на південний схід для підтримки російських операцій у Луганській області; захист наземних ліній комунікацій (НЛК) до осі Ізюм).

Українські сили продовжили успішну контратаку (почату 16 квітня) на південний схід від Харкова, взявши кілька невеликих міст 17-18 квітня.

За повідомленнями, українські сили захопили Базаліївку, Леб'яж і Кутузовку і заявили про захоплення кількох невказаних сіл поблизу Ізюма.

Цей український наступ, ймовірно, змусить російські сили відвернути частину бойової потужності, призначеної для Ізюмської осі, що застопорилася, для захисту від українських наступальних дій, але навряд чи найближчими днями загрожуватиме російській наземній лінії зв'язку на Ізюм.

Українські сили вже контролюють елементи траси М03, перешкоджаючи прямому руху російських військ із передмість Харкова до Ізюму.

ISW зафіксувала, що російські сили, включаючи велику російську колону, помічену компанією Maxar Technologies 8 квітня, розгортаються в Ізюмі, використовуючи GLOC, що тягнеться від головного російського центру логістики та зв'язку в Білгороді, Росія, прямо на південний схід в Україну через Великий Бурлук і Куп'янськ до досягнення передових позицій в Ізюмі.

Українські контратаки мають звільнити та утримати Великий Бурлук, приблизно за 45 км від їхніх поточних передових позицій у Базаліївці, щоб порушити цей GLOC.

Українські сили, можливо, зможуть провести такий наступ протягом кількох днів чи тижнів, але російські сили на схід від Харкова навряд чи зазнають краху так само швидко, як російські сили зазнали краху під час остаточного відступу з Києва та північно-східної України.

Крім того, російські сили мають вторинну ГЛОК від Валуйків, Росія, прямо на південь через Куп'янськ до Ізюму.

Український Генеральний штаб повідомив 6 квітня, що російські війська почали використовувати залізницю Валуйки-Куп'янськ для зміцнення Ізюму, а кілька російських частин, що воюють в Ізюмі (включаючи 252-й мотострілковий полк, 752-й мотострілецький полк та 237-й танковий) постійно базуються у Валуйках чи поблизу них.

Російські війська зможуть використати цю GLOC для посилення операцій навколо Ізюма, навіть якщо українські війська виявляться здатними захопити Великий Бурлук найближчими днями.

Українська контратака може успішно змусити російські сили передислокувати деякі підрозділи, призначені для Ізюмської осі, але навряд чи повністю порушить російські лінії зв'язку та підкріплення наступного тижня.

10.

Підтримка зусиль №2 – Південна вісь:

(Мета: захист Херсона від українських контратак)

Бої тривали в Олександрівці, на захід від Херсона, без серйозних територіальних змін.

Командування ВДВ України заявило, що українська 80-а повітрянодесантна бригада захопила кілька сіл на Миколаївському напрямку, але ISW не може підтвердити цю заяву.

11.

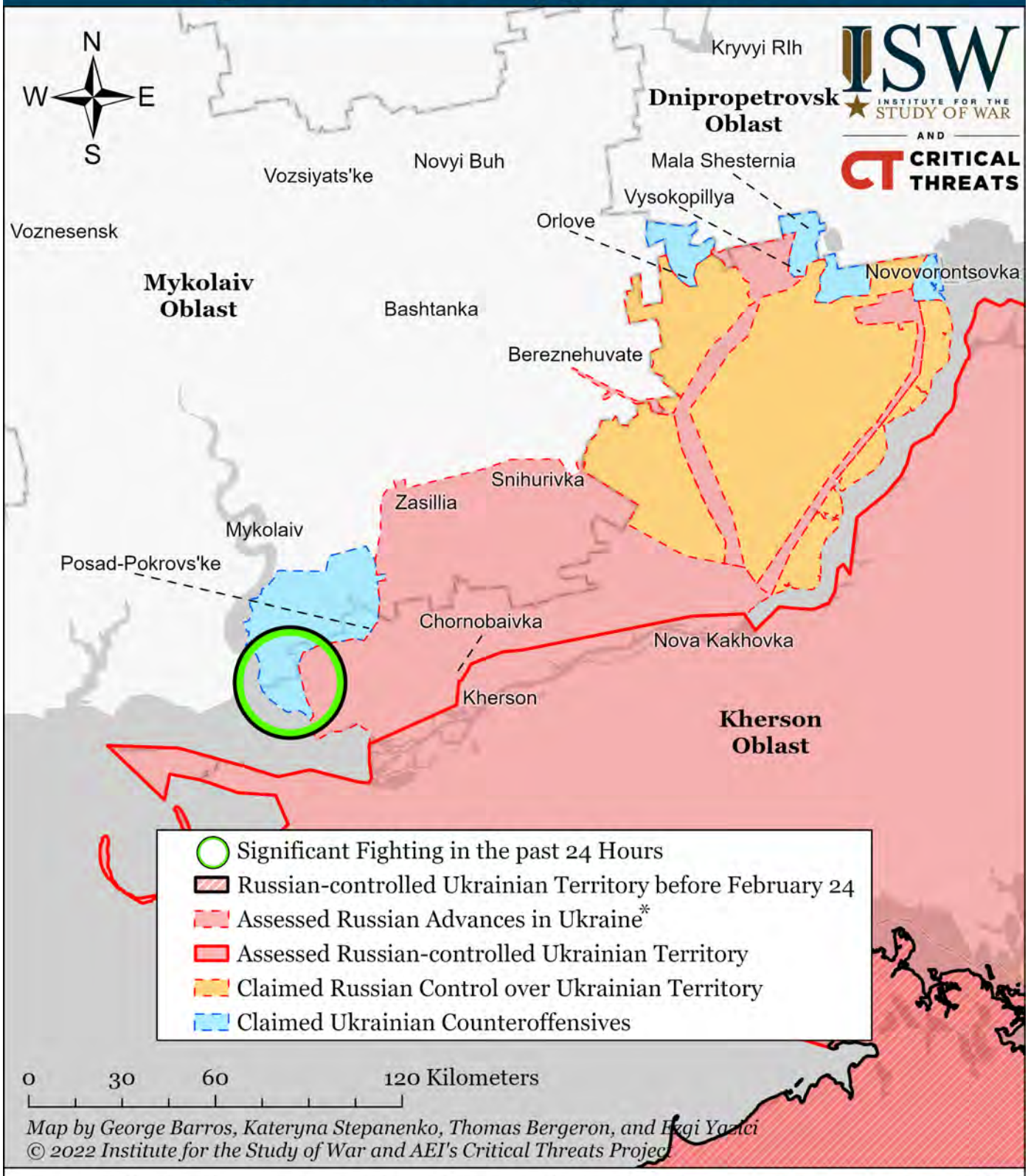
Підтримуючі зусилля №3 - Суми та північно-східна Україна:

(Російська мета: Вивести бойову міць у справному стані для передислокації до східної України)

За останні 24 години у цьому районі не відбулося жодних суттєвих змін.

***

Assessed Control of Terrain Around Kherson and Mykolaiv as of April 18, 2022, 3:00 PM ET

Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, Thomas Bergeron, and Ekgi Yazici

© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Note: Ukrainian authorities claimed on April 14 that the Ukrainian 80th Airmobile Brigade (which previously operated near Mykolaiv) liberated unspecified villages in southern Ukraine, but did not name those villages for operational security reasons. We will update our maps to reflect this data when we collect more data on this claimed counterattack.

***

№ 54. 2022-04-21

Агія Загребельська, ФБ

Кремлівські міфи

1. Ядерна кнопка

Ні

В найближчій перспективі навряд чи ми можемо очікувати ядерного удару

- Бо ми ще не пройшли стадію хімічної зброї

- Бо США не змінили свої позиції

- Бо Сі не дасть добро на таку ескалацію зараз

- Це ні що інше, як лякалка на сьогодні

2. Мирні переговори можливі

Ні

- Бо наміри Путіна не змінилися

- Бо Росія не капітулювала

- Бо США, Велика Британія та ще низка лідерів світу кажуть: не віримо

3. Путін нападе на Польщу, Фінляндію ще когось

Ні

- Бо немає чим

- Бо вони відкрито навчають українських військових

- Бо відкрито ідуть в НАТО

- Бо буде стаття 5

- Бо у фінів він не протримається і кількох годин

- Бо Сі не дасть добро на таку ескалацію зараз

4. Нам дають мало зброї, не всю зброю, довго

Ні

- Нам дають те, що потрібно зараз

- Стільки, скільки потрібно зараз

- Щоб не знищили на складах

- Не захопили технології

- Щоб ефективно та з розумом

Результат помітний по Києву, який в уяві багатьох мав пасти за кілька годин, тому треба терміново мирову

По небу, яке тижнями розповідали ось-ось візьмуть під контроль росіяни і капець, тому треба мирову

Про ППО, яких нібито ніхто не дає, а потім раз і наших ППО навіть в східній частині бояться

По літакам, які ми досі всі не використовуємо

А якщо треба буде, вони, як і ППО «ой з‘являться»

По східному фронту, про який тиждень кричать: не встигнуть довезти зброю

Встигли

5. Треба «срати союзникам на голову» і чим більше тим краще - це найефективніший спосіб дипломатії

Ні

- Дипломатія так не працює

- Чим більше среш - тим гірше

6. Ми помремо з голоду. Грошей не буде

Ні

- Гроші дадуть

-.Багато

- Вже дають

- З голоду не помираємо

Але в нашій уяві це просто так сталося

Само собою

7. Санкції не діють. Купа лазівок

Ні

- Діють

Вже, думаю, всі переконалися

8. Союзники хочуть швидше зняти санкції

Ні

- Не хочуть

- Не знімуть

- Це надовго

Вони перебудовують фундаменти своїх економік під новий світ без Росії

І без КНР, до речі, поки ми тут мріємо про червоні конверти, а дехто стабільно отримує

9. Санкцій на нафту не буде

Ні

- Буде

Всім вже, думаю, зрозуміло

10. Можу згадати ранні

* ПП-2 буде працювати

* Заходу вже немає, вони розколоті

* США не до нас….і ще купу кремлівського вірусу, який ми самі розносимо по країні та передаємо один одному

Війна закінчиться

Ми переможемо

Буде написано купу книг та аналітичних матеріалів, як все було

Наші солдати будуть там супер крутими бійцями

І давайте зробимо так, щоб ті, хто говорить про війну вголос, а кожен з цих людей частина інформаційних військ, не опинився на сторінках помилок та поразок

В батальйонах, що заважали і шкодили. Несвідомо. За наївністю

***

№ 55.

Том Купер сьогодні запропонував новий огляд - кращий та оптимістичніший, ніж вчорашній. Важке озброєння вже в Україні - росіяни його поцілити не можуть. Натомість, воно, вочевидь добре поцілятиме у відповідь.

Оригінал тут:

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-19-20-april-2022-43dee2800321

За допомогу в перекладі дякую Yaroslav Kliashtornyi та Микола Ковальчук

2022-04-22

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 19-20 КВІТНЯ 2022

Доброго ранку всім! [Опубліковано 21 квітня 2022 р. о 10.30 за Києвом].

Ось мій звіт найважливіших подій війни в Україні за 19 та 20 квітня 2022 року.

1. СТРАТЕГІЯ

Цими днями НАТО вливає в Україну маси важкого озброєння.

- Кількість зброї, що вже передана або якраз у дорозі, може видатися «малою»: наприклад, США надсилає 18 гаубиць M777 [155-мм, дальність до 25 км.]; але на цей ранок відомо, що надійдуть ще важчі речі на кшталт системи залпового вогню M142 HIMARS [характеристики переважають російські «гради» і «торнадо»]. Канада, Франція та Велика Британія також передають важку артилерію, БМП і автомашини з протимінним захистом, додаткові ручні протитанкові ракети й навіть протикорабельні комплекси.

- Норвегія вже передала 100 французьких ПЗРК «Містраль» (це буде щойно друга війна для цих зенітних комплексів після Конго 1998-2003 рр.).

І все ж у когось може скластися враження, що переданого замало. Втім, варто пам’ятати:

(а) скільки всього вже надійшло від початку війни;

(б) що комбінація вогневої потужності й точності цих озброєнь, вже не кажучи про їхню мобільність, здатні цілковито змінити баланс сил на полі бою – незалежно від того, яку мобілізацію готується провести путін в росії, чи повну, чи часткову.

Чому так?

Знаєте, я моніторю – часом аж мені серце стає – коментарі всіляких західних оглядачів цієї війни, що, як правило, ілюстровані картами з отакими довгими стрілками від, наприклад, Ізюма до Дніпра та Слов’янська; від Горлівки до

Краматорська, від Василівки до Запоріжжя… так наче армія рф уже діє глибоко в Україні.

Але тут проблема:

- манера командування російського генштабу та особисто дворнікова, як видно з подій останнього тижня, така ортодоксальна, така передбачувана, їм так очевидно бракує не лише відповідної управлінської інфраструктури, але особливо живої сили та озброєння, що я не бачу можливості для росіян організувати навіть незначний наступ на оперативному рівні.

Відтак,

усі дискусії, чи може дворніков забезпечити новий стиль командування, відмінний від продемонстрованого ним в управлінні південним військовим округом, чи здатен втілити задум «великого наступу» – однозначно безглузді:

- армія рф не має ні досвіду, ні можливостей ведення таких операцій, яких від неї все ще чекають багато хто на Заході (чи здатен такі операції провадити український Генштаб – про це можна сперечатися).

- Врешті, попри всі підкріплення, які отримали російські 1-ша танкова, 20-та і 35-та загальновійськові армії лише в районі Ізюма (див. мій попередній звіт), вони знову мусять відправити кілька своїх підрозділів у росію для «відновлення боєздатності». Але давайте проговоримо події крок за кроком.

2. ПОВІТРЯ

За інформацією «людей-яким-треба-на-свіже-повітря» [Пентагон – ред.] США надали Україні «додаткові літаки».

- Це одразу викликало хвилю домислів багатьох іноземних спостерігачів, деякі з яких почали обговорювати поставки румунських МіГ-21 та польських/словацьких/болгарських МіГ-29.

- Проте вчора в другій половині дня командування ВПС України спростувало ці повідомлення: **підтвердили лише отримання запчастин**. Відтак, видається, що лише частина заяви Кірбі (прес-секретаря Пентагону) щодо запчастин, які б дозволяли українцям збільшити кількість своїх боєздатних літаків була коректною.

Що ж ми можемо наразі розповісти про повітряні сили росії?

Вже очевидно, що маса їх бойової авіації була перенесена з Білорусі на бази на південному заході рф. Ці літаки зараз здійснюють близько 200 бойових вильотів на день. А шо ж так мало? А, бо росіяни зіткнулися з поліпшеними системами української ППО, що змушує їх набагато ретельніше планувати свої дії; групувати винищувачі-бомбардувальники в «ударні групи», включно з літаками радіоелектронної боротьби для кращого взаємного захисту. Основна маса таких формувань активна вночі. Вдень здійснюються лише невідкладні авіаудари та операції з близького авіазабезпечення (останні виконують Су-25 і бойові гелікоптери).

Удари вглиб України наносять виключно крилатими ракетами, випущеними з бомбардувальників Ту-95 і Ту-160 або військовими кораблями ВМС Росії в Чорному морі, або з наземних ракетних комплексів типу "Іскандер" чи "Точка".

Час від часу росіяни використовують свою тактичну авіацію (борти Су-35, іноді Су-34) для запуску ракет Х-59 "Овод" та її модифікації Х-59М. Однак, незважаючи на жорстокість окремих ударів, їх загальна кількість постійно зменшується, адже у ВКС були лише мінімальні запаси подібної зброї, а російська промисловість має вкрай обмежені можливості для її заміни:

- надто багато вже витрачено і війна триває набагато довше, ніж було заплановано (настільки, що росіяни вже змушені розгортати на суші свої протикорабельні ракетні комплекси).

Підвищення ефективності протиповітряної оборони України було добре продемонстровано 19 квітня:

- Спершу українці виявили активність стратегічних бомбардувальників ВКС аж над Каспійським морем, а близько 22:00 збили обидві крилаті ракети, що летіли в бік Івано-Франківська. Вранці 20 квітня Україна заявила про знищення ще одної крилатої ракети та одного винищувача-бомбардувальника ВКС, але місцезнаходження не повідомлялось.

Стає очевидним, що паніка Заходу стосовно безпеки транспортування зброї до України була марною, адже росіянам не вдался вразити жодної (!) з цих партій.

Це й не дивно, адже у росіян немає засобів, щоб їх відстежити, а тим більше атакувати.

Ось чому вони намагаються вдарити по можливих місцях зберігання та основних залізничних сполученнях в Західній Україні. Поки ефект від цих спроб настільки мінімальний, що Збройні Сили України, схоже, не

страждають навіть від нестачі палива, хоча його досить поволі доставляють із Польщі та Румунії.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Попри заяви про «успіх» у «зупиненні» давно анонсованого наступу російської армії вздовж 480-кілометрової лінії фронту на сході України, насправді «хороших новин» небагато.

Для початку,

> - українська контратака на схід від Харкова [автор написав про Київ, але схоже, помилився — перекл.] вранці 19 квітня було зупинена наростаючим спротивом росіян.

Два дні тому повідомлялося, що посилена 92-а механізована бригада просунулася на південний схід від Чугуєва в напрямку Куп'янська — а отже, глибоко в західний тил групування російської армії під Ізюмом.

Жодних сумнівів, операція розпочалася дуже вдало, було звільнено багато сіл уздовж траси Р07, зокрема Леб'яже і Базаліївку. А 18 квітня 92-а звільнила Шевченкове, всього за 35 км від Куп'янська.

Проте Куп'янськ має для російської армії дуже велике значення в цій частині України.

- Тут не тільки розташовано штаби 35-ї та 20-ї загальновійськових армій; це місто розташоване на трасі Р79 (єдиній, що веде із півночі на південь на східному березі річки Оскіл); тут знаходиться найбільший міст через Оскіл, а також вузлова залізнична станція. Не дивно, що дворніков не міг ігнорувати цієї загрози.
- Проблема стала настільки нагальною, що він сповільнив наступ на південь від Ізюма, відвів кілька батальйонно-тактичних груп і кинув їх на шляху наступу українців: тож 92-а механізована бригада зупинилася під час спроби просунутися від Шевченкового до Михайлівки та Борівського.

Разом з тим, ця контратака досягнула бажаного результату, оскільки зупинила діяльність росіян:

> - навіть якщо інших результатів не буде, захисники на південному заході, півдні та південному сході від Ізюма отримали принаймні два-три дні (чи й більше), щоб посилити оборону, а Київ має більше часу, щоб надіслати в цей район підкріплення.

Насамперед, ця українська контратака вкотре показала не тільки критичну нестачу військ у російській армії, але й невігластво путіна та московського генштабу.

- Щоб уможливити прорив, дворніков зосередив понад 20+ батальйонно-тактичних груп на південь від Ізюма, але залишив тільки благеньку лінію оборони із кількох пошарпаних БТГр 144-ї мотострілецької дивізії, щоб захищати свій західний фланг.

- Щойно українці вдарили по ньому, почалася криза, і підрозділи, що наступали в південному напрямку, довелося перевести в оборону.

- Це також може означати, що **російська армія просто не має достатньо сил для обох завдань: пробиватися крізь українські лінії оборони та просуватися углиб центральних областей України — тобто не може оточити українські сили, задіяні вздовж лінії розмежування**.

А проте, не варто припускатися помилки і думати, що російська армія не може воювати:

- жодних сумнівів, вона може проводити невеликі наступи та завдавати українцям інших клопотів.

Наприклад:

- Вчора російські ВКС спробували завдати ударів по передових командних пунктах у ***Гусарівці*** та ***Андріївці*** (село й селище неподалік від ***Балаклії***) і заявили про знищення українського зенітного ракетного комплексу «Оса».

- На південь від ***Ізюма*** росіяни захопили ***Дібровне***, триває наступ на ***Довгеньке***.

- Українцям довелося відступити з ***Пісків-Радьківських*** до ***Лозового***, росіяни збили український гвинтокрил Мі-8 біля села ***Коровій Яр***.

- Далі на схід, жодних сумнівів, росіяни захопили ***Кремінну*** (на північний захід від ***Сєвєродонецька***). Здається, вони також зайняли ***Зарічне*** і просуваються в напрямку ***Лимана*** і ***Миколаївки***.

- Попри те, що там задіяно 4-у бригаду оперативного призначення Національної Гвардії та Грузинський національний легіон, схоже, українці втратили більшу частину ***Рубіжного***, ключової позиції на північний захід від ***Сєвєродонецька***.

- росіяни наступають на ***Попасну***, намагаючись витіснити захисників, що досі зостаються в поруйнованому місті.

- Українці стверджують, що відбили всі напади в районі між ***Торецьком*** та ***Авдіївкою*** (обидва на захід від ***Горлівки***), і немає жодних сумнівів, що росіяни та сепаратисти зазнали там великих втрат, але хто знає, як довго українські війська там протримаються.

- Насамкінець, увечері 19 квітня росіяни і сепаратисти розпочали контратаку на Мар'їнку: про результати наразі нічого не відомо.

Тож,

великий російський наступ не було «зупинено», він у самому розпалі.

Єдина «добра» новина, яку маю сьогодні, це чутки про жалюгідні результати мобілізації в росії, «лнр» та «днр».

- В останніх двох буквально «закінчилися» чоловіки, спроможні воювати. Натомість москва, схоже, дедалі більше намагається компенусвати втрати за рахунок ПВК «вагнера». Кажуть, «вагнерівці» працюють над тим, аби створити «щонайменше» 10 з'єднань розміром батальйонно-тактичної групи.

4. МАРІУПОЛЬ

Одну деталь я випустив у попередніх звітах:

- 14 квітня 1-ий батальйон полку «Азов» з'єднався з 36-ою бригадою морської піхоти [це сталося 13 квітня: морпіхи з боєм прорвалися до позицій «Азова» – перекл.]. Відтоді командує цим об'єднаним підрозділом майор Сергій Волинський / «Волина» із 36-ої бригади.

Поруч із виходом з оточення на південь від річки Кальміус, об'єднаний підрозділ зумів евакуювати з порту 500 вояків нацгвардійців та прикордонників і закріпитися на території заводу «Азовсталь», де тепер бійці всіх цих частин тримають оборону.

Російська «влада» (читайте: донецькі сепаратисти) вчора, 20 квітня, оголосила про припинення вогню та евакуацію цивільних; вони також запропонували «евакуюватися» захисникам Маріуполя: звісно, і як завжди, нічого з цього не було втілено.

Натомість, у місто увійшов днрівський батальйон «Сомалі». [Вже цього ранку з'явилася інформація, що путін наказав шойгу втримуватися від штурму «Азовсталі» й заблокувати завод: вочевидь, сподівається на капітуляцію захисників. А ми будемо сподіватися на деблокаду заводу й визволення міста – перекл.].

***

№ 56.

Новий звіт Тома Купера викриває дезінформації кремлівського політбюра і наголошує успіхи нашого ППО :

Оригінал тут : https://medium.com/.../ukraine-war-21-22-april-2022...

За переклад частини тексту дякую Тетяна Саніна

2022-04-23

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 21-22 КВІТНЯ 2022

Доброго ранку всім! [Опубліковано 23.4.2022 о 9.45 за Києвом].

Ось мій огляд найважливіших подій в Україні за 21 та 22 квітня 2022 р.

1. СТРАТЕГІЯ

Прокремлівське медіа Readovka опублікувало – а потім швидко видалило – звіт, у відповідності до якого «вишестоящі органи» в москві заявили про втрати убитими 13.414 та «пропалими безвісти» 7.000 російських солдатів. У тому ж звіті йшлося про 116 загиблих та 100 пропалих безвісти моряків із крейсера «москва». Звіт негайно видалили, але дехто зберіг його для публіки (див. скріншот). І зверніть увагу: сумарна цифра втрачених бійців близька до 20.000, а це якраз дані, про які заявляє українське командування.

Після цього ТАСС опублікувало заяву заступника командуючого центральним воєнним округом рф генерал-майора рустама міннекаєва, в якій цього разу вже «офіційно» визнано територіальні претензії росії. Наголосивши перевагу армії рф на землі, морі та в повітрі, міннекаєв пояснив, що битва на півдні України має на меті встановлення сухопутного коридору до придністров'я. Уявіть, далі він заявив – цитую – «росія тепер перебуває в стані війни з усією Європою, весь світ проти нас… вони ніколи не любили росію». Отже, російські окупаційні війська намагатимуться пробити сухопутний коридор через південну Україну до придністров'я. Звісно, підставою для цього міннекаєв назвав «утиски російськомовного населення придністров'я»

Тим часом «правда» пояснила «в додаткових деталях», що саме що саме росія хоче забрати від України: https://english.pravda.ru/.../151331-russia_ukraine.../

Ці заяви мають викликати багато галасу, але я вважаю їх сумішшю провокації та дезінформації. Хоча міннекаєв добре поінформований (чи принаймні мав би бути), яких втрат насправді зазнає армія рф в Україні, він продовжує

наголошувати, що втрат немає зовсім : міркую, що таким чином російські «вишестоящі органи» хотіли б тримати український Генштаб у напрузі й не дати йому перекинути додаткові підрозділи на донецький фронт.

Якби такий хід перешкодив українцям зібрати більше сил на Донбасі – це росіянам плюс, адже попри оголошене кілька днів тому поповнення своїх сил новими підрозділами, армія рф продовжує мати величезні проблеми з живою силою. Згідно заяв Людей-яким-треба-на-свіже-повітря [так автор постійно називає Пентагон – перекл.], загальна кількість військ рф в Україні станом на вчора [22.4.22] сягнула 78 батальйонних груп [давніше у звітах йшлося, що угрупування рф має збільшитися до 90 БТГр – перекл.]. Це щодо регулярних сил росармії.

Кажуть, що в Україні зараз перебуває ще від 10 до 20 тис. іноземних найманців : https://www.jpost.com/international/article-704783

[у цій статті, на яку посилається автор: цифру 20.000 озвучив якийсь «анонімний європейський посадовець»; найманці прибувають із Сирії та Лівії, їх вербує «вагнер»; вони прибувають неозброєні й непідготовані – перекл.].

Упродовж 21 та 22 квітня в росії трапилося кілька значних пожеж:

- на воєнному заводі в твері (виготовлення ракет): https://twitter.com/igorsushko/status/1517145926527201280

- дмитрієвському хімзаводі (один з ключових постачальників палива для бронетехніки): *https://twitter.com/igorsushko/status/1517310753983791104

- ще одна пожежа завдала шкоди ЦНИИмаш (чільний науково-дослідний інститут «роскосмосу» в м. Корольов: https://twitter.com/tweet4anna/status/1517493057918275584

- а, ну й ще місцевий коледж там згорів: https://twitter.com/AdinOfCrimea/status/1517495978965803009

Будь ласка, не питайте мене, чому так трапилося : поняття не маю. Мене також дивує, як то так, що чотири значні пожежі пошкодили чотири важливі центри російської оборонки в один і той самий день. [Всі горять дуже красиво - подивіться відео - перекл.]

2. ПОВІТРЯ

День 21 квітня став ще одним підтвердженням дальшого посилення української протиповітряної оборони. Фактично, портативні зенітні комплекси різних типів є просто «повсюдно» на всій протяжності фронту на

Донбасі – і їх значна кількість, а бійці, що керують ними регулярно застають російських льотчиків зненацька.

Українці заявили, що 21 квітня збито два надзвукових літаки ВКС. Один із них був Су-34, котрий збила 93-тя бригада під Ізюмом, скоріш за все, за допомогою ПЗРК «Стріла». Літак упав на російському боці, проте є відео, на якому гарненько видно два парашути : https://twitter.com/UAWeapons/status/1517080797567717377

Той самий український підрозділ пізніше заявив про збиття Су-25, а український Генштаб потім додав до списку ще один Су-35, хоча про ці два я підтвердження не маю (принаймні поки що).

В районі Запоріжжя 81-ша аеромобільна бригада збила Мі-8, а потім ще один, який прилетів підбирати екіпаж попереднього: https://twitter.com/markito0171/status/1517143064149577729; плюс знищили Ка-52, який прикривав усю цю операцію : https://twitter.com/worldonalert/status/1517172752402235395 Наскільки можна судити з відео, всі були поцілені з ПЗРК «Стріла».

Тобто загалом 21 квітня, згідно заяв із українського боку, збито три надзвукових літаки (Су-34, Су-35 та Су-25), три гелікоптери (два Мі-8 та один Ка-52) і 9 російських безпілотників. Щодо останніх маємо принаймні одне підтвердження : «Орлан-10» збили із ПЗРК Starstreak у Троїцькому : https://t.me/operativnoZSU/20333

Близько 19.55 того ж 21 квітня три російські крилаті ракети вдарили по залізничній інфраструктурі в Новомосковському районі Дніпровської області: наскільки знаю, полотно розбите й потребує ремонту. Дві інші ракети мітили в Преображенський міст у Запоріжжі. Але промазали: одна вибухнула близько до поїзда, що саме проходив у тому районі, й розбила кілька вікон у вагонах, а інша розгромила санаторій на Хортиці.

Наступного 22 квітня дві російські ракети вразили невідомі об’єкти в Дружківці та Добропіллі на північ від Родинського [Донецька обл.], а ще одна вцілила в гараж сільськогосподарської техніки в районі Синельникового Дніпровської області.

Середнього розміру український транспортний літак АН-26 розбився в районі Михайлівки Запорізької області близько 9.00 у п’ятницю 22 квітня. Йдучи на низькій висоті, він зачепив електроопору; загинув один член екіпажу, двоє поранені.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

На північ від Ізюма 92-а механізована, схоже, відійшла від Шевченкового назад до Базаліївки та Леб'яжого.

На південь від Ізюма, після важких артилерійських обстрілів росіяни намагалися продовжити наступ на Грушуваху та Барвінкове, але були зупинені поблизу Заводів та Дібровного — в першу чергу артилерією 93-ої механізованої, яка знищила більшу частину обох колон, що намагалися наступати : https://twitter.com/ua_industrial/status/1517538329553776643 (а ось друга: https://twitter.com/markito0171/status/1517538434985955328).

21 квітня на схід від річки Оскіл росіяни захопили Лозове та Зелену Долину, а потім досягли Рубців та Яцьківки.

Відомо про важкі бої — правда без деталей — за Зарічне та Торське (де росіяни захопили щонайменше один український Т-64 та значну кількість протитанкової зброї). Єдина «подробиця» з цього району, яку я зміг отримати – що підрозділи рф, схоже, намагалися перетнути річку Сіверський Донець у цьому секторі, але були відбиті 21 квітня.

21 квітня українці контратакували в Рубіжному:

> їхня артилерія завдала кількох дуже точних влучань https://twitter.com/Osinttechn.../status/1517489879634042882 і деякий час виглядало так, ніби їм вдалося витіснити росіян, але станом на сьогодні вранці місто, здається, все ще перебуває під контролем сил рф. При цьому значний шматок Рубіжного також має бути під контролем України, інакше росіяни не обстріляли б його так сильно, як вчора, та сьогодні вранці.

Звісно, протягом останніх двох днів росіяни обстрілювали Сєвєродонецьк і Гірське, та неодноразово намагалися штурмувати українські позиції. Слов'янськ декілька разів зазнавав ударів російської авіації, що застосувала там десятки касетних бомб. Ситуація в Попасній залишається «гарячою». 21 квітня, українці влаштували там засідку та знищили цілий загін, що складався з близько 20–25 лівійських та/або сирійських бойовиків, розгорнутий для посилення побитої батальйонно-тактичної групи 102-го мотострілецького полку (з 150-ої мотострілецької дивізії). Судячи з відео, опублікованих кадировськими чеченцями, тепер їхні сили також присутні в районі Попасної. Українські джерела повідомляють про «складну» ситуацію, але не надають жодних подробиць.

4. МАРІУПОЛЬ

Після доповіді Шойгу про «звільнення» Маріуполя та «наказу Путіна» «просто» блокувати захисників, що залишилися всередині «Азовсталі», «вищестоящі органи» демонстративно виводять свої війська з міста

(насправді, такі персонажі, як «WarGonzo» [проросійський, пропутінський військовий блогер - перекл.] несуть якусь дику маячню, повідомляючи про це).

Власне, бої за «Азовсталь» продовжились: останні два дні росіяни безперервно бомбардували та обстрілювали територію, і, звісно, гучно анонсований «гуманітарний коридор» та «евакуація» взагалі не спрацювали. 21 квітня з міста до Запоріжжя вдалося втекти лише 80 українцям.

5. ПІВДЕНЬ

21 квітня на півдні 58-а армія росіян обстрілювала всю лінію фронту від Запоріжжя до Вугледара, а потім наступала на кількох напрямках: на Гуляйполе, на Велику Новосілку (де мали захопити 3-5 сіл) та Зелене Поле, на захід від Мар'їнки. Наразі вже зрозуміло, що вони захопили Темирівку і увійшли в Малинівку.

Ще далі на захід останні кілька днів на передовій 49-ї армії було майже спокійно. За винятком того, що росіяни взяли "під офіційний контроль" декілька сіл за лінією фронту, витіснили українців із Станіслава та розпочали незначний наступ на Трудолюбівку (на північ від Херсона) — щоправда, останню українські сили швидко відвоювали https://twitter.com/hochu_dodomu/status/1517566619760959490 .

21 квітня по Миколаєву було випущено залп РСЗО БМ-21 «Град», тоді як Олександрівка (або те, що від неї залишилося) тепер, здається, під контролем України.

Нагадуємо, що звіти Тома Купера найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела" https://t.me/analityka_ukr

Радимо підписатися!

***

№ 57.

Тактика Первой мировой и много болтовни. Военный эксперт Том Купер о русском стиле войны, украинской армии и спасении Мариуполя — интервью

2022-04-23

Том Купер считает, что Россия не сможет одержать победу над Украиной и вскоре не сможет продолжать наступление на Донбассе

Военный аналитик Том Купер крайне редко общается с медиа. В интервью НВ он оценил последние события на фронте и поставки оружия Западом. Мы спросили о ядерной угрозе и выяснили, что нужно Украине больше, чем польские истребители МиГ-29

Компетенция Тома Купера как военного аналитика берет начало с

Ирако-Иранской войны (1980−1989). Это малоизвестный в Украине военный конфликт, начатый диктатором Саддамом Хусейном, унес 1 млн жизней. Ни одна из сторон не одержала однозначной победы. Затем Купер анализировал израильское вторжение в Ливан (1982) и Соединенных Штатов в Гренаду (1983), Гражданскую войну в Никарагуа (1981—1990) и многие другие военные операции.

Сегодня его регулярный анализ ситуации на украинском фронте с интересом читает украинская аудитория. Кроме того, Купер отдельно специализируется на боевой авиации и уделяет ей значительное внимание в своих отчетах. В украинском сегменте Facebook даже появились энтузиасты из числа преподавателей «Могилянки», которые переводят военный профессиональный английский обзоров Купера на украинский язык.

Самого аналитика живьем в Украине никто не видел. За это время он появился в гостях лишь в программе историка Марка ***Солонина***, мельком заскочил на ТСН — вообщем, он не любит внимание прессы, считая, что медиа «нужны одноразовые истории». А ему такой подход не по душе.

Несмотря на жесткость его некоторых оценок нашей войны за независимость против России, кажется, Купер между строк симпатизирует Украине. Но как профессионал предпочитает технократический стиль анализа.

Бум онлайн-коммуникаций стал для Купера настоящей находкой, его хобби анализировать войны вскоре переросло в профессиональную деятельность. Он начал работать в одной из крупнейших транспортных компаний в Европе и отвечал за перевозки между странами с Ближним Востоком, где нарастил базу личных контактов.

Купер признает, что не так хорошо знает Украину, как Ближний Восток. И поэтому иногда ошибается в правописании украинских городов. Формула анализа Купера довольно проста: надежные источники с обеих сторон, соцсети и много-много кросс-чекинга: «Я — аналитик. Не специалист по украинской политике, армии, и по Украине в общем. Но этим делом занимаюсь уже 35 лет, анализирую текущие войны. Мне интересен контекст и предыстория. Я пытаюсь объяснить людям, почему события происходят именно так, как они происходят, где и когда».

НВ удалось записать большое интервью с неординарным экспертом из Австрии Томом Купером.

***

— Мы — украинцы, вовлечены в войну. Видим происходящее более эмоционально. Вы наблюдаете извне. Каковой вам видится эта война?

— Я очень и очень поверхностно знаю Украину. У меня нет прямых контактов или родственников. С другой стороны, никто не спорит, что это большая война, решающая будущее большей части Европы. И, собственно, положение Европы в мире на ближайшие 50−100 лет. Так что это вопрос, который заслуживает большого интереса и внимания, а также осторожности.

Это война ни «зла» и «добра», а диктатуры против плюрализма. [В ней] российский диктатор ищет способ избежать ответственности за свои преступления, в первую очередь у себя на родине. Он пытается удержаться у власти любыми способами. И самым полезным средством, с его точки зрения, является развязывание новой войны, потому что это объединяет российскую общественность под его предводительством.

— В вашем одном из последних отчетов вы пишите, что русские прорвали украинскую оборону на некоторых направлениях фронта. Расскажите о об этом, как, по вашей оценке, обстоят дела на передовой?

— 17−19 апреля усиленная 92-я механизированная бригада украинской армии провела крупное локальное контрнаступление на западный фланг сосредоточения сил русских в районе между Купянском и Изюмом. Это вынудило русских остановить наступление южнее Изюма и отвести часть своих войск, чтобы остановить наступление украинцев в Купянске.

Обе стороны останавливали друг друга. Украинцам не удалось выйти на Купянск, а русским — продолжить наступление южнее Изюма. Критическая ситуация [для ВСУ] на восток от Изюма. Русские захватили Кременную, и, кажется, Заречное. Продвигаются в направлении Лимана и Николаевки. Это значит, что они там прорвали первую линию украинской обороны. Русские, кажется, вошли в Рубежное, взяв по крайней мере, половину, если не большую часть города и угрожают Северодонецку с севера.

Наконец, русские сейчас наступают на Попасную. Два дня назад (запись интервью состоялась 21 апреля — ред.) они уже удерживали большую часть города. И сейчас они, видимо, вот-вот выдавят украинских защитников из этого города. Это наиболее важные события последнего периода.

— Западные эксперты описывают два сценария российского наступления на Донбассе. Первый — попытка глубокого окружения сил ООС с наступлением на Днепр с севера и юга. И второй вариант — малое окружение украинских сил с попыткой соединить силы по линии Изюм — Мариуполь.

— Во-первых, я не согласен с большинством западных оценок [возможностей] российских вооруженных сил. Может быть, русские хотели бы продвинуться от Изюма и Мелитополя (через Запорожье) к Днепру. Они пытаются продавить ВСУ на этих направлениях, но у них нет ни войск, ни сил, необходимых для проведения такой масштабной операции.

Речь идет о расстояниях в 200−300 километров и многочисленных рубежах обороны ВСУ. Русские явно испытывают проблему пробить и одну из этих линий обороны.

О малом варианте. Мы видим, как русские в течение нескольких дней пытаются достичь подобной цели. Бросают силы в атаки на одни из самых укрепленных участков линии соприкосновения на востоке. Например, в район Марьинки.

Попытки вскрыть оборону украинцев под Донецком — это стиль ведения Первой мировой войны. Так воевали более 100 лет назад. Это абсолютно бессмысленно и принесет огромные потери обеим сторонам.

Это типичное поведение генерала армии [командующего Южным военным округом армии РФ Александра] Дворникова. Оно заключается в том, чтобы попытаться воевать, обрушив на противника массовые артиллерийские обстрелы и массированный штурм пехоты при поддержке танковых частей. В Сирии это не сработало и здесь не сработает.

Они совершают прорывы на пять-шесть километров, может быть, десять километров, но этого недостаточно, чтобы добиться однозначного успеха.

— Вы утверждали, что были удивлены тем, как русские действовали на поле боя в начале войны. Они были не профессиональны и совершали глупые броски. Они изменили тактику на Донбассе?

— Я должен пояснить слово «удивлен». Большая часть того, что я знаю о российских вооруженных силах, связана с их поведением в Сирии. Они действуют так: большинство атак наносится артиллерией, а затем много болтовни и пропаганды вокруг того, что они сделали. На самом деле, самих действий было очень мало. За исключением бомбардировки миллионов людей. Это похоже на то, что они делают в Украине.

Здесь я ожидал, что русские будут в своей стихии, потому что Украина — это большая страна. Что меня удивило, так это то, что у них почти никогда не бывает второго эшелона, который был бы способен заменить первый эшелон, используя его достижения в прорыве линии фронта противника, или заменить первый эшелон, например, когда боевые подразделения израсходованы или понесли слишком большие потери.

У них немногочисленные войска, а площадь настолько огромна, что они не могут [создать второй эшелон]. Это их основная проблема.

Украина — огромная страна. На фронте почти в 500 километров разместить даже двести батальонных тактических групп (БТГр) было бы недостаточно. Россиянам не хватает живой силы, огневой мощи и припасов для такой операции.

Сейчас у них около 70 БТГр, может, 80 к концу этой недели. В начале войны было 120. Но они понесли такие потери, что были вынуждены отвести более 40–50 БТГр обратно в Россию, потому что они были не в состоянии продолжать боевые действия.

200 БТГр у русских не будет никогда. И они могут быть счастливы, если восстановят 80+. Я не жду от россиян, что они смогут справиться [с их военными задачами]. Они терпят слишком много потерь. Украинцы наносят русским тяжелые, но недостаточно тяжелые потери. ВСУ нужно уничтожить одновременно несколько БТГр, а необходимого для этого оружия пока нет. Таким образом русские продолжают наступление и держат инициативу. При содействии Пекина война может продолжаться месяцами.

У украинского Генштаба — мало вариантов. Нужно оставаться терпеливым и защищаться, защищаться. Но в долгосрочной перспективе — это не решение.

В войне всегда следует смотреть на несколько шагов вперед. Задаваться вопросом: а что произойдет через неделю, через месяц, через год?

— Численность солдат ВСУ достаточная?

— Кадры — это не проблема Украины. В отличие от России. Вы можете иметь под ружьем более 300 тыс. солдат. По моим оценкам, примерно одна треть из них, около 100 тыс. военнослужащих, находится в стратегическом резерве. В случае, например, если русские прорвутся к югу от района Изюма или в Запорожской области эти резервы могут быть отправлены на передовую для остановки продвижения русских. Главное проблема здесь — в восстановлении Украины. Чем больше территории Украины захватят русские, тем больше они смогут заминировать. На разминирование уйдут десятилетия.

— Оцените, сколько времени российские войска могут вести наступление на Донбассе в том же темпе?

— Еще несколько недель. Безусловно, они могут продолжить до конца мая. Тогда они достигнут критической точки по снаряжению и технике. У них еще есть огромный стратегический запас устаревшего оружия. Например, сейчас они используют танки Т-90 и Т-80 или модернизированные версии Т-72. К концу мая им придется заменить современные танки морально устаревшими. Устаревшие машины очень уязвимы на поле боя, а это значит, что они будут терять их гораздо быстрее. Это касается артиллерии и БТР. Так что после этого момента [конец мая] трудно понять, что произойдет дальше. Поэтому не уделяю этому много внимания.

— Западные эксперты и президент Владимир Зеленский допускают, что Россия может применить тактическое ядерное оружие. Какова реальность ядерной угрозы? Может ли Россия использовать его как последнюю надежду сломить дух сопротивления украинцев?

— С 27–28 февраля Путин объявил, что привел свои ядерные силы в состояние боевой готовности. [Генсек НАТО] Йенс Столтенберг провел по этому поводу много совещаний и бессонных ночей. Через несколько часов выяснилось, что это пустые слова. Путин взболтнул о ядерном оружии, но ничего не сделал для развертывания ядерных мероприятий. Опять блеф. Путин привык производить впечатление на Запад. 22 года он удерживает себя у власти с помощью шантажа, а значит, он опытный вымогатель.

Путин не может угрожать Западу санкциями и беспрецедентными последствиями, в случае поставок тяжелого оружия Украине. Он может только пытаться угрожать.

Когда я размышляю об этом, то говорю не столько о самом ядерном оружии, сколько о том, как мыслит Путин. В связи с этим необходимо учитывать следующее.

- Путин начал войну, чтобы удержаться у власти. Его напугали восстания в Беларуси и в Казахстане. И он определенно хотел нанести ответный удар Украине и показать всем, что если вы обратитесь к демократии, то я вас уничтожу.

Применить ядерное оружия не так просто, особенно в России. Во-первых, это важное политическое решение. Во-вторых, цепочка подчинения между Путиным, который собирается нажать на кнопку и пуском ракеты, представляет собой сложную систему.

В советской истории было два случая «заказа на применение ЯО». Оба провалились. Кто-то в цепочке командования сказал: нет, я не собираюсь использовать ЯО. Один раз — во время кубинского кризиса 1961 года. Второй — в 1975 году, во время мятежа на флоте.

Так что Путин не уверен, что угроза сработает. И, пожалуй, самое главное. Он усвоил несколько важных уроков в отношении Украины.

Например,

- он ожидал, что украинцы не будут воевать. Но они борются.

- Во-вторых, ожидал, что Запад останется напуганным и отвернется. И тут ошибка. Если он развернёт ядерное оружие, он не знает как Украина отреагирует. Рано или поздно Украине может прийти в голову ударить по России. И он не знает, как отреагирует Запад, который может дать ответный удар по России, а у Запада ядерное оружие более совершенное, чем российское. Сам Путин выживет, но править будет некем.

— Вернемся к Донбассу. В Украине обсуждают низкую мотивации российских солдат. Что может быть их мотивацией?

— Не думаю, что это важно. Российские солдаты, скажем так, необычны. Отправляясь в бой, русское подразделение с очень низким боевым духом все равно будет сражаться. В конце концов, это фатализм. Когда офицер говорит им пойти и захватить вон тот холм, то они выполняют приказы. Теперь, когда солдаты проинформированы о больших потерях, то многие говорят родственникам, что не собираются продлевать контракты, но продолжают сражаться и служить.

— Сколько вы видите сценариев окончания войны?

— Я не столько предсказываю будущее, сколько собираю, анализирую факты. Мне трудно сказать вам, сколько сценариев. Исход войны будет решаться на поле боя.

У России нет средств, чтобы выиграть обычную войну против Украины. Теперь решающее значение имеет то, кто нанесет больше физического разрушения войскам противника на поле боя, разрушение городов вторично. Простите, за такую коннотацию.

Победа будет на стороне того, кто будет иметь превосходящую огневую мощь и точность — это превыше денежных ресурсов.

Потери с обеих сторон большие. Вопреки ожиданиям, российская армия до сих пор не в состоянии нанести ВСУ существенных потерь.

> - Хотя боевые действия привели к гораздо большим потерям, чем официальные данные в Украине. Не удивляйтесь, если вдруг кто-то в Киеве начнет говорить о 10, 15, 20 тысячах погибших. Гарнизон Мариуполя насчитывал около 7 тыс. военнослужащих, по самым оптимистичным оценкам, в Мариуполе живы около 3 тыс.

Вопрос в том, какое количество тяжелого западного оружия потребуется. Имею в виду артиллерию и реактивные системы залпового огня (РСЗО), чтобы нанести российским силам катастрофические потери. Вот в чем вопрос.

— В эти дни достаточно ли западных поставок в Украину?

— Нет, не достаточно. Достаточно для остановки наступления России, но чтобы нанести окончательное поражение — нет.

> - Потребуется как минимум в 10−15 раз больше, чем Запад собирается поставить Украине. Вы в ситуации, когда Запад пытается дать все, что может, но он не может дать столько сразу. Потребуется время. Война же продлится дольше, чем один месяц.

— Вы заметно иронизируете над тем, как украинцы давят на правительство Германии относительно поставок вооружения. Какая у вас информация — готовы ли они, на самом деле, активно помогать оружием?

— С момента воссоединения Германии (1989−1992), эта страна полностью разоружилась. Не осталось почти тяжелой техники боеспособного состояния.

ВВС Германии — до 60–70 боевых самолетов, артиллерии — до 100 единиц. Она обезоружена.

Почему?

> Потому что не было необходимости оставаться тяжеловооруженной, как в 1980-е.

Вы спросите — почему это так?

Взгляните на Хорватию.

> - Эта страна была хорошо вооружена в 1995 году, лучше чем Германия. У нее было больше войск, танков и артиллерии, поскольку Хорватия воевала против агрессора как сейчас Украина (Хорватия вышла из состава Югославии. Сербия и союзные ей сепаратисты стремились вернуть Хорватию в состав федерации в 1991–1995 гг, — ред). Поэтому Хорватии пришлось перевооружать силы, чтобы освободить всю территорию от сербской оккупации.

Взгляните на Хорватию сегодня.

> - У них есть три или четыре боевых самолета.

В Германии аналогично.

> - 30 лет страной управляла более или менее одна политическая партия, Христианско-демократический союз, правительство Ангелы Меркель. И большую часть этого времени правительство Меркель было занято развитием экономики. Я имею ввиду развитие экономики в смысле удовлетворения немецкой олигархии. Они зарабатывают большие деньги, инвестируют, продают автомобили на миллиарды долларов каждый год в Россию, в Китай. Они экспортировали другие виды высоких технологий туда. Россия была огромным рынком для Германии, как и Китай. Германия же импортировала газ и нефть.

В ходе прошлогодних выборов к власти пришла немецкая социалистическая партия. Эта партия не совсем уверена, что ей делать и как, что реформировать. Потому что они в правительстве 120 дней, а все требует времени. Их клюет оппозиция, которая кричит, о боже, вы должны дать больше Украине. Поэтому чтобы преодолеть наследие правительству ХДС и ХСС потребуются годы.

В том числе, чтобы восстановить запасы вооружений в Германии.

Украинскому послу в Берлине [из Киева] говорят: делай что-то, и ты должен сделать это сейчас. Это не что иное, как политическая пропаганда и много истерии.

Германия сейчас делает или пытается сделать — координировать свои действия с правительствами других стран НАТО.

Если Украина достает танки [на покупку], боеприпасы, машины, то теперь Германия будет платить.

Вот так это работает, потому что кроме денег у них ничего нет.

И я считаю, что это уже большой успех.

— Давайте вернемся к войне. Как могла бы выглядеть операция ВСУ по освобождению Мариуполя?

— Теоретически это возможно.

Мариуполь — это хороший пример как нужно бороться в этой войне для победы над русскими. Необходимо обеспечить превосходство в воздухе. Или хотя бы сильно ограничить превосходство русских. У них нет его в глубине Украины, но есть над линией фронта.

1) Если проводить операцию, то из Запорожья это можно сделать. Российских сил, дислоцированных на юге Украины между Запорожьем и Мариуполем, — до 20 тысяч.

2) Чтобы добраться туда, нужно сконцентрировать достаточное количество припасов — это проектная зона.

3) Затем вы должны сформировать достаточное количество войск в районе Запорожья.

4) Затем — построить систему ПВО, чтобы защитить все это.

5) Тогда эта система ПВО должна выезжать с наземными войсками на Мариуполь.

6) Это физически возможно сделать, но подготовка займет от одного до трех месяцев.

7) И еще две-три недели на исполнение, и потребуется концентрация 50 тыс. военнослужащих.

— Сейчас Украина обладает ресурсами для этой операции?

— Нет.

Основная проблема ВСУ заключается в том, что российские ракетные удары уничтожили украинские стратегические запасы энергоносителей, а это значит, что армия не может выдвинуть большой контингент своих войск на поле боя, потому что у нее нет горючего.

> Она должна ввозить топливо из Польши и фактически из НАТО. А это 1 тыс. км пути до линии фронта. У русских наоборот, есть запасы боеприпасов и топлива. Они находятся относительно близко к линии фронта. И у них как минимум есть возможность поразить железные дороги и мосты. Сами поставки они не могут поразить.

— Российские военные отчитываются в телевизоре о сотнях высокоточных ракетных ударов по военным объектам ВСУ. Украина, действительно, испытывает много ударов с неба, какой, по вашей оценке, процент точности таких ракетных атак?

— Это не измеряется в процентах. Это измеряется в метрах.

Есть хороший пример.

> Русские атаковали Львов с неба. Попали в автомастерскую… но целились в железную дорогу. Промахнулись на 20–30 метров. Такова точность высокоточного российского оружия. Точных данных о каждом попадании у меня нет, но с такой погрешностью допускаю, что около половины промахивается по своим целям. Более точного оружия с достаточной дальностью у них нет. Они не обучены использовать авиацию фронтового класса (тактические бомбардировщики). Поэтому они всегда используют крылатые и баллистические ракеты.

— В последнее время, не так часто слышно об украинских ВВС. Они выполняют боевые задачи?

— Да, украинские ВВС до сих пор летают. К сожалению, они также теряют самолеты и пилотов. Например, вчера был сбит вертолет Ми в районе Купянска, а два дня назад Су-25 был сбит русскими.

> ВВС Украины очень активны, но, к сожалению, не в том направлении. Понимаю, что пилоты хотят воевать, а не сидеть на земле, наблюдая как их страну разрушают. Они храбры и способны.

Но дело в том, что самолеты, на которых они летают, просто устарели. Они бесполезны для этой войны.

Извините, за такие мои оценки… самолеты и вертолеты устарели до такой степени, что их сбивают почти каждый раз, когда они появляются вблизи линии фронта. Особенно штурмовики. Транспортные вертолеты до сих пор в рабочем состоянии, летают глухо, особенно ночью на очень малой высоте.

Украина нуждается в одеяле из БПЛА. Если вы теряете БПЛА, то это всего лишь машина.

И я боюсь, что Украина понесет и так большие человеческие потери в войне. Это плохие последствия в долгосрочной перспективе. Нужно остановить **потерю пилотов**. Это **бесполезно** и **бессмысленно**.

Вам нужно наносить наземные удары.

Поэтому бессмысленно обсуждать поставки МиГ-29 из Польши или если F-16 из США. Нужен простой БПЛА, который точно попадет по противнику, лучше, чем любой МиГ или Су.

***

№ 58.

У сьогоднішньому звіті Тома Купера виняткова концентрація сарказму - але не на нашу адресу, ні...

Оригінал: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-23-24-april-2022-9732d1d1a42

За допомогу в перекладі дякую *Anton Shygimaga*

За менеджмент тг-каналу - *Тетяна Саніна*

Нагадуємо, що звіти Тома Купера найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

2022-04-25

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 23-24 КВІТНЯ 2022

Доброго ранку всім! [Опубліковано 25.04 о 10.40 за Києвом]. Ось мій огляд найважливіших подій за 23 та 24 квітня 2022 року.

Скажу відразу про певні «застереження»: останніми днями офіційні звіти з обох боків є… ну ок, не залишають мені вибору й змушують перейти в «режим сарказму». Тому, будь ласка, сприймайте всі наступні спостереження з належною долею витримки.

1. СТРАТЕГІЯ

На вихідних Туреччина наклала на росію «приховані» санкції. Відтак, турецький повітряний простір закрито для російських літаків, які курсують в Сирію й назад.

І хтось висадив у повітря нафтобазу «Дружба» в брянську минулої ночі. Повідомляють про численні пожежі та добрий десяток поранених. Причини невідомі.

2. ПОВІТРЯ

23 квітня, близько 14.35, чорноморський флот рф випустив сім крилатих ракет «калібр» по Одесі. Це був винятково «успішний» удар, в результаті якого шість ракет були або збиті, або втрапили мимо цілі, але одна вдарила в багатоквартирний будинок, убивши вісім людей (між ними – тримісячну дитину) та поранивши ще 20 осіб. У часі, коли запаси російських крилатих ракет майже вичерпані, я не вловлюю реальних причин цього чергового звірства…

24 квітня українська ППО збила два «калібри» поблизу Одеси і ще два – в районі Південного. Ще далі заявили про знищення трьох російських літаків : Су-34, Су-35 та Су-25.

Але, гей, не розслабляйтесь:

> ВКС росії офіційно підтвердили, а «вишестоящі органи» в москві офіційно пояснили, оті дивні «акробатичні атаки» російських гвинтокрилів, які можна було бачити на кількох відео місяць тому. Вони хваляться цим методом нападу [«кабрірування»], що дозволяє екіпажу випустити кілька некерованих ракет, не входячи в простір, контрольований українською ППО:
>
> https://youtu.be/SBQzYsN8VQ4

…й оця «стріляй-тікай» тактика все, чим може похвалитися найкраща бойова авіація на планеті… [про сарказм попереджали… – перекл.]

Але й це не кінець:

> ще більше ВКС гордяться своєю найновішою супер-пупер-зброєю:

як заявив ТАСС, а далі ще й показували по телевізору, на Су-25 та Мі-28N почали встановлювати некеровані ракети S-13B калібром у 130 мм.:

https://youtu.be/kllN8zYmAUc

Тільки, будь ласка, не кажіть їм, що ми насправді вже бачили, як це озброєння працювало в Сирії в 2017 році : ще хто почне сумніватися в реальності планів захопити Миколаїв, Одесу, Молдову, Місяць і Марс…

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Вранці 23 квітня український Генштаб сповістив, що усі російські атаки на лінії фронту на Донбасі за останні 6-7 днів були «лише перевіркою»: тобто, армія рф намагалася відшукати слабкі місця в українських оборонних лініях. Гм…

- Якщо втрата Борової, Пісків-Радьківських, Лозового, Рідкодуба, та – найгірше – Кремінної та Зарічного [Донецької обл – перекл.], а також вимушений відступ такого першокласного українського підрозділу як 128-ма окрема гірсько-штурмова бригада, на додачу до інших втрат 17-ї танкової були “лише перевіркою”... зітхає…

- то чого ж нам тоді очікувати від широко розголошеного та очікуваного “основного удару”?

От уже ці мої питання…

Однак, давайте за годинниковою стрілкою, тобто з півночі на південь, як звикли.

Вважаю, що росіяни не даремно витратили останні 4 тижні на масштабне мінування полів на півночі та північному сході від Харкова [схоже, тут автор знову іронізує – перекл.].

22 квітня 92-га механізована запросто переїхала одне таке поле, розмазала добру частину 437 мотострілецького полку та звільнила кілька сіл на північ від Харкова: Безруки, Слатине та Прудянку. Остання розташована лише за 10 км від кордону із росією. Виявилося, що українці вже контролюють с. Уди, що на північ від Золочева, тож тепер можемо стверджувати, що російських військ на захід від траси Е105 немає. Власне, там українців вчора і зупинили: схоже, росіяни мають намір утримувати контроль над північним відрізком Е105.

Гадаю, після цього провалу, Південний ВО рф – тобто дворників – може оголосити конкурс на посаду нового командувача провальної 6-ої армії.

Щоправда, сумніваюся, що буде багато охочих: поки що командування 6-ої ЗВА можна вважати в цій війні найбезтолковішим.

Тому мене не дивують жарти, що ширяться серед моїх інсайдерів: мовляв, у армії рф БТГр – це не «батальйонна група», а «бригада тричі громлених росіян» [ми намагаємося відобразити суть авторських жартів, за стиль вибачте – ред.].

> *Далі на сході… тобто, південному сході, у районі **Ізюму**: українська розвідка ідентифікувала тут російську 64-ту окрему МСБр – підрозділ, у якому служать ненависні головорізи, що десь місяць тому влаштували бійню в **Бучі**, ґвалтували цивільних, їли собак та мародерили будинки. Схоже, тепер ця банда підпорядкована 76-ій дивізії ВДВ. Очікується, що разом із кількома БТГр зі складу 2-ої ГМСД, 3-ої МСД та 4-ї танкової, вони наступатимуть у напрямку Барвінкового.*

Частина мене з нетерпінням чекає на цю битву, бо російські 34-та ОМСБр і 76-та дивізія ВДВ, які стояли на північний захід від Києва, ще досі нічого не робили “вправно” (крім як убивали цивільних).

На їхнє прибуття також чекає українська 95-та ОДСШБр (разом із місцевою тероборoною), які за останні 3-4 тижні вистріляли десь 5-6 російських БТГр.

Утім, є ризик, що така очікувана “велична танкова битва” банально може не відбутися, бо в рф скоро закінчаться танки в районі Ізюму.

І ситуація точно не стала кращою для росіян після того, як 95-ту підсилили 93-ю, яка не барилася зі знайомством і швидко збила 3-4 дні тому кілька російських реактивних літаків та гелікоптерів.

> Направду, з огляду на очікуване прибуття важкого озброєння, котре несамовито швидко постачає Україні НАТО, російська артилерія все ще матиме перевагу у цій частині України; і ще, дворників полюбляє масивні артобстріли не менше, ніж лобові атаки. Гадаю, у наступні кілька днів це треба мати на увазі.

Менше з тим… вчора, **за українськими даними**, «розвідувальні підрозділи» армії рф обійшли ***Дібровне*** та просунулися південніше, від ***Сулигівки*** аж до ***Нової Дмитрівки***, ***Курульки*** та ***Пашкового***. Подейкують, що росіяни знайшли прогалину в українській обороні.

> *- Як би мені не хотілося, не можу повірити ані у те, що це просто розвідувальні підрозділи, ані у те, що вони знайшли прогалину в обороні.*

Можете сперечатися, але у це складно повірити також тому, що дворніков досі не робив нічого, крім лобових атак. Зрештою, усе вказує на те, що армія рф прорвала українську оборону на південь від Ізюма та просунулася щонайменше на 10 км: тепер виникає загроза відрізання дорожного сполучення між ***Барвінковим*** та ***Слов'янськом***.

Ти часом, із певністю можна стверджувати, що росіяни захопили ***Курульку***, і ситуація стала настільки критичною, що українці ввели у цьому районі значні підкріплення, включно із 3-ою танковою бригадою.

Далі на схід ситуація не набагато краща.

Насправді, гадаю, настав слушний момент, щоб подивитися на "загальну картину" в епіцентрі Битви за Донбас. Завдяки добрій допомозі Корнея (одного з читачів цього "блогу") можу запропонувати вашій увазі "стислий" опис ситуації, у якій опинилися армія рф, сепаратисти та іноземні найманці. Перш ніж читати далі, будь ласка, розгорніть перед собою мапу району.

Рис.

Росіяни знаходяться північніше Довгенького, південніше Лозового, контролюють Кремінну та більшу частину Рубіжного – усе це на північ від Слов'янська та на північний захід від Сєвєодонецька. Тепер, вони також у Олександрівці (схоже, в Україні у кожній області є бодай одне місце із цією назвою [тут ідеться про ту Олександрівку, що розташована на схід від Сєвєродонецька – перекл.]), Борівському, Попасній, Горлівці, Мар'їнці та Авдіївці, й з усіх цих місць вони намагаються – в ідеалі, одночасно – прорвати українські оборонні рубежі та зійтися у Слов'янську чи Краматорську. Схоже, якось так можна описати "стислий зміст" плану, який намагається втілити дворніков.

Тепер зауважте:

> - після 60 днів безперервних атак, десь 50-70 тис. військових рф, сепаратистів, а також російських та іноземних найманців з ПВК «вагнера» змогли дійти до північно-західних, північних та східних околиць Сєвєродонецька, а також захопили Кремінну та Попасну.

Цілком впевнено можна сказати, що вони ще досить далеко від усіх можливих укріплень та українських оборонних рубежів між цим районом та фортифікованими Слов'янськом і Краматорськом (між якими також є дуже укріплена гора Карачун)... та все ж:

> - вони досягли околиць Лиману та Зарічного – і українці це недооцінюють, так само як і "розвідувальні підрозділи" далі на захід…

Гм… ну, добре, ми вже бачили купу… “незвичайних” та кілька абсурдних подій у цій війні. Наприклад, мені цікаво:

- чи оті пропутінські греки та серби вже усвідомили, що вони таким чином підтримують кадирівців та Хезболлу, які загарбують та руйнують країну, що (здебільшого) населена православними християнами?..

Менше з тим, впродовж 23 квітня росіяни продовжували обстріли окремих районів Рубіжного та Попасної, які досі утримують українці.

У Лисичанську вони вдарили по трансформаторній станції і таким чином відрізали водопостачання у місті, а також у Новодружеську та Привіллі (Рубіжне та Попасна лишаються без води уже понад місяць).

Впродовж 24 квітня росіяни продовжували обстрілювати українські позиції в Авдіївці, що на захід від Горлівки, та Мар’їнці: але їхні спроби захопити Степне, як повідомляють, не зазнали успіху.

4. МАРІУПОЛЬ

Чітко слідуючи телевізійному наказу путіна не тратити часу та сил у наступі на «Азовсталь» – ви ж розумієте, що по ТВ путін каже правду, лише правду й нічого, крім правди, – російські війська продовжили обстрілювати артилерією й ракетами та бомбардувати заводські приміщення. Як знаємо з різних джерел, у такий спосіб, завод «готують» до штурму росгвардією та військами фсб. Тим часом, російський спецназ уже почав прочісувати приміщення в пошуках українських позицій: вчора вони навіть захопили кілька складських приміщень.

Дуже мені цікаво, що вони там робитимуть далі?

А, ну й так : зробивши висновок, що в місті вже нікого немає – адже ж і путін оголосив, що битву закінчено – росіяни взялися «розміновувати» завод за допомогою установок УР-77 «гвоздика» (інша назва «змєй горинич»):

https://youtu.be/K5ObduzHHO8 [Мені здається, тут також сарказм : це справді установки для розміновування, а не для нанесення ударів по укріпленнях – перекл.].

5. ПІВДЕНЬ

Упродовж 23 та 24 квітня 58-ма армія зуська майже повсюдно перейшла від обстрілів до атаки.

Здається,

23.04 росіяни окупували південні околиці Кам'янського [лівий берег Дніпра, десь за 20 км. на південь від Запоріжжя – перекл.].

Далі на схід, в Оріхові наступ 503-го мотострілецького полку був швидко зупинений підрозділами української 59-ої моторизованої бригади й навіть спроба російської 136-ої мотострілецької бригади обігнути селище не зайшла надто далеко: надто багато втрат у техніці.

Ще далі на схід звідси російські 71-ий та 291-ий мотострілецькі полки спробували прорватися до Гуляйполя, проте їх теж швидко зупинено (291-ий недалеко Малинівки).

А от 70-ий мотострілецький полк намагався здійснити прорив у районі Зеленого Поля – поміж позиціями української 53-ої механізованої бригади в Темирівці та Великій Новосілці.

Навіть не знаю, що за ідіот міг таке придумати, але українцям ідея здалася «блискучою» й вони піддали росіян перехресному вогню…

- відтак, 70-ий мотострілецький від учора все ще веде битву за Зелене Поле. Найновіші звіти описують ситуацію як «складну», що ніколи не було добрим знаком…

Нарешті, в районі Херсона…

Упродовж останніх кількох днів 49-ту загальновійськову армію посилили окремими підрозділами 8-ої та 22-ої армій (наприклад, перекинули сюди 127-му розвідувальну бригаду) плюс розгорнули зенітно-ракетну систему С-300ВМ «антей-2500» (за класифікацією НАТО «SA-23 Gladiator/Giant»).

[З останнього факту можна зважитися зробити два припущення: 1) «антей» є експортним варіантом ЗРК С-300, тобто в хід йдуть вже системи, які не мали б застосовуватися на фронті – оперативні резерви закінчилися? 2) По-друге, «антеї» розгортали тільки на Далекому Сході – можливо, ближче взяти зенітні комплекси просто ніде – перекл.].

Зрозуміло, що така система повинна замінити ракети крейсера «москва», потопленого тиждень тому.

Саркаст у мені поривається запитати:

- якого бена ви тягнете сюди засоби ППО, якщо ще місяць тому оголосили українську авіацію «знищеною»? Якби путінська пропаганда говорила правду, можна було б хіба зробити висновок, що росіяни збираються використовувати зенітників як піхоту…

Але я відволікся…

Зважаючи на таку концентрацію сил у безпосередній близькості до «цікавих спостерігачів з-за паркану» (читайте засобів розвідки НАТО в Румунії), просто дивовижно, як то українці довідалися про велику нараду з майже 50 офіцерів штабу російської 49-ої армії майже біля лінії фронту.

Ще більша несподіванка:

> - українці влупили по тому штабу, що друзки певно сягнули Юпітера – убили двох генералів, а одного важко поранили. Якісь деталі тут може й потребують підтвердження, але факт є фактом : 49-ій армії треба нового командувача…

Використовуючи цей фактор, українське командування південного напрямку розпочало 23 квітня наступ і вже 24.04 рапортувало про звільнення восьми населених пунктів, разом із Чорнобаївкою.

Я не великий експерт в українській географії, але, наскільки знаю, це західна околиця Херсона, яку обороняла згадана вище 127-ма розвідувальна бригада.

Натомість, армія рф почала концентрувати сили на півночі Херсонської області – відтак, українці чекають поновлення наступу на Кривий Ріг.

***

№ 59.

Українська перемога на стратегічному рівні у війні із РФ

Віктор Андрусів, ФБ

2022-04-26

Я часто пишу, що Україна перемогла у війні на стратегічному рівні, але нещодавно зрозумів, що треба детальніше пояснити це. Думаю зробити це в день міжнародної конференції а підтримку України в Рамштайні - чудова нагода.

Стратегічний рівень війни - це найвищий рівень, на якому задіяні всі інструменти війни: політика, дипломатія, економіка, військові ресурси та військові операції тощо. Якщо країна здобуває перевагу в більшості цих сфер - вона перемагає у війні. Це не відбувається відразу, але це те, що неминуче станеться. Класичний приклад - вступ США в Другову Світову. Черчиль був переконаний, що досягнувши вступу американців у війну - вона буде виграна на стратегічному рівні. Причин цьому була кілька: США були найбільшою

економікою світу, вони знаходились на іншому континенті і їх важко було вразити існуючими засобами. Приєднання такої країни міняло баланс сил на користь Союзників, і перемога ставала всього лише питанням часу, якого, на жаль, пройшло ще дуже багато.

Щось приблизне трапилося з Україною за 60 днів. Ми пройшли складний переможний шлях на стратегічному рівні. Ось кілька ключових факторів нашої стратегічної перемоги:

1. На нашу підтримку була сформована велика **коаліція** провідних держав. Ні, цієї коаліції не було відразу. Німці, французи постійно петляли від реальних дій (місцями і досі це роблять). Американці і британці були не впевнені в масштабах втручання. Багато інших держав хотіли просто відбути номер стурбованості. Сьогодні за більшістю членів коаліції стоїть реальна підтримка: кошти, зброя, гуманітарна підтримка. Ця коаліція нарешті прийняла рішення про підтримку поразки Росії в Україні.

2. Ми отримали **зброю**. Насправді ми отримали значно більше. Так, за це прийшлось довго і тяжко боротися. Платити ціну людських життів. Але нарешті ми отримали максимальні поставки того, що просили. Однак, що ще важливіше - країни - союзники розгортають під нас виробництво зброї та працюють над модернізацією нашої армії - переведення її на зразки НАТО. Це грандіозний успіх. Оскільки він є доказом готовності союзників грати в довгу, до перемоги.

3. Ми маємо **фінансову** підтримку. МВФ і країни-партнери працюють над тим, щоб забезпечити нам 5 млрд дол допомоги щомісячно. Це колосальна сума. При тому, що вона не включає кошти на відновлення і зброю.

4. Ми **на порозі найбільших санкцій** проти РФ. Питання щодо ембарго на нафту та газ ще дискутуються, але політично рішення є прийнятим. Дискусія ведеться тільки щодо форматів і строків впровадження цього ембарго. Ключовим є те, що Захід неминуче скоротить споживання газу і нафти з РФ. На жаль, це станеться пізніше чим нам би хотілось.

5. Ми отримали свою **Тегеранську конференцію**. Саме так я трактую сьогоднішню зустріч в Рамштайні. Тегеранська конференція в 1943 році ознаменувала узгодження дій по розгрому нацистської Німеччини і контури повоєнного світу. Саме розгром російської армії і контури мирного договору є ключовими питаннями конференції.

6. Стратегічно важливими є і наші внутрішні фактори. На відміну від росіян ми зберегли **бойовий дух** своєї армії. Наша армія натхненна, хоче

бити ворога, тоді як росіяни деморалізовані. Ми провели

мобілізацію і зараз наші резерви в розмірі 100 тисяч солдат відправляються на фронт, завдяки і наданій військовій допомозі. Росіяни ж мобілізували тільки 30 тисяч солдат дуже сумнівної якості.

Стратегічна перемога дуже далека від реальної. Більше того, до настання реальної може минути ще багато часу і ще багато втрат. Суть стратегічної перемоги в тому, що вона показує неминучість нашої перемоги у цій війні.

***

№ 60.

Конгресс США одобрил законопроект о ленд-лизе для Украины

2022-04-29

Палата представителей Конгресса США в четверг подавляющим большинством голосов одобрила законопроект о ленд-лизе для Украины. Он призван существенно упростить процедуру поставок Украине вооружения из Соединённых Штатов.

В поддержку документа высказались 417 членов Конгресса от обеих партий, против были только 10.

Сенат ранее уже одобрил этот законопроект, теперь его должен подписать президент Джо Байден.

Документ предусматривает, что США будут предоставлять вооружение Украине и другим странам Восточной Европы до 2023 года. При этом Украина не должна будет заранее платить за поставки - само словосочетание ленд-лиз переводится как "сдача внаём, в аренду".

Ранее - первый и единственный раз в истории - программа ленд-лиза действовала во Вторую мировую войну, когда американская военная помощь отправлялась противникам нацистской Германии — в первую очередь, Великобритании и СССР.

Американские законодатели провели параллели между нынешним законом и программой ленд-лиза времен Второй мировой войны.

"Одобрение подобного документа дало возможность Великобритании и Уинстону Черчиллю продолжать борьбу и пережить бомбардировки Великобритании фашистской Германией до вступления Соединенных Штатов в войну, - заявил конгрессмен-демократ Джейми Раскин. -

Президент Зеленский заявил, что Украине нужны вооружения, чтобы выстоять и президент Байден ответил на этот призыв".

С практической точки зрения, этот закон позволит президенту США оперативно откликаться на запросы Украины и поставлять ей вооружения и необходимые для ведения войны материалы в обход многочисленных бюрократических процедур. Пока представители администрации Байдена не разъяснили как она намеревается использовать новые полномочия, предоставленные этим законом президенту страны.

Президент США Джо Байден запросил в четверг у Конгресса США **дополнительные 33 миллиарда долларов для помощи** Украине, для её выделения должен быть принят отдельный законопроект.

> Чуть больше 20-ти миллиардов долларов из этой суммы пойдут на поставку Украине вооружений. Около 12-ти миллиардов составят пакет экономической и гуманитарной помощи, средства на восстановление разрушенной коммунальной инфраструктуры и сельскохозяйственного производства.

Администрация США подчёркивает, что будет поддерживать Украину, защищающуюся от российской агрессии, и заявляет, что президенту России Владимиру Путину нельзя позволить одержать победу в войне.

***

№ 61.

Якщо коротко підсумувати сьогоднішній звіт Тома Купера то матимемо таке: українська армія методично й уперто нищить ворога, успішно тримаючи оборону на всіх напрямках. Живої сили в ворогів багато, але шансів мало.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-27-28-april-2022-ceb56f742e3

За співпрацю в перекладі дякую Микола Ковальчук та Anton Shygimaga

2022-04-29

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 27-28 КВІТНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 28.04 близько 10:00 за Києвом]

Пропоную вашій увазі мій огляд найважливіших подій в Україні за 27-28 квітня 2022 р.

1. СТРАТЕГІЯ

Відправка Україні західних гаубиць 155-го калібру – та відповідних боєкомплектів – триває повним ходом. Передача (додаткових) засобів ППО розпочнеться вже невдовзі. Проте, не маю бажання вдаватися у подробиці щодо цього: гадаю, нехай росіяни краще самі дізнаються, що, де і як задіяно.

2. ПОВІТРЯ

З огляду на те, що перший удар російських крилатих ракет по мосту у Затоці був не надто успішним, росіяни повторили атаку. 27 квітня о 06:45 ранку по мосту знову вдарили, цього разу його за однією версією «зруйнували», за іншою – «завдали досить сильних ушкоджень»: увесь рух по мосту був заблокований. *[Купер трохи запізнюється в звітах: є дані, що станом на зараз рух мостом частково відновлено – ред.]*. Десь у той самий час російську ракету (не певен, чи балістичну, чи крилату) збили біля Дніпропетровська.

Деякі читачі моїх оглядів губляться у здогадах: чи читають росіяни мої звіти, чи якось на них реагують, чи кепкують з мене?

Доповідаю: маю великі сумніви. Але якщо вони настільки тупі, що покладаються на мої звіти, коли приймають рішення, то хай уже просто зараз підписують капітуляцію та забираються з усієї України.

Увечері 27 квітня *[імовірно, автор сплутав дату із 28 квітня – перекл.]* п’ять російських крилатих ракет наблизилися до Києва. Принаймні одна з них влучила у невідомий «інфраструктурний об’єкт» у Фастові; дві інші, певно, мітили у один із транспортних хабів, однак українці не поділилися деталями, чи влучили (і правильно, коли йдеться про таку інформацію). Іще дві ракети летіли у бік заводу Артем, що у центрі Києва, але не поцілили: одна з них, натомість, вдарила по житловому будинку… І все це відбувалося за лічені хвилини після того, як Генеральний секретар ООН завершив свій візит до української столиці.

(Гутерреш завітав і до Москви, за день до того, але толку з усієї цієї місії зась: росіяни порушили Статут ООН іще коли вторглися до України у 2014-му; зараз вони знов це роблять… і ще згадайте усі їхні військові злочини та злочини проти людства… тож, ***навіщо взагалі брати до уваги якесь ООН?****..).*

28 квітня українці заявили про знищення трьох крилатих ракет і одного БПЛА, збитих біля Одеси. Інші крилаті ракети вдарили по залізничному вузлу Синельникове на Дніпропетровщині, результати невідомі.

Згідно українських офіційних даних, росіяни наразі витратили у цій війні понад 1300 “ракет” (не ясно, мають на увазі балістичні чи крилаті ракети). Їхні запаси зараз мають складати десь 1000 ракет.

Утім, наскільки мені відомо, ця цифра – дуже занижена. Я пригадую, як на початку квітня (читайте мої попередні звіти) люди-яким-треба-на-свіже-повітря *[так автор називає Пентагон – перекл.]* казали, що вишестоящі органи витратили понад 1200 самих лише балістичних ракет – і це ще тоді. Тож, гадаю, що український генштаб казав суто про крилаті ракети.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

У районі Харкова українські сили впродовж двох останніх днів відтіснили підрозділи рф далі на північ і звільнили Руську Лозову та Кутузівку. Вони також рухаються на схід в напрямку Куп’янська, розширюючи та зачищаючи від ворога територію вздовж траси М03 [Харків-Ізюм-Слов’янськ – перекл.].

На південь від Ізюма (про що український Генштаб повідомив ще вранці 27 квітня) росіяни захопили Заводи та почали штурм Великої Комишувахи, де українські частини продовжували оборонятися впродовж всього вчорашнього дня 28 квітня.

Ще далі на південь підрозділи рф наступають на Нову Дмитрівку.

> Втім, таке просування завдає їм важких втрат і вони от-от втратять натхнення рухатися далі – що взагалі не дивно.

Пригадую, читав радянські тактичні посібники 50-річної давнини, то вже там зазначали, що найгірша ідея – це розпорошити свої сили, кинувши їх наступати водночас у різних місцях і в кількох напрямках.

Але ж, звісно, чого б це раптом командування рф має прислухатися до таких давніх порад? Та ж тепер 2022 рік! А ще ж і Роммель робив щось подібне в 1942-ому під Тобруком – і з успіхом! *[Нацистський генерал Роммель більше року не міг взяти Тобрук – місто в Північній Африці, котре обороняли британські війська; втім через рік нацисти таки оволоділи містом, хоч і зазнали величезних втрат – перекл.]*.

Відтак, того ж дня, 28 квітня, командування рф розгорнуло в районі Ізюма дві батальйонні групи 76-ої дивізії ВДВ.

Може здатися, що я особливо «захоплений» цією частиною армії рф, але справа в тому, що росіяни справді вважають її «найкращою», а тому її поява будь-де означає, що саме там Schwerpunkt – місце головного прориву *[ми пам'ятаємо давній звіт Купера, де появу цієї частини під Києвом у Ірпені він вважав початком рішучого наступу на столицю; проте потім ця дивізія застрягла перед розлитою рікою Ірпінь, а потім відгребла від нашої арти й змушена була відступити разом з рештками 35-ої та 36-ої армій до білорусі – перекл.]*.

Я скажу більше:

> - дворніков і весь штаб південного військокругу рф зробили величезну помилку, бо не розгорнули ці дві БТГр під Ізюмом вчасно – тоді їм цілком можливо вдалося б здійснити прорив між Барвінковим та Слов'янськом. А тепер – надто пізно: українці вже встигли приготувати нову лінію оборони…

Ще далі на схід…

Росіяни відтіснили українських оборонців із Зарічного й від 27 квітня наступають на Лиман і Ямпіль *[Донецька обл. – ред.]*.

Українці стверджують, що досі утримують принаймні південні райони Рубіжного:

> - цілком можливо, адже 7-ма бригада сепаратистів зазнала масованих втрат, упродовж двох місяців штурмуючи місто, фактично, без жодної належної підтримки. Стан справ у цієї частини вкрай убогий: більшість взводів уже не мають командирів і навіть на рівні окремих відділень – а їх складають насильно мобілізовані донецькі шахтарі – також немає кому керувати. Росіяни просто кидають слабо треновані й нашвидкуруч укомплектовані відділки в криваву м'ясорубку.

В районі Сєвєродонецька, захопивши Новотошківське, російські підрозділи почали наступ на Нижнє та Горіхове [це на південь від Сєвєродонецька й Лисичанська – ред.].

> - Проте й тут ситуація така ж, як у Рубіжному: росіяни бомбардують та обстрілюють ракетами, проте через сильну українську ППО їхні пілоти не можуть підлетіти ближче й атакують здалеку, через що, в більшості, б'ють мимо цілі. Більше того, авіаудари жодним чином не скоординовані з діями російських наземних військ: направду, не відбувається ніякої розвідки – ні за допомогою безпілотників, ні через хоч якісь повітряні чи артилерійські служби передового координування. В результаті не

координовано навіть вогонь артилерії. Ну й, відповідно, сепаратистів рвуть на шмаття в кожній із атак, в які їх знову й знову кидають.

Оце, леді та джентльмени, вони й називають «тактикою людських хвиль»…

Нема сумніву, що українські захисники вже доволі виснажилися, а також поволі наростають труднощі з їхнім постачанням, проте в них загалом немає проблем відбивати такі-от «атаки» по десять разів на день – і так тиждень за тижнем.

…якщо подумати, то така ж ситуація і біля Нью-Йорку (це на захід від Горлівки, де 27 квітня росіяни втратили один зі своїх «стріляй-і-тікай» гелікоптерів Мі-28N, котрий надто близько підлетів до українських позицій), і аж до Авдіївки, Пісків, Красногорівки, Мар'їнки та «вниз» до Новомихайлівки: росіяни бомблять і обстрілюють, як дурні, але нічого не координують, а тому всі їхні наземні атаки захлинаються.

4. МАРІУПОЛЬ

Скорившись телевізійному наказу путіна припинити напади на комплекс «Азовсталь», росіяни 27 квітня продовжили наступ на північні околиці заводу. Оборонці відступили звідти до основної частини: немає сенсу «захищати» надто довгі лінії.

Звичайно, російські артилерійські обстріли тривали протягом двох минулих днів; у ніч із 27 на 28 квітня комплекс зазнав до 50 повітряних ударів (включно з запалювальними снарядами). Виявляється, вчора росіяни (як завжди, зумисно) бомбардували головний госпіталь, а це призвело до обвалення частини будівлі й понад 500 поранених та медиків, які дбають про них, опинилися в пастці. Об'єднані сили українських захисників допомогти їм не мають змоги…

5. ПІВДЕНЬ

Протягом останніх двох днів наступ 58-ї загальновійськової армії росіян на південних фронтах практично зупинився.

Це не дивно, якщо врахувати, як мало вояків зусько має взагалі.

Звичайно, його артилерія продовжує обстрілювати чимало місць між Кам'янським на заході та Вугледаром на сході, але насправді активною зостається тільки 70-а мотострілецька дивізія — і цей підрозділ «просто» продовжив свої безглузді атаки на Велику Новосілку.

Крім того, що під час кожного пересування по 70-й прилітають керовані протитанкові ракети «Мілан» (французькі, їх використовує канадсько-українська бригада), є питання:

> - от мені дивно, який дурень думає, що одна батальйонно-тактична група взагалі може дістатися хоч кудись із того «пропащого місця»?

Ще одна проблема 58-ї загальновійськової армії — активна діяльність українських «партизанів» (переважно сили спеціальних операцій, залишені в тилу у ворога):

> - вони постійно влаштовують засідки на конвої постачання, а також учора вранці підірвали залізничний міст у Якимівці, в районі Мелітополя. Це була єдина гілка залізниці, що поєднувала Крим із центром фронту зуська… Не хочу думати, як росіяни можуть помститися за це місцевим мешканцям…

27 квітня 49-а загальновійськова армія росіян розпочала дві контратаки біля Херсона:

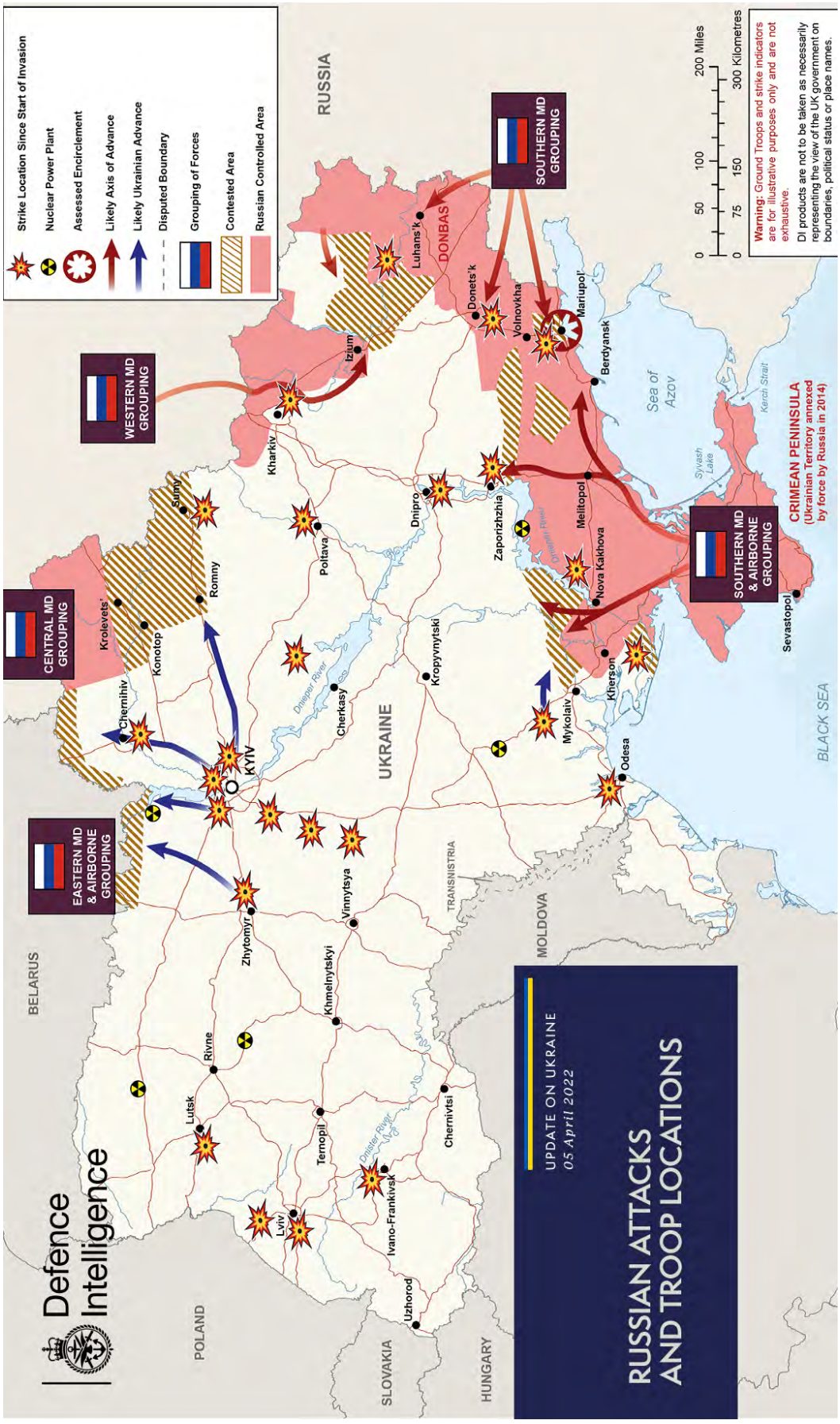
- на півночі вони здійснили напад від Білої Криниці на Орлове та Заградівку, тобто в напрямку Інгульця.
- На півдні росіяни відтіснили українців із Чорнобаївки та Киселівки, захопили Таврійське і напали на Олександрівку й Нову Зорю.

Інакше кажучи:

> - **зосередившись на Битві за Донбас, українці не надали достатньо підкріплення, щоб продовжити свій наступ на Херсон.** При цьому росіяни мали вдосталь часу, щоб підкріпити свої підрозділи та відновити наступальні операції. А проте українці заявили, що саме під Херсоном їхній зенітно-ракетний комплекс «Оса-АК» збив російський гвинтокрил Ка-52.

***

№ 62.

Defence Intelligence
RUSSIAN ATTACKS AND TROOP LOCATIONS
UPDATE ON UKRAINE
05 April 2022
Strike Location Since Start of Invasion
Nuclear Power Plant
Assessed Encirclement
Likely Axis of Advance
Likely Ukrainian Advance
Disputed Boundary
Grouping of Forces
Contested Area
Russian Controlled Area
CENTRAL MD GROUPING
WESTERN MD GROUPING
SOUTHERN MD GROUPING
EASTERN MD & AIRBORNE GROUPING
SOUTHERN MD & AIRBORNE GROUPING
CRIMEAN PENINSULA
(Ukrainian Territory annexed by force by Russia in 2014)
DONBAS
RUSSIA
UKRAINE
BELARUS
POLAND
SLOVAKIA
HUNGARY
MOLDOVA
TRANSNISTRIA
BLACK SEA
Sea of Azov
Kyiv
Kharkiv
Izium
Luhans'k
Donets'k
Volnovkha
Mariupol
Berdyansk
Sumy
Romny
Poltava
Dnipro
Zaporizhzhia
Melitopol
Nova Kakhova
Kherson
Mykolaiv
Odesa
Sevastopol
Kroleves'
Konotop
Chernihiv
Cherkasy
Kropyvnytski
Vinnytsya
Zhytomyr
Khmelnytskyi
Rivne
Lutsk
Ternopil
Chernivtsi
Ivano-Frankivsk
Lviv
Uzhorod
Dnieper River
Dniester River
Kerch Strait
Syvash Lake
0 50 100 200 Miles
0 75 150 300 Kilometres
Warning: Ground Troops and strike indicators are for illustrative purposes only and are not exhaustive.
DI products are not to be taken as necessarily representing the view of the UK government on boundaries, political status or place names.

2022-04-29

***

№ 63.

Наскільки прогнила російська армія?

2022-04-30

Володимир Путін використовує війну, щоб компенсувати слабкість Росії. Ось чому він такий небезпечний.

Скорочений автопереклад двох статей з журналу «The economist»

***

Моща сучасної російської армії мала показати світові, що президент Володимир Путін відновив велич своєї країни після принижень розпаду СРСР. Натомість поганий прогрес та важкі втрати в Україні виявили глибокі недоліки в Росії. Для тих, кому загрожує агресія Путіна, скорочення армії є полегшенням. На жаль, це також залишає державі, яка має ядерну зброю, необхідність доводити свою правоту.

До цього часу вторгнення в Україну було катастрофою для російських збройних сил. За даними британського уряду, за два місяці бойових дій було вбито близько 15 тисяч військовослужбовців. Знищено не менше 1600 одиниць бронетехніки, десятки літаків та флагман Чорноморського флоту. Штурм столиці Києва був хаотичним провалом.

Лев Троцький писав, що «армія є копія суспільства і страждає від усіх його хвороб, як правило, за більш високої температури». Бойові дії на сході та півдні України протягом наступних кількох тижнів визначать не лише хід війни, а й те, наскільки російська армія зможе врятувати свою репутацію і репутацію суспільства, яке вона уособлює.

Наш брифінг цього тижня показує, наскільки російська армія прогнила.

1) Оборонний бюджет Росії, що перевищує 250 мільярдів доларів за купівельною спроможністю, приблизно втричі більший, ніж у Великобританії або Франції, але більша його частина витрачена або вкрадена.

2) Пан Путін та його вищі командири приховували свої плани вторгнення від старших офіцерів, що свідчить про руйнівну недовіру.

3) Розчаровані солдати, що харчувалися простроченим пайком, покинули свої машини.

4) Підрозділи катували, ґвалтували та вбивали лише для того, щоб отримати почесті від Кремля.

5) Росії не вдалося завоювати контроль над небом та/або об'єднати авіацію з танками, артилерією та піхотою.

6) Погрязлі в корупції, нездатні розвивати ініціативу або вчитися на своїх помилках, розчаровані генерали відмовилися від передової військової доктрини та повернулися до руйнування міст та терору мирних жителів.

Високомотивовані сили України є докором цим російським невдачам. Незважаючи на те, що вони були менш чисельними та погано озброєними, вони чинили опір армії вторгнення, передаючи прийняття рішень невеликим, адаптованим місцевим підрозділам, які отримували поточну розвідку. Навіть якщо російська кампанія, тепер під керівництвом одного командувача, досягне успіху на Донбасі, вона зробить це головним чином завдяки своїй масі. Його

претензія бути складною сучасною силою настільки ж переконлива, як іржава танкова вежа на українському полі.

1. Російська армія в жалюгідному стані

«Це не професійна армія, — сказав адмірал Джеймс Фогго, який командував американськими військово-морськими силами у Європі та Африці у 2018 році. – Схоже на купку недисциплінованого зброду».

З моменту вторгнення в Україну 24 лютого російським силам вдалося захопити лише одне велике місто Херсон, разом із руїнами Маріуполя та шматками Донбасу, східного промислового регіону, яке вони частково окупували у 2014 році і тепер сподіваються захопити повністю.

> Цей убогий улов був досягнутий ціною 15 000 убитих російських солдатів, що за два місяці перевищує радянські втрати за десятиліття війни в Афганістані. Вторгнення явно зазнало фіаско, але наскільки точно воно відображає військовий потенціал Росії, дивуються західні генерали?

Напередодні війни сили вторгнення Росії вважалися суворими. Американські спецслужби розраховували, що Київ впаде за кілька днів. Деякі європейські чиновники вважали, що це може протриматися лише кілька тижнів. Ніхто не думав, що через два місяці після початку бойових дій місто прийме таких високопосадовців, як державний секретар Ентоні Блінкен та міністр оборони Америки Ллойд Остін. Вважалося, що Росія зробить з Україною те саме, що Америка зробила з Іраком у 1991 році: потрясе її та змусить підкоритися у швидкій та рішучій кампанії.

Ця віра ґрунтувалася на ***припущенні***, що Росія провела ту саму корінну військову реформу, що й Америка за 18-річний період між поразкою у В'єтнамі та перемогою у першій війні у Перській затоці.

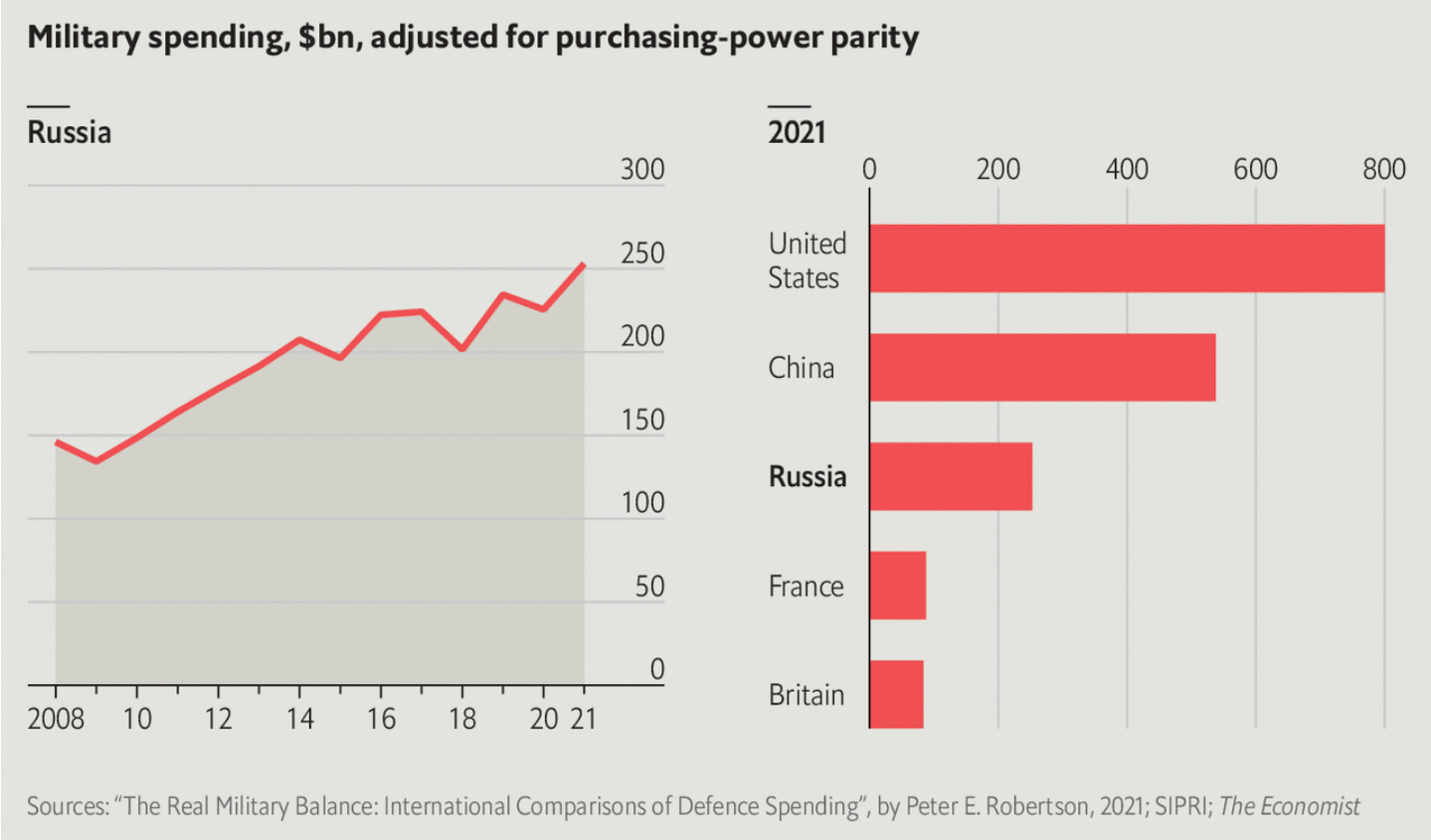
> *У 2008 році війна з Грузією, країною з населенням менше 4 мільйонів людей, хоч і успішна, але зрештою, виявила недоліки російської армії. Росія взяла на озброєння застаріле обладнання, щосили намагалася знайти грузинську артилерію та зіпсувала її командування та управління. У якийсь момент Генштаб Росії нібито десять годин не міг додзвонитися до міністра оборони.*

«Неможливо не помітити певного розриву між теорією та практикою», — визнавав тоді головнокомандувач російської армії.

Щоб закрити цей прогалину, збройні сили було скорочено в розмірах і впорядковано.

2. Амбіції в піку

Російські військові витрати (за обмінним курсом із поправкою на купівельну спроможність) майже подвоїлися в період з 2008 по 2021 рік, збільшившись до більш ніж 250 мільярдів доларів. Це приблизно втричі перевищує рівень Великої Британії або Франції.

The Economist

У період з 2010 по 2020 рік на озброєння надійшло близько 600 нових літаків, 840 вертольотів та 2300 безпілотників. На парадах у Москві красувалися нові танки та ракети. Росія випробувала нову тактику та техніку на Донбасі після першого вторгнення на Україну у 2014 році та під час своєї кампанії з підтримки сирійського диктатора Башара Асада наступного року.

Європейський генерал у відставці каже, що спостереження за невдачею цієї нової моделі армії нагадує йому відвідини Східної Німеччини та Польщі після закінчення холодної війни, коли він зміг побачити ворога зблизька.

«Ми зрозуміли, наскільки лайно була 3-та ударна армія», — каже він, маючи на увазі хвалене радянське формування, що базується в Магдебурзі. «Ми дозволили себе обманути їхньою пропагандою».

Російську армію в Україні гальмували не стільки її власні недоліки, скільки марення пана Путіна.

Його наполягання на таємному плануванні війни ускладнювало військове планування. ФСБ повідомила йому, що Україна переповнена російськими агентами і швидко зникне. Ймовірно, це спонукало до дурного рішення розпочати війну, відправивши легкоозброєних десантників для захоплення

аеропорту на околиці Києва, а поодинокі колони броні просунулися до міста Харкова, принісши значні втрати елітним підрозділам.

The Economist

Проте, після того, як цей напад провалився, армія вирішила ***вторгнутися в другу за величиною країну в Європі з кількох напрямків, розділивши приблизно 120 батальйонних тактичних груп на безліч неефективних та ізольованих сил***.

Тоді погана тактика доповнювала погану стратегію:

- обладунки, піхота та артилерія вели власні роз'єднані кампанії. Танки, які мали б захищатися піхотою, замість цього блукали поодинці, щоб їх підхопили в українських засідках. Артилерія, яка була опорою російської армії з царських часів, хоч і була жорстоко спрямована на такі міста, як Харків і Маріуполь, не могла прорвати українські рубежі навколо Києва.

3. Проблем в достатку

Останніми тижнями чиновники та експерти обговорювали причини російського провалу. Деякі порівнюють з крахом французької армії в 1940 році. Але аналогія невдала, каже Крістофер Догерті, колишній планувальник Пентагону.

«Франція зазнала невдачі, тому що дотримувалася поганої доктрини», — каже він. «Росія зазнає невдачі частково тому, що вона не дотримується своєї доктрини чи основних принципів війни».

Недосвідченість є частиною проблеми.

Як одного разу зазначив історик Майкл Говард, досвід, який відточує військовий офіцер,

«майже унікальний тим, що йому, можливо, доведеться використовувати його лише раз у житті, хоча й так часто. Наче хірургу довелося все життя практикуватися на манекенах для однієї справжньої операції».

Америка користується скальпелем майже безперервно після закінчення холодної війни в Іраку, на Балканах, в Афганістані, Лівії, Сирії тощо. Росія не вела війни такого масштабу проти організованої армії після захоплення Маньчжурії у Японії в 1945 році.

Те, що Росія могла зробити в невеликих війнах на Донбасі та Сирії, наприклад, використовувати електронні датчики на безпілотниках для зворотного зв'язку з артилерійськими цілями, виявилося складнішим у більших масштабах. А речі, які здавалися легкими в американських війнах, як-от знищення протиповітряної оборони противника, насправді є досить важкими. Російські ВПС здійснюють кілька сотень бойових вильотів на день, але вони все ще намагаються відстежувати та вражати рухомі цілі, і як і раніше сильно покладаються на некеровані або «тупі» бомби, які можна точно скинути лише на малих висотах, підставляючи свої літаки під вогонь.

Усі армії роблять помилки. Деякі більше, ніж інші. Відмінною рисою хороших армій є те, що вони швидко вчаться на своїх помилках.

Залишивши Київ, зосередившись на Донбасі та поставивши єдиного генерала Олександра Дворнікова, Росія запізно демонструє ознаки адаптації. На початку квітня західний чиновник, коли його запитали, чи Росія вдосконалюється тактично, зауважив, що *бронетанкові колони все ще відправляються на територію, яку контролюють українці, без підтримки та в один ряд — і це самогубний маневр*. 27 квітня інший чиновник заявив, що *російські сили на Донбасі, схоже, не бажають або не можуть просуватися під час сильного дощу*.

Частково біда Росії пов'язана з героїчним опором України, підкріпленої потоком західної зброї та розвідки.

«Але так само велика заслуга в руйнуванні російських ілюзій у явищі, давно відомому військовим соціологам, — пише Еліот Коен з Університету Джона Гопкінса, — що армії, за великим рахунком, відображають якості суспільств, з яких вони виходять.

Російська держава *«базується на корупції, брехні, беззаконні та примусі»*, каже пан Коен. Кожен з цих стовпів був розкритий російською армією в цій війні.

«В модернізацію вкладають багато грошей, – каже генерал Павло. «Але багато цих грошей було втрачено в процесі».

Корупція, безсумнівно, допомагає пояснити, чому російські автомобілі були обладнані дешевими китайськими шинами, а отже застрягли в українській багнюці. Це також може пояснити, чому так багато російських підрозділів опинилися без зашифрованих радіоприймачів і були змушені покладатися на незахищені цивільні замінники або навіть на українські мережі мобільного зв'язку. Це, у свою чергу, могло спричинити загибель російських генералів (Україна стверджує, що вбила десятьох із них), оскільки їхні комунікації на передовій було легко перехопити.

Проте корупція не може бути повною історією. ***Україна також корумпована, і не набагато менше, ніж Росія: вони займають відповідно 122 і 136 позиції*** *в Індексі* сприйняття корупції від Transparency International.

Що справді відрізняє їх, так це ***бойовий дух***.

Українські воїни борються за виживання своєї країни. Багато росіян навіть не знали, що йдуть на війну, поки їм не наказали йти через кордон. Співробітник європейської розвідки каже, що призовники, яких пан Путін неодноразово і публічно обіцяв не посилати на війну, опирались підписанню контрактів, які перетворювали б їх на професійних солдатів; інші навідріз відмовилися служити. Чиновник каже, що постраждалі частини включають 106-у гвардійську повітряно-десантну дивізію та її 51-й гвардійський парашутно-десантний полк, які входять до складу умовно елітних десантних військ ВДВ, і 423-й мотострілецький полк, що входить до складу важливої танкової дивізії.

4. Масові труднощі

Погано навчені та погано мотивовані солдати не пристосовані до складності сучасної загальновійськової війни, яка вимагає синхронної роботи танків, піхоти, артилерії та авіації.

Спроба такої страшної координації в Україні з *похмурими підлітками, насильниками на службі, простроченими продпайками та погано обслуговуваними транспортними засобами*, була верхом оптимізму (!).

Таке завдання вимагає, щонайменше, розумного керівництва.

І цього теж не вистачає.

Унтер-офіцери — старші рядові, які навчають і наглядають за солдатами — є основою збройних сил НАТО. У Росії немає аналогічних кадрів.

«Забагато полковників і недостатньо єфрейторів», — каже представник європейської оборони. За його словами, навчання персоналу є жорстким і застарілим,

> - Путін одержимий другою світовою війною і мало уваги приділяє новішим конфліктам. Це може пояснити, чому доктрину викинули з вікна. Маневри, які здавалися легкими на навчаннях «Восток», виявилося важче відтворити під вогнем і далеко від дому.

З огляду на те, що російські офіцери вивчали свою військову історію, вони, здається, засвоїли найгірші уроки афганської, чеченської та сирійської воєн.

Під час окупації Північної України російські солдати не тільки багато пили та грабували будинки та магазини, а й вбивали велику кількість мирних жителів. Деякі були за це нагороджені. 18 квітня 64-а мотопіхотна бригада, звинувачена у вбивствах мирного населення в Бучі, була нагороджена Путіним за «масовий героїзм і мужність» і удостоєна честі стати «гвардійським» підрозділом.

Військові злочини не завжди ірраціональні.

- Вони можуть служити політичній цілі, наприклад, тероризувати населення до підкорення.

- Вони також несумісні з військовою доблестю: Вермахт нацистської Німеччини вмів добре як воювати, так і вбивати.

- Але жорстокість також може бути контрпродуктивною, надихаючи ворога боротися завзято, а не здаватися і все одно ризикувати бути вбитим.

Жорстокість і розгубленість російських сил в Україні узгоджується з їхньою нещодавньою поведінкою в Сирії. Їхні бомбардування українських лікарень перегукуються з бомбардуванням сирійських медичних закладів.

Таким же чином, ізраїльські військові офіцери, які уважно спостерігали за російськими ВПС в Сирії, були здивовані їх поганою боротьбою з протиповітряною обороною, виявленням цілей і високошвидкісними вильотами. На одному етапі вони вважали, що участь Сирії в повітряних операціях є єдиним правдоподібним поясненням такого низького рівня професіоналізму.

Зрештою вони дійшли висновку, що Росії не вистачає підготовки, доктрини та досвіду, щоб максимально використовувати свої передові військові літаки. Ізраїльські військові льотчики були вражені грубим підходом Росії до радіоелектронної боротьби, яка передбачала блокування сигналів GPS на величезних ділянках східного Середземномор'я, іноді по тижнях. Коли російське вторгнення в Україну загрузло, ізраїльські аналітики зрозуміли, що російські сухопутні війська страждають від багатьох тих же проблем.

Індійський генерал у відставці Сайєд Ата Хаснайн, який колись командував збройними силами Індії в Кашмірі, зазначає *«некомпетентність Росії в цій галузі»,* що пов'язана з *«зарозумілістю та небажанням слідувати перевіреним часом військовим основам»*.

Група індійських дипломатів і генералів у відставці, пов'язаних з Міжнародним фондом Вівекананда, аналітичним центром, близьким до індійського уряду, нещодавно обговорювала *«видиму й жахливу недостатню підготовку»* і *«серйозну логістичну некомпетентність»* Росії. Той факт, що Індія є найбільшим покупцем російської зброї, надає їхньому висновку особливої ваги: *«якість російських технологій, які раніше вважалися чудовою, все частіше піддається сумніву»* — хоча Україна, звісно, використовує майже те саме обладнання.

Подібний процес переоцінки зараз триває в західних збройних силах. Один табір стверджує, що російська загроза НАТО не така велика, як боялися.

«Репутація російських військових була зруйнована, і для відновлення знадобиться покоління», – йдеться в нещодавній оцінці уряду НАТО. «В сучасному складному бойовому просторі він коштує менше, ніж сума його частин».

Але інша школа думки застерігає від поспішних суджень. Високопоставлений чиновник НАТО попереджає, що ще надто рано робити вичерпні висновки, оскільки війна все ще триває, і обидві сторони пристосовуються.

Якщо однією з помилок Росії було отримати помилкову впевненість у її успіху в захопленні Криму в 2014 році та запобіганні падіння режиму Асада в Сирії в 2015 році, існує подібний ризик того, що вороги Росії можуть зробити надто багато висновків з нинішнього провалу в Україні.

Майкл Кофман з аналітичного центру CNA визнає, що він та інші експерти *«переоцінили вплив реформ… і недооцінили гниття під час Шойгу»*. Але контекст – це все, зауважує він. Останніми роками сценаріями, які хвилювали планувальників НАТО, були не війни в масштабах нинішньої, а більш скромні та реалістичні операції «кусай і тримай», такі як вторгнення Росії на частини країн Балтії чи захоплення острови, такі як норвезький Шпіцберген.

Такі війни можуть розгортатися зовсім інакше, ніж катастрофа в Україні.

Вони розпочали б з вужчого фронту, залучили б менше сил і створили б менше навантаження на логістику, каже пан Кофман. Ні Кремль, ні російський генштаб не обов'язково недооцінять НАТО, як вони помилково відмахнулись від української армії. І якби російський уряд не намагався применшити майбутній конфлікт як не що інше, як «спеціальну військову операцію», як це було в Україні, він міг би мобілізувати резерви та військовозобов'язаних у набагато більшій кількості.

> Відомо, що багато важливих російських засобів, таких як протисупутникове озброєння та передові підводні човни, взагалі не були випробувані в Україні.

Географія теж важлива. Хоча російська логістика *«жахливо нагадує»* стару радянську армію, каже військовий логіст Рональд Ті, який читає лекції в Балтійському коледжі оборони в Естонії, їхня залежність від залізниць була б меншою проблемою під час нападу на країни Балтії.

«Операція, коли вони відкушують шматок території Естонії, цілком в межах їхніх можливостей, — каже д-р Ті, — тому що вони можуть досить легко забезпечити це з станцій на залізниці».

(Чи зможуть російські військово-повітряні сили, їх недосвідченість і слабкості, які зараз виявлені, захистити ці залізничні вузли від авіаударів НАТО, це інше питання).

5. Уроків в достатку

Пан Кофман вважає, що на питання про те, *«наскільки ця війна є поганою армією, яка в значній мірі вона є, і наскільки це справді жахливий план»*, поки немає відповіді.

І все ж відповісти на нього важливо.

У головній статті 1995 року Джеймс Фірон, політолог зі Стенфордського університету в Каліфорнії, стверджував, що дорогі та руйнівні війни, які раціональні уряди воліли б уникнути шляхом переговорів, все ж таки можуть відбуватися через прорахунки щодо можливостей іншої сторони. Теоретично, мирна угода для запобігання війни відображала б відносну силу двох потенційних воюючих сторін. Але обидві сторони можуть не досягти такої угоди, оскільки ця відносна сила не завжди очевидна.

«Лідери знають про свої військові спроможності та готовність воювати те, чого не знають інші держави, — написав пан Фірон, — і в ситуаціях переговорів вони можуть мати стимули спотворити таку приватну інформацію, щоб отримати кращу угоду».

Це допомагає пояснити, чому Росія так дико роздула свою майстерність на навчаннях «Восток». І це може спрацювати.

«Я підозрюю, що багато хто з нас були захоплені парадами до Дня Перемоги, які демонстрували нам елементи розумної екіпіровки», – каже європейський генерал.

Битва за Донбас не вирішить повністю цю дискусію.

Російська армія, яка переважає у війні на виснаження завдяки вогневій міці та масі, все одно далека від спритної, високотехнологічної сили, яку рекламували протягом останнього десятиліття. Імовірніше, що напружені сили Росії виснажать себе задовго до того, як досягнуть своїх цілей на півдні та сході України, не кажучи вже про черговий замах на Київ. Світові військові планувальники будуть стежити не тільки за тим, як далеко зайде Росія в найближчі тижні, а й що це говорить про стійкість, адаптивність і лідерство її сил. Як ніж, втиснутий у стару деревину, хід кампанії покаже, наскільки глибоко проникає гниль.

6. Висновки

Військові проблеми в Україні є нищівною невдачею для Путіна.

Частково це пояснюється тим, що, хоча він керує грізною пропагандистською машиною, щоб допомогти заглушити своїх критиків, втрата обличчя загрожує його репутації вдома. Здебільшого це пов’язано з тим, що використання військової сили є центральним у його стратегії, щоб зробити Росію значущою у світі.

Росія може бути величезною, але це держава середнього розміру, яка все ще прагне стати наддержавою. Її населення – між Бангладеш та Мексикою, її економіка – між Бразилією та Південною Кореєю, її частка у світовому експорті – між Тайванем та Швейцарією. Хоча Росія користується певною симпатією в позаблокових країнах, як-от Південна Африка та Індія, її м'яка сила згасає, що прискорюється через демонстрацію некомпетентності та жорстокості в Україні.

Щоб заповнити розрив між її владою та прагненнями — і протистояти тому, що він вважає зазіханням Америки — пан Путін неодноразово звертався до єдиної сфери, де Росія все ще може претендувати на статус світового класу: до військової сили.

За останні 14 років він двічі вторгся в Грузію та Україну, воював у Сирії. Його найманці перебували в Лівії, Центральноафриканській Республіці, Судані, а тепер і в Україні. Пан Путін — глобальний хуліган, одержимий неадекватністю своєї країни. Порівняйте це з Китаєм, який також має амбіції, але досі зміг досягти результатів, використовуючи свою зростаючу економічну та дипломатичну вагу.

Приниження в Україні послаблює останні претензії Росії на статус наддержави.

Війна може ще затягнутися, і поки Росія не зможе проводити великі операції деінде. Швидко витрачаються техніка, боєприпаси та жива сила. Відновлення російських сил у повному обсязі та підготовка їх, щоб уникнути помилок в Україні, може зайняти роки.

> Якщо санкції залишаться, оскільки пан Путін все ще при владі, для виконання завдання буде потрібно ще більше часу. Російські ракети рясніють західними компонентами. Втеча талановитих, зовнішніх росіян обтяжуватиме економіку. У той же час, чим менше Росія може проектувати військову міць, тим менше вона зможе вдарити по решті світу.

Це буде вітатися.

Проте вторгнення в Україну також дає менш втішні уроки.

По-перше, це показує, що, переслідуючи цю стратегію, пан Путін готовий йти на ризик, який не має сенсу для багатьох інших, включаючи багатьох росіян. Подальше падіння російської могутності може призвести до ще більш безрозсудної агресії.

Україна також показує, що в майбутніх війнах, якщо російські сили не зможуть перемогти на полі бою, вони будуть вдаватися до звірств. Слабша російська армія може бути ще більш жорстокою. Для тих, хто по всьому світу стикається з російською агресією, це жахлива перспектива.

Зрештою, слабкість може вивести Росію на останню арену, де вона все ще безперечно є наддержавою: хімічна, біологічна та ядерна зброя.

З початку цієї війни Путін і його уряд неодноразово розмахували загрозою зброї масового знищення. Пан Путін раціональний, оскільки він хоче, щоб його режим вижив, тому шанси на їх використання, ймовірно, залишаються незначними. Але оскільки у збройних сил Росії закінчуються звичайні варіанти, спокуса ескалації, безсумнівно, зросте.

Повідомлення для широкого світу полягає в тому, що військовий опортунізм пана Путіна в Україні повинен бути провалений його власними офіцерами та стратегами, які потім можуть стримувати його наступну вперту схему.

Тупикова ситуація на Донбасі лише налаштує наступний бій, і він може бути ще більш загрозливим, ніж сьогоднішній.

Проте, навіть якщо Путін зазнає поразки, він залишиться небезпечним.

Меседж для НАТО полягає в тому, що альянсу необхідно оновити свою систему захисту від нальотів. Це ґрунтується на ідеї, що спроба Росії відкусити, скажімо, країни Балтії може спершу вдатися, але спровокує більш широку війну, в якій НАТО зрештою виграє. Така оборона пов'язана з ризиком прорахунків і ескалації, які ще більш загрозливі, ніж будь-коли, якщо звичайні сили Росії слабкі. Краще мати велику передову силу, яку Росії було б важко перемогти з самого початку. Найкращий спосіб убезпечитися від пана Путіна та його гнилої армії – це утримати його від війни взагалі.

Див. оригінали текстів:

Russia's army is in a woeful state

How rotten is Russia's army?

***

№ 64.

Велика стаття Еріка ***Белоу*** підсумовує його відповіді на питання стосовно війни в Україні, які йому ставили від початку вторгнення на одному з віртуальних форумів.

Американський аналітик зі значним досвідом та військовою освітою дуже спокійно, та не без почуття гумору, інформує, шо по русні…

Про автора: *Ерік Белоу – військовий аналітик. Випускник Військової академії США, вивчав оперативний і системний аналіз. Протягом 9 років служив на різних офіцерських посадах у сухопутних військах.*

Оригінал статті:

https://medium.com/@diary-of-a-nerdy-kid/challenging-questions-about-the-war-in-ukraine-a-q-a-c10f447beebc

Переклад: Anton Shygimaga

Редакція: Ростислав Семків

2022-04-30

ЕРІК ***БЕЛОУ***

НЕПРОСТІ ПИТАННЯ ПРО ВІЙНУ В УКРАЇНІ – І ВІДПОВІДІ НА НИХ

ВСТУП

Невдовзі після того, як я розпочав писати про російсько-українську війну, мій друг звернувся до мене із проханням опублікувати на його сайті www.realcavsfans.com гостьовий допис у політичному розділі. Авжеж, я сказав “так”. Один із його дописів був присвячений питанням і відповідям, тож нижче я наводжу **деякі напрочуд вдумливі та бентежні питання про поточний конфлікт в Україні**. Маю надію, що відповіді (хоча деякі з них звучатимуть “я не знаю”) будуть для вас корисними та інформативними.

Слід також зауважити, що я отримую інформацію про конфлікт лише з відкритих джерел, однак мої роздуми про цю війну засновані на багаторічному досвіді з аналізу конфліктів.

Примітка: я дозволив собі довільно упорядкувати питання задля зручного формування наративу та потоку думок. Хоча все це питання, які мені дійсно ставили, вони не обов’язково з’являтимуться у тому ж самому порядку.

1. ПОЛІТИЧНА ПІДТРИМКА ПУТІНА

- Російські олігархи підтримують путіна у цій війні, чи він несповна розуму?

Почнімо з кінця: путін – не псих, і я так само не вірю у його смертельну хворобу. Він діє цілком у руслі свого понад-двадцятирічного правління на посадах президента і прем’єр-міністра. Згадайте: свої перші кроки в бік геноциду народів він зробив у Чечні у 1997 р. Приблизно раз на 6-8 років він робить щось для зміцнення власного рейтингу та щоби закріпити внутрішньополітичну підтримку свого правління.

Невдовзі після розпаду СРСР, путін завершив кар'єру агента КДБ та пішов у політику, ставши членом партії "єдіная росія" (читаймо "росія понад усе"). На усій політичній кар'єрі путіна позначилися два фактори: його невдоволення провалом СРСР, а також бажання відновити імперську славу росії. Я б коротко описав його поведінку словом "царист".

Відтак, питання полягає скоріше не в тому, чи має путін підтримку олігархів, а, навпаки, чи мають олігархи його підтримку! Пам'ятайте: слово "цар" – це русифікована версія слова "цезар" [лат. правитель – перекл.], тож олігархи віддають "путіну путінове".

- Я знаю, що часто подейкують, що єдиний спосіб справді "вистудити" цей конфлікт – це скинути путіна. На вашу думку, ймовірність такого розвитку подій зараз більша, ніж до вторгнення? Чи залізний кулак, у якому кремль/путін тримає інформаційний простір [у росії – перекл.] не дає сценаріям такого штибу набрати обертів?

Відповідати на це питання треба, розуміючи, що путін не є президентом західного штибу – він радше абсолютний монарх. Його кар'єра абсолютного монарха розпочалася у колах російської розвідки й свою політичну підтримку він здобув теж коштом зв'язків у розвідці.

Міць путіна не залежить від олігархів – вона походить від поліцейського режиму, який він збудував, щоб тримати своїх політичних супротивників на олівці чи закритими у таборах.

З огляду на це все, ймовірність того, що путіна скинуть, – нищівно мала.

- Це, звісно, лише гіпотетичний сценарій, але раптом усе дійде до того, що путіна таки скинуть. Чи вірите ви, що в росії справді можливі радикальні зміни? Чи на зміну путіну прийде інша подібна до нього політична фігура?

Ой людоньки… це – чудове питання, адже воно цілить прямісінько в серце російського політичного устрою останніх тридцяти років.

Росіяни – неймовірно гордовитий народ, і настрої їхні – на одній хвилі із їхньою-таки історією. Москва завжди стояла на перехресті між Сходом і Заходом – через що багато разів на них нападали – як зі сходу, так і з заходу. Російська політична ідентичність, історія та стратегія обертається довкола єдиної ідеї підтримки буферних зон між москвою та потенційними загарбниками. Книга Тіма ***Маршала*** "В'язні географії" [ориг. Prisoners of Geography – перекл.] напрочуд добре розтлумачує російську геополітичну параною.

У російському розумінні Радянський Союз став політичним цапом-відбувайлом через минулі гріхи. Оскільки політична теорія комунізму була німецьким винаходом, росіяни не можуть нести відповідальність за вади системи, яку створили не росіяни. Ця ідея так само стосується і Голодомору в Україні 30-х років. У ньому винні совєти із грузином (Сталіним) на чолі, тож цілком очевидно, що росію не можна за це притягнути до відповідальності. За іронією, перемогу над нацистами у 1945-му вони цілком вважають своїм досягненням.

Попри те, що нацистське вторгнення було чи не найболючішим у російській історії, вони чітко розділяють нацистську навалу 1942-го [рік згідно з текстом оригіналу – перекл.] і останні інтервенції, зчинені Заходом. Розширення НАТО до меж Польщі та балтійських держав притисло росії дуже болючий нерв і росіяни почали сприймати це як “м’яке” вторгнення на території, які вони зазвичай вважають своїм обійстям. Уявіть собі, що росія раптом вирішила розташувати ядерні ракети на Кубі… [власне, в 1963-му вони так і зробили – ред.]

У цілому, в американців немає такої географічної чутливості, бо ми захищені двома океанами та дружніми сусідами. Як Сполучені Штати діють згідно Доктрини Монро, так і росія завжди прагнула убезпечити себе шляхом контролю над сусідами – а тепер вони безповоротно втрачають цей контроль.

Така от довга відповідь на коротке питання… Якби путін втратив владу через дуже малоймовірний переворот, його наступник не був би кращим.

Нова російська політична теорія, що лежить в основі дій партії “єдіная росія”, не сприймає комунізм, фашизм та лібералізм і сприяє посиленню національної ідентичності довкола сильного правителя, який посідає центральне місце у політичному житті. Відмінність полягає у тому, що ця теорія є виключно російською (але наче вірус поширюється на політику США та Європи).

У найближчій перспективі узурпатор імовірно шукатиме встановлення миру, який якщо і не буде відповідати російським інтересам, то принаймні їм не шкодитиме. Загалом, узурпатору та цілому його народу потрібен серйозний самоаналіз, бо без належного самозаглиблення його спіткає доля всіх російських царів та комісарів – він прагнутиме домінування над сусідами задля убезпечення москви та її ближніх рубежів.

2. НАЙКРАЩИЙ СЦЕНАРІЙ ДЛЯ РОСІЇ

Перш ніж я перейду до цієї частину, хочу зазначити, що такі самі питання я ставив офіцерам розвідки, тож мої роздуми значною мірою ґрунтуються на їхніх відповідях, які сформували мій хід думок.

- Яким є найкращий сценарій для росії у підсумку цього конфлікту?

Найкращий сценарій для росії змінюється щоденно.

Вісім тижнів тому вони вважали, що це – повна окупація України зі встановленням ляльковго уряду. Зараз… їм було б непогано втримати ті здобутки, які вони отримали у Криму, Луганську та Донецьку.

Президент Зеленський продемонстрував бажання зголоситися на постійний нейтралітет (тобто повну відмову від вступу до НАТО) і поки, здається, українські та російські перемовники не погодили більш нічого. Також перемовини ускладнюються, бо росіяни отруїли українську делегацію [була така інформація після Стамбулу – ред.].

Наразі, якщо росіянам вдасться захопити Маріуполь та закріпитися там, то вони встановлять наземний коридор між Росією та Кримом.

Можливо, після цього вони спробують припинити насильство та закріпити свої успіхи.

- Яка ймовірність розгрому України через поточну агресію?

На початку війни я вважав, що Україна зможе витримати вагу Ведмедя десь один-два тижні. Я особисто переоцінив російську армію та істотно недооцінив українські сили.

Сухі факти: Україна, попри всі прогнози, відновила контроль над захопленою територією довкола столиці, атакувала військові об’єкти на території росії (!!!) та контратакує підрозділи рф на сході та біля Херсона.

Україна посилила свою боєздатність – коштом ядра її постраждалої у боях, але дуже вмотивованої професійної армії, резервів, ветеранських бригад (підрозділів тероборони) та добровольчих формувань. У той же час російська боєздатність невпинно деградує.

Звісно, лишається можливість, що росіяни здійснять нову успішну атаку з метою оволодіння тими територіями, які вони залишили після раннього етапу їхньої “спеціальної військової операції”. Однак, вони втратили ефект несподіванки, десятки тисяч солдатів, тисячі танків і бронетехніки та довели свою повну неспроможність провадити комбіновані військові операції.

Якщо росія хоче закріпити свої надбання, їм треба буквально закопатися у ті території, які вони хочуть лишити (вони намагалися це зробити у Києві та Сумах), забезпечити собі сухопутний коридор до Криму і тиснути на припинення війни шляхом перемовин.

- Як грузинський уряд зараз ставиться до росії та України?

Із напруженням. Поза сумнівом, грузини симпатизують Україні. У 2014 році під час російського вторгнення до Криму та Донбасу виринули примари російського нападу на Абхазію та Південну Осетію в 2008 році.

Грузинська армія, попри неймовірну боєздатність, як для свого розміру, банально лишається дуже малою, тож не має таких можливостей для протистояння росіянам, як Україна.

Тому, хоч вони і симпатизують Україні, та все ж залягли на дно. Грузини не хочуть привертати до себе багато уваги чи ризикувати, тим що їх може повністю проковтнути Російський Ведмідь.

- Якщо Україну виб'ють з Донбасу, чи стануть інші малі сусіди на кшталт Естонії, Латвії та Литви більше рахуватися із путінським режимом?

Ні. Після вторгнення в Україну у 2014-му році НАТО прозріло і балтійські держави швидко зметикували, що їхні голови можуть полетіти з плахи слідом. Тому НАТО розробило ініціативу, що отримала назву ***«Розширена передова присутність»***.

У кожній з балтійських держав, а також у Польщі, тепер розташовані багатонаціональні підрозділи, що відіграють роль стримуючої сили для росії. Вони мають на меті надіслати сигнал, що ці країни, які росія історично вважала своєю буферною зоною, тепер входять до складу НАТО.

Балтійські народи та поляки не мають жодних теплих почуттів до сусідів з росії – і не терпітимуть ігри путіна у "зелених чоловічків", які зчинили ґвалт на Донбасі та у Криму.

3. НАЙГІРШИЙ СЦЕНАРІЙ ДЛЯ РОСІЇ

- Який сценарій для росії є найгіршим за підсумками цього конфлікту?

Схоже, ми насправді стаємо свідками його розгортання.

Російська армія розлітається на друзки; флот втрачає невідновлювані бойові кораблі; абсолютно некомпетентні повітряні сили; наелектризований Захід,

що переозброюється; економіка у вільному падінні; а ще дуже імовірно, що Фінляндія та Швеція впадуть в обійми НАТО.

Навіть якби їм вдалося “виграти” шляхом перемовин, то й це було б прямою ілюстрацією фразеологізму “Піррова перемога” [сумнівна перемога з великими втратами – ред.].

Але ще гіршим результатом стала би втрата усього, що росія отримала з 2014 року, тобто повне відновлення територіальної цілісності України.

- Якщо Швеція та Фінландія увійдуть до НАТО, чи призведе сам цей факт до суттєвої ескалації конфлікту?

Знаємо, що путін уже погрожував застосуванням ядерної зброї у такому випадку. Як ми вже обговорювали, таке розширення НАТО поставило б під серйозну загрозу бажання росії контролювати своїх сусідів (я про це вже згадував у моїх щотижневих оглядах [доступні у блозі автора на Medium – перекл.]).

Складно сказати, чи путін просто блефує, чи він дійсно збирається натиснути на червону кнопку. Я припускаю, що він ставить на “слабкість” Заходу і досі намагається у притаманній “пацанській” манері впливати на список країн у складі НАТО. Якби він пішов на подальшу ескалацію, на нього б чекав повний крах… але у такому випадку ймовірність використання ядерної зброї була б доволі висока, тож ми б усі програли в підсумку.

- Які довгострокові наслідки чекають на російські збройні сили після цього конфлікту? І чи їхня сфера впливу зазнає серйозного удару після того, як вони виказали свою неефективність проти України із порівняно меншими збройними силами?

Про це я також детально писав у моєму останньому аналізі подій минулого тижня [звіт за 11-17 квітня, з’явився в перекладі 19.04 – ред.]. Але якщо коротко, у росії можуть піти десятиліття на те, щоб відновити втрати.

Через санкції росія повністю втратила здатність виробляти та ремонтувати свою бронетехніку, а потужності з виробництва великих військових кораблів вона втратила ще після розпаду СРСР.

З одного боку, росіяни стрімко втрачають можливість тероризувати своїх сусідів конвенційним озброєнням. З іншого – через це вони тепер будуть більш схильні до погроз використати ядерний потенціал для досягнення своїх цілей.

В наступні кілька десятиліть їхня поведінка може стати схожою на те, як поводить себе, брязкаючи зброєю, Північна Корея.

- Якої форми має набути агресія, щоб НАТО чи інші уряди почали активно підтримувати Україну?

У 5-й статті колективного договору НАТО йдеться про те, що “напад на одного союзника прирівнюється до нападу на весь альянс”. Коли НАТО писало ці статті, “нападом” переважно вважалися атаки із використанням конвенційної зброї, а тоді вже ядерної. Визначити атаки іншого штибу (економічної, кібер-, космічної тощо) – досить важко, і з цим альянс бореться принаймні з 2014 р.

Найшвидше НАТО безпосередньо втрутиться у конфлікт, якщо росія загрожуватиме території чи суверенітету будь-якого члена НАТО.

Поза тим умови для прямого втручання НАТО менш зрозумілі. Хоча Україна та Грузія беруть участь в ініціативі Партнерство заради миру, обидві країни зазнали нападу з боку росії, але реакція НАТО була дуже стриманою.

Інший фактор, через який НАТО не вступає до конфлікту безпосередньо, хоч дії Росії їх на це провокують, бо таке втручання безпосередньо підживило б путінські ***наративи***. Від самого початку путін намагається виставити війну проти України як війну проти підтримуваних НАТО “укронацистів”. Якби НАТО вступило до конфлікту, це б дало поштовх пропагандистській кампанії путіна.

Наразі, холодна і важка правда полягає у тому, що для НАТО зараз краще не вступати у конфлікт із росією напряму, але продовжувати постачати зброю Україні.

4. НАЙІМОВІРНІШИЙ РЕЗУЛЬТАТ КОНФЛІКТУ

- Який найімовірніший сценарій завершення конфлікту для усіх сторін?

Ми вже доволі непогано обговорили спектр імовірних результатів конфлікту – від перемовин, в підсумку яких росія утримає якусь частину українських територій, і до повного відкату росії до своїх кордонів чи ескалації із НАТО.

Більш вірогідним результатом наразі видається витіснення українцями російських військ до меж 2014-го року, за виключенням Маріуполя. Росіяни готувалися до оборони від наступу України [вздовж меж ОРДЛО – перекл.] впродовж 8 років, тож є ймовірність, що ми станемо свідками сучасної траншейної війни.

Однак, росія так само може недооцінювати рішучість українців щодо відновлення територіальної цілісності й не вести відповідні приготування.

Командування рф уже продемонструвало свою затьмарену пихою нездатність до ретельного планування та компетентної реалізації тактичних дій.

З урахуванням останніх поставок важкого озброєння країнами НАТО, Україна має шанси на відновлення контролю над частиною чи усіма своїми територіями, попри пирхання та борсання росії.

- Чи мають українці усе необхідне для боротьби у наступному етапі війни? Чи можуть їхні постійні заклики до постачання зброї/ППО/ літаків вказувати, що їхній ворог має перевагу? [статтю опубліковано 18 квітня, до широкого медійного розголосу про початок "другого етапу" війни – перекл.]

На початку війни, українська армія була десь в 4 рази меншою за російську, та десь удвічі меншою за сили, які росія підготувала для операції.

Тепер українські збройні сили рівні чи навіть переважають за чисельністю сили росіян. А завдяки метикуватим українським фермерам та їхнім тракторам, в України зараз, насправді, більше танків, ніж на початку війни!

Та все ж, бойові втрати є й не так багато країн можуть наштампувати техніку на зміну втраченій українській. Україна мусить імпортувати нове озброєння, а також замінювати альтернативними засобами ті пошкоджені у бою системи, які вони не можуть відновити. Крім того, їм необхідні поставки боєприпасів.

Більшість країн, включно із росією та Україною, не мають великих запасів боєкомплекту та іншої амуніції, тож тривалі конфлікти швидко виснажуватимуть такі запаси.

Заклики президента Зеленського до постачання зброї та боєприпасів мають дві причини – це потреба і перевага. Йому потрібні засоби, щоб продовжувати бій, і він знає, що росія – у відчайдушному становищі.

У певний момент, війна на виснаження зведеться до двох фундаментальних показників: **промислового потенціалу та людського ресурсу**.

> З огляду на мобілізоване населення та потік іноземних бійців, справи із людським ресурсом в України йдуть непогано. Напротивагу, росія має труднощі з мобілізацією.

Промислова база росії – також скалічена. Матеріальна допомога із Китаю зараз, у кращому випадку, ускладнена (у першу чергу для Китаю, через політичні та географічні чинники). Україна ж, може підтримувати свої матеріальні потреби, покладаючись на промисловий потенціал Заходу.

- Яку кількість боєздатних БТГр має Україна, та як ви оцінюєте потенціал партизанського руху під час моделювання боїв?

Бойовий потенціал України та росії наразі достеменно невідомий, але є чувачки, які роблять цілком непогану аналітику.

До прикладу, от два джерела інформації, за якими стежу: “Jomini of the West” у Твітері [https://twitter.com/JominiW – перекл.], та Інститут з вивчення війни [Institute for the Study of War : https://www.understandingwar.org/ ; ми будемо намагатися охопити й ці експертні платформи – ред.].

Як ми вже побачили на ранніх етапах війни, кількість БТГр – не така важлива, як їхня ***результативність***.

Попри чисельну та вогневу перевагу росіян на початку війни, українські підрозділи виявилися кмітливішими за опонентів майже в усіх зіткненнях.

“Моделювання” цього конфлікту різні люди трактують по-різному. Але якщо розглядати “модель” з точки зору теорії, в узагальненому розумінні розвитку бойових дій, а не як вужче поняття, пов’язане із застосуванням комп’ютерних симуляцій, то **складно врахувати [російську] загальну некомпетентність та мораль на рівні плінтуса**. В теорії більшість комп’ютерних моделей прогнозували швидку перемогу росії.

Варто ще зважати, що і росія, і Україна застосовували парамілітарні ополчення від початку конфлікту у 2014-му році. Деякі підрозділи на кшталт батальйону “Азов” – так само компетентні, як і регулярні війська, хоч у них може і не бути доступу до важкого озброєння. Поступово, із розвитком конфлікту, Україна також залучала до бою дедлалі більше партизанських формувань – і то доволі вдало.

Так відбувається тому, що,

1) по-перше, будь-яке ополчення/нерегулярне військове формування діє узгоджено із українською армією та виконує накази українського командування, що займається відповідною ділянкою фронту.

2) По-друге, Україна не роздає зброю усім без розбору. Добровольці повинні пройти певне навчання, якщо вони не мають бойового досвіду (який мають, наприклад, українські ветеранські підрозділи чи підрозділи, що складаються з іноземних ветеранів бойових дій).

Українці не використовують такі підрозділи [без досвіду] у боях проти росіян на відкритій місцевості. Їх переважно застосовують як легку піхоту в міському просторі.

- Чим наступний етап боїв на східному фронті відрізнятиметься від того, що ми вже бачили? І чому?

Україна зараз переходить до атак та відновлює контроль над територіями.

1) Їм доведеться переформатувати та переозброїти регулярні підрозділи для виконання відповідних задач (а отже, їм необхідне важке озброєння та авіація).

2) Нерегулярні формування перемкнуться на здійснення рейдів, засідок та залякувальних нападів на російські логістичні підрозділи та командні пости.

Проблема в тому, що Україні тепер доведеться захоплювати свої міста, які вже постраждали від війни. Наступ у міських умовах – дуже повільний та кривавий.

1) Якщо Україна діятиме розумно, вона лишатиме російські сили в оточенні у містах та виснажуватиме їх.

2) Головною проблемою у цій ситуації буде перехресний вогонь, під який можуть потрапити українські цивільні, незалежно від обраної українцями тактики.

І тут ми стикаємося із ризиком ескалації… адже росія вважає Україну складовою своєї буферної зони, а утримання цих територій – життєво важливою необхідністю задля гарантування своєї безпеки.

Що далі зменшуватиметься здатність росії до ведення конвенційної війни, то більшим буде ризик використання хімічної чи ядерної зброї.

4. ЩО ДАЛІ

- Які дії з боку Заходу Ви б хотіли побачити на цьому етапі? Газове/ нафтове ембарго? Важче озброєння? Війська НАТО?

Західні санкції вже мають неабиякий вплив на здатність росії до забезпечення своєї армії – і це щойно на третьому місяці війни.

> Далі, хоч Європа ще й не перервала закупівлі російської нафти, її продажі різко впали. Тож на кінець цього року Європа вже матиме нові джерела постачання нафти. Звісно, росія знайде інших покупців – Індію, приміром – але путін втратить економічні важелі впливу на європейську політику, якими він довго користався.

НАТО продовжує засипати Україну зброєю.

Тепер вони вже постачають радянську та західну броню часів Холодної війни, а також буксовану артилерію. Країни, що входили до Варшавського договору, наповнюючи Україну своєю зброєю, рівночасно, здобувають можливість оновити власні армії новими американськими, французькими та німецькими системами; якщо Швеція вступить до НАТО, альянс отримає доступ до ще більшого спектру чудового обладнання.

Насправді, підхід, який НАТО обрало для реакції на дурість путіна, спрацьовує.

> Для розгрому путіна безпосереднє залучення альянсу не буде потрібне. Він і сам добре порається.

Хоч як кепсько для українців те, що війна проти росії ведеться їхніми руками (адже ми бачимо масштаби катастрофи), але так принаймні вдасться утримати воєнні дії від поширення на всю територію Європи.

Тому,

США та НАТО будуть винні Україні після завершення війни та муситимуть допомогти їй із відбудовою.

- Яких визначних сигналів/подій Ви очікуєте упродовж дальшого розвитку війни?

Наразі нам слід приглядатися до бойових дій на землі, а також до прогресу Фінляндії та Швеції щодо вступу до НАТО. Також, варто стежити за підтримкою росії з боку Китаю.

Зараз,

1) по-перше, ані росія, ані Україна не налаштовані на перемовини:

- обидві сторони все ще впевнені, що можуть перемогти. Україна має переваги, адже військова міць ЗСУ продовжує зростати й українці мають майже повноцінну матеріальну допомогу з боку Заходу.

2) По-друге, вступ Швеції та Фінляндії до НАТО назавжди змінить баланс сил у Європі на користь НАТО.

- Це призведе до певної відповіді з боку росії, але не обов'язково вона полягатиме у використанні ядерного озброєння.

Якби ви попросили мене зробити ставку, я б припустив, що на відплату росія (знову) здійснить кібератаки на економічну інфраструктуру США та інших західних країн. Результати такої агресії, ймовірно, стануть визначальними для європейської політики до кінця цього століття, а може й відгукуватимуться болючими спогадами в ще довшій перспективі.

3) По-третє, Китай. На боці України стоїть колективний Захід. У росії (типу) є Китай. Через підтримку росії Китай стоїть на роздоріжжі, адже путін тепер – іще одна скалка в західній та американській дупах і заважає їм так само як Північна Корея тим-таки США, Південній Кореї та Японії.

Однак, надто активна підтримка росії (включно із постачанням зброї) призведе до серйозних економічних наслідків для Китаю, якими він зараз, мабуть, не волів би перейматися. Попри те, що Китай досі є наддержавою, він економічно зав'язаний на США та Захід, тож до певної міри Сі та КПК мусять поводитися чемно.

Якщо росія не впорається із матеріальними втратами – а для цього є всі підстави – то цілком можливо вона програє цю війну впродовж року.

Мені було дуже приємно дати відповіді на ці чудові та непрості питання. Сподіваюся, з їхньою допомогою, ви розумітимете цей конфлікт трохи краще.

Дякую,

Ерік

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела" https://t.me/analityka_ukr

За менеджмент тг-каналу дякуємо Тетяна Саніна

Радимо підписатися!

***

№ 65.

Стус, ФБ

2022-05-01

Когда Бразилия поставляет Украине боеприпасы, а Индия оправдывается, что доля нефти, закупаемой у России составляет примерно один процент её импорта, то можно сказать, что рыхлая антироссийская коалиция формируется прямо у нас на глазах. Причем, массовые поставки тяжелого вооружения в Украину началось сразу после того, как Лавров прямо пригрозил, что такие поставки будут иметь не предсказуемые последствия! Т.е. в начале российской агрессии Украине направляли преимущественно шлемы и бронежилеты, а после ядерного шантажа Лаврова все стали дружно поставлять тяжелое вооружение. Это так? Где логика?

Дело не в массовом геноциде в Мариуполе и Буче. Дело не в том, что за первую пару недель войны украинцы продемонстрировали то, что от них никто не ожидал – не просто мужество и героизм, но и фантастическую способность к военному делу. Это, конечно, хорошо, но явно не тянет на демонстративное игнорирование российского ядерного шантажа, которое сейчас показывают и европейски и американские политики.

На мой взгляд дело во внутренних процессах этих стран.

1) Во-первых, началось активное экономическое падение. Падают и ВВП и реальные доходы граждан не только в США – вся мировая экономика погружается, мягко говоря, в рецессию.

2) Во-вторых, инфляция набирает обороты, с каждым месяцем обновляя новые рекорды. Эффективная борьба с нею невозможна по определению из-за огромных размеров накопленной задолженности. Даже имитация такой борьбы от ФРС способна не только резко затормозить мировую экономику, но запустить пылесос, высасывающий ликвидность не только из Китая и бывших развивающихся стран, но также из ЕС. Могу подтвердить, что проблема инфляции не имеет решения на финансовом феноменологическом уровне.

3) В-третьих, попытка инклюзивного капитализма, зелёного перехода, водородной энергетики, как попытка сохранения достигнутого уровня глобализации на новом нормативном уровне провалилась без треска. Без треска потому, что крупнейшие мировые СМИ контролируются именно теми, кто продвигал новый фундамент глобализации. Никто нечего не замалчивает и тем более не скрывает. Просто не акцентируют внимание и не детализируют, не продвигают для массового сознания тот факт, что инклюзивный капитализм и всё, что с ним было связано накрылись медным тазом ещё в апреле 2020 года.

В результате все, кто до этого десятилетиями из последних сил удерживали ситуацию от мегаобвала поняли, что мегаобвал, фактически, уже начался.

Удерживать упавшее уже поздно и следует переходить от логики удержания к логике управления обвалом.

А какова логика управления обвалом? Нет, это не теория заговора и Ротшильды с Рокфеллерами «и примкнувшим к ним» Папой Римским, на это раз, не при чем. Это обычная физика – **для сохранения приемлемого уровня энтропии внутри системы следует резко повысить его снаружи.**

Это одинаково действует и на биохимическом и на геополитическом уровне.

Понятно, при всех возможных вариантах, энтропия увеличивалась бы в четырёх ключевых странах планеты – России, Украине, Беларуси и Казахстане.

> Другие варианты, вроде противостояния США с Китаем просто не имели возможности реализоваться в наблюдаемой реальности, т.к. нарушали базовые закономерности не только цивилизационного развития, но и термодинамики.

И тут Путин делает суперподарок – сначала шантажирует Европу в газовом вопросе, затем нападает на Украину и, в качестве вишенки на торте включает риторику ядерного шантажа.

> Подарок Путина был так приятен и сделан так вовремя, что все вдруг почувствовали, нет не поняли и не осознали, а именно почувствовали, что лучше вместе противостоять мировому злу, чем противостоять друг другу, причем как между странами, так и внутри стран. Почувствовали, что бороться и противостоять это гораздо лучше, чем распадаться во внутренней смуте и умирать по одиночке. Феномен крайне не популярного во Франции Макрона, выигравшего выборы на противостоянии с Россией это подтверждает. Как и свежий феномен Анджелины Джоли.

Если бы Лавров это знал, то понял бы, что угрожая бывшему Западу ядерным шантажом, он только подливает масло в огонь всероссийского пожара. Впрочем, тогда он не был бы Лавровым.

Для нас в Украине важно, что помогают Украине бывший Запад и другие не по доброте душевной.

Не потому, что возмутились и испугались массовым геноцидом со стороны российского агрессора и не потому, что восхищаются мужеством и героизмом украинской армии, а решая свои внутренние проблемы. Противостояние уже перешло на уровень – «либо мы, либо Россия» - не только и не столько в Украине.

Упрощенно можно сказать, что **распад России и отстранение олигархов от власти в Украине** являются необходимым условием существования ряда крупных стран. **Условием необходимым, но недостаточным.**

Эта логика однозначно показывает будущее развитие глобальных процессов:

1) Рыхлая антироссийкая коалиция будет продолжать формироваться

2) Противостояние с Россией не в состоянии отменить мегаобвал, зато в состоянии перевести его из турбулентного, неконтролируемого и преимущественно внутреннего в ламинарное, контролируемое и преимущественно внешнее. Т.е. обострение внутри, например, процессе ужесточение кредитно-денежной политики ФРС будет компенсировано более масштабным обострением противостояния снаружи.

3) Случаи прямого столкновения с Россией не на территории Украины будут более частыми. Украину будут стимулировать не заключать перемирие.

4) Украина будет постепенно уходить с острия антироссийского копья и не потому, что это противостояние ослабнет.

В заключение размещаю ссылки на пару своих статей по формированию рыхлой антироссийской коалиции 2014-16 годов:

https://www.obozrevatel.com/author-column/13842-o-formirovanii-shirokoj-antirossijskoj-koalitsii.htm

https://blog.liga.net/user/vstus/article/22980

***

№ 66.

Багато хорошого та навіть приємного для нас у сьогоднішньому звіті Тома Купера. Якщо підсумувати загалом: вороги вже майже нічого не можуть, а ми можемо все більше. Визріває, ой визріває, відчуття нашого близького «удару у відповідь»… Чи хай би й кількох.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-29-30-april-2022-885784cdc601

За спільний переклад дякую Микола Ковальчук і Тетяна Саніна

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела" https://t.me/analityka_ukr

2032-05-01

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 29-30 КВІТНЯ 2022

Доброго дня всім! [Опубліковано 1 травня 2022 р. о 15.00 за Києвом].

Ось мій огляд найбільш важливих подій війни в Україні за 29 та 30 квітня 2022 р.

1. СТРАТЕГІЯ

Люди-яким-треба-свіжого-повітря *[Пентагон – ред.]* заявляють, що кількість російських батальйонно-тактичних груп в Україні за минулий тиждень зросла до 92 одиниць.

Ну, якщо рахувати поштучно, то може й правда. Але більшість цих підрозділів настільки жахливо недоукомплектовані й у такому безладі:

> - в одну БТГр зводять підрозділи з різних армій, а солдатів з одного підпорядкування переводять до іншого. В особливому хаосі фронтові частини рф між Харковом та Рубіжним і станом на зараз, я не бачу, як цю ситуацію може поправити нещодавнє прибуття двох БТГр 76-ої дивізії ВДВ.

Американська Палата представників (Конгрес) проголосувала за відновлення «ленд-лізу» – програми часів Другої світової війни, що тепер уможливить більш ефективне постачання американського військового обладнання для України (звісно, 10 представників з Республіканської партії Трампа голосували проти).

Це означає: Київ тепер може купувати абсолютно все, що виробляє оборонка США (обмеження стосуватимуться зброї стратегічного призначення – наприклад, балістичних та крилатих ракет).

Того ж дня, 29 квітня, Байден звернувся до Конгресу з проханням затвердити воєнну та економічну допомогу Україні в обсязі 33 млрд. доларів.

За минулий тиждень вал надходжень натівської зброї в Україну масовано зріс.

Скажімо, вияснилося, що

- Польща передала майже дві повноцінних механізованих бригади – більш як 230 танків Т-72М.

- Крім того, українці отримали «кілька десятків» (давніх) БМП-1, самохідних 122 мм. гаубиць 2С1 «Гвоздика» та реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град». Логічним чином, деяку техніку відвели з лінії фронту для оновлення комплектації.

- Врешті, 27 квітня ЗСУ розгорнули «десь у районі Донецька» й уперше використали в бою американські M270 MLRS [РСЗО аналоги російських «Торнадо»]. Поки результатів не знаємо.

Не дозволю собі вдаватися в деталі щодо наступного, тому ось просто інформація:

- упродовж останніх кількох днів багато свіжих підрозділів ЗСУ прямують у напрямку Барвінкового, Краматорська та Слов'янська: деякі з них вже замінили постраждалі в боях частини, проте більшість мають просто зміцнити лінію фронту.

2. ПОВІТРЯ

Якщо й справді так трапилося, як всі говорять, що не хто інший як особисто генерал армії герасимов (командувач генштабу рф) зараз керує оперативною обстановкою принаймні в районі ***Ізюма***, то його присутність справляє на ВКС дегенеративний ефект.

Я проаналізував кілька вильотів російської авіації, зроблених останніми днями, й вони видаються мені повністю позбавленими сенсу: більшість часу їхні льотчики просто мажуть по своїх цілях.

[Ми вже майже напевне знаємо, що герасимов був під Ізюмом і був там поранений; напевне, Купер скаже про це в наступному звіті й позбиткується над ідеєю залучення голови генштабу ядерної держави до польового керівництва арміями – перекл.]

30 квітня близько 18.40 росіяни «помстилися», завдавши удару по одеському аеропорту трьома крилатими ракетами земля-земля «Онікс» (випущеними батареєю берегової оборони К-330П «Бастіон-П» [з окупованого росією Криму – перекл.]). Ракети пошкодили злітні смуги (включно з недобудованою) і, згідно заяви української влади, аеропорт зараз не функціонує.

Цього ранку завдали удару й по Одеській області: видається, що ракета поцілила в сховище нітратів.

Попри все це, 29 квітня українські повітряні сили збили ще один російський Су-25 десь «у районі Дніпра» (міста), а потім ще один – 13-ий, якщо рахувати – Ка-52 (цей знищено протитанковою ракетою «Стугна-П»).

Утім, всі розуміють, що найбільшою новиною з України є наступне:

> - сьогодні вранці український Генштаб заявив про знищення російської станції радіоелектронної боротьби «Репеллент-1», а також трьох зенітних комплексів та 40 осіб їхньої обслуги на острові Зміїний. *[РЕБ «Репеллент-1» призначений, найперше, для протидії безпілотним літальним апаратам – перекл.]*.

Зверніть увагу:

> - Зміїний знаходиться десь за 145 км. від Одеси й приблизно на рівній відстані від найпівденнішої точки українського узбережжя та узбережжя Румунії. Тобто це доволі ізольована, проте досить цінна позиція: наприклад, звідти добре моніторити постачання українських сил з Румунії, а також розвідницькі польоти НАТО над Румунією та Чорним морем. Відповідно, найбільше в цій новині зацікавлює відстань до Зміїного.

Ні, ну справді, хіба ж це не добре місце протестувати *[американські ракетні системи]* M142 HIMARS, які, як ми знаємо, кілька днів тому були передані Україні? Ну й, кладучи руку на серце: така близькість острова до сил НАТО робить «перфектно логічним» бажання «присутніх в регіоні осіб» нейтралізувати російські можливості до такого моніторингу.

Все це, звісно, не більше ніж припущення, але: так чи інакше, я певен, росіянам слід подумати не тричі, а п’ять-шість разів, перш ніж розгортати там подібні засоби знову.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

28 квітня під Харковом українці завдали удару пошарпаному 437-му мотострілецькому полку росіян та звільнили (цілком зруйноване) село Руська Лозова: росіяни помстилися артилерійським обстрілом.

> - Однак тепер російську артилерію відкинуто від Харкова так далеко, що дістати до міста вона може тільки реактивними системами залпового вогню.

Ще один успіх українців за минулі два дні в тому, що вони надійно, залізобетонно зупинили наступ російської армії на південь від Ізюма.

Звичайно, це було непросто:

- від передових позицій росіян до дороги та залізниці, котрі пов’язують Барвінкове зі Слов’янськом, зоставалося заледве п’ять кілометрів, але 81-ша аеромобільна і 3-тя танкова бригади українців упоралися з цим завданням, хоч би які сили проти них не кидали росіяни.

Незмінно премудрий дворніков — чи, як подейкують, ґєрасімов, котрий 28 квітня прибув у район Ізюма, — після того навів нову понтонну переправу через Сіверський Донець та, «натомість», розпочав атаку в іншому напрямку: від Заводів на захід, на Велику Комишуваху, яку росіяни нібито захопили 29 квітня. Разом з тим, вчора українці все ще перебували на основних об’єктах і в південній частині цього села.

Далі на схід росіяни — а саме 30-та окрема мотострілецька бригада, сили 201-ої воєнної бази, 74-та окрема гвардійська мотострілецька бригада та 239-ий гвардійський танковий полк, за загальної «підтримки» «гарматного м’яса» з 7-ої та 9-ої бригад сепаратистів, — потужно наступають із Лозового на Яцівку та на Коровій Яр (досі українці вже могли їх утратити), із Зеленої Долини та Зарічного на Лиман, Озерне та Ямпіль. Після відведення 17-ої танкової бригади український захист цієї ділянки складають 15-ий окремий Слов’янський полк нацгвардії, 57-та мотопіхотна та 95-та десантно-штурмова бригади (3-тя танкова захищає Дібровне та Довгеньке; 4-ту танкову, схоже, тримають у резерві).

Тобто,

- **українці зазнають величезного тиску, але їхні підрозділи чудово маневрують**: поділені на невеликі загони, вони обходять російські наступальні з’єднання з флангів, роблять коротку зупинку, знищують одну-дві одиниці техніки й переїжджають знову. Таким чином, російське просування зостається болісно повільним, бо кожен пройдений метр коштує їм великих втрат.

Очевидна мета росіян на цій території — хоча б дійти до річки Сіверський Донець чи навіть її перетнути, а відтак підійти до Слов’янська з цього боку (чи принаймні встановити лінію оборони, опираючись на значну природну перешкоду).

Не дивно, що за минулі 3-4 дні українці підірвали чимало мостів через Донець: спершу два біля села Студенок, потім один у Богородичному, далі ще один поруч з Озерним. Залізничний міст біля Лимана (що з’єднує це місто з Райгородком) було знищено повітряним ударом росіян. Не певен, зумисно це зробили чи помилково: може тому, що українці залишили на ньому порожній поїзд? *[30 квітня штаб ООС підтвердив цю інформацію: міст знищено внаслідок ворожого авіанальоту – ред.]*.

Питання в тому,

> як саме українці збираються невдовзі відводити свої підрозділи з північного на південний берег Дінця… а їм доведеться це робити, якщо тільки вони не задіють 2-3 додаткові бригади на цій вузькій ділянці фронту — даруйте, поки неясно.

На території на схід і далі на південь від Рубіжного — тобто на півночі і далі вздовж старої лінії розмежування — росіяни продовжують бомбардувати все, що можуть, а потім знов і знов кидають в атаку піхоту, найбільше в районі Новомихайлівки (їх тут швидко подерли на шмаття).

Найважчих ударів за минулі два дні зазнали Лисичанськ, Попасна, Авдіївка та Мар'їнка. Але здається, їхні підрозділи втомлені й виснажені настільки, що на жодні досягнення не спромоглися (з іншого боку, українські військові перебувають у незрівнянно кращих умовах).

4. МАРІУПОЛЬ

Немає чіткого розуміння що саме там відбувається.

- З одного боку є повідомлення про евакуацію мирних жителів з комплексу «Азовсталь» – очевидно, узгоджену з ООН – «у напрямку підконтрольної Україні території», починаючи з учорашнього дня.

- З іншого боку, Київ оголосив про неможливість переговорів з росіянами через їхні військові злочини та неповагу до будь-яких домовленостей щодо умов припинення вогню.

Окрім того надходять повідомлення про напади росіян на східний бік комплексу, а також про дрібні атаки гарнізону за межами заводу. Врешті, не можна довіряти Путіну, що він "в принципі домовився" з Гутеррішем чи ким-небудь іншим, адже він зарекомендував себе як людина, якій не можна вірити взагалі.

5. ПІВДЕНЬ

На Херсонщині 49-та армія продовжила атаки в північному та західному напрямках.

- На півночі вона наступає на Орлове та Заградівку; на заході – на Таврійське та Нову Зорю.

Наскільки знаю, дані про всі атаки на півночі перевірені, хоча росіяни, схоже, все ж таки вчора захопили Таврійське.

Насправді у них немає жодної іншої мети, окрім як відволікати українців і тримати їх подалі від Херсона.

Ходять чутки, що росіяни готують «референдум» з наміром проголосити відокремлення/незалежність «Херсонської республіки» від України, а згодом і її союз з Росією...

Є лише одненька проблема: неможливо провести референдум, якщо місцеві відмовляються брати в ньому участь, а величезна кількість місцевих саме так і вчиняє. Авжеж, схоже, у росіян більше немає важливих завдань, окрім як змусити місцевих підприємців відкрити магазини, кафе та місця для відпочинку. І це справді нелегко, бо до всього іншого вони змушують їх використовувати рублі як валюту та ще й вилучають всі продукти вироблені в Україні.

Люди-які-потребують-свіжого-повітря *[так автор називає Пентагон. - перекл.]*, повідомляють, що росіяни наразі підсилюють зуськовську 58-му армію, і що зараз це другий найгарячіший фронт на цій війні.

Перепрошую, але все, що міг отримати зусько, — це три виснажені БТГр: 40-ва та 155-та бригади морської піхоти та 177-ий морський піхотний полк, що їх було виведено з Маріуполя.

Здається, один-два з них допомогли 70-му мотострілецькому полку захопити Новосілку. Однак вчора, коли вони спробували штурмувати Зелене Поле, 53-тя мотопіхотна та канадсько-українська бригади розтрощили їх, відправивши вцілілих тікати на свої позиції.

***

№ 67.

Андрусив, ФБ

2022-05-01

Вікно Путіна

У Путіна залишається відкритим вікно у два наступні тижні. Це вікно його шанс так сяк вийти з конфлікту шляхом переговорів, врятувати свою армію, відступивши з України, здобути такі -сякі послаблення по санкціям.

Це зумовлено кількома факторами:

1. Через два тижні фактично буде місяць інтенсивних боїв на Донбасі. Його армія виснажена і деморалізована. Війна настільки інтенсивна, що російська

армія починає серйозно відчувати брак боєприпасів. Ще далеко до того, щоб вони зупинились, але підтримувати довго таку інтенсивність фізично вони не зможуть. Фактично, через два тижні вони будуть в тій же ситуації, що і були під Києвом, але з трохи кращим тиловим забезпеченням. Відсутність військових успіхів і втрати - деморалізують командирів середньої ланки, а саме на них тримається війна.

2. Через два тижні Україна отримає всю обіцяну артилерію, танки, броньовані машини і авіацію! Ми почнемо витісняти і оточувати російські частини. Враховуючи, що ми провели мобілізацію і на фронті свіжі резерви, а росіяни свою приховану мобілізацію провалили і закриваються мясом з ОРДЛО - наші контрнаступи можуть спричинити реальну втечу з фронту цілих частин. На цьому тлі ми здобуватимемо багато трофеїв і полонених.

3. Через два тижні без військових успіхів Путін буде втрачати підтримку, але в першу чергу, в оточенні своїх генералів. Ні, вони не ризикнуть зробити замах на нього, але я не виключаю, що почнуть серйозно саботувати накази. Можливо ми навіть побачимо сепаратні приховані переговори.

4. Через два тижні Україні не буде сенсу вести переговори. Ми будемо достатньо сильні, щоб завдати Путіну нових великих втрат, які до того часу вже складатимуть значну кількість. А це створить для нього серйозну загрозу втрати ОРДЛО, і можливо навіть Криму. Зрештою, оточення його військ або завдання їм розгрому - точно обвалить його підтримку і захитає РФ.

Станом на сьогодні, він ще може ввійти в переговорний процес, але навіть вже не з тими позиціями, що два тижні назад. Після оголошення ленд-лізу нам немає смислу вести з ним активні переговори, особливо в частині територій. Однак, якщо він шляхом переговорів виведе свої війська на лінію до 24 лютого - щонайменше він їх врятує, а як бонус зможе з нами ще поторгуватись по вступу - не вступу в НАТО.

Але часу для нього залишається все менше.

***

№ 68.

У сьогоднішньому звіті Том Купер продовжує фіксувати невдачі російських сил і називає напрямки, на яких, як він думає, розгортатимуться найбільші сутички в наступні кілька днів.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-1-2-may-2022-15dd8dccfa6e

За спільний переклад дякую Тетяна Саніна

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела" https://t.me/analityka_ukr

2022-05-03

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 1-2 ТРАВНЯ, 2022

Всім доброго ранку [Опубліковано 3. 5. 2022 об 11.15 за Києвом].

Ось мій огляд найважливіших подій в Україні за 1-2 травня 2022 р.

1. СТРАТЕГІЯ

Більшість західних, але також інших медіа продовжують балаканину про переговори між росією та Україною і, здається, все ще чекають на якусь мирну угоду. Направду, видається, що окремі західні політики вже втомилися від війни, а кілька навіть продовжують підштовхувати Київ піти на поступки – не бачу в них інших причин, крім бажання відновити потік продовольства, що йшов з України.

Що ж, шкода засмучувати, але: для будь-якої мирної угоди потрібна згода двох, а я станом на зараз не бачу жодного.

Незалежно від того, хто й що збирається гарантувати, путін навіть не веде переговори серйозно: це й не дивно,

- адже прийняти будь-що менше, ніж «принаймні протекцію» контрольованого росією Донбасу (а це, зі свого боку, вкрай далеко від теперішніх вимог) було б для нього «політичним самогубством».

- З іншого боку, мені зрозуміло, що більшість українців уже прийшли до висновку, що мирна угода з росією неможлива принаймні доки будь-які війська рф перебувають на території країни – немає значення де саме. Очевидно й те, що не лише загальна маса росіян зневажають державу Україна такою мірою, що відкрито підтримують путінську війну на знищення, проте й українці, після учинених проти них масових звірств, грабунку на окупованих рф територіях, депортації більш як 1 млн. населення до росії та вигнання близько 11 млн. мешканців з їхніх міст на сході… так, після всіх цих жахів, я дуже сумніваюся, що хтось із них толеруватиме будь-які поступки путіну. Відповідно, це означає, що Зеленський не може прийняти в цьому напрямку будь-яке рішення, доки росіяни повністю не відступлять й доки не буде відновлена

територіальна цілісність України й росія гарантує це на майбутнє (тобто все якраз у повній протилежності до того, що вимагає путін).

Отже, з відновленням постачання продовольства з України доведеться трохи зачекати. Хто відмовляється зрозуміти цей факт, водночас ігнорують, що росія все ще блокує українські порти на Чорному морі, а хто хоче повернутися «до звичного ведення бізнесу», мали б зрозуміти, що навіть якби росіяни повністю забралися геть в наступні п'ять хвилин, то залишається фактом:

- збитки та руйнація, спричинені цією війною настільки значні, що на саму лише зачистку сходу України від мін та непідірваних боєприпасів підуть роки, не кажучи вже про відновлення інфраструктури та повернення до «нормального» життя.

Підсумовуючи, хіба повторю мною сказане:

- справу цієї війни вирішать на полі бою.

До речі, оскільки кампанія «випадкових пожеж» у росії наростає й таких випадків усе більше по цілій країні, з'явилися спроби – як-от у цьому профілі – всіх їх фіксувати: https://twitter.com/HarladF/status/1520868794167607297

2. ПОВІТРЯ

Видається, що москва безпорадна й навіть у відчаї через нездатність своєї армії відстежити та, тим більше, точно вразити конвої західної техніки в Україну. Натомість, росіяни вдаються до найбільш примітивного способу вишукування можливих цілей – «розвідки вогнем». Тобто вони продовжують витрачати свої вже й так невеликі запаси крилатих ракет, намагаючись поцілити в складські комплекси, де, як вони думають, може бути західна зброя.

Іншими словами:

- після госпіталів та багатоквартирних будинків, пріоритетними цілями для росіян в Україні стали ангари, гаражі та інші складські приміщення. «Добрий приклад» цієї логіки – події 1 травня в Дніпровській області: крилата ракета вдарила між двома складами сільськогосподарської продукції в районі Синельниково. Один ангар дуже пошкоджено, інший зруйновано.

О, ще для тих, які думають, що «вишестоящі органи» з москви базують свої операції, використовуючи мої звіти:

- вчора, 2 травня, ракета П-800 «Онікс» вдарила по мосту в районі Затоки на півдні Одеської області. Масштаб руйнування залишається

невідомим. Але зверніть увагу: про той міст я вже кілька днів не згадував.

Інший «Онікс» вдарив учора в багатоквартирний будинок в Одесі, убив 14-річну дитину й поранив кількох інших.

Ще про ракети:

- люди-яким-треба-свіжого-повітря [Пентагон – ред.] кажуть, що росіяни вже випустили по Україні 1.215 балістичних ракет. Дещо менш зрозуміло, скільки було витрачено крилатих ракет: дані коливаються від 900 до 1.900 одиниць. Частково це залежить, що зараховувати до такого виду озброєнь: наприклад, дехто вважає – варто додати наземні та протикорабельні ракети Х-35 (за кодифікацією НАТО 'AS-20 Kayak'), Х-59 «Овод» ('AS-13 Kingbolt') та Х-59М «Овод-М» ('AS-18 Kazoo'), оскільки вони мають дальність польоту до 200 км.

З російського «літаючого арсеналу» упродовж останніх днів найактивнішими були розвідувальні безпілотники «Орлан» – вони діяли на всій протяжності фронту й на сході, й на півдні. Тому не дивно, що українці назбивали 10 штук лише за 1 травня, а 2 травня додали ще вісім, серед яких один «Форпост», що намагався досягнути Одеси («Форпост» – це російська версія ізраїльського Searcher).

[Якщо розвідник «Орлан» вартує трохи більше 100 тис. дол., то вартість ударного дрона «Форпост» – 7,5 млн. дол. Це вполовину дорожче, ніж TB-2 Bayraktar й майже в ціну американського MQ-9 Reaper, які тепер мають надійти в Україну. Станом на 2018 рік в армії рф було 30 «Форпостів», є дані, що над Донбасом знищили вже п'ять – перекл.].

У відповідь росіяни заявили про збиття переносним зенітним комплексом українського гелікоптера Мі-8, проте не надали жодних підтверджень.

А «вишестоящі органи» *[хто читає ці переклади недавно – так ми переклали зневажливе йменування автором російського генштабу – перекл.]* опублікували відео, на якому показано знищення зенітного комплексу С-300 ракетою «Іскандер-К»: https://youtu.be/-bUhcxGDVBg *[Зазначимо, що всі відео «Лампьі знаний» завжди вирвані з контексту, нічого не доводять і мають ідіотський коментар. Про втрату С-300 ми жодних підтверджень не зустрічали – ред.].*

3. МОРЕ

Після удару, завданого 30 квітня українськими силами по системах радіоелектронної боротьби рф на острові ***Зміїний***, російський флот спробував

перекинути туди підкріплення на двох швидкохідних бронекатерах «Раптор». Спробу зірвали українські «Байрактари», знищивши обидва катери 1 травня: https://twitter.com/orko_8/status/1521066076209131526

[На доданому фото внизу – російський катер на моніторі «Байрактара» – ред.]. Смотри по ссылке…

4. БИТВА ЗА ДОНБАС

Завдавши 30 квітня артилерійського удару по командному пункту рф неподалік ***Ізюма***, Київ заявив про знищення та поранення 20 високих чинів російської армії. Окремі джерела кажуть, що поранено навіть герасимова. Як зазвичай, точних підтверджень немає, проте неможливо заперечити, що активність російських сил після інциденту сповільнилася принаймні на 36 годин і лише вчора, 2 травня, вони повернулися до свого «нормального» рівня.

Загалом, видається, що впродовж 1 травня росіяни почали перегруповувати які лиш можна було назбирати «резерви» й концентрувати їх на буквально кількох «гарячих точках».

- Одна з них – вже давно відома територія на південь від ***Ізюма***; ще одна – ***Лиман***, далі – ***Рубіжне***, четверта – ***Попасна*** і п’ята – плацдарм на південь від ***Кривого Рогу***. Принаймні на трьох з цих п’яти напрямків будуть задіяні по 500 вагнерівців.

Поки що мудрості командування росіян вистачило, щоб обстріляти український фронт на південь від Ізюма – українська 25-та десантна бригада відповіла тим самим (наскільки знаю, ця частина – свіже підкріплення на даному напрямку). Як повідомляють росіяни, тут відбувається багато дрібних сутичок, як оця, де український Т-64 було ушкоджено в бою з кількома російськими танками: https://youtu.be/bLTiPXTBLUg

Про великі бої повідомляють лише з району Великої Комишувахи.

Також більші сутички тривали по лінії Ямпіль – Кримське, де росіяни спробували витіснити оборонців за Сіверський Донець. Ямпіль на 25 км. на схід від Слов’янська й за 40 км. із заходу до Сєвєродонецька – саме там росіяни пішли на прорив.

Один із наслідків цієї атаки особливо цікавий.

За останні 3-4 тижні почастішали повідомлення, що російські підрозділи намагаються адаптуватися до тактики ЗСУ й атакувати невеликими групами там, де їх найменше всього чекають.

- Що ж, принаймні одна така атака закінчилася засідкою, внаслідок якої, в спробі просочитися крізь українські позиції в лісах довкола Ямполя, був повністю знищений увесь склад 24-ої бригади російського спецназу: https://www.facebook.com/www.dshv.mil.gov.ua/posts/298895048947399/

Далі на схід…

1 травня російська армія спробувала штурмувати українські позиції, що залишились на півдні Рубіжного, та зазнала невдачі.

- Після багатогодинного артилерійського обстрілу вони повторили спробу 2 травня і знову зазнали невдачі. Те саме відбувалось в районі Попасної, в Озерному та Мар'їнці: усі штурми закінчились поразкою.

До речі, сепаратисти, які безперервно скаржаться на вбивчу ефективність української артилерії, повідомляють, що українці мають бетонні бункери всередині Попасної, обладнані броньованими затворами. І щоразу, коли їх оточують росіяни, вони викликають артилерійський вогонь на себе, поки сепаратистів або росіян [які в цей час під стінами бункера – перекл.] не знищують або не змушують відступити: https://leon-spb67.livejournal.com/1458623.html

...і ще вони повідомляють про вбивчі напади українських БПЛА «Байрактар». Так нещодавно лише один із них знищив 19 військових.

5. МАРІУПОЛЬ

1 травня за сприяння ООН і Червоного Хреста з комплексу «Азовсталь» було евакуйовано близько 100 мирних жителів. Обидві організації також оголосили про намір евакуювати цивільних із трьох інших пунктів міста 2 травня.

Протягом евакуації 1 травня тривало припинення вогню, однак відразу ж після її завершення, російська армія продовжила виконувати телевізійний наказ путіна і відновила обстріли. Більше того, 2 травня росіяни змусили захисників відійти з північної частини комплексу «Азовсталь», хоча пізніше зупинилися і, все ж, дозволили евакуювати більше мирних жителів.

До речі, за останні два дні російська армія завершила передислокацію своїх військ з Маріуполя: місто наразі контролюють загони сепаратистів. Цікаво, що війська, про які йдеться, не використали для підтримки 58-ої армії зусько, а натомість направили їх у Попасну.

- Тобто схоже, що “вищєстоящіє органи” відмовляються від посилення наступальних зусиль на південній лінії фронту й повністю зосереджуються на прориві крізь лінію розмежування на Донбасі.

6. ПІВДЕНЬ

Протягом останніх двох днів росіяни продовжували обстрілювати Осокорівку, Трудолюбівку та Князівку. Бої в Таврійському тривали, але про серйозні наземні атаки росіян повідомлялося лише із Заградівки та Іванівки (обидві були відбиті).

Миколаїв постійно обстрілюють реактивні системи залпового вогню:

- потерпілих немає, але місто без води.

Зі свого боку, українська артилерія вразила російський склад боєприпасів у Чорнобаївці *[так, знову – ред.]*.

***

№ 69.

2022-05-03

Продовжуючи розширення діапазону експертних поглядів, розпочинаємо публікацію матеріалів ще одного західного аналітика, відомого у твітері як ***JominiW***.

Його інформація також базується на відкритих і підтверджених даних, до того ж уже озвучених українськими офіційними джерелами. Сам аналітик пропонує, як ми розуміємо, аналіз: огляд наявного стану справ та прогноз майбутніх тенденцій.

Емоцій ви тут не знайдете - виклад доволі стислий і суворий. **Натомість, автор створює карти, які добре візуалізують ситуацію на фронтах.** Огляди щотижневі - спробуємо їх теж робити регулярно.

За переклад і локалізацію карт дякуємо Anton Shygimaga

(подаємо без супровідних відео; повний текст із супровідними відео шукати на тг-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела" https://t.me/analityka_ukr

JOMINI OF THE WEST : СТАН СПРАВ НА 29 КВІТНЯ 2022

Jomini of the West – чи не найбільш цитований OSINT-аналітик із Твітер-акаунтом на понад 130 тис. підписників. Подейкують, що автор цього блогу пов'язаний із Джорджтаунським університетом, однак його особистість достеменно невідома. Аналітика публікується у форматі твітер-тредів, тож переклади подаємо у відповідному форматі, із нумерацією.

1. **Український театр військових дій, дні 58-64.** Впродовж минулого тижня російські сили почали інтегровану наступальну операцію впродовж лінії річки Сіверський Донець та сєвєродонецького виступу. Відновилися атаки на металургійний комплекс Азовсталь; українські сили наносять кілька превентивних атак.

[див. карту 1]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1qVxAb8sBgtVzr9MmFWFsPBgNCpMG_SYL/view?usp=sharing

2. **Погодні умови.** 10-денний прогноз на сході України [на майбутнє – перекл.] сприяє російським наступальним операціям. Мінлива хмарність не заважатиме вилітам ВКС рф та операціям із задіянням ПЛА. Із підвищенням температури до 16-21 градусів Цельсія почнуть висихати ділянки грунту, що сприятиме покращенню пересування поза дорогами.

3. **Харківський ОН** [оперативний напрямок – перекл.]. За оцінками українського генштабу, тут сконцентровано десь 7 БТГр зі складу 6th ЗВА та підрозділів морської піхоти з балтійського та північного флоту рф. Вони блокують Харків та прикривають російські пересування на схід від річки Сіверський Донець.

[див. карту 2]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1VqgoZSdVFr_9bQJyxik6UShFb4wNaVEA/view?usp=sharing

4. Українські сили просуваються трохи ближче до Козачої Лопані, загрожуючи відновити контроль над трасою Е105 від Руської Лозової [ЗСУ вже її звільнили – перекл.] до Бєлгорода. Якщо росія втратить контроль над трасою Е105, збільшиться загроза українських атак із використанням далекобійної зброї на напрямку Бєлгорода.

Українські сили зазнали поразки під час спроби звільнити Козачу Лопань сьогодні вранці.

На відміну від інших містечок на півночі Харківської області, тут росіяни втрималися: зруйнували два БМП-2, один БТР-80 та один Т-64БВ. Вбито кількох українців “і грузина”.

5. **Сєвєродонецько-донецький ОН.** Росіяни перейшли від початкового обмеженого "промацування"/розвідки боєм впродовж 19-22 квітня до загального розгалуженого наступу. Російські війська методично тиснуть на спільні вісі оборони на півночі та заході від Слов'янська-Краматорська.

[див. карту 3]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1j8N5e0SyYtxDdunI8cZnc1c4kh21-bIu/view?usp=sharing

6. Схоже, що у Сєвєродонецькому виступі російські сили мають на меті оточити основну частину агломерації Сєвєродонецька-Лисичанська з північного та південного сходу, водночас придушуючи українську оборону масованими артобстрілами.

7. Далі на південь, у районі Донецька-Горлівки, очікуйте на продовження російської наступальної операції у Мар'їнці та Авдіївці. Російські військові та бойовики [з ОРДЛО – перекл.] намагатимуться прорвати підготовлену українську оборону вздовж колишньої лінії зіткнення.

Російсько-фашистські сили, що здійснюють вторгнення до Європи, нанесли ракетний удар по Нью-Йорку, що розташований на захід від Горлівки. Трьох людей вбито, ще трьох поранено. Про це поінформував голова Донецької ОВА Павло Кириленко.

https://novynarnia.com/2022/04/28/vnaslidok-rosijskogo-aviaudaru-v-nyu-jorku-na-donechchyni-zagynuly-3-lyudej/

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1EhnOqE2RERОscWOmo6LJrWQ0_ZVnmZee/view?usp=sharin

8. **Запорізький ОН.** За останні кілька днів російські сили отримали низку незначних здобутків уздовж української лінії захисту між Василівкою, Гуляйполем і Великою Новосілкою. Ці атаки можуть потенційно загрожувати Запоріжжю, якщо станеться прорив.

[див. карту 4]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1EhnOqE2RERОscWOmo6LJrWQ0_ZVnmZee/view?usp=sharing

9. Поки що видається, що росіяни діють у цьому районі згідно моїх попередніх оцінок щодо того, що запорізький ОН є зоною розколу. Тут російські війська мають на меті стримати українські сили та забезпечити успіх операцій на Сєвєродонецько-донецькому ОН.

[див. карту 5]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1L2wos2N3hzlQqX-XzlTto-8LpYYOdhBe/view?usp=sharing

10. Хоча наразі наступ на Запоріжжя здається малоімовірним, російські сили можуть у якийсь момент вдатися до таких дій. З огляду на те, що це – адміністративний центр Запорізької області, місто є важливою політичною ціллю, досягнення якої могло б легалізувати іще одне проксі-утворення.

11. **Маріуполь.** Вихідними (23-24 квітня) російські сили відновили атаки на металургійний комплекс Азовсталі. Найімовірніше, вони мають на меті взяття підконтроль траси М14, що проходить через промзону. Також тривають атаки на осередки супротиву за межами Азовсталі.

[див. карту 6]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1mkSC9fPxYaVyZ3NFhEpVssFZ4LHOU31L/view?usp=sharing

12. Не схоже, що російські військові збираютья штурмувати саму Азовсталь, проте їхні атаки матимуть на меті зменшення розміру оборонного периметру металургійного комбінату. Є індикатори того, що північну частину Азовсталі захопили російські сили.

13. Облога Маріуполя демонструє, як складно сучасним збройним силам здійснювати фізичний та/або віртуальний контроль над міськими зонами. Фактично, через насиченість мобільними телефонами, соціальними медіа та хмарними сервісами віртуальна ізоляція стає неможливою.

14. Фізично, пересування з периферії до центральної частини [міста – перекл.] ускладнене, адже через складні транспортні розв'язки, завали на дорогах та несчисленні підземні та наземні переходи [на Азовсталі – перекл.] контрольоване пересування містом організувати складно, якщо не вдаватися до потужних інженерних робіт, що переформатують саме місто.

15. **Одесько-херсонський ОН.** Олександрівка, розташована на захід від Херсону, згідно звітів, знаходиться під контролем росіян. Російські сили організовують атаки на півночі Херсонської області в напрямку Кривого Рога. Українські сили стверджують, що відновили контроль над кількома містечками вздовж траси М14 убік Херсона.

[див. карту 7]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1FiaDflwTaDt_dRzckTyAKYRbGlUDLYmG/view?usp=sharing

16. Аналіз ситуації у повітрі. Під час своїх вилітів ВКС рф наносять удари по залізничним вузлам на заході України за допомогою керованих ракет, щоб уповільнити поширення західної військової допомоги далі на схід. Були також

атаки керованими ракетами на Одесу. За оцінками, росія витратила на війну в Україні 1300 керованих ракет.

Іще одне відео атаки на Львів 18 квітня, із використанням крилатої ракети Калібр. https://t.me/ChDambiev/15890 [проросійський Телеграм-канал – перекл.]

17. **Українське ТБ.** Не схоже, що Україна та Росія найближчим часом повернуться до змістовних перемовин. Ми бачимо дедалі більше доказів того, що російські звірства, а також кремлівські наративи, які оформлюють цю війну як "війну проти західної агресії", штовхають обидві сторони до військового вирішення протистояння.

[див. карту 8]

посилання на зображення у повному розмірі: https://drive.google.com/file/d/1niPeSrqP4RT1clZJCnk2T89VLhQwIfl1/view?usp=sharing

18. **Гуманітарні наслідки.** Загальна кількість українських біженців сягнула понад 7,1 млн., понад 5,6+ млн. осіб переїхало до сусідніх із Україною країн, іще понад 1,5 млн. – до різних країн Європи. Також, в Україні налічують понад 7,5 млн. внуьоішньо переміщених осіб (понад 1,4 млн. у східних та 228 тис. у південних областях).

19. За оцінками, на Азовсталі знаходиться 1000 цивільних, російські сили надалі організовують напади проти цивільного керівництва та лідерів громадянського суспільства в усій південній Україні – їх заарештовують, щоб зламати громадський спротив до російської окупації. Український партизанський рух надалі веде активну діяльність.

ООН розповіла про подробиці “хоррору” про імовірні військові злочини та порушення, які здійснюються в Україні [росіянами – перекл.], зокрема про невибіркові обстріли, сотні страт та загалом зіпсоване життя цивільного населення.

20. Росія намагається створити псевдодержавне утворення на півдні та планує провести у Херсоні референдум, імовіно у першому тижні травня. Цьому може завадити тривала активність партизанів та громадянський спротив. Нещодавна риторика рф вказує на відновлення проекту "Новоросія".

21. Летальна військова допомога від країн Заходу надалі надходить до європейського пункту розвантаження, перш ніж попрямувати до України. 25 квітня міністр оборони та держсекретар США зустрілися з Президентом Зеленським у Києві для обговорення подальшої допомоги.

Шість буксованих гаубиць M777 калібру 155 мм, відправку яких анонсувала Австралія, вже прибули до аеропорту Ряшів-Ясьонка на півдні Польщі: їх доставив транспортний літак C-17.

22. **Загальний аналіз.** Росії необхідні успіхи на полі бою, щоб змусити Україну до поступок. Щоб проголосити перемогу на Луганщині, їм необхідно захопити Сєвєродонецьк. Відповідно, рф несамовито битиметься за Сєвєродонецьк та район Слов'янська-Краматорська.

23. Російські сили, схоже, просуватимуться на південний схід від Барвінкового до Дружківки, розташованої на південь від Краматорська, щоб відрізати західне наземне сполучення, а також південне сполучення із Авдіївкою. Наступ з Авдіївки на північ, схоже, має на меті з'єднання російських підрозділів у Краматорську.

24. Ці мапи я створив із використанням найнадійнішої інформації про дії на українському театрі воєнних дій, отриманої з різних джерел. Помилки будуть виправлені, щойно вони будуть виявлені.

25. Інформація про українські підрозділи наведена для загального розуміння ситуації та базується на інформації від українського генштабу та його публікаціях у соцмережах, офіційних прес-релізах української урядової преси та місцевої преси. Мапи не відображають актуальної диспозиції та пересувань українських підрозділів. КІНЕЦЬ.

ДОПОВНЕННЯ: ПОЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТА РОСІЙСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ НА МАПАХ

Українські війська:

Aaslt – десантно-штурмова бригада

AB – повітрянодесантна бригада

MCB – окрема бригада морської піхоти

Mech – механізована бригада

Motor – мотопіхотна бригада

Mtn – гірсько-штурмова бригада

NG – нацгвардія

NIB – бригада морської піхоти

OC – оперативне командування

Tank – танкова бригада

TD – танкова дивізія

російські війська:

AADA – армія ВПС і ППО

AC – армійський корпус

AD – ППО

BTG – батальйонна-тактична група

CAA – загальновійськова армія

DPR – “ДНР”

GAAD – гвардійська десантно-штурмова дивізія

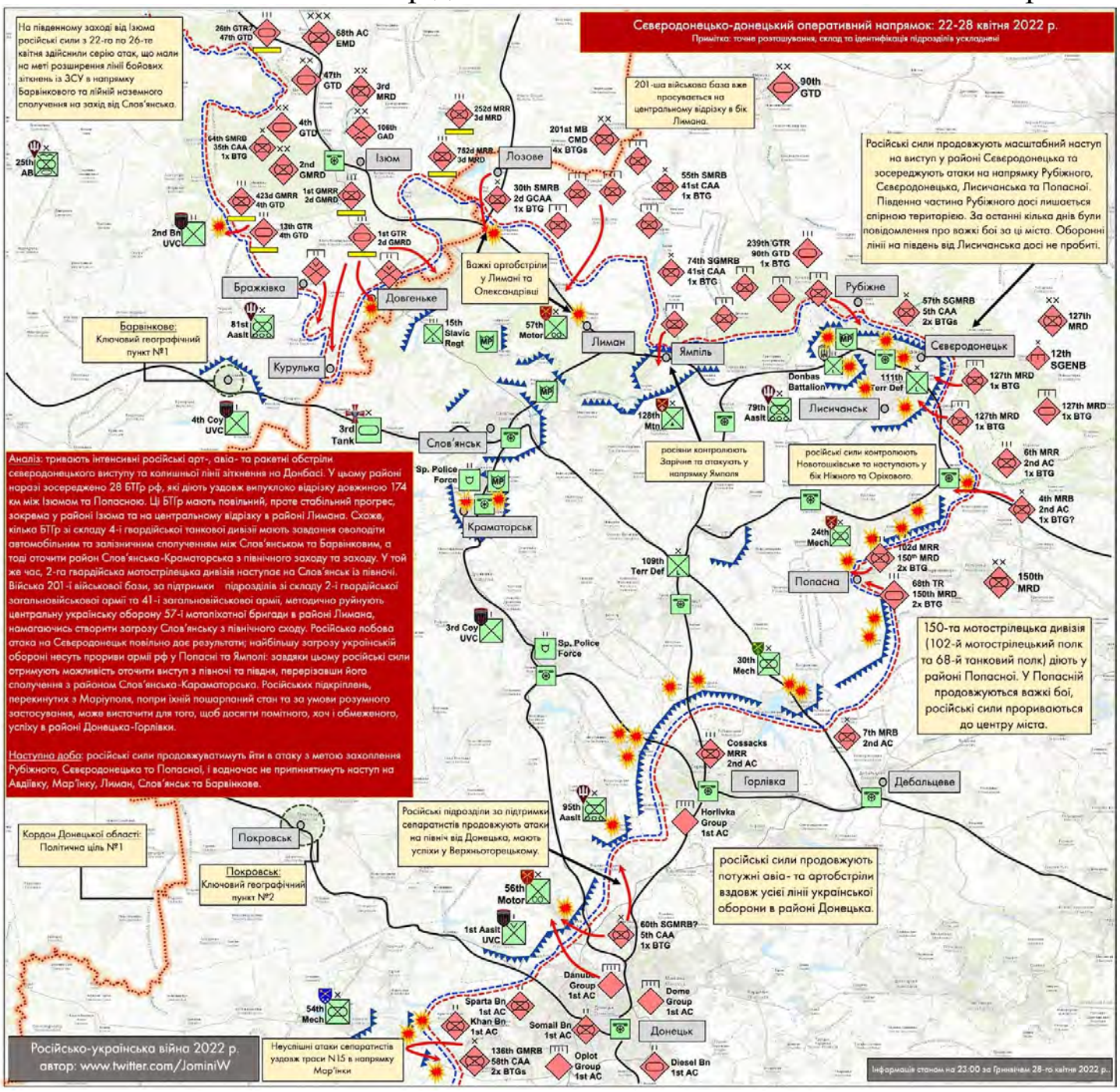
GAAR – гвардійський десантно-штурмовий полк

GCAA – гвардійська загальновійськова армія

GMRD – гвардійська мотострілецька дивізія

GMRR – гвардійський мотострілецький полк

GTA – гвардійська танкова армія

GTD – гвардійська танкова дивізія

JSC – військовий округ

JSC-S – південний військовий округ

LPR – "ЛНР"

201-st MB-CMD – змішана моторизована дивізія 201-ї військової бази РФ

MRD – мотострілецька дивізія

MRR – мотострілецький полк

NIR – полк морської піхоти

North Flt – Північний флот

SCB – окрема бригада берегової охорони

SGMRB – окрема гвардійська мотострілецька бригада

SGNIB – окрема гвардійська бригада морської піхоти

SMRB – окрема мотострілецька бригада

TR – танковий полк

***

№ 70. 2022-05-05

Американська розвідка виділяє 7 стратегічних напрямків розташувань московитів

1. ***Харківський***

Ор.довжина фронту - 100 км

К-сть БТГ - 5

Км на БТГ - 20 км

2. ***Ізюмський***

Ор.довжина фронту - 60 км

К-сть БТГ - 22

Км на БТГ - 2.7 км

3. ***Сєвєродонецький***

Ор.довжина фронту - 100 км

К-сть БТГ - 19

Км на БТГ - 5.3 км

4. **Попаснянський**

Ор.довжина фронту - 20 км

К-сть БТГ - 7

Км на БТГ - 2.9 км

5. ***Донецький***

Ор.довжина фронту - 140 км

К-сть БТГ - 20

Км на БТГ - 7 км

6. ***Запорізький***

Ор.довжина фронту - 130 км

К-сть БТГ - 13

Км на БТГ - 10 км

7. ***Херсонський***

Ор.довжина фронту - 160 км

К-сть БТГ - 7

Км на БТГ - 22.8 км

По нормам сухопутних військ РА (на 1982р.) наступ БТГ ведеться на фронті 1-2 км, а оборона до 5 км.

Цікаво, що в армії США цифри інші 2-4 км в наступі та 5-8 км в обороні. Хоча звісно в інтернеті гуляють різні цифри...

Лише на 2-3 напрямках у московитів ще є потенціал йти в наступ, а відразу на 3 у них дуже розтягнута оборона.

***

№ 71.

Сьогодні в Купера тривожний звіт: недостатньо, недостатньо, недостатньо добрих нам новин. Але й нічого жахливого. Тримаємося. Б'ємо. Перемагаємо. Словом, Купер Купером, але віримо в ЗСУ.

Оригінал: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-7-8-may-2022-fec911e68251

За спільний переклад дякую Микола Ковальчук та Anton Shygimaga

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

2022-05-09

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 7-8 ТРАВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [допис опубліковано 9 травня близько 12-ї за Києвом]

Пропоную вашій увазі огляд найважливіших (з відомих) подій в Україні за останні 2 дні, 7 та 8 травня 2022 р..

Наперед скажу, що сьогодні я трохи затримався із публікацією звіту, бо обсяги дезінформації, яка надходить **з обох сторін**, – просто відразливі. Я знаю, що 9 травня – «наелектризований» день для обох сторін, але чесно: за останні 2-3 дні я витратив купу часу лише на те, щоб відкинути усі фейки, заяви про захоплення та контр-захоплення… більшість такої інформації – просто змарнований час, і, як на мене, те, що хтось з обох сторін витрачає на такі нісенітниці своє життя, енергію та час – повний абсурд. Зрештою, люди кажуть, що Світ обертається навколо людської дурості, а не через закони фізики…

1. СТРАТЕГІЯ

Сьогодні давайте поговоримо про те, що жваво обговорювали у соцмережах уже багато днів (або й тижнів), але значною мірою ігнорували великі медіа та урядові речники – як у Києві, так і у москві. В останні кілька тижнів ми бачили купу доказів того, що війська рф навчені вбого, жалюгідно оснащені (крім боєкомплектів), та навіть голодують. Із цим усе ясно.

Однак, про що ми чуємо не надто часто – що в української сторони ситуація ідентична.

Наприклад:

- **війська відправляються на фронт із мінімальною підготовкою (якщо не без підготовки взагалі): є цілі підрозділи, які спершу кидали на захоплення Ірпеня, а тоді вже проходили бодай якесь навчання**. *[просто нагадуємо, що коли ворог був у лічених кілометрах до Києва, було не до навчання, треба було вберегти контрольованість держави – перекл.]*

- **бригади тероборони, які мали б, за своєю суттю, обороняти території, де живуть їхні бійці, перетворюють на маневрові групи, які кидають в бій, щоб відновити втрати, – далеко від їхнього дому**. *[ще раз нагадаємо автору, що у нас тут війна й усі засоби підходять – перекл.]*

Звісно, поки що жоден з цих підрозділів не відмовився йти в бій, та все ж **незгода шириться**. Люди розуміють хаос та терміновість і мають палке бажання битися, вони готові платити ціну.

Однак,

війська вимагають принаймні тиждень підготовки та злагодження взводів і рот.

Прикро визнавати, але, як і очікувалося, нічого подібного не можна сказати про західних бійців, які мали добру волю боротися за Україну.

Звісно, більшість із них має бойовий досвід і їхній допомозі українці раді. Однак, вони звикли воювати на тій стороні, що має перевагу у повітрі та повну перевагу у вогневій моці. Тож коли вони вступають у бойове зіткнення, вони знаходять сховок та роблять запити на підтримку, артилерії повітря, космосу – та хоч будь-чого, а українці не можуть їм цього дати. І тоді вони такі (цитую): «шо за холєра?».

Не дивно, що багато іноземних добровольців уже поїхали, – «із відразою».

Ну, панове: ласкаво просимо до реалій війни в Україні. Не всі мають можливість воювати зі значною перевагою у наявних військових засобах та з забезпеченням підрозділів стейками, пивом та лосьйонами для засмаги.

2. ПОВІТРЯ

Російські системи ППО біля Бєлгорода 7 травня весь день мали клопіт та стріляли з зеніток по… хто-зна-чому (ах, точно: це ж кампанія спонтанних обстрілів/планової утилізації боєприпасів, яка триває нині по всій росії).

Повідомляють, що ВКС останні два дні провели за бомбардуванням району Сєвєродонецька-Лисичанська. Може прозвучати дивно, але з огляду на скрутний стан українських підрозділів у цьому районі, то це, певно, – найбезневінніше з того, що могли б робити їхні славетні Су-30, Су-34 та Су-35. А, і ще: повітряний парад у москві скасували. Офіційне пояснення: «несприятливі погодні умови»... гм…

«Шо по крилатих ракетах»: росіяни, схоже, цілили у кілька авіабаз та аеродромів, які вони підозрюють у «роботі» на українські повітряні сили та

БПЛА в останні кілька днів. Знаю, знаю, диву даєшся: хіба вони не «знищили» українські повітряні сили понад місяць тому? Але, ну буває, таке життя…

До речі, «вишестоящім органам» *[так автор кличе кремлядей – перекл.]* тепер бракує крилатих ракет, тож вони відправляють ПКС рф на вильоти зі старими керованими ракетами – здебільшого, Х-59. Вранці 8 травня, за твердженнями українців, ракета, випущена з Су-34 чи Су-35С у напрямку Одеси, була збита неподалік від міста – як і БПЛА «Форпост», що керував цією атакою. У той вечір росія випустила ще три ракети: одну, схоже, збили; інші дві вдарили по житловій забудові. Ввечері 8 травня українці заявили про збиття ще двох ракет Х-59, які випустив винищувач ПКС рф на підльоті до Одеси. Про загиблих серед українців не повідомлялося.

3. МОРЕ

Так трапилося, що 6-7 травня

- «Байрактари» українського флоту розбабахали два катери-амфібії класу «Раптор» https://twitter.com/RALee85/status/1523208732750262273 , а потім бахнули ще один «Раптор», який віз зенітну систему «ТОР» https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1522848747608317952 , а потім ще й вертоліт, який мав підвезти підкріплення https://twitter.com/UAWeapons/status/1523194512138514432 . Воно й не дивно, що після всіх цих ударів російський гарнізон опинився в стані розпачу…

Тим часом,

- вранці 8 травня «вишестоящі органи» оголосили, що було відбито спробу атаки ЗСУ, що вони знищили два українських Су-24, і гелікоптер Мі-24, і три «Байрактари» – а загалом аж чотири українські літаки, і чотири гелікоптери, і три «Байрактари», і ще, і ще… Ой-вей: дивуюся, як-то вони не заявили, що збили парочку літаючих тарілок і схопили кількох марсіян…

Не дивно, враховуючи всі нещодавні удари українських сил по Зміїному, що там було знищено, фактично, всі будівлі. Зі свого боку, росіяни заявляють, що вони вже евакуювали гарнізон і українці фігачили по пустій території.

4. БИТВА ЗА ДОНБАС

Український наступ на північ від Харкова наштовхнувся на позиції рф у районі Козачої Лопані, де було створено «передову фортифіковану базу».

- Наскільки знаю, українці наступають із заходу та з півдня через Цупівку. Не певен, скільки російська 6-та армія зможе стримувати цей наступ, перш ніж колапсує й відкотиться до російського кордону: всі підрозділи рф, які були в цій частині України, видохлися й тепер лише морські піхотинці 61-го та 336-го полків стримують наступ українських сил… Але гов, дивіться, он росіяни постять новенькі фото своїх «Су-35 над Харковом»…

Район Ізюма…

- тут немає жодних новин про український наступ. Але українська артилерія лупить серйозно. Направду, доки всі використовують штуки типу NASA FIRMS, щоб вияснити, де лінії фронту, дозвольте мені нагадати: FIRMS показують загорання, а загорання виникають в місцях враження артилерією. «Значні загорання» в лісах на захід від Ізюму й на схід від міста не означають, що «лінія фронту пролягає саме там»: це просто свідчення, що ці території інтенсивно обстрілює українська артилерія – і що там щось «вразили й воно запалало». Нічого більше.

Поза тим…

Армія рф притягнула дві батальйонні групи 35-ої армії на підтримку залишків 2-ої танкової армії, котра наступає на Барвінкове.

- Іронічно, але українці втримують Вірнопілля та Нову Дмитрівку на захід від російського наступу на Барвінкове й Довгеньке – на схід від нього.

Що це означає:

- російські сили, намагаючись досягнути своїх цілей, мусять пройти буквально вузьким «коридором» під перехресним вогнем української артилерії, протитанкових ракет, піхоти, кулеметів та снайперів.

Це божевілля точно креатура дворнікова: я просто бачу – й то дуже яскраво – фото та відео десятків асадистів та бойовиків Хезболли, яких трощать на шмаття, коли вони подібним чином атакують у північно-західній Сирії в 2015-2016 рр.

Ще на схід…

Залишки батальйонної групи 90-ої танкової дивізії взяли Кримки й шалено пруть на ***Олександрівку*** за 5 км. на північ від ***Святогорська***.

Я вже про нього згадував: містечко посеред лісу – прекрасний терен для оборони. Навіть для отакого дилетанта, як оце я, сама ідея заїхати танками в ліс, де ховається ворожа піхота з купою протитанкових ракет, видається повним божевіллям. Ще два дні тому я був певен, що війська рф утримують ***Олександрівку***. Але станом на зараз це вже не факт.

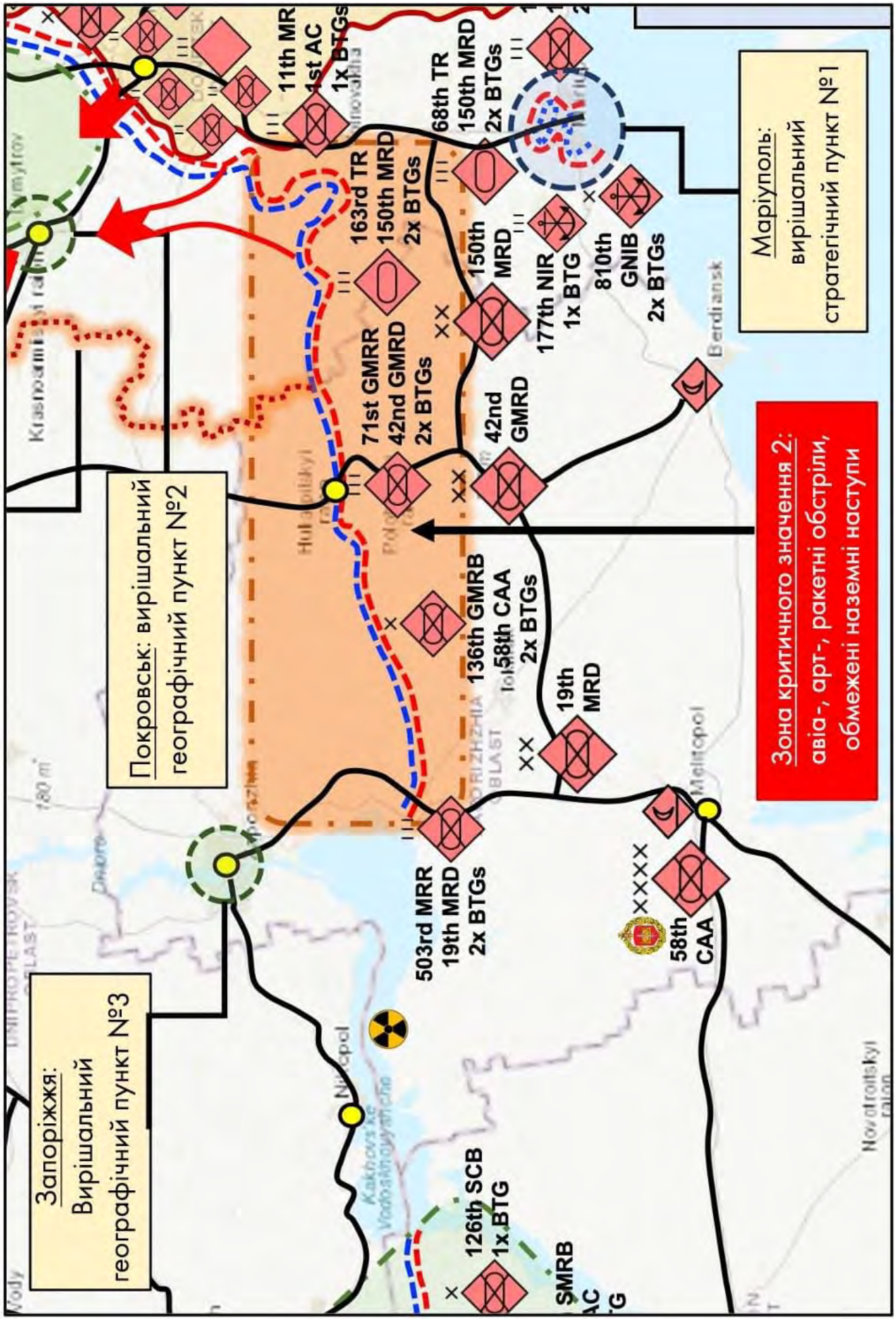
Натомість, український бік стверджує, що ситуація … уф … «складна». Чесно кажучи, я ненавиджу цей вираз.

Ситуація, наразі, «очевидна»:

> - росіяни намагаються обійти з флангу село в густому лісі, в якому повно українських військ, які рвуться в бій, але яким бракує досвіду. Ну то й не дивно: починається хаос – повно втрат і я дуже сумніваюся, що командири на місцях знають, де які підрозділи перебувають і чи вони взагалі ще існують.

Ще на схід…

> - Довкола ***Шандриголово*** стільки дерев немає, а російська армія тут зуміла прорватися, проте не змогла закріпитися. Дивовижно, але ЗСУ все

ще тримають ***Лиман***: росіяни перебувають за 2-3 км. від цього

населеного пункту.

Тепер про російський понтонний міст на Сіверському Дінці:

- українці заявили, що вони знищили російський плацдарм «на північ від ***Сіверська***». Що ж, це на 40 км. на схід від ***Слов'янська***.

Але що значить «знищили плацдарм»?

- Або вони організували контратаку, вибили плацдарм і зруйнували міст, або – і це більш вірогідно – просто розфігачили міст артилерією й потім сфотографували все це з дрона. Додаю фото, що свідчить на користь останньої версії. Залишаюся скептиком: доки не доведено протилежне, вважаю це лише тимчасовим успіхом. Здається, часи, коли офіцери рф поводилися як дебіли, минули. Тільки вони чують слово «міст» – зразу перетворюються на ротвейлерів: кидають всі сили на цей напрямок, закріплюються й намагаються розширити плацдарм.

Трохи дедукції:

- враховуючи «тишу» з українського боку, давайте прорахуємо найгірший сценарій. Висновок простий: російські війська закріпилися на південному березі Сіверського Дінця, вочевидь, в районі Серебрянки. Це за 7-8 км. на північ від Сіверська, на пів дороги між Слов'янськом та Лисичанськом – що, до речі, пояснює відсутність повідомлень про обстріли останнього упродовж ближчих двох днів. Непрямим підтвердженням є вчорашній російський удар по школі в Білогорівці, що за 9 км. на схід від Серебрянки: повідомляють, що 60 з 90 цивільних, котрі там ховалися, загинули.

Це дуже й дуже погані новини.

Район Сєвєродонецька: ну так… думаю, можна вже замостити вулицю всіма тими снарядами, випущеними з обох боків між Рубіжним і Попасною. Росіяни та сепаратисти майже напевне взяли Воєводівку між Рубіжним та Сєвєродонецьком.

Чому так думаю?

Тому що український бік не озивається про це ні словом. Поза тим, не розумію, нащо росіянам цей наступ: навіть якби вони змогли зайняти Рубіжне, це дуже мало змінить загалом.

Натомість, наступ на Попасну частин «вагнера» й тих залишків, які командування рф зуміло назбирати в Маріуполі, увінчався успіхом і 24-ту

механізовану бригаду ЗСУ було витіснено з того місячного пейзажу, що колись був містом.

Українці повідомляють, що вони відступили на більш сприятливі позиції, до «укріплень, підготованих в останні дні», але **це, ой, знову погані новини**.

Враховуючи захоплення мосту на північ від Сіверська, це означає, що

- прориви росіян на північ від старої лінії розмежування всього лише за 30 км. одне від одного. Тобто **концентрація українських військ у районі Сєвєродонецька (а це десь 8-9 бригад) перебуває в серйозній загрозі оточення** (і це попри втому та шок від обстрілів останніх двох місяців боротьби).

5. МАРІУПОЛЬ

Два дні тому командування «Азова» заявило, що протягом двох місяців війни їхній підрозділ «знищив» у Маріуполі 2500 росіян та 60 танків, а ще 30 танків пошкодив.

Цифри можуть бути правильними — хоча б тому, що під час атак на місто 150-а мотострілецька дивізія зазнала дуже серйозних втрат.

Але я не впевнений, що тільки «Азов» знищував живу силу і техніку ворога:

- адже до складу гарнізону Маріуполя належать також вояки 36-ї бригади морської піхоти, 12 та 21 бригади територіальної оборони, КОРД і навіть група білоруських добровольців — усі вони б'ються і тримають оборону так само, як і батальйон полку «Азов», тож справа не в ідеологічних переконаннях.

Та я відволікаюся…

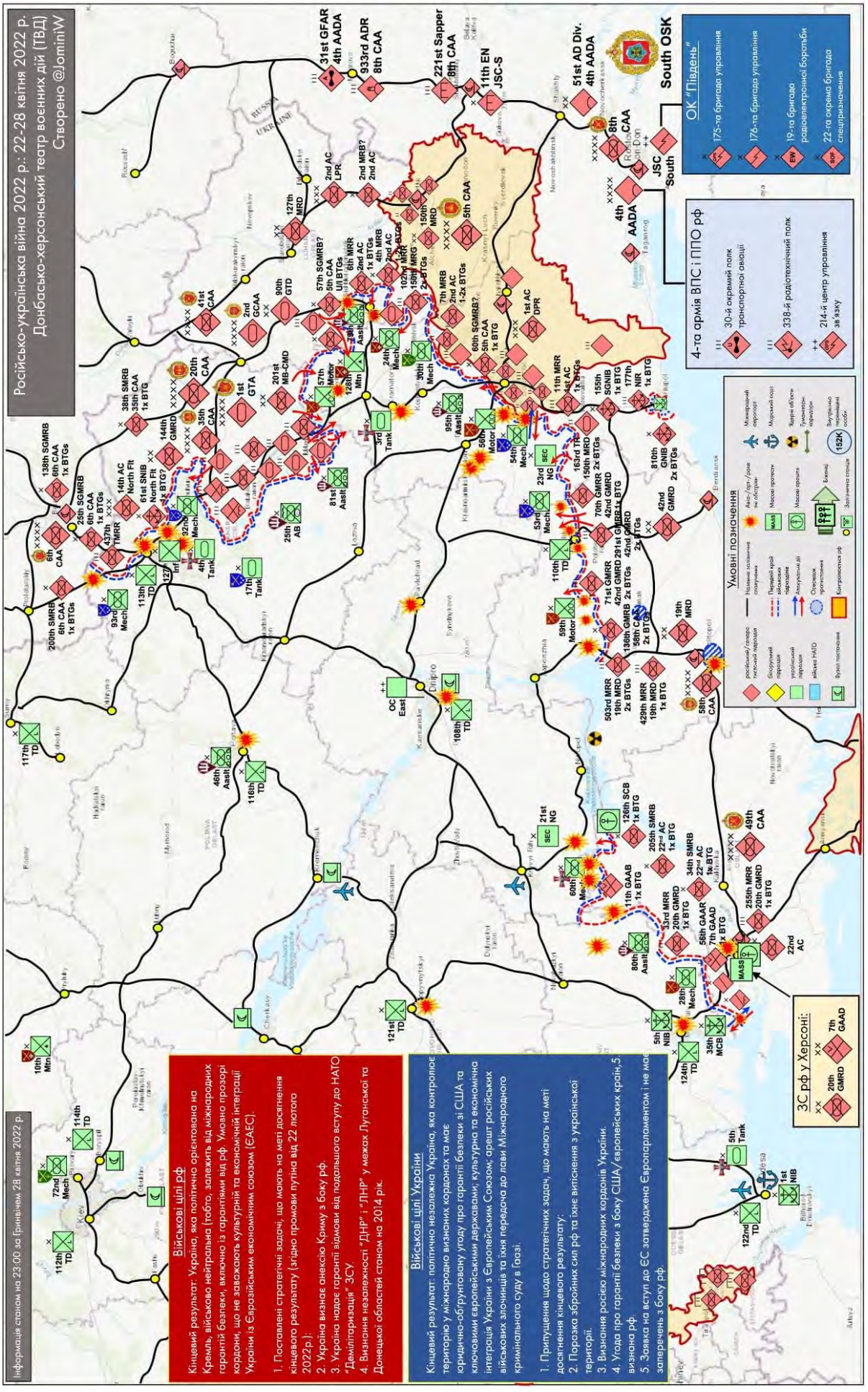
Вчора капітан Святослав ***Паламар***, командир підрозділів «Азова» в Маріуполі (власне, заступник Дениса Прокопенка, який командує всім гарнізоном міста), заявив, що завод «Азовсталь» зазнав 25 повітряних ударів, три з них за участі бомбардувальників Ту-22М-3. Територію заводу постійно обстрілюють із артилерії, мінометів і танків.

Потім він наголосив, що не може сказати напевно, чи всіх цивільних було евакуйовано протягом минулих трьох днів, вони не мають змоги впевнитися в цьому.

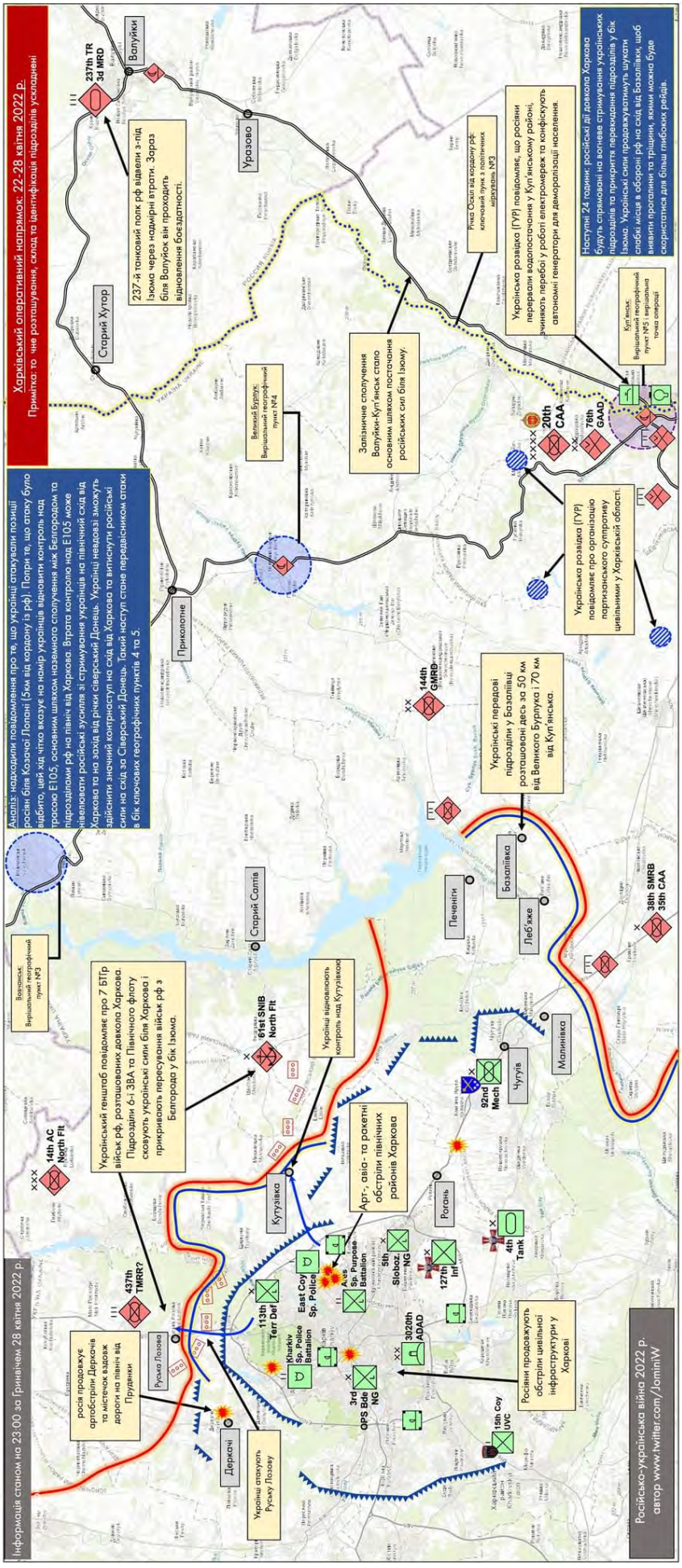
Крім того, **він розкритикував цинічних політиків, які заявляють про успішну евакуацію, хоча десятки тисяч цивільних було вбито і лише**

кілька сотень евакуйовано. Паламар також зазначив, що вони добре озброєні, хоча запаси їжі та води вичерпуються.

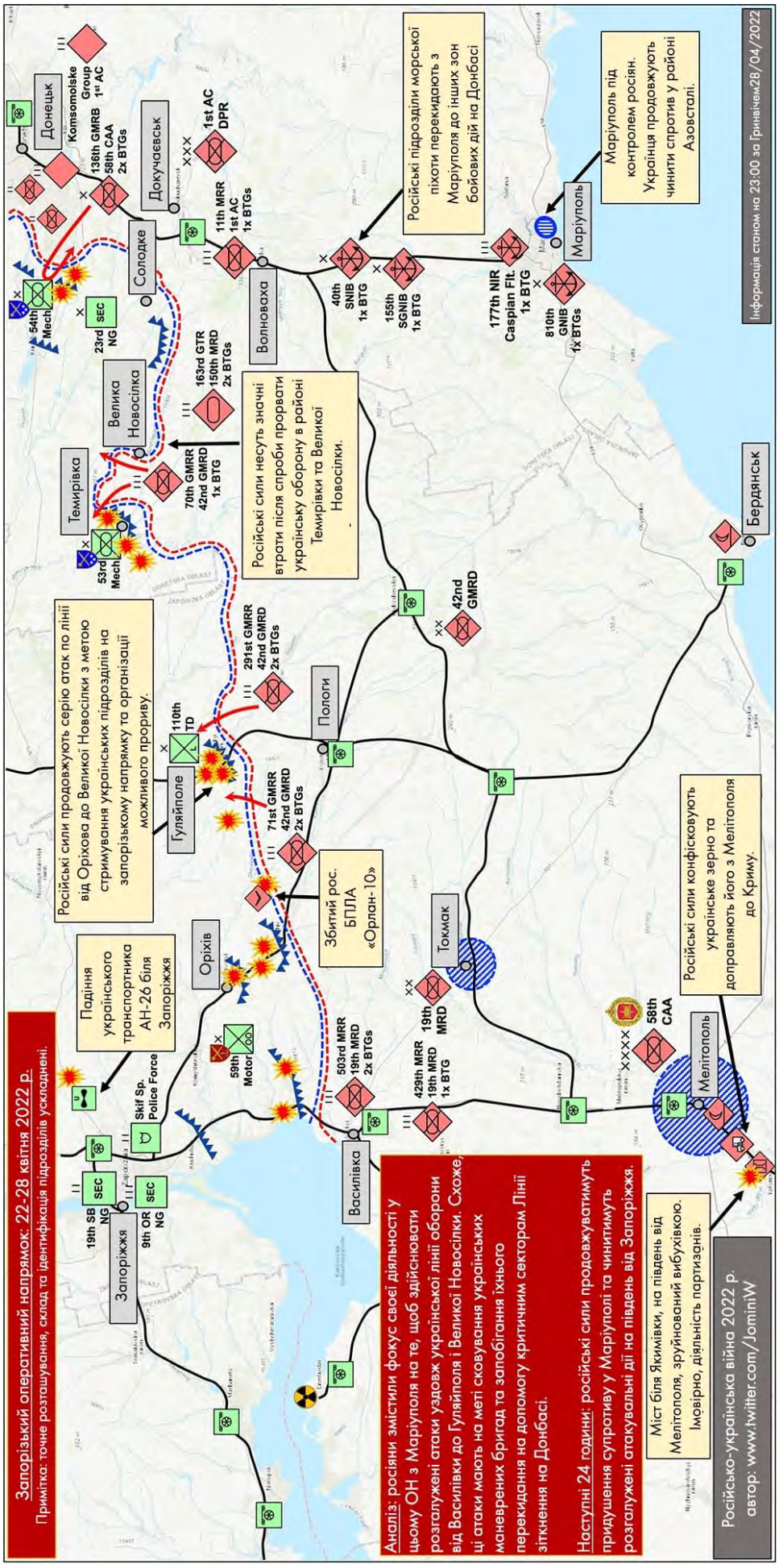
Найгірше, що вони мають близько 600 поранених, яких також потрібно терміново евакуювати; гарнізону гостро бракує ліків, а оскільки росіяни

знищили госпіталь, вони не мають змоги надавати пораненим належний

догляд. Він повторив заклик до «політиків» та міжнародної спільноти — організувати

термінову евакуацію військових.

*Після того Ілля **Самойленко**, офіцер розвідки 36-ї бригади морської піхоти, звинуватив свого колишнього командира, Володимира **Баранюка**, у тому, що він покинув підрозділ та діяв на власний розсуд.*

> *- За словами Самойленка, 12 квітня замість того, аби відступити з усією бригадою на територію заводу «Азовсталь», не попередивши решту гарнізону, Баранюк спробував прорватися з оточення із групою робочих танків, броньованих машин піхоти та іншим озброєнням. Відповідно, він залишив завод Ілліча [Маріупольський металургійний комбінат — перекл.] без захисту, чим негайно скористалися росіяни, щоб прорвати лінію оборони… (згодом це також підтвердив у своєму виступі Прокопенко: https://www.pravda.com.ua/rus/articles/2022/05/8/7344860/).*

Наче для того, щоб підтвердити ці звинувачення, «ріа новості» опублікувало «інтерв'ю» з Баранюком та його начальником штабу Дмитром Кормянковим: обоє потрапили в полон, «намагаючись вийти» із заводу «Азовмаш»…

Висновок:

> - відлік для Маріуполя та остаточної втрати гарнізону розпочався…

6. ПІВДЕНЬ

Є чимало повідомлень, що ***Миколаїв*** зазнав удару «ракетами», проте я думаю, це була російська артилерія. Також є чутки про певний український наступ у ***Запорізькій*** області, але ніхто не надає жодних деталей…

***

№ 72.

Схвильований вчорашніми подіями на східному фронті, Том Купер сьогодні вранці опублікував ще один звіт. Він може бути прикладом того, наскільки швидко інформація втрачає актуальність. Зразу спойлер: понтонні переправи росіян, які так розтривожили Тома Купера, вже знищені.

Оригінал звіту: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-9-may-2020-a1137caa3ed7

За спільний переклад дякую Тетяна Саніна

2022-05-10

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 9 ТРАВНЯ 2022

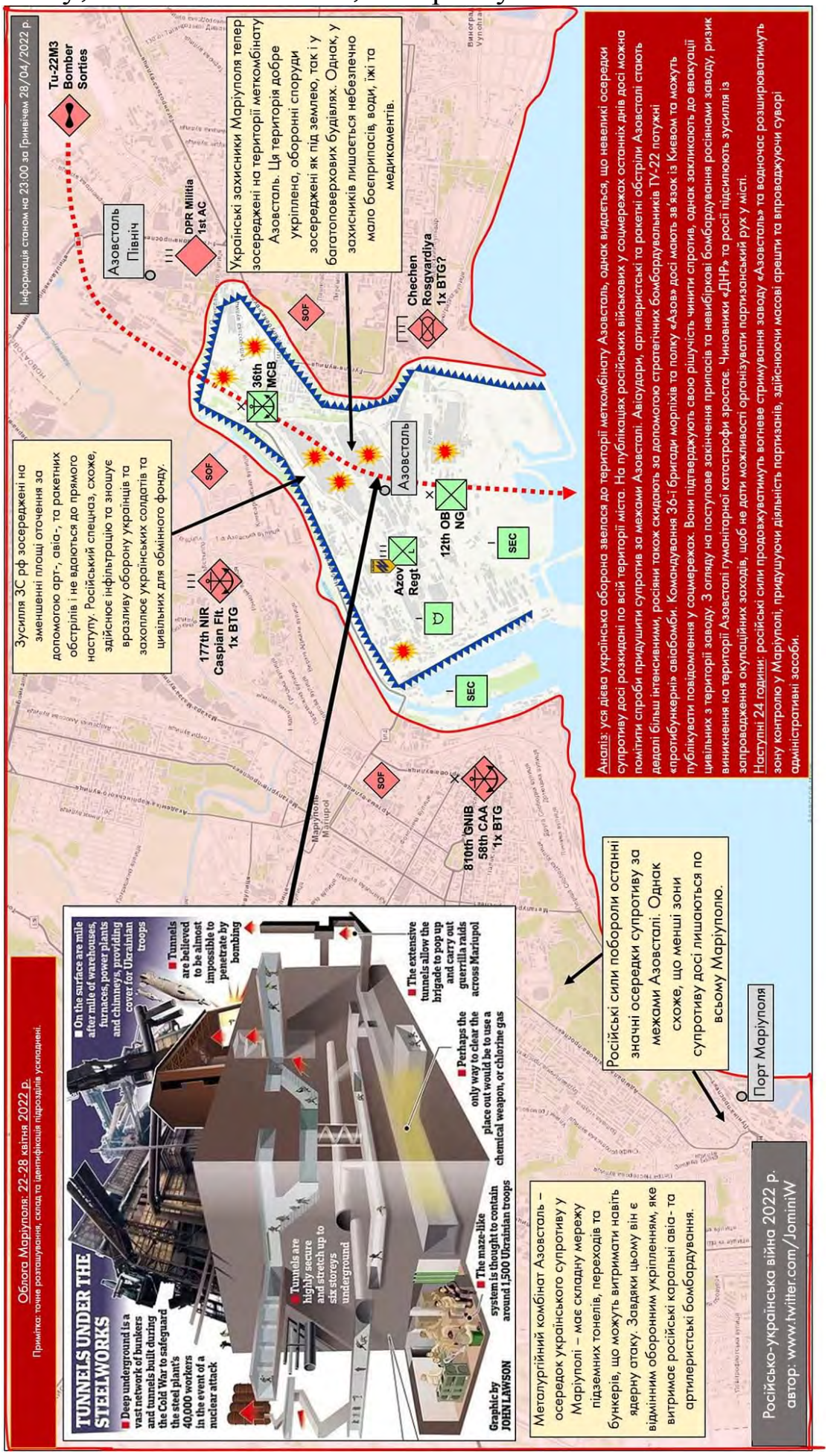
Всім доброго ранку! [Опубліковано 10.05 о 10.30 за Києвом]

Подаю «швидкий і чорновий» огляд, оскільки, на мою думку, ситуація в районі Сіверська цього ранку викликає значне занепокоєння.

1. «ДОБРІ НОВИНИ»

На північ від Харкова український контрнаступ, розпочатий 2 травня…

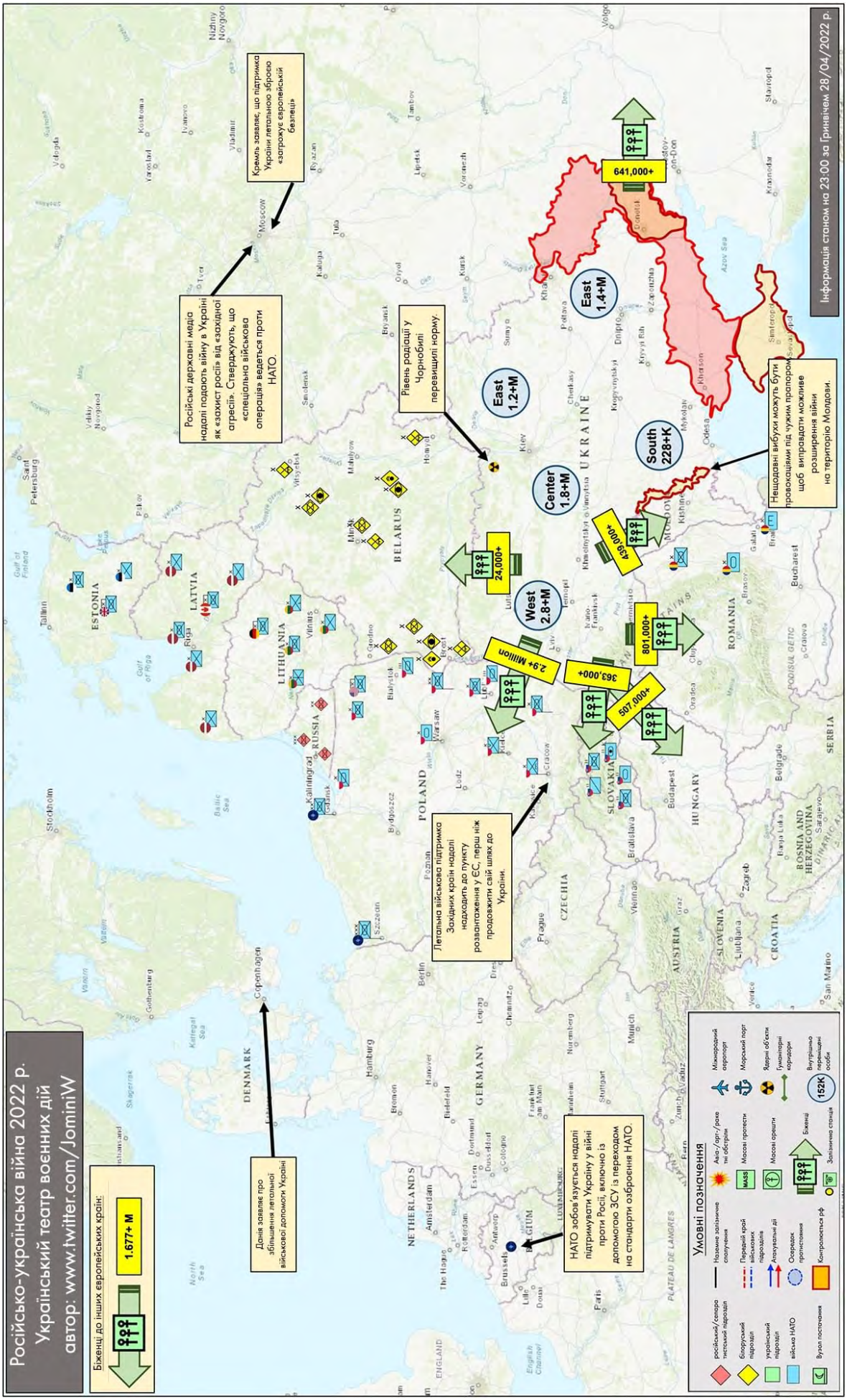
- ну, скажемо так, «просувається». Не «бліцкриг»,

але

Херсонсько-одеський оперативний напрямок: 22-28 квітня 2022 р.
примітка: точне розташування, склад та ідентифікація військ ускладнені
Аналіз: російським силам вдалося розширити периметр оборони Херсону до Олександрівки. Після цього російські сили перейшли у контрнаступ у бік Миколаєва: повідомляють про важкі бої біля Нової Зорі та Таврійського. Російський спецназ здійснив спробу зайти до Миколаєва, і не мав успіху. Російські сили отримують підкріплення на північ від Херсона та, можливо, намагатимуться отримати контроль над усією Херсонською областю на передодні оголошеного на травень «референдуму» зі створення «Херсонської Народної Республіки» (ХерНР).
Український партизанський рух продовжує займатися підривною діяльністю та перешкоджає спробам утворення ХерНР, однак схоже, що російська влада усе-таки вдасться до нелегітимного референдуму щодо створення ХерНР. Ця подія може також збігтися із визнанням «Придністровської Молдавської Республіки» (ПМР). З'являються докази того, що росія влаштовує провокації під чужим прапором у ПМР та намагається поширити війну на територію Молдови і використати їхніх проксі у Придністров'ї в якості оперативної бази на Херсонсько-одеському ОН. Однак до чого дійде ця ескалація – поки незрозуміло.
Найближчі 24 години: російські сили продовжуватимуть активні оборонні та контр-партизанські операції у Херсоні.
Кілька БТГр зі складу Оперативних сил ЗС рф у Придністров'ї лишаються у стані підвищеної боєготовності
Українські ППО збили ракету під Одесою
Спроби російського спецназу просунутися в бік Миколаєва зазнали невдач.
Російські сили атакують на захід від Олександрівки у бік Нової Зорі, їм вдалося захопити опорний пункт Таврійське.
Російська артилерія досі дострілює до Миколаєва. Обмежені обстріли міста продовжуються.
Українці поцілили та зруйнували російський передовий склад боєприпасів, що використовувався для наступу на північ від Херсона.
Російські сили зазнали невдач у спробах захопити Велику Костромку.
Російські сили продовжують укріплювати оборонні позиції біля Херсона.
Російські стверджують, що підбили Байрактар під Херсоном.
Український супротив у Херсоні триває. Російський спецназ, розвідники та сили психологічних операцій затримують усіх, хто чинить опір російським окупаційним заходам.
Інформація станом на 23:00 за Гринвічем 28/04/2022 р.
Російсько-українська війна 2022 р.
автор: www.twitter.com/JominiW
Кривий Ріг
Вознесенськ
Нова Одеса
Миколаїв
Одеса
Херсон
21st NG
126th SCB 1x BTG
60th Mech
11th GAAB 1x BTG
205th SMRB 22nd AC 1x BTG
49th CAA
33rd MRR 20th GMRD 1x BTG
34th SMRB 22nd AC 1x BTG
7th GALD
56th GAAR 7th GAAD 1x BTG
80th Aasit
28th Mech
127th SRB SMD 1x BTG
10th SSPB SMD 1x BTG
5th NIB
35th MCB
124th TD
22nd AC
255th MRR 20th GMRD 1x BTG
5th Tank
122nd TD
1st NIB
SOF
MASS

Повільний,

обережний, методичний рух уперед, що залежить не від «офіційних

приписів», а від «ситуації на місцевості». Бачимо, що 113-та танкова бригада очолює західний фланг цього контрнаступу.

Видається, що з російського боку протистоять 4-5 уже доволі побитих та вичерпаних батальйонних груп, які складаються з підрозділів 437-го мотострілецького полку та двох полків морської піхоти, посилених тим, що в народі вже називають «донбаським м'ясом» (тобто підрозділами погано тренованих сепаратистів). 113-та бригада ввійшла в Цупівку, проте російські частини там усе ще чинять опір.

Далі на схід 92-га механізована наступає на Липці та Байрак, де тримає оборону одна БТГр, яку складає 61-ша бригада морської піхоти. В принципі 92-га вже визволила Байрак.

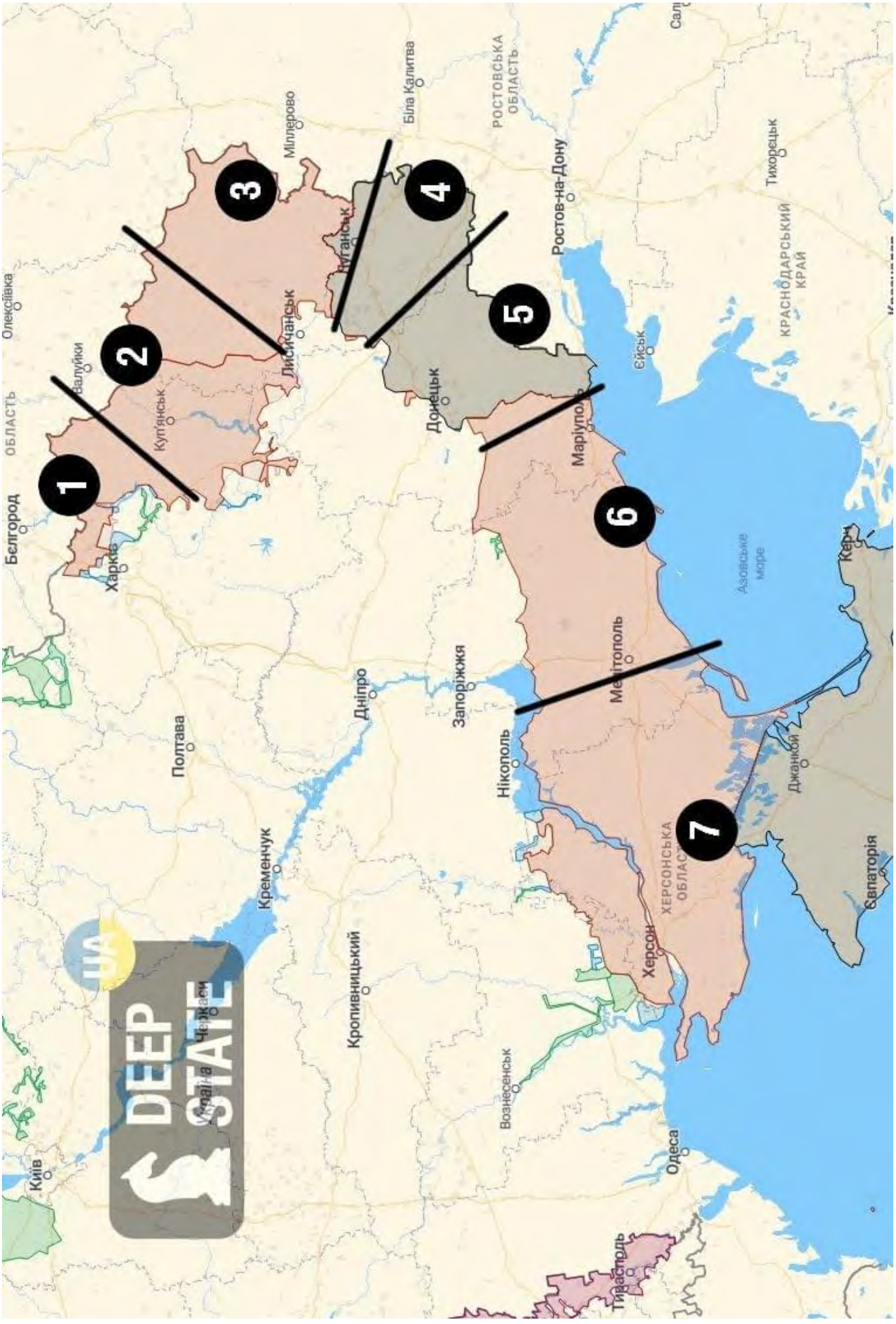
Не відстають від неї 227-ий батальйон тероборони та батальйон Шейха Мансура (чеченці, що воюють за Україну) https://twitter.com/markito0171/status/1523674416408035331 , які зачистили села Верхній Салтів, Замулівка і т. д. і взяли в полон масу ворогів https://twitter.com/34exorcist34/status/1523739091644280833?.

У Руській Лозовій вони захопили великий склад боєприпасів… До речі, Українські Спеціальні Фермерські Війська – читай «люди на тракторах» – попрацювали тут також… https://twitter.com/34exorcist34/status/1523674514865147905

Словом, не дивно, що російська 61-ша бригада провалила контратаку на Старий Салтів 5 травня.

Коротше, ситуація на цьому напрямку «напружена, але добра»: скоріш за все, вона обернеться великою поразкою армії рф.

2. «ПОГАНІ НОВИНИ»

На північ від Лиману російська 30-та мотострілецька бригада взяла Середнє і зайшла в Шандриголово.

- Видається, що позиції української 57-ої моторизованої зазнали надто багатьох артилерійських ударів та ще більше атак спецназу. Поклавши руку на серце, скажу, що боронити позиції в великому лісі дуже непросто (так само, як і атакувати ці позиції).

(До речі, це «класична» тактика росіян: день чи два обстрілювати територію, особливо вночі, а тоді вранці-рано атакувати спецназом, доки підтягуються головні сили. Саме ця тактика і є основною проблемою української оборони і саме тому ми бачимо так мало відео – або читаємо так мало звітів – в яких розповідали б, що от українці вразили ще один російський конвой своєю артилерією).

3. ЩЕ БІЛЬШЕ ПОГАНИХ НОВИН…

Саме ситуація на 20-30 км. ще далі на схід турбує мене найбільше.

На південь від Зарічного по одній батальйонній групі з 15-ої мотострілецької та 74-ої механізованої бригад (за підтримки великої кількості спецназу) наступають до і через Сіверський Донець.

Зверніть увагу:

- на відміну від захисників – українських 95-ої (Сіверськ) та 74-ої (Білогорівка) аеромобільних бригад – усі російські підрозділи є «свіжими», тобто з'явилися на полі бою порівняно недавно й тому ще майже при повній силі. **Тим часом, спецназ створює захисникам купу проблем не лише тому, що може використовувати місцеві ліси як добре прикриття, але й оскільки вміє битися в майже такій самій манері, як і українці – тобто «децентралізовано».**

Зараз на західному фланзі цього наступу росіяни досягли Сіверського Дінця в Закітному й відтак заблокували дорогу, що з'єднує цей населений пункт з Лиманом.

Як вже повідомляли вчора, вони звели понтонний міст «в районі Сіверська»:

- вочевидь, він був на 2 км. північніше від Білогорівки. Український бік спершу майже нічого не повідомляв про події на цій території (крім як про бомбардування школи в Білогорівці, де загинуло 60 цивільних). Потім повідомили, що міст було зруйновано й при цьому оперативно-тактична група «Схід» знищила 200 окупантів.

І все-таки, тобто після цього всього, українці повідомили, що у росіян там два мости…

Вчора вони повідомили, що обидва знищені, але також, що «малі підрозділи» (очевидно, 60–70 осіб спецназу та 3–4 БМП-2) змогли перетнути ріку. Пізніше повідомили про появу росіян у лісі між Серебрянкою та Шипилівкою. Найгірше, що сьогодні вранці уже йдеться про те, що ріку зміг перейти «більший підрозділ», та ще й пробитися у напрямку Білогорівки. І все це на додачу до офіційних підтверджень про відхід з Попасної, «по той бік» поля бою, але менше ніж за 40 км…

[Див. карту]

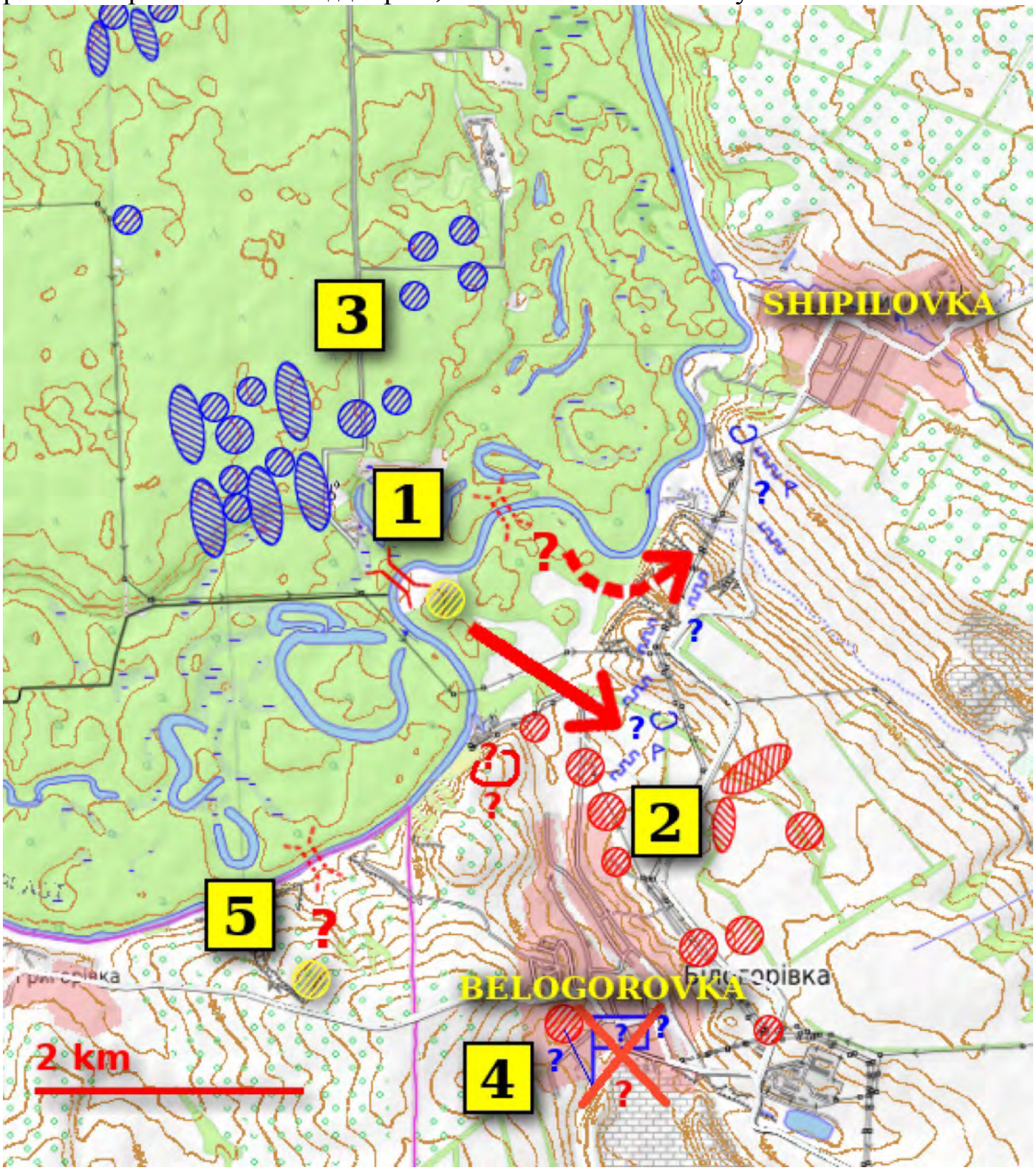
Забудьте — або принаймні проігноруйте — усі балачки про «зраду» та/або «те, що сталось Білогорівці – не проблема».

Звісно, будь-який серйозний ворог, а українці саме такий ворог (і вони уже розгорнули там першу батарею M777 : https://twitter.com/34exorcist34/status/1523626443737268224), зробить усе можливе, аби знищити міст. Тому подумайте, як це – побудувати понтонний міст під жорстким артилерійським вогнем, виживіть при цьому, а потім жартуйте…

Перш за все:

- офіцери російської армії можуть не мати такої ж підготовки, як їхні західні та українські колеги. Але вони чітко знають, що таке «міст» і «плацдарм». Де б він не був, це їхній ***Schwerpunkt*** [місце головного удару – ред.], їхній фокус — і вони збираються вкласти всі свої ресурси у переправу, убезпечити та

розширити плацдарм, а потім наступати з нього.

Неважливо, скільки мостів українці зруйнували там біля Білогорівки:

- росіяни планують привезти більше обладнання, і побудувати новий міст, а потім два, і, якщо потрібно, чотири і п’ять, Вони збираються залучити всю артилерію та авіапідтирмку, які тільки зможуть отримати, аби захистити створений плацдарм.

Тому ігноруйте всі ці онлайн-жарти про їхні затонулі мости, танки та БТРи чи вантажівки, які впали з мосту.

Ігноруйте будь-кого, хто вважає цю ситуацію неважливою: ці люди демонструють некомпетентність.

Для росіян не мають значення ні 20 затонулих мостів, ні 50 затонулих вантажівок. Їм важливо лише, що у них є війська на південному боці й що вони закріпили плацдарм. Якщо вони можуть звідти направити навіть два з цих підрозділів на Білогорівку (і майже напевно йдеться про спецназ), це означає – вони відчувають, що убезпечили плацдарм, а зовсім не те, що вони знищені і «це взагалі не проблема».

Так, значна частина цих міркувань є «дедукцією з уривків і шматочків». Але якщо навіть лише половина того, що я написав вище, — це «правда», то ми маємо не «погані», а «жахливі» новини.

Це означає, що росіяни прорвали українську лінію оборони, а, враховуючи, що «навіть» соціальні мережі (поміж іншим і я) завжди «запізнюємось із новинами» на 12–24 години, цілком можливо, що тим часом вони просуваються на Сіверськ або діють у тилу зосередження українських військ у Сєвєродонецьку-Лисичанську.

…і тепер ми повинні очікувати, що росіяни на сході спробують пробитися їм назустріч. Чи то з Попасної, чи то з Авдіївки, для цього вони поки зосередили десь 5–6 (якщо не більше) «додаткових» БТГр, привезених з Маріуполя.

Якби мене спитали, я би відповів - **це вирішальна битва другого етапу цієї війни** (або, якщо хочете, російського «Плану Г»).

[Майже водночас із постом Тома Купера з’явилося повідомлення про знищення всіх наведених росіянами понтонних переправ. Кількадесят солдатів рф залишилися на контрольованому українцями березі – зараз там зачищають територію від окупантів: https://www.pravda.com.ua/news/2022/05/10/7345233/ - ред.].

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 73.

Том Купер продовжує непокоїтися через ситуацію під Білогорівкою – він стверджує, що там **прорив і виникає загроза оточення наших військ у Лисичанську-Сєвєродонецьку**.

У соцмережах і справді можна знайти лише окрушини інформації, але більшість сходяться на одному:

> - росіяни знову і знову зводять понтонні мости, а їх знову й знову руйнують, вибиваючи окупантів.

ЗСУ працює й ЗСУ працює дуже добре.

Але Купер продовжує непокоїтись. Утім, цілком можливо, він помиляється, що до кінця допису сам і припускає.

Оригінал: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-10-may-2022-e7598e3d0f57

За переклад дякую Микола Ковальчук і Anton Shygimaga

2022-05-11

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 10 ТРАВНЯ 2022

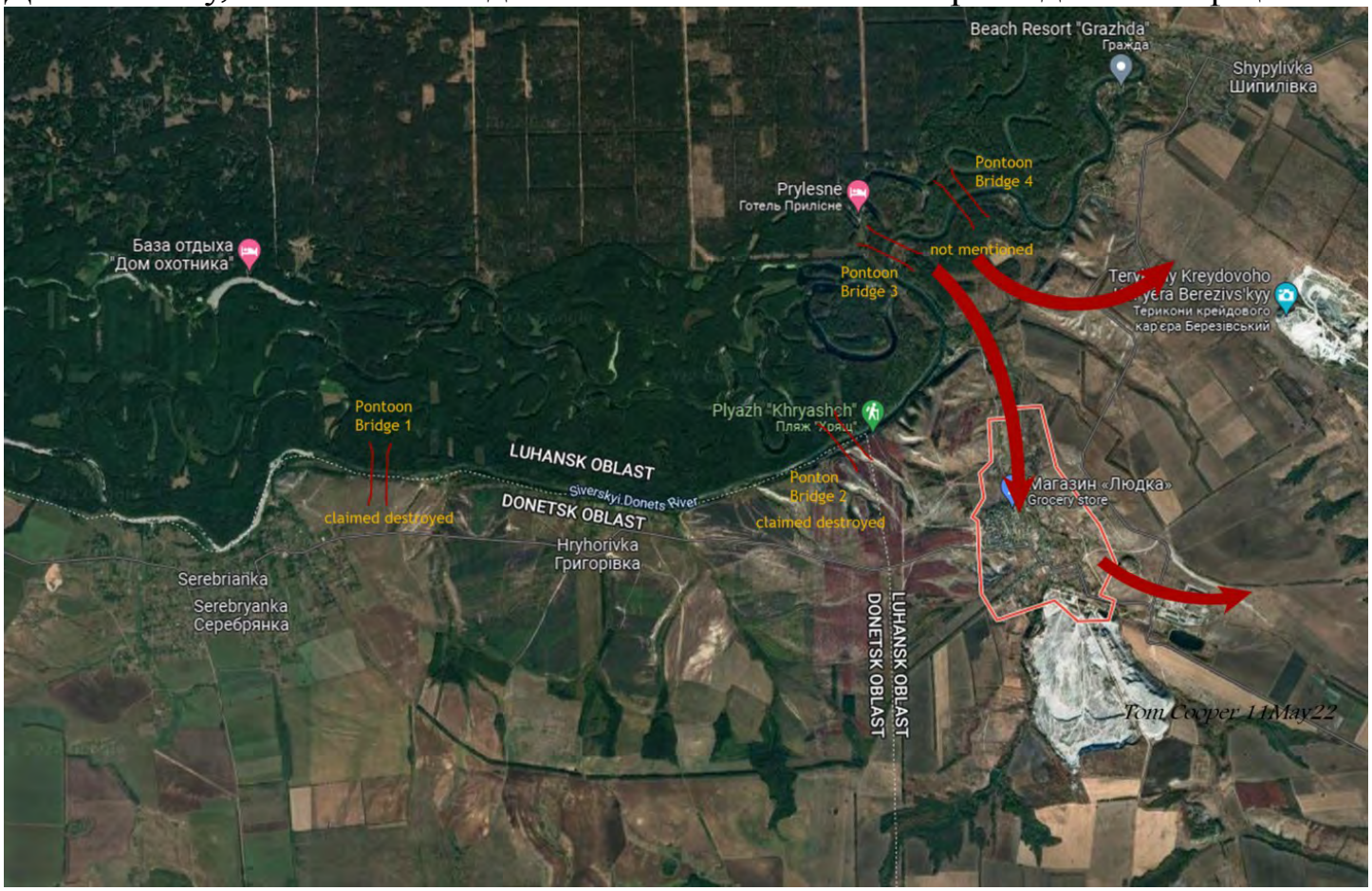
Всім добрий ранок!

[допис опубліковано 11 травня близько 11:00 ранку за Києвом]

Не можу нічого вдіяти: **мене досі не втішають події довкола Сіверського Дінця**. Тож, зробив для вас «нашвидкоруч» іще один звіт, спробую пояснити, чому я не маю спокою.

А причина криється у… ну, у **«повній тиші нагорі», помноженій на «звичне нахваляння внизу» з українського боку**.

Для початку, нічого з наведеного нижче поки не оприлюднено «офіційно»:

- в кращому випадку це – «добірка уламків та кавалків інформації», рясно здобрена дедукцією на підставі минулого досвіду.

Що мені відомо про ситуацію на цей момент – міститься на наведеній нижче мапі. [Див. карту 1].

Тут нам варто звернути увагу на наступне:

- Десь із місяць тому подібну ситуацію ми спостерігали на південь від Ізюма: російська атака у формі кліщів насувалася з обох флангів біля міста. Їм вдався прорив на заході, тож вони проклали два понтонних мости через Сіверський Донець, перетнули річку та продовжили наступ.

Усі неофіційні українські джерела писали:

- «ой, це не проблема, ми їх зруйнували», та підкріплювали повідомлення фото/відео зі «зруйнованими понтонними мостами, втопленими танками та іншою технікою».

Тепер гляньте, як відтоді змінилися мапи:

- очевидно, що зруйновані тоді мости – у кращому випадку – були лише тимчасовим успіхом. Так, вони дійсно вибили один міст, але росіяни

скористалися іншими мостами і продовжили переходити на південний берег – а тоді поперли далі на південь. Зараз ми вже всі знаємо, як розгорталися бої та де вони зараз (тобто, армія РФ точно не відступила до Ізюму).

Що ж до «ситуації довкола Сіверського Дінця й Білогорівки», гадаю, справи – значно гірші.

Ось – приблизні причини таких моїх висновків:

1) Наскільки мені відомо, усі офіційні українські джерела – ні пари з вуст про цей бій – так само вони мовчали про російський прорив на півдні від Ізюму;

2) усі наявні неофіційні джерела пишуть про знищення одного чи двох мостів;

3) єдиний офіційний звіт, який я знайшов, сповіщував про руйнування лише одного моста біля Білогорівки https://www.pravda.com.ua/eng/news/2022/05/10/7345385/

4) хоча (неофіційні) російські джерела точно пишуть, що вони звели (щонайменше) чотири мости, і

5) будь-які відомі мені українські джерела нічого не писали про руйнування ще двох критично-важливих мостів.

*[Ми не маємо можливості доводити Тому Куперу протилежне, проте наголосимо, що в учорашньому повідомленні від Глави Луганської ОВА Сергія **Гайдая** українською (на відміну від англійського перекладу, який цитує Купер), сказано про знищення ВСІХ понтонних мостів, які окупанти встигли звести через Сіверський Донець https://www.pravda.com.ua/news/2022/05/10/7345233/ – ред.].*

Натомість, всі масово й урочисто відзначають просування військ на північ від Харкова, на підступах до російського кордону.

Це – видатне досягнення, тож я все чудово розумію, але перепрошую:

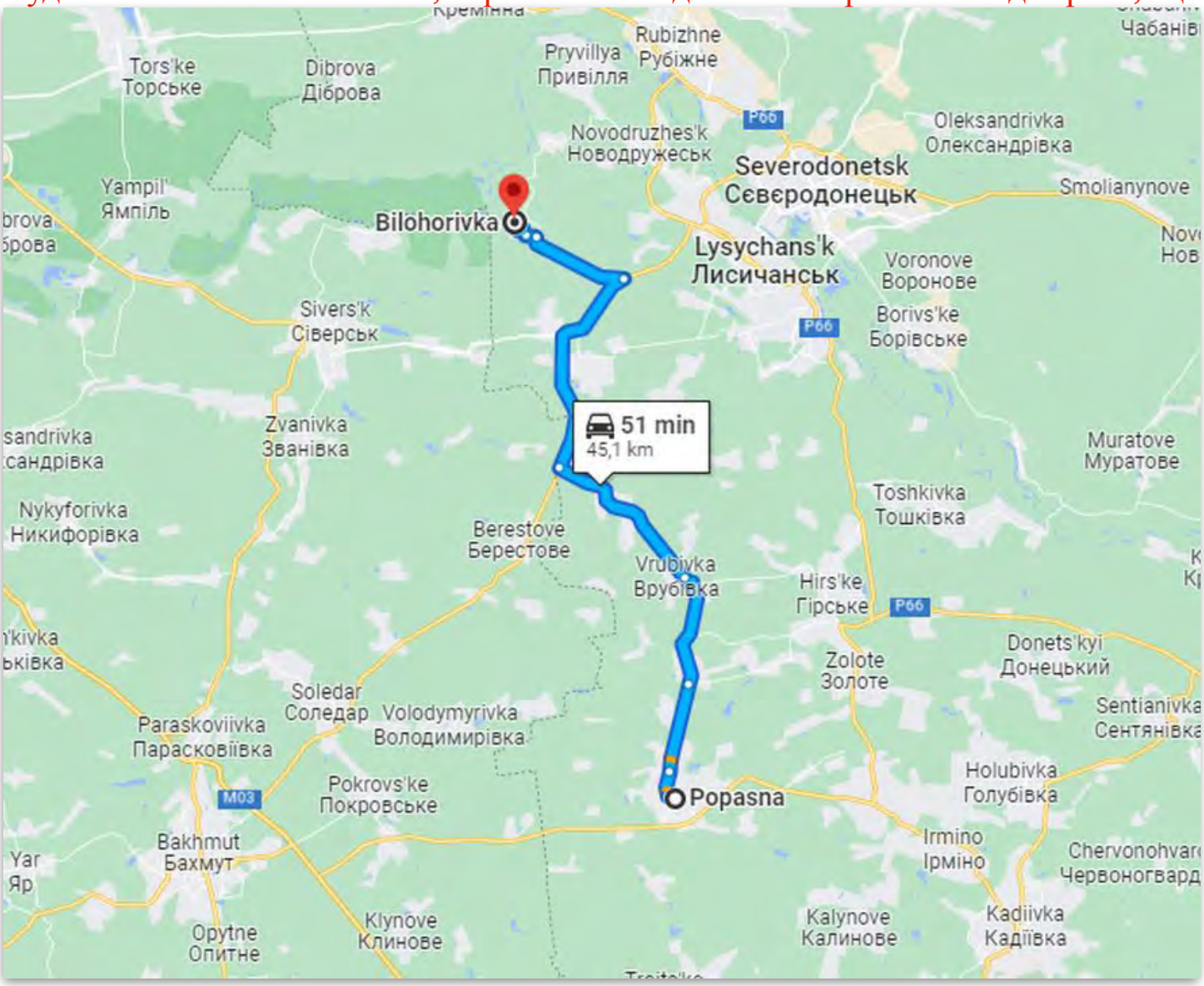
- ігнорувати проблеми – не надто добра ідея. Ба більше – поступово стає очевидно, що росіяни ‘просто послабили свої позиції на північ від Харкова, щоб підтримати ті підрозділи, що перетинають Сіверський Донець… або що вони не бралися б до зведення навіть одного моста, не забезпечивши собі попередньо плацдарм на південному березі.

[Так, а ще раніше окупанти змушені були спершу «послабити свої позиції» під Києвом, а потім і взагалі залишити їх, «щоб підтримати підрозділи» на Донбасі. ***Поміж іншим, це майже напевне означає, що боєздатних підрозділів у них меншає****. – ред.]*

Ще одна причина хвилюватися — фото з дронів, як у серії нижче [ФОТО 2, 3, 4, 5]. Нібито вони означають щось на зразок «ми їх бачимо, все під контролем». Даруйте, але побачити когось/щось — це одне, а знищити когось/щось — зовсім інша справа.

Разом з тим, судячи з кількості (зовсім неушкоджених) броньованих бойових машин, які можна порахувати на цих фото, здається, російська армія «спускає» одним мостом цілу БТГр (близько 50–60 броньованих машин). А це лиш один із мостів, ще один я вважаю «приманкою»: не забувайте, є ще три такі мости.

Судячи з кількості мостів, про які повідомляють російські джерела, це

означає, що росіяни задіяли в цій операції «принаймні» чотири БТГр — на лінії фронту завдовжки 10 км.

Тепер згадайте, що я вчора казав про російську армію та її любов до «переправ» і «плацдармів», а ще — відносну — наближеність цієї території до центральної частини лінії розмежування, особливо до Попасної, де зараз також зосереджено російські війська (включно з БТГр «вагнерівців» та принаймні однією БТГр 150-ї мотострілецької дивізії). [Див. карту 2].

Навіть побіжний погляд на мапу все пояснює:

- швидкий наступ із ***Білогорівки*** на ***Попасну*** — відстань 45 км дорогою Т1302 — в обхід українських укріплень під Лисичанськом дозволить оточити велике угруповання українських сил під ***Сєвєродонецьком***.

Насправді, так увесь північний сектор лінії розмежування було б якщо не зруйновано, то принаймні оточено.

І навіть більше:

- на відміну від марень про «стратегічні» наступи зі, скажімо, Ізюма на Барвінкове, а потім на Запоріжжя, росіянам вистачить сил та постачання для отакого «оперативного» заходу.

Справді, сьогодні вранці з'явилися повідомлення про бомбардування Гірського https://www.pravda.com.ua/eng/news/2022/05/11/7345430/ — як на мене, це означає: «щось відбувається уздовж тієї дороги».

Тож я припускаю, що — за задумом, який я поки називаю «російським планом Ґ» — це і є російський «Schwerpunkt», тобто їхня головна операція: її не варто недооцінювати.

Висновок простий:

- нехай хтось нагорі (у Києві) буде такий ласкавий пояснити, що відбувається між Білогорівкою та Попасною. Ні, я не вимагаю «швидких і легких» перемог, але засвідчити розуміння того, що «щось відбувається» і ситуація серйозна, — точно не зашкодить.

ПРАВКА:

О, так, я щиро сподіваюся, що цілковито помилився щодо цього всього. *[Ми теж, Томе Купер, дуже на це сподіваємося – ред.]*.

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 74.

Том Купер сьогодні швидкий, лаконічний і з добрими новинами.

Так, він визнає свою вчорашню помилку.

Й хоча вранці були повідомлення, що окупанти знову звели понтонний міст (здається, вже сьомий), будемо сподіватися, що місця там вже пристріляні нашою артилерією. Й що недаремно Білогорівку порівнюють із Чорнобаївкою.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-12-may-2020-6fe4a31959b9

За переклад дякуємо Anton Shygimaga

2022-05-12

ТОМ КУПЕР

УКРАЇНА, 12 ТРАВНЯ 2022

Всім доброго ранку!

[допис опубліковано 12 травня близько 10 ранку за Києвом – перекл.]

Заздалегідь перепрошую, сьогодні маю обмаль часу. Тому, пропоную вам лише дві цікавих новини.

1.

Перша пов'язана із російським плацдармом біля ***Білогорівки***, на цю тему хтось написав отаку історію:

> What I did to destroy Russian Pontoon Bridge over Siversky Donets [«Що я зробив, щоб зруйнувати російський понтонний міст на Сіверському Дінці»: https://threadreaderapp.com/thread/1524506104192974849.html, у треді від імені інженера ЗСУ йдеться про розвідку імовірного місця налагодження мосту та ефективне знищення ворога – перекл.].

Якщо цей пост справжній, то він загоює наслідки мого «Синдрому російського плацдарму».

Геолокація показує, що вже станом на 8 травня на Сіверському Дінці було знищено три понтонних мости РР-205 https://twitter.com/GeoConfirmed/status/1523271692424204288

1 на схід від Дронівки: 48.938486 38.060246 або 48.938332, 38.059901

2 на північ від Білогорівки: 48.950473, 38.226771 або 48.950469, 38.2271234

https://twitter.com/olehbatkovych/status/1524405611823251456

До речі, видається, що у цій контратаці була задіяна артилерія 17-ї танкової бригади: якщо це дійсно так, відтепер більше не зватиму її «нещасливою».

2.

Інша штучка, яка здалася мені вчора доволі цікавою, – теж стосується мостів.

У медіа було багато повідомлень – тож це вже ні для кого не є таємницею – що **останній місяць**, у відповідь на поставки важкого озброєння та відповідних боєприпасів країнами НАТО, **росіяни організували інтенсивну кампанію з перешкоджання роботі української залізничної системи**.

- Спочатку, такі операції втілювалися за допомогою крилатих ракет на кшалт Х-101 та Х-555 (за кодуванням НАТО «AS-15 Kent»). Їх застосовували виключно зі стратегічних бомбардувальників – таких як Ту-95 та Ту-160 (КБ Туполєва). Досить часто росіяни також використовували ракети 3М-54 «Калібр» (‘SS-N-27 Sizzler’) наводного та підводного базування.

- Мірою зменшення запасів Калібрів вони почали застосовувати ракети Р-600 «Онікс/Яхонт» з берегових ракетних комплексів «Бастіон-П» («SS-C-5 Stooge») з окупованого півострова Крим.

…і, звісно, вони повсякчас застосовують балістичні ракети штибу 9К720 «Іскандер» («SS-26 Stone»): https://www.youtube.com/watch?v=fGnp5fHJfkg

Десь два тижні тому (якщо не раніше), росіяни вичерпали запаси балістичних та крилатих ракет настільки, що вони почали застосовувати свої старі Х-59 («AS-13 Kingbolt»):

- **вони за своєю суттю є тактичними керованими ракетами із оптико-електронним керуванням, що мають радіус дальності близько 100-150 км** (росіяни заявляють про значно більший радіус, однак, російські агітки та реальність – то дві зовсім різних речі). Ці ракети застосовують із винищувачів-бомбардувальників Су-34 КБ Сухого, однак більша частина екземплярів, «що досі працюють» у ПКС рф – настільки старі (вони виготовлені у пізніх 80-х та ранніх 90-х), що агентурна розвідка доповідає: близько 60% цих ракет не спрацьовують під час

запуску (тобто, ще задовго до бодай приблизного підльоту до цілі). Більше вам скажу: скеровування ракет на кшталт Х-59 в умовах бою – аж ніяк не «весела» справа…

До чого це я:

- вчора спливло відео, на якому, згідно з твердженнями, показано пуск двох ракет Х-22 («AS-4 Kitchen») з бомбардувальника Ту-22М-3: https://twitter.com/200_zoka/status/1524326248092164096

Мушу зізнатися: я двічі передивлявся відео, бо очам своїм не вірив.

Перші прототипи Х-22 розробили – ще у далеких 60-х – для ударів по сильно захищеним наземним цілям – таким як авіабази, великі установки ППО або сильнозахищені наводні цілі на кшталт авіаносців.

- З огляду на те, що ця зброя розроблялася у 1960-х, вона стара: це щось типу «полуторного покоління» радянських керованих ракет.

Не дивно, що у «режимі атаки по наземних цілях» її «кругове імовірне відхилення» складає майже 5 кілометрів. Саме через це у 60х ці ракети зазвичай оснащували ядерними боєголовками. Звісно, для них розробили і конвенційні боєголовки, і протирадарний варіант:

- у 70-х роках – разом із новенькими на той час бомбардувальником Ту-22М – ця ракета вважалася найбільшою загрозою авіаносцям США.

В останні кілька років з'являлися повідомлення про оновлення стандартного оснащення Ту-22М до ракет Х-32.

- Однак, з огляду на поганий стан російського високотехнологічного сектору (після втрати москвою доступу до понад 50 українських дослідних інститутів у 2014-му), та на «токсичність» цієї зброї (через її паливо), я маю дуже великі сумніви щодо оновлення.

У будь-якому випадку, схоже, що тільки зараз Х-22 пройшли бойове хрещення. Гадаю, із цим також може бути пов'язана низка повідомлень від української сторони про «містичні вибухи» далеко від будь-яких значних об'єктів, що з'являлися в останні кілька днів.

На фото нижня частина бомбардувальника Ту-22М-3 під час зльоту: чітко бачимо дві ракети Х-22/AS-4.

***

№ 75.

«The times»: Русский батальон уничтожен при попытке форсировать реку смерти (УПД пишуть що русня таки пізніше прорвалась там і тисне наших, блін)

https://www.thetimes.co.uk/article/russian-battalion-devastated-as-it-crosses-river-989vvnj9v

2022-05-13

В минувшие выходные российская армия потеряла почти целый батальон при попытке форсировать реку на востоке Украины.

По оценкам, более 70 танков и боевых бронированных машин были уничтожены и, возможно, 1000 солдат убиты в результате одного удара украинских сил.

В одном из самых тяжелых боев войны артиллерийские обстрелы и авиаудары опустошили батальон, когда он использовал понтонный мост, чтобы попытаться пересечь реку Северский Донец в воскресенье.

Нападение на берега реки, протекающей с запада на восток между сепаратистскими Донецкой и Луганской областями, нанесло серьезный удар по российским силам, пытающимся добиться значительных успехов на Донбассе.

Река, которая соединяет юг России с востоком Украины, является одним из нескольких естественных барьеров, препятствующих продвижению бронетехники на территорию, удерживаемую Украиной.

Украинская армия опубликовала фотографии и видеоизображения с беспилотников, на которых видны обгоревшие обломки более 50 машин, пораженных снарядами. В Генштабе вооруженных сил сообщили, что батальон был захвачен понтоном при попытке окружить Лисичанск и Северодонецк и атаковать город Лиман, расположенный примерно в 17 км от реки.

Солдаты 17-й украинской танковой бригады, как полагают, в прошлую пятницу заметили наращивание сил на российской стороне реки и передали разведданные ближайшим артиллерийским и авиационным расчетам. Они использовали беспилотники, чтобы отслеживать признаки того, что русские строят переход.

Украинский офицер по обезвреживанию взрывоопасных предметов по имени Максим заявил, что координировал нападение после того, как определил

место, где, вероятно, будет построен мост. Ему было приказано исследовать местность в субботу, и он предложил место.

Используя дальномеры, он подсчитал, что идеальная точка пересечения должна иметь ширину 80 м, а это означает, что батальон должен соединить восемь секций понтона, чтобы завершить наплавной мост.

> *«Я знал, что для устройства такого моста потребуются моторные лодки», — написал он в Twitter. «И это заняло бы у них по крайней мере два часа работы».*

Русские двинулись на следующий день, поджигая близлежащие поля и леса, чтобы замаскировать свои передвижения. Обороняющиеся части были подняты по тревоге звуком двигателей танков и моторных лодок. Через несколько минут они открыли сильный огонь из гаубиц и авиаударов.

> *— Артиллерия была готова, — сказал Максим. «Через 20 минут после того, как [наша] разведгруппа подтвердила, что русский мост монтируется, против российских войск открылась тяжелая артиллерия, а затем вмешалась и авиация».*

Офицер, прошедший перед вторжением командировку в Донбасс, добавил: «Такого тяжелого боя я в жизни не видел/не слышал».

Целых 50 автомобилей пересекли реку, прежде чем мост был частично разрушен прямым попаданием, в результате чего солдаты оказались в затруднительном положении и беззащитны.

> *«После одного дня боя... мост рухнул», — добавил Максим. «Некоторые российские силы застряли на украинской стороне реки без пути назад. Они пытались убежать по сломанному мосту. Потом попытались устроить новый мост. Авиация начала массированную бомбардировку местности и уничтожила там все останки русских и другие мосты, которые они пытались построить».*

Анализ аэрофотоснимков свидетельствует о том, что к понедельнику было уничтожено 73 танка Т-72 и Т-80, боевые бронированные машины БМП, бронированные тягачи, буксир и другая техника. Обгоревшие остатки понтона также были видны с неба.

Количество российских потерь трудно подтвердить, но, по данным украинских военных, могло быть убито от 1000 до 1500 солдат. Военные эксперты сказали, что это число, вероятно, было большим, потому что силы были бы сосредоточены вокруг перехода. Несмотря на потери, батальоны

могут позволить себе пожертвовать тремя четвертями своей техники и при этом вести боевые действия.

Разведка из Киева сообщила, что российские войска придерживаются своей стороны реки и «пытаются удержать позиции на правом берегу».

Представитель министерства обороны США заявил на брифинге во вторник:

> *«Мы по-прежнему оцениваем российские сухопутные силы на Донбассе как медленные и неравномерные», возможно, из-за сложной топографии Украины. Пересечение его рек было головной болью для сил вторжения.*

Джек ***Уотлинг***, старший научный сотрудник аналитического центра Королевского института объединенных служб, сказал, что

> *переходы через реки опасны. Он добавил, что за мостами можно следить, и они становятся «зонами смерти».*
>
> *«Большая часть сил концентрируется по обе стороны реки», — сказал он. «В прошлом отвод вражеских войск был жизненно важен для успешной переправы. Сегодня это стало сложнее из-за увеличения*

дальности стрельбы и охвата датчиков».

Он добавил, что

> *русские провели много успешных операций по переправе через Украину, но эта атака подчеркивает «значительные издержки», если силам не удастся обмануть врага.*

Джеймс ***Роджерс***, соучредитель аналитического центра Совета по геостратегии, сказал:

> *«Это явная неудача для русских и победа для украинцев. Украинцы не только уничтожили значительное количество российских подразделений, но и помешали русским занять реку в этом месте.*
>
> *Это будет иметь последствия для боевой мощи России в регионе и, возможно, для морального духа войск».*

***

№ 77.

Дані вказують, що Росії бракує ресурсів для наступу в районі Ізюму – ISW

СВІТЛАНА КІЗІЛОВА

2022-05-13

ІНФОГРАФІКА THE INSTITUTE FOR THE STUDY OF WAR

Російські окупанти можуть відмовитися від намагань оточити українські війська уздовж лінії Ізюм-Слов'янськ-Дебальцеве через невдалі спроби наступу. Сили, що залишилися, будуть перекинуті, аби добитися хоча б якогось успіху в напрямку Сєвєродонецька та Лисичанська.

Джерело: дані Інституту вивчення війни (The Institute for the Study of War, ISW)

Деталі: Станом на 12 травня російські війська скоріш за все контролюють майже все Рубіжне та місто Воєводівка на північ від Сєвєродонецька. Найімовірніше, найближчими днями загарбники вчинять спробу почати наземний наступ на Сєвєродонецьк або його околиці.

Відносний успіх російських військ біля Сєвєродонецька в поєднанні з їх невдалими спробами просунутися вперед зі сторони Ізюма та помітним зниженням сили атак свідчать про те, що Росія, можливо, відмовляється від Ізюмської осі.

В ISW додають, що дані про просунення російських військ в Попасній на північ, у бік Сєвєродонецьк-Лисичанськ, а не на схід до траси Слов'янськ-Дебальцеве, підтверджують цю гіпотезу.

Дослівно: "Неясно, чи зможуть російські сили оточити, не кажучи вже про захоплення, Сєвєродонецьк і Лисичанськ, навіть якщо росіяни зосередять свої зусилля на цій значно зменшеній цілі. Протягом цієї війни російські наступи завмирали щоразу, коли вони стикалися з забудованими територіями, і навряд чи ці райони стануть виключенням.

Нові повідомлення про деморалізацію та відмову вести бойові дії серед російських підрозділів свідчать про те, що ефективна бойова **потужність російських військ на сході залишається низькою** і може знизитися ще більше. Більше того, якщо росіяни припинять просування з Ізюма, українські війська зможуть зосередити свої зусилля на обороні Сєвєродонецька-Лисичанська або, а у гіршому для РФ випадку, на прориві російського оточення до взяття під контроль цих населених пунктів.

Український контрнаступ навколо Харкова також змушує російське командування робити важкий вибір. Міністерство оборони Великої Британії повідомляє, що російські війська, відведені від Харкова, були перекинуті на Рубіжне та Сєвєродонецьк".

Деталі: Водночас констатується, що російські війська зміцнюють свої позиції на острові Зміїний, намагаючись заблокувати українські морські комунікації та можливості в північно-західній частині Чорного моря на підступах до Одеси.

Основні зусилля РФ, зазначає ISW, наразі сконцентровані на сході України.

***

№ 78.

Росіян витісняють з Харківщини. На Донбасі – важкі бої на всіх напрямках, хоча на всіх напрямках ворог зазнає значних втрат. Купер продовжує хвилюватися за форсування Сіверського Дінця, але визнає, що окупантів там поклали тонами.

Поволі підходить натівське озброєння…

Азовсталь тримається…

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-10-11-12-may-2022-cfd65b518a4d

Дякуємо за переклад: Микола Ковальчук і Тетяна Саніна

2022-05-13

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ 10, 11, 12 ТРАВНЯ 2022

Доброго ранку всім! [Звіт опубліковано об 11:00 за Києвом – перекл.]

Чим далі, тим важче уникати сарказму, підсумовуючи події на полях битви в Україні. Але я спробую.

1. СТРАТЕГІЯ

За останні кілька днів озвучили єдину справді важливу на дипломатичній арені ідею – Путін зараз виступає проти вступу України не лише до НАТО, а й до ЄС. Думаю, все йде до того, що повториться історія з Фінляндією, Швецією та НАТО…

11 травня МО України оголосило про втрати Нацгвардії:

> **З 24 лютого в боях загинув 501 нацгвардієць, 1697 отримали поранення. Крім того, Генштаб оголосив, що росіяни випустили 788 балістичних і крилатих ракет. Хм, хіба це не значно менша цифра, ніж 2125, яку оголосили «Люди, що потребують свіжого повітря» [Пентагон – перекл.] 2 травня, і менша, ніж 2014 ракет Зеленського, про що він зазначив 5 чи 6 травня…?**

2. ПОВІТРЯ

Останні три дні росіяни продовжували гатити балістичними та крилатими ракетами по Україні, але загальна кількість таких атак значно зменшилася.

Більше того,

- вони, головним чином, використовують Х-22 і Х-59, жодна з яких не може проникнути глибше в Україну. Наскільки я знаю, найдальший удар за останні кілька днів було завдано по Кременчуцькому НПЗ на річці Дніпро, приблизно за 160 км на північ від Дніпра (міста). Те саме місце вже було під ударом 24 квітня: тепер у нього влучили чотири ракети (ймовірно, Х-22). Миколаїв знову зазнав удару. Ще однією ціллю, російського авіанальоту, став Новгород-Сіверський на Чернігівщині, де загинуло щонайменше троє та 19 отримали поранення під час удару по місцевій школі. Я думаю, що потрібно бути справжнім членом "вишєстоящіх органів", щоби зрозуміти мету марнування ресурсів на такі цілі.

Військовослужбовці 81-ої окремої аеромобільної бригади (розгорнутої на південь від Ізюма) заявили, що збили російський Мі-24 за допомогою ПЗРК FIM-92 Stinger. Також повідомили про Ка-52, збитий за допомогою ПЗРК Перун, десь далі на схід, але я не зміг знайти більше деталей.

Зі свого боку, ВПС України зосереджують усі свої повітряні удари по російській армії в районі Білогорівки. Схоже, саме тому що це місце несуттєве і його варто ігнорувати у звітах... [це сарказм – перекл.] Принаймні, здається, вони не зазнали жодних втрат за останні три дні.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

Українські підрозділи скоро дістануться кордону, проте відомо, що російська армія перегруповується, щоб запобігти їхньому просуванню.

Найцікавіше в цьому контрнаступі, що

- українці звільнили чимало сіл довкола Рубіжного [Харківської області — перекл.], на північ від Старого Салтова: отже, вони тепер менш ніж за 20 км — тобто на відстані артилерійського удару — від Вовчанська: це важливо, бо залізничне сполучення росіян із Бєлґородом проходить через Вовчанськ, а це головна лінія постачання російських військ біля Ізюма. Гадаю, ближчими днями можемо побачити зняті дронами відео знищених поїздів (за наявної ситуації це принаймні надихатиме).

Ізюм…

За минулі 4-5 днів постійно надходять повідомлення щодо українського наступу на північному заході від ***Ізюма***. Але поки немає підтверджень щодо їхнього просування або звільнених населених пунктів.

- Мені здається, українські артилеристи просто влаштували тут собі «навчальну практику» зі своєю новою 155 мм натівською артилерією і розносять передові позиції росіян. Можливо, у взаємодії з силами спецоперацій за лінією фронту та/чи всюдисущими дронами.

Лиман…

Триває наступ росіян по лінії фронту між ***Олександрівкою***, ***Шандриголовим*** та північним краєм ***Новоселівки***.

- Більшість ***Шандриголового*** наразі під їхнім контролем, але решта цієї ділянки фронту тримається. Українці заявили, що протягом минулих 4-5 днів знищили тут близько 40 одиниць різної техніки, зокрема низку танків Т-72 і Т-80.

[Див. на фото].

Якщо це правда, маємо підтвердження, що тут було задіяно 90-ту танкову дивізію, а її загальні втрати тягнуть на добру батальйонно-тактичну групу.

Ну хоч росіяни можуть потішити себе тим, як добре працює їхнє технічне забезпечення, скажімо, ця броньована ремонтно-евакуаційна машина, що евакуює підбитий Т-72Б3: https://youtu.be/KVTHQn-Rrzc

Ямпіль…

Наразі під контролем росіян, ***Озерне***, що на півдні, зазнає від них важких артилерійських обстрілів.

Білогорівка…

Короткий зміст попередніх серій:

- наразі очевидно, що 7 травня росіяни звели понтонну переправу через ***Сіверський Донець*** на захід від цього селища. Українці її знищили.

- Ще одна переправа з’явилася 8 чи 9 травня. Українці її знищили.

- Потім ще третя переправа 10 чи 11 травня. Українці її знищили — і цього разу українські безпілотники зняли на відео рештки принаймні шести Т-72, 15-20 БМП-2, 8-10 МТЛБ та близько 20 інших транспортних засобів тощо – і то лише біля одного з цих мостів.

А станом на сьогодні це орієнтовний склад однієї російської БТГр. Візуально підтверджено. Якщо згадати заяви українців про те, що за минулі 4-5 днів вони знищили тут іще два-три десятки одиниць техніки, не важко уявити, якими жорстокими були натиск росіян та бої на цій ділянці фронту.

…Однак росіяни просто приходять знов і намагаються перетнути річку: повідомляють про важкі бої, що точаться у межах ***Білогорівки*** протягом минулих трьох днів. Є повідомлення про російські механізовані підрозділи (тобто: піхота за підтримки броньованих машин), що «форсували річку» в кількох місцях у напрямку ***Верхньокам'янського*** / ***Новоселівки*** за 5 км на південний захід, а також у напрямку ***Шипилівки***.

Нічого не можу вдіяти:

> - не подобається мені розвиток подій на цій ділянці фронту — та ще й ці повідомлення про постійні артобстріли дороги Т1302 на захід від ***Лисичанська***. А це одна із головних ліній постачання міста, а також ***Сєвєродонецька***.

Рубіжне… (Це інше ***Рубіжне***: на північ від ***Сєвєродонецька***, в якому вже два місяці тривають бої…)

Протягом ночі з 10 на 11 травня українські війська вимушені були відійти з міста (адже від нього зосталося не так багато). Також вони відступили із ***Воєводівки*** — села між ***Рубіжним*** і ***Сєвєродонецьком***, — тож росіяни (кажуть, вони залучили чотири нові БТГр) насуваються на північні околиці ***Сєвєродонецька***, попри те, що українці підірвали міст, що з'єднував ***Воєводівку*** з містом.

Найгірше, що українські військові тут серйозно нарікають на брак танків, артилерії та іншого озброєння.

Попасна…

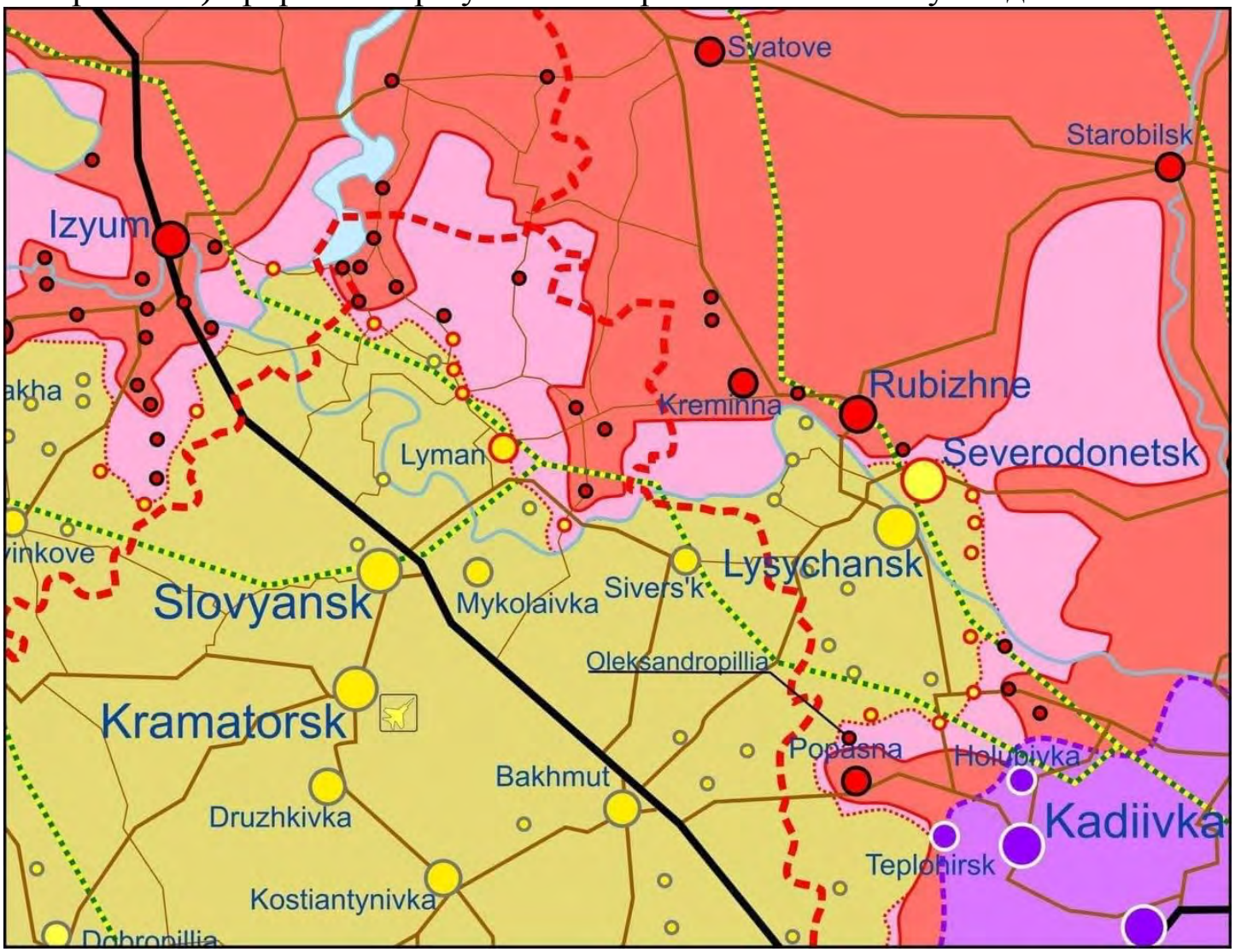
За минулі три дні росіяни точно просунулися принаймні на 1-2 км на захід від руїн цього міста у напрямку траси Н3. Також вони намагаються наступати на північ від ***Попасної*** в напрямку ***Комишувахи*** і, здається, підійшли до ***Нижнього***, де — всупереч заявам українців — укріплень немає.

Горлівка…

Росіяни прорвали лінію розмежування між ***Горлівкою*** та ***Донецьком*** і захопили ***Новобахмутівку*** та ***Новокалинове***, що на північ від ***Красногорівки***. Як завжди, є межа міцності кожного підрозділу, задіяного у важких боях…

4. МАРІУПОЛЬ

Останні три дні росіяни безперервно обстрілювали комплекс [заводу Азовсталь – перекл.] і завдавали йому додаткових ударів з Ту-22М-3. Вчора надійшли повідомлення про те, що росіяни (а це дві задіяні там БТГр сепаратистів) прорвали першу лінію оборони на північному сході та захопили

кілька об’єктів, але потім українці їх відкинули.

Здається, що в гарнізоні все ще є кілька БПЛА https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1524815037088641027 , але у мене складається враження, що більшість боїв тим часом точиться під землею.

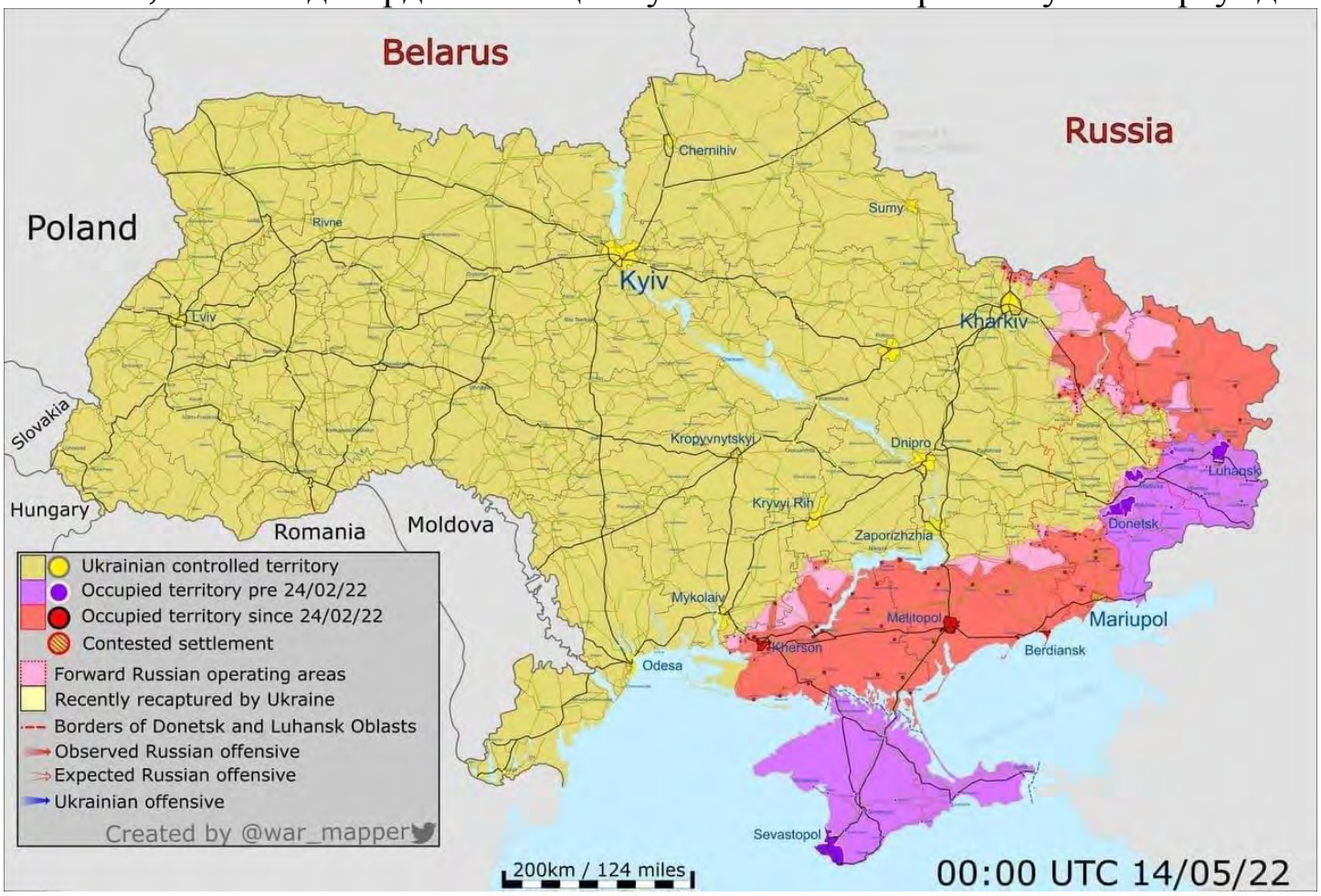
> А саме в тунелях під «Азовсталлю». Сьогодні отримати деталі звідти навіть важче, ніж отримати будь-яку достовірну інформацію з Маріуполя загалом. Я вважаю, що можна підсумувати: **гарнізон тримається, але ситуація критична**.

До речі, Раджип ***Сойлу*** [головний редактор офісу новинного порталу MiddleEastEye в Туреччині – перекл.] (що зазвичай добре поінформований), цитуючи Мустафу Джемілєва, одного з українських переговорників, повідомляє, що Туреччина запропонувала евакуювати вцілілих з

маріупольського гарнізону й пообіцяла залишити їх у Туреччині до кінця війни. москва відмовила.

5. МОРЕ

Росіяни настільки «евакуювали» острів Змійний у Чорному морі, що аж привезли плавкран https://twitter.com/kromark/status/1524837764243542038 , вивантажили дві системи протиповітряної оборони (незрозуміло, чи це Стріла-10, чи Тор) та додаткові припаси. Тобто гарнізон повернувся до повної сили. Українці повідомили про знищення кількох додаткових військових кораблів ВМС Росії, серед яких десантний катер класу «Дигон» «Отаман Платов», але підтвердження цьому немає. Тепер наступний раунд…

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 79.

Генеральний штаб ЗСУ / General Staff of the Armed Forces of Ukraine

Подписаться

Оперативна інформація станом на 18.00 13.05.2022 щодо російського вторгнення
Відео (речник Генерального Штабу Збройних Сил України Олександр Штупун)
https://www.youtube.com/watch?v=O3-8qZC9yyE

Триває сімдесят дев'ята доба героїчного протистояння Українського народу російському воєнному вторгненню.

Російські окупанти не припиняють ведення наступальних дій у Східній операційній зоні. Ворог продовжує завдавати ракетних ударів по об'єктах промислової інфраструктури та обстрілювати цивільні об'єкти на території України.

На Волинському та Поліському напрямках противник активних дій не проводив. Основні зусилля зосереджував на прикритті державного кордону в Брестській та Гомельській областях. В рамках перевірки збройних сил республіки білорусь у Кобринському районі Брестської області та Лідському районі Гродненської області продовжуються збори з військовозобов'язаними.

Зберігається загроза завдання з території республіки білорусь ракетно-бомбових ударів по інфраструктурних об'єктах на території України.

На Сіверському напрямку противник посилює охорону ділянки українсько-російського кордону в Брянській та Курській областях. З території російської федерації ворог обстрілював з артилерії цивільні об'єкти на території Сумської області та завдав авіаудару по населеному пункту Товстодубове.

На Слобожанському напрямку основні зусилля противник зосереджує на забезпеченні відходу своїх підрозділів від міста Харкова та недопущенні виходу підрозділів Сил оборони в тил російського угруповання військ, зосередженого в районі міста Ізюм. Підрозділи противника обстрілювали позиції наших військ в районах населених пунктів Петрівка, Питомник, Руські Тишки та Тернова.

На Слов'янському напрямку противник основні зусилля зосереджував на наступі в районі населеного пункту Богородичне, успіху не мав. Вів артилерійські обстріли по районах населених пунктів Нова Дмитрівка і Краснопілля. Здійснив авіаудари по районах населених пунктів Долина та Адамівка.

На Донецькому і Таврійському напрямках ворожі підрозділи продовжують обстрілювати наші війська. Окупанти намагалися встановити контроль над населеними пунктами Новоселівка Друга, Кам'янка, Мар'їнка і Новомихайлівка.

На Лиманському напрямку ворог безуспішно намагається закріпитись в районі населеного пункту Олександрівка.

На Сєвєродонецькому напрямку здійснює активний вогневий вплив в районі населеного пункту Рубіжне.

На Бахмутському напрямку противник вів штурмові дії у напрямках населених пунктів Золоте та Комишуваха, успіху не мав. Здійснює обстріли населених пунктів Тошківка та Оріхове.

На Авдіївському напрямку, за підтримки артилерії, веде наступальні дії у напрямках населених пунктів Кам'янка та Новоселівка, успіху не має.

У Маріуполі основні зусилля окупанти зосереджували на блокуванні наших підрозділів в районі заводу "Азовсталь", продовжують обстріли.

На Південнобузькому напрямку активних бойових дій ворог не проводив, обстрілював підрозділи Сил оборони зі ствольної артилерії та мінометів. Продовжував ведення повітряної розвідки.

На тимчасово зайнятих противником територіях продовжується проведення протиправних дій стосовно місцевого населення. Тривають заходи адміністративно-поліцейського режиму, посилено контррозвідувальний режим. Продовжується безпідставне затримання мирних жителів, особливо осіб з активною проукраїнською позицією.

Сили оборони України завдають ворогу втрат та готові до будь-яких змін оперативної обстановки.

Разом переможемо! Слава Україні!

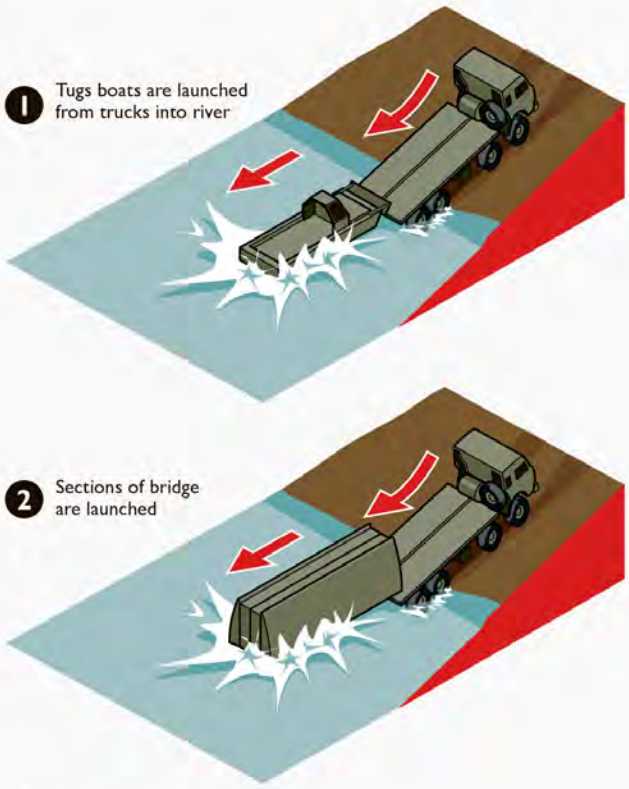
2022-05-13

***

№ 80.

UKRAINE

How to assemble a Russian pontoon bridge

WAR IN UKRAINE

How the attack happened

50
Estimated number of vehicles including tanks, boats and armoured personnel carriers that were destroyed on the bank of the Siverskyi Donets River

1,000
The possible number of Russian soldiers killed in the artillery and airstrikes attacks, though this number has not been verified

Dozens of T-72 and T-80 tanks, BMP fighting vehicles, MT-LB armoured tractors, a tugboat and other vehicles were destroyed, damaged or abandoned, aerial images show

Smoke from the remains of the Russian-erected pontoon bridge billowed into the sky

TIMELINE OF THE ATTACK
Officers' account of how Ukrainian forces took out an entire Russian battalion

MAY 6
Ukrainian intelligence from the front line reports that armoured Russian units are massing on the other side of the river. Military engineers asked to perform reconnaissance on the river

MAY 7
Areas explored and location suggested where Russians may attempt to building pontoon bridge to cross the river and encircle Lysychansk and Severodonetsk from the southwest

MAY 8
Russian troops attempt to hide their crossing with smoke by setting fire to forests and fields as well as throwing smoke grenades. But Ukrainians launch heavy artillery attacks after watching with drones and hearing the sound of the mobilisations

MAY 9
The bridge is partially destroyed by morning, leaving Russian troops stranded on the Ukrainian side for a full day of bombardments with 2DI 122mm howitzers

MAY 10
After more fighting and support from airstrikes the bridge is completely ruined, with aerial images revealing more than 50 vehicles were destroyed

2022-05-14

***

№ 81.

2022-05-14

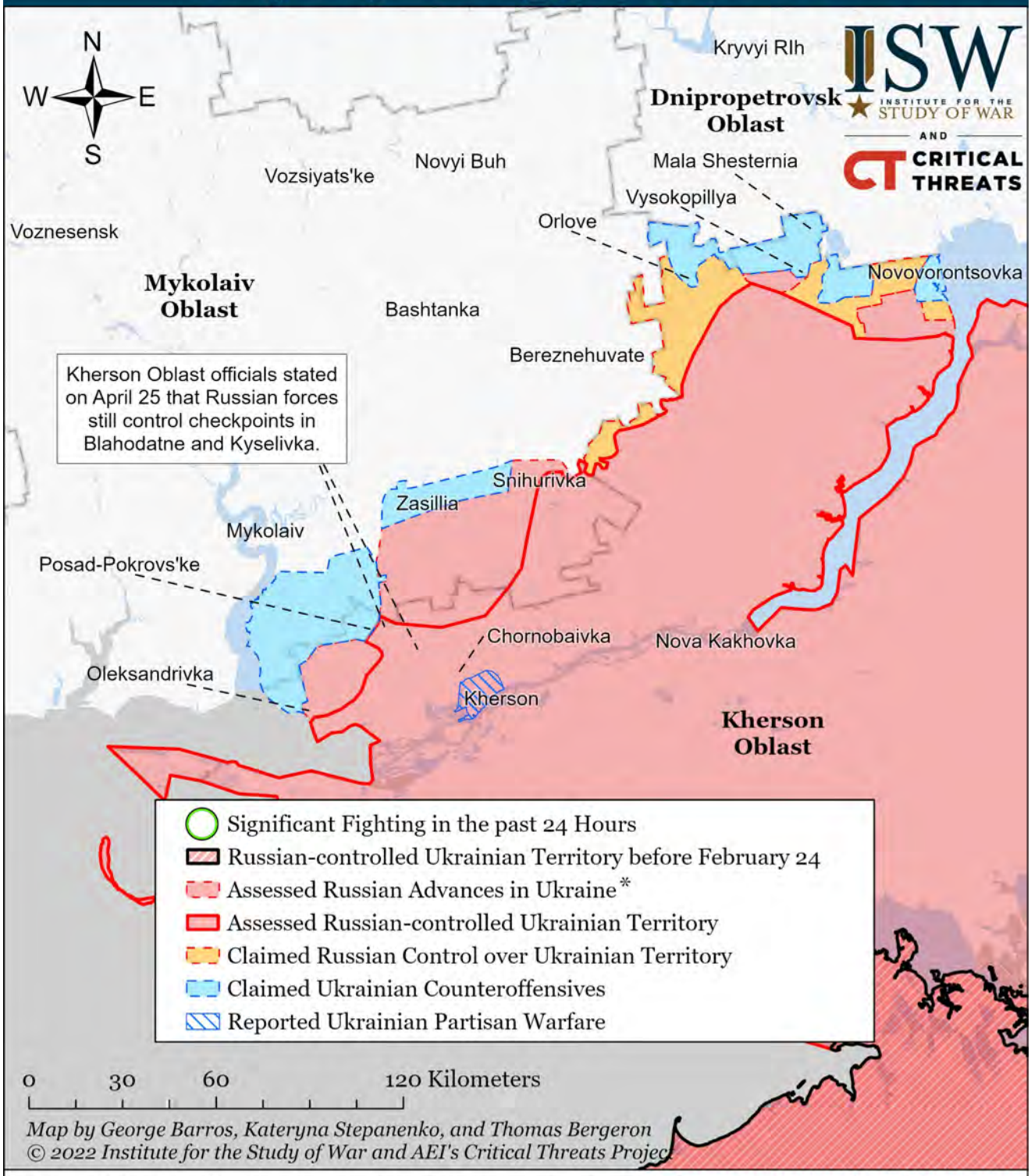
Міркування та побоювання Тома Купера про загрози нових переправ та плацдармів росіян на Сіверському Дінці… Думаємо, він вже й сам дивується, скільки там знищено окупантів. Але не перестає тривожитися. Ну що ж… ЗСУ знищить ще…

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-14-may-2022-e34028a502db

За переклад дякуємо Тетяна Саніна

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 14 ТРАВНЯ 2022 РОКУ

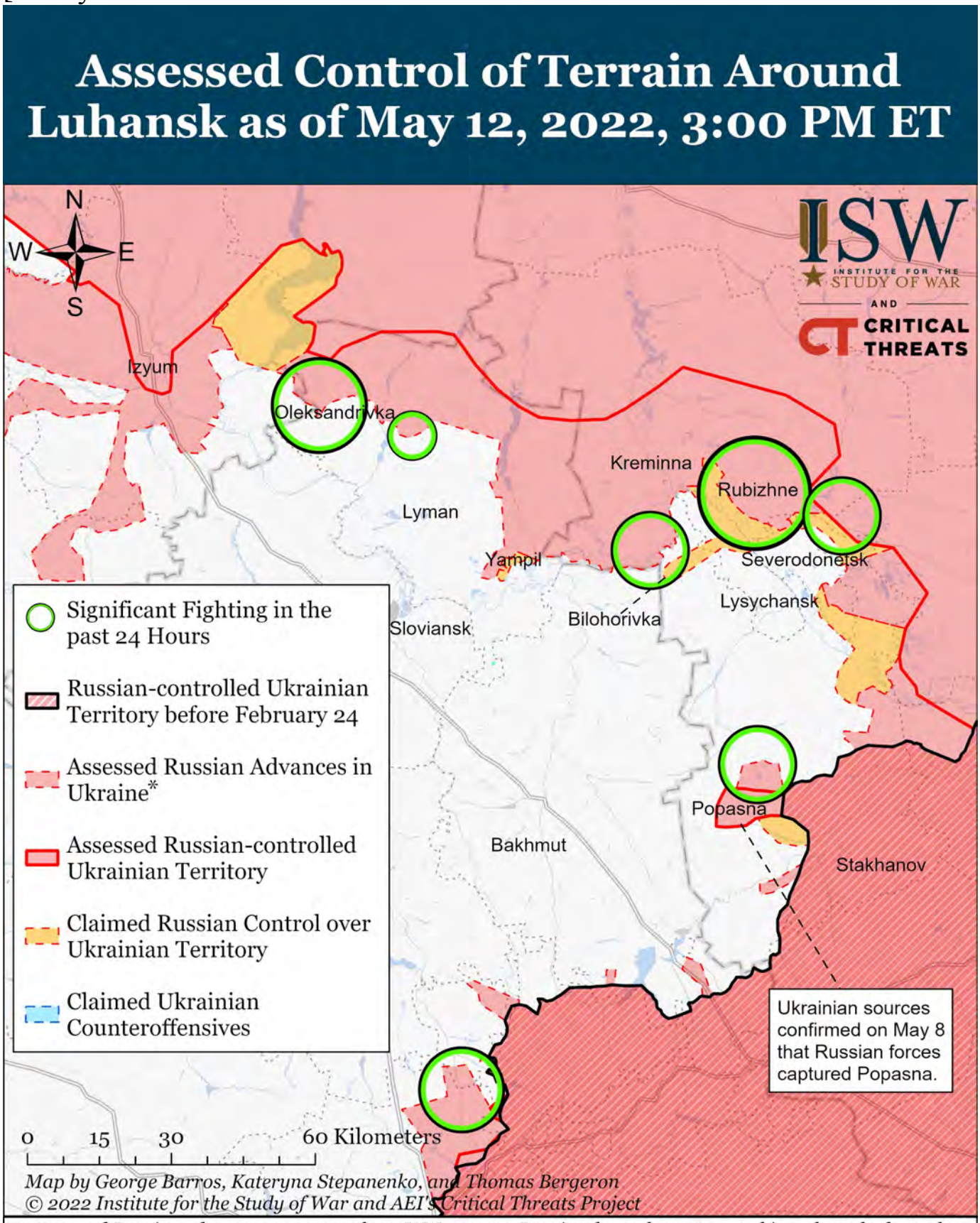
Assessed Control of Terrain Around Kherson and Mykolaiv as of May 12, 2022, 3:00 PM ET

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Note: ISW scaled back Ukrainian counteroffensive around Oleksandrivka, Kherson Oblast, based on a geolocated video of a Ukrainian drone attack on a Russian tank on May 11.

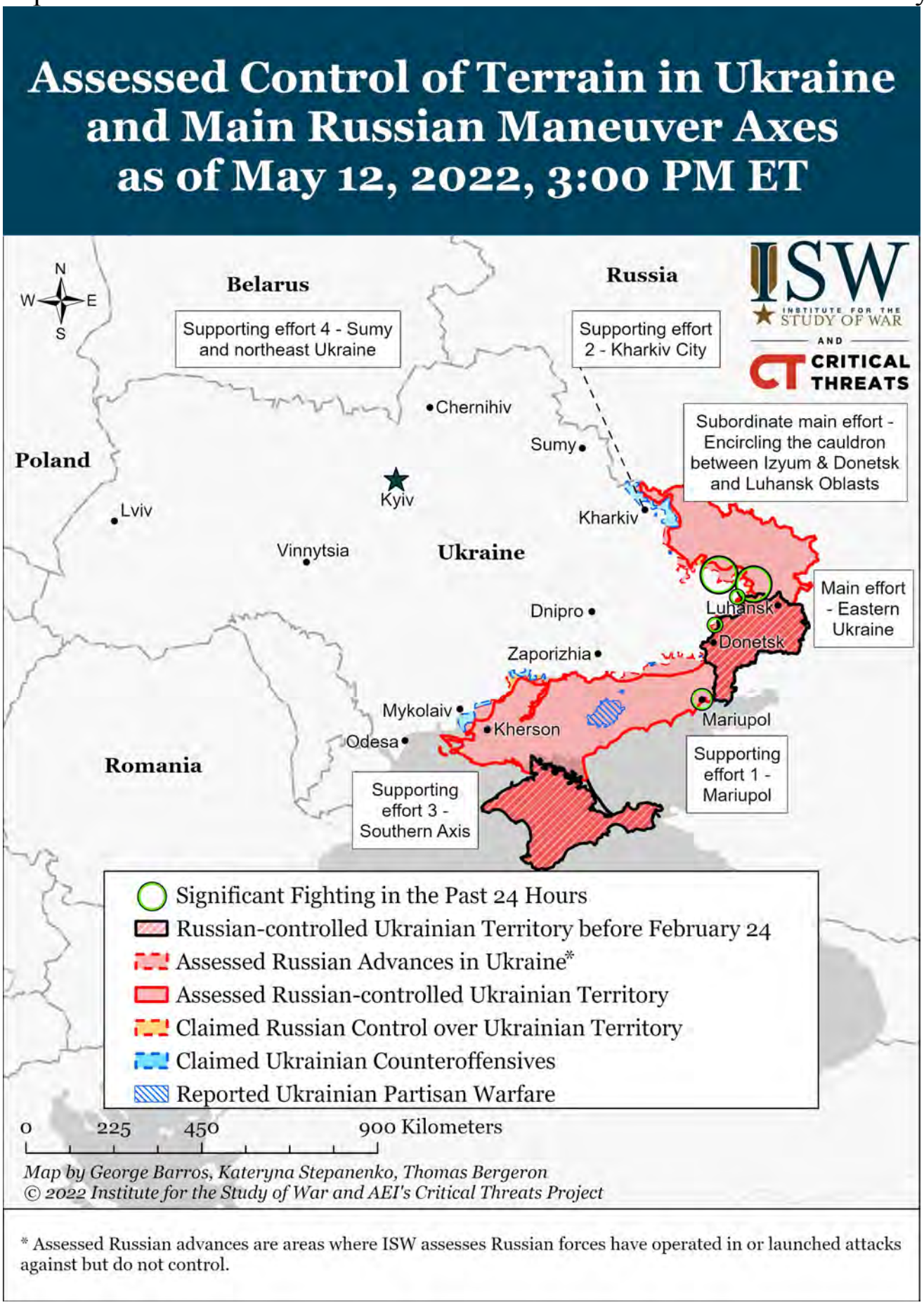
[Опубліковано 14.05.2022 о 14.00 за Києвом].

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Note: We have expanded Russian assessed advances to Rubizhne and Voevodivka based on Ukrainian local administration reports that Russian forces seized the settlements on May 12.

Привіт усім,

Assessed Control of Terrain in Ukraine and Main Russian Maneuver Axes as of May 12, 2022, 3:00 PM ET
N
W
E
S
Belarus
Russia
ISW
INSTITUTE FOR THE STUDY OF WAR
AND
CRITICAL THREATS
Supporting effort 4 - Sumy and northeast Ukraine
Supporting effort 2 - Kharkiv City
Chernihiv
Subordinate main effort - Encircling the cauldron between Izyum & Donetsk and Luhansk Oblasts
Sumy
Poland
Kyiv
Lviv
Kharkiv
Vinnytsia
Ukraine
Main effort - Eastern Ukraine
Dnipro
Luhansk
Donetsk
Zaporizhia
Mykolaiv
Kherson
Mariupol
Odesa
Romania
Supporting effort 1 - Mariupol
Supporting effort 3 - Southern Axis
Significant Fighting in the Past 24 Hours
Russian-controlled Ukrainian Territory before February 24
Assessed Russian Advances in Ukraine*
Assessed Russian-controlled Ukrainian Territory
Claimed Russian Control over Ukrainian Territory
Claimed Ukrainian Counteroffensives
Reported Ukrainian Partisan Warfare
0
225
450
900 Kilometers
Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, Thomas Bergeron
© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project
* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

збирався відпочити хоча би кілька годин, після роботи останніх днів... але на полях бою Донбасу жодних «тайм-аутів»…

Поки що цілком певно (навіть якщо ми ще чекаємо остаточного підтвердження), що російський плацдарм біля ***Білогорівки*** вчора повністю знищили. Тобто цей бій, здається, завершився і завершився катастрофічними втратами російської армії (візуальні докази вказують на повне знищення щонайменше двох батальйонних груп).

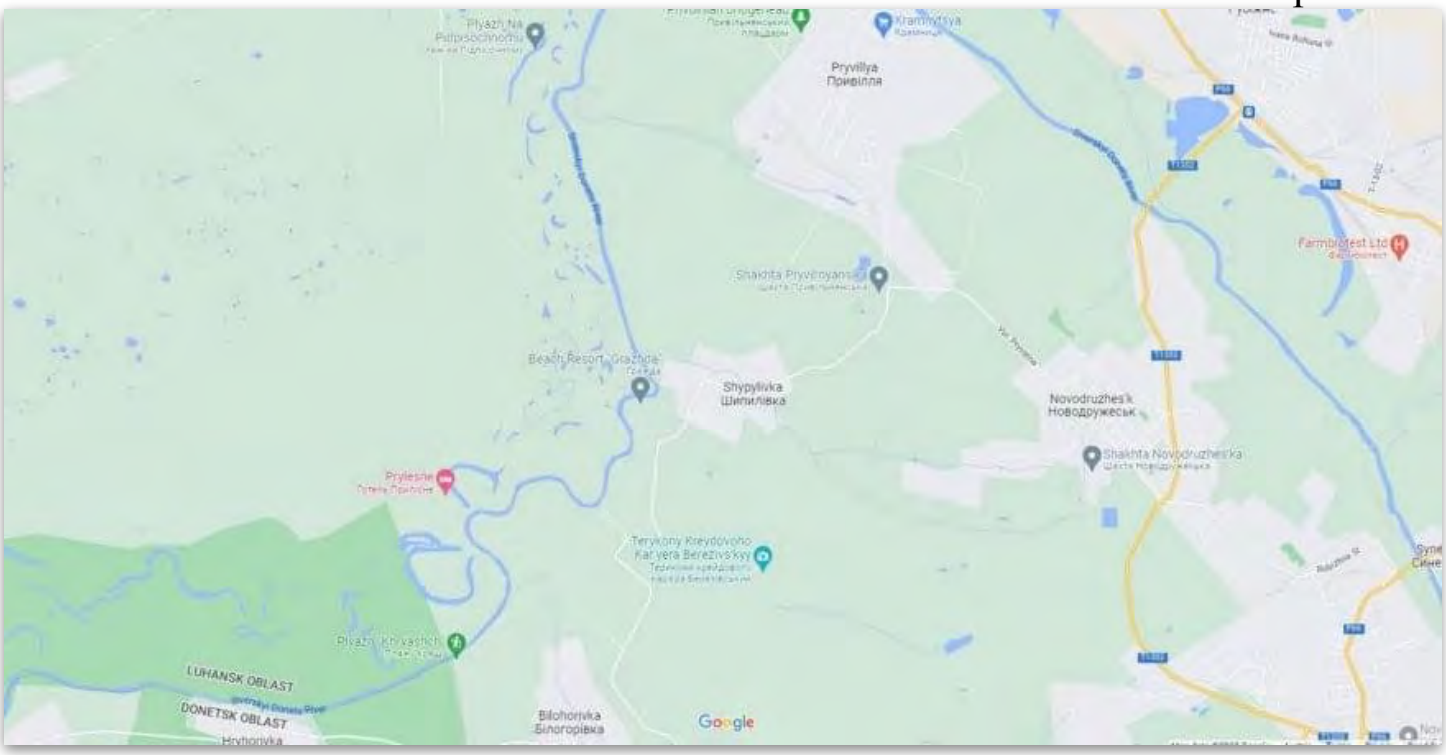
Однак…. Ходять чутки, що росіяни зберегли ще два менших плацдарми в районі ***Серебрянки*** (на захід від ***Білогорівки***)…

Більше того, і це дуже погано, сьогодні вранці з'явились повідомлення про зовсім новий плацдарм — і то досить глибокий (3–5 км) — між ***Шипилівкою*** та ***Привіллям***. Це на північ від ***Білогорівки*** та на північний захід від ***Сєвєродонецька***…

[Див. 1 мапу]

Є повідомлення про термінову передислокацію українських підрозділів на цьому напрямку, очевидно, також у ***Привілля*** та ***Новодружеськ***…

Тут я хочу наголосити: все це не підтверджене, і я не маю жодних доказів. Просто, «туманні чутки». Тому, будь ласка, не хвилюйтесь і не починайте називати мене "панікером".

Ситуація така, що, якщо це правда, то у росіян тепер є БТГр глибоко за північним флангом оборони ***Сєвєродонецька*** (тобто на північно-західному боці міста).

Інакше кажучи:

> - попри невдачі [російської армії - перекл.] і безперервні підтвердження того, що дворнікову наказують досягти поставленої мети (тобто оточити Сєвєродонецьк) будь яким коштом… – “наша пісня гарна й нова”: варто тримати в голові росіян та їхні плацдарми…

ОНОВЛЕННЯ: ось «доповнення», яке, я сподіваюся, прояснить, чому я так стурбований «цими російськими плацдармами на Сіверському Донці».

Дмитро надав це посилання: https://t.me/rybar/32642

Це Telegram акаунт російською мовою, який «розбирає» події, пов’язані з плацдармами російської армії на Сіверському Дінці. Що для мене справді дивно: не лише розширення цього російського наступу, але, перш за все, що все це вже відбувалось між 2 і 5 травня. Зверніть увагу: це 9–12 днів тому!

[Див. 2 мапу]

У цій війні 9–12 днів – це страшенно багато часу. Настільки, що з причин, пояснених раніше, до цього моменту російська армія могла би пробитись аж до ***Попасної***, закривши «мішок» навколо українських підрозділів у районі ***Сєвєродонецька***. Очевидно, що вона цього не зробила. Але могла би. І нам би про це «повідомили» лише через кілька днів... або не повідомили би взагалі.

Є ще одна деталь, на яку варто звернути увагу, враховуючи цю версією розвитку подій: навіть після того, як був зруйнований «головний» російський плацдарм у ***Білогорівці***, залишилися ще два інших плацдарми — і це лише в даному районі…

ОНОВЛЕННЯ 2: …а ось ще одна карта: на ній видно, чому було стільки непорозумінь стосовно того, який міст – і який плацдарм – були «важливі» й у яких проміжках часу.

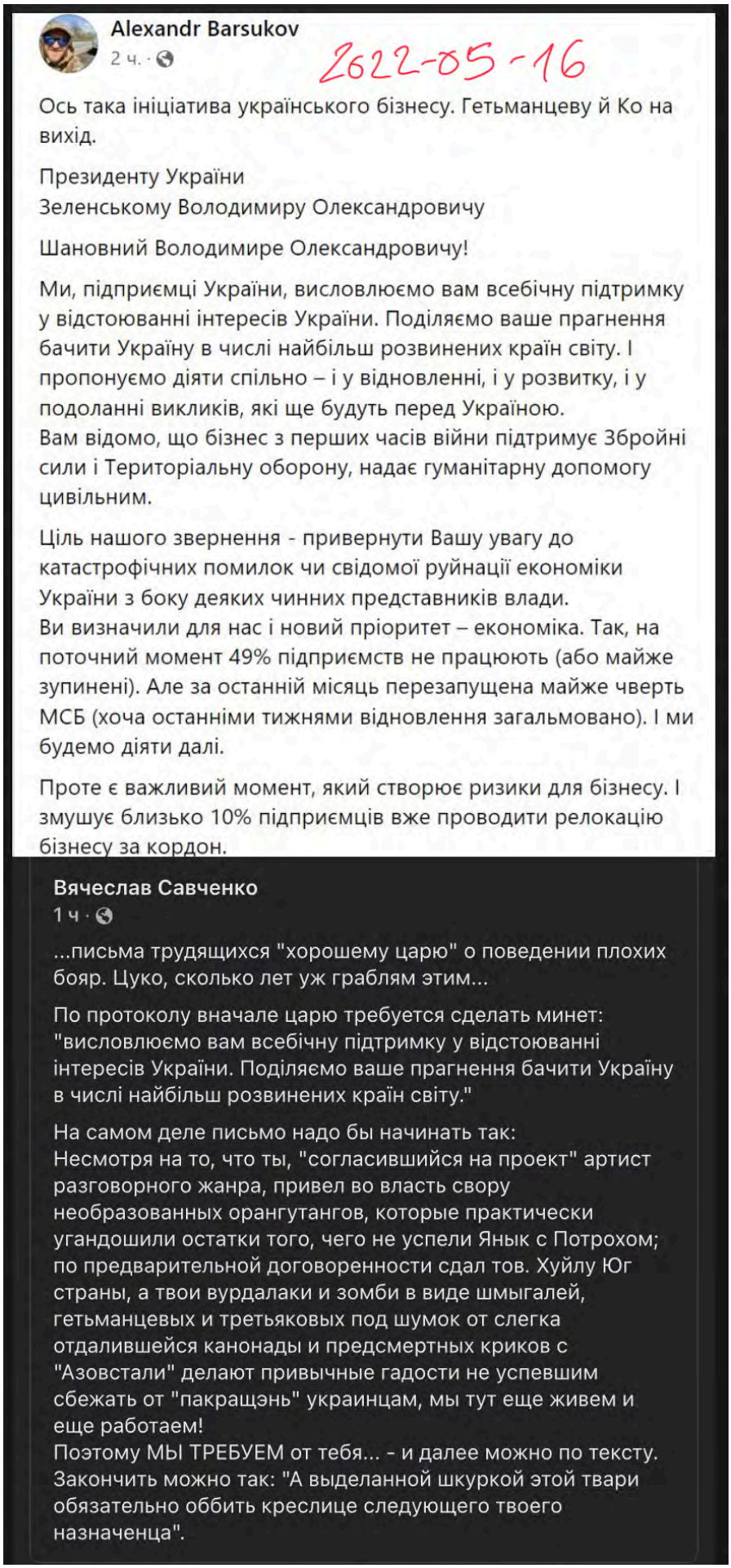
[Див. 3 мапу].

***

№ 82.

2022-05-17

Alexandr Barsukov
2 ч. ·

2022-05-16

Ось така ініціатива українського бізнесу. Гетьманцеву й Ко на вихід.

Президенту України
Зеленському Володимиру Олександровичу

Шановний Володимире Олександровичу!

Ми, підприємці України, висловлюємо вам всебічну підтримку у відстоюванні інтересів України. Поділяємо ваше прагнення бачити Україну в числі найбільш розвинених країн світу. І пропонуємо діяти спільно – і у відновленні, і у розвитку, і у подоланні викликів, які ще будуть перед Україною.
Вам відомо, що бізнес з перших часів війни підтримує Збройні сили і Територіальну оборону, надає гуманітарну допомогу цивільним.

Ціль нашого звернення - привернути Вашу увагу до катастрофічних помилок чи свідомої руйнації економіки України з боку деяких чинних представників влади.
Ви визначили для нас і новий пріоритет – економіка. Так, на поточний момент 49% підприємств не працюють (або майже зупинені). Але за останній місяць перезапущена майже чверть МСБ (хоча останніми тижнями відновлення загальмовано). І ми будемо діяти далі.

Проте є важливий момент, який створює ризики для бізнесу. І змушує близько 10% підприємців вже проводити релокацію бізнесу за кордон.

Вячеслав Савченко
1 ч ·

...письма трудящихся "хорошему царю" о поведении плохих бояр. Цуко, сколько лет уж граблям этим...

По протоколу вначале царю требуется сделать минет: "висловлюємо вам всебічну підтримку у відстоюванні інтересів України. Поділяємо ваше прагнення бачити Україну в числі найбільш розвинених країн світу."

На самом деле письмо надо бы начинать так:
Несмотря на то, что ты, "согласившийся на проект" артист разговорного жанра, привел во власть свору необразованных орангутангов, которые практически угандошили остатки того, чего не успели Янык с Потрохом; по предварительной договоренности сдал тов. Хуйлу Юг страны, а твои вурдалаки и зомби в виде шмыгалей, гетьманцевых и третьяковых под шумок от слегка отдалившейся канонады и предсмертных криков с "Азовстали" делают привычные гадости не успевшим сбежать от "пакращэнь" украинцам, мы тут еще живем и еще работаем!
Поэтому МЫ ТРЕБУЕМ от тебя... - и далее можно по тексту.
Закончить можно так: "А выделанной шкуркой этой твари обязательно оббить креслице следующего твоего назначенца".

***

№ 83.

Том Купер. Війна в Україні 14-15 травня 2022

2022-05-17

Всім доброго ранку! [допис опубліковано 16 травня близько 12:00 за Києвом – перекл.]

1. СТРАТЕГІЯ

У суботу, 14 травня, двотижнева-за-планом-спецоперація путіна перетнула позначку у 80 днів… Головний перл у той день видали «вишестоящіє органи» у москві [*так автор кличе кремлінів – перекл.*]: схоже, у відповідь на численні повідомлення про руйнування надцятого плацдарму на [південному] березі Сіверського Дінця, вони заявили про знищення українського мосту та плацдарму (нині складно достукатися до офіційного сайту «вишестоящіх органів», тож от вам посилання на один із сайтів, що ретранслює їхні звіти [він вже також не працює – ред.]).

До речі, уже кілька днів різні люди з арабських країн питаються в мене, чи справді німецька влада “рекомендувала населенню запастися водою та їжею”. Навіть російські медіа публікували щось на цю тему. Не можу сказати, що зовсім не стежу за німецькими виданнями [*автор – з Австрії, де доволі болюче ставляться до прирівнювання австрійців до німців – перекл.*], однак давайте раз і назавжди закриємо цю тему: у мене достатньо знайомих у Німеччині, тож заявляю вам, що це – повна нісенітниця. Як маєте сумніви, то спитайте когось із численних німців, що читають мої звіти.

Насправді, проблема – от у чому: хоча жодних проблем із поставками продуктів на Заході немає, росія блокує українські порти, а отже і експорт пшениці до, зокрема, Африки та частини Азії. Ба більше, росія зараз краде сотні тисяч тон української пшениці з тих частин країни, які вона зараз окуповує. Ще й як на те, Індія зупинила експорт пшениці через жахливу посуху (температура у країні сягала понад 50°C).

У підсумку: постачання пшениці до більшої частини Африки (Єгипет та Ефіопія, серед інших, сильно залежать від України) та окремих регіонів Азії

зараз – під великим питанням, аж до того, що виникають серйозні побоювання щодо ймовірного голоду. І що цікаво, люди там часто-густо є “палкими фанатами путіна” й чекають, коли ж від “звільнить їх від західного імперіалізму”

2. ПОВІТРЯ

Десь упродовж дня 14 травня ПКС рф були заклопотані відстежуванням та знищенням української системи С-300 (SA-10 [за кодифікацією НАТО – перекл.]), яку нещодавно розташували на Сумщині. В підсумку, вони доповіли про знищення радару раннього сповіщення та двох пускових систем. Українці, своєю чергою, заявили про знищення одного із задіяних винищувачів-бомбардувальників ПКС, а також заявили про 2 ракетні удари по селу Шпилівка, що завдали матеріальної шкоди і не призвели до жертв [*насправді: розбили будинок сільгосппідприємства, знищили зграю голубів, що ночувала під його дахом та повибивали шибки у клубі та їдальні – перекл.*]. Здається, обидві сторони випустили кілька ракет і ніде не влучили, але ж досі поширені марення, коли людям здається, ніби кожна запущена ракета призводить до “влучання”.

Вранці 15 травня «вишестоящіє органи» у москві заявили, що напередодні атакували Україну 17 “керованими ракетами повітряного базування”. Може, я щось пропустив, але я не бачив жодних таких повідомлень з українського боку. Насправді, росіяни, схоже, не випустили жодної ракети вглиб української території десь впродовж 24-36 годин, аж доки не взялися наново до цієї частини їхньої “спецімітації”.

Вранці 15-го травня 4 ракети влучили (і, як повідомляється, “повністю знищили”) неназвану військову базу біля Яворова, поряд із польським кордоном. Близько полудня дві крилаті ракети підлетіли до Львова збоку Чорного моря: повідомлялося, що обидві збили. Пізно ввечері українські ППО заявили про знищення ракети в районі Кропивницького.

Своєю чергою, посилена російська система ППО біля Херсона, за повідомленнями, збила одну-єдину українську балістичну ракету Точка-У 14-го травня, а ще одну 15 травня збили десь над Сумщиною.

Українці заявили про один знищений винищувач ПКС (не ясно, чи мався на увазі Су-30, чи Су-34) 14 травня, і ще про два гелікоптери (Ка-52 та Мі-28Н) 15 травня. Також повідомлялося про десь дюжину збитих російських БПЛА.

О… і ще… агенти принесли на хвостику, що ніби-то невідомому екіпажу МіГ-31 ПКС рф навісили медальки за збитий український винищувач-бомбардувальник Су-24М – невідомо, в який саме день.

Якщо це правда, то можна казати про перше бойове застосування та першу повітряну перемогу літака МіГ-31.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Майже забув про це згадати:

> - хоча російська армія кілька днів тому поспіхом відправила БТГр 200-ої мотострілецької бригади (виснажену українцями ще в березні) на поле бою на північ від ***Харкова***, вчора, 15 травня, українська 92-га механізована прорвала російську оборону між Терновою та ***Сіверським Дінцем*** і досягла російського кордону. Якщо припустити, що наступною буде ***Тернова*** — чого й слід очікувати — тоді позиції росіян між цим селом та автомагістраллю E105 на захід від нього стануть нікчемними.

Поки українці оголошують про наступ в районі ***Ізюма*** (але не підтверджують це жодними деталями), «вишєстоящіє органи» оголосили про наступ своїх ВДВ на Донбасі. Також було опубліковано відео, на якому десь у районі ***Сєвєродонецька*** можна побачити російський ”Термінатор” [*також відомий як “бойова машина підтримки танків” або “об’єкт 199 «Рамка»” – перекл.*].

Справді, схоже, протягом останнього тижня українці часом втрачали ***Довгеньке***, а росіяни тим часом все ще тиснуть на ***Богородичне***.

Наразі здається, що атаку росіян на ***Сіверський Донець*** було припинено:

> - не впевнений, чи всі 3–4 плацдарми повністю знищені, але принаймні вони зазнали таких втрат, що не можуть продовжувати наступ на південь від річки. Натомість 239-ий гвардійський танковий і 228-ий мотострілецький полки (обидва – з 90-ї гвардійської танкової дивізії) атакують ***Лиман***.

Зі свого боку, це перетворило захоплення ***Попасної*** ПВК Вагнера і 150-тою мотострілецькою дивізією в новий Schwerpunkt [точку докладання зусиль – перекл..], тобто основну мету російської армії. Підкріплені двома БТГр морської піхоти, росіяни увійшли до ***Комишувахи*** (на північ від ***Попасної***) і просуваються на ***Дружбу*** (на захід від ***Попасної***).

Надходять повідомлення про напади росіян на північ і південь від ***Авідіївки***, що є південніше від Лінії розмежування. Схоже, північну клешню цієї кліщової атаки утворює 3-тя мотострілецька бригада в районі ***Новоселівки Другої***. А південну – сепаратисти та 60-а мотострілецька бригада в районі ***Пісків*** (вздовж південного боку Донецького аеропорту).

Зростає кількість повідомлень, що українцям у районі Сєвєродонецька не вистачає артилерійських боєприпасів:

- це може пояснити певні просування Росії. Зі свого боку, росіяни скаржаться, що їхні командири роблять усе можливе, щоб збільшити їхні втрати.

….або принаймні деякі росіяни скаржаться на це. Інші скаржаться на українців. Як, наприклад, у цій статті російського командира танка, яку можна знайти тут .

Читаючи між рядків, можна зрозуміти, що українці воюють нечесно – взагалі не вступають у танкові бої, а просто тікають. Утікаючи, вони нечесно націлюються на колони постачання, регулярно спричиняючи нестачу боєприпасів чи палива у російських танків. А якщо зіткнення відбуваються, то на відстані 3000–4000 метрів, з якої українці обстрілюють танки росіян за допомогою протитанкових керованих ракет Stugna-P і Javelin. Це нечесно, тому що Javelin-и виробляються в США.

Ще українці б’ють по росіянах з артилерії, що нечесно, оскільки українські коригувальники використовують автоматичну натівську тактичну систему

керування (ATMS) ***«Кропива»***, до якої входять лазерні далекоміри, які надають GPS-координати (чуєте, чуєте… хіба не було такого, що хтось хвалився, ніби GPS сигнали в Україні радикально заглушено?). Координати «автоматично» передаються артилерійським підрозділам. І, уявіть собі, ці хитрющі українці «влаштовують засідки» та «саботують» колони [росіян – перекл.], і завжди спочатку націлюються на медичний супровід, щоб не можна було евакуювати поранених… це означає, що саме українська нечесність є причиною величезних втрат російської армії, а не оті всі масовані атаки за будь-яку ціну. Ці українці поголовно нечесні і не

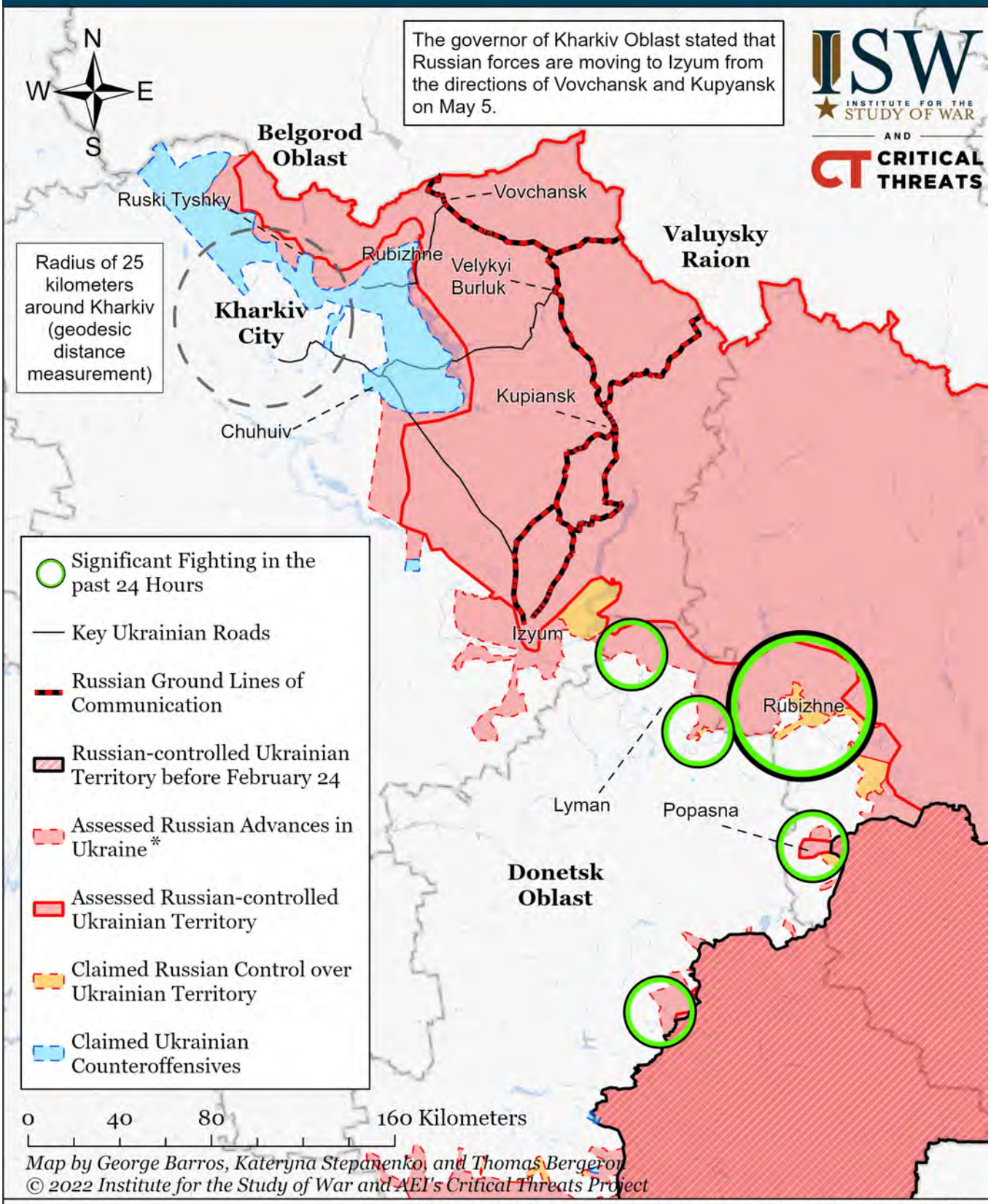

бажають воювати, як від них чекали…

Оскільки я відволікаюся на обговорення ***автоматичних тактичних систем керування АТСК*** (я знаю: багатьом не подобається, що я «занадто багато говорю про технічний бік справи», але не можу втриматись: у сучасній війні домінують технології), то мушу зазначити, що насправді це “вишєстоящіє органи” мріють про такі системи, і то вже з 1950-х років. Тому що всі генерали — не тільки російські — вже багато років мріють про «битви на пульті керування».

Дивіться, російською (тобто раніше: радянською) проблемою завжди була відсутність передових високих технологій:

Assessed Control of Terrain Around Kharkiv as of May 12, 2022, 3:00 PM ET

Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, and Thomas Bergeron

© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

An unconfirmed Russian social media report claimed that Russian forces retreated past Liptsy on May 7, but ISW did not map this report due to the lack of evidence of any withdrawals from villages southwest of Liptsy. The Ukrainian General Staff reported that Russian forces destroyed three bridges near Tsirkuny and Ruski Tyshky on May 7 to slow further Ukrainian counteroffensives. ISW extended are of the Ukrainian counteroffensives to Ruski Tyshky based on Russian shelling of the settlement on May 9. Ukrainian forces recaptured Rubizhne (Kharkiv), Pytomnyk, and Bairak on May 10.

- їхні ранні АТСК — як, наприклад, «Воздух», які координували роботу 2-3 дивізій ППО, ще в 1960-х роках — базувалися на «комп'ютерах» розміром десь як будинок для середньої сім'ї, але були здатні координувати одночасні операції лише проти 41, а потім 82 цілей.

У Сирії ще в 2015 році росіяни багато вихвалялися своїми системами віддаленого наведення «Метроном». Це, зі свого боку, викликало ажіотаж на Заході. Проте вже тоді стало очевидним, що дана система обмежена для використання ПКС і суттєво залежить від ідеального функціонування супутникової системи позиціонування ГЛОНАСС (Глобальна навігаційна супутникова система рф). Більша частина ГЛОНАСС перебувала в аварійному стані навіть у 2015 році, особливо над Сирією.

Таким чином, війська рф були змушені розгорнути десятки так званих ***диференціальних станцій*** (по суті це щогли, які посилюють та коригують сигнал від супутникової навігаційної системи) — і це для поля бою, розміром 60 на 50 кілометрів (північна Латакія і західний Ідліб). Оскільки цього виявилося недостатньо, ПКС завершили вильоти цієї кампанії на основі координат, зібраних засобами розвідки старих літаків, таких як АН-30 Антонов чи сирійських Су-22М-4, оснащених розвідувальними блоками ККР-1, вкрай рідко задіюючи свої передові повітряні/артилерійські пости наведення.

Тому ж не дивно, що приблизно в 2017 році системи «Метроном» визнали «майже марними» для використання і замінили на…. «щось краще».

Що ж то за «щось краще», мені досі не ясно — бо звіти занадто суперечливі.

- Наприклад, вже у 2014 році всеросійський НДІ «Сигнал» анонсував свій «***Капустник***/Капустник-Б» (ймовірно в розробці з 1993–1994 років), а нещодавно почалися розмови про системи «***Сузір'я***». Що і скільки з усього цього було насправді введено на обслуговування російської армії, залишається незрозумілим.

В одному з моїх попередніх звітів ви зможете знайти відео, яке нібито

оприлюднили «вищестоящі органи», де буцімто диспетчери повітряно-артилерійської 150-ї мотострілецької дивізії керують чимось подібним у Маріуполі. Однак це був офіційний реліз, коли ж з передової (та й загалом російського боку фронту) чуємо лише, що координація між сухопутними військами РФ, артилерією та ПКС надзвичайно погана, а передових диспетчерів немає зовсім.

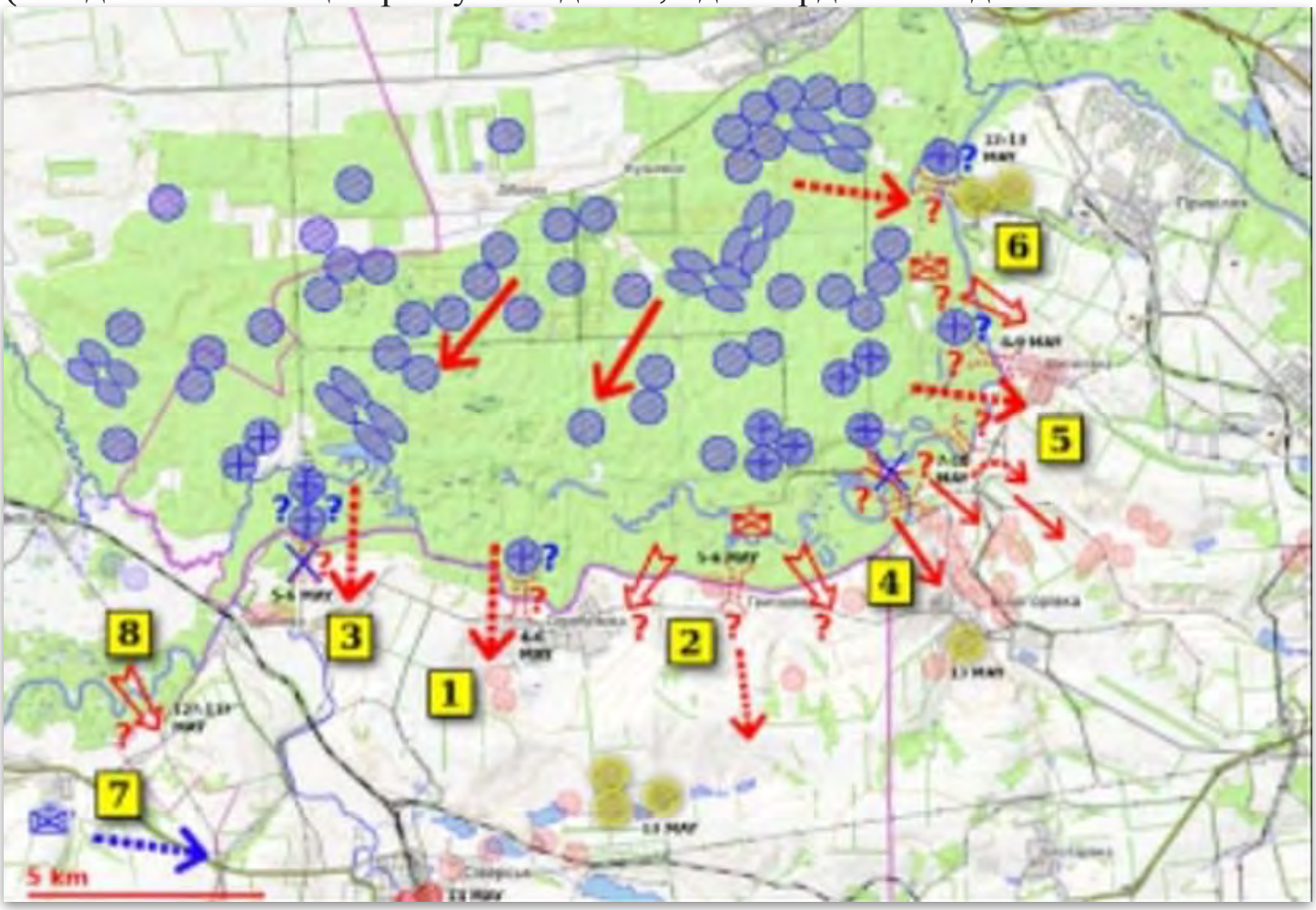
А судячи з карт здається…, що поле бою в Україні приблизно в 10 разів більше, ніж той північний захід Сирії, де росіяни серйозно застрягли ще в 2015–2017 роках. Таким чином, насправді проблема може бути знову та ж сама: «оте цейво» з покриттям ГЛОНАСС.

Географія, хм…. чому вона ще досі має когось обходити — особливо на сучасному полі бою..?

4. МАРІУПОЛЬ

З суботи, 14 травня, росіяни задіяли значні запаси запальних боєприпасів для ударів по Азовсталі. Там захисники тримаються попри все і насправді їхні втрати з моменту відходу всередину комплексу «відносно легкі» (хоча з моєї

точки зору жодна втрата не може бути «легкою»): 15 вбитих за 1,5 місяці. Але за пораненими, кількість яких невпинно зростає, доглядяти стає ще складніше, оскільки росіяни постійно атакують госпіталь. Переговори про можливий вихід українських захисників тривають за значної участі Туреччини (хоч для багатьох це прозвучить дивно, адже Ердоган є одним із найближчих

друзів Путіна: як повідомлялося ще в березні, вони по кілька разів на тиждень розмовляли по телефону).

5. ПІВДЕНЬ

Загалом на лінії фронту останні три дні було «тихо», місцями все обмежувалось нерегулярними обстрілами. В ніч з 14 на 15 травня росіяни били по ***Широкому*** на південь від ***Кривого Рогу*** з БМ-27. Що дивним мені не здається: 58-у загальновійськову армію рф заблокували на південь від ***Оріхова*** та в районі ***Великої Новосілки***, що на схід від Дніпра. На захід від Дніпра основне зосередження 49-ї армії рф знаходиться північніше ***Херсона***, але не може нічого, крім як тримати українців в стані підвищеної бойової готовності. **Обом сторонам бракує як військ, так і припасів для «більшого».**

Оригінал тут

Переклад: Ярослав Кляшторний, Тетяна Саніна, Антон Шигімага

Редакція: Ростислав Семків

Джерело тут

***

№ 84.

У новому звіті Тома Купера – трохи плутаних міркувань про Ердогана й багато новин про наші успіхи. Засмутити може фінал боротьби за «Азовсталь», але маємо радіти, що героїв буде врятовано…

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-16-and-17-may-2022-2a79fc72e730

Переклад: Тетяна Саніна, Ростислав Семків, Антон Шигімага

2022-05-17

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 16 ТА 17 ТРАВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 17.05 об 11.30 за Києвом].

Кілька драматичних подій в Україні за цей час, тому публікую цей «позаплановий» огляд.

1. СТРАТЕГІЯ

Президент Туреччини Реджеп Тайїп Ердоган офіційно виступив проти членства Фінляндії та швеції в НАТО.

Як і слід було чекати, західні медіа тримають рот на замку щодо мотивів Ердогана. Максимум, нагадують про його нарікання, що Швеція та Фінляндія «надають притулок терористам», проте жодного слова, що йдеться про РКК – «Курдську робітничу партію», силу, яка сповідує маоїстську ідеологію, перебуває у війні з владою в Туреччині з середини 80-их і офіційно там заборонена. Натомість більшість країн ЄС і НАТО повністю ігнорують цей конфлікт, а то й відкрито підтримують повстанців… Так само не згадують про підтримку РКК дій москви (її традиційного спонсора) в стосунку війни в Україні.

Ви так не думаєте? То ласкаво прошу до клубу…

Ось інтерв'ю лідера РКК Дурана Калкалана від березня цього року, в якому він пояснює, що український уряд є колабораціоністом та слугою Заходу, не

виражає волі всього українського народу й тому не є представником незалежної та суверенної країни. Якраз навпаки – це просто хунта, яка наглядає за експлуатацією та грабунком народу. А хунта є хунта: всі хунти погані. Наскільки знаю, Калкалан не відмовився від жодного із цих своїх тверджень: *https://www.rudaw.net/turkish/kurdistan/010320223* [інтерв'ю турецькою - не трудіться – перекл.].

Але, гей! При чому тут Ердоган? Ні. Він фактичний диктатор. Гірше того, він диктатор у Туреччині, до якої – попри членство в НАТО від середини 50-их – зневажливо ставляться і в Європі, й у США. Відтак, Ердоган мусить помилятися, що б він не робив чи казав. Більше того: так говорять не лише добропорядні грецькі християни (враховуючи їхнє блокування європейського ембарго на перевантаження російської нафти: https://gcaptain.com/greek-shipowners-kill-eu-russian-oil-tanker-ban/ , чи ігнорування використання російського пального для заправки своїх кораблів, чи найму росіянами бойовиків Хезболли та кадирівців, що вбивають українських християн), але й Люди-яким-треба-на-свіже-повітря [Пентагон – перекл.], що віддавна є кращими друзями РКК.

Ще в 2014 році вони переконали «сирійську гілку» РКК – YPG – назватися «демократичними силами Сирії» (про це йшлося відкрито: https://www.youtube.com/watch?v=kVZCIel_2Xw), а тоді проголосили її «найбільш ефективним союзником» у протидії Даеш (тобто IS/ISIS/ISIL/IGIL) у Сирії. Відповідно, РКК/YPG/SDF – це «хороші хлопці», хоч би що вони робили місцевим добрим арабам… й тому їх постачають зброєю та тренують не лише Штати, але й половина НАТО. Направду, від часу, коли західними медіа та більшістю західних інтелектуалів конгломерат РКК/YPG/SDF рішуче (й неправомірно) ототожнено з (усіма) «курдами», нікому не спадає на думку пояснити, що прихід Ердогана до влади – та проголошення його «великим реформатором», якого той же Захід тепер зневажає, – стався завдяки ситуації з курдами в Туреччині.

Відтак, будь ласка, прийміть всі й зрозумійте: просто нема варіантів, щоб усі ці добрі люди – Пентагон, Греція, більшість НАТО й т. д. – помилялися. Ніколи. Звісно, я підтримую джихадистів, працюю на турецьке МЗС і держбезпеку Катару, коли про все це кажу…

Та менше з тим … Згідно заяв Людей-що-потребують-свіжого-повітря, зараз в Україні перебуває 105 російських батальйонних груп [кожна 800-1000 осіб, якщо у повній комплектації – перекл.]: тобто за останні три тижні кількість збільшилася на 20 БТГр. Я не певен, чи враховують вони, що впродовж цих двох тижнів багато з них утратило боєздатність, і чи зараховують в цю кількість БТГр сепаратистів. З іншого боку, західні оглядачі сходяться, що

українські сили нараховують не менш як 27 бригад [бригада – близько 4500 осіб], які перебувають на фронтовій лінії від Харкова до Миколаєва. Тобто загальний баланс сил десь 105 російських (і сепаратистських?) батальйонів проти трохи більш як 80 українських. Якщо брати окремо Донбас – від Ізюма до Вугледара – то в рф тут 68 БТГр проти українських 48 БТГр.

2. ПОВІТРЯ

Зранку 16 травня ПКС запустили щонайменше дві Х-59 по мосту через Дністровський лиман в Одесі. Щонайменше одна ракета не влучила в ціль. Близько полудня до Одеси наблизився ще один реактивний літак ПКС, щоб випустити свої Х-59, але випустив лише одну, і, як стверджують, її було збито. Вночі знову обстріляли район Яворового, але Київ не оприлюднив достатньо подробиць, щоб визначити чим. Відомо лише, що ціллю був «військовий об'єкт». Сьогодні вранці українці заявили про те, що збили чотири крилаті ракети «Калібр» (всі прибули з боку Чорного моря): три на підході до Львівської області та одну в районі Миколаєва.

Трохи про Х-59

Теоретично використовувати таку зброю досить просто: введіть координати цілі, запустіть [ракету] і, коли прийде час, увімкніть відеозахоплення, а потім наведіться на ціль. Але насправді, багато що може піти не так.

По-перше, велика кількість Х-59, що зараз на складах ПКС, була виготовлена ще в 1980-их, або принаймні на початку 1990-их. Можна подовжити термін придатності такої зброї за допомогою регулярного технічного обслуговування, але ніхто в Росії не може сказати, чи щось подібне проводилось аж з тих пір. А «хай-тек» радянського виробництва 1980-х років добре відомий як «ударний», але також надзвичайно чутливий до правильної експлуатації – в першу чергу це думка тих, хто ним же і користувався. Не дивно, що близько 60% Х-59 виходять з ладу одразу під час запуску або незабаром після цього. Наприклад, двигуни не вмикаються і ракета падає на землю (або в море), як камінь. Або не працює канал зв'язку, необхідний для того, щоб направляти ракету до цілі тощо. Тобто, багато що йде не так з Х-59 задовго доки вони досягнуть зони ураження. Це підтверджують і українські звіти про одиночні ракетні удари, що відбувались майже щодня протягом останніх трьох-чотирьох тижнів, адже екіпажі ПКС зазвичай фактично випускають по дві Х-59…

Навіть якщо ракета спрацює, як очікувалося, її все одно потрібно навести на ціль. Для цього Х-59 оснащені «електрооптичною» голівкою самонаведення. По суті: телекамера, зображення з якої потім передається на літак, що її запустив, аби екіпаж міг керувати нею (тому така важлива «ота штука» з

робочим каналом передачі даних). Але те, що може видатися “простим” у ПК-симуляції чи грі, перестає таким бути, коли людина обмежена кабіною бойового літака, що виконує бойове завдання в реальному світі. Ракета летить швидко, дисплей у кабіні невеликий, літак тремтить під час польоту й тому в оператора виникають всілякі проблеми навіть із тим, щоби просто знайти реальну ціль — особливо якщо вона розташована в густо забудованій зоні. Яка несподіванка, що Х-59, випущена по Києву під час візиту Генерального секретаря ООН Антоніу Гутерреша, кілька тижнів тому, не влучила у свою ціль (завод зброї) і промахнулась приблизно на 500 метрів…

Повертаючись до поточних подій… Вчора українці заявили про збитий російський Су-25, але не вказали де. Більше того, українські повітряні сили, здається, вразили командний пункт російської армії десь на північ від Сіверського Дінця. Наскільки мені відомо, “вишєстоящіє органи” у Москві [військове керівництво РФ – перекл.] не заявляли про ураження українських літаків.

3. РУЙНІВНІ ОПЕРАЦІЇ

Відчуваючи нестачу військ, балістичних та крилатих ракет і втрачаючи дедалі більше танків та іншої бронетехніки, “вишєстоящіє органи” вдаються до будь-яких способів, щоби відволікти українців від битви за Донбас та не допустити передислокації українських підрозділів в цей регіон.

16 травня в районі ***Сум***, після перетину кордону з Україною, було виявлено загін російського спецназу, що потрапив у засідку прикордонників. Одного з них було вбито, росіян змусили відступити. Сьогодні вранці щонайменше п’ять ракет невідомого (мені) виду влучили в місто ***Охтирка***, також Сумської області, спричинивши поранення п’яти осіб.

Найгіршим став ракетний удар, який сьогодні вранці вразив село ***Десна***, де мають бути численні жертви серед мирного населення.

4. БИТВА ЗА ДОНБАС

На північ від Харкова українці розширюють своє проникнення до російського кордону в районі Стариці та б'ються з БТГр 200-ої мотострілецької бригади в Терновій.

Водночас надходять повідомлення, що українські спецпризначенці перетнули Сіверський Донець десь південніше і лушпарять російські позиції від Лосівки до Шевченкового на сході та аж до Гонтарівки на півдні (усі ці місця на схід від Сіверського Дінця). Більше того, російські джерела повідомляють про [український – перекл.] понтонний міст через річку та що українці

просуваються на Вовчанськ. Не знаю, наскільки це правда, але ми точно дізнаємось найближчим часом.

Вздовж Сіверського Дінця тривають запеклі та безперервні артилерійські обстріли з обох боків, але, схоже, жодна із сторін не просувається. Принаймні, якщо не брати до уваги Сєвєродонецьк. Як виявилося, росіяни увійшли в село Сиротине, що на південній околиці Сєвєродонецька, бо сьогодні вранці український Генштаб повідомив, що [українці - перекл.] витісняють їх [звідти - перекл]. Враховуючи, що російська армія укріпилась на руїнах Рубіжного і контролює принаймні половину Воєводинки, думаю, це добре демонструє, як сильно росіяни тиснуть на Сєвєродонецьк.

Настільки ж серйозною, і це є ще однією з причин даного "позапланового звіту", є ситуація в районі Попасної. Протягом останніх двох днів росіяни захопили Олександропілля на північ від Попасної, досягли Пилипчатиного, на захід від Попасної, і просунулись на південь, де захопли Новозванівку. Завдяки цьому вони розширили прорив Лінії розмежування приблизно на 4–5 км і скоро перейдуть до маневрової війни.

5. МАРІУПОЛЬ

Судячи з численних звітів, видається, що досягнута домовленість про повну евакуацію українського гарнізону. Вчора командир гарнізону Денис Прокопенко оголосив, що захисники Маріуполя виконали своє завдання, протримавшись 82 дні, і тепер настав час їх евакуювати. Майже одночасно із цим повідомленням "вишестоящіє органи" у москві оголосили про свою згоду на виведення поранених українських військових з Азовсталі до Новоазовська (містечко на Донеччині, утримується сепаратистами).

Вчора пізно вночі путінський ресурс випустив відео, на якому цивільні автобуси вивозять українських військових з Азовсталі, та оголосило, що "300 бійців евакуювали, десь 50 із них – поранені": https://twitter.com/JimmySecUK/status/1526285542559711232 . Вони також повідомили, що решта 2227 бійців здадуться вранці. Сьогодні вранці були виявлені два Т-80 36-ї бригади Морської піхоти у майже доброму стані [на фото].

Це може означати, що битву за Маріуполь завершено, вона закінчилася українською поразкою та евакуацією гарнізону.

Не дивує той факт, що в Україні вже шириться буремна реакція, включно зі звинуваченнями у зраді, ганьбі та подібному. Не дивує і той факт, що Зеленський та його уряд намагаються пояснити, що важливо було вберегти досвідчених військових…

Не можу не погодитися з ними: надто легко патякати про “героїв” та жалітися на зраду – сидячи за сотні, якщо не тисячі кілометрів [від Азовсталі]. Ніхто з нас не ніс там варту і не бився понад 80 діб проти кількісно більших російських сил, ризикуючи своїми кінцівками та життями, – це робили військові полку “Азов”, 36-ї бригади морської піхоти, тероборони, прикордонників, КОРД та окремих місцевих поліцейських. І вони билися до тих пір, поки боротьба не втратила сенс.

6. ПІВДЕНЬ

Вранці 16-го травня ***Миколаїв*** накрили з “Ураганів”: у відповідь українська артилерія вдарила по аеродрому у ***Чорнобаївці***.

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 85.

Том Купер. Війна в Україні 17-18 травня 2022

2022-05-19

Ще, ще потрібно триматися. Позиційна боротьба потребує напруги всіх сил. Не без успіхів у нас. Навіть більше успіхів у нас, ніж у них. Витримки нашим ЗСУ…

1. СТРАТЕГІЯ

Британські медіа повідомляють, що зараз путін – з покроковою допомогою командувача генштабу валерія герасімова – здійснює безпосереднє керівництво воєнними діями в Уркаїні на оперативно-тактичному рівні, тобто аж до рівня командира бригади / полковника, що значить – напряму керує діями батальйонно-тактичних груп (як правило, чисельністю 700-800 осіб). Але видається, що путін вже відсторонив герасімова й взяв керівництво повністю в свої руки, в чому й криється причина катастрофи армії рф у її спробах форсувати Сіверський Донець.

18 травня керівник штабу Тероборони України заявив, що станом на зараз 25 із 32 бригад ТО беруть участь у військових операціях. Як зрозуміло з численних звітів, вони далеко не завжди «захищають територію, за яку

відповідальні»: навіть легкоозброєні бригади долучені до наступальних операцій, особливо на північ від Харкова.

2. ПОВІТРЯ

Вранці 18 травня дві російські ракети завдали удару по Дніпру. Одна знищила «об'єкт транспортної інфраструктури», а другу збила ППО: її уламки пошкодили два приватних будинки й поранили жінку. Схоже, це був удар ракетами Х-22, випущеними з Ту-22М-3: це доволі великі ракети й тому навіть їх уламки спричиняють шкоду.

Увечері 18 травня повітряна тривога була по всій Україні, але єдиний звіт про реальну атаку надійшов з Одеської області. Лише одна ракета прилетіла з Чорного моря, проте, здається, не завдала жодних суттєвих руйнувань.

ПКС Росії продовжують робити по 250-300 вильотів на день. Більшість з них їхні А-50 (SDRLO / AWAC – літаки радіолокаційного стеження – перекл.) спрямовують на цілі на Донбасі. Водночас, російські ПКС продовжують докладати зусиль, щоб перешкодити розгортанню українських систем ППО між Сумами та Харковом. Видається, що росіяни втратили там вчора один Су-34: візуального підтвердження немає, проте Київ заявив, що літак збила 57-ма бригада й ще з'явився радіоперехват, в якому повідомляють про загоряння лівого мотора й екіпаж збирається катапультуватися.

Різні джерела вказують, що українські повітряні сили за вчора й сьогодні, можливо, втратили чотири літаки: видається, що один збили над Трипіллям й ще один біля Кам'яної Яруги (на схід від Харкова). Ще два могли бути знищені під час уже згаданого вище авіаудару по об'єкту в Дніпрі. Але станом на зараз жодних візуальних підтверджень цьому не надходило.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

14–16 травня для звільнення ***Тернової*** [на південь від ***Харкова*** – ред.] було залучено додаткову бригаду Тероборони, а вчора українці звільнили село ***Дементіївку*** за 7 км на південь від кордону з росією.

Але важливішими є численні повідомлення, що українці звільнили ***Зарічне***: як мені відомо, це село на східному березі ***Сіверського Дінця***. Інакше кажучи: напевне, українці укріплюють плацдарм на південь від ***Вовчанська***.

Ізюм…

Схоже, українці вибили росіян із ***Довгенького***, багато повідомлень за минулі дні свідчать про нові російські напади на це село, а також на Богородичне,

далі на схід. Більше того, українська артилерія знищила заховану на одній з ферм російську систему радіоелектронної боротьби Р-330Ж «Житєль», а також – як повідомляють – ще один понтонний міст росіян на Сіверському Дінці на південь від Ізюма.

У районі ***Лимана***…

Тримає оборону український гарнізон в Олександрівці, на південь від міста, проте росіяни захопили Новоселівку і Дробишеве, що на північному заході, та Ставки, що на півночі, тож до Лимана їм зостається 2–3 км.

Далі на південний схід…

Загалом, територія між ***Сєвєродонецьком*** і ***Попасною*** зазнає інтенсивних повітряних та артилерійських ударів. Як повідомляють, повітряні атаки настільки часті, що українські сили протиповітряної оборони працюють безперервно. Всупереч своїм звичним практикам, російські ПКС обирають цілі не тільки на лінії фронту, але й за 10–15 км углиб, як-от ***Бахмут***, де 17 травня зазнав удару житловий будинок, загинуло п'ятеро цивільних осіб (серед них дворічна дитина).

Тут з'явився новий російський підрозділ — батальйонно-тактична група 36-ї гвардійської мотострілецької бригади. Разом з тим, українці відновили потужну лінію фронту від річки ***Борова*** через ***Метьолкіне*** і ***Воронове*** до ***Борівського***.

Вранці 16 травня росіяни увійшли до ***Тошківки***, що на південь від ***Сєвєродонецька***, а 17 травня закріпилися в цьому селищі.

Як і два дні тому, ситуація на фронті в районі ***Попасної*** зостається найскладнішою.

За минулі два дні росіяни захопили ***Тошківку***, ***Оріхове*** та ***Новозванівку***. Очевидно, українці посилили втомлені боями 24-ту механізовану бригаду і батальйон «Донбас»: за новою інформацією, їм вдалося зупинити російський наступ на ***Пилипчатине*** і ***Трипілля***, на захід від ***Попасної***. «Натомість» росіяни атакували ***Катеринівку***, що на північному сході, та з півночі атакували північний фланг 30-ої механізованої бригади у ***Троїцькому*** (що на південь від ***Попасної***).

Про те, що ***Попасна*** стала новим місцем зосередження сил росіян, свідчить:

- поява у цьому районі 76-ої дивізії ВДВ, підрозділів 1-ої танкової армії, посилених бойовими машинами підтримки танків «Термінатор-2», а також однієї батальйонно-тактичної групи 40-ої бригади морської піхоти,

> озброєної танками Т-80БВМ. 76-та дивізія забезпечена найкращими солдатами, які зосталися в росіян, а «Термінатори» озброєні — серед іншого — двома нарізними автоматичними гарматами калібру 30 мм 2А42, які виявилися неприємним сюрпризом для українців (через радіус дії та ударну силу). Безперечно, це чимале зосередження сил, і схоже, наступною вони атакуватимуть Комишуваху (це найкоротший шлях на північ, до фронту біля Сіверського Дінця).

4. МАРІУПОЛЬ

За даними “вишестоящіх органів” у москві, станом на вчора з «Азовсталі» **«евакуювали» 959 українців**, серед яких 80 поранених, 51 з них доставлено до Новоазовської лікарні на окупованій території Донецької області.

Конашенков [генерал-майор, офіційний представник МО Росії – перекл .] пояснив, що їх «далі розподілятимуть із Таганрога». Київ, схоже, не коментує це заяви. Поки глава так званого ДНР пушилін «обіцяє» перетворити комплекс «Азовсталь» на «технопарк» для туристів (чому би просто не зруйнувати економічний центр регіону…?), росіяни обстрілюють деякі частини комплексу, що вказує на те, що всередині все ще є опір.

5. ПІВДЕНЬ

Із сукупності українських звітів про те, що російська армія зосереджується аби поновити наступ чи то на ***Кривий Ріг***, чи то на ***Запоріжжя***, випливає, що росіяни розгортають оборону в глибині на всьому шляху від ***Високопілля*** на півночі до ***Херсона*** на півдні.

Більше того, 14 травня “вишєстоящіє органи” в москві повідомили про потужну контратаку українців у ***Вишневому***, на південь від ***Запоріжжя***.

> - Цю атаку схоже відбили, [для українців вона закінчилась – перекл.] втратою близько 40 танків — серед яких кілька Т-72М, що надійшли із Польщі — та інших транспортних засобів. Росіяни продемонстрували докази знищення шести Т-72 і ще двох БМП.

Тим часом, Інтерфакс-Україна повідомив , що в Мелітополі було підірвано російський бронепоїзд, або принаймні було сильно пошкоджено локомотив, який тягнув 10 паливних баків. Під час такого ж інциденту ввечері 17 травня «партизани» влаштували засідку та вбили кількох офіцерів російської армії в районі Мелітополя.

Оригінал сьогоднішнього (доповненого) звіту Тома Купера тут:

Переклад: Микола Ковальчук, Тетяна Саніна, Ростислав Семків

Редакція: Ростислав Семків

Джерело тут

***

№ 86.

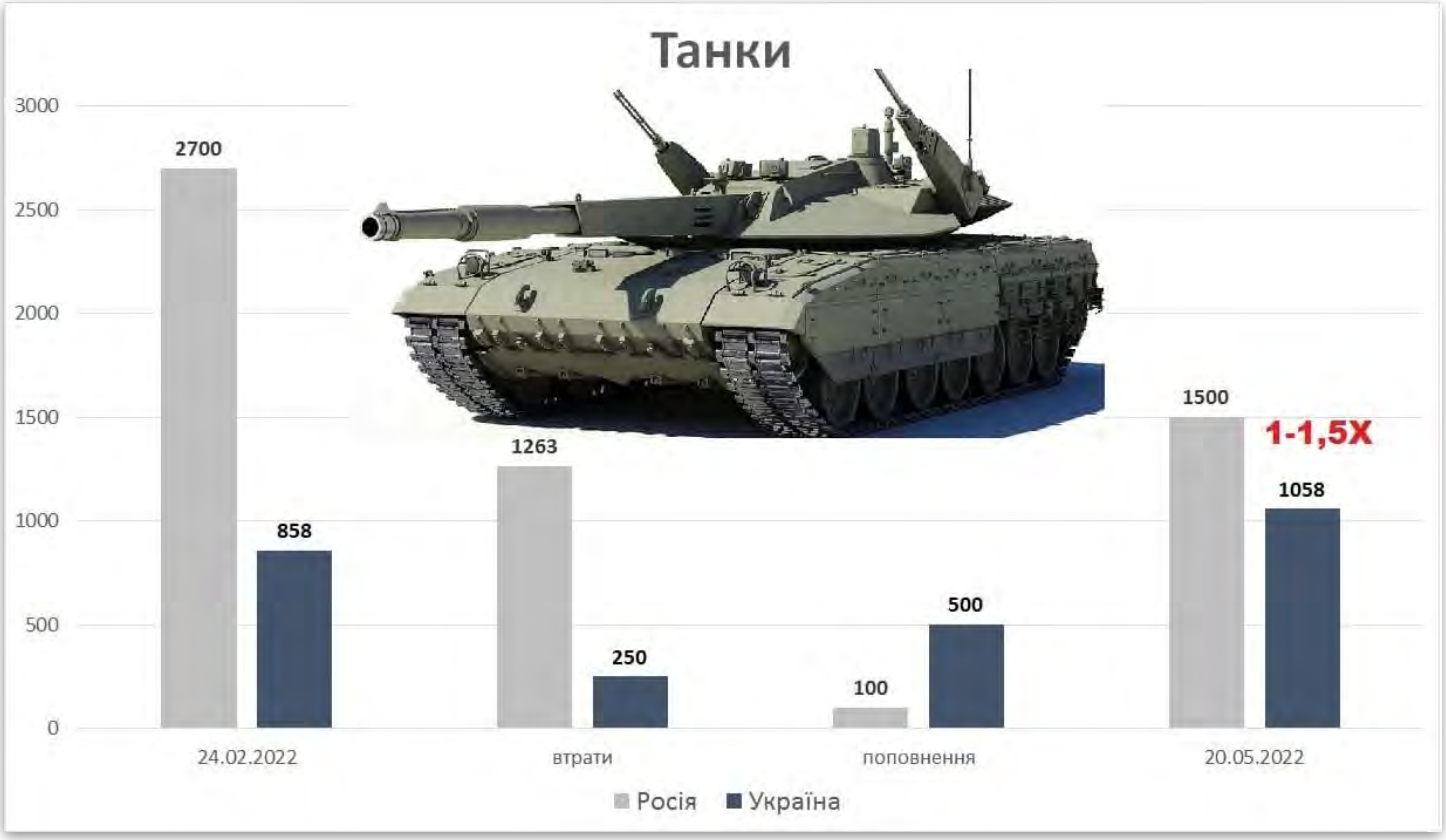
Розстановка сил за військовою технікою

Володимир Даценко, ФБ

2022-05-21

В продовження попереднього посту вирішив розписати питання кількості військової техніки виходячи з наявної публічної інформації

1. ТАНКИ

Росія

На 24.02.2022 рф на озброєнні мала близько **2 700 танків**. Росія планувала залучити тільки половину своїх танків для війни в Україні. Але втрати серед танкових дивізій були найбільшими (це логічно, бо танки йдуть в першому ешелоні і вони першочергова ціль для наших ПТРК).

За 3 місяці рф втратила близько **1 300 танків**. Це колосальна кількість. Наприклад загальна чисельність танків Британії, Франції і Німеччини складає 900 од.

Частково проблему з танками рф намагається вирішити за рахунок законсервованої техніки, але очевидно, що ця техніка потребує глибокого ремонту і велику кількість росія не залучить. Весь світ облетіли фотографії зі складів зберігання танків в росії, де вони більше нагадують металобрухт ніж грізну зброю

(*https://defence-ua.com/weapon_and_tech/novi_suputnikovi_znimki_google_zrujnuvali_mif_kremlja_pro_10_tisjach_tankiv_za_uralom-7020.html*)

На даний момент на фронті воює скоріше за все близько 1000 танків рф, адже принаймні кілька сотень має знаходитись за місцями дислокації частин та ремонтних базах.

Україна

На 24.02.2022 – **858 танків**.

За даними Oryx (https://www.oryxspioenkop.com/2022/02/attack-on-europe-documenting-ukrainian.html) Україна втратила щонайменше **169** (наявні фотопідтвердження). Скоріше за все реальні втрати близько **200-250** одиниць.

При цьому сили ЗСУ спроміглися захопити щонайменше 240 російських танків (наявні фото підтвердження Oryx *https://www.oryxspioenkop.com/2022/02/attack-on-europe-documenting-equipment.html*).

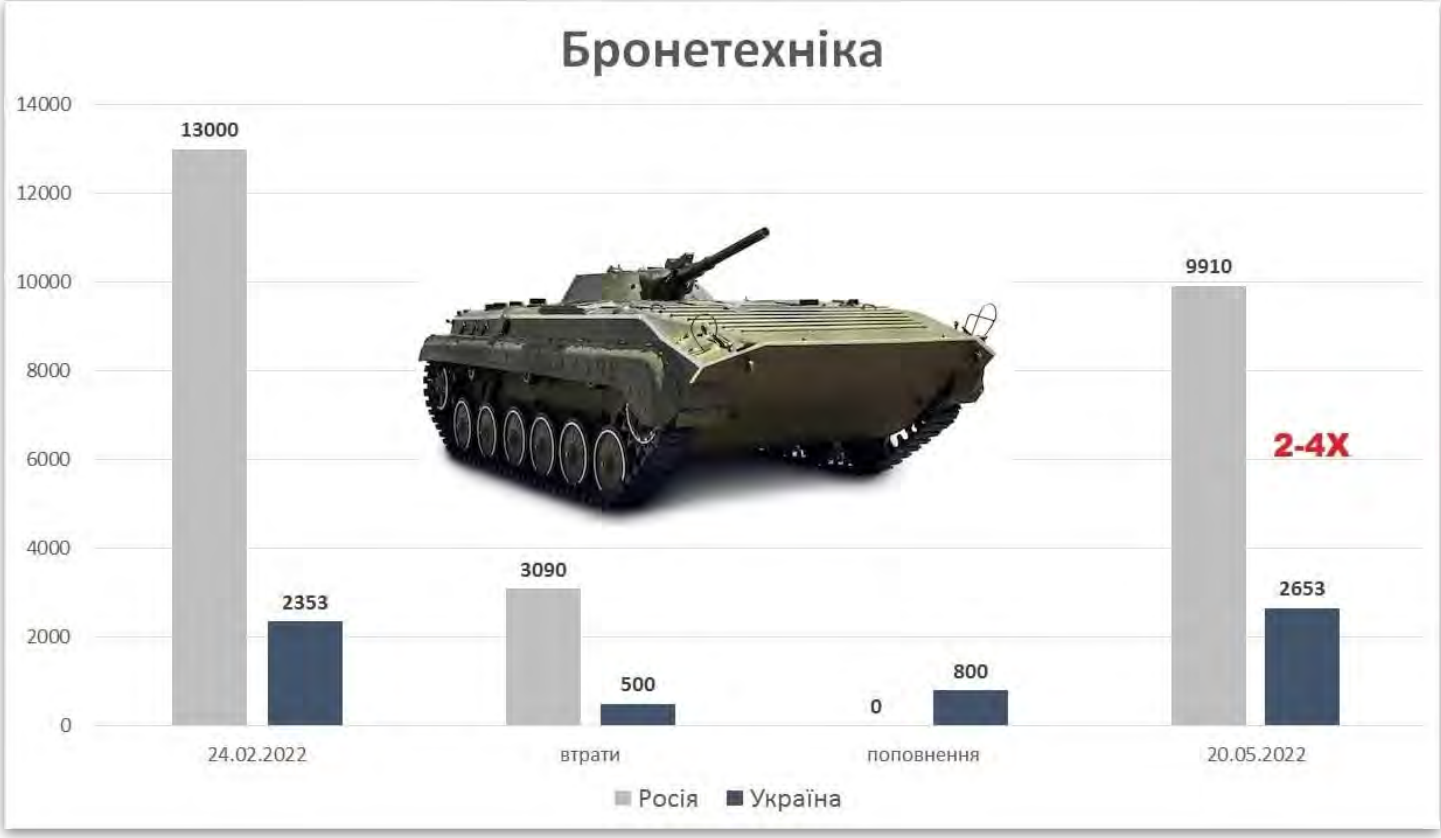
Іще близько 250 танків Україна отримала від союзників.

Таким чином на даний момент ЗСУ має більше танків, ніж на початок війни (близько **1 050**).

Деякі західні аналітики вважають, що за кількістю танків ЗСУ мають навіть перевагу на фронті, але скоріше за все зараз кількість цієї техніки приблизно однакова. При цьому ефективність українських танків значно вища, що підтвердили бойові дії 1-ї окремої танкової бригади ЗСУ проти значно більшої кількості техніки 1-ї танкової армії рф під Черніговом.

Резюмуючи можна стверджувати, що Україна має перевагу в танкових формуваннях за співвідношенням кількість/ефективність. Танки є основою наступальних операцій, але для наступальних дій потрібна іще і броньована техніка.

2. БРОНЕТЕХНІКА

Росія

На 24.02.2022 – близько **13 000. одиниць БТ**. Але яка частина цієї техніка справна сказати важко. Думаю можна відкинути більшу частину БМП-1, МТ-ЛБ і БТР-60 та 70. В сухому залишку це все одно 8-10 тис. одиниць техніки, які були на ходу.

Втрати ворога склали близько 3 100 одиниць. Таким чином росія все ще може використовувати 4-5 тис. одиниць бронетехніки на фронті. Що дозволяє їм продовжувати атакувати по більшості напрямків.

Україна

На 24.02.2022 – **2 353 од**.

Втрати за 3 місяці близько **400-500 одиниць** (Oryx нарахувало по фото 367 од.).

При цьому ЗСУ захопили щонайменше 466 одиниць БТ ворога. Іще понад 200 отримала від союзників.

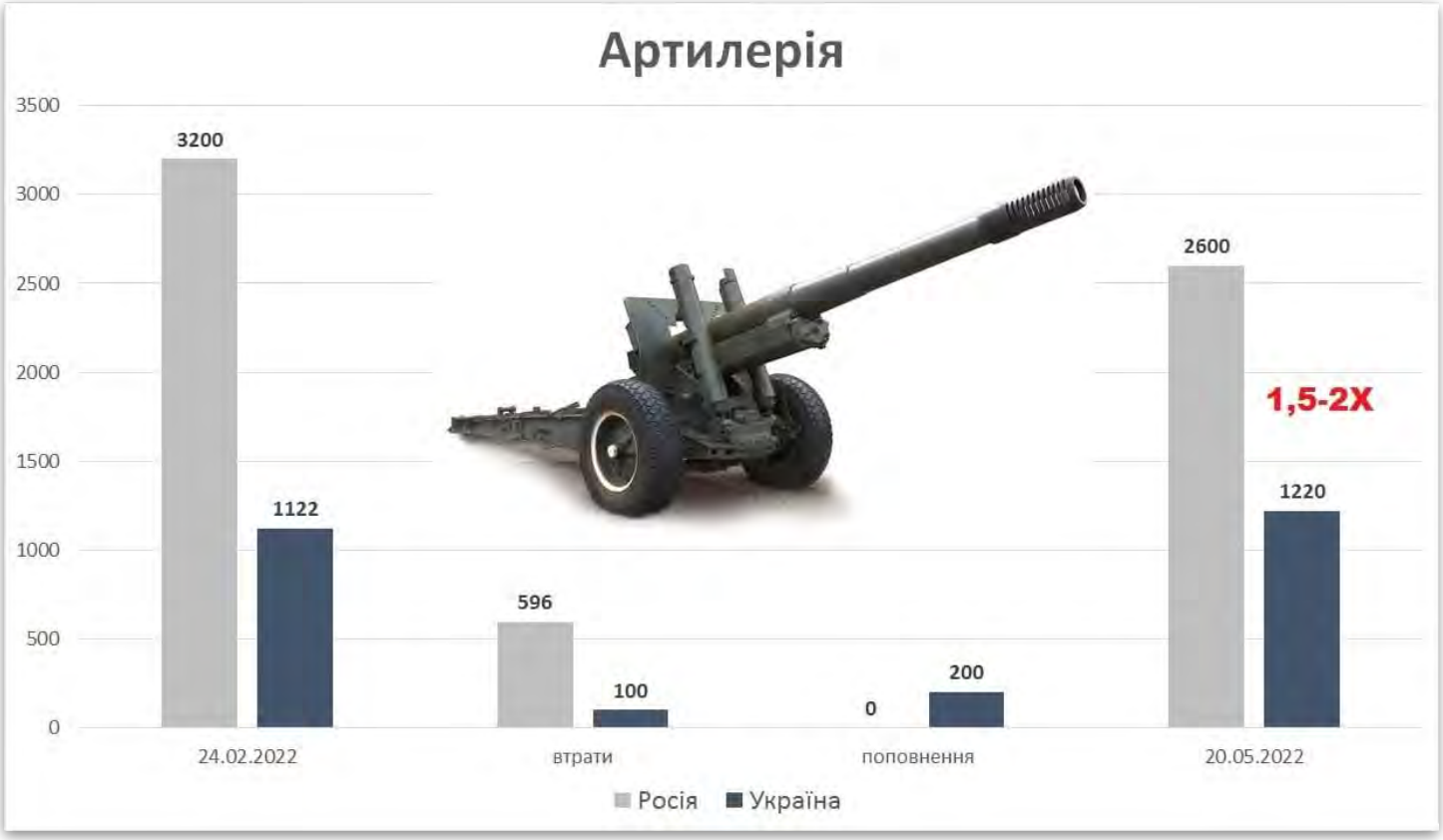
Таким чином росія все ще має принаймні двократну перевагу у кількісті бронетехніки. І це проблема, адже для контрнаступу нам треба мати більше бронетехніки, або хоча б скільки ж.

Зараз ми частково виходимо тактикою мобільності і волонтерськими пікапам. Принаймні на харківському напрямку. Але це не від хорошого життя. Гарне БМП або БТР значно ефективніше цивільного пікапа, який не дає ніякого захисту, крім швидкості. Тому нам треба багато сучасних БМП і Hamvee. І без них контрнаступ на відкритій місцевості виглядає дуже проблематично.

Скоріше за все США нам дасть до пів тисячі М113 і якусь кількість Hamvee. Щось трохи дає Британія і Австралія виходячи з своїх можливостей (Британія не має великої кількості БТ). А от ЄС якось не дуже поспішає. Німеччина і Франція грають в довгу і негарну політичну гру «дам-не дам». При чому навіть купити німецькі БМП Україна здається поки що так і не змогла (весь час не вистачає якихось дозволів і погоджень).

3. АРТИЛЕРІЯ (гармати, гаубиці, САУ)

Росія

На 24.02.2022 – близько **3 200 одиниць**. Але знову ж таки частина цієї техніка точно несправна.

Втрати рф складають **596 одиниць** артилерійських систем. Артилерія значно далі від передової, тому і втрати значно менші, порівняно з танками і БТ.

Росія все ще може використовувати 1,5-2 тис. одиниць артсистем на фронті. І це все ще значно більше, ніж має Україна, хоча порівнювати якість роботи артилерії рф і ЗСУ очевидно не можна.

Але велика кількість артилерії і фактично безмежна кількість боєприпасів до них дозволяє рашистам без зупину обстрілювати великі площі території і знищувати цілі міста.

Україна

На 24.02.2022 – **1 122 од.**

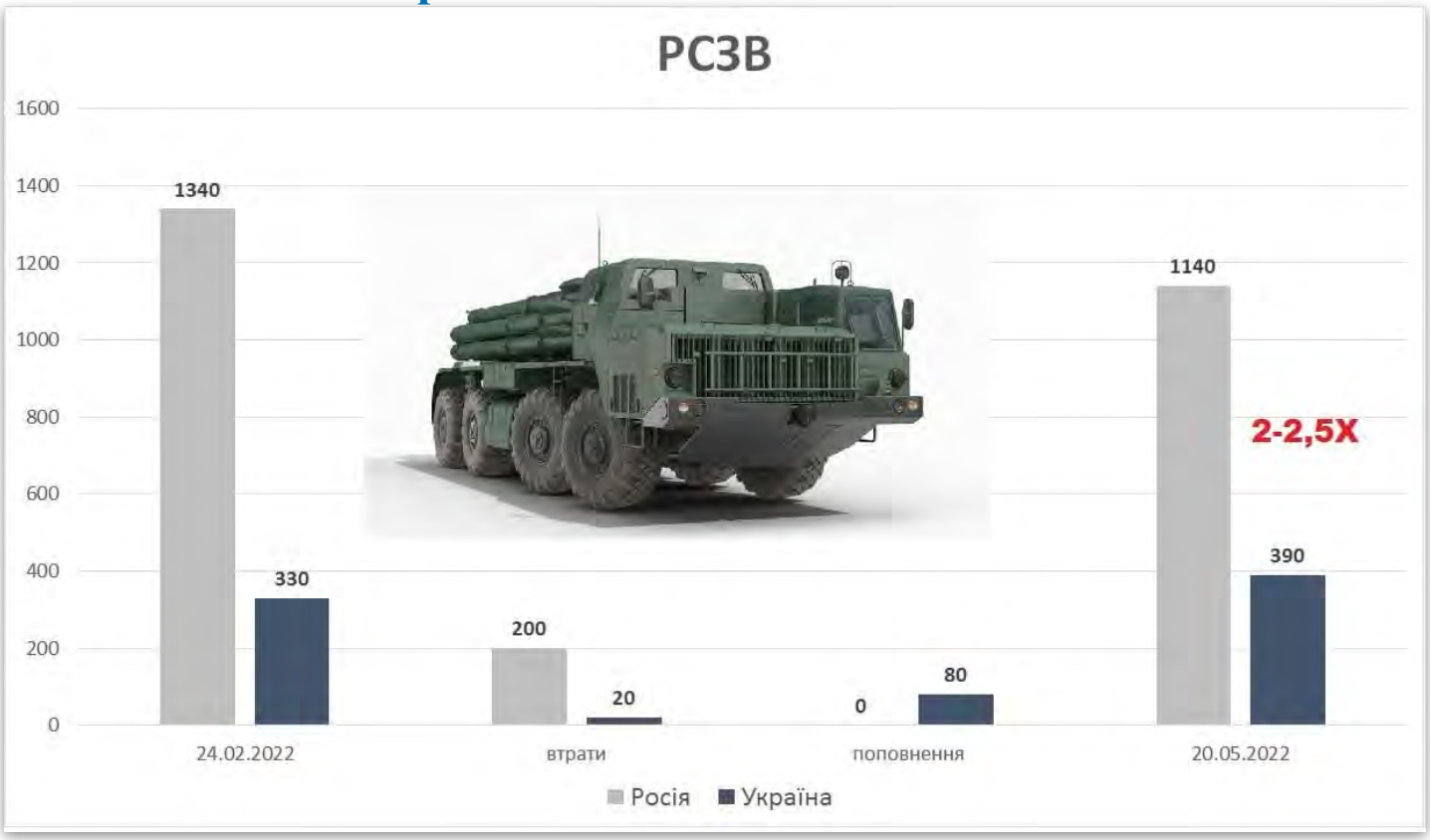
Втрати за 3 місяці близько **100 одиниць** (Oryx нарахувало зафіксованих 60 од.).

При цьому ЗСУ захопили щонайменше 80 одиниць і ще понад 100 отримали від союзників. І тут гаубиці М777 дають нам суттєве посилення, адже вони йдуть з великою кількістю боєприпасів. До радянської артилерії боєприпаси знайти складно у великій кількості.

Зважаючи на якість використання думаю росія не має переваги по ефективності артилерійських систем попри значно більшу чисельність. Але проблема в тому, що ЗСУ ймовірно змушені економити дефіцитні боєприпаси до радянської артилерії.

Західні гаубиці натівським калібром 155мм можуть вирішити цю проблему, але бажано щоб їх нам теж давали не десятками, а сотнями. Ну і добре було б все ж таки отримати німецькі і французькі САУ, які нам теж не поспішають давати. Принаймні на скільки відомо.

4. РСЗВ реактивні системи залпового вогню

Росія

На 24.02.2022 росія мала близько **1 340 одиниць** реактивних систем залпового вогню. І близько **2 000 старих «Градів»** на зберіганні, частину з яких рф нібито вже розконсервувала.

Втрати РСЗВ з боку рф складають **200** одиниць. При цьому росія не має проблем із кількістю боєкомплектів до РСЗВ маючи велетенські радянські запаси.

Україна

Перевага по РСЗВ у рф є найбільш значною, адже на початок війни ми мали лише **330 одиниць** РСЗВ і обмежений запас боєкомплектів, які дуже складно знайти в інших країн (по «Смерчам» і «Ураганам»).

Трохи РСЗВ нам дала Польща і Чехія (20+ одиниць). Але істотно виправити ситуацію можуть тільки американські HIMARS і MLRS 270. Проте США уже заявило, що можливо не дасть нам ці системи, побоюючись «збільшення ескалації»

(*https://www.politico.com/news/2022/05/18/biden-resists-ukrainian-demands-long-range-rocket-launchers-00033473?fbclid=IwAR1QAmVfjqsw-UFGIHyKTczgkQ9yuPlLeZw9Sv9JfWgvU_Sw7P15JV7rIRE*).

Скоріше за все, **отримати сучасні РСЗВ буде найскладніше**.

1) По-перше їх не так багато і в союзників.

2) По-друге їх складніше опанувати, ніж гаубиці.

Можливо США дасть нам більше гаубиць, але відмовиться поставляти РСЗВ. Але це проблема, бо РСЗВ мають значно більшу мобільність, дальність і дозволятимуть вражати ворога навіть в тилу.

> Поки що для цих цілей ЗСУ, скоріше за все, буде використовувати британські ракети Brimstone і залишки боєприпасів до «Смерчів». Але невідомо скільки у нас їх є і скільки ще Brimstone може поставити Британія.

Можливо **від того отримаємо ми сучасні РСЗВ чи ні залежатиме дуже багато**.

> І в плані швидкості просування і в плані бойового духу ворога. Наявність у ЗСУ значної кількості MLRS 270 може змусити рашитів боятись підняти голову навіть на відстані 30-60 км від лінії фронту. Тобто майже по всій території України.

Але поки що політика і торги з агресором грають не на нашу користь.

Зеленський: У росіян на Донбасі у 20 разів більше техніки, ніж у нас

КАТЕРИНА ТИЩЕНКО — ПОНЕДІЛОК, 23 ТРАВНЯ 2022, 21:44

5

8206

ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ, ФОТО ОП

Президент Володимир Зеленський заявляє, що на Донбасі у російських військ зараз у 20 разів більше техніки, ніж в українських.

Джерело: Зеленський під час розмови в Українському домі в Давосі

Пряма мова: "Нам не вистачає техніки, тому що ми боремося проти такої великої за розміром держави і великої за розміром армії держави.

У них (росіян – ред.) в 20 разів більше техніки, зараз на Донбасі 1:20. Уявіть собі, які міцні наші воїни, який у нас народ".

Деталі: Зеленський підкреслив, що не хоче, щоб в Україні гинули сотні тисяч людей, тому нам потрібна техніка, яка діє на великій відстані.

5. Інші озброєння

Я не став аналізувати ситуацію з авіацією, ППО і ракетами, адже про ці види озброєння відомо дуже мало по реальній кількості і поки що вони не мали вирішального впливу на війну. Так, армія рф все ще якось використовує свою бойову авіацію, але співвідношення успіхів і втрат здається не на їх користь.

ППО фактично нівелює успіхи літаків і вертольотів на фронті. Принаймні з ППО ближньої дії в України нібито проблем немає.

Резюмуючи можна сказати, що

- зараз дуже багато залежить від рішучості союзників і готовності дати нам велику кількість бронетехніки, артилерії і РСЗВ.

Add:

Зе про 20 разів…

***

№ 87. 2022-05-21

Скільки ще триватиме війна?

Володимир Даценко, ФБ

Це найголовніше питання, на яке військові експерти дають абсолютно різні прогнози: від кількох тижнів, до понад року.

Причини на стільки різних прогнозів абсолютно логічні. Дехто вважав, що росія, збагнувши провал бліцкригу, спробує вийти переговорним шляхом. Цей варіант не збувся, росія вирішила піти ва-банк і зараз, очевидно, переговорного виходу з війни уже немає.

Ми воюватимемо доти, доки росія не погодиться на капітуляцію, або поки фізично не вийдемо на свої кордони.

Тобто війна триватиме доки російська армія фізично зможе воювати. А це залежить від кількох факторів:

1. Чим воює росія зараз

За даними Пентагону росія вже перекинула в Україну всі боєздатні підрозділи сухопутніх військ – близько 105 БТГ. Ще на початку травня командування ворога зберігало близько 15 БТГ на території рф в якості резервних сил.

Тут треба прояснити, **що таке БТГ (батальйонна тактична група)**:

> - Дуже умовно це певний злагоджений підрозділ з 5-10 танків, 30-40 БМП, 600-800 солдат і іншої техніки, який поводиться як одне ціле. Фактичний склад БТГ залежить від його призначення. Наприклад танковий батальйон має лише танки і не має БМП і відповідно значно менше військових.

Але це все, якщо ми говоримо про БТГ на параді у повній бойовій готовності.

Треба розуміти, що вже після першої фази війни російські сили мали великі втрати. Через втрати і відмови особового складу частину БТГ довелося об'єднувати.

- Таким чином загальна кількість БТГ зменшилася з 120-140 БТГ (про які говорили на початку війни) до 105 БТГ (про які говорять на середину травня).

Окрім цього,

- більшість БТГ, за оцінками експертів, мають некомплекність до 20-40% особового складу. Наприклад на БМП (бойова машина піхоти) замість 3 членів екіпажу і 8 солдат піхоти (3+8) може бути лише 3+5 або 3+2. Теж саме стосується іншої техніки, де теоретично може бути некомплектність. Тобто більшість БТГ є ослабленими.

А ті БТГ, які вже побували у боях в другій фазі війни, можуть мати некоплектність не тільки по особовому складу, а і по одиницях техніки через бойові втрати.

Тобто, можна говорити, що

- нинішні 105 БТГ за бойовою міццю це приблизно половина від тих 120 БТГ, які були на початку війни. Але вони є і вони поки здатні воювати.

2. Як довго це може воювати

В підручниках пишуть про здатність армій продовжувати активні бойові дії без ротації до 20-30 днів. Але треба розуміти, що це норматив. Фактичний запас міцності може бути значно більший і дуже залежить від бойового духу.

Бойовий дух рф активно підтримується пропагандою і фейками.

- *На початку березня їм розповідали, що ось-ось Київ впаде, треба протриматись. Потім їм розповідали, що ось-ось розіб'ють найбільш боєздатні підрозділи в зоні ООС, треба потриматись. Зараз розповідають про оточення 15 тис. українських військових під Сєвєродонецьком, яке чи то вже відбулося, чи то відбудеться з дня на день.*

На картах пропаганда рф взагалі малює, що бої йдуть ледь не під Дніпром і Запоріжжям.

Але вічно годувати фейками не вийде. Російська армія тримається, а не функціонує. І без ротацій або якихось реальних перемог довго вона не протримається.

Існування будь-якої системи можна поділити на 3 етапи:

1) Життєвий цикл – коли система працює стабільно і без збоїв.

2) Запас міцності – коли система вже за межею нормативного терміну роботи, але все ще здатна виконувати свої задачі з поступовим збільшення локальних відмов.

3) Критичний знос – лавиноподібний процес відмови всіх елементів системи аж до втрати здатності виконувати свої задачі.

Коли система пережила свій запас міцності, накопичений знос дуже швидко переростає в стрімкий процес повного колапсу.

> Якщо нічого не зміниться і росія не знайде істотні резерви, армія рф опиниться в цьому колапсі значно швидше, ніж сподівається командування рф.

Можливо до середини літа.

3. Резерви

За оцінками експертів прихована мобілізація може давати 6-10 тис. солдатів на місяць. Не знаю на скільки це реальні цифри. Але **росія втрачає приблизно 20-25 тис. солдат на місяць вбитими і пораненими.**

> - Тобто аби тільки підтримувати наявну чисельність військ треба хоча б 20 тис. на місяць.

До того ж, аби проводити наповнення існуючих БТГ, їх спочатку треба вивести в тил і там здійснювати злагодження.

> - Але виведення в тил значної кількості сил означатиме автоматичну зміну балансу сил на користь ЗСУ на лінії фронту і подальший відступ рф.

Можливо росія спробує розконсервувати старі танки і БМП, набрати повністю нові БТГ з мобілізованих, але на скільки це швидко і якісно можна зробити – питання риторичне.

4. Чому ЗСУ не наступає

Зараз зберігається певний паритет сил, коли у ЗСУ вже є певна перевага в окремих сегментах (дехто говорить про перевагу по кількості військових і танків), але **немає стратегічної переваги**.

Наприклад,

> *- на початок війни в України було всього близько 330 «Градів», «Ураганів» і «Смерчів» і обмежений запас боєкомплектів до них. У росії – 1300 і ще 2500 на зберіганні і фактично безмежні запаси радянських боєкомплектів. Приблизно та ж історія і з артилерією, БМП, БТРами і т.д.*

Росія може кількістю компенсувати проблеми з якістю, принаймні по окремих видах озброєння. І тому ми все ще ведемо оборонні дії на більшості напрямків.

Але все може змінити кілька сотень американських гаубиць і новітніх РСЗВ M270 HIMARS. Це озброєння зробить перевагу ЗСУ стратегічною. Коли нашої кількості і якості озброєння буде достатньо, аби перекрити кількість озброєння рф. Питання в тому лише коли ми його отримаємо і опануємо.

Ця зброя може дати необхідний резерв і до того ж значно прискорити процес доведення армій рф до небоєздатного стану.

Треба розуміти, що

> *першу чеченську війну росія вела півтора роки вдвічі більшим військом, проти нерегулярних військ Чечні (значно менших ніж ЗСУ), кілька разів підписуючи режим припинення вогню (тобто беручі певні паузи). Тому сценарій дуже тривалої війни виглядає як надто песимістичний і можливий лише у випадку, якщо у нас будуть закінчуватись боєприпаси і військова техніка, а росія зможе забезпечити наповнення і ротацію своїх військ.*

Найбільш реальний сценарій,

> коли **посеред літа російська армія почне масово відступати на певних напрямках**. Але треба готуватись до того, що до повної перемоги можуть пройти іще місяці. Тобто **нас очікує попереду іще принаймні дві фази: перелом і завершення війни. Кожна з яких може тривати 2-3 місяці**.

Це прогноз інженера, а не військового експерта, але він спирається на все те, про що говорять військові експерти.

***

№ 88. 2022-05-22

Битва за Україну без прикрас та ілюзій

СТЕФАН ЗАКРЕВСЬКИЙ, ДЛЯ "ХВИЛІ" 21.05.2022

Однією із найбільших ілюзій українського суспільства є ілюзія про швидку перемогу України на нацистською Росією, яка, з точки зору багатьох українців, приречена на розпад та геополітичну катастрофу.

Нажаль, українці не враховують того історичного факту, що **Україна протистоїть релігійній секті під назвою Російська Федерація, тому мирна угода, як і компроміс з фанатиками, які є прихильниками культу насильства та війни, є неможливим**.

З точки зору відомого російського нациста Олександра ***Дугіна***, представники путінського мафіозного режиму обговорюють між собою три варіанта щодо знищення України.

1) Перший варіант передбачає повну окупацію Донецької, Луганської, Херсонської та великої частини Запорізької області.

2) Другий варіант розрахований на захоплення всієї південно – східної України, та ліквідацію представників української політичної еліти.

3) Третій варіант російських нацистів направлений на повний контроль над всією територією України, наслідком чого, як вважають в кривавому Кремлі, стане знищення її державності і нації.

Дугін переконаний в тому, що Росія, не зважаючи на втрати та високу ціну авантюри Путіна, повинна реалізувати третій варіант, який дозволить РФ за

рахунок окупації Західної України отримати вихід до кордонів з Польщею, Румунією, Угорщиною та Словаччиною. Виправдання же для повної окупації України, як вважає Дугін, повинен стати захист Російської православної церкви та захист мільйонів православних віруючих, яким, зі слів російських нацистів, загрожує геноцид в Україні. Отже, українська влада повинна бути готова до кривавих провокацій створених російськими спецслужбами, направлених проти Російської православної церкви в Україні.

Для Дугіна битва за Україну є справжнім Апокаліпсисом, бо від того хто контролює Україну залежить не тільки доля Євразії, але і доля Духа. Перемога Росії, як вважає Дугін, дозволить Україні перейти під омофор Христа, її ж поразка призведе, з його слів, до продовження перебування нашої країни під владою сатани, який зміцнить своє панування над колискою російської державності, церкви і культури. Битва за Донбас, Одесу, Київ та Львів, з точки зору Дугіна, є великою частиною есхатологічної битви, яка може призвести до загибелі людства.

Важливо розуміти, що Дугін довгий час в Росії був маргінальним філософом, який до того ж в молодості активно співпрацював з російськими неонацистами, тож зараз коли міжнародний злочинець Путін, який вважає себе обраним вищими силами, для збереження своєї кривавої влади та виправдання своїх геополітичних авантюр які послаблюють Росію, використовує божевільні ідеї прихильника культу смерті Олександра Дугіна. Фактично, Дугін, який ніколи би в Росії без Путіна не реалізував свою ідеологію, зараз за рахунок параної і соціальної шизофренії російської влади

може реалізувати свою давню мрію, а саме перетворення Російської Федерації на теократичну державу, чимось схожу на сучасний Іран.

Кривава агресія Росії проти України, з точки зору Дугіна, повертає до світу ідеї, які символізують завершення ери матеріалізму, економіки, раціонального аналізину, експертів, технократів, менеджерів, всіх тих людей, які в умовах успішного розвитку займають ключові посади та мають вирішальний вплив на прийняття рішень. Тож Дугін, який полюбляє розповідати про боротьбу між російською православною цивілізацією і наступаючим на Росію світом Західного Антихриста, насправді, за рахунок геополітичної катастрофи для РФ намагається посилити вплив своєї маргінальної і утопічної ідеології, як на російське суспільство так і на російську владу. Знищення же України потрібне, зі слів Дугіна, не тільки Росії, а і Христу, тому він впевнений в тому, що росіяни ніколи не підуть з території нашої країни. Тож російських релігійних сектантів, які для виправдання своїх масових кривавих злочинів прикриваються православ'ям, зупинить лише військова поразка.

Останнім часом, використовуючи західних корисних ідіотів, Кремль на Заході намагається нав'язати точку зору про те, що для запобігання поширення конфлікту на країни - члени НАТО та недопущення ядерної війни, Україна повинна погодитись на територіальні поступки по відношенню до Російської Федерації, задля припинення кривавого конфлікту і встановлення перемир'я. Підступність плану Кремля полягає в тому, що окупувавши повністю Донецьку, Луганську, Херсонську і велику частину Запорізької області, що

дозволить Росії створити сухопутній коридор до Криму, російська влада

запропонує Україні мирну угоду для зняття морської блокади українських портів та завершення повномасштабної війни.

Пастка мирної угоди з Росією передбачає виграш часу для кривавого Кремля, необхідного йому для виправлення допущених помилок, більш ретельної підготовки до війни та перетворення нових окупованих територій нашої країни на плацдарми, з яких будуть наноситись військові удари по Україні. В Кремлі чудово розуміють, що підписавши таку мирну угоду українська влада здійснить політичне самогубство, наслідком чого стане потужна політична криза, яка буде послаблювати Україну. Тому українська влада не має права йти на поступки по відношенню до нацистської Російської Федерації, дозволяючи їй виграти час для більш потужного військового удару по Україні.

Західним корисним ідіотам, які вірять в Європу від Лісабону до Владивостока, варто, нарешті, усвідомити, що російське суспільство на рівні цінностей та ідей є глибоко антизахідним і в цьому не винна російська пропаганда, яка лише є відображенням настроїв переважної більшості громадян Росії, бо навіть росіяни, які живуть в Нью – Йорку або Берліні, продовжують масово підтримувати агресію РФ проти України. До того ж в нацистській Росії, яка є становою країною, відсутні класи зацікавлені в демократизації РФ, більшість росіян лише прагнуть мати відчуття причетності до чогось величного, а саме територіальних завоювань, розширення імперії та нанесення поразки колективному Заходу. Для західних експертів та політиків, які бажають зрозуміти загадкову російську душу, обов'язково потрібно подивитись чудовий радянський фільм "Беспредел", в якому було прекрасно показано по яких правилах донині живуть росіяни.

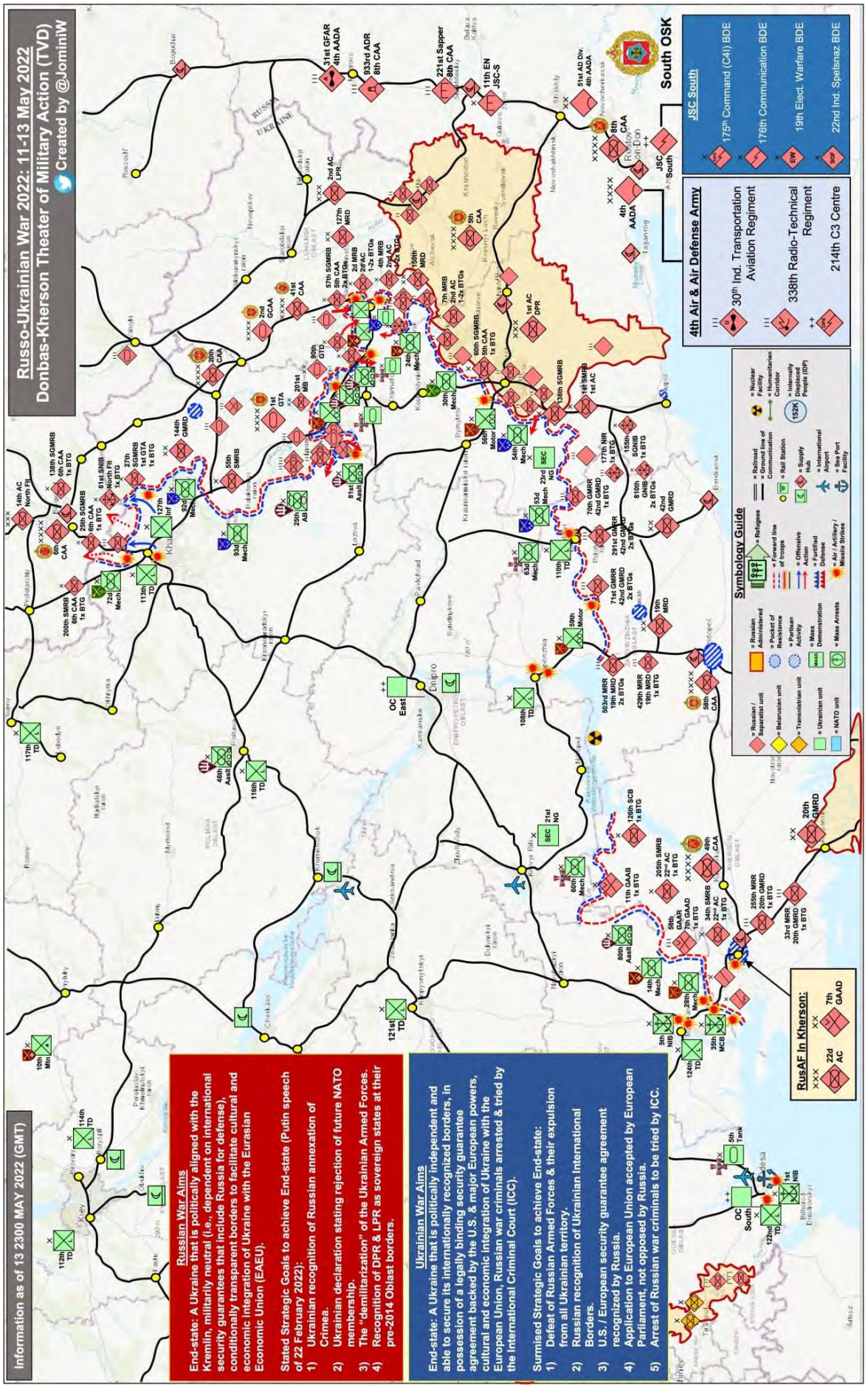
В царські часи росіяни заявляли, що війни, які веде Росія, направлені на захист православних та слов'ян. Радянська ж влада виправдовувала свої військові авантюри захистом братнього пролетаріату, зараз же РФ позиціонує криваву агресію проти України захистом російськомовних громадян, захищаючи яких вона залишила їх без майна, роботи, бізнесу та мирного життя, вбивши їхніх родичів. Тому, якщо зняти "рожеві окуляри", можна побачити історичну закономірність, що не зважаючи на назву країни, зміну влади та ідеологій імперська сутність імперії зла не змінювалась від створення Росії до сьогодення.

Найбільшим страхом Кремля є швидка поразка Збройних сил РФ в Україні, тому російська влада буде прагнути затягувати конфлікт для економічного виснаження нашої країни, наслідком чого стануть фіскальна та соціальна криза в Україні, посилена протестними акціями біженців, велика кількість яких дотепер не отримали обіцяної допомоги від держави. Навіть російські провладні військові експерти вважають, що Україна має всі шанси нанести

військову поразку північній імперії зла до осені 2022 року, в разі отримання нею від Заходу всього необхідного їй важкого наступального озброєння. Тому затягування війни для України є абсолютно неприйнятним варіантом, але для військової перемоги над варварами з півночі та звільнення окупованих територій нашої країни до осені, Україна потребує більш масштабної безпекової допомоги від Заходу.

Варто розуміти, що в Німеччині та Франції багато інтелектуалів і політиків не зацікавленні в перемозі України над нацистською Росією, бо військова поразка північної імперії зла призведе до посилення нового геополітичного центру впливу, а саме України та Польщі. Елітам зі “старої Європи” не потрібне, ані посилення “нової Європи”, ані посилення впливу США на ЄС, тому з їхньої точки зору, Україна повинна погодитись на болючі поступки по відношенню до кривавої Росії, для того щоб Німеччина та Франція за рахунок геополітичного балансування між США та Російською Федерацією продовжували бути лідерами в ЄС.

Нажаль, європейські політики не бажають визнавати того історичного факту, що Росія веде війну проти Європи. Росія зацікавлена в Європі де не будуть

діяти правила, міжнародні зобов'язання та міжнародне право. Кремлю потрібна фрагментація Європи та опущення її до рівня РФ. Коли ідеологи Кремля розповідають корисним західним корисним ідіотам про національний

суверенітет та баланс інтересів, вони мають на увазі право російської влади влаштовувати терор проти громадян сусідніх країн, які входять, як вважає новий Гітлер з Півночі, до сфери впливу РФ. Прикро, що західні інтелектуали закривають свої очі та вуха, щоб не бачити і не чути правду про Росію. Про який спільний Європейський простір з РФ може йти мова, якщо відомий ідеолог Кремля Сергій Караганов прямо заявляє про необхідність приєднання РФ до нового центру впливу в Азії, який може бути створений та перегортання “ петровської сторінки” їхньої історії. Фактично, російська еліта публічно надсилає сигнали про розрив з Європою, бо європейські цінності та ідеали загрожують, як одноосібній владі Путіна, так і корпорації чекістів, які зацікавлені в тому, щоб громадяни РФ продовжували бути безправною худобою, яка вірить в зовнішніх ворогів і “оточену фортецю”.

Особливо ж цинічними є тексти багатьох американських інтелектуалів про те, що Джозеф Байден для підштовхування української влади до болючого компромісу з РФ повинен заявити про межу безпекової допомоги для України та постачання важкого наступального озброєння, яке може бути припинене задля домовленостей з РФ. Цим американським інтелектуалам хотілось би нагадати, що після агресії Росії проти Грузії відбулось ганебне “перезавантаження” відносин з РФ, ініціатором якого був Барак Обама, після чого відбулась анексія Криму та окупація окремих районів Донецької та Луганської областей. Після добудови “Північного потоку – 2” та зняття санкцій з його оператора відбулась повномасштабна агресія проти України. Посилення Путіна за рахунок поступок України призведе лише до того, що російська еліта розпочне підготовку до військового конфлікту з НАТО, бо вже зараз деякі російські військові експерти заявляють, що РФ примусово мобілізуючи українців на окупованих нею територіях може суттєво збільшити чисельність Збройних сил північної імперії зла. Тому американські інтелектуали повинні самі собі задати риторичне запитання, а скільки для США буде коштувати поразка України?

Сподівання ж українців про розпад Росії є абсолютно безпідставним, оскільки в РФ корпорації чекістів в національних республіках вдалось сформувати російсько – центричні еліти. Також в РФ значно збільшилась економічна взаємозалежність між різними регіонами та національними республіками. Не можна також забувати, що під впливом русифікації та освітніх процесів в національних республіках була сформована загальноросійська імперська ідентичність, прояви якої можна було побачити в діях бурятів, чеченців, дагестанців та інших народів РФ, які скоювали масові військові злочини

проти українців.

Головним реалістичним пріоритетом для України є отримання від наших західних партнерів важкого наступального озброєння, необхідного їй для нанесення швидкої військової поразки Росії. Після знищення путінського мафіозного режиму у України буде вікно можливостей для вступу до НАТО, яке відкриється максимум на 10 років, до того часу поки в Росії до влади при підтримці населення не прийде після чергової невдачі по демократизації РФ ідейний нацист, який забажає помститись нашій країні та взяти реванш у Заходу. Але для реалізації цього оптимістичного сценарію західні еліти повинні не тільки прагнути послабити Росію за рахунок України, а й допомогти нашим героїчним Збройним силам перемогти російських нацистів.

Дотепер російські окупанти мають артилерійську перевагу над ЗСУ, які вимушені економити боєприпаси, що свідчить про недостатню безпекову допомогу від Заходу. Україна гостро потребує від Заходу більше артилерії, сучасних американських систем залпового вогню, ракетної зброї, винищувачів та бомбардувальників для успішного контрнаступу і звільнення всіх окупованих територій. Західні політики повинні врешті – решт зрозуміти, що

у України є обмаль часу, тому, або вони ввійдуть до історії як співучасники злочинів путінського терористичного режиму, або вони надавши масштабну

безпекову допомогу нашій країні, допоможуть їй перемогти імперіалістичну Росію, перемога над якою стане запобіжником необхідним для недопущення Третьої світової війни, тож вибір за ними.

***

№ 89.

ПОЧИНАЄМО НОВУ СЕРІЮ ПУБЛІКАЦІЙ

Семків Ростислав

2022-05-22

Американський "Інститут вивчення війни" (ISW - Institute for the Study of War) є аналітичним центром, позапартійною, неприбутковою,

дослідницькою організацією, члени якої проводять детальний аналіз поточних конфліктів та загроз на основі даних із відкритих джерел.

ISW відомий відстежуванням конфліктів у Іраку, Афганістані, на Близькому Сході. Від початку вторгнення в Україну ISW подає щоденні звіти про ситуацію.

Ми маємо намір робити реферовані огляди цих звітів принаймні раз на тиждень або, як сьогодні, повні їх переклади.

ISW. Оцінка російської наступальної кампанії станом на 20 травня 2022 р.

За переклад дякуємо Yaroslav Kliashtornyi, Тетяна Саніна, Anton Shygimaga

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

Оригінал звіту від Інституту вивчення війни https://understandingwar.org/backgrounder/russian-offensive-campaign-assessment-may-20

Кароліна Гірд, Фредерік В. Каґан та Джордж Беррос

20 травня о 17:30 за східним часом [21.05 00:30 у Києві]

Російські війська зосереджені на зміцненні оборонних позицій на Харківщині та уздовж південної осі в рамках підготовки до контрнаступу українських військ, одночасно більшість активних наступальних дій обмежуються дугою Ізюм-Донецьк і особливо районом Попасна-Сєвєродонецьк.

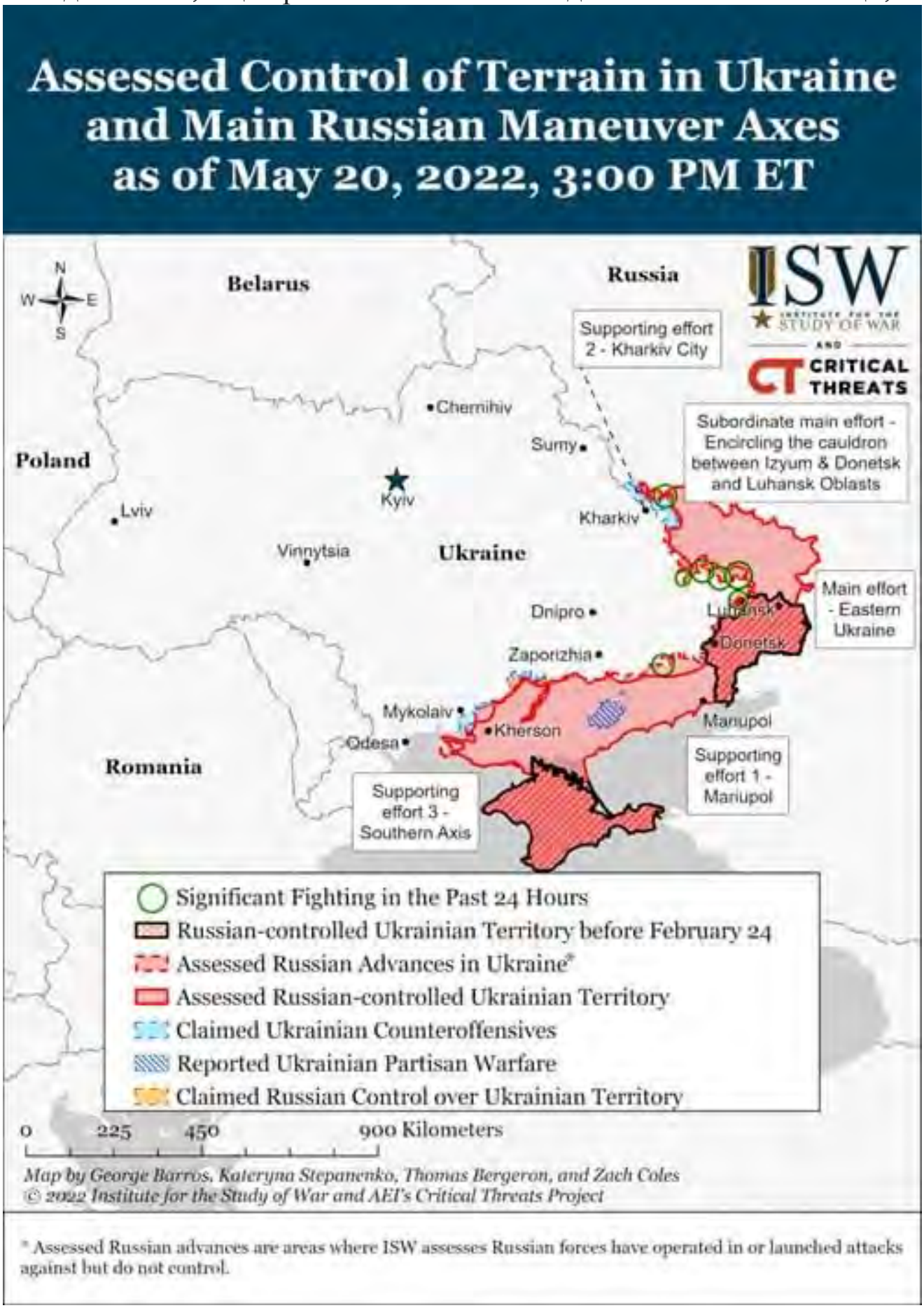
Український Генштаб повідомив, що російські війська створюють вторинні оборонні лінії на південній осі, що вказує на те, що російське угруповання в цьому районі, можливо, готується до великого контрнаступу України та затяжного конфлікту [i] [Всі посилання подані наприкінці матеріалу – ред.]. Росіяни постійно утримують оборонні позиції на північ від міста ***Харкова***. Після успіху українського контрнаступу від 5 травня вони проводили лише обмежені превентивні удари, щоб дати своїм силам час для завершення впорядкованої передислокації назад до Росії чи щоби дочекатись підкріплення для оборонних дій у Харківській області. Значні російські наступальні дії бачимо в районі ***Сєвєродонецька***. Російські війська досягли незначних успіхів на півночі, заході та півдні міста й особливо навколо ***Попасної***, щоб спробувати взяти під контроль ***Сєвєродонецьк***.

1. КЛЮЧОВІ МОМЕНТИ

Російські війська, як видається, досягли незначних успіхів на північ, захід і південь від ***Попасної***, щоб продовжити наступ на ***Сєвєродонецьк*** з півдня.

Російські джерела, цілком можливо, завищують кількість українських захисників, які були евакуйовані з «Азовсталі», щоб або збільшити кількість російських військовополонених, яких можна обміняти на українських солдатів, або щоб уникнути неприємного зізнання про те, що вони застрягли в багатомісячній облозі проти лише «сотень» українських воїнів.

Повідомляють, що російські війська відновили певні позиції, зайняті

українцями під час контрнаступу на північ від Харкова.

Російські війська, ймовірно, готуються до великого контрнаступу України та тривалого конфлікту на південній осі.

[Зображення 1. Дешифровку зображень подаємо в коментарях до них].

[Зображення 1]

Оцінка контрольованих територій України та основних осей російських маневрів, станом на 20/05/2022, 22:00 за Київським часом.

Місто Харків – допоміжне завдання №2.

Головне тактичне завдання – взяття у котел [українських] військ між Ізюмом, Донецькою та Луганською областями.

Стратегічна мета – схід України.

Місто Маріуполь – допоміжне завдання №1.

Південна вісь – допоміжне завдання №3.

Ми не повідомляємо детально про російські військові злочини, оскільки ця тема добре висвітлюється в західних ЗМІ і не впливає безпосередньо на військові операції, які ми оцінюємо та розвиток яких прогнозуємо. Ми продовжуватимемо оцінювати та повідомляти про наслідки цієї злочинної діяльності для українських військових і населення та, зокрема, її вплив на бойові дії в Україні. Ми рішуче засуджуємо порушення Росією законів ведення війни, Женевських конвенцій та злочини проти людяності, хоча ми не описуємо їх у цих звітах.

ISW оновив свою оцінку чотирьох основних напрямків, на яких зосереджені російські війська на даний момент. Ми припинили висвітлення допоміжного/опорного напрямку 4 «Суми та північно-східна Україна», оскільки тут відсутня активна діяльність:

Стратегічна мета — Східна Україна (включає головне тактичне та три допоміжні завдання);

Головне тактичне завдання – оточення українських військ у котлі між Ізюмом, Донецькою та Луганською областями

Допоміжне завдання 1 — Маріуполь;

Допоміжне завдання 2 — Харків;

Допоміжне завдання 3 — південна вісь.

2. СТРАТЕГІЧНА МЕТА — СХІДНА УКРАЇНА

Головне тактичне завдання — Південь від Харкова, Донецька та Луганська області (російська мета: оточити українські сили на сході України та захопити всю Донецьку та Луганську області, територію, права на яку заявляють ставленики Росії на Донбасі).

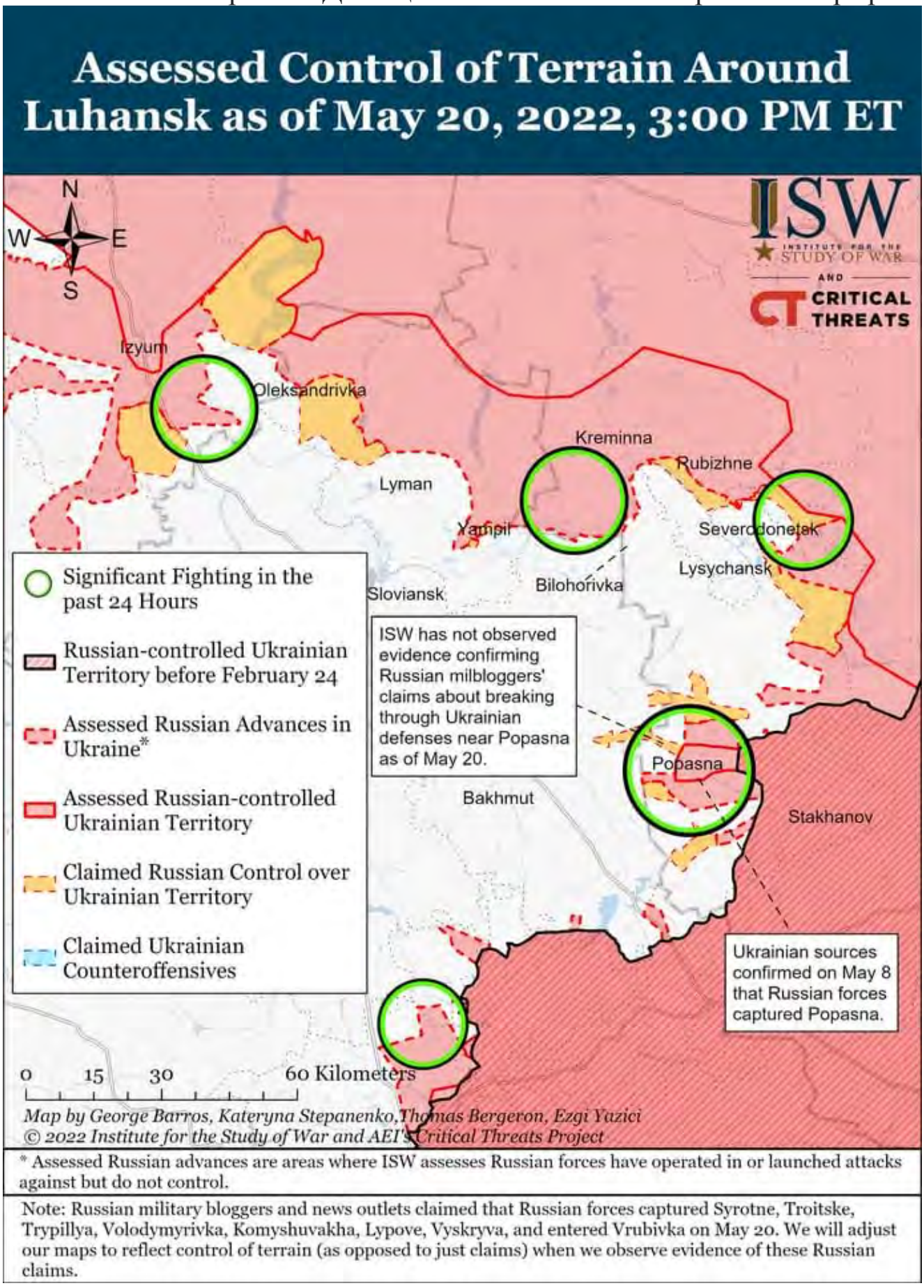
Російські війська провели декілька невизначених наступів в напрямку Слов'янська, але 20 травня не зробили жодного просування, яке можна було би підтвердити [ii]. Український Генштаб повідомив, що російські війська намагаються звести понтонний міст через річку Сіверський Донець поблизу Яремівки, приблизно за 25 кілометрів на південний схід від Ізюма в напрямку Слов'янська. [iii] Російські війська додатково завдали артилерійських ударів по Довгенькому та Долині, обидві на південний схід від Ізюма в напрямку Слов'янська. [iv]

Згідно з деякими повідомленнями, 20 травня російські війська активізували зусилля з прориву української оборони в районі Попасної, щоб просунутись на Сєвєродонецьк з півдня. Проросійські джерела новин повідомили, що російські сили пройшли крізь лінії українські оборони в трьох напрямках. Ймовірно, що російські повітряно-десантні війська (ПДВ) взяли під контроль Володимирівку і Липове та прорвали українську оборону в Комишувасі, на північ від Попасної. [v] Повідомляють, що представники російської ПВК «Вагнер» взяли під контроль Трипілля та Вискрівку на захід від Попасної.[vi] Проте українські джерела зазначають, що наступальні дії на Вискрівці тривають. [vii] Також повідомляють, що російські війська на додачу також взяли під контроль Троїцьке, що розташоване на південь від Попасної. [viii] Такі повідомлення узгоджуються із заявами українського Генштабу про те, що російське угруповання навколо Попасної намагається зайняти нові території в цьому районі. [ix].

Проте дані NASA від проєкту FIRMS [Fire Information for Resource Management, що використовує супутники для виявлення та контролю лісових пожеж – перекл.] не показують концентрації пожеж у цій зоні, що може свідчити про те, що російські джерела перебільшують масштаби чи значення атак. [Для нас це твердження суттєво підважує реляції про рішучий прорив у даному районі – ред.].

Однак відсутність доказів у цьому випадку, не є доказом відсутності самих подій. [x] Передбачуване оточення району Попасної може бути спробою прорвати українську оборону, щоб забезпечити підтримку поточної битви за Сєвєродонецьк, де російські війська досягають незначних успіхів і, як вони заявляють, взяли під контроль Щедрищеве та Сиротне, на північ від Сєвєродонецька. [xi]

Повідомляють, що російські війська досягли несуттєвих успіхів під час наземних обстрілів Донецької області 20 травня. Проросійські

телеграм-канали повідомили, що російські війська намагаються оточити українське угруповання в районі Святогірська та штурмують Ярову, що

розташовна на захід від Лимана та в межах 10 кілометрів від кордону. з Харківською областю. [xii] Український Генштаб повідомив, що російські війська продовжують наступ в районі Лимана і, ймовірно, продовжуватимуть просуватися на захід назустріч російським військам у на півдні Харківської області. [xiii] Російські війська додатково проводять безуспішні штурмові операції в районі Донецька на околицях Авдіївки та Новобахмутівки. [xiv]

[Зображення 2. Дешифровку зображень подаємо в коментарях до них].

ДОПОМІЖНЕ ЗАВДАННЯ №1 — Маріуполь (російська мета: захопити Маріуполь і скоротити кількість українських захисників)

Російські джерела, можливо, завищують кількість українських захисників, що їх евакуювали з металургійного заводу «Азовсталь» станом на 20 травня. Міністр оборони Росії Сергій Шойгу заявив, що з початку евакуації «Азовсталь» покинули майже 2 тис. українських бійців, тоді як Міжнародний комітет Червоного Хреста (МКЧХ) повідомляє, що зареєстрував лише «сотні» українських військовополонених [xv]. Розбіжність у цифрах, однак, може бути результатом затримок у реєстрації чи звітності МКЧХ.

З іншого боку, офіційні російські джерела також можуть приховувати справжню кількість евакуйованих з різних причин. Росіяни можуть стверджувати, що вони захопили в полон більше українських солдатів, ніж насправді, щоб обміняти більшу кількість російських полонених, якщо вони домовляться про обмін полоненими з Україною. Російське керівництво також може намагатися уникнути неприємного зізнання про те, що вони застрягли в багатомісячній облозі проти лише «сотень», а не «тисяч» українських захисників.

[Зображення 2]

Оцінка контрольованих територій довкола Луганська, станом на 20/05/2022, 22:00 за Київським часом.

Станом на 20 травня, ISW не отримав достовірних доказів на підтримку тверджень російських військових блогерів про прорив української оборонної лінії біля Попасної [виділення наше - ред.].

8 травня українські джерела підтвердили, що російські війська захопили Попасну.

Коментар: російські військові блогери та [так звані] служби новин заявили про захоплення російськими військами 20 травня Сиротиного, Троїцького, Трипілля, Володимирівки, Комишувахи, Липового, Вискривої, а також про те, що вони увійшли до Врубівки. Ми оновимо наші мапи та відобразимо ці території як контрольовані росіянами (а не просто як заявлені), коли ми знайдемо підтвердження цих російських заяв.

Командир полку «Азов» Денис Прокопенко додатково заявив, що віддав команду зупинити оборону Маріуполя, щоб врятувати життя захисників «Азовсталі», тому кількість евакуйованих, ймовірно, зросте найближчими днями. [xvi].

Український Генштаб повідомляє, що російські війська продовжують здійснювати фільтрацію в Маріуполі [xvii]. Радник мера Маріуполя Петро Андрющенко додатково зробив кілька заяв, які ISW поки не може підтвердити з незалежних джерел. Він, зокрема, запевняє, що російські військові планують використати фільтраційні табори в Маріуполі для насильної мобілізації чоловіків до частин міліції ДНР [xviii]. Він також повідомляє, що російська окупаційна адміністрація в Маріуполі планує мобілізувати всіх чоловіків від 18 до 50 років у війська ДНР [xix].

Крім цього, Андрющенко вказує, що чотири школи в Маріуполі почати роботу наприкінці травня «за російськими стандартами та російськими програмами» з тим, щоб повністю перейти на російські нормативи восени 2022 року [xx]. Загалом, заяви Андрющенка відповідають тенденціям фільтраційної політики окупаційної влади в Маріуполі, про які ISW має підтвердження з інших джерел,хоча окремі його твердження й залишаються станом на зараз непідтвердженими.

[Зображення 3. Дешифровку зображень подаємо в коментарях до них].

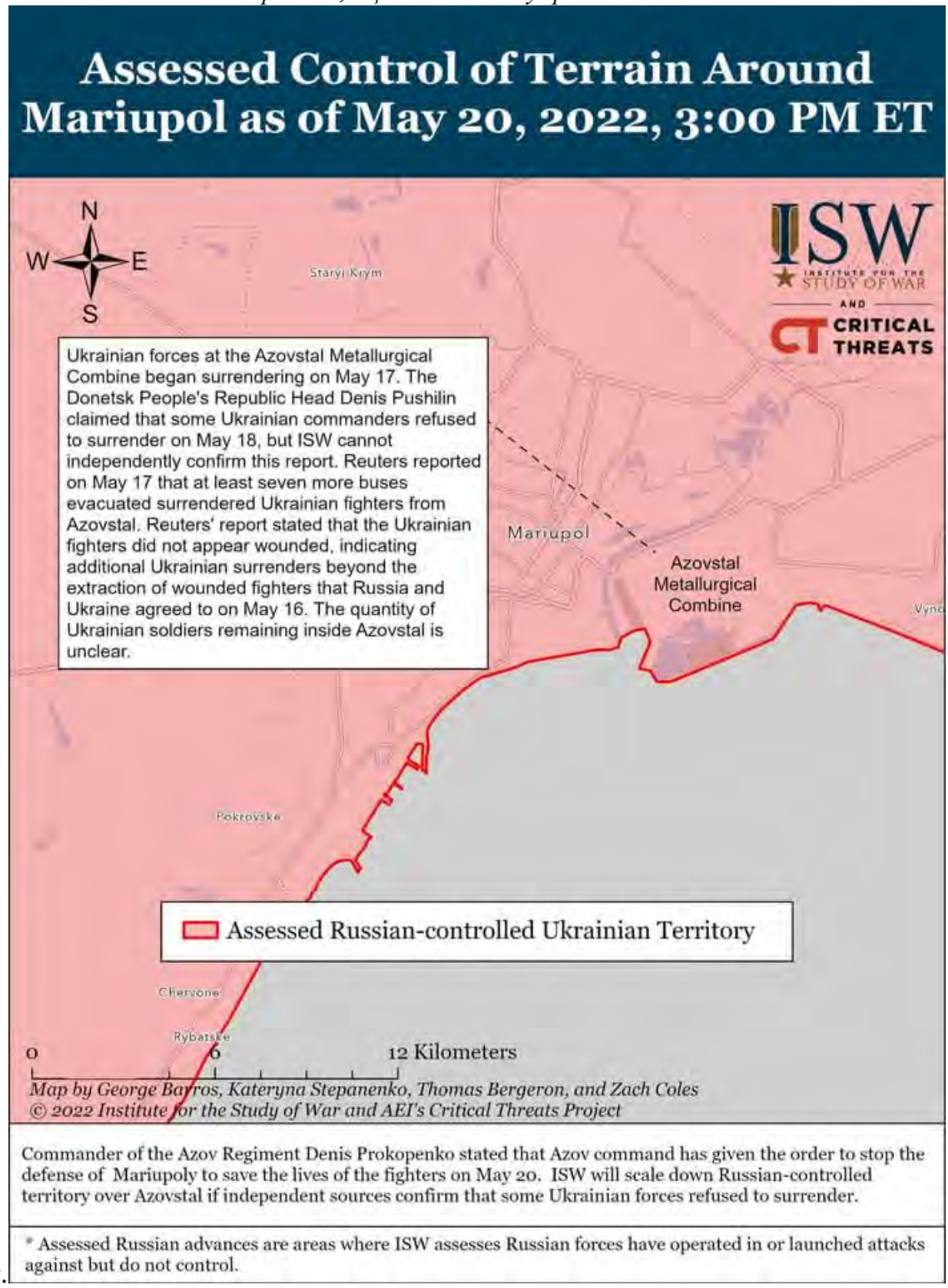
[Зображення 3]

Оцінка контрольованих територій довкола Маріуполя, станом на 20/05/2022, 22:00 за Київським часом.

Українські бійці на території меткомбінату "Азовсталь" почали здаватися у полон 17 травня. Голова т.-зв. "ДНР" Денис Пушилін заявив, що 18 травня деякі українські командири відмовилися від здачі 18 травня, однак ISW не може підтвердити цю інформацію з достовірних джерел. 17 травня агентство Reuters повідомляло про щонайменше 7 додаткових автобусів, які евакуювали українських бійців з Азовсталі, що склали зброю. У звіті Reuters йшлося про те, що українці на вигляд не мали поранень, що може вказувати на подальшу здачу бійців, а не лише на екстракцію поранених, яку було погоджено 16 травня. Кількість українських бійців, що залишаються на території Азовсталі, наразі достеменно не відома.

Командир полку "Азов" Денис Прокопенко заявив, що 20 травня командування Азову дало наказ припинити оборону Маріуполя задля збереження життів бійців. ISW зменшить відображувану територію російського контролю на "Азовсталі", якщо з'являться

незалежні повідомлення про те, що частина українських сил відмовилася від здачі у полон.

ДОПОМІЖНЕ ЗАВДАННЯ №2— місто Харків (ціль росії: відтягнути сили на північ та захистити наземні шляхи сполучення з Ізюмом)

20 травня російські війська були зосереджені на відновленні позицій, захоплених українськими силами під час контрнаступу на північ від Харкова. [xxi] Згідно повідомлень, російські війська ведуть бої у Веселому, Циркунах

[тут були лише обстріли – перекл.], Золочеві та Терновій [тій, що біля кордону – перекл.] та, схоже, знову захопили Тернову та Рубіжне [Чугуївського р-ну – перекл.].

Поза тим, ISW наразі не може підтвердити цю інформацію з достовірних джерел. [xxii] Ці дії цілком ймовірно є так званими сковуючими атаками, тобто мають на меті зламати наміри українського контрнаступу на півночі Харківської області – аби виграти час для російських підрозділів, які мусять відступити та стати до бою на інших осях, або ж підсилити оборонні позиції на північ від Харкова. Російські війська також продовжують обстрілювати Харків та його околиці, схоже, з метою подальшого відволікання українських військ від скоординованих атак у бік російського кордону. [xxiii]

[Зображення 4. Дешифровку зображень подаємо в коментарях до них].

[Зображення 4]

Оцінка контрольованих територій довкола Харкова станом на 20/05/2022 р., 22:00 за київським часом.

5 травня голова Харківської ОВА заявив, що російські війська пересуваються до Ізюма у напрямку з Вовчанська та Куп'янська.

[пунктирне коло довкола Харкова – перекл.] 25-кілометровий радіус довкола Харкова (вимірювання за геодезичною відстанню).

У публічному доступі ми не знайшли достовірного підтвердження того, що росіяни 20 травня знову захопили Рубіжне та Тернову на північний схід від Харкова. У проросійських телеграм-каналах повідомлялося, що 20 травня росіяни атакували Циркуни [повідомлялося про авіаудар – перекл.] та Золочів, а також розпочали контрнаступ на Тернову. Українські офіційні урядові джерела повідомляли, що в районі Тернової та Веселого тривали бойові дії, а також що росіяни обстріляли Руські Тишки, однак не повідомляли про зміни щодо контролю над територіями. Ми оновимо наші мапи, щойно отримаємо достатньо підтверджень чи спростувань.

ДОПОМІЖНЕ ЗАВДАННЯ №3 — Південна вісь (Мета: захистити Херсон від українських контратак)

Російські війська зосередилися на зміцненні наявних оборонних рубежів та створенні вторинних оборонних рубежів на південній осі, але 20 травня не зробили жодного просування, яке можна було би підтвердити. [xxiv]

Генеральний штаб ЗСУ повідомив, що російські війська стягують будівельне обладнання на лінію фронту на південній осі для того, щоби побудувати другу лінію оборони, що, ймовірно, свідчить, що російські війська готуються до оборони від можливих контрнаступів України та тривалого протистояння на півдні України. [xxv] Російські війська завдали ракетних та артилерійських

ударів по Херсонській, Запорізькій, Дніпропетровській та Одеській областях. [xxvi]

У Генштабі України повідомили, що російські спецслужби продовжують дестабілізувати ситуацію в Придністров'ї шляхом поширення дезінформації про мінування соціальної інфраструктури та державних установ у Тирасполі, Бендерах, Дубоссарах та Рибниці. [xxvii].

[Зображення 5. Дешифровку зображень подаємо в коментарях до них].

НА ЩО ПОТРІБНО ЗВЕРНУТИ УВАГУ НЕГАЙНО

[Зображення 5]

Оцінка контрольованих територій довкола Херсона станом на 20/05/2022 р., 22:00 за київським часом.

Ми зменшили території, позначені як контрольовані росіянами на схід від річки Інгулець з огляду на повідомлення від 20 травня про мінування моста через річку з метою перешкоджання українським просуванням.

Офіційні особи з Херсонської області 25 квітня заявили про те, що російські сили досі контролюють блокпости у Благодатному та Киселівці.

Зйомки боїв біля Засілля, випущені у середині травня, за якими вдалося визначити геолокацію, вказували на те, що російські сили досі контролюють цей район. На момент публікації російські сили вже не контролюють цю територію.

Коментар: ISW розширив території, позначені як український контрнаступ, довкола Олександрівки Херсонської області, згідно звітів про російські артилеристські обстріли цієї території від 16 травня.

Російські війська, ймовірно, завершать свій відхід з околиць Харкова, але спробують утримати лінію на захід від Вовчанська, щоб захистити свої наземні шляхи сполучення від Бєлгорода до Ізюма. Незрозуміло, чи це їм вдасться.

Росіяни будуть намагатися оточити Сєвєродонецьк і Лисичанськ принаймні з півдня, можливо, зосередяться на взятті під контроль останньої магістралі, що з'єднує Сєвєродонецьк-Лисичанськ з рештою України.

Російські війська, швидше за все, готуються до контрнаступу українських військ і влаштовуються для тривалих операцій на півдні України.

[легенда – для всіх зображень]

[чорно-зелені кола] активні бойові дії за останні 24 години;

[тонкі чорні лінії] ключові українські дороги;

[червоно-чорні лінії] російські шляхи наземного сполучення;

[червоні із діагональним штрихуванням] території, які росія контролювала до 24 лютого;

[червона із пунктирною межею] оцінка російських просувань територією України (це – території, на яких, згідно оцінок ISW, російські війська вели бої чи наступ, але не контролюють їх);

[червона із суцільною межею] оцінка територій, які контролюються росіянами;

[сині із діагональним штрихуванням] території, де, як повідомляється, діють українські партизани;

[жовті із пунктирною межею] території, про які рф заявляє, що їх контролює;

[блакитні із пунктирною межею] територія, про які Україна заявляє, що відновила над ними контроль внаслідок контрнаступальних дій.

Посилання:

[i] https://www.facebook.com/watch/?v=696465998289461

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

[ii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

[iii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

[iv] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

[v] https://t.me/swodki/99656; https://t.me/swodki/99529

https://t.me/swodki/99515 ;

https://riafan dot ru/23447841-_tsvetok_popasnoi_rossiiskie_sili_prodvigayutsya_na_severnom_i_zapadnom_napravleniyah

[vi] https://riafan dot ru/23447841-_tsvetok_popasnoi_rossiiskie_sili_prodvigayutsya_na_severnom_i_zapadnom_napravleniyah

[vii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541 ;

https://t.me/luhanskaVTSA/2732?single

[viii] https://riafan dot ru/23447841-_tsvetok_popasnoi_rossiiskie_sili_prodvigayutsya_na_severnom_i_zapadnom_napravleniyah

https://t.me/swodki/99656; https://t.me/swodki/99529

https://t.me/swodki/99515

[ix] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

[x] https://firms.modaps.eosdis.nasa.gov/map/#d:24hrs;@0.0,0.0,3z

[xi] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://t.me/luhanskaVTSA/2732

https://t.me/swodki/99529

https://t.me/swodki/99564

https://t.me/swodki/99529

[xii] https://t.me/swodki/99724

[xiii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://twitter.com/RALee85/status/1527577402028736512

https://t.me/RVvoenkor/12877

[xiv] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://t.me/swodki/99562

https://twitter.com/GirkinGirkin/status/1527318294176247808

[xv] https://www.icrc.org/en/document/ukraine-icrc-registers-hundreds-prisone...

https://t.me/stranaua/43087

https://t.me/mod_russia/15931

[xvi] https://t.me/stranaua/43099

[xvii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

https://t.me/andriyshTime/975

[xviii] https://t.me/andriyshTime/975

[xix] https://t.me/andriyshTime/976

[xx] https://t.me/andriyshTime/968

https://t.me/miroshnik_r/7341

[xxi] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://t.me/synegubov/3218?single

[xxii] https://twitter.com/ukraine_map/status/1527597309399339011

https://twitter.com/ukraine_map/status/1527525964560965634

https://twitter.com/MWolf_/status/1527567226781503488

https://t.me/swodki/99529

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://t.me/synegubov/3218?single

[xxiii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://t.me/synegubov/3218?single

https://t.me/synegubov/3218?single

https://t.me/synegubov/3218?single

https://t.me/mod_russia/15932

[xxiv] https://www.facebook.com/watch/?v=696465998289461

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

[xxv] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

[xxvi] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/320895440223541

https://t.me/zoda_gov_ua/8000

https://t.me/dnipropetrovskaODA/986

https://t.me/mykola_lukashuk/484

https://t.me/Bratchuk_Sergey/12407

https://t.me/milinfolive/83685

https://t.me/milinfolive/83690; https://t.me/milinfolive/83695

https://t.me/suspilneodesa/13833

[xxvii] https://www.facebook.com/GeneralStaff.ua/posts/321243020188783

***

№ 90.

2022-05-23

Фронт під Попасною втримався – Том Купер це констатує. Спокійний звіт. Хіба трохи західних стереотипів про «Азов», але також і розуміння ситуації.

А «Тюльпан» знищено – й попереду ще багато російського брухту.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-21-22-23-may-2022-585dddf58bf1

За спільний переклад дякую Микола Ковальчук і Anton Shygimaga

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 21, 22, 23 ТРАВНЯ 2022

Всіх вітаю! [Звіт з’явився 23.05 о 12.00 за Києвом].

Після інтенсивного (робочого) вікенду спробую узагальнити найбільш важливі тенденції на полях битв у війні в Україні.

1. ПОВІТРЯ ТА МОРЕ

21 травня російські Ту-22М3 спробували нанести удар по одному з мостів, що з’єднують острів Хортицю з Запоріжжям. Натомість, українці повідомили про враження санаторію на острові. Вранці 22 травня росіяни намагалися завдати удару по залізничній станції Вільнянськ на північний схід від Запоріжжя – результати невідомі.

Того ж 22 травня бійці 80-ої десантно-штурмової бригади збили російський Су-25 десь на південь від Кривого Рогу. На першому доданому фото бачимо результат – потужний стовп диму.

За інформацією українського Генштабу дві третини субмарин російського чорноморського флоту цими днями покинули Севастополь. Серед них борти Б-237 «ростов-на-дону», Б-261 «новоросійськ», Б-262 «старий оскол», Б-265 «краснодар», Б-268 «вєлікій новгород» і Б-271 «колпіно» - всі класу «проект

877 палтус» («Кліо» за кодифікацією НАТО). Кожен з цих човнів має чотири пускові установки ракет класу «калібр».

(А, ну й так, фригат «адмірал макаров» - про знищення якого заявляли місяць тому – почувається незле, проте від Одеси тримається на відстані).

Не дивує, що сьогодні вранці українці заявили про збиття крилатої ракети над Фастовом у Київській області, а «вишестоящі органи», навпаки, наполягають, що поцілили в залізничну станцію в Житомирі й також у базу 10-ої гірської бригади в Івано-Франківську…

Заяву про ракетний удар по Малину можна перехресно підтвердити також і з українських джерел. Київ заявив, що вчора по обіді ППО збила чотири «калібри», проте ракети другої хвилі атаки пошкодили залізничне депо, убили одну особу й ще четверо отримали поранення. Крім того, уламки збитих ракет завдали шкоди більш як 150 будівлям та кільком багатоквартирним будинкам у Малині.

Про схід «вишестоящі органи» заявляють, що вчора під Бахмутом ракетами Х-59 було вражено українські центр зв'язку та одну протиповітряну систему «Оса» (SA-8 за класифікацією НАТО). До того вони заявляють, що російська ППО збила три українські Су-25 – ну ті, які вони позбивали всі ще в квітні. Два біля Киселівки (Херсон) і один над Павлоградом (Харків). А ще… російські протиповітряні сили начебто збили дві «Точки У», що летіли в бік Херсона й кілька снарядів «Смерчу» в районі Харкова.

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

Контратака росіян захлинулася під час спроб повернути ***Терновy***, за неї тривають бої. Далі на схід українці намагаються перезапустити власний наступ у напрямку ***Вовчанська***.

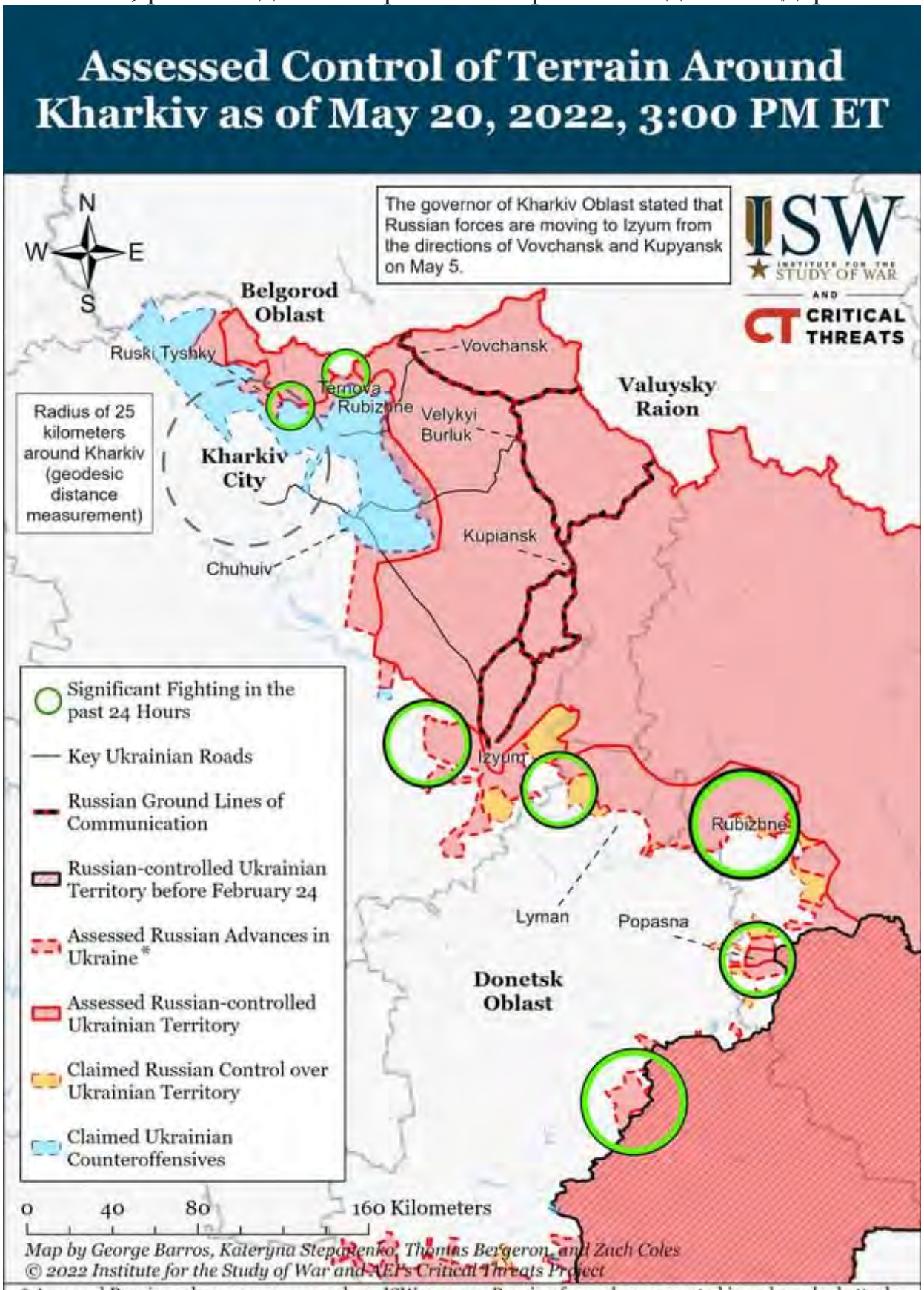
Ізюм…

Здається, щось відбувається на території між ***Вірнопіллям*** та ***Бражківкою***, що на південь від міста, але мені не вдалося з'ясувати, що саме. Далі на схід… Тривають важкі бої за ***Довгеньке***, а ще — через атаку росіян на ***Олександрівку*** [Донецької області — перекл.] та захоплення ***Ярової*** — українці відступили з району села ***Оскіл*** до ***Студенок***, можливо, також до ***Святогірська***.

Лиман…

Після захоплення ***Дробишевого***, що на північ від міста, тепер ***Лиман*** оточено із трьох боків.

Можливо, росіяни досі контролюють принаймні два плацдарми на південному

б е р е з і

Сіверського Дінця між ***Дронівкою*** та ***Шипилівкою*** (маю визнати, повідомлення про це дуже непевні).

Сєвєродонецьк…

Місто перебуває під постійним тиском російської армії та сепаратистів. 20 чи 21 травня російські важкі самохідні міномети 2С4 «Тюльпан» зруйнували останній міст, що пов'язував місто з Лисичанськом. Почало здаватися навіть, що українці самі підірвали той міст і готуються відступити з ***Сєвєродонецька***.

> - Але натомість артилеристи 4-ої бригади оперативного призначення та 24-ої механізованої бригади знайшли «Тюльпани», що обстрілювали міст, і розвалили їх на брухт [https://youtu.be/qk6OBSvivOE].

Разом з тим, росіяни й сепаратисти атакують ***Пурдівку*** та ***Олександрівку***, що на північ від міста, та — після створення понтонної переправи біля ***Муратового*** — намагаються протиснутися між містом та селищем ***Воронове***, з південно-східного боку.

Інакше кажучи: росіяни з трьох боків підібралися до околиць ***Сєвєродонецька***.

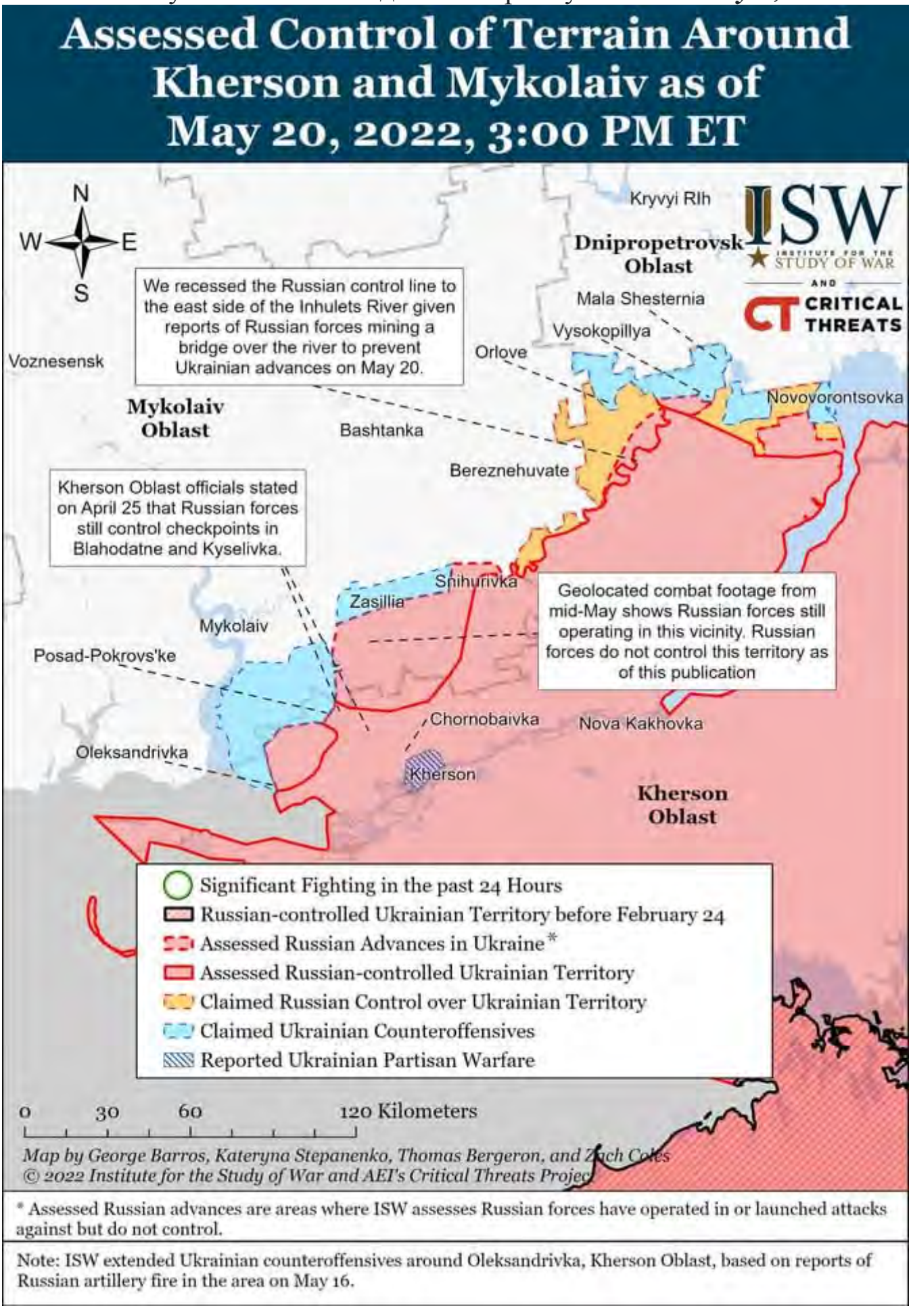
Попасна…

Здається, найгірше позаду, принаймні за минулі два дні просування росіян сповільнилося, отже, українці швидко ввели сюди значне підкріплення (можливо, до його складу увійшла більша частина 10-ої гірсько-штурмової бригади з Івано-Франківська [точніше, з Коломиї Івано-Франківської області — перекл.]).

> - Завдяки цьому, українцям вдалося зберегти свої укріплення на невисокому пагорбі на північ від ***Володимирівки***, а також північну частину ***Трипілля***.
>
> - Тим не менш, російські десантні підрозділи просунулися на північ від згаданих укріплень, тож бої в цьому «кутку» прориву наразі тривають між ***Білогорівкою*** та ***Василівкою*** — її, можливо, зараз контролюють росіяни.

Спершу здавалося, що під час наступу на ***Врубівку*** росіяни захопили принаймні південну частину селища (де розташовано важливий залізничний вузол), а може й більшість його території, але наразі схоже, що українці змусили їх відступити: росіяни зараз утримують ***Олександропілля*** та південну частину ***Комишувахи*** (разом із гілкою залізниці між цим селищем та ***Попасною***).

- Інакше кажучи: замість західного напрямку — на ***Бахмут***, як багато

хто сподівався, — росіяни і сепаратисти просуваються на північ, на ***Лисичанськ***, та на північний захід, у напрямку ***Серебрянки–Білогорівки***.

Тут маю два незаперечні спостереження:

а) Якби «вишестоящі органи» краще скоординували прорив біля ***Попасної*** зі своїми численними спробами перетнути ***Сіверський Донець*** — і якби вони краще підтримували ці спроби артилерією — вони б уже закрили «котел» (оточення) довкола ***Сєвєродонецька*** та ***Лисичанська***.

Наступ із ***Попасної*** запізнився десь на два тижні.

б) Припущення щодо того, що росіяни незабаром розпочнуть наступ на ***Бахмут***, явно помилкові: навіть якщо вони кинуть усе наявне підкріплення в район ***Попасної***, їм просто не вистачить сил на те, щоб розпочати ще один наступ на ще одне надійно захищене (двома українськими бригадами) місто.

Моє припущення:

- навіть путін не настільки божевільний (чи некомпетентний), щоб наказати наступати на ***Бахмут*** перед тим, як буде «вирішено ситуацію» в районі ***Сєвєродонецька-Лисичанська***.

Разом з тим, **це загострення закінчиться нескоро**, хоча б тому, що

- росіяни стягують до ***Попасної*** багато сил підкріплення. Один із танкових конвоїв, 3-4 дні тому знятий на відео під час руху в цьому напрямку, був 11 км завдовжки…

3-1. МАРІУПОЛЬ

21 травня командування з Києва наказало останнім 531 захисникам у Маріуполі скласти зброю й вони скорилися наказу.

Відтак ця битва закінчилася:

- 90% міста знищено, побоюються, що жертви серед цивільних складають більше ***20.000 осіб***, а близько ***2.500*** бійців 36-ої бригади морської піхоти, полку «Азов» національної гвардії України, 12-ої бригади тероборони, підрозділу прикордонних сил та КОРДу опинилися в російському ***полоні***. Втрати росіян і сепаратистів залишаються невідомими.

3-2. ДОПОВНЕННЯ: ПОЛК “АЗОВ”

Перш ніж комусь спаде на думку проголосити ці новини “розпадом батальйону “Азов”, скажу: ви помиляєтеся.

Насправді, сама лише згадка про “батальйон “Азов” є помилкою. Ще у 2015 році підрозділ розширили до полку, а тоді приєднали його до структур Нацгвардії. В останні два роки чисельність підрозділу суттєво збільшилася: станом на початок 2022-го, туди входило 2 500 бійців, організованих у два батальйони оперативного призначення, танковий батальйон, батарею польової артилерії та розвідувальну роту, навчальний батальйон та різні підрозділи підтримки (іншими словами, за потужністю він сягнув рівня бригади).

Складові підрозділу, що були втрачені в Маріуполі – це весь 1-ий батальйон оперативного призначення “Азов”, частина 5-го танкового батальйону і, мабуть, краща частина командування полку “Азов”.

Для порівняння,

- востаннє, коли мені траплялися згадки про 2-ий батальйон оперативного призначення “Азов”, він воював у Києві та допомагав у березні й квітні із розширенням складу Окремого загону спецпризначення “Азов” до повноцінного полку. Тобто, полк “Азов” продовжує існування та постійно задіяний у боях проти російської агресії.

За останні кілька місяців багато хто питав мене, чи Азов = нацисти, бо ж про це постійно каже офіційна москва?

Станом на 2022-й рік, відповідь – негативна. Справа у тім, що зараз 2022-й, а не 2014-й рік, а за останні 5 років підрозділ пройшов через таке собі перетворення, як і значна частина підрозділів ЗСУ.

- *Немає сумніву, що “Азов” у витоках був утворений із суміші українських шовіністів, білих супремасистів, а також українських та іноземних неонацистів [просто лишимо це без коментарів, бо цій дискусії вже казна-скільки років – перекл.].*

- *Немає сумніву, що підрозділ використовує розрізнювальні знаки, що асоціюються із Вермахтом та СС [теж нісенітниці російської пропаганди, пропонуємо пошукати інформацію та розібратися особисто – перекл.].*

- *Немає сумніву, що у 2014-му та 2015-му бійці підрозділу брали участь у задокументованих випадках мародерства, незаконного затримання та тортур над цивільними [інформація потребує ретельної перевірки, з огляду на сумнівність попередніх тверджень – перекл.]. І немає сумніву, що ветерани “Азова” заснували фашистську політичну партію, яка досі сильно підтримує підрозділ та досі має тісні зв’язки з подібними*

підрозділами за кордоном [як бачимо, український націоналізм, спрямований на східного сусіда, був небезпідставним – перекл.].

Однак, вважайте: згідно російської ідеології, бути росіянином – означає бути "інтернаціоналістом"; натомість, якщо бодай хтось зараховує себе до іншої етнічної групи, що мешкає на росії (чи інших країнах зі "сфери впливу росії", згідно російських уявлень), то його одразу ж слід визначити як "націоналіста" та, звісно, "екстреміста".

Тож не дивно, що у поточній у російських [так-званих] медіа війні нерідко трапляються згадки про (українських) націоналістів (включно зі звітами «вишестоящіх органів» у москві [авторське визначення кремля]): тобто, ця ідея не втрачає актуальності. Відповідно, в межах агресії, яку путін розгорнув із метою винищення України з мап та пам'яті, будь-який український націоналіст є "екстремістом", і саме він винен в усіх руйнуваннях, яких насправді завдала російська агресія, – а "екстремістів" слід жорстоко переслідувати.

З урахуванням усього сказаного вище, щонайменше один єврей відіграв важливу роль у історії "Азова", і ще принаймні декілька служать у ньому зараз. Більшість офіцерів та інших рангів службовців "Азова" щонайменше "володіють російською" та походять тих частин України, де переважно мешкають етнічні росіяни [автор стереотипно плутає етнічну приналежність і мову спілкування – перекл.].

Найперше, усвідомлюючи, якої шкоди міжнародним прагненням України завдає репутація "Азова", офіційний Київ із 2017-го року розпочав велике розширення та викорінення неонацистів.

Були запроваджені суворі перевірки "історії" та ретельне спостереження під час навчань, а іноземці (з близько 20 країн), що служать у підрозділі, мусять прийняти українське громадянство. Незважаючи на заяви засновника "Азова" Андрія Білецького про його зв'язок із командуванням батальйону в Маріуполі, й у той час, коли ви, поза сумнівом, не можете врахувати усіх тонкостей (бо існують здогадки, що досі дехто з членів "Азова" має вороже ставлення до ліберальних демократій, прав меншин та виборчих прав), моя оцінка – така, що деполітизація "Азова" сягнула таких масштабів, коли станом на 2022-й рік інформація про його колишні зв'язки із неонацистським рухом є нерелевантною.

Приклад:

- за останні два місяці у Харкові було створено два додаткових розвідувальних батальйони та танковий батальйон у складі полку "Азов"

(усі вони підпорядковані 127-й бригаді ТрО), а також у Франківську було створено батальйон “Азов-Прикарпаття”. Станом на сьогодні, вони є “звичайними складовими Збройних сил України”.

***

№ 91.

Кевлюк

2022-05-20

Пенсіонінформбюро нарешті дорвалося до карт та зведень ГШ.

Сьогодні – про хороше, про Харків.

Ще раз нагадаю, що вся інфа – з відкритих джерел, переважно – з довідок ГШ.

Загальна ситуація: орків потроху заганяють за поребрик. Цікавинка цього процесу полягає у тому, що вже вдруге під Харковом фігурних таких звіздюлей відгребла 200 омсбр. По першому колу – від козаків отамана Сірка у березні, вщент розбита БТГр, вбитий командир бригади полковник Курило, за даними РФ 260 військовослужбовців бригади відмовилися від подальшої участі в бойових діях. Рештки виведені під Білгород, де приводилися до тями, з Печенги Мурманської області привезли всіх, хто сидів у ППД.

Цього разу - все ще печальніше: 200 омсбр, котра є арктичною та призначена до дій в умовах Заполяр’я, зустрілася з розлюченими дядьками з Харківської бригади ТрО. І дядьки згадали, хто побив їм вікна в хатах… Ну, немає в 14 армійському корпусі Північного флоту більше мотострілецької бригади. Лежить вона десь між Цупівкою та Липцями.

І тут питання на кмітливість: а хто вступає в НАТО і має спільний з орками кордон в Заполяр’ї і при цьому він – не Норвегія? Ото і є вищий пілотаж в геополітиці.

138 омсбр з-під Виборгу відгребла дещо раніше від Чорних запорожців та не випробовуючи долі відступила на Білгородчину. Якщо вірити мапам 1918 року, то формально вона ще в Україні. Козачу Лопань має пам’ятати довгенько, переважно в степах навколо вся і полягла безславно.

Між Липцями і Веселим даремно вважали, що їх омине, рештки БТГр з 25 омсбр, такі самі потєряшки з 437 мсп (номер швидше за все інший, немає у бойовому складі ЗС РФ такої в/ч) та 61 бригади морської піхоти все того ж нещасного Північного флоту. Але чогось напала на них невимовна туга за малою Батьківщиною і подалися вони теж за поребрик. Можемо

предположити, що зустріч з нохчі з батальйону шейха Мансура і 227 батом ТрО і є джерело невимовної туги.

У боях під Циркунами Сірківці взяли в полон 21 військовослужбовця ворога, решту пошинкували на "вантаж 200".

Між Веселим і Старим Салтовом певні сумніви у доцільності спротиву не полишають 27 омсбр орків. ППД бригади – селище Мосрентген. Мабуть так собі екологія у тому селі, бо дурних думок там в головах у бійців повно. Але проти української піхоти не їм воювати – довелося тікати бадьоренько так під самісінькій державний кордон аж за Тернову.

В Терновій з'ясувалося, що там трохи на північний схід вже і Вовчанськ, вузол всієї логістики і Ізюмського угруповання, і Сєвєродонецького кодла. Хтось гучно гавкнув і орки раптово рушили вперед, навіть контратакували українські війська та відбили Тернову та Рубіжне. Але то не надовго, повірте.

Чому Харківський напрям є важливим? По-перше – позбавити ворога можливості обстрілювати місто-мільйонник, провокувати гуманітарну кризу, руйнувати науково-промисловий потенціал, по-друге – логістика російського угруповання під Сєвєродонецьком, котрий для росіян сьогодні є gravity point, значною мірою побудована від Білгорода в напрямку північ-південь і якщо ЗСУ рушать на Великий Бурлук та Вовчанськ, там настане печаль печальна.

Окремо подякуємо Слобожанській бригаді НГУ, бригаді НГУ Петра Болбочана та зенітникам з Харківської бригади, внесок котрих у загальний успіх на цьому напрямку – величезний.

Контрнаступ під Харковом не є класичним прикладом такої операції, але ж і вся війна у нас – геть не конвенційна. Вважаємо це пробою пера на фронті десь біля 80 км.

Що може зауважити Пенсіоніформбюро? Спроба контрнаступати цілком зарахована: противник позабув про свою перевагу у повітрі, у попередніх боях ЗСУ потріпали ворога та його резерви, а поки не сформувалися нові – нанесли удар. Між бригадами ЗСУ, ТрО, добровольцями та гвардійцями присутня чудова взаємодія, наступ підтриманий і вогнем, і силами забезпечення. Так, темп невисокий, так, глибина задачі не вражає. Так і репетирувати треба, є ще купа напрямків, де цей досвід і буде першою главою підручника наших перемог.

...А тим часом десь у кущах вздовж Сіверського Донцю точили ножі і хижо посміхалися у вуса козаки отамана Сірка…

***

№ 92.

Хто винен у швидкій здачі української Херсонщини?

2022-04-18

Валерій Коломієць
незалежний експерт, колишній дипломат (працював в МЗС України на посадах заввідділу Туреччини та Південного Кавказу, начальником управління країн Східної Європи, був радником посольства України в Молдові тощо)

Почався 54-й день великої війни. 54-й день надлюдських зусиль захисників України та всього українського народу заради досягнення єдиної мети – перемоги над російським агресором.

Однак суспільство й досі не отримало відповіді на питання, *що призвело до обвалу оборони на Півдні*, наслідком чого стали блискавичні прориви ворога до Нової Каховки, Мелітополя, Енергодара, Бердянська, швидка втрата Херсона та, згодом, оточення російськими військами Маріуполя.

> - Того самого Маріуполя, який, уже стає очевидним, є найбільшою гуманітарною катастрофою в Європі XXI століття.

Ключове питання – ***чому були розміновані/не були заміновані*** (принципової різниці немає) виходи з Криму на Чонгар, Чаплинку та Каланчак?

1. ЧИ БУЛА ЦЕ “СЛУЖБОВА НЕДБАЛІСТЬ”, ЧИ ЗРАДА НА ВИСОКОМУ РІВНІ?

Зазначу, що йдеться не про облаштування повноцінних оборонних позицій на безлісому та рівному рельєфі причорноморських степів, а саме ***про мінування та встановлення інших інженерних споруд***, що мали б затримати швидке просування ворога з Криму вглиб материкової території.

Адже в умовах військових дій високої динаміки часовий лаг навіть у декілька годин, а то й декілька діб (зокрема, в разі застосування з нашого боку вогневого впливу при спробі перетину противником мінних полів), дозволив би виявити основні напрямки наступу російського агресора на півдні України та провести передислокацію наших підрозділів для оптимізації оборони.

Отже,

- 10 березня секретар РНБО Олексій Данілов в інтерв'ю "Радіо Свобода" заявив, що влада зрозуміла про неминучість війни з Росією ще в листопаді 2021 року та очікувала загострення на харківському, донецькому, луганському і кримському напрямках.

- Аналогічні "одкровення" ми чули і з вуст радника керівника офісу президента Олексія Арестовича у квітні.

Виявилося, що наші очільники мали підтверджені дані, що Кремль готується до вторгнення, ще на початку грудня минулого року (подальші пояснення Арестовича, чому влада не попередила суспільство про високу ймовірність російської агресії, взагалі належать до сфери ірраціонального і потребують окремого дослідження).

Однак,

- що було зроблено/не зроблено за ці три-чотири місяці для посилення системи оборони на кримському напрямку, залишається для українського суспільства загадкою.

Єдиною інформацією, що знаходиться у відкритому доступі, є **проведення, починаючи з 15 лютого, Антитерористичним центром при управлінні СБУ в Херсонській області "багатоетапних контрдиверсійних навчань".**

1) Чому під егідою СБУ, а не ЗСУ, хто затверджував відповідне рішення? І чому "контрдиверсійних"?

2) Що це було – неправильна оцінка військово-політичним керівництвом країни характеру та масштабу загрози чи злий намір?

3) Чи є випадковим збігом той факт, що 2 березня правоохоронцями був затриманий за державну зраду помічник начальника Управління СБУ в Херсонській області – керівник АТЦ **полковник Ігор Садохін?**

4) Чи діяв зрадник наодинці, самотужки розміновуючи виходи з Криму?

5) Чи відстежувало головне управління внутрішньої безпеки СБУ, яке підпорядковується безпосередньо голові Служби, активність

співробітників херсонського управління, у тому числі перебіг згаданих вище контрдиверсійних навчань?

Наступне запитання в цьому ланцюгу трагічних подій перших днів російської агресії на Півдні:

- ***чому 26 лютого не був підірваний міст через Дніпро між Олешками та Херсоном?*** Теж Садохін завадив? Знов самотужки?

Адже вихід ворога на правий берег Дніпра через Антонівський міст збільшив лінію нашої оборони на 150-200 кілометрів.

Україна була вимушена задіяти значні сили і засоби для захисту Миколаєва (ключового пункту у контексті подальшого просування противника на Одесу), Вознесенська, Кривого Рогу та низки інших важливих міст на правобережжі Дніпра.

Водночас, у разі підриву мосту, ці сили та засоби могли б бути залучені до посилення оборони стратегічної цілі росіян на українському Півдні – греблі Каховської ГЕС та шлюзів Північно-Кримського каналу в районі Нової Каховки.

Можливо, хотіли зберегти Антонівський міст для проведення в майбутньому контрнаступальної операції? А що, хтось має ілюзії, що ворог залишить цю стратегічну переправу цілою в разі відступу з правобережжя Дніпра?

Тепер повний контроль над обласним центром – Херсоном – дозволяє агресору провести "референдум" щодо створення "ХНР" із подальшим визнанням цього утворення за схемою, застосованою щодо т.зв "ДНР/ЛНР", або ж включенням "республіки" до складу Росії за алгоритмом, задіяним у 2014 році для окупованого Криму.

За внутрішньою хворобливою логікою російського агресора, переведення окупованої Херсонщини у статус союзника чи навіть суб'єкта РФ "легітимізує" право Кремля на застосування тактичної ядерної зброї.

Питання на часі:

- якщо особи, які допустили ці критичні помилки або вчинили державну зраду, продовжують обіймати свої посади у військово-політичному керівництві, ***чи можемо ми бути впевненими в тому, що подібна ситуація не повториться ближчим часом на сході України?***

І це питання не внутрішньополітичної боротьби чи партійних вподобань. Для українського суспільства, для Української держави –

ЦЕ ПИТАННЯ МОЖЛИВОСТІ ЗДОБУТИ ПЕРЕМОГУ НАД ВОРОГОМ, ЯКИЙ ВЗАГАЛІ ЗАПЕРЕЧУЄ НАШЕ ПРАВО НА ІСНУВАННЯ

***

№ 93.

Шалений Кіт

2022-05-23

Ну окей. Давайте поговорим за неудобное!.. Я не буду вешать ярлыки и обвинять людей в чём-то. Чай не Генеральный прокурор.

Я дам информацию. Поделюсь своими доводами и мыслями. А вы уж сами решайте, что это было? Случайность? Стечение обстоятельств? Или… агент «Козырь» снова в строю?

Откройте гугл карты и внимательно посмотрите на полуостров Крым. С материковой Украиной его соединяют два узких (это важно) перешейка. И по этим перешейкам, 24 февраля, парадным маршем прошли колоны росийских войск. Прошли там, где НЕ ДОЛЖНЫ были пройти. Как же так получилось? Все сейчас говорят про мост, который не взорвали. Правильно говорят, действительно не взорвали. Вот только не мост… а МОСТЫ! Так как в том районе несколько мостов, которые в случае чего должны были взлететь на воздух. (Если конечно были заминированы).

В 2017 году, с апреля по октябрь, наш батальон занимал те самые позиции. Три ВОПа. На самом Чонгаре в непосредственной близости от КПВВ, был мост, который должны были чуть что взорвать. Ящики с тротилом, плюс адская машинка. Еще одни позиции были немного правей, возле

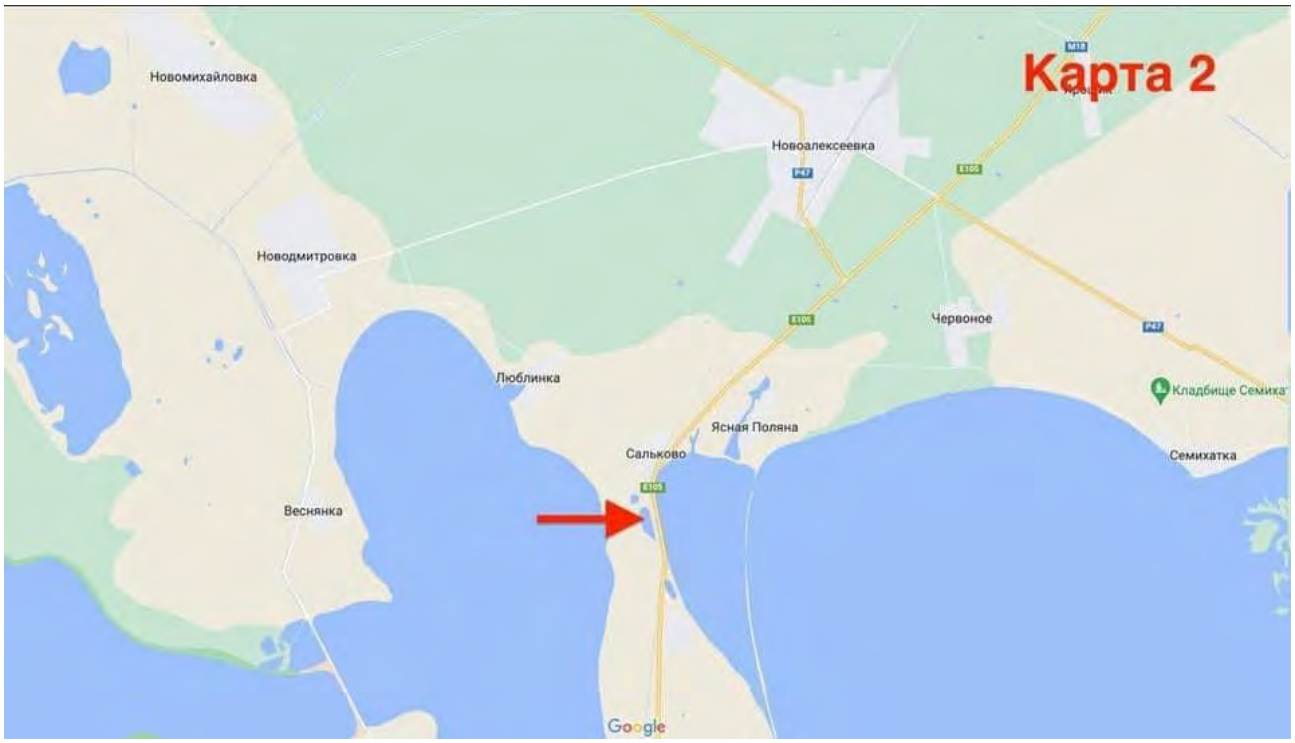
железнодорожного моста. Под ним куча взрывчатки и адская машинка в комплекте. (Он тоже уцелел, тем самым сохранилось ж/д сообщение с оккупированным Крымом!) И дальше ещё один мост, его тоже должны были взорвать. В батальоне это была самая дальняя позиция. После дождя, хрен проедешь.

(Смотрите карту 1).

Уничтожив три этих объекта, бойцы должны были откатиться (те, кому повезёт) к населённому пункту Сальково и после этого там рвануть ще одну споруду. Если откатываться будет некому, то свою боевую задачу выполнили бы те, кто нёс дежурство на перешейке.

(Смотрите карту 2).

Всё! Наступающие войска получают гору неприятностей. Ведь местность там, ровный стол на узком перешейке. Деваться некуда. С обоих сторон Сиваш. Дело за нашей артиллерией, которая была рядом и знала свою задачу. Боюсь представить, что было бы с российскими войсками в таком случае.

Прорвались бы наступающие бтрг оккупантов дальше? Вероятней всего, да! Но… Через какое время и ценой каких потерь? Важный фактор здесь - ВРЕМЯ!

Если мосты были разминированы задолго до дня «Ч» тобто 24 февраля 2022 года, то и разговаривать не о чем. Тут уж вопросы должны быть у Генерального прокурора. Кто дал команду разминировать? Кто подписал приказ? Кто надоумил? Ну и так далее…

Да и нет точного ответа на вопрос, «Так были разминированы мосты, или нет»? И многие сейчас могут сказать, мол даже если были заминированы, то российские ДРГ могли сделать свою работу, исключив подрыв мостов на границе с оккупированным Крымом. Вполне допускаю такой вариант.

И даже там, на Сальково, тоже могли сработать ДРГ!

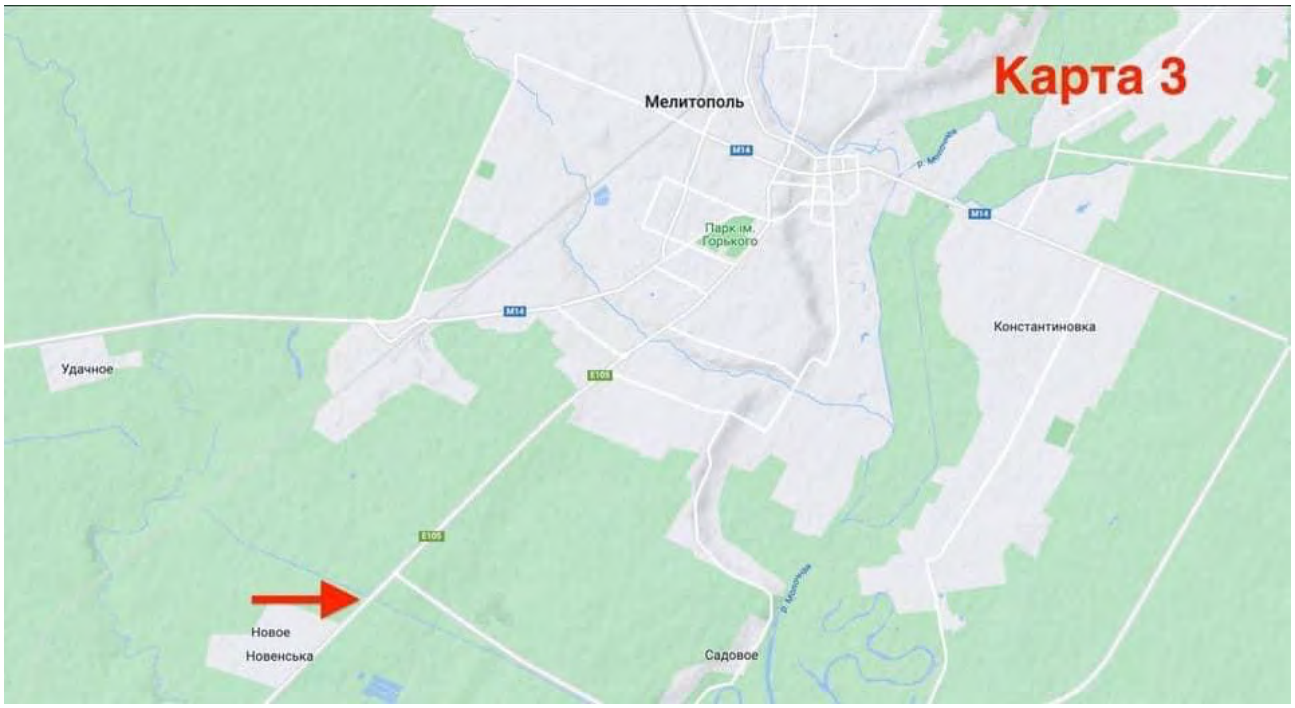
Хотя. Тут есть один момент, который никак не вяжется с картиной происшедшего. Ну ладно мы, простые люди были в неведении реалий. Даже не обратили внимание на четкий сигнал, тобто на чёрную рубашку Данилова. (Ну бестолковые, что тут поделать)? Но ведь политическое руководство страны располагало ВСЕЙ необходимой информацией задолго до 24 февраля. Значит должны были… Ну вы сами поняли. Например опираясь на

разведывательную информацию, проводится усиление охраны мостов (плюс куча вводных) и любое дрг идёт прокладывать путь российскому кораблю. Плюс дополнительная проверка зарядов и линий ведущих к ним.

А вот теперь самое интересное!

Оставляем в покое могли, не могли… дрг… мы про@бали… чёрные рубашки… подмигивания и так далее. И снова смотрим на карту. Если провести пальчиком по карте, повторяя путь трассы от Геническа к Мариуполю, ТО… возле Мелитополя есть пятый, ооооооочень важный мост.

(Смотрите карту 3)

Это мост перекинут через магистральный канал. Крутые земляные склоны. Плюс наклонные бетонные плиты. И глубина, метра три. В общем рукотворная водная преграда. Дивным образом и ЭТОТ мост оказался цел. Хотя от Чонгара до него, добрых сто километров. Если бы уничтожили его (напоминаю, разведданные были о готовящемся вторжение), то это дало бы нам выиграть ещё какое-то время. Много времени. Местность та же, ровный стол.

А вот земляные склоны и плиты самого канала, создали бы немалые проблемы инженерным подразделениям. Но могу предположить, что его никто и не думал минировать. Почему? На это вопрос ответьте сами! Может условный «Козырь» пообещал кураторам на Лубянке, что военные в любом случае не получат приказа, кто знает?

Вот именно поэтому российские войска ночью 25 февраля уже были в Мелитополе.

Уже за самим Мелитополем, (по дороге в сторону Бердянска) есть еще один мост, через реку Молочную. Его недавно реставрировали в рамках «Великого будівництва». И он тоже оказался цел…

В общем! Путь на Мариуполь был открыт!

Но кто же будет сейчас разбираться с этим? Нужно было смотреть на чёрную рубашку. А видать никто не смотрел. Ну значит теперь сами виноваты. В конце концов специалисты Банковой найдут козла отпущения в виде командира взвода, роты или батальона (конечно погибших уже), и как говорится, «спрашивайте с них»…

***

№ 94.

Том Купер. Війна в Україні 24 травня 2022

2022-05-24

Кілька експресивних замальовок Тома Купера не тягнуть сьогодні на повний звіт. Перекладаємо, щоб можна було побачити картину в її тяглості. Поза тим,

видається, що якщо регулярній армії рф так мало вдається без підтримки приватних військових компаній, то й перспективи її вкрай примарні.

Сьогодні маю лише коротке зведення, бо зайнятий деінде (вибачте, мушу платити за рахунками), а тим часом на Донбасі сталося кілька важливих подій.

На численні прохання відновлюю звичку починати звіти зі списку скорочень.

[*ми його не ставимо, бо більшість скорочень або розшифровуємо, або коментуємо, або ви їх вже добре знаєте – перекл.*]

1. ДЕСАНТНИКИ ПОСПІШАЮТЬ НА ДОПОМОГУ

Почнімо з того, що український генштаб застосовував 80-ту окрему десантно-штурмову бригаду на усій протяжності фронту – від Миколаєва й аж до котла у Сєвєродонецьку [*як нам відомо, оточення там поки немає – перекл.*]. Підрозділ вже мав перше бойове зіткнення зі своїм антиподом – 76-ю дивізією ВДВ, імовірно у районі Володимирівки–Врубівки. Коли я востаннє чув про 76-ту дивізію, то в них на цій ділянці фронту було три БТГр: одна з них намагалася обійти з флангу українські позиції на північ від Олександропілля, пройшовши від Комишувахи на північ, а тоді розгорнулася на захід для атаки на Василівку.

Сьогодні вранці 80-та бригада випустила відео із захопленими військовими та озброєнням зі складу 76-ї дивізії

Про 80-ту ОДШБр є дві цікавих новини. Вчора повідомлялося, що цей підрозділ збив Су-25 ПКС рф. Я гадав, що це мало би статися «десь на південь від Кривого Рогу» – бо ж 80-та бригада раніше застосовувалася там. Що ж, цілком очевидно, я помилявся: це сталося десь в районі Сєвєродонецького котла [*радше «клину» – перекл.*]. Що у цій новині є справді важливим – то це те, хто пілотував цей літак: генерал-майор Канамат Хусійович Боташев.

Вашою першою думкою, певно, буде «оу, то це ж круто, ще один загиблий російський генерал».

Однак, Боташев був офіцером ПКС у відставці, що не ніс службу.

Тож, чому це має значення?

Стовп диму здіймається над місцем падіння Су-25, який пілотував генерал-майор К. Х.

Боташев. Виявляється, фото зроблено не «десь на південь від Кривого Рогу»,

а в південно-східній частині Сєвєродонецького котла.

2. КАРШЕРІНГУЕН

А тому що Боташев здійснював бойовий виліт, що скінчився його смертю, у складі ПВК «вагнера». Ми весь час загострюємо увагу на російській армії та намагаємося з'ясувати, скільки в них БТГр, де вони діють та яка в них ситуація з постачанням. І це не дивно, бо ж армія рф – велика, тож логістика відіграє важливу роль у її діяльності. Менше з тим, значення регулярної російської армії стає дедалі меншим: дедалі більшу роль відіграє ПВК Вагнера.

Не лише через те, що саме ПВК «вагнера» витіснила українську 24-ту механізовану з Попасної і таким чином здійснила перший суттєвий прорив колишньої лінії розмежування від початку цієї війни. Крім того, наразі видається, що вся та маса резервістів, яких москва залучила в останні кілька тижнів, насправді була найнята ПВК «вагнера» – або принаймні їх туди «скеровували».

Як ми вже знаємо з їхньої діяльності у Лівії у 2019 р., вагнерівці не обмежені самими лише сухопутними військами: смерть Боташева підтверджує, що

авіаційні підрозділи ПВК також воюють в Україні. Тепер, можливо, вони разом із ПКС організували собі «каршерінг» [*сервіс спільного користування автівками на кшталт BlaBlaCar – перекл.*]. Хоча, в них радше вже є свої Су-25. Принаймні це пояснює той факт, що в небі над Україною помічають пілотовані росіянами Су-25 без типових російських знаків розрізнення, або із великою білою літерою ‘Z’, нанесеною поверх знаків розрізнення на хвості.

Літак Су-25, що зазнав часткових ушкоджень в носовій частині, повертається на базу.

3. ВАГНЕРІВЦІ ПОСПІШАЮТЬ НА ДОПОМОГУ

Декілька моментів, над якими теж варто замислитись: коли впала Попасна, у російських соцмережах з’явилися «звіти» на кшталт «оцей підрозділ російської армії вагнерівці зацінили…, а отой якось не дуже» тощо. Спочатку я не зрозумів про що взагалі йдеться. Та ну, відколи це команда найманців в змозі «вимірювати» якість регулярних збройних сил?

Однак, якщо подивитись на ефективність БТГр «вагнера» в бою біля Попасної, вони справді виглядають набагато досвідченішими та ефективнішими, ніж «регулярні» російські війська — навіть якщо порівнювати їх із «контрактніками», тобто професіоналами, що служать за контрактом, як і вагнерівці.

….а ось і погана новина: поки я був зайнятий відстежуванням тієї «11-кілометрової» колони російських танків, яка, за деякими повідомленнями,

наближається до району Попасної, тим часом “вишестоящіє органи у Москві” [*так автор називає військове керівництво росії – перекл.*] подбали щоби БТГр «вагнера», яка зайняла Попасну, трохи відпочила, а потім знову розгорнули її далі на південь. Принаймні 2–3, можливо, 4 дні тому вона з’явилась по обидва боки від 30-ої механізованої бригади, розгорнутої в районі Троїцького.

“вагнерівці” одночасно атакували північний і східний фланги 30-ої механізованої, яка захищає, або, краще сказати захищала, ділянку між Троїцьким на півночі та Миронівським на півдні.

4. ЦЕ ЗАЛІЗНИЦЯ, ДУРНИКУ!

Місцевість, обрана для цієї атаки вагнерівцями, може здатися дивною: вона на північній стороні Горлівки, міста, яке контролюється сепаратистами так званої «днр» з 2014–2015 років, але оточена одним із найбільших українських укріплень по всій лінії розмежування, тобто із двох з половиною боків. Сепаратисти штурмували українців протягом трьох місяців без особливого успіху (українська армія «легко» стримувала їхні спроби прориву в напрямку Торецька). Сепаратисти лише зазнали величезних втрат.

Однак, атакуючи 30-ту механізовану з півночі, з кишені біля Попасної, «вагнерівці» могли обирати для атаки набагато простіші українські укріплення, ніж побудовані вздовж лінії розмежування за останні 7–8 років.

Більше того, як і в районі Кадіївки-Алчевська на схід від Попасної, так і в районі Горлівки функціонує добре розвинена система залізниці. Іншими словами: немає проблем із постачанням ні для російської армії, ні для вагнерівців. А навіть якщо й будуть, вони стягнуть сюди свої інженерні бригади.

Зараз, я поки не знаю, чи вдалася атака вагнерівців на Троїцьке, однак очевидно, що «вагнерівці» зайняли Миронівський на річці Лугань — чи то вчора, чи позавчора.

Навряд чи це прозвучить як перемога: Лугань лише 150 км завдовжки і не така уже й велика водна перешкода, а Миронівський — це не Лас-Вегас і не Монте-Карло. Але, вже як є: зайнявши цю позицію, «вагнерівці» не лише здійснили ще один суттєвий прорив українських укріплень вздовж лінії розмежування, але й, ймовірно, змусили 30-й механізовану повністю відступити на західну сторону Лугані.

Більше того, таким чином «вагнерівці» (і росармія) забезпечили себе постачанням, що курсує по цій розвиненій залізничній мережі у них в тилу, потім просунулися і захопили Світлодарськ — і, як добре видно навіть якщо швидко окинути оком карту, це дуже вартісний об’єкт нерухомості.

Утримуючи Світлодарськ, росіяни не тільки гарантують собі прямий підступ до Бахмута з південного сходу майже без перешкод на їхньому шляху, але також зможуть з'єднати залізничні системи між Попасною та Горлівкою, тим самим ще більше покращуючи власне постачання.

Не дивно, що надходять нові повідомлення, що 76-ій штурмовій дивізії вдалося відрізати Т1302 — важливу дорогу, що також з'єднує Бахмут і Лисичанськ.

—-

Загалом, що поробиш, у порівнянні з усіма цими подіями, повідомлення про успішну контратаку українців на південний схід від Сєвєродонецька та відвоювання Тошківки (на південному березі Сіверського Дінця) це просто «дріб'язок».

Оригінал допису тут

Переклад: *Тетяна Саніна*, *Антон Шигімага*

Редакція: Ростислав Семків

***

№ 95

2022-05-25

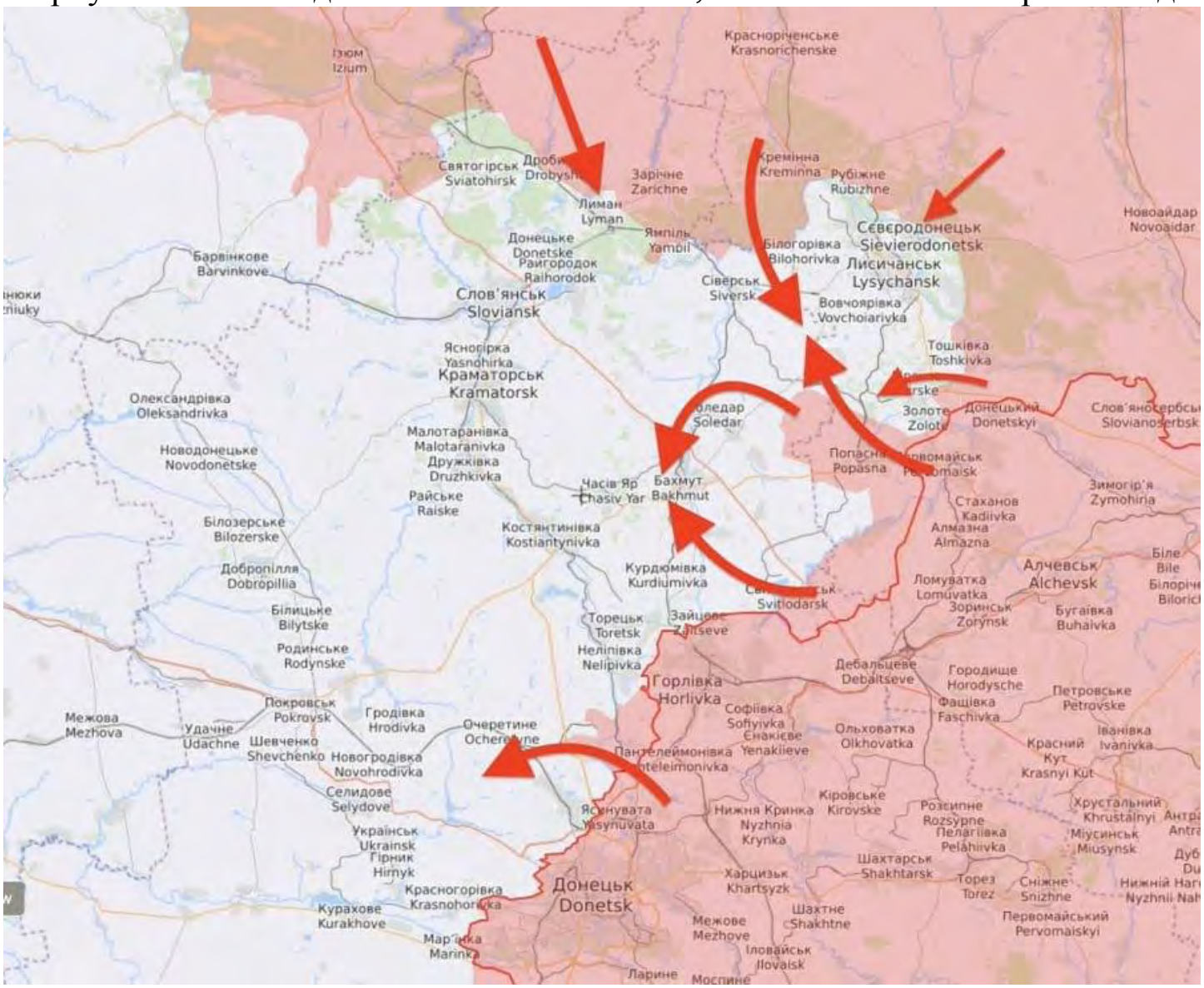
НАША ГРУППИРОВКА НА ДОНБАССЕ И МАРИУПОЛЬ: СХОЖЕСТЬ И РАЗЛИЧИЯ

Не секрет, что сейчас на Донбассе сложилась крайне тяжелая обстановка. Враг наступает по разным направлениям — с севера, с востока и запада, наступает медленно, но постоянно, стремясь полностью перерезать «дорогу жизни» Бахмут-Лисичанск, и в районе Берестового рашисты к ней прорвались.

Рашисты хотят окружить наши войска в Северодонецке и прилегающих населенных пунктах, то есть, повторить то, что они сделали в Мариуполе, а их пропагандоны отрапортуют об «очередной великой победе — освобождении ЛНР».

Но при некоторой внешней схожести — враг наступает, мы обороняемся, ситуация на Донбассе имеет принципиальные отличия.

Прежде всего, Мариуполь находится в своеобразном углу и прижат к Азовскому морю, которое мы, увы, не контролируем. Поэтому для окружения гарнизона и отошедших туда частей рашистам достаточно было подойти к Мариуполю с юга в дополнения к тем частям, что атаковали с севера и запада.

То есть, **трагическую судьбу Мариуполя предопределил быстрый, фактически без боя, захват врагом Херсонской области**. Далее, без снабжения боеприпасами и продуктами наши воины могли только демонстрировать героизм без шансов на прорыв окружения. И подойти им на помощь было невозможно.

На Донбассе же у нас сохраняется значительно больше вариантов действий.

Можно держать оборону, подтянув резервы. Можно отвести войска из потенциального «котла». Можно симметрично перерезать линии снабжения агрессора, идущие через Харьковскую область. Наконец, есть потенциальная возможность провести контрнаступательные действия в районе Изюма, что

вообще может поменять всю картину сражения на сто восемьдесят градусов (не выдаю никаких секретов, об этом маневре рассуждают уже давно по обе линии фронта). В любом случае, надеюсь, что наше командование будет исходить из того, что необходимо сберечь войска, а не удержать населенные пункты любой ценой.

Война пошла в долгую. Но принимать решение надо уже сейчас.

***

№ 96.

Хомаха Вадим

2022-05-25

Дайджест подій в Україні та навколо України від 24 травня 2022

Головне

1) Поки на Донбасі українська армія повільно відступає, хуйло посилює тиск з іншого боку - дипломатичного. Грошей наразі у нього – як у дурня фантиків. І кількість зростає шаленими темпами.

2) Хоча ембарго на імпорт нафти Європою дало б змогу трохи його вгамувати. Але угорський підхуйловник дуже ефективно ставить дрючки у колеса.

3) Ще той цирк буде зі вступом до НАТО Фінляндії та Швеції - побачите.

4) Знову співи про те, що не треба Україні до ЄСа, хоча "вона є членом європейскої сім‘ї".

5) Що я можу сказати з цього приводу. Ці так звані "ріел політики" реально сцять стати статистами поруч із переможцями над хуйлом. Гроші - вторинне. Бо авторитет це те, що не купиш.

6) А поки ублюдки з оточення президента Зеленського дуже ефективно вбивають економіку. Чи не є це роботою на агресора? Риторичне запитання.

1. Фронт

• Ситуація на кордоні з Білоруссю залишається спокійною, проте навчання підрозділів білоруської армії тривають у безпосередній близькості від кордону з Україною, російська авіація використовує білоруські аеродроми, а в прикордонній зоні розгорнуто дивізіон ОТРК "Іскандер-М".

• Російська армія не припиняє обстріли прикордонних районів Чернігівщини та Сумщини. Російські війська споруджують опорні пункти на території Брянської області. На півночі Харківщини точилися бої місцевого значення.

• На Донбасі оперативна ситуація для українських військ різко ускладнилася. У районі Ізюму російське командування зосередило великі сили для наступу на Слов'янськ, Святогірськ та Лиман. Окупанти захопили Дробишеве, вийшли до Богородичного в районі Святогірська, ведуть бої на околицях Лимана, а також готуються форсувати Сіверський Донець на кількох ділянках. Атаки на Сєвєродонецьк відбито. На південь, на попаснянському виступі, російські війська за підтримки артилерії та авіації вийшли до траси Лисичанськ-Бахмут і перерізали її. Це створює небезпеку для українського угруповання, яке боронить Сєвєродонецьк та Лисичанськ. На більшості ділянок окупанти атакують, не зважаючи на втрати. Британська розвідка вважає, що захоплення Сєвєродонецька призведе до окупації всієї Луганської області.

Українські війська залишили Світлодарськ у районі водосховища, під контроль окупантів перейшли обидві ТЕС – Вуглегірська та Миронівська, які розташовані в цьому районі.

Президент Зеленський назвав ситуацію на Донбасі вкрай складною й наголосив, що для перемоги над агресором доведеться докласти величезних зусиль.

За даними розвідки, російське командування перекинуло до регіону підрозділи з харківського, донецького та запорізького напрямків. Це свідчить про те, що їм поставлено завдання повністю опанувати Луганську область.

• У районі Донецька ситуація стабілізувалася, окупанти завдають потужних авіаційних та артилерійських ударів по позиціях українських військ у районі Авдіївки, Пісок, Мар'їнки, Олександрівки, Новомихайлівки.

У Запорізькій та Херсонській областях російські війська побудували ешелоновану оборону та ведуть артилерійські обстріли позицій українських військ та прифронтових населених пунктів, не даючи можливості командуванню ВСУ перекинути війська на напрямок головного удару в Луганській області.

• Міністр оборони РФ Шойгу заявив, що російське командування нібито спеціально гальмує наступ, "щоб уникнути жертв серед мирного населення й дати людям можливість евакуюватися". Зеленський вважає, що цією заявою російське керівництво намагається пояснити провали на фронті. За словами речника Міноборони Мотузяника, Росія готується до тривалої війни на виснаження.

• Російські війська здійснили обстріл Запоріжжя 4 крилатими ракетами, збити вдалося лише одну. Ракетами зруйновано промислове підприємство в Кривому Розі.

На південь від Кривого Рогу обстріляно населені пункти з важкої артилерії та РСЗВ "Ураган", на Миколаївку скоєно авіаналіт. Знову касетними боєприпасами обстріляно Миколаїв. Артудар нанесено по торговому комплексу в Дергачах на околицях Харкова.

• Оперативне командування "Південь" повідомило про намір окупантів розпочати мобілізацію чоловіків на захоплених територіях Запорізької та Херсонської областей.

90 % аптек на окупованій території закрилися, ціни на ліки підскочили в рази. Також вкрай високі ціни на харчові продукти, які окупаційна влада завозить із Криму.

• Командир полку "Азов" Прокопенко зателефонував дружині й повідомив, що умови їх утримання в полоні "задовільні", а військовослужбовці насильства не зазнавали.

2. Тил

• Прем’єр-міністр Шмигаль оголосив про початок будівництва вузької європейської колії для об’єднання української залізниці із залізничною мережею ЄС.

Він анонсував швидке приєднання до роумінгового простору ЄС та єдиної зони платежів у євро SEPA.

• Через руйнування та зупинення підприємств унаслідок війни Україна знизила виплавку сталі в 7,4 раза – до 250 тис. т та опустилася у світовому рейтингу на 36 місце.

• Нацкомісія з регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг відновила проведення позапланових перевірок підприємств енергетики та комунальних послуг.

• Прессслужба Міністерства цифрової трансформації оголосила про передавання компанією Google 43 тис. ноутбуків Chromebook українським вчителям для організації дистанційного навчання.

• Православна церква України вирішила започаткувати нову церковну організацію на території Києво-Печерської Лаври і звернулася до уряду з проханням про передачу їй частини приміщень. Києво-Печерська та

Почаївська Лаври є державласністю. У 2013 р. постановою уряду їх було передано в безоплатну оренду УПЦ Московського патріархату терміном 50 років.

• Верховний суд підтвердив законність націоналізації Запорізького титано-магнієвого комбінату, який належав офшору олігарха Фірташа.

• Вищий суд Лондона переніс на червень 2023 р слухання за позовом Приватбанку до колишніх власників – олігархів Коломойського та Боголюбова. на їхнє клопотання через війну в Україні. Банк збільшив суму позову до $4,5 млрд.

• Україна отримала черговий транш кредиту в €79,5 млн від Міжнародного банку реконструкції та розвитку для фінансування першочергових витрат, насамперед охорони здоров'я та соціальних виплат. Мінфін підписав із німецьким держбанком KfW угоду про кредит на 15 років на суму €150 млн на ті самі цілі. Японське агентство JIKA надало Україні кредит на суму приблизно $100 млн на 30 років під 1 % річних із пільговим періодом 10 років.

Міністр фінансів Марченко стверджує, що допомога міжнародних партнерів у травні становитиме лише $2 млрд, що значно менше ніж $5 млрд, які Україна витрачає щомісяця.

• Мінфін розмістив черговий випуск короткотерміновий воєнних облігацій на загальну суму 9,4 млрд грн та $107,2 млн. Левова частина продажів (8,7 млрд грн) припала на 6-місячні ОВДП із прибутковістю 10 %.

3. Україна та світ

• Тільки-но призначений уряд Угорщини розпочав роботу. Прем'єр-міністр Орбан оголосив у країні режим надзвичайного стану через війну в Україні, "кінця якої ніхто не спостерігає". Він заявив, що війна поставила під загрозу енергопостачання країни та фінансову безпеку. За його словами, війна та санкції ЄС призвели до величезного економічного потрясіння та різкого зростання цін. Орбан наголосив, що Угорщина має залишатися осторонь війни й виключив можливість схвалення ембарго на імпорт російської нафти. Президент Єврокомісії фон дер Ляєн вважає, що на наступній зустрічі послів ЄС навряд чи вдасться подолати вето Угорщини.

Міненерго США оголосило про продаж операторам ринку наступних 40,1 млн барелів нафти зі стратегічного резерву для стабілізації цін на пальне в країні. Президент Байден у березні оголосив про розконсервування 1 млн барелів нафти на день протягом 6 місяців.

За інформацією агентства Bloomberg, Китай збільшив імпорт російської нафти на 20 %. Він купує її з великим дисконтом, у той час, як європейські покупці поступово відмовляються від постачань. За даними компанії Vortexa, у морі перебувають танкери із 62 млн барелів російської нафти, на яку поки немає покупців. Це вже призвело до необхідності консервації кількох свердловин у Західному Сибіру та скорочення видобутку нафти. Проте Росія отримує надприбутки через рекордні ціни на нафту, навіть попри продаж її з великими знижками.

Американський фінансист Сорос звинуватив попередню канцлерку Німеччини Меркель в укладанні "спеціальних угод" із Росією, які спричинили тотальну залежність Європи від російського газу, що займає 40 % ринку. З його слів, саме вона зробила Китай головним експортним ринком Німеччини. Він зазначив, що канцлера Шольца було обрано для подовження її політики, хоча останнім часом він робить "правильні речі", зокрема, відмовився від "Північного потоку-2", збільшив витрати на оборону й погодився на постачання зброї Україні. Сорос підкреслив, що Європі варто готуватися до повного відключення постачання російського газу, хоча це й буде дуже болісно для її економіки.

• Газпром оголосив про висунення до ради директорів колишнього канцлера Німеччини Шредера, який у понеділок відмовився від посади голови ради директорів "Роснефти" через загрозу санкцій із боку ЄС.

• Колишній держсекретар США Кіссінджер, якому виповнилося 99 років, заявив на форумі в Давосі, що Україна за 2 місяці має сісти за стіл переговорів із Росією й поступитися територіями в обмін на мир, щоби не дати створити Росії новий союз із Китаєм.

Радник глави Офісу президента Подоляк назвав подібні висловлювання "вірусом сліпоти" та заявив, що Україна не торгує суверенітетом заради того, щоби хтось міг наповнити свій гаманець. Він наголосив, що найкоротшим шляхом до закінчення війни є надання Україні фінансової та воєнної допомоги та оголошення Європою ембарго на імпорт російської нафти. Подоляк озвучив побажання українського керівництва щодо внесення до шостого пакета санкцій заборони заходу кораблів із російською нафтою до європейських портів. Президент Зеленський заявив, що Україна не сяде за стіл переговорів доти, доки російську армію не буде витіснено на позиції до 24 лютого. Офіс президента повідомив про створення міжнародної консультативної групи з гарантій безпеки для України, яку очолять колишній генеральний секретар НАТО Расмуссен та голова Офісу Єрмак.

82 % респондентів опитування Київського міжнародного інституту соціології категорично проти відмови від територій заради якнайшвидшого завершення війни.

• Сорос не відкидає, що вторгнення Росії до України може стати початком третьої світової війни. Він закликав якнайшвидше перемогти Путіна, оскільки, на його думку, це є єдиним способом збереження людської цивілізації. На думку Сороса, Путіну довіряти не можна – його дії стають дедалі більш непередбачуваними в міру того, як Росія слабшає.

Міністр закордонних справ Польщі Рау переконаний, що Росія загрожуватиме європейській безпеці, навіть у разі припинення вогню в Україні. Він заявив, що Польща неодноразово попереджала партнерів із Німеччини про те, що вони, оцінюючи дії Росії, вважають бажане за дійсне, і не оцінюють тверезою те, що відбувається. Глава МЗС Німеччини Бербок наголосила, що агресія Росії не залишила Швеції та Фінляндії іншого вибору для забезпечення безпеки, окрім вступу до НАТО.

Росія провела на Балтійському морі навчання із висадкою десанту.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг заявив на Всесвітньому економічному форумі в Давосі, що "свобода важливіша за вільну торгівлю". Він наголосив, що Захід не має обмінювати довготривалі потреби в безпеці на короткотермінові економічні інтереси. Столтенберг назвав агресію Росії "переломним моментом" для світового ладу. За його словами, метою НАТО є недопущення поширення конфлікту та допомога Україні в захисті суверенітету та територіальної цілісності. Прем’єр-міністр Бельгії де Кро підтвердив, що Європа готова підтримувати Україну "протягом років". Глава Єврокомісії фон дер Ляєн упевнена, що агресія РФ має закінчитися її стратегічним провалом.

• Уряд Канади закупив та передає Україні 20 тис. снарядів калібру 155 мм для гаубиць. На передову вже надійшли, окрім американських M777, ще і французькі гаубиці Caesar.

Рада ЄС виділила 4 транші в розмірі €500 млн із Європейського фонду миру на закупівлю озброєнь для України.

Президент Зеленський та міністр закордонних справ Кулеба закликали західних партнерів якнайшвидше поставити Україні важке озброєння насамперед системи залпового вогню, танків та протикорабельних ракет.

Литва приймає українських військовослужбовців на реабілітацію, а також проводить їхнє навчання володінню новітньою західною технікою та методами розмінування.

• Єврокомісія розробила законопроєкт про конфіскацію активів, які отримано в злочинний спосіб, отриманих унаслідок ухилення від санкцій тощо. Документ дасть змогу спрямувати на фінансування потреб України кошти російських олігархів, які намагаються уникнути санкцій.

• Міністр закордонних справ Литви Ландсбергіс запропонував створити морську коаліцію для транзиту українського зерна Чорним морем. Президент Естонії Карісс заявив, що підтримка ідеї військово-морської операції для ескорту українських суден із порту Одеса постійно зростає. Британська влада поки не розглядає участь свого військово-морського флоту в подібних конвоях.

Міністерство оборони РФ оголосило про розмінування Маріупольського порту та відкриття гуманітарного коридору для виходу іноземних судів. Окупанти мають намір налагодити роботу порту для вивезення та продажу вкраденого українського металу та зерна.

Глава українського МЗС Кулеба закликав країни всього світу не ставати спільниками злочинів та не купувати крадене зерно.

• Рада ЄС затвердила скасування всіх торгових мит для товарів, які імпортує з України.

Прем’єр-міністр Нідерландів Рютте вважає, що Україна не отримає статусу кандидата в члени ЄС на саміті в червні, оскільки це буде "несправедливо" щодо держав Західних Балкан, які очікують на це рішення вже дуже давно.

МЗС Франції наголосило, що пропозиція президента Макрона про певну "політичну європейську спільноту" не є альтернативою вступу до ЄС, а заявку України буде розглянута на саміті після надання Єврокомісією висновку.

Президент Зеленський напередодні зустрічі послів ЄС 30–31 травня зателефонував голові Ради ЄС Мішелю. Темами бесіди були набуття Україною статусу кандидата, оголошення шостого пакета санкцій проти РФ та розблокування українського експорту продовольства. Спікер українського МЗС Ніколенко наголосив, що прив’язка членства України до подібного процесу держав Західних Балкан є несправедливою. Водночас він висловив повну підтримку їхнього членства в Євросоюзі.

• США не подовжуватимуть Росії ліцензію на можливість проведення платежів за суверенним боргом замороженими активами на території США. Термін ліцензії спливає 25 травня. Російська влада оголосила, що в разі неподовження ліцензії заплатить за боргом рублями. Це означатиме дефолт, оскільки РФ має заплатити кредиторам доларами.

• Англійська письменниця Роулінг відкрила доступ до завантажень своїх електронних книг про Гаррі Поттера українською мовою.

• У Молдові затримано колишнього президента Додона за хабар від олігарха Плахотнюка та ще за трьома статтями, про держзраду тощо.

• Міністр охорони здоров'я Ляшко закликав міжнародні фармацевтичні компанії піти з російського ринку.

• Головою Всесвітньої організації охорони здоров'я на наступні 5 років переобрано чинного генерального директора Гебреєсуса.

4. Тренди

• Багато українських підприємців втратили майно та обладнання внаслідок воєнних дій. Істотну частку активів було придбано в кредит, банки вимагають від них виплачувати тіло позик та відсотків за ним. Фактично, вони не визнають ситуацію форс-мажором, попри неможливість виплат за такими зобов'язаннями. На компенсації від держави підприємцям очікувати поки не має сенсу.

Економічна ситуація в країні швидко гіршає, переважним чином завдяки непрофесійним діям уряду, який відновлює податковий тиск, ймовірно, вважаючи війну вже завершеною. Економіку не переведено на воєнні рейки, що є важливим компонентом режиму воєнного стану.

Бізнес, що не працює, зменшує надходження податків і збільшує виплати з безробіття, яке все сильніше охоплює країну. Чоловіки працездатного віку, яких не мобілізовано до лав ЗСУ, не можуть знайти роботу в країні. У період чинності режиму воєнного стану вони не можуть виїхати за кордон, тому утримання їхніх сімей також лягає на плечі держави.

Замість запуску економіки за будь-яких умов уряд бере й миттєво проїдає кредити. Водночас Кабмін не припиняє сплачувати кошти за зобов'язаннями, що взято раніше, хоча має таку можливість в умовах форс-мажору..

***

№ 97.

Даценко Володимир

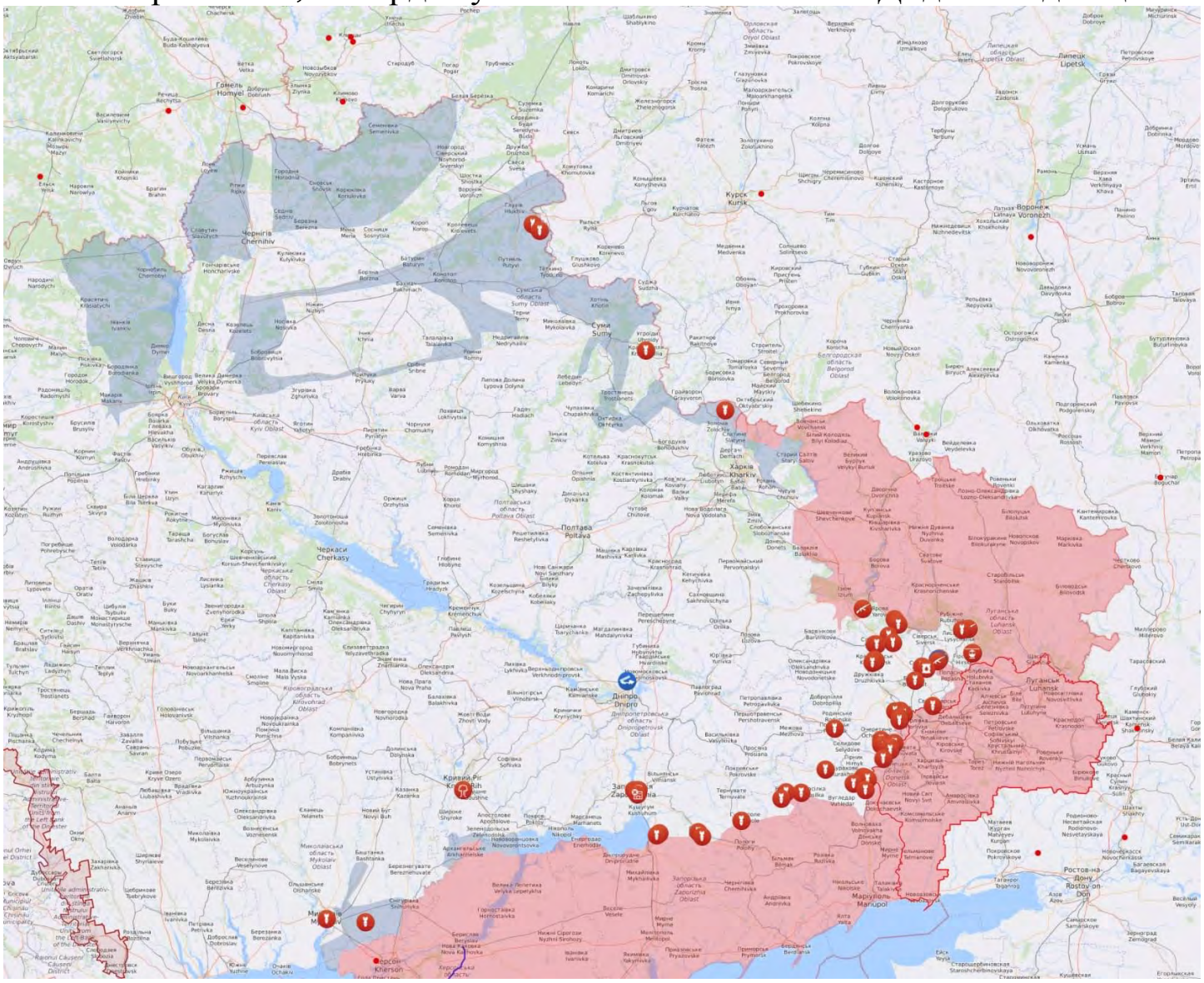
2022-05-25

Попереду нас очікують ймовірно найважчі тижні війни...

1.

Треба визнати, що **у ворога вперше з початку війни почало щось виходити**.

Ворог почав адаптувати свою тактику під ситуацію на фронті: перекидати БТГ між напрямками, координувати їх між собою. Додайте до цього

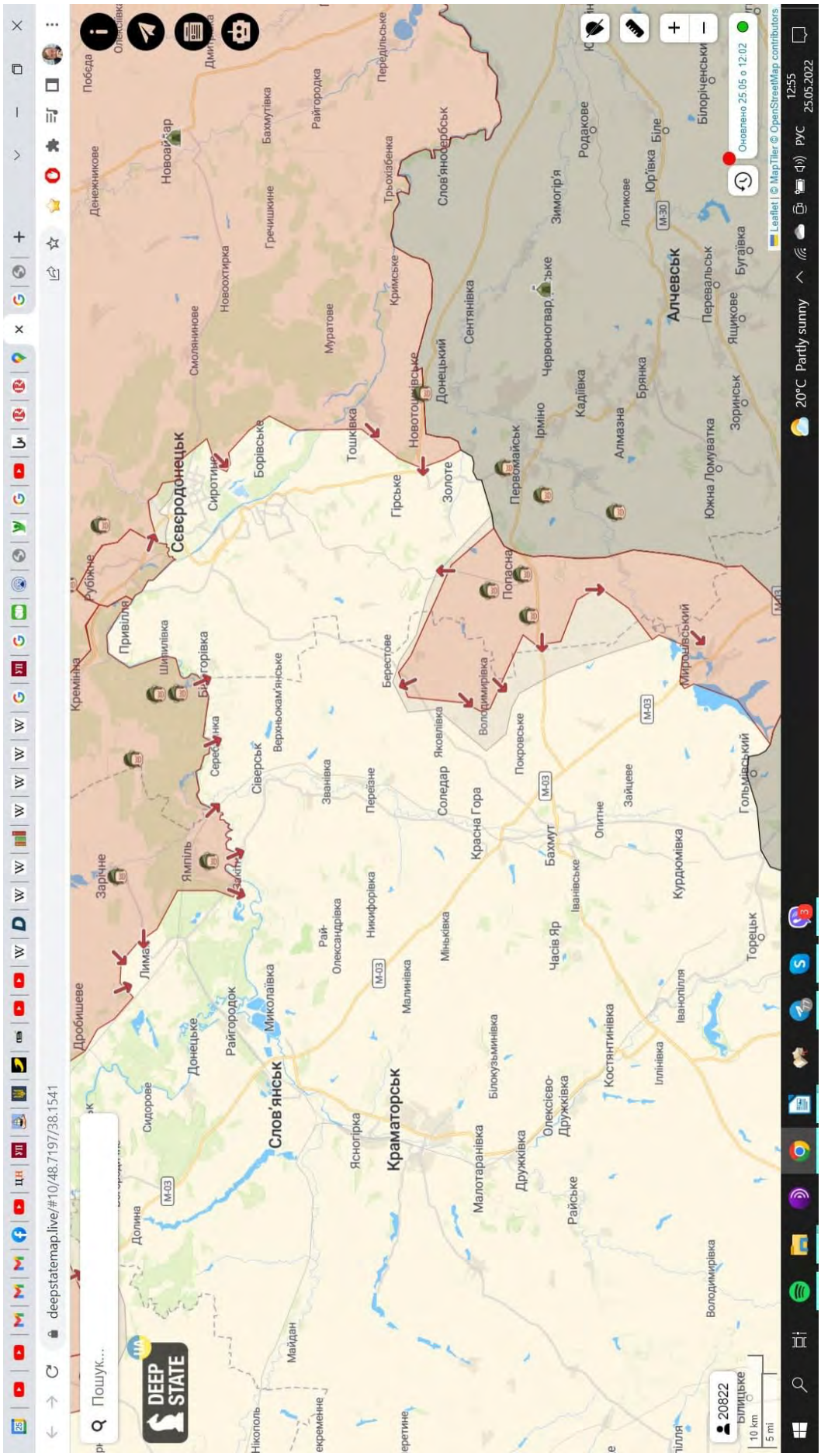
концентровану артилерію на Сході і безмежні запаси снарядів і ракет до РСЗО і така ситуація дійсно стає небезпечною.

Присмак перемог, хоч і локальних і дуже далеких від початкових планів, але все ж таки перемог, дає поштовх мотивації для подальшого штурму на Сході. Ворог уже забув про розгром під Білогорівкою і тепер армію годують майбутнім оточенням наших сил довкола Сєвєродонецька, активно женучи вперед.

2.

З іншого боку у нас - **загострення дефіциту боєприпасів до артилерії та РСЗВ і затримки постачання озброєння від західних партнерів**.

На словах нам дають все, але не завжди стільки треба і коли треба. Якщо найближчими тижнями Захід не перейде від поставок важкого озброєння

десятками і одиницями до поставок сотнями, то напруга на фронті буде триматись.

3.

РФ починає блефувати і домовлятися про дві ключові для себе умови:

- ніяких РСЗВ для України, інакше це буде розцінено як «надмірне втручання» (очевидно саме цього питання стосувались перемовини між США і Росією);

- шантаж світу продовольчою кризою, якщо світ не змусить Україну погодитись на мир на умовах рф.

І те і інше очевидний блеф, але Захід знову просідає.

Росія не наважиться на пряму конфронтацію з США, а от американські HIMARS і MLRS 270 можуть кардинально змінити ситуацію на фронті.

З іншого боку росія хоч і показує всім своїм виглядом, що готується до затяжної війни на рік чи більше, але при наявній інтенсивності втрат це більше фантазії, ніж реальність. **Росії треба мінімум 20-30 тис. нових солдат і до тисячі танків і бронетехніки щомісяця.** І це лише щоб підтримувати наявну бойову міць.

Самою ж артилерією війну не виграти.

Масова мобілізація, скоріше за все, можлива лише, якщо у рф будуть якісь суттєві успіхи на фронті (змусити йти помирати стадо в переможній війні значно простіше, ніж відправити на війну без шансів).

Танки у рф уже в дефіциті. Резервів бронетехніки можливо на кілька місяців вистачить, але це точно **не на рік. Без них наступальні дії неможливі.**

До того ж,

- ворог втрачає основні сили наступу – десант і морську піхоту. Так що через 2-3 місяці максимум росія в будь якому випадку стане у захист, але до цього моменту вони очевидно сподіваються дотиснути Захід.

4.

Складна ситуація довкола Сєвєродонецька

Зараз абсолютно вся територія довкола ***Сєвєродонецька*** і ***Лисичанська*** прострілюються артилерією ворога. Відстань між російськими військами на півночі і на півдні всього 20-30 км.

До того, ж

- там проти нас воюють фактично чотири угруповування: регулярні війська рф, в тому числі перекинуті з-під Ізюма, кращі підрозділи сепартатистів «лнр» і «днр», групи «вагнерівців».

З одного боку обороняти таку територію, яка обстрілюється з трьох сторін, неймовірно складно і небезпечно.

З іншого боку відступити – означає дати ворогу іще один інформаційний привід, який можна буде розганяти пропагандою наступні 2-3 тижні, а це дає мотивацію ворогу наступати далі.

5.

Завищені очікування українського суспільства

Після перших місяців війни всі ми якось звикли, що ворог абсолютно не вміє воювати, а ЗСУ якщо і десь відступають, то швидко насипають.

Ми настільки розслабилися, що вже почали шукати винних у прориві російських сил на Півдні через Чонгар. Ну і дійсно, чого це ми так глибоко пустили ворога.

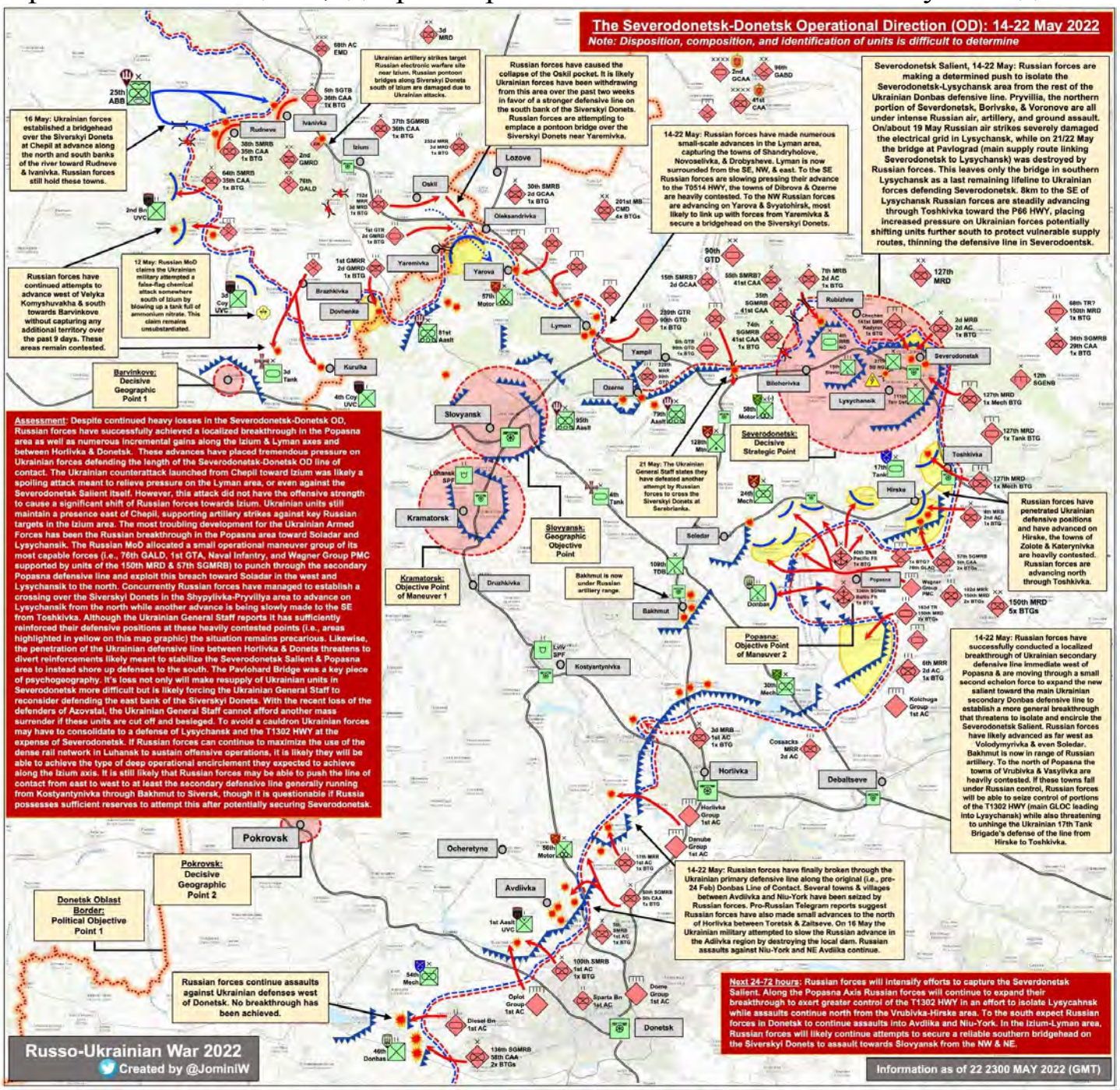
Але **ми забули про дві речі:**

- Армія рф має в рази більше озброєння ніж ЗСУ і необмежені резерви боєприпасів, які нам доводиться економити;

- Ми завдали непропорційних втрат ворогу в перший місяць саме завдяки тому, що сили рф глибоко зайшли в територію України, розтягнувши сили і не маючи прикриття авіації і артилерії.

Зараз ситуація інакша.

Зараз війна позиційна, де росія рівняє з землею населений пункт один за

одним, змушуючи наші сили відступати зі зруйнованих поселень, які неможливо обороняти.

Натомість ми помилково бажаємо очікувати від наших солдат таких же перемог, як і в перші тижні.

Найгірше, що може бути, це коли тягар надмірних очікувань суспільства почне впливати на рішення командування ЗСУ, штовхаючи на помилки.

Сподіваюся, що цього не станеться.

Тому, ми маємо пам'ятати, що сили рф не безмежні, але і не вимагати перемогти армію, зі значно більшим технічним ресурсом за 2-3 тижні. **Треба**

усвідомлювати, що війна буде до кінця. До останнього боєздатного армійського корпусу ворога.

Динаміка цього процесу в першу чергу залежить від інтенсивності постачання нам ударної зброї.

***

№ 98.

Демчук Ростислав

2022-05-26

Українські війська залишили ***Лиман***... щоб згодом знову його звільнити!

Наскільки я зрозумів із відео і короткого репортажу, яке мені щойно надіслали наші бійці з Лимана, нашим бійцям вдалося вискочити з "котла" у який російські загарбники намагались взяти наших воїнів, утворивши "кліщі" з окупованих Дробишевого (***Дробишев***), ***Зарічного*** і ***Ямполя***. На відео видно, як вантажаться на "броню" і виходять з заготовленого орками оточення бійці ЗСУ. Хлопці по дорозі зупинялись біля роздріблених українських бійців і гукали: *давай, давай! Хутчій застрибуйте до нас на "броню" і разом з кулеметами і автоматами, буквально на ходу витягували побратимів на БМП і БТРи. Цікавились, чи всі бійці залишили це пекельне "кільце".*

І, хоча наші залишили тимчасово ***Лиман***, вони не потрапили в оточення і орки вчергове впіймали облизня.

Краще так,

- врятувати особовий склад зі зброєю і повернитись на тимчасово втрачені позиції, ніж стати заручниками окупантів.

***

№ 99.

Кілька днів усі говорили-писали про Попасну й прорив біля неї – і от його, фактично, ліквідовано.

2022-05-27

Є тривожні дзвіночки в звіті Тома Купера, проте загалом ситуація тверезо-спокійна. Здається, він навіть почав вірити, що українські сили втримають Сєвєродонецьк.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-26-may-2022-425b9ff2dac9

За спільний переклад дякую Yaroslav Kliashtornyi та Тетяна Саніна

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ 26 ТРАВНЯ 2022

Привіт усім! [Звіт опубліковано 26.05 о 16:00 за Києвом]

Пишу «трохи» пізніше, ніж зазвичай, проте дещо розширений звіт.

1. СТРАТЕГІЯ

Поки я це пишу, олігархія всієї планети (цього разу без росіян), а також куплені нею політики, завершує щорічний Всесвітній економічний форум в ***Давосі***, що у Швейцарії. Поміж тим, як насолоджуватись гамбургерами по 80 євро за штуку й поновлювати зв'язки, втрачені після двох років пандемії, вони мурмочуть щось таке як «багатосторонній колективний вплив», «унікальне колаборативне середовище, для відновлення зв'язку…» і знову, і знову про такі неважливі справи, як війна в Україні та можливий голод, який вона може спричинити в Африці та Азії, або енергетична криза чи забруднення довкілля пластиком…

Як і багато разів давніше, однією з «зірок» [на форумі] був Генрі ***Кіссінджер***. Для молоді, що читає мене: це колишній радник з національної безпеки США (з кінця 1960-х і 1970-х років), найбільш відомий тим, що

> був співучасником брехні американцям про деескалацію війни у В'єтнамі, в той час як війна розширювалась на сусідню Камбоджу; відіграв важливу роль у перевороті проти президента Чилі Альєнде 1973 року; перевів збройні сили США в режим DEFCON2 (повна ядерна готовність, передетап ядерної війни) під час арабо-ізраїльської війни в жовтні 1973 року; підтримав вторгнення Індонезії до Східного Тимору….і кількома іншими…."суперечливими" справами. Декому він може бути відомий своїми заявами про важливість нафти та конкретних людей [можливо автор має на увазі цитату "Той, хто контролює нафту, контролює нації; той, хто контролює їжу - контролює народи" - перекл.]… а мені він найбільш відомий як директор аналітичного центру Kissinger Associates, який відіграв важливу роль у залученні США до підтримки «демократизуючого» режиму Пола Кагаме в Руанді та розграбування конголезьких мінеральних багатств з 1996 року…

Але, я відволікаюся… З'явившись у Давосі, ***Кіссінджер***

> «порадив», або, так би мовити, «попередив», «європейських політиків», між іншими, що варто умиротворити Путіна, задовільнивши його апетити, тобто подарувати йому частину України …

Завжди приємно, коли вас консультують такі добре обізнані люди, як ***Кіссінджер*** і, звісно, він жодним чином не намагався задобрити агресора. Що ви.

До речі, чи може хтось бути таким ласкавим і пояснити йому, що Путін таки зустрічався з різними європейськими політиками в останні 12 місяців, але

насправді їх не слухав, а наполягав на переговорах із США щодо «[розподілу] сфер впливу» ...?

…можливо, запитати його, чи готовий він подарувати Путіну, скажімо, Флориду, Нову Англію чи принаймні Нью-Йорк — в обмін на мир?

Це [звернення], звичайно, підняло багато шуму, зокрема через нього ми дізнались, що

> Ізраїль, між іншим, відхилив черговий запит США (і Німеччини) на постачання до України зброї, розробленої в рамках спільного виробництва між США та Ізраїлем (читай: оплачено грошима платників податків у США). Цього разу йшлося про протитанкові керовані ракети (ПТРК) «Спайк». https://www.axios.com/2022/05/25/israel-rejects-spike-missile-ukraine-germany-russia

Чому це має значення?

> *Уряд Ізраїлю мотивує свою відмову відвантажити зброю Україні «питанням власної безпеки». В дійсності ж «питання безпеки», про які йдеться, мріють про те, щоби Путін втримав Корпус вартових ісламської революції (КВІР) і конгломерат «Хезболла», щоби вони не перетворили Сирію на базу для нападів на Ізраїль.*

Ех… Шановні ізраїльтяни, **час повернутись до реальності**:

> КВІР/Хезболла вже багато років контролює парадержаву в Сирії, Асад повністю залежить від спонсорства Тегерану. Отже ніщо, окрім відвертого вторгнення в Сирію (а хто ж захоче зав'язнути у такій авантюрі) може коли-небудь витурити їх звідти і таким чином запобігти….чи, насправді, врятувати Сирію від того, аби вона не перетворилась на ще один Ліван (із Хезболою, яка більша у 10 разів).

Іншими словами

> - це абсолютно безглузде виправдання, хоча й таке типове для нашого часу: засунь голову глибоко в пісок, дитинко, і проблема зникне…

Але, не хвилюйтеся: ЗМІ, як зазвичай, проігнорують поведінку Ізраїлю, а в соціальних мережах завжди знайдуться люди, що підберуть виправдання для цієї біднесенької манюсінької країни, а також критикуватимуть німецький уряд за "нічого неробіння" або "гальмування".

Ах, так… «гальмування» і «Сирія»… я вже згадував, що за останні три місяці російська армія та повітряно-космічні сили вивели значну частину своїх військ та літаків із Сирії?

Чому це має значення?

> «Що ж, у понеділок, 23 травня, Ердоган оголосив, що, оскільки США та Росія не виконали своєї обіцянки утримати об'єднання КРП [Курдистанська робітнича партія], СДС [Сирійські демократичні сили] та ЗНО [YPG, Загони народної оборони - перекл.] за 30 км від сирійсько-турецького кордону, він має намір розширити контрольовані Туреччиною території в північній Сирії. У цьому «північно-західному кутку» Сирії Туреччина — разом із численними неурядовими організаціями та без обіцяної ЄС фінансової підтримки, опікується щонайменше 3-ма мільйонами сирійських біженців…. на додачу до 3-ох чи 5-ти мільйонів сирійських біженців усередині Туреччини. Через це Ердоган націлиться на підтримання безпеки Айн-ель-Ісси, Манбіджа і Тель-Ріфаата. Звісно, назва жодного з цих міст вам нічого не говорить, тому дозвольте мені зауважити, що останнє було населене переважно арабами-сунітами, доки підтримуване США/НАТО об'єднання КРП/ЗНО/СДС не провело там етнічну чистку та не розграбувало його до останнього цвяха, ще в 2015 році…»

Через кілька годин після заяви ***Ердогана*** турецька армія розгорнула кілька моторизованих і механізованих підрозділів вздовж кордону з ***Сирією***, а потім додаткові підрозділи всередині Сирії, особливо в районі Аль-Баб. «Яка несподіванка» - вчора з'явилося повідомлення про обстріл турецької військової машини на південь від Афріну: відтоді з'являються повідомлення про обстріли турецькою армією Сідона, Муаллька, Айн-ель-Іса, шосе М4, Акіба та кількох місць на північ від Манбіджа…

Щодо останніх новин:

> Анкара має намір завтра обговорити ситуацію в Раді Безпеки ООН: якщо з цього нічого не вийде... подивимось. Справа в тому, що для таких людей, як я, хто вважає Ердогана ніяким переговорником, незрозуміло, чи він намагається скористатись заклопотаністю США та Росії подіями в Україні, виведенням Росії військ із Сирії чи жагучим бажанням США та НАТО отримати Фінляндію та Швецію (і навпаки)…

Зовсім не дивно, що, враховуючи всю нескінченну західну, російську та ізраїльську зарозумілість і невігластво, а також військове втручання КВІР, ситуація в Сирії, має всі шанси перетворитись... на... бардак.

Звісно, ви тут не для того, аби читати мої роздуми про цинічність реальної геостратегії. Тож дозвольте мені повернутися до поля битви в Україні...

2. ПОВІТРЯ ТА МОРЕ

«вишестоящі органи» спромоглися перезавантажити два свої підводні човни калібрами 3М54 у Севастополі, а згодом знову відправили їх атакувати Україну з моря. Що ж то були за атаки? Вранці 25 травня три «Калібри» влучили по заводу «Мотор Січ», який виробляє двигуни для БПЛА у Запоріжжі.

Сукупно чотири ракети долетіли до міста, але одна була збита над місцевим торговим центром: будівля знищена вщент, загинула людина...

Це вже навіть не сарказм, радше щирий подив: якщо «вишестоящі органи» щоденно повідомляють про масові збиття українських безпілотників, то навіщо ж бити по заводу з виробництва двигунів для них?

Знов я зі своїми нескінченними питаннями про неважливі речі…

В той час як Київ інформує про вчорашнє перехоплення українськими ВПС ще одного залпу «Калібрів», при чому два снаряди на рахунку МіГ-29.

Серед решти відзначимо розгортання бомбардувальників російських ВКС Ту-22М3 з метою враження «тактичних цілей» на Донбасі «високоточними ракетами» — див. Х-22 «Буря». Це підтверджує чутки, що ВКС й не думають потикатися в небо до значно важчих українських ЗРК (фактично весь український повітряний простір).

Звісно, росіяни відразу спробували все спростувати: ось їх Су-25 над Херсоном, а це над Сєвєродонецьком/Лисичанськом (як понад понад кущами, то значить вже в небі на думку оператора).

Жарти жартами, але **ВКС весь час розшукує українські підрозділи протиповітряної оборони, намагається відстежити і знищити**.

Того й було задіяно Ту-22М3.

З цього можемо зробити два висновки:

а) український Генштаб розглядає ситуацію на Донбасі, особливо в районі Лиману, як досить критичну, вартою переміщення важчих ЗРК (особливо С-300) ближче до лінії фронту;

АБО

б) ситуація досить безпечна для подібних маневрів.

Тому очікуємо подальших кроків російської кампанії з «придушення протиповітряної оборони противника» найближчими днями.

Зокрема тому, що, за словами Києва,

- російські ВКС у своїх попередніх намаганнях зайшли настільки далеко/невдало, що скоро розгортатимуть проти передових українських ЗРК свої стратегічні бомбардувальники Ту-95 і Т-160.

Заява цікава ось чому:

а) ВКС не направляв таку авіацію для ураження аналогічних цілей навіть на початку війни, коли це реально мало сенс (дійсно: знищити більшість українських немобільних радарів раннього попередження – це зробив би всякий);

б) минуло кілька днів, якщо не тижнів без повідомлень про будь-які удари ракет Х-101 та/або Х-555;

в) до сих пір подібна зброя використовувалася для враження ключових об'єктів, таких як аеропорти, заводи та мости – всього статичного, але аж ніяк не мобільних систем протиповітряної оборони.

До речі, за даними Управління розвідки Міністерства оборони України, росіяни вже витратили 60–70% своїх «високоточних» балістичних і крилатих ракет, а замісить 2-4 наводок по одному українському об’єкту маємо наразі 8-12. Звісно, половину цього лишимо пропаганді, але на основі перехресних досліджень з основних українських медіа і соцмереж можемо назвати їх «високу точність» геть іншими буквами.

От вам бажане, а ось, погляньте, реальність. Так буває, коли заплановані 3-14 днів потім доводиться вести «вічно»… см. фото…

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Становище українських військ в Лимані залишається критичним.

Українські сили, у складі підрозділів 3-ої танкової та 57-ої моторизованої бригад, 128-ої гірської бригади та 15-го полку Національної гвардії, стримують наступ БТГр, в якій три російські мотострілецькі та одна механізована дивізії, а також кілька сепаратистських підрозділів (я дуже мало знаю про ці частини «луганської народної республіки»).

Станом на зараз немає сумніву, що агресори зайшли глибоко в місто.

Питання, чи зможуть українці підтримувати постачання свого гарнізону й чи захистять його від масованих артилерійських обстрілів і таких потужних авіаударів, які були 23 та 24 травня…

Видається, що не зможуть:

- повідомлення цього ранку вказують, що українські частини відступають у південну частину міста, а звідти – в напрямку Сіверського Дінця.

Далі на схід…

- від 20 травня український гарнізон у Сєвєродонецькому котлі – в складі 4-ої бригади сил швидкого реагування (з якої, напевне, залишився хіба що полк), 17-ої танкової, 79-ої та 95-ої десантно-штурмових бригад і 111-ої бригади тероборони на півночі та північному сході, а також 24-ої механізованої бригади на півдні – був підсилений підрозділами 1-ої бригади спецназу, 80-ої ДШБ, 128-ої гірської бригади, батальйонами «Донбас» та «Стугна». Можливо, додалися також Грузинський легіон та окремі підрозділи кількох артилерійських бригад.

Бачите, **це закриває будь-які дискусії про «український відступ»**.

Ну, справді, **прибуття нових підрозділів означає, що ситуація на цьому напрямку, й зокрема вздовж дороги Т1302, не просто виправлена – її стабілізовано**.

- 76-та дивізія російських ВДВ (вочевидь, БТГр 106-го полку ВДВ) залишається заблокованою у Володимирівці. Два дні тому ситуація була кризовою, коли частини ВДВ – а також механізовані БТГр, що їх підтримували, – рвонули на північ [від Попасної – перекл.], з метою досягти Яковлівки й обігнути з флангу оборонні рубежі 24-ої механізованої на північ від Володимирівки. Результатом стало тимчасове блокування дороги Т1302 між Яковлівкою та Білогорівкою.

Проте, **в процесі розгортання того наступу російські війська зазнали таких шалених втрат від української артилерії та протитанкових ракет, що вчора в другій половині дня [25.05] змушені були відступити до Василівки**.

Цього ранку [26.05] вони вже відкотилися до Врубівки…

- Українці використали цю можливість, щоби перекинути принаймні один (хоча, напевне, «більше») конвой з припасами до Лисичанська. Станом на сьогодні [26.05] Т1302 залишається «відкритою для руху», хоча цивільним не рекомендують нею користатися (краще їдьте через Сіверськ, якщо це вам дійсно потрібно).

Судячи з її власних заяв у соцмережах, саме 80-та ДШБ відіграла вирішальну роль у зупиненні росіян:

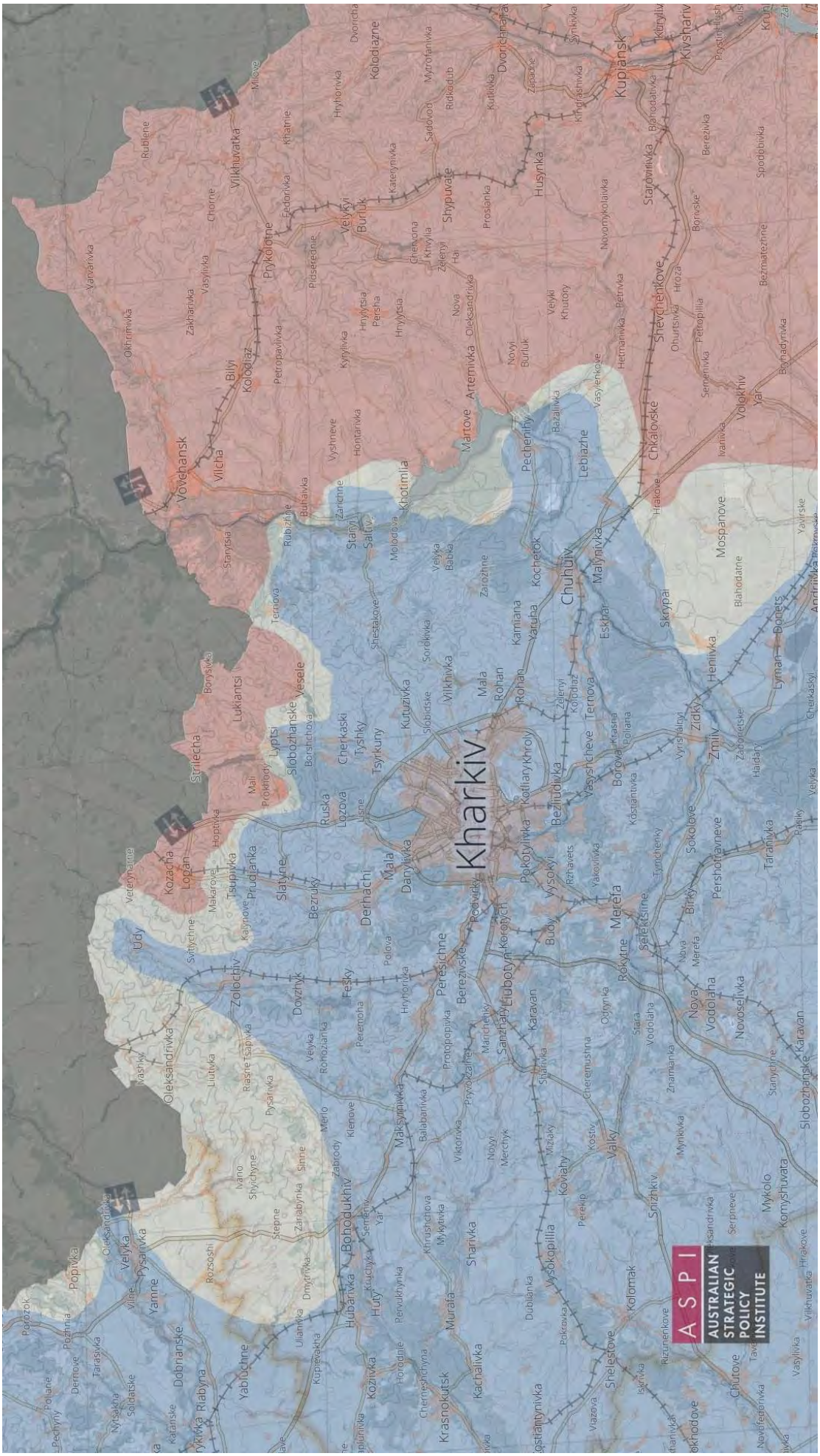
- між 20-им та 25-им травня її оператори

систем

Izium
Kramatorsk
Sloviansk
Lyman
Sievierodonetsk
Lysychansk
Rubizhne
Kreminna
Bakhmut
Kostiantynivka
Druzhkivka
Horlivka
Toretsk
Pokrovsk
Dobropillia
Kurakhove
Vuhledar
Avdiivka
Marinka
Selydove
Myrnohrad
Pivdennoe
Pervomaisk
Kadiivka
Alchevsk
Perevalsk
Debaltseve
Yenakiieve
Soledar
Popasna
Siversk
Zolote
Novoluhanske
Velyka Novosilka
Prohres
Hulyaipole
Orikhiv
Tokmak
Melitopol
Berdiansk
Mariupol
ASPI
AUSTRALIAN STRATEGIC POLICY INSTITUTE

«Стугна-П»

розлупашили мінімум 10 БМП-2/3, БТР-82 плюс кілька МТ-ЛБ

[багатоцільовий бронетранспортер-амфібія – перекл.] і один чи два танки.

Очевидно, що то не аж так «багато», проте…

- якщо знищити таку кількість техніки в правильний момент і в правильному місці – це може все змінити. Щобільше, хоча росіяни мають – чи хваляться, що мають – «дофіга» військ і бронетехніки, ці втрати їм все одно відчутні. Врешті, вже доведений факт, що в цій війні вони втратили більш як 700 головних бойових танків – тобто щось біля третини від всієї кількості танків, які вони мали станом на початок конфлікту. Як наслідок – вчора в Мелітополь прибув поїзд, навантажений архаїчними танками Т-62М [виведеними з консервації – перекл.].

https://www.facebook.com/worldmilitaryphotosdotcom/videos/1069312580327042/

Але не переживайте:

- *путінфани вже пояснили, що в такий спосіб генерал армії дворників просто перерозподіляє танки в дрібніші підрозділи, щоб могти ними довше битися в цій війні… ну й, звісно, Т-62М кращі за Т-72, а шо..*

Нарешті, обидві сторони зараз посилено використовують безпілотники, що скидають боєзапас (головним чином, мінометні заряди, але також і саморобні вибухові пристрої): хоча від них не така шкода, як від артилерії, проте вони помножують втрати техніки (для росіян):

https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1528317049499426819 і живої сили (для українців).

Направду, як ця війна триватиме так і далі ще кілька місяців, і тим, і тим варто відростити собі третє око – щоб постійно моніторило небо вгорі…

***

№ 100.

Россияне несколько продвинулись вперед, но терпят постоянные потери

2022-05-27

Российские оккупационные войска за последние дни добились определенных успехов на востоке Украины, хотя в целом украинская оборона остается эффективной и продвижение россиян очень медленное. Такую оценку

ситуации на фронте в Украине по состоянию на 26 мая дал Американский институт изучения войны ISW.

“В последние несколько дней российские вооруженные силы достигли постоянного прогресса в ожесточенных боях на востоке Украины, хотя украинская оборона в целом остается эффективной, – отмечают аналитики ISW. – Российские войска преуспели за прошедшую неделю, но их наступательные операции остаются медленными. Российские силы сильно деградируют и постараются компенсировать дальнейшие потери”.

Российские войска безуспешно пытались продвинуться к юго-востоку от Изюма вблизи границы Харьковской и Донецкой области.

Они продолжали постоянное продвижение вокруг Северодонецка и, вероятно, поставили себе за цель полностью окружить район Северодонецк – Лисичанск в ближайшие дни.

Также российские войска продолжали упорно продвигаться на юг и запад от Попасной до Бахмута, но, по предположению ISW, темпы продвижения россиян, вероятно, будут замедляться, когда они будут приближаться к самому городу.

Сообщается также, что российские войска в оккупированных районах южной оси готовят третью линию обороны, чтобы закрепить долгосрочный контроль над регионом и готовиться к отражению возможных будущих контрнаступлений украинской армии.

Напомним, войска РФ пытаются прорвать украинскую оборону вблизи города Северодонецка Луганской области. Сейчас ведутся тяжелые бои в его окрестностях. По словам президента Владимира Зеленского, нынешнее наступление кафиров на Донбассе может сделать этот регион безлюдным.

***

№ 101.

Чи отримає Україна тактичні ракети ATACAMS від США, та чи допоможуть вони швидкому перелому на фронті

2022-05-27

Автор: Web admin

Американська реактивна система залпового вогню M270 і тактична ракета MGM-140 ATACAMS

CNN написало, що адміністрація Байдена готує передачу Україні реактивних систем залпового вогню типу M270 та HIMARS, із яких можна запускати навіть тактичні ракети типу MGM-140 ATACAMS.

Офіційне рішення про передачу таких систем може бути оголошено на наступному тижні. Які можуть можуть бути свої "підводні камені" в цій історії - вирішили вказати автори порталу The Drive у своїй публікації.

Реактивні системи залпового вогню типу HIMARS та M270,

Вони вказують, що передача тактичних ракет ATACAMS Україні може бути ускладнена із-за режиму контролю за обігом ракетного озброєння, Missile Technology Control Regime (MCTR), якого дотримується G-7. Питання чутливе, тому можливі "затягування" із-за політичних дискусій.

Дальність стрільби в 300 кілометрів ракети типу MGM-140 ATACAMS мають лише за умови застосування полегшеної бойової частини. Що диктує наступну обставину – такі ракети не будуть ефективними проти живої маси, бронетехніки та артилерії орків на Донбасі, ATACAMS краще застосовувати проти "точкових", стратегічних цілей у тилу ворога.

І схоже, що американські ракети MGM-140 не адаптовані для задач типу "знищити Кримський міст".

Інфографіка, що відображає увесь арсенал РСЗВ M270A1 та M142 HIMARS,

Ефективність систем типу М270 та HIMARS також залежатиме від того, які саме реактивні снаряди поставлять США до цих РСЗВ. Наприклад, для стрільби із цих систем можна використовувати керовані реактивні снаряди типу М30 (бойова частина із суббоєприпасом) та М31 (унітарна БЧ), які мають дальність пуску до 70 кілометрів.

Такі реактивні снаряди самі по собі ефективні проти бронетехніки та артилерії рашистів. Але не можна виключати варіант, що Україна отримає М30 та М31 "в терапевтичній кількості", якої вистачить скоріше на "точкові удари" по цілям в тилу ворога.

Створити "вогневий вал" по рашистам можна буде за допомогою некерованих реактивних снарядів типу М77 із касетною БЧ. Але тут не можна виключати варіант, що американці нам такі снаряди взагалі не дадуть, бо захочуть "зберегти своє обличчя", і "не підставлятися" з постачанням боєприпасів, заборонених Женевською конвенцією.

Від себе додамо такий висновок.

Будь-яка система "чудо-зброї" не є запорукою того, щоби швидко переломити ситуацію на фронті в нашу користь. Все прямо залежатиме від того, як ту чи

іншу систему на полі бою використовуватиме наше військове командування, що безпосередньо приймає рішення.

Ракетні системи HIMARS армії США ведуть вогонь

***

№ 102.

Война в Украине: план обороны юга не сработал?

2022-05-27

В Украине идет дискуссия о том, почему в начале полномасштабного вторжения войскам РФ удалось достаточно быстро захватить часть юга Украины.

DW спросила об этом у военных экспертов.

Война, которую *Россия развязала против Украины* 24 февраля, длится уже более трех месяцев. Несмотря на то, что на многих направлениях наступление российских войск не имело успеха, **на начальном этапе вторжения за счет быстрого продвижения войск из аннексированного Крыма России удалось захватить значительную часть юга Украины - почти всю Херсонскую область, южную часть Запорожской области и небольшую часть Николаевской**.

Российские войска заняли ***Херсон***, ***Геническ***, ***Новую Каховку***, ***Бердянск***, ***Мелитополь*** и ***Энергодар***.

Российские части из аннексированного Крыма объединились с войсками, которые проводили наступательную операцию в Донбассе, чтобы совместно окружить и бомбить Мариуполь в Донецкой области. После почти трехмесячной обороны города украинские военные покинули *территорию "Азовстали"*, последнего очага украинского сопротивления *в Мариуполе.*

Почему Украине не удалось удержать южные районы в начале полномасштабного вторжения РФ?

> - В украинском оборонном ведомстве отказались комментировать этот вопрос. Так, спикер минобороны Украины Александр ***Мотузяник*** сказал корреспонденту DW, что обсуждение ситуации на юге в первые дни вторжения "выходит за пределы" его компетенции.
>
> - В то же время начальник главного управления разведки минобороны Украины Кирилл ***Буданов*** в интервью "Украинской правде" в ответ на вопрос о том, почему Украина не удержала Херсонскую область, заявил: "Вопрос открыт, он будет требовать основательного расследования ***после окончания войны***".

1. "План обороны юга Украины не сработал"

Украинский журналист и военный эксперт Юрий ***Бутусов*** убежден, что российским войскам удалось быстро продвинуться из Крыма на материковую часть Украины из-за того, что ***"не сработал план обороны юга"***.

По словам Бутусова, там (якобы) не приняли никаких мер по обороне.

> - "Мы точно не знаем, почему не были взорваны мосты на ***Чонгаре***, мост в ***Херсоне***, развязки и мосты в ***Мелитополе***, - сказал он в комментарии DW. - Противник без всякого сопротивления въехал в ***Мелитополь***, который является ключевым для контроля над югом Украины и так называемого "сухопутного коридора" в Крым".

Также, по данным эксперта,

> - "без всяких военных усилий" российские войска взяли под контроль ***Бердянск*** и окружили ***Мариуполь***, куда были отправлены основные украинские резервы. "Полк "Азов" был направлен не на прикрытие ***Мелитополя***, а был отправлен в ***Мариуполь*** - в самую отдаленную точку на юге", - отметил он.

2. Просчеты в обороне

На большое количество просчетов в обороне юга Украины указывает и директор военных программ Центра Разумкова Николай ***Сунгуровский***. Он, как и ***Бутусов***, отмечает, что на юге не взорвали мосты и не задействовали минные заграждения для сдерживания российского наступления.

> - "Там произошло много всего по непонятным причинам, и эти причины нужно выяснить", - считает ***Сунгуровский***.

Российская военная техника въезжает в Херсон, 1 марта 2022 года

Эксперт указывает на то, что, несмотря на военное преимущество России на Черном море, из крупных городов на юге российским войскам удалось захватить только ***Херсон***.

> - "Николаев стоит и обороняется, Одесса стоит и обороняется, и никаких успехов там у российских войск нет. Да, у России есть преимущество на Черном море, но у Украины на вооружении есть ракеты "Нептун", которые уже подтвердили свою эффективность, есть также перспективы получения и других ракет. За счет этого господство России на море существенно ограничено", - считает он.

Также, по мнению Сунгуровского, если бы российские войска не смогли "почти беспрепятственно" попасть на материковую Украину из Крыма, то для них "было бы то же, что и под Киевом, если не хуже".

3. Армия мирного времени в начале войны

В то же время украинский военный эксперт Олег ***Жданов*** в разговоре с DW выразил сомнение в том, что у Украины была возможность в начале вторжения РФ удержать отдельные районы юга.

> - "В начале вторжения, когда войска РФ заходили в Украину по всем направлениям, украинские силы обороны оказывали не такое сильное сопротивление, которое могло бы остановить продвижение войск РФ. Единственное, что мы могли выиграть - это время, когда российская армия начала захватывать нашу территорию", - считает он.

Киев, 21 марта 2022 года

Также ***Жданов*** говорит о том, что

> - в начале вторжения ситуация на юге Украины была похожа на ситуацию на севере. "Где мы начали сопротивляться на севере? Уже под Киевом. Первые бронегруппы ворвались в Киев и их уничтожали уже на улицах столицы Украины. То же произошло и на юге: где мы могли более-менее организованно остановить наступление противника, там мы это и сделали, а к тому времени российские войска продвигались и захватывали территорию", - убежден он.

Эксперт утверждает, что

> - непосредственно в начале вторжения у Украины не было ни сил, ни средств, чтобы остановить российские войска. **"До начала войны Украина не развернула свои Вооруженные силы. Мы встречали войну и начинали боевые действия армией мирного времени.**
>
> - У нас **мобилизация была объявлена 24 февраля вечером, и соответствующее развертывание сил обороны произошло только в начале марта**. И только тогда Украина совершала более-менее организованное сопротивление российским войскам", - добавил он.

4. "Горлышко бутылки" или "плохое место для обороны"?

Однако сам Перекопский перешеек, соединяющий аннексированный Крым с материковой частью Украины, Жданов сравнил с "горлышком бутылки", которое можно было "заткнуть пробкой и сдерживать".

По его убеждению, "поскольку российские войска на начальном этапе заходили в Украину колоннами, то для них можно было создать трудности в продвижении через администрацию с Крымом, в том числе дистанционно с помощью артиллерии, а также за счет оборудования долговременных огневых точек рядом с дорогой". В таком случае этот участок, по мнению Жданова, украинские силы могли бы удерживать.

—

У военного аналитика, основателя расследовательской группы Conflict Intelligence Team (CIT) Руслана ***Левиева*** - противоположная точка зрения.

> - Он в одной из своих недавних сводок назвал Перекопский перешеек "очень плохим местом, чтобы обороняться". По его убеждению, сложность обороны там состоит в близости расположения российских военных баз. "В целом это место очень узкое, и Россия может легко обеспечить плотность войск на этом направлении, чтобы на одну батальонную тактическую группу приходилось как можно меньше линии фронта для наступления", - считает он.

По словам аналитика, поскольку все военные базы расположены рядом с перешейком, войска РФ могли достаточно быстро подвозить боеприпасы для артиллерии. Также в этом месте российской авиации гораздо удобнее работать, потому что летать недалеко, поэтому самолетам не нужно использовать подвесные топливные баки, поэтому можно брать больше снарядов для бомбардировок.

Поэтому, по мнению Левиева,

> **- если бы украинская оборона строилась, в частности, на полуострове Чонгар, это было бы "крупномасштабным поражением украинских сил".**

5. Переход Украины в контрнаступление в июле-августе?

В настоящее время, по словам ***Жданова***, российские военные переходят к инженерному обустройству своих позиций, в том числе и на юге Украины.

- "На отдельных направлениях, таких как Херсонская область, военные РФ готовят уже несколько эшелонов обороны. Это говорит о том, что РФ собирается удерживать эти рубежи и готовится к затяжной войне", - добавил он.

По убеждению опрошенных DW военных экспертов, украинская армия уже готова переходить к активному контрнаступлению, но для его эффективности требуется тяжелое вооружение от международных партнеров.

Олег ***Жданов*** добавляет, что

- украинские силы обороны надеются получить основные партии тяжелого вооружения до конца июня, а переход в наступление может состояться в июле или августе.

***

№ 103.

«Эта война началась как фантазия в голове одного человека». Писатель и историк Юваль Ной Харари провел встречу с украинскими студентами

Юваль Ной Харари, израильский писатель, историк и футурист (Фото:Александр Медведев, НВ)

2022-05-28

Весь мир с восхищением смотрит на смелость украинского народа, борющегося не только за свою свободу, но и за защиту достижений человечества, говорит израильский писатель, футуролог и историк Юваль Ной Харари, встречаясь со студентами Украинской академии лидерства. НВ публикует основные положения его выступления.

Юваль Ной Харари — историк, писатель, футуролог, автор таких бестселлеров как Sapiens: короткая история человечества, 21 урок для XXI века и другие. В четверг, 19 мая Харари провел онлайн-встречу со студентами, выпускниками и преподавателями Украинской академии лидерства. Встречу модерировал преподаватель Украинской академии лидерства Михаил Винницкий. Во время дискуссии говорили о том, какие уроки для мира готовит война в Украине, как человечество должно справиться с новыми экономическими вызовами и каким будет мир после окончания этой войны.

НВ публикует интересные тезисы из выступления Харари во время онлайн-встреч со студентами, выпускниками и работниками Украинской академии лидерства.

1. О фиаско путина

Я очень внимательно наблюдаю за происходящим в Украине. И я считаю, что это не просто региональная или местная война. Украина сейчас находится на переднем крае борьбы за свободу во всем мире. И то, что происходит в Украине, будет иметь огромное влияние на весь мир. Вот один способ взглянуть на это. Глобальный порядок, строившийся поколениями, создавший наиболее мирную и процветающую эру в истории человечества, сейчас находится в опасности.

Начиная с 1945 года, ни разу не бывало такого, что страна, обладающая широким международным признанием, стала объектом уничтожения из-за внешнего вторжения. Саддам Хусейн пытался это сделать с Кувейтом. Ему это не удалось, его оттуда выгнали. И это было выдающееся событие, ведь на протяжении большей части истории это было привычно.

Все империи — Монгольская, Османская, царская Россия — постоянно вторгались в страны, завоевывали их. Это прекратилось. И это изменило всю нашу ментальность. Просто вдумайтесь — на протяжении большей части истории наибольшей статьей расходов каждого короля, царя, императора или султана было войска. Они тратили большую часть средств на крепости, армии, флоты и так далее.

А вот в последнее десятилетие, в начале XXI века, средние расходы правительств на войска — и здесь я говорю не только о Европе, но и обо всем

мире — составляют в среднем 6% государственного бюджета. Правительства тратят гораздо больше на образование, здравоохранение, социальные расходы. И все это стало возможным в мире, где мы живем, благодаря эре относительного мира нескольких последних десятилетий. Конечно, речь не идет об абсолютном мире. Я живу на Ближнем Востоке и прекрасно знаю, что насилие и конфликты никуда не делись.

Но тип конфликтов, которые мы видели до 1945 года, совсем иной. А теперь все оказалось под угрозой, ведь Путин нарушил величайшее табу международного порядка глобальной системы. Он действительно пытается уничтожить отдельную страну, уничтожить целую нацию. Диктаторы и разные режимы во всем мире внимательно наблюдают за происходящим. Так что если ему удастся, то мы будем видеть все больше путиных, которые будут появляться в разных частях света. Эпоха мира закончится, равно как и эпоха процветания. Ибо страны в разных уголках мира, не только в Европе, вынуждены будут удваивать, а то и утраивать свои расходы на оборону.

Мы видели, что не только Германия, но и Япония заявила об удвоении своего оборонного бюджета. И если страна увеличивает свой оборонный бюджет, то ее соседи, чувствуя тревогу, сделают то же самое. Поэтому вместо финансирования учителей, медсестер, социальных работников все большая часть мира будет становиться похожей на россию, тратя деньги на танки, ракеты и кибероружие.

Фиаско Путина, на которое мы надеемся, не только в интересах Украины или ее непосредственных соседей и соседей россии. Это в интересах каждого человека на Земле.

2. О войнах как уроках для мира

Война — плохой способ создания изменений. Но они все-таки являются способом создания этих изменений. Они изменяют мир. И не всегда к худшему. Люди учатся на войнах и изменяют свое поведение. Нации открывают в себе, в своих сильных сторонах, в своих способностях то, чего раньше не замечали. Они выкуют нации, альянсы, новые культуры. Эпоха мира и процветания была во многом реакцией на ужасные войны XX века. И было осознание: если так будет продолжаться, человечество самоуничтожится.

Одна из самых депрессивных вещей в этой войне — это то, что, казалось бы, мы уже должны были выучить этот урок. А получается — не выучили. Так что приходится учить урок снова. И большой вопрос, опять же, что это за урок такой, который вы вынесли из войны или другого страшного события?

Иногда из-за войны, как эта, из-за семян ненависти, которыми засеяно сознание людей, может вырасти еще больше ненависти. Люди выходят из войны полными ненависти. Ненависти к иностранцам, к меньшинствам. У них есть собственная интерпретация национализма — ненависти к любому, кто не такой, как я.

Эти ужасные вещи начались из-за ненависти в сознании только нескольких человек, а может даже одного человека. Поэтому условно я должен позаботиться о том, чтобы не быть как путин. Настоящий патриотизм — это о любви, и он не значит, что я должен конфликтовать с кем-то. Конечно, если меня кто-то атакует, я буду защищаться. Но именно во имя патриотизма и национализма я буду культивировать любовь и сострадание, но отнюдь не страх и ненависть.

Украина сейчас — что-то вроде электростанции, которая снабжает энергию большой части мира Люди по всему миру смотрят на украинцев с восторгом. В то же время они извлекают собственные уроки из того, что у вас происходит.

А Европа объединилась так, как это невозможно было представить три месяца назад. Финляндия и Швеция вступают в НАТО, отправляют в Украину оружие. Швейцария вводит санкции. Корпорации-гиганты выводят свои инвестиции из России. И многое из этого происходит, потому что все видят: Украина воюет голыми руками против российских танков. И они думают: «Я тоже что-то могу сделать, чтобы исправить ситуацию».

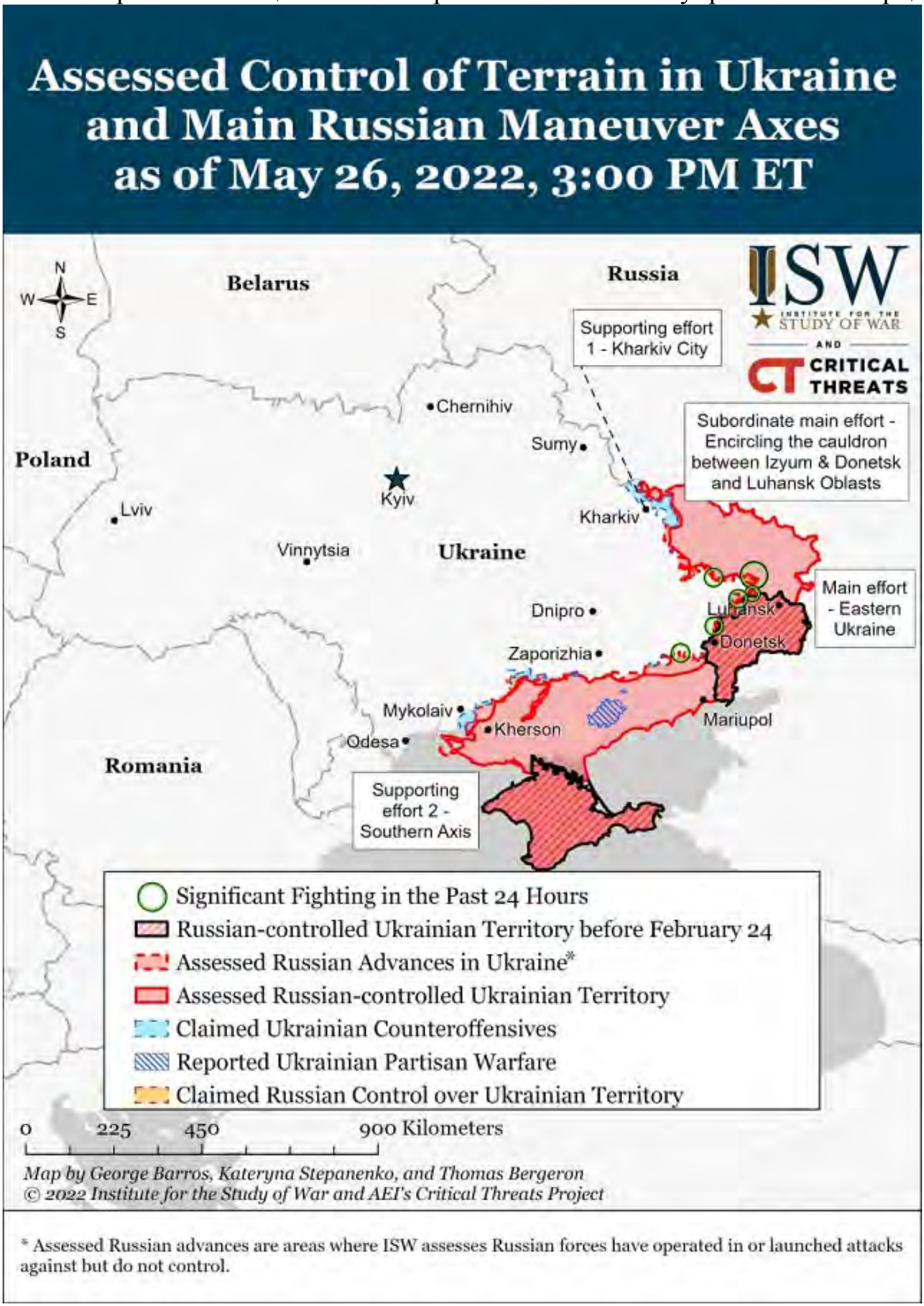
Думаю, на более глубоком уровне Украина демонстрирует очень важные уроки для людей во всем мире. Первый такой урок тесно связан с нацией, национализмом. Между национализмом и либерализмом нет противоречий. Запад в последние годы переживал культурную войну между левыми и правыми, между либералами и консерваторами. И вот среди этого мнимого противоречия вам приходилось выбирать: вы патриот или либерал. Мне кажется, что украинцы учат весь мир: это фальшивая дихотомия. Здесь не существует противоречия.

Еще один важный вопрос этой культурной войны на Западе — мнимый конфликт между национализмом и глобализмом. Ведь есть лидеры-популисты, которые говорят: «Если ты патриот, ты не должен поддерживать сотрудничество с иностранцами и глобальными институтами, Европейским Союзом и тому подобное».

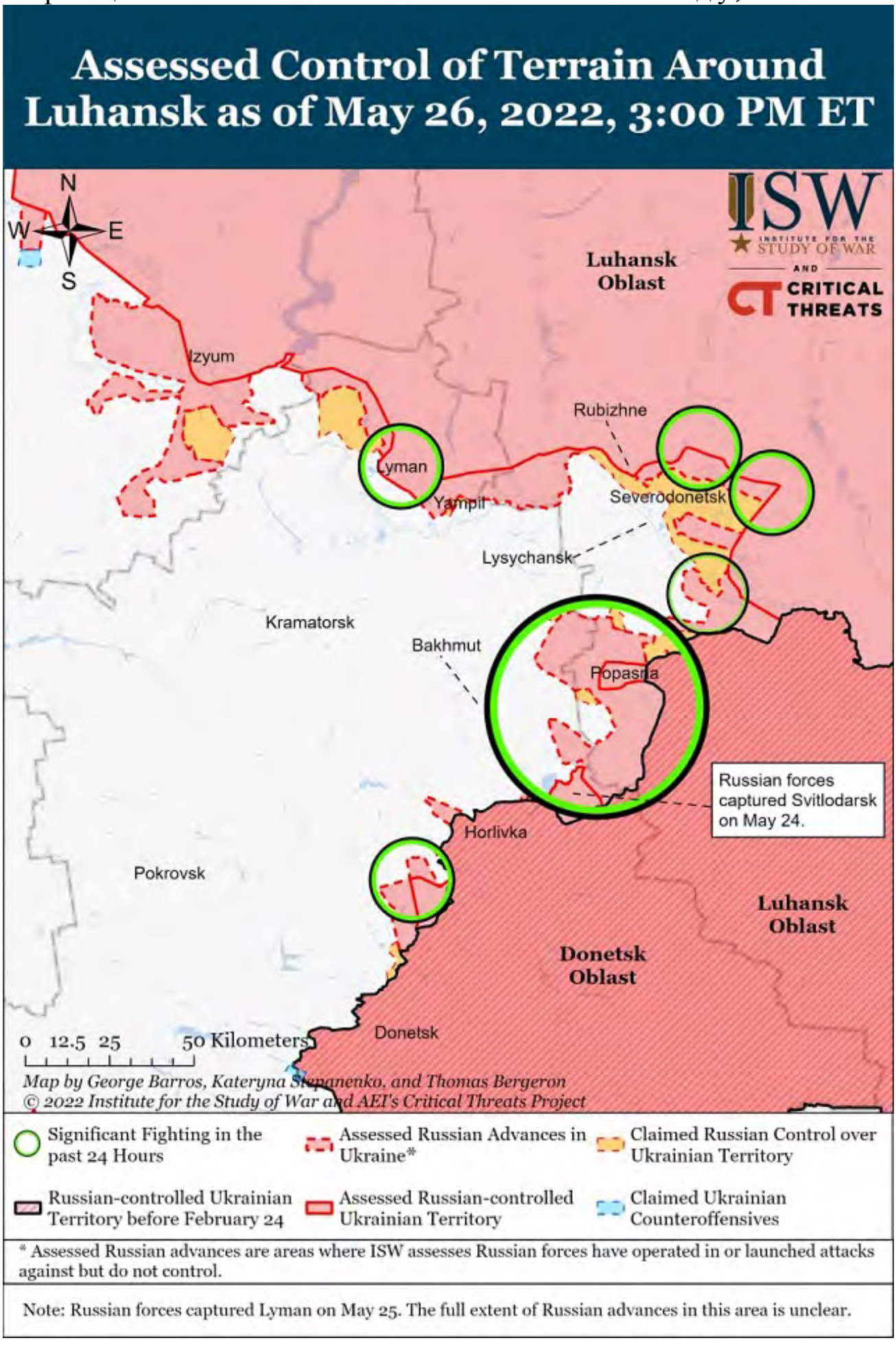
А Украина показывает, что это не так. Национализм — это не о ненависти к иностранцам, это о любви к соотечественникам. И во многих ситуациях лучше всего можно позаботиться о соотечественниках, сотрудничая

с иностранцами. Никто не может сомневаться в подлинном патриотизме украинцев. И в то же время мы осознаем, что одна из ваших целей в этой войне — вступление в Европейский Союз. Каждый, кто считает, что существует противоречие между желанием вступить в ЕС и быть настоящим патриотом, должен просто взглянуть на Украину и понять, что это не так.

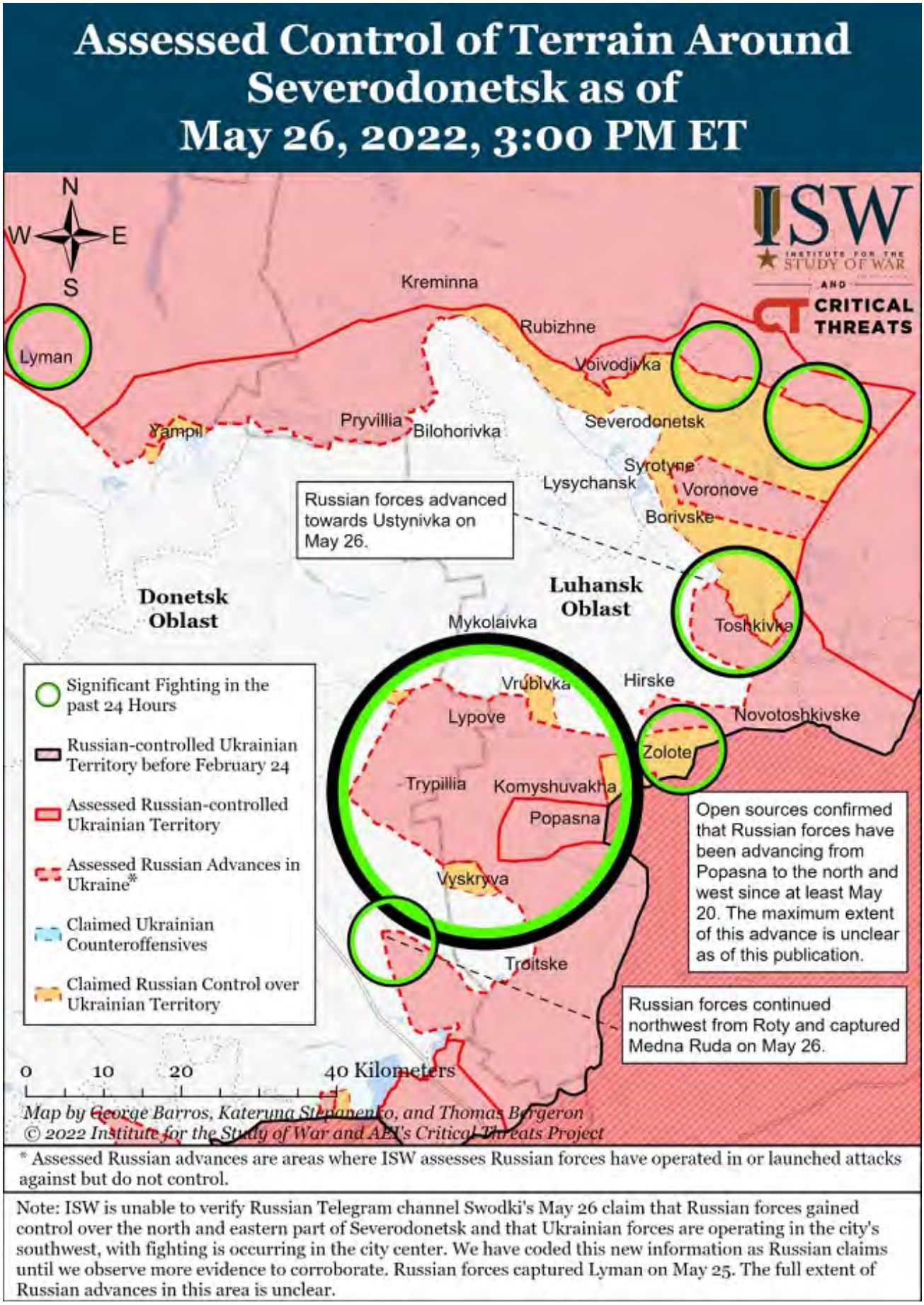
Весь мир с восхищением смотрит на смелость украинского народа,

борющегося не только за свою свободу, но и защиту

д о с т и ж е н и й

человечества. И будущее всех нас во многом зависит от вас. Надеюсь, что народы, лидеры, другие страны сделают все от них зависящее, чтобы помочь вам.

3. О нациях

Нации это то, что создано людьми, человеческим сознанием. Нации, среди прочего, то, что создает основу системы здравоохранения. Я плачу налоги израильскому народу, государству Израиль. Государство за деньги строит больницы в других частях страны. И я в тех больницах никогда не бываю. Однако я все равно таким образом проявляю заботу о людях там. Это основа, благодаря которой они получают качественную медицинскую помощь.

Нации — это не какая-то абстракция, которой мы должны служить. Хорошие нации служат своим гражданам, это их предназначение. Они не летают в небесах. Это наши канализации, это наши школы, это больницы. Если вы это забываете и думаете, что нация — нечто вроде мифического существа, которому вы должны служить и ради которого жертвовать жизнью, тогда вы получаете нечто вроде российских солдат. Ведь им говорят: «Вы должны воевать за славу россии или славу русской нации». Это ведь совершенно абстрактная идея. Что от этого — от славы россии — рядовому российскому гражданину?

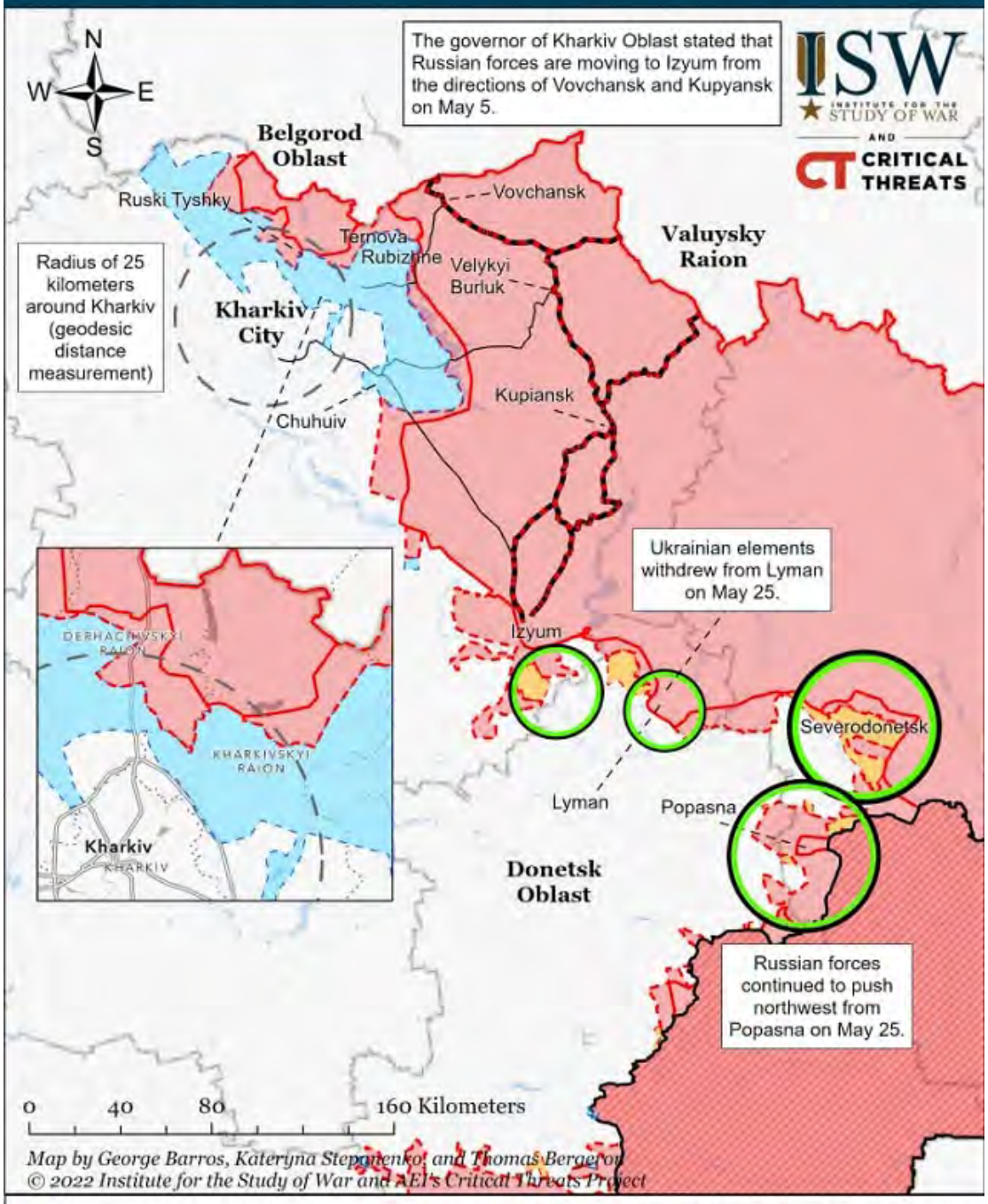
На самом деле, мы имеем в виду, что готовы рисковать жизнью ради того, чтобы наши соотечественники — семья, соседи и незнакомцы, проживающие в другом конце страны — оставались свободными. Чтобы они получали качественное образование, медицинскую помощь и подобные вещи. Если мы помним это, все отлично совмещается.

4. Об экономике

Экономика — это об идеях, это не просто о покупке чего-нибудь или куда ты хочешь инвестировать свои деньги. Деньги сами по себе — это только культурная идея. И мы поняли это за последние несколько месяцев. Накапливать эти сотни миллионов долларов, готовиться к этой войне годами, и — это было поразительно — увидеть, как финансовая система может просто заморозиться. И это заставляет вас призадуматься: что такое деньги? Экономика не является независимой, отдельной от культуры, отдельной от философии, отдельной от идеи в нашем сознании.

Идеи в нашем сознании — это правила, управляющие экономической системой. Они исходят из нашего сознания, не из физики или биологии. Поэтому, изменяя мнение людей, одновременно меняем экономическую

Assessed Control of Terrain Around Kharkiv as of May 26, 2022, 3:00 PM ET

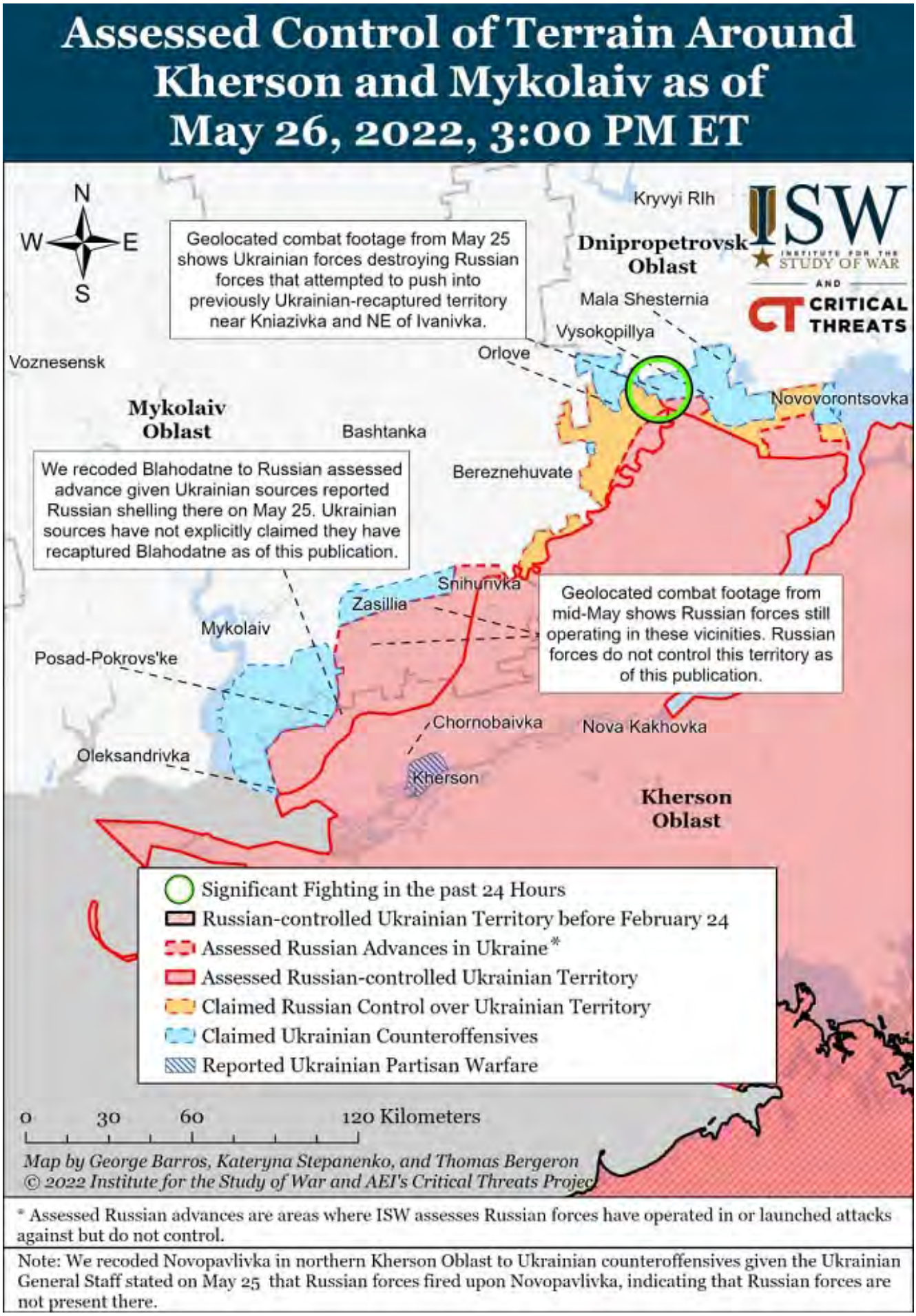
Map by George Barros, Kateryna Stepanenko, and Thomas Bergeron
© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

- Significant Fighting in the past 24 Hours
- Key Ukrainian Roads
- Russian Ground Lines of Communication
- Russian-controlled Ukrainian Territory before February 24
- Assessed Russian Advances in Ukraine*
- Assessed Russian-controlled Ukrainian Territory
- Claimed Russian Control over Ukrainian Territory
- Claimed Ukrainian Counteroffensives

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Note: ISW is unable to verify Russian Telegram channel Swodki's May 26 claim that Russian forces gained control over the north and eastern part of Severodonetsk and that Ukrainian forces are operating in the city's southwest, with fighting is occurring in the city center. We have coded this new information as Russian claims until we observe more evidence to corroborate. Russian forces likely captured Lyman on May 25. The full extent of Russian advances in this area is unclear.

с и с т е м у .

Изменился путь: крупные компании, такие как недавно Макдональдз, подумывали об идее инвестирования денег в россию. А теперь они выходят

из их рынка. И это очень важно. Да, в результате у вас есть оружие, бомбы, ракеты — но на решение, поставлять это оружие или нет, влияют культурные идеи. Здесь не может быть какого-то разделения. Изменив представления людей в Финляндии, вы в конечном итоге изменяете военный баланс на Земле, решая, сколько танков или самолетов принадлежат НАТО или нет.

5. О Китае и Индии

Россияне продолжают говорить о том, что НАТО угрожает им, что они его боятся. Но нет причин бояться НАТО. Это только российская пропаганда. Какой член НАТО думает о том, чтобы вторгнуться в Россию? Германия или Франция хотят вторгнуться в Россию? Это просто смешно.

Реальная угроза для России в геополитическом плане идет с Востока, а не с Запада. На востоке Уральских гор около 30–40 миллионов человек и огромное количество местности и ресурса в нефти, газе, золоте. И это важная территория для интересов Китая. И что происходит: Китай становится доминирующей силой. Я не думаю, что они вторгнутся в Россию, им это и не нужно. россия становится слабой, изолированной, она становится марионеточным государством Китая. И что Китай не говорил бы о ситуации в Сибири, российском Дальнем Востоке, Центральной Азии, Таджикистане, Казахстане — россия не сможет сопротивляться. Со всеми мечтами путина сделать россию великой снова, он сделает ее провинцией Китайской империи.

И это также оказывает влияние на другую азиатскую страну — Индию. Десятилетиями Индия и россия были близкими друзьями. Именно поэтому Индия сейчас не осуждает Россию, никоим образом не реагирует на эти события. Россия же — крупнейший поставщик оружия для Индии.

Если Россия сблизится с Китаем и действительно станет его марионеточным государством — это будет иметь далеко идущие последствия для Индии. Потому что величайший страх Индии — война с Китаем. И если твой самый крупный поставщик оружия — россия, но ты боишься войны с Китаем, а россия станет его марионеточным государством, то на такую конструкцию нельзя больше полагаться. Поэтому Индия должна пересмотреть свои позиции и, возможно, сблизиться с Западом.

То, что делает путин, очень ослабляет геополитическую позицию России по отношению к Китаю и Индии.

6. О Европе и Америке

Запад остается самым мощным блоком в мире. И самая большая опасность, с которой он сталкивается, — внутреннее разделение, внутренний конфликт.

И вот именно это волнует больше всего, особенно в Соединенных Штатах. И политическая температура там постоянно растет. В центре внимания — дело Роу против Вейда (Roe vs. Wade) и возможность того, что Верховный Суд пересмотрит свое предыдущее решение по этому делу. Демократы и республиканцы в США сейчас боятся, а иногда и ненавидят друг друга — больше кого-либо другого в мире.

Во время Холодной войны они боялись, что россияне придут и уничтожат их образ жизни. А теперь они ожидают того же от соседей через дорогу. А демократия так долго не выживет. Если вы думаете, что другие люди это не ваши политические соперники, а ваши враги, то это не о демократии. Соперничество — это нормально. Вы думаете так, я иначе. Иногда вы побеждаете, иногда я. Так работает демократия, это нормально. Но если я думаю, что вы мой враг, который пытается уничтожить меня, тогда приходит гражданская война или диктатура. Но точно не демократия.

Европа должна быть готова. Ей не нужно жаловаться — никто не знает, что произойдет в США, кто станет следующим американским президентом в 2024 году. Европа должна быть готова к ситуации, когда Америка будет поглощена собственными конфликтами, займет изоляционистскую позицию и, возможно, даже станет менее демократичной. И тогда ЕС придется пройти этот путь и стать более независимой мировой мощью.

7. О ядерном оружии

С одной стороны, ядерное оружие предотвращает войну между сверхмощностями. С другой, позволяет ядерным государствам развязать войну, например как россия сделала против Украины, не боясь прямой интервенции со стороны другой сверхмощи.

Если бы ядерного оружия не существовало, был бы высокий шанс того, что НАТО или по крайней мере отдельные члены Альянса уже направили бы на помощь Украине не только оружие, но и войска. Но эта опция не на столе из-за обоснованного опасения ядерного Армагеддона, который уничтожит всю человеческую цивилизацию.

Так что это медаль о двух сторонах. Иногда это дает положительные результаты, иногда отрицательные. В истории такое часто случается — нет вещей, которые на 100% хорошие или плохие. Однако, что сегодня происходит? Мы видим новые виды сокрушительных вооружений, находящихся на подъеме и повышающих уровень опасности — с развитием искусственного интеллекта, наращиванием потенциала автономных систем вооружений и возможностей для кибервойны. Все это делает ситуацию гораздо более опасной.

С ядерным оружием мы, по крайней мере, обладали ясностью, как в рациональной игре в шахматы. Если я ее использовал, то признаете, что да, это я ее использовал. Соответственно, вам наносят ответный удар — и все умерли. Так что не делаем этого. К тому же, вы не уверены, сработает ли ваше оружие. И это создает соблазн для одной стороны ударить первой, потому что, возможно, вторая сторона не сможет ответить. Ядерное оружие — это все или ничего. Поэтому мы и не переживали ядерные удары с 1945 года.

8. О глобальном порядке

В последние десятилетия мир был относительно мирным и преуспевающим. И мы могли отчасти контролировать войны, эпидемии, голод. Это не удивительно, а результат усилий институтов человечества — экономических, политических, которые базировались на универсальных ценностях, на идее того, что у всех людей схожий опыт, интересы и ценности. Поэтому больше смысла имеет сотрудничать, чем воевать друг с другом. У нас есть общие интересы и опыт, их легче развивать, если мы сотрудничаем, а не воюем. Это базовая идея глобального порядка. Но со временем люди стали этим пренебрегать.

Да, мы взяли под контроль войну и эпидемии благодаря глобальным институтам. А потом мы эти институты забросили. Они раскрошились. Есть война, есть пандемия COVID-19. Сейчас мы говорим о вероятности голода в мире из-за продовольственного национализма. И лучшее из того, что мы можем сделать — отстроить институты, которые будут базироваться на общем понимании того, что никто не хочет быть голодным, никто не хочет умереть на войне. Легче обеспечить продовольственные поставки, когда страны сотрудничают. Если страны начнут оставлять все себе и каждой стране придется производить все самостоятельно — продовольствие, медикаменты, инструменты, компьютеры и тому подобное — это не будет работать. Это приведет к бедности.

Это не означает отмены наций или открытия границ для неограниченной иммиграции — нет. У нас есть только национальные государства как базовые политические и экономические единицы. Но они приходят к согласию относительно общих правил. Например, таких, что нельзя вторгаться в другую страну и разрушать ее только потому, что ты сильнее. И эти правила станут основой глобального порядка.

9. О том, каким будет мир после войны

Очень маловероятно, что Европа и весь мир просто вернутся к тому, как все было раньше. Глаза европейцев — если не всех, то большинства — открылись

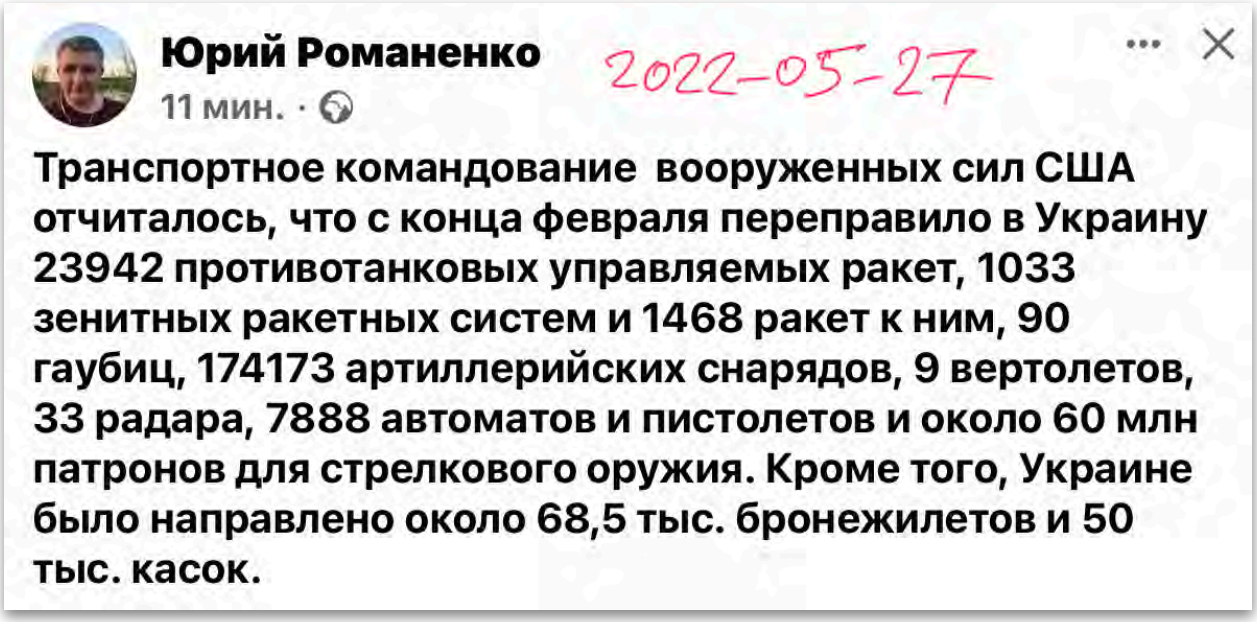
после последних трагических событий этих трех месяцев. И особенно после трагедии в Мариуполе. Это просто перевернуло весь мир.

Я думаю, что европейцы — как народы, так и их лидеры пребывают в большом шоке. И не забудут этот шок так просто. После войны они не вернутся к привычному порядку вещей. Однако мне кажется, что у них до сих пор есть определенные надежды не полностью разорвать связи с россией или российским народом. Надеюсь, они понимают, что никаких серьезных дел с путинским режимом иметь нельзя. И этот режим рано или поздно окажется на помойке истории. А россияне и россия как страна останутся. И самое лучшее, что может произойти, это изменение ими своего режима, своих стремлений, поведения. Тогда они станут частью европейского сообщества. И я думаю, что это будет лучшее решение для Украины в будущем, потому что они никуда отсюда не уйдут.

Эта война зародилась как фантазия в голове одного человека. Она началась как война путина. Но с каждым последующим днем войны он засеял семенами ненависти и насилия миллионы умов. И эта война все больше становится войной наций, войной людей. Но из семян ненависти, которые разбрасываются прямо сейчас, взойдет ужасный урожай еще большей ненависти, насилия, страха на годы и десятилетия в будущем, надолго после того, как путин умрет. И это самая большая опасность. Мы должны надеяться, что это можно предотвратить. Разумеется, не сейчас, но через некоторое время в будущем россия сможет реинтегрироваться в человеческую семью наций, людей, которые ведут себя мирно. Но пока этого не произойдет, я думаю, ничто не вернется на свои места.

***

№ 104.

2022-05-28

***

№ 105.

Хомаха Вадим

2022-05-29

Дайджест подій в Україні та навколо України від 27 травня 2022 року.

Головне:

1) Ситуація в стані біфуркації. Хитається туди-сюди Хлопці на Донбасі тримають Україну на плечах. І не дають впасти. Ба більше, атакують і контратакують.

2) Попри повідомлення у пресі і групах виявилося, що наші утримують околиці ***Лимана***. І раз від разу вишибають орків із ***Сєвєродонецька***. Та ще й контратакували біля ***Тошківки***.

3) А на трасі Лисичанськ – Бахмут оркам закріпитися не вдалося. Їхній блокпост зник. Нема його.

4) Навколишні міста і села майже перетворено на уламки і попіл. Загарбники застосовують ВВС "Сонецепік" з термобаричними снарядами. Після них не залишається геть нічого. Все горить. Я не знаю, як наші тримаються... просто не знаю.

5) Біля ***Великої Новосілки*** - наша успішна контратака і взяття під контроль двох сіл. Це суттєво, насправді.

6) На ***Херсонщини*** наші перейшли ***Інгулейць*** і закріпилися на лівому березі. Плацдарм є великою загрозою угрупуванню орків, яке загрожує ***Кривому Рогу***. Так що бійня там ще буде – вже незабаром.

7) Я так і не розумію, чи дають нам HIMARS та MLRS 270... Які ДУЖЕ потрібні на сході, щоб знищити грьобані "сонцепікі" й "буратини". Але Гарпуни вже є. Тобто, оркам на Зміїному може стати спікотно.

8) Нафтове ембарго на імпорт нафти до ЄС знову зупинили підхуйловники Орбан і ко. Чому? Спробуйте вгадати з одного разу.

9) Шанс на обмін наших героїв-оборонців Маріуполя існує. Чекаємо.

Теми дайджесту:

1) На Донбасі тривають запеклі бої.

2) Білорусь концентрує війська на українському кордоні.

3) Кабмін подовжив "коронавірусний" карантин до кінця серпня.

4) УПЦ МП оголосила про "незгоду" з позицією РПЦ щодо війни в Україні, але залишається у її складі.

Війна

1. Фронт

• Армія Білорусі й надалі проводить маневри на північних кордонах України. Громадянам заборонено тимчасове перебування в районі кордону з Київщиною та Чернігівщиною на південному сході країни. Український Генштаб повідомив про розгортання армією Білорусі в Гомельській області підрозділу радіоелектронної боротьби. На півдні області знову розміщено дивізіон ОТРК "Іскандер-М", загроза ракетних обстрілів України з території Білорусі все ще є високою. Президент Лукашенко доручив створити в країні "народне ополчення". На території Брестської області підрозділи армії РБ відпрацювали ліквідацію "незаконного збройного формування" в місті. За інформацією видання "Медуза", російське керівництво не відмовилося від планів захоплення Києва та сподівається на перемогу у війні. Експерти не відкидають, що Путін таки зможе змусити Лукашенка вступити у війну, що змусить українське командування перекинути на північ з основного театру бойових дій додаткові підрозділи.

• З-за кордону з артилерії та РСЗВ знову обстріляно прилеглі до РФ території Чернігівщини та Сумщини. Російська влада стверджує, що це зроблено у відповідь на обстріл із боку України.

• Лінія фронту за добу на всьому її протязі практично не змінилася. На півночі Харківщини окупанти зміцнюють позиції й дистанційно мінують територію для недопущення продовження наступу українських військ та виходу їх до кордону. На захопленій території області окупанти намагаються відновити зруйновану залізничну гілку для перекидання військ техніки боєприпасів до лінії фронту.

• На південь від Ізюма російські війська спробували перейти в наступ у напрямках Слов’янська та Святогірська, але їх було відкинуто на вихідні

позиції. Радник міністра внутрішніх справ Андрусів повідомив, що підрозділи української армії все ще утримують околиці Лиману, попри попередні повідомлення про відведення військ.

На околицях Сєвєродонецька точаться запеклі бої, окупанти ведуть наступ із 3 напрямків. Голова Луганської воєнної обладміністрації Гайдай стверджує, що їм не вдалося оточити місто. Підрозділи ЗСУ відкинули окупантів від готелю "Мир" та автовокзалу на околиці міста. На думку експертів Інституту вивчення війни (ISW), російські війська не готові до затяжних міських боїв, тому спробують узяти Сєвєродонецьк у кільце.

На південь від Лисичанська українським підрозділам вдалося перейти в контратаку та відбити кілька населених пунктів.

Окупанти намагалися атакувати з попаснянського виступу на північ – до траси Лисичанськ-Бахмут та в напрямку Бахмута. Наступ зупинено, російські війська відкотилися на вихідні позиції.

У районі Світлодарська вони без успіху вели розвідку боєм, намагаючись пробитися до Бахмута з півдня.

• У районі Донецька та Авдіївки населені пункти та позиції українських військ зазнали потужних обстрілів з артилерії та РСЗВ та атак штурмової авіації. На захід від Великої Новосілки ЗСУ відбили потужну атаку і взяли під контроль 2 населені пункти.

У Запорізькій області окупанти перекинули підкріплення в район Гуляйполя та Василівки, зокрема, зведений танковий батальйон зі знятих зі зберігання застарілих танків Т-62.

• На півночі Херсонської області українські війська провели успішний контрнаступ у напрямку на Нову Каховку, форсували р. Інгулець і визволили кілька населених пунктів. На південь області було спокійно.

• За інформацією групи Conflict Intelligence Team, російське командування розпочало формування 60–70 додаткових батальйонів на базі кадрованих частин, залучаючи резервістів, які підписали короткотермінові контракти. Їхня підготовка та бойове злагодження може завершитися в середині червня, і це дасть змогу поповнити передові частини на фронті ще 30–40 батальйонними тактичними групами (приблизно 30 тис. осіб)

• Головне управління розвідки Міністерства оборони вважає, що війна може тривати до кінця року. У жовтні Путіну виповниться 70 років, а на вересень намічено місцеві вибори в суб’єктах федерації, до яких, ймовірно, на

нещодавно захоплених територіях будуть прив’язані "референдуми" про приєднання до Росії.

2. Тил

• Кабмін створив комісію для аудиту збитків, які завдано російською агресією.

Уряд погодив залучення Нафтогазом кредиту ЄБРР на суму €300 млн для закупівлі газу. Термін кредитної лінії – до 25 березня 2024 року.

Укрзалізниці дозволено закупівлю палива за кордоном через неможливість купівлі на території країни після руйнування Кременчуцького НПЗ та нафтосховищ.

• Кабмін подовжив "коронавірусний" карантин і режим надзвичайної ситуації до 31 серпня 2022 р. У лікарнях закрито майже всі "ковідні" відділення, населення практично не дотримується маскового режиму. Більшість громадян вважають, що "епідемія" вже завершилася. Проте уряд у березні взяв ще один кредит на закупівлю коронавірусних вакцин, а Всесвітня організація охорони здоров’я видала ліцензію фармпідприємству "Дарниця" на виробництво мРНК-вакцин.

• Обл- та міськгази олігарха Фірташа, що працюють під вивіскою "Регіональної газової компанії", оцінили збитки від втрати активів унаслідок воєнних дій у 9,9 млрд грн.

• Управління Держспоживслужби в Києві проводить перевірку 120 АЗС за фактами завищення вартості пального. За словами керівника управління Рубана, ціни на пальне в столиці "стабілізувалися".

• Влада Львова підвищує з 2 червня ціну на проїзд у муніципальних автобусах до 15 грн через зростання цін на пальне.

• Нафтогаз спростував чутки про зростання втричі тарифів на опалення взимку 2022–2023 р.

• Синод Української православної церкви Московського патріархату ухвалив рішення про самостійність та незалежність від РПЦ. Синод висловив незгоду з патріархом Кирилом (Гундяєвим), який підтримав війну з Україною. Проте про від’єднання УПЦ МП від РПЦ взагалі не йдеться. Також Синод відкинув канонічність та автокефалію ПЦУ, а також ідею об’єднання церков, водночас закликавши ПЦУ відмовитися від "захоплення" та "примусового переведення" храмів УПЦ МП. Голова УПЦ МП Онуфрій залишається членом синоду РПЦ. Прессекретар російської церкви заявив, що Кирило "молиться за збереження

єдності церкви". ПЦУ скептично оцінила рішення Собору УПЦ МП та вважає їх спробою приховати її пряму залежність від РПЦ.

• Подільський суд Києва оголосив колишнього голову Конституційного суду Тупицького в міжнародний розшук.

• Чиновники Офісу президента мають намір "ліквідувати" Конституційний суд, який, на їхню думку, було "неправильно створено" та який "має надто великі повноваження". Незалежність Конституційного суду та неможливість його ліквідації прописано в Конституції України з моменту її ухвалення в 1996 р.

• Детективи Бюро економічної безпеки вручили підозру директору компанії, через яку власники дочірнього російського Альфа-банку виводили кошти на початку війни.

• Попередній президент Порошенко має намір узяти участь у щорічному засіданні парламентської асамблеї НАТО та засіданні конгресу Європейської народної партії, Суд вилучив у нього закордонний паспорт як запобіжний захід на час розслідування незаконних постачань вугілля з окупованих територій Донбасу. Порошенка було помічено на пункті пропуску на територію Польщі на власній автівці. Представники його партії "Європейська солідарність" заявили, що влада не випускає Порошенка в "закордонне відрядження".

3. Україна та світ

• Глава МЗС України Кулеба обговорив із держсекретарем США Блінкеном постачання важких озброєнь та продовольчу безпеку. Кулеба заявив, що воєнна допомога є основною темою всіх контактів з американською адміністрацією, а її обсяги зростатимуть і далі.

> Пентагон підписав контраст на суму $687 млн на закупівлю ПЗРК Stinger замість тих, які було передано Україні. Паралельно виробники розробляють комплекси нового покоління, з огляду на досвід війни в Україні.

Спікер Пентагону Кірбі оголосив, що американська адміністрація поки не ухвалила рішення про постачання Україні систем залпового вогню середньої та великої дальності.

Радник глави Офісу президента Подоляк закликав країни Заходу передати Україні потужні РСЗВ, щоби дати відсіч російській армії, яка активно застосовує важкі вогнеметні системи "Сонцепік" – найпотужніші неядерні засоби ураження з термобаричними снарядами.

Україна вже отримала протикорабельні ракети Harpoon та бронетранспортери M113.

Прем'єр-міністр Великої Британії Джонсон констатував, що російські війська ціною величезних втрат повільно, але неухильно "відгризають територію" на Донбасі. Саме тому він наполягає на посиленні воєнної підтримки України – насамперед важкими озброєннями, авіацією та системами залпового вогню великої дальності. **Джонсон порівняв перемолвились із Росію з крокодилом, який "їсть твою ногу, доки ти намагаєшся з ним домовитися"**. Він наголосив, що президентові Путіну довіряти не можна. Голова МЗС Трас вважає, що Захід має забезпечити перемогу України. Вона переконана, що світ не почуватиметься в безпеці в разі досягнення Путіним головних цілей агресії.

• Глава комітету Держдуми РФ Слуцький заявив, що переговори з Україною "перебувають на низькому рівні", але остаточно не перервані. Він наголосив, що "денацифікацію" в Україні не можна повернути назад, а "військові злочинці" (українські військовослужбовці, які потрапили в полон) мусять отримати вироки, "щоби неонацизм не підняв голову". Міністр закордонних справ Кулеба не спостерігає жодної ознаки готовності Росії до подовження переговорів, оскільки її армія й далі веде активні бойові дії на Донбасі. Окупанти влаштують репресії та геноцид на захоплених територіях, видають російські паспорти, крадуть продовольство та матеріальні цінності, а також готуються до анексії. Міністр вважає, що зустріч президентів України та РФ найближчим часом навряд чи можлива, оскільки Путін налаштований на продовження війни. Спікер Пентагону Кірбі озвучив подібну оцінку ймовірності відновлення мирних переговорів. На думку міністра закордонних справ Литви Ландсбергіса, метою Путіна є знищення України та геноцид українського народу.

Колишній президент Янукович опублікував звернення до українського народу на 6 аркушах. У ньому він звинуватив Польщу в намірі анексувати західні області України. Янукович радить керівництву України не сподіватися на Захід, а якнайшвидше домовитися з Росією та "проявити до неї повагу". В іншому випадку, за його словами, Україні загрожує повне знищення. Він наполягає на тому, щоб Україна стала "сполучним мостом" між Заходом та Росією, вміло "маневруючи між їхніми інтересами".

• Канцлер Австрії Нехаммер зателефонував Путіну для обговорення розблокування українського експорту зерна, та обміну полоненими. За словами канцлера, обмін може відбутися вже незабаром. Путін зажадав доступу Міжнародного Червоного Хреста до російських полонених,

пообіцявши натомість надати доступ МКЧХ до українських бійців. Нехаммер повідомить генерального секретаря ООН Гутерреша про те, що Путін нібито дав "позитивні сигнали" готовності до відновлення експорту українського зерна з чорноморських портів.

Президент Зеленський обговорив із прем'єр-міністром Італії Драгі шляхи розв'язання продовольчої кризи після його спілкування з Путіним.

• Компанії "Нафтогаз" та "Оператор ГТС України" звернулися до міністерства економіки та енергетичного регулятора Німеччини із закликом відкликати дозволи, які було надано як виняток російському газогону "Північний потік-1". Ці винятки з Газової директиви ЄС які ґрунтуються на принципах зміцнення європейської енергетичної безпеки та ринкової конкуренції. Проте останні події довели, що за допомоги газогону Росія створила газовий дефіцит у Європі, зупинила постачання до Польщі, Фінляндії та Болгарії, захопила частину газотранспортної інфраструктури України внаслідок вторгнення, Глава "ОГТСУ" Макогон запропонував обмежити постачання газу "Північним потоком-1" та перенаправити транзит на українську газотранспортну систему.

Нафтогаз розпочав передарбітражну процедуру проти Газпрому, який не сплачує за контрактом за забронювані потужності транзиту.

Словаччина підписала контракти на постачання газу з Норвегії, а також зрідженого газу, що знизить на 2/3 її залежність від постачання з Росії. Уряд країни поставив завдання накопичити запаси газу для опалювального сезону до 10 липня.

• На порядку денному зустрічі лідерів ЄС, яка відбудеться 30–31 травня, немає обговорення запровадження ембарго на імпорт російської нафти. Одним із можливих варіантів єврочиновники вбачають надання дозволу Угорщині отримувати російську нафту нафтогоном "Дружба" й запровадити ембарго тільки на постачання морем. Подібне рішення може спричинити "дірку" в санкціях, а Угорщина отримає конкурентні переваги, збільшивши постачання нафтопродуктів до країн ЄС.

Іран затримав 2 грецьких танкери в Перській затоці у відповідь на конфіскацію США іранської нафти, яку перевозив російський танкер. Грецьке МЗС назвало дії Ірану "піратством".

Президент Зеленський наголосив, що Росії вдалося оминути більшість міжнародних санкцій через брак координації між західними країнами та єдиної опозиції агресії.

• Міністра оборони Рєзнікова запрошено на саміт НАТО в Брюсселі, який відбудеться 15–16 червня, разом із колегами з Грузії, Фінляндії та Швеції.

• Італійська газета Corriere della Sera стверджує, що прем'єр-міністр Великої Британії Джонсон запропонував президентові Зеленському створити політичний, економічний та воєнний альянс як альтернативу Євросоюзу. До нього, за інформацією журналістів, мають увійти також країни Балтії, Польща й далі – Туреччина. Усі ці країни рішуче захищають суверенітет, дотримуються ліберального підходу до економіки, а також мають непримиренну позицію щодо російської воєнної загрози.

• Прем'єр-міністр Фінляндії Марін заявила, що не підтримує прискореного вступу України до ЄС, проте вважає необхідним надати їй статус кандидата. За її словами, членство в Євросоюзі потребуватиме від влади України великої роботи.

• Китай закрив свій повітряний простір для польотів 5 літаків, які Росія вкрала в лізингових компаній. Лайнери набули "подвійну реєстрацію" й наразі не відповідають вимогам Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO).

• ДП "Антонов" відкликало ліцензію в близькосхідної фірми-посередника, через яку Росія планувала ремонтувати великовантажні літаки Ан-124. Саме цими літаками російське командування перекидало до кордону й до Білорусі ракетні комплекси, ракети та важку техніку для агресії проти України.

• За інформацією німецького видання Bild, у Литві відбулася "таємна" нарада про шляхи РФ після звільнення з посади або усунення Путіна. Його учасники розглянули 3 сценарії розвитку подій. Перший – демократичні вибори та зміна шляху розвитку, за зразком України. Другий – усунення Путіна та захоплення влади генералами з подовженням агресії та політики експансії. Третій – розвалення РФ на низку дрібних держав.

***

№ 106.

2022-05-29

Юрій Ніколов
17 мин. ·

2022-05-29

Нам дуже повезло, що у ньому своєчасно прокинувся криворізький пацанчик. Хоробрий більше ніж розважливий. Крутий більше ніж розсудливий.
Але з кожним днем все очевидніше, що він залишився віруючим у просвіщьонний авторітаризм.

Він навіть оком не змигне на всі антиукраїнські дії Ердогана і Сі. Бо вони хоч і автарки, але просвіщьонні. Не то шо Путєн, який тоже автократ, але не просвіщьонний, бо не може перестать стрілять. А ці ж бо не стріляли. А значить і не загрожують Україні. Навіть зароблять мільярди у нас. Тому гавкать на турків і китайців - це руйнувати власну модель управління.

А ось влаштувати телевізійну монополію олігархічних піар-асів - так. Він це ще до вторгнення почав. І під час війни продовжив. Спочатку відключив від цифри пачку оппозиційних телеканалів. Юрій Бутусов відключений від лінії фронту, щоб не заважав Арестовичу. Та і Порошенко наразі представляє собою силу, яка по суті єдина може загрожувати на поствоєнних виборах, бо має яку не яку електоральну базу та організаційні навички для миттєвого перехвату державного управління. На жаль, нового боєздатного політичного центру досі не з'явилось.

Можливо він остерігається, що сценарій поствоєнної поразки Черчілля - все ближче. Той відразу після перемоги над Німеччиною програв перші ж вибори. Бо англійські виборці за шість років війни не забули, що війна почалась саме через позицію партії Черчілля, яка полягала у вмиротворенні Гітлера. Ти не хотів готувати армію і економіку до супротиву - ти отримав і війну, і ганьбу. Так, ти вже під час війни проявив себе хоробрим. Але країна була аж так неготова до війни саме завдяки твоєму попередньому соплежуйству.

Тому і несе якусь абракадабру щодо підготовки до війни, хоча всі бачили, що замість окопів в Україні рили дороги, а замість бронежилетів і ракет купували асфальт і асфальт.

Та й зараз його інфраструктурники розробляють ідеї як похоронити прозорість на закупівлях по "Великій Відбудові".

І найголовніше – він продовжує нічого і не робити задля викорінення корупції і корупціонерів. Залишає і корумпантів типу Тататрова, і корупційні інститути типу ОАСК, і пручається призначенням в САП. Навіть зазіхає на Конституційни суд, щоб ніщо не заважало ручному управлінню.

Імхо. Все це спрямовано на одне - продовжувати робити не по правилам, а по власному бажанню. Як хочу так і ворочу. А всі хто проти – ті просто завідують або порохоботи.

Я просвіщьонний автократ. Мені можна.

***

№ 107.

Топливно-энергетический марксизм Украины

Романчук **2022-05-29**

Украинские вооружённые силы и общество ведут кровопролитную войну с нацистской Россией. Почти 100 дней идёт война за свободу и право быть независимой страной на карте мира. Украинцы сражаются за то, чтобы после войны страна была такой, как сами украинцы на фронте: честной, солидарной, сильной и свободной. Они категорически против олиграхата и схематоза. Они решительно отвергают пошлые, порочные советские практики государственного управления и регулирования номенклатурно-силовых группировок. Украинцы, наконец, хотят стать хозяевами своей родной земли её ресурсов и активов.

Идеи «Украина – новый Запад», «Украина – новое экономическое чудо», «Украина – гарант безопасности мира» всё больше проникают в украинское общество. Однако далеко не все в органах государственного управления поддерживает этот новый курс, видение развития страны. Старые государственные кадры с Левиафаном в голове и рукой в кармане налогоплательщиков явно не согласны с ожиданиями общества. Первые два месяца войны они были растеряны и потеряны. Мало ли, вдруг президенту подскажут **идею вместо сотен тысяч чиновников, сосредоточенных в сотнях разных структур и организаций, сформировать малый, профессиональный Штаб управления экономикой военного времени?**

Предложение такое было, но до президента не дошло. Мощный многоуровневый бюрократический фильтр сработал эффективно. Новые идеи, новые люди с инновационными подходами не прошли.

И вот VIP-распорядители чужого оправились, расправили плечи и взялись за старое.

А налоговое, регуляторное, институциональное старое – это то, что и сделало Украину самой бедной страной Европы. Это то самое олигархическое, схематозное, коррупционное старое, которое помешало создать гораздо более мощную, оснащённую всем необходимым армию.

Вот уже громко звучат предложения вернуться к довоенной налоговой системе. Вместе с ней, понятное дело, возобновить налоговые проверки. Вот звучат угрозы резко повысить налоговую нагрузку. Война ведь, поэтому, следуя логике чиновников с Левиафаном в голове, нужно начинать щипать предпринимателей-гусей гораздо интенсивнее и больше.

Война часто используется VIP-распорядителями чужого, как повод для захвата и перераспределения собственности и контроля над самыми выгодными нишами рынка. Напрямую это делать как-то не с руки. Нужна «прокладка» в виде государственного предприятия.

Желающие передела рынка придумали и сконструировали проблему.

Сначала ввели безумное регулирование цен на топливо, поставили всю страну в очереди, обозлили дефицитом, а потом во всё обвинили жадных, безответственных операторов топливного рынка. Мол, цены задирают, топливо не завозят, о своём кармане пекутся, а не о нуждах страны. И вот эту простую, но насквозь лживую мысль они настойчиво вливали во все уши ключевых дисижнмейкеров Украины. По большому счёту это типичный пример разжигания имущественной розни через искажение реальных причинно-следственных связей.

Тем не менее, кулуарная игра идёт успешно.

Вот что мы слышим от главы «Нафтогаза» Юрия ***Витренко***. Ему поставлена задача стать национальным оператором на рынке нефтепродуктов.

Иными словами, кто-то наверху, со слов Юрия Юрьевича, приказал де-факто провести частичную национализацию топливного рынка.

И это после конфискации имущества российской топливной компании (сеть АЗС Glusco).

Смотрите, как оправдывает такое действие глава Нафтогаза:

«Идея не в том, что государство хочет монополизировать этот рынок. Но сейчас на рынке должен появиться мощный государственный игрок, к которому было бы полное доверие как со

стороны государства, так и со стороны людей - с пониманием, что цены на этих заправках справедливы и честны».

Вот это поворот!

«Государственный игрок, который будет пользоваться полным доверием государства».

Т. е. доверие возникает только в рамках единого номенклатурно-бюрократического механизма. А как же конфликт интересов? А как же коррупция? А на каком основании государство (читай VIP-распорядители чужого, которые выдают лицензии, разрешения, осуществляют контроль и т. д.) не могу сформировать «полное доверие» к частным компаниям в этом сегменте рынка? Чиновник чиновнику доверяет, а чиновник частнику нет?

В Украине никогда ещё не было полноценного свободного рынка топливных товаров. Здесь всегда доминировали олигополии, как партнёры Государства. Порочный антирыночный схематоз. Руководство «Нафтогаза» и правительства решило убрать лишних, с их точки зрения игроков?

Ещё более принципиальный вопрос – о доверии к государственной коммерческой деятельности со стороны общества, т. е. людей.

30 лет это самое государства на побегушках у олигархов выстраивало схемы отъёма денег, ресурсов и будущего у обыкновенных украинцев, а тут вдруг почему-то этому самому Государству должно появиться доверие? С чего бы? Да, доверие есть к ВСУ и территориальной обороне, к президенту В. Зеленскому (?), который защищает страну. Но на сотни тысяч чиновников, которые переждали начало войны и сейчас восстанавливают контроль над экономикой, это доверие не распространяется.

Почему это вдруг у частных компаний цены несправедливые и бесчестные, а у «Нафтогаза» будут справедливыми и честными?

Неужели «Нафтогаз» и регуляторы топливного рынка показали Украине и миру высокое качество управления данным сегментом экономики? Неужели показали устойчивую прибыльность, надёжность и стали стабильным источником чистых налоговых поступлений?

Совсем не так.

Гипотеза «Витренко и Ко» начальство из правительства о том, что только государство может обеспечить доверие, честность и справедливость на

топливном рынке, мягко говоря, ложная. На основании экономической теории и истории можно утверждать

Резніков Олексій
6 ч. ·

2022-05-28

Шановні українці! (ENG BELOW ⬇️)
У публічному просторі все більше відгуків наших воїнів, які отримали досвід використання у бойових умовах важкого озброєння іноземного виробництва. Я радий, що левова частка цих відгуків дуже позитивна. Завдяки майстерності наших захисників і захисниць, російські окупанти отримують відсіч, на яку не очікували.
Нагадаю, що на передовій вже успішно працюють три види 155-мм артилерії – гаубиця M777, гаубиця FH70, САУ «CAESAR». Уявити це ще у березні було просто неможливо. Але сьогодні це вже реальність, яка стала наслідком великої командної роботи на чолі з Президентом України Володимиром Зеленським.
Радий повідомити новину - парк артилерії 155-мм калібру поповнюється.
В Україну вже надійшли САУ M109 однієї з модифікацій. Це дуже якісна техніка. І її надходження стало результатом кооперації кількох країн.
Так само хочу повідомити, що берегова оборона нашої держави не просто буде посилена ракетами Harpoon - їх застосовуватимуть підготовлені українські команди. Впевнений, що бойове братерство «Гарпунів» та наших «Нептунів» допоможе звільнити та знову зробити наше Чорне море безпечним, у тому числі – надійно захистити нашу Одесу.
Надання цих ракет так само стало результатом співпраці кількох держав, що дозволило нам отримати «Гарпуни» від датських партнерів за участю британських друзів. Я вже неодноразово відзначав британське лідерство та особливі зусилля мого друга і колеги – великого друга України Бена Воллеса.
Серед останніх надходжень слід згадати понад 100 американських БПЛА різних типів. Як будь-який міністр на моєму місці, я б хотів, щоб зброї було набагато більше і ще позавчора. Бо йдеться про життя наших людей.
Водночас треба усвідомлювати: за останні півтора місяці, наприклад, ми отримали більше артилерійських снарядів зразка НАТО, ніж є у досяжності снарядів радянських зразків!
Головне – ми вже отримали більше, ніж можуть виробити протягом 6 місяців усі заводи дружніх нам країн, де залишилися лінії з виробництва боєприпасів радянського типу. І отримаємо ще. Адже кількість артилерійського озброєння буде збільшуватися.
Стратегічне рішення про перехід на важке озброєння натівського зразка вже має конкретний вимір. Кооперація держав-партнерів, які надають Україні озброєння і техніку, вже є безпрецедентною.
У кожному коментарі щодо зброї та загалом підтримки України я дякую моїм колегам-міністрам оборони. Це не просто ввічливість – це наочна демонстрація, що Україна не сама.
Масштабні зрушення, основні результати яких ще попереду, стали можливими завдяки видатному лідерству Сполучених Штатів Америки. Позиція наших американських партнерів дозволила вільному світу усвідомити справжню ціль – кремль треба не зупиняти, а перемагати.
Я вже згадував, що у Варшаві мав честь взяти участь у зустрічі з Президентом США Джозефом Байденом, державним секретарем США Ентоні Блінкеном та великим другом України, з яким ми перебуваємо у тісному контакті і внесок якого я дуже ціную, – міністром оборони США Ллойдом Остіном III.
Президент Байден тоді чітко окреслив стратегічний підхід і критерії для прийняття рішень щодо зброї. Такі рішення одночасно мають забезпечити Україні реальне посилення на фронті, не порушити єдність союзників США, враховувати практичну можливість надання допомоги, адже певна зброя має бути в наявності, і носити системний характер, щоб це не були точкові поодинокі акції.
Саме за цією логікою відбувається рух, її підтримують інші партнери, про що свідчить вже згадана кооперація, підкреслюю – безпрецедентна.
Втім, удар тримає не зброя – а люди. Ми бачили приклади, коли зброя і сучасна техніка не допомагала, якщо люди не хотіли битися за свою країну. Натомість українська армія продемонструвала масовий героїзм у поєднанні з високим професіоналізмом, а весь український народ – видатну стійкість.
Дні, години та хвилини останні тижні тягнуться повільніше, ніж будь-коли за моє життя. Тому що доводиться чекати. Чекати і одночасно боротися за збільшення об'ємів, за розширення номенклатури зброї, яку ми отримаємо, і про яку будемо звітувати зовсім скоро. Чекати на нові партії, знаючи, що вони вже завантажуються і що наші воїни розпочали навчання на полігонах.
Але я дивлюсь у майбутнє з оптимізмом. Адже Україна все одно переможе.
Слава Україні!

обратное.

В тех странах, где есть монополия или олигополия государства в топливном бизнесе *(Беларусь, Россия, Венесуэла)*, **нефтяные бароны просто захватывают саму власть**, распространяя коррупцию и самые порочные практики государственного регулирования и управления.

То же самое было в Украине последние 30 лет. **Откуда вдруг из недр нынешней вертикали власти и «Нафтогаза» возьмётся стая управленческих ангелов, которые навернут порядок и восстановят справедливость?**

Заметим, что Государство замахивается на очень большой сегмент рынка.

«Когда есть государственный игрок с существенной долей рынка – 15-20-30%, то есть не 100%, но и не 1%, тогда больше доверия, что у потребителей есть возможность покупать по справедливой конкурентной цене… Если сеть занимает 30% рынка, это уже дает реальную альтернативу людям. В свою очередь, это будет принуждать частных операторов тоже не задирать цены».

«Нафтогаз» воспроизводит логику белорусского «Белнефтехима».

Государственный монополист, который делает всё, что захочет. И как же так Украина взяла курс на Европейский Союз, на свободу, а копирует управленческие практики и структуру собственности тоталитарной Беларуси? Вместо полноценной, широкомасштабной приватизации мы видим раскрутку спирали конфискации и национализации. Сначала был «Приватбанк», а сейчас, по сути дела, **заявлена национализация топливного рынка**. При помощи требований лицензирования и правил ценорегулирования любого оператора рынка можно поставить на колени. Это прекрасно известно, и честностью и социальной защитой не имеет ничего общего.

Отметим ещё одну нить рассуждений Витренко:

Он считает конкуренцию на рынке несовершенной, а вот когда появится крупный государственный игрок, то он станет его ценовым лидером. И вот тогда можно будет отказаться от государственного регулирования цен.

Мало того, что это противоречит и даже отрицает экономическую науку и факты. Мы видим настойчивые попытки создания мощной государственной монополии. Ибо монополия -это не 100% рынка, а более 20%, если не будет переделано Антимонопольное законодательство.

И самое печальное и тревожное.

По словам Витренко задачу превратить «Нафтогаз» в оператора национальной сети поставил президент В. Зеленский. Мол, чтобы не было вопроса высокой цены.

- Сначала чиновники искусственно создали дефицит и ажиотаж на рынке топливных товаров.
- Потом обвинили в жадности и непатриотичности частный бизнес.
- Следующий шаг – поглощение конфискованного имущества, т. е. включение национализованных активов в государственную суть. А
- потом начнётся удушение частных операторов и захват рынка при помощи стандартного набора регуляторных инструментов.

Какую часть из этого всего VIP-распорядители чужого рассказали В. Зеленскому?

> Неужели он распорядился повторить путь А. Лукашенко и Х. Чавеса? Воевать в тоталитарной Россией, чтобы получить национализацию под флагом справедливости и честности чиновников? И это якобы путь к свободе?

Сам факт, что чиновники в столь грубой форме выражают недоверие национальному бизнесу, который стал единым фронтом с ВСУ и общество, требует немедленной реакции.

Ведь, следуя этой логике, могут проявиться другие государственные предпочтения VIP-распорядителей чужого.

***

№ 108

Семків Ростислав

2022-05-29

Найбільш втішне в сьогоднішньому звіті Тома Купера, що ситуація під Сєвєродонецьком стабілізувалася й небезпеки оточення наразі немає.

А на півдні розгортається наш контрнаступ…

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-26-29-may-2022-1c2855e4f179

За спільний переклад длякую Микола Ковальчук

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 26-29 ТРАВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 29.05 о 10.40 за Києвом].

1. СТРАТЕГІЯ

У відповідь на повідомлення, що США збираються передати Україні системи залпового вогню M142 HIMARS, путін оголосив це «червоною лінією». Правда, неясно, наскільки це серйозна «червона лінія» та які будуть наслідки.

Тим часом, американські гаубиці M777 надходять доволі повільно: 18 одиниць вже в бою, проте решта [всього США передають 90 гаубиць – перекл.], як видається, ще навіть не в Україні.

З іншого боку, цього тижня на полях битв значно побільшало переданих Естонією та Італією гармат FH70.

Після трьох місяців нетерплячого очікування, коли ж німецький канцлер Шольц та його уряд почнуть допомагати Україні на лише грошима, я починаю погоджуватися з тими, хто вважає, що він зумисно затягує процес.

> - Врешті, всі обіцяні поставки важких озброєнь – навіть тих німецького виробництва, які мали надійти, наприклад, до Польщі чи Словенії, котрі передали Україні свої танки «радянського дизайну» й таке інше – так і не змогли матеріалізуватися.
>
> - А 27 травня Шольц почав белькотати в своєму Твіттері щось типу «чи треба на насильство відповідати насильством», «хіба не можна досягнути миру без зброї»… та інші схожі нісенітниці. Будь ласка, хто-небудь ляпніть йому по писку: може, він прокинеться з того стану…

Загальне командування підрозділами рф на Донбасі передали ще одному офіцеру з далекосхідного військового округу – генерал-полковнику геннадію жидку. Кажуть, що він також «ветеран Сирії», але я щось не пригадую, щоб чув про нього раніше: можливо, він з’явився там після 2017.

До речі, я сумніваюся, що така заміна означає «відсторонення» дворнікова:

> - радше, він залишатиметься командувачем всіх частин в Україні, а жидко контролюватиме «тільки» Донбас; напевне, це наслідок невдачі в координації форсування ***Сіверського Дінця*** в районі ***Білогорівки*** з проривом під ***Попасною*** (ця невдача – дуже – дорого обійшлася росіянам).

У Штатах зараз дискутують, чи росіяни вчаться на своїх помилках, говорять, що вони продовжать просуватися у короткостроковій перспективі, але не зможуть перемогти у довгостроковій…

Гм… Я взагалі не бачу, щоб росіяни чомусь вчилися.

> **- Від початку в них була гігантська проблема з кількома улюбленцями путіна, яких мусили тримати серед командування.** Ну так, зараз вони намагаються «уникати» чогось подібного і призначають генералів із Далекого Сходу: насправді, думаю, ці генерали просто не мають політичних амбіцій і будь-яких контактів у москві – відповідно, ніяк не загрожують путінському режиму.

Але немає жодних ознак, щоб вони щось виправили на оперативному чи тактичному рівнях.

Вся ця історія з масованими артобстрілами території, яку хочеш захопити, – як-от Лиман за ці кілька днів – зовсім не нова:

> **- вони так робили в Другій світовій, у Афганістані, в Ефіопії та Анголі (як радники), в Україні 2014-2015 та в Сирії 2015-2018.**

Після того наступати спецназом – теж не ново, принаймні після Афгану.

Максимум, що вони зрозуміли, це що зручно наступати в районах, де добра залізниця для постачання.

Вони також могли вивчити, що мають перевагу, коли українські сили «прив'язані» до певних селищ або міст.

Проте,

> **- щойно українські підрозділи вдаються до маневрів, російська артилерія починає поводитись, як слон в магазині з порцеляною і вже нічого зробити не здатна.**

Вони убогі в контрбатарейній боротьбі – бо українська артилерія розташована дисперсно й до того ж постійно перебуває в русі…

іншими словами,

росіяни своєю безпорадністю нагадують Кіссінджера (ну добре, добре, також Шольца і всю його соціал-демократичну партію).

Врешті, ще багато говорять про отой поїзд із старими танками Т-62 в Мелітополі.

Втім, не забувайте що

- кілька днів тому повідомляли про 11-кілометрову колону нових танків, що рухалася на Попасну, а за поїздом з Т-62 прибув ще один із Т-80. Тому я не бачу потреби оговорювати, де саме збираються задіяти оті Т-62.

[На першому фото] колона танків Т-72 наближається до Попасної 21 травня; в ній також танки Т-64, якими керують вояки лднр.

2. ПОВІТРЯ

Вчора російські «вишестоящі органи» заявили про збиття двох українських Су-25:

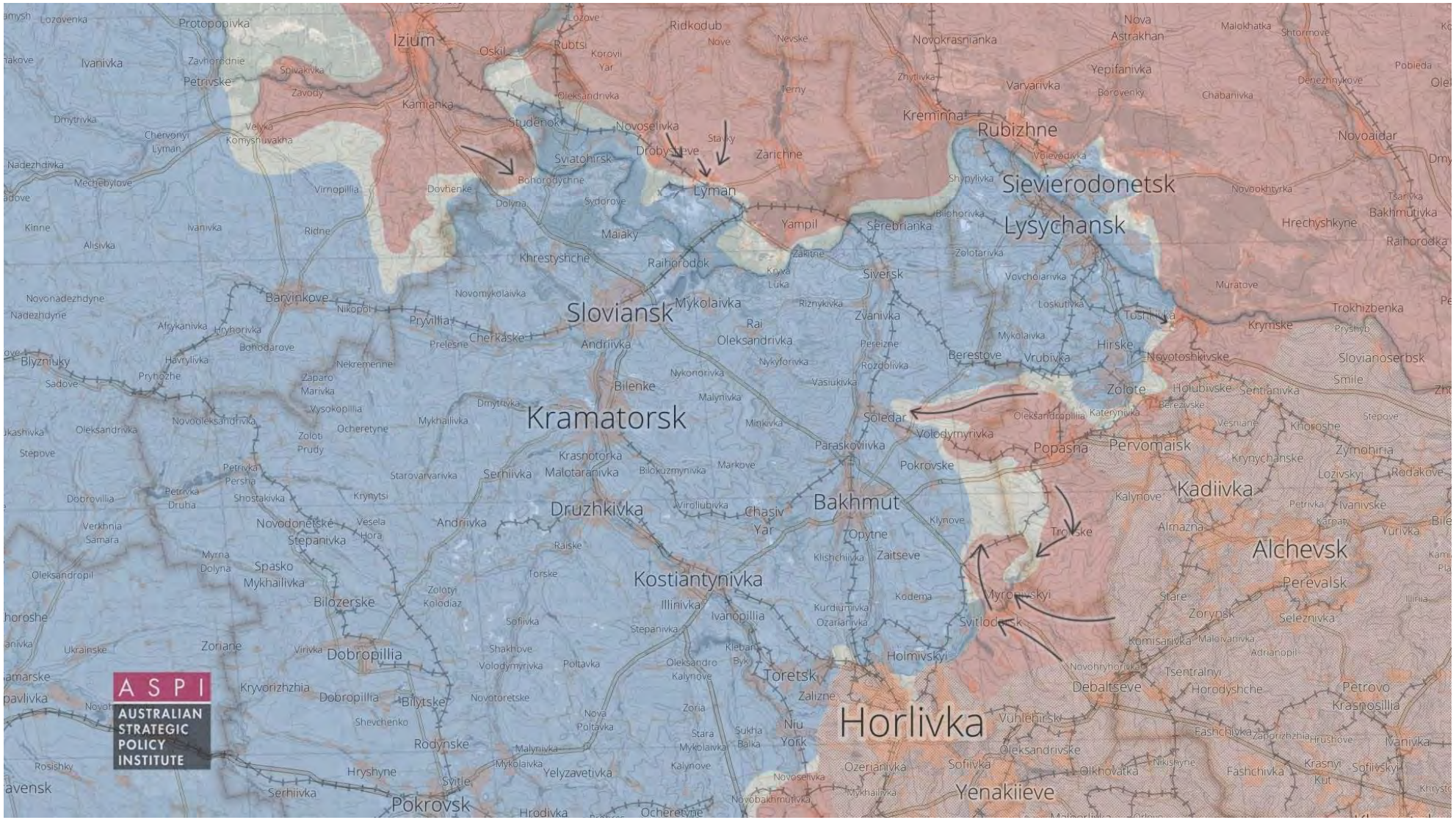
- над ***Заградівкою*** Херсонської області та над ***Барвінковим*** у Харківській.

Крім того, вони повідомили, що збито гелікоптер Мі-8 біля ***Оріхова*** Запорізької області, одну Точку-У над ***Сватовим*** (місцеві повідомляють, що удар було нанесено трьома «точками») – і ще не менш як 18 безпілотників.

- Врахуйте, що «вишестоящі органи» вважають збитими 182 українські літаки, 128 гелікоптерів та 1045 безпілотників (серед яких 40 Байрактарів). Наскільки знаю, українці не мали стільки авіації навіть на початку війни. Звісно ж, росіяни пояснюють, що всі «додаткові» літаки, гелікоптери та безпілотники були «надані НАТО» після 24 лютого…

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

На північ від ***Харкова*** 27 травня українці звільнили ***Тернову*** й почали наступ на ***Веселе*** (на захід від ***Тернової***) та ***Старицю*** (на північний схід від ***Тернової***). Виявляється, їм також вдалося утримати плацдарм на східному березі ***Сіверського Донця***: схоже, він простягається від ***Металівки***

Izium
Kramatorsk
Sloviansk
Lyman
Bakhmut
Horlivka
Sievierodonetsk
Lysychansk
Rubizhne
Kostiantynivka
Druzhkivka
Pokrovsk
Kadiivka
Alchevsk
Pervomaisk
Yenakiieve
Toretsk
Dobropillia
Myrnohrad
Selydove
Soledar
Siversk
Barvinkove
Popasna
Svitlodarsk
Debaltseve
ASPI
AUSTRALIAN
STRATEGIC
POLICY
INSTITUTE

На

Makiivka
Donetsk
Avdiivka
Pervomaiske
Krasnohorivka
Selydove
Ukrainsk
Hirnyk
Heorhiivka
Kurakhove
Oleksandrivka
Luhanske
Dokuchaievsk
Stepne
Novomykhailivka
Vuhledar
Pavlivka
Velodymyrivka
Novotroitske
Olhynka
Mykolaivka
Buhas
Volnovakha
Starohnativka
Dorske
Prymorske
Cherniavk
Zoria
Kremenivka
Maloianysol
Dianivka
Rozdolne
Shakhtarske
Novoukrainka
Bohoiavlenka
Sontsivka
Andriivka
Oleksiivka
Bahatyr
Petrivske
Valerianivka
Ivanivka
Rivnopil
Viline
Krasna Polana
Novopetrykivka
Staromlynivka
Novosilka
Velyka Novosilka
Shevchenko
Novopavlivka
Velykomykhailivka
Poltavka
Uspenivka
Hulaipole
Terniuvate
Romanky
Kateryniivka
Oleksandrivka
Chaplyne
Hryhorivka
Vasylivka
Pavlivka
Malomykhailivka
Demutyne
Vesele
Novomykolaivka
Mykhailo Lukasheve
Pysmenne
Mala Tokmachka
Orikhiv
Tsarske
Zarichne
Novohorivka
Polohy
Vasyshcheve
Hulaipilske
Fedorivka
Novoukrainka
Bilmak
Husarka
Rozivka
Kinski Rozdory
Basan
Verbove
Hryhorivka
Topolyne
Khreshchatytske
Plymorske
Kremenivka
Zoria
Starohnativka
Volnovakha
Mykolaivka
Buhas
Dokuchaievsk
Stepne
Novotroitske
Olhynka
Velodymyrivka
Pavlivka
Vuhledar
Novomykhailivka
Bohoiavlenka
Novoukrainka
Shakhtarske
Rozdolne
Novosilka
Velyka Novosilka
Shevchenko
Novopavlivka
Velykomykhailivka
Poltavka
Uspenivka
Hulaipole
Terniuvate
Romanky
Kateryniivka
Oleksandrivka
Chaplyne
Hryhorivka
Vasylivka
Pavlivka
Malomykhailivka
Demutyne
Vesele
Novomykolaivka
Mykhailo Lukasheve
Pysmenne
Mala Tokmachka
Orikhiv
Tsarske
Zarichne
Novohorivka
Polohy
Vasyshcheve
Hulaipilske
Fedorivka
Novoukrainka
Bilmak
Husarka
Rozivka
Kinski Rozdory
Basan
Verbove
Hryhorivka
Topolyne
Khreshchatytske
Plymorske
ASPI
AUSTRALIAN STRATEGIC POLICY INSTITUTE

північ

до ***Хотімлі*** на півдні.

Ізюм…

Не зовсім зрозуміло, як тут проходить український контрнаступ, але принаймні вчора звільнено ***Велику Комишуваху***.

Наразі це всі успіхи.

За ***Довгеньке***, якщо вірити словам командира задіяної там російської БТГр, тривають бої. Іронічно, що цей командир заявляв про «захоплення» села ще три тижні тому, хоча росіяни спромоглися тільки на те, щоб дістатися його північних околиць: тепер атакують, бо ж треба якось здобути давно оголошену перемогу… ***Звичайно***, є й інші причини: за п'ять кілометрів на північний схід від ***Довгенького*** росіяни щосили атакують ***Студенок*** і намагаються підійти до ***Богорідного*** — може, для того, щоб оточити ***Святогірськ***: це чудова позиція для оборони, але він може втрапити в оточення, оскільки росіяни захопили ***Лиман***, що за 10 км далі на схід.

Лиман…

24–25 травня росіяни громили місто всіма повітряними силами, артилерією, залповими ракетними системами й важкими мінометами – всім, що тільки змогли зібрати.

Бомбардування тривали годинами і, хоч були невлучними (російській артилерії бракує підтримки безпілотників, тому їм дуже важко влучити по українських окопах та інших укріпленнях), здається, таки завдали значних втрат, тож оборона провалилася, коли росіяни почали атаку з двох боків (із півночі та з півдня, від залізничної станції).

> - Ходять чутки, що батальйон 79-ої десантно-штурмової бригади втратив понад 100 бійців загиблими, а 200–300 вижили, проте були шоковані та дезорієнтовані, тому їм довелося здатися…
>
> - Це вельми схоже на «типовий результат масованого артилерійського обстрілу».

26 травня ***Лиман*** було захоплено принаймні однією БТГр із підрозділів 90-ої танкової дивізії, 15-ої мотострілецької бригади, 24-ої бригади спецназу, а також БТГр сепаратистів.

Усі, хто зміг, відступили до лісу на південь від міста, а потім через Сіверський Донець, де за підтримки 95-ої десантно-штурмової бригади зводиться нова лінія оборони.

Вранці 28 травня росіяни прочісували ліси Національного парку «Святі Гори», далі на південний захід та південь, — і наввипередки заявляли, що російська армія «всього за 5 км від Слов'янська».

Сєвєродонецьк…

В ***Лимані*** пощастило, тож 27 травня росіяни спробували повторити свій трюк у ***Сєвєродонецьку***.

Після кількох годин інтенсивних артобстрілів та авіаударів — Су-25 ПКС засипали бомбами все місто, «кудись та влучить» — росіяни почали атаку з чотирьох боків. Дуже несподівано, але цього разу найбільшого успіху досягли кадировці (що служать у росгвардії), які зайшли в північну частину міста і дісталися готелю «Мир» неподалік від автостанції, — де їх було зупинено з важкими втратами, принаймні так заявили українці.

Вночі з 27 на 28 травня росіяни спробували зайти на позиції українців, надіславши спецназ «довкола» ***Сєвєродонецька***: казали, що вони напали з півночі і захопили переїзд (чи навіть «міст») до ***Лисичанська***, міст нібито підірвали, а переїзд пошкодили.

> Однак учора ввечері з'явилася інформація, що насправді вони зайшли з півдня. Здається, спеціальні сили українців контратакували, результат невідомий — а це, зазвичай, не найкращий знак.

Сьогодні вранці ***Сєвєродонецьк*** перебував під постійним тиском, ситуація всередині міста критична, проте не безнадійна: доки українці підтримують постачання гарнізону, він триматиметься.

Виступ біля ***Попасної***…

Кажуть, «кіт за двері — миші у танок», це добре видно на двох фото, знятих десь уздовж траси Т1302 між ***Попасною*** та ***Сєвєродонецьком***, 24–27 травня:

> - доки поруч не було української артилерії, росіяни розташували танки та БМП 90-ї танкової дивізії на довколишніх схилах і обстрілювали захисників, як заманеться… Та щойно українська артилерія відповіла вогнем, росіяни швидко відступили.

[Див. фото 2-3]

Разом з тим, 26–27 травня українці задіяли достатньо додаткових підрозділів зі складу 80-ої десантно-штурмової бригади, 14-ої та 57-ої механізованих бригад, щоб розпочати контратаку, і вранці 28 травня не тільки вибили росіян із ***Врубівки***, але й звільнили ***Комишуваху*** (за 5 км на північ від ***Попасної***).

Бахмут…

26–27 травня росіяни та вагнерівці почали наступ із ***Троїцького*** на захід і захопили ***Іловайськ***, за 6–7 км на схід від ***Бахмута***, і ***Відродження***, південніше.

Згодом вони атакували ***Пилипчатине***, між ***Володимирівкою*** та ***Іловайськом***, але не змогли захопити його. Здається, українці скористалися нагодою і встановили нову лінію фронту між ***Покровським***, ***Клиновим*** та ***Семигір'ям***.

Інакше кажучи:

- **наразі загострення кризи з оточенням Сєвєродонецька минуло, ситуація відносно стабільна** — окрім подій у самому ***Сєвєродонецьку***. Зостається тепер зрозуміти, що росіяни збираються робити з усіма тими танками, які притягли до ***Попасної*** за минулі 5–6 днів, і чи зможуть вони скористатися захопленням ***Лимана***.

4. ПІВДЕНЬ

Десь через місяць незначної активності (якщо не рахувати контратак 14-ої танкової бригади біля ***Волоновахи*** 16 і 23 травня, які росіянам вдалося швидко відбити артилерією та повітряними ударами) українці розпочали наступ на позиції 49-ої загальновійськової армії на північ і північний схід від ***Херсона***. Схоже, задіяні підрозділи належать до 60-ої піхотної та 63-ої механізованої бригад. Згідно з повідомленнями російських соцмереж, вони перетнули річку ***Інгулець*** у селі ***Давидів Брід***, близько 80 км на північ від ***Херсона***. Вранці 28 травня вони дісталися ***Іщенки*** та ***Брускинського***, приблизно 10 км углиб території, контрольованої 49-ою армією. Росіяни стягують сюди підкріплення та обороняються артилерією і повітряними ударами.

Зостається підсумувати:

- місце і напрям цієї атаки було легко передбачити: тим більше я здивований, що український Генштаб обрав такий план…

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 109.

Данілюк-Єрмолаєва Маріна

2022-05-29

Свіже звернення Зеленського

https://www.president.gov.ua/news/za-shastya-zhiti-svoyim-zvichajnim-zhittyam-i-prosto-gulyati-75453

Цікаве, для історії:

Зеленський звільнив начальника ***Управління СБУ у Харківській області*** Романа ***Дудіна***.

*«**Я приїхав, розібрався, звільнив** голову Служби безпеки України Харківської області за те, що **не працював на захист міста з перших днів повномасштабної війни, а думав лише про себе особисто**.*

Які мотиви – правоохоронці з'ясують».

З такими кадрами не дивно, що шмат Харківщини нагадує себе у часи Другої світової війни, а симпатичний Ізюм на 80% в руїнах. Про людські жертви військових і цивільних мовчу.

Перефразовуючи трішки Безуглу, «Іван Баканов — це ганьба».

До речі, цей ***Дудін*** — ліпший дружок ще одного кадра із СБУ ***Наумова***, який зараз ходить під справою про «державну зраду». І десь нафіг втік.

Разом хлопці робили кишенькову партію під ***Мураєва*** і ***Кернеса***. До місцевих виборів-2020.

http://m.vlasti.info/news/2578-v_harjkove_sbu_sozdala_sobstvennuju_partiju

А в лютому 2022 ***Дудід*** розповів, що Харківщина дуже гарно готова до опору окупантам. Що у харків'ян зброї овер дофіга.

https://interfax.com.ua/news/general/798883-amp.html

Повне є-баунті.

***

№ 110.

БРЕХНЯ ПРО ПІДГОТОВКУ до вторгнення

Стокоз Ігорь

2022-05-30

Знаєте, я вже втомився обурюватися подібними заявами Зеленського, Данілова, Арестовича та подібних. Я просто напишу те, що думаю про це.

1) По-перше, **коли зелені говорять що вони нібито готувалися до війни - вони брешуть**. Я все ж таки публічна особа і до 24 лютого я регулярно відвідував телеефіри, де ПОСТІЙНО спілкувався в т ч з депутатами "Слуг народу". Так от, несли вони всі тоді одне й те саме: *"Війни не буде, а всі попередження НАТО - то намагання зламати нашу економіку що бурно розвивається, і примусити нас до Мінських угод"*. Записів з подібними заявами в телеефірі - хоч залийся. Генерал ***Марченко*** підтвердив, на 25 лютого в ***Миколаєві*** не було ані взаємодії між військовими, СБУ, поліцією та місцевою владою, ані планів оборони, ані побудованих оборонних споруд.

Думаю мені заперечать подготовчими заходами ЗСУ напередодні вторгнення, такими як рекогносцировка місцевості командирами.

Відповім, за це дякувати треба не владі, а главкому Залужному. Все що робилося, робилося як раз межах його повноважень. Але не більше - на жаль.

2) По-друге, **коли влада говорить, що побудова оборонних споруд нічого б не дала, вона бреше**. Оборонні споруди армія могла побудувати і замаскірувати ще до війни - в межах військових навчань. ЗСУ окопуються і обороняються з 2014 року, якщо хто забув. Споруди помітили б росіяни? Відповідаю, є таке чудове місто Авдіївка, де система оборони постійно будується і вдосконалюється з 2014 р., де ворог чудово знає розташування наших позицій і постійно завдає по них ударів. За три місяці війни ворог не зміг зайти в міську забудову. Бо там оборона була.

Ще приклад. **За який час росіяни пройшли від кордону до Харкова? За кілька годин.** А скільки часу ЗСУ вибивають ворога назад? Три місяці. А чому? А тому що окупанти ОБОРОНЯЮТЬСЯ. Тобто оборонятися на відстані між кордоном і Харковом було можна. Але не оборонялися.

Треба розуміти, **якби були оборонні споруди біля кордону і на річці Терерів, не було б ані Бучі, ані Ірпеня**. Ворога зустрічали б на обладнаних позиціях, а не в міській забудові, як це сталося насправді. Але до війни не готувалися. Тому Буча, Ірпінь та Бородянка - в руїнах та згарищах. Разом з Мелитополем, Сумами, Черніговом, тощо.

3) По-третє, **коли влада говорить що підготовка до війни завдала б удару по економиці країни - вона бреше**. Польща наразі не має реальної загрози війни, але до війни вона готується. Бо ефемерні втрати через підготовку до війни, то ніщо порівняно зі збитками які зазанали Харків, Чернігів, Херсон, Миколаїв, Запоріжжя, тощо. Єдине чому шкодила підготовка до війни, це президентському "Великому будівництву". Воно тоді владу цікавило значно більше за безпеку України.

Все очевидно. Влада наразі має сотні тисяч людей, які поховали родичів та пережили окупацію. Людей, яким до кінця життя доведеться водити до психіатрів доньок і синів погвалтованих та покатованих окупантами. Всі ці люди питають - як все це могло статися?!

Влада намагається їм довести, що зустрічати ворога в міській забудові в умовах коли вони і їхні дити опинилися в пазурях окупантів - єдине що влада могла зробити. Так от це - брехня. Але.

Влада знає, що людей які пережили окупацію і знущання загарбників безпосередньо - меншість. Влада намагається впливати на ту частину населення, яка ворога реально не бачила. Влада намагається їх заколисувати, мовляв, влада зробила все що могла.

Чи вдасться це владі? **Побачимо** коли припиниться монотелемарафон і коли статистика знову порахує рейтинги політсил.

P.S.

Всім єднюкам і неначасникам повідомляю, що для мене вони всі автоматично дорівнюють до ЗЕботви. З усіма витікаючими. Єднаріум і неначасництво для мене завершилися в день незаконного виключення з кабельного ефіру телеканалів "Прямий", "5-й" та "Еспрессо". Незаконне невипускання Порошенка за кордон підтвердило, ніякого "єднання" нема. Є "не на часі". За путнськими лекалами.

Але **путінізм в Україні владі будувати ми не дозволимо**. Хай не мріє.

https://t.me/dragonspech

***

№ 111.

Невеликий, але досить бадьорий сьогоднішній звіт Тома Купера, вочевидь, зумовлений загрузанням російського наступу на сході й успіхами українського наступу на півдні. Сподіваємось, оце він – давно очікуваний перелом подій на нашу користь...

2022-05-31

...гаубиці приїхали.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-29-30-may-2022-f7a9554accdf

За спільний переклад дякую Anton Shygimaga

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 29-30 травня 2022

Доброго ранку всім! [Опубліковано 31.05 о 10.00 за Києвом].

Це останній день довгого та кривавого травня. Трагічно, що він стане взагалі останнім днем у житті багатьох молодих людей, яких зробили гарматним м'ясом і погнали на непотрібну війну кілька старих пердунів: ще один урок, з-поміж тих, які людство не може засвоїти вже кілька тисяч років.

1. БИТВА ЗА ДОНБАС

Лиман…

Наперекір багатьом західним оглядачам, які стверджують, що українські частини в цьому регіоні «зазнали поразки» від росіян, загалом «зламані», а їхній «дух занепав», частини ЗСУ в Лимані залишаються повними сил та готовності битися.

Замість стрімголов тікати до ***Сіверського Дінця***, вони організовано відступили на південні околиці міста – географія цього терену така, що здобути його не легше: там або густий ліс, або повністю відкрита місцевість, проте настільки пересічена, чи навіть посічена, що там легко заховається маса захисників.

Зачистка цієї території займе в росіян досить часу – насправді, дуже багато, оскільки тепер їм бракує тут військ, адже щойно вони захопили ***Лиман***, то почали забирати звідти частини й перекидати їх на ***Сєвєродонецьк***.

Сєвєродонецьк…

як вірити росіянам, то це зруйноване місто було взяте ними ще два дні тому. Та навіть ***Лисичанськ*** був на межі захоплення.

Проте, як виявилось,

- щойно вчора вагнерівці, росгвардія, сепаратисти та ще й армія рф увірвалися в північні райони міста, дійшли до готелю «Мир», автостанції, госпіталю на північному сході; їм вдалося просунутися на 2-3 вулиці вглиб до центру, а також зайти в ***Сиротине***, що є південною околицею міста. Все разом тягне на третину міста з трьох боків.

Український гарнізон, до якого входять 4-ий полк швидкого реагування, 111-та чи 115-та бригади тероборони та 17-та танкова бригада, були посилені 81-ою десантно-штурмовою бригадою. Втім, учора увечері почали з'являтися повідомлення про відступ усіх цих підрозділів через ***Сіверський Донець*** – у ***Лисичанськ***.

Залишається чекати, що там насправді відбудеться…

Попасна…

- Підрозділи рф, вагнерівців та сепаратистів на цьому напрямку видохлися.

Справа в тому, що в багатьох із зосереджених там 12-15 батальйонних груп залишилося не більш як по 200-250 осіб і до десятка бронемашин [приблизно чверть складу людей та 20% техніки – перекл.].

Генерали намагаються заставити їх атакувати під дулом пістолета – деякі, вочевидь, відмовляються, але більшість ні: вчора вони намагалися відвоювати ***Комишуваху***, де закріпилася 118-та бригада тероборони. Про наслідки не знаємо.

До речі,

про 118-ту бригаду: здається, українська тактика полягає в уведенні регулярних частин, щоб відбити атаки росіян або захопити черговий плацдарм, а потім армійські підрозділи відходять, а на їхнє місце стає тероборона. Можу видатися несправедливим до сил ТО, проте загалом ідея дуже добра – дає можливість командуванню мати під рукою певні резерви.

Бахмут…

- що ж, просто не вийде атакувати ***Бахмут***, якщо вагнерівців перекинули на ***Сєвєродонецьк***. В результаті позиції там само, де й були два дні тому – а росіяни жаліються, що наступати вкрай важко, бо весь фронт від

Комишувахи на півночі аж до ***Горлівки*** на півдні накриває шаленим вогнем артилерія, що її передало українцям НАТО. Те саме стосується й дуги під ***Попасною***.

На першому фото бачимо, що залишилося від російської 76-ої дивізії ВДВ після удару артилерії української 80-ої десантно-штурмової бригади. [До речі, це саме та «грізна» 76-та дивізія, поява якої свого часу на північ від Києва дуже непокоїла Тома Купера – перекл.]

Але не хвилюйтесь - ще більше їх на підході:

- путін стягнув усі можливі резерви до ***Сєвєродонецька*** й ***Авдіївки***. Туди прямують принаймні три БТГр та один артилерійський батальйон 58-ої загальновійськової армії з півдня, а з іншого боку – кілька поїздів, навантажених Т-72 й Т-80 [на фото 2-4]. Цікаво, що більшість з них минають Ростов-на-Дону й рухаються на Мелітополь…

Авдіївка…

- далі тримається, попри те, як важко її обстрілюють та бомбардують з повітря. Спроба росіян обійти місто з флангів, рухаючись на ***Новобахмутівку*** та ***Веселе***… що ж… далеко не зайшла. Росіяни

посилюють свою артилерію в цьому районі – ось, *наприклад [на останньому фото], – самохідний важкий міномет «тюльпан».*

2. ПІВДЕНЬ

Український «контрнаступ у Херсоні»…. гадаю, я не викрию велику таємницю, коли скажу, що мені він видається «чудовою диверсійною операцією».

Завдяки підтримці НАТО, український генштаб чудово знає, що вони атакують у саміньке місце зосередження російських військ (та усіляких їхніх «союзників») у цій частині Україні, а також чудово розуміє, що вони мають низку інших, «кращих напрямків», по яких вони могли би вдарити, також на Півдні. Менше з тим, вони атакують саме тут, та ще й мають певний початковий успіх.

Навіть попри те, що БТГр зі складу 49-ої ЗВА рф вже сягули межі своїх можливостей (адже в середньому повноцінна БТГр мала би боронити відтинок фронту завдовжки 7–8 км, а натомість, БТГр 49-ої армії розтягнуті нині на проміжках завдовжки 20–25 кілометрів), російська армія все ще має багато особового складу, а також дві завершені лінії оборонних укріплень довкола Херсона.

Третя лінія – у процесі зведення…

Менше з тим, війська української 60-ої та 63-ої бригад мають в останні два дні успіх.

- Спершу, закріпившись у Давидовому Броді, вони зімітували удавану атаку в південному напрямку, але повернули на схід та вдарили у тил по російському фронту між ***Білою Криницею*** та ***Новогригорівкою*** – і розбили його. Таким чином, зараз фронт на східному березі ***Інгульця*** не лише глибокий, але й широкий. Та все ж, подальше просування, схоже, було спинене між ***Сухим Ставком*** та ***Брускинським***.

Друга вісь атаки – в районі ***Снугрівки***.

- Навіщо вони там атакують в лоба… гадки не маю, але це не надто гарна ідея. Тож не дивно, що російський гарнізон тут ще тримається.

Та вважайте: окрім звільнення ***Давидового Броду***, ми не маємо візуальних підтверджень просування в інших напрямкам.

Разом з тим, нам відомо, що події у ***Давидовому Броді*** та біля ***Снігурівки*** нормально так попсували нерви гарнізону російської армії у ***Миколаївці***, далі на південь, та підштовхнули його до панічного відступу.

Так чи інак, я не буду здивований, якщо штаб 49-ої ЗВА наразі метушиться у пошуках усіх наявних сил для перекидання на цей напрямок – та ще й просить москву про допомогу.

Тим часом, ЗС та ПКС рф «завдає удару у відповідь» – б'ють авіацією та артилерією по майже всіх більш-менш великих селах по той бік фронту: аж від самісінького ***Посад-Покровського*** на півдні і до ***Нововоронцовки*** на півночі. Гадки не маю, «шоб шо?», але на біса тим росіянам вмикати мозок, коли вони воюють: хто ж їм заборонить марнувати свої ресурси…

***

№ 112

ТРАВЕНЬ 20222. БИТВА ЗА ДОНБАС

Даценко Володимир

2022-05-31

1. ПРОГНОЗИ АНАЛІТИКІВ

На початку травня розпочалася друга фаза війни – так звана битва за Донбас.

Росія мала на меті зробити подвійне оточення наших сил на сході в два умовні «котли» (***Сєвєродонецьк-Лисичанськ*** та ***Слов'янськ-Краматорськ***).

Для цих цілей росія зосередила близько 65-70 БТГ на початку травня:

> **- до 50 тисяч солдат, орієнтовно 700 танків, 2.000 одиниць бронетехніки, до 1.000 одиниць ствольної та реактивної артилерії).**

Це приблизно стільки ж, скільки росія кидала на захоплення Києва 24 лютого (сумський, чернігівський, київський напрямки), а по артилерії навіть більше.

Але тут ситуація виглядала суттєво більш сприятливо для рф:

> - значно коротші ланцюги постачання, відносно безпечні опорні пункти в ***Ізюмі*** і ***Куп'янську***, зачищена територія від сил спротиву.

Західні аналітики на початку битви давали орієнтовні шанси успіху росіян 50/50.

> - Більшість сходилися в тому, що всі цілі точно не будуть досягнуті, але імовірно на кінець місяця бої мали відбуватись на околицях ***Слов'янська***, ***Бахмута*** і ***Костянтинівки***. Для цього росіяни мали взяти

щонайменше ***Сєвєродонецьк***, ***Лисичанськ***, ***Лиман***, ***Барвінкове*** і ***Попасну***.

І це в принципі досить реалістичні оцінки, а не ті, які західні аналітики давали в лютому-березні.

2. ЯКА СИТУАЦІЯ ЗАРАЗ

Якщо подивитись на загальну мапу бойових дій в Україні, то лінія фронту за місяць загалом майже не змінилися. Україна поліпшила своє становище на Харківщині, росія дещо просунулася на Луганщині (захопила ***Попасну***, ***Лиман***, погіршила становище захисників ***Сєвєродонецька***).

Фактично росіяни не виконали жодного із завдань на другу фазу війни. А ця фаза перш за все передбачала наступальні дії саме рф, з подальшим переломом в бік агресора.

Для розвитку успіху в напрямку Попасної росія в середині травня довела місцеве угрупування до 10 БТГ, в тому числі 2 БТГ морської піхоти, БТГ «вагнерівців».

- Для прикладу на всю Херсонську область ворог виділив 7-8 БТГ. Тут же значно більші сили було кинуто на напрямок одного населеного пункту.

Закономірно ворог точно мав просунутись вглиб нашої території. І якщо взяти просто співвідношення сил, то задача перерізати шляхи постачання до Лисичанська мала бути точно виконаною.

Частковий успіх дійсно відбувся, але судячи із зупинки наступу в цьому напрямку ворог поніс дуже суттєві втрати, що змусило його відійти від траси Лисичанськ-Бахмут.

- Під кінець ЗСУ навіть відбили у ворога Тошківку, північніше Попасної.

В будь-якому випадку масштаб просування явно неспівставний з масштабом сил, які для цього просування були задіяні.

- При чому **для цієї атаки росія перекинула значні сили з ізюмського напрямку**.

- Якщо на початку місяця сили рф довкола Ізюму оцінювали в 27 БТГ, то на кінець місяця – 20-22 БТГ.

- До того ж росія ввела в Україну резерви з дальніх рубежів. Зокрема 11-й армійський корпус Балтійського флоту (найпівнічніший підрозділ рф).

Залучення дальніх резервів дозволило зупинити небезпечне просування наших сил на Харківщині.

Паралельно зараз відбуваються певні наступальні дії ЗСУ на Херсонщині, але масштаб і результат цих дій поки оцінювати зарано.

Проте фактично можна говорити про певний паритет сил, коли на певних напрямках ініціативу має ворог, на певних ми.

При цьому і ми і вони намагаємось максимально розпорошити сили противника. Для цього рф підтягнула 2БТГ (невідомої бойової кондиції) до Курської області і продовжує обстрілювати прикордонні населені пункти України. Ми ж, в свою чергу, б'ємо в місця найменшої концентрації сил ворога, змушуючи його перегруповуватись і відтягувати сили на Херсонську і Харківську області.

3. ПРИЧИНИ ПАРИТЕТУ СИЛ

Хоч фронт майже і не рухався в травні (порівняно з попередніми місяцями), насправді **саме зараз відбуваються найзапекліші бої**.

Масштаб бойових дій характеризує теплова карта України. Найгарячіша точка на мапі – район ***Сєвєродонецька*** і ***Лисичанська***. Ця територія прострілюється артилерією ворога з трьох сторін.

При цьому дійсно між сторонами є певний крихкий паритет сил, який досить легко порушити і стратегічної переваги ми поки що не маємо.

На це вказує той факт, що

- в середині травня ЗСУ, судячи з публічних джерел, зіштовхнулися з гострим дефіцитом артилерійських снарядів та ракет до РСЗВ.

І це відразу ж позначилося на динаміці подій: наступ на Харківщині зупинився, артилерія ворога почала діяти зухваліше і інтенсивніше, в росії знов заговорили про наступ на Київ.

Баланс сил гойднувся в бік ворога.

Потім ситуацію вдалося вирівняти поставками нових гаубиць і САУ та боєприпасами натівського калібру 155мм до них.

Росія має майже безмежні запаси боєприпасів і ракет до РСЗВ. Вона компенсує брак точності кількістю пострілів випускаючи в середньому до 20 разів більше боєприпасів ніж ми.

Перевага в артилерії дозволяє знищувати цілі міста та готувати плацдарми для наступу.

Але сама по собі артилерія міста не захоплює.

Для цього треба бронетехніка, мотопіхота, десантники. Захоплення кожної нової позиції дається росіянам важкими втратами, але і для нас відстоювати позиції під шквальним вогнем артилерії не менш болючий процес.

Саме в цьому і полягає паритет.

З цього боку перший етап війни для нас був значно ефективнішим:

- ми мали ще достатньо потужностей артилерії і РСЗВ, могли накривати колони ворога достатньо глибоко і достатньо болюче, артилерія ворога діяла здебільшого незлагоджено і ховалася далеко від лінії фронту.

Для того аби баланс став на нашу користь нам необхідні засоби враження ворога на значну відстань (принаймні до 70 км). це дозволить обстрілювати місця групування ворога в тилу, склади, змусить відступити артилерію ворога та діяти більш обережно і менш інтенсивно.

Для цього нам необхідні західні РСЗВ (MLRS). Саме тому довкола них відбувалися основні дискусії і заяви останніх тижнів.

Головне питання зараз це те коли і скільки РСЗВ нам дадуть. Поки що говорять про 20-30 в найближчі тижні і можливо більше згодом.

Цього мало, але принаймні можна буде полегшити ситуацію на одному з напрямків війни.

4. НАШІ СОЮЗНИКИ

В цей час досить чітко вималювалася позиція наших партнерів.

Зараз Захід умовно розподіляється на два табори.

1) В першому Франція, Німеччина і Італія. Вони умовно говорять про підтримку України, але паралельно просувають ідею, що тривала війна не вигідна нікому, а тому треба шукати компроміси.

2) Інший табір це Британія, Польща і країни Балтії. Вони якраз таки розуміють, що ризик умиротворення, це ризик іще однієї відкладеної війни і можливо більш масштабної і кривавої.

США поки що десь посередині, час від часу переходячи від однієї групи до іншої.

Перший табір тримається на тезах про те, що продовження війни це людські втрати і вони будуть все більшими і важчими і тому треба повернутись до перемовин і дати можливість «зберегти обличчя путіну».

Спочатку Євросоюз відверто злякався того, що після можливого захоплення України війська росії підуть далі на захід. Відчуття можливості того, що російські танки підуть на Берлін і Париж пробудило суспільство в більшості країн ЄС і воно почало вимагати від політиків дати Україні зброю.

Більшість західних ЗМІ останні два місяці активно «заспокоювало» суспільства ЄС і США. Зараз західне суспільство заспокоєне історіями про те, що російська армія незграбна і неефективна та не загрожує Заходу (чомусь західним аналітикам складно зрозуміти, що ключова причина поразок путіна це ЗСУ і далеко не гарантовано, що армії ЄС будуть такими ж відчайдушними і незламними).

Тепер війна в Україні для європейців все більше стає зовнішнім питанням, де території не такі важливі, а ідея зберегти більше життів виглядає дуже гуманістично.

Натомість Польща і країни Балтії чітко усвідомлюють, що будь-які поступки росії призведуть до того, що вже завтра агресор почне готуватись до нової війни, але на цей раз врахує свій досвід і буде більш підготовленим. Історії про економічне ослаблення рф виглядають далекими від реальності. Росія завжди знайде гроші на війну, а населення рф готове жити значно гірше заради реалізації ідеї реваншизму.

Треба усвідомлювати, що

> **- міжнародна підтримка досить хитка і з часом тези примирення будуть ставити все сильнішими.**

В Британії положення Бориса ***Джонсона*** досить нестабільне через скандал з карантинною вечіркою (так в світі ще досі існує ковід). Прихід іншого прем'єра може означати зміни риторики або і курсу вцілому.

В США положення ***Байдена*** не менш неоднозначне. Його підтримують лише 36% американців, а Трамп знову очолює рейтинги опитувань.

На жаль

> *це в розповідях Арестовича запровадження лend-лізу мало подарувати звичайному американцю відчуття гордості і повернути спогади про перемогу у Другій світовій і тільки цього лend-лізу американці і чекали останні 70 років. Але по-факту американці також пам'ятають багато*

війн на чужих землях, які нічого не дали Штатам. І спекулювати на цих спогадах значно простіше.

*Риторика **Трампа** і його прибічників будується на тому, що США має зосередитись на внутрішніх проблемах і облишити ідеї просування і захисту демократії в світі.*

***Трамп** активно критикує виділення Україні 40 млрд. дол. І в нього є істотний медіа-ресурс для просування цих ідей.*

Просто не буде і дуже багато залежить від роботи українських міжнародників.

5. КУЛЬГАВІ НАТО І ЄС

Також цього місяця **стала очевидною слабкість великих бюрократичних організацій, таких як ЄС і НАТО**.

- Один член ЄС (Угорщина) вже місяць блокує накладення нафтового ембарго.

- Один член НАТО (Туреччина) блокує вступ нових членів до безпекового альянсу – Швеції і Фінляндії. І ні ЄС, ні НАТО нічого не можуть вдіяти з єдиними незгодними в своїй зграї.

Це ***велика вада складних бюрократичних інституцій порівняно з авторитарними режимами росії і Китаю. Авторитарний режим ухвалює рішення миттєво і діє на випередження***. Західні політики намагаються наздогнати події, які уже відбулися і хоч якось вплинути на них.

Очевидно, що Угорщина може також зірвати нашу заявку на членство в ЄС, а вступ України до НАТО має іще більше перепон.

До речі в самій Угорщині уже активно просувають проросійські тези про те, що більшість земель Україні «подаровано». Як домовлятись з таким членом ЄС незрозуміло.

6. ПОЛІТИЧНІ ІГРИЩА

І в самій Україні не завжди все добре в головах політиків.

Прихильники Порошенка і оточення Зеленського продовжують грати в небезпечні ігри зведення політичних рахунків. Часто вони не усвідомлюють де інтереси їх лідерів, а де інтереси держави.

Політики не зрозуміли, що всі довоєнні політичні рейтинги і соціологічні опитування тепер не мають значення і продовжують поводити себе так, як і

раніше. Реальність така, що в майбутньому парламенті може не бути ні партії Порошенка, ні «Слуг народу». Майбутнє на стільки не визначене, що будь яка спроба відіграти якісь бонуси зараз може нічого не вартувати. Але наражає на реальну небезпеку країну.

Це не означає, що про помилки і тим більше злочини треба забувати. Ні, прийде час і всі герої будуть згадані. Але зараз будь-який необережний крок надто небезпечний.

Також я не зрозумів стратегією влади корегувати свою позицію заднім числом. В перші дні ОП відкрито говорило, що не було готове до війни, потім з'явились історії про те, що всі були готові, просто казати не хотіли. Потім заявили, що створювали меседжі швидкої і переможної війни аби підтримати суспільство…

> - Навіщо це? Чому не можна сказати правду, що всі думали, що росія блефує? Всі бачили ці карти, які публікували західні ЗМІ кілька місяців і тотальна більшість в них не вірили. Так це помилка. Це велика помилка, але краще її визнати, а ніж намагатися виправдати.

Чому не можна зізнатися, що влада сподівалася, що росія відступить, якщо понесе значні втрати? Багато хто так думав. В перші дні війни і я думав, що якщо за тиждень знищити 200 російських танків, то підрозділи рф відмовляться виконувати накази і втратять керованість. Виявляється не втратили: гинули і знову йшли і знову гинули. І так раз за разом.

Всі ми робимо помилки, але дорослі їх усвідомлюють, а інші намагаються виправдати.

7. ЩО БУДЕ В ЧЕРВНІ

Очевидно більшу частину червня ситуація умовного паритету буде зберігатись. Ми будемо мати ініціативу на одних напрямках, ворог на інших. Наша перевага – мобільність і непередбачуваність. Перевага ворога безмежні запаси боєкомплектів артилерії.

Все залежатиме від того, чи зможемо ми відсунути ворожу артилерію достатньо далеко від лінії фронту і коли.

> Тут без постачання західних РСЗВ і інших далекобійних систем не обійтися. Своїх резервів боєприпасів в України лишилося не так багато і їх майже неможливо швидко поповнювати.

Також очікуємо, що Україна матиме достатньо бронетехніки аби підготувати резервні бригади, на які вже буде покладена основна задача

контрнаступальних дій. Але скоріше за все ці дії будуть уже в липні. І чекати миттєвих проривів на 50-100 км не варто. Витіснення ворога буде обережним і поступовим. Головна задача змусити ворога тікати так само, як він тікав з Півночі. По черзі, на кожному з напрямків.

Аналітики повідомляють, що росія готує близько 30 тисяч резервних сил, які мають бути підготовлені ***до липня***.

Зараз армія рф підтримується ***за рахунок доукомплектування наявних підрозділів*** мобілізованими з рф. Тобто існуючі БТГ на 10-15 днів відводяться від лінії фронту на відпочинок і доукомплектацію новими солдатами, а потім повертаються в бій.

Недоліком цієї тактики є те, що з часом БТГ втрачає більшість умовно досвідченого складу і стає умовнобоєздатними.

До того, ж

- навіть з урахуванням наявних поповнень в російських БТГ уже накопичилася ***проблема хронічного недоукомплектування***.

В результаті

на папері росія має 10 БТГ, а за бойовою міццю вони відповідають лише 5-7 БТГ.

Цю проблему було вирішено ліквідувати нашвидкуруч створеними новими БТГ, ***кістяком яких стане резервний офіцерський склад***.

Але **це рішення явно спізніло в часі на два місяці і невідомо чи знайдуть військові частини таку кількість добровольців** (при тому, що їм паралельно треба наповнювати наявні БТГ резервними силами). До того ж це означає, що останніх кадрових офіцерів рф кинуть в бій уже в липні.

Тому

історії про те, що росія здатна воювати дуже довго – відверте перебільшення.

- Навіть підтримуючи певну чисельність БТГ з часом її комплектність і готовність будуть падати. Нові БТГ будуть незлагодженими і непідготовленими.

До того ж росія втрачає запаси своєї бронетехніки.

- Щоправда тут з’явилася інформація про те, що свої танки і бронетехніку росіянам може передати лукашенко. Білорусь має 1,5 тисячі танків (в основному Т-72, які використовують і росіяни) і близько 1,5-2 тисячі одиниць бронетхніки.

Якщо Білорусь передасть половину своєї бронетехніки, то цього вистачить на формування до 30БТГ. Можливо саме тих, які готують на липень.

- Але навіть це не врятує рф від неминучого браку броньованої техніки в перспективі 3-4 місяців, якої треба дуже багато аби вести наступальні дії.

Скоріше за все **до кінця червня армія рф дійде до розуміння, що резервів бронетехніки і боєздатності солдат достатньо лише щоб утримувати позиції**.

Напевне,

- спочатку росія здійснить останній контрнаступ на ***Херсонщині*** і, звісно, збере сили для останнього наступу на ***Донбасі***.

До цього моменту ворог намагатиметься захопити повністю ***Сєвєродонецьк*** і ***Лисичанськ*** аби зосередити всі свої сили на штурмі трикутника ***Слов’янськ-Бахмут-Краматорськ***.

Цей етап наступу можливо стане останнім.

Принаймні якщо не відбудеться чогось надзвичайного (Китай дасть зброю рф, або Захід відмовиться давати зброю нам).

Далі інтенсивність боїв буде поволі падати і контратаки України будуть ставати дедалі успішнішими і змушуватимуть ворога поволі відступати.

В цей момент росія кричатиме про перемовини, махатиме всіма червоними кнопками і тоді ми перейдемо на наступний етап війни.

Битва за Донбас скінчиться.

Почнеться спроба росії утримати захоплені території. Будь-яким шляхом: військовим, політичним або терористичним.

***

№ 113

Загребельська Агія

2022-06-01

* Концентрація Москви на захопленні Сєвєродонецька та Донбасу загалом продовжує створювати вразливі місця для Росії у життєво важливій Херсонській області України, де продовжуються контрнаступи українських військ.

Херсон є критично важливим районом, оскільки це єдина область України, де російські війська тримають позиції на західному березі Дніпра.

Якщо Росія зможе утримати сильні позиції у Херсоні після припинення бойових дій, вона опиниться у дуже сильній позиції для майбутнього вторгнення.

З іншого боку, якщо Україна поверне собі Херсон, вона опиниться у значно сильнішій позиції для захисту від майбутнього російського нападу.

Цей стратегічний розрахунок, у принципі, повинен змусити Росію виділити достатні бойові сили для утримання Херсона.

Проте натомість президент Росії Володимир Путін вирішив зосередити всі сили та ресурси, які тільки можна зібрати, у відчайдушній та кривавій спробі захопити райони східної України, які принесуть йому здебільшого символічні успіхи.

Успішні українські контрнаступи в Херсоні, що продовжуються, показують, що українські командири визнають ці реалії і використовують вразливість, яку створили рішення Путіна.

* Українське керівництво, мабуть, мудро уникло збігу з помилковою розстановкою пріоритетів Путіна.

Київ міг би направити більше резервів та ресурсів на захист Сєвєродонецька, і його нездатність зробити це викликала критику.

Зараз українські війська, очевидно, відходять із Сєвєродонецька, а не борються до кінця, що дозволило росіянам відносно швидко увійти до міста після початку повномасштабного наступу.

І рішення не спрямовувати більше ресурсів на порятунок Сєвєродонецька, і рішення відступити з нього були стратегічно обґрунтованими, хоч і болючими.

Україна має використовувати свої більш обмежені ресурси та зосередитись на відновленні критично важливої місцевості, а не на захисті території, контроль над якою не визначатиме результату війни чи умов для її відновлення.

* Розумна розстановка пріоритетів у контрнаступальних та оборонних операціях з боку України витіснила росіян майже із зони артилерійської досяжності міста Харкова та зупинила просування росіян з Ізюму – обидві ці події є важливішими досягненнями, ніж оборона Сєвєродонецька.

У цій війні керівництву України довелося зробити неймовірно складний вибір, і загалом воно зробило його правильно принаймні на рівні стратегічних пріоритетів і темпів, масштабів та амбітності своїх контрнаступів.

Саме тому Україна все ще має хороші шанси зупинити, а потім і повернути назад успіхи, яких досягає Росія нині.

* Російські війська, ймовірно, намагаються використати запаси білоруської техніки, щоб компенсувати тяжкі матеріальні втрати в Україні.

Український Генеральний штаб повідомив 31 травня, що білоруські війська перекидають танки та бойові машини піхоти зі складів у Білорусі до Росії для поповнення бойових втрат.

Цей звіт підтверджує попередні повідомлення про те, що російські війська значною мірою вичерпали власні резерви, і вказує на те, що Кремль все ще використовує свій вплив на Білорусь для використання білоруської техніки.

* Деякі проросійські мілблоггери почали фіксувати обтяжливі реалії обмеженої війни, які можуть ще більше посилити напруженість у суспільстві в Росії.

Проросійський політичний діяч та самопроголошений "народний губернатор Донецької області" Павло Губарєв заявив, що обмежена мобілізація росіян на війну розділила російське суспільство на дві групи: невелику частину, яка бере участь у війні, та "росіян мирного часу", які дистанціюються від військових дій та відчувають незручності через іноземні санкції.

Губарєв звинуватив "росіян мирного часу" в тому, що вони не розпочали збір пожертвувань на російське обладнання, критикуючи Кремль за посилення пропаганди про успіхи Росії в ході "спеціальної військової операції" в Україні.

Губарєв також звинуватив "росіян мирного часу" у уповільненні темпів ротації через страх перед призовом до армії.

Губерєв зазначив, що масова мобілізація могла б вирішити цей розкол у суспільстві, але висловив думку, що російські командири не віддадуть наказу про таку мобілізацію, щоб уникнути масової загибелі непідготовлених призовників, як це сталося, за його словами, у «днрлнр»

* Губарєв точно описує явище, яке є нормальним для обмеженої війни, яка, проте, призводить до великих втрат.

Невдоволення учасників такої війни та їхніх сімей проти тих, кого не торкнулися жахи бойових дій, може зростати навіть у професійних військах, що складаються з усіх добровольців, як це сталося у західних країнах під час війни в Іраку та Афганістані.

У Росії, чиї збройні сили значною мірою залежать від призовників та вимушено відкликаних резервістів, це невдоволення, ймовірно, буде ще більш вираженим.

Це невдоволення може підірвати моральний дух та волю до боротьби, а також схильність до добровільної військової служби.

* Наприкінці травня громадяни Росії продовжили серію нападів на російські військкомати, ймовірно, на знак протесту проти прихованої мобілізації.

Російський Telegram-канал Baza повідомив, що Федеральна служба безпеки Росії заарештувала колишнього московського художника та опозиційного діяча Іллю Фарбера за напади з коктейлями Молотова на військкомати в Удмуртії на Уралі 21 травня.

Раніше російський суд засудив Фарбера до восьми років ув'язнення у справі про хабарництво.

Ця справа викликала значну підтримку Фарбера з боку лідерів російської опозиції.

Фарбер зізнався у підпалі в суді 30 травня.

Baza також повідомила про ще два напади на вербувальні пункти в Сімферополі та Тульській області 28 травня та 31 травня відповідно.

* Російські сили дедалі більше зосереджуються просуванні до Слов'янську з південного сходу Ізюму і заходу Лиману.

* Російські сили досягають успіхів у Сєвєродонецьку та його околицях.

* Російські сили, ймовірно, сподіваються наступати на Лисичанськ із Тошківки, щоб уникнути необхідності вести бої через річку Сіверський Донець із Сєвєродонецька.

Інститут вивчення війни

***

№ 114

Хомаха Вадим

.2022-06-01

Дайджест подій в Україні та навколо України від 31 травня 2022 року.

1. Головне

1) Ситуація на Донбасі гіршає для українських військ щогодини. Окупанти мають суттєву перевагу в авіації та артилерії. І без новітньої зброї відбиватися вкрай важко.

2) Ба більше, рашисти стілять трупами свій наступ і не рахують втрат. Просто надвеликий ресурс для поповнення. Тому для нашої армі важливим є лише одне - знищення якнайбільшої кількості рашистських "денацифікаторів".

3) Якщо хуйло вже померло, або ось-ось здохне, на фронті у найкращому випадку нічого не зміниться, у найгіршому – буде ще тяжче. Так що нам своє робити. Зціпивши зуби

4) командування поки не вирішило, що робити з контрнаступом ЗСУ на Херсонщині. Але резервів у них поки вистачає. Так що незабаром на цій ділянці будут запеклі бої

5) Байден і ко прямо говорять, що не давали й не дадуть далекобійної зброї. Але її можуть дати...ну, наприклад, Велика Британія. Геть усе залежатиме від наших янголів-оборонців, які відбивають навалу на сході.

6) Про Туреччину і купівлю нею краденого українського зерна – ще та тема. Мені абсолютно не дивно. Бо Ердоган ще той торгаш.

7) Денисову звільнили "просто так". Я це говорю, попри моє особисто вкрай негативне ставлення до неї. І це вкотре свідчить про те, що лакейска кодла отямилася від страху і вже випрала штанці після наступу на Київ. І почала "плідно працювати".

Теми дайджесту:

1) Верховна Рада звільнила уповноважену з прав людини Денисову.

2) США дозволили постачання РСЗВ лише обмеженого радіуса дальності.

3) Із шостого пакета санкцій ЄС виключено ембарго на постачання нафти трубопроводом "Дружба" та заборону на купівлю росіянами європейської нерухомості

2. Війна

2-1. Фронт

• На Сумщині російські війська обстріляли з території РФ ракетами з літаків сел. Середина-Буда, зі ствольної артилерії – с. Білопілля.

• На північ від Харкова обстріляно з РСЗВ та важкої артилерії населені пункти Циркуни, Олександрівка та Слатине, у Терновому та Веселому відбито атаки окупантів, які наступали за підтримки вертольотів.

У Куп'янську російські війська відновили міст, що дає їм змогу перекидати резерви в напрямку головного удару на північний Донбас.

• Спробу наступу вздовж траси Ізюм – Слов'янськ знову відбито, окупанти відступили на вихідні позиції та відвели підрозділи для переформування.

У районі Лимана російські війська ціною великих втрат намагаються прорватися до мостів через Сіверський Донець у напрямку Сіверська та Слов'янська.

На півночі Луганщини тривають кровопролитні бої, окупантам вдалося взяти під контроль переважну частину Сєвєродонецька, загрози оточення в місті українських військ немає. За словами голови Луганської воєнної обладміністрації Гайдая, евакуація з міста та доставлення гуманітарної допомоги неможливі. На підприємстві "Азот" снарядом пошкоджено цистерну з азотною кислотою, хмара піднялася над містом, і це загрожує важким отруєнням мешканцям, що залишилися.

У напрямку Лисичанська російські війська ведуть наступ за масованої підтримки фронтової авіації. На північ від Золотого їм вдалося просунутися на кілька кілометрів.

У Донецькій області на лінії фронту змін немає, тривають атаки на північ від Авдіївки, на Піски та Мар'їнку, а також спроби обійти з півдня Велику Новосілку.

• У Запорізькій області атаки в напрямку Гуляйполя відбито.

• На ділянці фронту в Херсонській області українські війська просунулися ще на кілька кілометрів у напрямку Нової Каховки. За словами голови воєнної адміністрації Кривого Рогу Вілкула, окупанти зводять укріплення на південь

від міста та обстрілюють населені пункти в околицях Криворізької ТЕС та Апостолова.

Миколаїв знову обстріляно з РСЗВ. На Одещині протягом дня було спокійно, на берег винесло ще 2 російські морські міни.

На думку експертів американського Інституту вивчення війни (ISW), російське командування зосередило всі наявні сили для наступу на Донбасі і "проморгало" контрнаступ ЗСУ на півдні.

• Майже всі кораблі Чорноморського флоту РФ – носії ракет "Калібр" повернулися до Севастополя, імовірно, після отримання інформації про встановлення українськими ВМС на бойове чергування протикорабельних ракет.

• Міністерство оборони РФ оголосило про знайдення в казематах комбінату "Азовсталь" фургона з тілами 152 загиблих та має намір передати їх Україні для ідентифікації та поховання. В Україні в кількох вагонах-рефрижераторах зберігаються тіла вбитих окупантів, які Росія відмовляється забирати.

• Російські полонені на допитах повідомили, що перед відправленням на фронт вони підписали згоду на вбивство цивільних осіб в Україні.

• За інформацією Держспецзв’язку, окупанти остаточно відключили на Херсонщині український мобільний та стаціонарний зв’язок. Найближчим часом відновити їх не вдасться.

2-2. Тил

• Верховна Рада провалила включення до порядку денного законопроєкту про дистанційне голосування депутатів.

Витрати загального фонду держбюджету збільшено на 287 млрд грн коштом зовнішніх запозичень, з них 247 млрд буде спрямовано на потреби оборони.

Депутати звільнили уповноважену з прав людини Денисову. Підставою висловлення недовіри названо нібито "невиконання нею своїх повноважень" щодо організації гуманітарних коридорів, обміну полоненими, запобігання депортації громадян з окупованих територій, іншої правозахисної діяльності. Депутати поки не знають, яку кандидатуру буде запропоновано на цю посаду. Денисова заявила, що її було звільнено з порушенням вимог Конституції та оскаржуватиме рішення парламенту в суді. На думку низки експертів, влада не мала підстав для її звільнення, а рішення було прийнято на нараді в Офісі президента поза парламентською процедурою, оскільки комітет із прав людини не обговорював і не затверджував проєкт постанови.

Агентству з управління активами, які отримано внаслідок корупційних та інших злочинів (АРМА), дозволено купівлю ОВДП арештованими коштами.

Підтримано звернення до РНБО щодо запровадження санкцій проти патріарха Кирила та ще трьох функціонерів РПЦ терміном 10 років.

Затверджено указ президента про заснування нового свята – Дня української державності, яке відзначатиметься 28 липня, у день хрещення України – Русі. До Кодексу законів про працю внесено відповідні зміни.

• Кабмін ухвалив рішення про призначення без конкурсу керівників та членів наглядових рад стратегічно значущих держкомпаній на термін чинності режиму воєнного стану.

Начальником координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими призначено начальника Головного управління розвідки Буданова.

Затверджено умови отримання пільгового кредиту від уряду Канади на суму 1 млрд канадських доларів ($0,79 млрд), а також угоду про отримання фінансової, технічної та іншої допомоги від ЄС на суму €0,3 млрд.

Спрощено процес подання документів на усиновлення дітей.

• Мінсоцполітики повідомило про можливість подання заяв переселенцями через сервіс eDopomoga на отримання фінансової допомоги від міжнародних організацій.

• Укргазбанк надав Енергоатому кредит у розмірі 1,5 млрд грн для закупівлі у 2022 р ядерного палива в компанії Westinghouse.

Виконувач обов’язків голови Енергоатому Котін повідомив, що окупанти розмістили на Запорізькій АЕС приблизно 500 військовослужбовців. Вони використовують АЕС як воєнну базу, оскільки приміщення добре захищені, на станції зберігається відпрацьоване ядерне паливо, що запобігає її обстрілам українськими військами. Котін виключив можливість постачання електроенергії до Криму, оскільки станція працює як частина енергосистеми України. За його словами, лінії електропередач до Криму було зруйновано ще у 2015 р.

• Укрзалізниця відновила рух поїздів за маршрутом Київ – Черкаси. Потяги курсуватимуть 6 днів на тиждень, крім вівторка.

• Печерський суд Києва дозволив відкрити провадження проти колишнього прем’єр-міністра Азарова за участь у підготовці Харківських угод, які дали

змогу подовжити оренду Чорноморським флотом РФ бухти Севастополя в обмін на знижку на ціну газу.

• За повідомленням Держбюро розслідувань, суд заарештував та передав до управління АРМА українські активи російської компанії "Татнафта", зокрема, корпоративні права, нафтобази, АЗС та бензовози.

• Мінфін у вівторок на аукціоні розмістив короткотермінові воєнні ОВДП на суму 2,6 млрд грн та $15,8 млн.

3. Україна та світ

• Голова Європейської Ради Мішель повідомив, що шостий пакет санкцій буде затверджено 1 або 2 червня. До пакета включено заборону мовлення каналів "Росія 24", "ТВ Центр" та "РТР-Планета", через європейські супутники тощо. Європейським компаніям заборонено страхування танкерів, які транспортують російську нафту. За словами прем'єр-міністра Болгарії Петкова, країна отримала відтермінування нафтового ембарго до кінця 2024 р. Через позицію Кіпру з пакета було виключено заборону для громадян РФ купівлі нерухомості в країнах ЄС.

Канцлер Німеччини Шольц стверджує, що санкції, що було ухвалено, ставлять під загрозу економічний розвиток та процвітання Росії. Міністр економіки Хабек вважає, що "сила та рішучість" Європи постраждали під час суперечок навколо санкційного пакета. Він звинуватив угорського прем'єр-міністра Орбана у відстоюванні інтересів лише власної країни. За словами Хабека, компроміс підштовхує членів ЄС до того, що Європа мусить "наново винайти себе". Прем'єр-міністр Бельгії де Коро вважає, що ЄС має зупинитися після ухвалення шостого пакета, щоб оцінити його вплив на Росію.

Президент Франції Макрон не виключив ухвалення ембарго на імпорт російського газу в одному з наступних пакетів санкцій. Канцлер Австрії Нехаммер виступає категорично проти газового ембарго, оскільки низці країн ЄС бракує альтернативи постачання газу із РФ.

Низка депутатів Європарламенту розкритикували "компромісне рішення", назвали його "недостатнім", оскільки Росія отримала сигнал про можливість впливу на рішення ЄС.

МЗС України висловило задоволення ухваленням пакета, проте зазначила його половинчастість і виключення з нього постачання нафтогоном "Дружба". Міністерство закликало Раду ЄС негайно розпочати роботу над наступним, уже сьомим пакетом санкцій. Заступник голови Офісу президента Жовква

вважає санкції шостого пакета недостатніми, як і темпи їхнього ухвалення. Чиновників не влаштовує і швидкість постачання зброї. Віцепрем'єр-міністерка з євроатлантичної інтеграції Стефанишина наголосила, що затягування із запровадженням санкцій стимулює превентивний пошук Росією рішень щодо ухилення від них, а також підштовхує її до посилення атак на фронті.

• Газпром припинив постачання газу нідерландській компанії Gaz Terra за відмову платити за нього рублями. Водночас до країни постачають російський газ німецькі Uniper та RWE, які погодилися на умови Газпрому. З 1 червня зупиняються постачання газу данській компанії Ørsted, а також до Німеччини – компанії Shell Energy Europe.

Парламент Швеції ухвалив рішення про заборону видобутку на території країни вугілля, нафти та газу.

• Прем'єр-міністр Італії Драгі заявив, що майже всі великі країни Європи налаштовані проти надання Україні статусу кандидата в члени ЄС, водночас сама Італія та Єврокомісія підтримують це рішення.

• Україну відвідала президент Словаччини Чапутова. Вона підтвердила президентові Зеленському передавання Україні 8 самохідних гаубиць "Zuzana 2". Зеленський заявив, що українська влада не поспішатиме з деокупацією територій, якщо це потребуватиме десятків тисяч жертв, а дочекається постачання зброї. Він наголосив, що ситуація на Донбасі залишається вкрай тяжкою через брак озброєнь, на швидке постачання яких розраховувала Україна.

Канцлер Німеччини Шольц оголосив про "успішні" переговори з Грецією про постачання 100 бронетранспортерів Marder, які раніше планувалося передати Україні. Натомість Греція нібито має поставити Україні БМП-1 виробництва СРСР, низка яких було модернізовано. За інформацією ЗМІ, угоди про цей обмін після місяця консультацій так і не досягнуто.

Парламентська асамблея НАТО закликала країни-учасниці надати Україні більше важких озброєнь.

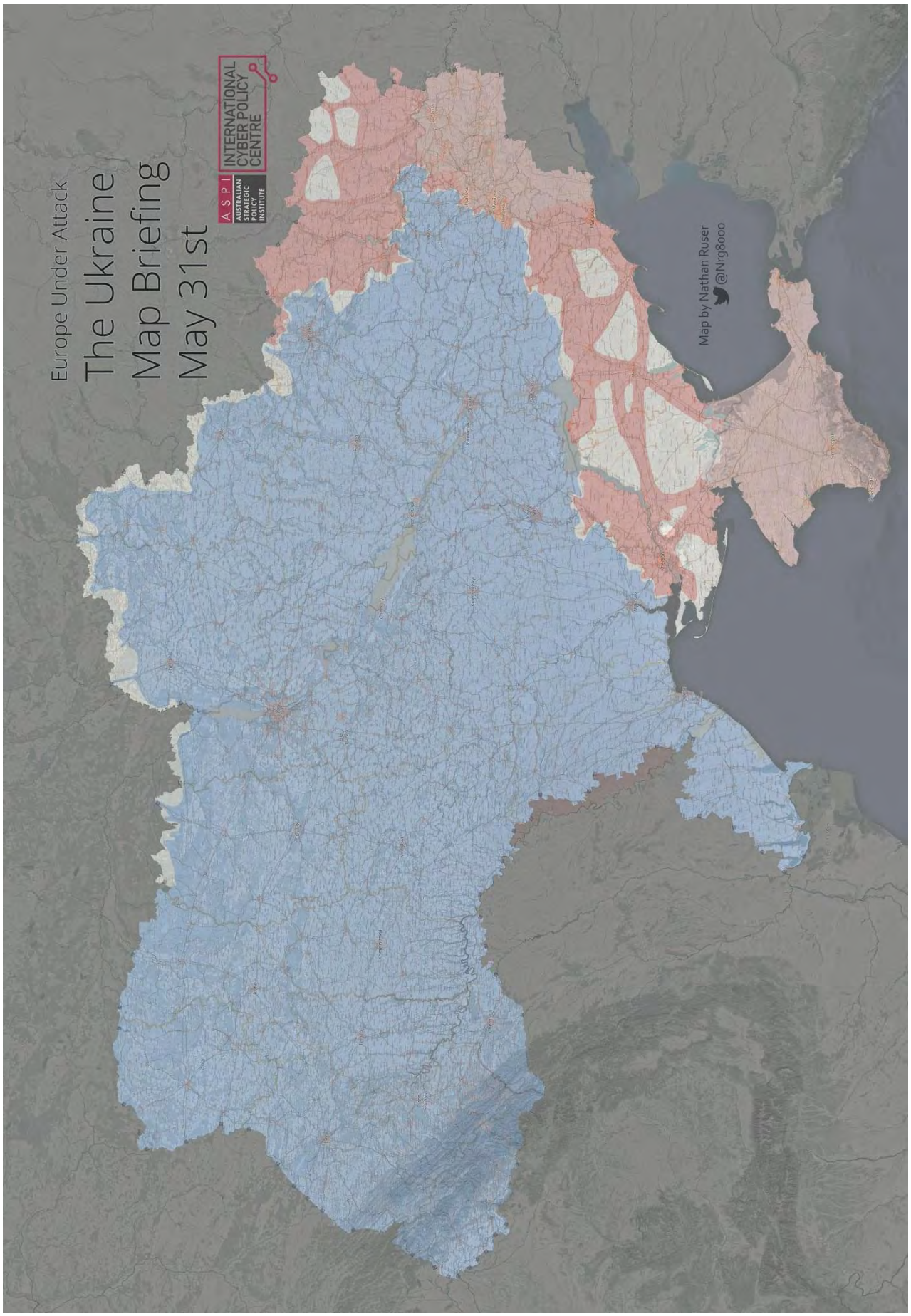
За інформацією The Wall Street Journal, до наступного пакета воєнної допомоги Україні буде додано пускові установки HIMARS, а також ракети до них із дальністю до 64 км. Представниця США при ООН Томас-Грінфілд заявила, що адміністрація Байдена від самого початку дала Росії зрозуміти, що постачатиме Україні лише оборонну зброю. The New York Times поставила під сумнів намір американської адміністрації надати допомогу Україні, яка забезпечить її перемогу у війні з Росією. Про це, за словами видання, свідчить

затягування та скорочення номенклатури постачання зброї, а також брак допомоги експорту продовольства. На думку журналістів, президент Байден побоюється провокувати Путіна на ескалацію агресії та відкрите ядерне протистояння. Подібні дії фактично підштовхують Росію до посилення економічного та політичного тиску на Захід, а Україну – до укладання невигідної угоди про перемир’я із втратою територій.

Президент Зеленський заявив, що зброя великої дальності Україні потрібна для оборони та звільнення власної території. Він наголосив, що для досягнення миру з Росією потрібна готовність її керівництва до переговорів.

• Держдепартамент США попередив російське керівництво, що санкції буде різко посилено в разі спроби легітимізувати окупацію Херсонської області.

• Глава російської Ради Федерації Матвієнко заявила, що РФ готова підписати з Україною угоду, яка нібито дасть змогу "припинити громадянську війну" в країні. За її словами, Росія нібито була готова затвердити Стамбульські

домовленості та навіть "відвела війська від Києва та Харкова", але Україні не дозволили це зробити ті, хто "здійснює над нею зовнішнє управління".

Секретар російської Ради безпеки Патрушев стверджує, що Польща вже розпочала захоплення територій заходу України, з огляду на заяву президента Дуди про те, що невдовзі кордон з Україною зникне. Чиновники Офісу президента назвали вислів Патрушева "маячнею".

• Газпром на вимогу уряду Росії оголосив про відкликання своїх цінних паперів із торгів Лондонської фондової біржі.

• Прем’єр-міністр Болгарії Пєтков запропонував експортувати українське зерно з портів поблизу Одеси – румунської Констанци та болгарської Варну. Міністр закордонних справ Кулеба повідомив, що Україна працює над створенням безпечного морського коридору для експорту пшениці за участю міжнародних партнерів, під егідою ООН. Президент Франції Макрон стверджує, що під час спілкування з Путіним запропонував йому затвердити Радою Безпеки ООН резолюцію про деблокування російським флотом порту Одеса для відновлення українського зернового експорту.

Росія швидко вивозить українське зерно до Севастополя з елеваторів Херсонської та Запорізької областей. За інформацією проєкту SeaKrime, російський балкер "Михайло Ненашев" розвантажив крадене українське зерно в сирійському порту Латакія після відмови прийняти його владою Єгипту, після чого повернувся до Севастополя і став під навантаження нової партії. Портом призначення наступного рейсу зазначено Іскендерун (Туреччина). Подібний рейс судно здійснило й у квітні – до турецького порту Деріндже.

Верховна Рада ухвалила закон про стимулювання виробництва денатурованого етилового спирту та біоетанолу з пшениці через брак вільних потужностей елеваторів для зберігання врожаю.

• Канада запровадила санкції проти чотирьох російських компаній зі сфери прямого впливу російського президента Путіна, зокрема, проти "Керівної компанії Фонду прямих інвестицій". Першою зі списку фізосіб фігурує колишня чемпіонка світу з художньої гімнастики Кабаєва, яку ЗМІ називають таємною дружиною Путіна, а також родичі олігарха Фрідмана й інші близькі до Путіна олігархи.

Російські олігархи оскаржили у Європейському суді загальної юрисдикції санкції, що оголосив проти них ЄС. Ще один фігурант списку санкцій – власник "Лукойлу" Алекперов повідомив про звільнення з посади президента компанії й заперечує свій зв’язок із нею.

• Президент Білорусі Лукашенко нагородив учасників "спецоперації зі звільнення білоруських громадян", яку нібито здійснив КДБ в Україні.

• Компанія Київстар оголосила про подовження безплатного роумінгу в 16 країнах ЄС для понад 2 млн абонентів, які в них перебувають.

4. Київ

• Київська міська воєнна адміністрація повідомила про зведення укріплень на великій відстані від столиці, щоб убезпечити її від артобстрілів у разі повторного наступу російських військ.

5. Тренди

• Радник голови Офісу президента ***Подоляк*** заявив, що телеканали "5-й", "Прямий" та "Еспресо" було відключено від цифрового мовлення позасудовою процедурою нібито через "нарцисизм" попереднього президента Порошенка. Він визнав, що канали частково транслювали інформаційний марафон, але вставляли свої новини та "нарцисичні" виступи Порошенка. Представники каналів назвали обмеження політичним переслідуванням та замахом на свободу слова. Канали вже понад 2 місяці не можуть отримати від влади пояснень, хто саме надав вказівку про відключення.

***

№ 115.

Укр рук сделало тяжелый выбор: ISW о том, почему Северодонецк не в приоритете обороны

2022-06-02

Украинское руководство избегает ошибочной расстановке приоритетов при обороне *Северодонецка*. Остановка наступления ВС РФ под *Изюмом* и вокруг *Харькова* более важно, чем город в *Луганской* области.

Об этом сообщается в отчете Института изучения войны.

Как пишут аналитики, Киев мог бы направить больше резервов и ресурсов для обороны ***Северодонецка*** и отсутствие этого вызывает критику. Вероятно, украинские силы сейчас отходят из ***Северодонецка***, а не сражаются до конца. Именно этот фактор позволят войскам РФ быстро продвигаться в городе.

Решение не выделять больше ресурсов на спасение ***Северодонецка*** и решение уйти из него — стратегически обоснованное, хотя и очень болезненное,

пишут авторы. Украина должна экономить свои ограниченные ресурсы и сосредоточиться на возвращении критической важной территории, а не на защите территорий, контроль над которой не будет определять исход войны.

Изюм и ***Харьков*** стратегически более важны

Аналитики подчеркивают, что со стратегической точкой зрения Украина правильно расставляет приоритеты в контрнаступательных и оборонительных операциях. ВСУ смогли отбросить российские войска почти за пределы досягаемости артиллерии от ***Харькова*** и остановила наступление ВС РФ из ***Изюма***. Эти две операции более важны, чем оборона ***Северодонецка***.

"Руководству Украины пришлось сделать невероятно трудный выбор в этой войне, и в целом оно сделало правильный выбор, по крайней мере, на уровне стратегических приоритетов, а также в темпах, масштабах и амбициозности своих контрнаступлений. Вот почему у Украины все еще есть хорошие шансы остановить, а затем свести на нет успехи, которые в настоящее время получает Россия", — подчеркивают в ISW.

***

№ 116

Загребельська Агія

2022-06-02

Все, що ви хотіли запитати про HIMARS, але не знали, кому вірити - говорить Пентагон*Колін Кал, заступник міністра оборони США*

1. Навчання на HIMARS - три тижні

Українці повинні знати не лише, як користуватися системами, а й, як підтримувати систему + логістика, технічне обслуговування тощо.

Одні й ті ж українці навчаються працювати та обслуговувати одночасно.

Це приблизно три тижні, щоб навчити їх користуватися системою і, можливо, кілька додаткових тижнів для супроводжувачів.

2. Удари по Росії

Чи є у вас конкретні зобов'язання, щоб вони не завдавали удару всередині Росії?

Так

3. Вчасно

За останні кілька днів росіяни зробили певний прогрес на Донбасі та навколо нього.

У них не було вирішального прориву.

А українці ведуть шалений бій.

А зараз це зосереджений артилерійський поєдинок на сході.

Ось чому ми приділяємо велику увагу забезпеченню 108 гаубиць M777 і 200 000 боєприпасів.

Більшість цих гаубиць зараз у бою, і вони дуже допомагають українцям.

Тож, я думаю, ми не бачимо, як українська оборона згинається.

Вони тримаються, але це важка боротьба.

І ми віримо, що ці додаткові можливості з'являться у відповідні терміни та дозволять українцям дуже точно орієнтуватися на типи речей, які їм потрібні для поточної боротьби.

4. А як щодо наступу

З оборонними цілями, чи означає це, що вони не можуть використовувати ХІМАРС для наступу та вигнання росіян з території, яку вони утримують?

Україна захищає свою територію, все, що вони роблять на території України, в цьому контексті є оборонним.

Офіційне запевнення полягає в тому, що вони не використовуватимуть ці системи для націлювання на російську територію.

Вони захищають – вони мають право як суверенна нація захищати свою територію.

Не вони почали цю війну, розпочали росіяни.

А росіяни в наступі.

Якщо українці витісняють їх з української території, те, що наприклад, українці нещодавно зробили поштовх до Херсона.

Якщо вони відштовхуються вздовж лінії зіткнення на Донбасі, ми будемо вважати це оборонним.

5. А кількість боєприпасів?

У Президента Володимира Зеленського на столі вже лежить план економічного відродження України – Андрій Єрмак

4 квітня 2022 року - 17:41

Українські міста почнуть відновлювати одразу після їх звільнення від російських окупантів. Уже підготовлено план економічного відродження України. Про це повідомив керівник Офісу Президента Андрій Єрмак в інтерв'ю Наталії Мосейчук на телеканалі «1+1».

«У Президента на столі вже лежить план економічного відродження. Ми не зволікаємо жодного дня, думаємо та готуємося до того, як ми можемо сьогодні почати. Я думаю, що відновлювати міста почнуть одразу після їх звільнення», – сказав Андрій Єрмак.

Він відзначив величезне єднання країни, яке спостерігається зараз: Україну вже не ділять на захід та схід чи за мовною ознакою.

«Сьогодні ми справді творимо історію – історію великої нації, великої країни», – зауважив керівник Офісу Президента.

Тому, за його словами, усі негативні явища, як-от корупція, надмірна бюрократія та роздутий державний апарат, мають залишитися в минулому. Українська економіка повинна стати людиноцентричною, а держава – гарантувати справедливість.

«Міста ми відбудуємо. Найгірше, що ми не повернемо людей, які загинули. Немає нічого дорожчого за життя людини. А все інше ми точно відбудуємо, відбудуємо швидко», – переконаний Андрій Єрмак.

Керівник Офісу Глави держави також підтримав ідею створення великого меморіалу задля вшанування всіх, кого втратила Україна у цій війні з російським окупантом.

Я не збираюся вдаватися в загальну кількість боєприпасів.

Це чотири системи, але ми надаємо їм початковий транш боєприпасів.

Для них важливо пройти навчання з системами, ознайомитися з системами.

Ми будемо в змозі швидко нарощувати додаткові боєприпаси, якщо це необхідно на полі бою.

6. Чому тільки зараз?

Першим ділом було залучити гаубиці M777 в бій, а тепер ми переводимо HIMARS.

7. А чому по території Росії не можна бити?

Ядро битви зараз знаходиться на українській території на сході.

HIMARS та керовані боєприпаси, які йдуть разом із ними, дозволять Україні досягати будь-якої цілі, яка їй потрібна для цієї боротьби на території України.

Ці системи не були б особливо корисними для ураження російського бомбардувальника, який запускає крилату ракету повітряного запуску, це все одно за сотні й сотні кілометрів.

Тому ми думаємо, що даємо їм можливості, необхідні для цього етапу бою.

8. Які наслідки, якщо українці вдарять по Росії?

Вони дали нам запевнення, що не збираються використовувати ці системи для ударів по території Росії.

І ми віримо, що українці виправдають ці запевнення.

Це конкретне запевнення дійшло до верху українського уряду, включаючи президента Зеленського.

9. Точно це допоможе українцям відбити схід?

Жодна система не переверне війну.

Це битва національної волі, у вас з кожного боку мобілізовані десятки тисяч, сотні тисяч людей.

Це важкий, важкий конфлікт, і, швидше за все, це буде конфлікт, про який ми багато разів говорили, і він розтягнеться на довгий час.

За весь хід війни росіяни не поводилися особливо добре.

Вони, звичайно, не в плані.

Вони передбачали, ви знаєте, захопити країну за кілька днів, на початку, можливо, 30 днів.

Вони далеко від плану.

Тож, виходячи із загальних очікувань щодо розвитку конфлікту, я вважаю, що українці зробили надзвичайну роботу.

І ми, звичайно, намагалися зробити свій внесок у надання їм допомоги, необхідної для захисту своєї країни разом із союзниками та партнерами.

Те, що HIMARS дозволить їм зробити, — це отримати більше протистояння.

Тож зараз, гаубиці, які ми їм надали, мають близько 30-кілометрової дальності, HIMARS мають більш ніж вдвічі більше, що дозволить їм навіть з меншою кількістю систем, більше протистояти.

І інше, що відрізняє це – надзвичайна точність.

Отже, це не те, що ви запускаєте багаторазово – незважаючи на те, що це система залпового запуску, ви насправді не хочете запускати кілька ракет одночасно.

Це точні керовані системи з розширеним діапазоном дії.

І тому для високоцінних цілей, які дозволять їм утримати частину тиску українських сил на фронті, ми вважаємо, що ці системи будуть дуже корисними.

10. Коли дасте ще?

У міру того як бойові дії продовжують змінюватися, українці приходять до нас зі своїми пріоритетами.

Ми робимо власні оцінки.

Ми завжди зіставляємо те, що потрібно українцям, з нашою оцінкою ситуації на полі бою, а також з тим, який вплив це здійснює на наші власні збройні сили, особливо коли ми беремо щось із наших власних запасів.

В міру того, як вони почнуть проходити навчання на системах HIMARS, ми продовжимо розмову з українцями про те, як виглядатиме наступний транш допомоги у сфері безпеки, і наступний транш.

І ми вдячні Конгресу за виділення значної суми, яка дозволить нам продовжувати ці транші через досить регулярні проміжки часу, залежно від змін на полі бою.

Ми надаємо цей початковий транш, який дозволить провести навчання, ознайомитись із системами, почати вводити їх у бій.

Нам також необхідно отримати інформацію від українців про те, наскільки вони корисні і як вони використовуються на полі бою.

Це дасть нам оцінку, а потім оцінку того, які додаткові системи чи можливості їм можуть знадобитися.

У нас є достатній потенціал, у нас, звичайно, є можливості для зростання, але давайте подивимося, як розвиватиметься поле бою.

11. Американці навчаються кілька місяців, українці - три тижні. Не буде факапів?

Перш за все, ми навчатимемо їх відповідно до стандартів, які необхідні для використання цих систем.

Українці знову і знову доводять, що вони надзвичайно винахідливі та швидко навчаються.

Тому ми змогли прискорити процес навчання, ґрунтуючись на тому, як швидко українці освоїли системи та змогли інтегрувати їх у свою діяльність.

Тому спеціально для цих систем та українців, які проходитимуть навчання, було розроблено спеціальний навчальний курс.

12. А ескалації не боїтеся?

Ми пам'ятаємо про ризик ескалації і все, що ми робимо у зв'язку з цим.

Президент Байден ясно дав зрозуміти: ми не маємо наміру вступати в прямий конфлікт з Росією.

Ми не зацікавлені в тому, щоб конфлікт в Україні переріс у ширший конфлікт чи переріс у третю світову війну.

Тому ми пам'ятаємо про це, але, водночас, Росія не має права вето на те, що ми посилаємо українцям.

Не українці розпочали цю війну, а росіяни.

Українці не провокували цієї війни.

Ця війна була неспровокованою.

Росіяни можуть припинити цей конфлікт у час, коли захочуть.

Якщо вони побоюються ескалації, достатньо одній людині сказати "стоп".

І вони це можуть зробити.

Тому ми пам'ятаємо про ризик ескалації, але насамперед ми зосереджені на тому, що, на нашу думку, потрібно українцям для поточної боротьби.

Не ми провокуємо Росію і не Україна провокує Росію.

Росіяни зробили це вторгнення в Україну абсолютно неспровоковано, ґрунтуючись на надуманих, значною мірою сфабрикованих претензіях до українців та запереченні того, що Україна взагалі заслуговує на існування.

Тому на Росії лежить тягар деескалації.

Вони можуть деескалировать у час, коли захочуть.

Ми розуміємо, що не хочемо робити кроків, які призведуть до розширення конфлікту.

І тому деякі гарантії, які ми просили щодо конкретних систем, враховують це, не бажаючи, щоб ці системи використовувалися для нападу на російську територію.

Але ж українці захищають свою землю, свою територію від неспровокованого агресора.

Вони мають право захищати цю землю.

13. Яка різниця між 40 та 170 миль, якщо все одно не стрілятимуть по російській території?

У нас було листування із цього приводу.

І коли ми розглядали цілі, які вони хотіли вразити на українській території, а також забезпечити додаткове протистояння.

Ми думали, що HIMARS зі снарядами GMLRS.

Ці керовані снаряди великої дальності з радіусом дії близько 70 кілометрів можуть точно вразити будь-яку мету, яка їм потрібна.

Тому ми зупинилися на HIMARS зі снарядами GMLRS як у відповідному снаряді в даний час.

Ми не вважаємо, що їм потрібні системи з дальністю стрілянини в сотні та сотні кілометрів для поточних бойових дій.

14. Яка мета надання саме цієї зброї - посадити росіян за стіл переговорів?

Президент досить чітко висловився про це сьогодні, на сьогодні New York Times.

Тому я закликаю всіх вас, навіть якщо ви з конкуруючої медіа-інституції прочитати сьогоднішню ***статтю в "Нью-Йорк Таймс"***.

Насамперед, українці вирішать, як виглядає успіх.

Але ми всі зацікавлені, весь вільний світ зацікавлений у тому, щоби Україна вижила як суверенна територіальна демократична країна.

Це напад на Україну, але це також напад на міжнародний порядок, що ґрунтується на правилах.

Важливо, щоби суверенна незалежна демократична Україна вижила.

Важливо, щоб Росія заплатила ціну, яка перевищує вигоди, які вона отримала від цього акта агресії.

Не лише тому, що агресія має бути покарана, а й тому, що ми не хочемо, щоби Володимир Путін зробив це знову.

І ми не хочемо, щоб інші потенційні агресори зробили урок, що агресія не зустрінеться значними витратами.

Військовий компонент є частиною цього.

Очевидно, що це дуже важлива частина, яка дозволяє Україні захищати свою суверенну територію та зберігати свою незалежність.

Але це не єдине, що ми робимо.

Вочевидь, що робляться масштабні дипломатичні зусилля щодо дипломатичної ізоляції Росії, запровадження нищівних економічних санкцій, запровадження контролю над експортом технологій, що дуже утруднить Росії відновлення збройних сил, які швидко скорочуються у цьому конфлікті.

Таким чином, ми нав'язуємо Росії значні витрати, не тому, що ми відчуваємо неприязнь до Росії або російського народу, а тому, що це був акт непровокованої агресії, і за це треба платити.

Але щодо кінцевого результату, подивимося.

Ви знаєте, українці самі визначать, як виглядає успіх, і наше завдання – дати їм можливість досягти успіху на полі бою та зайняти вигідну позицію за столом переговорів.

Колін Кал, заступник міністра оборони США

***

№ 117.

Зегребельська Агія

202206-02

Брифінг Держдепу, Нед Прайс

1. Херсон, Україна

У міру наближення сотого дня війни Росії проти України ми, як і раніше, стурбовані кроками, які робить Росія у спробі інституціоналізувати контроль над суверенною українською територією, особливо на Херсонщині.

Кремль, ймовірно, зважує кілька підходів:

- від визнання так званої "народної республіки", як Росія насильно зробила у Донецьку та Луганську,

- до спроб анексії, як Росія зробила у Криму.

Це передбачувана частина російського сценарію, тому ми продовжуємо бити на сполох, особливо після одностороннього указу президента Росії Путіна про прискорену видачу російських паспортів громадянам України.

Росія використала подібну тактику в Донецьку та Луганську у 2019 році.

У Херсоні, зокрема, за численними повідомленнями, російські сили насильно усунули законних представників українського уряду та поставили незаконних проросійських довірених осіб.

Одного із таких довірених осіб, "губернатора", було встановлено у квітні.

У травні інший проросійський представник, "чиновник", публічно заявив про намір звернутися до Росії із проханням включити Херсонську область до складу України до кінця року.

За численними даними, Росія також змусила жителів Херсона прийняти російський рубль замість законної української валюти.

Станом на кінець квітня Росія, ймовірно, контролювала не менше 25 радіомовних вишок на українських територіях, що під контролем російських військових, у тому числі на Херсонщині, і транслювала проросійські медіаканали, ймовірно, щоб послабити антиросійські настрої та опір населення.

Цього місяця російські офіційні особи брали участь візити до Херсона, включаючи візит заступника прем'єр-міністра Росії в середині травня, під час якого він публічно заявив, що Москва вважає, що Херсон займає "гідне місце в нашій російській родині".

Потім була поїздка голови російської правлячої партії "Єдина Росія", який заявив, що Росія залишиться в Херсоні "назавжди".

Кремль також заявив, що може спробувати провести фіктивний референдум про створення в Херсоні "народної республіки", хоча для цього він не має ні народної, ні юридичної легітимності.

До подальшого вторгнення Росії в Україну лише близько 20% жителів Херсона заявили, що відносяться до Росії тепло, але після вторгнення ця підтримка, ймовірно, погіршилася.

Росії майже, напевно, не вдається домогтися легітимності маріонеткових урядів на недавно захоплених територіях в Україні, оскільки протести продовжуються, а жителі відмовляються співпрацювати.

Початкові цілі Росії щодо контролю над великими територіями України виявилися нічим іншим, як повним провалом.

Ймовірно, Кремль вважає, що насильницьке утримання Херсона забезпечить Росії сухопутний міст у Крим, а також дозволить здобути так звану перемогу у

спробі виправдати Росію – перед російською внутрішньою аудиторією тисячі життів, які знищила обрана Путіним війна.

Ми будемо продовжувати привертати увагу до територіальних задумів Росії в Україні, а також до її агресії, що триває, так само як і притягати до відповідальності тих, хто їй сприяє, у тому числі за допомогою додаткових каральних економічних заходів.

Ми також повинні продовжувати зміцнювати здатність України захищати себе перед жорстокістю Кремля.

Про все це ми розповімо найближчими днями.

• **На початку травня посол Карпентер сказав, що цей фіктивний референдум, або спроба приєднати Донбас до Росії, відбудеться у середині травня. Чи є у вас якісь дані, чому цього досі не сталося?**

Ми не стверджуємо, що він остаточно проведе там референдум.

Є й інші варіанти, які можуть розглядатись, включаючи створення так званої Херсонської народної республіки, незважаючи на відсутність будь-якої легітимності чи народного мандату для цього.

Я не можу говорити про те, чому росіяне зробили або не зробили певних кроків, крім того, що вони були змушені адаптуватися, і в деяких випадках вони змінили свої плани внаслідок того, що Сполучені Штати та наші партнери та союзники по всьому світу звернули увагу на нашу стурбованість.

Чи сталося це в даному випадку, я не можу сказати, але я можу сказати, що ми, як і раніше, стурбовані тим, що російський уряд зробить певні кроки - чи то референдум, чи то проголошення так званої народної республіки, чи то інший засіб нав'язати волю Кремля для мешканців Херсонської області.

2. Україна

• **З початку вторгнення 24 лютого, ми надали нашим українським партнерам близько $3,8 млрд. допомоги в галузі безпеки, що становить понад $4 млрд. за час роботи цієї адміністрації.**

І тепер, коли ми маємо значні додаткові фінансові ресурси для допомоги у сфері безпеки, ви скоро почуєте від нас про додаткову допомогу, оскільки ці розмови з вищим керівництвом українського уряду продовжуються.

Блінкен нещодавно говорив з Кулебою.

Часто під час цих телефонних розмов є оцінка потреб України у безпеці.

Кулеба часто передає останні вимоги та потреби наших українських партнерів.

Ми, у свою чергу, визначаємо, що є в наших запасах, що можуть мати у своїх запасах наші союзники та партнери по всьому світу, і як разом ми можемо працювати, щоб полегшити надання систем озброєння, які необхідні та доречні на українському полі бою.

Остін бере участь у роботі контактної групи, яку Пентагон створив разом із багатьма нашими партнерами, щоб допомогти у цьому.

• Чи змінює стратегія, якої дотримуються росіяни щодо території, ваш розрахунок того, яку зброю давати українцям чи це більше тактичне та стратегічне питання?

Нашу оцінку потреб України змінило кілька речей.

По-перше, це перебіг цього конфлікту.

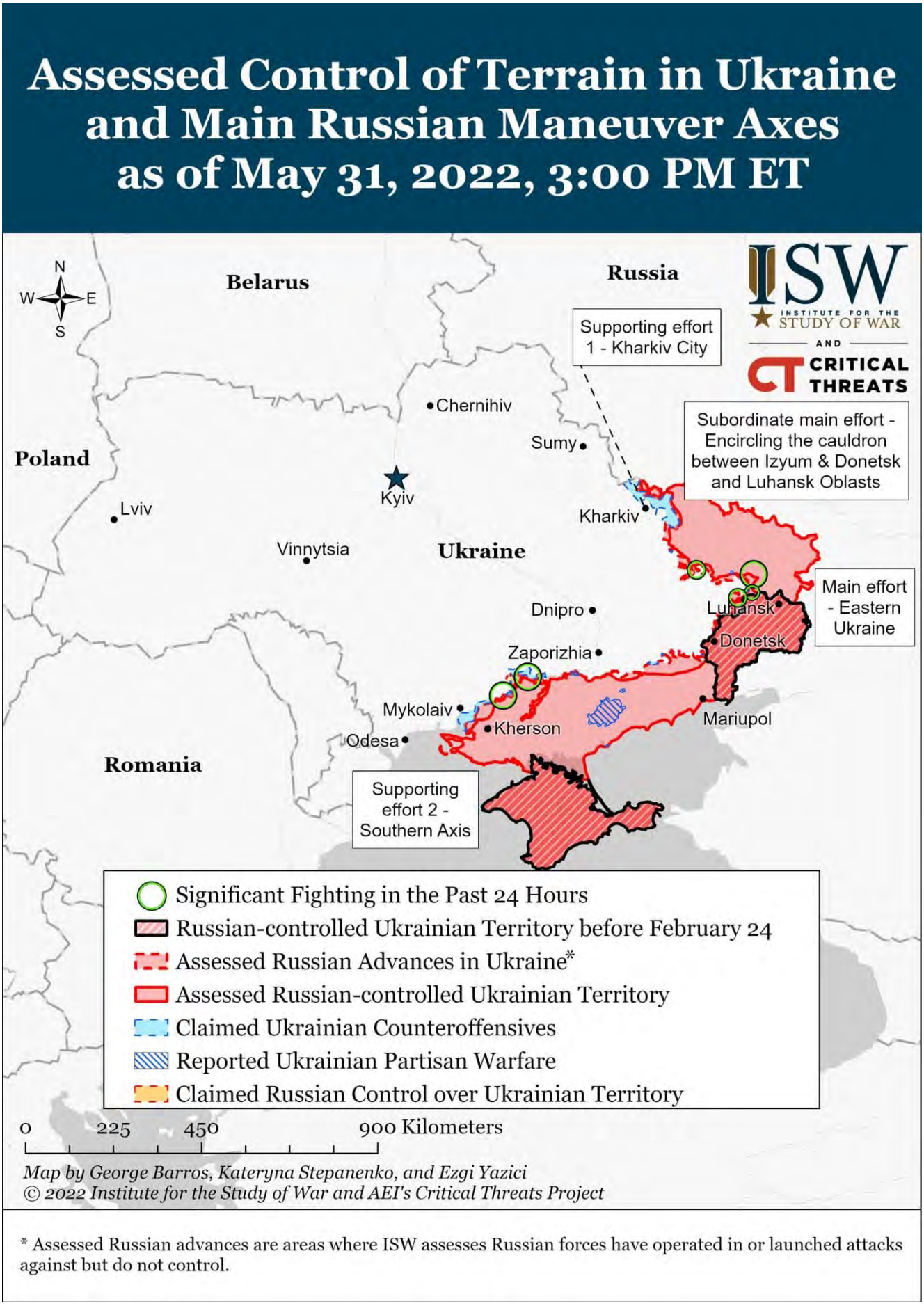
У перші дні ми і наші українські партнери насамперед, звісно, були зосереджені на битві за Київ, яку вони зрештою виграли.

У ході цієї фази війни велика увага приділялася протитанковим та протиповітряним системам, які зрештою допомогли їм вийти переможцями із битви за Київ.

В міру усунення конфлікту на схід і на південь, ми змінили нашу оцінку; та потреби, які висунули наші українські партнери, також змінилися.

Так, останніми тижнями їх головним пріоритетом стало перекидання артилерійських систем та боєприпасів до лінії фронту.

Протягом двох останніх президентських скорочень було поставлено 108 гаубичних артилерійських систем.

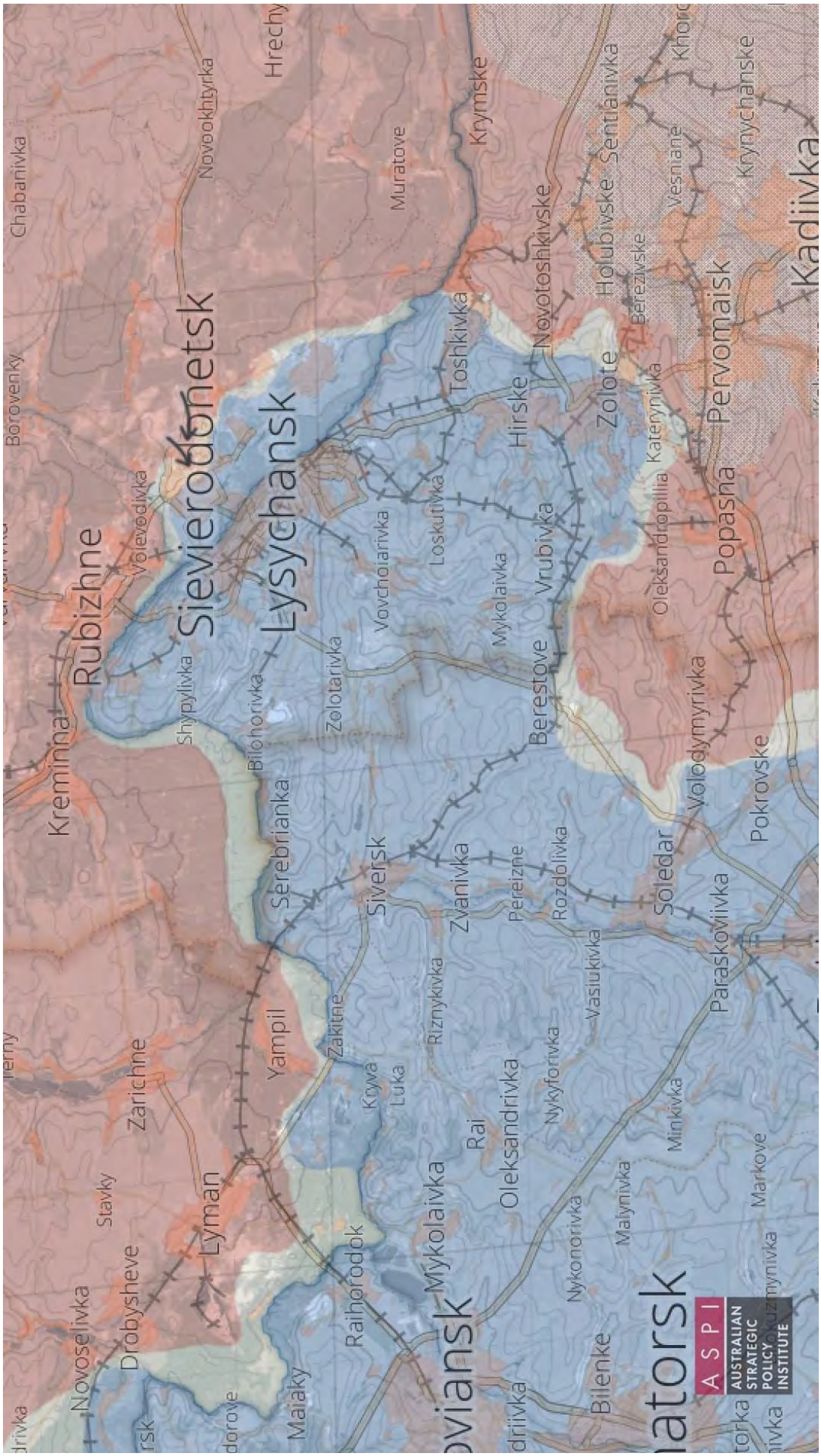
У ході цієї фази конфлікту ці системи вже застосовуються на місцях.

Отже, все це говорить про те, що в міру зміни тактики Росії на полі бою змінювалися і потреби наших українських партнерів, і ми та наші партнери адаптувалися до реалій місцевості та надали їм саме те, що їм потрібне для ефективної роботи .

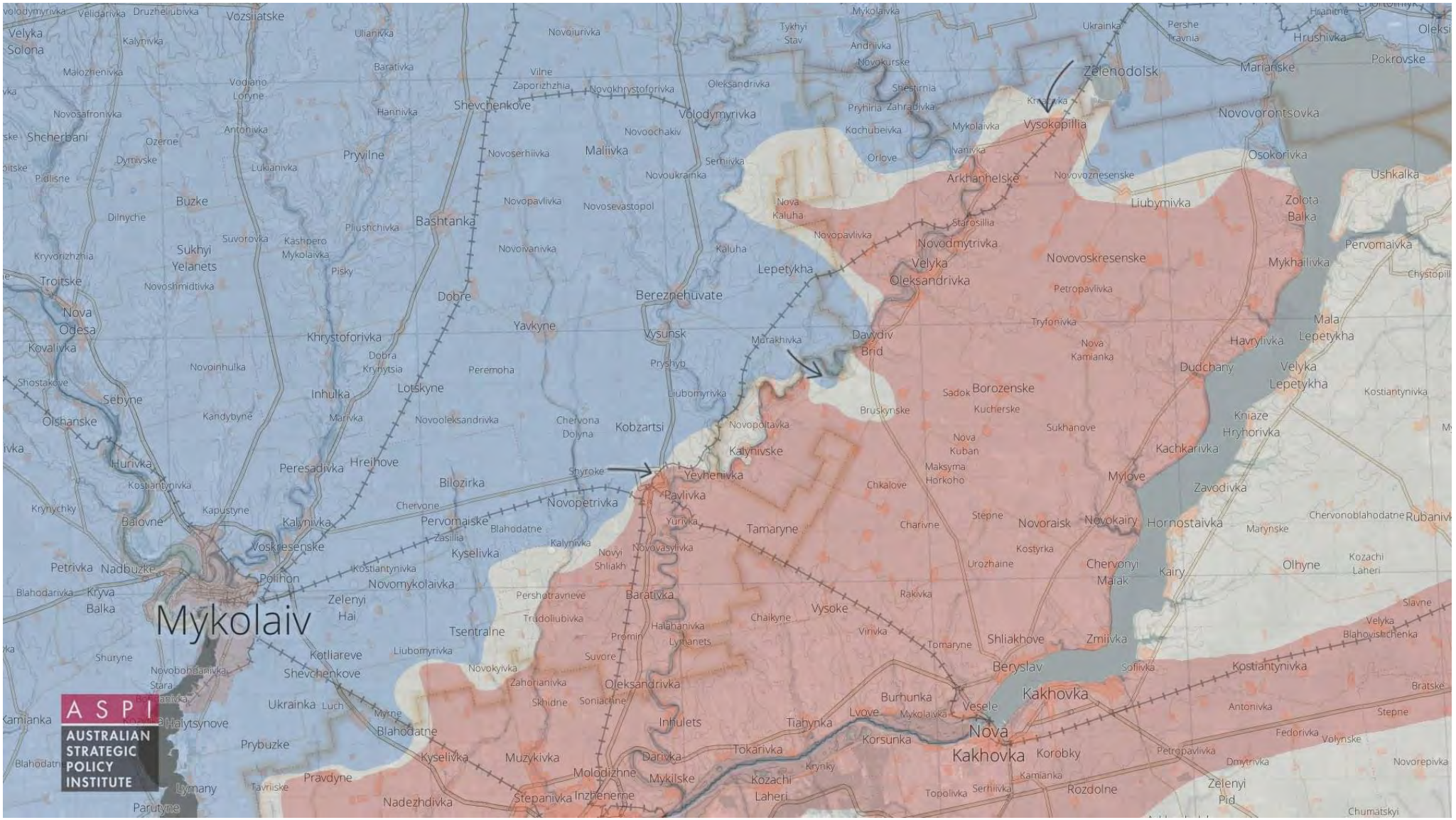
• **Конфлікт не тільки змістився на схід та південь, але в останні дні та тижні Росія, схоже, все більше і більше просувається на Донбасі. Чи вважаєте Ви, що те, про що Ви оголосите найближчим часом, здатне допомогти українцям змінити цю динаміку на полі бою?**

Ні для кого не секрет, що росіяни мають значну вогневу міць.

Ми весь час чітко розуміли, що навіть коли наші українські партнери продемонстрували чудову ефективність, яка багато в чому була досягнута завдяки їхній самовідданості та мужності, хоробрості та завзятості, і, звичайно, допомоги у забезпеченні безпеки, яку надали США та наші партнери по всьому світу, вони будуть зустрінуті агресивною силою, яку росіяни продовжують розміщувати на суверенній українській території, яку

російські сили продовжують наносити із землі, з повітря, з неба та навіть із моря.

Mykolaiv
Zelenodolsk
Vysokopillia
Kakhovka
Nova Kakhovka
Beryslav
Kherson
Velyka Oleksandrivka
Dudchany
Borozenske
Novovoskresenske
Novodmytrivka
Arkhanhelske
Liubymivka
Bashtanka
Shevchenkove
Volodymyrivka
Maliivka
Pryvilne
Vysunsk
Bereznehuvate
Lepetykha
Kobzartsi
Kalynivske
Yevhenivka
Ravlivka
Novopetrivka
Tamaryne
Inhulka
Inhulets
Tsentralne
Oleksandrivka
Kyselivka
Muzykivka
Tokarivka
Korsunka
Tiahynka
Vysoke
Shliakhove
Zmiivka
Chervonyi Maiak
Novoraisk
Novokairy
Hornostaivka
Kachkarivka
Mylove
Zavodivka
Olhyne
Kairy
Rozdolne
Mykilske
Molodizhne
Stepaniivka
Inzhenerne
Nadezhdivka
Pravdyne
Prybuzke
Halytsynove
Ukrainka
Kotliareve
Shevchenkove
Polihon
Voskresenske
Petrivka
Nadbuzke
Balovne
Olshanske
Sebyne
Shostakove
Hurivka
Peresadivka
Hreihove
Bilozirka
Pervomaiske
Kalynivka
Novomykolaivka
Zelenyi Hai
Kostiantynivka
Inhulka
Lotskyne
Khrystoforivka
Yavkyne
Dobre
Novopavlivka
Novosevastopol
Novoukrainka
Novoserhiivka
Novoochakiv
Novovorontsovka
Osokorivka
Ushkalka
Zolota Balka
Pervomaivka
Mykhailivka
Velyka Lepetykha
Mala Lepetykha
Havrylivka
Nova Kamianka
Tryfonivka
Petropavlivka
Novovoskresenske
Starosillia
Nova Kaluha
Kaluha
Lepetykha
Dawydiv Brid
Murakhivka
Pryshyb
Liubomyrivka
Sadok
Borozenske
Kucherske
Bruskynske
Sukhanove
Nova Kuban
Maksyma Horkoho
Chkalove
Stepne
Charivne
Yurivka
Kostyrka
Urozhaine
Rakivka
Chaikyne
Virivka
Tomaryne
Lvove
Mykolaivka
Burhunka
Vesele
Korobky
Kamianka
Topolivka
Serhiivka
Zelenyi Pid
Dmytrivka
Petropavlivka
Fedorivka
Volynske
Antonivka
Stepne
Bratske
Kostiantynivka
Velyka Blahovishchenka
Slavne
Sofiivka
Zelenyi Hai
Trudoliubivka
Halahanivka
Lymanets
Promin
Suvore
Novokyivka
Zahorianivka
Oleksandrivka
Skhidne
Soniachne
Myrne
Luch
Blahodatne
Kyselivka
Tavriiske
Lymany
Parutyne
Pershotravneve
Barativka
Zasillia
Kalynivka
Novyi Shliakh
Novovasylivka
Kostiantynivka
Chervone
Blahodatne
Yurivka
Shyroke
Chervone Dolyna
Novooleksandrivka
Marivka
Kandybyne
Novoinhulka
Peremoha
Dobra Krynytsia
Pryshyb
Khrystoforivka
Novopavlivka
Novoivanivka
Pliushchivka
Kashpero Mykolaivka
Pisky
Suvorovka
Sukhyi Yelanets
Troitske
Novoshmidtivka
Kryvorizhzhia
Dilnyche
Buzke
Pidlisne
Dyrnivske
Lukianivka
Antonivka
Ozerne
Shcherbani
Novosafronivka
Vodiane Loryne
Barativka
Ulianivka
Velyka Solona
Velidarivka
Druzhelubivka
Vozsiiatske
Malozhenivka
Kalynivka
Novoiurivka
Vilne Zaporizhzhia
Novokhrystoforivka
Oleksandrivka
Hannivka
Tykhyi Stav
Mykolaivka
Andriivka
Novokurske
Shestirnia
Pryhiria
Zahradivka
Kochubeivka
Mykolaivka
Ivanivka
Orlove
Serhiivka
Ukrainka
Pershe Travnia
Hrushivka
Marianske
Pokrovske
Oleksi
Kryvyi Rih
Chervonoblahodatne
Rubanivk
Marynske
Kozachi Laheri
Slavne
Velyka Blahovishchenka
Bratske
Antonivka
Stepne
Fedorivka
Volynske
Novorepivka
Chumatskyi
Kozachi Laheri
Inzhenerne
Darivka
Krynky
Kamianka
Serhiivka
Rozdolne
Zelenyi Pid
Burhunka
Vesele
Mykolaivka
Lvove
Tiahynka
Korsunka
Tokarivka
Korobky
Petropavlivka
Dmytrivka
Novorepivka
Chumatskyi
Kozachi Laheri
Inzhenerne
Darivka
Krynky
Kamianka
Serhiivka
Rozdolne
Zelenyi Pid
Burhunka
Vesele
Mykolaivka
Lvove
Tiahynka
Korsunka
Tokarivka
Korobky
Petropavlivka
Dmytrivka
Novorepivka
Chumatskyi
ASPI
AUSTRALIAN STRATEGIC POLICY INSTITUTE

І тому ніхто не має ілюзій щодо того, що хід війни, траєкторія українського успіху будуть ідеально лінійними.

Але в чому ми впевнені, то це в тому, що наші українські партнери продовжуватимуть мати все необхідне для ефективного захисту від російської агресії.

І ми, як і раніше, впевнені в найголовнішому, а саме в тому, що коли все закінчиться, Україна залишиться демократичною, незалежною, суверенною та процвітаючою країною.

І Сполучені Штати продовжуватимуть співпрацювати з нашими українськими партнерами на кожному етапі цього конфлікту.

Характер цього партнерства змінюватиметься в міру того, як ми надаватимемо їм саме те, що їм необхідно для ефективної роботи.

Ми вже змінилися з огляду на тактичні реалії на полі бою.

У мене є відчуття, що ми продовжуватимемо, і я впевнений, що ми продовжуватимемо бути спритними у міру просування вперед.

• Вони просили зброю далекого радіусу дії, і президент у вихідні сказав, що Вашингтон не хоче посилати їм системи, які можуть вразити Росію всередині. Але насправді вони мають кілька систем, здатних вразити Росію. Чи не могли б ви прояснити, якою є політика США в цьому питанні? Де ви проводите межу?

Ми продовжуємо розглядати низку систем, які потенційно можуть бути ефективними на полі бою для наших українських партнерів, але президент сказав, що ми не надсилатимемо ракети далекого радіусу дії для використання за межами поля бою в Україні.

Суть полягає в наступному:

Саме Росія напала та нападає на Україну.

Саме розпочала цю війну.

Саме російські війська перебувають на суверенній українській території.

І саме цим силам наші українські партнери дають відсіч.

Для наших українських партнерів це не є агресивною битвою.

Для них це самооборона.

Йдеться про збереження їхньої країни, їхньої свободи, їхньої демократії, їхнього процвітання та незалежності.

І тому кожен елемент нашої допомоги у сфері безпеки спрямований на досягнення цієї мети, а це мета самооборони; це мета, багато в чому, самозбереження наших українських партнерів.

Тому не секрет, що в міру того, як динаміка бою змінювалася, ми також змінили тип допомоги в галузі безпеки, яку надаємо, значною мірою тому, що вони попросили нас надати різні системи, які будуть більш ефективними у таких місцях, як Донбас, де битва та боротьба сильно відрізняються від того, з чим вони зіткнулися під час битви за Київ.

• **Вся ідея самооборони може бути досить суб'єктивною, і тому чи є у вас чіткі критерії чи орієнтири для українців, де і на яких етапах ці системи, які ви надсилаєте, можуть бути використані чи повинні бути використані, чи не повинні бути використані?**

Немає нічого

• **Ви, хлопці, вступаєте, як би, в сіру зону?**

Немає нічого суб'єктивного чи навіть сірого у тому, що російські сили перебувають на суверенній українській території, ведуть прицільний вогонь, вбивають українських захисників, а також цивільних осіб – чоловіків, жінок та дітей.

У цьому нічого суб'єктивного.

Те, що ми надаємо нашим українським партнерам, що ми їм надали і що ми продовжуватимемо надавати, спрямоване на те, щоб допомогти їм захистити свою країну, захистити свою свободу, свою незалежність та свою демократію.

• Схоже, між деякими західноєвропейськими країнами, такими як Франція та Німеччина, і Вашингтоном та Великобританією зростають розбіжності щодо

довгострокових цілей війни. Перша група, схоже, вважає, що озброєння України такою тяжкою зброєю може затягнути війну і, можливо, не варто повністю антагонізувати Росію. Якою є реакція США на такі міркування? І після трьох місяців і тижнів ви повністю вірите, що Україна на 100% здатна виграти цю війну, і ви збираєтеся підтримувати їх стільки, скільки захочете? Це пов'язано з усіма дебатами про потенційні територіальні поступки, які розпочалися минулого тижня.

Багато «хвалебних» промов було написано передчасно, коли йшлося про єдність міжнародної спільноти на підтримку України.

Ми чули це до вторгнення Росії до України 24 лютого; з того часу ми чуємо це з регулярною періодичністю.

На кожному кроці альянс і система партнерських відносин, у формуванні яких Сполучені Штати були незамінні протягом місяців, що передували вторгненню Росії в Україну, а також з перших днів роботи цієї адміністрації, вони спростували ці очікування.

І я не здивований, що ми продовжуємо знову чути ці «вихваляння», але я впевнений і знаю, що вони передчасні.

Ми об'єднані з нашими союзниками та партнерами - у цьому випадку з нашими союзниками по НАТО, з ще приблизно 30 союзниками та партнерами на чотирьох континентах, які об'єдналися для надання допомоги у забезпеченні безпеки наших українських партнерів, а також для того, щоб закликати Росію до відповіді.

І ми єдині з цією метою.

Ми хочемо бачити – і ми впевнені, що побачимо – Україну, яка залишатиметься, коли все буде сказано та зроблено, демократичною, незалежною, суверенною та процвітаючою.

Це наша ціль.

Ми продовжуватимемо надавати нашим українським партнерам саме те, що їм необхідне для ефективного ведення цієї кампанії самооборони.

Мені важко зрозуміти аргумент про те, що це може викликати ворожнечу з Росією, хоча, повторюся, саме Росія розпочала цю війну.

Саме Росія знаходиться на суверенній українській території.

Саме Росія обрушує ракети, снаряди, шрапнель та кулі на українських захисників, а також на безневинних цивільних осіб.

Тому аргумент про те, що Росію можна якось роздратувати, не здається переконливим.

Крім того, є одна країна, яка має у своїх руках можливість побачити кінець цієї війни завтра, і це також Росія.

Як і коли закінчиться ця війна вирішуватиме український уряд.

Український уряд, як і ми, чітко заявив, що війну необхідно завершити дипломатичним шляхом, через діалог, через взаємодію.

Ми вважаємо, що Росія ще не досягла того рівня, коли вона готова до сумлінної та конструктивної взаємодії у досягненні мети, яка має бути поставлена.

Це насамперед зниження рівня насильства і, зрештою, припинення цієї війни.

Тому, тим часом, ми збираємось продовжувати підтримувати наших українських партнерів, у тому числі допомогою в галузі безпеки, щоб вони продовжували виконувати місію із захисту своєї країни, своєї свободи, своєї демократії, так само як ми продовжуємо притягувати Росію до відповідальності, у тому числі за допомогою фінансових санкцій, експортного контролю та інших заходів.

• **Коли ви продовжуєте говорити про всі ці країни на чотирьох континентах, ви вважаєте Австралію континентом, а не частиною Азії, вірно?**

Так.

• Отже, коли ви говорите про Азію - ймовірно, це Північна Америка, Європа, Азія та Австралія. Які азіатські країни справді постачають зброю? Чи ви

говорите про те, що деякі з них, наприклад, Японія та Південна Корея, запровадили санкції?

Є широка коаліція країн, які об'єдналися, щоб надати допомогу у забезпеченні безпеки та закликати Росію до відповіді.

Я залишу на розсуд окремих країн обговорення їхнього внеску.

Але, безперечно, кілька наших азіатських союзників були активними учасниками цієї кампанії.

• Що ви й ті, хто в коаліції, готові дати росіянам в обмін? Ви б, скажімо, зобов'язалися, що Україна ніколи не зможе стати членом НАТО, що ви розглянете російські пункти, що викликають занепокоєння, вимоги безпеки або щось ще, які були висунуті в грудні, і всі ці речі?

Це питання, яке може ґрунтуватися на помилковій передумові.

Я не думаю, що ми повинні відповідати на питання, що країна, яка веде війну на свій вибір, війну агресії, непотрібну війну, має отримати в обмін на ведення цієї війни.

• Ви кажете, що Росія має закінчити війну, а потім ми зможемо поговорити про інші питання, якщо вони є. Ви це маєте на увазі?

Я не це мав на увазі.

Я хотів сказати, що це має бути завершено.

Це може статися лише через діалог та дипломатію.

Отже, потрібний дипломатичний процес.

За нашою оцінкою, Росія зараз не схильна до діалогу та дипломатії, які могли б у найближчій перспективі призвести до зниження рівня насильства та припинення цієї війни.

Саме тому ми використовуємо наявні у нашому розпорядженні інструменти - включаючи нашу допомогу у сфері безпеки, включаючи нашу ширшу підтримку українського уряду та українського народу, а також заходи, які ми маємо з іншого боку, щоб закликати Росію до відповіді – щоб змінити цю

динаміку, змінити розрахунки Москви, спонукати її сісти за стіл переговорів, щоб разом із нашими українськими партнерами вони могли визначити, як найкраще намітити шлях, що веде до зниження насильства і, зрештою, до припинення цієї війни.

• Медведєв усі вихідні говорив, що якщо будь-яке з наших міст зазнає нападу, сили російської армії завдадуть удару у відповідь, не тільки по Києву, але і по, цитую, "центрам ухвалення злочинних рішень". Чи вважаєте ви Москву кримінальним центром прийняття рішень, враховуючи той факт, що Росія вже 100 днів завдає ударів по українським містам? І по-друге, чому ви не визнаєте право України на удар у відповідь? Адже дуже багато аналітиків, військових експертів вважають, що володіння Україною цією зброєю насправді допоможе їй у боротьбі з Росією, а не в обороні.

Я не знаю, щоб ми використали цей конкретний термін.

Але ми висунули нашу оцінку того, що російські війська вчинили воєнні злочини, вони вчинили злочинні дії на полі бою, так що в цьому є, принаймні, певний елемент того, що ми продовжуватимемо домагатися правосуддя і притягнення до відповідальності не тільки російських військ, а й усіх тих, хто перебуває в апараті прийняття рішень, тих, хто відповідає за ці злочини проти людяності, звірства, військові злочини, які мали місце.

По-друге, те, що завжди було поставлене на карту, – це право України на існування.

Ми чули цілу низку аргументів, які були абсолютно необґрунтованими, до вторгнення Москви 24 лютого.

Ми чули про уявну стурбованість безпекою; ми чули про стурбованість агресивним характером НАТО, стверджуючи, що це не оборонний альянс.

Зрештою все звелося до того, що, на нашу думку, президент Путін вважає, що Україна не має права на існування як суверенна, незалежна, демократична та вільна країна.

І саме в цьому полягає наша підтримка, саме в цьому полягає підтримка багатьох країн світу, десятків країн світу - у тому, щоб Україна продовжувала

існувати і бути саме тим, у чому президент Путін намагався їй відмовити, а це її незалежність, її суверенітет, її демократична ідентичність та її процвітання.

Таким чином, наша допомога Україні була зосереджена у сфері самооборони.

То була агресивна війна з боку однієї країни, і це Росія.

То була війна самооборони з боку наших українських партнерів.

• Як ви оцінюєте візит міністра закордонних справ Лаврова до Саудівської Аравії та Туреччини? І що ви очікуєте почути від них, від ваших союзників, у регіоні?

Ми провели широкі обговорення з нашими партнерами щодо важливості міжнародної підтримки України, оскільки вона захищає свій суверенітет, захищає свою незалежність.

У нас було багато можливостей обговорити у розмовах з міністром закордонних справ Лавровим необхідність негайного виведення російських військ з української території та припинення обраної Путіним війни.

Ми розуміємо, що GCC планує домагатися припинення конфлікту та відновлення потоку сільськогосподарських товарів з України, щоб знизити ціни на продовольство та зменшити його дефіцит, і наші партнери з країн Перської затоки розуміють дуже гострі, дуже реальні та далекосяжні наслідки війни президента Путіна проти України.

Багато в чому деякі з наших партнерів у Перській затоці, у Північній Африці і далеко за її межами опинилися на передовій або на лінії фронту цього конфлікту, тому що вони постраждали від різкого зростання цін на продовольство та сировинні товари, який позначився на їх людях та урядах.

Так само, коли йдеться про поїздку міністра закордонних справ Лаврова до Туреччини, ми розуміємо і, безумовно, підтримуємо дипломатичні зусилля, які роблять наші турецькі союзники у спробі покласти край цій війні, насамперед, знизити рівень насильства, а також знайти способи полегшити експорт українських продуктів харчування, включаючи українську пшеницю.

Це ми також підтримуємо.

Наскільки я розумію, цей візит відбудеться лише за кілька днів і ми надамо можливість прокоментувати його нашим турецьким колегам.

• Грузія, Україна та Молдова зараз перебувають на роздоріжжі на шляху до вибору Заходу. Всі три країни очікують на рішення ЄС про статус офіційного кандидата. Ваша позиція як нашого ключового стратегічного партнера тут є надзвичайно важливою. Як ви вважаєте, наскільки ймовірно, що ці три країни досягнуть цієї важливої віхи на цьому етапі?

Це питання для цих трьох країн та для ЄС, але Сполучені Штати, як стратегічний партнер, рішуче підтримують європейські устремління, європейські амбіції цих трьох країн.

Ми підтримували їх, коли вони проходили цей шлях від незалежності до того, де вони зараз; і ми будемо продовжувати підтримувати їх, поки вони продовжують йти цим шляхом.

3. Сирія

• У вихідні Ердоган заявив, що військова операція в Сирії може статися раптово. Чи є у США якісь ознаки того, що вона неминуча? І які гарантії ви пропонуєте курдським партнерам в Сирії, якщо такі є?

Ми глибоко стурбовані обговоренням потенційного посилення військової активності на півночі Сирії, і, зокрема, її впливом на громадянське населення.

Ми продовжуємо підтримувати існуючі лінії припинення вогню.

Ми засуджуємо будь-яку ескалацію, яка може поставити це під загрозу.

Ми вважаємо, що для всіх сторін дуже важливо підтримувати та дотримуватись зони припинення вогню, головним чином, для зміцнення стабільності в Сирії та роботи над політичним вирішенням конфлікту.

Ми вважаємо, що будь-які спроби зробити інакше можуть бути контрпродуктивними для наших цілей щодо припинення ширшого конфлікту в Сирії, а також для величезного прогресу, якого ми досягли разом, у тому числі з нашими курдськими партнерами, у зусиллях проти ІДІЛ, які досягли таких важливих кроків в останні роки.

Ми дійсно очікуємо, що Туреччина виконає спільну заяву від жовтня 2019 року, зокрема припинить наступальні операції на північному сході Сирії.

І ми визнаємо законні інтереси Туреччини у сфері безпеки на її кордоні.

Але, повторюся, ми стурбовані тим, що будь-який новий наступ ще більше підірве регіональну стабільність і поставить під загрозу досягнуті успіхи в кампанії проти ІДІЛ.

4. КНР

• Міністр закордонних справ Китаю Ван І не зміг укласти комплексної угоди з країнами тихоокеанських островів під час свого нещодавнього візиту. У заяві, опублікованій посольством Китаю в США, не було обговорення співробітництва в галузі безпеки між Китаєм і тихоокеанськими острівними країнами, які він відвідав, включаючи співпрацю в галузі мереж передачі даних та кібербезпеки, яке було частиною початкового комюніке Китаю, міністра закордонних справ Ванга, що просочився перед поїздкою. Чи маєте ви будь-яку реакцію на відсутність угоди та подальшу заяву китайського посольства?

Ми залишимо це на розсуд залучених сторін, щоб вони дали свою оцінку того, що сталося.

Ми всі бачили повідомлення, в яких країни тихоокеанських островів висловлювали стурбованість щодо підписання пропозиції КНР.

Ми вже говорили про це раніше, і секретар навіть говорив це у своїй промові про наш підхід до КНР минулого тижня, і ось що це означає:

Кожна країна прийматиме свої власні суверенні рішення.

Ми разом з нашими союзниками та партнерами, у тому числі в регіоні, чітко висловили нашу занепокоєність щодо тіньових, неконкретних угод КНР, які укладаються без консультацій на регіональному рівні.

Ми маємо намір продовжувати поглиблювати наші відносини з нашими партнерами на тихоокеанських островах та в Індо-Тихоокеанському регіоні, включаючи спільну роботу із забезпечення благополуччя наших народів.

Ми бачили повідомлення про те, що регіональні та міжнародні ЗМІ були заблоковані або зіткнулися зі значними перешкодами під час спроби висвітлити візит міністра закордонних справ до регіону та так звані пропозиції КНР про співпрацю.

Наприклад, у Самоа ЗМІ не дозволили поставити запитання ні прем'єр-міністру Самоа, ні міністру закордонних справ Вану під час візиту.

На Фіджі фуджійські та австралійські репортери, які висвітлювали візит, розповіли в соціальних мережах про бійку перед зустріччю з генеральним секретарем PIF, коли чиновники КНР безуспішно намагалися заблокувати їм вхід.

На Соломонових островах звучали заклики бойкотувати прес-конференцію через обмеження КНР.

Коли ми говоримо про ці непрозорі, тіньові угоди, я думаю, вам достатньо поглянути на те, що багато ваших колег і колег по всьому світу повідомляли про зусилля КНР щодо приховання самих цих угод, що сягають того, що офіційні особи в регіоні не можуть зустрітися з репортерами у своїй країні, і, звичайно, що не дозволяють міністру закордонних справ КНР відповідати на питання незалежних ЗМІ, які ставили б жорсткі питання, які він обов'язково отримав би.

5. Іран

• З минулого тижня, коли впала висока будівля - і на даний момент з неї витягли близько 40 трупів - люди виходять на демонстрації, і до цього часу десятки міст наслідують приклад жителів Абадана. Є кілька гасел і піснеспівів, які повторюються на різних демонстраціях час від часу, але виділяється одне, яке повторюється знову і було повторено вчора, переклад якого звучить так: наш ворог знаходиться прямо тут; вони брешуть, що це Америка. Чи є у вас якісь коментарі, звернення до іранського народу, який скандує це гасло, яке говорить, що їхній власний істеблішмент бреше їм і що Америка не є ворогом іранського народу?

Ми дуже чітко висловилися з приводу протестів в Ірані.

Минулого року ми також безпосередньо зверталися до народу Ірану.

Минулого року, коли почалися протести через брак води і, розвинулися – ми надіслали дуже чітке повідомлення іранському народу, яке залишається актуальним і сьогодні.

Це було послання про те, що ми підтримуємо вас, ми підтримуємо іранський народ, який намагається донести свій голос, і що ми закликаємо іранський уряд поважати право іранського народу на мирний протест і не придушувати його фундаментальних вимог.

Декларація про мирні збори, мирний протест, свободу слова.

Це універсальні права, які однаково відносяться як до іранського народу, так і до будь-якого іншого народу в усьому світі.

Ми будемо продовжувати відстоювати ці права разом із тими людьми, які озвучують ці права, які роблять це мирно відповідно до своїх прав.

• Представник міністерства закордонних справ Ірану заявив сьогодні на переговорах у Відні, що причина нинішньої паузи у переговорах у тому, що США не відреагували на ініціативи Ірану та Європи. Чи є у вас якась реакція на це?

Будь-хто, хто поговорить з нашими європейськими союзниками чи з представниками нашого уряду, звичайно ж, почує протилежне.

Ми та наші європейські союзники ясно дали зрозуміти, що готові негайно укласти та реалізувати угоду, погоджену у Відні, для взаємного повернення до повного виконання JCPOA, але зрештою саме Іран має ухвалити рішення відмовитися від вимог, що виходять за рамки JCPOA, та розпочати сумлінне співробітництво.

Це вибір, який зможе зробити лише Тегеран.

• Кілька тижнів тому ви припустили, що угода знаходиться у межах досяжності.

Угода абсолютно точно все ще в межах досяжності.

• МАГАТЕ тепер вказує, що Іран має достатньо збагаченого матеріалу для створення ядерної зброї. Якщо це так, то коли настане час припинити ці

переговори чи принаймні змінити стратегію? І ми чули від спеціального посланника Меллі минулого тижня, що присутність за столом переговорів не означає, що адміністрація чекає, але, враховуючи ці показники прогресу, чи може адміністрація сказати, що має успішну стратегію або міру зі стримування прогресу Ірану?

Прагнення до взаємного повернення до виконання JCPOA залишатиметься метою нашої політики доти, доки це буде відповідати нашим національним інтересам.

Час прориву Ірану скоротився до рівня, який нас не влаштовує.

Наші союзники та партнери по всьому світу також відчувають дискомфорт.

Коли JCPOA було узгоджено та зрештою реалізовано у січні 2016 року, час прориву становив 12 місяців.

Відколи Іран отримав можливість дистанціюватися від строгих обмежень, накладених на JCPOA, час прориву скоротився до кількох місяців, а останнім часом - до кількох тижнів або, можливо, навіть менше.

Тому, звичайно, це викликає у нас занепокоєння.

Угода у межах досяжності.

Угода була б досяжною, якби Іран взяв на себе зобов'язання вести переговори сумлінно і зосередитися на тому, що має бути в центрі обговорення у Відні, а це сама ядерна угода.

Якби це було так, то час розриву, який нині, принаймні для нас, неприйнятно мало, значно подовжився б.

І це наша мета: досягти того, щоб ядерна програма Ірану знову опинилася в коробці; добитися того, щоб деякі успіхи, яких Іран зміг досягти останніми роками, були звернені назад; і, зрештою, найголовніше, домогтися того, щоб Ірану знову було назавжди заборонено купувати або виробляти ядерну зброю.

До тих пір, поки ми будемо оцінювати, що переваги угоди в плані нерозповсюдження переважують досягнення, яких Іран зміг досягти останніми роками у своїй ядерній програмі, ми продовжуватимемо домагатися

цієї угоди, тому що її здійснення зрештою відповідає нашим національним інтересам.

6. Єрусалим

• Щодо розслідування вбивства Ширін Абу Аклех, також The Times of Israel повідомила, що ви не будете нічого проводити самостійно, ви закликаєте ізраїльтян зробити це. Я знаю, що мій колега, Алі Самуді, надіслав вам сьогодні листа, в якому пояснив, що сталося - він був поранений разом з Ширін Абу Аклех - і пояснив, що сталося і чому вони не довіряють ізраїльтянам. В цього конкретного журналіста, Алі Самуді, потрапили приблизно чотири-п'ять або, можливо, шість разів. Тому вони не дуже довіряють будь-якому розслідуванню ізраїльтян. Що має статися, щоб прозоре розслідування, про яке ви так багато кажете, було проведено належним чином, і щоб винних було притягнуто до відповідальності?

Ми наполегливо просили наших ізраїльських партнерів, і міністр Блінкен навіть у вихідні мав ще одну можливість підкріпити це послання зі своїм колегою, міністром закордонних справ Лапідом.

Як сказав міністру закордонних справ Лапіду, ми закликаємо ізраїльський уряд швидко завершити розслідування вбивства Ширін Абу Аклех.

Ми очікуємо на повне притягнення до відповідальності тих, хто винний у її вбивстві, і ми закликали сторони поділитися один з одним своїми доказами, щоб полегшити це розслідування.

І ми продовжуємо закликати усі сторони зберігати спокій та не допускати подальшої ескалації.

• Що б ви сказали моєму колегі Алі Самуді, який сьогодні надіслав вам листа з поясненням того, що сталося? Що б ви сказали, щоб запевнити його, що він може продовжувати виконувати свою роботу як журналіст? Адже він займається цим уже дуже довгий час.

Я ціную його точку зору та час, який він знайшов, щоб запропонувати свої спогади та думки про інцидент, який трагічно забрав життя Ширін Абу Аклех.

Ми протягом всієї роботи цієї адміністрації, підтримуємо журналістів по всьому світу, які виконують свою роботу в ситуаціях, які іноді, на жаль, небезпечні, де вони часто опиняються в небезпечних ситуаціях, щоб зробити свою роботу, виконати завдання, яке є незамінним.

І роль журналістів, таких як він, у всьому світі, насправді незамінна.

Ми будемо продовжувати нашу взаємодію з урядами інших країн, чи то близькі друзі, чи то колеги по спектру, щоб зміцнити те, що має бути непорушним принципом свободи ЗМІ та ідеєю про те, що журналістам та їх здатності виконувати свою роботу не повинні перешкоджати жодним чином і у жодній формі.

7. Фінляндія. Швеція. Туреччина

• Ви все ще вірите в те, що проблеми між Фінляндією, Швецією та Туреччиною будуть швидко вирішені після того, як переговори між цими трьома країнами минулого тижня не призвели до великого прогресу?

Ми провели низку обговорень, у тому числі минулого тижня, коли міністр мав можливість зустрітися зі своїм фінським колегою.

Завтра сюди прибуде генеральний секретар НАТО Столтенберг.

Імовірно, це також буде темою двосторонньої взаємодії.

Ніщо не змінило нашої впевненості в тому, що вступ до НАТО Фінляндії та Швеції має широку підтримку в Альянсі НАТО і що це може бути здійснене швидко.

• А під "швидко" ви маєте на увазі - США вважають за краще, щоб це питання було вирішено до саміту НАТО наприкінці червня?

Я не збираюся визначати часові рамки.

Швидко – значить швидко.

Ми хочемо бачити цих двох претендентів в Альянсі НАТО, як тільки цей процес стане можливим.

• І ви та інші в адміністрації зробили заяву, що це не двостороннє питання між Сполученими Штатами та Туреччиною, але якщо це затягнеться на довгі місяці та після саміту, чи будуть США готові взяти активнішу участь? І це не гіпотеза, тому що це цілком імовірно станеться.

Це двостороннє питання між Туреччиною, Фінляндією та Швецією, і високопосадовці НАТО, включаючи Генерального секретаря, також мають зіграти у цьому свою роль.

Ми продовжуватимемо консультації з нашими турецькими, шведськими та фінськими партнерами

• Джейк Салліван сказав, що ми готові зробити все необхідне для сприяння цьому. То що це таке?

Ми продовжуватимемо консультації з нашими колегами по НАТО, з нашими союзниками, з нашим союзником Туреччиною, з нашими партнерами, Фінляндією та Швецією, які, як ми думаємо, скоро теж будуть вважатися союзниками.

Тому ми продовжуватимемо цей діалог, але це не питання між Сполученими Штатами та Туреччиною; це питання між цими трьома країнами.

8. Газ. Нафта

• Часткова заборона ЄС на постачання нафти. Чи достатньо цього, на вашу думку, менше, ніж достатньо, більше, ніж достатньо? І окремо, Газпром вирішив припинити постачання газу ще до двох країн цього тижня, Данії та Нідерландів, що, я думаю, призведе до п’яти, бо Польщу, Болгарію та Фінляндію відрізали раніше. Яка ваша реакція на це?

Країни всього світу зобов'язані зменшити свою залежність від російських енергоносіїв саме для того, щоб Москва більше не могла намагатися використовувати енергетичні потоки як зброю, як вона намагалася зробити це не лише з Україною, а й з іншими європейськими країнами.

Що стосується заяви, зробленої ЄС останнім часом, то це є невід'ємною частиною цього, і з цієї причини ми вітаємо запропоновану ЄС заборону на

постачання російської нафти, і, звичайно, ЄС має розповісти про будь-які деталі.

Ми вже вжили рішучих заходів щодо цього.

Президент Байден висунув указ про заборону імпорту російської нафти, газу, СПГ та вугілля.

Це ще більше позбавить президента Путіна економічних ресурсів, які йому були б потрібні для продовження війни в Україні.

8 травня вся Велика сімка зобов'язалася поступово припинити або заборонити імпорт російської нафти.

І ми знаємо, що серед наших союзників та партнерів існує широка підтримка, як ми сьогодні знову побачили з боку ЄС, у тому, щоби перекрити міць російської військової машини, а це російський енергетичний ринок.

Ми єдині в нашій меті продовжувати тиск на президента Путіна та всіх тих, хто відповідає за ведення цієї війни.

І ми вітаємо кроки наших європейських союзників та партнерів щодо зниження залежності від російської нафти та природного газу шляхом диверсифікації джерел енергії та скорочення споживання відповідно до наших спільних цілей у галузі клімату.

***

№ 118.

Загребельська Агія

2022-06-02

Брифінг Білого дому, Карін Жан-П’єр

1. Брифінг почався з південно-корейського чоловічого гурту BTS, який говорив про боротьбу зі злочинами на ґрунті ненависті до азіатів, залучення азіатів та різноманітності.

«Немає нічого поганого, щоб бути іншим. Рівність починається тоді, коли ми відкриваємось і приймаємо всі наші відмінності»

«У кожного своя історія. Ми сподіваємося, що сьогоднішній день – це ще один крок уперед до поваги та розуміння кожного як цінної особистості»

2. Потім в брифінгу взяв участь Брайан Діз, директор Національної економічної ради, який говорив про економіку:

• Зустріч Байдена з головою ФРС та міністром фінансів, на якій президент підкреслив важливість незалежності ФРС та акцентував на повному не втручанні зі свого боку у політику ФРС, в тому числі в частині боротьби з інфляцією

Частина забезпечення незалежності - не брати участь у коментуванні тактики, термінів або інших аспектів монетарної політики, що ви можете очікувати від Білого дому у майбутньому.

Незалежність ФРС та ізоляція від політичного втручання має значення.

Це не той підхід, який застосовував попередній президент та дотримувалися президенти у минулому. І цей президент наголосив і наголошує, що він робитиме це.

• Статтю Байдена у виданні ***Wall Street Journal***

• Інфляція - глобальний виклик. В єврозоні прихована річна інфляція - 8,1%, якщо подивитися на останні шість місяців, то базова інфляція у єврозоні – 9%. Це б'є по сім'ях, викликає занепокоєння та економічні труднощі

• Боротьба з інфляцією - головний економічний пріоритет президента

• В США зараз найсильніший ринок праці в сучасній історії, який не тільки створює можливості для працевлаштування, для переходу мільйонів американців до нових посад з кращою оплатою, а й приваблює більше людей на роботу. Найшвидший підйом участі у робочій силі серед працівників старшого віку за всі останні чотири періоди відновлення.

• Заощадження зростають. Борги скорочуються. Кількість заяв про банкрутство залишається на рівні, близькому до допандемічного мінімуму. Кількість заяв про виселення на 30% нижча за допандемічний рівень.

• План президента зі зростання складається з трьох елементів: призначення якісних людей до ФРС та надання їм незалежності в роботі, зниження витрат (зробити речі доступнішими для звичайних сімей у перехідний період) та зниження федерального дефіциту, що допоможе послабити ціновий тиск економіки.

• Ми маємо унікальні можливості зосередити наші зусилля на зниженні інфляції без необхідності жертвувати всіма нашими економічними досягненнями, які зробили завдяки унікальній позиції сили, в якій ми є, та прогресу, якого ми досягли за останні 15 місяців.

• Президент намагався на кожному етапі цього історичного та унікального відновлення економіки ефективно донести до американського народу інформацію про те, де ми знаходимося, дати її людям прямо, та чітко викласти свої плани, пріоритети та план того, що він хоче побачити зробленим.

• Президент готовий працювати з демократами та республіканцями, щоб спробувати досягти прогресу, але є відмінності між його підходом та іншими

• Ми побачимо помірну інфляцію протягом року

• У нас є реальна можливість знизити витрати та зменшити дефіцит. Ми можемо зробити ці дві речі разом таким чином, щоб створити більш конкурентоспроможне економічне середовище та збільшити стимули для бізнесу інвестувати в США, об'єднавши податкову реформу із заходами щодо зниження витрат для сімей.

3. Україна

• Що мав на увазі президент, коли сказав, що ми не посилаємо Україні ракетні системи, які можуть завдати удару по Росії, оскільки навіть ракети малої дальності можуть перелетіти через кордон, якщо їх запустити поблизу? І чи стурбований Білий дім тим, що відправлення ракетних систем може бути розцінено як ескалація?

Ці системи продовжують розглядатися, тому мені нічого сказати з цього приводу.

Але, як сказав президент, ми не посилатимемо ракети далекого радіусу дії для використання за межами поля бою в Україні.

4. Дев’ятий Саміт Америк у червні, перший у Вашингтоні з 1994 року

• Немає остаточного списку запрошених, в тому числі щодо президента Мексики

5. Ціни на бензин

• У деяких місцях у США галон бензину коштує більше, ніж те, що заробляють деякі люди за годину. Білий дім хоче, щоб вони перестали їздити на роботу?

Ми маємо справу з безпрецедентним часом із глобальними проблемами, яких ніколи не бачили раніше.

Це і пандемія, і підвищення цін Путіним – 1,50 долара (60%) зросли ціни після того, як Путін зібрав свої війська на кордоні України.

Це реальні глобальні проблеми, що призвели до цього.

Але президент робить все можливе, аби переконатися, що ми вирішуємо цю проблему.

***

119. 2022-06-02

***

№ 120. 2022-06-02

Северодонецкая победа. Наступление армии РФ на узком участке фронта в Донбассе может обернуться огромными потерями

1 июня 2022Юлия Латынина , специально для «Новой газеты. Европа»

Всю прошлую неделю российские, да и украинские СМИ сообщали о чрезвычайно тяжелом положении украинской армии под Северодонецком.

По словам военного эксперта Олега Жданова, Путин приказал взять Северодонецк к 1 июня, и город, вероятно, возьмут.

Если вы сконцентрировали на небольшом пятачке 15 батальонно-тактических групп (БТГ) и невероятное количество артиллерии, а у вашего противника почти нет арты и снарядов, то да, вы выиграете.

Но если у вашего противника новая артиллерия есть, то ваши войска окажутся в положении муравьев, которые облепили мокрый кусок сахара. Сахар-то съедят, но муравьев раздавят. Вы сами себе устроите Ходынку.

Ниже я постараюсь показать, почему — после поставок под Лисичанск пяти дивизионов гаубиц M777 — взятие Северодонецка может обернуться стратегическим поражением. Почему вместо «пиррова победа» будут отныне говорить «северодонецкая победа» и учитывающая как тактические, так и психологическое особенности противостоящего им противника.

Итак, прежде всего. Ситуация для украинской армии действительно тяжелая. На это жаловались все мои собеседники, — советник офиса президента Алексей Арестович, военные эксперты Олег Жданов и Роман Свитан. На это жаловались и военные, которые сейчас сражаются под Северодонецком. Так, один из них, приходивший в себя после контузии (его часть была выбита из Попасной), говорил мне о радикально изменившейся тактике российских войск.

Еще в феврале добровольческая часть моего собеседника воевала под Сумами в тылах российских войск и жгла колонны топливозаправщиков. Топливозаправщики они жгли вот почему: у них ничего не было, кроме автоматов и РПГ, а танки автоматами не возьмешь. Зато они увидели топливозаправщики, идущие из-под Конотопа, и сообразили, что они представляют из себя удачную мишень. Никакого добра от командования они не получали, потому что связи с командованием не было, и все они решили сами.

Действия таких самостоятельных групп сыграли решающую роль в дезорганизации снабжения российской армии с последующим ее отступлением на севере и северо-востоке.

Теперь мой собеседник видел совсем другую российскую армию. Ее тылы было невозможно достать, на них в Попасной катился огненный вал артиллерии, а сразу за ним наступали профессионалы-вагнеровцы. На других участках фронта использовали пушечное мясо, набранное в Донецке. Наступление на Донбассе долго раскачивалось, но наконец началось.

«Где западная арта? — жаловались собеседники, — если бы у нас она была, мы бы при такой концентрации артиллерии противника и его живой силы раздавили бы его в лепешку».

И вот — в конце прошлой недели эту арту и поставили: пять дивизионов гаубиц M777. И тон моих собеседников сразу изменился. По правде говоря, я

никогда не видела, чтобы взрослые мужики так радовались новым блестящим игрушкам.

Российская армия под Северодонецком наступает.

Но есть несколько «но».

> Во-первых, она наступает на очень узком участке. «В начале войны российская армия наступала по фронту в 1800 км, — говорит военный эксперт, полковник запаса и бывший летчик Роман Свитан, — сейчас она наступает на участке фронта шириной 10 км».
>
> Во-вторых, цель этого наступления очевидна. «Ею являются Славянск и Краматорск», — говорит Роман Свитан. «Дело в том, что именно там находится система водохранилищ, в которых насосами через канал «Донбасс» поднимают воду из Северского Донца на Донецкий кряж». Это уникальное сооружение: 4 насосных станции, 5 резервных водохранилищ и 26 км трубных мостов через другие реки, ж/д полотно и глубокие балки.

Это единственная вода, которой питается весь Донбасс, от Донецка до Мариуполя. Без этой воды Донбасс необитаем. В XVIII веке эти места представляли собой безлюдную степь с редкими казацкими станицами возле запруд. Вода появилась в этих местах со Сталиным и индустриализацией, и единственная причина, по которой Донецк все это время снабжался водой, заключается в том, что оттуда вода текла на Мариуполь.

Теперь, в ходе боев, эта система насосов и трубных мостов полностью уничтожена. Кто бы ни захватил Донбасс, он захватит безлюдную степь и место экологической катастрофы. В Донецке уже сейчас воду раздают из машин, и власти изобрели новую уловку. Люди стоят в очереди за водой, водовозки нет, очередь есть, — приходят менты и гребут всех мужчин любого возраста в «добровольцы» на пушечное мясо.

Таким образом,

> главный смысл наступления утрачен. Вся операция превратилась в гигантскую Чернобаевку. Просто начальнику никто не осмеливается об этом доложить.

Это еще не все. Первоначальная идея операции заключалась в том, чтобы взять украинскую армию в котел. Взять, с одной стороны, Попасную на

украинской стороне Северского Донца, а с другой — переправиться через Северный Донец в районе Белогоровки. Это позволяло бы замкнуть кольцо окружения вокруг Северодонецка и Лисичанска, представляющих собой единую городскую агломерацию на разных берегах реки.

Но переправа в Белогоровке была разгромлена, и танки плавали в воде, как дохлые рыбы. В этих условиях никакого окружения нет, а есть просто наступление на Северодонецк.

Украинские войска при этом несут тяжелые, даже тяжелейшие потери, и гибнут лучшие: невосполнимый резерв ветеранов, сражающихся с 2014 года. Пока оружия у ветеранов не было («Мы израсходовали все NLAWs, у нас подбита вся бронетехника», — говорил мне неделю назад мой собеседник, защищавший Попасную), такая тактика казалась бесполезной. Казалось, что лучше просто бросить Северодонецк, отойти через речку и закрепиться на другом, высоком берегу Лисичанска.

Украинская сторона публично жаловалась на союзников, которые не поставляют оружие, и на тяжелейшее положение.

Но, теперь когда оружие поставили, ситуация изменилась. Новая артиллерия стала доставать Донецк, уничтожая склады с ГСМ и боеприпасами для битвы под Северодонецком. Одновременно она стала доставать российские части по всему фронту. Украинцы отступают, российские войска выходят из окопов, чтобы наступать, и тут их косит артиллерия.

Северодонецк — не Мариуполь. Стотысячный город пуст. Все, кто хотел, уехали. Окружения нет, даже при разбитых мостах переправиться на дружественный берег в самом крайнем случае не очень сложно. В такой ситуации российское наступление превращается в Ходынку. Благодаря особенностям российского командования эту Ходынку не остановить. Никто никогда не отменит штурм Северодонецка, если Кадыров уже доложил главному начальнику, что Северодонецк взят. Пацан сказал — пацан сделал. Это котел без котла.

К чему ведет наступление на Донбассе, что ВСУ собираются противопоставить армии РФ и как может выглядеть «дипломатия» в этой войне — аналитика от Юрия Федорова

И такой котел без котла отныне будет возникать в любом месте, где российское командование сосредоточит технику для создания «огневого вала» и запасы пушечного мяса. Благодаря западному оружию из гигантской лавины, неостановимой благодаря своей массе и огневой мощи, эта армия будет превращаться в удобный объект поражения.

Россия попыталась начать под Северодонецком войну на истощение. Благодаря западной помощи в войне на истощение выиграет Украина.

Единственно, что могло бы остановить в такой ситуации стратегическое положение России, — это отказ США от поставок военной техники, прежде всего MLRS и HIMARS. Недавнее заявление президента Байдена здесь, казалось, давало повод для триумфа. Байден сказал, что США не будут поставлять Украине оружие, из которого та будет способна обстреливать территорию России. Вскоре, однако, двусмысленность разъяснилась, и президент Байден сам разъяснил его в своей колонке.

США будут поставлять MLRS и HIMARS. Они не будут поставлять к ним ракет ATACMS, которые бьют на 310 км, но это никогда и не планировалось. Украинцам достанутся системы, которые бьют «всего» на 70 км.

И свою позицию в этой войне президент Байден обозначил предельно точно. «Я не буду давить на украинское правительство с целью сделать какие-либо территориальные уступки. Это было бы неправильно и противоречило бы общепризнанным принципам».

И меня не покидает ощущение, что — несмотря на всю сложность ситуации, — все стенания украинских чиновников на прошлой неделе был рискованной, отлично продуманной, — и удавшейся частью военной операции. Вроде притворства Наполеона, который перед Аустерлицем делал вид, что он страшно боится, что русская армия его атакует.

***

№ 121. 2022-06-02

https://www.nytimes.com/2022/05/31/opinion/biden-ukraine-strategy.html

President Biden: What America Will and Will Not Do in Ukraine

May 31, 2022

By Joseph R. Biden Jr.

Mr. Biden is president of the United States.

Sign up for the Russia-Ukraine War Briefing. Every evening, we'll send you a summary of the day's biggest news.

—

The invasion Vladimir Putin thought would last days is now in its fourth month. The Ukrainian people surprised Russia and inspired the world with their sacrifice, grit and battlefield success. The free world and many other nations, led by the United States, rallied to Ukraine's side with unprecedented military, humanitarian and financial support.

As the war goes on, I want to be clear about the aims of the United States in these efforts.

America's goal is straightforward: We want to see a democratic, independent, sovereign and prosperous Ukraine with the means to deter and defend itself against further aggression.

As President Volodymyr Zelensky of Ukraine has said, ultimately this war "will only definitively end through diplomacy." Every negotiation reflects the facts on the ground. We have moved quickly to send Ukraine a significant amount of weaponry and ammunition so it can fight on the battlefield and be in the strongest possible position at the negotiating table.

That's why I've decided that we will provide the Ukrainians with more advanced rocket systems and munitions that will enable them to more precisely strike key targets on the battlefield in Ukraine.

We will continue cooperating with our allies and partners on Russian sanctions, the toughest ever imposed on a major economy. We will continue providing Ukraine with advanced weaponry, including Javelin anti-tank missiles, Stinger antiaircraft missiles, powerful artillery and precision rocket systems, radars, unmanned aerial vehicles, Mi-17 helicopters and ammunition. We will also send billions more in financial assistance, as authorized by Congress. We will work with our allies and partners to address the global food crisis that Russia's aggression is worsening. And we will help our European allies and others reduce their dependence on Russian fossil fuels, and speed our transition to a clean energy future.

We will also continue reinforcing NATO's eastern flank with forces and capabilities from the United States and other allies. And just recently, I welcomed Finland's and Sweden's applications to join NATO, a move that will strengthen overall U.S. and

trans-Atlantic security by adding two democratic and highly capable military partners.

We do not seek a war between NATO and Russia. As much as I disagree with Mr. Putin, and find his actions an outrage, the United States will not try to bring about his ouster in Moscow. So long as the United States or our allies are not attacked, we will not be directly engaged in this conflict, either by sending American troops to fight in Ukraine or by attacking Russian forces. We are not encouraging or enabling Ukraine to strike beyond its borders. We do not want to prolong the war just to inflict pain on Russia.

My principle throughout this crisis has been "Nothing about Ukraine without Ukraine." I will not pressure the Ukrainian government — in private or public — to make any territorial concessions. It would be wrong and contrary to well-settled principles to do so.

Ukraine's talks with Russia are not stalled because Ukraine has turned its back on diplomacy. They are stalled because Russia continues to wage a war to take control of as much of Ukraine as it can. The United States will continue to work to strengthen Ukraine and support its efforts to achieve a negotiated end to the conflict.

Unprovoked aggression, the bombing of maternity hospitals and centers of culture, and the forced displacement of millions of people make the war in Ukraine a profound moral issue. I met with Ukrainian refugees in Poland — women and children who were unsure what their lives would be, and whether the loved ones who stayed behind in Ukraine would be OK. No person of conscience could be unmoved by the devastation of these horrors.

Standing by Ukraine in its hour of need is not just the right thing to do. It is in our vital national interests to ensure a peaceful and stable Europe and to make it clear that might does not make right. If Russia does not pay a heavy price for its actions, it will send a message to other would-be aggressors that they too can seize territory and subjugate other countries. It will put the survival of other peaceful democracies at risk. And it could mark the end of the rules-based international order and open the door to aggression elsewhere, with catastrophic consequences the world over.

I know many people around the world are concerned about the use of nuclear weapons. We currently see no indication that Russia has intent to use nuclear weapons in Ukraine, though Russia's occasional rhetoric to rattle the nuclear saber is itself dangerous and extremely irresponsible. Let me be clear: Any use of nuclear weapons in this conflict on any scale would be completely unacceptable to us as well as the rest of the world and would entail severe consequences.

Americans will stay the course with the Ukrainian people because we understand that freedom is not free. That’s what we have always done whenever the enemies of freedom seek to bully and oppress innocent people, and it is what we are doing now. Vladimir Putin did not expect this degree of unity or the strength of our response. He was mistaken. If he expects that we will waver or fracture in the months to come, he is equally mistaken.

—

Перевод Гугл:

Президент Байден: Что Америка будет и не будет делать в Украине

31 мая 2022 года

Даг Миллс/The New York Times

Джозеф Р. Байден-младший

Мистер. Байден является президентом Соединенных Штатов.

Вторжение, которое, по мнению Владимира Путина, продлится уже четвертый месяц. Украинский народ удивил Россию и вдохновил мир своей самопожертвенностью, твердостью и успехом на поле боя. Свободный мир и многие другие страны во главе с Соединенными Штатами объединились на сторону Украины с беспрецедентной военной, гуманитарной и финансовой поддержкой.

По мере того, как война продолжается, я хочу четко заявить цели Соединенных Штатов в этих усилиях.

Цель Америки проста: мы хотим видеть демократическую, независимую, суверенную и процветающую Украину со средствами для сдерживания и защиты от дальнейшей агрессии.

Как сказал президент Украины Владимир Зеленский, в конечном итоге эта война "окончается только дипломатией". Каждый переговор отражает факты на местах. Мы быстро отправили Украине значительное количество оружия и боеприпасов, чтобы она могла сражаться на поле боя и находиться в самом сильном положении за столом переговоров.

Вот почему я решил, что мы предоставим украинцам более совершенные ракетные системы и боеприпасы, которые позволят им более точно поражать ключевые цели на поле боя в Украине.

Мы продолжим сотрудничество с нашими союзниками и партнерами по российским санкциям, самым жестким из когда-либо навязанным крупной экономике. Мы продолжим обеспечивать Украину передовым оружием, включая противотанковые ракеты Javelin, зенитные ракеты Stinger, мощные артиллерийские и прецизионные ракетные системы, радары, беспилотные летательные аппараты, вертолеты Ми-17 и боеприпасы. Мы также отправим еще миллиарды финансовой помощи, как это разрешено Конгрессом. Мы будем работать с нашими союзниками и партнерами, чтобы справиться с глобальным продовольственным кризисом, в результате которого усиливается агрессия России. И мы поможем нашим европейским союзникам и другим снизить их зависимость от российского ископаемого топлива и ускорить переход к будущему чистой энергии.

Мы также продолжим укреплять восточный фланг НАТО силами и возможностями Соединенных Штатов и других союзников. И совсем недавно я приветствовал заявки Финляндии и Швеции на вступление в НАТО, шаг, который укрепит общую безопасность США и трансатлантической системы, добавив двух демократических и высококвалифицированных военных партнеров.

Мы не стремимся к войне между НАТО и Россией. Насколько я не согласен с г-ном Путин, и найдя его действия возмущением, Соединенные Штаты не будут пытаться добиться его свержения в Москве. До тех пор, пока Соединенные Штаты или наши союзники не будут атакованы, мы не будем напрямую участвовать в этом конфликте, ни отправляя американские войска для борьбы на Украине, ни нападая на российские силы. **Мы не поощряем и не позволяем Украине наносить удары за пределами своих границ.** Мы не хотим продлевать войну только для того, чтобы причинить боль России.

Моим принципом на протяжении всего этого кризиса было "Ничего об Украине без Украины". Я не буду давить на украинское правительство - в частном или публичном - чтобы оно пошел на какие-либо территориальные уступки. Это было бы неправильно и противоречило бы хорошо урегулирующим принципам.

Переговоры Украины с Россией не зашли в тупик, потому что Украина отвернулась от дипломатии. Они зашли в тупик, потому что Россия продолжает вести войну, чтобы взять под контроль как можно больше Украины. Соединенные Штаты будут продолжать работать над укреплением Украины и поддерживать ее усилия по достижению прекращения конфликта путем переговоров.

Неспровоцированная агрессия, бомбардировки родильных домов и культурных центров, а также насильственное перемещение миллионов людей

делают войну на Украине глубокой моральной проблемой. Я встретился с украинскими беженцами в Польше - женщинами и детьми, которые не были уверены, какой будет их жизнь и будут ли близкие, которые остались в Украине, в порядке. Ни один человек совести не может быть непоколебим из-за опустошения этих ужасов.

Стоять рядом с Украиной в час нужды - это не просто правильно. В наших жизненно важных национальных интересах обеспечить мирную и стабильную Европу и ясно дать понять, что может быть не имеет права. Если Россия не заплатит высокую цену за свои действия, она отправит сообщение другим потенциальным агрессорам о том, что они тоже могут захватить территорию и покорить другие страны. Это поставит под угрозу выживание других мирных демократий. И это может ознаменовать конец основанного на правилах международного порядка и открыть дверь для агрессии в других местах с катастрофическими последствиями во всем мире.

Я знаю, что многие люди во всем мире обеспокоены применением ядерного оружия. В настоящее время мы не видим никаких признаков того, что Россия намерена применять ядерное оружие на Украине, хотя случайная риторика России о том, чтобы погреметь ядерной мечей сама по себе опасна и крайне безответственна. Позвольте мне прояснить: любое применение ядерного оружия в этом конфликте любого масштаба было бы совершенно неприемлемым для нас, а также для остального мира и повлекло бы за собой серьезные последствия.

Американцы будут придерживаться курса с украинским народом, потому что мы понимаем, что свобода не свободна. Это то, что мы всегда делали всякий раз, когда враги свободы стремятся запугать и угнетать невинных людей, и это то, что мы делаем сейчас. Владимир Путин не ожидал такой степени единства или силы нашего ответа. Он ошибся. Если он ожидает, что мы колеблемся или сломаемся в ближайшие месяцы, он также ошибается.

***

№ 122.

http://kyiv-heritage.com/index.php/page/proekt-renovaciya-ukraini

Від боротьби з корупцією залежить виділення грошей на відновлення України [Financial Times] 2022-05-11

https://nashigroshi.org/2022/05/12/vid-borot-by-z-koruptsiieiu-zalezhyt-vydilemia-zakhidnykh-hroshey-na-vidnovlennia-ukrainy/

Від боротьби з корупцією залежить виділення західних грошей на відновлення України

2022-05-12

Бен Холл, Сем Флемінг, «The Financial Times» (автопереклад, скорочено)

Незважаючи на те, що руйнування тривають, західні уряди починають зважувати витрати для повоєнних зусиль з відновлення України в масштабах найбільших з часів Другої світової війни.

Чиновники попереджають, що проект буде надзвичайно складним і дорогим, коштуватиме сотні мільярдів євро, і він повинен буде виходити за рамки простого відновлення мостів і муніципальних будівель. Це потягне за собою повну реконструкцію приватного сектору України та реформи в економіці, яка після восьми років тліючого конфлікту може в цьому році скоротити виробництво на 45%.

Доля післявоєнної відбудови залежатиме від деяких екзистенційних питань про Україну, які війна лише зробила нагальнішими:

1) **чи зможе її держава звільнитися від корупції та всіяної олігархами системи?**
2) **І чи зможе вона створити справжні тісні відносини з ЄС, які можуть включати навіть членство?**
3) **Це також залежатиме від того, чи заплатить Росія коли-небудь за будь-який збиток.**

Чиновники ЄС розходяться щодо того, наскільки інтенсивно вони можуть або навіть повинні планувати цю важку реконструкцію, враховуючи, що нападу Росії на країну не видно кінця. Але вони чітко усвідомлюють, що якщо остаточний процес буде порушено, це буде катастрофічним як для України, так і для європейської безпеки в цілому.

«Міжнародне співтовариство та приватні суб'єкти мають величезну готовність інвестувати у відбудову України, але як довго триватиме цей ентузіазм, залежатиме від того, які гроші будуть правильно витрачені», – попереджає Беата ***Яворчик****, головний економіст* ***Європейського банку реконструкції та розвитку****, який буде одним із закладів, тісно залучених до цієї роботи.*

«Найскладнішим аспектом є відновлення інституційної бази: до війни Україна не була взірцем з точки зору бізнес-середовища чи високоякісних інституцій».

У своїй промові на початку цього місяця президент ***Європейської комісії*** Урсула фон дер *Ляєн* сказала, що **цілі проекту відновлення ЄС для України включають боротьбу з корупцією та приведення України до європейських правових стандартів**.

«Це принесе стабільність і впевненість, необхідні для того, щоб Україна стала привабливою для прямих іноземних інвестицій», – сказала вона в Європарламенті. «І врешті-решт це прокладе шлях до майбутнього України в Європейському Союзі».

1. Зусилля по відбудові

З одного боку, розмови про відбудову України можуть здатися трагічно передчасними, враховуючи триваючі бойові дії на великій території країни. І справді, головним пріоритетом для партнерів України є забезпечення її зброєю, гуманітарною допомогою та ліквідністю, необхідною для заповнення ***фінансового розриву***, який оцінюється в ***5 мільярдів доларів на місяць***.

Будь-які тривалі зусилля з відновлення економіки країни, а також інфраструктури будуть можливими лише в середовищі «стабільності де-факто чи де-юре», – каже Скотт ***Морріс****, старший науковий співробітник Центру глобального розвитку у Вашингтоні.*

Але це не завадило українському уряду почати відбудову в тих частинах країни, де закінчилися бойові дії. В українській економіці триває постійна

гонка за відновлення життєво важливих послуг, відновлення житла та збереження виробничого потенціалу.

Українські економісти також почали підраховувати постійно зростаючий рахунок, спричинений вторгненням Росії, оскільки вони вимагають негайної та довгострокової допомоги.

Наталія *Шаповал* і колеги-економісти з *Інституту Київської школи економіки* почали каталогізувати збитки, завдані Україні на другий день вторгнення. Вони почали з веб-сайту для самозвіту, а невдовзі створили базу даних про пошкодження фізичної інфраструктури України, працюючи з урядом, щоб включити його дані та інші офіційні джерела.

Остання оцінка KSE прямого збитку інфраструктурі досягла 92 мільярдів доларів. Їхній розрахунок загальних втрат, включаючи зростання, інвестиційний та економічний потенціал, становить від 500 до 600 мільярдів доларів.

Важливо розпочати реконструкцію зараз, каже ***Шаповал****, щоб захистити функціонуючі частини української економіки, інакше довгострокове фінансове навантаження на країни-донори було б ще більшим.*

Про те, щоб Україна та її союзники почали планувати зусилля з відновлення, повторює і сам президент країни.

Володимир ***Зеленський*** окреслив свій підхід до реконструкції у виступі на донорській конференції у Варшаві минулого тижня.

За його словами, фінансування має бути величезним, «сучасним аналогом плану Маршалла», включаючи «технології, спеціалістів та можливості для зростання». Він також закликав окремі країни виступити меценатами для окремих українських міст чи регіонів, допомагаючи їм у відбудові.

Зеленський додав, що реконструкція має йти пліч-о-пліч із прискореним шляхом до членства в ЄС:

«Статус кандидата надано прямо зараз — в умовах війни. У рамках спеціальної скороченої процедури членства в ЄС».

Останній пункт стосується одного з найбільш політично чутливих аспектів процесу.

Тема членства України є надзвичайно суперечливою в ЄС, де багато країн-членів вважають ідею про негайний вступ України до союзу не тільки неправдоподібною, враховуючи, що країна спустошена війною, але й розколом, з огляду на повідомлення, яке вона посилає.

Але Брюссель також добре усвідомлює, що незалежно від вступу чи ні, саме Європа в кінцевому підсумку несе левову частку витрат на відновлення, враховуючи, що Україна стоїть на порозі. Чиновники в Брюсселі та інших країнах бачать переваги в поєднанні зусиль з відновлення з інтенсивними реформами та моніторингом, які, як правило, вимагаються від країн, які отримали статус кандидата в ЄС.

Вони сподіваються, що обіцянка остаточного членства в ЄС залучить іноземних інвесторів, а також залучить українську громадськість до болісного процесу реформ, підвищивши шанси на успішне відновлення післявоєнної України.

Аруп *Банерджі*, директор *Світового банку в Україні*, каже, що

Україна має на меті «можливу кандидатуру та ще більше можливого вступу» ставить її в сильнішу позицію, ніж інші повоєнні суспільства, враховуючи здатність ЄС служити «якорем», і модель» для країни.

Однією з головних планів цих реформ буде боротьба з поширеною корупцією — забезпечення того, щоб гроші донорів і кредиторів не розкрадалися, і створення більш стабільного фундаменту для країни в довгостроковій перспективі.

Міністр фінансів Сергій *Марченко* каже, що

безпосереднім пріоритетом є ремонт мостів і вікон, а також відновлення постачання електроенергії та води в постраждалих містах. Але він сказав, що настав час подумати про економічний вибір країни та тип інституційних реформ, які необхідні для їх підтримки, особливо антикорупційні гарантії та зміцнення верховенства права:

> *«Тепер питання не лише в грошах. **Це питання принципів. Що має зробити Україна, щоб залучити прямі іноземні інвестиції?»***

Проте, попереджає Юрій ***Городніченко***, професор економіки в Берклі,

> *проблема полягає в тому, що Україна в минулому не виконувала своїх обіцянок в обмін на міжнародну фінансову підтримку.*

У **звіті** ***Європейської Рахункової палати*** нещодавно у вересні було зазначено, що,

> *незважаючи на неодноразові зусилля ЄС щодо покращення верховенства права в Україні, **«велика корупція та захоплення держави є ендемічними в Україні: перешкоджаючи конкуренції та зростанню, вони також завдають шкоди демократичний процес»**.*
>
> *«Сподіваюся, цього разу буде інакше», – додає **Городніченко**. «Але реальність така, що наші інституції досить слабкі. Тому нам потрібен зовнішній якір», як-от можливість вступу до ЄС.*

2. Новий план Маршалла

У Брюсселі вподобаною аналогією для майбутніх зусиль з реконструкції України є план Маршалла після Другої світової війни. Але чиновники добре усвідомлюють, що є й інші, менш обнадійливі прецеденти, які підкреслюють ризики зриву проекту.

Близько 220 мільярдів доларів було витрачено на відновлення Іраку в період з 2003 по 2014 рік після вторгнення США та повалення режиму Саддама Хусейна. За даними Світового банку, найбільший внесок зробив уряд Іраку, а потім США, які витратили 60 мільярдів доларів.

Проте звіт Банку за 2019 рік показав, що «вплив реконструкції залишається до розчарування незрозумілим з огляду на виділені ресурси» та був підірваний широко поширеною корупцією.

Банерджі зі Світового банку каже, що є кілька причин бути більш оптимістичними щодо повоєнних перспектив України, ніж перспектив Іраку.

Ключовим з них є те, що країна все ще має «добре функціонуючий уряд», незважаючи на умови війни, за його словами, а також функціонуючу фінансову систему. Він також має уряд, який, за його словами, сповнений рішучості взяти на себе провідну роль і «володіти» остаточним процесом реконструкції.

Українські політики неодноразово наголошують на важливості відбудови, яка не диктуватиметься з-за кордону. Український депутат Дмитро Наталуха, який очолює комітет з питань економічного розвитку, каже, що моделлю має бути не спонсорство, а «належне партнерство».

«Ми не хочемо бути чорною дірою для фінансів та капіталу», — каже він. «Ми не нація, яка хоче стати всесвітнім жебраком».

3. Чи зможе Росія відшкодувати збитки?

Над дискусіями про найкращу стратегію відбудови України висить більш базове питання, звідки саме візьмуться гроші.

Чиновники стверджують, що багатосторонні кредитори, такі як Світовий банк, МВФ та ЄБРР, будуть активно залучені до будь-яких зусиль із відновлення України. Але їхні ресурси зайдуть лише так далеко, враховуючи конкуруючі вимоги, з якими вони стикаються в усьому світі.

США вирізнялися масштабами обіцяної підтримки: Джо Байден минулого місяця попросив Конгрес санкціонувати економічну допомогу Україні на 8,5 мільярдів доларів у рамках пакету в 33 мільярди доларів для країни. Це понад 14 мільярдів доларів, затверджених місяцем раніше.

Але чиновники в Брюсселі вже обговорюють шляхи залучення коштів, які перевищують ці суми. Ідеї, які обговорюються, включають новий раунд спільної емісії боргу ЄС для підживлення реконструкції, потенційно *за зразком зусиль зі збору коштів, спрямованих на відновлення ЄС після Covid.*

Фон дер *Ляйєн* сказала *Європарламенту*, що

> ***«амбіційний пакет відновлення»** буде необхідний, щоб залучити як масові інвестиції, так і реформи.*

Він міститиме систему етапів і цілей, щоб гарантувати отримання грошей, сказала вона, повторюючи підхід, який використовується в програмі запозичень на 800 мільярдів євро NextGenerationEU, яка була створена, щоб допомогти відновитися після пандемії.

З цим пов'язане питання про те, чи потрібно буде Україні реструктуризувати власні зовнішні борги в рамках остаточної економічної перебудови.

Марченко наполягає на тому, що **виплата боргів є пріоритетом**, оскільки уряд хоче зберегти доступ до місцевих та міжнародних ринків капіталу.

Але **багато аналітиків вважають реструктуризацію українського боргу скоріше питанням коли, а не чи**.

ЄС та його союзники також активно розглядають, **як можна змусити Росію зробити свій внесок у відшкодування** частини збитків, завданих її армією.

Усвідомлюючи, наскільки далеким здається будь-яке уявлення про репарації за війну, ЄС і США шукали способи конфіскації російських активів, щоб допомогти оплатити зусилля.

> Вашингтон і Брюссель, наприклад, шукають способи конфіскації та продажу активів російських олігархів, які підпадають під санкції, хоча юридичні перешкоди є грізними, і будь-які доходи в кінцевому підсумку будуть меншими через зусилля з відновлення.
>
> Іншим варіантом є пошук валютних резервів російського центрального банку, які були заморожені невдовзі після вторгнення. Вони забезпечують набагато більш прибуткову мету, враховуючи сотні мільярдів євро.

Серед тих, хто виступає за такий курс дій, є Жозеп *Боррель*, головний дипломат ЄС.

> *«Я був би дуже за, тому що це має логіку», — сказав **Боррелл** І.Т. «Це одне з найважливіших політичних питань на столі: **хто буде платити за відбудову України?**»*

Незважаючи на те, що існують прецеденти захоплення суверенних активів, включаючи дії США проти центрального банку Афганістану на початку цього року, взяття під контроль російських резервів означатиме новий і западний відхід, враховуючи суми, про які йдеться.

Для деяких чиновників ЄС навіть розпочати дискусію щодо фінансування реконструкції під час вирування війни ризикує відвернути увагу від набагато більш безпосередніх пріоритетів воєнного часу. Але інші стверджують, що дебати необхідно розпочати зараз — не в останню чергу тому, що

обговорення того, у що зрештою може бути перебудована Україна, дає надію країні, опустошеній смертю, руйнуванням і страхом.

«Наявність світла в кінці тунелю, очевидно, є величезним моральним підйомом для українців, особливо для людей на окупованих територіях», – каже Городніченко. «Відчуття, що майбутнє буде кращим, полегшить пережити ці темні дні».

***

***

№ 123.

http://kyiv-heritage.com/page/strateguvannya-v-ukraini

ст - Нереалізовані інвестпроєкти 2021-го, Ю. Самаєва,

посилання

https://zn.ua/ukr/macrolevel/merzenna-visimka-nerealizovani-investprojekti-2021-ho.html

Мерзенна вісімка. Нереалізовані інвестпроєкти 2021-го

09 січня, 2022

Юлія Самаєва Редакторка відділу економіки ZN.UA

Дійсно потрібні Україні ініціативи, на які у влади не знайшлося часу і натхнення

Вміла позичати, та не вміла витрачати — це про Україну. Єдине, що справді вміють добре робити наші урядовці, — це писати проєкти для залучення пільгового фінансування від міжнародних організацій. Як доходить до роботи, то активність одразу знижується до нуля. Нашому портфелю проєктів із міжнародними фінансовими організаціями позаздрили б багато країн, поки не побачили б реальних результатів цього співробітництва. Ми вкрай мляво освоюємо виділені кошти, а інколи й узагалі лише платимо комісійні за їхнє резервування. Що гірше, здебільшого всі ці проєкти нам дійсно потрібні, а закладені під них кошти могли б стати тими самими інвестиціями, які ми шукаємо роками.

І от що ми могли б покращити у 2021-му, але не склалося.

1. Основний кредит для аграрної галузі

1) Виконавець — Міністерство фінансів, кредитор — ЄІБ
2) Проєкт триває з 2016 року до кінця 2023-го
3) Сума позики — 400 млн євро
4) Сума використаних коштів — 18 млн євро (4,5%)
5) Використано 2021 року — 0 євро

Кредитні кошти надано Україні на розвиток агросектору: покращення ланцюгів створення доданої вартості для зернових культур, олійних культур, рибного господарства та аквакультури. Щоб Україна перестала виробляти та експортувати виключно сировину, розпочавши нарешті переробку, яка створює додану вартість, підвищує рентабельність і прискорює зростання ВВП.

Що мали б профінансувати:

1) спеціалізовані лабораторії, служби поширення сільськогосподарських знань і сертифікації, а також системи контролю та моніторингу рибного господарства;
2) первинне виробництво зернових та олійних культур, у тому числі інвестиції в сільськогосподарську техніку та обладнання, а також у модернізацію виробничої інфраструктури;
3) розвиток потужностей для сушки й очистки, сортування і зберігання зернових та олійних культур, включно з підтримкою товарно-логістичної інфраструктури;
4) модернізацію потужностей для переробки і дистрибуції зернових та олійних культур, включно з підтримкою дистрибуції продукції й інфраструктури роздрібної торгівлі;
5) реконструкцію виробничих потужностей аквакультури і рибного господарства, включно з модернізацією ставкової інфраструктури та обладнання, розвитком нересто-вирощувальних господарств, інфраструктурою вилову та заходами з поновлення запасу риби;
6) обладнання та інфраструктуру для рибопереробки і консервування, включно з логістикою холодового ланцюга, розвитком інфраструктури оптової та роздрібної торгівлі.

2. Підвищення безпеки автомобільних доріг

1) Виконавець — Міністерство інфраструктури, кредитор — ЄІБ
2) Проєкт розпочався у 2020 році і триватиме до 2025-го
3) Сума позики — 75 млн євро
4) Сума використаних коштів — 0 євро

Проєкт складається з багатьох малих субпроєктів, які передбачають інфраструктурні покращення систем громадського транспорту, ліквідацію найнебезпечніших місць концентрації ДТП, покращення перехресть, ремонти вулиць, безпечні велосипедні та пішохідні мережі тощо. На цей рік, зокрема, планували провести аудит безпеки доріг у Києві, Одесі, Львові, Дніпрі і Харкові та розпочати впроваджувати інтелектуальні транспортні системи в цих містах. Але не склалося.

3. Проєкт модернізації української залізниці

1) Виконавець — Міністерство інфраструктури, кредитор — ЄІБ
2) Проєкт розпочався у 2018 році і закінчується 2023-го
3) Сума позики — 150 млн євро
4) Сума використаних коштів — 0 євро

Мета проєкту проста — збільшення пропускної здатності напрямку Долинська—Миколаїв—Колосівка та підвищення швидкості руху поїздів на цій ділянці. Для цього кошти позики мали б витратити на електрифікацію ділянки, модернізацію систем сигналізації та зв'язку на станціях і перегонах, загалом облаштувавши 253 км залізничних шляхів. З 2018 року не використано жодної копійки з наданих коштів, попри постійні скарги «Укрзалізниці» на брак інвестицій.

4. Вища освіта України

1) Виконавець — Міністерство освіти і науки України, кредитор — ЄІБ
2) Проєкт триває з 2016 року і закінчується 2022-го
3) Сума позики — 120 млн євро
4) Сума використаних коштів — 0 євро

Кошти виділено для здійснення енергомодернізації в українських університетах (енергоефективні інвестиції у термозахисні конструкції, системи кондиціонування та тепловентиляції, електромонтажні роботи та модернізацію систем теплопостачання).

Список університетів, як могли б, але не отримали цього фінансування:

1) Національний педагогічний університет імені М.Драгоманова;
2) Національний університет «Львівська політехніка»;
3) Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»;
4) Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка;
5) Чернігівський національний технологічний університет;
6) Сумський державний університет;
7) Вінницький національний технічний університет;
8) Харківський національний університет міського господарства імені О.Бекетова;
9) Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу;
10) Національний аерокосмічний університет імені М.Жуковського «Харківський авіаційний інститут»;
11) Київський національний університет імені Тараса Шевченка;
12) Національний університет харчових технологій;
13) Одеська державна академія будівництва та архітектури;
14) Луцький національний технічний університет;
15) Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки;
16) Львівський національний університет імені Івана Франка;
17) Національний університет «Києво-Могилянська академія»;

18) Національний університет водного господарства та природокористування;
19) Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
20) Ужгородський національний університет;
21) Київський національний університет будівництва та архітектури.

5. Реабілітація гідроелектростанцій

1) Виконавець — Міністерство енергетики, кредитор — ЄІБ
2) Проєкт триває з 2014 року і мав закінчитися 2020-го
3) Сума позики — 200 млн євро
4) Сума використаних коштів — 67 млн євро (33,5%)
5) Використано у 2021 році — 6 млн євро

Проєкт передбачає модернізацію та реконструкцію обладнання Київської, Канівської, Кременчуцької, Дніпродзержинської та Дніпровської ГЕС. Оновлення турбін, генераторів та іншого обладнання станцій, а також підвищення безпеки гребель.

6. Будівництво повітряної лінії 750 кВ Запорізька АЕС—Каховська

У цьому пункті йшлося про будівництво повітряної лінії 750 кВ Запорізька АЕС—Каховська. При його підготовці, як і при підготовці усього тексту, ми використовували ***офіційну звітність уряду*** *про виконання проєктів. На жаль,* ***вона не відповідала дійсності****, насправді проєкт було успішно завершено ще у 2020 році. Редакція просить вибачення у читачів за наведену некоректну інформацію.*

Але щоб вісімка лишалася вісімкою, ми згадаємо проєкт розвитку системи водопостачання та водовідведення у ***Миколаєві***, вартістю більше 30 млн євро, який стартував ще 2010 року. До цього моменту на реконструкцію системи водопостачання міста зі згаданої суми біло використано лише 5 млн євро, тому проєкт, який мав би завершитися ще у 2020-му, триватиме аж до 2030 року.

7. Підвищення енергоефективності в секторі централізованого теплопостачання

1) Виконавець — Мінрегіон, кредитор — МБРР
2) Проєкт розпочався у 2014 році і мав би завершитися 2020-го
3) Сума позики — 332 млн євро
4) Сума використаних коштів — 115,5 млн євро
5) Використано у 2021 році — 14 млн євро

Суть проєкту у наданні допомоги комунальним підприємствам, аби підвищити їхню економічну та енергетичну ефективність, мінімізувати витрати паливно-енергетичних ресурсів і підвищити надійність функціонування систем теплопостачання за рахунок реконструкції систем централізованого теплопостачання.

8. Модернізація системи соціальної підтримки населення

1) Виконавець — Міністерство соціальної політики, кредитор — МБРР
2) Проєкт розпочався у 2014 році і триватиме до 2024-го
3) Сума позики — 300 млн євро
4) Сума використаних коштів — 194 млн євро
5) Використано у 2021 році — 19,5 млн євро

Проєкт складається з трьох частин: удосконалення надання соціальної допомоги найбільш уразливим верствам населення; зміцнення інституційної спроможності адміністрування соціальної допомоги і соціальних послуг; підтримка розвитку сімейних форм опіки для забезпечення підтримки дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей-інвалідів і соціально вразливих сімей у чотирьох областях.

Його реалізація з 2014-го шкутильгає на обидві ноги, і хоча за сумами здається, що ми майже на фінішній прямій, це зовсім не так. Основною метою проєкту є створення електронних реєстрів та інформаційно-аналітичної системи соцзахисту. Ця мета перекочувала у цей проєкт із попереднього «Вдосконалення системи соціальної допомоги», який, на секундочку, тривав з 2006-го по 2013 рік. Не реалізована вона і досі, 2021-го. Просто задумайтеся, нам дають гроші на створення реєстру соцвиплат, і ми не можемо цього зробити впродовж 15 років! При цьому майже 200 млн євро все ж кудись спустили.

***

Наступного разу, коли ви почуєте про величезні інвестиційні потреби України, про зношеність обладнання в енергетиці та чергові глобальні проблеми «Укрзалізниці», коли вищі бідкатимуться, що їм не вистачає коштів на оплату опалення, а аграрії хотітимуть чергової підтримки від держави, — згадайте ці проєкти, ці обсяги інвестицій у сотні мільйонів євро, які у нас є, і ті крихти, які із цього фінансування змогли освоїти наші міцні господарники.

***

№ 124.

Denys Shmyhal
@Denys_Shmyhal
Ukraine government official

🇺🇦 та 🇨🇭 проведуть у липні Конференцію з відновлення України. У #Лугано обговоримо з партнерами проєкт Плану відновлення країни, над яким зараз працює Уряд разом з українськими та міжнародними експертами. Дякую @ignaziocassis за підтримку! #StandWithUkraine #URC2022

Перевести твит

22:04 · 24.05.2022 · Twitter Web App

***

№ 125.

https://zn.ua/ukr/internal/povojenne-vidnovlennja-ukrajini-velichni-chasi-vimahajut-velichnikh-dij.html

Повоєнне відновлення України: величні часи вимагають величних дій

28 квітня, 2022

Андрій Вишневський Магістр державної політики (Університет Оксфорду), адвокат, голова правління Трансперенсі Інтернешнл Україна

Яким має бути мозковий центр, котрий планує майбутнє України? І яким бути не має

У передвеликодній тиждень громадяни України отримали ***«стратегічну» ініціативу***, що вражає грандіозністю замáху настільки ж, наскільки своєю безглуздістю та відвертістю у демонстрації ймовірних мотивів ініціаторів.

- *Президент утворив Національну раду з відновлення України від наслідків війни.*

Сама по собі ідея зібрати мозковий центр, який генерував би нові ідеї та рішення для повоєнного відновлення України, поза сумнівом, чудова і своєчасна. І те, що реалізувати цю ідею взявся саме Володимир Зеленський, також добре. Йому сьогодні випало стояти на чолі держави, народ і армія якої чинять відчайдушний спротив молоху на фронтирі демократичного світу. Хто, крім президента, має більший потенціал для того, аби залучити до творення майбутньої України найкращих інтелектуалів — світових зірок політичної філософії, економіки, політичної науки, урбаністики, інших дисциплін і сфер діяльності?

Втім, як видається, поки що офіс президента збився на манівці.

1. У чому наша потреба?

Перше, що принесла нам війна, — кров, біль, втрати найціннішого — людських життів — і руйнування. **Але разом із цими жахливими наслідками війна може дати Україні й унікальні можливості.** Це не лише можливості остаточно позбутись етичних та естетичних потворностей і непевностей, соціально-економічних рудиментів і атавізмів, успадкованих нашим суспільством ще з імперської та радянської епох. Це можливості виробити такі суспільний етос і естетику, збудувати такі нові інституції та інфраструктуру, що дадуть змогу Україні вже завтра стати на шлях сталого розвитку і бути глобально конкурентоспроможною у довгостроковій перспективі (30–50–70 років).

Найбільша помилка, якої зараз легко припуститися, — це піти за рефлексом буквально відтворювати втрачене у війні: від морально застарілих хрущовок, панельок, тепломереж і транспортної інфраструктури до архаїчної пострадянської структури економіки, викривлених податкової, антимонопольної політики, політики інтелектуальної власності та державної допомоги. Інша очевидна спокуса, якій легко піддатись і яка швидко призведе нас до ще більшого занепаду, — інвестувати обмежені ресурси у безперспективні пасиви на кшталт непродуманих, але таких солодких, великих будівельних проєктів.

Вирватися з тенет минулого самотужки нам навряд чи вдасться і цього разу, як не вдавалося протягом останніх тридцяти років. Насамперед через брак візіонерів. Додаткова складність і водночас перевага ще й у тому, що уряди тих, кого прийнято називати розвиненими демократіями, теж не мають для нас готових рішень, — через глобальну кризу лібералізму і демократії загалом.

Найголовніші питання, на які нам доведеться шукати відповідь, — якою має бути модель повоєнної економіки, якою має бути модель держави, за існування якої ми сьогодні боремось, якою має бути модель зруйнованого і відновленого українського міста?

2. Як слід діяти?

Сьогодні склався унікальний історичний момент, коли президент України має моральне право та об'єктивні підстави звернутися по інтелектуальну допомогу до таких людей як

Грегорі Менк'ю, Пол Кругман, Джозеф Стіглiц, Амартія Сен, Арендт Лейпхарт, Роджер Брубейкер, Ларрі Даймонд, Марта Нуссбаум, Пітер

Сінгер, Джозеф Раз, Джеремі Валдрон, Майкл Вальцер, Майкл Сендел, Джонатан Волфф, Йен Гел, Рем Колгас, Жанетт Садик-Хан, Енріке Пеньялоза, Саскія Сассен, Едвард Глезер та багатьох інших **видатних мислителів світового масштабу.**

Мушу зізнатися: не так давно добра половина з цих двох десятків імен була мені невідома, як наразі може бути невідома багатьом українцям. Але завдяки часу, проведеному за вивченням робіт більшості названих вчених на академічній програмі в Оксфорді, маю тепер нагоду усвідомлено запропонувати їх експертизу для України. Так само, як звик принагідно ділитися з близькими людьми контактами першокласного хірурга чи бездоганного муляра. А усвідомлено, бо тринадцятирічний досвід державного управління в Україні, що передував навчанню, дав мені можливість зрозуміти, як саме передові знання світу можуть бути застосовані до вирішення українських проблем.

Багато хто з названих і неназваних тут інтелектуальних гігантів, імовірно, радо відгукнулися б на заклик українського президента. **Вони можуть бути зацікавлені застосувати свої підходи і бачення у країні, що не просто реформується чи відбудовує втрачене, а вибудовує своє відвойоване майбутнє майже з чистого листа і з чистим серцем.**

Тоді президент зміг би створити свого роду комітет стратегічного мислення для України. (Умовно назвемо його так для цілей цієї статті.) Щось на кшталт Комітету глобального мислення при Колумбійському університеті у Нью-Йорку, який у різний час очолювали ті самі вже згадані Джозеф Стігліц і Саскія Сассен. З тією лише відмінністю, що тоді як колумбійський комітет можна асоціювати з рупором (вужчий вхід і ширший вихід), то український буде більше подібний до лійки, а отже, може бути ще ефективнішим у наповненні чаші нашого суспільства новими сенсами і рішеннями, згенерованими у ширшому колі світового інтелектуального авангарду.

Все, що треба було б для роботи такого комітету, — це група місцевих висококваліфікованих аналітиків даних з відповідним доступом до необхідної інформації та організація якісної комунікації учасників комітету між собою та з бенефіціарами їхньої роботи.

Все це могли б успішно забезпечити, приміром, українські аналітичні центри. Виявом пристойності та поваги також могла би бути можливість запропонувати учасникам комітету розумного розміру компенсацію за їх витрачений час. Переконаний: правильним з

- *ст - Велике "відбудівництво" (Крадівництво-2) [ZN] Вишневський*

По-перше, **сам факт включення президентом до складу свого допоміжного органу цілого Кабміну та голів парламентських комітетів виглядає сумнівно,** бо кожен із них має свою покладену на нього законом відповідальність і чимале коло прямих обов'язків. **Рутина заважатиме їм креативно мислити,** а це означає, що на засідання Нацради вони у кращому разі приходитимуть із папками, які підготують для них їхні помічники і директори департаментів, перед тим ретельно обдмухавши з них пил і наліпивши стікер «Реформи».

По-друге, **урівнювання прем'єр-міністра,** який у системі органів виконавчої влади займає вищу політичну посаду, визначену Конституцією, **і керівника всього лише постійно діючого допоміжного органу президента,** чия посада не є ані політичною, ані посадою державної служби, **є нічим іншим, як іще однією спробою підважити державний устрій України як парламентсько-президентської республіки.**

По-третє, **сам факт такого урівнювання свідчить лише про те, що ніякого прем'єр-міністра у нас насправді немає, і керувати фактично всіма процесами не лише у Нацраді, а й в уряді та парламенті буде особа з офісу президента — без належних повноважень, політичної та юридичної відповідальності.**

Отже, є підстави припускати, що наміром ініціаторів Нацради у такому вигляді було аж ніяк не створення умов для генерування найкращих ідей відновлення України.

Натомість більше наявних ознак того, що **метою могли бути руйнування нормального процесу вироблення державної політики, нівелювання у цьому процесі ролі уряду і парламенту, яка насправді має бути провідною як з погляду демократичних стандартів формування державної політики, так і з погляду приписів української Конституції.**

Той факт, що незалежним у своїх діях співголовою ради є глава офісу президента, а секретарем — голова комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики, не дає можливості виключати, що **головною метою «стратегічної» ініціативи є взяття під контроль керівництва офісу президента, зокрема, бюджетного процесу і публічних фінансів, що витрачатимуться на програми та проєкти, пов'язані з повоєнним відновленням України.**

морально-етичного погляду було б профінансувати цей гонорарний фонд за рахунок українських публічних коштів.

Роль президента України у формуванні подібного мозкового центру мала б обмежитися запрошенням долучитися, проміжними мотивувальними виявами вдячності та завершальною подякою, можливо, навіть із відзначенням наприкінці державними нагородами тих, хто найбільше прислужився Україні.

Ролі для офісу президента тут у принципі немає, окрім допомоги очільникові держави в комунікації з потенційними учасниками комітету.

Головними бенефіціарами роботи комітету стратегічного мислення для України мають бути насамперед **уряд України** як вищий орган у системі органів виконавчої влади, **Верховна Рада** як законодавчий орган, а також **органи місцевого самоврядування**, адже одним із основних суб'єктів післявоєнного відновлення будуть **територіальні громади**, а одним з основних об'єктів такого відновлення — населені пункти та їх соціальна інфраструктура.

3. Що насправді відбувається?

Відкривши *указ №266/2022 від 21.04.2022*, ми нічого подібного до окресленого вище не угледимо, а побачимо натомість зовсім іншу картину.

Утворена президентом Нацрада складається лише з українських державних посадовців.

> Вона включає майже всіх членів уряду та голів парламентських комітетів, голову Нацбанку, секретаря РНБО, а також голову офісу президента та його заступників. Співголовами Нацради є прем'єр-міністр і голова офісу президента, а секретарем — голова комітету Верховної Ради з питань фінансів, податкової та митної політики. При цьому Рада є консультативно-дорадчим органом при президентові України.

Інтелектуальна потуга такого складу Ради навряд чи є співмірною з викликами, що нині стоять перед українським суспільством — за всієї належної поваги до кожного з членів Нацради. До того ж, навіть при побіжному аналізі дизайну новоспеченого органу, в очі одразу кидається кілька недоречностей.

Особливе розчарування викликає той факт, що **проблеми нетривіального змісту і масштабу знову намагаються вирішувати найтривіальнішими методами.** Тими самими методами незчисленних рад: національних, координаційних, розвитку і бозна ще чого, з допомогою яких протягом останніх тридцяти років в Україні поховано не одну реформу і наглухо забито дошками не одне вікно історичних можливостей.

***

№ 126.

http://kyiv-heritage.com/page/koncepciya-strategii-vizvolennya-ukraini

Файли

- "**Вашингтонский консенсус**" - Вики7
- ст - **Країна застиглих реформ**, С. Кораблін, 2018-09-07 (ZN.ua)
- ст - Милованов та інш. - "**Нариси про відбудову України**", 2022-04-05, 24с

- ***фрагмент "Нарисів…" Милованова:***

Нарис про відбудову України

Торбйорн Бекер, Інститут перехідних економік при Стокгольмській школі економіки
Баррі Айхенгрін, Університет Каліфорнії – Берклі
Юрій Городніченко, Університет Каліфорнії – Берклі
Сергєй Гурієв, Sciences Po
Саймон Джонсон, Масачусетський Технологічний університет
Тимофій Милованов, Київська школа економіки
Кеннет Рогофф, Гарвардський університет
Беатріче Ведер ді Мауро, Вища школа міжнародних та розвиткових досліджень

Анотація: Відбудова України відкриває унікальну можливість модернізувати країну та убезпечити її майбутнє. Ключові принципи міжнародної допомоги для відбудови такі: (1) Україна рухається до вступу до ЄС; (2) під егідою ЄС організується окрема агенція, яка має значну автономію в питаннях координації та управління допомогою та програмою реконструкції; (3) Україна є "власником" програми реконструкції; (4) заохочення та допомога у надходженні іноземного капіталу та технологій; (5) допомога має бути переважно у вигляді грантів, а не кредитів; (6) відбудова має виходити з принципу майбутнього без вуглецевого сліду з мінімальною залежністю від викопного палива. Відбудова має включати три чіткі стадії з різними цілями та обмеженнями. Після лише одного місяця війни оцінки необхідної допомоги від Європи та інших країн уже сягають від 200 до 500 млрд євро. Вартість відбудови зростає щодня все швидше, оскільки люди проводять все більше часу поза своїми домівками, діти травматизуються, а приватні компанії розпадаються.

- ***фрагмент статті "Країна застиглих реформ":***

Україна ж тим часом продовжує свою нескінченну низку *"радикальних ринкових реформ".Їх* лейтмотив незмінний. Чуємо, як і 30 років тому, усе про ту саму Тріаду - приватизацію, дерегуляцію, лібералізацію. Дотримуючись її, **країна ніяк не досягне дореформених обсягів виробництва. З урахуванням же еміграції, неясно, коли це станеться взагалі.**
Спад, що ознаменував перехід до ринку, удвічі глибший та довший за *Велику депресію 1930-х*.

У країні немає *"інститутів розвитку"*, показники її зростання та інвестицій - нижче від середньосвітових, її залишає молодь, доходи впали до межі найзлиденніших країн. Гривня перманентно девальвує. У держави очевидні проблеми з управлінням, боргом, пенсіями та територіальним суверенітетом. Зовнішні кредитори вимагають продажу лісу-сирцю та сільськогосподарських земель. ЄС при цьому оголошує доктрину "сировинної дипломатії" і шукає доступ до природних ресурсів третіх країн. *Українська влада* "декларує боротьбу" з корупцією, валютну лібералізацію та мільйони доларів на своїх офшорних рахунках. Як, утім, і готівкою.

Міжнародні кредитори від цього явно не в захваті. Вони намагаються виправити власні помилки 1990-х, коли в Україні, згідно з *Дж.Хеллманом, Д. Кауфманом та Г.Джонсом*, сталося **"захоплення держави" - приватизація політичних функцій бізнесом.**

Цей феномен був описаний ними на порозі нульових при аналізі проблем *перехідних економік*. **"Усього за десятиліття страх перед державою-левіафаном змінився зрослою увагою до олігархів, спроможних "захопити державу" і змінювати політику, регуляторне та законодавче середовище на свою користь, генеруючи концентровану ренту за рахунок іншої економіки".**

В Україні рівень такого захоплення за їхньою трибальною шкалою (низький, середній, високий) оцінювався як високий, у півтора разу більший за середній за вибіркою з 18 перехідних країн.

За таких умов найкращі наміри *Консенсусу* автоматично вивертаються навиворіт.

Як, утім, і спроби *раціонального держрегулювання*.

Що не дивно, тому що йдеться не просто про *корупцію*, а *"монопольний капітал"*, який захоплює політичні висоти й третирує все суспільство. У термінології *Д.Аджемоглу* та *Дж.А.Робінсона*, таке захоплення породжує *"екстрактивні інститути"* - систему економічної та політичної влади, яка повністю вбиває надії на суспільне процвітання.

Чи впораємося ми з цією спадщиною *реформ 1990-х* та яким чином, допоки неясно...

Але те, що зробити це без перегляду низки їх базових постулатів не вдасться, - цілком очевидно (!).

***

№ 127. 2022-06-02

Россия повторяет в Украине одни и те же ошибки — The New York Times

Дворникова давно не видно на поле боя, и возникает вопрос, продолжает ли он руководить войсками и дальше.

Российские военные уставшие и деморализованные после трех месяцев войны и совершают те же ошибки, которые допускали на первых этапах.

Об этом пишет The New York Times со ссылкой на американских чиновников, передает сегодня *LIGA.net*.

По их словам, постепенный захват территорий Украины стал более успешной тактикой для россиян, но это истощает войска, а их боевая способность снизилась на 20%.

На прошлой неделе представитель Пентагона заявил, что с начала войны Россия потеряла 1.000 танков.

В апреле российский диктатор Владимир ***Путин*** назначил нового командующего армией Александра ***Дворникова***, пытавшегося наладить координацию воздушных и сухопутных подразделений. Отчасти ему это

удалось. Впрочем, его давно не было видно на поле боя, и возникает вопрос, продолжает ли он руководить войсками и дальше.

Российские пилоты по-прежнему демонстрируют нежелание рисковать: перелетают через границу, быстро наносят удар и быстро возвращаются. До сих пор преимущества в воздухе у России нет.

Сейчас определенных успехов армия РФ достигла в ***Северодонецке***, а президент ***Зеленский*** признал, что Украина теряет до 100 военных в день. Однако на других направлениях они (РФ) наоборот теряют позиции, в частности вблизи ***Харькова***, где украинцам удалось перехватить инициативу и оттеснить россиян от города, который они обстреливали в течение шести недель.

Генерал в отставке Гаррет Бридлав говорит:

> **- украинцы способны отбросить россиян за границу и перерезать пути снабжения. Это поставило бы армию РФ в такое же положение, как и на первом этапе войны, когда их колонны оставались без горючего и становились легкими мишенями для украинцев с «Джавелинами». Тогда россияне потеряли тысячи военных.**

Эксперты объясняют:

> **- изъяны российской армии фундаментальны, их не решить за несколько месяцев.**
>
> **- Самое главное — отсутствие самостоятельности у офицеров среднего и нижнего звена.** А старшие офицеры придерживаются советской доктрины, где нельзя критиковать недостатки стратегии или вносить коррективы, если высшее командование уже приняло решение. В то же время украинцы сильны именно такой децентрализацией.

Эвелин Фаркас, бывшая высокопоставленная чиновница Пентагона по Украине и России в администрации Обамы, говорит:

> **- вероятно, Путин лично вовлечен в руководство войсками. А когда президенты вмешиваются в оперативные военные решения — это «рецепт катастрофы».**

***

№ 128. 2022-06-02

Главный вопрос экономики войны – деньги

Минимальный бюджет Украины и как его финансировать

Романчук 2022-06-02

В середине мая 2022г. министр финансов Украины Сергей ***Марченко*** на весь мир заявил, что к осени ситуация вынудит правительство резко повысить налоги. В последний день весны глава Национального банка Кирилл ***Шевченко*** озвучил примерно ту же мысль: «…Отложенная потребность в значительном повышении налогов и сокращении бюджетных расходов будет только расти».

Наблюдается **очень опасный консенсус**.

За повышение налогов выступают руководитель монетарной политики (***Нацбанк***), глава фискальной политики (***Минфин***) и главный депутат ***Верховной Рады***, который является лицом всей проводимой экономической политики. Похоже, что законодательная и исполнительная ветви власти уже приготовили ловушки для «ощипывания предпринимателей-гусей».

Война - это не только фронт, оружие, разрушения и смерть. Это беспрецедентная нагрузка на производителей товаров и услуг.

> *Останавливаются и разрушаются заводы и фабрики. Рвутся логистические цепочки и финансовые потоки. ~11 миллионов внутренних и внешних мигрантов – это как поставить рынок труда с ног на голову. После 100 дней войны ни о какой нормализации экономического, финансового положения предприятий речи быть не может. Война идёт. Собственникам и управляющим бизнеса планирование и распределение ресурсов даётся с большим трудом. Серьёзные*

инвестиции поставлены на паузу. ***Возвращать довоенный режим налогообложения и регулирования – это игнорировать реальность.***

Бизнес-сообщество Украины неспроста встревожено такими налоговыми планами правительства. Принуждение к старому налоговому режиму грозит взрывом конфликтов, банкротств, закрытия компаний и переводом части экономической деятельности в «серую» зону. Налоговые проверки бизнеса могут вылиться с открытую поножовщину. Производителям товаров и услуг будут предъявлять издержки военного времени, которые, с точки зрения формального бухгалтерского и налогового учёта не могут учитываться. И пойдёт грызня, нервоз и срач, разрушающий уникальное, созданное войной доверие власти, армии и общества.

Прежде чем открывать ящик Пандоры налоговой инквизиции, нужно очень хорошо подумать о последствиях.

Исторический опыт подобных действий, экономическая наука и здравый смысл позволяют нам утверждать, что сумма собранных налогов из «общипанных гусей» будет несравненно меньше того совокупного ущерба и вреда, который будет нанесён Украине.

Война - это шок для потребителей, которые либо вообще лишаются дохода, либо вынуждены мириться с его резким сокращением. Понятное дело, экономика столкнулась с резким сокращением потребления. Сегодня миллионы украинцев вынуждены тратить свои сбережения и текущие в Европе, там, где их временный дом. Миллионы украинцев изменили структуру расходов, включив статью «на ВСУ, на победу». Налоговое и регуляторное законодательство этого никак не учитывает. И не надо.

Объективно государственный бюджет Украины оголён. Это было предсказуемо. К этому нужно было готовиться.

Доходы и расходы экономики военного времени должны радикально отличаться от бюджета мирной, растущей экономики.

Налоговые базы для основных налогов мирного времени (НДС, таможенные пошлины, налоги на фонд зарплаты, подоходный налог, акцизы) резко сократились.

Бизнес переключился на оказание гуманитарной, военной, логистической помощи фронту и перемещённым людям.

Гуманитарные, военные грузы глупо и аморально рассматривать, как источник доходов бюджета. Это как забирать деньги у самого себя,

думая, что распорядители чужого (политики и чиновники) создают больше ценности, чем сами люди.

Да, не все помогают. Да, не без паршивой овцы, но подавляющее большинство украинцев стали единым фронтом против врага.

Ориентировать налоговое, регуляторное законодательство на небольшую группу мелких циничных мошенников – это стрелять из пушки по воробьям.

Главное не создавать на уровне ***законодательства ценового, товарного, финансового схематоза***, **как это случилось по топливу**.

После 100 дней войны в украинской власти доминирует группа сторонников высоких налогов и Большого государства «Гетманцев - Марченко – Шевченко».

Их аргументация следующая

Сегодня Украина находится вот в таком состоянии:

1) обвал доходов бюджета,

2) резкий рост долговой нагрузки,

3) большие расходы на вооружённые силы и непосредственно на ведение войны,

4) обязательства государства перед гражданами (пенсии, базовое образование, медицина, поддержка бедных),

5) обеспечение работы инфраструктурных секторов экономики (энергетика, ЖКХ, транспорт, связь).

Действительно, нельзя не согласиться с таким диагнозом, но критически важно его уточнить и детализировать.

Сначала ответим на первый вопрос:

«Сколько денег и ресурсов нужно украинским властям во время войны на невоенные нужды, за обеспечения жизнедеятельности страны».

1. Первое – пенсии

В Украине около 11 миллионов пенсионеров. При средней пенсии $150 (~₴5250 по курсу ₴35 за $1) в 2022г. на выплату пенсий

необходимо ~$19,8 млрд. в год или ~$1,65 млрд. в месяц.

2. Второе – образование

В Украине сейчас действует ~12500 средних школ и колледжей. В них ~3,5 млн. учеников. Базовый бюджет одной средней школы: ~40 учителей (ЗП ~$400), 15 технических работников (ЗП $300) + $30 х ~280 учеников = $8400. Итого примерный месячный бюджет одной типовой школы - ~$28900.

Ежемесячные расходы на все средние школы - ~$362 млн. Ежегодные затраты - ~$4,36 млрд.

3. Третье – базовое здравоохранение

В Украине во время войны действуют оценочно ~ 9500 поликлиник и больниц. Число врачей ~ 150 тысяч, среднего медперсонала - ~250 тысяч. Базовый бюджет типового лечебного заведения: 16 врачей ($400), 26 медработников и персонала ($300) + расходы на содержание, препараты, ЖКУ - $1200 в месяц. Итого примерный месячный бюджет одного типового медицинского учреждения - ~$15400.

Ежемесячные расходы на все медицинские учреждения - ~$147 млн., готовые расходы – ~$1,8 млрд.

4. Четвёртое – поддержка людей в беде (нейтрализация бедности)

Во время войны разумно и целесообразно оказывать поддержку человеку в беде в денежной форме.

Для определения «нуждающийся» необходимо установить следующие критерии:

1) уровень денежного дохода, 2) уровень неденежного дохода; 3) обеспеченность жильем; 4) состояние здоровья; 5) наличие опекунов и иждивенцев, 6) возраст (детей, лица старше 65 лет), 7) уровень образования, характер занятости, способность и возможность переквалификации, т. е. получения необходимых знаний и навыков для реинтеграции в рынок труда; 8) наличие сбережений.

Оценочно реципиентами бюджетных трансфертов могут быть ~2 млн. украинцев. Среднемесячный трансферт - ~$120.

Итого месячные расходы - ~$240 млн., годовые - ~$2,9 млрд.

Итого по всем социальным статьям ежемесячные расходы составляют:

$1 млрд. 650 млн. (пенсии) + ~$362 млн. (школы) + ~$147 млн. (медицина) + ~$240 млн. (бедность) = $2399 млн. или ~$2,4 млрд.

Годовые расходы на весь социальных блок ~$29 млрд.

Конечно,

надо учесть непосредственные расходы на оборону, ведение военных действий.

В 2021г. на оборону из государственного бюджета было затрачено ~$4,6 млрд. или только 2,3% ВВП. Сегодня нужно, как минимум, в три раза больше. Это оценочно ~ $15 млрд. в год или $1,25 млрд.

Наконец,

нужно платить полиции, правоохранительным органам и чиновникам.

Здесь не до жиру. Нужна жёсткая, разумная экономия при сохранении только жизненно необходимых функций государства. **На эти цели и в мирное время целесообразно тратить не более 3% ВВП.** В военное время многие функции государства невыполнимы. Поэтому можно ограничиться и 2% ВВП. Даже по исторически самому высокому ВВП Украины 2021г. (чуть меньше $200 млрд.) это меньше $4 млрд., а с учётом сокращения числа чиновников и их функционала - **$3 млрд. в год или $250 млн. в месяц**.

Таким образом,

для функционирования Украины в военное время стране необходимо иметь в бюджете ~$47 млрд. в год или ~$3,9 млрд. в месяц.

Все остальные расходы замораживаются.

В такое время категорически нельзя разбрасываться деньгами на государственную поддержку коммерческих организаций. Максимальная экономия, качественное управление издержками. Если государство владеет предприятиями и активами, которые хронически приносят убытки, их по символичной цене продать желающим украинским предпринимателям.

По отношению к государственному долгу необходимо провести переговоры с кредиторами и предложить, на меньшей мере, до конца войны, заморозить его обслуживание.

Вторая часть бюджетного вызова – источники финансирования.

Иными словами, откуда в 2022г. взять $47 млрд. Заметим, что эта сумма гораздо меньше, чем заявленные правительством «нам до осени нужно $50 млрд.»

В военное время внешние партнёры Украины явно не склонны навязывать нам параметры политики бюджетных доходов.

Это уникальный шанс для налогового маневра или проведения полноценной налоговой реформы.

Нам нужно определить, сколько денег через налоги реалистично получить в 2022г. с учётом состояния бизнеса и населения. **Тут старая налоговая система не работает. Попытки её реанимировать повышением ставок или увеличением числа налоговых инспекторов/контролёров – это тупик.**

Значит, нужны новые, максимальное широкие налоговые базы в тех районах, где нет боевых действий, и где ведётся экономическая деятельность. **Надо оставить в покое юридические лица и ФОПы, а сконцентрироваться на двух налоговых базах.**

1) Первая – розничный оборот продаж товаров и услуг.
2) Вторая – производители и импортёры подакцизных товаров (топливо, табачные, алкогольные товары).
3) Третья – импорт товаров.

В 2021г. оценочно чуть меньше 14,8 млн. семей потратили на покупку товаров и услуг ~$163 млрд. (~82% ВВП). Около 2,3 млн. семей (средняя семья - 2,58 человек) уехали из страны. Доходы и расходы оставшихся в 2022г. будут существенно меньше. Сделаем следующее допущение. 12,5 миллионов украинских семей в 2022г. потратит на покупку товаров и услуг (розничный оборот) ~ $100 млрд. Эта цифра с учётом оставшихся семьей и сокращения их расходов в долларовом выражении на 25 – 30%.

По единой плоской ставке 20% бюджетные поступления составят ~$20 млрд. Таким образом, покупка каждого товара, каждой услуги – это конкретный вклад каждого украинца и гостя страны в поддержку ВСУ и победы страны.

Второй источник – подакцизные товары. С учётом сокращения объёма потребления, корректировки цены, установления уровня акцизных налогов на уровне, которые делает нецелесообразным «серый» импорт бюджетные поступления по акцизам в 2022г. составят ~$3 млрд.

Третья налоговая база – импорт товаров. Здесь применим простое правило, которое учитывает состояние «серого» импорта, качество таможни и

императив сокращения издержек внешнеторговых операций. В 2021г. импорт товаров и услуг составил $84 млрд. В 2022г. прогнозируется сокращение импорта до ~$55 - 57 млрд. (~минус 35%) без учёта гуманитарной и военной помощи. Таким образом, единый плоский тариф на импорт в 2022г. способен сгенерировать ~$3 млрд. Таким образом, украинская экономика военного времени в 2022г. способна генерировать ~$26 млрд. Это очень консервативный прогноз.

А сейчас посмотрим на баланс

При расходах военного времени ~$47 млрд. инновационная налоговая система, которая не душит производителей, не унижает «гусей»-предпринимателей, не загоняет экономическую деятельность в тень, а наоборот максимально сильно стимулирует возобновление экономического роста даже в военное время, даёт доходы в $26 млрд.

Дефицит получается в $21 млрд. или менее $2 млрд. в месяц.

Да, это много. Да, государственные финансы неустойчивые, но, если бы украинские власти на переговорах с зарубежными партнёрами сказали,

> *«дорогие друзья! Помогите нам. Мы сами себе профинансируем больше, чем на половину. Вот куда нам нужны деньги»,*

- нет сомнений, что Украине такие деньги бы дали.

Это не «дайте нам ~$50 млрд. до осени, а том ещё». США/ЕС/G7 ценят ответственное отношение партнёра. Запад считает деньги. Он может помочь и поможет, если будет видеть честное, ответственное отношение к фискальной политике, а не просто «дайте денег».

В такой ситуации самые плохие решения – это:

1) возвращение к довоенной бюджетно-налоговой политике мирного времени;

2) возобновление проверок и административно-силового давления на производителей товаров и услуг, практики штрафования за нарушение довоенных налоговых и регуляторных требований;

3) финансирование государственных расходов за счёт эмиссии Национального банка и, как следствие инфляционного налога;

4) сохранение старой, довоенной системы государственного управления с неподъёмным числом функций, конфликтом интересов и низким качеством управления госактивами и ресурсами;

5) сохранение довоенного уровня госрасходов и покрытие дефицита бюджета чрезвычайно дорогими внешними заимствованием или такими же дорогими внутренними заимствованиями.

6) попытки обеспечить макроэкономическую стабилизацию через «ручное» регулирование цен, в том числе фиксацию курса гривны на уровне, который не соответствует рыночному равновесию.

К сожалению, **в первые 100 дней войны украинские власти совершили все шесть основных ошибок экономической политики**.

Результатами данного курса будут:

1) помимо глубокого падения ВВП гарантирует Украине
2) инфляцию под 30%,
3) девальвацию реального рыночного курса гривны до ~~₴~~45-50,
4) бегство капитала,
5) потерю человеческого капитала,
6) рост «серой» экономики и
7) страновой дефолт.

Выбор инновационной, адекватной нынешнему состоянию макроэкономической политики позволило бы, не только пройти войну с минимальными издержками, но и создать фундамент для быстрого восстановления экономики Украины всем миром.

***

№ 129. 2022-06-02

Економіст Олексій Кущ зазначив, що розглядає рішення щодо підняття ставки НБУ до 25% негативно

Кущ 2022-06-02

– Це **жахливе рішення**, адже **облікова ставка – це орієнтовна ціна на гроші в економіці країни**.

Збільшення облікової ставки до 25% означає, що кредити для підприємств, найдешевші, будуть десь під 35-40%, а споживчі кредити для населення досягатимуть 70-80%, – зазначає він.

Економіст пояснив, що 25% – це мінімальна вартість грошей, до якої додасться вартість банківської маржі на рівні 10%, що призведе до того, що кредити, видані найнадійнішим клієнтам банку з гарною заставою та кредитним рейтингом, а також гарною кредитною історією – це буде щонайменше 35%.

Для клієнтів із менш позитивною кредитною історією це буде вже за 40%.

– Споживчі кредити для населення відповідно множимо на 1,5.

Тобто, **це повна зупинка кредитної активності підприємств та малого, середнього бізнесу**. Під такі відсотки ніхто не братиме кредити в банках, – наголошує він.

Кущ зазначив, що у ситуації є невеликий позитивний момент – що **підростуть депозити у банках**.

– Але ми розуміємо, що зараз населення вносить гроші на депозит не для отримання доходів від відсотків, а для зберігання грошей у безготівковому форматі…

Це буде **дуже негативний сигнал** для **економіки**,

- повне заморожування економічної активності, та
- значне розширення дефіциту бюджету.

Це **рішення поглибить кризу**, – наголошує він.

Щодо долара та євро – то таке рішення НБУ **не покращить ситуацію, поки в Україні не відпустять фіксований курс валют**, резюмував експерт.

https://fakty.com.ua/ua/ukraine/ekonomika/20220602-pidvyshhennya-oblikovoyi-stavky-chy-varto-braty-kredyt-ta-yak-yakyj-bude-kurs-dolara/

***

№ 130. 2022-06-02

Сьогоднішній звіт Тома Купера багато чим тішить: тут і рафіноване знущання з німецького канцлера, і про західне озброєння, яке вже надійшло, і про низку наших тактичних успіхів, і що не все ще закінчено в Сєвєродонецьку…

А ще, схоже, ЗСУ рознесли першого «Термінатора». Хай і решті так.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-30-31-may-1-june-2022-8c56d475a543

Дякуємо за переклад Микола Ковальчук, Тетяна Саніна, Anton Shygimaga

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела".

https://t.me/analityka_ukr

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ 30-31 ТРАВНЯ ТА 1 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго раночку!

[допис опубліковано 02.06 близько 10:30 за Києвом – перекл.]

Сьогодні розпочну з історії, яка може на перший погляд видатися «крутецькою», алее… зітхає… ну, дивіться самі…

1. БАГАТО ГАЛАСУ З НІЧОГО

Німеччина – тобто, федеративний уряд Німеччини – видав новий «перл». У спробі організувати – як це нині повсюдно кличуть – «велике повстання проти опозиції у Бундестазі (німецькому парламенті)», канцлер Шольц оголосив про постачання до України ракетних систем «земля – повітря» (ППО) «IRIS-T SL», а також РСЗВ «MARS-II» (по суті вони є німецькою модифікацією американських «M270 MLRS») – на додачу до… еге ж… семи самоходок «Panzerhaubitze 2000», про які було оголошено ще місяць тому…

Так, ну добре… «IRIS-T» багато хто вважає однією з найдосконаліших систем у своєму класі. Тож, наче непогано, еге ж?

Звучить дійсно круто, та насправді все зовсім не так…

Почнімо з початку:

«IRIS-T» є «побічним продуктом» проекту, що зветься «Advanced Short Range Air-to-Air missile' [«просунута ракета класу «повітря – повітря» вузького радіусу дії» – перекл.], або ASRAAM. У цьому проекті – ще у 1980-х – було задіяно майже половину країн-членів НАТО (не зміг оминути це увагою, бо я ще з дитинства читав незчисленні статті про «ASRAAM» та подібні проекти…). В підсумку, по суті – як часто буває – американці, британці, німці та інші не змогли домовитися майже ні про що, тож кожна країна пішла своїм шляхом: американці обрали свою розробку «AIM-9X Sidewinder», британці – «AIM-132 ASRAAM» (найближчу до першопочаткової ідеї), німці ж заохотили італійців, шведів, греків, канадців та норвежців до проекту «IRIS-T». Після 30 років розробок, і багатьох витрачених мільярдів євро… принаймні частина НАТО отримала врешті ракету класу «повітря-повітря» з вузьким та середнім радіусом дії та інфрачервоним наведенням, яка тепер є основним озброєнням літаків-винищувачів «EF-2000 Typhoon», що використовуються німецькими та італійськими повітряними силами, а також літаків F-16 у Норвегії, до прикладу.*

З огляду на те, що «IRIS» довела свою ефективність, невдовзі народилася ідея розробки варіації наземного базування для систем протиповітряної оборони. Так і з'явилися на світ «IRIS-T SL», якими керують за допомогою радарів: у сполученні із щонайменше двома типами радарів AESA, ця система є основою системи ППО «MEADS», яка може захоплювати повітряні цілі на відстані до 37 км. І поки все наче в порядку.

Тепер…

попри те, що ракети «IRIS-T» вже багато років виробляють серійно і вони вже тисячами стоять на озброєнні в понад десяти країнах по всьому світу, введення системи наземного базування в експлуатацію просувалося доволі

кволо. Основний німецький виробник, Diehl, останнім часом збирав рівно дві системи на рік (до кожної входять вертикальні пускові установки, радари, та системи керування вогнем – й усе це встановлюється на тягачі задля забезпечення мобільності системи). Дійсно, компанія «мала клопіт» із виробництвом семи таких систем на замовлення Єгипту і, вже коли було оголошено про постачання «IRIS-T SL» до України, то вона пояснила, що за ідеальних умов – тобто коли їй вдасться зібрати купи всі необхідні компоненти – на виробництво чотирьох систем піде рік.

А отже:

в ліпшому випадку Україна до кінця цього року отримає десь 2,5-3 системи «IRIS-T SL». Ясне діло, кожна така система може обороняти місто розміром десь із Запоріжжя, але навіть такого результату вдалося досягнути лише тому, що Вашингтон не просто переконав єгиптян почекати зі своїм замовленням (та оплатити його авансом десь на 50%); здається, всенька ця угода склалася лише тому, що США оплатили пересилку тих двох систем, які мають бути виготовлені вже цьогоріч – до України (а може ще й врулили Каїру пару хабарів: їхні генерали знані схильністю до таких рішень)...

… а коли доставлять «MARS-II» та сім «Panzerhaubitze 2000» (Нідерланди додадуть решту, щоб добити кількість до дванадцяти) – знає один тільки рак на горі…

Вибачте, я певно більше не витрачатиму більше ваш час на цю історію:

> йдеться про численних воїнів ЗСУ (якщо не про все розумне життя на планеті Земля). Якщо Шольц і далі так вчинятиме, то скоро він оголосить чи не про найвеличніший свій винахід: гарячу воду…

[Підпис до фото 1]:

Може спитайте хтось Шольца:

> як би він почувався, якби його дім «денацифікували» отакі милі «визволителі», як оцей хлоп…

А, ну і так:

> спільним «нестримним зусиллями» ЄС/США/НАТО вдалося погодити – і вже частково доставити Україні – таку допомогу: 118 [буксованих гаубиць] M777 від США, Канади та Австралії; 72 самохідних гаубиці «Krab» від Польщі (18 вже в Україні); 20 [самохідних гаубиць] «M109A3GN», на додачу до щонайменше 8 – або й більше – [САУ]

«Zuzana-2» від Словаччини, та десь 30 з гаком [САУ] «Dana»/«Dana M2» від Чехів тощо… Ну, і ще Естонія та Італія надали [буксовані гаубиці] FH70, а французи надали [САУ] «Caesar»… а ще усіляке допоміжне обладнання та десь 400 000 відповідних зарядів… Словом, десь в червні – липні ЗСУ матимуть «одну з наймогутніших армій Європи» [тут, схоже, автор іронізує щодо того, як рф вихваляється всякими титулами своєї армії – перекл.]. Принаймні, якщо рахувати за стандартами до 24 лютого 2022 року. До того часу, гинутимуть тисячі, і ще тисячі лишаться скаліченими на все своє життя, а ще чисельні українські села будуть назавжди стерті з лиця Землі…

2. ПОВІТРЯ

Оскільки від вас були запитання, відповідаю:

- вчора ввечері (1 червня 2022 року) між 21.00 та 22.00 за місцевим часом, військові кораблі Чорноморського флоту Росії запустили вісім крилатих ракет, і принаймні одна з них вразила об'єкт «транспортної інфраструктури» в м. ***Стрий*** Львівської області. Я не чув про удари балістичними чи крилатими ракетами, нанесеними вглиб України щонайменше тиждень. Протягом останніх п'яти-шести днів українці повідомляли про разові удари крилатими ракетами лише поблизу лінії фронту.

Загалом, схоже, що

- через повний провал їхніх зусиль зупинити або принаймні сповільнити потік наданих НАТО зброї, боєприпасів і палива із західної до центральної та східної частин України, а також через гостру нестачу відповідного озброєння, "вишестоящіє органи" в москві повністю відмовились від спроб це зробити. Думаю, особливо українські залізничники були дуже вдячні за отриману передишку. До вчорашнього вечора, коли п'ятеро з них загинули від вищезгаданих крилатих ракет…

Тим не менш,

- попередні удари завдали суттєвої шкоди українській інфраструктурі, що призвело до загальнонаціонального дефіциту палива: його вистачає для збройних сил, очевидно, і для сільського господарства, але використання палива цивільними досить обмежене. Подібним чином два дні тому «хтось», схоже, зруйнував останню лінію електропередачі на ділянці Краматорськ – Сєвєродонецьк – Бахмут…

Оскільки всі інші повідомлення про авіаудари були пов'язані з тактичними досягненнями, я згадаю про них нижче — за одним винятком:

- з місця «Устинівка» [село в Попаснянському районі Луганської області - перекл], десь у районі «Бобрового» [село у Сєвєродонецькому районі Луганської області - перекл.], повідомляють про досить багато дій обох ВПС — але я не можу знайти їх на жодній із доступних карт (крім центральної Росії та кількох інших місць по всьому світу).

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Протягом минулих 3–4 днів росіяни постійно бомбардують села в Сумській та Харківській областях, інколи навіть північні околиці Харкова. 31 травня кілька Су-35 ПКС завдали удару ракетами Х-59 по невідомій цілі у Білопіллі, що неподалік від Сум.

Ізюм…

Хоча українці звільнили ***Велику Комишуваху***, а росіяни не змогли захопити ***Дмитрівку*** й досі не мають успіхів у ***Довгенькому***, ходять чутки, що росармія відвела принаймні дві БТГр із району ***Ізюма*** та задіяла їх в районі ***Лимана*** і ***Сєвєродонецька***. Водночас російські ПКС перекинули чимало вертольотів на передову базу десь у районі ***Ізюма***. Відомо, що 31 травня один із них, Ка-52, було збито за допомогою ПЗРК «Ігла» 93-ої механізованої бригади. Крім того, українські Повітряні сили заявили, що протягом минулих трьох днів воювали переважно в районі ***Довгенького.***

На південному сході від ***Ізюма*** й далі до ***Лимана*** принаймні шість БТГр росіян та сепаратистів наступають на ***Студенок*** та ***Святогірськ***:

- протягом минулих двох днів ***Святогірськ*** зазнав важких бомбардувань, тривають важкі бої за участі підрозділів 57-ої мотопіхотної та 81-ої аеромобільної бригад. Два підрозділи Організації Українських Націоналістів (ОУН) теж воюють у цьому районі: це незалежні і добре озброєні добровольчі формування.

На південному сході від ***Лимана*** протягом минулих двох днів росіяни намагаються прорватися через нерівну місцевість та густі ліси біля ***Сіверського Дінця*** у напрямку ***Старого Каравана*** та ***Брусівки***, можливо, збираються також перетнути річку та напасти на ***Райгородок***. Саме тут за минулі два дні було завдано більшості ударів Су-25 та вертольотів ПКС.

Сєвєродонецьк…

Власне, росармія захопила переважну більшість міста, аж до індустріальної зони на його західному боці.

Головна причина такого захоплення:

- в місті зостається понад 12.000 цивільних, і хоч росіяни «заповнили вулиці» своїми танками, українці не завдають ударів артилерією так, як зазвичай. Проте відступ українців повільний і методичний, спрямований на те, щоб сповільнити нападників і водночас забезпечити евакуацію усіх цивільних, яких можливо врятувати: евакуація триває через ***Павлоград***, де є хоч якесь укриття, проте за минулі кілька днів багато людей було вбито чи поранено під час спроб перетнути ***Сіверський Донець*** у напрямку ***Лисичанська***.

Виступ біля ***Попасної***…

- За минулі два дні українці десь на 2 км відтіснили росіян від траси T1302 (що з'єднує ***Бахмут*** і ***Лисичанськ***). Вона досі зазнає артобстрілів росіян — принаймні «випадкових», але відкрита для руху військових сил та конвоїв із гуманітарною допомогою. Здається, дорога T0513 із ***Бахмута*** до ***Сіверська*** безпечна, але дорога між ***Сіверськом*** та ***Лисичанськом*** теж інколи зазнає обстрілів. За минулі два дні кількість обстрілів російської артилерії значно зменшилася, тому що українська артилерія — посилена наданими Естонією та Італією гаубицями FH70 та американськими M777 45-та артилерійська бригада — дає жару на всій території виступу біля Попасної: буквально кожен російський транспорт, що ворухнеться, за кілька секунд стає мішенню, а потім, зазвичай, купою брухту.

На північному боці виступу біля Попасної росіян вибили із Врубівки: їхні контратаки подерли на шмаття — щось схоже сталося з принаймні двома російськими спробами відвоювати Комишуваху. Наступ росіян на Бахмут теж повністю зупинено.

Як я й казав у минулому звіті:

- **росіяни здуваються**. Дедалі частіше росармія і сепаратисти зазнають таких втрат, що просто не мають живої сили та обладнання, щоб продовжувати наступ.

Побачимо, де путін збирається завдати наступного удару — і чим…

Кадр з відео [https://twitter.com/fredHeller1/status/1531407298702233604], що демонструє удар ПТРК «Стугна-П» (можливо, 80-ої десантно-штурмової бригади) по російському транспорту, схожому на БМПТ «Термінатор-2». Якщо це справді був БМПТ, то маємо перше підтвердження знищення такої техніки.

У цьому сенсі, — зауважте:

- я поки не певен, яке це має значення, але — здається, одну з БТГр «музикантів» (ПВК «вагнер») перевели в район ***Світлодарська***, на північ від ***Горлівки***. Відстежувати їхнє пересування важливо, оскільки після прориву в ***Попасній*** (і після того, як 3–4 БТГр із 31-го та 104-го полків 76-ої дивізії ВДВ було роздерто на шматки) стало очевидно, що путін використовує ПВК «вагнер» як «Stosstruppen» — «ударні сили» для наступів на особливо важливих ділянках фронту. Інакше кажучи: раніше головний удар («Schwerpunkt») слід було чекати, де була 76-та дивізія ВДВ, а тепер — там, де «вагнерівці».

4. ПІВДЕНЬ

Український наступ на ***Давидів Брід***…

росіяни тяжко обстрілюють, а українці скаржаться на російські обстріли; однак вчора вони закріпились в ***Андріївці*** [це досить далеко від Давидового Броду, можливо, автор плутає] та ***Білогірці*** [села в Херсонській області - перекл.] на південному фланзі своєї атаки, убезпечивши таким чином власний плацдарм.

При цьому,

я все ще не бачу просування за ***Кострому*** та ***Брускинське***, які є основними опорними пунктами російської армії у цій частині ***Херсонської*** області. Плацдарм через річку ***Інгулець*** без сумнів значно розширився за останні два дні, але немає просування в глибину, щоб відтіснити російську артилерію від мостів.

До речі, про артилерію:

- на даний момент я впевнений, що це просування підтримує одна з двох батарей з гаубицями M777, які уже на озброєнні української армії.

Потяг з Т-62ми, який прибув до ***Мелітополя***, близько тижня тому, схоже, привіз із собою підрозділи резервістів мотострілецької БТГр. Це замінило 2–3 БТГр, які було передислоковано з 58-ої армії на передову на ***Донбасі***, і, кажуть, тим часом, вона вийшла на лінію фронту в районі ***Василівки***.

До речі, виявилося, що 3–4 дні тому росіяни намагалися прорвати українську лінію фронту в районі ***Вільного Поля***, приблизно на півдорозі між ***Гуляйполем*** та ***Вугледаром***. Вони захопили ***Вільне Поле***, але втратили до десятка танків та БМП, намагаючись атакувати ***Темирівку***, де їх і спинила 110-та бригада територіальної оборони.

Думаю, з'явилась ще одна російська БТГр, що потребує заміни людей та транспортних засобів, а також кількох тижнів відпочинку та відновлення сил…

[Див. фото 2]

Всім уже має бути зрозуміло, що я великий шанувальник іронії та сарказму. А отже я не можу стриматись, щоби не зауважити:

> понад 30 років, безумовно, більш ніж достатньо часу для того, щоб КДБ, а потім ФСБ та ГРУ дізнались буквально все про IRIS-T [система ППО, з використанням ракет класу «повітря-повітря» малої дальності, оснащена інфрачервоною охолоджуваною головкою самонаведення, яку Німеччина погодилась надати Україні – перекл.], аж до технічних характеристик кожного гвинта, з яких вона складається, і навіть туалетів, якими користуються люди, що займаються розробкою та виготовленням цієї системи...
>
> **Але путінська росія — це неймовірний безлад, який унеможливлює використання отриманих розвідувальних даних із користю.** Тим більше, що всі «російські» науково-дослідні та конструкторські бюро, що раніше розробляти керовані ракети, розташовані саме в Україні.

Тому,

> якщо це [повномасштабне вторгнення] досі не видається вам російським «пострілом собі в ногу», і/або якщо це не ілюструє, наскільки короткозорим є путін у прийнятті рішень… то, я вже й не знаю, що ще вас може переконати в цьому...

***

№ 131. 2022-06-02

Наш дайджест подій в Україні та навколо України від 01 червня 2022 року

Хомаха Вадим

Головне

1) Нарешті, #HIMARSнаш. А скрегіт зубами рашистських пропагандонів і унилої лаврової коняки до уваги не беремо.

2) Головне, триматися до моменту, коли воно запрацює. І тоді вже буде певне свято.

3) Танець, який виконує Шольць, навіть, крутіший за хуйловальс фрау Рібентроп, ні? Усі дами розподіляються на Дам. Не Дам, дам, але не вам. А насамкінець вони працюють на хуйла. Попри будь-які "рюшечки".

4) Бряцання ядреною зброєю з-за поребрика вже набридло. Але я вважаю, що бункерне хуйло може у могилу за собою потягнути весь світ. Ба більше, все його оточення – це збіговисько геронтократів. Тому "Дідусь старий, йому все одно". А хуйлорашистів ніхто не питатиме, чи кидати бомби, чи ні.

5) Поляндія радує щодня.

6) Про продовольство і розблокування портів можна розмовляти до кінця світу. Але я цілком погоджуюся тут із Кулебою.

7) Щодо мирних переговорів - навіть українські дипломати вже заспівали, що "мир" на умовах хуйла його шістки можуть запхати самі знаєте куди.

8) Уряд учергове довів, що він є філією офшорів олігархів.

Теми дайджесту

1) США передадуть Україні РСЗВ HIMARS M270.

2) У Сєвєродонецьку точаться вуличні бої.

3) Окупанти депортували до Росії понад 234 тисячі українських дітей.

4) Торги за шостий санкційний пакет ЄС ще не завершено.

1. Війна

1-1. Фронт

• Білоруська армія влаштує в із червня до липня масштабні мобілізаційні навчання в Гомельській області для відпрацювання інженерного обладнання позицій, розвідки та заходів бойової підготовки.

• Прикордонні населені пункти Сумщини обстріляно з важкої артилерії з території Курської області РФ. На житлові квартали з безпілотників скинуто саморобні вибухові пристрої, російська авіація вночі завдала ракетного удару. У Брянській області РФ російські війська зводять укріплення за 3 км від кордону з Україною.

• На північ від Харкова з РСЗВ та артилерії обстріляні Дергачі, Золочів та Російські Тишки, тривають перестрілки та бої місцевого значення.

• Російські підрозділи атакували позиції українських військ уздовж траси Ізюм – Слов’янськ, зазнали втрат і відкотилися на вихідні позиції. Окупанти впритул підійшли до Святогірська й обстріляли Лавру. Після захоплення Лимана вони намагаються прорватися до мостів через Сіверський Донець на Слов’янськ та Сіверськ. З РСЗВ "Ураган" та "Смерч" по населених пунктах в околицях Слов’янська вночі завдано удару ракетами з касетними бойовими частинами.

Під контроль окупантів перейшла східна частина Сєвєродонецька. За словами голови Луганської воєнної обладміністрації Гайдая, українські підрозділи контратакують, тривають вуличні бої. Атаки вздовж обох берегів Сіверського Дінця на Сєвєродонецьк та Лисичанськ – відбито. У Сєвєродонецьку артобстрілами пошкоджено місткість з отруйною речовиною – метанолом, у Лисичанську зруйновано лікарню. На думку експертів американського Інституту вивчення війни, російське командування планує наступати на Лисичанськ із півдня й заходу, не форсуючи Сіверський Донець.

Запеклі бої точаться на Попаснянському виступі, Комишуваха на дорозі на Лисичанськ переходить із рук до рук.

• У Донецькій та Запорізькій областях тривають бої місцевого значення та артилерійські дуелі, атаки російських військ та "народної міліції ДНР" за підтримання РСЗВ та авіації на позиції ЗСУ в районі Авдіївки та Донецька успіху не мали.

• На Херсонщині окупанти намагаються зупинити контрнаступ українських військ на Нову Каховку. На півночі області російські війська обстріляли із систем залпового вогню та артилерії населені пункти в районі Криворізької ТЕС та вздовж берега Дніпра.

Окупанти знімають із тривалого зберігання важку техніку насамперед танки, та перекидають резерви з Ростовської області задля зміцнення сухопутного коридору з окупованим Кримом та блокування комунікацій України в північно-західній частині Чорного моря.

Миколаїв знову обстріляно ракетами РСЗВ "Смерч". Порт Очакова потрапив під обстріл "Градами" з Кінбурнської коси. Оперативне командування "Південь" повідомило про знищення в Дніпро-Бузькому лимані 2 російських швидкісних десантних катерів.

• Після того, як Чорноморському флоту вдалося підняти з дна 2 катери біля острова Зміїний, які було потоплено українськими БПЛА "Байрактар", туди знову було перекинуто комплекси ППО та системи залпового вогню. Ці засоби

збільшують загрозу ракетних ударів по узбережжю Одещини та висадження десанту в гирлі Дунаю.

До Чорного моря виведено 3 російські ракетні кораблі, десантні кораблі перебувають у бухтах Севастополя.

• Сенатор Ради федерації РФ від окупованого Криму Цеков заявив, що "референдуми" про приєднання до Росії в "республіках" Донбасу, Херсонській та Запорізькій областях буде проведено впродовж року. На окупованій території півдня України окупанти розпочали продаж сім-карт російських операторів, з яких неможливо зателефонувати на українські номери.

• Російські війська завдали удару крилатими ракетами по об’єктах залізничної інфраструктури Львівщини, рух 3 поїздів затримано на кілька годин.

• За словами президента Зеленського, щодня на війні гине 60–100 українських військовослужбовців і ще до 500 – дістають поранень.

• У День захисту дітей Зеленський підкреслив, що Росія скоїла один із найгірших злочинів – депортувала з України понад 234 тисячі неповнолітніх українських громадян, сиріт тощо. За словами уповноваженої з прав дитини при президентові Герасимчук, окрім депортації, зафіксовано численні факти вбивств, катування та насильства над українськими дітьми з боку російських окупантів.

1-2. Тил

• Приватбанк скасував "кредитні канікули" з 1 червня. З 25 травня відновлено можливість оплати частинами та придбання товарів на виплат.

• Кабмін встановив на період з 1 червня до 31 липня порогову ціну газу в 7,42 тис. грн/1000 м³ з ПДВ без вартості транспортування. За цією ціною "Нафтогаз-трейдинг" мусить продавати газ підприємствам-постачальникам гарячої води.

• Аптечна асоціація назвала причинами подорожчання вітчизняних препаратів імпортозалежність підприємств та зростання курсу іноземних валют.

• Держбюро розслідувань повідомило про арешт судом зрідженого газу, який компанія "Укрнафта" під час воєнного стану продала через неліцензовану біржу за заниженою ціною, унаслідок чого основний акціонер – "Нафтогаз", власник 50 %+1 акції, зазнав збитків на суму приблизно 300 млн грн. Менеджмент "Укрнафти" контролюють через офшори міноритарні акціонери – олігархи Коломойський і Боголюбов.

• Печерський суд Києва дозволив ДБР відкрити ще одне провадження про підбурювання до дезертирства співробітників Управління держохорони колишнім президентом Януковичем під час його втечі до РФ у лютому 2014 р.

• СБУ викрила незаконний продаж заступником голови Чернівецької воєнної обладміністрації карет швидкої допомоги, які було отримано з Італії як гуманітарну допомогу.

• Згідно з результатами опитування в додатку для смартфонів "Дія", понад 59 % респондентів прагнуть мати короткоствольну зброю для особистої оборони.

2. Україна та світ

• Держсекретар США Блінкен оголосив про виділення ще одного пакета воєнної допомоги для ЗСУ на суму $700 млн, до якого входять пускові установки РСЗВ HIMARS, а також ракети з радіусом ураження 80 км. Також до нього буде включено гелікоптери Мі-17, ПТРК Javelin та ракети до них, артилерійські снаряди, тактична автотехніка та запчастини до неї, а також радари – як для виявлення повітряних цілей, так і контрбатарейні. Блінкен заявив, що українське керівництво пообіцяло не використовувати західну зброю для атак на об’єкти на території РФ, і нагадав, що саме Росія вдерлася на територію України. Він переконаний, що війна в Україні триватиме ще багато місяців, тому воєнна підтримка США зростатиме.

За інформацією видання Politico, прем’єр-міністр Великої Британії Джонсон попросив у США надати дозвіл на постачання до України систем залпового вогню M270 HIMARS MLRS та ракет до них. Журналісти переконані, що дозвіл буде отримано протягом кількох тижнів.

Міністр закордонних справ РФ Лавров заявив, що в разі постачання американських ракетних систем "ризики залучення до війни третіх країн зростатимуть". Він наголосив, що головними цілями війни російське керівництво вважає отримання повного контролю над Донецькою та Луганською областями, а решта захоплених територій мають "самі визначити власне майбутнє".

Канцлер Німеччини Шольц оголосив про намір передати Україні сучасну систему ППО IRIS-T. Міністр закордонних справ Бербок повідомила, що ці системи України постачатиме за прямим контрактом виробник – компанія Diehl, а не Бундесвер, тому процес затягнеться на багато місяців.

Україна підписала з урядом Польщі контракт на закупівлю ще 60 самохідних 155-мм гаубиць AHS Krab з прицільною дальністю пострілу до 40 км, на додачу до 18, які було отримано як воєнна допомога.

Уряд Швейцарії відмовив Данії в передаванні ЗСУ 20 швейцарських бронемашин Piranha III, оскільки законодавство прямо забороняє постачання зброї країнам, що воюють. У квітні подібний запит Німеччини про передавання Україні снарядів для зенітних установок Gepard також було відхилено.

Міністр закордонних справ Німеччини Бербок закликала країни Заходу "адаптувати" підтримку України до нової стратегії режиму Путіна, яка спрямована на затягування війни. За її словами, підтримання України має бути постійним і тривалим.

• Президент Байден у статті для The New York Times заявив, що не планує участі американських військ у війні в Україні, а також не має наміру її затягувати. США не намагатимуться повалити режим Путіна, хоча його дії Байден вважає "обурливими". Водночас США не підтримуватимуть Україну до відбиття нею російської агресії. Байден відкинув звинувачення в тиску на українське керівництво для того, щоби Зеленський пішов на поступки Росії. Він наголосив, що США постачатимуть ЗСУ ракетні системи зі збільшеним радіусом дії, проте не заохочують і обмежать можливість завдання ударів по об’єктах поза територією України.

Постійний представник України при ООН Кислиця відкинув будь-які компроміси з агресором коштом України. Він заявив, що міжнародна спільнота не має допустити ще однієї "угоди Гітлера з Чемберленом" щодо України. Посол переконаний, що мирна угода дасть змогу російському президентові Путіну реформувати та модернізувати армію і знову напасти на Україну.

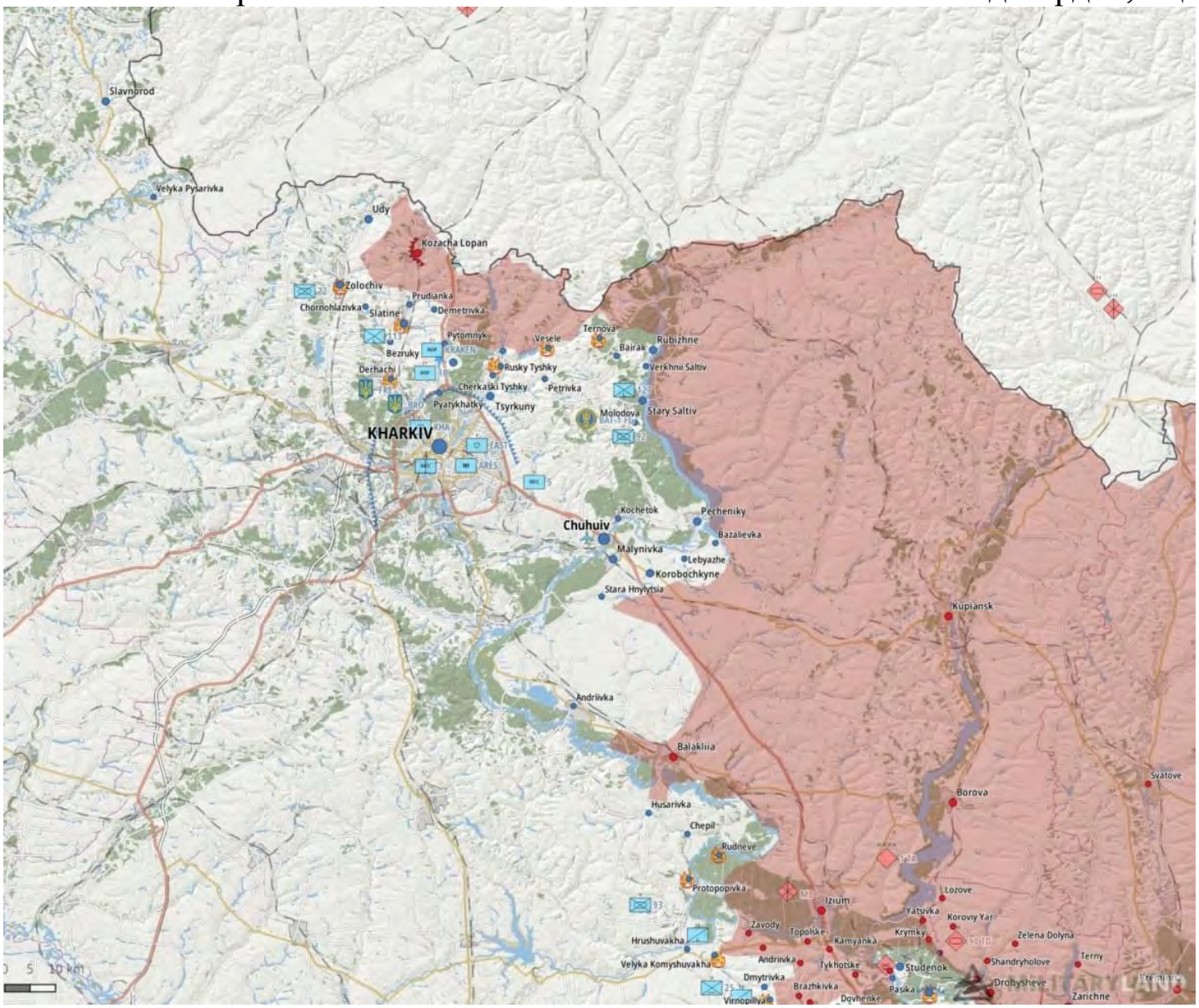
Заступник міністра закордонних справ Польщі Шинковський вель Сенк назвав "безглуздими" телефонні переговори лідерів Німеччини та Франції з російським президентом Путіним. За його словами, вони нічого не дають Україні, а лише допомагають Росії. Польський чиновник вважає, що Німеччина, нарешті, має зробити "щось більше" для України – "потрібні конкретні дії, а не просто слова та декларації".

Прем’єр-міністерка Естонії Каллас повідомила, що на саміті ЄС між лідерами країн відбулися "палкі" дебати щодо необхідності дзвінків до Путіна. На її думку, попри те, що наміри канцлера Шольца та президента Макрона є позитивними, Путін не планує робити кроки назустріч Європі. Вона вважає, що президент Зеленський попросив Макрона та Шольца стати посередниками в організації його прямих переговорів із Путіним.

• Російські ракетні війська стратегічного призначення (РВСП) почали навчання зі залученням мобільних пускових установок "Ярс" із ракетами, що

мають дальність ураження до 11 тис. км і боєголовками, що розділяються та мають індивідуальне наведення. Президент США Байден повідомив, що його адміністрація поки не спостерігає підготовки Росії до ядерного удару. Він назвав риторику Кремля небезпечною та попередив, що ядерний удар призведе до непоправних наслідків.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг не очікує помсти Росії через постачання Україні важких систем залпового вогню. Він підтвердив, що

Альянс уважно стежить за ядерною риторикою керівництва та ЗМІ Росії, а також за ядерними навчаннями РВСП. Столтенберг попередив, що будь-яке застосування ядерної зброї повністю змінить характер конфлікту, перетворивши його на загальносвітовий.

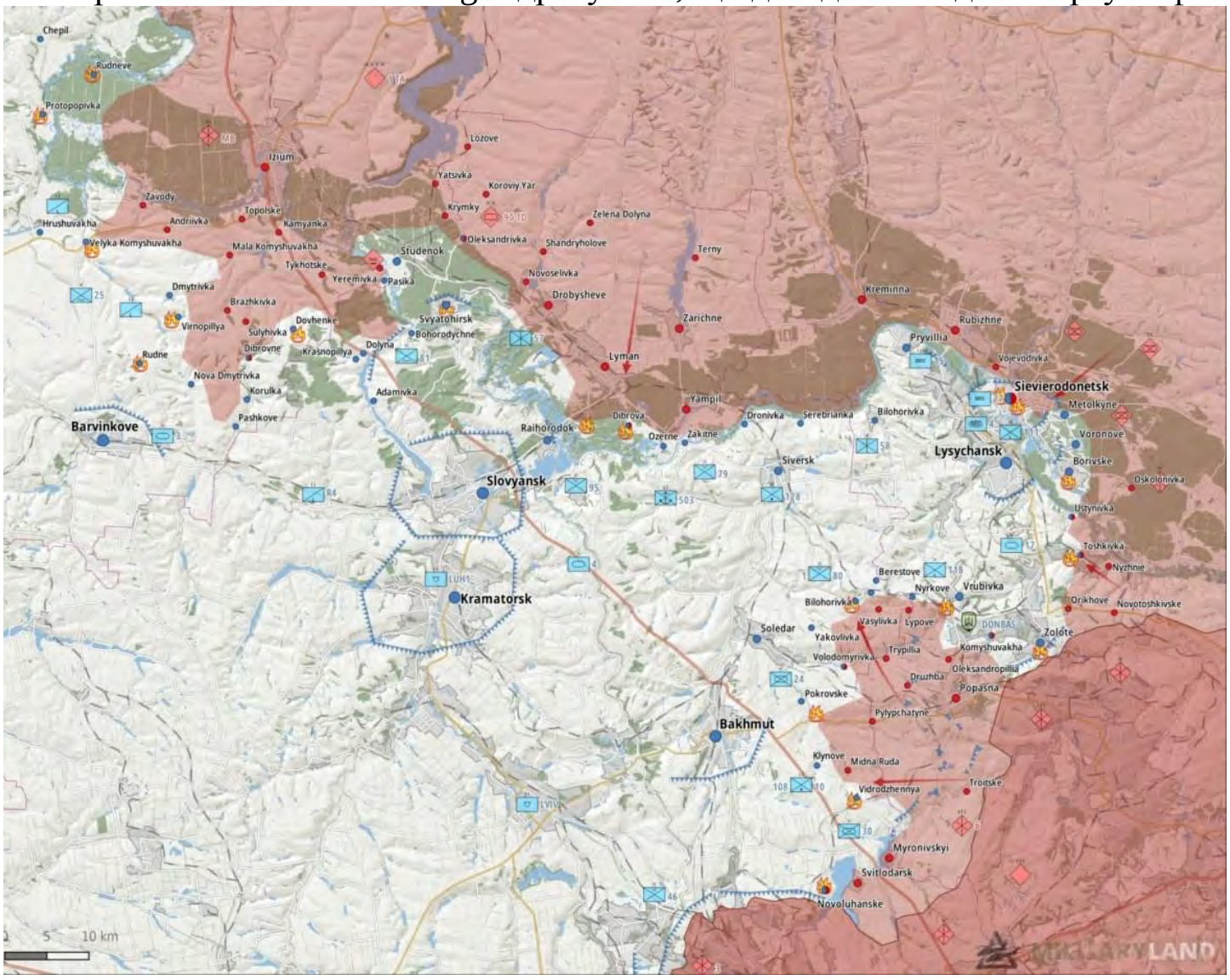
• Глава кіберкомандування генерал Накасоне визнав участь США в проведенні наступальних та оборонних операцій у кіберпросторі на підтримку України.

• Під час обговорення шостого пакета санкцій представники Угорщини висунули додаткові вимоги: виключити зі списку патріарха РПЦ Кирила

(Гундяєва) та "прояснити технічні питання" процесу запровадження ембарго на імпорт російської нафти. Терміни оголошення санкційного пакета поки не зрозумілі, посли ЄС і далі обговорюватимуть санкції в четвер.

За інформацією журналістів The New York Times, до США постачаються нафтопродукти, які виготовлено в Індії з російської нафти. Формально це не є порушенням санкцій, як і змішування російської сировини з іншими сортами під час транспортування.

Експерти агентства Bloomberg підрахували, що доходи РФ від експорту нафти

й газу у 2022 р становитимуть $285 млрд, що разом із постачанням іншої продукції компенсує втрату $300 млрд валютних резервів Центробанку, які було заморожено внаслідок санкцій.

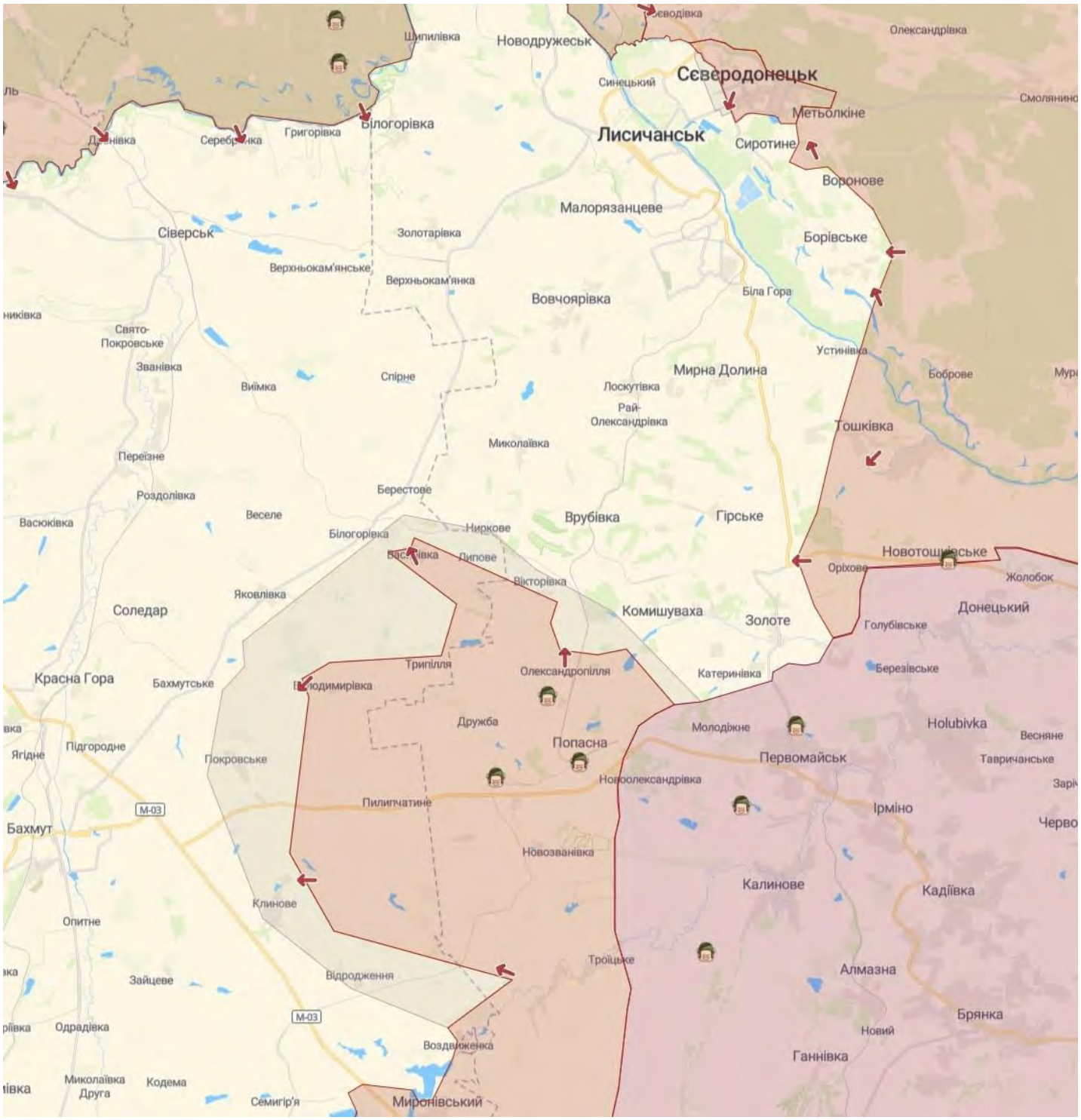
Саудівська Аравія готова збільшити видобуток та постачання нафти на світові ринки в разі падіння видобутку у РФ через санкції.

• Німецькі концерни Uniper і RWE таки заплатили Газпрому за постачання газу рублями на рахунки в Росії. На думку журналістів агентства Reuters, ці оплати продемонстрували "тріщини" в санкціях Європи проти РФ.

За словами глави українського МЗС Кулеби, до наступного санкційного пакета обмеження на постачання до ЄС російського газу включено не буде.

• Папа Римський Франциск засудив використання Росією продовольства як зброї. Проте він так і не назвав Росію винуватцем блокади українських портів. Глава представництва ЄС в Україні Маасікас назвав кричущою брехнею РФ її заяви про намір уникнути продовольчої кризи, оскільки саме Чорноморський флот РФ блокує українські порти та перешкоджає експорту зерна. Глава МЗС Італії ді Майо запропонував допомогу в розмінуванні портів і підтримав пропозицію про провідну роль ООН та Туреччини як гарантів та координаторів транзиту українського продовольства.

Міністр закордонних справ Кулеба переконаний, що Україні не варто заплющувати очі на погрози та розміновувати порти задля відновлення

експорту. Він упевнений, що Росії довіряти не можна, і вона неодмінно скористається відкритими проходами до портів для висадження морського десанту.

• Міністерство молоді та спорту разом із відомими спортсменами записало відеозвернення до Європейської Ради із закликом надати Україні статусу кандидата в члени ЄС. Основний лейтмотив відео – з приєднанням до ЄС України Європа стане сильнішою.

• Росії так і не вдалося перерахувати інвесторам страховий платіж за несвоєчасну виплату купонного доходу в сумі лише $1,9 млн через санкції, які запроваджено Мінфіном США щодо активів Центробанку РФ. Ця сума

набагато нижча за порогову в $75 млн, після якої настає технічний дефолт, проте він може статися під час наступного платежу наприкінці червня.

• Польща та Україна домовилися про подальші кроки щодо спрощення перетину кордону. На контрольному пункті Краковець – Корчева буде збільшено кількість спільних прикордонних постів, готується до підписання угода про посилену співпрацю та спільний контроль на всіх пунктах пропуску. Україна відмовилася від запровадження будь-яких обмежувальних заходів щодо імпорту з Польщі, а також погодилася на скасування чинних обмежень. Глава українського МЗС Кулеба заявив, що обидві країни сподіваються запровадити режим перетину кордону, який буде "практично невидимим", водночас умов в'їзду до Шенгенської зони буде дотримано.

Міністерства енергетики двох країн домовилися про відновлення

інтерконектора – лінії електропередач 400 кВ між країнами, що дасть Україні змогу експортувати до Польщі до 1 ГВт потужності. Уряд Молдови має намір підписати контракт з Енергоатомом на постачання електроенергії, який задовольнить 30 % потреб країни.

• Президент Туреччини Ердоган оголосив про вторгнення до північної Сирії задля створення "зони безпеки" та зачистки двох районів від бійців Робочої

партії Курдистану та її бойового крила – YPG. Він стверджує, що США та Росія не виконали взятих на себе зобов'язань щодо створення цієї зони. Влада Сирії оголосила дії Туреччини незаконними та спрямованими на спонсорування та озброєння терористичних організацій етнічних туркменів.

За словами Ердогана, він так і не отримав пропозицій від Фінляндії та Швеції для відкликання турецьких претензій та розблокування їхніх заяв на членство в НАТО.

• Посол України в Білорусі Кізім заявив, що "спецоперація" КДБ РБ, про яку повідомив президент Лукашенко, була лише обміном водіїв-далекобійників, які опинилися на території сусідньої країни після початку російської агресії. Він наголосив, що Україна й не збиралася утримувати білоруських водіїв.

3. Київ

• З 2 червня в магазинах столиці дозволено продаж алкоголю з 11:00 до 19:00,

4. Тренди

• 23 травня відбувся конкурс Кабміну на організацію телемарафону FreeDOM на базі платформи державного іноземного мовлення UATV. Переможцями названо медіагрупи олігархів Пінчука, Фірташа, Коломойського та Ахметова – "StarLightMedia", "Інтер", "1+1 медіа" та "Україна". Міністерство культури та інформполітики не конкретизувало, на що саме витрачено 165 млн грн, які було виділено на фінансування проєкту, а також критерії визначення переможців конкурсу.

***

№ 132. 2022-06-03

Оборонна допомога від Німеччини

Загребельська Агнія

Друзі, **щоб говорити про оборонну допомогу від Німеччини мовою фактів, а не гасел**, ми з Volodymyr Akhundov зібрали все, що змогли знайти у відкритому доступі про це.

Одразу зауважимо, що Німеччина – країна, яка мало говорить взагалі, та майже не говорить про зброю зокрема.

І це їх право. Бо всі народи різні.

Якщо ви знаєте про інші факти, які ми не врахували в переліку – пишіть в коментарях

1. Поставлено Україні:

1) 1 тис одиниць протитанкової зброї ***Panzerfaust*** (Bild, Wionews)

2) 500 зенітно-ракетних комплексів ***Stinger*** (Bild, Wionews)

3) 1 500 зенітно-ракетних комплексів 9К32 ***Стріла-2м*** (з кінця лютого – початку березня обіцяли 2 700, але підтвердження поставок є лише в квітні і на 1 500 шт. Додатково в німецькій пресі була інформація, що під час перевірки перед відправкою було виявлено, що 700 не придатні до використання. Враховуючи те, що в деяких джерелах пишуть окремо про 1 500 Стріл та 500 на початку війни, можна припустити, що зайшло 2 тис. Тоді математика сходиться, обіцяли 2 700, 700 непридатні, 2 000 поставили)

4) 5 100 одиниць протитанкової зброї MATADOR Україна купила у німецької Dynamit Nobel (були оплачені Україною, але Німеччина дала дозвіл на експорт) В березні надійшло 2650 шт., ще 2450 мало надійти до кінця травня. У квітні в мережі було відео з Маріуполя, на якому азовець знищує російський танк з такого гранатомету.

5) 2 тис додаткових Panzerfaust 3 було оголошено 23 березня 2022 року (прямого підтвердження поставки саме цієї кількості не знайшли, але, скоріш за все, вони були, адже багато джерел пишуть про тисячі поставлених Panzerfaust, а підтверджені поставки на початку війни лише 1 тис. шт.)

6) 100 MG 3 кулемети

7) 15 млн. патронів (звіт Шольца, DW)

8) 14 одиниць бронетехніки

9) 4 системи захисту від безпілотників

10) 23 тис бойових шоломів

11) 1 300 бронежилетів

12) прилади нічного бачення

13) 5 тис протитанкових мін (звіт Шольца, DW)

14) 100 тис ручних гранат (звіт Шольца, DW)

15) 500 тис військових харчових пайків

16) Поставка Словаччині ЗРК «Patriot», замість С-300, наданого Україні

2. Обіцянки, пропозиції, поставки, що затримуються:

• 50 відновлених зенітних танків Flakpanzer Gepard (поставки затримуються через брак боєприпасів. Перші 15 будуть поставлені в липні, ще 15 до кінця серпня)

• Пообіцяли 12 самохідних гаубиць Panzerhaubitze (7 від Німеччини та 5 від Нідерландів) найближчим часом, українські солдати завершують навчання на них у Німеччині

• Пропозиція передати Чеській Республіці 15 танків 2A4 Leopard з огляду на доставку нею до України невизначеної кількості чеських танків Т-72М та з урахуванням можливої закупівлі чеською армією до 50 нових танків 2A7+ (угоду на 15 Леопардів між Чехією та Німеччиною вже укладено)

• Пропозиція замінити танки М-84, надіслані Словенією в Україну, на старі німецькі танки та БТРи (домовленість була узгоджена, але підтвердження фактів передачі не знайшли)

• Близько 100 старих БМП «Marder» виробника Rheinmetall, які раніше планувалось поставити Україні, будуть поставлені Греції. Взамін Греція поставить Україні старі радянські БМП (можливо, через вето Швейцарії на поставку боєприпасів до цих БМП)

• Німеччина пообіцяла поставити в Україну системи протиповітряної оборони IRIS-T (за словами Шольца така система дозволить захистити ціле місто) та радіолокаційні системи, але поставки можуть зайняти місяці

• Польща передала Україні 240 танків радянських часів. На заміну має отримати від Німеччини безкоштовно Леопарди. Наразі, угода з Німеччиною ще не закрита, через, начебто, бажання Польщі отримати останні зразки німецьких танків, яких Німеччина не має в достатній кількості.

• За інформацією у ЗМІ, мають надати найближчим часом чотири РСЗО Mars II

3. Інша допомога:

1) мобільний польовий госпіталь вартістю 5,3 мільйона євро та пов’язане з ним навчання медичного персоналу

2) Deutsche Bahn ініціював «залізничний міст» у березні 2022 року та почав доставку понад 10 000 тонн гуманітарної допомоги

3) 50 медичних транспортних засобів

4) Американські війська навчають українців в Німеччині

***

№ 133. 2022-06-03

Экономический пессимизм

Куц 2022-06-03

Это когда решения правительства или Национального банка в тылу разрушают еще сохранившиеся очаги экономического потенциала страны.

Очень трудно писать этот пост.

Нужно сдерживать себя и многое не озвучивать публично - война диктует свои правила. Нельзя множить неверие и отчаяние.

Решение НБУ о повышении учетной ставки с 10% до 25% для многих кажется чисто техническим, не влияющим на их повседневную жизнь. А для меня это маркер.

Вчера я впервые за прошедшие 100 дней засомневался. Нет, не в победе. А в том, что после нее развитие нашей страны начнется по другому: не в пользу "надстройки", а в интересах "базиса"

Три месяца я наблюдал смену парадигмы в основных подходах:

1) фиксированный курс,
2) перекрытие каналов оттока капитала из страны,
3) покупка оборонных облигаций Минфина напрямую Нацбанком.

Мне даже показалось, что то, о чем я писал с 2016-го года в своих многочисленных статьях (только на Деловой столице их число перевалило за 500, а были еще и Фокус, и другие), **начало реализовываться на практике.**

Оказалось, **показалось**.

1. Нацбанк опять возомнил себя регулятором в какой-нибудь маленькой, уютной европейской стране, типа Чехии.

1) Где нет войны, но есть зонтик безопасности НАТО и финансовый канал помощи ЕС.
2) Где решены все структурные проблемы в экономике и единственная боль - инфляция, которую нужно таргетировать на низком уровне.

Действия НБУ можно сравнить с работой врача:

1) *он смотрит на пациента и понимает, что действия "по протоколу" убьют пациента со 100% вероятностью, но его никто не обвинит в смерти больного;*

2) *но можно пойти наперекор протоколу и больной выживет, но сохраняется 10% вероятности смерти от осложнений и тогда придется "сесть".*

И врач лечит по протоколу, а **НБУ повышает ставку до 25%**. Якобы для борьбы с инфляцией и девальвацией гривны.

В результате осенью, НБУ получит и инфляцию, и девальвацию и вдобавок - **остановку сердца экономики**.

1) *Да, по протоколу все верно: есть риск инфляции и обесценивания гривны - повышай ставку.*

2) *Это в теории укрепит курс национальной валюты и снизит цены.*

3) *Опять же в теории, Минфин получит возможность поднять ставки по ОВГЗ до 28% и привлечь гривну "с рынка.*

4) *А НБУ привлечет деньги комбанков под свои депосертификаты под 22%.*

Но почему все указанное выше в условиях войны не сработает?

1) *Болевой порог для частного капитала в отношении Украины сейчас чрезвычайно высок, его не пробить ставкой в 30%.*

2) *Достаточно сказать, что наши еврооблигации в долларе с датой погашения в сентябре этого года котировались на вторично рынке с доходностью 250%!*

3) *Так что, будем учетку до 250% гнать вверх? Риски сейчас нивелирую ЛЮБОЙ рост ставок.*

4) *Инфляция в Украине носит характер не инфляции спроса (когда много денег), а инфляции издержек: бензин дорожает не вследствие роста потребления, так же как и продукты питания.*

5) *Да и вообще, как можно ожидать укрепление курса гривны (один из инструментов снижения инфляции в 2019-м), если у нас фиксированный курс 29,25!? Куда он укрепится? К 29,25?*

Да, можно предположить, что

— увеличение учетной ставки - пролог к открытию межбанка и снятию валютных ограничений.

Ну тогда все сосем плохо.

- В 2014-2015 уже играли с рыночным, плавающим курсом для вывода капитала политических элит. Чем все тогда закончилось, мы хорошо помним.

Но тогда у нас был экспорт, пусть уменьшенный кризисом, но был. И шел он через работающие порты.

Сейчас мы имеем в лучшем случае 40% экспорта от уровня 2021 года. Можете себе представить, какой будет курс, когда импортеры будут покупать валюту на активном межбанке.

Похоже, что

главные выгодополучатели такой схемы - структуры, которые хотят вывести свои капиталы из страны (100 дней паузы их сильно напрягли).

2. Что касается привлечения "с рынка" денег в ОВГЗ

Лимит участия населения и бизнеса в оборонных облигациях уже достигнут. Больше денег нет.

Покупать будут лишь короткие ОВГЗ (3, 6, 9 месяцев). С доходностью под 30%.

И эти сверхдоходы (кстати, без налогообложения) придется выплатить уже этой осенью за счет государства, расширяя и без того бескрайнюю бюджетную дыру.

Зато **выиграет часть банков (в основном иностранных), которые смогут слить свою ликвидность в 250 млрд. грн. (общий показатель системы) в депозитные сертификаты НБУ под 22%**.

Выиграют финансовые спекулянты на ОВГЗ под 30% (которые будут знать о рисках реструктуризации заранее).

Но не все банки окажутся «в дамках».

1) Часть из них столкнется с недостатком ресурса (рефинансирование НБУ под 27% мало кто потянет).

2) Придется доформировывать резервы, повышать кредитные проценты до 45-50%.

3) А рост ставок по депозитам к существенному притоку денег населения не приведет.

4) Заемщики перестанут кредитоваться, а те кто взял кредит под плавающую ставку - обанкротятся.

Рост проблемных кредитов и риск банкопада. Опять римейк 2014-2015.

И помахаем ручкой госпрограммам компенсации процентной ставки: никто не будет компенсировать ставку по кредитам с 50% до 0%, никаких денег в бюджете не хватит.

Нас ждет коллапс кредитования бизнеса.

И не верьте тезисам о том, что сейчас никто не хочет кредитоваться.

Спрос на кредиты есть и он большой:

- под релокацию, под программы энергосбережения и энергоэффективности (на фоне дефицита и дороговизны энергоресурсов), под импортозамещение тех товаров, что стали недоступны, под структурную перестройку экономики в условиях военного положения, под оборонный заказ, под частичное восстановление бизнес-процессов.

Но даже первоклассный заемщик с хорошим рейтингом, позитивной кредитной историей и ликвидным залогом, сможет взять кредит минимум под 35%. А основная масса - под 40-50%. Такие кредиты сейчас никому не нужны.

То есть, перед нами -

"обыкновенное убийство экономики" под предлогом борьбы с инфляцией, осуществленное в интересах нескольких банков и структур, готовящихся к выводу капитала из страны по приемлемому курсу.

В результате получим:

1) **и инфляцию,**
2) **и девальвацию,**
3) **и усиление темпов падения экономики,**
4) **и усугубление бюджетного кризиса.**

Удивительно, но

- даже в рамках устаревшей, ретроградной монетарной стратегии прошлого века, в которой эпигонствует НБУ, он ***не смог быть последовательным***.

Есть такое понятие как *"невозможная троица"* или *монетарная трилемма*:

- нельзя одновременно играть в монетарный суверенитет (двигать ставку), фиксировать курс и перекрывать отток капитала.

- Можно одновременно проводить лишь два действия.

В феврале этого года, НБУ выбрал перекрытие оттока капитала и фиксированный курс. И это было верное решение.

Учетная ставка осталась на паузе в 10%.

Сейчас НБУ решил сделать "невозможное":

1) фиксинг курса,
2) валютные ограничения и
3) ставка - вверх.

Это как принять слабительное и снотворное одновременно и надеяться на комфортное утро. Утро не будет комфортным.

Курсу укрепляться некуда, он на якоре.

Правда,

- раздаются уже голоса, что НБУ таким образом влияет на курс в обменниках на сером рынке.

Ну, строить свою монетарную стратегию исходя из курса в обменном пункте дарницкого рынка - это уже до мышей.

Что нужно было делать?

1) Необходимо заморозить учетную ставку на минимальном уровне. И смириться с тем, что никакое увеличение ставки сейчас не вернет финансирование Минфина "с рынка".
2) Нужен выпуск целевых военных облигаций Минфина с нулевой ставкой, которые будет покупать напрямую НБУ, финансируя дефицит бюджета.
3) Таргетная, целевая эмиссия по четко обозначенным каналам.

Так делали в период пандемии многие развивающиеся страны, я изучал опыт Индонезии и описывал его в своих статьях.

В результате, эти государства получили мощный импульс роста на выходе из кризиса, а мы - нет (рост ВВП Украины в 2021-м году всего 3,6%).

Да, восстановительный рост у них сопровождался инфляцией.

Но так она и к нам пришла. Просто свой восстановительный рост мы слили.

Для обычного человека, страшна не так инфляция, как полное отсутствие денег.

- Если его платежеспособность в результате роста цен снизилась на 25% - это плохо.

- Но если инфляция оказалась чуть ниже (20%), но денег в кармане нет вообще - это катастрофа.

НБУ пошел по второму сценарию.

Да, его решение было неожиданным, и многие видят в этом плюс.

Есть такая теория - "критика Лукаса".

Если экономические агенты ожидают рост ставки, они закладывают его в свои цены и антиинфляционное воздействие увеличения учетки снижается.

Но у каждой теории есть естественные границы, определяемые идиотизмом при ее реализации: учетную ставку можно было и до 100% увеличить, было бы еще "неожиданее".

Почему я придал факту повышения учетной ставки такую метафизическую глубину.

1. *Дело в том, что я вижу происходящие экономические процессы достаточно глубоко.*
2. *А многие знания, множат большие печали.*
3. *Я прекрасно осознаю, что экономически нас может спасти только чудо. Экономическое чудо.*
4. *Ведь война - это противостояние экономических потенциалов.*
5. *По объему потенциала мы изначально уступаем РФ.*
6. *То есть выиграть можем за счет эффективности потенциала.*

7. *Поймите простую вещь: нас спасет время Титанов, которые не побоятся прыгнуть за флажки ретроградных и устаревший теорий.*

8. *Нам нужен тот самый хирург, готовый взять ответственность за жизнь пациента на себя.*

Вместо этого, НБУ уподобляется портному, который говорит, глядя на уродский костюм:

- «…лично я пришивал пуговицы… вопросы есть? нет, пришиты намертво….»

Время Титанов должно вырвать нас из пучины кризиса, даже если окружающие будут смеяться и говорить, что мы тянем себя за волосы как Мюнхгаузен.

Нам нужны смелые и беспрецедентные решения, как когда-то в Корее в виде реформ Пак Чон Хи: рывок из послевоенной нищеты к процветанию.

А для этого,

нужно вычищать Минфин, правительство, Нацбанк от людей, не способных к осознанию стоящих перед ними задач

Но пока Титаны у нас на фронте, а не на Институтской.

P.S.

Вчера ряд знакомых предпринимателей, создавших в Украине блестящие компании, сказали мне, что они честно пытались структурно изменить свой бизнес под условия военного времени, но после решения НБУ, скорее всего осуществят релокацию в Польшу.

В условиях войны, НБУ должен таргетировать доверие, а не спекулятивную ставку под 25%...

***

№ 134

Дайджест подій в Україні та навколо України від 02 червня 2022 року

Хомаха Вадим

Головне

1) Навіть тупі офісні хом'ячки мають розуміти, що ТАКЕ підвищення облікової ставки Нацбанка – ключового чинника ціни грошей – є 100% свідченням, що українській економіці – пздць. Ну й про повну і остаточну безпорадність "уряду" - олігархічного відділку поруч із коритом.

2) Що робити? ВІДКРИВАТИ економіку. Скасовувати геть усі заборони. Запускати процеси.

3) Але це не для них. Бо що потім робити з вільними людьми? До того ж ОЗБРОЄНИМИ?

4) Мишаче шурудіння під час обговорення й ухвалення "шостого санкційоного пакета" ЄС підтвердило, що Євросовок наскрізь пропитаний хуйлогрошима. А майже всі політики – смокчуть з російської цицьки.

5) Про газові санкції можете забувати. Бо жоден з "демократів" до цього не готовий.

6) Чи не єдиною опорою України наразі є англосакси, країни Балтії і Польща. І це підтримує нас на плаву.

7) На фронті без особливих змін. На Луганщині тривають жорстокі бої. Дивіться мапи від Натана Русера – більш чи менш адекватні.

8) Вчорашні санкції США дуже цікаві. Не всі розуміють, куди вони поцілюють. Але я зрозумів.

9) Істерика мєдвєда після новини про постачання HIMARS свідчить про те, що це реально може змінити ситуацію на фронті. Проте війни виграє армія. Наші янголи-оборонці.

10) І знову про зерно і "транзит Чорним морем". Ердоган має свій жорсткий інтерес. Ну й купує крадене зерно у хуйла. Союзник же ж...

Теми дайджесту

1) НБУ підвищив облікову ставку у 2,5 раза – до 25 % річних.

2) ЄС таки оприлюднив шостий пакет санкцій проти Росії.

3) США запровадили санкції проти оточення Путіна, компаній ВПК та дослідницьких центрів РФ.

4) Меркель, нарешті, засудила російську агресію.

1. Фронт

• Білорусь перекидає БРДМ, БМП, тягачі та комплекси ППО "Оса" з Гомельської області до Брестської та розміщує їх поруч з українським кордоном. За інформацією Генштабу, армія РБ мінує території, дороги та мости в районах, що межують з Україною.

• Населені пункти Чернігівщини та Сумщини, які розташовані поблизу кордону з Росією, знову обстріляні з мінометів, РСЗВ, артилерії, російська авіація завдала удару ракетами "повітря-земля".

• Лінія фронту протягом доби майже не змінилася.

Російське командування стягує резерви до Бєлгородської області для можливого контрнаступу на Харків.

Українські війська відбили атаки в напрямку Слов'янська вздовж Сіверського Дінця; на Попаснянському виступі в напрямку на Лисичанськ, Сіверськ, Бахмут; на південь і на північ від Сєвєродонецька; на околицях Авдіївки та Донецька; а також на південь від Кривого Рогу.

У Сєвєродонецьку точаться безперервні тяжкі бої за кожну вулицю, ситуація змінюється безперервно. Поруч, у Лисичанську, тривають обстріли, за словами мера, місто зруйновано на 60 %. Трасу Лисичанськ – Бахмут прострілюють російські війська, проте вони так і не змогли її перерізати. Постачання боєприпасів та гуманітарної допомоги перенаправлено на другорядні шляхи. Британська розвідка вважає, що російським військам потрібна тактична пауза для перегрупування сил перед спробою форсування Сіверського Дінця.

• Усією лінією фронту окупанти здійснюють варварські обстріли населених пунктів, авіація завдає бомбових ударів. Крилатими ракетами завдано ударів по Миколаївській області. Ракети потрапили до вже зруйнованого залізничного мосту через Південний Буг на північ від Миколаєва, а також до об'єктів у тилу українських військ та на чорноморському узбережжі.

• За словами заступника міністра оборони Маляр, переговори про обмін оборонців Маріуполя тривають.

• Енергоатом стверджує, що Запорізьку АЕС не може бути під'єднано до російської енергосистеми – вона працюватиме лише в енергосистемі України.

2. Тил

• Нафтогаз повідомив про переведення до нього, як "постачальника останньої надії", приблизно 8,8 млн побутових споживачів, які втратили своїх основних постачальників унаслідок воєнних дій або не переуклали договори. Газ їм

постачатиметься за ціною 7,94 грн/м³, без урахування вартості транспортування.

• Пресслужба Держспецзв'язку повідомила про потужну кібератаку на українські держструктури за допомоги шкідливої програми, яку злочинці відправляють електронною поштою.

• Менеджмент компанії Укрнафта, який контролює олігарх Коломойський, має намір оскаржити арешт зрідженого газу, який було продано за заниженою ціною через незареєстровану енергобіржу.

• Набув чинності вирок у справі про отримання хабаря колишнім заступником міністра в справах тимчасово окупованих територій Гримчаком. Його засуджено до 10 років позбавлення волі.

• Мінфін повідомив, що бюджет травня зведено із дефіцитом 113,4 млрд грн ($3,9 млрд за офіційним курсом), а з початку року дефіцит держбюджету склав 270,8 млрд грн.

• Глава НБУ Шевченко вважає за необхідне розпочати обговорення зі МВФ нової програми кредитування.

• Рада НБУ підвищила облікову ставку з 10 % до 25 %, що, на думку Ради регулятора, стимулюватиме вклади в гривневі активи та знизить темпи зростання інфляції. Ставка рефінансування зросте до 27 %, ставка за депозитними сертифікатами – до 23 %. Прибутковість ОВДП зросте до рівня не менш, ніж облікова ставка, що має зробити їх привабливими для інвесторів. Чиновники Нацбанку розраховують на поступове зменшення ставки після спадання девальваційних очікувань населення.

Окрім підвищення ставки, чиновники НБУ запропонували повернутися до оподаткування імпорту та запровадити додатковий збір на товари некритичного імпорту.

Інтервенції регулятора на валютному ринку зросли в травні до $3,4 млрд з $2,0 млрд у квітні. Наприкінці травня критично зріс розрив між офіційним курсом гривні та курсом продажу іноземної валюти в обмінних пунктах.

3. Україна та світ

• Комітет послів країн ЄС, нарешті, оголосив про затвердження шостого пакета санкцій проти Росії. Для його погодження Євросоюзу знадобився майже місяць. На вимогу Угорщини з пакета виключено заборону постачання нафти трубопроводами, а також персональні санкції проти патріарха РПЦ

Кирила. Кіпр наполіг на відмові від заборони купівлі європейської нерухомості громадянами РФ.

Санкції запроваджено проти одного з найбільших російських банків – Ощадбанку, а також Россільгоспбанку та Москредитбанку – їм буде відключено доступ до системи міжнародних розрахунків SWIFT. Протягом 6 місяців країни ЄС мають відмовитися від закупівлі російської нафти з постачанням танкерами та протягом 8 місяців – від закупівлі нафтопродуктів.

За інформацією агентства Bloomberg, обговорення шостого пакета санкцій спричинило розкол серед країн ЄС, причому наступний пакет навряд чи буде запропоновано найближчим часом. Ба більше, він однозначно не міститиме ембарго на імпорт російського газу. Експерти "групи Єрмака-Макфола" вважають, що затягування прийняття шостого пакета санкцій знизило ефективність обмежень, що вже було запроваджено, і дало змогу Росії адаптуватися до економічної ситуації, що змінилася.

На думку глави МЗС Німеччини Бербок, ЄС перед новою хвилею розширення потребує реформування насамперед відмовитися від принципу консенсусу (одноголосного ухвалення політичних рішень) через внутрішні суперечності, що яскраво проявилися.

Президент США Байден запропонував країнам, які заперечували санкції на імпорт нафти з РФ, купувати її й надалі, але торгуватися з Росією про суттєве зниження ціни.

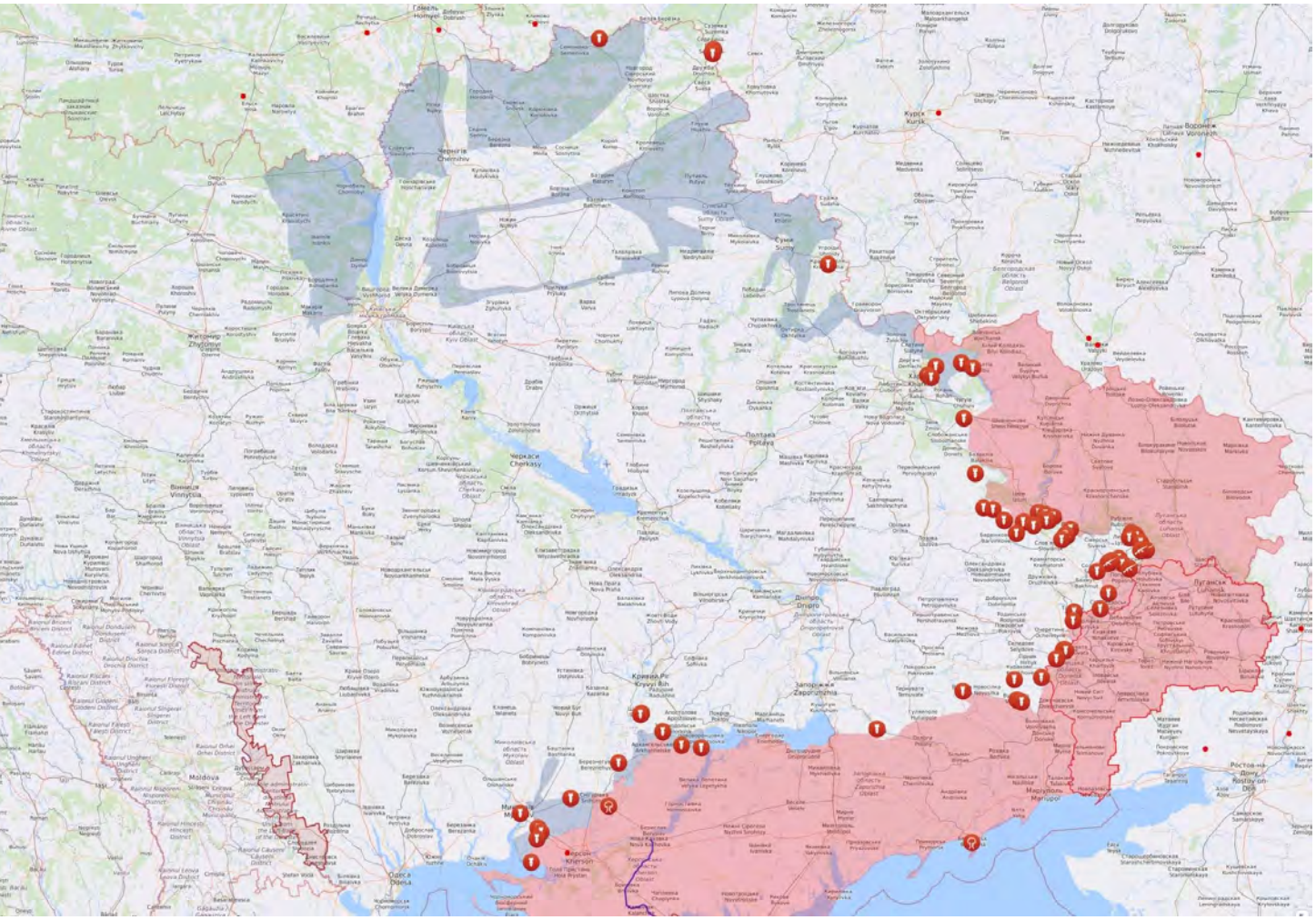
Країни ОПЕК+ домовилися збільшити видобуток на 0,65 млн барелів на добу в липні та ще на 0,65 млн – у серпні, щоби компенсувати падіння видобутку в Росії.

• Ексканцлер Німеччини Меркель за три з гаком місяці, нарешті, засудила вторгнення РФ до України. Вона повідомила, що не планує йти з політики та підтримала дії канцлера Шольца.

• Турецьке інформагентство Anadolu повідомило про підготовку певної "дорожньої карти" транзиту українського зерна Чорним морем за участю Туреччини, України, Росії та ООН – із координаційним центром у Стамбулі. Президент Зеленський попередив учасників конференції з безпеки GLOBSEC 2022, що блокування українських портів призведе до різкого загострення продовольчої кризи, і надалі – до масових протестів у Європі та Африці.

Глава МЗС РФ Лавров оголосив про відкриття "гуманітарного коридору" для транспортування зерна. Українське МЗС у відповідь заявило, що Росія має відвести флот і гарантувати ненапад на цивільні судна та конвої. Єврокомісар

із закордонних справ Боррель заявив, що зі супутника чудово видно, як російський флот блокує українські порти.

• Туреччина вирішила безплатно передати Литві безпілотник Bayraktar, кошти на купівлю якого зібрали литовці. Зі зібраної суми на €1,5 млн буде закуплено боєприпаси, решту коштів – €4,4 млн – буде передано міністерству оборони, яке самостійно обере потрібне озброєння для відправлення ЗСУ як допомоги.

Посол США в Україні Брінк заявила, що українські вояки самостійно визначатимуть дальність ураження РСЗВ HIMARS, які Україна отримає незабаром. За інформацією американських ЗМІ, РСЗВ уже доставлено до Європи, українські військовослужбовці проходять тритижневий курс навчання.

Заступник секретаря Ради безпеки РФ, колишній президент Медведєв пригрозив, що Росія, у разі застосування цих РСЗВ проти російських військ, завдасть ракетних ударів в українські "центри прийняття рішень", які розташовані не тільки в Києві.

Глава МЗС Великобританії Трас та держсекретар США Блінкен обговорили надання допомоги Україні – постачання важких озброєнь та розблокування морських портів.

Швеція надає Україні вже 4 пакет воєнної допомоги на суму €95 млн, до якого включено протикорабельні ракети, протитанкові засоби, гвинтівки та боєприпаси.

Міністр закордонних справ Кулеба попросив у країн-учасниць конференції глобальної безпеки GLOBSEC 2022 надати Україні більше озброєнь стандарту НАТО, насамперед – 155 мм артилерію та боєприпаси до неї. За його словами, єдиним шляхом до миру із РФ є перемога на полі бою.

• Генеральний секретар НАТО Столтенберг після переговорів з американською адміністрацією заявив, що прогнозувати розвиток війни наразі дуже складно. Захід має бути готовим до тривалого протистояння та підтримки України, оскільки Росія влаштувала війну на виснаження. Він переконаний, що війну, зрештою, буде закінчено за столом переговорів.

На думку прем'єр-міністра Словаччини Хегера, президент Зеленський прагне домовитися про мир та зберегти територіальну цілісність України, проте президент Путін не готовий до реальних переговорів і не відмовився від головних цілей – окупації України та зміни її керівництва. Хегер наголосив, що демократичні країни мусять допомогти Україні перемогти у війні.

Посол США при ОБСЄ Карпентер заявив, що Росія в Україні воює середньовічними методами. Російська армія влаштувала тактику "випаленої землі" – масово вбиває цивільних осіб, відправляє їх до фільтраційних таборів, грабує та знищує житло та об'єкти інфраструктури, що свідчить про намір позбутися населення окупованих районів та анексувати ці території.

Сенат (верхня палата парламенту) Ірландії визнав геноцидом воєнні злочини російської армії в Україні.

• Президент Зеленський виступив перед парламентом Люксембургу та закликав депутатів підтримати надання Україні статусу кандидата в члени ЄС. Прем'єр-міністр країни Беттель пообіцяв підтримати Україну в разі ствердного висновку Єврокомісії щодо опитувальника кандидата.

Зеленський заявив лідерам Євросоюзу, що статус кандидата в члени ЄС стане для українських військовослужбовців додатковою мотивацією захисту європейських цінностей. Він наголосив, що єдність країн Європи є суттєвою допомогою Україні. За його словами, Росія мобілізувала всі резерви задля зривання євроатлантичного курсу України.

• Прессекретар російського президента Пєсков стверджує, що референдуми щодо приєднання донбаських "республік" наразі влаштувати неможливо – аж до моменту набуття армією РФ повного контролю над територіями Донецької та Луганської областей. На думку експертів американського Інституту вивчення війни, російське керівництво поки не вирішило, як інтегрувати захоплені території. Окупаційні адміністрації створено лише на папері й вони не в змозі виконувати завдання, що поставлено перед ними, зокрема, забезпечити запровадження обігу рубля. Місцеві жителі всіляко протидіють намірам окупантів та ведуть партизанську війну.

• 2/3 виборців Данії на референдумі проголосували за приєднання до спільної оборонної політики ЄС.

• Мінфін США оголосив санкції проти осіб із найближчого оточення президента РФ Путіна, а також олігарха Мордашова та прессекретаря російського МЗС Захарової. Під санкції потрапили кілька яхт, літаків та вертольотів російської еліти, зокрема,особисто Путіна, а також компанії, що їх обслуговують. До списку включено 71 підприємство та дослідницькі центри РФ та Білорусі, які пов’язані з виробництвом озброєнь, а також Воронезький авіазавод.

Низка економістів та журналістів-розслідувачів наголошують, що низка бізнесменів із санкційного списку передають повністю або частково акції своїх компаній партнерам та підлеглим, що дає змогу уникати санкцій.

Міністерство економіки Тайваню заборонило експорт сучасних чіпів та технології їхнього виробництва до Росії та Білорусі.

Одна з найбільших фріланс-бірж – Upwork – закрила профілі користувачів Білорусі та РФ. Ринки залишає корпоративний дивізіон компанії Hewlett Packard. Доступ до великого фотобанку Pixabay для російських користувачів припинено.

Виробництво легкових автівок у РФ скоротився на 85 % за браком компонент на заводах та падіння попиту.

Міністр економіки Німеччини Хабек стверджує, що санкції суттєво впливають на російську воєнну промисловість і руйнують економіку РФ.

На думку видання The Washington Post, керівництво Китаю готове допомогти Росії, проте побоюється західних санкцій, що завдаватимуть суттєвого удару економіці, яка й без того постраждала від коронавірусних обмежень та карантину.

Заступник міністра оборони Маляр стверджує, що влада Росії готується до затяжної війни та впроваджує посилений режим роботи підприємств ВПК.

• Уряд Польщі з 1 липня припиняє виплату біженцям допомоги в розмірі 40 zł на день, щоби стимулювати їх до пошуку роботи. За інформацією Європейського прикордонного агентства Frontex, після початку російського вторгнення з України виїхали 5,3 млн біженців, з яких 2,3 млн осіб – уже повернулися на батьківщину.

***

№ 135

Сговор Национального банка и Минфина? Кто заработает и кто заплатит

Романчук 2022-06-03

Национальный банк Украины резко повысил *учётную ставку* (ставку рефинансирования), с 10% до 25%. Решительно, радикально и скандально. Даже в стране с мягкой, небрежной монетарной политикой повышение этого показателя сразу на 15 процентных пунктов – это шок. Его не ожидали ни значимые игроки рынка, ни тем более потребители.

Разберём на молекулы данное решение. Оценим его последствия и предложим альтернативу, которая принесла бы экономике страны гораздо больше пользы.

Болезнь украинской экономики очевидна – инфляция.

- Она грозит пробить порог 20%. Это показатель макроэкономической нестабильности. Негативные последствия высокой инфляции общеизвестны: обесценение сбережений и доходов, рост спроса на иностранную валюту, повышение рисков неопределённости, удар по инвестиционной активности и, как следствие, отток капитала, рост безработицы и бедности.

Нет сомнений, что инфляция – очень опасное явление.

Критически важно установить её причины. Если ошибиться с диагнозом, но курс лечения может превратиться в кампанию избиения экономики.

Похоже,

- Национальный банк Украины совершил ошибку в диагностике и в выборе приоритетов монетарной политики в первые 100 дней войны.

Сначала определимся в терминах.

Инфляция — это явление резкого увеличения количества денег по сравнению с количеством выпускаемых товаров, т.е. падение реальной стоимости денежной единицы. Инфляция – это не просто арифметическая сумма независимых ценовых колебаний. Это индекс всеобщей, взаимосвязанной ценовой динамики. Значит, единственной действительной причиной инфляции является увеличение объёма денег в обращении. Всё остальное следует за этим.

Вот как это работает.

Национальный банк Украины проводил мягкую денежную политику. Её показатель – динамика разных компонентов широкой денежной массы.

- Так в период 2019-2021гг. среднегодовые темпы увеличения наличных денег в обращении (показатель М0) составил 17,5%. Среднегодовой рост широкой денежной массы (М3) составил 17,7%. При этом среднегодовые темпы роста реального ВВП в период 2019-2021гг. составили только 0,9%. Сколь-нибудь заметного роста спроса на гривну не было, если не считать правительство и крупные банки, которые вместе заиграли в ~~€~~-гособлигации с очень высоким доходом в условиях стабильного курса гривны и доллару.

Такая «мягкая монетарная политика» стала причиной высокой инфляции.

- Среднегодовая инфляция в период 2019-2021г. составила 6,7%. Этот показатель никак нельзя назвать ценовой стабильностью.

Гипотеза о том, что инфляция в 6-8% в год является дополнительным источником роста экономики Украины - **опасным мифом, которым власти прикрывают монетарную распущенность**.

- Он опровергается как экономической наукой, так и историческими данными по росту экономики и инфляции.

Стандартное оправдание монетарных властей об импорте инфляции, росте издержек также является ***манипуляцией***.

- Напомним, что инфляция – это всеобщая, взаимосвязанная ценовая динамика. При адекватном предложении национальной валюты (именно это во власти Национального банка) рост цен на одни товары/услуги

сопровождается падением цен на другие, потому что для дополнительного спроса нужен был бы упреждающий его рост доходов. Его не было. Поэтому оправдание высокой инфляции импортом – это попытка отвести внимания от ошибок Национального банка. То же самое касается оправдание высокой инфляции ростом издержек.

Проводить монетарную политику Украины по образцу США – это делать недопустимое сравнение $-доллара и гривны, их места и значения в монетарной мировой системе.

Даже ФРС (центральный банк Америки) доигрался с целой серией количественных смягчений, получил рекордную за 40 лет инфляцию, а также токсичные искажения на рынках других форм капитала. Американцы обязаны будут повысить ставку рефинансирования и убрать с рынка лишние доллары-фантики.

Центральные банки десятков стран мира качественно выполняют свою работу, не повторяя ошибок ФРС, обеспечивая монетарную и макроэкономическую стабильность.

Так инфляция в Швейцарии в 2021г. составила 0,6%, в 2022г. прогнозируется на уровне 2,5%. И не жалуются умные, адекватные швейцарцы на импорт инфляции из США или зоны Евро. В Швеции в 2021г. инфляция была 2,7%, в Израиле 1,5%, Австралии 2,8%, Ирландии – 2,4%. В 2021г. Китай тоже почему-то не импортировал инфляцию, которая составила всего 0,9%, да и в 2022г. она будет 2,1%. В целом в развивающихся странах Азии в 2021г. инфляция была 2,2%, в 2022г. прогнозируется в 3,5%. Конечно, ценовые шоки, вызванные самыми разными факторами, могут быть, но это не причина оправдывать хронически высокую инфляцию.

А всё потому, что украинскими монетарными властями была принята на вооружение ложная, ошибочная гипотеза об импорте инфляции, об инфляции издержек.

- Весь этот денежный интервенционизм уходит корнями в economics с его кейнсианскими и монетаристскими пристрастиями. Здоровые деньги, качественная монетарная политика – это ***Австрийская экономическая школа*** (АЭШ). ***Л. фон Мизес*** в своём фундаментальном, прорывном труде ***«Теория денег и кредита»*** убедительно доказал и показал разницу между деньгами и фантиками, между рыночными и государственными инструментами, последствиями их применения.

Формально независимый Нацбанк Украины по факту играл в одну игру с Минфином и крупными коммерческими банками, сохраняя, по сути дела, олигополию на денежном рынке, создавая искусственно благоприятные условия для инвестиций в государственные ценные бумаги.

А вот **свою основную работу – обеспечение ценовой стабильности – он делал из рук вон плохо**.

- **Убедительное доказательство** – 13-ое место Украины в мире по уровень инфляции в период 2004-2021гг. Хуже только у Беларуси (10-ое место), которая очень любит регулировать цены в ручном режиме и африканских, преимущественно постоянно воюющих стран.

Здесь опять же Нацбанк Украины почему-то решил взять пример не с Европейского центрального банка, не с центрального банка Швейцарии, а с американской ФРС.

- Мол, в Америке же центральный банк не только за инфляцию отвечает, но за занятость и экономический рост.

Так было далеко не всегда. *Американцы, расширив полномочия своей ФРС, заложили мину замедленного действия под свою экономику, под $-доллар, а также активизировали валютные войны. Нет никакой научной базы, убедительного теоретического обоснования Нацбанку Украины вести себя также. Поддаться веяниям разрушительной «современной денежной теории» (modern monetary theory) - это как*

строить стратегию развития и роста страны на основе пирамидального проекта типа «МММ».

Шок войны радикально поменял ситуацию на денежном и товарных рынках. Довоенные балансы и отношения были разрушены.

Национальный банк должен был адекватно реагировать на ситуацию и переходить в режим контроля тех параметров, которые у него в руках.

И вот здесь были совершены серьёзные ошибки.

1) Первая – **резкое увеличение денежного гривнового предложения**. За I квартал 2022г. количество наличных денег (М0) выросло на 9,5%, а в период 01.04.2021 – 01.04.2022 на 24%. Очевидно, что в апреле и мае 2022г. денежный печатный станок работал ещё более интенсивно.

В условиях обвала экономики, резкого изменения спроса на товары и деньги увеличение предложение гривны в таком объёме – вот источник и инфляции, и давления на курс гривны, который по-прежнему почему-то остаётся фиксированным.

2) Вторая ошибка – **таргетирование обменного курса ₴/$ для обеспечения макроэкономической стабильности**.

₴29,25/1$ на рынке денег – это то же самое, что установление ценового потолка за литр бензина на уровне ₴40. Товары разные, а суть экономических явлений одна.

Вместо того, чтобы сосредоточиться на тех инструментах, которые реально находятся в руках у Нацбанка, **был выбран крайне неудачный**

режим контроля внешних операций и внутреннего баланса спроса и предложения на деньги.

Закон Грешема никто не отменял.

Искусственно переоцененные деньги имеют тенденцию вытеснять из обращения искусственно недооцененные деньги. Это является следствием административного регулирования цен (фиксации курса гривны на уровне существенно ниже рыночного - ₴29,25/1$ против ~₴38/1$).

Государство ограничивает максимальный уровень цены на одну валюту по сравнению с другой. Ограничение цены вызывает дефицит (кто может купить гривну по ₴29,25/1$?) - исчезновение в тезаврации или экспорте — валюты, пострадавшей от ограничения верхнего уровня цены (искусственная недооценка), и ведет к замене в обращении деньгами, имеющими завышенную цену.

3) Третья ошибка – **финансирование государственных расходов через военные облигации по ставкам, которые были существенно ниже инфляции**.

> Покупать ценные бумаги по 10% годовых при инфляции в ~20% - это, по сути дела, дарить деньги правительству, облагая всех держателей гривны инфляционным налогом.

> **Тот, кто это придумал, был явно в одной связке с Минфином и Кабинетом Министров, потому что независимый Нацбанк явно бы действовал иначе.**

Дело затянулось. Дефицит бюджета резко увеличился. Инфляция явно вышла из-под контроля. Образовался опасный феномен множественности курсов. Вот оно, прямое приглашение в макроэкономическую нестабильность.

Это одна сторона медали

Есть и другая, **коммерческая составляющая**.

Военные облигации по 10 - 11% годовых при годовой инфляции ~20% - это далеко не самый лучший способ пожертвовать деньги государству.

Такие ставки могли бы быть привлекательными в условиях курсовой стабильности. Тогда они были приносили, как это было раньше, очень солидный доход их держателям. Однако в условиях войны и непредсказуемости торгового и платёжного балансов делать ставку на курс гривны в ~₴31-33/1$ на конец года – это весьма рискованное дело.

Нет сомнения, что любители высоких, низкорисковых доходов по гособлигациям в Украине никуда не делись.

- Если в предыдущие годы они в одной связке работали с Нацбанком, то сейчас нет оснований продолжать такое тесное партнёрство. И вот решение о резком повышении ставки рефинансирования до 25% с 3 июня 2022г.

Понятное дело, что принимал во внимание последствия на кредитования населения и МСБ.

Этот сегмент финансовых операций был и остаётся мёртвым. Едва ли Нацбанк заморачивался стимулированием инвестиционной активности в военное время. **Главное внимание – покупатели государственных облигаций.** Среди них – **Минфин** и **крупные коммерческие банки**. Ставка 25% годовых, а по облигациям, надо полагать, будет ~27% годовых – это их игра. Такие дорогие гривны явно не по карману тем, кто работает на своих и рассчитывается своими.

Другое дело Минфин. Нацбанк может покупать облигации Минфина, но это будет резко усложнять долговую позицию правительства. Но **если ему западные партнёры пообещали финансовую поддержку, то мы имеем чистый кейс моральной угрозы (moral hazard), когда заёмщику кто-то другой страхует его риски**. **С таким подходом Кабинет Министров может быстро вогнать страну в долговую яму**.

И вот здесь самое интересное.

Кто будет давать правительству Украины взаймы под ~27% годовых в гривне?

Первые на очереди – знакомые всё лица, крупные банки, завсегдатаи высоких номенклатурных кабинетов.

Они покупают гособлигации по 27% годовых, а Нацбанк во имя макроэкономической стабильности начинает, наконец, более ответственно подходить к денежной массе и монетарной политике в целом. Это можно будет сделать безболезненно, если, например, Нацбанку доступна инсайдеровская информация о выделении Украине большой суммы финансовой поддержки в валюте. Тогда при резком увеличении предложения валюты курс гривны стабилизуется, годовая инфляция сдерживается в пределах 13-15%. Вы уже представили доходность облигаций в гривне под 27% годовых?

Такое окно возможности может быть открыто максимум 2–3 месяца.

Потом гораздо больше участников рынка прочухается и захочет присоединиться к этой схеме. Однако Нацбанк и его партнёры заявят об успехе радикальных стабилизационных мер и снижении ставки рефинансирования и, соответственно, стоимости гособлигаций.

Но это ещё не конец номенклатурно-коммерческой операции по сохранению тотального контроля над экономикой Украины.

Как раз к осени, как нам уже говорили руководители Нацбанка, Минфина и экономическое лицо власти Гетманцев, образуется опасная дыра в финансировании госбюджета.

Она, действительно, будет очень большой и опасной, в том числе из-за очень дорогих гособлигаций. Это если бюджетно-налоговую политику оставлять без изменений.

> **Придёт тогда к Зеленскому тройка в составе Гетманцев-Марченко-Ткаченко, разложат перед президентом таблицы и через красивую презентацию будут склонять его к повышению налогов. Чтобы закрепить доходность участников финансовых операций с гособлигациями, а также через ручное распределение налогового и регуляторного давления на бизнес, продолжить подминать прибыльные куски экономики под себя и своих коммерческих партнёров, в том числе и зарубежных.**

Желающих «помочь Украине» под такого рода схемы будет предостаточно.

Они решают свои коммерческие задачи. Украинские VIP-распорядители чужого делают вид, что спасают экономику.

По итогу за исключением этой небольшой группы облигационных, кредитных бенефициаров Украина, предприниматели и потребители вынуждены будут заплатить больше, платить дольше по сравнению с той ситуацией, когда бы Национальный банк строго следовал денежной науке и экономической правде.

Если перед руководством Украины стоит задача создать оптимальную в нынешних условиях денежную систему, с минимальными транзакционными издержками, то альтернативы мультивалютности нет.

Придание статуса такого же легального платёжного средства внутри страны, как гривне, $-доллару, евро, польскому злотому, швейцарскому франку и британскому фунту при ликвидации валютных, финансовых ограничений по текущему и капитальному счетам – вот научно обоснованный, одобренный населением (более 75% домашних хозяйств Украины пользуются долларами/евро) режим монетарной политики.

За 30 лет украинские власти не смогли превратить гривну в уважаемую валюту. Война – явно не лучшее время для продолжения этого разорительного эксперимента. Нужно думать о людях и производителях товаров и услуг. У них каждая гривна/доллар на счету.

Обременять её издержками валютного, финансового регулирования, налогами и таможенным беспределом – это разрушать Украину.

***

№ 136.

Призрак Вердена: заметки о боях за Донбасский выступ

Родион Пришва, "Хвиля"

2022-06-04

Крушение амбициозной российской стратегической операции, ставившей своей конечной целью проведение масштабного окружения украинских сил в районе Донбасса, ныне рассматривается двумя противоборствующими сторонами как свершившийся факт.

Неспособность армии России сломить украинскую оборону на северном фланге Донбасского выступа в районе ***Изюма*** и на его южном фланге в районе ***Курахово*** привела к заметному усмирению амбиций безуспешно наступавшей стороны.

В итоге

- российское командование решило превратить Донбасский укрепленный район в центр приложения своих военных усилий – на первый взгляд,

московские стратеги отказались от труднореализуемого изюмско-кураховского охвата в 150 км в пользу северско-попаснянских клещей в 50 км.

Тем не менее, **образ действий войск России позволяет выдвинуть осторожную гипотезу**

- наступающая сторона полностью не отказалась от претворения в жизнь крупного охватного маневра, но решила осуществить его в рамках иной стратегической комбинации, которая в данном очерке определяется как «формула Фалькенгайна».

Ее сущность может быть представлена посредством анализа германской концепции Верденской операции 1916 г.

Необходимо сразу отметить, что обоснованность обращения к опыту одной из кровопролитнейших битв Первой мировой войны в контексте обзора текущего этапа сражения за Донбасс проистекает из следующих оснований:

1) ***во-первых, германское командование стремилось ликвидировать выступ на линии фронта и именно эту цель преследует российское военно-политическое руководство;***

2) ***во-вторых соответствующие операции Германской империи и России предполагали фронтальные удары по укрепленным пунктам противника;***

3) ***в-третьих, позиции германской стороны позволяли ей провести атаки на фланги обороняющихся французских войск, тогда как в настоящий момент аналогичными преимуществами располагает российская сторона в отношении украинских войск.***

Принимая во внимание эти три параметра, можно перейти к описанию замыслов начальника Генерального штаба Германии Эриха фон ***Фалькенгайна***.

Как считал генерал-от-инфантерии, остроугольный выступ у форта Дуомон – ключевого пункта укрепленного района Вердена – предоставлял широкие перспективы охватного маневра, успешная реализация которого позволяла улучшить положение Германии на Западном фронте.

Проект наступления предусматривал, что

- главный удар (der Hauptstoß) германских войск, имевший своей целью систему фортов на восточном берегу реки Маас (начался 21 февраля

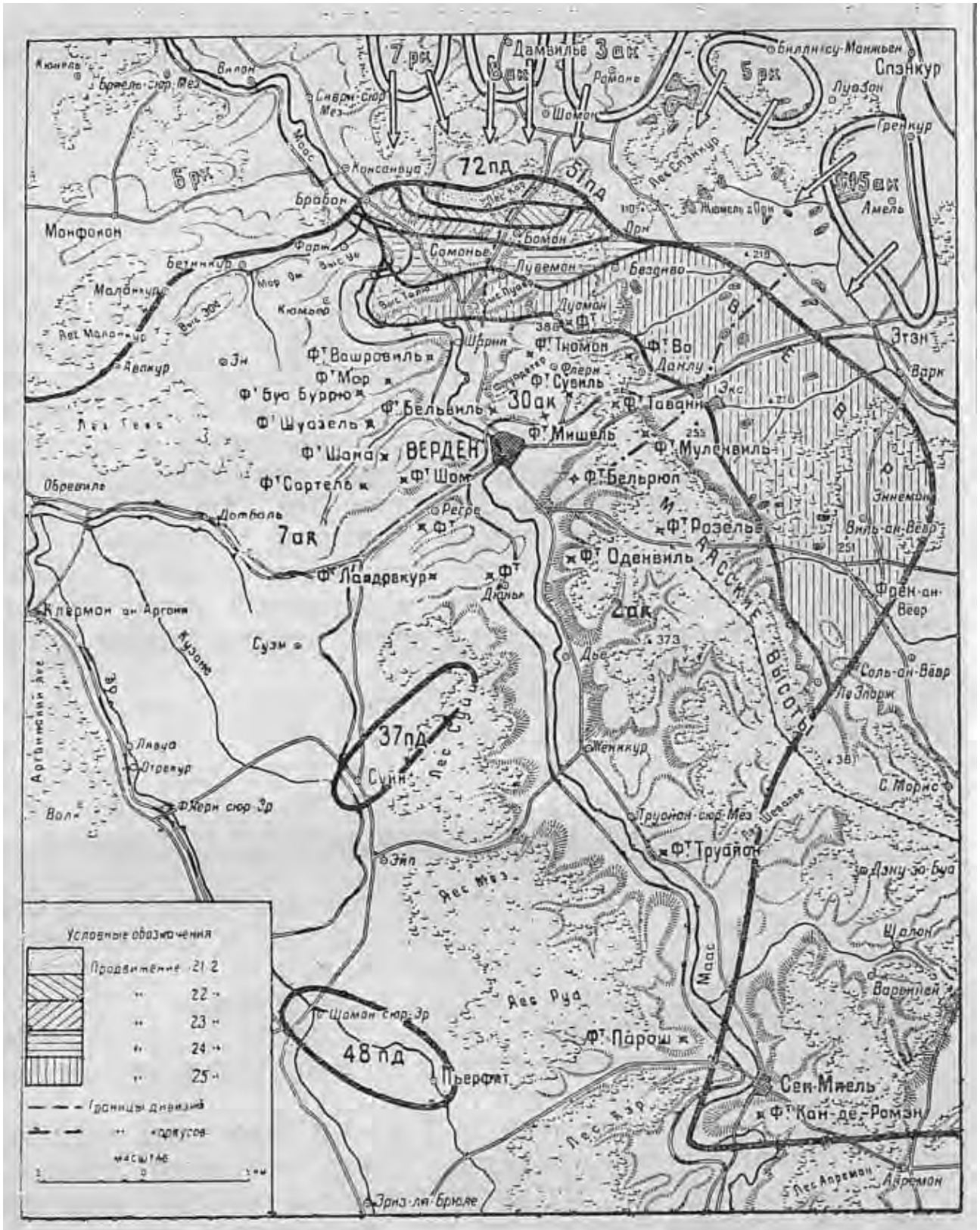
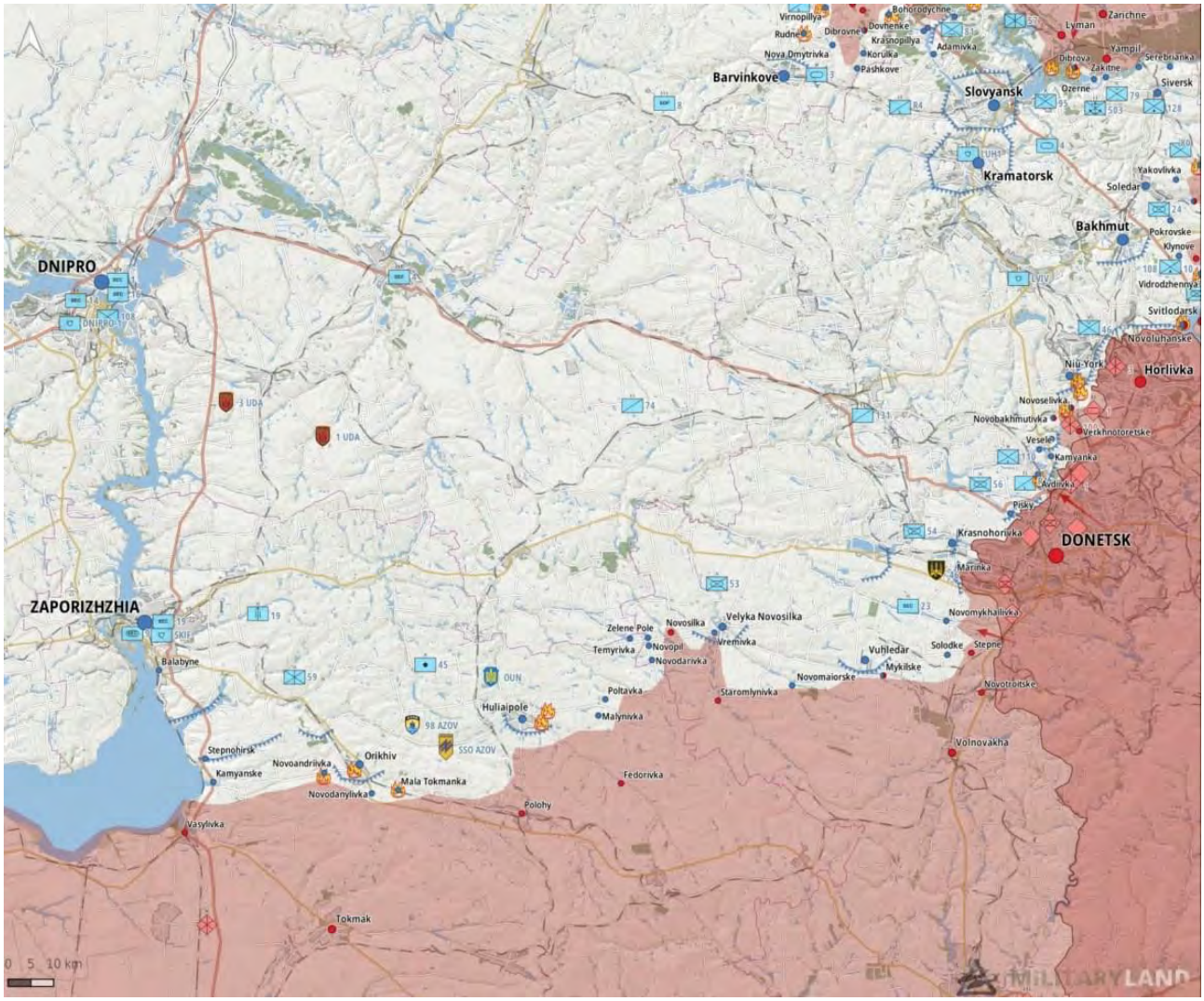
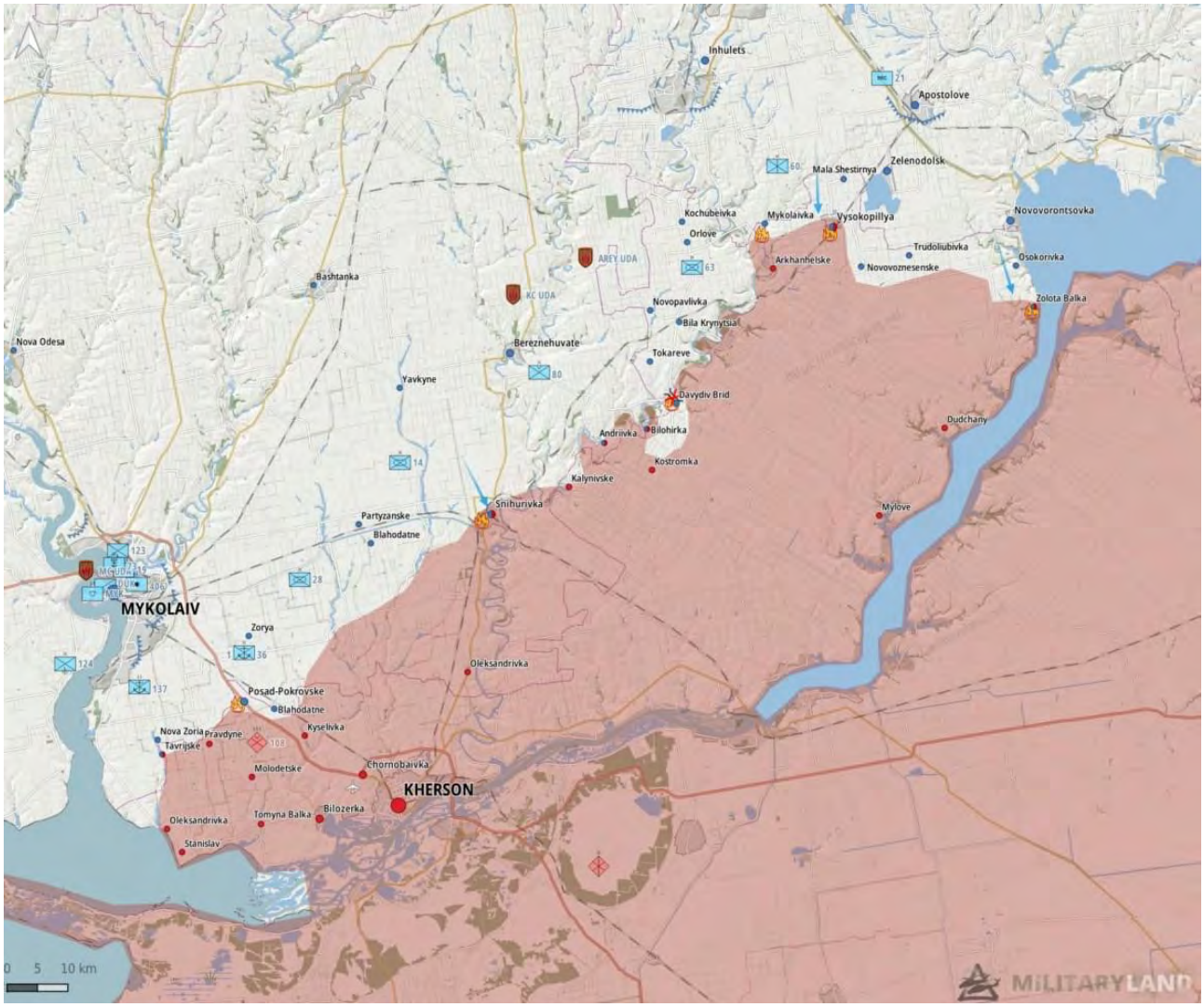

Схема 3. Атака германцев 21 февраля 1916 г.

1916 г.), должен был заставить французское командование перебрасывать силы с ее западного берега для нивелирования угрозы потенциального прорыва.

Строго после этих ошибочных контрмер[1] уже по ослабленной на западном берегу обороне противника планировалось нанести **второй, фланговый** удар[2] (последовал 5 марта 1916 г.).

DNIPRO
ZAPORIZHZHIA
Barvinkove
Slovyansk
Kramatorsk
Bakhmut
Horlivka
DONETSK
Velyka Novosilka
Huliaipole
Orikhiv
Mala Tokmanka
Polohy
Tokmak
Volnovakha
Vuhledar
Novomaiorske
Staromlynivka
Poltavka
Malynivka
Fedorivka
Novodanylivka
Vasylivka
Stepnohirsk
Kamyanske
Balabyne
Temyrivka
Novopil
Novodarivka
Zelene Pole
Novosilka
Vremivka
Solodke
Stepne
Mykilske
Novotroitske
Novomykhailivka
Krasnohorivka
Marinka
Pishchane
Avdiivka
Kamyanka
Vesele
Novobakhmutivka
Novoselivka
Niu-York
Novoluhanske
Svitlodarsk
Vidrodzhennya
Klynove
Pokrovske
Soledar
Yakovlivka
Siversk
Ozerne
Zakitne
Dibrova
Yampil
Serebrianka
Adamivka
Pashkove
Koruika
Nova Dmytrivka
Krasnopillya
Dovhenke
Dibrovne
Rudne
Virnopillya
Bohorodychne
Zarichne
Lyman
3 UDA
1 UDA
98 AZOV
SSO AZOV
OUN
0 5 10 km
MILITARYLAND

MYKOLAIV
KHERSON
Inhulets
Apostolove
Zelenodolsk
Mala Shestirnya
Mykolaivka
Vysokopillya
Novovorontsovka
Kochubeivka
Orlove
Arkhanhelske
Novovoznesenske
Trudoliubivka
Osokorivka
Zolota Balka
Novopavlivka
Bila Krynytsia
Tokareve
Berezhehuvate
Yavkyne
Bashtanka
Nova Odesa
Davydiv Brid
Andrivka
Bilohirka
Kostromka
Kalynivske
Snihurivka
Partyzanske
Blahodatne
Mylove
Dudchany
Zorya
Oleksandrivka
Posad-Pokrovske
Blahodatne
Kyselivka
Nova Zoria
Pravdyne
Tavriiske
Molodetske
Chornobaivka
Tomyna Balka
Bilozerka
Oleksandrivka
Stanislav
AREY UDA
KC UDA
MCUDA
0 5 10 km
MILITARYLAND

Исследуя германский план, капитан Бэзил Лиддел ***Гарт*** приходит к выводу, что в действительности он заключался в возрождении «седанского»[3] двойного охвата 1870 г.

Высокая вероятность успеха подобного маневра достигалась благодаря клину у ***Сен-Миеля***, который выгодно для немцев «заострял» Верденский выступ.

Кроме того,

- пересекавшая обороняемую французами зону река Маас, существенно осложняла процесс противодействия германским клещам.

Связано это с нижеследующими обстоятельствами:

- отражение фронтальных атак, как уже отмечалось выше, могло вынудить французское командование отправить резервы на восточный берег реки и, соответственно, в случае начала новой атаки на западном берегу, она превращалась для войск республики, выражаясь языком британского военного теоретика, в тюремную стену (prison wall), за которой немцы получали возможность разгромить французские тылы и повторить триумф 1 сентября 1870 г. В более глобальном масштабе, по мнению Лиддел ***Гарта***, положительный исход германской операции привел бы к созданию огромной бреши и распаду всего Западного фронта[4].

Таким образом, **в своем идеальном выражении «формула Фалькенгайна» предполагает проведение двухфазовой операции**.

1) **На ее первом этапе** атакующая сторона втягивает противника в бои, географически концентрированные непосредственно на переднем крае зоны выступа, и доводит столкновения до такой степени интенсивности, каковая потребует от обороняющейся стороны введения резервов; на втором этапе атакующий использует эту ошибку своего противника и совершает охватный маневр, противодействие которому затруднено вследствие отсутствия у обороняющихся необходимых сил для его отражения.

Отсюда закономерно следует гипотеза, что

- в настоящий момент российское командование реализует первую стадию предложенного плана.

В частности, нанесение главного удара[5] в южной, восточной и северной частях Донбасского выступа (треугольник Попасная,

Лисичанск, Северск) должно превратить его в зону поглощения

Схема 4. Обстановка у Вердена в марте 1916 г.

украинской живой силы и техники.

2) Далее, **на второй стадии**, когда резервные силы обороняющихся будут вовлечены в изнурительные бои на этом участке фронта, российское

командование перейдет к усилению флангового давления на Кураховском и, главным образом, Изюмском направлениях.

Аргументом в пользу данного допущения служит недавнее занятие россиянами Лимана - узлового пункта, обеспечивающего развитие сразу двух фаз стратегической «формулы Фалькенгайна».

Оккупированный город превращается в базу, позволяющую развивать наступление на юго-восток для создания угрозы форсирования реки Северский Донец и автоматического усиления напряжения в северной зоне Донбасского выступа в районе Северска (первая фаза), а также на юго-запад для обеспечения натиска на Славянск в рамках северного охватного действия изюмской группы российских войск (вторая фаза)[6].

Все же, **если выдвинутая гипотеза о замыслах командования России верна**, то **реализация предложенной операции натолкнется на известные процессы трения и выродится до состояния «Мааской мельницы»** (die Maasmühle), которая в 1916 г. физически и духовно перемолола противоборствующие стороны, но не привела к перелому на Западном фронте.

Вообще, по замечанию Лиддел ***Гарта***, сам ***Фалькенгайн*** не имел ясного представления о собственном плане, но полагался на определенные случайности[7] (например, моральный коллапс Франции), способные переломить ход самого сражения[8]. Очевидно, что в конечном счете российское командование также столкнется с «игрой случая» вокруг ломки обороны своего противника.

Относительно украинской стороны можно сказать, что

- перед ее командованием стоит сложная задача по выверенному оборонительному употреблению войск как непосредственно в секторе Донбасского выступа, так и на его флангах.

Основываясь в том числе и на опыте ***Верденской битвы***, военный стратег Эдвард ***Люттвак*** всячески **предупреждал**[9] **от упорствования в деле императивного удержания таких зон**,

поскольку

- обороняющаяся сторона может оказаться перед возможностью обескровливания собственной армии, приближения материального истощения и возникновения репутационных издержек.

С другой стороны, очевидно, что

- пока атакующей стороне наносится значительно больший ущерб, нежели испытывает обороняющийся, а общая стратегическая обстановка на фронте не создает угрозы развития «формулы Фалькенгайна», удержание соответствующей зоны является оправданным предприятием.

Более того, опыт действий маршала Анри Филиппа Петена учит, что

- проведение упорных боев на позиции сопротивления (position de résistance) выступа позволяет выиграть время для подготовки позиции заграждения (position de barrage) в его тыловых районах[10].

Именно поэтому,

- степень гибкости, с которой командование Украины подойдет к решению дилеммы Донбасского выступа и использованию стойкости своих войск на его нынешних позициях сопротивления для организации «пожарных» рубежей обороны, определит глубину российского продвижения и положение всего Восточного фронта.

В качестве заключения следует отметить, что

- предполагаемый концепт российской операции рожден в той же обстановке, что и его более чем столетний предшественник – сейчас военное руководство России, как и командование Германии в 1916 г., пользуясь географически выгодной зоной, пытается поставить единственно возможный в условиях позиционного тупика мощный фронтальный удар на службу охватного маневра.

Перед нами торжество воззрений Карла фон ***Клаузевица***, определявшего[11] стратегию как использование боя в целях войны[12].

Развязанная ***Фалькенгайном*** битва доказала **бесперспективность обращения к этому принципу** и высока вероятность того, что развитие Донбасского сражения подтвердит правомерность подобного заключения.

—

[1] На этот счет Эрих фон Фалькенгайн пишет в своих мемуарах: «Der Generalstabschef entschied sich deshalb dafür, den Westangriff später als den Hauptstoß beginnen zu lassen».

[2] Falkenhayn E. Die Oberste Heeresleitung, 1914-1916, in ihren wichtigsten Entschliessungen. Berlin: E. S. Mittler und Sohn, 1920. S. 192-193.

[3] Аналогичного мнения придерживался маршал Анри Филипп Петен, который сумел разгадать замысел своего vis-à-vis. Детальнее см. Pétain Ph. La bataille de Verdun. Paris: Payot, 1929. P. 31-32.

[4] Liddell Hart B. History of the First World War. London: Cassell, 1970. P. 288.

[5] Отметим, что в районе Попасной российские войска применяли ту же тактику, что и немцы в ходе начала Верденской операции в треугольнике Брабан, Орн, Верден – создание «зоны смерти» посредством концентрации артиллерийского огня на небольшом участке фронта.

[6] «Формула Фалькенгайна» органически дополняет проект российского наступления, основанный на опыте Барвенковско-Лозовской операции января 1942 г. Соответствующие материалы были опубликованы в статье «Заметки о стратегическом положении Украины: цели наступления России на востоке».

[7] Liddell Hart B. Op. cit. P. 288.

[8] В некотором смысле захват форта Дуомон стал проявлением подобной «случайности». С виду неприступная крепость пала благодаря смелости и находчивости 24-летнего унтер-офицера Феликса Отто Кунце из 24-го Бранденбургского полка. Проникнув в форт, предприимчивый немец обнаружил в нем фактическое отсутствие французского гарнизона.

[9] Luttwak E. Strategy: the logic of war and peace. Cambridge, London: The Belknap Press of Harvard University Press, 1987. P. 47-48.

[10] Pétain Ph. Op. cit. P. 59.

[11] von Clausewitz C. Vom Kriege: hinterlassenes Werk des Generals Carl von Clausewitz. Berlin: Richard Wilhelmi, 1883. S. 116.

[12] «Die Strategie ist der Gebrauch des Gefechts zum Zweck des Krieges».

***

№ 137

Дайджест подій в Україні та навколо України від 03 червня 2022 року

Головне

1)!Ситуація на фронті у 100-й день другої хвилі російського вторгнення майже не змінилася. Те, що має назву "бої місцевого значення", насправді – жорсткі бойові зіткнення. В яких гинуть та дістають поранень купа наших вояків – оборонців.

Саме тому я з великою огидою дивлюся на тупий піар зеленої кодли й інших ублюдків, по типу брехла чи тп рудик.

Спробуйте ретельно проаналізувати мапи. Вони - з трьох джерел, є можливість порівняти.

2) Мені цікаво, зелений "герой" вже насправді вважає себе царем? Захотів - надав громадянство, захотів – не надав?

Якщо покопирсатися в цьому невзорові, знайдете багато чого цікавого.

Як на мою думку, такому навіть посвідку на проживання надавати не можна. У нього з великою вірогідністю є ще ізраїльське громадянство (його мама була єврейкою і її поховано на єврейському цвинтарі Санкт-Петербурга). Отже – що він тут робить? Чи це "туризм за громадянством"?

3) Чим далі, тим менш мені подобаються співи про мир.

Найцікавішим є закид посла в Німеччині. Який почав мекати про повернення до лінії фронту 23 лютого.

Нормальна людина має розуміти, що посол НЕ МАЄ ПРАВА висловлювати власну думку. А якщо поруч поставити висери арахамів-єрмаків – все стає на власні місця.

4) Стефанчук у Німеччині дав мастерклас дешевого тупого 95 кварталу. Я вважаю, що міністерка Лабрехт оцінила цей "скетч" цілком адекватно.

5) Про зерновий експорт... хтось замислювався, що ВСЕ зерно, яке планують експортувати, жодним чином нас не стосується? Це ж зерно агрохолдингів...

Теми дайджесту

1) Зеленський надав громадянство російському журналістові Невзорову та його дружині.

2) ЄС запровадив санкції проти РФ та Білорусі і скасував мита на імпорт з України.

3) Путін оголосив про готовність забезпечити експорт українського зерна через окуповані порти Бердянськ та Маріуполь.

1. Війна

1-1) Фронт

• Прикордонні райони Чернігівщини та Сумщини знову обстріляно з мінометів, артилерії та РСЗВ. На північ від Харкова точаться бої за Терново та Рубіжне, окупанти прагнуть не пропустити українські війська до кордону.

• Російське командування перекидає свіжі підрозділи, техніку, боєприпаси та паливо до району Ізюму, вочевидь, для наступу на Слов’янськ і Краматорськ. Атаки окупантів у районі траси Харків – Довжанський, на захід від Ізюма та

вздовж Сіверського Дінця – відбито. За підтримки артилерії та авіації вони ведуть наступ із Лиману на Слов'янськ на лівому березі Сіверського Дінця.

• У Сєвєродонецьку тривають важкі бої, будинки та вулиці багато разів переходили із рук до рук. Окупанти кидають у бій нові резерви, проте поки не можуть досягти успіху. Сусідні міста та селища – Гірське, Врубівка, Лисичанськ – зазнають варварських обстрілів. На думку низки закордонних експертів, російська армія протягом наступних 2 тижнів спробує захопити всю територію Луганщини, проте на подальший наступ у неї не вистачить живої сили та техніки.

У районі Рубіжного на окупованій території поранено 2 кореспондентів агентства Reuters, їхній водій – загинув.

Спроби наступу з Попаснянського виступу на Сіверськ та Бахмут відбито, російські підрозділи відійшли на попередні позиції.

• На ділянці фронту від Світлодарського водосховища до берега Дніпра в Запорізькій області точаться бої місцевого значення, окупанти ведуть обстріли позицій українських військ та населених пунктів із важкої артилерії та РСЗВ, а також ракетами з повітря. Атаки на північ від Авдіївки відбито.

• На Херсонщині українські війська утримують плацдарми на лівому березі річки Інгулець і успішно відбивають контратаки окупантів. Російське командування перекидає до цього району додаткові підрозділи, які зазнають втрат унаслідок ефективних дій української артилерії.

• На Одещині крилаті ракети зруйнували господарські будівлі сільгосппідприємства. Війська ППО збили ракету над Одеською областю, 3 – над Миколаївською, та ще одну – у Луганській. Системи ППО працювали й на Лівщині.

• Спікер Міністерства оборони Мотузяник заявив про активізацію шпигунсько-диверсійної діяльності Росії в Україні. На Черкащині затримано агента ФСБ РФ, який збирав інформацію та робив фото воєнних об'єктів, які могли стати цілями ракетних обстрілів. Ще одного шпигуна затримано в Києві.

• МВС закликало українців на окупованих та прилеглих до Росії та "Придністровській республіці" територіях повідомляти інформацію про російські підрозділи та техніку до чатбота "єВорог".

• За словами Міністра внутрішніх справ Монастирського, проблемою звільнення оборонців Маріуполя опікуються офіцери Головного управління розвідки Міністерства оборони.

1-2) Тил

• Кабмін подав до Верховної Ради законопроєкт про заморожування тарифів на газ, опалення та гарячу воду на період чинності режиму воєнного стану плюс ще пів року. Для цього ТЕЦ, ОСББ та інші виробники тепла отримуватимуть газ за фіксованою ціною.

Уряд додатково надав СБУ 0,51 млрд грн на виплати пораненим військовослужбовцям, а також на закупівлю озброєння та техніки.

• Агентство Standard & Poor's знизило кредитний рейтинг Укрзалізниці зі CCC+ до CCC через воєнні дії, що тривають. Рейтинг є "спекулятивним" та свідчить про високу ймовірність несплати за зобов'язаннями.

• Міністерство енергетики оголосило про укладання угод із компанією Westinghouse Electric Co про будівництво 9 ядерних енергоблоків та збільшення постачання ядерного палива. Частину компонентів ядерних складань (касет) буде вироблено в Україні.

• Підприємство олігарха Коломойського "Дніпроазот" попередило про можливі перебої постачання хлору для водоканалів через припинення видобутку на підприємстві "Артемсіль".

• НБУ визнав неплатоспроможним Мегабанк через кредитування пов'язаних із власниками компаній, порушення кредитних ризиків та невиконання плану докапіталізації.

2. Україна та світ

• Прем'єр-міністр Польщі Моравецький вважає частковою перемогою Росії те, що вона за 100 днів війни так і не зазнала поразки.

На думку експертів агентства Bloomberg, дефолт РФ не стане значним поштовхом до перемоги України у війні. США разом із союзниками мусять зосередитися на скороченні імпорту російських енергоносіїв – нафти та газу, що завдасть нищівного удару економіці Росії. Експерти також пропонують припинити постачання до РФ промислових компонент та комплектів, які використовуються в ключових галузях, у виробництві зброї тощо.

Уряд Болгарії не має наміру й надалі вести переговори з Газпромом, який одноосібно відключив газ у відповідь на відмову платити за нього рублями, попри те, що контракт на постачання закінчується лише наприкінці року.

• В офіційному Віснику ЄС опубліковано рішення Європейської Ради про скасування мит на весь імпорт з України терміном 1 рік.

• Спікер українського парламенту ***Стефанчук*** зустрівся з президентом Німеччини ***Штайнмаєром*** та попросив сприяння в наданні Україні статусу кандидата в члени ЄС. Він підкреслив, що не вимагає "особливого" статусу для України, а лише прагне юридичного визнання заслуг українського народу на шляху до євроінтеграції.

• Уряд Швейцарії заборонив Данії та Німеччині постачання до України бронетранспортерів Gepard та боєприпасів до них.

Президент Франції Макрон оголосив про намір відвідати Київ, а також збільшити воєнну та фінансову допомогу Україні. Він заявив, що французька армія отримає нові САУ Caesar замість тих, що було передано ЗСУ. Глава МЗС країни Колонна повідомила про активізацію передавання воєнної техніки Україні. Загальна вартість озброєнь становитиме приблизно $2 млрд.

Голова Верховної Ради Стефанчук закликав міністра оборони Німеччини Ламбрехт якнайшвидше поставити Україні системи ППО IRIS-T SLM для оборони українських міст від ракетних атак. Він наголосив, що від темпів постачання зброї залежатимуть життя українських вояків. Стефанчук не проти постачання ВМС України Німеччиною підводних човнів на якомусь етапі співпраці.

• Глава парламентської фракції "Слуга народу" Арахамія заявив, що українське керівництво буде готове до поновлення переговорів із Росією, у разі набуття сильної позиції через успішні дії ЗСУ.

Заступник голови Ради безпеки РФ – колишній президент Медведєв заявив, що відмова України від переговорів зменшує шанси на дипломатичне врегулювання й загрожує їй "втратою суверенітету".

Посол у Німеччині Мельник заявив, що головним завданням України є визволення території. Водночас за його словами, українське керівництво добре розуміє, що не має переваг на полі бою, тому поточною метою є деокупація до лінії фронту 24 лютого. Мельник підтвердив, що до України досі не доставлено з Німеччини жодної одиниці важкої техніки, і закликав владу країни якнайшвидше передати обіцяну зброю.

Помічник генерального секретаря ООН Авад заявив, що у війні Росії проти України "не буде переможців". Він наголосив, що Організація прагне мирного вирішення "конфлікту". Авад зажадав від Росії негайного оголошення миру та завершення війни. За його словами, ООН уже надала гуманітарну допомогу майже 8 млн осіб, які стали жертвами війни, та має намір надавати її й надалі. Він також заявив, що для постачання українського продовольства територією РФ потрібні додаткові переговори.

Генеральний секретар ООН Гутерреш весь час називає війну в Україні "конфліктом". За його твердженням, "конфлікт" провокує "глобальну кризу в 3 вимірах" – продовольчому, енергетичному та фінансовому.

• Опубліковано остаточний варіант шостого санкційного пакета ЄС. До нього включено часткове ембарго на імпорт нафти з РФ (з винятками для Угорщини, Словаччини, Болгарії та Хорватії, які отримують нафту трубопроводом "Дружба"). Санкції запроваджено щодо підприємств, які прямо чи опосередковано пов'язані з агресією, та 3 банків – Ощадбанку, Россільгоспбанку та Москредитбанку, які відключено від системи міжнародних розрахунків SWIFT. До списку включено російських чиновників, пропагандистів, та члени їхніх сімей, таємну дружину Путіна – гімнастку Кабаєву тощо, російських військовослужбовців, які вчинили воєнні злочини в Бучі та інших містах, а також співвласника компанії Yandex B.V – Воложа.

Зі списку, на вимогу Угорщини, виключено патріарха РПЦ Кирила (Гундяєва). МЗС України оголосило, що добиватиметься запровадження проти нього санкцій, оскільки він безпосередньо причетний до агресії.

ЄС також запровадив обмеження щодо 12 фізичних та 8 юридичних осіб Білорусі, зокрема, щодо найбільшого підприємства з виробництва добрив "Білоруськалій", яке є істотним постачальником валютного виторгу країни. Серед нових фігурантів списку санкцій – білоруські політики, пропагандисти, бізнесмени та члени їхніх сімей.

Білоруська опозиціонерка Тихановська заявила, що президент Лукашенко віддав збройним силам країни наказ про наступ на Україну, проте вищий офіцерський склад відмовився його виконувати. Вона переконана, що військові навчання поблизу українського кордону є спробою Лукашенка привернути до себе увагу і створити враження його особистого впливу на геополітичні процеси.

Лукашенко стверджує. що українські військовослужбовці не хочуть воювати з Росією, а між воєнним керівництвом та президентом Зеленським виникло "протистояння".

• Уряд Канади планує незабаром запровадити ще один пакет санкцій.

Парламент країни не заперечує проти приєднання Фінляндії та Швеції до НАТО.

• Російський національний депозитарій після запровадження санкцій ЄС оцінив ситуацію як "надзвичайну" та тимчасово зупинив проведення розрахунків у євро.

Волож – співвласник та генеральний директор найбільшого російського пошукового сервісу Yandex, що потрапив у санкційний список, – оголосив про звільнення з усіх посад, щоби вивести компанію з-під обмежень.

Прессекретар російського президента Пєсков розчарований санкціями ЄС проти його дружини та дітей, але не оскаржуватиме їх у судах.

Російська компанія "Аерофлот" скасувала всі рейси до Шрі-Ланки після арешту одного з літаків в аеропорту Коломбо на вимогу лізингодавця.

У РФ тимчасово зупинили роботу більшість магазинів іграшок LEGO за браком постачання товару.

Єврокомісія засудила видавання Росією паспортів на захоплених територіях та заміну законно обраних органів влади колаборантами. Спікер ЄС із міжнародних справ Стано назвав ці дії порушенням міжнародного права та підготовкою до анексії.

• Посол України в Туреччині Боднар заявив про готовність передати компетентним органам країни інформацію про постачання краденого українського зерна, а також його транспортування Босфором.

За інформацією українського посольства в Сирії, приблизно 100 тис. т зерна з окупованих територій доставлено до країни, його вартість становить не менш ніж $40 млн.

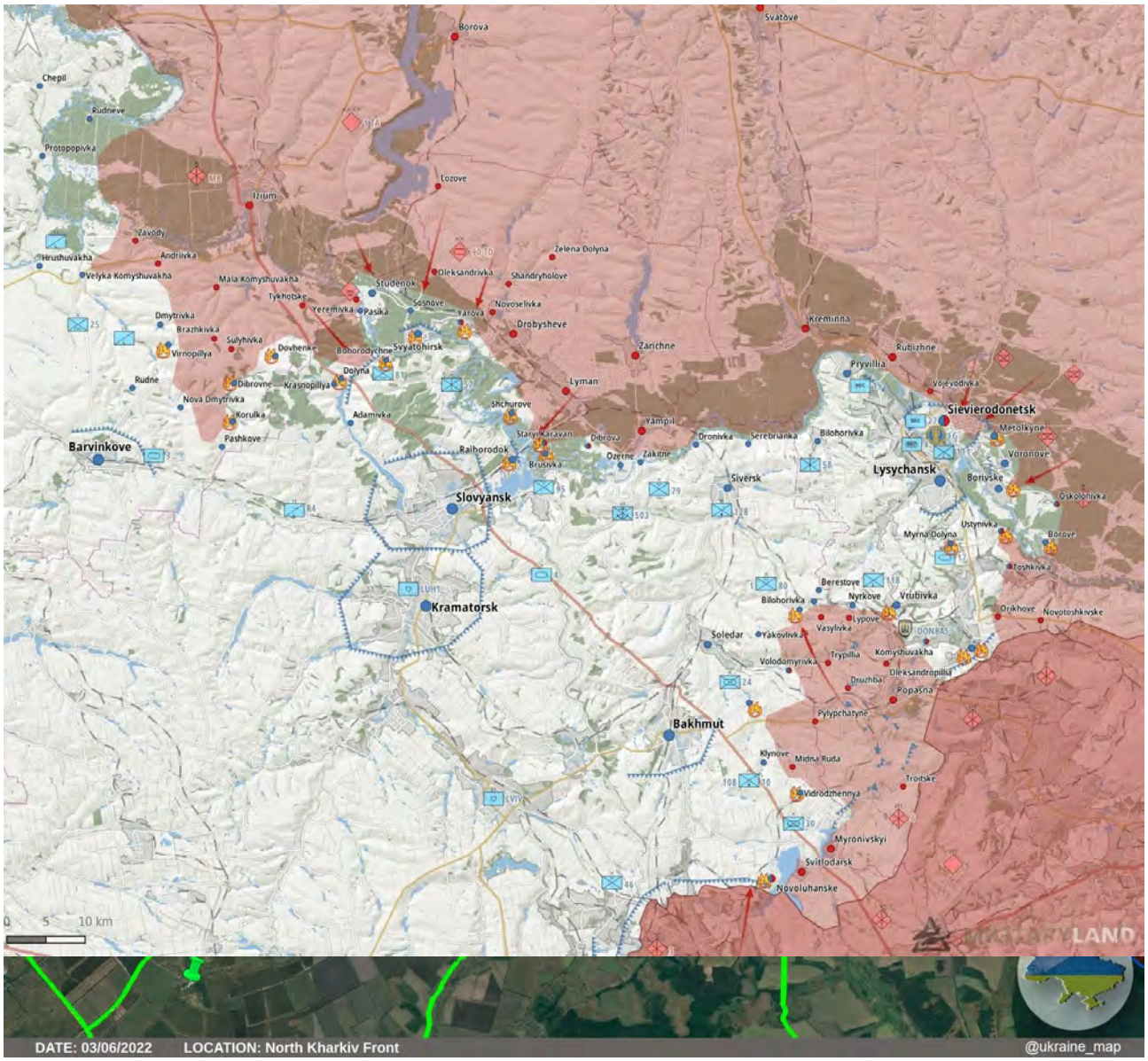
Президент Білорусі Лукашенко заявив про готовність забезпечити транзит українського зерна до країн Балтії для подальшого відправлення морем, а також виділити залізничні вагони для забезпечення транспортування.

Президент РФ Путін запропонував експортувати українське зерно через захоплені російськими військами порти Бердянськ та Маріуполь, а також пообіцяв відкрити прохід суден із портів, контрольованих Україною. Глава МЗС України Кулеба вкотре наголосив, що розмінування акваторії українських портів дасть змогу російському флоту висадити десант на узбережжі. Наразі в морі перебувають 5 великих десантних кораблів Чорноморського флоту РФ

До Ростова прибуло судно з українським металом, якій було вкрадено окупантами в Маріуполі.

3. Тренди

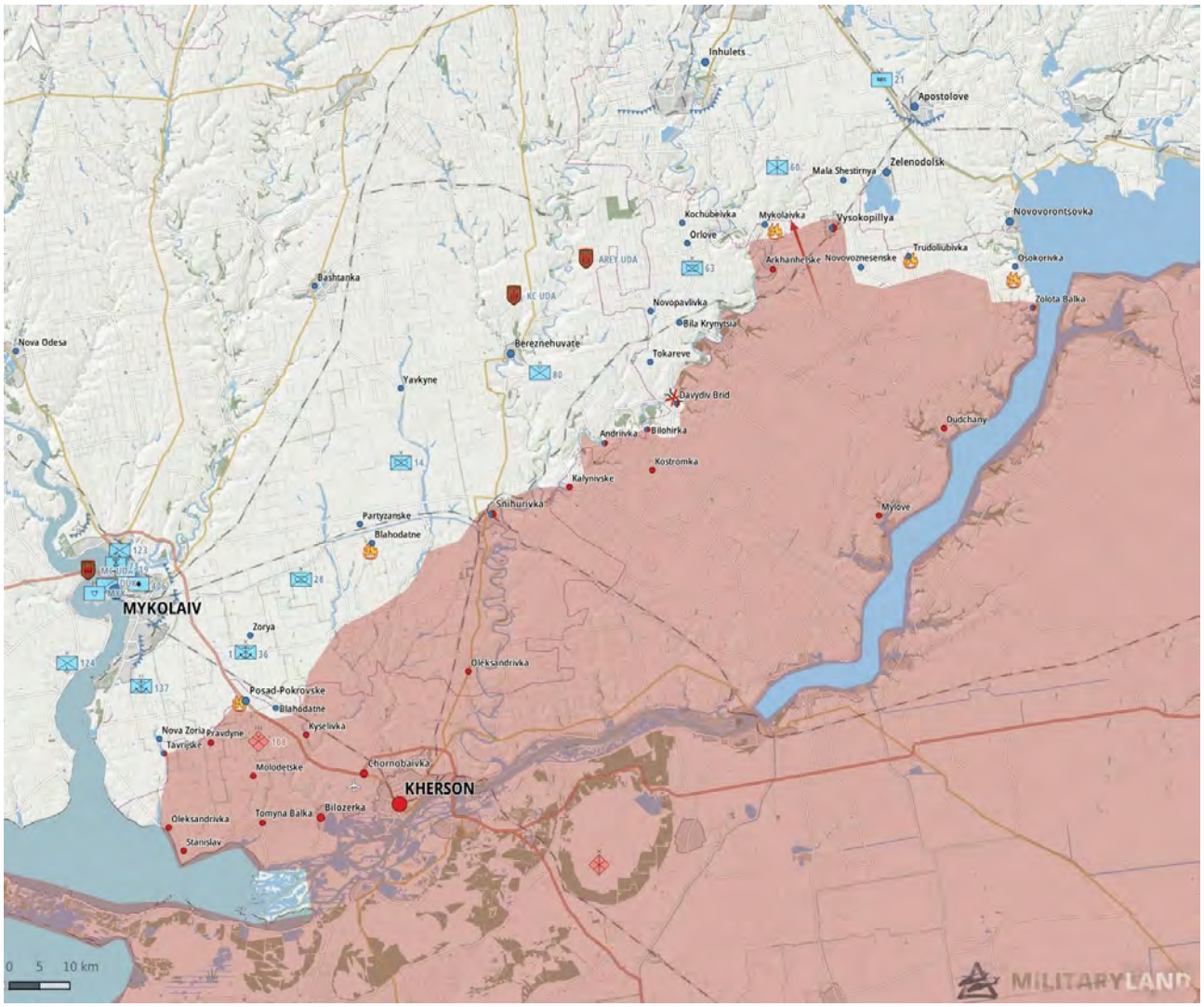
• Українська спільнота розкололася щодо оцінки указу президента Зеленського, який надав громадянство російському журналістові ***Невзорову*** та його дружині. ***Невзоров*** активно критикує ***Путіна*** та його режим

Водночас українці згадали позитивний репортаж Невзорова про псковських десантників, які штурмували телецентр у Вільнюсі в 1991 р., за що йому було заборонено в'їзд до країни. Невзорову приписують винахід путінського пропагандистського бренду "наші". Низка юристів заявили, що Невзоров не виконав вимог щодо надання громадянства, зокрема, не склав іспит на знання мови та Конституції. Ба більше, закон України про громадянство вимагає відмову від попереднього, тобто від російського (та, ймовірно, ізраїльського). Користувачі соцмереж запропонували Міністерству оборони негайно вручити йому повістку про призов на військову службу.

Водночас

- розгляд заяв російських та білоруських добровольців, які воювали за незалежність та територіальну цілісність України, триває роками.

***

№ 138. 2022-06-03

Загребельська Агія

* 2 червня російські війська продовжували поступово, насилу і великими витратами просуватися на сході України.

Російські війська продовжили операції із захоплення ***Сєвєродонецька*** та подальші операції із захоплення ***Лисичанська***.

Російське військове керівництво, ймовірно, використовує захоплення цих двох міст для того, щоб заявити, що вони "звільнили" всю Луганську область, перш ніж перейти до Донецької області, але російські війська навряд чи мають у своєму розпорядженні сили, необхідні для захоплення значної території в Донецькій області після подальших втрат у районі ***Сєвєродонецька***.

Російські сили, очевидно, обмежені рельєфом місцевості в Донбасі і продовжуватимуть стикатися з труднощами при переправі через річку

Сіверський Донець, щоб завершити оточення ***Сєвєродонецька-Лисичанська*** та продовжити просування на захід від ***Лимана*** у напрямку ***Слов'янська*** через ***Райгородок***.

* Російське військове керівництво продовжує відчувати складнощі зі створенням достатніх сил та підтриманням морального духу мобілізованого особового складу.

Український Генеральний штаб повідомив, що 1-й армійський корпус "днр", що входить до складу 8-ї загальновійськової армії Росії, проводить примусову мобілізацію в окупованих районах Донецької області.

Російська примусова мобілізація навряд чи дозволить створити значну бойову міць і посилити низький моральний дух і погану дисципліну в російських та маріонеткових підрозділах.

113-й полк "днр" розмістив 2 червня відеозвернення до президента Росії Володимира ***Путіна***, в якому примусово мобілізовані солдати скаржаться, що всю війну вони провели на передовій у ***Херсоні*** без їжі та медикаментів, і що мобілізаційні комісії не провели необхідні медичні обстеження та допустили до служби людей, чиї медичні показання мали позбавити їх права служити.

Головне управління розвідки України додатково оприлюднило перехоплену телефонну розмову, в якій солдати "днр" аналогічно скаржилися, що фізично непідготовлених людей змушують служити, а в мобілізованих підрозділах спостерігається масове пияцтво та загальний безлад.

Російські війська також відчувають труднощі з успішною ротацією військовослужбовців у бою та з бою.

Прес-секретар Одеської військової адміністрації Максим ***Марченко*** заявив, що від 30 до 40% російських військовослужбовців, виведених у порядку ротації з України, відмовляються повертатися, що змушує російських командирів відправляти у бій непідготовлені та невмотивовані підрозділи.

Це відповідає скаргам військовослужбовців "днр" на те, що практика ротації сприяє погіршенню морального стану та невдоволення у підрозділах, які були примусово мобілізовані.

* Російська окупаційна влада продовжує стикатися з проблемами встановлення постійного громадського контролю на нещодавно окупованих українських територіях.

Український центр опору повідомив, що російські окупаційні адміністрації "створені лише на папері" і не здатні контролювати місцеве населення, змушувати до використання російського рубля чи проводити бюрократичні процесси.

Український центр опору зазначив, що українське цивільне населення вітає партизанську діяльність, яка систематично саботує російське окупаційне правління.

* Російські операції з просування до ***Слов'янська*** з південного сходу від ***Ізюму*** та заходу від ***Лиману***, як і раніше, не досягли значного прогресу і навряд чи досягнуто найближчими днями, оскільки російські сили продовжують приділяти пріоритетну увагу ***Сєвєродонецьку*** на шкоду іншим напрямам просування.

* Російські сили продовжили наступ на ***Сєвєродонецьк*** та ***Лисичанськ*** з метою встановлення повного контролю над ***Луганською областю***.

* Російські сили поступово просувалися в районі ***Авдіївки***.

* Українські контрнаступи на північному заході ***Херсонської області*** відтіснили російські сили на східний берег річки ***Інгулець*** і, ймовірно, продовжать порушувати російські наземні лінії зв'язку вздовж траси Т2207.

* **Кремль продовжував проводити непослідовні окупаційні заходи на півдні України, що свідчить як про поширений український опір, так і про ймовірну нерішучість Кремля в питанні інтеграції окупованої території**.

***

№ 139. 2022=06-04

Семків

Новий звіт Тома Купера: здається, розпочалося спокійне й методичне нищення ворога на всіх напрямках. Буквально на всіх.

Оригінал: https://medium.com/@x_TomCooper_x/strategic-3e183f38eef3

За переклад дякуємо Микола Ковальчук і Anton Shygimaga

[Оригінальний допис опубліковано 4 червня близько 10-ї ранку за Києвом – перекл.]

Том Купер. Війна в Україні 2-3 червня 2022

1. СТРАТЕГІЯ

Розтлумачити повідомлення українського генштабу в останні кілька днів складно, однак читання офіційних звітів російських військових – то вже справжнє мистецтво. Принаймні я не можу робити це зі серйозним обличчям.

Приміром:

> - поки вони безупинно розповідають про те, що це усе Захід винен у тому, що по всьому світі бракує їжі, поки проголошують, що рф подвоїть виробництво зернових та відповідний експорт, поки їхні військові розкрадають знищені цехи Азовсталі у Маріуполі, поки Білорусь посилює війська вздовж кордону з Україною та мінує там шляхи й мости – у цей же час путін пропонує Україні експортувати зернові через Маріуполь та Білорусь…

2 червня, під час зустрічі з генералом Тік-Ток військ кадировим, головний "вишестоящій орган" у москві – шойгу повідомив, що

> - армія рф збирається "прискорити спеціальну військову операцію" в Україні…
>
> Раз, що кадиров – невимовно тупий, аж до того, що постить у соцмережах погрози в бік Польщі та половини країн НАТО, два, що його війська – попри першокласне оснащення – доводять свою виняткову неспроможність. То дозвольте спитати: як в біса вони збираються "прискорюватися"?

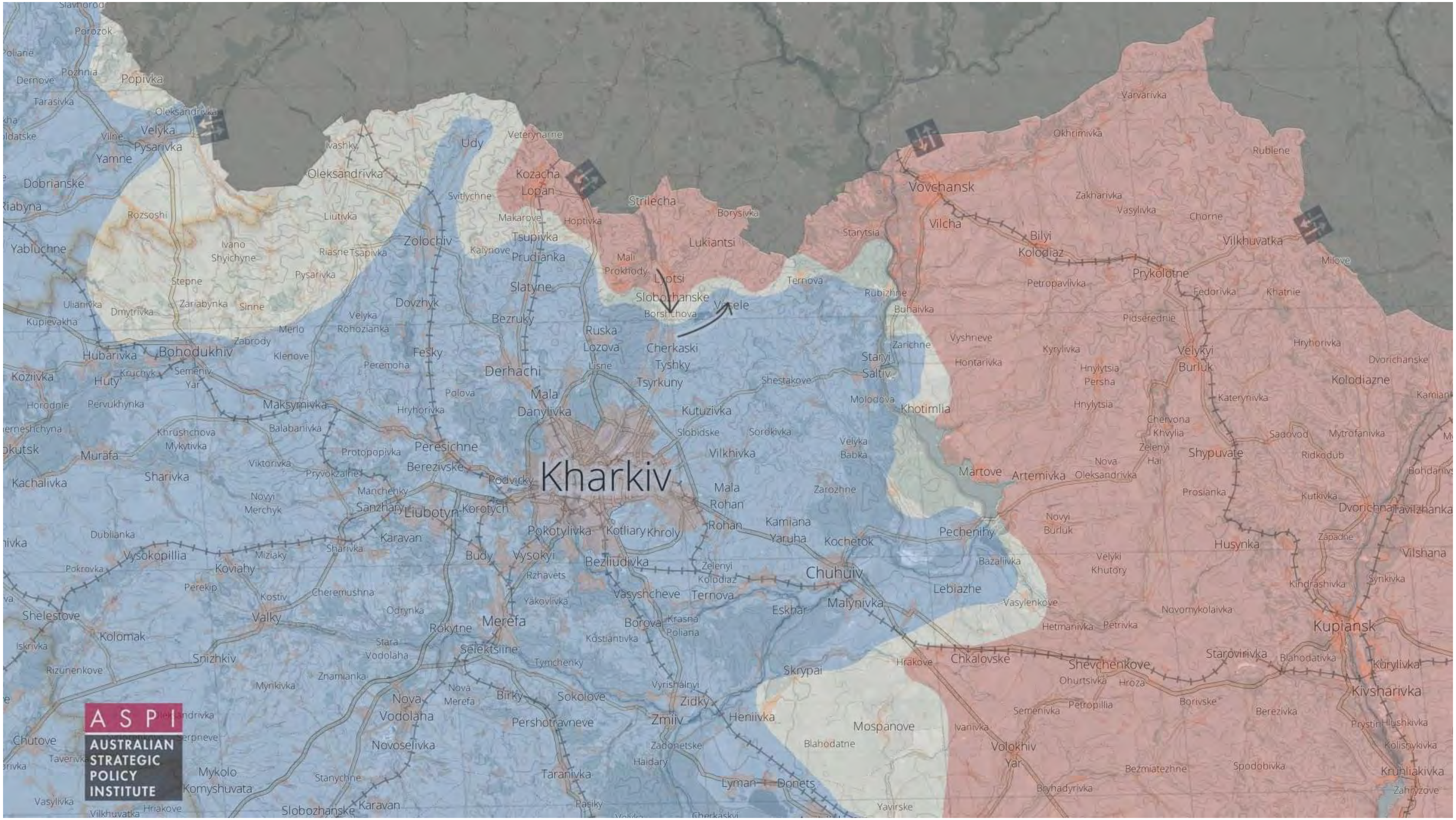
Бо я чому цікавлюся: з одного боку, навіть правлячий режим у Китаї вже скоса дивиться, як розгортається ця війна (зокрема з огляду на погіршення становища росії). Що ж стосується всього іншого, читайте далі…

2. ПОВІТРЯ ТА РАДІОЕЛЕКТРОННА БОРОТЬБА (РЕБ)

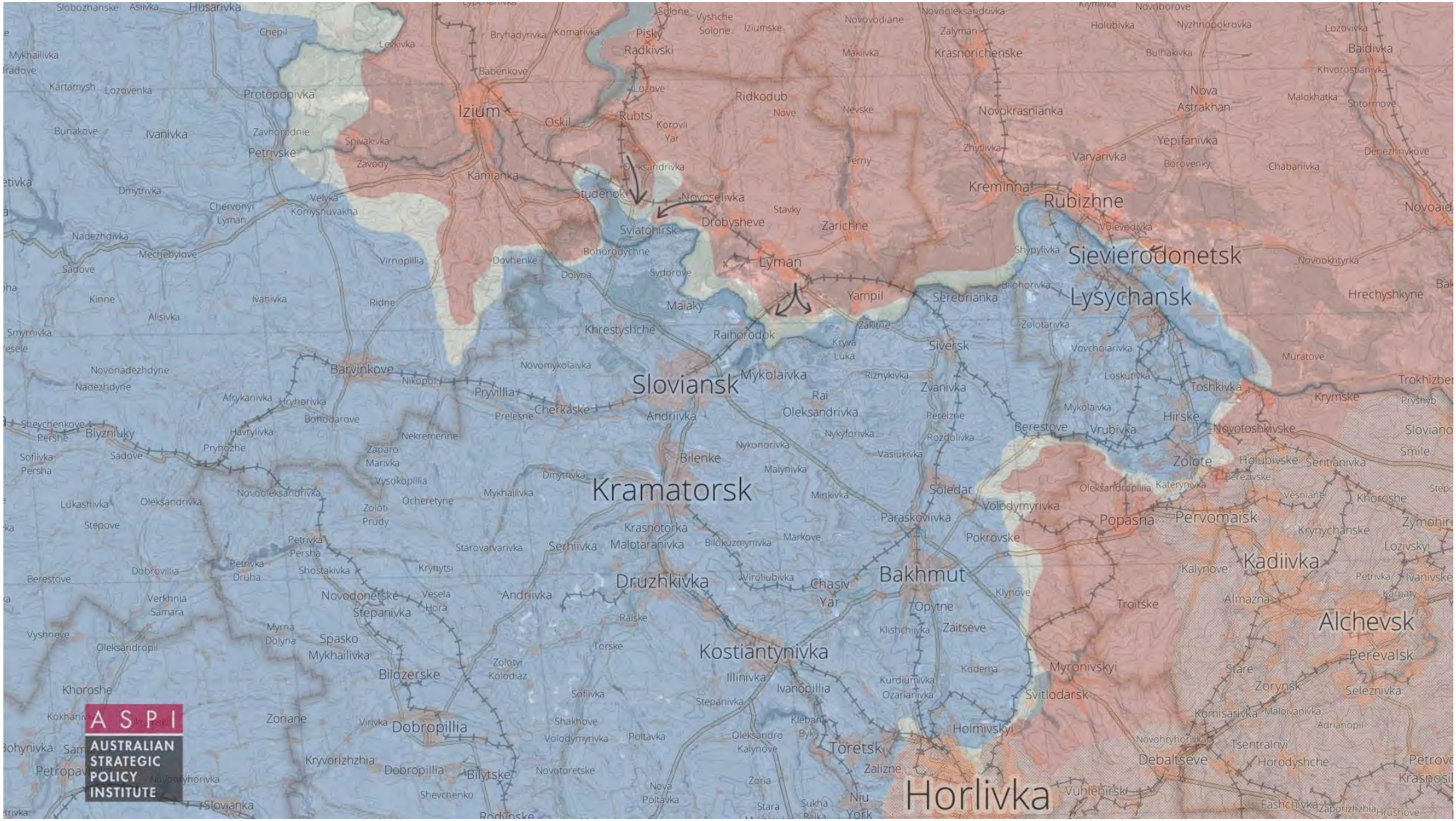
Як повідомляли раніше, ввечері 1 червня російські вмс здійснили удар крилатими ракетами по цілях у Стрию, що на Львівщині.

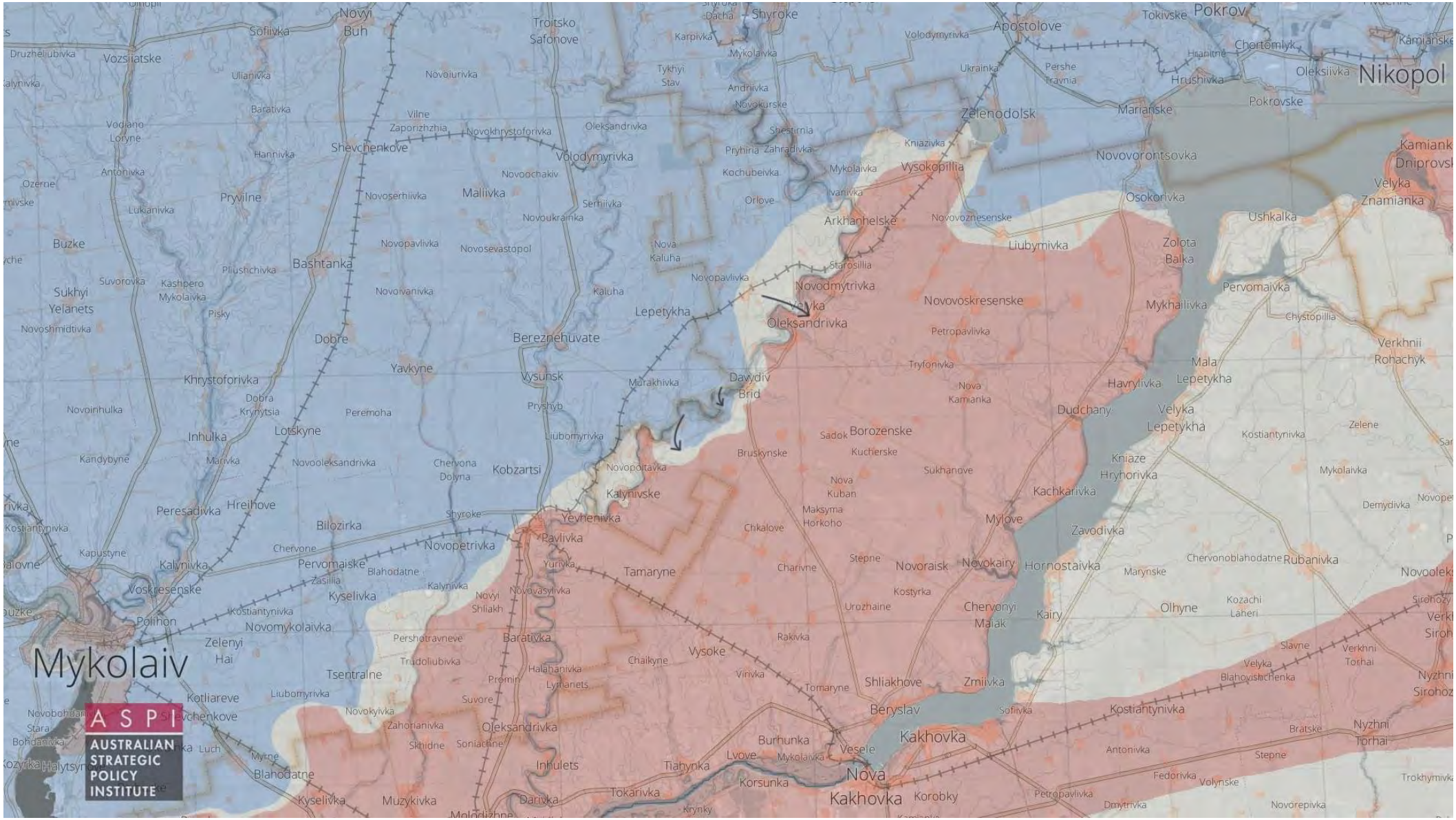
> - Чотири ракети 3М54 "Калібр" вдарили по залізничній інфраструктурі, зокрема по шляхах та двох або трьох мостах, і поранили (не "вбили", якщо я правильно зрозумів) п'ятьох осіб. Через удар відновлювальні роботи тривали навіть за добу потому. Звісно, затрималася купа потягів.

2 червня "вишестоящіє органи" у москві заявили про повне руйнування місця постійної дислокації 406-ї артилеристської бригади поблизу Жовтневого, що на півдні Миколаївщини – за допомогою авіаудару, яким, ймовірно, також було знищено 12 американських гаубиць "М777", та збито Су-25 [і ще одну

Kharkiv
Vovchansk
Kupiansk
Chuhuiv
Zolochiv
Bohodukhiv
Derhachi
Merefa
Zmiiv
Pechenihy
Staryi Saltiv
Velykyi Burluk
Shevchenkove
Chkalovske
Kozacha Lopan
Lyptsi
Lukiantsi
Strilecha
Udy
Oleksandrivka
Valky
Liubotyn
Vysokopillia
Kolomak
Shypuvate
Husynka
Kivsharivka
Volokhiv Yar
Mospanove
Nova Vodolaha
Slobozhanske
A S P I
AUSTRALIAN
STRATEGIC
POLICY
INSTITUTE

Izium
Kramatorsk
Sloviansk
Lyman
Sievierodonetsk
Lysychansk
Rubizhne
Bakhmut
Kostiantynivka
Druzhkivka
Horlivka
Kadiivka
Alchevsk
Svitlodarsk
Toretsk
Dobropillia
Pokrovske
Myrnohrad
Barvinkove
Kramatorsk
Sloviansk
Lyman
Sievierodonetsk
Lysychansk
Rubizhne
Bakhmut
Kostiantynivka
Druzhkivka
Horlivka
Kadiivka
Alchevsk
Svitlodarsk
Toretsk
Dobropillia
Pokrovske
Myrnohrad
Barvinkove
ASPI
AUSTRALIAN STRATEGIC POLICY INSTITUTE

Mykolaiv
Nikopol
ASPI
AUSTRALIAN
STRATEGIC
POLICY
INSTITUTE

“Зірку Смерті” – перекл.].

Чесно кажучи, (як водиться), гадки не маю, чи це правда. Але є лише два варіанти: або серед командрування українського ОК “Південь” є абсолютно некомпетентні військові, що досі тримають великі скупчення військ на всім добре відомих базах, зокрема у безпосередньому наближенні до лінії фронту, підставляючи їх тим самим під російські удари – ну або це всього-лише черговий приклад видавання росіянами бажаного за дійсне. Принаймні я б хотів побачити щось більше, ніж знімки з комерційних супутників, на яких видно зруйновані ангари: зрештою, “вишестоящіє органи” вже повідомляли про знищення крилатими ракетами купи натівського важкого озброєння та БК – у травні, ще до того, як воно було дійсно доставлене…

Вчора ввечері українські ППО, як повідомлялося, збили три крилатих ракети десь в районі Миколаєва, і ще одну біля Одеси (здається, хтось значно посилив собі повітряну оборону

https://twitter.com/UAWeapons/status/1532415760986931201

Та все ж, схоже, українці таки втратили три артилерійські системи на захід від Херсона, але ще до 1 червня. Видається, тепер будь-які дрібки новин на користь росіян здіймають серед них справжній фурор…

О, так… І ще українці жаліються на серйозне збільшення масштабів застосування російських засобів РЕБ на Донбасі. Це, відповідно, забиває весь зв’язок: від рацій до українських дронів. Що ж, пані та панове, РЕБ не скінчиться ніколи, вона наче гра у пінг-понг, розвивається повсякчас. Тож не дивно, що в один день ви маєте перевагу, а на другий її втрачаєте. Справа в чому: ЗСУ сильно залежать від БПЛА, що використовуються для тактичної розвідки – зокрема, на Донбасі (де натівської розвідки-у-реальному-часі сильно бракує).

Словом: ситуація – скрутна, і необхідно швидко шукати нові рішення.

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

Увечері 2 червня росіяни заявили про початок великого контрнаступу на півночі від Харкова:

- спершу повідомляли, що обійшли з флангу ***Тернову*** і змусили українців відступити, а згодом нібито знову захопили ***Перемогу***, ***Шестакове*** і ***Федорівку***, всі на захід від Старого Салтова, тож його теж фактично оточили.

Однак виявилося, що навіть якщо росіяни наступали, то хіба для того, щоб позбутися кількох танків

https://twitter.com/Osinttechnical/status/1532566901850886144

так, кількох

https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1532447986550292511

а потім повернутися на вихідні позиції внаслідок контратаки українців, під час якої, схоже, було звільнено ***Веселе***. На це росіяни відповіли авіаударами та артобстрілами, в тому числі ***Веселого***, а українські Повітряні сили завдали ударів по російських позиціях у ***Слатиному*** та ***Дементіївці***.

Загальний результат, як завжди, «багато галасу даремно»: лінія фронту на північ від ***Харкова*** фактично така сама, як чотири дні тому.

Ізюм…

За минулі кілька днів звідси надходило незвично мало повідомлень. Це може підтверджувати інформацію про те, що росіяни перекидають підрозділи з виступу на південь від міста на інші ділянки фронту. Інше пояснення — чутки про те, що завдяки своїм некомпетентним командирам 35-а загальновійськова армія повністю знищена: після важких боїв у лісах на захід від Ізюма склад 38-ї та 64-ї мотострілецьких бригад скоротився десь так до 100 уцілілих.

Святогірськ…

За інформацією українців, росіяни й сепаратисти зібрали близько 20 БТГр на півночі від ***Святогірська***, ***Лимана*** й ***Діброви***.

Обидві сторони визнають:

- станом на 2 червня росіяни захопили Студенок, Яремівку і Пасіку, що на північний захід від Святогірська, тож українцям довелося відійти з Соснового. Після того росіяни продовжили наступ на Святогірськ широким фронтом усіма наявними засобами з півночі, а також з боку Ярової, що на сході.

Щось схоже в районі ***Лимана***:

- попри важкі втрати, росіяни просуваються на південь від міста, захопили Старий Караван і Брусівку, а 2 червня вперше атакували Райгородок. Цей напад було відбито, тобто зупинено біля річки Сіверський Донець. Вчора повідомляли про важкі бомбардування між

Щуровим на півночі та Брусівкою на півдні — тобто по всій ділянці фронту навпроти селища Донецьке.

Припускаю, що так багато БТГр росіяни і сепаратисти зібрали тільки тому, що насправді більшість із цих підрозділів мають лише 50% номінального складу — або й менше. Нічого дивного, якщо врахувати місцевий рельєф (згадував про це вже двічі).

Сєвєродонецьк…

- За минулі два дні побільшало повідомлень, що українці ввели до міста свій Іноземний легіон і розпочали велику контратаку. Минулої ночі було звільнено 20–30% міста. Ходять чутки, що операцію проводять «британські» та «грузинські» бійці: вони атакували індустріальну зону, завдали противнику, зокрема кадировцям, важких втрат, а потім просунулися широким фронтом, розгортаючись у напрямку Метьолкіного і Воронового.

Сьогодні вранці були повідомлення про важкі бої в центрі міста. Українська контратака має свою ціну: наразі відомо про загибель 1 французького та 11 грузинських бійців — проте я не певен, чи всі вони загинули в бою за Сєвєродонецьк, чи ще від 24 лютого.

Виступ біля ***Попасної***…

- 2 червня росіяни заявили про «розширення на захід».

Але єдине «атаковане» село «на захід від Попасної» — ***Пилипчатине***, яке вони захопили ще кілька днів тому.

Насправді вони наступають із ***Ниркового*** й ***Липового*** в північному напрямку, на ***Білогорівку*** [Донецької області — перекл.], ***Берестове***, ***Миколаївку*** та ***Врубівку***, а також розпочали дві великі атаки на ***Комишуваху*** та на схід від неї, намагаючись оточити позиції 131-го батальйону ТрО та українські позиції в районі ***Золотого***.

Ці дії узгоджено з наступом із ***Тошківки*** на ***Мирну Долину*** та далі на північний схід (і на схід від ***Лисичанська***).

Наразі більшість згаданих боїв тривають, результати поки невідомі.

Проте я знаю, що дорога Т1302 сьогодні вранці була відкрита для руху військового транспорту, а наступ росіян на ***Комишуваху*** 2 червня провалився,

- коли принаймні два, а певніше чотири Су-25 російських ПКС, що діяли тут за принципом «насипай, кудись та влучиш», ***розвалили колону своєї***

ж піхоти ракетами С-8: ***понад 50 убитих і поранених***. Що ж, ніхто й не каже, що цей принцип не працює, питання тільки в тому, куди «влучиш»…

[На фото: російські Су-25 «насипають» своїми ракетами С-13…]

Авдіївка…

- Тут становище росіян «таке хороше», що вони водночас нарікають на контратаки українців і хваляться тим, що їх відбили…

Навіть важкі вогнеметні системи не можуть працювати безкарно, як бачимо з відео https://twitter.com/666_mancer/status/1532705351019249670 , де команда «ізвєстій» мало не втрапила під контрбатарейний вогонь українців.

4. ПІВДЕНЬ

Були заяви росіян, що вони відтіснили українців від ***Кострмки*** і ***Брускинського*** до ***Білогірки*** і ***Давидового Броду***.

Українських повідомлень звідси за минулі два дні практично не було, це може означати, що наступ зупинився, проте підтверджень чогось на зразок загального відступу теж не було.

Далі на південний захід:

- протягом 5–6 днів ***Миколаїв*** зазнає обстрілів із самохідних гармат 2С7 ***«Піон»*** калібру 203 мм. Вони завдають значних ушкоджень житловій забудові.

Схоже, українці відповідають обстрілами з гаубиць ***М777***, «знищених» під час згаданого вище удару росіян по базі 406-ої артилерійської бригади.

—

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела".

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 140. 2022-06-05

Загребельська Агія, Інститут вивчення війни

* Українські сили успішно уповільнюють російські операції з оточення українських позицій у Луганській області, а також російські фронтальні наступи у Сєвєродонецьку завдяки продуманим та ефективним місцевим контратакам у Сєвєродонецьку та обороні західного берега річки ***Сіверський Донець***.

Українські офіційні особи повідомили 3 червня, що українські захисники відбили російські наступи у ***Сєвєродонецьку*** та активно перешкоджають російському просуванню на ***Лисичанськ*** з південного заходу.

Голова адміністрації Луганської області Сергій ***Гайдай*** не погодився з прогнозом Міністерства оборони Великобританії від 3 червня про те, що російські сили захоплять 10% території області, що залишилися, протягом наступних двох тижнів, заявивши, що українські сили мають достатньо підкріплень і техніки для проведення подальших контратак і захисту своїх позицій.

Гайдай зазначив, що російські сили помилково вірять у власні успіхи, що дозволяє українським захисникам завдавати великих втрат кадирівським підрозділам, які нічого не підозрюють.

Проросійський міліблогер Військор ***Котієнок Z*** стверджує, що російські сили навряд чи зможуть прорвати українську оборону в ***Лисичанську*** з боку

Сєвєродонецька (шляхом продовження фронтальних атак і протилежної переправи через річку ***Сіверський Донець***) і, швидше за все, їм доведеться завершити рух від ***Попасної***, якщо вони сподіваються захопити ***Лисичанськ***.

Військор ***Котієнок Z*** заявив, що українські сили можуть запобігти переправі російських військ через річку з боку ***Сєвєродонецька***, і наголосив, що російські сили ще не забезпечили доступу до двох ключових шосе на ***Лисичанськ***.

* Крім того, український уряд та військові дедалі впевненіше обговорюють битву за ***Сєвєродонецьк*** і, ймовірно, успішно стримують великі резерви російських збройних сил, спрямовані на боротьбу за місто.

Хоча російські сили все ще можуть захопити ***Сєвєродонецьк*** та ***Лисичанськ***, а українські сили, ймовірно, більш ослаблені, ніж припускають заяви ***Гайдая***, українська оборона залишається сильною на цьому ключовому театрі воєнних дій.

Російські військові зосередили всі наявні ресурси на цій єдиній битві і досягли лише скромних успіхів.

Українські військові, навпаки, зберігають гнучкість та впевненість не лише для проведення локальних контратак в інших регіонах України (наприклад, на північ від ***Херсона***), але й для проведення ефективних контратак у «зубах» російських військ у ***Сєвєродонецьку***, які, за повідомленнями, захопили 20% міста за останні 24 години.

Впевненість українського уряду в тому, що його сили можуть утримувати ***Сєвєродонецьк*** понад два тижні, і готовність проводити локальні контратаки, замість того, щоб залишатися в обороні, є помітним зрушенням порівняно із заявами українського уряду від 28 травня про те, що українські сили можуть відступити з ***Сєвєродонецька***, щоб уникнути оточення.

* Прес-секретар Кремля Дмитро ***Пєсков*** повторив 3 червня, що Росія продовжуватиме свою "спеціальну військову операцію" в Україні, поки не досягне всіх своїх цілей.

Пєсков зазначив, що з початку операції Росія вже "звільнила" багато населених пунктів.

Кремлівські чиновники почали неухильно повертатися до своїх первісних заяв про успіхи російського вторгнення в Україну, на відміну від попередніх заяв наприкінці травня, що пояснюють повільні темпи війни.

Міністр оборони Росії Сергій ***Шойгу*** також заявив 3 червня, що російські війська приймають нові невказані завдання прискорення ходу війни.

Кремль, ймовірно, створює умови для оголошення свого роду перемоги на сході України, готуючись до затяжної війни.

Кремль не відмовився від своїх максималістських політичних цілей щодо України, навіть якщо він був змушений переглянути у бік зменшення свої безпосередні військові цілі.

* Українські сили провели успішні локальні контратаки у ***Сєвєродонецьку***, а російські успіхи у прямих штурмах міста та ширших операціях щодо його оточення залишаються повільними.

Українські оборонні споруди на Сході України залишаються ефективними.

* Російські сили розпочали ряд невдалих наступальних операцій на південний захід від ***Ізюму*** та в районі ***Лиману***.

* Російські війська продовжували обороняти раніше зайняті позиції навколо міста ***Харкова*** та завдавали ракетних та артилерійських ударів по українським захисникам.

* Російські війська не намагалися штурмувати населені пункти у ***Херсонській*** та ***Запорізькій*** областях, але продовжували обстрілювати українські позиції по всій південній Україні.

* Кремль стикається зі зростанням партизанської активності на півдні України, незважаючи на зусилля Росії щодо обмеження пересування та доступу до телекомунікацій.

* Українська влада продовжує переговори про обмін полонених захисників ***Маріуполя***.

***

№ 141. 2022-06-05

Френк Ледвідж

Офіцер військової розвідки, викладач воєнної стратегії та права у Портсмутському університеті, автор книги «Інвестиції в кров»

Ця війна надовго. На чиєму боці перевага сил?

5 червня 2022

Коли нинішня фаза битви за Донбас завершиться, найімовірніше, це буде просто кінець початку

Розглядаючи теперішній стан війни в Україні, слід пам'ятати, що припущення російських командирів, коли вони розпочинали свою «спеціальну військову операцію», полягало в тому, що все буде завершено протягом двох тижнів. Сміливі припущення. Тепер на них чекає затяжна битва на виснаження, яка може тривати роками.

Щодо особового складу, то росіяни відрядили в Україну 110 зі своїх 190 батальйонних тактичних груп (БТГ). Приблизно третину з них спрямували в зону, яку українці називають «операцією об'єднаних сил», яку ми знаємо як Донбас. Тепер їхні наміри полягають у тому, щоб оточити і знищити великі українські сили, що обороняються. Досі справи в цьому напрямку просувалися у них дуже повільно і важко.

27 травня давно оспорюване місто ***Лиман*** перейшло до Росії, і тривають бої щодо завершення оточення Сєвєродонецька та його міста-побратима (за річкою) Лисичанська. За останні кілька тижнів не було жодного великого прориву, а швидше серія кривавих коротких підйомів.

У російському стилі немає витонченості — і не очікувалося. Це виснажливі артилерійські битви, обстріли траншейних систем і будівель та вуличні бої.

> Втрати дуже високі. За найскромнішими оцінками загальних втрат Росії, з 24 лютого вони втратили більше солдатів, ніж за десять років бойових дій в Афганістані. Це означає, що з бою було виведено понад 40 000 людей, включно з пораненими.

Що стосується російської техніки, то знищено не менше ніж 736 танків, понад 1200 бойових броньованих машин і бойових машин піхоти, а також 27 бойових літаків і не менше ніж 42 вертольоти.

> Втрати, ймовірно, будуть вищими, можливо, набагато вищими у випадку з танками та бронетехнікою.

Деякі коментатори запитують, чи «зламалися» російські збройні сили.

Це дещо передчасна оцінка. Проте після того, як цей етап завершиться, безумовно, у найближчі кілька тижнів, російські війська не зможуть вести якихось великих наступальних дій на Донбасі і займуть оборонні позиції, поки вони перегруповуватимуться.

Українці також зазнають страшних втрат. 22 травня президент України Володимир Зеленський заявив, що щодня вбивають від 50 до 100 військовослужбовців.

> **Мій знайомий українець із добрими зв'язками нещодавно сказав мені, що в деякі дні цифри, ймовірно, набагато вищі.**

За нинішнього стану речей, якщо росіяни досягнуть успіху у своїх тепер дуже обмежених цілях із забезпечення повного контролю над Донбасом на додачу до інших своїх здобутків, ми зможемо побачити, куди поверне ця фаза війни.

Зеленський заявив: «Якщо окупанти думають, що Лиман і Сєвєродонецьк будуть їхніми, вони помиляються. Донбас буде українським».

З іншого боку, міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що Донбас є «безумовним пріоритетом». Це глухий кут, і вихід із нього лише один: продовження боротьби. Війна, найімовірніше, триватиме довго.

2. Думаючи про довгострокову перспективу

Україна планує повернути втрачені землі Зрозуміло, що їхня армія повинна буде заповнити людські втрати у своїх лавах новобранцями та переобладнати старі, розорені частини новою технікою. Для цього потрібно буде створювати нові бригади та батальйони.

На додачу до зброї, яку вже надали США та решта НАТО, їм потрібні високоточні ракетні системи великої дальності для завдання ударів по російських лініях постачання, а також набагато більш високоточна артилерія, щоб протистояти російській перевазі.

Так само і в повітрі ракети, які зараз мають у своєму розпорядженні українці, можуть певною мірою обмежити свободу Росії над українськими територіями, але не можуть кинути їм виклик на великі відстані. Ось чому США розглядають можливість постачання Україні ракет Patriot, потужних зенітних ракет середньої дальності, які вперше стали відомі під час війни у Перській затоці 1990–1991 років. Вони здатні вражати російські літаки на певній відстані в тилу.

Але **знадобляться місяці, щоб навчити екіпажі та інтегрувати всі ці нові системи — якщо Україна взагалі їх отримає — в українські збройні сили**.

Вдалині від котла Донбасу Білорусь брязкала своєю трохи іржавою шаблею, спрямовуючи війська до кордону з Україною. Це навряд чи занепокоїть Київ. Президент Білорусі Олександр Лукашенко чудово розуміє, що війська можуть знадобитись йому вдома для зміцнення свого хиткого режиму.

Армія розташована там, щоб утримувати частину українських сил на півночі, фіксуючи їх біля кордону, щоб вони не могли посилити інший сектор. На півдні росіяни навряд чи пройдуть далі, ніж зараз, вони просто не мають для цього необхідних сил.

3. Битва за Одесу

Нарешті, військово-морський вимір цієї війни іноді відсувається на другий план, за винятком таких видовищ, як потоплення «Москви», флагмана російського Чорноморського флоту, або битв за Зміїний острів. Обидві ці операції були частиною спроби оскаржити доступ до моря через портове місто ***Одеса***.

Колишній верховний головнокомандувач союзних військ в Європі адмірал Джеймс ***Ставрідіс*** мав рацію, коли сказав, що «розблокувати Одесу так само важливо, як постачати зброю Україні». Наявність працюючого порту на Чорному морі — це різниця між Україною, державою, що блокована і не має виходу до моря, та зазнає невдачі, і державою, яка відновила свій колишній статус торгової держави.

Саме це незабаром може поставити ***Одесу*** в центр уваги, оскільки **НАТО розглядає можливість конвоювання міжнародних торговельних суден у порт і з порту**. Таке рішення малоймовірне найближчим часом, але, можливо, неминуче в довгостроковій перспективі, пов'язане з великим ризиком.

Це велика європейська війна глобального та історичного значення, в яку залучено всі військові виміри (сухопутний, морський, повітряний, кібернетичний і космічний) і **де ставкою є національне виживання**. За

відсутності рішучої та повної військової перемоги та якихось поступок, що малоймовірно, війна триватиме. **Коли нинішня фаза битви за Донбас завершиться, найімовірніше, це буде просто кінець початку.**

Оригінал опубліковано на The Conversation:

Ukraine war: despite Russia's success in Donbas, this is only the end of the beginning

Published: May 30, 2022

When considering the current position of the war in Ukraine, it's worth remembering that the assumption of Russian commanders when they began their "special military operation", was that the whole thing would be complete within two weeks. So much for assumptions. What they face now is a protracted attritional battle which may go on for years.

In terms of manpower, the Russians have committed 110 of their 190 battalion tactical groups (BTGs) to Ukraine. Roughly one third of them have been committed to the area the Ukrainians call the "joint forces operation", which we know as Donbas. Their intentions now are to surround and destroy a large defending Ukrainian force. They have made very slow and heavy work of it so far.

On May 27, the long-contested town of Lyman fell to Russia and fighting is going on to complete the encirclement of Severodonetsk and its twin town (across a river) of Lysychansk. There has been no major breakthrough but rather a series of bloody, short advances for the past few weeks.

There is no finesse in the Russian style – nor was any expected. This is a slogging match of artillery, the bombardment of trench systems and buildings and street fighting.

Casualties are very high. A very conservative estimate of overall Russian losses is that they have lost more troops killed since February 24 than in ten years of fighting in Afghanistan. This implies well over 40,000 men taken out of the fight, including the wounded.

As for Russian equipment at least 736 tanks, over 1,200 armoured fighting vehicles and infantry fighting vehicles as well as 27 combat aircraft and at lest 42 helicopters have been destroyed. Losses are likely to be higher, possibly far higher in the case of tanks and armoured vehicles.

Some commentators are asking whether the Russian military is "broken". This is a somewhat premature assessment. That said, after this phase has culminated – certainly in the next few weeks – Russian forces will be unable to conduct any major offensive action in Donbas and will take up defensive positions whilst they regroup.

The Ukrainians are also taking fearful losses. On 22 May the Ukrainian president, Volodymyr Zelensky, stated that 50-100 troops are being killed every day. A well connected Ukrainian of my acquaintance told me recently that on some days the figures are likely to be far higher than that.

As matters stand, should the Russians succeed in their now very limited aims of securing Donbas in addition to their other gains, we can see how the shape of the war may unfold. Zelensky said in his evening address of Friday May 27: “If the occupiers think that Lyman and Severodonestsk will be theirs they are wrong. Donbas will be Ukrainian.”

On the other side, the Russian foreign minister, Sergei Lavrov, said that Donbas was the “unconditional priority”. This is an impasse, and there is only one way out of it: continued fighting. The war is likely to go on for a long time.

Thinking for the long-term

Ukraine is planning to retake the land that has been lost. Clearly, their army will need to replace human casualties in its ranks with recruits and refit old, ravaged units with newer equipment. It will need to build new brigades and battalions.

In addition to the weapons already supplied by the US and the rest of Nato, they will need long-range precision rocket systems to strike Russian supply lines, as well as far more precision artillery to counter the Russian preponderance.

Similarly, in the air, the missiles the Ukrainians possess at the moment can restrict to some extent Russian freedom above Ukrainian lines, but cannot challenge them at longer range. This is why the US is considering supplying Ukraine with Patriot missiles, the highly capable medium range anti-aircraft missiles, which first came to prominence during the 1990-1991 Gulf war. These are capable of striking Russian aircraft some distance behind their lines.

But it will take months to train the crews and integrate all ofи these new systems – if they even get them – into the Ukrainian armed forces.

Away from the cauldron of Donbas, Belarus has been rattling its somewhat rusty sabre by deploying troops to its border with Ukraine. This is unlikely to trouble Kyiv. The Belarus president, Alexander Lukashenko, is well aware that he may need them at home to shore up his shaky regime.

The troops are there to “fix” some Ukrainian forces in the north, keeping them at the border so that they cannot reinforce another sector. To the south, the Russians are not likely to get much further than they are now, they simply don’t have the forces necessary to do so.

Battle for Odesa

Finally, the naval dimension of this war is sometimes sidelined, save for spectaculars like the sinking of the Moskva, the flagship of Russia's Black Sea Fleet, or the battles for Snake Island at the start of the campaign and since. Both of these operations were part of the effort to try to challenge for access to the sea via the port city of Odesa.

The former supreme commander of allied forces in Europe, Admiral James Stavridis, was right when he said "unblocking Odesa is as important as providing weapons to Ukraine". Having a working port on the Black Sea is the difference between Ukraine being a landlocked and blockaded failing state, and regaining its previous status as a mercantile nation.

It is this which may soon place Odesa centre stage, as Nato is considering convoying international merchant vessels in and out of the port. Such a decision, unlikely soon but perhaps inevitable in the longer term, would carry with it great risk.

This is a major European war of global and historical importance involving all military dimensions (land, sea, air, cyber and space) and where the stakes are national survival. In the absence of decisive and complete military victory and concession, neither of which are likely, the war will rage on. When the current phase of the battle for Donbas finishes, it is likely simply to constitute the end of the beginning.

***

№ 142. 2022-06-05

Victor Tregubov
15 ч. ·

2022-06-05

От дивіться, як воно працює.

Є гондурас з російських "бійців Донбасу". Звати Андрій Морозов, підписується "бойцовский кот Мурз". Звичайний дрібний хер у званні сержанта "народної міліції ЛНР".

Він десь там в себе у жежешечці пише, що через некомпетентні дії російського командування під Ізюмом накрилася відомими органами 35-а армія ЗС РФ.

Після чого ця фраза потрапляє до аналізу Інституту дослідження війни - згадана саме як реакція одного з бійців.

Потім наша медійка це підхоплює у вигляді "Інститут дослідження війни - під Ізюмом знищена 35-а армія!"

Потім Єрмак виходить зі словами "ми під Ізюмом знищили усю 35-ту армію РФ".

Хтось із хутких наших вже встигає оновити українську Вікіпедію.

Прикол у тому, що у штаті 35-ї армії тільки дивізій п'ять штук. Себто десятки тисяч осіб. Уся вона під Ізюмом не те що знищена не може бути, але й просто не поміститься. І так, дуже вірогідно, що окремі її підрозділи під Ізюмом понесли великі втрати. Але "вся армія знищена" - це не просто перебільшення, це відверте "шо?".

Красива історія про ефект інформаційної лінзи і про те, як постом одного дебіла навести ілюзії на кілька мільйонів осіб, включно із керівництвом країни.

І наче й проблема невелика. Але велика проблема буде, коли народ почне співставляти таке з реальністю.

***

№143. 2022-06-05

Дубинский, 2022-06-03

Нацбанк повысил учетную ставку до 25% годовых, чтобы повысить доходность ОВГЗ Минфина чтобы, в свою очередь, заинтересовать инвесторов и привлечь деньги в бюджет

Однако, на самом деле,

- никакие инвесторы в ОВГЗ воюющей страны вкладываться не станут. **Эти облигации будут покупать банки - за счёт сверхдоходов от перерасчёта валютных активов, и рефинансирования Нацбанка**.

То есть,

- 25% годовых - **это заработок на финансовой пирамиде НБУ** (**через откат за рефинансирование**) и ***коммерческих банков***, которые прикрывают очередную схему, выстроенную по заветам Гонтаревой-Маркаровой благой целью финансирования дефицита бюджета.

Схему, за которую в итоге заплатят налогоплательщики, наполняющие бюджет.

***Укргазбанк*, который возглавлял *Шевченко* до прихода в НБУ, был одним из лидеров этих махинаций при президенте Порошенко.**

***

№ 144. 2022-06-05

Загребельська Агія

Якими наративами кремлівська пропаганда роками виховувала у росіян огиду до західних цінностей?

1. У зовнішній політиці немає цінностей - є інтереси.

- Так само на заході та в їх політиків

2. Корупція у всіх країнах. Західних в тому числі.

- Тут обов'язково розкручувалися сотні історій, як європейські політики ніби беруть хабарі у Росії.

3. Демократія неефективна.

- Бо вони постійно радяться, а толку - нуль.

- Це все насправді путінсько-китайські маніпуляції.

1) Бо є в зовнішній політиці *цінності*. Та останні три місяці ми в цьому переконалися.

Бо одна корумпована вівця на тисячу - це не «на заході також корупція».

Це шкідливе узагальнення, коли береться один злодій на будинок, і кажуть, що це будинок злочинців.

Бо результати системи управління в РФ «цар та піддані» ми вже побачили в тому, як «за кілька днів захопили Київ».

Демократичні дискусії, хоч і з'їдають час, але зменшують помилки та зміцнюють антикрихкість.

Подібні наративи нерідко лунали в нашому інформпросторі. Не ведіться на «прості тавро». Думайте. Так і переможемо.

До речі, вночі наснилося, що лідери африканських країн розмістили твіти-звернення до своїх громадян, що в нестачі продовольства винна Росія. Гортала їх один за одним та прокинулася зі сльозами радості. Вірю, що він стане реальністю.

***

№ 145. 2022-06-05

Бабченко Аркадий

Александру Невзорову и его супруге Лидии Невзоровой Указом Президента Владимира Зеленского предоставлено гражданство Украины за выдающиеся заслуги перед страной

Когда мне Порох предложил помощь в получении гражданства, меня… Ну, скажем так - задавила антижаба.

> *- Я вот прям физически почувствовал, что я рожей еще не вышел. За какие такие заслуги-то? Ну, да, постики писал. Ну, уехал, да. Ну, месяц ходил с мишенью на спине, дергаясь от каждого громкого звука. Но это было нужно в первую очередь мне, а не Украине. Это мою шкуру спасало СБУ, а не я её. СБУ без меня прожила бы. Я без неё - нет. Поэтому с какого перепугу я буду лезть вперед очереди, когда есть люди, годами воюющие за Украину, и гражданства так и не получившие. Что я буду отвечать потом на вопрос: «а какого, собственно, хрена?»Вот у меня есть дед из Геническа, вот закон - по закону и пойду.*
>
> ***Вперед очереди не полезу**.*

Каждый раз, читая подобные новости, я ощущаю себя каким-то конченным идиотом. Вот просто обосранным полудурком с ног до головы. Надо было брать бабло у Березовского. Быть Доверенным лицом Путина. Записываться в клипиках этого, блядь, Шнура. Совершенно спокойно, в полном комфорте, достатке и благополучии, жить внутри Садового Кольца. Обедать в Жан-Жаках. Писать ролики. И только когда чудовищная ошибка клюнет непосредственно в задницу - только тогда уехать. И получить гражданство Украины.

Из рук самого влиятельного человека по версии журнала «Тайм».

Нет, я не спорю. Глебыч сейчас записывает правильные ролики, говорит правильные слова и на стороне Украины. Это не про него пост. Вообще не про него.

Вид на жительство? Ну, наверное. Возможно. Политическое убежище? Да. Это закон. Это международное право обязывает. Если он обратится - вытурить его нельзя.

Но «выдающиеся заслуги перед Украиной» - это какие?

Гражданство здесь при чем?

В связи с чем у меня два вопроса. То есть, их больше, но основных, если без мата, два.

Четырнадцатого марта Президент Украины подписал два указа, прекращающие действие безвизового режима для громадян країни агресора. Теперь, чтобы гражданину России въехать в Украину, ему нужна виза.

А выдача виз на время ведения боевых действий прекращена.

Все. Крапка. Точка.

Как, блядь?? Как, блядь, они у вас в страну попадают?

Почему я не могу пригнать машину в Харьков, а Овсянникова может, блять, выступать в Киеве? Почему я не могу въехать в Украину, чтобы переоформить свой вид на постоянное место жительства, а доверенное лицо Путина может въехать сразу за паспортом?

После того, как меня первый раз завернули на границе, мне написало очень много человек. Типа - что ж ты сразу то не сказал, порешали бы этот вопрос. Я эти месседжи читал с квадратными глазами. В смысле «порешаем»? Есть закон. По нему мне и таким как я въезд закрыт. Это точка. Это закон!

Если б я тут предложил бы что-то подобное местным жителям - а порешайте что-нить с кем-нить, чтоб мне в вашу страну в объезд закона въехать - блять, да человек просто охуел бы, потом выражение его лица сменилось бы на презрение, и этот общение вообще было бы окончено до конца жизни.

Я понимаю, что порешать можно все. Для всех можно сделать исключения. Можно не выпустить Порошенко. Можно впустить Овсянникову. Я это все понимаю. Не детеныш тоже.

1) Я не понимаю, **почему, блядь, я уважаю ЗАКОНЫ УКРАИНЫ, А ЕЁ РУКОВОДСТВО - НЕТ?** Которые сами же и написали.

2) Почему, блядь, я отношусь к Украине, как к стране, закон которой нарушать нельзя, а руководство этой страны относится к этой же стране, как, блядь, как какому-то ебучему заповеднику меньшевартых зверьков, закон которого - хошь, можно соблюдать, хошь, можно хер забить.

3) И снимать санкции со всяких там «Сватов» и тащить их в Киев снимать новый сезон. Прям из оккупированного Крыма. Если кто забыл.

4) И разрешать въезд Артуру, блядь, Пирожкову, который потом пляшет в этом кабаке на набережной, который содержит гражданин РФ.

5) И проводить какую-то там школу журналистики прямо на Крещатике, блядь - с полным набором просто конченных ватников и крымнашистов.

Можно вывезти мальчонку из «Квартала», но «Квартал» из мальчонки не вывести уже никогда.

> - Именно поэтому он и будет тащить своих. Свой социальный класс. Свой круг общения. Артуров Пирожковых, сватов, видеоблогеров и радакторш Первого канала. Порешает.

Не-не, я понимаю, что с цинизмом там тоже все в порядке. И **это не идиотизм, как хотелось бы думать, а вполне себе здравый расчет**.

> - И что Белковский потом будет писать Зеленскому посты про запах шаурмы на Арсенальной. Юлия Латынина, в перерыве между строительством Прекрасной России В Киеве, брать восхищенные интервью у бархатных баритонов. А Александр Глебович будет советником начальника предвыборного штаба. Запомните этот пост.

Но, блядь, какого хера вы настолько не уважаете свою страну?

Вот я сейчас, в той стране, в которой я живу, гражданство могу получить только через восемь лет. При условии, что я сдам язык. И не просто сдам, а на B1. И Конституцию. И историю. И все эти восемь лет буду платить налоги.

И никакого другого пути не существует.

> Института вручения гражданства Президентом здесь просто нет, как такового. Нельзя ни в каких самых наиприсамых особых случаях вручить гражданство. Ни за какие заслуги.

За заслуги можно дать орден.

Только один путь. У всех.

Какие бы офигенные видосики ты ни записывал.

1. **Какого хера вы настолько не уважаете свой трезуб, за который ВАШИМ СОЛДАТАМ отрубали руки, что готовы раздавать его направо и налево в руки «Доверенным лицам Путина»?**

2. **Какого хера вы настолько не уважаете свою Революцию Достоинства - ДОСТОИНСТВА, БЛЯДЬ!!! - что превращаете её в «проходной двор»?**

В праве есть такое понятие, как «действенное деятельное) раскаяние».

Действенное.

То есть - не просто попиздеть на камеру, пусть даже и хорошие, правильные и верные слова, а - не знаю, собирать деньги, закупать медицину, гонять машины, носить бинты в госпитале - да что угодно. На что у тебя сил хватит.

Овсянникова тоже плакатик подняла.

Так дайте, блядь, гражданство и ей тоже, чо.

За выдающиеся заслуги.

Там ещё Гиркин Путина критикует.

Почему

Вите Майстренко, который вытащил около 260 пленных с подвалов Донбасса, СБУ до сих пор грызет мозги с гражданством и паспортом, почему бойцам батальона Шейха Мансура до сих пор грызут мозги с гражданством, и время от времени пытаются депортировать обратно в Россиию, а человеку, который был доверенным лицом того самого диктатора, который и уничтожил Чечню - за пару видосиков пожалуйста, в обе руки, да еще и с поклоном небось?

Ты, говорят, Дед, чота много материшься.

А как? Ну, вот, как, блядь?

Если охуеватор каждый раз заклинивает просто напрочь!

https://www.patreon.com/babchenko

***

№ 146. 2022-06-05

Повышение учетной ставки НБУ - это диверсия против экономики страны

Загородний 2022-06-04

Если раньше в НБУ сидели просто *бандиты*, которые выкачивали ресурс из страны через схемы с ОВДП, то после резкового повышения учетной ставки до 25% можно с уверенность. сказать, что это еще и *диверсанты*.

Схематозники из финансвого сектора решили выкачать остатки ликвидности из умирающей экономики.

> **- В плюс окажутся несколько человек, которые получать сверх прибыль. В минусе - десятки миллионы людей в нашей стране.**

НБУ «обосновывает» свои действия ростом инфляции аж до 17%.

> Ну, у нас в стране война и инфляция неизбежный спутник войны. В Израиле всплески инфляции в связи с войной доходили и до 500% в год. Но там из этого никто трагедии не делал, посокльку задача ставилась выживание страны и поддержка какой никакой экономической активности. Либо обоснование, что курс будет падать. Так курс падает, потому что экспорт обрушился и приток валюты сильно сократился.

Сейчас главный приоритет для НБУ, правительства должна быть выстраивание новой экономики и борьба с безработицей

> *в принципе вопрос занятости всегда в приоритете любого здорового Центробанка, а не инфляция. Именно поэтому ВСЕ страны печатают деньги и вливают ликвидность в экономику во время кризиса, а потому начинают стерелизовать денежную массу, которую не смога связать товарная масса.*

Поэтому, сейчас задача НБУ:

- направлять ликвидность **не для удовлетворения аппетитов кучки спекулянтов**, а в реальный сектор экономики через предоставления ресурса для банков, которые должны выдавать кредиты для создания производств в том числе на экспорт. Тем более, что нам ЕС, США, Британия открыли рынок на год.

Тогда и можно решить вопрос с инфляцией, поскольку на внутреннем рынке появится испарившаяся товарная масса и вопрос притока в страну валюты.

Плюс выстраивания нового контура новой экономики, поскольку старая модель умерла.

Тем более, что экспорт сейчас становится более выгодным из-за проседания курса гривны по отношению к доллару и евро.

***

№ 147. 2022-06-05

Чаплыга Миха

1. Мне одному кажется уже СВЕРХ циничной и грязной эта история с зерном?

Читаю: Турция рассчитывает определить механизм по вывозу зерна из украинских портов в ходе планируемого визита главы Министерства иностранных дел России Сергея Лаврова.

Об этом заявил официальный представитель, главный советник президента Турции по внешнеполитическим вопросам Ибрагим Калын.

ЭТО ПЛЯЦЬ КАК? Украина вообще присутствует в этой схеме? Ну там война... и все такое...? Я понимаю, что наши ВЛАДЕЛЬЦЫ Парламента из КОМПРАДОРОВ западных владельцев нашей Земли спешат все "эвакуировать"... Но почему же мне так противно на душе?

2. А этот Витренко из Нафтогаза?

Сперва под предлогом демократии и борьбы с коррупцией ставят определение цены УКРАИНСКОГО газа, который извлекают из НАШИХ Недр... сами знаете кто... по цене НЕМЕЦКОГО хаба, который на треть зависит от РФ и еще на треть от США.

За это они получают из БЮДЖЕТА десятки миллионов БЕЗ НАЛОГОВ денег премии и зряплаты... ЗА ПРЕСТУПЛЕНИЕ!

Война позволяет и РФ и США заработать КОСМИЧЕСКИ! И взвинтить цену... нашей кровью...

Теперь все тот же Нафтогаз говорит, что ему плевать по какой цене УКРАИНА продаст УЕКРАИНСКИЙ газ своим посполитым ГРАЖДАНАМ - разницу он требует из БЮДЖЕТА Украины.... Разницу между ценой в Германии (см. пред. пункт) и той, что ставит КМУ.

И внесли в Раду проект закона потребовав ПЯТЬ МИЛЛИАРДОВ ДЕНЕГ... При том, что дыра в бюджете 5 миллиардов и прямая помощь США - тоже 5 миллиардов.

КМУ выходит и говорит, что мол цену не повысим...)))))) А ПОЛ РУКИ ФАТОГАЗУ ПОКАЖЕТЕ?))))

А если покажете, Нафтогаз пойдет в международный суд против Украины? ПОЙДЕТ.

Еще вопросы есть?

3. А Энергоатом?

3-1) **НИКАКИЕ *AP1000* не будут построены в Украине...** просто потому, что они НЕ работают (кроме как в Китае и то потому что Китай их сам "точил" на 80%).

> А во-вторых... на Хмельницкой АЭС на 80% достроены еще с советского времени блоки под ВВЭР.

3-2) Кроме того... у нас просто НЕТ таких космических денег под новую стройку.

3-3) И контрольный... **НЕТ НИКАКОГО ВЕСТЕНГАУЗЕНА!** Есть Канадский финансовый спекулятивный фонд, что в основном занимается банальной недвигой... Он купил БАНКРОТА Вестенгаузен у Японцев...

Речь О **КРАЖЕ советского наследия** - **украсть Атомную Энергогенерацию у Украины.**

> *Как ранее УКРАЛИ Гидро... АХ какие "инвесторы", а потом отмародерили "зеленой йенергетикой"... под видом европейских компаний...*

4. А еще **ДТЕК прикупил месторождения нашего газика** и теперь см. п. 1.

Про остальное писать? Это же лишь верхушка...

Из мелочей -

4. Нафтогаз забрав из частной собственности облгазы вдруг сообщил, что все фирташи, львовы, бойки, суркисы и ко... АЛЬТРУИСТЫ! Они оказывается себе в убыток нам транспортировали... И нам нужно радоваться, что **тариф не повысят...**

Точнее

повысят, но компенсируют из БЮДЖЕТА!

Еще есть желание жить? Или может я соврал где-то? Уличите меня или ОСОЗНАЙТЕ.

АМИНЬ.

***

№ 148. 2022-06-05

2. О СИСТЕМАХ ЗАЛПОВОГО ОГНЯ БОЛЬШОЙ ДАЛЬНОСТИ, КОТОРЫЕ «НАМ НЕ ДАЮТ»

Кочетков 2022-05-21

Тема явно вошла в топ. Если объективно, то **без современных реактивных систем залпового огня (РСЗО) нам свои территории не освободить**, это я вам как дипломированный ракетчик утверждаю.

> Хотя бы потому, что советские РСЗО, все эти «Грады», «Смерчи» и даже отечественные «Вербы» у нас уже на исходе, как и боеприпасы к ним.

Дискуссия как бы существует вокруг двух американских систем — M270 MLRS и M142 HIMARS. На самом деле, одна система является модификацией другой системы, то есть, с M270 сняли одну шеститрубную секцию для ракет, тем самым, облегчили вдвое, и переставили ее с гусеничного шасси на колесное, получилось M142.

От Украины якобы хотят, чтобы она не применяла эти системы, если они будут нам поставлены, по целям на территории РФ. Но позвольте!

Обе эти системы залпово ведут высокоточный огонь максимум на 70 км. А у нас на фронте уже успешно действуют аналогичные чешские системы залпового огня ***RM70*** со сходными характеристиками. И никаких вопросов!

Да, в обе американские системы можно поставить секцию для запуска тактических ракет семейства ATACMS, одна их которых является аналогом

рашисткого «Искандера» и летит на дальность 270 км. Но ведь можно эти секции и не поставить!

То есть, проблема явно дутая. Дутая политически, я бы сказал.

Штатовцы перед поставкой нам РСЗО сами запросто могут ограничить их дальность, чтобы они до РФ не долетали.

> - Но они хотят, чтобы Украина публично заявила, что не намерена уничтожать «мирных ращистов» (если кто таких встретит — сообщите, потому что это редкость уникальнее «снежного человека») на их территории. Так мы без проблем заявим! И реально не будем бомбить ихний Воронеж, ведь нам важнее свой Севастополь отвоевать.

Судя по всему, имеем дело с очередными дипломатическими маневрами между США и РФ. А после совершения всех ритуальных танцев мы получим то, что нам необходимо для разгрома агрессора. Потому что в любом случае сопротивление Украины не прекратится.

3. ЧТО ОЗНАЧАЕТ СЫР-БОР ВОКРУГ СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ОГНЯ

Кочетков

Первый выпуск моей программы был посвящен тому, какими ракетами — баллистическими и крылатыми — нас атакую рашисты, и что мы можем этому противопоставить.

https://youtu.be/FzP2KayKumU

Теперь спускаемся на уровень ниже, и я расскажу **о системах залпового огня, которые тоже есть ракетное оружие**.

> - Тем более, что вокруг поставок нам таких систем дилетанты понаписывали и понаговорили множество глупой ерунды. Так что борщ — отдельно, мухи — отдельно, а ракеты и рашисты — вместе. В одной точке поражения.

На Днепровском физтехе курс, рассказывающий про все эти «Катюши» и «Грады», назывался БНРС — баллистические неуправляемые реактивные снаряды. Это означало, что после того, как ракета сойдет с направляющей и ее твердотопливный двигатель выключится, то дальше она будет лететь, подобно стреле из лука, подчиняясь законами тяготения и аэродинамики.

Но со временем эти ракеты стали управляемыми, соответственно, небаллистическими, поэтому название системы залпового огня подходит им куда больше.

Без таким систем в современной войне можно обходиться — если есть дальнобойная высокоточная ствольная артиллерия, а также штурмовая авиация.

Собственно, НАТО и обходилась. Но затем США вместе с европейцами таки сделали одну разработку, которую со временем модернизировали. Так что из каких бы стран НАТО нам такие системы ни поставляли, это все будет одно и тоже с несущественными нюансами.

Итак, **на вооружении рашистов находятся советские системы залпового огня** —

1) «***Град***» диаметром ракеты 122 миллиметра,
2) «***Ураган***» — 220 миллиметров и

3) «***Смерч***» — 303 миллиметра.

Реальная дальность стрельбы разными типами ракет — от десяти километров до пятидесяти.

В 2015 году рашисты из «Смерча» обстреляли Краматорск километров с пятидесяти, целили в штаб АТО, который тогда располагался там.

> В результате **эллипс падения снарядов** по **рысканию** — то есть, из стороны в сторону, составил **около пяти километров, а по дальности — целых десять!**
>
> То есть, с большого расстояния в крупный жилой город рашисты попасть, конечно, могут. Но гарантированно уничтожить конкретную цель — нет.

Соответственно, рашистские «Грады», «Ураганы» и «Смерчи» обстреливают позиции ВСУ с расстояния 20-30 км. И обеспечивают нашим бойцам «огненный шторм», то есть, просто заваливают их своими снарядами.

> Потому что самих пусковых установок при СССР наделали, как бочек с пивом — не считано. И ракет к ним тоже в изобилии, хотя и летят они неточно, и далеко не все взрываются. Но рашисты по своей исторической традиции берут числом. Масса взрывчатки в самых мощных ракетах «Смерча» доходит до двухсот пятидесяти килограммов, а это лишь в половину меньше, чем у тактической ракеты «Искандер» или «Калибр». А ведь на цель сразу прилетают двенадцать ракет одновременно. Так что **системы залпового огня заслуженно считаются близкими по разрушительной силе к тактическому ядерному оружию**.

У рашистов еще есть система «Торнадо», которая является глубокой модификацией описанных систем.

Там анонсируется и дальность до 200 километров, и управление по ГЛОНАСС, и точность попадания +/- три метра.

В общем, эта фантастическая разработка рашистского военно-промышленного комплекса очень напоминает не имеющий аналогов танк «Армата», а также такой же истребитель пятого поколения Су-57, чья стихия — не поле боя, а парады и мультики.

В Украине на замену советским системам залпового огня должныабыла прийти наша разработка «Верба».

Это действительно хорошая модификация старой техники, но ее на фронте очень мало. А вот инфы о том, что производство «Верб» и ракет к ним начато где-то на территории стран-союзниц, увы, пока не поступало.

На фронте у нас неплохо работает чешская система ***RM-70***, имеющая в основе все тот же советский «Град».

*Речь идет о реактивной системе залпового огня **RM-70** чешского производства. Несмотря на тот же калибр в 122 мм, как у БМ-21 "Град", чешская разработка имеет определенные преимущества.*

RM-70

Чехословацкая версия "Града" появилась спустя 12 лет после появления советской 122-мм реактивной системы залпового огня. Тогдашние "братья поневоле", которые имели свой мощный оборонно-промышленный комплекс с собственными традициями, внимательно посмотрели на то, что сделал СССР и решили переделать то, что было в их силах.

В первую очередь на помойку отправился "Урал-375", который был заменен на Tatra 813. А это уже полноценная платформа 8х8 с вдвое большей грузоподъемностью, с адекватным 250-сильным дмотором, который на 70 л.с. был мощнее проблемного двигателя от "ЗИЛ", да и просто качественнее собранная машина.

Большая и мощная платформа Tatra 813 позволила разместить систему перезаряжания. Перед направляющими находится еще один "пакет" из 40 реактивных снарядов.

Направляющие разворачиваются на 180 градусов и гидравлическая система заряжает новые ракеты одним махом. Такая опция совсем не лишняя, потому что позволяет после залпа покинуть позицию, перезарядиться в считанные минуты, а не за целый час, и ударить снова.

Такая версия РСЗО начала активно интересовать другие страны Варшавского договора, в частности, в Германию, которая в начале 90-х распродала их по миру. К примеру, 36 единиц RM-70 приобрела Финляндия и до сих пор их эксплуатирует под названием 122 RakH 89.

А в сравнении с продвинутой версией ***RM-70 Vampire*** *от Excalibur Army, советская система вообще может "отдохнуть".*

RM-70 Vampire

После распада Чехословакии частная чешская Excalibur Army, продолжила работу над RM-70, создав его современную модернизацию RM-70 Vampire.Учитывая, то что дальность стрельбы во всех реактивных систем

залпового огня зависит от реактивных снарядов, модернизация пошла другим, но не менее важным путем.

За обновленным современным шасси Т-815-7 и аналогичной 122-мм системой с механизмом перезаряжания скрывается то, что отличает артиллерию XXI века от XX - цифровая система управления огнем.

Эта система объединяет компьютер, цифровой баллистический вычислитель, инерционную и спутниковую систему навигации, а также систему обмена информацией цифровым шифрованным каналом. В результате это в разы уменьшает время от обнаружения цели до ее уничтожения. А этот показатель является одним из самых главных в современном поле боя.

Но вот только одни разговоры о возможной поставке нам НАТО-вских систем ***M270 MLRC*** и ***M142 HIMARS*** вызвали у рашистов такой приступ жидкой паники, что они с перепугу даже ядерные учения объявили...

Давайте разберемся, в чем тут дело.

M270 и ***M142*** — это родственные системы калибром 233 мм, но взрывчатка там современная, так что по мощности взрыва они сравнимы с самыми разрушительными рашисткими аналогами.

- Система ***M270*** на **гусеничном ходу**, на нее устанавливают две секции по шесть пусковых труб,

- ***M142*** на **колесном шасси**, поэтому там лишь одна секция из шести труб.

Но главное, что **НАТО-вские системы залпового огня — это интеллектуальное оружие двадцать первого века**.

Обычно ведь как?

Из советской системы делают пристрелочный выстрел по известным координатам, ветер и прочие случайные факторы сносят снаряд с траектории.

- Корректировщик через беспилотник или визуально видит точку попадания и в систему прицеливания вносят коррективы. Могут делать еще один пробный выстрел. И если он попадает в цель, выстреливают весь пакет. Но ведь за время пристрелки противник уже все понимает, и начинает менять позицию, прятаться в укрытие.

А с американской системой это не проходит.

Она делает пристрелочный выстрел, и пока ракета еще в воздухе, радар обсчитывает характеристики полета и получает точку попадания. И сразу же вводится коррекция и дается залп. То есть, и **пристрелочная ракета, и основной пакет прилетают на врага почти одновременно** — тут уж не спрятаться.

Более того, система способна вводить координаты целей для каждой ракеты в пакете, там есть головки самонаведения, то есть, выстрелил, и все цели в обозначенном квадрате будут поражены.

Причем, речь идет о стрельбе с предельных дальностей около 70 км.

Сравнительный анализ показывает, что там, где рашисткой РСЗО для гарантированного поражения цели понадобится триста выстрелов, то НАТО-ская система справится за десять!

И окружающие строения — наши города, будут повреждаться минимально. Это как в «Бриллиантовой руке» герой Папанова с украинским, кстати, акцентом, говорил: «Бить буду аккуратно, но сыльно».

Но и это еще не все.

В обеих системах — и M142, и M270 — секцию залпового огня можно заменить на секцию для пуска ***тактической баллистической ракеты средней дальности до трехсот километров***.

Честно говоря, не очень понимаю, зачем штатовцы сделали такую универсализацию.

Да, там получается один интерфейс управления, но ведь боевые задачи система залпового огня и тактическая ракета решают разные. И работают по разным участкам фронта и зафронтовой территории.

Но как раз возможность получения ВСУ ракеты средней дальности и вызвала припадки у Кремля. То есть, атаковать Украину всеми видами тактических ракет — это гуманно и миролюбиво. А вот получить такую ракету в ответ — это уже недопустимая эскалация. Жду не дождусь, когда рашисткие пропагандоны произнесут историческую фразу «А нас-то за что?!».

Польша запросила у США для себя и нас пятьсот систем «Хаймарс». Британия тоже будет поставлять. Еще Германия обещала сколько-то поставить — правильно смеетесь: обещания Германии нынче новый вид юмористического стендапа. На секундочку, пятьсот — это больше, чем таких систем находится на вооружении всех стран вместе, кроме США.

Полагаю, использован подход советского снабженца: просим пятьсот, пообещают четыреста, дадут триста — в самый раз! Но ленд-лиз еще не

заработал, и системы дают поштучно, в первой поставке их лишь четыре.

> *И я практически уверен, что секций для тактических ракет в этих поставках пока не будет. Волшебное слово «пока» употреблено потому, что такие ракеты нам реально нужны лишь для разгрома Черноморского флота рашистов прямо в Севастопольской бухте. Или в Новороссийской, если он туда драпанет.*

А вот когда возникнет необходимость, тогда появится и возможность. У победителей всегда так.

***

№ 149. 2022-06-06

Загребельська

* 5 червня українські війська продовжували проводити обмежені та локалізовані, але успішні контратаки проти російських позицій по всій

Україні, включаючи повернення значних територій Сєвєродонецька – міста на Луганщині, на захопленні якого Кремль зосередив більшу частину своїх сил.

Російський Telegram-канал стверджує, що українські війська розпочали контратаку на північ від міста Харкова, що свідчить про те, що українські війська продовжують чинити тиск на російські оборонні лінії поблизу російського кордону.

Українські війська, ймовірно, намагаються використати продовження уваги Росії до Сєвєродонецька для проведення контратак на інших напрямках просування.

Незважаючи на те, що російські сили продовжують перекидати техніку та війська в район Сєвєродонецька-Лисичанська, українські сили провели успішну контратаку в Сєвєродонецьку за останні 48 годин та відтіснили російські війська до східних околиць міста та з південних селищ.

Контрнаступ українських військ, ймовірно, продовжить привертати увагу російських сил до Луганської області і, отже, залишати вразливі місця у російських оборонних зусиллях у Харківській області та вздовж Південної осі.

Здатність українських військ успішно контратакувати у Сєвєродонецьку, пріоритетній галузі операцій Кремля, ще більше вказує на зниження бойової могутності російських військ в Україні.

* 5 червня українські війська вбили російського генерал-майора Романа Кутузова.

Російські Telegram-канали повідомили, що Кутузов був убитий під Миколаївкою Луганської області (біля Попасної) 5 червня.

Кутузов, мабуть, командував 1-м армійським корпусом «днр» на момент смерті, хоча ISW неспроможна підтвердити його точну позицію.

Деякі джерела повідомили, що Кутузов командував 5-ою загальновійськовою армією (ОА) на момент своєї загибелі, але, за нашими оцінками, це, швидше за все, неправильно - Кутузов виконував обов'язки командувача 5-ї ОА з 2017 по 2019 рік, а тепер 5-й ОА командує генерал-майор Олексій Володимирович Поділов.

Високопоставлені російські командири зазнавали надзвичайно високих втрат під час бойових дій в Україні, і, ймовірно, продовжуватимуть нести їх, оскільки російське командування продовжує розгортати військове керівництво безпосередньо на передовий.

Загибель Кутузова поки що не підтверджено, але це буде щонайменше сьома смерть генерала в Україні з початку війни.

* 5 червня російські війська завдали першого за місяць ракетного удару по Києву.

Радник Міністерства оборони України Вадим Денисенко заявив, що російські сили випустили п'ять крилатих ракет Х-22 з літака Ту-95 по Києву з боку Каспійського моря, які влучили по Дарницькому вагоноремонтному заводу на околиці Києва.

Міністерство оборони Росії заявило, що удару було завдано по танках Т-72, поставлених Україні іншими країнами Східної Європи, проте знімки району поразки підтверджують, що ракети потрапили в Дарницький завод.

Неясно, чи мали намір російські сили завдати удару по українських танках, поставлених з-за кордону, і промахнулися, чи Кремль намагається приховати намічену мету.

Ця атака на Київ, ймовірно, вказує на те, що російські сили продовжують завдавати ударів по українській інфраструктурі в некритичних районах України, щоб порушити українську логістику, оскільки російські сили зазнають значних втрат на Донбасі.

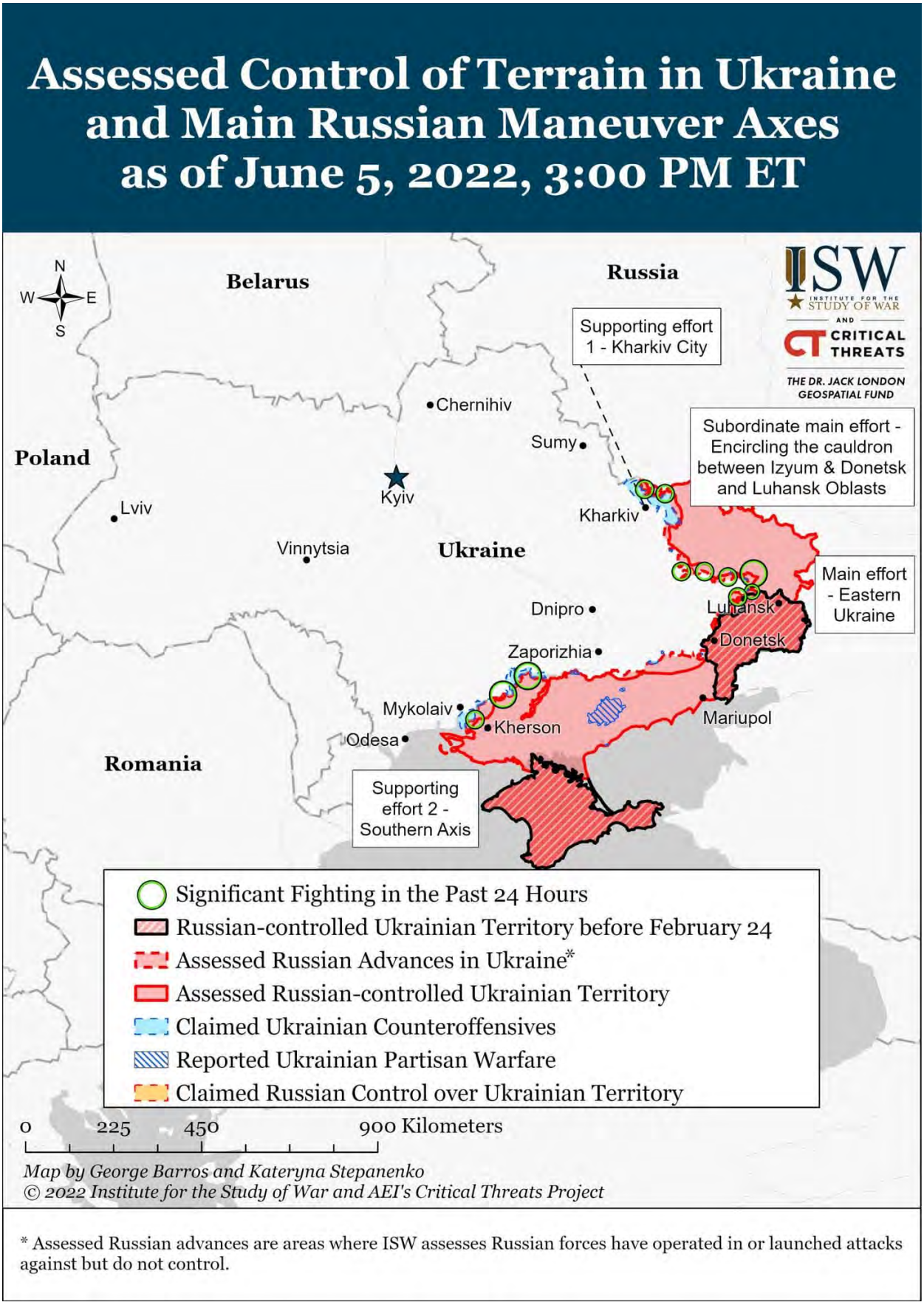
* 5 червня російські військові блогери продовжували зважати на всеохоплюючі проблеми у формуванні російських військ.

Російський міліблогер Олександр Ходаковський звинуватив "крикунів під виглядом патріотів" в лицемірному заклику до загальної мобілізації, одночасно дискредитуючи російське військове керівництво і відштовхуючи тих, хто добровільно взяв би до рук зброю заради Росії.

Ходаковський звинуватив широко поширений у суспільстві дискурс про загальну мобілізацію в тому, що він змушує людей переосмислювати і згодом менш охоче йти на військову службу, тим самим наближаючи російське військове командування до реальної необхідності оголосити загальну мобілізацію.

Ходаковський припустив, що цей дискурс налаштовує Росію на довгу війну в Україні, і що російська влада була схильна взяти на себе провину за втрати.

Російський військовий журналіст Олександр Сладков заявив, що російське угруповання в Україні є "виключно професійною армією", не укомплектованою призовниками, і одночасно закликав до скасування вимог

щодо стану здоров'я для тилових та бойових спеціальностей, щоб мобілізувати тих, хто має бути дискваліфікований за медичними показаннями.

Ці та інші коментарі російських військових фахівців свідчать про те, що російська військова спільнота все більше усвідомлює проблеми з підтримкою мобілізаційних зусиль, і різні суб'єкти намагаються розподілити провину, оскільки російські операції продовжують пробуксовувати.

* Російські війська продовжили спроби зблизитися зі Слов'янськом з південного сходу Ізюму та заходу Лимана, але навряд чи зможуть досягти помітних успіхів навколо Слов'янська через те, що Сєвєродонецьк залишається для них пріоритетом.

* За повідомленнями, українські війська провели обмежені та локалізовані контратаки на північ від міста Харкова.

* Російські війська продовжували утримувати свої оборонні рубежі та обстрілювати українські позиції вздовж південної осі.

Інститут вивчення війни

***

№ 150. 2022-06-06

Загребельська

Новий васал Китаю: Володимир Путін

- сьогоднішня стаття Politiko

Підсумую та додам від себе:

1. Коли в 2014 році за окупацію Криму та частини Донецької та Луганської областей Росія отримала санкції, проте недостатні, щоб сісти добросовісно за стіл переговорів – вона витримала цей виклик здебільшого завдяки китайським грошам.

КНР – інвестор, який дає гроші та здається на перший погляд не просить нічого взамін.

Але це лише здається і лише на перший погляд.

За ці 8 років КНР непомітно та не кваплячись перетворював Росію на свого васала.

2. Для Сі Росія важлива символічно.

Образи, які наносив Сталін Мао Цзедуну, змушуючи його тижнями чекати аудієнції – живі у пам’яті Сі, який вважає, що КНР це дві людини: він та Мао.

Тому Росія для Сі - трофей, який має відновити історичну, на його думку, несправедливість.

3. Росія для КНР має важливе практичне значення.

Сі планує стати номером 1 у світі та перемогти демократії до сторіччя заснування КНР у 2049 році.

Але він це планує зробити не так, як Путін, перетворившись на парію, а залишаючись важливою частиною цивілізованої торгівлі.

Коли тобі потрібно воювати та торгувати одночасно, залишатися пандою та бити, Росія – хороший вихід.

Вона гратиме роль кулаків або м'ясника, що виконуватиме за КНР всю брудну роботу.

4. Зараз самий час, коли КНР може поставити ультиматум Росії не постачати зброю в Індію та Росія, на відміну від минулого, його виконає.

А для КНР перемога над Індією, навіть виключно символічна – важлива.

І хоча поставки з Росії будуть покриті заходом, виправлення ще однієї несправедливості, на думку Сі, коли з китайцями Індія воювала російською зброєю – без сумніву для нього перемога.

5. Росія – дешевий сировинний придаток для КНР.

Дешеві нафта, газ, вугілля, добрива, продовольство… та великий ринок збуту для китайських товарів – те, що отримав Сі за результатом вторгнення.

Росія вже не може диктувати умови.

Тепер визначати правила торгівлі будуть в Пекіні.

Та вони будуть такими, щоб Росія залишалася живою та стабільною, мала боєздатну армію – з одного боку, але ослабленою та ізольованою до рівня, щоб нею можна було управляти, витрачаючи мінімальні ресурси - з іншого.

6. Сі допомагатиме Росії виживати, але ювелірно, щоб не наразитися на санкції.

Якщо Росія потребуватиме допомоги, яка може поставити під санкційний удар КНР, Пекін буде шукати вихід, як не дати Москві впасти з одного боку, але убезпечити себе з іншого.

7. Отже, для Росії Сі відвів свою роль, і чим далі, тим менше ми побачимо самостійності Москви на зовнішній арені та у війні проти України.

8. Не варто обманюватися, що Сі не всі підтримують, або з КНР можна налагодити відносини.

Сі – друга людина в КНР після Мао. Не підтримувати Сі = виступати проти Китаю та комуністичної ідіології.

При цьому КНР – ще жорстокіша диктатура за Росію, але розумніша та підступніша, яка нікуди не поспішає і ретельно готує свої плани по перетворенню світу у великий концтабір.

9. Замість висновку: у нас попереду великий та складний шлях переосмислення КНР, як передумова виживання.

І перший та головний висновок, який ми зобов'язані зробити прямо сьогодні:

Зброя КНР – це корупція.

А значить кожного з нас нульова толерантність до корупції – must do чим швидше, тим краще.

—

https://www.politico.eu/article/china-new-vassal-vladimir-putin/

China's new vassal: Vladimir Putin

Xi Jinping now holds the better cards in steering the Moscow-Beijing relationship

BY STUART LAU

June 6, 2022

China can now enjoy turning the tables

When Chairman Mao Zedong visited Soviet dictator Joseph Stalin in the winter of 1949, he was very much the junior supplicant. Stalin packed him off to wait for weeks in his snow-bound No. 2 dacha, 27 kilometers outside Moscow, where the humiliated and constipated Chinese leader grumbled about everything from the quality of the fish to his uncomfortable mattress.

When the two Communist leaders did get to business, Stalin bullied his way to a very favorable deal that put Mao on the hook to buy Russian arms and heavy machinery with a loan on which Beijing would have to pay interest.

Seven decades later, the power dynamics reveal a radical reset. Shortly before invading Ukraine, Russian President Vladimir Putin traveled to the Winter Olympics in Beijing to proclaim the "no limits" friendship with China's Xi Jinping, but there's no doubting who the real superpower is in that duo these days. China's $18-trillion economy is now 10 times mightier than Russia's. Beijing will hold nearly all the good cards in setting the terms of any financial lifelines from big brother.

As Russia faces a sharply contracting economy under sanctions and an impending oil embargo from Europe, China is the obvious potential benefactor for Putin to turn toward.

Xi shares Putin's hostility to the West and NATO, but that doesn't mean he will be offering unalloyed charity. Xi's overriding strategic concern is China's prosperity and security, not saving Russia. Beijing is likely to buy at least some oil diverted from Europe, but only at a hefty discount from global benchmarks. China will only help Russia to the extent that it doesn't attract sanctions and imperil its own ability to sell goods to rich countries in North America and the EU.

A very public partnership

Publicly, China is making a big show of political solidarity with Moscow. It has increased overall trade with Russia, essentially abandoned Ukraine, expanded financial transactions without the use of dollars or euros, and doubled down on future cooperation to develop military technology while carrying out joint exercises in the Pacific region.

Sergey Lavrov, Russia's foreign minister, has acknowledged that his country's future lies with China, saying: "Now that the West has taken a 'dictator's position,' our economic ties with China will grow even faster."

Xi himself also appears to be a strong admirer of Putin on a personal level. Yun Sun, director of the China Program at the Stimson Center, calls this his "Russia complex." (Since the war broke out, Xi has only spoken by phone with Putin, not his Ukrainian counterpart Volodymyr Zelenskyy.)

There are very serious limits to these "no limits" relations, however. For now, at least, China is stressing to Western nations that it is not selling weapons or plane parts to Russia. Beijing doesn't want to fall victim to sanctions itself, so it sets boundaries to the relationship. Even more worryingly for Putin, China is also out to set a high price for support. Beijing, for example, wants to restrict Russia's highly lucrative arms sales to India, China's arch-foe across the Himalayas.

“In a reverse from the Cold War pattern, Russia will be the junior partner to a more powerful China. That will irritate Putin,” said Matthew Kroenig, deputy director of the Atlantic Council’s Scowcroft Center for Strategy and Security.

That second-fiddle role is not a scenario Putin would have envisioned when the Russian president decided to invade Ukraine in February, propelled by a desire to rebuild a bygone glory for his nation.

But all in all, he should have seen it coming. China is a country obsessed by correcting historical humiliations and retaining its position of global leadership. The time when the Soviet Union was ideologically — and economically — superior to Communist China is long gone. Huawei Technologies builds Russia’s 5G networks, while Russia requires Chinese cooperation on everything from aircraft parts to currency swaps. Importantly, it’s also not just the U.S. and Europe imposing sanctions on Moscow, but also three other major Asian economies: Japan, South Korea and Singapore.

Andrey Kortunov, director general of the Kremlin-backed Russian International Affairs Council, doubts that Russia’s elites have much appetite to serve as China’s junior partner. But he sees few alternatives for Moscow. “Since the conflict began, Russia started needing China more than earlier because China remains in many ways the only game in town, with economic ties between Russia and the West curtailed and with sanctions imposed on Russia.”

Crude calculations

Perhaps the single biggest calculation for China is how far it will go to help Putin beat an impending EU embargo on Russian oil. This European ban will drill a significant hole in Russia’s budget unless other big buyers step in.

In deciding how much it will buy, Beijing has massive leverage over Moscow.

Russia and Saudi Arabia are already the two leading suppliers of oil to China. In May, seaborne imports of Russian crude to China reached a two-year high with 1.14 million barrels per day, up from 800,000 barrels per day in 2021, according to data from Vortexa Analytics shared with POLITICO.

Much of the explanation for this is pure hard-headed economics from the Chinese more than a show of political solidarity, however. International sanctions mean traders have been wary of handling Russian crude, creating a mini glut that sees Russia’s oil trading $20 to $30 cheaper than international benchmark prices.

Given that China imports more than 10 million barrels per day, there’s certainly room to buy more, especially when the economy restarts and lockdown measures are gradually removed in key cities like Shanghai. But Russian sales to the EU have

been about 2.4 million bpd. Given China's own security concerns about overdependence on individual suppliers, it would be highly unlikely for China to suddenly start buying all of Russia's now-surplus oil.

Similarly, China holds the cards when it comes to gas. Just before he invaded Ukraine, Putin signed a deal with Xi agreeing to increase natural gas exports to 48 billion cubic metres per year in future, from a humble 4.1 billion cubic meters in 2020. Russia is also planning a new pipeline, Power of Siberia 2, which could see Russian gas exports to Europe more easily switched to China.

"The problem, however, is that China holds all the cards in the negotiations," Nikos Tsafos, chief energy advisor to the Greek prime minister, wrote in a think tank report in May. "And like the first Power of Siberia line, China will drive a hard bargain. What is unknowable at this point is whether China is ready to make a deal. Russia is likely to offer very attractive terms — if nothing else, due to its desperation. But will China accept them? Will they be tempted by the price, or will they think twice about expanding their dependence on Russia at this moment?"

Watching the weapons

Russia's need for an ally coincides with China's growth in assertiveness. The more isolated Moscow becomes, the more it may have to help China further its geopolitical ambition.

For years, Chinese officials have been quietly lobbying their Russian counterparts to cut arms sales to India, which has had a sometimes bloody border dispute with Beijing.

Between 2017 and 2022, India was the largest arms export market for Russia, followed by China, according to statistics from the Stockholm International Peace Research Institute. Fighting Indian soldiers armed with Russian equipment may not be fun for China, but it's certainly a lucrative business for Russia.

Before the war, "Russia was very stubborn and [would] say, 'Oh, you're not in a position, China, to dictate us our choices to whom we sell weapons. But I think that China will be in this position probably five years down the road," Alexander Gabuev, an expert on Russia-China relations with the Carnegie Endowment for International Peace, a think tank.

India, for its part, is trying to keep an open relationship with Putin. New Delhi, like Beijing, is snapping up cheap oil, even though it's also eager to maintain strong ties with the U.S.

"A Russia weakened by war and sanctions but not chaotic and unstable suits China's long-term interests," said Bobo Lo, a former deputy head of the Australian

mission in Moscow who now works at the Lowy Institute. “Russia’s isolation will further push it into a position of a junior partner in the relationship, while increasing its economic and strategic dependency on China.”

Commanding position

Today’s power reversal would have looked highly peculiar to those singing L’Internationale in Moscow in the post-war era.

After all, the USSR and the People’s Republic were on difficult terms for decades, despite their supposed ideological proximity.

“In the 1950s, it absolutely was the case that the fact that China was the junior partner was very grating, because there was a view in Beijing that Moscow too often as a status quo power cared too much about its relations with the West at the expense of its relations with China,” said Joseph Torigian, author of Prestige, Manipulation, and Coercion, a new book about Stalin and Mao. “When it was Stalin and Mao, Stalin was a teacher, he was the titan of the communist movement. When Stalin died, Mao looked down on Khrushchev, as someone who didn’t understand ideology. When Deng Xiaoping met Gorbachev, Deng by all accounts thought Gorbachev was an idiot.”

While Xi and Putin share a better personal rapport than their predecessors, they also have very different considerations for the future of their countries’ role in the world.

Xi’s full focus is on securing the presidency for a third time, armed with an appeal to make China — a market deeply embedded with the West — more prosperous, eventually overtaking the U.S. to become the world’s No 1 economy. Sanctions would wreck that playbook.

Putin, meanwhile, is in a tougher bind. He would be happy to take whatever he can from China given his country’s current distress — even if that means Russia is seen as a junior partner to China.

“The problem is that he sees the conflict in Ukraine as really central to his struggle to keep his regime,” Gabuev said. “There is so much emotional tunnel vision on the importance of the war in Ukraine and sticking it back to the Americans, particularly since the American military’s help, provision of weapons, sharing of sensitive intelligence data … helps to kill a lot of Russian soldiers.”

“Being in China’s pocket is kind of less feared, because the focus is really on fighting the U.S.,” he said. “If China provides the necessary resources — and at the same time doesn’t seem to interfere in Russia’s domestic affairs — that’s the price that he’s accepting to pay in order to continue his fight with the U.S.”

Victor Jack and America Hernandez contributed to the report.

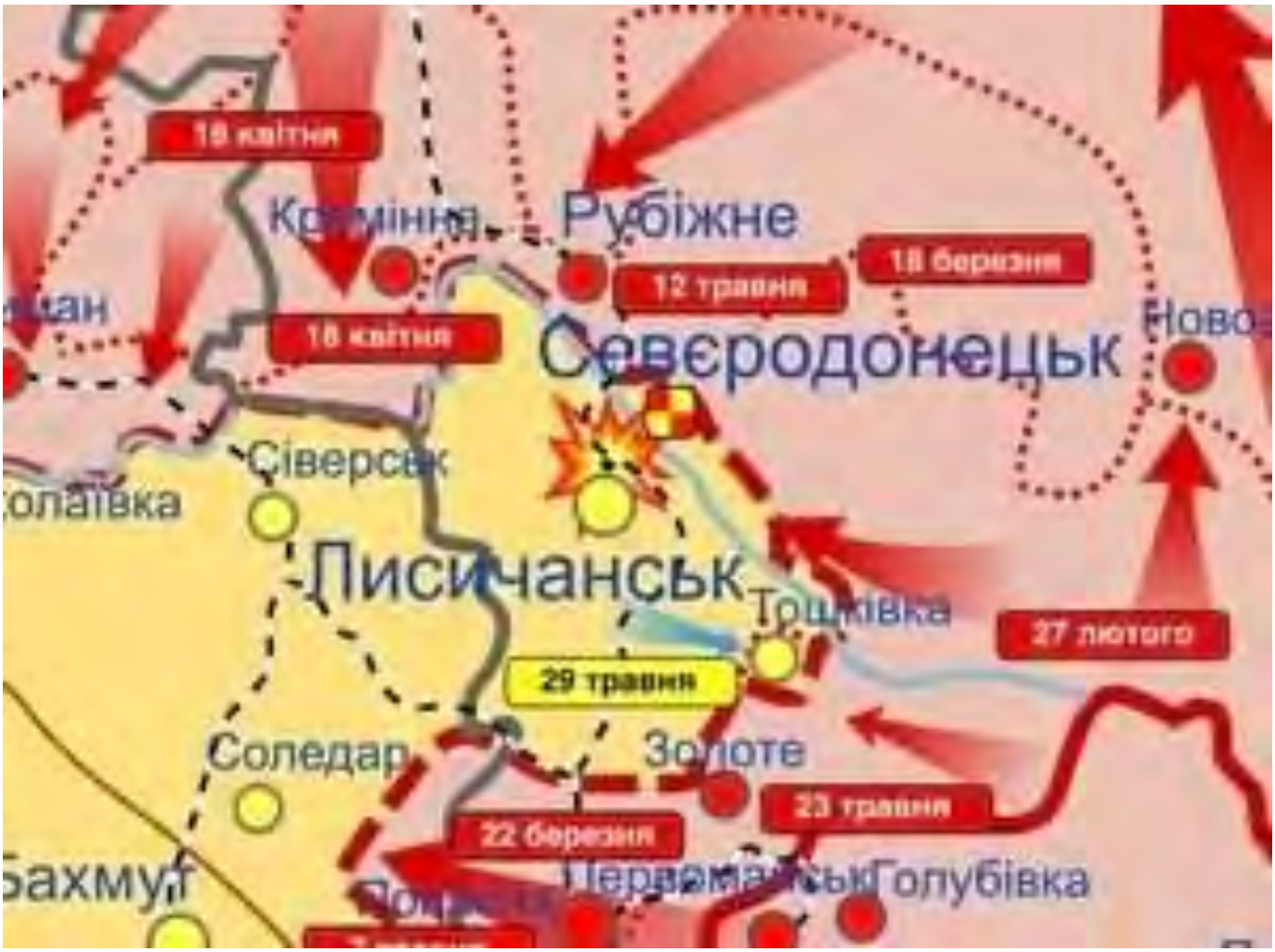
***

№ 151. 2022-06-06

Кочетков

ДЕБАЛЬЦЕВО НЕ ДОЛЖНО ПОВТОРИТЬСЯ В СЕВЕРОДОНЕЦКЕ

Ситуация в Северодонецке продолжает озадачивать и напрягать.

Уже писал, что этот город не является стратегическим центром, и в этом смысле было бы целесообразно сосредоточить силы на обороне примыкающего к нему ***Лисичанска***.

Но, **судя по всему, наши войска получили политическую команду не сдавать Северодонецк любой ценой**. Об этом же говорит и появление на этом участке фронте гиперактивной генералисимусски из Верховной Рады.

Цель — разрушить персональные планы Путина на второй этап его не-войны, то есть, не дать захватить Луганскую область полностью.

Со схожей мотивацией в свое время действовал президент ***Порошенко***, давая команду ВСУ удерживать ***Дебальцево*** во что бы то ни стало. А потом пришлось выводить войска в авральном порядке, бросая технику, чтобы избежать котла. И рашисты долго праздновали победу.

С другой стороны, если Северодонецк удастся удержать, то это станет серьезным психологическим ударом по войскам агрессора. И символом долгожданного перелома в войне.

Кстати, а все в курсе, **что означает этот самый «перелом»**?

На сегодня рашисты примерно на 90% ведут наступательные действия. Наши обороняются, и в 10% случаях проводят тактические контратаки. Перелом наступит тогда, когда количество наступательных действий у нас сравняется с оборонительными и далее наступление станет нашим главным маневром.

***

№ 152. 2022-06-06

https://meduza.io/feature/2022/06/05/terror-mirnogo-naseleniya-v-ukraine-stal-nastoyaschim-shokom-pochemu-rossiyskaya-armiya-sovershaet-vse-eti-zverstva

Террор мирного населения в Украине стал настоящим шоком. Почему российская армия совершает все эти зверства?

Эти люди были жестокими всегда или такими их сделала война? Даем сложный ответ на сложный вопрос

5 июня 2022 Источник: Meduza

В конце марта российская армия ушла из Киевской области — и оставила после себя свидетельства страшных зверств: массовых убийств и пыток мирных жителей. Как возможно то, что мир увидел на фотографиях из Бучи, Ирпеня, Богдановки и Бородянки? Откуда в российских солдатах такая жестокость — ее вызвала война или она стала логичным продолжением той легитимизации насилия, которая на протяжении многих поколений

Defence Intelligence
BELARUS
POLAND
SLOVAKIA
HUNGARY
MOLDOVA
TRANSNISTRIA
UKRAINE
RUSSIA
Chernihiv
Krolevets
Konotop
Sumy
Romny
Lutsk
Rivne
KYIV
Zhytomyr
Lviv
Ternopil
Khmelnytskyi
Vinnytsia
Cherkasy
Poltava
Kharkiv
Izium
Kramatorsk
Luhansk
Dnipro
Kropyvnytski
Zaporizhzhia
Donetsk
Volnovakha
Mariupol
Berdiansk
Melitopol
Nova Kakhovka
Kherson
Odesa
Mykolaiv
Ivano-Frankivsk
Uzhhorod
Chernivtsi
Dniester River
Dnieper River
Western
Eastern
Central
Southern
DONBAS
Sea of Azov
Syvash Lake
Kerch Strait
Snake Island
Sevastopol
CRIMEAN PENINSULA
(Ukrainian Territory annexed by force by Russia in 2014)
BLACK SEA
Strike Location Since Start of Invasion
Nuclear Power Plant
Likely Axis of Advance
Likely Ukrainian Advance
Disputed Boundary
Grouping of Forces
Russian Controlled Area
Contested Area
0 50 100 200 Miles
0 75 150 300 Kilometres
Warning: Ground Troops and strike indicators are for illustrative purposes only and are not exhaustive.
DI products are not to be taken as necessarily representing the view of the UK government on boundaries, political status or place names.
UPDATE ON UKRAINE
29 May 2022
RUSSIAN ATTACKS AND TROOP LOCATIONS

существует в России? Ответы на эти непростые вопросы в своем письме для рассылки Kit дает историк холокоста Ксения ***Кример***, которая много лет изучает влияние войн и тоталитарных режимов на самосознание человека. «Медуза» считает, что этот текст важно прочесть не только подписчикам Kit, но и всем нашим читателям. Мы публикуем его целиком.

—

Здравствуйте, меня зовут Ксения ***Кример***, я историк холокоста и переводчик с английского языка. А еще я много лет исследую, как войны и тоталитарные режимы влияют на человека: его самосознание и поведение.

С начала вторжения России в Украину прошло целых 100 дней. Как бы ни было жутко это осознавать, многие уже успели привыкнуть к войне — она стала фоном нашей жизни. Мы привыкли к тому, что ленты новостей заполнены сообщениями о боевых действиях. К тому, как изменилась жизнь, к санкциям и неопределенности.

Но невозможно привыкнуть к свидетельствам зверств российской армии: к массовым убийствам, изнасилованиям и пыткам мирных жителей. О масштабах этих зверств можно судить по тому, что происходило в Буче, Ирпене, Богдановке и Бородянке. Это, конечно, далеко не все — полную картину мы увидим лишь тогда, когда закончится война.

Террор мирного населения в Украине стал настоящим шоком. Как вообще такое возможно? Ведь люди, которые сейчас убивают и насилуют, все это время находились среди нас. Они какие-то совсем другие, не такие, как мы? И если да, то неужели они были такими всегда? Или жестокими их сделала война?

В тексте, который вы сейчас прочитаете, я попробую объяснить, почему российские военные совершают все эти зверства. Объяснение есть, хотя его нельзя назвать ни коротким, ни простым. Тот уровень насилия, который мы наблюдаем 100 долгих дней, — не аномалия и не порождение этой конкретной войны. Это насилие закономерно.

В апреле 1967 года ученики 10-го класса американской средней школы Эллвуда Кабберле в Пало-Альто приступили к изучению Второй мировой войны. Учитель Рон Джонс предложил подросткам провести эксперимент, который позже станет известен под названием «Третья волна».

План учителя состоял в том, чтобы прожить неделю в условиях жесткой диктатуры, похожей на диктатуру нацистской Германии, — и попытаться понять, что в то время двигало людьми.

Джонс прочитал ученикам лекцию о дисциплине — «одной из характерных сторон жизни нацистской Германии». Чтобы почувствовать «силу дисциплины» на себе, подросткам нужно было выполнять упражнения (например, за 15 секунд переходить в положение «смирно»). Кроме того, ученики должны были начинать любой свой ответ с фразы «Мистер Джонс», говорить быстро и четко. Беспрекословное выполнение требований поощрялось, медлительность и вялость подвергались осуждению.

Джонс ввел специальное приветствие, понятное только «подопытному» классу: при встрече все ученики должны были прижать согнутую правую руку к правому плечу. Так эксперимент быстро стал для его участников чем-то вроде тайного ордена, и к концу третьего дня в него вошли уже больше 200 детей.

Затем учитель попросил трех подростков самим следить за дисциплиной, докладывая ему о нарушениях, — в тот же день почти 20 учеников по своей инициативе пришли к Джонсу с доносами. А на четвертый день он заявил, что «Третья волна» — не просто эксперимент; якобы в других регионах страны уже созданы сотни отделений движения, которое «сможет изменить судьбу народа». На этом же собрании Джонс назначил нескольких конвоиров: они вывели из зала, в котором собралось почти 80 детей, всех, кто сомневался в значимости «Третьей волны».

В итоге грань между игрой и реальной диктатурой в отдельно взятой школе попросту стерлась. Джонс отмечал, что начал «инстинктивно действовать как диктатор». На пятый день он прекратил эксперимент, объяснив детям, как легко они поддаются на манипуляции. И показал, что их поведение не слишком отличалось от поведения рядовых граждан нацистской Германии.

Впоследствии эксперимент много критиковали: он не был проведен по научным стандартам, а значит, не имеет исследовательской и исторической ценности. К тому же Джонсу предъявляли претензии с точки зрения педагогики и этики: разве можно ставить такие эксперименты на детях, да и вообще на людях?

И все же **«Третья волна» может помочь приблизиться к пониманию сути диктатур, поэтому эксперимент стал почти культовым.** Позже о нем написали несколько книг (в том числе сам Джонс) и сняли несколько фильмов.

Есть и другие эксперименты, авторы которых пытались объяснить поведение «обыкновенных немцев» — а еще узнать, как далеко способен зайти человек, если некий авторитет требует от него сделать что-то выходящее за рамки морали. Здесь стоит вспомнить эксперимент о подчинении Стенли Милгрэма, где участники били людей током просто потому, что им сказали это делать. Или знаменитый Стэнфордский тюремный эксперимент, в котором люди, назначенные на роль «тюремщиков», изводили тех, кто играл роль «заключенных».

Данные, полученные в результате этих опытов, доказывают расхожий тезис о «банальности зла». Согласно ему, **в условиях диктатуры люди готовы бездумно следовать инструкциям и совершать зверства**, потому что **их представления об этике подавляются чужой волей, растворяются в коллективном действии**.

Из этого следует, что

- **коллективный террор — следствие человеческого стремления к конформизму и подчинению**. То есть желание быть хорошим и «нормальным» в рамках заданных правил куда сильнее, чем желание быть милосердным и человечным.

Это страшный, но вместе с тем и немного успокаивающий вывод.

Он легко наводит на мысль о том, что сам по себе человек, совершающий зверства, как будто не несет ответственности за свои действия.

Можно ли примерить этот вывод на происходящее сейчас в Украине — и на том успокоиться? Вряд ли. Мы не знаем, существовали ли военные приказы, подтолкнувшие российских солдат мародерствовать, пытать и насиловать. Скорее, речь все же идет о негласном поощрении такого поведения, о безнаказанности — но не о приказе. Поэтому теории социальных психологов и философов, кажется, неспособны объяснить нам зверства, о которых мы узнали за прошедшие 100 дней.

Чем же тогда можно все это объяснить?

2. Мы буквально учимся насилию — и вот как это происходит

Насилием пронизаны все сферы «мирной» российской жизни.

- С ним сталкиваются женщины в родильных отделениях и семьях, дети в детских домах, спортивных секциях и школах. От него

страдают пациенты ПНИ и домов престарелых. Оно неминуемо встречает человека, оказавшегося в полицейском участке или колонии.

Как правило, **это насилие остается безнаказанным** — а домашнее насилие и вовсе декриминализировали несколько лет назад.

Более того,

- система нередко карает даже за попытки самозащиты: по статистике, **четыре из пяти женщин (79%)**, осужденных в 2016–2018 годах за умышленное убийство, защищались таким образом от домашнего насилия со стороны своих партнеров.

Люди, окруженные насилием, неминуемо начинают воспринимать его как социальную норму.

Это описывает, в частности,

- теория социального научения — ее выдвинул канадско-американский психолог Альберт ***Бандура***. Он провел еще один известный эксперимент — с куклой Бобо.

В ходе эксперимента двум группам детей давали поиграть с куклой по имени Бобо — но лишь после того, как они узнают, что с этой куклой делают взрослые. Дети из первой группы наблюдали, как взрослые играют с куклой, — и повторяли за ними. Другие видели, что взрослые куклу бьют, — и терзали игрушку сами.

Иными словами,

человек перенимает методы насилия, буквально учится использовать его.

Как именно происходит это «обучение», хорошо демонстрирует

модель американского криминолога Лонни ***Этенса***, автора теории ***«социализации в насилие»*** (violent socialization, или violenization).

Состоит эта социализация из четырех этапов — каждый из них **подготавливает к совершению насилия любого, даже психически здорового человека**.

1) «Брутализация», или ожесточение.

На этом этапе человек усваивает, что насилие — способ коммуникации и решения проблем.

Для этого нужно пройти через три стадии.

А → ***Насильственное подавление*** случается тогда, когда человек — чаще всего ребенок — переживает опыт насилия со стороны значимого взрослого или коллектива ровесников (например, в ситуации школьной травли).

Б → ***Личный ужас*** переживает тот, кто становится свидетелем насилия по отношению к кому-то очень близкому. Например, когда ребенок видит, что отец бьет мать. Такой опыт еще более травматичен, чем опыт насильственного подавления, потому что к страху и унижению здесь примешивается стыд от невозможности вмешаться.

В → ***Обучение жестокости*** происходит через фразы «Просто дай сдачи!», «Решай свои проблемы самостоятельно, не будь тряпкой». Ребенок верит, что дающий подобные советы авторитетный взрослый и сам способен на жестокость.

2) «Агрессивная воинственность»

Человек начинает спрашивать себя: «Что сделать, чтобы со мной и моими близкими никто больше не смог сделать ничего плохого?» Он возвращается к урокам, полученным на предыдущем этапе: **нужно самому вести себя максимально агрессивно.** И начинает вести себя именно так.

3) «Жестокое поведение»

Круг потенциальных жертв агрессии расширяется. От угроз человек переходит к кулакам, от кулаков — к ножу или даже чему-то посерьезнее.

4) «Вирулентность»

Насилие становится для человека полноценным языком общения с миром. Оно используется рефлекторно, внешний раздражитель для него не нужен.

Насилие больше не средство защиты, а способ превентивного устрашения.

- Так, терроризируя других, он компенсирует собственное унижение и бессилие, которое пережил в прошлом.

Модель Этенса довольно универсальна. Ее можно применять как при анализе поведения людей в обычной мирной жизни, так и разбирая военные преступления в период боевых действий.

3. Насилие в российской армии — до сих пор системная проблема. Ее не решают, а скрывают

Легко провести параллели между этапами «социализации в насилие» и стадиями военной подготовки. Задача такой подготовки — зафиксировать будущих солдат на втором этапе («Жестокое поведение»), когда механизмы саморегуляции и самосохранения еще работают.

Бойцы не должны превратиться в агрессоров, готовых на неоправданную слепую жестокость. Чтобы этого не случилось, в армиях стран НАТО, например, предусмотрены «предохранители».

> В первую очередь таким «предохранителем» выступает военное право — оно определяет правила ведения боевых действий, очерчивая границы допустимого насилия.

Впрочем, **наличие правил само по себе не гарантирует их исполнения**. Поэтому **в западных армиях дисциплину внедряют на уровне групповой нормы**. **Курсы по военной этике — один из обязательных этапов военной подготовки в армиях не только стран НАТО, но и, скажем, Израиля.**

Также **очень важна роль офицеров и высшего командного состава: они должны ограничивать жестокость как в ситуации боя, так и в казарме**.

А жестокость в казарме — **это не только дедовщина, но и муштра**, поэтому в американской армии используются «некарательные методы» работы с военными.

> - Речь о поэтапной системе психологического и профессионального консультирования, выговоров и наставлений для тех военнослужащих, которые нарушают дисциплину. То есть **прежде чем наказать человека, с ним пробуют договориться**.

Что же в российской армии?

Официальная позиция властей заключается в том, что вооруженные силы страны удалось очистить от дедовщины, насилия и неуставных отношений.

> В **2017** году президент Владимир **Путин** заявил:
>
> *«Были времена совсем недавно, которые не делали чести армии, например дедовщина и так далее. Ничего в этом хорошего нет. Сейчас в значительной степени это изжито».*

С ним согласен министр обороны Сергей Шойгу, который утверждает, что ***«сейчас в армии просто нет почвы для дедовщины»****.*

В Минобороны полагают, что искоренили дедовщину одной лишь реформой 2008 года, сократившей срок службы с двух лет до одного года.

Правозащитники при этом признают, что количество случаев дедовщины в армии действительно сократилось — но проблему не решили полностью, как утверждают власти.

Вообще, оценить реальный уровень дедовщины очень сложно. Российские вооруженные силы — структура, закрытая для общественного контроля.

> Армейское руководство ограничивает доступ даже к несекретной информации и последовательно скрывает случаи травм, убийств или самоубийств среди военнослужащих в мирное время.
>
> А потери личного состава Минобороны «в период проведения специальных операций» объявлены государственной тайной президентским указом 2015 года.

При этом информация о насилии в армии все еще регулярно попадает в СМИ. И благодаря этому очевидно, что дедовщина и другие проявления системной жестокости по-прежнему в порядке вещей. Что, в общем, неудивительно. Одним сокращением срока службы невозможно решить столь сложную и комплексную проблему, необходимо менять систему.

А система такова, что

> - **командование российской армией, как и управленческий режим страны в целом, строится на авторитарном единоначалии**.

Полномочия принятия решения не распределены, а сконцентрированы на самом верху.

> - У сержантов и лейтенантов таких полномочий нет, вся их задача заключается в том, чтобы обеспечивать выполнение приказов. Именно **беспрекословное подчинение, а не дисциплина — главный организующий принцип в российской армии**.

Дисциплина — то есть преданность правилам — не предполагает следования за старшим по званию или более сильным несмотря ни на что.

Для нее нужны осознанность и прозрачные нормы для всех невзирая на ранги.

Поэтому в армиях Израиля, Германии или США командование настаивает на подотчетности армии обществу, а военнослужащим дается право саботировать неправомерный приказ.

В то же время ***подчинение — то есть слепое повиновение авторитетам — не может существовать в условиях ясных и прозрачных правил.***

Для него необходима крайняя степень послушания, и его добиваются, ломая и обезличивая людей.

Поэтому солдат российской армии обязан выполнять любой, даже преступный приказ под угрозой трибунала.

«Право командира (начальника) отдавать приказ и обязанность подчиненного беспрекословно повиноваться являются основными принципами единоначалия.

В случае открытого неповиновения или сопротивления подчиненного командир (начальник) обязан для восстановления порядка и воинской дисциплины принять все установленные законами Российской Федерации и общевоинскими уставами меры принуждения».

Дисциплинарный устав Вооруженных сил России

Одним словом,

- российская армия просто не ставит перед собой задачу воспитать людей, которые знают свои права и ценят права других.

Вместо курсов по военной этике упор делают на патриотическое воспитание будущих солдат и офицеров — через верность родине и присяге, «беспрекословное повиновение» и недавно возвращенный институт политруков.

Одновременно с этим

- Вооруженные силы России неизменно стремятся к победе любой ценой.

Именно поэтому абсолютное большинство военных преступлений в России не расследуется.

О каких военных преступлениях может идти речь, если нет такой цены, которую страна не готова была бы заплатить за победу? Такой цены нет, поэтому нет наказаний — а значит, и преступлений тоже нет.

Сегодня в Украине воюет множество тех, кто уже привык к полной безнаказанности:

это и бойцы Росгвардии, и кадыровцы, и вагнеровцы. Их лица всегда скрыты под «запотевшим шлемом»: власти никогда не выдают их правосудию, всячески защищают и даже откровенно поощряют на самом высоком уровне.

В апреле Владимир ***Путин*** присвоил 64-й отдельной мотострелковой бригаде, подозреваемой в совершении военных преступлений в Буче, почетное звание «гвардейской».

- В президентском приказе об этом сказано, что «личный состав бригады проявил массовый героизм, отвагу, стойкость и мужество в боевых действиях по защите Отечества и государственных интересов в условиях вооруженных конфликтов».

Дело не в одной только армии. Мы слышим язык насилия каждый день (и говорим на нем)

Лев ***Троцкий*** писал:

«Войско представляет собой материальное, резко законченное и неоспоримое отражение государственности. ***Будучи точной копией общества, армия „болеет“ теми же язвами,*** *причем обычно с более высокой температурой».*

Так какие же «язвы» российского общества сделали возможными военные преступления в Украине? И главное, откуда эти «язвы» взялись?

Один из главных инкубаторов российского насилия — это, безусловно, ФСИН, прямая наследница ГУЛАГа.

Россия по-прежнему лидирует в Европе по общему количеству заключенных — даже несмотря на постепенное сокращение тюремного населения.

По состоянию на 2022 год в России сидят **466 тысяч человек**, 63% осуждены повторно. В российских тюрьмах высокая смертность — **47 смертей на 10 тысяч человек** (в Европе этот показатель в среднем составляет 27 случаев), что говорит о плохих условиях содержания, высоком проценте самоубийств, недоступности медицинской помощи, а также пытках.

Когда вспоминают о временах сталинского террора, часто говорят:

«В СССР полстраны сидело, а полстраны охраняло». Статистически это, конечно, не соответствует действительности. Зато очень точно отражает распространенность в стране тюремного опыта.

Этот опыт остается очень распространенным и в наши дни.

В 2008 году первый зампред Верховного суда в отставке Владимир Радченко подсчитал, что в период с 1992-го по 2007-й в России осудили больше 15 миллионов человек

— это почти каждый десятый россиянин, или около четверти взрослого мужского населения. А уголовное прошлое имеют 18,2% граждан страны — каждый шестой, включая младенцев.

Тюремная культура плотно вплетена в российскую жизнь.

- Здесь и «***блатная лексика***», давно вошедшая в нашу речь, и популярность ***шансона***, причем далеко за пределами криминальной среды. В столь тесном переплетении блатного и «нормативного» нет ничего удивительного, ведь жизнь в российской тюрьме и «на воле» тоже тесно переплетены.

Это взаимопроникновение отражается в легализации преступности, которая вовсе не была побеждена в период «путинской стабильности», как любят утверждать авторы мифа о лихих девяностых.

На излете ельцинского периода представители ОПГ, связанные с бизнесом, спецслужбами и органами правопорядка, шли в политику, избирались в мэры и депутаты.

В путинский период государство и само превратилось в ОПГ: **насилие убрали с улиц, зато теперь им активно пользуются полицейские**.

Легализовавшись в органах власти, бывшие бандиты принесли с собой в публичную сферу свою жизненную философию:

- цинизм, культ силы, алчность, убежденность в продажности всех вокруг, готовность к насилию.

А еще — тюремный «клоачный» язык. На нем говорят президент, премьер-министр, депутаты Госдумы, члены Совфеда, главы городов и регионов.

Путин никогда не стеснялся использовать фразы вроде «мочить в сортире», «утереть кровавые сопли», «нравится не нравится — терпи, моя красавица».

Его речь, как и риторика российской дипломатии, мало отличима от языка подворотни.

И это не просто слова — такой язык продвигает культ силы, отрицает демократические принципы уважения к правам других людей.

Он нормализует насилие — сексуализированное, физическое, психологическое — как единственный способ донести свою позицию и правоту.

*Историк и антрополог Татьяна **Щепанская**, исследовавшая коммуникативную функцию физического насилия, приводит несколько примеров того, как одно и то же слово в русском языке может одновременно обозначать и форму общения, и форму физического воздействия.*

Например, «стучать» — донести, «стрелять» — выпрашивать, «въехать» — понять.

Она же цитирует и некоторые пословицы: «Палка нема, а даст ума», «За дело побить — уму-разуму учить», «Это не бьют, а ума дают», «Бьют не ради мученья, а ради ученья».

Во всех этих фразах насилие выступает средством обучения, способом объяснить что-то.

*Показательно, что в своей речи за два дня до вторжения в Украину **Путин** буквально заявил о намерении «объяснить» Украине «правильную» версию истории: «**Мы готовы показать вам**, что значит для Украины настоящая декоммунизация».*

«Обучающее» насилие в России вообще часто становится обязательной частью инициации, способом передачи ценностей и норм.

- Поэтому неудивительно, что армейская дедовщина так похожа на наказания в российских тюрьмах.

А **совместное участие в групповом насилии укрепляет армейское сообщество так же, как оно укрепляет криминальное**.

Внешне уголовная культура имеет коллективистский характер.

Но по сути своей она очень индивидуалистская, потому что **отвергает представления о врожденном равенстве и горизонтальной солидарности**. Она не учит эмпатии и доверию («Не верь, не бойся, не проси»), а на низовом уровне пронизана ощущением зависимости и бессилия.

Часто уголовная культура противопоставляет себя культуре «нормативной» как более настоящая, душевная.

Якобы она основана на подлинной справедливости, а не на бездушном законе и искусственных правилах.

Легко заметить сходство с консервативным антизападным дискурсом, в котором российский «особый путь» и истинные «традиционные» ценности противопоставляются якобы лицемерному и бездушному западному обществу.

И что еще очень свойственно криминальной культуре, так это неразличение границ между частным и публичным, своим и чужим.

*«Россиянин существует как бы в ничейном, ничьем мире, и его хочется захватить, — писал в 2014-м социолог Борис **Дубин**, подводя итоги аннексии Крыма. — Или приходится мучиться оттого, что не сумел, не набрался смелости это сделать. Либо захват — либо раздражение, тоска, мучение оттого, что хочется захватить, а невозможно».*

Отсутствие интереса к другому как иному, отрицание равенства и границ собственности и личности, понимание любых различий иерархически (слабее/сильнее, беднее/богаче, ниже статусом / выше статусом) — все это в условиях длительной несвободы и социальной разобщенности порождает агрессию и зависть на уровне всего общества.

Что в итоге и выплеснулось убийствами, пытками, изнасилованиями и массовым мародерством в Украине.

4. Общество к насилию равнодушно. И это равнодушие — сформировавшаяся привычка

Итак, **армия России сейчас экспортирует в Украину то насилие, которым пропитана вся жизнь страны**. Сами **россияне сопротивляться насилию**

давно неспособны — и одна из причин этого кроется в тотальном развале этической системы.

Для того чтобы человек вел себя этично и цивилизованно, нормы такого поведения должны быть

- не просто закреплены на государственно-правовом уровне или в религии.

- Они должны поддерживаться самим общественным устройством, **стать неформальным консенсусом**.

Но в российском обществе последних десятилетий нет никого и ничего, что имело бы достаточный авторитет, независимость от государственных институтов и могло бы задавать моральные координаты.

На протяжении всех лет путинского правления власть последовательно уничтожала горизонтальные социальные связи, зачатки гражданской самоорганизации и общественные институты, подминая их под себя.

Этот процесс подкрепляется уничтожением репутации деятелей культуры и науки — режим активно нанимает их для обслуживания собственных интересов.

Актеры и режиссеры в качестве «доверенных лиц» президента, коррумпированная академическая среда с ее засильем покупных диссертаций и «академиков петриков» — все это подрывает само понятие морального, культурного или научного авторитета.

При этом любой политический протест последовательно дискредитируется как продажный.

В условиях деградации институтов, авторитетов и ценностей общество утрачивает нравственные ориентиры и способность к сложной рефлексии.

Оно начинает воспринимать цинизм, меркантильность и эгоизм как стандарт.

Догмат «Своя рубашка ближе к телу» вместо солидарности и социальной эмпатии делает общество чрезвычайно аморфным и равнодушным.

Такое общество парадоксальным образом соединяет в себе

- чувства нарциссизма и униженности, равнодушие к другому и желание добиться от этого другого справедливости и уважения к себе.

- Само оно при этом не желает бороться за справедливость, не готово проявить ни к кому уважение.

И если свести самоощущение такого общества к простой фразе, то получится что-то вроде:

«Доверять никому нельзя, а мир несправедлив. Поэтому я могу вести себя как угодно, **я имею право на все**».

Когда закончится война, назад в это общество вернутся тысячи российских военных — в том числе те, которые совершали в Украине военные преступления. Расследовать эти преступления в России никто не будет, по крайней мере при нынешней власти.

Как никто не занимался и их предотвращением — хотя это помогло бы снизить уровень жестокости, которую военные приносят в свои семьи после окончания войны.

Исследования, проведенные в западных обществах (например, в США и Великобритании), убедительно доказывают, что в семьях ветеранов боевых действий фиксируется куда более высокий уровень насилия в отношении партнеров и детей, чем в среднем по стране. А еще — значительно более высокий уровень суицидов, депрессий, алкоголизма и ПТСР.

Со всеми этими проблемами советское и постсоветское общество уже сталкивалось — после Второй мировой войны, войны в Афганистане и войн в Чечне.

Очевидно после окончания войны в Украине российское общество ждет новый всплеск жестокости.

А ведь это общество и так пронизано насилием сверху донизу.

***

№ 153. 2022-06-06

Чекалкин Дмитро

Шрайknews:

Интересное мнение:

bsblog.info:

Текущий уровень потерь в живой силе для России не является критическим. Способность либо неспособность российской армии вести боевые действия против Украины будет определяться не масштабами потерь личного состава. Они как раз могут быть компенсированы достаточно быстро и за относительно приемлемые для Кремля деньги. Пускай даже и за счёт ухудшения качества рекрутов.

> *За USD 200 за день боевых действий, которые обещают якобы лицам заключившим соответствующие контракты, 150.000 группировка на линии фронта будет стоить всего лишь USD 30 млн в день.*

Гораздо более чувствительным для российской стороны является утрата техники.

> *Которая не может быть полностью компенсирована военным производством в приемлемые сроки. Российский ВПК сохранил компетенции в производстве вооружения, унаследованные от Советского Союза. Но при этом значительно потерял в объёмах производства. Наращивание которых даже при благоприятной обстановке — задача не одного года.*

Поэтому в Кремле скорее задумаются о выходе из войны из-за условного дефицита танков, а не солдат. Однако эта перспектива станет актуальна не ранее октября-ноября месяца.

Масштаб и интенсивность поставок Украине вооружения не совпадает с ситуацией на фронте.

А это значит, что

> - способность Сил обороны Украины накопить материальный ресурс для создания мощного ударного «кулака» под вопросом.

Бесконечные сообщения о том, что ВСУ вот-вот перейдут в наступление и опрокинут силы вторжения, являются абсолютно вредными и дезориентируют население и сторонников Украины.

Крайне маловероятно, что мы увидим впечатляющие прорывы и победные марши украинских войск.

Очевидно, что командование ВСУ выбрало стратегию сбережения собственных сил и размена территории (когда это необходимо) на максимальный урон врагу.

Идет и будет продолжаться постоянное и монотонное перемалывание российского военного потенциала. С периодическими контратаками на отдельных тактических, максимум оперативных направлениях.

Надо четко отличать «военное поражение» и «военный разгром» — это не синонимы.

- Страны периодически терпят военные поражения и это не ведет к их краху.

Но бывает и третья ситуация, «политическое поражение» без «военного поражения», когда

- одна из сторон способна воевать, но принимает решение о выходе из войны.

Для этого должно быть совпадение трех факторов:

1) **— первоначальные цели войны недостижимы;**
2) **— любые реалистичные результаты продолжения войны не соответствуют издержкам;**
3) **— противная сторона не ставит целью твой разгром и уничтожение, или неспособна на это из-за разницы потенциалов и/или географической удаленности.**

В этой связи поражение Москвы в Украине:

1) — **представляется неизбежным** в силу поддержки, пускай и недостаточно оптимальной, Западом Украины;
2) — **будет иметь результатом истощение российского военного потенциала** без возможности его быстрого восстановления;
3) — **наступит медленно**, а не в результате обрушения российского фронта или государства;
4) — **будет иметь характер политического поражения**, а не военного.

Любая историческая аналогия «хромает» на обе ноги.

Но в ситуации российско-украинской войны Москва находится в роли кайзеровской Германии, а не гитлеровской.

И Кремль скорее ждет вариант ноября 1918 года, когда германские войска стояли на западе под Парижем, а на востоке под Петроградом."

***

№ 154. 2022-06-06

Семків

Том Купер. Війна в Україні 04-05 червня 2022

У сьогоднішньому звіті Купер схиляється до того, що росіяни видихлись та/або не в змозі продовжувати ефективний наступ з різних причин.

Українські війська, навпаки, продовжують дивувати західних колег своєю стійкістю і витривалістю. Продовжуємо слідкувати за розвитком подій, віримо у перемогу та підтримуємо наших воїнів - морально та матеріально.

Оригінал допису тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-4-5-june-2022-6d293d6ddeb2

За спільний переклад дякуємо Микола Ковальчук і Anton Shygimaga, за редакцію вдячні Тетяна Саніна

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела".

https://t.me/analityka_ukr

Всім доброго ранку!

[оригінальний допис опубліковано **6 червня** близько 11:00 за Києвом – перекл.]

За останні два дні було вдосталь новин «меншого масштабу», але майже всі вони свідчать, що **російський наступ на територію України уповільнюється**.

Насправді, у сухому залишку, видається, що **росіяни вже минули точку кульмінації та більше не здатні на значні проривні дії**.

Навіть попри наявну досі перевагу в артилерії, вони змарнували більшу частину своїх кваліфікованих регулярних військ та кращого обладнання у перші три місяці війни. Тепер у них залишилися лише погано навчені резервісти, які здатні хіба «стабілізувати» лінію фронту.

Важливо зазначити,

якщо говорити про доктрину і, відповідно, технічні засоби, то росіяни та сепаратисти **не мають достатнього оснащення, аби «просто утримувати лінію фронту**, бо **радше оснащені для повітряно-десантних та механізованих наступальних дій**.

Тому – **а також через втрати**, яких рф зазнала, бо путін вимагав сталого просування вперед,

– **у них немає варіантів, окрім як продовжувати наступ**.

Попри те, що Захід не стомлюється чекати на український провал… еммм, українці не «сипляться».

1. ПОВІТРЯ

Вчора вранці росіяни завдали потужного удару по ***ДВРЗ*** (***Дарницькому вагоноремонтному заводу***) у Києві – він належить до інфраструктури Укрзалізниці.

Певно, вони намагалися знищити поставку ***«західного озброєння, що перебувала там на зберіганні»***.

- Українська сторона повідомляє, що атаку було здійснено за допомогою чотирьох крилатих ракет, випущених зі [древнього стратегічного бомбардувальника - перекл.] Ту-95 ПКС рф з акваторії Каспійського моря.

- «Вишестоящіє органи» [кремль – перекл.], своєю чергою, випустили відео, що свідчать про використання Х-59. Українська влада повідомила - одну ракету вдалося збити до її влучання у ціль, підтвердила, що ракетний удар завдав ушкоджень, однак категорично спростувала інформацію про наявність на об'єкті будь-якої зброї. Також, у повідомленні йшлося про 1 поранену особу.

Як водиться, ракетні удари по Києву здіймають на Заході багато галасу: там ЗМІ повняться звітами про погрози путіна «завдати удару у відповідь» по тих, хто постачає Україні ракети великої дальності. Це свідчить про те, що на Заході люди зовсім не вміють «читати між рядків»: адже ніхто не постачає Україні ракети великої дальності, а в путіна немає жодного іншого порядку денного, він може тільки блефувати, погрожувати та шантажувати.

А, ну так, і ще поки путін тріщав, що ПКС рф ніби-то «ламають хребти» і трощать все на своєму шляху, десь в районі ***Оріхова***, що на південь від Запоріжжя, [українці - перекл.] збили чи-то Су-30, чи-то Су-34, який летів

високо у небі https://twitter.com/Kochevenko/status/1533503221729312768 [тобто в межах дії радарів – перекл.]. Однак, були також повідомлення про те, що це був український Су-27 (або Міг-29), який збили свої https://youtu.be/aLvpobUCPwk

Ще вчора повідомлялли про збиті десь на Донбасі Ка-52 та Су-25 ПКС, однак мені поки не вдалося знайти підтверджень (про збиття Ка-52 за допомогою ПЗРК «Ігла» заявляли військові 25-ї окремої повітрянодесантної бригади).

На Полтавщині сьогодні вранці збили ще одну крилату ракету.

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

- тепер уже зрозуміло, що російська контратака на ***Веселе***, ***Тернову*** та ***Рубіжне*** закінчилася невдачею. Відповідно, повідомляють, що українці розширили свій плацдарм на схід від ***Сіверського Дінця***, від ***Верхньої*** [***Писарівки***] на півночі до ***Хотомлі*** на півдні.

[На фото: російські Т-72 та БМП, знищені кілька днів тому добровольчим батальйоном «Карпатська Січ» «на північ від Харкова»]

Ізюм…

- нові атаки росіян на ***Довгеньке*** були відбиті, проте їхній наступ таки досягнув ***Богородичного*** (а потім його там зупинили). З'явилися повідомлення – але жодне з них не підтверджене – що цей наступ змусив українців евакуювати ***Студенок*** й відступити ще далі, бо російська армія та частини сепаратистів почали просуватися на ***Святогірськ***, що далі на сході.

На південь від ***Лиману*** підрозділи рф та сепаратистів досягли селища ***Старий Караван***, проте воно й далі принаймні частково перебуває під контролем українців, через що росіяни не можуть форсувати ***Сіверський Донець*** і просуватися далі на ***Райгородок*** та ***Слов'янськ***.

Сєвєродонецьк…

- Не зовсім зрозуміло, що там відбувається. Прихильники однієї версії наполягають, що українці звільнили близько 80% міста — тобто контролюють усе аж до Автостанції та району МЖК [очевидно, мова про молодіжно-житловий кооператив «Мрія» поруч із автостанцією — перекл.], а російські медіа повідомили про ліквідацію ще одного генерала (генерал-майор роман кутузов, командувач 5 чи 35

загальновійськової армії?) [за інформацією «НВ», останнім часом він командував 1-м армійським корпусом «днр», а 5 ЗВА керував у 2017–2019 — перекл.], а також багатьох найманців-вагнерівців. Інші стверджують, що ця контратака не була (і не є) такою успішною. Відомо також про загибель іще принаймні чотирьох іноземних добровольців, зокрема громадянина Німеччини.

Воронове і ***Борівське***, що на схід від міста, схоже, зостаються під контролем українців, як і більша частина ***Устинівки*** та половина ***Тошківки***.

Виступ біля Попасної…

- Вчора росіяни і сепаратисти атакували ***Білогорівку***, ***Берестове*** та ***Миколаївку***. Попри численні заяви росіян, «досить велика частина» ***Комишувахи*** зостається в руках українців, як і більшість Золотого (принаймні західна частина й центр) та ***Катеринівка***.

3. ПІВДЕНЬ

«Контрнаступ» росармії на український плацдарм біля ***Давидового Броду*** захлинувся (схоже, росіяни відновили контроль над більшою частиною ***Давидового Броду*** на півночі та підійшли до ***Андріївки*** на півдні), а українці продовжили наступ на ***Костромку*** та ***Брускинське***.

***

№ 155. 2022-06-07

ДОКАЗИ ГЕНОЦИДУ В УКРАЇНІ І ВІДМІННОСТІ МІЖ РОСІЙСЬКИМ І УКРАЇНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ

ТИМОТІ СНАЙДЕР, інтерв'ю для французького порталу «Mediapart», опубліковано 4 червня 2022 року

Взято у Vladislav Olenchenko

Це російське вторгнення можна розглядати як наслідок скасування Росією власної історії, заміни пам'яті міфом про невинність.

Ця війна також нагадує нам про те, наскільки важливою була Україна для європейського порядку – чи його порушення – протягом останніх 100 років. Україна була центральною у проекті Сталіна та у проекті Гітлера. Вона є центральною та в ідеї імперії Путіна. Я не думаю, що ми матимемо мир і стабільність у Європі, поки Україна не буде повністю інтегрована до цієї Європи.

Колоніальний дискурс дуже корисний як для розуміння Росії, а й історії Європи. Путін фактично застосовує колоніальну мову, яку європейці використовували протягом 500 років. Але він винаходить нову форму російського колоніалізму. Звісно, існує традиція Російської імперії. Однак **ідея про те, що України не існує і що українці насправді є росіянами, є радикальною навіть за мірками російського націоналізму**.

Сталін на особистому досвіді добре знав, що Україна – це реальність. Він мав набагато більше досвіду роботи з Україною, ніж у Путіна. Він застосував проти неї репресії, коли в нього почалися проблеми з колективізацією, але ніколи не заявляв, що її не існує. Для нього Україна була загрозою, вона не була лояльною, її треба було покарати.

Повертаючись до 1930-х років, слід наголосити, що українська пам'ять про цей період сильно відрізняється від російської. Українці знають із сімейних історій, що організований голод убив мільйони людей, у той час як росіяни виховані в переконанні, що всі постраждали однаково, і коли українці говорять про Голодомор (3,3 мільйона загиблих), вони скаржаться незрозуміло на що, або ж вони просто націоналісти.

1. ОСНОВНІ ВІДМІННОСТІ МІЖ РОСІЄЮ ТА УКРАЇНОЮ

Чому російське та українське суспільства сьогодні настільки різні?

- *З одного боку, одностайний опір, бойовий дух, бажання бути пов'язаним із Європою;*
- *з іншого боку, пасивність, відсутність критичної дистанції по відношенню до влади, крихітна опозиція...*

(1) Насамперед, **Україна пройшла через усі основні етапи європейської історії, чого не можна сказати про Росію**. Якщо взяти французькі чи західноєвропейські історичні орієнтири, такі як середньовічна держава, Ренесанс, Реформація, бароко: всі ці речі були присутні в Україні, на відміну від Росії.

(2) З іншого боку, **політична історія України розпочалася у XVII столітті з ідеї повстання**. Козацьке повстання XVII століття справді було протонаціональним рухом; у ньому були присутні мовні, релігійні та економічні елементи. В Росії не було нічого подібного.

(3) Нарешті, **коли у XIX столітті в Російській імперії виник український національний рух, він був явно орієнтований на людей, а не на державу**. Український історик Михайло ***Грушевський*** писав цю історію з погляду сукупності нових ідей, соціальних фактів, мови та

культури, а не з погляду держави. У Росії, коли складали її історію, всі писали про імперію та могутність держави.

(4) Якщо перейти до сьогодення, то є ще один елемент, на який мало хто звертав увагу: це мовне питання. Звичайно, важливо, щоб українці мали свою мову. Але погано усвідомлюється той факт, що **українці мають дві мови**. І вони постійно перемикаються з одного на інше, що надає їм певної гнучкості розуму. Це одна з тих речей, що відрізняють їх від росіян.

Є українці, які розмовляють лише російською, інші наголошують на тому, щоб говорити тільки українською, але багато хто переходить від одного до іншого, залежно від своїх потреб. Українські солдати, наприклад, більшу частину часу говорять російською. Мова командування – українська, вони використовують українську, щоб завадити російській розвідці, але між собою вони дуже часто говорять російською.

Звісно, через війну загальна тенденція полягає у просуванні української, а не російської мови. Але я думаю, що коли конфлікт закінчиться, Україна буде більше схожа на Швейцарію, де люди використовують французьку чи німецьку мову, не маючи на увазі, що вони французи чи німці.

(5) Є ще одна річ, яка вирізняє ці дві країни. **Україна - дуже децентралізована країна як в інституційному, так і в ментальному плані.** Українці вважають, що політика – це місцева політика: якщо ви хочете, щоби щось було успішним, ви повинні робити це з людьми на місцях.

Це видно з того, як ведеться війна: є якесь дурне рішення, ухвалене однією людиною в Москві, і люди просто виконують накази. В Україні популярний президент дає загальні вказівки, які значною мірою виконуються офіцерами нижчої ланки по всій країні за допомогою місцевих громад. Це зовсім інше розуміння того, як вестиметься війна.

(6) Щодо Другої світової війни різниця дуже важлива. Щоправда, **українці постраждали значно більше, ніж росіяни**. Але ж росіяни намагаються монополізувати ці страждання, що викликає в українців роздратування.

(7) Звичайно, є ще одна розбіжність - щодо Радянського Союзу. **У російському дискурсі Сталін переважно представлений як ефективний лідер, тоді як в Україні його вважають тим, хто чинив злодіяння**.

(8) Проте історія XXI століття також має вирішальне значення для розуміння відмінностей між двома країнами. Незважаючи на труднощі, **українцям вдалося зберегти демократичні вибори, міняти своїх лідерів**... Це не стосується росіян, які ніколи не заміняли одного лідера іншим шляхом демократичних виборів: Путін був призначений командою Єльцина; з того часу справжніх виборів не було.

За 30 років це вплинуло на те, як українці бачать самих себе. Вони зберегли пам'ять про Майдан 2013-2014 рр., пам'ять про «помаранчеву революцію» 2004-2005 рр., пам'ять про країну, здатну самостійно вирішувати, з якими союзниками вона хоче бути. Це пам'ять, якої немає у росіян, тому що вони ніколи нічого подібного не робили.

2. ВІЙНА НА ЗНИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

І для Сталіна, і Гітлера чорнозем України був дуже важливим ресурсом. Як це було для Польщі у XVII столітті, для Афін у давнину... Так було протягом 2500 років! Це одна з причин, чому Україна так часто ставала ареною воєн.

Однак, я не думаю, що для Путіна це головна мотивація. У ході цієї війни російська армія спробує вичавити все можливе з цих ресурсів і завдати якомога більшої шкоди, але з економічного погляду розв'язання цієї війни було не на користь Путіна. **В основному це ідеологічна війна**, заснована на ідеї, що України не існує, і на вірі в те, що він як лідер Росії повинен виконати своє призначення.

Насправді це частина загального проекту щодо руйнування української держави та українського суспільства. Ось **ціль цієї війни: знищити українську націю**. Розвалити українську економіку, депортувати жінок та дітей, вбивати чоловіків, спалювати бібліотеки та архіви... – все це частина одного проекту: знищити українську націю.

І якщо говорити, наприклад, про блокування 22 млн.т зерна в портах Чорного моря, то в жодному разі це не причина, через яку Путін затіяв цю війну. Тепер, коли ми перебуваємо в центрі конфлікту, російський президент радий використовувати продовольство як зброю, бачити мільйони людей, що голодують по всьому світу, красти зерно, віддавати його Сирії або намагатися продати. Це зброя війни та ще один спосіб знищити українську націю.

3. ГЕНОЦИД

Я наполягаю, що **ми маємо справу із геноцидом саме в юридичному сенсі терміна**. У ***Конвенції про попередження злочину геноциду та покарання за нього,*** прийнятої ООН у 1948 р., **визначення геноциду ґрунтується на двох елементах: *намірі* та *діях***. Зазвичай найважче довести саме ***намір***.

У разі із РФ це дуже просто. На відміну від більшості минулих геноцидів, Росія не перестає говорити про свої наміри зробити геноцид. Вона робить це постійно, наче це якийсь виклик, кинутий Заходу. Коли Путін каже, що немає української нації чи української держави, для фахівців із геноциду – це мова геноциду.

Заяви про наміри виходять із самого верху російської держави, і їх постійно повторюють державним телебаченням. Рідкісна телевізійна дискусія обходиться без того, щоб хтось не говорив про винищення української нації.

Ліквідація нації означає винищення всього народу. Однак знищення всього населення країни – не єдиний спосіб скоєння геноциду. Якби це було так, то навіть Голокост не був би геноцидом, бо не всі євреї було вбито. Ви робите ***геноцид***, коли маєте ***намір*** **знищити цілий народ** і чините ***певні дії*** з цією ***метою***.

А зараз російський режим продовжує зізнаватись у своєму намірі. Це винятковий факт: у цьому головна відмінність від Голокосту та інших злочинів минулого. Російське керівництво продовжує говорити те, що робить. Практика також досить зрозуміла. Депортація жінок та дітей до Росії з метою асиміляції є порушенням статті II розділу ***Конвенції про попередження злочину геноциду та покарання за нього***, в якому конкретно йдеться, що *«насильницька передача дітей з однієї людської групи [національної, етнічної, расової чи релігійної] до іншої»* є геноцидом.

4. ЧОМУ УКРАЇНА ПОВИННА ПЕРЕМОГТИ

Звичайно, в наших інтересах, щоб Україна виграла війну якнайшвидше. Будь-який інший результат послабить наші демократії та заохочить агресора, полегшить застосування ядерної зброї... Перемога Росії стане кошмаром для безпеки всього світу.

Проте **дипломатія наразі недоречна**. Пізніше буде доречно обговорити угоду, кордони, можливі поступки – але коли Україна виграє війну. Мене непокоїть думка, що дипломатія може замінити перемогу. Ви не можете здобути перемогу за допомогою дипломатії. Тільки якщо ви виграєте війну.

Я додав би, що ще однією причиною, з якої Україна має перемогти, є саме майбутнє Росії. **Усі європейські країни, включаючи Францію, змогли після закінчення імперського періоду зміцнити свою республіку, процвітання, своє верховенство закону.** Якщо Україна переможе у війні, Росія матиме шанс стати нормальною країною, а не продовжувати вважати себе імперією.

Тому **ми маємо справу з війною за незалежність України, а також постімперське майбутнє Росії та майбутнє європейської інтеграції**. Без

України миру на континенті не буде; я думаю, що ціна відмови від її інтегрування в Європу буде набагато вищою, ніж ціна відмови їй у цьому бажанні.

***

№ 156. 2022-06-07

Готова ли Россия отступить? Немецкие эксперты о войне в Украине

2022-06-06 DW

К чему приведет новая тактика ВС РФ в Украине и обеспечат ли западные вооружения Киеву решающее преимущество? Эксперты об итогах первых трех месяцев войны и перспективах ее завершения.

С момента вторжения России в Украину прошло чуть более ста дней. Чем объясняется провал наступления на Киев, готова ли Москва применить ядерное оружие и как изменят ход войны поставки западных вооружений?

Эти и другие вопросы DW задала

1) отставному генералу бундесвера Райнеру Швальбу (Reiner Schwalb), который с 2011 по 2018 годы работал военным атташе при посольстве ФРГ в Москве, а также

2) военному эксперту берлинского Фонда "Наука и политика" (SWP), полковнику бундесвера в отставке Вольфгангу Рихтеру (Wolfgang Richter).

Оба эксперта отмечают стойкость, с которой украинцы вот уже более трех месяцев сопротивляются российской агрессии, а также лидерские качества президента страны Зеленского, "который оказался способен объединить в борьбе народ и вооруженные силы".

1. Почему провалилось наступление России на Киев

По мнению Райнера ***Швальба***, провалы российских военных в первые недели вторжения объясняются двумя главными факторами.

1) **Первый** - это "**абсолютно ошибочная политическая оценка ситуации**".

"То, как развивались военные действия, отчетливо показало, что в Кремле полагали, что в Украину можно будет войти без сопротивления, а российскую армию будут встречать цветами, как об этом говорил бывший

*председатель комитета Госдумы по обороне, генерал Владимир **Шаманов**. (…) Иначе ни один ответственный за военное планирование не начал бы наступление по болотистой местности в период, когда ожидается оттепель. Такое делается только в случае, когда есть уверенность, что сражаться не придется", - говорит он.*

*Экс-генерал бундесвера Райнер **Швальб***

2) **Другая ошибка**, с точки зрения эксперта, состоит в том, что Россия оказалась подвержена действию собственной пропаганды, утверждавшей, что ***“…вооруженные силы страны находятся в отличном состоянии…”***.

*"Это может быть верно в определенных областях, например ПВО или авиации в целом, однако это ни в коем случае не относится к наземным силам, которые находятся в запущенном состоянии", - анализирует **Швальб**.*

Ситуацию усугубили грубые ошибки в руководящей структуре, которая была слишком сложной, добавляет он. **Сейчас это изменилось**.

С такой оценкой во многом согласен Вольфганг ***Рихтер***. По его мнению, в начале военного вторжения в Украину основной политической целью для России была столица,

"где планировалось сменить правительство, после чего новое, пророссийское правительство договорилось бы о прекращении огня или даже перешло бы на сторону России".

Как и Райнер Швальб, ***Рихтер*** полагает, что в основе действий руководства РФ лежало **ошибочное убеждение на высшем уровне** в том,

"что в Украине нет национальной политической идентичности и Украина не имеет права существовать как независимое государство".

В Кремле рассчитывали, что ситуация будет развиваться, как в 2014 году, когда было совершено вторжение в регионы, где люди дружелюбно относились к России и не очень хотели поддерживать Украину: в Крыму и

Донбассе (…) Это создало ложное представление о том, что такая ситуация будет и во всей Украине, рассуждает он.

В связи с этим Россия была плохо подготовлена логистически и не имела приоритетных направлений для наступления, указывает Рихтер. По его мнению, в так называемой "второй фазе специальной военной операции" все эти ошибки постарались учесть: "Мы видим меньше логистических проблем, хотя они все еще есть, видим оперативную концентрацию сил на малых территориях, где российские военные пытаются пробиться вперед за счет огневого напора".

2. Изменение стратегии России

Примером применения ВС РФ **новой тактики** отставной полковник бундесвера считает бои под Северодонецком и Лисичанском.

*"После падения **Северодонецка** вся **Луганская область**, вероятно, окажется в руках пророссийских сепаратистов. После этого акцент будет сделан, скорее всего, на **Донецкой области**, в частности, городах **Славянск** и **Краматорск**. В таком случае следующей оперативной целью может стать полный военный контроль над всей территорией Донбасса", - прогнозирует эксперт.*

По мнению Райнера ***Швальба***, смену тактики России в Украине после провала первого этапа вторжения ознаменовало выступление президента РФ Владимира Путина на Параде 9 мая.

*"Тогда я увидел изменение нарратива. Путин подчеркнул, что речь идет "о наших соотечественниках в Донбассе". На мой взгляд, это говорит об изменении военных целей", - отмечает **Швальб**.*

По его словам, ***изначальной целью Москвы*** в ходе войны в Украине ***было***

*"то, чего она хотела добиться всегда", а именно: **предотвращение дальнейшего расширения НАТО и в особенности недопущение членства Украины в альянсе.***

"Что касается предотвращения расширения НАТО, то эта цель полностью провалилась, поскольку теперь членами НАТО хотят стать финны и шведы. Но речь здесь идет не о финнах и шведах, а об Украине. Эту цель (недопущение вступления Украины в НАТО. - Ред.) Россия преследует по-прежнему", - констатирует эксперт.

*"Не думаю, что у России когда-либо было намерение полностью завоевать Украину, - продолжает **Швальб**. - Может быть, Москва хотела привести*

там к власти зависимое от России правительство, но сейчас она уже поняла, что это невозможно".

Реальной целью войны, по его словам, теперь будет желание добиться для себя идеальных условий для переговоров о прекращении огня, а в

последствии, вероятно, и переговоров об условиях заключения мира.

3. Война ресурсов

Как могут развиваться события дальше?

По оценке Вольфганга ***Рихтера***, российские военные по-прежнему в состоянии продвигаться вперед за счет огромной огневой мощи, однако это будет происходить медленно, посредством маленьких тактических шагов.

"К тому же России будет сложно привлекать к войне дальнейшие активные резервы без всеобщей мобилизации. Поэтому нужно полагать, что такой принцип ведения войны (сильная огневая мощь при щадящем использовании пехоты. - Ред.) сохранится еще какое-то время", - говорит он.

*Военный эксперт SWP Вольфганг **Рихтер***

Рихтер напоминает, что и украинская сторона уже понесла существенные потери, как человеческие, так и материальные.

"Сейчас им приходится обороняться от российской огневой мощи, и тут в игру вступают поставки западных вооружений. Так что похоже, эта война превращается в войну ресурсов, конца которой не видно, поскольку каждая из сторон считает, что сможет одержать верх военным путем",

- анализирует он, отмечая, что для украинской стороны, однако, стало сложнее согласиться на компромисс после страшных событий, произошедших к северу от Киева.

Говоря о том, как поставки западных вооружений Киеву могут повлиять на дальнейший ход войны, экс-генерал бундесвера Райнер ***Швальб*** подчеркивает:

- представление о том, что эти поставки идут слишком медленно, является ***ошибочным***:

"Во-первых, много западного вооружения уже было поставлено в Украину, и это повлияло (на ход войны. - Ред.). Это видно и по дронам, которые используют для разведки, и по системам артиллерии, которые могут реагировать быстро и непосредственно".

Нежелание открыто сообщать все детали поставок он связывает со стремлением Запада и Украины ***скрыть их от России***.

4. О поставках западных вооружений

Что касается поставок ракетных систем M270 MLRS из Великобритании и РСЗО HIMARS из США, то они, по словам экс-генерала, помогут Украине обеспечить себе более выгодную ситуацию на будущих переговорах, однако **вряд ли смогут изменить общий ход войны**.

Комментируя критику в адрес Берлина на счет задержек в поставке тяжелого вооружения Украине, ***Швальб*** подчеркивает:

"Я не стал бы с уверенностью говорить, что Германия сильно тянет с поставками вооружений. Когда речь идет, например, о танках Marder, то задержка объясняется не тем, что мы не хотим поставлять их быстро, а тем, что Marder до сих пор является одной из основных систем вооружения германской армии, которую еще не полностью оснастили танками Puma. Кроме того, мы взяли на себя определенные обязательства в рамках НАТО и не можем так быстро от них отказаться. А те вооружения, которые находились где-то в запасниках, сначала надо привести в боеспособное состояние. Зенитки Gepard, о которых также шла речь, не использовались уже 20-25 лет. Это практический аспект. Но, конечно, политический аспект также играет определенную роль: в какой степени мы хотим повлиять на ситуацию и в какой степени нам стоит это делать".

5. Перспектива мирных переговоров

Оценивая перспективу начала мирных переговоров, ***Швальб*** отмечает:

*"**Вы не найдете ни единой войны, которая закончилась бы тотальным уничтожением противника**. **Войны заканчиваются переговорами**, когда-то нужно их начать. Это знает и президент Зеленский, это знает и население Украины"*.

Экс-генерал бундесвера с пониманием относится к тому, что Зеленский не доверяет российскому президенту:

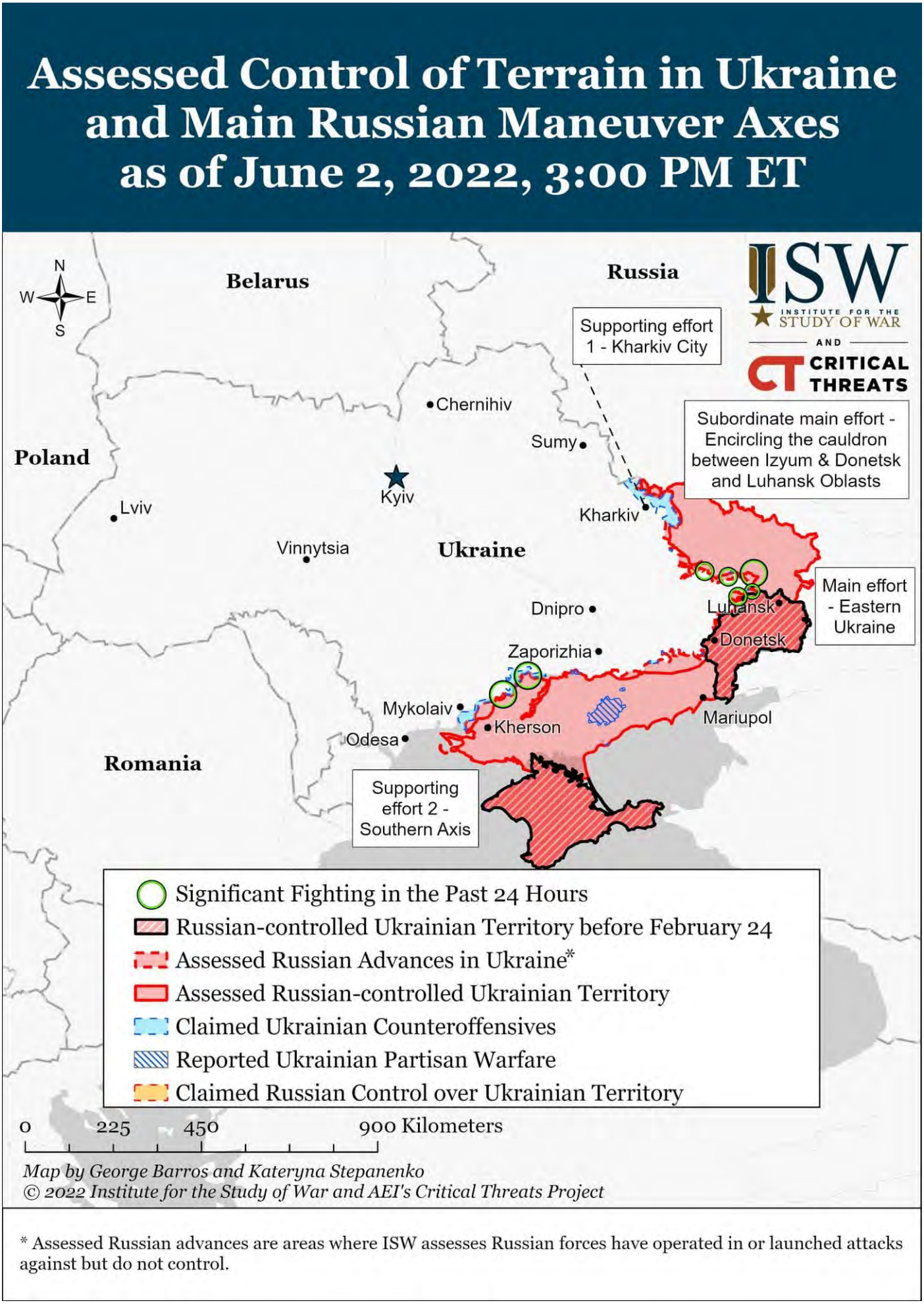
"Именно поэтому на переговорах должны быть международные посредники, контактные группы, которые принимаются обеими сторонами".

Помимо переговоров между Россией и Украиной о заключении мира, ***должны состояться и переговоры между Россией и НАТО*** на тему будущего контроля над вооружением, считает ***Швальб***:

"Мы не хотим подвергаться опасности начала новой войны". Кроме того, России необходим диалог с США на тему стратегических ядерных вооружений, уверен он.

Германский эксперт ***считает "иллюзией" веру в то, что украинская армия сможет военным способом вытеснить российских солдат со всей территории страны, включая Донбасс и Крым***.

"Единственное, что могло бы привести к этому, - добровольное отступление России, по внутриполитическим соображениям, или потому, что третьи стороны оказывают на нее слишком большое давление. Но и это совершенно точно не будет распространяться на Крым", - убежден он.

"В конечном счете, украинский народ и президент Зеленский должны решить,

когда нужда в переговорах окажется достаточно великой, а момент - самым подходящим, чтобы достигнуть на них лучшего возможного результата для Украины. Этот же вопрос должна будет задать себе и Россия. Я не берусь сказать, когда наступит этот момент - через две недели, месяц или полгода, но он наступит, и, возможно, быстрее, чем многие думают", - резюмирует эксперт.

Со своей стороны Вольфганг Рихтер отмечает, что момент, в который в Москве объявят о победе, будет целиком и полностью зависеть от воли руководства в Кремле и от того, что такой победой назовут.

"Именно поэтому так сложно делать предложения, которые могли бы лечь в основу мирного договора, приемлемого для обеих сторон", - говорит эксперт, добавляя: "В данный момент в Москве, судя по всему, делают ставку на продолжение военных действий и смотрят, чего можно таким способом достичь. Это осложняет перспективу политического решения".

6. Опасность ядерной эскалации

Говоря о возможном исходе войны, ***Рихтер*** отмечает:

"Стремление добиться полного поражения России я считаю бессмысленным и опасным. Ведь тогда может сложиться ситуация, в которой Россия почувствует для себя экзистенциальную угрозу, а это означает эскалацию".

Что касается угрозы нанесения ядерного удара, то, по мнению ***Рихтера***,

"к подобным угрозам нужно относиться серьезно, однако не каждое бренчание оружием стоит воспринимать с обостренной осторожностью. Ведь и с российской точки зрения, это (нанесение ядерного удара по Украине. - Ред.) стало бы совершенно иррациональным шагом".

"К такому развитию событий мы приблизимся, скорее, тогда, когда случится то, что записано в российской ***Доктрине ядерной безопасности***, описывающий два случая, в которых Россия может задействовать ядерное оружие, - поясняет он. -

1) Во-первых: в случае ядерного нападения на Россию. Это, по большому счету, исключено. Или

2) во-вторых: когда нападение с помощью традиционного оружия будет представлять собой экзистенциальную угрозу для России.

Пока мы далеки от этого. Но именно поэтому усилия Запада и направлены то, чтобы избежать того, что можно было бы интерпретировать как прямое вмешательство в войну".

По мнению Вольфганга ***Рихтера***, и у России, и у Украины еще есть человеческие и материальные ресурсы для продолжения войны.

"Перспектив полного поражения я не вижу ни для одной из сторон, тем более необходимы сейчас мирные переговоры. Самое печальное - что в конце любой войны чаще всего приходят к заключению, которое можно было бы сделать уже в самом начале: о том, что существуют компромиссные решения, о которых можно было бы договориться и без такого количества жертв", - констатирует он.

***

№ 156. (м.б. повторно…)

Вадим Лабас **2022-01-03**

Все ждал когда это кто-то напишет, но наверное я первый «закончил доедать оливье».

Что общего между 1) новогодним роликом зеленского, 2) сюжетом «распятого мальчика в трусиках» и 3) шоу «60 минут со скабеевой»?

Все они имеют высокую составляющую эмоционального прикрытия основной цели.

В привычном для нас понимании — это простое ***ИПСО*** *(информационно-психологическая спецоперация)*.

Есть много информационных действий, которые мы привыкли относить под категорию ИПСО, но в классическом понимании «спецоперация» предполагает под собой ряд действий приводящих к определенным результатам.

И **ролик зеленского — это достаточно хорошо продуманная именно операция**, над которой, наверняка, работало несколько людей. Одного из этих «авторов» чуть ниже я покажу.

Но а пока, что давайте все по порядку.

Мы восемь лет пытаемся выработать иммунитет на всякие ИПСО, но сегодня, судя по всему, у нас он есть только на ИПСО русского авторства. Остальные же «производители» удачно пользуются этим инструментом.

В нормальном (не скрытом) виде чистый ***информационный посыл*** должен выглядить следующим образом :

1) **«основная *информация* (режиссер/спикер)»**
2) **«осмысливание этой информации (*выводы*-зритель)»**
3) **«*эмоции* от нее (зритель)»**

Но. в ***ИПСО информационный посыл*** выглядит вот таким образом :

1) **«нужная *эмоция* (режиссер/спикер)»**
2) **«необходимые *выводы* (режиссер/спикер)»**
3) **«основная *информация* (спикер)»**

Такая последовательность информационного ряда обеспечивает необходимый результат тому, кто создает этот информационный посыл.

То есть, если начать

1) с нужной сильной ***эмоции*** (пусть к примеру это будет радость),
2) потом сделать нужный для режиссера ***вывод*** за зрителя (в информационном посыле говорят, что эту радость вам подарил некий человек), вы испытаете радость, даже если все вышесказанное не доставляло вам радости до этого, а подаривший эту радость человек был вам неприятен.

Это как закон физики:

- ***эмоция*** **имеет некую инерцию, и чем она (эмоция) сильнее, тем дальше она пройдет вперед, тем более, если ей обеспечивать путь без сопротивления**.

Ролик зеленского начинается с приглашенных разного рода профессий людей.

- Это обеспечивает большую вовлеченность в сам ролик большого количества людей относящихся к этим профессиям. Каждый учитель, врач, военный, пекарь и так далее при этом получает мысль «о, нас отметили», и это заставляет более внимательно погружаться в сюжет.

*Дальше идет ряд сильных **эмоций**, на любой вкус и цвет, практически для каждого из вовлеченных:*

- гол Довбика на ЧЕ (самый эмоциональный момент на ЧЕ для болельщиков футбола), слезы победы паралимпийцев (тут в целом для всех очень эмоционально), победа усика и феноменальное выступление на Евровидении группы «Go-A». Музыка, спорт, наука — в сумме это категории, которые покрывают все население страны. И каждый вовлеченный человек получает сильную эмоцию победы — гордости.

На данном этапе, с такой сильной эмоцией, можно было утверждать даже,

- что Украину придумал Ленин, и большая часть зрителей пришла бы к мысли «хорошо, что Украину придумал Ленин — нам есть чем гордиться» не ставя под сомнение утверждение о Ленине.

Далее эта сильная эмоция получает сопровождение (нужный вывод) - «всего этого достигли мы все вместе (продолжгается вовлеченность), но рядом всегда был я».

И завершается все это действие нужным для режиссера/спикера основным посылом: «я сделал классно для вас».

В общем-то, сильную эмоцию победы и гордости очень тяжело останавливать и после нее вовлеченному человеку можно внушать все что угодно.

В сокращенном виде ролик зеленского выглядил, как

- «сильная эмоция» - «нужный ему вывод» - «его основной посыл». А это схема чистого ИПСО — основной посыл прикрыт сильной, необходимой режиссеру, эмоцией.

Была в этом ролике и отдельная, дополнительная часть, которую явно добавил не основной режиссер. Это приглашенная девушка-военная ЗСУ, критик зеленского. Обратите внимание, ее не просто пригласили (на самом деле отдали приказ) ее усадили на самое заметное место возле зеленского. Так, чтобы ее видели все и много раз. Учитывая, что девушка достаточно известная для широкого круга людей с определенными политическими предпочтениями, было не трудно предугадать реакцию на это именно этой части людей. Любая спорная ситуация разделит людей на две части и спровоцирует спор между ними. Как в общем-то и получилось.

А теперь давайте подумаем вместе :

1. Первое — ***«разделяй и властвуй»*** — старый, как этот мир, метод управления и манипуляции.

2. Второе - девушка, военная, активный пользователь фб. Вряд ли она попала в плотное внимание зеленского. Но с большой долей вероятности была во внимании военного, активного пользователя фб, критика зеленского, любящего ИПСО, и имеющего доступ к сценарию новогоднего поздравления зеленского (и тоже чуть чуть девушки). В общем, «Люся» *(Арестович)* там либо была в друзьях у нее, либо еще до сих пор там есть.

3. Ну и треть — конечно можно ее осуждать за то, что позволила себя втянуть в такую провокацию, но, на мой взгляд, гораздо правильнее надавать по голове тому, кто воспользовался ней и создал эту осмысленную провокацию. Как минимум за то, что это достаточно не мужской поступок (хотя, о чем это я?).

Завершу этот длинный пост своими впечатлениями после просмотра новогоднего поздравления зеленского.

В 21 веке использовать ИПСО для своего народа — это недопустимо.

- Тем более использовать ИПСО для/против Народа Украины.

Этот народ долгие годы подобными манипуляциями бомбился с разных сторон. И каждый кто стрелял этим ИПСО добивался частично, или полностью своей цели, но в то же время наносил глубокую рану ему. Сегодня это как всунуть палец в кровавую рану и ковырять ее, просто потому, что это действует.

Мне очень жаль свой народ, который подвергается подобным манипуляциям.

Моя эмоция — злость. После злости всегда идет чувство справедливости и жажда мести.

Не нужно вызывать эти эмоции не у меня, ни у кого другого. Не одни вы с Люсей умеете создавать качественные ИПСО.

На этом все.

ДумайТе. И это слово относится абсолютно ко всем.

***

№ 157.

Виступ керівника Офісу Президента України Андрія Єрмака в аналітичному центрі *Chatham House*

2022-05-19

Don't ever take a fence down until you know the reason it was put up. «Ніколи не позбувайся паркану, якщо не знаєш, чому його було побудовано», – радить у книзі «Річ» (The Thing)

Гілберт Кіт ***Честертон****.*

Тобто нерозуміння причин нинішнього стану речей може призвести до неправильних дій, які цей стан погіршать.

З нашим нинішнім станом ви обізнані. Україна успішно чинить опір одній із найчисленніших армій планети. Значно довше, ніж очікували у світі.

Важливо чітко розуміти: жодні поступки не могли б зупинити російське вторгнення, окрім безумовної капітуляції, відмови від національної ідентичності, суверенітету й територіальної цілісності. Фактичної згоди на колоніальний статус.

Політична культура Росії не передбачає режиму діалогу. Її основа – диктат. Мова сили.

> А силу Росія черпала у співпраці із Заходом. Те, чого її ВПК не здатен виготовити – а це чимало, – вона купувала. Переважно за гроші від експорту сировини. Насамперед енергоносіїв. І навіть після того, як Москва абсолютно ясно демонструвала свої імперські амбіції. У Грузії. В Україні. В Сирії. Знову в Україні. Нафта йшла на Захід. Гроші йшли в Росію. Тривав business as usual.

Цьому треба покласти край.

Нинішня війна має стати останньою для Росії. Вона повинна завершитися повним ***відновленням територіальної цілісності*** та суверенітету України. Тобто нашою ***перемогою***.

> Нашою спільною з цивілізованим світом перемогою. Адже сьогодні Україна захищає не лише себе. Україна сьогодні – це Фермопіли Європи.

Допомога Україні – це спосіб зняти суперечність між політикою цінностей та realpolitik.

> Це не лише питання морального вибору, це також інвестиція у європейську та світову безпеку. Тож дозволю собі перефразувати вислів ***Честертона***: *«не уникайте участі в* ***побудові паркану****, коли знаєте, заради чого він потрібен»*. А ви знаєте.

Він має складатися з чотирьох частин:

1) Перша – це ***зброя*** для України.
2) Друга – продовження та посилення ***санкційного тиску*** *(2 а)*.
3) Третя – налагодження механізмів ***репарації*** та економічна ***допомога***.
4) Четверта – побудова надійної ***системи гарантій*** *(4 а)*.

Отже, по пунктах.

Розділ 1. **Перше** – ***зброя (1)***. Вона нам усе ще потрібна. Ми дуже вдячні нашим союзникам за її постачання. Віримо у щирість намірів повністю виконати взяті на себе зобов'язання. Маю сказати, що нам усе ще бракує важкого озброєння. У нас досі немає MLRS. Я це слово вивчив, як і багато українців, на все життя.

Така техніка здатна врятувати життя наших людей. Не лише військових. Адже для росіян мирні мешканці України теж є легітимними цілями. Як і цивільна інфраструктура.

Тому втрата часу нам обходиться надто дорого – в усіх сенсах.

> *Окупація та обстріли атомних електростанцій російськими військами та шантаж ядерними ударами несуть загрозу глобальної катастрофи. Неможливість експлуатувати майже третину наших посівних площ, систематичне знищення російськими військами української аграрної й транспортної інфраструктури, блокада наших морських портів – це елементи загальної стратегії Росії задля тиску на міжнародну спільноту. Загроза продовольчої кризи та ризик голоду в десятках країн, про що попереджає вже керівництво ООН, сьогодні є абсолютно реальними.*

Нашою метою є найшвидше встановлення миру.

> *Що довше триває ця війна, то більші ризики для всієї планети. Але цей мир має бути справедливим. Суверенітет і територіальна цілісність України – не тема для компромісів. Росія має звільнити наші території, включно з українським Кримом та українським Донбасом.*

Як ви бачите сьогодні, наступ росіян захлинається, вони переходять до оборони, намагаючись втримати захоплені території та створити передумови для чергової угоди, яку все одно невдовзі порушать. Як це було з двома Мінськими угодами. Для нас це неприпустимо.

Не можна знову давати агресору шанс поглинати Європу шматками.

Розділ 2. Тому дуже важливий тут **другий пункт**, а саме – ***санкції (2 б)***. Звісно, вони не мають такого негайного та безпосереднього впливу на бойові дії, як постачання зброї. Але вони здатні обмежити можливості Росії провадити агресивну політику. Вони здатні позбавити її фінансів, технологій та матеріалів, потрібних для відновлення

військового потенціалу. Тому мають бути довгостроковими. Ефективне покарання Росії також буде стримувати інших потенційних агресорів. П'ятьох наявних санкційних пакетів очевидно недостатньо для цього.

Заради цього наприкінці березня Президент Володимир ***Зеленський*** виступив з ініціативою створити «санкційну» групу.

Після цього я запропонував моєму другу та другу України Майклу ***Макфолу*** зібрати провідних міжнародних та українських експертів, які б в оперативному режимі займалися оцінкою роботи санкцій та підвищенням їх ефективності. Цей досвід уже виявився дуже вдалим, і, можливо, подібний формат варто запровадити у Європі. Ми до цього готові.

У квітні наша команда представила ***План дій щодо посилення санкцій проти Росії*** *(2 в)*. Серед головних цілей –

1) по-перше, повне ембарго на російські енергоносії, паралізація всього банківського сектору й доступу до фінансових ринків. Належну увагу варто приділяти також координації дій партнерів та вторинних санкцій проти держав і компаній, які допомагають агресору обходити обмеження.

Водночас важливо провести ретельні розслідування для нейтралізації корупційного впливу Росії у країнах Європи, Америки та інших регіонів світу.

2) Також дуже важливим є визнання Росії країною – ***спонсором тероризму***. Це дуже потужний і дуже важливий крок. Як ви знаєте, Сейм Литви вже зробив це. І в Сенаті США вже також зареєстрували відповідну резолюцію. Ці дії мають слугувати прикладом і для інших держав.

9 травня наша команда представила ***Дорожню карту*** – покрокову стратегію із докладними рекомендаціями для Євросоюзу щодо впровадження ***енергетичних санкцій***.

Це вкрай важливо. Адже з 24 лютого Європейський Союз щодня сплачував 800 мільйонів доларів за імпорт російської нафти й газу. Наголошую: цими грошима ЄС опосередковано фінансував російську агресію проти нашої країни.

Таке сприяння ми бачили й раніше. Зокрема, під час спроби реалізації проекту «Північний потік 2». Ви пам'ятаєте, що ми попереджали, що Росія розглядає й розглядатиме такі проекти як геополітичну зброю. Попереджали про

неминучість енергетичного шантажу. Та нас не хотіли чути, аж поки не стало запізно.

Тепер ми хочемо бути почутими з першого разу.

Ми пропонуємо партнерам використати унікальну можливість у короткі строки позбутися залежності від російських енергоносіїв. Зруйнувати енергетичну диктатуру. І позбавити Росію геополітичної зброї. Іншими словами, перебудова моделі енергоспоживання Європи сьогодні – це самозахист та інвестиції в її розвиток і майбутнє. Енергетична свобода та енергетична демократія – ключ до майбутнього.

Тому ми вітаємо рішення Єврокомісії запровадити повну заборону на імпорт російської нафти. Вітаємо рішучість тих урядів, які втілюють енергетичне ембарго.

Наша ***Дорожня карта*** містить рекомендації для зменшення шоку для європейських економік. Це, зокрема, регульований імпортний податок (або тариф) і зберігання коштів за енергоносії на спеціальному ес-кроу-рахунку.

Ми вітаємо також аналогічну ініціативу уряду США щодо **впровадження** Євросоюзом ***мит на російську нафту***. Тим більше що кошти від сплати мита **можуть** надходити до ***Фонду відновлення*** України (?).

Тут ми підходимо до наступної вкрай важливої проблеми.

Розділ 3. І це пункт **третій** – створення ефективного ***механізму відшкодування (3-1 а)*** Україні збитків, завданих російською агресією.

Маємо якнайшвидше розв'язати кілька проблем:

1) Національні суди та міжнародні арбітражі не мають відповідної юрисдикції, Європейський суд з прав людини не може забезпечити примусового виконання своїх рішень, ООН майже паралізована перебуванням Росії в Радбезі.

Джерелами компенсацій можуть бути як уже згадані спеціальні податки та мита на російські енергоносії та транзакції, так і державне та приватне майно.

Однак закордонні активи Росії захищені ***суверенним імунітетом***, а права олігархів – ***недоторканністю приватної власності***.

І це при тому, що сама Росія нехтує міжнародним правом, а капітали так званих гаманців Путіна мають здебільшого кримінальне походження.

Отже, нам потрібен легітимний міжнародний ***механізм***, який забезпечить ***компенсацію (3-1 б)*** завданих Росією збитків і буде діяти попри її **категоричну відмову співпрацювати**.

Указом Президента вже створено ***профільну робочу групу***, яку я маю честь очолювати. Наші та міжнародні експерти, зокрема, Маркіян Ключковський, Джеремі Шарп, Амаль Клуні та багато інших, працюють над ***проектом такого механізму***, і невдовзі його буде (?) представлено.

Ми розглядаємо ***угоди*** про ***репарації (3-1 в)*** як елемент повоєнного відновлення України.

Примітка: ***Репара́ція*** *— повне або часткове відшкодування (за мирним договором або іншими міжнародними актами) державою, що розпочала агресивну війну, збитків, заподіяних державі, що зазнала нападу.*

Наприклад, якщо розглянемо конкретний випадок, то після Першої Світової війни Німеччина щорічно сплачувала певну суму репарацій (починаючи з 1 млрд марок у 1924 р. і до 2.5 млрд — у 1928—1929 рр.)

—

Серед таких заходів ми очікуємо **також** на ***режим максимального допуску українських товарів на ринки (ххх а)*** наших союзників та партнерів,

- запуск так званого ***плану Маршалла (ххх б)*** для України.

Кейс відбудови України (ххх в) може стати історією успіху для всієї Європи, адже вона буде величезним будівельним та інвестиційним майданчиком, який може дати поштовх розвитку європейських економік.

Уже зараз **низка країн опікується відновленням наших регіонів**. Наприклад, Данія взялася за Миколаївську область, Велика Британія готова зайнятися Київщиною. **Такий формат варто було б поширити на решту регіонів.** Україна може стати глобальною вітриною успіху спільноти демократій, увібравши в себе все найкраще як на інфраструктурно-технологічному, так і на ціннісному рівні. Адже криза відкриває можливості.

Розділ 4. Та ці надбання потребують надійного ***захисту (4 б)***. Тобто переходимо до четвертого пункту.

Війна привчила нас вірити лише фактам. А вони такі. Нинішня ***система міжнародних відносин зруйнована*** зусиллями Росії. Кожен день війни є стрес-тестом для глобальних структур.

> *Зокрема, в питанні порятунку людей з Маріуполя – це сьогодні дуже гостра тема. Це найбільше випробування як для Міжнародного комітету Червоного Хреста, так і для Організації Об'єднаних Націй за останні 70 років. Маю зазначити, що ООН та особисто Генеральний секретар пан Гутерріш, з яким я постійно, по декілька разів кожного дня перебуваю на контакті з цього питання, зараз беруть дуже активну участь у гуманітарній місії в Маріуполі.*

Однак ідеться тут про ***наслідки*** агресії, а я хотів би поговорити про ***запобігання*** їй.

НАТО – єдина на сьогодні інституція, здатна надати надійну безпекову парасольку своїм членам.

Однак – я повинен про це сказати – **через національний егоїзм низки держав НАТО продовжує *політику подвійних стандартів***.

> Альянс підтримує ***ілюзію відкритих дверей*** для України, широко розчиняє їх іншим країнам. За таких обставин ми змушені шукати інші варіанти. Шукати їх разом з нашими партнерами.

Які будуть основні контури безпеки самої України?

Тут хотів би наголосити:

- ми не бачимо альтернативи членству у ***Європейському Союзі***. **Будь-які пропозиції щодо його «замінників», які ми чули останнім часом, вважаємо за визначенням неприйнятними.**

Інтеграція до ***Євросоюзу*** для нас є не лише ***способом (?) модернізації, реформування (?)*** держави та збільшення ВВП, а й одним із чинників забезпечення нашої ***безпеки***.

> *Якщо ви вийдете на вулицю Варшави чи Вільнюса, чи Праги, чи Парижа, чи Відня, чи будь-якої європейської столиці – спитайте в простих перехожих, яка країна могла б їх захистити від Росії у разі нападу. Я впевнений, дуже багато з них назвуть нашу країну, Україну. Назвуть країну, яка сьогодні не є членом НАТО, не є членом Європейського Союзу. Сьогодні, після цієї війни ми точно здатні посилити ці організації. Ми*

точно можемо стати для них цінним активом. І пересічні люди у Європі та світі сьогодні це розуміють. То чи не час політикам дослухатися до думки їхніх виборців?

Ми маємо вкрай негативний досвід ***Будапештського меморандуму***.

Бачимо спроби деяких великих держав примирити Україну з Росією на умовах Кремля.

У такій ситуації мусимо **наполягати**, щоб майбутні гарантії безпеки мали ***юридично зобов'язувальний характер*** та були ***ратифіковані*** всіма учасниками.

Очевидно, що **ми не бачимо серед гарантів Росію**, яка систематично спростовує основоположний принцип міжнародного права Pacta sunt servanda («Договори мають виконуватися»).

Неприпустимо навіть обговорювати можливості для **збереження обличчя** державою-агресором та державою-терористом. Наші загиблі та постраждалі нам цього не дозволять.

1) Спільною метою України та держав-гарантів має бути ***стримування Росії від агресії*** в майбутньому.
2) Насамперед це означає **забезпечення** ***обороноздатності*** України.
3) Ми продемонстрували всьому світу, що **здатні самі протистояти силам ворога**, що в рази переважають.

Та в майбутньому розраховуємо, що ***гаранти*** *знімуть усі політично обумовлені* ***обмеження*** *на постачання Україні* ***конвенційних озброєнь*** *та сприятимуть швидкому відновленню й підтриманню її оборонного потенціалу на належному рівні.*

Особливо під час ***відбудови*** *української промисловості.*

Ще одним ключовим чинником системи безпекових гарантій має лишатися тривала й гнучка ***санкційна політика*** *(чому пункт не в розділі 2 - ?)*.

Цей комплекс безпекових заходів міг би стати своєрідним ***тестовим майданчиком*** *і надалі – основою для створення* ***світової коаліції відповідальних держав****, які протягом 24 годин будуть готові ефективно реагувати на будь-яку агресію.*

Нагадаю, що ***наш Президент Володимир Зеленський ще в березні запропонував подібний формат співпраці. Ми звемо його U24, United24***.

Для побудови цієї системи нам доведеться *модернізувати міжнародне право*.

1) Передусім ***розширити визначення агресії***, 2) включивши до нього й інструментарій сучасної ***гібридної війни***.

Базові міжнародні організації потребують реформування.

Здоровий глузд підказує, що жодна країна не може бути членом ООН, поки поводиться як терорист і агресор. Усі права в ООН та інших організаціях вона має втрачати у першу добу від початку агресії.

У перспективі система безпеки U24 мала б стати глобальною. Адже наш світ стає все більш інтегрованим.

І якщо хтось через розміри, багатство чи амбіції вважає, що вправі відкинути правила цивілізованого співіснування… Ну що ж. Мабуть, саме про таких Роберт Фрост сказав: «Хороші сусіди починаються з хороших парканів» (Good fences make good neighbours).

Я дуже дякую вам за увагу. Я дуже дякую вам за підтримку. І знайте, що наша, я впевнений, скора перемога буде нашою спільною перемогою. І всі зусилля наших друзів і партнерів українці ніколи не забудуть. Тому що сьогодні ця війна за свободу є не тільки українською. Вона є глобальною.

—

Ча́тем-Ха́ус *(англ. Chatham House) или* ***Королевский институт международных отношений*** *(англ. The Royal Institute of International Affairs) — британский аналитический центр в области международных отношений.*

***

№ 158. 2022-06-07

Assessed Control of Terrain in Ukraine and Main Russian Maneuver Axes as of June 4, 2022, 3:00 PM ET

Map by George Barros and Kateryna Stepanenko

© 2022 Institute for the Study of War and AEI's Critical Threats Project

* Assessed Russian advances are areas where ISW assesses Russian forces have operated in or launched attacks against but do not control.

Загребельська Агія

1. Характер міських боїв у ***Сєвєродонецьку***, ймовірно, прикрашає повідомлення про контроль над територією у місті, хоча російські сили, ймовірно, зберігають контроль над більшою частиною міста.

Глава Луганської обласної державної адміністрації Сергій ***Гайдай*** заявив 5 червня, що українським силам вдалося повернути значну частину ***Сєвєродонецька*** та відтіснити російські сили на околиці міста під час успішних міських контратак.

Український журналіст Юрій ***Бутусов***, однак, спростував затвердження ***Гайдая*** 5 червня та заявив, що українські сили контролюють лише промисловий сектор "Азот" ***Сєвєродонецька***.

Гайдай змінив свої твердження 6 червня і повідомив, що ситуація у ***Сєвєродонецьку*** значно погіршилася, додавши, що 6 червня українські сили справді вели бої у межах промислового об'єкту "Азот".

Причина суперечливих повідомлень Хайдая та Бутусова незрозуміла, у місті продовжуються важкі міські бої.

2. Українські військово-морські сили заперечують російське панування у північно-західній частині Чорного моря та стверджують, що перешкоджають російським військовим кораблям діяти поблизу берегової лінії.

6 червня ВМС України повідомили, що їм вдалося відтіснити угруповання Чорноморського флоту Росії більш ніж на 100 км від українського узбережжя, але не уточнили терміни цієї заяви.

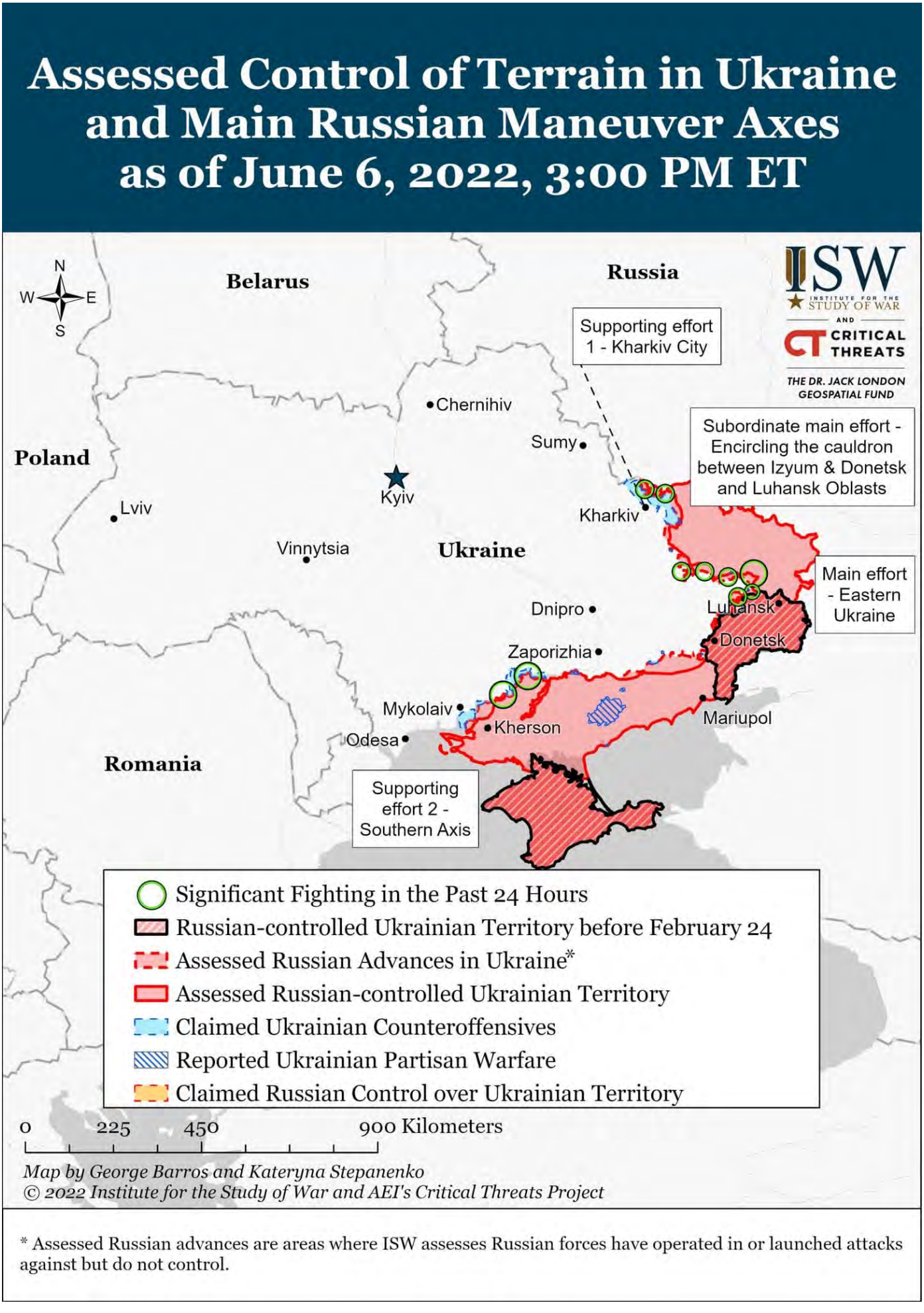
У доповіді також говорилося, що згодом російським військово-морським силам довелося змінити свою тактику в Чорному морі та більшою мірою покладатися на системи берегової оборони "Бал" та "Бастіон" в окупованих ***Херсоні*** та ***Криму***, а не на морську ППО.

Міністерство оборони Великобританії заявило, що російські сили посилили свої ресурси ППО на острові ***Зміїний***, а Міністерство оборони України повідомило, що російські сили розгорнули додаткові батальйони ППО С-300 у ***Криму***.

У сукупності ці повідомлення свідчать про те, що тиск українського флоту та протикорабельні ракети – ймовірно, включаючи ті, що були надані Великобританією та іншими державами – змусили російське угруповання у північно-західній частині Чорного моря більше покладатися на берегову та

протиповітряну оборону, оскільки вони були відтіснені від української

берегової лінії.

Україна, ймовірно, намагатиметься використати ці успіхи для ослаблення економічного тиску російської блокади українських портів та пошуку додаткової економічної підтримки з боку Заходу, включаючи, можливо, відкриття нових маршрутів для міжнародної допомоги Україні.

3. Станом на 6 червня російські війська, ймовірно, зберігають контроль над більшою частиною ***Сєвєродонецька***, хоча точна ситуація у місті залишається неясною.

Контроль над місцевістю, мабуть, часто переходить із рук до рук.

4. Російські сили в районі ***Ізюму*** не домоглися будь-яких підтверджених успіхів, тоді як сили, що наступають на захід від ***Лиману***, досягли незначних успіхів.

5. Російські війська продовжували безуспішні спроби розірвати українські лінії зв'язку на північний схід від ***Бахмуту***.

6. Обмежені та локалізовані українські контратаки 5 червня змусили російські війська зосередитись на утриманні оборонних рубежів на північ від міста ***Харкова*** 6 червня.

7. Російська окупаційна влада нарощує зусилля з видачі російських паспортів українським громадянам та зміцненню свого контролю над окупованими територіями.

Інститут вивчення війни

***

№ 159. 2022-06-07

Поломанная вдрызг «монетарная коробка передач»

Куц 2022-06-07

Хотел написать монетарная трансмиссия, но очень многие после такого термина перестали бы читать.

Хотя та самая монетарная трансмиссия влияет на жизнь каждого.

Представьте себе автомобиль с механической коробкой передач, которая неверно передает движение рычага АКП на двигательный механизм.

На скорости 80 км вы переключаетесь на пятую передачу, а в реальности "щелкает" третья - рвется ремень привода.

Под крутую горку, вы переключаете на вторую, а выскакивает пятая - двигатель глохнет.

Примерно тоже самое произошло нынче с *монетарной политикой НБУ*, но контекст здесь намного шире - неспособность создать "расширенное правительство" в составе Кабмина и Нацбанка.

А ведь именно формат ***расширенного правительства*** во многих странах и являлся одним из ключевых факторов преодоления двух последних кризисов в мире (2008 и пандемия).

До войны, номинальным якорем, то есть целью денежно-кредитной политики НБУ был таргет по инфляции в размере 5%.

Экономический рост и уровень занятости Нацбанк не интересовал:

- руководствуясь правилом Яна ***Тинбергена*** о целях и инструментах, наш центральный банк выбрал одну реалистичную цель - ***низкую инфляцию***.

Его можно было критиковать, что я и делал, но **тут он хотя бы двигался в рамках *устаревшего мейнстрима*** (кодекс правил, принятых в мире с середины 90-х и существовавших до 2008 года).

Но держать в условиях войны номинальный якорь в виде низкой инфляции - это уже не поддается никакой критике.

- Если у нас раньше инфляция издержек частично разбавлялась инфляцией спроса, то о какой инфляции потребления может идти речь сейчас?

- В настоящее время в Украине наблюдается инфляция предложения, издержек, военной себестоимости.

И она будет высокой вне зависимости от уровня ставки НБУ.

Хотя правильнее сказать,

> - она была бы ниже, если бы ставку снизили, а не увеличили, так как это хотя бы на минимальном уровне разблокировало бы кредитование субъектов экономики, которые нуждаются в кредитах для структурной адаптации под условия военного положения и усложнившуюся логистику с возросшими рисками.

То есть

> - НБУ опять выбрал в качестве номинального якоря - низкую инфляцию, зная, что ее не будет, даже если он повысит ставку до 250%.

Ведь цена на лук выросла не потому, что украинцы начали массово добавлять его в рацион, а по причине оккупации Херсонской и Запорожской областей.

Также как и цена на бензин - потребление снизилось, а цена выросла.

А теперь к «монетарной трансмиссии»

Результатом роста учетной ставки должно было стать:

> - повышение доходности по ОВГЗ, депозитам, кредитам, депозитным сертификатом НБУ, укрепление официального курса.

Но,

- курс у нас фиксированный, а показатели обменников явно не должны определять монетарную политику (про казус фиксированного курса на фоне увеличенной учетной ставки я подробно писал в предыдущих постах).

Что касается доходности ОВГЗ.

Как только учетную ставку увеличили, я сразу написал, что:

- порог суверенных рисков в Украине сейчас настолько высок, что рост ставки до 25% не вернет в гособлигации частных инвесторов, кроме посильного участия населения (данный фактор уже исчерпывается).

И хотя я часто критикую Минфин, но там решили «не смешить народ» и:

- оставили ставку по оборонным облигациям на уровне 10%, то есть их, как и прежде, будет покупать НБУ (что правильно).

Вот так, на скорости в 80 км наша монетарная трансмиссия "переключилась" на третью передачу, **образовав разрыв между учетной ставкой в 25% и доходностью облигаций Минфина в 10%.**

Разрыв в 15% - такого в истории еще не было.

Но так должно было произойти, когда:

- НБУ назло минфину повышает учетную ставку в 2,5 раза (мол, привлекайте ресурс с рынка), а

- Минфин назло НБУ оставляет доходность по своим облигациям на прежнем уровне в 10% (мол, с дуба упали, какой рынок во время войны).

Ситуация получается и идиотская, и смешная одновременно.

Ведь теперь банки могут:

- поднять ставки по депозитам до 20% и забрать у минфина весь дефицитный ресурс, который еще есть на руках у населения (доходность банковских депозитов будет в два раза выше, чем гособлигаций, а уровень гарантий примерно одинаков).

Но тут трансмиссия "под горку" выдает пятую передачу:

- банкам будут "рекомендовать" не повышать ставки по депозитам, чтобы не конкурировать с Минфином за ресурс.

И тут уже можно криком кричать: "на кой?".

- Кредитования сворачивается, рефинанс банков будет запредельно дорогой (27%), заемщиков под 35% не найдешь (не всем же солью и бензином торговать).

- Все госпрограммы компенсации процентной ставки 5-7-9 накрываются медным тазом: бюджет не сможет компенсировать кредитную ставку с 35% до 5%, очень дорого.

Так для чего попу гармонь, а НБУ - ставка?

Единственный результат:

- это депозитные сертификаты НБУ с доходностью в 23%, которые будут покупать банки, размещая ***временно*** свободную ликвидность.

А у нас **нет ничего более постоянного, чем *временное***.

И ***депосертификат из вспомогательного инструмента карткосрочного размещения ликвидности превращается в долгосрочный, постоянный и основной***, когда банки лишь "перевкладывают" свою ликвидность в данный инструмент и ничего больше не делают (в части кредитования).

А кто бы делал?

В ближайшее время, объем средств, закрытых в герметичной модели банки - НБУ, превысит 200 млрд. грн. и устремится к 250 млрд.

Депозитный сертификат - это **инструмент мобилизации избыточной ликвидности, то есть должен нести дезинфляционный характер и снижать давление на курс**.

Но, это **только при низких ставках**, как на западе.

Если учетная ставка 25%, а ставка по депосертификатам НБУ - 23%, то:

- параллельно с мобилизацией происходит и эмиссия "новых денег" на сумму процентов, которые начисляются на данный инструмент.

То есть,

после погашения депосертификатов, их сумма возвращается банкам с процентами, **что и является фактором того, что НБУ печатает деньги для банков, а не для экономики**.

Затем, возросшая ликвидность возвращается обратно в НБУ под новый выпуск депосертификатов, на которые вновь начисляется значительный доход.

По формуле сложного процента можно определить величину этого "снежного кома".

То есть,

- НБУ одной рукой мобилизирует (изымает) ликвидность, а другой - осуществляет новую эмиссию на сумму начисленных процентов, **печатая деньги для банков, а не для экономики.**

Вот такой парадокс:

- мобилизация и эмиссия "специально для банков" одновременно.

До конца года, таким образом, можно напечатать для банков новых 30 млрд. грн.

А потом, на обломках экономики, можно и ставку снизить...

Денежно-кредитная трансмиссия распределяется по нескольким каналам: валютному, кредитному, процентному, ставкам на финансовые активы.

В нашем случае, полностью выключены три: обменный курс зафиксирован, ставки по депозитам будут "держать", кредитование почило в Бозе.

Так сяк действует лишь один канал: ставки по облигациям Минфина не изменились, зато депосертификаты НБУ станут значительно доходнее.

То есть в наличие - лишь один канал и он заработает всего на половину своих возможностей

Заработок нескольких банков - это видимо и есть теперь новый номинальный якорь НБУ, любимый в узких кругах таргет и *цель* аж целой «денежно-кредитной политики центрального банка страны»...

Как сказал бы ослик Иа:

"Жалкое зрелище. Душераздирающее зрелище. Кошмар. Ну вот, я так и думал. С этой стороны ничуть не лучше. А все почему? И по какой причине? И какой из этого следует вывод?"

(на рис. изображен собирательный образ предпринимателя, пришедшего в банк за кредитом для сохранения рабочих мест)

***

№ 160. 2022-06-07

Загребельська

Тези з інтерв'ю Андерса Фог Расмуссена, генерального секретаря НАТО 2009 - 2014 роки виданню Foreign Policy

1. Блокування Туреччиною вступу Швеції та Фінляндії до НАТО

Я думаю, що Фінляндія та Швеція приєднаються до НАТО.

В основному, я думаю, що Ердоган хоче певних поступок від Сполучених Штатів щодо угоди про F-16/F-35.

2. Щодо вигнання Туреччини з НАТО

Немає офіційного механізму вигнання членів НАТО.

Стратегічно, було б великою помилкою, якби ми ізолювали Туреччину.

Туреччина ще більше орієнтувалася б на Росію, а вона нам потрібна як міст між Заходом і Сходом.

У Ердогана президентські вибори наступного року, і він намагається зміцнити власні позиції, займаючи тверду позицію щодо США та двох північних країн.

3. Прорахунки НАТО щодо Росії

Ми **переоцінили силу російських військових**.

Незважаючи на величезні інвестиції у військове обладнання та відновлення старих радянських баз, ми бачимо дуже слабку російську армію.

Я думаю, що однією з причин може бути корупція.

Інший прорахунок в тому, що **ми недооцінили жорстокість і амбіції Путіна**.

4. Щодо ризику застосування Росією ядерної зброї

Вони стримуються від використання ядерної зброї.

Путін дуже добре знає, що якби він застосував зброю масового знищення, тактичну ядерну зброю, хімічну, біологічну зброю, була б рішуча військова відповідь НАТО.

5. Щодо приниження Путіна та перемоги України

Ми не можемо врятувати Путіна від приниження.

Ціна збереження обличчя для Путіна буде набагато вищою, ніж відверта поразка російських військ в Україні.

Україна має виграти цю війну, тому що якщо Путіну вдасться в Україні, він не зупиниться.

Він продовжить роботу в Молдові, Грузії і врешті-решт також чинитиме тиск на три країни Балтії.

Тому українці мають перемагати, і у них є воля до боротьби.

Наш обов'язок – дати їм засоби для боротьби.

6. Чи спровокувало НАТО розширенням Путіна

Я повністю не згоден.

НАТО не проводило кампанії розширення.

Колишні комуністичні диктатури у Східній та Центральній Європі подали заявку на членство в НАТО, щоб отримати гарантії безпеки.

І **коли вони виконали необхідні критерії, їх запросили до організації**, згідно з політикою відкритих дверей.

Замість того, щоб звинувачувати НАТО, люди повинні обміркувати, чому сусіди Росії хочуть, щоб членство в НАТО дало гарантії безпеки?

Звичайно, тому що вони знають про загрозу з боку Росії.

Тому **відповідальність за цю агресію несе лише один – це Росія**.

7. Чи зробило НАТО помилку, не прийнявши Україну раніше?

Перша помилка була у 2008 році,

> коли на саміті НАТО в Бухаресті ми вирішили, що Україна та Грузія стануть членами НАТО, але **не змогли домовитися про надання їм ПДЧ**.

І цей розкол всередині НАТО надіслав неправильний сигнал Путіну, який через кілька місяців напав на Грузію.

Ми **також зробили помилку в 2014 році після незаконної анексії Росією Криму**.

Це були м’які санкції.

І все це створювало у Путіна враження, що він може майже без будь-яких витрат продовжувати й захоплювати землю силою.

Ми зробили багато помилок.

Ми занадто довго були занадто наївними.

Ми повинні винести уроки з історії.

Умиротворення з диктаторами не веде до миру.

Це призводить до війни та конфлікту, тому що вони поважають лише мову влади, сили та єдності.

8. Автократії проти демократій

Ми наближаємося до нового світового порядку, де є два табори: автократичний на чолі з Китаєм і демократичний на чолі зі Сполученими Штатами.

Ми повинні пройти через це протистояння, перш ніж автократи зрозуміють, що конструктивна співпраця краще, ніж деструктивне протистояння.

Вільний світ становить 60% світової економіки.

Це являє собою грізну силу.

Якщо ми будемо разом та об’єднаємося, це створить певну повагу в Пекіні.

І є сіра зона.

Деяким країнам буде трохи непросто робити вибір.

Індія є чудовим прикладом, тому що дивиться на глобальні справи крізь призму своєї боротьби з Китаєм.

Ось чому вони багато років отримують постачання зброї з Росії, але також розвивають відносини безпеки зі Сполученими Штатами в Індо-Тихоокеанському регіоні.

Ми повинні зробити так, щоб участь у демократичному таборі була настільки привабливою, щоб Індія та інші країни були міцно закріплені в демократичному таборі, до якого вони належать.

Наприклад, ми повинні запропонувати їм поставки зброї, якщо вони розірвуть зв'язки з Росією.

Нам потрібно підняти голос проти самодержавства, що наступає.

Ми спостерігаємо занепад свободи та демократії у всьому світі.

Ми повинні переломити ситуацію.

І щоб цього досягти, нам потрібен альянс демократій, де ми повинні надавати один одному преференційний економічний режим.

Ми повинні встановити міжнародні норми та стандарти щодо використання нових технологій.

Ми повинні створити кредитні послуги для приватних компаній, які хочуть переглянути свої лінії постачання від автократичних держав до більш стабільних демократичних країн.

Нам потрібна більш міцна група світу, вільних суспільств, щоб протистояти прогресу автократії.

9. Як ви визначаєте демократію?

Справжня демократія – це не лише організовувати вільні та чесні вибори.

Ви повинні вселити демократичну культуру в кожного.

Замість підходу зверху вниз, коли ви починаєте з виборів, ви повинні використовувати підхід знизу вгору, де ви зміцнюєте громадянське суспільство та навчаєте людей, що демократія – це набагато більше, ніж просто мати більшість у парламенті.

Йдеться також про захист особистості.

Це захист меншин, **боротьба з корупцією** тощо.

Одна із слабких сторін нашої демократії – це наша нетерплячість.

І ми не маємо терпіння займатися таким підходом.

Ми очікуємо, що інші нації з іншими культурами та історичними традиціями за одну ніч перетворяться в добре функціонуючу демократію.

Ми не повинні забувати, що в наших добре функціонуючих демократіях ми витратили покоління на зміцнення демократичних інститутів і культури.

***

№ 161. 2022-06-07

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 06 червня 2022 року.

Головне

1) Зернова зброя – це така сама зброя, просто хуйлята цілять в інших. Особливо вставляє роль Ердогана. Просте питання – а нахуа йому це? Чи тільки для підвищення понту? Він же ж торгаш. Отже має дуже чітко пораховану вигоду.

2) Дуже показово останніми днями проявилися різні підходи до війни між Зеленським, РНБО. Хоча не треба нічого ділити. Бо мета у нас одна – перемога.

3) Проблему НАШИХ військовополонених треба вирішувати. Як це робить влада? ... як завжди

4) #ДжонсонUK наш

Теми дайджесту

1) Росія намагається "врегулювати" продовольчу кризу без участі України.

2) Росія різко посилила обстріли Сумщини та Чернігівщини.

1. Війна

1-1) Фронт

• Український Генштаб вважає, що президент Лукашенко планує збільшити чисельність армії майже вдвічі – до 80 тис. військовослужбовців. За словами президента Зеленського, урядові експерти поки не спостерігають ризиків повторного вторгнення з території Білорусі.

• Під потужні обстріли з території Росії знову потрапили прикордонні райони Чернігівщини та Сумщини. Губернатор Курської області РФ повідомив, що з-за кордону було обстріляно один із населених пунктів.

• Лінія фронту впродовж доби практично не зазнала змін.

• На Харківщині точилися бої місцевого значення, у Рубіжному в напрямку Волчанська – окупанти здійснили дистанційне мінування шляхів можливого наступу українських військ. Під ракетно-артилерійські обстріли потрапили міста області та обласний центр.

• На південь від Ізюма українські війська відбили кілька атак уздовж траси М-03 Харків – Довжанський у напрямку Слов'янська та в районі Богородичного – в околицях Святогірська. Тривають бої в районі Райгородка та мосту на Слов'янськ.

• У Сєвєродонецьку не припиняються важкі вуличні бої та артилерійські дуелі, будинки постійно переходять із рук до рук. Президент Зеленський заявив, що в разі виходу із Сєвєродонецька звільнення міста потребуватиме великих людських втрат. Секретар РНБО Данилов не вважає трагедією тимчасову втрату територій, зокрема, відхід із Сєвєродонецька, а трагедією, за його словами, стане лише втрата всієї країни. Він висловив переконання у звільненні всіх окупованих територій. Британська розвідка вважає, що Росія не відмовилася від планів захоплення обласного центру ударами з півночі та півдня. За їхньою оцінкою, наступ російських військ із попаснянського виступу зупинився.

Відбито атаки в напрямку на Лисичанськ, Золоте, Бахмут, припинено спробу перерізати трасу Лисичанськ – Бахмут. Окупанти безперервно кидають у бій свіжі резерви, які перекидають до зони бойових дій залізницею.

• Окупанти обстріляли з важкої артилерії та РСЗВ населені пункти на лінії фронту та в ближньому тилу в Донецькій та Запорізькій областях. Президент Зеленський вважає вкрай небезпечною оперативну ситуацію в районі Запоріжжя. За його словами, російські війська спробують захопити місто вже незабаром.

• На півдні країни точаться артилерійські дуелі та позиційні бої. З РСЗВ "Ураган" знову обстріляно населені пункти Дніпропетровщини на околицях Криворізької ТЕС у Зеленодольську. Українська авіація завдала кілька успішних ракетно-бомбових ударів по складах боєприпасів та скупченням техніки на півдні та в центрі Херсонської області.

• "Влада" "Придністровської молдавської республіки" повідомила про скидання з безпілотника гранати на територію автопарку російських військ.

• У глибині окупованої території – у Запорізькій, Луганській, Донецькій областях окупанти відвели військовослужбовців із блокпостів. У Донецьку практично не лишилося представників місцевих "силових структур".

Окупаційна "влада" Херсонської області планує організувати святкування Дня Росії 12 червня, а вже в липні – провести "референдум" про приєднання області до РФ.

• Глава Комітету з оборони Держдуми РФ Картаполов не виключає введення в Україну "миротворчих сил" Організації договору колективної безпеки (ОДКБ). Українська розвідка вважає малоймовірною участь у війні в Україні підрозділів армій країн ОДКБ, окрім Росії.

Президент РФ Путін підписав указ про виплату сім'ям військовослужбовців, що загинули в Україні, компенсації в розмірі 5 млн руб. Проте багато випадків загибелі бійців влада не фіксує, сім'ям "зниклих безвісти" виплат не отримують.

• Головний санлікар Кузін стверджує, що в Маріуполі може статися спалах епідемії холери через масові перепоховання та за браком питної води. Жителі, що залишилися в місті, по кілька днів чекають на отримання від окупантів гуманітарної допомоги. Інших засобів існування вони не мають. Окупанти завезли до Маріуполя "зомбімобілі" з великими екранами. на яких у людних місцях транслюються російські новини.

1-2) Тил

• Прем'єр-міністр ***Шмигаль*** заявив, що уряд за дорученням президента Зеленського розробляє ***програму*** підтримки малого та середнього бізнесу. Він також оголосив про обговорення можливості використання англійської мови для ділового спілкування в Україні.

• Обрано новий склад ***Ради громадського контролю при НАБУ***. Частину місць у ньому отримали представники опозиційної партії "***Демократична сокира***".

• Державний ***Укрексімбанк*** став переможцем аукціону із продажу активів оголошеної банкрутом корпорації "Богдан". Її власником був Гладковський (Свинарчук) – бізнес-партнер попереднього президента Порошенка, який призначив Гладковського заступником секретаря РНБО. На думку багатьох журналістів, Порошенко фактично контролював підприємство до моменту банкрутства.

• ***Дарницький вагоноремонтний завод*** отримав досить масштабні руйнування внаслідок ракетного удару, виробничий цикл порушено.

Укрзалізниця планує відновити його роботу, організувавши кооперацію з іншими підприємствами. Компанія має намір набути контроль над 25 % акцій Крюківського вагонобудівного заводу, які належать громадянину РФ, які було заарештовано прокуратурою за спробу виведення коштів до Росії.

• Верховна Рада має намір прибрати із законодавства щодо військовополонених вимоги відбуття ними покарання на батьківщині після вироку в Україні внаслідок обміну на українських вояків. Якщо обмін не відбудеться, іноземні військовополонені й надалі відбуватимуть покарання в Україні.

За словами міністра юстиції ***Малюські***, в одній із західних областей організовано табір для російських військовополонених, яких не планують обмінювати найближчим часом.

МЗС України оголосило, що після закінчення війни Україна планує репатріацію до РФ військовополонених – за їхнім бажанням, крім тих, кого буде визнано винним у воєнних злочинах.

За словами президента Зеленського, **у російському полоні наразі перебуває понад 2,5 тис. оборонців Маріуполя**.

• Головний санлікар ***Кузін*** повідомив, що Україна отримає тести на "мавпячу віспу" наприкінці червня. «Всесвітня організація охорони здоров'я» вважає, що хвороба може перерости в пандемію, хоча передається лише в разі безпосереднього контакту.

• **Мінфін не має наміру підвищувати прибутковість воєнних облігацій услід за зростанням облікової ставки НБУ**.

• **За даними інфляційного звіту Нацбанку**, дефіцит бюджету за 5 місяців перевищив торішні показники. Різке падіння податкових надходжень у квітні вдалося компенсувати достроковим перерахуванням до бюджету торішнього прибутку НБУ.

2. Україна та світ

• Міністр закордонних справ РФ Лавров заявив, що Росія має намір "відсунути далі від своїх кордонів" лінію, від якої може виходити загроза, у разі отримання Україною ракетних систем великого радіуса дії.

• Акредитовані у РФ співробітники американських ЗМІ отримали ультиматум, що проти них буде застосовано "заходи у відповідь" у випадку, якщо адміністрація США не змінить свого ставлення до російських журналістів.

• Прем'єр-міністр Ірландії Мартін вважає, що Україна має вступити до ЄС якнайшвидше. Одна з найбільших політичних партій ЄС, Альянс лібералів та демократів за Європу (ALDE), закликала країни Євросоюзу підтримати заявку на членство України. Президент Зеленський оголосив, що влада України не розглядає жодної альтернативи членству в ЄС – навіть надання статусу кандидата. Зеленський вважає, що ствердне рішення ЄС щодо статусу для України дасть Союзу змогу посилити свій вплив.

• Президент Зеленський констатував посилення спроб західних політиків та медіа щодо підштовхування України до "миру", який вочевидь вигідний лише Росії.

• Засідання координаційної групи "Рамштайн+" із питань воєнної допомоги Україні відбудеться в Брюсселі 15 червня.

Уряд Греції не передаватиме Україні бронетехніку радянського виробництва до одержання від Німеччини бронетранспортерів Marder. ЗМІ Німеччини та опозиція безпосередньо звинувачують владну коаліцію в затягуванні воєнних постачань Україні та партнерам із НАТО.

• ***Парламент Великобританії*** не знайшов голосів за вотум недовіри прем'єр-міністрові ***Джонсону***. Отже, він отримав гарантію подовження роботи терміном від 1 року.

Джонсон пообіцяв президенту Зеленському збільшити воєнну допомогу Україні. Український президент повідомив, що країни шукають способи розблокування українських портів, що дасть можливість уникнути світового голоду.

• Відбулося засідання ***Ради Безпеки ООН*** щодо **продовольчої кризи**. Президент Європейської Ради Мішель заявив, що Росія використовує постачання продовольства як зброю проти країн, що розвиваються, а війна в Україні вже негативно вплинула на весь світ. Він наголосив, що РФ є єдиним винуватцем кризи. Під час виступу Мішеля російський представник при ООН Небензя піднявся та вийшов із зали. Представник України Кислиця заявив, що експорт української пшениці з порту Одеса може бути відновлено після виведення воєнного флоту Росії із Чорного моря.

За інформацією агентства Bloomberg, Туреччина та РФ, без участі представників України, досягли попередньої угоди про експорт українського зерна з Одеси. Турецький уряд запропонував допомогу в розмінуванні акваторії порту та супроводі суден із зерном під егідою ООН. Росія поставила умовою транзиту право інспектування кораблів, які прямують до Одеси, для запобігання перевезення ними зброї. Міністр закордонних справ Кулеба

вкотре заявив, що Росії довіряти не можна, оскільки вона може будь-якої миті використати гуманітарний коридор для нападу на Одесу та висадки морського десанту. Президент Зеленський вважатиме гарантією для розмінування портів надання Заходом зброї для контролю за торговельними шляхами та створення "коридору безпеки". Він заявив, що йому невідомі деталі переговорів Туреччини та Росії. Одеська обласна воєнна адміністрація вважає цілком імовірним висадження російського десанту у випадку розмінування акваторії. На думку експертів американського Інституту дослідження війни, постачання протикорабельних ракет дали Україні змогу відтіснити російське морське угруповання на понад 100 км. Однак перекидання засобів ППО та ракет на острів Зміїний дає Росії змогу контролювати північно-західну частину Чорного моря та створює загрозу всьому узбережжю Одеської області.

На круглому столі у Вашингтоні держсекретар США Блінкен заявив, що Росія блокує український зерновий експорт для загострення продовольчої кризи, щоби примусити Захід до скасування санкцій. РФ також має вигоду від продажу власного зерна через суттєве зростання цін на нього. Американські дипломати застерегли уряди 14 африканських країн від купівлі зерна, яке було вкрадено Росією в Україні.

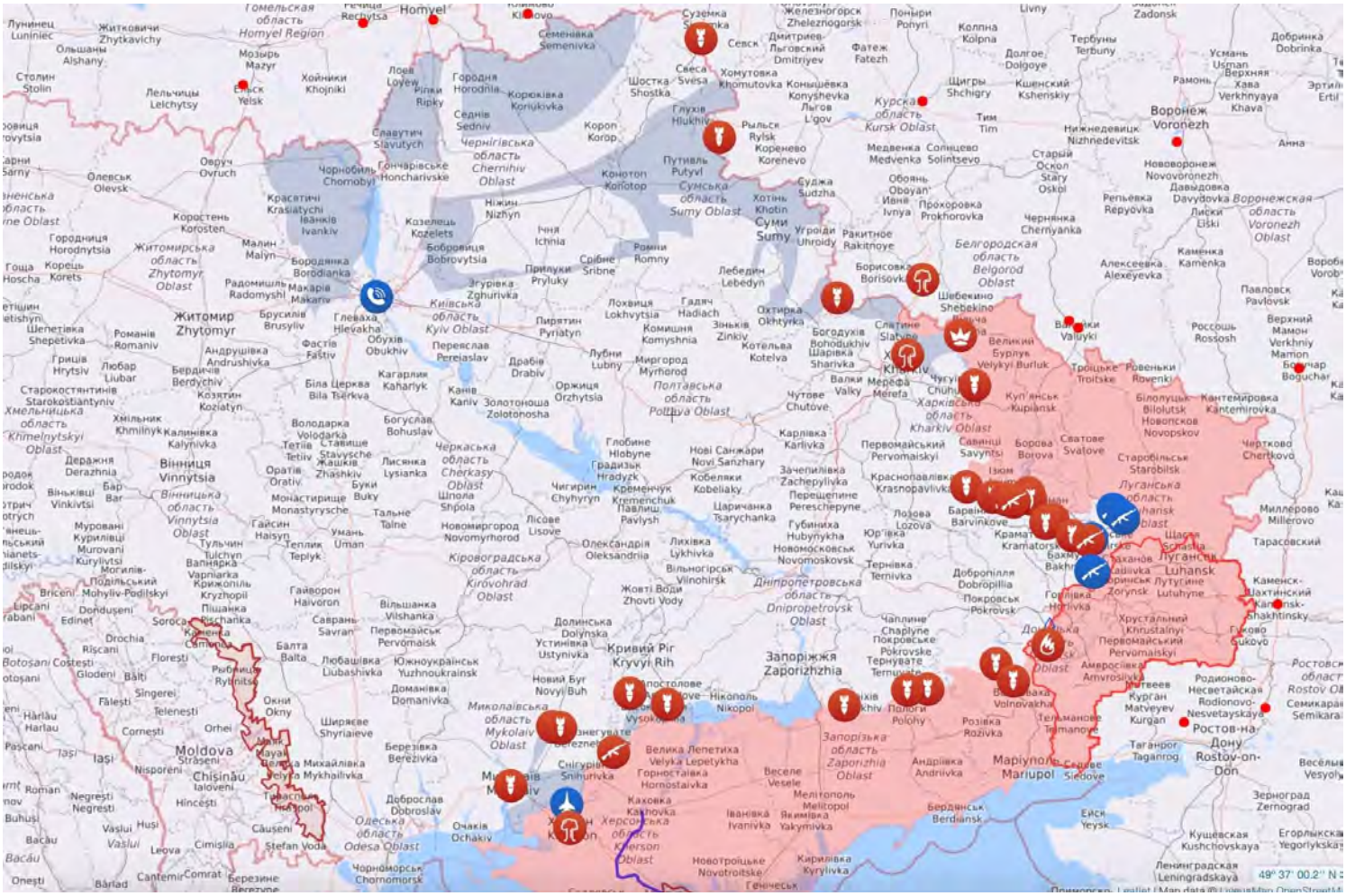
Президент Зеленський вважає неможливим транзит українського зерна до портів країн Балтії білоруською залізницею. Такої ж думки дотримується й литовський президент Науседа.

• Німецьке видання Tagesschau повідомило, що доходи суверенного фонду Росії швидко зростають. У травні продажем нафти й газу вони збільшилися на $40 млрд – майже до $200 млрд. Фонд використовується для фінансування дефіциту бюджету, зокрема, на надання дотацій регіонам РФ.

Країни ЄС активно будують інфраструктуру імпорту та регазифікації зрідженого газу. Німеччина та Італія планують ввести в експлуатацію по 2 термінали ЗПГ, також термінали будують майже всі країни, які мають вихід до моря. Обсяги постачання ЗПГ до Євросоюзу у квітні зросли в річному вимірі майже на 48 %, а проти березня – майже на 20 %.

• Уряд Японії вніс до списку санкцій два великих російських банки – Москредитбанк та Россільгоспбанк, а також білоруський Белінвестбанк. Загалом фігурантами списку є 12 банків РФ та 4 – РБ.

• Міністр закордонних справ Угорщини Сійярто підтримав главу парламенту країни Кевера, який звинуватив президента Зеленського в "психічних проблемах" через те, що той не просить, а вимагає допомоги. Сійярто заявив, що Кевер має рацію, "навіть якщо це обурює українців". За його словами,

українська влада всіляко намагається очорнити Угорщину, десятки тисяч громадян якої надають допомогу українцям.

• Українські біженці активно повертаються із Європи. **За даними Держприкордонслужби, упродовж останнього місяця кількість громадян, що в'їхали до України, перевищила кількість тих, хто виїхав на понад 180 тис.**

• Український дочірній "Альфа-банк", проти якого запроваджено санкції ЄС та США, планує зробити ребрендинг в Україні, щоби не асоціюватись із материнським банком.

• Нацрада з електронних ЗМІ Латвії заборонила трансляцію всіх російських телеканалів до припинення війни в Україні та деокупації Криму.

4. Київ

• Заступник міністра фінансів Кава повідомив про плани уряду започаткувати **тролейбусне сполучення** з ***Ірпенем*** від станції метро "Академмістечко".

• Київський **метрополітен** скоротив інтервал руху поїздів у години пік до 4–5 хв, у решту часу – інтервал становитиме 8–10 хв.

5. Тренди

- Секретар РНБО Данилов стверджує, що російський журналіст ***Невзоров*** та його дружина ще не набули українського громадянства, а лише звернулися за його отриманням. Президент Зеленський розглядає надання громадянства Невзорову як спосіб "розгойдати" Росію й має намір використати його як агітатора припинення війни. Невзоров у відповідь на звинувачення в тому, що він був довіреною особою Путіна, заявив, що російський президент нібито заступився за нього, коли його планували вбити бандити.
- На 9 році війни Зеленський назвав "можливою" "ідею" запровадження візового режиму з Росією.

***

№ 162. 2022-06-08

Несмотря на ленд-лиз и постоянные заявления о поддержке, власти США до сих пор не решаются предоставить Украине критически необходимые вооружения в нужном количестве

Конгресс США обнародовал итоговый отчет о предоставлении Украине вооружений в рамках противостояния полномасштабному вторжению России. В ведомстве рассказали, сколько и какого оружия получили украинские военные от американских коллег, начиная с 24 февраля.

В документе указано, что с конца февраля по начало июня США передали Украине сотни бронированных автомобилей, беспилотников, гаубиц и других вооружений. Общий список военной помощи США для Украины выглядит следующим образом:

1) ПТРК 6 500 Javelin;
2) 20 000 гранатометов AT4;
3) ПЗРК 1 500 Stinger;
4) 108 гаубиц M777 и 220 000 снарядов к ним;
5) 121 тактический ударный беспилотник Phoenix Ghost;

6) 700 беспилотников-камикадзе Switchblade (модификации не указаны);

7) 200 бронетранспортеров M113;

8) сотни бронеавтомобилей Humvee;

9) 20 вертолетов Ми-17;

10) 7 500 единиц стрелкового оружия и 50 млн патронов к нему;

11) 4 РСЗО HIMARS.

Несмотря на важность предоставленных американскими властями вооружений, украинские политики и военные неоднократно отмечали, что их мало, чтобы кардинально изменить ход событий на поле боя и победить Россию. Для сравнения масштабов военной помощи, на которую способны США, можно привести данные местной Государственной службы подотчетности о вооружении, отправленном афганским силам между 2003-2016 годами. За это время Штаты предоставили Афганистану 75 898 автомобилей, 599 690 единиц вооружения, 162 643 единиц средств связи, 208 самолетов и 16 191 единицу разведывательной техники.

Кроме того, как сообщает генеральный инспектор по восстановлению Афганистана (SIGAR), с 2017 по 2019 год США также передали афганским военным: 7035 пулеметов, 4702 военных внедорожников, 20040 ручных гранат, 2520 ракет и 1394 гранатометов и другое оборудование. Отдельно следует отметить, что по состоянию на 30 июня 2021 года Афганистан имел в распоряжении 211 самолетов США. В то же время, на просьбу украинских чиновников о предоставлении истребителей, американские власти до сих пор не дали четкого ответа.

Накануне в Белом доме заявили, что США и дальше будут усиливать оборонные и переговорные позиции Украины.

***

№ 163. 2022-06-08

Фурса Сергей

Турки хотят вывести украинское зерно из портов. Турки хотят себе скидку на 25%. Турки хотят модерировать мирные переговоры. Как много Турции…

Турецкий министр встречается с Лавровым и вторит российским нарративам о том, что санкции это плохо. Повторяет российскую пропаганду, что санкции на Россию усугубляют мировой продовольственный кризис.

Это неприятно. Неприятно и не более того, ведь не турки вводили санкции, а значит их мнение никого не волнует. Но неприятно.

Зато параллельно смотришь на график турецкой лиры, которая продолжает лететь в пропасть и становится приятнее.

И кто знает, связаны ли эти события…

Важно понимать одно.

1) **Когда Путин строит русский мир и пытается восстановить империю – это бьет по экономике.**

2) **Когда Эрдоган строит тюркский мир и пытается восстановить империю – это тоже бьет по экономике.**

По экономике России бьют санкции Запада, потому что Путин решил, что он великий историк и военачальник и напал на Украину. Историк из него так себе. Военачальник еще хуже.

По экономике Турции бьет политика Эрдогана, который не дает Центральному Банку работать независимо, ведь он решил, что он великий макроэкономист. Макроэкономист из него фиговенький. И вот уже в Турции инфляция 73% (в 5 раз выше, чем в Украине во время войны) и курс лиры летит в пропасть.

Почему это происходит?

Потому что оба имперца. И оба строят империи во главе с императором. А значит ***нет сдержек и противовесов***.

1) И у Путина это вылазит в войну и, даже несмотря на то, что Центральным Банком управляет профессионал, экономика страдает. А

2) у Эрдоган вылазит в инфляцию, даже если войны он пока ведет локальные и не попадает под массированные санкции, и экономика страдает.

Причина всегда одна.

1) ***Отсутствие демократии.***
2) ***Отсутствие контроля.***
3) ***Отсутствие работающих институтов.***

Именно поэтому так важно сохранять ***демократию***.

И это же делает Турцию крайне *ненадежным союзником*.

- Которая может развернуться в любой момент на 180 градусов.

Да, сейчас Путин и Эрдоган столкнулись в Сирии и Ливии, на Кавказе и Азии, в Крыму.

Но это столкновение одинаковых людей, они борются за власть и влияние. И их ничего не сдерживает. Ни мнение народа. Ни ценности.

И не захочет ли Эрдоган предать Украину в тот момент, когда ему будет совсем тяжело – не известно. И да, мы можем смириться со скидкой на зерно в 25%, тем более, если турки сами будут вывозить зерно из наших портов. Но можем ли мы доверять такому союзнику? Можем ли мы рассчитывать на него, снижая безопасность наших портов?

У Эрдогана огромные проблемы.

- **В экономике. Турция может стать /«следующей доминошкой в череде мирового кризиса».**

А еще **у Эрдогана скоро выборы**.

И султан может на них проиграть. На что Эрдоган готов пойти ради победы? Готов ли он ради этой победы сдать Украину? Или пока он просто отчаянно хочет перекрыть дефицит валюты в стране, зарабатывая на украинском зерне и российских олигархах?

С диктаторами никогда не знаешь.

- Они очень дорого обходятся собственным гражданам.
- И **не являются *предсказуемыми партнерами***. Особенно если каждый из них строит свою империю на песке из рассыпавшихся империй прошлого и думает, что вы принадлежите ему.

Проблема с этими диктаторами…

***

№ 164. 2022-06-08

Кому нужна такая независимость. Почему НБУ не помогает правительству спасать экономику

Нынешний кризис не только меняет структуру экономических отношений, но и множит на ноль устоявшиеся монетарные правила — теперь, когда десятки стран раздают так называемые "вертолетные деньги"

Алексей Кущ

финансовый аналитик, экономический эксперт

2021-02-24

dsnews.ua

https://www.dsnews.ua/vlast_deneg/ne-ot-mira-sego-pochemu-nbu-otdal-na-autsors-spasenie-ekonomiki-03022021-414365

В свежем аналитическом исследовании Всемирный банк пытается найти ответ, насколько новая финансовая архитектоника мира повлияет на социальное неравенство.

1. Независимость — это не всегда хорошо

Мировой кризис и пандемия, конечно, являются не выдуманным инструментом глобального перераспределения активов. Но также надо понимать, что вряд ли большой бизнес лишит себя возможности погреться у этого экономического костра и не использовать хаотичные тренды пандемии в своих интересах. Первые признаки этого выявили в США, когда обнаружили, что в период наиболее острой фазы карантинного кризиса весной 2020 г. состояние нескольких самых богатых людей страны увеличилось на $500

млрд (данные Института политических исследований). И это в то время, когда экономика падала на 30% в квартальном исчислении, безработица выросла до 25–30%, а десятки миллионов американцев, в том числе представители среднего класса, получали казначейские чеки на $1 тыс., с помощью которых и выживали.

Что примечательно, на передовой войны с глобальным кризисом сейчас находятся не органы представительской демократии, а центральные банки, которые под ширмой независимости сформировали, по сути, "ближний круг" скрытого технократического "правительства", изолированного от демократических механизмов смены власти.

На проблематику неравенства обратили внимание аналитики Всемирного банка (ВБ) и пришли к интересному выводу. "Независимость центробанка ослабляет способность правительства проводить агрессивную макроэкономическую политику. В таком случае налогово-бюджетная политика теряет свою остроту, а денежно-кредитная политика вообще недоступна. Таким образом, правительства должны переключить передачи и сосредоточиться на манипулировании микроэкономической политикой", — отмечается в исследовании ВБ.

И здесь можно выделить "четырех всадников" грядущего "апокалипсиса": финансовую политику, социальную политику, рынок труда и экономическую модель развития. Последнего "всадника" аналитики ВБ оставляют за скобками. В части финансовой политики они констатируют, что либерализация финансовых рынков ведет к их капитализации, но выигрывают от этого не простые граждане страны, а владельцы активов. У нас бы сказали — олигархи.

Ужесточение монетарных механизмов приводит к росту безработицы, так как снижает способность правительства проводить контрциклическую политику, инвестируя в производство и создавая новые рабочие места (для этого просто не будет денег). В таком случае правительство попадает в "трудовой капкан". Если нет денег для создания новых рабочих мест, единственная возможность стимулировать бизнес к их сохранению — это либерализация трудового законодательства. Но это, в свою очередь, приводит к сокращению или замораживанию трудовых доходов и через некоторое время — к росту социального неравенства.

Независимость центробанка ограничивает правительство в расходах на социальный капитал: образование, науку, медицину. Здесь опять же выигрывают богатые и проигрывают бедные. Формируются состоятельные династии, способные самостоятельно инвестировать в своих детей, повышая их конкурентоспособность на рынке труда, и бедные династии, лишенные

такой возможности. Материнский капитал, выплачиваемый государством, помогает лишь прокормить, но не обучить.

Итак, по мнению аналитиков ВБ, социальное неравенство является побочным эффектом независимости центрального банка страны, но не целью такой политики.

2. Финансовые предпосылки неравенства от МВФ

Здесь можно вспомнить **программную речь главы МВФ** Кристалины Георгиевой, которая весной прошлого года заявила о финансовых предпосылках неравенства. По ее словам, для решения этой проблемы многие правительства в первую очередь обращаются к мерам налогово-бюджетной политики. "Эти меры являются и будут оставаться критически важными. Но слишком часто мы не уделяем внимания финансовому сектору, который может оказывать глубокое и долговременное воздействие на неравенство в положительную или отрицательную сторону", — отмечала Георгиева.

Глава МВФ назвала **три аспекта влияния финансовых рынков на *систему неравенства***:

1. Углубление финансового рынка: новое исследование МВФ показало, что на определенном уровне оно "сопряжено с усилением неравенства и менее инклюзивным ростом". Это предостережение центробанкам, которые своими действиями раздувают финансовые пузыри.

2. Финансовая стабильность: неравенство, как правило, возрастает накануне финансового кризиса, что свидетельствует о тесной связи между неравенством и финансовой стабильностью. К примеру, по данным МВФ, в результате этого кризиса каждый четвертый из числа молодежи в Европе подвержен риску бедности.

3. Финансовая инклюзия: в долгосрочной перспективе между странами с высокой и более низкой степенью финансовой интеграции наблюдается разница в росте на два–три процентных пункта ВВП. Кредитование малых компаний повышает финансовую стабильность и снижает риск по сравнению с кредитованием крупных фирм.

В настоящее время многие постулаты монетарной политики, казавшиеся прежде незыблемыми, начинают рассматриваться в иной плоскости.

"Большое правительство" в виде синергии усилий кабинета министров и центробанка — это не предмет дискуссий, а данность.

Равно как и финансирование расходов бюджета за счет эмиссионных источников (квазифискальное доминирование).

Акцент дискуссии сейчас смещен в несколько иную плоскость:

- согласуются ли такие действия с принятой инфляционной целью, насколько эмиссионные источники замещают утраченный вследствие кризиса фискальный доход бюджета и т. д.

А также

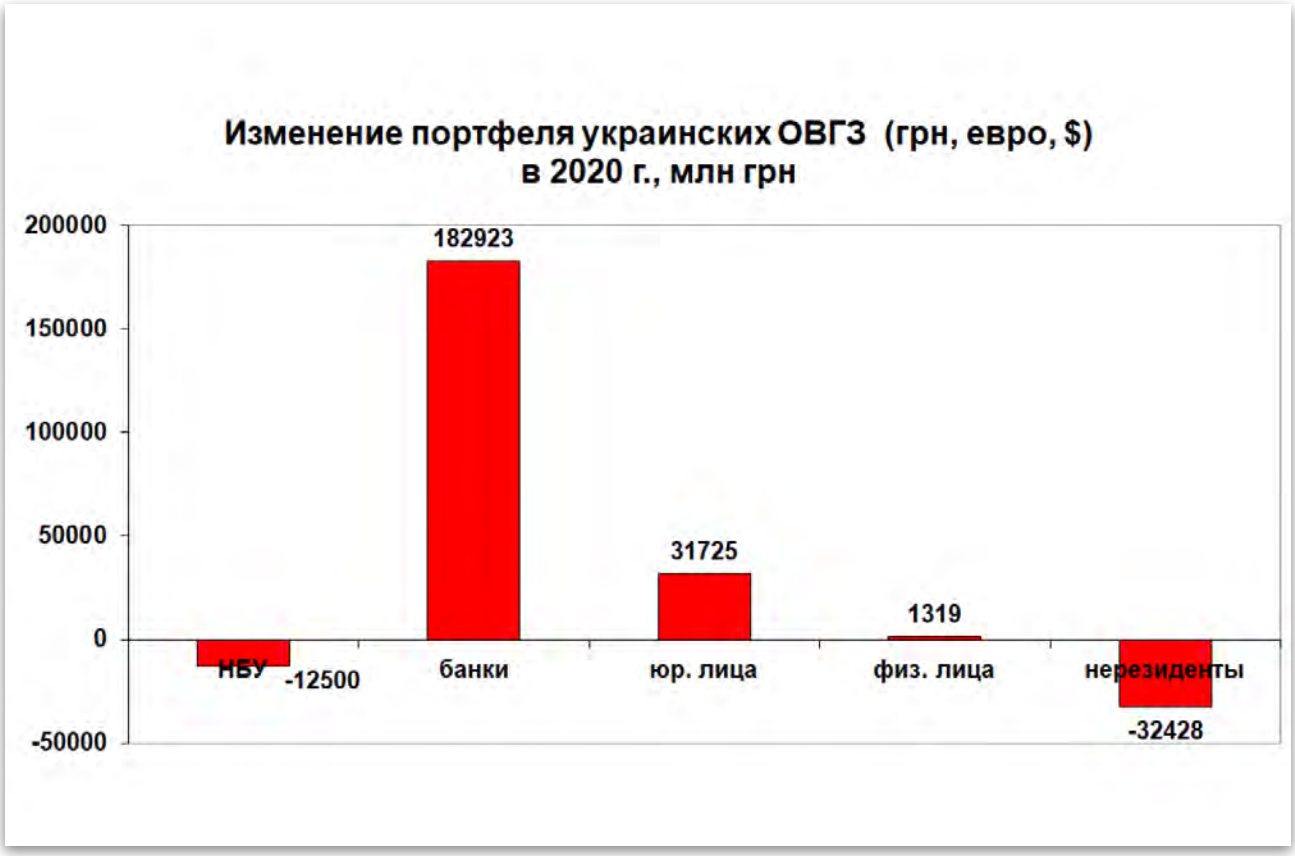
- насколько редки такие акции центробанка, не входят ли они в постоянную практику. Другими словами, если раньше спорили, можно ли предпринимать такие действия вообще, то сейчас дискуссия сузилась до обсуждения, когда они необходимы, а когда нет.

3. Что дозволено Юпитеру, то дозволено и быку. Кроме Украины

Среди инновационных инструментов центральных банков развитых стран можно назвать отрицательные процентные ставки (в широком применении), расширение программы скупки активов на небанковский сектор (ФРС запускает покупку не только казначейских и ипотечных долговых инструментов, но и долговых обязательств корпоративного сектора), выполнение широкой функции кредитора последней надежды как для банковского, так и корпоративного сектора с целью недопущения момента Мински (быстрого падения стоимости финансовых активов в результате схлопывания пузыря, влекущего за собой окончание фазы роста в экономике).

Центробанки развивающихся стран переходят черту в части прямого выкупа государственных долгов в обход финансовых посредников. В авангарде здесь Банк Индонезии, который, как опытный волк-вожак, махнул через красные флажки, приняв программу прямого выкупа гособлигаций на $28 млрд, несмотря на предостережения МВФ. Подобный пример монетизации госдолга стал возможен в условиях пандемии по причине низкой капитализации внутреннего рынка капитала. И если рынок внутренних заимствований узок в Индонезии, то можно себе только представить наше игольное ушко в виде рынка ОВГЗ. Логика здесь достаточно проста: если внутри страны нет свободной ликвидности в нужном объеме, долговой рынок гособязательств нужно монетизировать с помощью прямой эмиссии. В противном случае минфину придется повышать ставки по своим облигациям, чтобы вернуть на рынок нерезидентов; центробанку все равно придется печатать деньги — рефинансировать коммерческие банки, чтобы они покупали гособлигации.

То есть почти при тех же эмиссионных параметрах, что и при прямом выкупе,

бюджетные результаты будут в разы более затратны: нерезидентам придется платить повышенную ставку доходности, банки заберут часть маржи как финансовые посредники — и все это для соблюдения "монетарных приличий" центробанком, который не будет напрямую покупать госдолг.

В Украине этот абсурд достиг гиперболизированных масштабов: вместо того чтобы на этапе глубокого экономического кризиса в течение 2020 г. напрямую выкупить ОВГЗ у Минфина на сумму до 400 млрд грн равными ежемесячными траншами с направлением этих средств в экономику и социальную систему (в том числе в медицину), НБУ рефинансировал коммерческие банки для покупки ОВГЗ на сумму 50 млрд грн, кроме того, была для этих целей привлечена дополнительная ликвидность банков на 130 млрд грн, которую сняли с кредитного рынка. И все это ценой нового увеличения ставок по ОВГЗ до 11%, что почти в два раза превышает учетную ставку НБУ в 6%. Цена подобной переплаты составила 5% от роста банковского портфеля ОВГЗ, или около 9 млрд грн в год.

В то время как центробанки стран с формирующимися рынками активно наращивали портфель государственных ценных бумаг (от 0,1% ВВП в Южной Корее до 3% в Чили и 5% ВВП в Хорватии и Польше по заявленным программам), не говоря уже о 10% в ЕС и безлимите по программе ФРС США, Национальный банк Украины так и не заявил о параметрах покупки

гособлигаций. Более того, он в течение 2020 г. сократил свой портфель ОВГЗ на 12,5 млрд грн. Уменьшали объемы вложений у нас и нерезиденты (минус 32,4 млрд грн). Зато на 182,9 млрд грн нарастили активы в этих инструментах коммерческие банки и на 31,7 млрд грн — юрлица.

Простыми словами, дело спасения экономики в НБУ передали на аутсорс частному сектору, который вложил в гособлигации более 210 млрд грн, для чего ставку доходности по ним пришлось вернуть на уровень 11%. Таким образом, программа нашего гибридного количественного расширения оказалась и недостаточной (200 млрд вместо возможных 400 млрд грн), и сверхзатратной, и нестабильной для бюджета (высокая процентная ставка, короткие сроки обращения облигаций и частный характер кредиторов). Даже на программе выхода из кризиса в Украине умудрились заработать "свои 6%". : МВФ

Большая часть мировых центробанков развивающихся стран "отбомбилась" в марте–мае прошлого года, когда объем их операций на рынке госдолга составил от $26 млрд до $44 млрд. Затем был небольшой всплеск в августе — развивающиеся государства предполагали осеннее обострение и готовили бюджетные резервы.

Весной в лидерах по активности были Индия, Турция, Польша и Филиппины. В августе — Индонезия. Операции проводились как в целях денежно-кредитной политики, так и бюджетной и долговой.

Осенью 2020 г. более 30% центробанков развивающихся стран приостановили свои операции, выполнив поставленные цели по амортизации кризиса и снижению уровня социального неравенства. Остальные существенно снизили частотность и объем операций, продолжая посткризисное сопровождение экономики.

В этом плане действия НБУ выглядели так же медлительно, как и персонажи эстонских анекдотов.

1) С одной стороны, у нас "вовремя" затеяли смену караула в виде кадровых перестановок.

2) С другой — синергия НБУ и Минфина была настолько слабой, что ни о каком ***"большом правительстве"*** говорить не приходилось: экономика въехала в бюджетный кризис в ноябре прошлого 2020тгода.

Механизмы амортизации кризиса почти не применялись.

Инвестиции в социальный капитал, включая медицину, несмотря на точечный рост, системно не изменились к лучшему.

4. Индонезия как хороший пример

И еще раз вернемся к Индонезии — очень показательной для раскрытия данной темы стране. В 1990-е там тоже был дискурс о внешнем управлении и экономическом национализме, правда, тогда группы внешнего влияния назывались в Джакарте "мафией Брэдли" по имени министра финансов США. Меморандумы сотрудничества с МВФ для Индонезии также содержали пакеты антиинфляционных мер, преимущественно в виде жесткого ограничения монетизации экономики.

Но в стране быстро осознали, что низкая инфляция может быть как следствием

1) динамичного внутреннего развития производства товаров и услуг, так и

2) результатом притока дешевых импортных товаров.

Первый вариант возможен при развитии внутреннего частного кредитного рынка и инвестиций,

второй — при условии бесконечного наращивания внешних кредитов для покрытия торгового дефицита (речь о суверенных долгах).

И в Индонезии хоть и с опозданием, но поняли, что последний путь — не для них.

А в аналитическом отчете американского разведывательного совета "Альтернативные миры-2030" **Индонезия названа в числе ключевых экономик будущего.**

Нынешнее смягчение монетарной политики НБУ, к сожалению, **не сопровождалось ростом монетизации экономики путем вливания "новых денег", эмитируемых коммерческими банками в виде кредитов**.

1) Значительный прирост денежной массы в прошлом году ушел в рост наличных вне банков.

2) А исторически ***низкая ставка рефинансирования*** была лишь платформой для ***мегазаработков финансовых спекулянтов*** и поставила в неудобную позу Минфин и его кривую доходности по ОВГЗ.

В Украине низкая инфляция обеспечивается за счет импорта дешевых иностранных товаров, а торговый дефицит перекрывается новыми

госзаймами, сохраняя долговую нагрузку на бюджет на запредельном уровне, когда любые социальные инвестиции крайне ограничены.

Сдерживая инфляцию, Нацбанк экономит примерно 5% потребительских расходов простых украинцев, которые при этом теряют до 15% своих потенциальных доходов за счет роста неравенства в обществе.

Здесь надо отметить, что

> так называемый ***индекс Джини***, которым измеряется неравенство, в Украине хотя и относительно хороший, однако в целом растет — если в 2014 г. он составлял 24%, то в 2018 г. (последние данные ВБ) — уже 26,1%.

При такой политике НБУ богатые богатеют, а бедные беднеют.

Экономика же лишается и

1) ***социального капитала*** (снижение качества ***медицины***, ***науки*** и ***образования***), и

2) ***перспектив выпуска товаров с высоким уровнем добавочной стоимости***, постепенно превращаясь в сырьевой придаток для таких стран, как Турция, Польша, Беларусь и Египет.

Мы попадаем в ***«ловушку средних доходов Эйхенгрина»***, в которой побывали практически все латиноамериканские государства:

1) ***первоначальный*** *рост доходов* за счет ***экспорта сырья***,

2) достижение ***потолка развития***, и

3) ***стагнация*** по причине:

- **непроведения** ***структурной перестройки*** и
- отсутствия ***новой модели экономики***.

И первое, и второе сейчас невозможно без центробанка.

***

№ 165. 2022-06-08

Два Зе-инт: № 1, 2 (фрагм)

Вікторія ***Максименко*** змогла застенографувати потік свідомості нашого Цицерона. Ось яку книгу треба випускати, а не промови, написані спічрайтером

2022-06-07

1.1 "Почну з кінця, з останнього запитання. Воно стосувалось блокування поїздки Президента Порошенка на Парламентську Асамблею НАТО

https://youtu.be/vYVPwBCOctc

👩 **– Зараз повернулася українська політика в її звичному форматі - з взаємними образами один одному. Порошенка то двічі не випускають за кордон, то випускають. Медведчук записує звернення СБУ про Порошенка і таке інше. Ось таке враження, що ми вже перемогли росію. І складається враження, що це ініціює як раз не опозиція, а що це ініціює влада, нажаль.**

🐸 – Я?

👩 **– І ви напевно. Я не знаю чого так складається... Можливо вам знову треба зустрітися з опозицією, поговорити і сказати що ми об'єднані... Як це донести до вас, що реально не на часі це все?**

🐸 – Знаєте, є люди які глибоко в чомусь розбираються, а іноді мало в житті буває так що ми глибоко в чомусь помиляємось... ви глибоко помиляєтесь в тому, що ви сказали. На 100 відсотків. Не на 99. Я вам поясню...

Для чого мені це? Мм-м-м...плям-чвяк-хрюк тобто е-е-е навіть одного відсотку немає з того що ви зараз сказали...

Війна почалась, є рішення чиновники не виїзджають з держави. Всі - депутати, не депутати, президенти, не президенти не виїзджають.

Я своїм прикладом це ро́блю, тому що якщо я буду виїзджати то і вони мають право. Виїзджають тільки в тих випадках коли це зустрічі стосуються суто України, ситуації з війною і три є причини. Три - санкції, фінанси, зброя. Будь хто може виїзджати. А далі історія дуже проста. Перший місяць воювали ті хто воювали. А потім повернулась політика тому що сумно якось воно так, що хтось воює, а хтось на уз... десь там, десь там, скажімо так. От я скажу так - десь там. Бла-бла-бла... Будь хто може виїзджати з цих питань. А більше не можна політикам виїзджати... А потім у нас дехто почав на рівні місцевих влад, місцевих СБУ, місцевих прокурорів, місцевих депутатів тощо, бігти... Тому було прийняте рішення - ніхто нікуди не біжить і не кидає - тому що якщо хтось кудись віїзджає - він дезертир... І саме так воно і було. А потім людям стало без чогось ефіру або без політики жвавої плям-плям сумно стало. І треба знаходити причини по яких їхати. Мені все одно чесно, повірте що для мене ті чи інші таваріщі які можуть виїхати, та нам легше без них якщо їх тут немає. Тому ніхто нікому нічого не блокує. Навпаки - якщо хочуть поїхати, то хай їдуть - але для чого потім повертатись? Ти з результатом повертаєшся, або ти гастральор. Я вважаю, що це гастральори - я доречі зараз не тільки про ту людину, про яку ви сказали... Бла-бла-бла... а навіщо по... а навіщо потім

зворотньо зворо-зворотньо тут їх бачити, на яку державу вони працюють якщо вони в сумках вивезли гроші, на яку державу? У нас зараз війна. Пафоткались на блокпостах і поїхали за кордон немов політична зустріч? Чи це справедливо?

Далі пішло щось беззмістовне - бла-бла-бла... карантин... онлайн голосування... я просив... знову карантин... процедуру мати онлайн голосування... чому?... тому що, а раптом війна... ось всі мої розмови... раптом війна... можна вас знайти потім... питання чого йде? питання - а де нас будуть показувать ось і все.

#Цитаты_потерпевшего

1.2 Вторая часть Марлезонского балета

👩 **– Нещодавно виникла історія з наданням українського громадянства Олександру *Невзорову*, який або попросив, або ви йому вже надали це громадянство, прокоментуйте це будь ласка. І так само тут є пости Марини Овсянникової, яка приїздить то в Київ, то в Одесу, і дивується тут чергам за бензином - як ці люди попадають в Україну і це ми шукаємо корисних росіян чи хороших росіян, що відбувається?**

🐸 – Це дівчинка якась, дівчина з російського телебачення? Яка з плакатом? Ви б мені сказали... Ви б мені сказали зараз з плакатом, я ж вас запитав, тепер зрозуміли. І що вона робить?

👩 **– Приїздить в Україну...**

🐸 – А вона немає права? Я не знаю просто... А?

👨 – **Крім всього іншого вона зараз по світу виступає їздить про те що треба знімати санкції з росіян.**

🐸 – Ви серйозно? Ви могли би мені раніше про це сказати (сміх в залі)... Ну я зрозумів що мені потрібно зробити, можна я не в ефірі про це буду говорити, від вас сигнал я отримав.

👨 – **По Невзорову прокоментуйте будь ласка.**

🐸 – По Невзорову да я знаю, що він подав на наше громадянство, я знаю що він хотів полишити своє громадянство через те що він підтримує Україну, я дійсно можу вам сказати що ми почали цю розмову, якщо у нас є можливість хитати російську владу, ми повинні все це робити з громадянами Росії які повністю за Україну і повністю проти політики президента Путіна, я вважаю ми разом повинні це робити, якщо є така можливість, то чому ні, я не розумію в чому тут питання, ми повинні з вами використовувати будь яку зброю, ми ж радіємо коли Макаревич або Ахеджакова, коли вони підтримують Україну, їм, їх намагаються позбавити всього наскільки мені відомо, і роботи і можливостей і ефіра позбавили і всього, я вважаю що вони нас підтримують з самого початку війни, коли почалось вторгнення. Це важливо, я вважаю, що це зброя України, є люди які мають будь яке громадянство, не українське, але які чітко формулюють свою позицію проукраїнську і проти російської влади, вони на нашому боці, мені так здається.

👨 – **Ви все ж таки надали йому громадянство вже, і чи звертався ще хтось до вас вже за громадянством?**

🐸 – Він точно звертався я не пам'ятаю фізично тому що в мене є великі списки, мене поневося хм-м-м плям-плям понелося великі списки, там є різні громадяни які в черзі стоять, і Білорусії громадяни і Грузії і інших республік, я точно пам'ятаю як вони звертались і не тіки він звертався інші прізвища я просто чесно кажучи не знаю.

👨 **– Існує ймовірність, що люди на прізвище Дерипаска, Абрамович....**

🐸 – Ні, я вважаю що якщо є люди іншого громадянства, які підтримують Україну які позбавляються громадянства іншої держави, які є в принципі дисидентами, які зараз ховаються в Європі в тій чи іншій державі, які хочуть підтримувати Україну, я вважаю що наші повноважні органи можуть розглядати можливість надання громадянства, ми не говоритиме про будь яких ворогів, тих чи інших олігархів, тощо.

👨 **– Скажіть будь ласка, у нас 104 дні великої війни і вісім років в принципі війни у нас досі безвіз з російською федерацією, чому?**

🐸 – Чи не вважаю я доцільним, да, ввести візовий режим? Вважаю що це непогана ідея, ввести візовий режим з російської федерацією, і друге, напевно ми на сьогодні достатньо можливостей, щоби довести це до позитивного для українців результату.

👨 **– До дискусії щодо марафону щодо інформаційної політики, чесно кажучи не зовсім розумію, яким чином надання українського громадянства Невзорову когось має переконати в Росії, і як ви особисто ставитеся до такого вислову - «хороший руський мертвий руський».**

🐸 – Достатньо цинічно звучить з приводу індєйця. Кожен русский военный который пришел на нашу землю, забирать жизни наших людей, ми його, ми зробимо все, щоб позбавити його цієї можливості, позбавити його життя, якщо він забирає наші життя, будемо позбавляти їх життя. Що стосується.... А-а-а-а.... Цей результат війни він такий, він такий і в цьому є справедливість. Е-е-е-е... що стосується Северодонецка...

#Цитаты_потерпевшего

***

Victoria Maksimenko

28 янв 2022

З кожним разом все гірше та гірше. Генератор випадкових слів вже зовсім перегрівся. Ну що, готові? Погнали!

2. Пресс-конференція для іноземних ЗМІ

https://youtu.be/isUSnJqyAgw

💁 **1.Про розмову з Байденом. 2. Яка ваша стратегія?**

🐸 По перше я хочу сказати у нас не перша розмова і зустріч і-і-і в телефоному форматі не перша розмова з Президентом Байденом я хочу йому подякувати за те, що він дійсно не просто цікавиться питанням українського питання, а дійсно він знає багато деталей з того що відбувається в нашій державі. Ми ділимося планами, заходами деякими моментами і-і-і ми вдячні Сполученим Штатам Америки за підтримку постійної постійно нашого суверенитету територіальної цілісності, але я президент України, я знаходжусь тут і я знаю мені здається деталі більш глибше ніж будь який президент.

Питання не в президентові Сполучених Штатів Америки, так ми розуміємо які ризики, які ризики приоритетні, ми говорили про е-е-е багато речей, я е-е-е хотів е-е-е пояснити ситуацію що е-е-е для важливо що президент знає ситуацію від мене, так, не від посередників знає ситуацію від мене і ми спілкуємось і мож навіть за е-е-е там пару тижнів також будемо спілкуватись, але дуже важливо е-е-е щоби е-е-е не тіки наші спецслужби спецслужбовці і сікретсервісес обмінювались інформацію, треба бути тут і розуміти всі деталі.

Я думаю що ви тут і я не знаю скільки ви тут знаходитесь, який час ви тут знаходитесь, але коли до нас приїжджає журналист або якійсь ті чи інші поважні політики, я всіх запрошую на Донбас тому що я вважаю - оцінити ситуацию яка знаходиться на Донбасі на контактній лінії може справедливо та група людей, або та людина, яка там знаходиться, яка там ходить.

Коли а-а-а-а коли я став президентом у 19-му році, я поїхав в Маріуполь і в той момент ще в Маріуполі ми могли почути деякі постріли, ми могли почути звук, війни не було в самому Маріуполі, але ми могли почути звук коли вітер ішов на Маріуполь, тобто це достатньо близько е-е-е-е сьогодні я такі деталі знаю і тому я хотів, щоб такі люди як ви поважні були там і зрозуміли що сьогодні ми не бачимо е-е-е-е більшої ескалації ніж вона була раніше так!

Збільшилась кількість військових, але я про це говорив е-е-е на початку ще 21-го року, коли говóрились про військові навчання російської федерації то-

тоді була велике збільшення тоді нас підтримали і Сполучені Штати і європейські наши друзі, вони закликали росію відвести війська.

Зараз ситуацію я не вважаю більш напруженою ніж вона була тоді у пік! У пік навчань вона тоді теж була дуже гострою, але такої інформаційної політики у просторі як України тобто питання не тільки до вас, питання до світу е-е-е тоді не було.

І тому я вважаю, і про це ми говорили з Президентом, я вважаю що ця політика повинна бути виважена, я не кажу що він впливає на засоби масової інформації, вони свободні, але політика повинна бути виважена і журналісти, якщо хочуть зрозуміти яка ситуація, нехай вийдуть в Київ, у нас що їзду їзьдять танки по наших вулицях? Ні! То-о-о-о але відчуття таке якщо ти тут не знаходишся відчуття таке в Англії, Германії, Франції в При.. в Литві, я розмовляю з Президентом Литви, з іншими лідерами, відчуття і с засоби масової інформації саме таке що у нас війна, у нас ходять війська по дорогах, у нас мобілізація, люди кудись їдуть - це не так.

Нам не потрібна ця паніка. Я не говорю що не може бути ескалації, ми про це говоримо і це відверто вже вісім років. Вона була. Вона вже почалась. Частина наших територій нажаль тимчасово вже окуповані, ми вже розуміємо що це, і-і-і... І-і-і хрюк-плям а зараз е-е-економічно, економічно я по я говорив Президентові і думаю, що Сполучені Штати нас підтримають, я йому сказав що я розпочав говорити з лідерами держав і пояснювати їм - нам потрібно на сьогодні стабілізувати економіку нашої держави через всі ці сигнали що завтра війна, тому що сигнали пішлі, пішли від навіть поважних лідерів держав що вони вже відверто навіть не дипломатичною мовою (!) вони просто говорять – "завтра буде війна". Це паніка, паніка на ринках, паніка в фінансовому секторі.

Скільки це коштує нашій державі...

Різна інформація з різних джерел не може плутати і заплутувати нашу державу, тому що починається економічна паніка. Наведу приклад скільки нам це коштує. У нас, у нас рекордне ВВП в минулому році, рекордне у нас

збільшилось, у нас за короткий час було десь біля 6,5 мільярдів нових інвестицій у 21-му році, але після початку е-е-е-е скажімо так я вважаю ще раз такої інформаційну ін-іншого інформаційного простору да? 12,5 мільярдів вивели гроші з України і ми із наших резервів, а вони найбільші за останні 10 років, але тим не менш ви повинні зрозуміти наша держава не може сама справитись з такими викликами, тобто з держрезервів ми стабілізуємо нашу національну валюту і ми пояснюємо про це, тому це дуже дорого коштує для України.

Дуже дорого коштує я вважаю не-е-е-е трішки іноді не виважена е-е-е інформаційна політика. Ось про що я. Ну це ... плям-плям-чвяк-хрюк одне з питань глибоких, я тому вам поясню е-е-е коли кажуть що у нас є якесь непорозуміння у нас немає непорозумінь з Президентом Сполучених Штатів, я просто глибоко розумію що відбувається в моїй державі, як і він глибоко розуміє що відбувається у Сполучених Штатах Америки, ось і все.

🤦‍♂️ **Є такі, що підозрюють, що ви трошки применшуєте загрозу, для того, щоби зберегти вашу економіку, і що американці насправді праві, і що це може все таки відбутися, війна. Ви вважаєте що так воно є чи ні?**

🐸 Дуже дивно, що мене підозрюють, мені здається, що я в своєму житті нічого не робив, щоб мене підозрювали. Ви мене плутаєте з іншим президентом України. Я вважаю що.... е-е-е-е.... я зберігав перш за все, людина, а потім економіка, і для мене питання ймовірної ескалації, таке ж гостре як... повірте, точно не менше ніж для Сполучених Штатів Америки і інших країн партнерів. Я не керую державою, знаєте як, як в вашому до речі фільмі, не знаю, як англійською "Не дивись верх", да? Ми дивимось верх, ми точно розуміємо, що відбувається, і ми про це говоримо з нашими людьми.

Але ми в цій ситуації 8 років, як я вам і сказав. Тому ми повинні дивитись не тільки верх, ми дивимось під ноги і для нас дуже важливий зараз момент, ми можемо втратити економіку нашої держави. Але перш за все люди, ймовірність атаки є, вона нікуди не пішла, вона є, вона була в 21-му році така сама. В 20-му році вона була меншою, в 19-му році вона після нормандського формату вона була ще менше.

Позавчора була зустріч радників в нормандському форматі... я ж... Нажаль... Що вона висока, але була зустріч, тож якщо це все не просто політичний театр і все це дуже серйозно, то це кроки до діалогу. До мирного врегулювання процессу. Тому я і вважаю що це говорить про те, що все ж таки треба дуже, дуже обережно висловлювати щоденно, щохвилинно, щосекундно, що завтра буде війна. Не можна сказати, що війна буде завтра, чи повірте мені будь-ласка, війна буде до кінця лютого, або сказати як це було в листопаді, війна буде до кінця року, а потім сказати "послухайте, всіх з новим роком, але ми зараз отримали інформацію, війна може бути в січні, в лютому", я ще раз говорю, вона може бути.

Нажаль, і давайте тут ставити три крапки. Але точно не ставити одну крапку і сказати що так, вона буде. Тому що... Тому що ми розуміємо, що відбувається з людьми. Це сміливий народ. Але сміливий народ має захищати свою державу. І ще працювати. І ще виховувати дітей. Бо це життя.

🙋‍♂️ **Ми бачимо, скільки роблять росіяни, як вони посилюють свою присутність на кордонах. Що ви робите? Як ви готуєтеся дати відсіч? Як діяти?**

🐸 Як діяти? Озброювати свою армію, у них все є, ну, всього не буває, наскільки це можна, наскільки дозволяє економіка нашої країни. Треба давати високі заробітні плати нашим військовим і ми їх збільшуємо (❗). Тому що вони віддають найвищу заробітну плату - своє життя.

🙋‍♂️ **Дойче Велле - Я хотів би запитати у вас за північний потік-2. Німеччина і надання зброї. Німеччина відмовилася надавати зброю, там польови шпиталі, але не летальна зброя. І не дають купувати їхні вироби в інших країнах. Яка може бути роль Німеччини в цій ситуації?**

🐸 Зараз була зустріч, мені казав голова офісу Андрій Єрмак (❗), що дійсно і Франція і Німеччина підтримували Україну і боролися, за те, щоби, щоб домовитись, знаєте как, розпочати домовлятись. Велика була перерва.

І я не знаю, з одного боку ви повинні пишатися, що ваша держава має такий вел... ви... бе... серйозний великий вплив на країни європейського союзу. Зрозуміло, через економіку, історично. Багато прикладів, багато відповідей, чому. Це з одного боку. А з іншого боку, ви повинні зрозуміти, що що ми, ми також все це розуміємо, що саме ви маєте вплив на ці держави. І тому ми очікуємо, що ви нам допоможете.

2.2 Питання про події, пов'язані з Порошенком

🐸 Найбільший ризик для України і найбільший ризик для суверенітету нашої держави, і тут ми об'єднані скажу вам відверто з усіма партнерами, це думка всіх - Європейського Союзу, Сполучених Штатів, Великобританії, країн НАТО це дестабілізація всередині нашої держави.

Економіка - один з факторів, але один із... Єдність влади, довіра до президента України, довіра до президента діючого і розуміння інших політиків що вони або колишні президенти, або майбутні але точно не діючі, саме це розуміння мудре, чесне і законне робить нашу державу об'єднану і сильну.

Неконтрольованість ситуації в середині держави щодо законності, щодо роботи правоохоронних органів, щодо спокою на вулиці, саме може призвести до ескалації, це найвищий рівень ймовірного плану, коли може бути запроваджений ті чи інші дії з боку ... м-м-м... а-а-а... з боку е-е-е ... сусідніх... сусідньої держави. Тому те що ви бачите – один із ризиків м-м-м... ем-м-ммм він викликан політичною діяльністю людей, яких представників е-е-е політичних е-е-е кол кіл полі... політичних еліт нашої держави які займаються своєю політикою своїм особистим піаром. Ось і все.

Я не бачив заворушень на наших вулицях. Великих заворушень немає. Нажаль ми точно можемо констатувати і для цього потрібно завжди подивитись що відбувається, коли це відбувається. Наприклад, немає якоїсь людини в державі - вона поїхала відпочивати - і на вулицях України спокій, повертається людина - прийшли люди в офіс президента, або заблокували парламент. І все одно, чи йде зараз боротьба з ковід19, і треба терміново проголосувати якісь додаткові гроші для стримання ковіду19 тощо - все одно цим людям!

Я дуже радий, що я не з політики прийшов в політику. Я чесно кажучи, спочатку був в шоці – для них, їм все одно, що відбувається: війна - війна, окей, розберемось, бізнес - бізнес, але вони займаються щоденно кон'юнктурними речами, кроками і розколом нашої держави.

Я в принципі про минуле не дуже люблю говорити, я вважаю цих людей нащадками того, що було, нащадками процесів, які були е-е-е в радянські часи, ці люди вони є представниками олігархату нажаль... нажаль наше покоління вони роблять бізнес з нічого, маючи освіту, руки і голови, і доречі, саме такі люди захищають на фронті нашу державу. Тому що вони захищають то, що вони заробили самі, вони не просто приватизували щось е-е-е коли розпався Радянський Союз, приватизували за копійки ті чи інші підприємства – ні, ці люди щось зробили своїми руками з самого початку, і вони зараз захищають нашу державу і я вважаю що це майбутнє, то ж давайте говорити про майбутнє.

2.3 І наостанок, тезісно

1) Про НАТО

 «Що таке НАТО? Це що війна? Це санкції! Нам треба знайти якісь превентивні санкції, так НАТО одна із таких санкцій».

2) Про Путіна

🐸 «Він мене запрошує в Сочі. Навіщо мене запрошувати в Сочі? Щоб я що? На лижах покатався? Про що ми говоримо просто? Серйозні речі. Давайте зустрінемось в Одесі, покупаємось в морі... Серйозні речі».

#Цитаты_потерпевшего

***

№ 166.

Кущ 2022-06-08 про ст Устенко

Рис.1

Олег Устенко в статье для Los Angeles Times, написанной совместно с Simon Johnson is a professor at MIT Sloan and former chief economist at the International Monetary Fund,

предложил три варианта возврата беженцев в Украину:

1. Беженцы возвращаются в Украину, но **ЕС выплачивает им пособие** еще в течение шести месяцев;

Павел Себастьянович

41 мин. · 2022-06-08

Три человека в Украине определяют экономический курс - Гетманцев, Милованов, Устенко.

С Гетманцевым всё понятно - полностью нелегитимный персонаж, проводник политики Азарова-Клименко-Захарченко, политики принудительной фискализации, тотального контроля и криминализации предпринимательской деятельности, криминализации воли.

С Милованным тоже, в общем-то, давно разобрались что это такое - дерибанщик бюджетных средств, считающий, что бедность украинцев не следствие воровства таких, как Милованов, а следствие необразованности населения. А слабость украинской экономики не от того, что он был министром экономики. И бронников в армии не хватает не потому, что он был/ есть главой набсовета "Укроборонпрома". И нет стабильности гривны не от того, что он был/есть членом набсовета НБУ. Во всём виноваты необразованные украинцы!

И вот наконец проявился долго молчавший Устенко. Он выставил Западу ультиматум - при каких условиях наше правительство, наш правящий класс готовы забрать назад из Европы соих крепостных, которые сбежали от двух госаппаратов - российского и украинского.

Разобрал этот вопрос в видео в первом комментарии.

2. Беженцы возвращаются, а **средства выдаются украинскому правительству**, чтобы была возможность людям платить заработную плату;

3. **Предоставление всем украинцам базового дохода за счет средств, полученных от ЕС**.

Все варианты объединяет одна цель:

вернуть беженцев и получить "европейские деньги" для их содержания.

Почему я считаю, что **данные варианты неверны**.

Ну, **чисто технически,**

- странно будет выглядеть, когда один украинец, вернувшийся из-за границы в родной Львов будет получать 300 евро в гривневом эквиваленте, а другой, остававшийся в Николаеве под обстрелами - ничего.

Если "размазать" европейские выплаты на всех, они уменьшатся в 6-7 раз и вместо 300 евро получится 40-50, то есть копейки.

Можно платить лишь безработным, но

- тогда никто работать не захочет, с учетом того, что сейчас зарплата в Украине сократилась у многих на 40-70%.

Модель безусловного базового дохода (ББД) - это ***концепция богатых стран, с профицитным бюджетом***.

Вводить такое во время войны, а тем более с огромным бюджетным дефицитом - значит формировать колоссальные финансовые риски.

Кроме того,

- сама постановка вопроса: "мы заберем своих людей, но платите им деньги" - также в корне не верна и дает негативные месседжи как самим мигрантам, так и нашим европейским партнерам.

Все же в ЕС такой подход к планированию их денег не очень приветствуют.

На мой взгляд,

экономическая мысль в Украине должна работать в направлении того, как создать эффективную, работающую *модель развития*, с двумя фазами:

1. **этап *мобилизационной* экономики на период войны;**
2. **и этап *восстановительной* экономики на период после войны.**

Наши беженцы начнутт возвращаться лишь тогда, когда будет решена проблема рабочих мест (даже на фоне не решенного вопроса безопасности и восстановления инфраструктуры).

Если выбирать, где получать европейское пособие, то беженец выберет его получение в ЕС, а не в Украине.

Единственный формат, который начнет постепенно решать проблемы миграции из страны - это ***система государственной гарантии работы на время войны и создание новых рабочих мест*** - после.

Работа не только социализирует, но и формирует статус человека.

> Он чувствует себя участников важных для государства процессов - так в США во время Второй мировой функционировал внутренний Трудовой фронт.

Сегодня украинцы тоже должны быть объеденены либо военным, либо трудовым фронтом.

А после войны, создание новых рабочих мест должно стать краеугольным камнем новой модели экономического роста.

Война обнуляет многие процессы, в том числе и неэффективные решения прошлого.

Именно поэтому, сейчас каждое новое решение должно быть в десятку. С прицелом на максимально возможное сохранение потенциала во время войны и новый экономический рывок после.

***

https://www.latimes.com/opinion/story/2022-06-06/ukraine-russia-war-economy-refugee-aid

Los Angeles Times

Op-Ed: To pay for the war, Ukraine needs the EU's help to restart its economy

BY SIMON JOHNSON AND OLEG USTENKO

JUNE 6, 2022 12:10 AM PT

Emmanuel Macron, president of France, last week expressed concern about not humiliating Vladimir Putin through a quick and comprehensive defeat in Ukraine. But he seems to have lost track of conditions on the ground.

The war will eventually come to an end and Russia will not achieve its goals, but it will be a long struggle. To maintain this effort — which requires paying for the costs of war — it's imperative to restart the Ukrainian economy and generate more tax revenue, even as the fighting carries on.

The good news is that the European Union, the United States and other allies have already committed substantial resources to support Ukrainians, including when they leave the country as refugees. What is needed now is to adjust how those resources are deployed, to encourage these refugees to return home when it is safe to do so. This will help the Ukrainian economy and strengthen government finances.

In the weeks after Russia's invasion on Feb. 24, a large proportion of the local population either moved westward within Ukraine and or left the country entirely. This was completely understandable given the anticipated violence. Subsequent missile attacks on civilians, the deliberate targeting of places sheltering children, and the horrors that happened in Bucha, Irpin and other places confirmed everyone's worst fears.

More than 6.5 million Ukrainians escaped the country and found amazing support in neighboring countries, including EU countries, as well as non-EU countries such as Moldova and Norway. Taking care of refugees is expensive — they need food, shelter, schooling, healthcare and other services. Many countries have also provided daily cash allowances. Part of this cost has been borne with great generosity by individuals, but the budgetary cost to EU governments associated with taking care of more than 6 million refugees is at least 60 billion euros per year (about 10,000 euros per person).

Some of these refugees can work while outside Ukraine. The information technology and telecoms infrastructure of the country remains strong,

despite Russia's efforts to destroy these systems. As a result, people who can work remotely are able to earn income and, even more important, keep the Ukrainian insurance, finance, customer service and other economic activities on their feet.

But many jobs in an economy such as Ukraine's cannot be done remotely, and there is also a pressing need to rebuild roads, bridges, apartments and commercial buildings. The weather is currently good for construction, but this will not last long — within six months rain and cold will make it much harder to rebuild. Overall, on its current course, the economy is likely to decline by at least 40% this year compared with 2021 and, until the refugees return home, a sustained recovery is hard to achieve.

There is already a steady flow of at least 30,000 people returning to Ukraine per day. They and many more Ukrainians can be productively employed to rebuild and repair the economy, but the government is hard-pressed to support them and their wages. The government budget is already running a monthly deficit of around 5 billion euros to cover war-related spending.

That's why it would make sense to have some of the EU financial support for refugees made available to them when they return to Ukraine.

There are three potential ways to make this transfer. One approach is to let refugees bring their cash benefits back with them to Ukraine for a limited period, such as six months. Another is to provide additional resources to the Ukrainian government to hire more people for rebuilding work. Both these policies will pull more refugees home, but the process may be slow.

Easier and more effective would be for the Ukrainian government to use this funding, received from the EU, to create a temporary basic income program for all Ukrainians in the country. A modest cash grant program would help millions now struggling to feed their families stay in their communities and increase economic activity.

If half of the more than 6 million Ukrainian refugees were to return home, European governments could significantly reduce their refugee spending and redirect tens of billions of euros into uses that would have long-term benefits for Ukraine. Any such program could be wound down as Russian forces are expelled from Ukrainian territory and the economy stabilizes.

We don’t know how long this war will last. The devastation wrought by Russia’s invasion remains incalculable. Eventually, Ukraine, a country of around 40 million, will need international assistance and support to rebuild. Shoring up its economy and beginning that process should start now.

—-

Simon Johnson is a professor at MIT Sloan and former chief economist at the International Monetary Fund. Oleg Ustenko is economic advisor to President Volodymyr Zelensky of Ukraine.

***

Перевод *- iPadOS:*

Президент Франции Эммануэль ***Макрон*** на прошлой неделе выразил обеспокоенность тем, что Владимир ***Путин*** не унизит быстрое и всеобъемлющее поражение в Украине. Но он, похоже, потерял контроль над условиями на местах.

Война в конечном итоге закончится, и Россия не достигнет своих целей, но это будет долгая борьба. **Чтобы сохранить эти усилия, которые требуют оплаты расходов на войну, *необходимо* перезапустить украинскую экономику *и генерировать больше налоговых поступлений*, даже когда продолжаются боевые действия.**

Хорошей новостью является то, что Европейский союз, Соединенные Штаты и другие союзники уже выделили значительные ресурсы для поддержки украинцев, в том числе когда они покидают страну в качестве беженцев. Сейчас ***необходимо*** **скорректировать способ развертывания этих ресурсов**, побудить этих беженцев вернуться домой, когда это будет безопасно. Это поможет украинской экономике и укрепит государственные финансы.

Через несколько недель после вторжения России 24 февраля значительная часть местного населения либо двинулась на запад в пределах Украины, либо полностью покинула страну. Это было вполне понятно, учитывая ожидаемое насилие. Последующие ракетные обстрелы гражданских лиц, преднамеренные нападения на места, где укрываются дети, и ужасы, произошедшие в Буче, Ирпине и других местах, подтвердили худшие опасения всех.

Более 6,5 **миллионов украинцев бежали** из страны и нашли удивительную поддержку в соседних странах, включая страны ЕС, а также в странах, не входящих в ЕС, таких как Молдова и Норвегия. **Забота о беженцах стоит *дорого*** - они нуждаются в продовольствии, жилье, школьном образовании, здравоохранении и других услугах. Многие страны также предоставили ежедневные денежные пособия. Частично эти расходы были понесены с большой щедростью отдельных лиц, но **бюджетные расходы правительств ЕС, связанные с заботой о более чем 6 млн беженцев, составляют не менее 60 млрд евро в год** (около 10 000 евро на человека).

Некоторые из этих беженцев могут работать за пределами Украины. Инфраструктура информационных технологий и телекоммуникаций страны остается сильной, несмотря на усилия России по уничтожению этих систем. В результате люди, которые могут работать удаленно, могут получать доход и, что еще более важно, держать украинскую страховку, финансы, обслуживание клиентов и другую экономическую деятельность на ногах.

Но многие рабочие места в экономике, такой как Украина, не могут быть выполнены удаленно, а также существует настоятельная необходимость в восстановлении дорог, мостов, квартир и коммерческих зданий. Погода в настоящее время хорошая для строительства, но это продлится недолго - в течение шести месяцев дождь и холод значительно затрудят восстановление. В целом, на нынешнем курсе экономика, вероятно, снизится по крайней мере на 40% в этом году по сравнению с 2021 годом, и до тех пор, пока беженцы не вернутся домой, трудно достичь устойчивого восстановления.

Уже наблюдается устойчивый поток не менее 30 000 человек, возвращающихся в Украину в день. Они и многие другие украинцы могут быть продуктивно трудоустроены для восстановления и восстановления экономики, но правительство с трудом поддерживает их и их заработную плату. **Государственный бюджет уже имеет ежемесячный дефицит в размере около 5 млрд евро** для покрытия расходов, связанных с войной.

Вот почему **имело бы смысл предоставить им некоторую финансовую поддержку ЕС беженцам, когда они вернутся в Украину**.

Есть **три потенциальных способа** сделать эту передачу.

1) Один из подходов заключается в том, чтобы позволить **беженцам возвращать свои денежные пособия в Украину на ограниченный период**, например, на шесть месяцев.

2) Другой заключается в **предоставлении дополнительных ресурсов украинскому правительству**, чтобы нанять больше людей для восстановитества.

Обе эти политики приведут больше беженцев домой, но **процесс может быть *медленным***.

3) Для украинского правительства было бы проще и эффективнее использовать это финансирование, полученное от ЕС, для создания временной программы ***базового дохода*** для всех украинцев в стране. **Скромная программа денежных грантов поможет миллионам людей, которые в настоящее время изо всех сил пытаются накормить свои семьи, остаться в своих общинах и повысить экономическую активность**.

Если половина из более чем 6 миллионов украинских беженцев вернется домой, европейские правительства могли бы значительно сократить свои расходы на беженцев и перенаправить десятки миллиардов евро на использование, которое принесет долгосрочную пользу Украине. Любая такая программа может быть сбита, так как российские войска будут изгнаны с украинской территории, а экономика стабилизируется.

Мы не знаем, как долго продлится эта война. Опустошение, вызванное вторжением России, остается неисчислимым. В конце концов, Украина, страна с населением около 40 миллионов человек, будет нуждаться в международной помощи и поддержке для восстановления. Заточьте свою экономику и начните этот процесс прямо сейчас.

—

*Саймон **Джонсон** - профессор MIT Sloan и бывший главный экономист Международного валютного фонда.*

*Олег **Устенко** является экономическим советником президента Украины Владимира **Зеленского**.*

.***

№ 167.

https://forbes.ua/inside/sobivartist-budinku-na-90-kvadrativ-12-mln-grn-zruynovano-mayzhe-5000-koli-i-yak-budut-vidnovlyuvati-kiivsku-oblast-intervyu-07062022-6404?fbclid=IwAR2AW4SIAJVNBbXgJQ0V_R9IO8u_9QZMcPN5PPA69KtbmoTXoZpLj6Viddg

Собівартість будинку на 90 квадратів – 1,2 млн грн, зруйновано майже 5000

Коли і як будуть відновлювати Київську область.

Денис Кацило. **7 червня 2022**

Голова Київської обласної військової адміністрації Олексій Кулеба про зруйновані домівки, компенсації власникам і строки розмінування

У кінці травня в керівництві Київської області відбулася ротація. Колишнього командувача Операції об'єднаних сил Олександра Павлюка, 51, який відправився на фронт, замінив Олексій Кулеба, 38. Для

останнього це другий прихід у київську владу. Вперше головою обласної адміністрації він став напередодні повномасштабної війни. Вдруге – у розпал відновлення регіону.

Як відбудовують Київську область і хто за це заплатить?

***

1. - В яких територіальних громадах найскладніша ситуація з відновленням?

Ситуація різна і характер руйнувань відрізняється. Наприклад у Великій Димерці не було лінії зіткнення, але селище постраждало внаслідок артилерійських обстрілів. У Бучі руйнувань небагато, але там було багато людських жертв. Дуже сильно постраждало місто Ірпінь, де протягом тривалого часу була лінія зіткнення. У Бородянці повністю зруйнована центральна вулиця міста.

У селі Андріївка Макарівської селищної громади – вщент зруйновано більше 70 приватних будинків.

Відновлювальні роботи розпочали на початку квітня, одразу після того, як ЗСУ відкинули ворога з території області.

2. - Про який *обсяг руйнувань* йдеться?

- Із 69 громад у 46 є руйнування – це 65% території області. Весь цей об'єм треба 1) пройти, 2) проаналізувати, 3) скласти акти. І дуже швидко. *(Не ответил № 1 - Ю.Т.)*

3. - В Офісі президента кажуть, що пріоритетно відновлюють будинки, які не потребують капітального ремонту. Як *програму* реалізують на Київщині?

- Була постанова Кабміну про виділення 1 млрд грн на поточні ремонти, з них 400 млн грн пішли на Київську область.

Зараз місцеві комісії 1) проходять по громадах, 2) фіксують поточні руйнування (вікна, двері, ремонт дахів), 3) складають акти. **Будемо закривати цю потребу з цього джерела.** Очевидно, нам не вистачить, тому **будемо просити уряд** виділити додаткове фінансування. *(НЕ ответил № 2, «подменил понятие» - Ю.Т.)*

4. - *Скільки* будинків пройшло *оцінку* на відшкодування?

- Ми дослідили вже більше 70% території області. *(Не ответил № 3 - Ю.Т.)*

5. - *Яка кількість зруйнованих приватних будинків?* Який у вас *план* із *відбудови* або щодо *компенсацій*?

- В області повністю зруйновано ***близько*** 5 000 приватних будинків. **Ми вже розпочали *пілотний проєкт* зі зведення одноповерхових приватних будинків на території Дмитрівської громади.**

Плануємо до **12 червня** (июня) звести ***п'ять*** будинків. *Перший – для сім'ї нашого героя, який загинув у боях під Ізюмом. Інші – для родин, будинки яких були знищені під час бомбардувань.*

Якщо це вдасться, 12 червня буде місяць, як ми почали будувати.

> *Розраховуємо, що проєкт буде типовим для області. Далі рухатимемося в інших масштабах і об'ємах.*

План – побудувати 2 500 будинків до настання холодів.

(НЕ ответил, «подменил понятие» № 4 - Ю.Т.)

6. - Якими вони будуть?

- Площа типового будинку на три кімнати – 90 кв. м. Собівартість, на яку хочемо вийти, 1,1–1,2 млн грн, **без ремонту й умеблювання**, але з необхідною сантехнікою. Також будуть типові варіанти на на 60 кв. м, і 120 кв. м.

> *Використовуються технічні рішення, які дають можливість дати результат за місяці. Матеріали: газобетон, арматура, деревина.*

Для нас головне – час, **потрібно знайти таку кількість виробників, які закриють потребу до зими**.

7. - Який бюджет?

- На **5 000 будинків** потрібно близько **6 млрд грн** (**380 $/м2**) – це тільки будівництво приватних будинків, без електромереж, газопостачання, які здебільшого там є.

8. - *Хто* будує і які *джерела* фінансування?

- П’ять будинків для Дмитрівської громади будують будівельні компанії області в якості меценатської допомоги. Це безкоштовно – як для місцевої влади, так і держави.

Щодо ***фінансування*** розглядаємо всі джерела: державний бюджет, міжнародні фонди. На жаль бюджет області не зможе покрити навіть третину потреб. *(НЕ ответил № 5 - Ю.Т.)*

9. - В *яку суму* оцінюєте повну відбудову?

- Зараз ми на стадії розрахунків. Поки що не озвучуємо. *(НЕ ответил № 6 - Ю.Т.)*

10. *Велика Британія* заявила, що готова взяти шефство над відновленням Київської області. Як це буде працювати?

Ми на стадії запитів і надання інформації. Про конкретику поки що говорити зарано. *(НЕ ответил № 7 - Ю.Т.)*

11. - Скільки зруйновано комерційних підприємств?

- Повністю – 44 підприємства, їх доведеться відновлювати з нуля. Понад 100 підприємств зазнали часткових руйнувань.

12. - Чи є *програми підтримки для такого бізнесу*?

- Про програми стимулювання розвитку бізнесу говорити зарано. У нас не вирішені соціальні питання. Допомогу, з точки зору розподілення коштів, пріоритетно будемо надавати людям. *(Агрессивно НЕ ответил № 8 - Ю.Т.)*

13. - Скільки податків недорахується область із втратою такої кількості підприємств?

- У березні–травні, в порівнянні з аналогічним періодом минулого року, надходження податку на прибуток зменшилися на 97 млн грн, тобто на 38%. Більше поки що сказати важко. Щоб збалансувати бюджет, скорочуємо видатки.

14. - Яка ситуація з *розмінування*?

- Нам необхідно обстежити площу ***28 131 км²***, яка **дорівнює площі Бельгії *(32 547 км²)***, – об'єм роботи величезний. Працює понад **200 працівників ДСНС і поліції**. Також залучили перших міжнародних саперів.

Загалом, основні магістральні дороги й міста обстежені і майже повністю розміновані. Що стосується величезних площ полів і лісів, розуміємо, що **на це підуть роки**. *(НЕ ответил № 9 - Ю.Т.)*

ПС-1

Из 14-ти вопросов, НЕТ ответа на девять!

Київська область

Герб Київської області

Прапор Київської області

Основні дані

Прізвисько:	Київщина, Середня Наддніпрянщина, Полісся, Княжа земля, Серце України
Країна:	Україна
Утворена:	27 лютого 1932 року
Код КАТОТТГ:	UA32000000000030281
Населення:	1 754 284
Площа:	28 131 км²
Густота населення:	63,83 осіб/км²
Телефонні коди:	+380-45
Обласний центр:	Київ (є обласним центром, але не входить до складу області)
Райони:	7
Громади:	
Міста:	
обласного значення	12
районного значення	14

ПС-2

За МЕСЯЦ до этого:

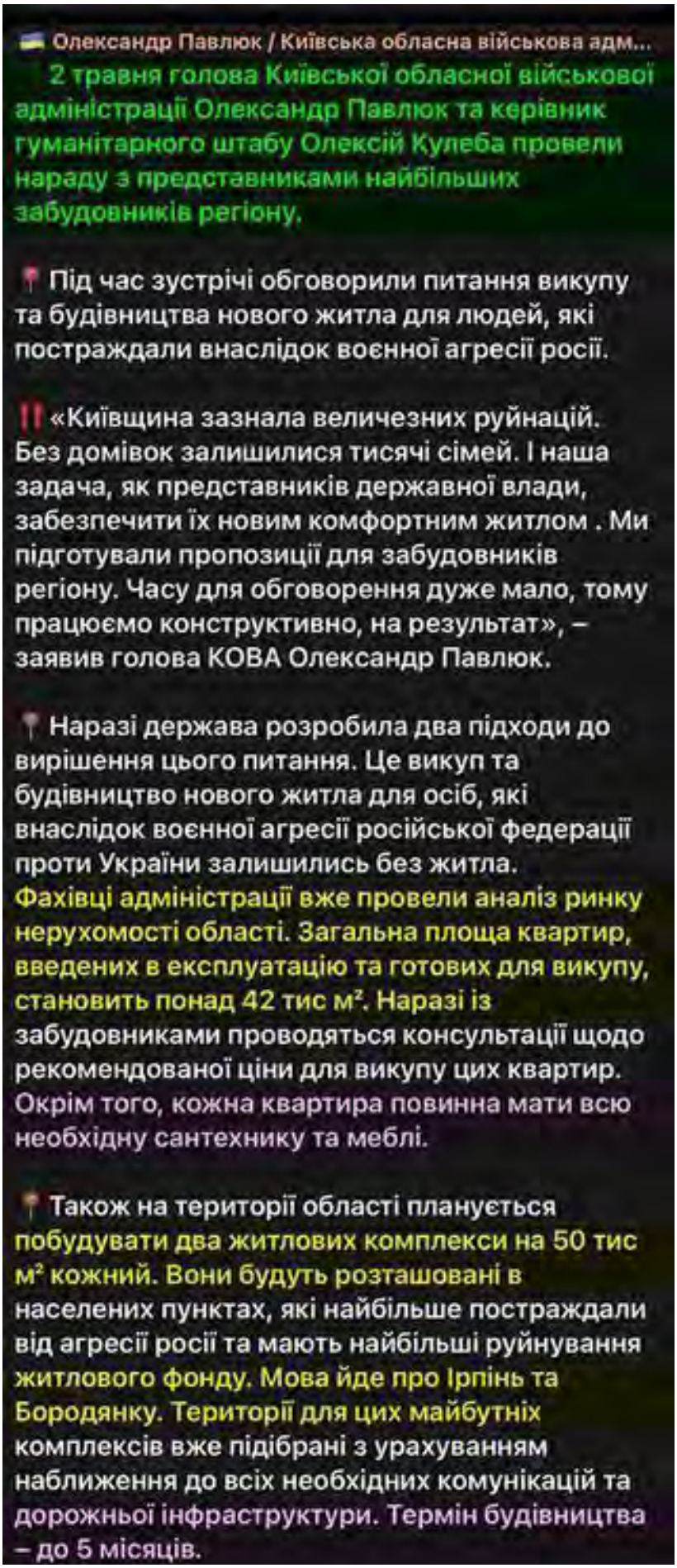
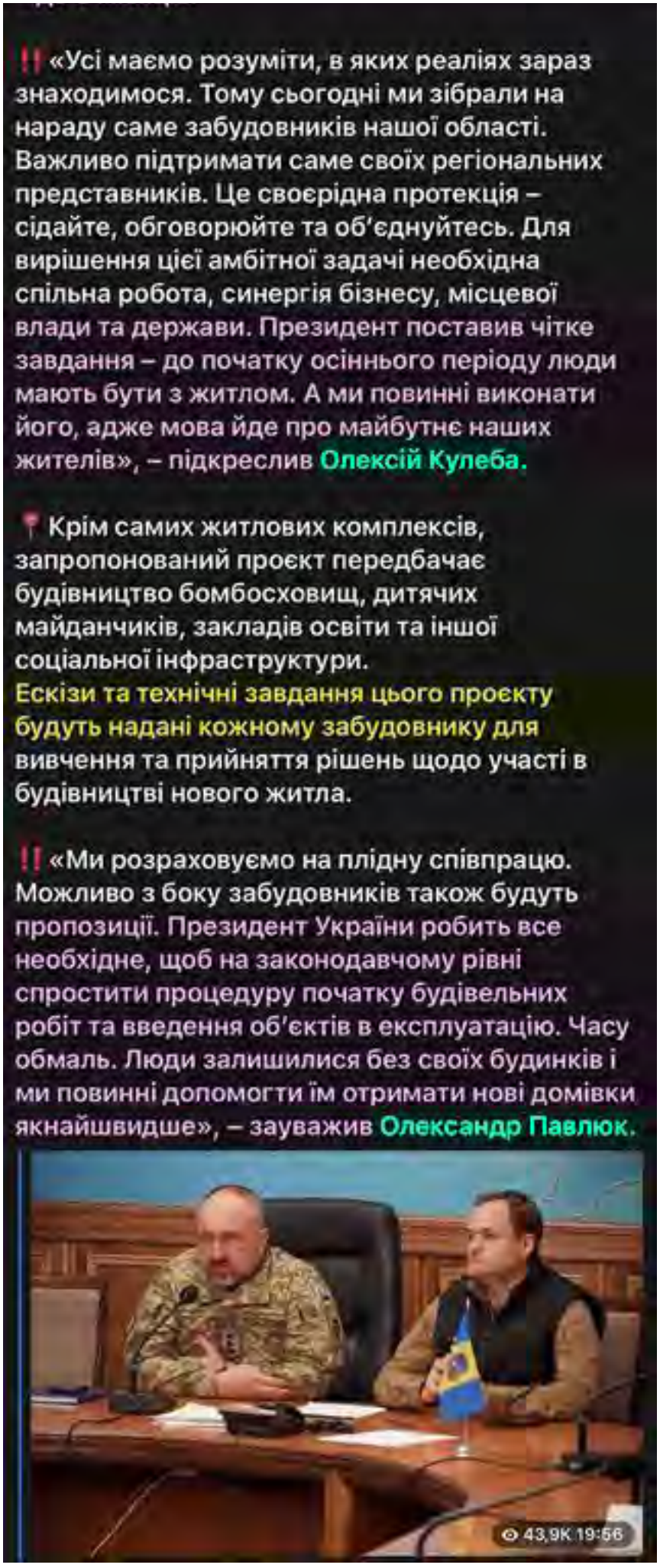
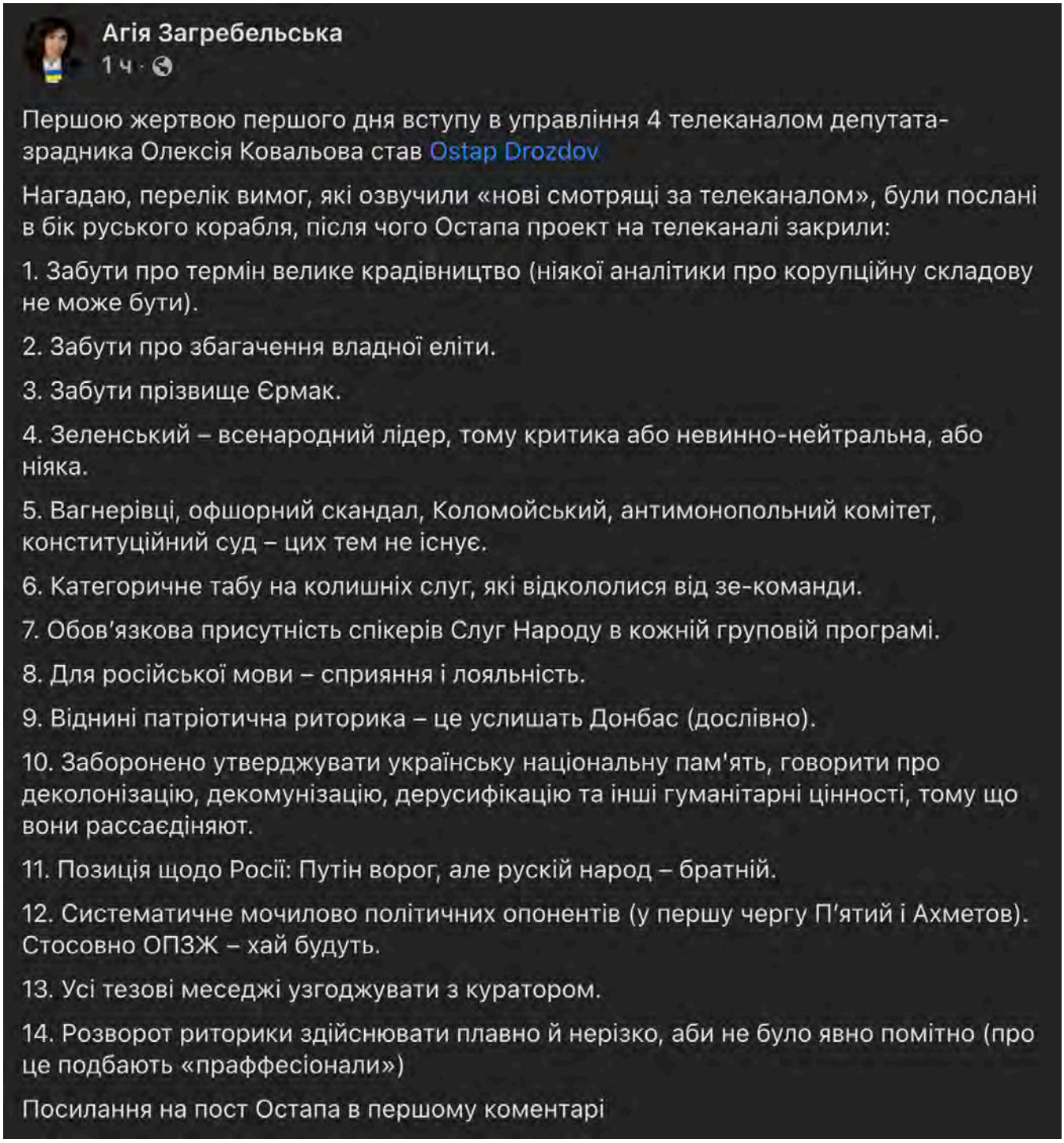

Рис. 2

‼️ «Усі маємо розуміти, в яких реаліях зараз знаходимося. Тому сьогодні ми зібрали на нараду саме забудовників нашої області. Важливо підтримати саме своїх регіональних представників. Це своєрідна протекція – сідайте, обговорюйте та об'єднуйтесь. Для вирішення цієї амбітної задачі необхідна спільна робота, синергія бізнесу, місцевої влади та держави. Президент поставив чітке завдання – до початку осіннього періоду люди мають бути з житлом. А ми повинні виконати його, адже мова йде про майбутнє наших жителів», – підкреслив Олексій Кулеба.
📍 Крім самих житлових комплексів, запропонований проєкт передбачає будівництво бомбосховищ, дитячих майданчиків, закладів освіти та іншої соціальної інфраструктури.
Ескізи та технічні завдання цього проєкту будуть надані кожному забудовнику для вивчення та прийняття рішень щодо участі в будівництві нового житла.
‼️ «Ми розраховуємо на плідну співпрацю. Можливо з боку забудовників також будуть пропозиції. Президент України робить все необхідне, щоб на законодавчому рівні спростити процедуру початку будівельних робіт та введення об'єктів в експлуатацію. Часу обмаль. Люди залишилися без своїх будинків і ми повинні допомогти їм отримати нові домівки якнайшвидше», – зауважив Олександр Павлюк.
43,9K 19:56

***

№ 168. 2022-06-08

Агія Загребельська
1 ч ·

Першою жертвою першого дня вступу в управління 4 телеканалом депутата-зрадника Олексія Ковальова став Ostap Drozdov

Нагадаю, перелік вимог, які озвучили «нові смотрящі за телеканалом», були послані в бік руського корабля, після чого Остапа проект на телеканалі закрили:

1. Забути про термін велике крадівництво (ніякої аналітики про корупційну складову не може бути).

2. Забути про збагачення владної еліти.

3. Забути прізвище Єрмак.

4. Зеленський – всенародний лідер, тому критика або невинно-нейтральна, або ніяка.

5. Вагнерівці, офшорний скандал, Коломойський, антимонопольний комітет, конституційний суд – цих тем не існує.

6. Категоричне табу на колишніх слуг, які відкололися від зе-команди.

7. Обов'язкова присутність спікерів Слуг Народу в кожній груповій програмі.

8. Для російської мови – сприяння і лояльність.

9. Віднині патріотична риторика – це услишать Донбас (дослівно).

10. Заборонено утверджувати українську національну пам'ять, говорити про деколонізацію, декомунізацію, дерусифікацію та інші гуманітарні цінності, тому що вони рассаєдіняют.

11. Позиція щодо Росії: Путін ворог, але рускій народ – братній.

12. Систематичне мочилово політичних опонентів (у першу чергу П'ятий і Ахметов). Стосовно ОПЗЖ – хай будуть.

13. Усі тезові меседжі узгоджувати з куратором.

14. Розворот риторики здійснювати плавно й нерізко, аби не було явно помітно (про це подбають «праффесіонали»)

Посилання на пост Остапа в першому коментарі

Рис. 1

Рис. 2

Остап Дроздов
12 января ·

Ясна річ, коли аграрії з Херсонщини під новорічну ялинку отримали в подарунок від батьків цілий телеканал, то моє перебування на ньому стало неможливим автоматично, позаяк рівень неугодності для слугенят у мене почесно зашкальний. Насправді я мав суто спортивний іронічний інтерес, скільки ж протриває дія Меморандуму про невтручання в редакційну політику, яку на туалетному папері підписали аграрії з Херсонщини, вдаючи з себе гравців медіа-ринку.
Повідомляю: 1 день. Рівно 1 день. Рекордною тривалістю посівної я цілком задоволений і навіть чуюся героєм, бо примудрився наостанок видати феєричний етер про неприпустимість другого терміну неадеквата на лижах, запросити його особистого "друга" Олександр Данилюк, розказати про обсяги пограбунку країни та ще багато чого правдивого озвучити (хто хоче – той може переглянути цей бенефіс https://www.youtube.com/watch?v=PTP2tJg31tA).
Ні про яку зміну риторики щодо зелених шкідників навіть не могло бути й мови. Те саме стосується індикаторних українських питань. Те саме стосується антиросійських випадів. Те саме стосується внутрішнього колаборанта, захистом якого зайнялися вже й аграрії з Херсонщини.
А якраз на цьому й залежить офісу президента. Як вони кажуть, «западенскої» української риторики не має бути в телевізорі. Прикриваючись ідеями «зшивання чогось-там з чимось», насправді узято курс на знищення будь-яких проявів гостро-українського ТБ. І заміни його на лагідно-малоросійське. І назвуть це "українським", як колись більшовики малювали нас дружелюбними котами леопольдами в шароварчиках.
Зі знанням справи повідомляю, що процес блокування всього категорично-українського курують ті самі «медіа-менеджери», які недавно створювали холдинг для Медведчука і регіонала Столара.
Можу по пунктах озвучити ті параметри, які виставляються і на які я в житті не пішов би:
1. Забути про термін велике крадівництво (ніякої аналітики про корупційну складову не може бути).
2. Забути про збагачення владної еліти.
3. Забути прізвище Єрмак.
4. Зеленський – всенародний лідер, тому критика або невинно-нейтральна, або ніяка.
5. Вагнерівці, офшорний скандал, Коломойський, антимонопольний комітет, конституційний суд – цих тем не існує.
6. Категоричне табу на колишніх слуг, які відкололися від зе-команди.
7. Обов'язкова присутність спікерів Слуг Народу в кожній груповій програмі.
8. Для російської мови – сприяння і лояльність.
9. Віднині патріотична риторика – це услишать Донбас (дослівно).
10. Заборонено утверджувати українську національну пам'ять, говорити про деколонізацію, декомунізацію, дерусифікацію та інші гуманітарні цінності, тому що вони рассаєдіняют.
11. Позиція щодо Росії: Путін ворог, але рускій народ – братній.
12. Систематичне мочилово політичних опонентів (у першу чергу П'ятий і Ахметов). Стосовно ОПЗЖ – хай будуть.
13. Усі тезові меседжі узгоджувати з куратором.
14. Розворот риторики здійснювати плавно й нерізко, аби не було явно помітно (про це подбають «праффесіонали»)

Ось так виглядає провладне ЗМІ слуг і слугенят. Ось таким їм бачиться журналістика в епоху лижників.

Брати в цьому участь є не лише неприпустимо, але й огидно. Проте кожен робить свій світоглядний вибір. Я дякую всім колегам, які на щирому пориві робили 4 канал геть чисто українським. Буду радий глянути на, наприклад, розслідування про завищення удвічі тендерних цін на великому кра-ой-будівництві; або ж програму про справу убитого Антона Полякова; або ж зйомки з квадракоптера маєтків Кирила Тимошенка, Олега Татарова та прочих аграріїв.

На 4 каналі я залишаю золоту колекцію авторської програми Прямим Текстом, яка не має і вже не матиме аналогів у загальноукраїнському етері за рівнем гостроти суджень. Лемент усієї ватної частини медіа-помийки, який супроводжує мене й досі, - найкращий тому доказ. Насправді це був унікальний прорив, бо вперше атакувальна українська риторика вийшла на такий високий рівень, і навіть якщо ми переходили межі, то лише заради того, аби ці межі зосталися ширшими для тих, хто йтиме за нами. Якщо буде кому йти...

Особисто я маю намір іти далі. Тим людям, які розуміють цінність зробленого за останні 2 роки, щиро дякую!

Рис. 3

***

№ 169. 2022-06-08

Николов Юрий

Автопереклад статті "The Economist"

https://www.economist.com/europe/2022/06/07/the-conflict-in-ukraine-is-settling-into-a-war-of-attrition

про те що у нас досі є хороші шанси на військову перемогу:

Война на Украине, которая идет уже четвертый месяц, не поддается простым представлениям о победе и поражении. Считается, что российские силы контролируют большую часть ***Северодонецка***, города на восточной окраине украинского выступа, отбив украинские контратаки. Украинское сопротивление теперь ограничено промышленной зоной на самой западной окраине города. Тем не менее, территориальный контроль

ослабевает. По данным ***Rochan Consulting***, фирмы, которая отслеживает ход войны, чистая прибыль России на востоке Украины в период с середины апреля по конец мая составляет чуть более 450 кв км (примерно 1/3 площади Большого Лондона); вряд ли захватывающая щедрость. **Ни Россия, ни Украина вряд ли добьются решающего прорыва.** Вместо этого **каждый надеется перемолоть другого в войне на истощение**.

Потери России были тяжелыми. По словам западного чиновника, **к середине мая силы вторжения, которые он первоначально направил на войну, сократились примерно до 58% довоенной численности. К 1 июня он упал еще на несколько процентных пунктов**.

> Русские батальонные тактические группы (БТГ), основные боевые соединения русской армии, вероятно, начали войну численностью около 600 человек каждая; недавно некоторых видели всего с 60, чуть больше взвода. Повреждение брони было особенно драматичным. Россия потеряла не менее 761 танка, более трети из них с начала наступления на Донбассе 18 апреля.

Русские сейчас бросают в бой старую технику.

> Т-62, танк, принятый на вооружение в 1961 году и модернизированный в 1980-х годах, был замечен на Донбассе в последние недели, некоторые модели были украшены импровизированной «решетчатой броней», привинченной сверху для обеспечения элементарной и, вероятно , неэффективной защиты. против противотанковых боеприпасов. Том Баллок из оборонной разведывательной компании Janes говорит, что такой лишний комплект, вероятно, предназначен для Донецкой народной милиции, прокси-силы России, что позволяет им удерживать линию обороны и высвобождает российскую армию для более важных задач.

Гораздо меньше известно о состоянии сил Украины.

Западные официальные лица не говорят ничего, что могло бы подорвать боевой дух Украины, и в открытых источниках меньше доказательств, таких как изображения в социальных сетях, демонстрирующие ее потери.

Ясно, однако, то, что Украина тоже пострадала.

31 мая президент страны Владимир Зеленский заявил, что **каждый день погибает от 60 до 100 его солдат, еще 500 получают ранения** — показатели потерь сопоставимы с некоторыми сражениями Второй мировой войны. Западные чиновники говорят, что эти цифры в целом точны. Одни говорят, что российские и украинские проценты потерь сейчас примерно одинаковы. Сообщается, что на этой неделе морг в ***Бахмуте***, куда непосредственно

направляются украинские солдаты, погибшие в боях на востоке, был переполнен, а тела остались на улице.

Если война превращается в состязание на истощение, чья сторона, скорее всего, победит?

Многое зависит от того, какая страна может обеспечить более стабильный приток живой силы, техники и боеприпасов.

Путин, до сих пор отказывался проводить общенациональную мобилизацию резервистов и призывников, но есть свидетельства того, что министерство обороны страны пытается заманить людей с военным опытом обратно в бой обещанием денежного довольствия размером до 5000 долларов. в месяц — в шесть-восемь раз больше оклада среднего лейтенанта.

Проблема Украины в другом.

У него достаточно мотивированных новобранцев, но недостаточно людей для их обучения.

Конрад Музыка, основатель Rochan Consulting, говорит, что

> *количество потенциальных новобранцев в вооруженных силах настолько велико, что очередь на их зачисление составляет более месяца.*

Это говорит о том, что **в краткосрочной перспективе будет очень сложно создать шесть новых бригад — 25 000 человек, — которые**, как недавно сообщил Financial Times, **потребуются для крупного контрнаступления с целью отвоевать земли на востоке и юге.**

На первый взгляд, с оборудованием должно быть меньше проблем.

> - Америка, Австралия и европейские страны за последний месяц отправили в Украину больше артиллерии, боеприпасов и другого оружия. Америка, Великобритания и Германия также пообещали ракетные установки, которые могут поразить примерно в три раза дальше, чем эти артиллерийские системы. Вероятно, этого не произойдет достаточно быстро, чтобы остановить завоевание Россией Северодонецка и, возможно, близлежащих городов, таких как Лисичанск, который Зеленский лично посетил 5 июня. Пентагон заявляет, что на обучение украинских сил Химарс ракетной установкой…

Но если война затянется на месяцы или даже годы, как сейчас ожидают американские и европейские чиновники, это иностранное оружие сыграет жизненно важную роль. Украине либо закончились некоторые типы боеприпасов советского стандарта, либо близки к этому, говорит Майкл Кофман из cna . Запасы таких боеприпасов в бывших государствах Варшавского договора, таких как Польша, со временем тоже иссякнут. Если украинская армия сможет перейти на НАТО , это позволит западным странам обеспечить гораздо более длительную кампанию. «Несмотря на то, что местный военный баланс в… Донбассе кажется благоприятным для России, общие тенденции в военном балансе по-прежнему благоприятны для Украины», — утверждает г-н Кофман, — если, конечно, будет сохраняться поддержка Запада.

У многих европейских стран также заканчиваются некоторые виды оружия, отправляемого в Украину, такие как противотанковые ракеты; , могут уйти чтобы нарастить производство . Украине не так просто принять новое вооружение. Хотя западные военные чиновники были впечатлены скоростью, с которой украинские войска освоили новый комплект, поддерживать десятки новых и незнакомых систем в условиях военного времени непросто. The Economist понимает, что многие артиллерийские орудия уже пришлось отправить на ремонт в Польшу. Россия по-прежнему имеет преимущество в оружии.

Администрация Байдена считает, что пакет помощи в размере 40 миллиардов долларов, подписанный президентом 21 мая, позволит «высоким темпам» военной помощи продолжаться почти до конца года. На практике обеим сторонам нужно будет приостановить боевые действия, чтобы отдохнуть и восстановить свои потрепанные армии задолго до этого. Однако затем боевые действия, вероятно, возобновятся. Г-н Путин цинично относится к стойкости Запада. Он считает, что европейские и трансатлантические разногласия будут расширяться по мере затягивания войны. Более высокие цены на энергоносители, инфляция и более масштабные экономические потрясения могут вдохновить тех, кто хочет скорейшего прекращения огня. «Мы не можем повторить эту ошибку», — заявила премьер-министр Эстонии Кая Каллас 6 июня, сославшись на захват Россией земель в Грузии в 2008 году, а также на Минские соглашения, заключенные Францией и Германией после первого вторжения России в Украину в 2014 году. Мы должны быть готовы к долгой войне».

***

№ 170. 2022-06-09

Даценко

Росія сконцентрувала максимальне угрупування за час війни в районі Попасної. ***Це може бути жестом відчаю.***

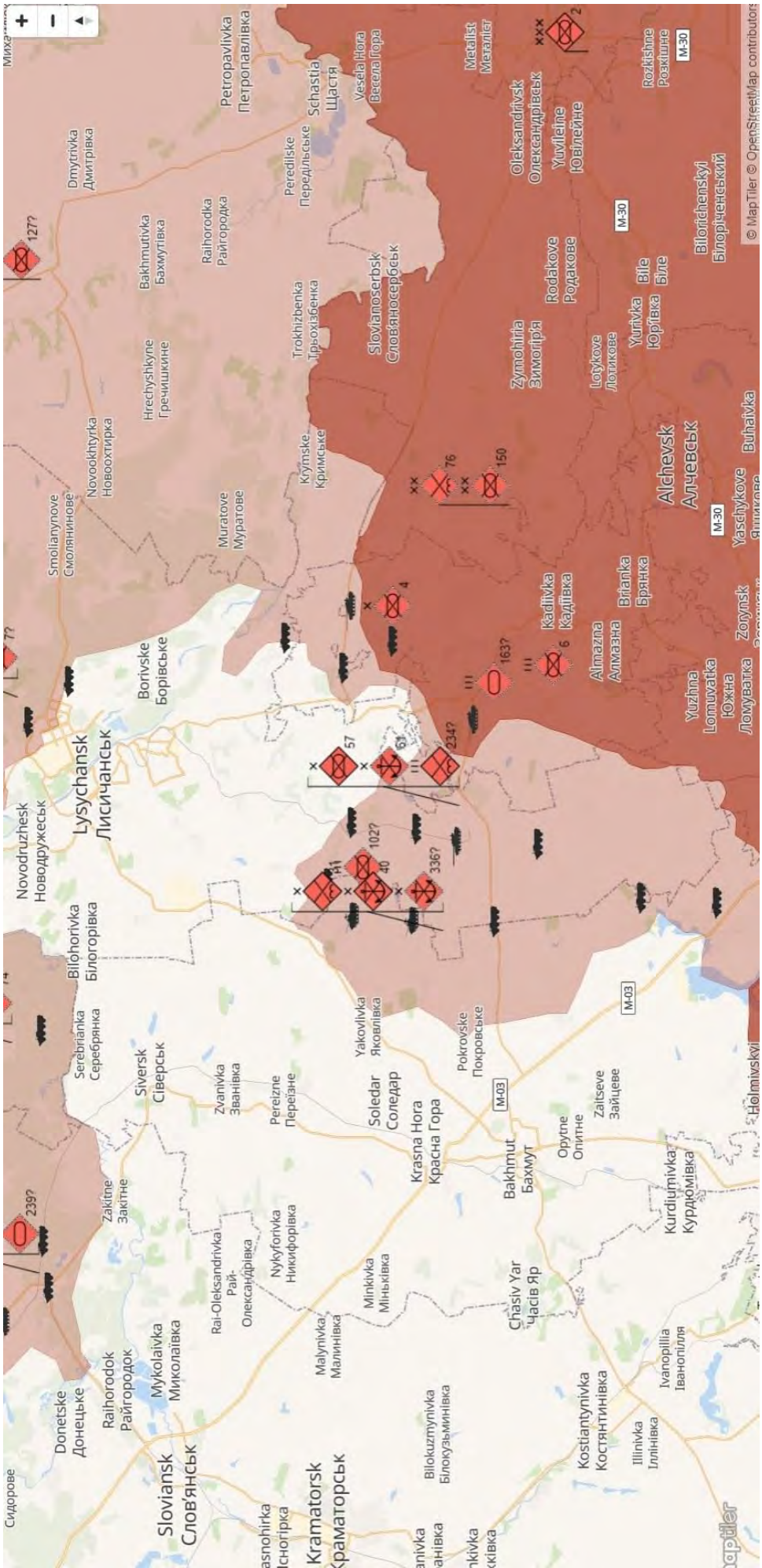

Рис. 1

За даними аналітиків **зараз поблизу Попасної перебувають одразу 15 БТГ.**

- При чому **це підрозділи з усіх куточків росії**: 40-а бригада Тихоокеанського флоту, 336-а бригада Балтійського флоту, 61-а бригада Північного флоту, 234-й полк і 31-а бригада «ВДВ», інші підрозділи армії рф і сепаратисти ОРДЛО.

Наприкінці квітня російські сили в районі ***Попасної*** оцінювались в 3 БТГ. До 9 травня їх кількість наростили до 5 БТГ. В 20-х числах травня стало 10 БТГ (після чого відбувся прорив до траси Бахмут-Лисичанськ. Зараз уже 15 БТГ.

15 БТГ це вдвічі більше ніж кількість військ ворога на ***херсонському*** напрямку.

Це майже скільки ж, скільки на 100 км кілометровій лінії наступу довкола ***Слов'янська***.

Але попри таку концентрацію сил рф особливого успіху вони поки не мають.

Бої жорстокі і важкі, але вже місяць ворог не може виконати свою задачу - відрізати ***Лисичанськ-Сєвєродонецьк***. На певний час навіть здалося, що ворог відмовився від цієї ідеї і зробив ставку на штурм ***Сєвєродонецька***.

При цьому сам ***Сєвєродонецьк*** зараз нібито переважно штурмують сили сепаратистів – 2-й армійський корпус «ЛНР». Можливо також «вагнерівці».

Про що це говорить:

- Кількість БТГ все менше відповідає їх реальній потужності. Очевидно, що ці підрозділи мають істотний некомплект по особовому складу. Тому доводиться згрібати купу різноманітних підрозділів, аби зібрати наступальний потенціал.

- Нашим військам дуже важко на цьому напрямку, але вони сильно ***вимотують ворога***.

Також. **цього тижня набула широкого розголосу історія** про те, що

- від 35-ї армії залишилося кілька сотень солдат. При цьому її нібито не виводять із зони бойових дій. На початку війни 35-а армія включала 4 БТГ 38-ї і 34-ї механізованих бригад. Тобто близько 3 000 солдат. А це

означає, що 35-а армія втратила близько 90% свого особового складу (серед них можуть бути як військові втрати, так і ті, хто відмовився продовжувати воювати).

Зараз аналітики оцінюють бойову міць «менше як 1 БТГ» наступних підрозділів: 35-а моторизована бригада, 74-а моторизована бригада, 237-й танковий полк, 37-а моторизована бригада. Хоча на початку війни всі вони мали 2-3 БТГ. Там також може лишатись від кількох сотень до пів тисячі солдат, але не більше. 1-а танкова армія теж скоро може припинити своє існування. А колись рф збиралася захопити цією армією ледь не чверть України (на початку війни вона налічувала 18 БТГ, 10 з яких втратила ще в першій фазі війни).

Отже,

- ті 20 БТГ, які малюють на мапі, і які готуються до наступу на ***Слов'янськ*** зі сторони ***Ізюма-Лимана*** теж можуть мати істотний некомплект.

Виглядає це досить оптимістично і може бути так, що сил у рф вистачить тільки на останній великий штурм.

Так, певна частина БТГ доукомплектовується силами прихованої мобілізації, але все одно реальна кількість і реальна потужність БТГ росіян падає. Вони все ще збирають ударні групи, але виглядають вони все більш строкато і неоднорідно. Видно, що постійно іде пошук резервів і перерозподіл сил з одного напрямку на інший. Росія вже не має сил наступати на кількох фронтах одночасно, хоча ще місяць тому активно атакувала на всіх напрямках. Після кожної перекидки іде сплеск активності 3-5 днів і знову згасання.

Можливо за кілька тижнів ситуація буде більш однозначною. Сподіваємось, що обережний оптимізм справдиться.

https://www.uawardata.com/

***

№ 171. 2022-06-09

Семків

Схоже, Том Купер втомився від нашої війни більше, ніж бійці ЗСУ. Будемо сподіватися, що всі ворожі наступи, про які він пише і яких не так вже й багато, незабаром будуть ліквідовані. А наші прориви, про які він пише теж, переростуть у значно більші успіхи.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-6-7-june-2022-30da90206bfe

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 6-7 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 8.06 о 10.00 за Києвом].

Загалом, війна в Україні зараз – це масштабна битва на виснаження з локальними наступами та контратаками з обох боків, результатом яких є значні втрати.

> Крім однієї місцевості (деталі – нижче), більша частина протистояння це сування «вперед-назад» і «артилерійські дуелі». Наслідки, як правило, тимчасові й залежать від того, яка зі сторін отримала підкріплення, в якому місці та коли.

«Єдиним винятком» є нова ідея генерала жидко (всупереч давнішим повідомленням він не «замінив» дворнікова, а діє під його керівництвом, координуючи дії суто на Донбасі. Ну й дворнікову всуціль бракує вигадливості: це саме через його командування всі оті нещодавні лобові атаки не принесли жодних успіхів).

Так от,

> - новий «генеральний» план жидка – це вже, певно, російський «план Д» – полягає у черговій спробі 29-ої загальновійськової армії рф закрити Сєвєродонецький мішок, але з нового напрямку.

[До перших трьох фото: з’явилися нові відео, де бачимо додаткові поїзди, що везуть важку російську артилерію в напрямку України. Та цих трьох стоп-кадрах із одного з них, наскільки можна зрозуміти, укомплектовані батареї 2С7 [самохідна 203 мм. гармата «Піон»] та БМ-27 [220-мм система залпового вогню «Ураган»], а також відповідна допоміжна техніка].

1. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

> десь 4-5 днів тому армія рф розпочала нову контратаку – цього разу в південному напрямку. Писали, що вони захопили Руські Тишки, Черкаські Тишки, Петрівку та Перемогу й рухалися на Михайлівку та до Шестакового й Федорівки, таким чином загрожуючи перетяти дорогу Т2104, що з’єднує Харків та Старий Салтів.

Іншими словами,

це серйозна контратака, за участі десь 6-7 батальйонних груп та значної підтримки артилерії, метою якої є змусити українські сили відступити від ріки Оскіл, а також від російського кордону й, зокрема, Вовчанська. Чого не знаю, то це, що там у Терновій: вчора не знайшов про це жодних повідомлень.

У принципі, **це зусилля сил рф доволі безглузде,** оскільки

155-мм гаубиці, нещодавно надані НАТО, можуть досягнути головних російських складів боєприпасів у Куп'янську, Сватовому та Старобільську зсередини контрольованої українцями території на захід від ріки Оскіл та на південь від Сіверського Дінця.

Питання,

чи знайдуть українські війська можливість регулярно обстрілювати залізниці в радіусі 35 кілометрів і далі. Зараз про це не йдеться, бо всі нові гаубиці задіяні в відбитті нових російських атак – як от, наприклад, оця, про яку далі.

Ізюм…

після низки українських успіхів у обороні за останні кілька тижнів, от уже кілька днів з південно-східного напрямку від міста надходять **погані новини**.

В попередньому своєму звіті я вказав на чутки, що, начебто, **українці покинули Студенок: на жаль, це виявилось правдою – й негативні наслідки теж не забарилися. За час цього відступу росіяни зуміли полагодити залізницю від Куп'янська до Студенка – якраз щоб дати дворнікову з жидком можливість перекинути сюди цілковито нову частину: 29-ту загальновійськову армію.**

Внаслідок появи такого підкріплення, українські частини останніми днями відступили ще з кількох важливих пунктів.

Наприклад,

4 чи 5 червня вони відійшли з Довгенького, а тоді росіяни нанесли масований удар по Святогірську. Звісно, українці відступили організовано й висадили в повітря міст до Богородичного.

Втім, це все одно здивувало, бо

> Святогірськ був надзвичайно добре укріпленим. Натомість, вранці 6 червня частини рф взяли під контроль більшість міста.

Вранці 7 червня росіяни розпочали атаку Долини й можливо таки взяли його, перш ніж наступати на Богородичне з заходу – та ще й із дороговартісною підтримкою вогнеметних систем ТОС-1. Я не певен, що український гарнізон все це витримає.

2. Тепер трохи аналізу…

Принаймні можемо констатувати, що **задуми дворнікова та жидка в цій частині фронту доволі зрозумілі**.

Так,

> частини рф захопили Лиман і досягли Сіверського Дінця в районі Райгородка.

З іншого боку,

> якщо вони спробують у тому місці форсувати Сіверський Донець й рухатися з північного сходу на Слов'янськ, то їх, вочевидь, чекатиме така ж катастрофічна поразка, що й місяць тому [Купер має на увазі кілька розгромлених спроб форсувати Сіверський Донець в районі Білогорівки – перекл.].

Натомість,

> 29-та ЗВА, як видається, має завдання прорватися крізь дуже проблемний район між Студенком та Святогірськом і досягнути територій на північ від залізниці та дороги, що з'єднують Барвінкове та Слов'янськ. Українці, звісно ж, перекинуть сюди підкріплення, щоб відбити наступ, сподіваючись, що їхні підрозділи, котрі вже є на даній території, протримаються до підходу резервів – але якби в росіян залишилася хоча б якась можливість аналогічно атакувати ще й із півдня... [В попередніх звітах Купер писав, що сил на таку одночасну атаку в рф бракує й вони самі постійно перекидають більш-менш придатні до бою частини з одного напрямку на інший – перекл.].

Фронт над ***Сіверським Дінцем***…

> Ситуація між Старим Караваном та Райгородком, схоже, упродовж останніх 2-3 днів стишилася: росіяни заявляють, що витіснили українців на південь від Сіверського Дінця (і то на всій території між Райгородком та Стародубівкою), проте я не певен, що це цілковита правда.

Лінія фронту вздовж Сіверського Дінця між цим районом і аж до Сєвєродонецька у ці дні затихла, проте українці втримують плацдарм на північ від ріки в районі Озерного.

Сєвєродонецьк…

З-4 дні тому в місто були введені підрозділи ще однієї української бригади. З допомогою свіжих сил оборонці, найперше, вибили росіян із центру міста.

Тоді й росіяни підтягнули підкріплення – головним чином, сепаратистських резервістів – контратакували й витіснили українців із кількох вулиць.

Але українці, тим часом, атакували ще й далі на схід і захопили Метьолкіне та Воронове [східні околиці Сєвєродонецька – перекл.], а може навіть досягнули лісів у напрямку на Новоохтирку.

Проте наступна контратака росіян змусила їх відступити до Воронова та Борівського. Вчорашні повідомлення стверджують, що українці таки відступили з Метьолкіного, проте тримають Воронове…

Що мене дивує, це

як український Генштаб умудряється належно постачати гарнізон у Сєвєродонецьку боєприпасами, водою та харчами. Будемо, однак, сподіватися, що українське командування не лише займатиметься Сєвєродонецьком, але й триматиме на думці, що відбувається на заході в районі Слов'янська; і що там також знайдеться достатньо резервів – більше ніж лише 3-тя та 4-та танкові бригади й 1-2 бригади тероборони.

Попасна…

упродовж останніх 3-4 днів росіяни відтягнули усі свої потрощені підрозділи з Попаснянського виступу й замінилиїх кількома своїми «свіжими» батальйонними групами.

Ну, наприклад,

те, що залишилося від двох БТГр 31-ої бригади ВДВ (76-ої дивізії ВДВ), відступило, а на його місце заступила одна БТГр з 61-ої бригади морської піхоти.

Нові війська потрібні, щоб спробувати оточити українські сили в Золотому на північний схід від Попасної (цю спробу вже робили – вона дуже дорого обійшлася й не дала жодних корисних результатів, хоча

містечко обороняє «всього лиш» один батальйон тероборони, в якого особливо й немає важкого озброєння).

Потім росіяни планують знову спробувати перерізати дорогу Т1302 між Бахмутом та Лисичанськом. Щоб уберегти цей свій наступ від українських контратак (та коректувальників артилерії) з півночі, вони знову зайняли принаймні західну частину Врубівки, атакували Миколаївку далі на північний захід.

Учора вранці з'явилися повідомлення, що частини рф дійшли до Берестова, а отже таки взяли під контроль дорогу Т1302 у тому районі.

На південь від Попаснянського виступу росіяни спробували атакувати Вуглегірську електростанцію, проте, як повідомляють, відступили зі значними втратами.

Авдіївка…

пишу про неї, бо почали ширитися чутки, що росіяни захопили це містечко: аж ніяк – 9-ий полк сепаратистів днр все ще перебуває (доволі) далеко.

3. ПІВДЕНЬ

Давидів Брід…

Підтягнувши підкріплення, росіяни поновили спроби відрізати утримувані українцями плацдарми уздовж ріки Інгулець, здобуті в успішних наступах на Андріївку (південь) та Давидів Брід (північ) – обидва масовано обстрілювали з артилерії та Су-25.

Поки що їм не вдалося добитися нічого більшого, ніж зупинити просування українських військ на Брускинське та Костромку. Доки фланги українських сил тримаються, все буде чудово. Але як ні…

Від 6 червня українці заявляють про наступ на першу лінію російської оборони під Херсоном і просування на 10 км., а також про звільнення села Благодатне, що за 35 км. на північний захід від Херсона. Видається, що це була підтримана артилерією успішна піхотна операція, що трохи дивно, зважаючи на значну концентрацію російської артилерії в цій частині України.

Але цей наступ не був аж таким безпроблемним: здається, росіяни завдали втрат одній із атакуючих бригад, обстрілявши її з артилерії та Су-25.

Принаймні це можна «прочитати між рядків» у цьому відеорепортажі: https://youtu.be/yTtINmLn5J4

[чесно кажучи, ми тут такого не чуємо ні прямо, ні "між рядків" – послухайте ще ви – перекл.]

***

№ 172. 2022-06-09

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 8 червня 2022

Головне

1) Коли я дивлюсь на процес вступу України до ЄС, у мене на думці постійно лише одне слово ***"хуцпа"***. Хто не знає, погугліть. Іноді це спрацьовує, іноді – ні.

Ху́цпа (англ. *chutzpah* від їд. חוצפה *хуцпе* — *зухвалість*, сходить до івр. חוּצְפָּה) — властивість характеру, яка більш-менш точно визначається словами «зухвалість» або «нахабство» — як у негативному, так і в позитивному сенсі.

Питання руба - що робитимуть зелемольці у разі провалення голосування за кандидатство? І не говоріть мені, що цей варіант – неможливий.

2) Цікаво, як без мила в дірку лізе Ердоган "щоб допомогти з зерновим експортом", ага. Хоча 100% відомо про купівлю турецькими фірмами вкраденого українського зерна. Для тих, хто не в танку: у Туреччині без згоди влади подібна купівля неможлива апріорі.

3) Рашистський наступ захлинається. Проте й у нас немає сил для контрнаступу. Чекаємо на зброю.

4) Ара хам (той, що працював на братів карамазових і собакова) дупу рве заради того, щоб відмазати абрамовича. Чому? Тому що карамазови – це шістки усманова. Дружбана абрамовича. Коло замкнулося.

Запитання - а що буде з арахамом ПОТІМ? Воно ж свідок!

Теми дайджесту

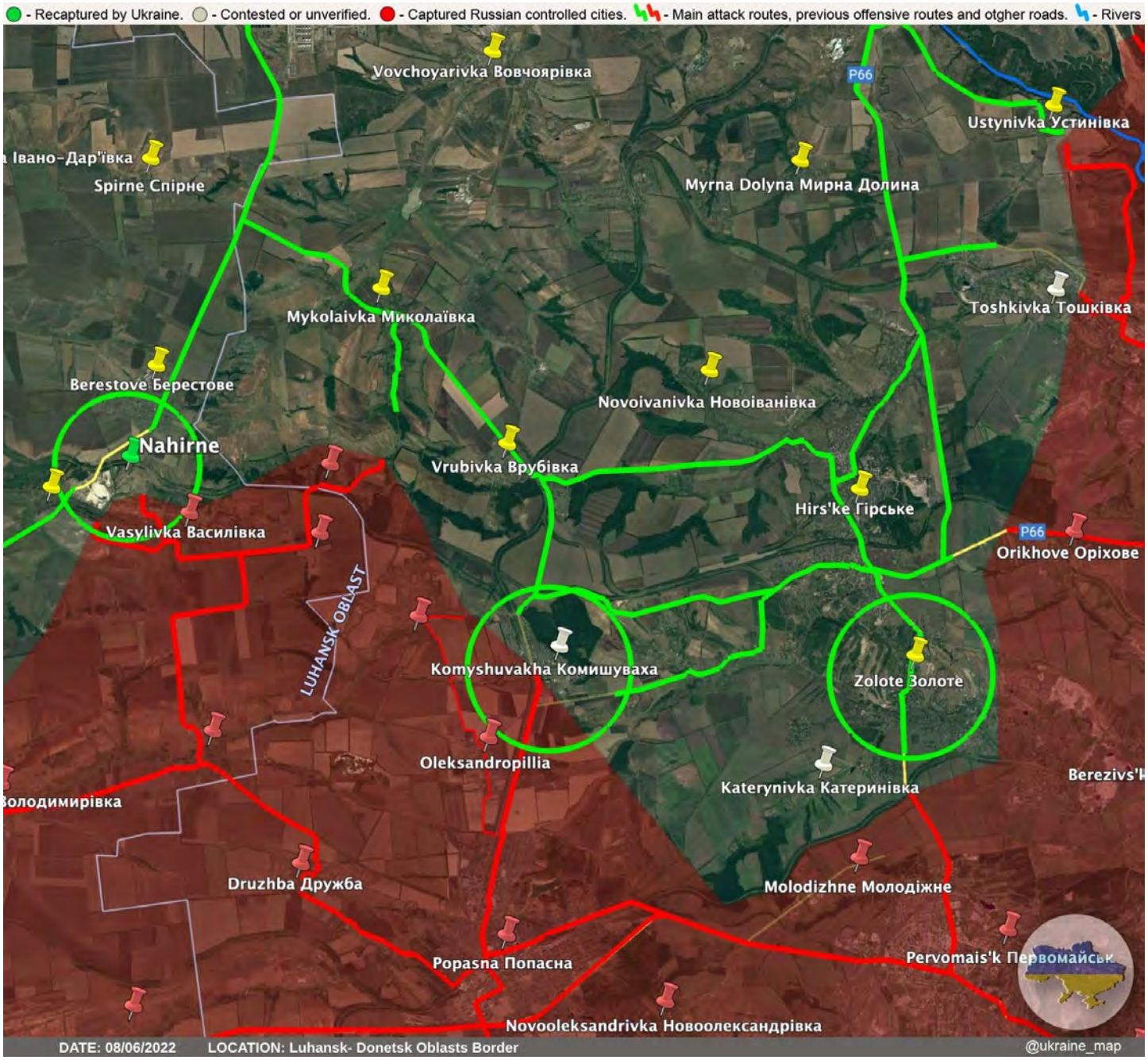
1) Європарламент закликав Раду ЄС надати Україні статус кандидата в члени ЄС.

2) Туреччині та РФ не вдалося домовитися про деблокування українських портів.

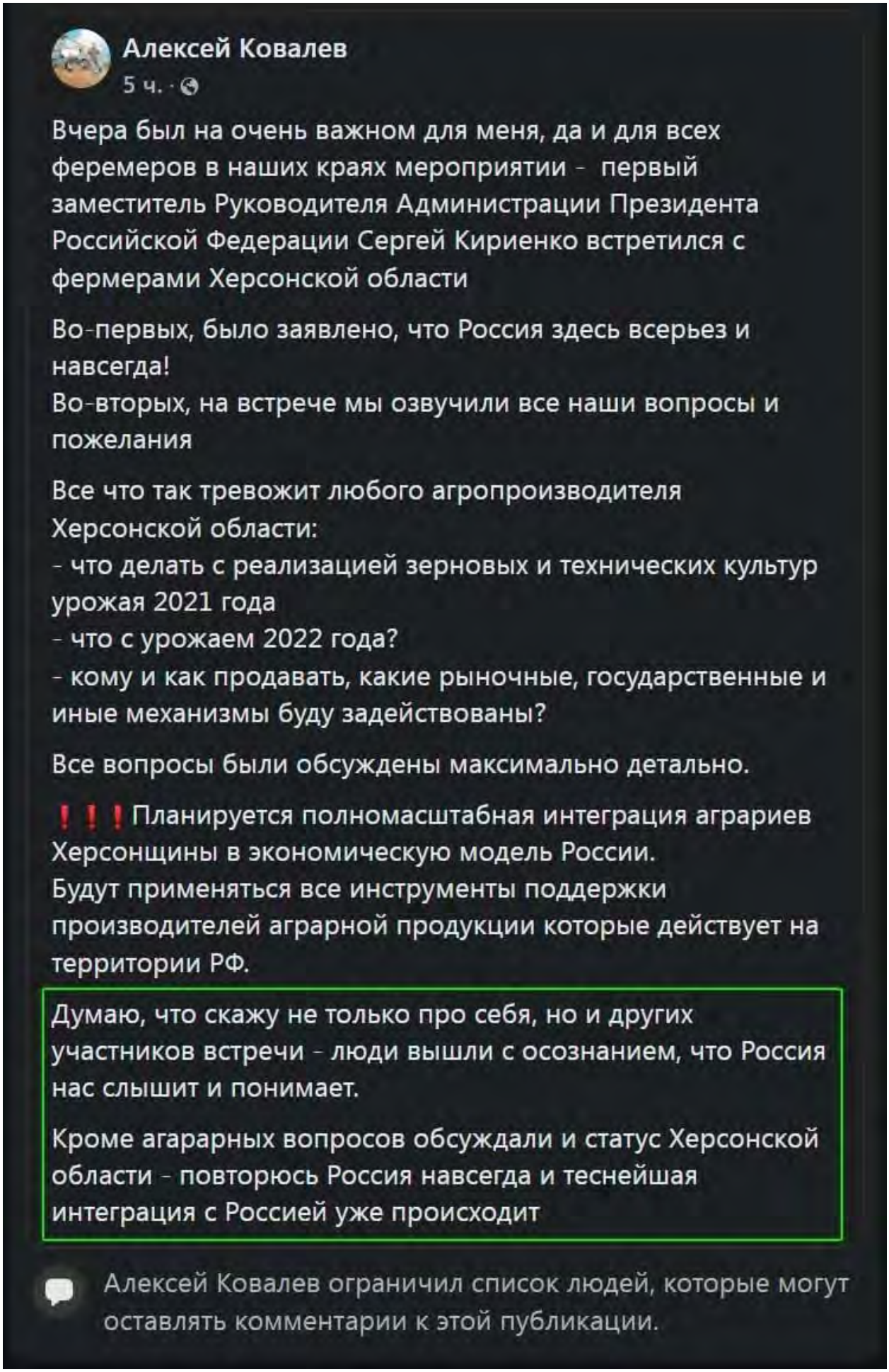
3) Глава фракції "Слуга народу" Арахамія допомагає уникнути санкцій російському олігарху Абрамовичу.

1. Війна

1-1. Фронт

• Російські літаки завдали ударів некерованими ракетами по населених пунктах Сумщини, з мінометів та артилерії обстріляно прикордонні райони. Губернатор Білгородської області РФ стверджує, що селище за 15 км від кордону було обстріляно українською артилерією.

• Лінія фронту впродовж доби майже не змінилася. Активні бойові дії точаться на півночі Луганської області та за течією Сіверського Дінця. Спроби

атак ізюмського угруповання російських військ у напрямку Барвінкового та Слов'янська було відбито, у Святогірську та Богородичному тривають бої.

• Уже кілька тижнів точаться важкі вуличні бої в Сєвєродонецьку. Голова Луганської воєнної обладміністрації Гайдай стверджує, що українські війська здатні захистити обласний центр, а загрози оточення луганського угруповання Операції об'єднаних сил наразі немає. Українська армія надійно тримає оборону, відбито атаки в напрямку Лисичанська, а з попаснянського виступу – на Сіверськ та Бахмут.

• Усією протяжністю лінії фронту окупанти обстрілюють населені пункти та позиції українських військ із важкої артилерії та РСЗВ, завдають бомбових та ракетних ударів із повітря.

• Російське командування перекинуло до колишнього "адмінкордону" з окупованим Кримом дивізіон оперативно-тактичних ракетних комплексів "Іскандер-М". В акваторії Чорного моря 5 російських військових кораблів, озброєні ракетами "Калібр", проводять чергові "навчання".

• Ракетні удари завдано по одному з міст Житомирщини та Краматорську.

• Ватажок "ДНР" Пушилін відправив у відставку "уряд республіки". Новим "главою уряду" призначено російського чиновника Хоценка.

• Міністерство реінтеграції тимчасово окупованих територій повідомило, що під час ще одного обміну з Росією на контрольовану територію повернуто 50 тіл загиблих українських вояків, числі 35 оборонців Маріуполя тощо.

• Держбюро розслідувань встановило, що депутат від президентської партії Ковальов співпрацює з окупаційною владою Херсонської області. Він розмістив російських вояків на своїй базі відпочинку та постачає харчові продукти до Криму. В інтерв'ю російським пропагандистським ЗМІ він відверто зізнався в колабораціонізмі. 28 квітня фракція "Слуга народу" тимчасово зупинила його членство, а 3 травня – виключила із фракції. У грудні 2021 р. Ковальов купив "4 канал" у колишнього депутата Добродомова, і незабаром – спровокував резонансну ДТП на шосе Київ – Одеса. Фракція звернулася до керівництва Верховної Ради із закликом позбавити Ковальова депутатського мандату.

• Бюро повідомило про розслідування факту зради мера Святогірська Бандура, який активно діє на користь окупантів та дискредитує органи влади України.

1-2. Тил

• Держагентство водного господарства заборонило на час чинності режиму воєнного стану рух човнів, катерів та яхт на річках, водосховищах та лиманах, а також в акваторії Чорного моря.

• Апеляційний адмінсуд Києва остаточно заборонив діяльність партії "Опозиційний блок", її майно буде передано державі. Рішення може бути оскаржено у Верховному суді без зупинення його виконання.

• Світовий банк погіршив прогноз інфляції України за підсумками року з 15 % до 20 %.

• Після провального аукціону з розміщення "воєнних" ОВДП у вівторок, Кабмін прив’язав їхню прибутковість до облікової ставки НБУ. Нацбанк із початку вторгнення придбав ці облігації на суму 120 млрд грн.

2. Україна та світ

• Президент Польщі Дуда відвідає найближчими днями країни Румунію, Італію та Португалію, щоби переконати їхніх керівників підтримати надання Україні статусу кандидата в члени ЄС. Він розкритикував німецький бізнес за співпрацю з Росією, а також за купівлю нафти та газу, прибутки від яких Путін спрямовує на фінансування агресії.

Європарламент ухвалив резолюцію із закликом до Ради ЄС щодо надання Україні статусу кандидата, що, на думку депутатів, надасть українському народу чіткий сигнал солідарності з ним Європи.

Президент Зеленський запевнив канцлера Німеччини Шольца, що статус кандидата для України стане виграшем для Європи.

Єврокомісія дозволила участь української Нацкомісії з регулювання в галузі зв’язку та інформації приєднатися без права голосу до роботи європейської агенції BEREC, яка регулює електронні комунікації всередині ЄС, роумінг тощо.

Європейська енергосистема ENTSO-E погодила поетапне розширення імпорту української електроенергії до Європи.

• На думку радника Міжнародної морської організації ООН Адамса, для розмінування українських портів потрібно кілька місяців. Він вважає високим ризик невиконання Росією взятих на себе зобов’язань щодо розблокування експорту зерна з України.

У Стамбулі відбулася зустріч делегацій Туреччини та РФ, одним із головних питань якої був транзит українського зерна. За словами посла України в

Туреччині Боднара, учасники переговорів так і не дійшли якогось рішення. На думку Боднара, зерновози потребують військового супроводу. Конвой мусять супроводжувати військові кораблі Туреччини або інших країн із мандатом на відкриття вогню по російському флоту в разі атаки. Туреччина може бути не лише організатором конвоїв, а й гарантом безпеки транзиту. Ще один ризик безпеки пов'язаний із розмінуванням акваторії – це дасть російському Чорноморському флоту змогу атакувати українське чорноморське узбережжя та висадити десант.

Президент Литви Науседа застеріг партнерів від спроб скасування санкцій проти РФ в обмін на розблокування українських портів. За його словами, санкційні послаблення підштовхуватимуть Путіна до ескалації агресії.

Мер Мелітополя Федоров, підтвердив, що окупаційна влада краде українське зерно на півдні країни й вивозить його до Криму залізницею.

За словами президента Зеленського, якщо проблему експорту українського зерна не буде вирішено вже незабаром, світ із вини Росії накриє цунамі кризи та голоду.

• США відправили чергову партію гаубиць M777 для ЗСУ. Радник президента США з нацбезпеки Салліван висловив занепокоєння загостренням бойових дій на сході України та підтвердив намір адміністрації Байдена надати потрібну воєнну допомогу для протистояння російській агресії. Посол США Брінк повідомила про надання Україні $1 млрд фінансової допомоги для стабілізації економіки з пакета $40 млрд, який було затверджено на початку травня.

За словами президента Дуди, Польща передала Україні вже понад 240 танків і майже 100 одиниць бронетехніки, а також ракети, боєприпаси, запасні частини – загалом на суму $2 млрд. Він підкреслив, що Польща так і не дочекалася постачання важкої техніки з Німеччини замість тієї, що була передана Україні.

Президент Зеленський стверджує, що війну закінчити в дипломатичний спосіб неможливо, оскільки Росія поки відчуває свою силу й не прагне сідати за стіл переговорів. Він закликав західних партнерів посилити санкції, зокрема, відключити всі російські банки від системи міжнародних розрахунків SWIFT.

• Ціни на нафту на світових ринках зростають і вже сягнули $124 за барель.

• Компанія Microsoft згорнула нові продажі російським корпоративним клієнтам, проте й далі надає підтримку чинним і не закриває офіси.

Китайська компанія Huawei поступово закриває магазини по всій Росії.

Мінфін США прикрив лазівку для уникнення санкцій – заборонив громадянам та компаніям купівлю акцій та зобов'язань російських компаній на вторинному ринку.

3. Київ

• **На Центральному та Південному вокзалах Києва встановлено металошукачі та рентгенапарати для огляду багажу.** На думку низки експертів, цей захід не буде ефективним, оскільки на платформи можна потрапити через підземні переходи, а на першу платформу – прямо від метро або з платформ приміських поїздів.

4. Тренди

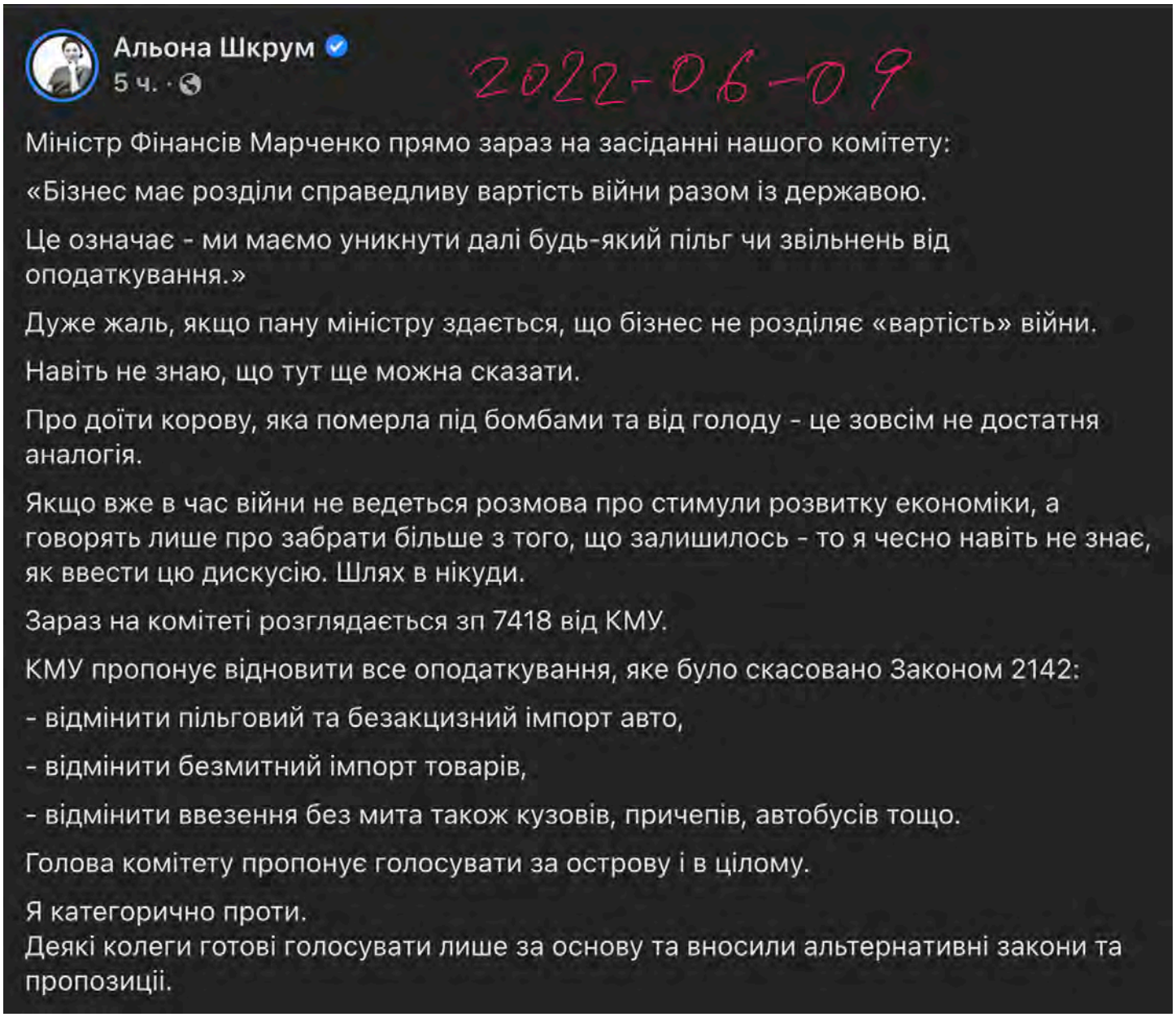
• За інформацією ЗМІ, глава президентської фракції в парламенті ***Арахамія*** стверджує, що «зусиллями близького до Путіна олігарха Абрамовича нібито було врятовано 400 тис. українських громадян. За його листом, людей вдалося евакуювати з окупованої території "гуманітарними коридорами", з допомогою Абрамовича також нібито звільнено з полону кілька сотень людей. Абрамович використовує "свідчення" Арахамії як привід для скасування санкцій ЄС і США».

• Міністр закордонних справ Кулеба стверджує, що Україна не є "тотально корумпованою" державою, як намагаються її подати деякі ЗМІ. Він поставив перед журналістами начебто риторичне питання: "Чому Україна досі жива, попри тотальну корупцію?"

***

№ 173. 2022-06-09

***

№ 174.

Інт Я. Грицака (див. “Передмова”)

***

№ 175. 2022-06-10 *(импорт из Word)*

https://www.epravda.com.ua/columns/2022/06/2/687733/

Післявоєнна відбудова: чим може бути корисний Україні кейс Іраку

Як світ надавав фінансову допомогу Іраку на відновлення після війни та чому це не допомогло диверсифікувати економіку країни?

2022-06-02

Тетяна Богдан

директор з наукової роботи ***Growford Institute***

Столиця	Багдад[2] 33°20′ пн. ш. 44°26′ сх. д.country H G O
Найбільше місто	столиця
Офіційні мови	Арабська, Курдська
Форма правління	Остаточно невизначена, республіка
- Президент	Бархам Саліх
- Прем'єр-міністр	Мустафа аль-Казимі
Незалежність	
- від Великої Британії	3 жовтня 1932
- Проголошення республіки	14 липня 1958
- Поточна конституція	15 жовтня 2005
Площа	
- Загалом	437,072 км² (59-те)
- Внутр. води	1.1 %
Населення	
- оцінка 2019	39 127 900[1][2][3] (36-те)
- Густота	84,54/км² (123-те)
ВВП (ПКС)	2014 р., оцінка
- Повний	$522.7 мільярдів (36-те)
- На душу населення	$17,659 (76-те)

Післявоєнна відбудова Іраку в період 2003-2014 років вказує на першочерговість:

1) завдань диверсифікації національної економіки та

2) мінімізації військово-політичних ризиків для інвесторів,

3) активної взаємодії міжнародних донорів з національними органами,

4) інтеграції механізмів донорського фінансування з бюджетними,

5) посилення інституційної спроможності та

6) викорінення корупції в державних органах.

В історичному контексті післявоєнну реконструкцію Іраку відносять до так званих «реконструкцій ІІІ-го покоління».

- І покоління — це відбудова європейських країн за ***«планом Маршалла»*** після Другої світової війни.
- ІІ покоління сформувалося ***після «холодної війни»*** та падіння соціалістичного блоку — Боснія, Косово, Хорватія, Македонія.
- ІІІ покоління пов'язується ***з подіями 11 вересня 2001 р. і наступними воєнними діями на Близькому Сході*** (Ірак, Афганістан).

У 2003 році, коли США і союзники почали військову інтервенцію, Ірак був бідною країною з деформованою структурою економіки.

- За роки правління Хусейна рівень життя в Іраку стрімко погіршувався: величина середнього доходу на людину зменшилася з 3836 дол. США у 1980 р. (вище ніж в Іспанії того часу) до 715 дол. у 2002 р.
- Лише 5,5 млн людей з 25-мільйонного населення мали доступ до безпечних джерел води і стабільного водопостачання.

Найбільш серйозною перешкодою для повноцінної відбудови Іраку була слабкість безпекового середовища.

- **Саме тому деякі експерти вважають Ірак після 2003 року прикладом внутрішньо-конфліктної реконструкції, а не постконфліктної.**

На піку нагнітання насилля в 2006 і 2007 роках в Іраку щодня вбивали в середньому по 100 цивільних людей.

- З часу закінчення військової інтервенції до початку 2017 р. кількість вбитих цивільних досягла 180 тис. чоловік.

Проблема насилля торкалася як місцевих жителів і збройних сил Іраку, так і працівників місій з надання міжнародної допомоги.

- У зв’язку з цим ООН та низка інших міжнародних організацій прийняли рішення евакуювати свій персонал з Іраку в кінці 2003 р.

Надалі більшість донорів здійснювали свою діяльність, пов’язану з реконструкцією Іраку з-за меж країни.

- Лише США та Великобританія мали значну присутність в самому Іраку.

Потреби гарантування безпеки збільшували витрати на будь-яку діяльність з відновлення економіки і зменшували кількість проєктів, які могли впроваджуватися для відбудови Іраку.

У період 2003-2014 років на відбудову Іраку було використано 220,1 млрд дол. США.

- Серед джерел формування коштів на відбудову найвагомішим був капітальний бюджет Іраку – 126 млрд дол. США.
- Другою за обсягами була допомога США – 60,6 млрд дол., що включала 27 млрд дол. безпекових витрат (здебільшого на навчання і технічне оснащення іракських сил безпеки).
- Двосторонні кредитори і донори надали Іраку на цілі відбудови 9,4 млрд дол., а багатосторонні кредитори – 4,3 млрд дол. США.

Першу донорську конференцію з проблем відбудови Іраку було проведено в жовтні 2003 року за представництва урядів 38 країн і багатосторонніх донорів — МВФ, Світового банку і Європейської комісії.

- На конференції було заявлено про пакет міжнародної допомоги Іраку в сумі 33 млрд дол. США.

У міру просування процесу відбудови потреби в коштах постійно збільшувалися, внаслідок чого зростали і внески донорів. Так, США на I донорській конференції зобов'язалися надати 18,6 млрд доларів, а на кінець 2012 року допомога США збільшилася до 60 млрд доларів.

Донорські кошти надавалися через:

1) двосторонню допомогу,
2) міжнародні фінансові організації та
3) трастові фонди, найбільш значним серед яких був Міжнародний фонд відбудови Іраку – IRFFI.

Фонд мав два розгалуження –

1) Трастовий фонд Світового банку (WBITF) і

2) Трастовий фонд групи розвитку Об'єднаних націй (UNDGITF).

- За даними 43 установ-донорів, у 2003-2007 рр. в Іраку реалізувалося 16 931 проєкти з відбудови країни.

Другим за значущістю донором з відбудови Іраку після США була Японія.

- Пакет допомоги Японії в сумі 5 млрд доларів включав 1,5 млрд у формі грантів і 3,5 млрд у формі пільгових позик.

Управлінням проєктами з відбудови та їх фінансуванням займалися:

1) Японська агенція міжнародного співробітництва (JICA) і

2) Японський банк міжнародного співробітництва (JBIC).

ЄС надав фінансову допомогу в розмірі близько 1 млрд євро, що надходили через ООН і гуманітарні організації. ЄС також робив внески до Міжнародного фонду відбудови Іраку.

Операції Світового банку з відновлення Іраку фінансувалися з кількох джерел:

1) Міжнародному фонду IRFFI (494,4 млн дол.),

2) пільгових позик Міжнародної асоціації розвитку (500 млн дол.),

3) звичайних позик МБРР (605 млн дол.) і

4) ресурсів Світового банку на технічну допомогу з власних.

У процесі реконструкції Іраку за підтримки міжнародних донорів було отримано такі матеріально-технічні *результати*:

1) **Електроенергетика:** створено та відновлено більше 2700 Мвт генеруючих потужностей, що складало 30% сумарної генерації в Іраку;

2) **Водопостачання і водовідведення:** побудовано та відбудовано 19 водонапірних станцій, що дозволило відновити послуги для 2,7 млн іракців, а також 8 пунктів управління стічними водами, завдяки чому їх послугами могли користуватися 4,9 млн людей;

3) **Сільське господарство:** відновлено іригаційну інфраструктуру, яка поширювалася на 321 акрів землі із залученням 445 тис. сільських жителів; спеціальні програми надали можливість створити 54 приватні агро-асоціації, кооперативи і неурядові організації;

4) **Приватний сектор:** надано 22 тис. мікро-позик суб'єктам малого і мікро-бізнесу, завдяки чому в приватному секторі було створено 32 тис. робочих місць.

Участь донорів у розвитку приватного сектора економіки зосереджувалася на питаннях

1) фінансового сектору і надання мікрокредитів,
2) реформування державних підприємств,
3) інституційних і регуляторних реформ.

Найбільш вагому допомогу на відбудову Іраку надали США — 60,6 млрд доларів.

- Одним з перших рішень Конгресу в квітні 2003 р. стало виділення 2,5 млрд дол. на швидку гуманітарну допомогу населенню – їжу, воду, медикаменти.

Після цього пріоритетними напрямками спрямування зусиль стали відновлення нафтовидобутку та інфраструктурні проєкти:

1) відродження системи забезпечення електроенергією, питною водою,
2) створення систем поводження з відходами та
3) відбудова секторів освіти і охорони здоров'я.

Внески США у відбудову Іраку адмініструвалися

1) Державним Департаментом через Управлінський офіс з реконструкції Іраку,
2) Департаментом оборони через Офіс координації проєктів, а також
3) Агенцією з міжнародного розвитку (USAID).

До організаційної структури управління реконструкцією Іраку були включені й такі установи як USACE, CPA, ORHA, PMO, PCO.

Фінансування від Уряду США надходило до Іраку через три фонди —

1) Міжнародний фонд реконструкції Іраку (IRFFI),
2) Іракський фонд свободи (Iraqi Freedom Fund),
3) Фонд допомоги та реконструкції Іраку (IRRF).

Фонд IRRF було утворено Конгресом США в листопаді 2003 р. Його основною метою було визначено відбудову іракської інфраструктури, що зазнала суттєвих втрат за роки санкцій, занедбаності та військових дій.

Початковий внесок США до Фонду становив 18,4 млрд доларів. З них 27% було направлено на цілі безпеки, 23% в сферу електроенергетики, 4% на розвиток демократії та 2% на освіту і державне управління.

Відразу після військової інтервенції Ірак знаходився під зовнішнім управлінням, а роль національних інститутів було знівельовано.

- 22 травня 2003 року ***Рада безпеки ООН*** прийняла резолюцію №1483 та **уповноважила коаліцію на чолі з США протягом року здійснювати керування країною** під егідою Coalition Provisional Authority (***CPA***).

CPA мав повноваження впроваджувати всі заходи, пов'язані з відбудовою, а більшість її старших радників мали владу еквівалентну міністерській.

У червні 2004 року відповідно до резолюції Ради безпеки ООН №1546 CPA передала суверенітет національним органам Іраку.

- Але й після цього провідним суб'єктом у сфері відбудови Іраку залишалися США.

CPA мав спеціальний механізм координації роботи донорів.

- Наказ CPA від 7 грудня 2003 р. передбачав створення набору правил для координації донорів, а також сформував Іракську Раду стратегічного огляду (ISRB).

Ця рада складалася з представника CPA, двох членів секретаріату ISRB, Іракського Міністра з питань планування, співробітництва і розвитку, а також Міністра фінансів.

Але,

навіть **за гігантських обсягів донорського фінансування та великої кількості проєктів** міжнародна спільнота та населення Іраку **досить критично оцінювали отримані в ході реконструкції країни результати**.

1. Найбільш суттєвою вадою **процесу реконструкції в Іраку визнано:**

- його **неспроможність диверсифікувати іракську економіку**, відійти від нафтової залежності та досягти прогресу в розвитку приватного сектору. На нафтодобувну галузь припадало 60% ВВП Іраку та 90% доходів бюджету.

В рамках програми реконструкції Іраку **не вдалося надати поштовх для розвитку приватного сектору** в продуктивних галузях.

- Основним гальмівним чинником при цьому були збройні атаки і насилля, що пригнічували як внутрішні, так і зовнішні інвестиції.

При цьому багато експертів визнавали, що для їх стимулювання варто було активніше застосовувати інструменти зниження ризиків для приватних інвесторів (страхування ризиків, гарантії і т.п.).

2. Іншим проблемним аспектом було те, що

- реалізація проєктів донорів у більшості випадків проходила **відокремлено від державного апарату** Іраку, а донорське фінансування спрямовувалося **за позабюджетними каналами**.

Така ситуація пояснювалася побоюваннями донорів щодо політичної та адміністративної спроможності Іракського Уряду ефективно використовувати надану допомогу.

Іракське міністерство планування, розвитку і співробітництва вказувало на те, що позабюджетне фінансування офіційної допомоги розвитку перешкоджа*ло прийняттю всеосяжного національного бюджету* та *збалансованого механізму фінансування капітальних витрат*.

Обхід національних інститутів є виправданим тоді, коли

- швидке надання гуманітарної допомоги чи інші рятівні заходи є необхідним для рятування людських життів.

Однак,

- **коли мова йде про середньо- і довгострокову реконструкцію** *результати діяльності зовнішніх акторів не сприймаються як власні більшістю населення країни* і *не інтегруються достатньою мірою в систему заходів із розбудови економіки*.

За логікою речей,

- міжнародні донори **мали б посилювати внутрішню спроможність національних інститутів** Іраку з відбудови країни і **уникати заміщення наявної адміністративної спроможності**.

У той же час,

- **окупаційна адміністрація з самого початку була налаштована на створення паралельної системи для відбудови з опорою на свої**

інтелектуальні сили і залучення лише окремих іракських фахівців. **Такий підхід підривав існуючі в країні інститути**.

Аналогічно, й

- деякі міжнародні організації, включаючи ООН, взяли на озброєння модальність прямого виконання проєктів, що надавало іракським інститутам лише мінімальні можливості для участі в реконструкції країни.

Таким чином,

головними негативними чинниками, **що впливали на результати робіт з відновлення Іраку були:**

1) нестійка безпекова ситуація і брак механізмів мінімізації ризиків для приватних інвесторів,

2) **низький ступінь залученості до процесів відбудови Іракської сторони**;

3) **недостатність і неефективність зусиль** донорів щодо **розбудови інституційної спроможності державних органів Іраку**.

Виходячи з досвіду відбудови Іраку, українські фахівці мали б зробити для себе такі *висновки*:

1) Плани і проєкти донорів з відбудови країни повинні узгоджуватися/ координуватися з національними органами та реалізуватися у взаємодії з ними.

В Іраку ж планування та фінансування донорів здійснювалося поза рамками державного апарату та бюджетної системи Іраку без будь-якої пов'язаності з національними заходами.

Тому іракці не відчували себе вигодоотримувачами зусиль донорів, що зменшувало дієвість таких зусиль і після припинення донорського фінансування могло бути зведено нанівець.

2) Організації-виконавці міжнародних проєктів і національні інститути мають реалізувати реконструкційні проєкти виходячи за рамки трастових фондів і враховувати широкий контекст впливу таких проєктів на економіку країни.

Фактично ж проєкти, які фінансувалися з фондів реконструкції Іраку, як правило, мали вузький фокус і відокремлений характер; донорське

фінансування також погано координувалося з державним фінансуванням капітальних інвестицій.

3) Фінансово-економічні механізми реконструкції мають бути побудовані таким чином, щоб стимулювати діяльність приватного сектору та активізувати приватні джерела фінансування інвестицій і створення робочих місць.

В Іраку ж нехтування інструментами мінімізації ризиків приватних інвесторів, недостатність кредитної підтримки інвесторів та надмірний акцент на розвитку нафтової галузі гальмували диверсифікацію і зменшували довгострокові темпи зростання економіки.

***

№ 176. 2022-06-10

Илларионов

Роскомнадзор закрыл этот пост в ЖЖ. Воспроизвожу его здесь.

Немного отрезвляющей статистики

1. Прогнозы военных действий

Начиная с 5 марта различные военные и иные эксперты стали прогнозировать скорое – иногда в течение периода от 10 дней до трех недель

– ***«истощение агрессора», «прекращение кровопролития», «переход Украины в контрнаступление к концу мая», «полное поражение России в Украине»***:

5 марта, М.Кофман:

...я даю еще ~3 недели, прежде чем эти силы будут истощены. Исчерпаны в плане боеспособности.

10 марта, Ф.Фукуяма:

Полное поражение России в Украине все ближе.

10 марта, Х.Грозев:

...кровопролития не будет больше, и это самое важное. Я думаю, что мы приближаемся к этому. И это вопрос недели или, возможно, 10 дней.

15 марта, Б.Ходжес:

Следующие 10 дней решат эту войну.

20 марта, М.Кофман:

> *Около двух недель назад я предположил, что у российских сил есть примерно три недели, прежде чем их боеспособность станет все более исчерпанной. Я думаю, что в целом это было правильно...*

26 апреля, А.Арестович:

> *Украина может перейти в контрнаступление к концу мая.*

С другой стороны, автор этих строк 28 марта сделал другой прогноз:

> **Война будет долгой.**

Прошло более трех месяцев.

Ситуация на фронтах понятна.

Что произошло с реализацией вышеупомянутых прогнозов – тоже.

2. Прогнозы военной помощи

По поводу военной помощи Украине почти все наблюдатели в конце апреля – начале мая утверждали, что:

> *- «после встречи на авиабазе в Рамштайне изменится все», и теперь западного оружия в Украину будет поступать намного больше, чем в начале войны;*
>
> *- подписанный Байденом закон о «ленд-лизе» открывает неограниченное снабжение Украины американским вооружением.*

Автор этих строк высказал другое мнение:

> *«встреча в Рамштайне действительно ознаменовала Zeitenwende (поворотный момент) в отношении нынешней администрации США к Украине в части военной помощи жертве агрессии. Правда, кажется, это не совсем тот поворот, какой имели в виду многочисленные эксперты и обозреватели, с немалым воодушевлением говорившие об исторической встрече в Рамштайне, после которой изменится все».*

ХЭБ также неоднократно высказывал предположение, что закон о ленд-лизе может вообще не иметь материальных последствий в виде каких-либо поставок оружия Украине.

Прошло полтора месяца со встречи в Рамштайне 26 апреля.

- В течение первых двух месяцев нынешней стадии российско-украинской войны поставки военной помощи США в Украину составляли в среднем 419 млн.дол. в неделю.
- Однако, начиная с 27 апреля (после встречи в Рамштайне), они снизились до 158 млн.дол. в неделю, или стали в 2,6 раза меньше.

Что касается «ленд-лиза», то

в течение месяца после подписания 9 мая Байденом соответствующего законопроекта в его рамках никакого оружия и никаких военных материалов в Украину не поставлялось.

Кроме вышесказанного следует обратить внимание также на следующую статистику.

3. Динамика численности российских БТГ

Разведка Пентагона делится своими данными о **численности российских БТГ в Украине:**

Их число выросло с 40 БТГ на 8 апреля до 110 на 26 мая.

Кроме того, **в резерве ВСР находятся еще несколько десятков БТГ – от 34 (по данным Пентагона) до 55 БТГ (по данным А.Резникова)**.

Судя по динамике общей численности БТР, **потолок наращивания группировки агрессора, нацеленной на Украину, еще не достигнут.**

4. Потери ВСР

В настоящее время можно выделить пять основных этапов в ходе нынешней стадии российско-украинской войны:

1) 24-27 февраля (4 дня) – «блицкриг»;
2) 28 февраля – 24 марта (25 дней) – наступление на всем фронте;
3) 25 марта – 18 апреля (25 дня) – оперативная пауза;
4) 19 апреля – 16 мая (28 дней) – первая фаза наступления на Донбассе;
5) 17 мая – 7 июня (21 день) – вторая фаза наступления на Донбассе.

1. Среднедневные потери личного состава по 5 периодам

1325; 432; 196; 394; 165

2. Среднедневные потери танков по 5 периодам

48; 15; 10; 24; 7

3. Среднедневные потери БМП и БТР по 5 периодам

204; 32; 17; 53; 19

4. Среднедневные потери артиллерийских систем по 5 периодам

19; 9; 4; 11; 6

Как видно по приведенным графикам, среднедневные потери ВСР – как личного состава, так и боевой техники – в ходе последнего, пятого, этапа нынешней стадии войны по данным Генштаба ВСУ существенно снизились по сравнению с предыдущими этапами.

В зависимости от категории потерь **они теперь в 3 – 10 раз ниже, чем это было на этапе «блицкрига»**.

5. Информация Зеленского

По словам Зеленского,

«у них (россиян – ред.) в 20 раз больше техники в Донбассе».

Зеленский также сообщил, что

потери ВСУ в последнее время выросли до уровня 60-100 погибших и 500 раненых в день.

6. *Потери ВСР* по данным различных источников

Следует заметить, что потери ВСР по данным различных источников заметно различаются.

По данным британской разведки потери личного состава ВСР примерно вдвое ниже, чем по данным Генштаба ВСУ.

Потери ЛС по данным Генштаба ВСУ и британской разведки на 30 мая:

30350; 15000

Отличаются в меньшую сторону и оценки потерь боевой техники ВСР, обнародованные *Пентагоном*.

Потери ВСР на 26 мая 2022 г. по трем источникам:

1) Генштаб ВСУ

2) Пентагон

3) Oryxspioenkop

1) Танки: 1315 1000 700

2) Артиллерийские системы: 617 350 282

3) Самолеты: 206 36 26

4)?Вертолеты: 170 50 42

Какие выводы можно сделать из всех этих фактов?

7. Промежуточные выводы

1. Популярные шапкозакидательские заявления, обещания «быстрого истощения противника», «скорого перехода ВСУ в наступление», «легких побед» не подтверждаются фактами.

2. Как численность войск, так и преимущество в тяжелом вооружении и огневой мощи, а также инициатива в ведении боевых действий – все это пока на стороне ВСР.

3. Поворота в войне пока не произошло.

4. Это не быстрая война, это война на истощение, она будет долгой.

5. ***Задача непоражения*** **(как минимум) в длительной войне на истощение требует от властей Украины и всего украинского общества не *«планов мероприятий по восстановлению Украины от последствий войны»*, а радикальной перестройки военной организации, военного производства, военных поставок, государственной системы, национальной экономики, всей жизни страны под единственно возможным лозунгом нынешнего времени:**

«Все для фронта! Все для победы!»

***

№ 177. 2022-06-10

Семків

Том Купер вирішив зробити підсумки 100 днів повномасштабної війни в Україні й написав окремий великий матеріал у двох частинах. Нині пропонуємо першу – про справи політичні.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/running-after-pack-part-1-74e6fcc09368

За переклад дякуємо Anton Shygimaga

ТОМ КУПЕР

«НЕ ВІДБИВАТИСЯ ВІД ЗГРАЇ» (ЧАСТИНА 1)

Минуло 100 днів від початку (тобто, відновлення) путінської навали на Україну 24 лютого цього року. Звісно, майже всі публікують огляди, підсумки або обговорюють «вивчені уроки» цієї війни. Зазвичай, я йду своїм шляхом та не ведуся на «стадний інстинкт». Однак, за останні пару днів опубліковано стільки нісенітниць по всьому світу, а ще мені поставили таку купу питань на цю тему, що цього разу я зроблю виняток і запропоную на ваш розсуд і свій коментар також. Але лише з однієї причини: як на мене, дууже багато людей зараз просто не розуміють одне одного. Тож, пропоную вашій увазі моє бачення ситуації – у доволі стислому поданні.

Вважайте: на мій погляд, основна проблема цієї війни – що б не відбувалося – це те, що всі наполягають на своїй точці зору, аж до того, що ці погляди просто-таки перетворюються на уїдливо абсурдні догми. Ба більше, зважайте також на притаманний мені сарказм, та «приготуйтеся завчасно» до того, що я – великий «фанат ЄС», хоч як критично я до нього іноді ставлюся. Відповідно, мій аналіз може багатьом видатись «євроцентичним». І наостанок ще одна рекомендація: якщо вам щось із названого не подобається, не читайте далі, припиняйте вже зараз. Дякую дуже.

Отже, якщо рухатись із Заходу на Схід, то ситуація – отака:

1. США

їх рве на шмаття несамовите протистояння між власним олігархатом і залишками республіки, плюралізму та демократії: воно замасковане під «боротьбу демократів – марксистів і республіканців – борців за свободу» (хоча обидві сторони, насправді, є абсолютно некомпетентними, і підтримує їх той-таки олігархат). І в той же час, США стрижуть під одну гребінку і себе, і Європу, і НАТО, – і Україну також. Американські олігархи, чия жага до (гігантських) прибутків спричинила «китайську проблему», наполягають тепер на тому, Китайська Народна Республіка (КНР) є «ворогом народу №1», тож «нехай європейці самі дають собі раду зі своїми проблемами». Відповідно, США «мають зосередитися на КНР/тихоокеанському регіоні: там буде війна», а війна в Україні – це «ще один проксі-конфлікт» [«війна чужими

руками» – перекл.], тож вона є «цілком нецікавою». Зараз, коли ми дивимося на печальний стан зруйнованої інфраструктури та масштабні соціальні проблеми тощо, цей погляд на світ можна зрозуміти принаймні частково. Чого я не можу збагнути – то це поглядів тих американців, у яких «стоїть» на «поразку росії» (дехто з них радив ввалити по російським військам ядерною зброєю ще коли вони накопичувалися біля українського кордону до 24 лютого). Проблема от у чому: обидві точки зору спираються на класичну, короткозору парадигму, яка є чимсь на кшталт «традиції останніх десь так 70 років». В результаті, американські «еліти» – хоч олігархи, хоч інтелектуали – досі розколоті: частина з них наполягає, що це – «не їхня проблема», інша частина бачить у цьому «чудову нагоду напхати у кишені мільярди доларів [американських] платників податків», а треті твердять, що «вони мусять щось із цим зробити»... Голий факт: США потребують експансії для підтримки своєї успішності. Замість того, щоб розширювати свій вплив (ну, наприклад, у космосі), країна «бореться за ринкові долі» – коштом власних платників податків, і то вже не перший десяток років. І от, просто дивовижа: всі (хто має вагу) лише переймаються зиском – аж до того, що країна тільки-но вилізла з двох 20-річних воєн, що велися в інтересах корпорацій. І далі вершечка свого носа (чи глибини кишені – обирати вам) ніхто не дивиться. Сюрприз-сюрприз: нікому не спадає на думку, що результат цієї війни стане вирішальним не лише для становища України та росії, або «Європи», але й для КНР та всенького «Заходу» – та ще й на десятиліття вперед. Нє, то все не має значення, «війна у далекій Україні» – це «щось нерелевантне», бо вона лише стосується інтересів вузьких корпоративних кіл, а не всього американського народу».

2. Європа

якщо єдності немає у США, то чому вона має бути у Європі? Ніколи в історії не існувало «об’єднаної Європи», тож навіщо нам зраджувати традиціям тепер? Відповідно, у Європі немає спільної думки стосовно того, що треба робити з путінською росією. І ще менше єдності в Європі стосовно майбутнього України: Європу слід аналізувати крізь дві призми – «Євросоюз» (ЄС) та «НАТО».

2-А. ЄС

– неоднорідне об’єднання 27 різних народів, із 27 різними націоналізмами (у багатьох випадках навіть шовінізмами), 27 різними урядами, 27 різними «вищими національними інтересами», 27 різними рівнями життя, традиціями, тощо.

Стосовно чого країни ЄС мають «бодай схожі думки» – то це, що Україна наскрізь корумпована і її вважали чимось на кшталт «якоїсь дивної країни десь на сході». По суті, зокрема через те, що до 24 лютого майже ніхто з «важливих людей» між Лісабоном, Гельсінками та Нікосією не пов'язував Україну ні з чим, крім «корупції», зараз майже ніхто не готовий довіряти українським політикам. Не обманюйтеся: Зеленський може похвалитися народною підтримкою – хоч вдома, хоч серед громадської думки у ЄС – але європейські «важливі люди» йому не довіряють.

… ну і ще присутній фактор сорому – через десятиліття короткозорої та глибинно корумпованої зовнішньої політики умиротворення диктаторів… Тож не дивно, що єдине, стосовно чого високі чини у ЄС мають єдність, – то це, що «між українським олігархатом та народом є купа відмінностей» і що «щось треба робити».

І сам по собі такий стан справ не був би таким жахливим, якби – і це найгірше – рішення у ЄС не приймали здебільшого на підставі розвідувальних даних, зокрема від військової розвідки. А вона вже багато років, і от в останні кілька днів чи тижнів, вперто твердить, що Україна (тобто, ЗСУ) от-от зламається. Ага, от-от зламається: «десь вже зараз, або за два-три тижні [максимум, місяць]».

Здається, нікому не спадає на думку те, що такі оцінки розвідка робить, спираючись на «євростандарти», тобто на підставі припущень, що наші власні збройні сили розвалилися б, якби зазнавали такого ж тиску, що й українці. Нє, численні, видатні розвідувальні служби ЄС займаються лише тим, що оцінюють ситуацію по відосикам з соцмереж. Тож чому ми дивуємося «якості» звітів, які вони готують?.. Або тому, що ніхто не бере до уваги той факт (до речі, вже неодноразово доведений), що «українці – інакші».

Логічний наслідок: більшість урядів ЄС пробуксовують із наданням важкого озброєння: бо ж раптом воно вирине на чорному ринку (див.: «корупція»), або у руках росіян (див.: «Україна от-от зазнає поразки»)?..

2-Б. НАТО

більша частина членів альянсу не можуть навіть уявити собі Європу, яка захищається самотужки, без нагляду з боку США. До цих країн входять також «виразні антипутіністи» у складі НАТО на кшталт Великобританії, Польщі та балтійських країн, які всі цілком впевнені, що їм комфортніше співпрацювати між собою та зі США, аніж із ЄС – звісно, якщо не йдеться про фінансову підтримку. Деякі винятки з правила або мають у вищому керівництві невігласів (як от Франція чи Польща), або цілі зграї нездатних генералів у вищих чинах збройних сил (як от Німеччина чи Італія), або переважно

проросійське населення (як от Греція, Кіпр, Болгарія), або ними керують друзі Путіна (як от Угорщина), ну або принаймні мають путінських посіпак серед сильних опозиційних політичних сил (кілька членів НАТО у Східній Європі). Відповідно, мене не дивує той факт, що члени НАТО не здатні мислити без нагляду зі США, і весь цей «вінегрет» лише додає сум'яття у стані ЄС…

3. Україна

реформи, що призвели до децентралізації не лише системи управління ЗСУ, але й політичної сили, «спрацювали» до такого ступеня, що значна частина корумпованого олігархату зацікавлена у захисті своєї країни від путінської агресії (щоб його не поглинув олігархат російський, ясне діло). Якщо вам цікава моя думка, то, вкупі з націоналізмом (який часто є по суті чистим шовінізмом), саме це врятувало країну у перші дні війни; можливо, коштом цього вона і зараз тримається на плаву. Менше з тим, попри реформи, Україні все ж не вдалося викорінити корупцію та некомпетентність. Тобто, так, у політичній та військовій верхівці досі є повсюдна корупція, але найгірше – те, що там досі багато некомпетентних людей (щоб зрозуміти, що я маю на увазі, гляньте лише на Херсон, Мелітополь і Харків, який ледве врятували). У підсумку маємо значне провалля між «елітами» та «іншими людьми»: верхівка наполягає на безумовній і швидкій допомозі Заходу, але не готова до реформ, більшої прозорості та боротьби з корупцією. Проблема – от у чому: через це думка 99% українців, які щиро хочуть, щоб їхня країна вступила до ЄС і НАТО (та впровадила щось на кшталт «західних стандартів державного управління»), просто не має значення.

… і в цієї «медалі» є два боки, бо схоже, тим-таки українцям не до тями, що «гонорові та старші демократії Заходу» і самі по вуха у олігархаті та корупції. Може, нагадайте українцям, що та сама верхівка ЄС, яка править нині, підігравала путіну в останні 20 років…

4. росія

ну, тут все просто, бо значення має лише один персонаж, а також те, що він – і його кліка, яка має на меті збереження його і власної влади, – вважають своїм (-и) інтересами. Іронія в тому, що ці інтереси можна звести до чогось дуже подібного до інтересів більшої частини людей, які нещодавно зустрічалися у Давосі: далі безкарно пхати мільйони собі до кишень. Звідси і формула: будь-який плюралізм = «нацизм», «зрада», «пораженство» тощо. І ніякої критики, авжеж. Заради цього путін та його Санкт-Петер-Бургер-Клуб ладні «денацифіковувати» Україну, а по суті й всеньке НАТО, а ще боротися до останнього російського, сепаратистського, чеченського, вірменського, південно-осетинського та хезболинського бійця – «і крапка».

5. Китайська Народна Республіка

тут все теж досить просто. Їхня політика – «чекати і спостерігати»: якщо раптом Захід «збере раму» і допоможе Україні здолати росію, то Пекін «просто» радо підтримуватиме статус-кво і знову вестиме «business as usual» [«бізнес за звичною схемою» – перекл.] (зокрема з огляду на свої – часто «сердешні» – економічні відносини), та не відступатиме від гасла «все діло – в економіці, телепню»... і навпаки: якби Захід програв і Україна зазнала поразки, то вони такі: «а ми вам що казали: наша система завжди перемагає».

6. Індія

якщо західні «демократії» можуть поводитись короткозоро, незріло та опортуністично, то чом би Індії не позмагатися з ними у цій спортивній дисципліні? Тим паче, путін = росія, росія = срср, а срср був для Індії гарним другом ще тоді, коли поганий, поганий Захід був дуже недружнім і так хотів деескалації під час останньої агресії КНР, а ще ж було понад 400 років західного імперіалізму, і… ну, просто настав час помсти, тож буде «добре», якби Україна зазнала поразки від росіян.

Той факт, що Україна ніколи не загарбувала Індію та ще й була у складі «дружнього СРСР», не має жоднісінького значення, авжеж: цей факт індуси ігнорують так само, як мадяри, греки, кипріоти та серби ігнорують факт, що «братні християни з росії» використовують банди «ісламських варварів» – тобто кадирівців та хезболлістів – проти… емм… «братніх християн з України»...

7. Вибачте, що решту країв я зібрав в один кошик, але як є

«інші» посідають позицію десь між «зацікавленими спостерігачами» та «ми тим не переймаємося». Хтось від чистого серця підтримує путіна, бо думає, що «росія = срср, наш друг ще з 1960-х – 1980-х»; інші – бо вони на повному серйозі вважають, що путін бореться із західним імперіалізмом, який нищив їх останні 500 з лишком років, і аж ніяк не вважають його просто черговим корумпованим бандитом (таким самим як і більшість їхніх урядів). Частина країн підтримують росію також суто через реваншизм (нібито, «прийшов час путіну здолати Захід, чи принаймні його провчити»)... і всі вони разом недобачають самісінької суті: пані та панове, як путінська диктатура переважить в Україні, вашій особистій дупі загрожуватиме – якщо ще не загрожує – така саме диктатура, протягом усього вашого життя.

Ну от і все, що я мав сказати з приводу «дипломатії» та «політики».

(У другій частині поговоримо про справі військові.)

Том Купер. «Не відбиватися від зграї» (частина 2)

Аналітика: переклади і першоджерела June 10, 2022

Семків

Друга частина підсумків 100 днів повномасштабної війни в Україні від Тома Купера – про справи військові. Якщо комусь не подобається його сарказм, то перші 10 абзаців пропускаємо – аж до слів «досить сарказму». А взагалі, дуже підтримує, що аналітик з таким досвідом спостереження конфліктів ставиться до українських перспектив оптимістично.

***

Поговоривши вчора у першій частині [частину 2 опубліковано 7 червня – перекл.] про «основи» – політику – прийшов час обговорити військові аспекти перших трьох місяців Української війни.

І оце мені видається аж ніяк не простою задачею – через усі нісенітниці, пов'язані із цією війною. Звісно, за останні кілька днів я вивів цілу низку доладних формулювань, записав їх – і так почав збиратися купи цей матеріал. Та на другий – а потім і третій – погляд усе розсипається, і то через те, що надто вже багато речей просто не мають змісту.

Отже, ми маємо війну, а війна – це завжди найсерйозніша з можливих ситуацій. Тож, давайте спробуємо, «попри все», розпочати [аналіз] з огляду путінської росії та офіційної версії щодо його «спеціальної військової операції». Зрештою, має ж бути якась причина в президента російської федерації для задіяння всього потенціалу його збройних сил проти сусідньої країни…

Тож, згідно з інформацією, яку ми отримуємо з різних джерел з росії, **цілі путінської спеціальної військової операції були – і надалі лишаються – зумисно сформульовані якомога невиразніше**. *У цьому «весь путін» – цинічний та віроломний персонаж, що править, роздаючи «нечіткі вказівки», а не накази*.

Звісно, реципієнти його вказівок змушені сприймати їх як накази, а отже й формулювати дуже суворі накази і видавати їх своїм підлеглим.

Саме це нам і треба зрозуміти про характер правління путіна:

> - раптом щось піде не так, звинувачувати будуть інших, але не путіна; він же казав їм як зробити краще, а вони неправильно сформулювали накази…

З погляду путіна така поведінка є ідеальною, бо вона дає йому гнучкість стосовно отриманих результатів, а відповідальність він оминає. Саме це є першопричиною, чого він розпочав цю війну.

Відтак можна дійти логічного висновку, що ця «спеціальна військова операція» не має жодного змісту – і не має чіткого плану. Проте це якраз «велика помилка», бо з кожного російського звіту у соцмережах можна винести щонайменше 15-20 різних версій. І перемагає зазвичай та версія, яку висуває той, хто краще володіє лайкою, відвертіше ображає опонентів, або може загрожувати їхній безпеці.

Читаючи це, любі друзі, не забувайте:

> *«атака на Гостомель та «Київський прорив» – то були просто «фінти». Ці обманні маневри були необхідні для уникнення руйнування північного Криму, звільнення ісконних руських, виправлення незліченних історичних помилок, роззброєння екстремістів та націоналістів – прихвостнів західних держав, а ще ж для попередження атаки НАТО на південно-західну росію, для помсти західному імперіалізму… це – героїчна ініціатива з метою завершення англо-саксонського панування; шляхетний, превентивний поступ проти насування гомосексуалізму не лише на москву, але й камчатку, Місяць і Марс… словом: це все агресія НАТО проти росії.»*

Тобто, ***«звучить абсурдно»***?

> *«Та за це ж і б'ються росіяни, ба більше – майже все, якщо не все взагалі – просувається згідно (неіснуючого) плану, отець путін про все піклується, все не просто ясно-прекрасно, все фан-тас-тич-но, всюди зводяться прекрасні потьомкінські села, а ще росія от-от врятує світ від голоду…»*

…зітхає….

Так, я відволікся. **Інші аналітики – хоч у США, хоч у Європі – підготували значно більше серйозних аналітичних зведень.**

Вони знають, що

> - російською армією керують корумповані телепні на всякий колір і смак;

- що російський генералів відстрілюють (і що це – «добре») бо щоб війська воювали ефективно, вищим чинам доводиться керувати на передовій;

- що армія рф потерпає від браку особового складу, браку обладнання для зв'язку; і

- що більша частина їхнього обладнання – значно гірша, ніж кажуть в рф, як би схвально про нього не відгукувалися (зазвичай ті самі аналітики) в останні 20–30 років…

І, звісно, дехто вже зайшов так далеко, що

- перераховує уроки, які армія рф засвоїть та як вона вдосконалюватиметься – під час і після цієї війни…

…зітхає…

ТАК, досить сарказму.

Проблема – от в чому:

по суті, **всі ці аналітики нам намагаються пояснити, що**

*«**путін тут ні до чого** – і це у країні, де будь-яка важлива шишка навіть чоботи собі не шнурує «без дозволу згори» – хоч від Санкт-Петер-Бургер-Клубу, хоч від самого путіна. Не має значення, чи він призначав своїх фаворитів у командування? Не має значення, чи він є творцем повсюдно корумпованої системи – так, за щирої підтримки його шанувальників на росії, але й закордонних «фанів» також – а тоді вже розпочав війну, щоб уникнути відповідальності за все, що накоїв?»*

Якщо брати до уваги ці факти, а тоді ще врахувати, що путін займався мікроменеджментом своєї спеціальної військової операції впродовж перших двох місяців, то мене зовсім не дивують такі жалюгідні результати дій російської армії.

Це не пов'язано з тим, що путін не має серйозної військової освіти, а з тим, що він вимагає та мислить категоріями піару для телевізора.

Шантаж не спрацював, тож йому треба було продемонструвати, який він видатний стратег.

Задля піару путіну були потрібні великі міста,

однак для цього він мусив використовувати сили, які генштаб армії рф збирав та навчав для ведення дуже швидких механізованих війн у

> глибині ворожої території, хоча сформовані вони були у батальйонно-тактичні групи, заточені під ***експедиційну війну***. На додачу до того, підтримку армії рф забезпечують ***повітряні сили, що діють у парадигмі часів Другої світової***…

Експедиційна війна пов'язана з застосуванням державами військової сили за кордоном, особливо на великій відстані від власних баз. Експедиційні сили були до певної міри попередниками сучасної концепції сил швидкого реагування. Враховуючи виклики для тилового забезпечення військ на великій відстані, експедиційні сили мають бути автономними та включати достатню кількість підрозділів забезпечення.

Історично експедиційні сили пов'язувались насамперед з колоніальними війнами. Здатність вести експедиційну війну - визначальний чинник здатності держави до проекції сили.

Власне, тепер нам лишається тільки один можливий *висновок*:

> дійсно, не має значення недоукомплектована армія рф чи ні, керують нею корумповані телепні чи хтось ще. До України можна було надіслати хоч армію США – але з огляду на згадані суперечності – навіть вона б зазнала такого ж нищівного провалу, як і зс рф.

Затьмарена ілюзією про те, що українці не битимуться і сподіваннями на те, що вони сприймуть росіян як визволителів, **рф спланувала *«Київський прорив»* із застосуванням сил спецназу та росгвардії, за якими мали йти механізовані сили**, – і він [прорив] обернувся такими величезними втратами, що 1-ша гвардійська танкова армія, а також 2-га, 35-та та 41-ша загальновійськові армії де-факто розвалилися на друзки.

Вони зазнали таких ***втрат*** у ***найкращих військах та техніці***, які лише росія мала в арсеналі, що навіть після кількох тижнів перепочинку та відновлення повторне застосування залишків цих з'єднань на сході було неможливим: ***вони більше не здатні виконати поставлені завдання***.

Й усе це – через те, що путіну був потрібен контроль над великими українськими містами, і через те, що він надалі наполягає на цьому підході.

Усе заради піару: просто щоб він міг похвалитися на телебаченні.

Тим часом, ліпші регулярні підрозділи «ЛНР» та «ДНР» винищені за три місяці лобових атак на найбільш укріплені українські позиції. Тим часом,

ПКС [повітряно-космічні сили росії – ред.] «роззброїли» – зокрема, якщо говорити про їхні крилаті ракети – до такого ступеня, що вони здатні хіба на спорадичні ефективні операції тактичного рівня. Нагадую ще раз: усе заради піару.

Словом:

як США та союзники програли війни в Афганістані та Іраку через те, що 20 років воювали заради корпоративних прибутків,

– так і російська федерація наразі програє війну в Україні через те, що ведеться вона ***заради особистого піару путіна***. Отакою є ***суть проблеми***, із якою ми маємо справу.

Звісно, путін не може собі дозволити поразки у будь-якому вигляді – а отже йому одна холєра, які там будуть втрати. Єдине, що його цікавить – це «перемога» – хоч яка.

> Тому він продовжуватиме тиснути аж до тих пір, поки у нього вистачатиме для цього військ, техніки та боєприпасів.
>
> Ось чому армія рф (та її спільники) мобілізують тисячі додаткових резервістів, відновлюють їхні навички за кілька днів, видають їм застарілу зброю, – а тоді кидають їх на фронти; тому вони й продовжують наступальні дії – хоч ті й мають менший масштаб та розмах, а також дають мінімальні результати.

Артилерія рф досі переважає українську, а вогнева міць ПКС рф переважає українську на кілька порядків.

Саме тому росіяни в Україні досі здатні вдавати бодай ***«повільне просування»***.

З урахуванням усього сказаного, мій *висновок* такий:

> **- зараз, коли ескалація до застосування ядерної зброї не стоїть на порядку денному, найгірше для України у цій війні – вже позаду: якщо ЗСУ не зроблять якусь серйозну помилку, то період російських атак скінчився.**

Якщо «хтось» на Заході не змусить Зеленського та Ко до поступок, то путіну і його «вишестоящім органам» у москві не вдасться досягти будь-якого успіху у цій авантюрі, і так далі:

> - вони можуть лише заподіяти більшої кількості смертей та ще дужчих руйнувань.

І от в чому іронія:

> пропри все, путін досі може зупинити весь цей ідіотизм у будь-якій точці часу і простору – і проголосити «перемогу»: так само, як він це робив у Сирії… вже тричі.

Оригінал тут

Переклад: Антон Шигімага

Редакція: Ростислав Семків

***

№ 178. 2022-06-10

Сколько танков осталось у РФ и насколько объемны запасы на российских базах хранения

Олег Огнев

09.06.22

Армия РФ уже потеряла более 40% от общего количества строевых танков, которые были у нее перед вторжением.

Вооруженные Силы Украины уже уничтожили и захватили под 1 400 танков армии РФ, часть из них вообще была брошена экипажами в вполне исправном состоянии и теперь активно защищает украинскую землю. Для понимания количества уничтоженных машин, то в российской танковой бригаде по штату 93 танка. А в условной батальонно-тактической группе – 31 машина.

А общее же количество потерь в танках армии РФ с 24 февраля составляет более 40% от количества всех машин в строю по состоянию на 2021 год.

1. Количество танков в армии РФ в строю накануне вторжения:

Для оценки начального количества машин можно воспользоваться базой данных военных потенциалов стран ***Military Balance*** от авторитетного британского ***Международного института стратегических исследований***.

> В ней по состоянию на 2021 год значится, что во всех вооруженных силах РФ в строю находится 3 330 единиц танков всех модификаций. Валовая часть из них, 2 840 танков, была в сухопутных войсках, оставшиеся - в воздушно-десантных войсках, морской пехоте и войсках береговой обороны.

Также хорошо видно, что **самыми массовыми из них являются Т-72Б3, которые являются модернизацией Т-72Б** путем установки нового мощного двигателя, тепловизионного прицела, цифровых радиостанций, обновления системы управления огнем, а также новой динамической защиты.

В целом, распределение по типам выглядит следующим образом:

1) Т-72 старых версий: 650 единиц
2) Т-72Б3: 1 770 единиц
3) Т-80 старых версий: 360 единиц
4) Т-80БВМ: 190 единиц
5) Т-90: 360 единиц

2. Количество танков в армии РФ на базах хранения накануне вторжения:

Также Military Balance содержит данные по ориентировочному количеству российских танков на базах хранения. Речь идет о 10090 единицах, из которых 7 тысяч - Т-72, 3 тысячи - Т-80, а также до 90 единиц Т-90.

В базе нет данных о количестве танков устаревших версий, таких как Т-55 и Т-62, хотя последние уже снимаются с баз хранения. Оценить примерное количество машин можно, если поднять данные за 2014 год. Согласно им на складах в РФ еще может находиться 2,8 тысяч единиц Т-55 и 2,5 тысяч единиц Т-62. Но известно, что Т-62 активно шли в Сирию для армии Асада.

Также в базе за 2014 год упоминается наличие на консервации 2000 танков Т-64 всех версий, которые армия РФ начала снимать с вооружения в начале 2010-х годов. Но именно Т-64 Кремль довольно активно бросал на Донбасс с 2014 года.

3. Таким образом, максимальное количество танков на базах хранения в РФ составляет, гипотетически, до 28,5 тысяч и распределено следующим образом:

1) Т-55: до 2800 единиц
2) Т-62: значительно меньше 2500 единиц
3) Т-64: значительно меньше 2000 единиц
4) Т-72: до 7000 единиц

5) Т-80: до 3000 единиц

Но такое количество исключено "бумажное" и может использоваться РФ исключительно в качестве "мифа" о своих огромных запасах. Это связано с тем, что хранение любой военной техники это довольно сложный и затратный процесс. Для понимания, это сложнее нежели держать в гараже на протяжении десятилетий автомобиль, чтобы при первой же необходимости завести его с "полоборота".

Имеющиеся снимки таких баз демонстрируют, что они напоминают свалки металлолома, а не базы с военной техникой. А то, что их вообще регулярно фотографируют, хорошо говорит о качестве охраны таких объектов и их ценности.

Точнее то, что ничего ценного там уже давно нет, включая проводку, которую вырвали, чтобы сдать в пункт приема цветных металлов. Не говоря уже о радиостанциях и прицелах.

Именно поэтому даже относительно "приличные" образцы из баз хранения, которые еще в теории возможно восстановить, требуют кропотливой работы по полной переборке и комплектации заново. А валовое количество из этих 28,5 тысячи корпусов танков, если чему-то и угрожают, то исключительно экологии.

***

№ 179. 2022-06-10

Шендерович

В ЗЕРКАЛЕ

Путину хочется подойти к зеркалу и увидеть там Петра Первого.

Задача не из легких, но «для бешеной собаки семь верст не крюк», попробовать-то можно. Только надо очень сильно прищуриться, потому что, не говоря об антропологии, прочие пропорции тоже не впечатляют. Разве что нынешние боярские дети давно уделали Алексашку Меньшикова по части освоения казны, да террор против собственного народа налажен традиционно неплохо, но по части исторических результатов - увы, ничего общего.

Окно в Европу Путин заколотил сотыми гвоздями на десятилетия вперед. Попытка грозить шведу привела к тому, что блок НАТО подошел вплотную к границам России. Приют убогого чухонца с сочувствием смотрит на выборгские пейзажи, экономика ощутимо дает дуба, а список

геополитических союзников съежился до небольшого коллектива провинциальных царьков, да и те уже сторонятся своего ментально поврежденного русского товарища по авторитаризму.

Про Амстердам после боинга и вспоминать неловко, технологий больше никто не даст никаких...

Взятие Азова, разве что. Только, заметим, по ту сторону фронта был не Эрдоган с блоком НАТО, а несколько сот вольных украинцев, ради уничтожения которых русские доблестные войска стерли с лица земли целый город с тысячами мирных жителей...

Это так теперь выглядит наша воинская слава? Негусто.

"Куда ты скачешь, гордый конь, и где откинешь ты копыта?" (из поздних редакций)

Впрочем, гораздо более важный вопрос: когда?

Потому что текущее имперское гарцевание по живым людям обходится миру очень дорого, а обойдется еще дороже - России, прежде всего.

И если уж всматриваться в отражение, ища там исторических аналогий, то никакой не Петр Алексеевич торчит в этом зеркале в полный рост, а Иван Васильевич.

> - Тот самый, при котором русская церковь и приникла впервые всем своим телом не-христовым к русскому царю и дала тому индульгенцию на убийства. Тот, что привел к власти опричнину и утопил в крови европейское будущее России, предпочтя новгородской демократии византийские галлюцинации.
>
> - Тот, после бессмысленной и нескончаемой ливонской войны которого Россия легла пластом на многие десятилетия...

Вот что там, в зеркале.

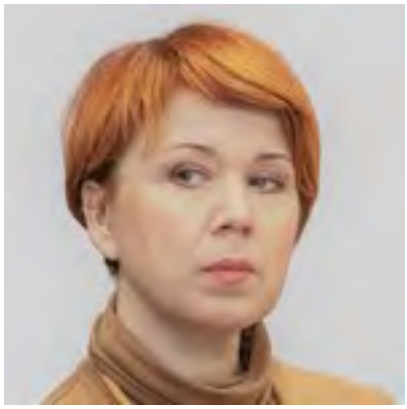
Смотри, безумец. Смотри внимательнее.

***

№ 180.

https://zn.ua/ukr/internal/vijskovij-analitik-ahil-rustamzade-rosiju-visnazhujut-a-ukrajini-ne-dajut-upasti-dovedetsja-vojuvati-vdovhu.html

Військовий аналітик Агіл Рустамзаде: «Росію виснажують, а Україні не дають упасти. Доведеться воювати вдовгу»

АВТОР

Інна Ведернікова

Редактор відділу політики ZN.UA

10 червня, 2022

Правда про війну

Ми так завзято бігли, подумали, що майже перемогли, й перед вирішальним кидком на фініші раптом зрозуміли, що ***це марафон.*** А нам уже зовсім не легко. Тягар не лише в тривожних наплічниках, а й на серці кожного українця. У когось від втрат близьких — вони зростають, у когось від розлуки з батьківщиною — твій дім зруйновано, у когось від очікування дзвінка з фронту — мобілізація триває, у когось від страху обстрілів і плачу дітей — російські крилаті ракети долітають до будь-якого мирного міста.

Чому прогнози експертів щодо короткострокової війни у два-три місяці не справдилися? З якої причини Захід не дав нам не лише наступального озброєння, а й зволікає з оборонним? Скільки «двохсотих» і «трьохсотих» очікувати, якщо ситуація не зміниться? Чого боїться рішучий Байден і чого домагається Європа, яка буксує? Які наслідки може мати затяжна війна для України й чому вона стала новою стратегією? Чому щодо цього мовчить влада? Як може виглядати перемога над Росією й чи можна

взагалі перемогти ядерного Путіна військовим шляхом? Де НАТО сьогодні й де буде світ завтра?

Відповіді ми шукали разом із відомим військовим аналітиком з Азербайджану Агілом ***Рустамзаде***, огляди якого останніми місяцями слухає вся країна.

1. Про строки війни, стратегію англосаксів і дворушництво ЄС

— Агіле, ви у своїх інтерв'ю говорите про війну як про щось живе. Що це за організм, який у нас досі росте? Чим він живиться? Де знаходиться сила, здатна його зруйнувати?

— Ви опинилися в надскладних умовах. Я не пам'ятаю війн, у яких яка-небудь країна стикалася з такими проблемами. Аналогом може бути лише Друга світова та Радянський Союз. Але СРСР у тій війні воював з агресором, меншим за розміром і людськими ресурсами. На вашу землю прийшов противник, який у кілька разів перевищує вас. Але сила, здатна зупинити цю війну, полягає саме в мотивації вашого народу й армії.

— Це страшне порівняння. І за кількістю жертв, і за строками. Ми вистояли на старті та шокували цим не лише противника, а й союзників. Плану «Б» не було ні в кого. І нам, почавши активно допомагати, пообіцяли спринт. Та коли дихання почало збиватися, раптом заговорили про стаєрську дистанцію. І не лише заговорили. Якщо упродовж перших двох місяців поставки військової допомоги США в Україну становили у середньому 419 мільйонів доларів на тиждень, то, починаючи з 27 квітня (після зустрічі в Рамштайні), вони знизилися до 158 мільйонів на тиждень, або стали в 2,6 разу меншими. За Європу навіть не кажу. Чому це сталося?

— Ми всі є вихідцями з СРСР, тому добре пам'ятаємо Другу світову війну. Це передусім емоційне перевантаження, це вбиті горем люди та величезна кількість загиблих. Але водночас, Інно, жодна війна не схожа повністю на іншу. Завжди є відмінності — ментальні, географічні тощо. І, згадуючи Другу світову, я передусім кажу про строки. Як я вже казав, ні Україна, ні армія Росії не мають можливостей вести сучасну війну з елементами четвертого покоління. У вас розгорнулася не швидкоплинна війна XXI століття, коли місяць-два опору, потім противника знищують, і він переходить до капітуляції. У вас — багатотаймовий матч, якщо можна так сказати. Нині росіяни взяли Сєвєродонецьк, але згодом ситуація може кардинально змінитися, і місто знову стане вашим. Це тривалий процес, тривала війна. Війна на вимотування.

Та я вам розкрию таємницю перемоги України в такій війні. Це економіка Росії. От з огляду на неї можна прогнозувати й строки війни. Вочевидь, до кінця 2022 року Росія не матиме проблем із ресурсами. Поштовхом до цього буде продовження завдання втрат російській армії з боку української. Я вже позначав цю **граничну цифру — близько тисячі вбитих людей за добу**.

— Згідно з даними російського економіста Андрія *Ілларіонова*, котрий протверезив днями інформаційний простір статистикою та інфографікою, якщо в лютому втрати ворога становили **1 325 людей, то нині — 165. Ба більше, дані щодо загальних втрат росіян у ЗСУ та розвідки Британії розходяться вдвічі — 30 350 і 15 тисяч відповідно.**

— Із даними потрібно розбиратися, коригуючи їх у бік правди. При цьому треба розуміти, що ми все-таки говоримо не про Першу світову війну. Кожен солдат знаходиться в техніці, а не йде у штикову атаку. Тисяча людей — це приблизно 40–50 БМП. Людського ресурсу в РФ справді багато, а от техніка закінчується. Поповнити резерви оперативно Росія, через відсталість свого ВПК, не може. **Тому ця війна не має військового розв'язання.** Долю цієї війни вирішить ***політична поразка Російської Федерації***. Тому всіма силами варто, з одного боку, й надалі знищувати техніку ворога, з іншого — домагатися політичної поразки Росії.

— Інструменти?

— Постійний ***політичний тиск*** Заходу й занадто ***висока ціна війни*** для економіки призведуть до того, що Росія змушена буде закінчити цю війну.

Тобто ще раз: **Росія — не та країна, яку можна перемогти *військовим шляхом***.

— Що вплинуло на таку кардинальну зміну вашої позиції? Ми всі три місяці слухали ваші оптимістичні ефіри.

— Я очікував, що англосакси натиснуть і всі держави ЄС оперативно поставлять вам величезну кількість зброї. Але вони не пішли цим шляхом. І, знаєте, вони могли ухвалити своє рішення тому, що війна відбувається у контурі протистояння Росії та колективного Заходу. Захід воює комплексно: ***політично*** й ***економічно***. **Росію виснажують, а вам не дають упасти**. Таким є алгоритм. Момент істини настане тоді, коли ви зрівняєтеся за потужністю. У перспективі одного-двох місяців Захід так чи інакше збільшить вашу вогневу потужність. І це вже відбувається на сході, де українська армія вже нині має змогу впливати артилерією на противника й зупиняти його наступальні дії.

Та через те, що у вас не буде дуже багато зброї, ви не зможете **здійснити перелам у цій війні** й перейти до наступальних операцій. **Вам дадуть стільки зброї, скільки буде достатньо, щоб ви перемелювали противника в оборонних боях**. Інакше ваші наступальні операції та удари по території Росії спровокують як початок загальної мобілізації в Росії, так і початок масового руху добровольців і контрактників.

Тобто західне співтовариство розглядає цю проблему саме під таким кутом зору, до розуміння якого я дійшов саме в останні два тижні. Весь світ нині працює саме на ***політичну поразку*** Росії.

— Ви це вважаєте раціональною позицією Заходу? Чи позицією, сформованою під впливом страху перед ядерною Росією, який і не дав змоги швидко поставити нам зброю на першому етапі? Тим більше що ви самі очікували зовсім іншого сценарію.

— Ви ж стежите за громадською думкою в Росії? Через три місяці війни 80 % росіян ***підтримують*** дії свого керівництва. **У такій ситуації країна з меншим потенціалом не має шансів проти ядерної держави.** Я всі ці дні намагався збагнути логіку Заходу. Очевидно, що немає ніякого єдиного колективного Заходу. **Лідерами в цьому процесі є англосакси**. І на сьогодні я вважаю їхній підхід якраз раціональним. Якщо навіть передати вам усю зброю країн ЄС, Росія продовжуватиме війну. Її можна лише підвести до такої ціни, за якої ця воєнна операція для неї втратить будь-яку ***привабливість***. Насамперед для політичної та бізнес-еліти, турбулентність усередині яких спостерігається вже нині. Російське суспільство в цій історії звично візьме під козирок.

— Яку роль у формуванні позиції англосаксів відіграє *дворушництво* Європи, провідні політики якої у тій чи іншій формі весь час *«телефонують Путіну»*?

— **Російський газ** — основа нинішньої політики країн ЄС. Особливо Німеччини. Її еліти тісно пов'язані з Росією, що чітко видно з їхньої позиції. Тут немає нічого спільного з національними інтересами Німеччини. Лише бізнес. Водночас хоча президент Франції й телефонує Путіну, саме ця країна надала вам самохідні артилерійські установки CAESAR, які просто зараз на Донбасі показують найліпшу контрбатарейну боротьбу. **Ці речі потрібно розділяти**. Колективного Заходу немає. **Кожна країна діє з огляду на свої національні інтереси.** Інша річ, що деякі політики в цій ситуації діють, керуючись і власними інтересами, що ми бачимо на прикладі Угорщини. Але саме тому, що США мають досить багато важелів впливу на ЄС, **їм вдається протискувати свій порядок денний**, об'єднувати Захід, наскільки це можливо, й спонукати його допомагати Україні.

2. Про вигоди війни вдовгу, збереження життя солдат і оборонну зброю

— Що означає *війна вдовгу* для України, Росії та Заходу?

— Почнімо з ***України***. Для вас це можливість, яка дає змогу берегти свої людські ресурси, а також після прибуття західної зброї завдавати противникові точніші й більш руйнівні удари. Завдяки нехай навіть дозованій зброї, утриманню своїх позицій, а також дрібним контрнаступальним операціям ЗСУ зможе виснажувати противника. Постійно збільшуючи його технічні й людські втрати. Все це в комплексі якраз і може підштовхнути до зміни порядку денного у верхівці Росії.

Російська Федерація вже відчуває нестачу боєприпасів, починаючи від артилерійських снарядів і закінчуючи крилатими ракетами. Затягування цієї війни є невигідним для РФ, бо, **на відміну від України, в неї немає можливості поповнювати боєприпаси та бойову техніку**. **Росія не переводила свою економіку на військові рейки.** У перспективі місяця-двох російська армія слабшатиме. Що, знов-таки, може підштовхнути до ***політичної поразки*** РФ. Бо, повторюся, можливості для України завдати РФ військової поразки я не бачу.

Захід. Він розділився на два табори. З одного боку, це провідні країни Євросоюзу, які не хочуть зміни геополітичних кордонів. Вони хочуть зберегти Росію, бізнес і, скажімо так, уникнути радикальних змін на Євразійському континенті. **Позиція англосаксів є діаметрально протилежною.** Вони хочуть послабити РФ, вилучити її ядерний потенціал і підштовхнути до

створення на місці Росії кількох нових держав. Які більше не становитимуть загрози ні для пострадянського простору, ні для ЄС.

Що ми одержимо в результаті, передбачити дуже важко. **Ми в процесі**. Гадаю, ***розуміння*** того, до чого можуть дійти як російсько-українська війна, так і російсько-західне протистояння загалом, з'явиться ближче до осені.

— Ви кажете, що тривала війна для України — це збереження життів наших солдатів. Але подивіться на швидкість постачання зброї та ситуацію на південному сході. Ми зазнаємо великих втрат. Під масованим артилерійським вогнем щодня, за словами нашого президента, гине 60–100 солдатів. А також мирні жителі. Виснажуємо Росію ціною життів українців? Ціною нашої інфраструктури, яку нищать? Це я вам зараз озвучила навіть не своє запитання, а людей, які втрачають близьких. Тобто щоб не почуватися покинутими, щоб не втрачати мотивацію, українці *мають розуміти й приймати* стратегію ключових союзників.

— Що тут сказати... У війну ж вас не англосакси втягнули. Навпаки, вони вам допомагають із неї вийти. Так, такою ціною. А що тут ще можна вам запропонувати? Ви самі ухвалили гідне рішення боротися. А не здаватися.

— Я зараз не про здаватися, а про швидкість постачання зброї. Адже кожен новий день війни — це сотня чи навіть більше смертей. Так, для нас це є тригером.

— Гаразд, **припустімо, що реалізується інший сценарій.** Вам дали дуже швидко й дуже багато зброї. Ви почали масово знищувати ворога й зайшли на територію Криму. Путін завдасть тактичного ***ядерного удару***. А у вас немає таких засобів ППО, які б збивали такі ракети.

— Нам не дали ППО й для звичайних.

— Зрозумійте, **не можна підвищувати рівень напруженості в цій війні**. **Ви воюєте з *ядерною державою*. Її можна лише виснажувати.** Сильні удари спричинять обов'язкову реакцію у відповідь. Уявіть собі, що ви вдарили по великих містах Росії. У людей шок, результатом якого буде вимога до влади їх захистити.

Вам потрібно знайти межу, коли ви завдаватимете не один сильний удар ножем, а тисячі дрібних. Аби ворог помирав повільно. Гарячих голів в Україні чимало. Пам'ятаю момент, коли ЗСУ вийшли на російський кордон Харківської області. Соціальні мережі в один голос кричали, що треба вводити війська в Бєлгородську область. Але ж мудрішими треба бути. І хитрішими. Думати на кілька ходів наперед. **Тиха війна без загострення нині вигідна всім.** Зокрема й Росії, яка шукатиме, вже шукає шляхи виходу із цієї

ситуації. Тобто все, що відбувається нині, — **це оптимальний шлях**. І мені здається, що його вже усвідомило й прийняло ваше військово-політичне ***керівництво***.

— В одному з ваших останніх інтерв'ю прозвучала думка про те, що навіть у межах оборонної доктрини Захід занадто гальмує з постачанням. І не дає нам оборонятися без втрат. Тобто йдеться вже не про перелом і наступ, а про оборону та паритет. Коли їх ми виснажуємо, а самі маємо триматися на цих постачаннях. Що це за паритет має бути? Що нам мають поставити? Захід оперує десятками мільярдів військової допомоги, а в штуках гаубиць і одиницях дронів нам було б зрозуміліше.

— **Потрібні два основних типи зброї, які дадуть вам змогу, обороняючись, завдавати величезних втрат противникові.** По-перше, **САУ (самохідні артилерійські установки)** у кількості 40–60 одиниць. По-друге, щонайменше 40–60 **РСЗВ** (**реактивних систем залпового вогню** М-270 і М-142). Усе це дасть вам змогу, перебуваючи в обороні, знищувати противника, його військову техніку, **роблячи ціну війни непосильною для росіян**.

Та якщо з поставками САУ ситуація є більш-менш зрозумілою — за моїми розрахунками, установки в кількості 20–50 штук протягом місяця-двох мають до вас підійти, то з РСЗВ ясності немає. Йдеться про якісь 10–20 одиниць, але це зовсім не та кількість, яка дасть вам змогу ефективно оборонятися. Тому тут є запитання до ваших союзників, які мають оперативно надати потрібну

кількість РСЗВ. Передусім для того, щоб українська армія тримала оборону не ціною загибелі своїх солдатів, а застосовуючи сучасну високоточну зброю.

Усі цифри втрат ЗСУ, які озвучувалися раніше, зокрема й президентом, — цифри першого етапу. На другому, який ви переживаєте нині, на критичному мінімумі постачання західної зброї, можу прогнозувати п'ять тисяч убитих і 10–15 тисяч поранених на місяць.

— За нашими даними, у полон під час війни потрапило трохи більш як 900 росіян. А от у російському полоні — понад шість тисяч наших хлопців. Після низки обмінів у нас залишилося 600 людей, а в них — ті ж шість тисяч. Більше двох з яких — ті, хто вийшов з «Азовсталі». Наскільки сильним є такий важіль тиску, коли співвідношення полонених — один до десяти? І що нам у цій ситуації робити?

— Гадаю, стосовно двох тисяч, які вийшли з «Азовсталі», були якісь окремі домовленості. Щодо 900 полонених росіян, то це цифра, якщо не помиляюся, на квітень. Їх більше. Але, хай там як, Росія має перевагу в цьому питанні й додатковий важіль впливу. На який, утім, ваше військово-політичне керівництво не надто реагує.

— Стосовно дальності РСЗВ ваша фраза: «70 кілометрів недостатньо. Потрібен перелам у 150–200 кілометрів, аби знищувати військові ремонтні бази росіян, позбавляти їх ресурсів».

— Дочекаймося номенклатури пакету, який вам надають. Наскільки мені відомо, англійці постачатимуть ракети дальністю до 80 кілометрів. Там є й інші важливі модифікації з дальністю до 160 кілометрів. Гадаю, військове керівництво вашої країни розуміє це завдання і порушує це питання перед партнерами. **Структуру й логістику ворога потрібно знищувати, а отже, діставати до їхнього тилу.** Тому досить імовірно, що до осені Україна перетвориться на своєрідну фортецю, до якої ворог не зможе підійти ближче ніж на 30 кілометрів. Так, Україна має стати фортецею і навчитися воювати вдовгу. У вас ліпша ситуаційна поінформованість. **У вас уже частково розгорнуто елементи *четвертого покоління* — є супутникова розвідка, високоточна зброя тощо. І ви оборонятиметеся від армії *третього покоління*.**

Тут дозволю собі сісти на мого улюбленого коника й нагадати українському військово-політичному керівництву про важливість застосування дронів-камікадзе. Я не розумію, чому командування не приділяє цим універсальним боєприпасам, які у вас є, належної уваги. Українська армія почала активно використовувати повітряну авіацію. А дрони-камікадзе — це до того ж чудовий інструмент для знищення ППО противника. Плюс розвідувальні місії,

знищення ДРГ, бойової техніки. Масове їх використання справить такий самий ефект, як застосування «Джавелінів». Вони також можуть замінити «Байрактари», що не запрацювали на повну потужність через об'єктивні причини (відсутність усього технологічного ланцюжка).

— Байдуже ставлення до дронів-камікадзе — це єдиний прорахунок командування ЗСУ чи є ще?

— На сьогодні якихось особливих помилок із боку командування української армії, окрім **провалу оборони на півдні**, я не бачу. Але **провал оборони на півдні має дуже багато *нюансів*, і поки ми *не знаємо всіх деталей*, я не можу робити якісь необґрунтовані заяви**.

— Назвіть самі *нюанси*.

— Частково *зрада*. Але те, що південь України *бездарно втратили*, — це однозначно.

— Ми зараз навряд чи розбиратимемося, хто й чому не підірвав мости на півдні, але ЗСУ за останні два тижні звільнили двадцять малих населених пунктів Херсонської області. Тут є можливості точкових ударів для поступового витіснення ворога й розширення фортеці? Чи є реальні шанси відрізати російське угруповання на півдні від їхніх ресурсів?

— Як ми вже з'ясували, вам потрібно обороняти те, що є, за можливості продовжуючи шукати проломи в обороні ворога, контратакувати. Такі ж точкові можливості для контратак є на Харківщині, Запоріжжі. Все це входить до загальної стратегічної оборонної операції цієї війни. Щодо відрізання від комунікацій угруповання на півдні, то тут без високоточної зброї ніяк не обійтися. Без неї вам доведеться кожен населений пункт повертати кров'ю своїх солдатів. І в цьому контексті мені дуже імпонує, що ваше командування не поспішає бездумно кидати свої сили на укріплені рубежі росіян. Те ж саме можна сказати й про міста, жителів та інфраструктуру яких ви максимально бережете.

Тут знову слід віддати належне дронам-камікадзе. Якщо ви звільнятимете Херсон, то як? Без цих боєприпасів ви одержите максимальну кількість жертв мирних людей і зруйнуєте своє місто.

— Які ви бачите *успішні рішення* за час війни, що призвели до локальних проривів або заклали підвалини для майбутніх перемог, у рамках Залужного або верховного головнокомандувача?

— На мій погляд, із найперших днів під Миколаєвом і в області було дуже вдало сформовано вузол оборони, який не дав змоги противникові захопити

обласне місто, а також створив умови для майбутніх контрнаступальних операцій. Зокрема для майбутньої деокупації Херсона. І як ми бачимо сьогодні, саме з боку Миколаєва ЗСУ здійснюють постійний тиск на херсонське угруповання росіян. Успіхів багато. Київ, Чернігів, Суми… Але там усе-таки частковий успіх, бо 30-тисячне угруповання противника пішло звідти саме. Після опору української армії, звісно. Проте **завдати їм великих втрат під час відступу ЗСУ не вдалося**.

— Свого часу багато хто наголошував, що росіяни вичавлюють із маріонеткового режиму все населення, змушуючи воювати непідготовлених працівників, учителів і медиків. Вони не здатні відіграти велику роль у воєнній тактиці та стратегії, але можуть загинути. Україна теж використовувала підрозділи ТрО. Це притому, що президент заявляв: у нас під рушницею 700 тисяч, а міністр оборони взагалі обіцяв довести чисельність ЗСУ до мільйона. Чи є потреба кидати на «нуль» людей непідготовлених?

— Російське командування не надто переймалося мобілізованими в «Д/ЛНР». Їх кидали на добре підготовлені й укріплені лінії української оборони. Там дуже багато жертв. Про це ніхто не пише, але я вважаю, що **кількість убитих із цих «республік» перевищує 20 тисяч**. Це було, по суті, ***«гарматне м'ясо»***. Щодо України, це був той момент, коли треба було латати дірки й проломи в обороні. **Це не система, це вимушений захід**.

3. Про окуповані території, нову інформаційну політику, Інтернет і НАТО

— Припустімо, що ми йдемо в глуху оборону, стаємо фортецею, завдаємо точкових ударів, виснажуючи противника. Але в нас уже окуповано шосту частину територій. Над ними нависли референдуми й російські чиновники, які вояжують до Херсона та Маріуполя, ніби до себе додому. І це боляче. Політична перемога, про яку ви кажете, передбачає, що росіяни, підібгавши хвіст, відійдуть до кордонів 23 лютого? Чи вона лягає в європейський тренд «дайте Путіну зберегти обличчя» і вийти з цієї війни не лише з холодильниками та пральними машинками?

— Цілком очевидно, що ні ваш народ, ні влада не погодяться поступатися територіями. І я точно впевнений, що за вашою спиною ніхто й нічого вже вирішити не зможе й не вирішуватиме. Питання лише в тому, що **ключ до вирішення всієї проблеми загалом — це *внутрішньополітична ситуація* в Росії. І її конфігурацію і час на сьогодні передбачити неможливо.** Я сам увесь час шукаю матеріали, які б хоч трохи прояснили настрої політичної еліти Росії. Але наразі поживи для аналізу немає. А я не є політологом.

— Тобто фортеця має стояти й чекати, доки в Росії не зміниться політична кон'юнктура. Незавидна перспектива. А якщо не зміниться? Або зміниться у ще більш реакційний бік? Притому, що на суспільство із 80% зигувальників у короткостроковій перспективі точно розраховувати не варто.

— Так, сценарій приходу ще жорсткішої верхівки із загальною мобілізацією у папці теж обговорюється. І хоч як по-єзуїтському це звучить, бомбити Україну можна ще жорсткіше. Якщо буде ухвалено відповідне рішення. Є різні сценарії. Та основним є все-таки той, що весь цивілізований світ і правда — на вашому боці. Вам допомагають економічно. У вас немає гуманітарних проблем. Ваш народ мотивований і самовідданий — і це вже історична аксіома.

Прогнозувати й передбачати в такій ситуації дуже важко. Але, найімовірніше, **після відчутних для російської армії втрат еліти Росії захочуть повернутися бодай до передвоєнного стану**. Бо Росія — це все-таки не Північна Корея, щоб жити окремо від світового співтовариства. Занадто багато зв'язків. І от **коли всі ниточки максимально напнуться, війна закінчиться**.

— Ми з вами зараз занурюємо читача в трохи іншу реальність, ніж та, в якій ми жили всі ці місяці. Треба перебудуватися внутрішньо на цю стаєрську дистанцію. Це складно для кожної окремої людини, не кажучи вже про всю державу. Наш президент на всіх рівнях витримав високу ноту опору. Тепер треба казати людям важчі речі на тлі загальної втоми і втрат. Цей перехід в інформаційному полі ще не відбувся. Правильне переналагодження дихання всього суспільства — теж. Ми досі чуємо заяви про контрнаступ. Зокрема секретар РНБО Данілов заявив учора, що для контрнаступу нам потрібно сформувати шість нових бригад загальною чисельністю 25 тисяч воїнів. Де пролягає межа для пропаганди?

— Щодо влади я навряд чи щось скажу. Їм зараз видніше, з огляду на інформацію, яку вони мають. Я сам є людиною, яка служила, й чудово розумію, що державна машина влаштована інакше. Вони бачать усі процеси зсередини, а ми — з боку. Але водночас хочу зауважити, що ***більшість*** урядових аналітиків і військових експертів справді дружно повторюють українському суспільству, що не сьогодні-завтра почнеться ***контрнаступ***, що у Росії закінчуються ресурси тощо. **Так не можна.** Росія з таким темпом війни може воювати роками, постійно підживлюючи своє 150-тисячне угруповання.

Був етап, який розвивався за іншими законами, й Україна його справді виграла, зберігши свою державу. Але війна — живий процес, який постійно змінюється, виявляючи нові ***тенденції***. **Не помічати їх і не говорити про них навмисно** — роблять це політики чи медіа — **означає емоційно виснажувати своїх людей, вселяти їм хибні сподівання.** Тоді як уже є абсолютно чітке розуміння, що слід робити й що ви вже робите на цьому етапі, щоб перемогти. Нехай навіть за очками.

— Ще ніколи така масштабна війна не велася в епоху масового інтернету: соціальні мережі, месенджери, неможливість контролювати вихідні повідомлення, звернення бійців через голову своїх командирів. Якими є плюси та мінуси у війні за наявності інтернету?

— Війна любить тишу. Розголос нікому не потрібен. І **плюсів тут для жодної з воюючих сторін немає**. За телефонами і месенджерами легко ідентифікують солдатів, які воювали на території України. Тому в багатьох сучасних арміях узагалі забороняють засоби особистого мобільного зв'язку з використанням фото- та відеокамер. Було чимало випадків, коли спочатку робили зйомку, а потім за геолокацією цих відео завдавали ударів. Це дуже заважає маскуванню військ під час бойових дій. Хоча з іншого боку це допомагає вам ідентифікувати людей, які скоїли злочини проти мирних жителів. Але це взагалі окрема низка проблем цієї війни.

— Журналісти та фахівці Заходу обговорюють публічно у спеціалізованих, а часто й не спеціалізованих виданнях плюси та мінуси

сторін, дають прогнози, діляться результатами розвідданих… Таке враження, що ми — якісь фішки на карті. Чи рибки в акваріумі. Водночас в Україні впроваджують *драконівські заходи проти ЗМІ*, щоб ніхто не говорив про кількість і типи отриманої зброї, результати ракетних ударів тощо. Дуже складно воювати в таких умовах.

— Щодо експертів і аналітиків, то ми є спеціально навченими людьми, які по крихті збирають інформацію й діляться нею. Не бачу тут проблеми, особливо з огляду на засилля фейків у соцмережах. А от **щодо інформаційного супроводу війни, то тут в Україні, як на мене, занадто багато демократії**. У вас будь-який блогер може поїхати на лінію фронту й видати інформацію, яка поставить у незручне становище все ваше військово-політичне керівництво. **Такого немає в жодній країні світу.** Ні в Британії, ні в США, які постійно воюють.

— Ви кажете про заборону критикувати дії військового керівництва?

— Річ не в критиці, критикуйте на здоров'я. **Але ситуація на лінії фронту є військовою таємницею.** І її правильне висвітлення, фокусування уваги людей на бойових втратах призводить до дуже поганих результатів для населення. «***Склянка завжди є наполовину порожньою, а наполовину повною»***. Звільнення маленького села можна подати як поразку, а залишення великого міста — як видатну перемогу. Тому **висвітлення воєнних дій потребує цілісного й системного підходу**. А може, ваш Генштаб саме в цій точці планує якусь операцію з оточення ворога, а тут в ефір виходить журналіст. І це зовсім не мій винахід, **це догма війни**. **Висвітлювати бойові дії мають спеціальні люди, які погоджують свої позиції та матеріали.** Ви не повинні підставляти своїх військових. А у вас були випадки, коли медіа знімає якийсь військовий об'єкт, а наступного дня в нього летить ракета. Спасибі вам велике від ворога.

Тобто **розділяйте стратегічні речі й оперативну обстановку на лінії фронту. На яку медіа апріорі не мають впливати**. Це дуже тонка межа, до якої слід підходити майстерно. А ще ліпше — погоджувати з військовими.

— Не впливаючи на оперативну обстановку на лінії фронту, хочу покритикувати керівництво НАТО. За весь час війни ми не побачили жодного скільки-небудь стратегічного та якісного рішення блоку, яке б уплинуло на ситуацію. На ваш погляд, якщо завтра Росія нападе на Прибалтику, чи спрацює автоматично п'ята стаття Статуту? Чи знову знайдуться умовні Угорщина, Італія та інші, які почнуть усіх хапати за руки, доводячи, що НАТО — це оборонний союз мирного, а не воєнного часу. А прибалтів захищатимуть лише поляки, британці й американці. Решта допоможуть медикаментами.

— **І ЄС, і блок НАТО виявилися структурами, не здатними вирішувати актуальні проблеми на Євразійському континенті. Саме тому прибалти для гарантії безпеки привели американські війська на свою територію.** Відповідно до тієї ж п'ятої статті, якщо на території Прибалтики перебувають американські війська, то удар по території Прибалтики буде ударом по США. З усіма наслідками, що звідси випливають. Іще один момент — Фінляндія та Швеція, які подали заявку на вступ до НАТО, отримали гарантії від Великої Британії й Америки, а не від НАТО. Цей блок є військово-політичним союзом із усіма відповідними наслідками.

— Як ви гадаєте, чому Путін досить спокійно відреагував на заявки Фінляндії та Швеції? І це притому, що кордони з країнами Альянсу збільшаться на 84 кілометри, а раніше він вимагав повернутися до домовленостей 1997 року про нерозширення НАТО. Ви добре знаєте Туреччину — основного союзника Азербайджану. Блокування амбіцій цих країн — шантаж НАТО Ердоганом, аби одержати види озброєнь, у яких раніше туркам відмовили? Чи це все-таки домовленість із Путіним?

— **Позиція Ердогана є чіткою і зрозумілою.** Обидві країни довго переховували і сприяли проживанню та перебуванню бойовиків терористичної організації РПК на своїй території. Обидві країни застосували санкції до військового сектору Туреччини. А ви б допустили у свої лави країни, які не постачають вам зброї? Застосовують проти вас санкції? Тож позиція Туреччини ніяк не пов'язана з позицією Росії. У цій ситуації також проявляється якість всеєвропейської тусовки, для якої Туреччина чомусь є

ворогом. Чи велика різниця в тому, коли Фінляндія та Швеція вступлять до НАТО — нині чи через рік? Ні. Але потрібна тема. Макрон годинами з Путіним розмовляє, Шольц — буквально знущається, а решта дружно обговорює Ердогана. Який цілком справедливо вимагає прибрати санкції, якщо ви хочете бути зі мною в одному блоку. Але, гадаю, вони домовляться. Фінляндія вже майже знайшла спільну мову з Ердоганом, а Швеція наразі працює над цим питанням.

— Найближчим часом НАТО має ухвалити свою нову стратегію. Чи не вважаєте ви, що вони дуже квапляться із цим? Оскільки ще не відбулося ні військового, ні політичного усвідомлення наймасштабнішої після Другої світової війни в Європі — реакцій на неї, їх ефективності, стратегій, які могли б бути застосовані. Ще навіть не зрозуміло, хто й на що здатен усередині самого блоку. І на кого НАТО може реально розраховувати, а на кого — ні. Які моменти могли б лягти в основу нової стратегії НАТО в разі її затвердження?

— Будь-яка військова організація має рефлексувати щодо мінливої ситуації. Це рутинна процедура, у межах якої слід реагувати на зміну обстановки й нові виклики.

— Ми тепер живемо всередині підручника історії, і не лише НАТО не відрефлексувало те, що відбувається, а й ми з вами. Однак яким є ваш обережний стратегічний прогноз стосовно майбутнього? Як Україна, Європа, світ упораються з війною, яка забирає тисячі життів українців просто зараз? І до яких змін це призведе?

— **Сучасний світ зміниться через свою нездатність реагувати на актуальні виклики.** Я вважаю, що монополярний світ, який склався після розпаду Союзу, не гарантує безпеки та процвітання всьому Євразійському континенту. У повоєнному світі буде сформовано нові регіональні військово-політичні союзи. І в цьому світі роль Євросоюзу помітно ослабне. Суб'єктність України збережеться, і в перспективі ваша країна зможе сформувати власний регіональний військово-політичний союз. Його контури ми з вами вже бачимо — це Польща та країни Балтії. У них спільне бачення політики, економіки та військового розвитку. Британія буде поруч із цим союзом.

— Ваша *порада* Україні.

— Війна — це специфічні умови, в які потрапляють окремі люди й держава загалом. **Війна потребує навички мислити. Критично ставитися до потоку інформації, який на вас ллється.** Я раджу українцям **зменшити рівень емоційного реагування на будь-яку роздуту новину, тим більше, якщо**

вона не підтверджується протягом 6–24 годин. Для тривалої війни потрібно акумулювати, а не розпорошувати ресурс.

***

№ 181. 2022-06-10

https://gazeta.ua/articles/politics/_stoyimo-na-porozi-ekonomichnogo-kolapsu-igor-umanskij/1093570?fbclid=IwAR2eQGi06FAiVL8K8O2FJZspSNd4ojr2FNiV7vHdqQDE9PPCyPnn8Ckoeb4

"Стоїмо на порозі економічного колапсу" - Ігор Уманський

Автор: Ірина ПАТЛАТЮК

П’ятниця, 10 червня 2022

Ігор Уманський - економіст, двічі міністр фінансів. Навчався в Київському національному економічному університеті ім. Вадима Гетьмана. Магістр ділового адміністрування. Кандидат економічних наук. З 2000 року працював на різних посадах в уряді. Був директором департаменту з питань роботи з проблемними банками Національного банку України. Працював заступником голови Держагентства з інвестицій та інновацій. У різний час двічі був

першим заступником міністра фінансів. Також виконував обов'язки глави Мінфіну. Згодом був радником президента Петра Порошенка. Менше місяця працював міністром фінансів в уряді Дениса Шмигаля. Після був радником керівника Офісу президента Андрія Єрмака. Зараз служить у Добровольчому формуванні ТРО спеціального призначення "ХОРТ". Фото: Gazeta.ua

*Разом з повномасштабною війною в України є ще одна загроза - економічна ситуація. Інфляція зростає, збільшується дефіцит державного бюджету, доходи українців, які залишилися в країні, падають. Вкрай непроста ситуація у виробників та аграріїв. Що з цим робити, які є шляхи виходу з кризи і яку політику веде уряд в інтерв'ю Gazeta.ua розповідає Ігор **Уманський**, колишній міністр фінансів.*

***

- Які новини економіки в країні зараз у вас викликають найбільші *побоювання*?

- У нас дуже великий спектр проблем. Треба розуміти - коли ви оцінюєте стан економіки України в поточний момент, є речі, які лежать на поверхні, які зрозумілі всім. Це війна, воєнні дії, неможливість ведення будь-якої економічної, бізнесової активності на тій території і близько до неї. Величезне звуження ринку і катастрофічна ситуація з логістикою. Неможливо забезпечити імпорт належної номенклатури та обсягу товарів для ведення бізнесу, торгівлі. Також належним чином і в достатніх обсягах сформувати партії і експортувати продукцію. Бачимо, що зараз коїться із зерновою групою. Це дуже серйозно.

Зменшується внутрішнє споживання. Люди значно збідніли за цей час, втратили роботу, знизилася заробітна плата чи неможливо її отримати. І на тлі зростання цін купівельна спроможність скорочується. Більшість людей, які мали статки, виїхали в першій хвилі міграції. Зараз перебувають за межами країни. І тим самим ринок ще більше звужується. За різними оцінками, до 6 мільйонів людей виїхали і до 8 мільйонів - внутрішньо переміщені особи. Через це маємо ще одну проблему - відсутність робочої сили. Наприклад, навіть технологічні підприємства у Харкові не можуть почати роботу, бо немає людей. Працівники поїхали. Не можуть укомплектувати навіть одну зміну. Це стосується не тільки тих територій, де йшли бойові дії безпосередньо, така ситуація скрізь.

З початку широкомасштабної воєнної агресії це все можна було прогнозувати і мінімізувати наслідки.

Зокрема,

через програми стимулювання повернення людей, створення умов для них. Вирішення логістичних проблем. Це все мав би вирішувати уряд, а не місцева влада. **Найбільша проблема зараз - в Україні чи не вперше за роки незалежності фактично немає уряду.**

- Поясніть.

- За три останні роки система влади в Україні будувалася так, що на всі більш-менш відповідальні посади призначалися люди ноунейм, ноувойс.

Як наслідок, усі рішення й ініціативи замикалися на *«одній людині».*

Дуже вразлива система щодо ризику її розбалансування і в мирні часи. А тим більше, коли йдуть серйозні виклики. Коли все було добре і все саме жило і працювало, система якось функціонувала. Але **все котилося вниз**.

Коли почалися воєнні дії, ***«головна людина»*** почала займатися саме тим, що передбачено Конституцією - дипломатичною діяльністю і обороною. На економіку і соціально-гуманітарні напрямки часу немає.

Система залишилася без центру ухвалення рішень. Там працюють такі люди, які самостійно діяти не можуть.

А зараз такі виклики в країні, коли кожен міністр, кожен заступник мав би бути самодостатньою одиницею, яка впрягається у воза і тягне.

Приклад - нафтопродукти.

Коли почали бомбити бази, інфраструктуру, **зрозуміло було, що матимемо проблему з поставкою**. **Почали цим займатися лише після того, коли нафтопродукти майже повністю зникли по всій території країни**. Були величезні черги. І вирішити це було неможливо до того часу, доки президент не гримнув по столу кулаком.

Тоді уряд почав бодай «щось робити».

Але знов недолуго.

Не змогли навіть забезпечити вільні коридори проходження митниці бензовозами. Колони з цистернами стояли у загальних чергах днями на кордоні і не могли в'їхати в Україну. Далі питання розвезення, формування партій. Ці організаційно-логістичні моменти мала б забезпечити держава на центральному рівні, проте зробити цього не спромоглася. Зрозуміло, що тягти автоцистернами і завозити залізницею - це різні обсяги і можливості. Потрібно було створити

логістичні точки. Забезпечити їх системами захисту ППО. Але цим треба займатися.

Можемо зайти в магазини і побачити наявність продуктів, ціни на них, як скоротився асортимент.

Український виробник у цій ситуації залишився найбільш незахищеним. А Кабмін ***чомусь*** приймає рішення про нульову ставку на імпорт. У магазинах є українське молоко, сир? Польське.

- І багато турецьких продуктів з'явилося.

- Ці країни мають величезну систему підтримки, як на рівні держави, так і на рівні Єврокомісії.

Українські виробники цього позбавлені. *Тому* - цінової конкуренції тут бути не може.

Більшість фермерів не могла нормально почати весняно-польові роботи і забезпечувати функціонування своїх господарств. Багато їх розбомбили. Наприклад, мої знайомі втратили половину поголів'я. Не можуть вийти в поле через мінування.

Тому мала б бути виважена політика.

З одно боку, максимальне спрощення умов ведення бізнесу.

Колись була ідея зробити в Україні сім податків. І максимально спростити систему. Натомість у нас вирішили поставити нуль на розмитнення, нібито так буде прозоріша митниця, бо митних платежів немає. І, відповідно, немає питань до потенційних корупційних дій. Проте необхідно розуміти, що митниця - це насамперед інструмент держави для стримування і стимулювання. Стримування імпорту, який конкурує з українським виробництвом, і стимулювання експорту нашої продукції. **Це інструмент *державної політики*, а не контрольно-каральна функція.**

На жаль, досі в державі **мало хто це розуміє**. Тому,

найбільша проблема - відсутність уряду і відсутність фінансово-економічної політики.

- За рахунок чого тримаємося тоді?

- За рахунок української впертості. Наш бізнес звик до того, що держава створює йому проблеми, і треба шукати шляхи, як вижити, як далі працювати.

Ті умови, в яких зараз живе бізнес і населення, значно складніші, ніж зазвичай. Але навіть без державної допомоги бізнес ще працює.

- Але ж урядовці пропонують певні *рішення*, які мали би *стимулювати бізнес*.

- Є багато *«економічних ідей»*, які у нас хочуть втілювати.

Наприклад, ***видавати кредити*** **під нуль відсотків**.

> Знаєте скільки видали? Жодного.
>
> Причина проста: банки для того, щоб дати клієнту позику під нуль відсотків, мають *операційні витрати*.
>
> В залежності від розміру позики це складає до 2 відсотків. Щоб видати мільйон гривень під нуль відсотків, ви маєте отримати десь цей ресурс, щоб він для вас був мінус 2 відсотки. Тоді ви без втрат для себе можете видати, але і без прибутку взагалі. Просто покривши операційні видатки. Мають банки ресурс під хоча б нуль відсотків? Не мають. Тому ініціатива звучить добре - «для картинки» просто чудово. Але з точки зору реалізації вона неможлива.

Або **ще одна ініціатива** - **списати позики**, зокрема, по рухомому майну, яке було втрачене через війну.

> *Зрозуміло, якщо я колись купив машину за кредитні кошти і її розбили під час воєнних дій, у мене немає автівки. Але позику мені видав приватний комерційний банк. За рахунок коштів вкладників. Тобто депозитів інших людей. Зараз банку кажуть: "Ти маєш пробачити цей кредит". Він говорить: "Добре, але тоді маю і пробачити депозити інших громадян. Бо джерело, з яких видавали позику, це депозити. У мене немає іншого джерела". Якщо держава не відповідає на питання, за рахунок якого ресурсу банки будуть проводити це списання, ініціатива залишається нереалізованою. Списання - це не прощення. Цим* **створюємо ризики не тільки для банків, а для всієї економіки**.

- Ви озвучували *три головні помилки уряду* в період дії воєнного стану. Це: 1) надмірне використання *"друкарського верстата"*, 2) *низька дохідність військових облігацій* та 3) необґрунтовані популістські рішення щодо *звільнення від оподаткування*. Що мав би робити Кабмін натомість?

- У нас номінальна інфляція на сьогодні становить понад 26 %. У її структурі левову частину займають адміністративно регульовані ціни.

Це комунальні платежі, енергоносії, на які держава заморозила тариф. Цей рівень 26 % штучний і не відповідає дійсності. Якщо підемо по крамницях, то побачимо реальне зростання цін.

В таких умовах ми стоїмо на порозі *гіперінфляції*.

> *Якщо пам'ятаєте, як у 1990 роках. Річна інфляція тоді перевищувала тисячу відсотків.* **Тепер в умовах війни ми стоїмо на порозі економічної катастрофи.**

Коли інфляція перевищує 20 %, вихід в інфляційну спіраль майже неминучий.

> **Уряд спільно з Нацбанком і банківською системою терміново мав би вживати всіх заходів, щоб уникнути цього.** Бо вихід із цієї спіралі - це обнулення економіки. Ми таке мали наприкінці 1990-х.

Кабмін бавиться в те, що будемо запозичати під 9-10 % у гривні, коли наші зовнішні бонди у валюті майже не котуються, при тому що пропозиція - з дисконтом майже 40 %.

> **За цих умов уряд має дати більшу доходність, робити більш ринкові речі.**

А зараз що відбувається?

> Ринок не купує державний борг. 95 % держборгу, який останнім часом був проданий, це державні банки. Нацбанк робить емісію, дає ресурс державним банкам, ті купують облігації в Мінфіну.

Йде штучне використання друкарського верстата. Умовно. Бо все відбувається в електронній системі. Але суть та сама.

> **Це створює додаткові інфляційні ризики.** Маємо об'єктивну ситуацію з інфляційними процесами - через війну, логістичні проблеми, неможливість ведення бізнесу. А держава до того їх посилює через досить необережне поводження з друкарським верстатом.

Ми всі чули про потребу 5 мільярдів допомоги, яких ми не отримали від західних партнерів. І **не отримаємо, доки не вирішимо два питання**.

- Які саме?

- **Перше** - яке **"Велике будівництво"** під час війни?

> Тобто комусь війна, а комусь - мати рідна. Під час візиту урядової делегації у Вашингтон їм сказали: "Доки не заморозите цю програму, не отримаєте від нас нічого".

Я розумію - зробити невеликий ремонт і відновити мости, де критично необхідно для логістики. Але продовжувати в потенційно небезпечних місцях цю програму?

Друге питання - страждає бізнес, люди, немає коштів на соцвиплати.

Але ми дуже вправно **обслуговуємо державний борг**.

> *Зовнішні партнери питають: "Ви пропонуєте нам взяти кошти наших платників податків, дати їх Україні, а Україна буде ці гроші роздавати приватним кредиторам. Ми не підемо на це. Вирішіть питання з приватними кредиторами".*

В умовах війни абсолютно розумно і логічно було б розпочати цивілізований процес переговорів із кредиторами про надання грейсперіоду на погашення боргу (пільговий період виплат відсотків за кредитами.- Gazeta.ua). Доки ми не завершимо воєнні дії і не почнемо відновлювати економіку. Потрібно розробити інший графік погашення і обслуговування боргу. Кредитори до цього готові.

Але уряд це не робить. Більше того, заявляє, що

> **- категорично не збирається цим займатися. Яка мотивація в Кабміну для цього?** Розпочати переговори про реструктуризацію уряд мав би ще 25 лютого. А вже червень.

Якщо не переглядаємо наші витрати, якщо лишаємо в структурі наших видатків чиїсь приватні "хотєлки", погашення і обслуговування боргу, нам ніхто не допомагатиме. Позиція уряду безвідповідальна.

*Довгий час багато людей саме через воєнні дії мовчать про це. **Нібито** під час війни має бути **мораторій** на **критику влади**.*

Навіть ті бізнеси, які працюють, не платять податки. І їм нічого за це не буде

- Дефіцит бюджету перевищив у січні-травні річні дефіцити за попередні два роки. Де бюджету брати гроші?

- Навіть ті бізнеси, які працюють, не платять податки. І їм нічого за це не буде, згідно з податковим законодавством та ініціативами, які зараз ухвалили.

Ви краще *спростіть* умови адміністрування цих податків. Але не ставте нульову ставку. Дайте бізнесу працювати. **Бюджет - це система балансування інтересів бізнесу та суспільства через державу**.

Ігор Уманський: "В умовах війни абсолютно розумно і логічно було б розпочати цивілізований процес переговорів з кредиторами про надання грейсперіоду на погашення боргу. Поки ми не завершимо військові дії і не почнемо відновлювати економіку. Потрібно розробити інший графік погашення і обслуговування боргу. Кредитори до цього готові. Але уряд це не робить". Фото: Gazeta.ua

- Де маємо *приховані резерви*? Арешт і націоналізація російських і білоруських активів можуть допоможуть у такій ситуації?

- ***Ця націоналізація - «як мертвому припарка».*** Це історія на роки. Подібні речі з націоналізацією робляться лише в полі міжнародного права і за рішенням міжнародних судів. Це необхідно робити в умовах війни. Але розраховувати на те, що це якісь величезні ресурси, не варто.

Таке зробити можна раз.

Але **забрати й отримати кошти - це різні речі.**

> *Зараз у Фірташа забрали великий системний бізнес (Печерський суд Києва наклав арешт та передав в управління Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами,*

одержаними від корупційних та інших злочинів (АРМА), 26 міських і облгазів, які входили у групу олігарха Дмитра Фірташа. - Gazeta.ua).

Подобається комусь Фірташ чи ні, питання в іншому - ***захист права власності*** **у будь-якій цивілізованій країні - це найбільший пріоритет держави**. І **якщо такого захисту немає, в державі працювати ніхто не буде.**

Український бізнес, який має таку можливість, тікає в інші резиденції.

Бо ризик не того, що бізнес потрапить під воєнну агресію, а того, що держава його забере, стає все більшим. Почнуть записувати у колаборанти чи ще кудись. Це як запровадили санкції проти контрабандистів і забули у цей список включити найбільших контрабандистів.

- *Митниця* може стати прихованим резервом?

- Це може бути ресурсом, але через значний проміжок часу. І це точно не покриє всіх наших проблем.

Митниця і податкова - це два *інструменти*. Але вони працюють у тих межах, які створюють Верховна Рада та уряд.

Якщо у документах вказано - ставка нуль, то це нуль. *На кордоні маємо черги з бентлі, мерседесів, майбахів. Наші західні партнери кажуть: "Чекайте, ми тут намагаємося вас підтримувати, надаємо прихисток вашим людям. То, може, ви в тих, хто купує ці машини, візьмете ресурс, а не в нас?"*

- У травні держбюджет отримав від імпортного ПДВ втричі менше, ніж роком раніше: 8,8 мільярда гривень проти 27,3 мільярда. Можна повернути податки на імпорт? На які категорії?

- На всі категорії треба повертати. Ввозити без оподаткування можна лише для потреб армії. Держава може звільняти від оподаткування критичний імпорт, але на певний проміжок часу. Решта має оподатковуватися і підлягати розмитненню на загальних засадах. Ніяк інакше.

Я давно купую бензин по 60-70 гривень. Це дорожче, ніж на заправці у будь-якій європейській країні. Я не кажу про оптову ціну, і що в них є і ПДВ, і мито. Ми, як споживачі, все одно платимо у тому ж обсязі, якби розмитнення було вдвічі дорожче. Але проблема в дефіциті, тому ціна така. Проблема не в тому, що у нас великі податки на нафтопродукти, а в тому, що їх немає, бо уряд не спромігся забезпечити вирішення логістичних проблем.

- А замість цього вони пішли легшим для себе шляхом, *скасувавши мита*.

- Міністр фінансів мав би верещати і не давати прийняти ці рішення.

А якщо їх ухвалили, то піти у відставку. Ви чули якісь заяви міністра із запереченням такої політики?

Питання відповідальності. У нас **ноунейми і ноувойси**, які тримаються за ***можливості своїх посад***.

Це найбільша проблема економіки і держави на сьогодні. Щоб щось зробити, треба, аби хтось цим займався. **Навіть якщо дати їм ідеальну програму дій, це не допоможе. Нема кому це робити.**

- Ви кажете, що західні партнери не готові брати нашу країну на повне фінансове утримання через ризики. Скільки треба владі часу, щоб вирішити ці проблеми?

- Треба один день, щоб звільнити уряд і призначити адекватних людей. Якщо все буде прозоро і зрозуміло, тоді можна вести діалог про фінансування цього розриву.

Зараз не час для "хотєлок". Доки це не зрозуміють, добра не буде.

- За період дії воєнного стану в Україні банки видали пільгових кредитів бізнесу на 33,43 мільярда гривень. І їх продовжують видавати. Це єдине, що зараз рятує економіку?

- Це крапля в морі. І отримати їх проблематично.

Останній запит банківської системи на цю програму був - додатково збільшити ліміти. В результаті отримали втричі менше, ніж був запит. Банки, яким видали ці гроші, роздали їх буквально за день. Мінфін ліміти тримає, бо їх встановлює Верховна Рада. Але є у нас невикористаний ліміт, який можна було б спрямувати зараз на підтримку економіки. Це Укравтодор.

- Прем'єр Денис Шмигаль заявив, що *уряд на доручення президента розробляє грантову програму* підтримки малого й середнього бізнесу. Де брати на це гроші?

- Це ще один приклад «роботи на екран». «За ініціативи президента». А де уряд?

Ключове питання - який інструментарій цих грантів, де ресурс, хто платить?

Прем'єр «ходить із протягнутою рукою по світу» - не вистачає на 1) соціальну сферу, 2) заробітну плату бюджетникам та

військовослужбовцям. Немає у бюджеті грошей. Але буде грантова підтримка. Джерела немає. Відповідно, і програми не буде. ***Почалися вибори****.*

- *Євросоюз* на рік *скасував мита* для української продукції. Що реально це дасть?

- Ще в лютому нам треба було просити переглянути угоду про вільну торгівлю. Ніхто не піднімає це питання.

Проблема не в митних ставках, а у квотах на нашу продукцію.

Неважливо, яка буде митна ставка, якщо річна квота у нас вичерпується за місяць.

США ухвалили рішення про імпорт української сталі. Були торговельні, митні й інші обмеження. Вони їх прибрали.

Європа має зняти квоти і відкрити ринки збуту. **Зараз зовнішні ринки нам не відкрили, а внутрішній згорнувся.**

Треба списа ламати не за членство у ЄС, а за перегляд угоди про вільну торгівлю і асоціацію.

- Національний банк вперше від початку повномасштабного вторгнення Росії змінив *облікову ставку* та ухвалив рішення підвищити її з 10 до 25 відсотків. Це необхідний крок зараз?

- Більшість людей у фінансовій системі рішення по ставці шокувало через різке і значне підвищення. Ми три місяці тримали і валютний курс, і ставки на ринку. Потім почали відпускати курс. Тоді тримати ставку нелогічно. Як на мене, спірним виглядає саме одноразове різке підняття. Психологічно дуже погано сприймається. Піднімати треба було поступово. Теж до 25, але хоча б за місяць.

Коли у вас ставка 10, а інфляція 26, то це створення системного ризику розбалансування та банкрутства всієї фінансової системи.

Грошей на ринку достатньо, але через інфляційні процеси уряд і Нацбанк мали б ужити заходів і охолодити інфляційну спіраль, зупинити це зростання. Після цього можна було б рухатися вниз - на зменшення ставки і базової вартості грошей.

- За чотири місяці почнеться *опалювальний сезон*. Не зрозуміло, що буде в країні з газом. Ще є час підготуватися?

- З травня треба було почати засідання штабу підготовки до опалювального сезону в умовах, коли країна-агресор це не тільки наш ворог, а й постачальник ресурсів. Вони точно не будуть джерелом цих енергоресурсів, коли в нас прямі воєнні дії. Шукати альтернативи, створювати запаси необхідно було вже вчора.

З тим, як зараз іде підготовка до опалювального сезону, то людей чекає дуже складна зима.

- На власному видобутку протягнемо зиму?

- Треба дивитися на обсяг споживання, і які родовища у нас активні. Вкладати додатковий ресурс, аби збільшувати видобуток.

Скорочення споживання через війну досить значне. Не тільки за рахунок промисловості. А й тому, що велика кількість населення виїхала.

Власного видобутку має вистачати. Але в мене, як і більшості експертів, зараз немає доступу до статистики споживання і видобутку. Дивитися треба не тільки на газ, а й вугілля, мазут.

- Яка ситуація буде до кінця року?

- Необхідно створити умови для повернення українців і бізнесу. Бізнес не може працювати, коли немає ринку збуту, коли немає кому працювати.

Чи зроблять це? Чи змінять податкове, митне законодавство і спрощене адміністрування?

Схоже, що ні.

Ми не усвідомлюємо, але, по суті, **стоїмо уже на порозі економічного колапсу.** І якщо зараз не вжити термінових заходів, потім із наслідками буде боротися вкрай важко.

- Які галузі зараз найперспективніші?

- Якщо уряд спроможеться забезпечити підтримку і захист ринку для наших виробників, то буде величезний потенціал для легкої промисловості, переробної і сільського господарства. ІТ-сектор тікає з України.

Потрібно переглянути наші торговельні угоди із США, Канадою і тими країнами, де є найбільші потенційні ринки збуту. Вести переговори про поліпшення умов торгівлі для України.

Це значно простіше, ніж просити грошей.

***

№ 182. 2022-06-10

Даценко

Порівняння української та російської артилерії

Натрапив у різних стаття австрійського військового аналітика Тома Купера на опис нашої артилерії та артилерії ворога. Сам я далеко не експерт з артилерії, я механік і все що пов’язане з аеродинамікою для мене трохи інший світ. Тому тут я покладаюся виключно на тези автора і просто їх зацитую:

1. Українська артилерія

«Українська армія перебувала в жалюгідному стані після років недостатнього фінансування (до 2014 року), і її довелося поспіхом відновлювати до того моменту, коли Міністерство оборони було готове прийняти підтримку різних патріотичних об’єднань.

Один з них, ***«Армія SOS»***, поцікавився потребами військових і протягом кількох місяців розробив програму ***«Кропива»***.

Програму для розвідки карт, що працює на Android, яка дозволяє людині з терміналом, зазвичай планшетом, легко позначати позицію противника. Потім програмне забезпечення передає індикацію сусіднім артилерійським

установкам, дозволяючи координувати їх вогонь, що призводить до синхронного вогню по одній і тій же цілі з кількох окремих позицій.

«Кропива» функціонує, іншими словами, як форма Uber для артилерії та дозволила різко збільшити час її реакції, одночасно зменшуючи її вразливість. Середній час, необхідний для розгортання батареї гаубиці, зменшено в 5 разів — до трьох хвилин; час, необхідний для ураження незапланованої цілі в 3 рази до однієї хвилини; а час, необхідний для відкриття контрбатарейного вогню, поділено на 10, до 30 секунд. Одним словом, і в поєднанні із систематичним використанням дронів для корекції вогню, «Кропива» на порядок підвищила ефективність української артилерії, виконуючи роль помножувача сили.

З тих пір програму було додатково доопрацьовано завдяки співпраці між користувачами та розробниками, а гнучкість та універсальність системи з часом зростали. Тепер її можна використовувати і для завдань з розмінування. Завдяки такому гнучкому підходу, використанню асоціацій чи невеликих компаній та великої кількості місцевих IT-спеціалістів українці змогли швидко та за дуже низькою вартістю розробити систему. Вона також вважається кращою, ніж ті, що використовуються в збройних силах США сьогодні, завдяки своїй гнучкості, в той час як інші західні армії все ще можуть тільки мріяти про такі можливості...»

Повна стаття тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/kropyva-ukrainian-artillery-application-e5c6161b6c0a

Про унікальний досвід української артилерії і її порівняння з артилерією США (не на користь США) є окрема сторінка в твітері: https://mobile.twitter.com/TrentTelenko/status/1523791050313433088

Отже **західні аналітики стверджують, що за своєю простотою, оперативність та ефективністю українська артилерія одна з кращих в світі.**

Мова йде не про саму зброю, а спосіб її використання. Тут важливу роль відіграє швидкість комунікації і широке використання дронів і коптерів не тільки розвідкою, а й артилерією для корегування вогню. Ну і використання Starlink для передачі даних теж допомагає. Тоді як інші армії часто покладаються на дані розвідки і складні системи передачі даних, які мають затримку в часі, що впливає на точність і ефективність.

Передача Україні більш сучасних і більш далекобійних гаубиць лише підвищить ефективність роботи української артилерії.

2. Російська артилерія

«Офіцер артилерії, наприклад, гірко скаржиться, що росіяни оснастили «збройні сили» «ЛНР» і «ДНР» великою кількістю артилерії калібру 122 мм. Настільки, що після трьох місяців інтенсивних дій відчувається гострий дефіцит боєприпасів калібру 122 мм — не тільки в «ЛНР» і «ДНР», а й у всьому заході Росії.

Тепер росіяни поспішають замінити гаубиці Д-30 і гаубиці 2С1 калібру 122 мм., гаубицями Д-20 і гаубицями 2С5 калібру 152 мм — бо таких боєприпасів ще вистачає. Крім того, вони шукають способи протистояти 155-мм артилерії більшої дальності, яку НАТО постачає Україні, бо виявилося, що знамениті 2С19 МСТА не можуть стріляти у відповідь на тій самій відстані…

Крім того, російський офіцер каже, що зарозумілість і корумпованість керівництва армії РФ призвели до ситуації, коли російська армія не має уявлення про те, наскільки неефективна і неправильно використовується її артилерія — і не знають про масові втрати піхоти, які були в результаті цього.

> *Наприклад, вони постійно обстрілюють бетонні укріплення за допомогою БМ-21 «Град»: на відео ефект виглядає вражаючим, але насправді «легкі» 122-мм ракети не завдають жодної шкоди.*

Можливості контрбатарейної роботи російської армії майже відсутні. Їм не лише бракує передових артилерійських диспетчерів (або принаймні тих, хто знає, що вони роблять), як уже неодноразово повідомлялося, але й не можуть підтримувати свої артилерійські підрозділи навіть за наявності мінімум одного «БПЛА Орлан» на батарею»…

Повна стаття тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-6-7-june-2022-30da90206bfe

Було багато відео з російськими полоненими артилеристами, у яких питали чи бачили вони, що стріляють по житловим будинкам і вони завжди відповідають, що мають тільки координати цілі, які їм передають і не здогадуються, що там. Аналітики стверджують, що в другій фазі війни російські війська почали більш активно використовувати безпілотники для розвідки цілей. Але працюють вони так само здебільшого по квадратах, а не об’єктах.

Приміром на відео, до російська пропаганда стверджує, що зафіксовано з безпілотника випадок підбиття американської САУ М109, видно, що російська артилерія вистрілює цілий залп, і снаряди розлітають по великій площі. При цьому зрозуміти чи попав хоч один із снарядів в ціль важко. Є купа диму, щось нібито палає (але це може бути склейка, або горіти якийсь інший об’єкт).

Російська артилерія намагається компенсувати різницю якості кількістю. Поки що це частково виходить, бо росія має значно більше артилерійських систем і більше снарядів. Але якщо інформація про проблеми зі 122-м снарядами правда, то може виявитись, що запаси російських складів не такі безмежні.

***

№ 183. 2022-06-10

Дайджест подій в Україні та навколо України від 09 червня 2022 року.

Купа концептуальних тем і мап від *МілітаріЛенд* і *UA Maps*

Головне

1) Деолігархізація під час війни закінчилася! Нарешті!

А тепер можна і "абілєтіть" рашистських алєгархів - друзів хуйла. Гроші в обмін на паспорт. Відверто. Жодних вагань.

Тільки чиновники мабуть вже забули, що їхнє нікчемне життя коштувало тисяч життів українських ангелів - оборонців.

2) Якщо б було оголошено війну, то санкції й не потрібні були б. А просто оця кодла на чолі з хуйлом була б оголошена в міжнародний розшук. Але, як ми вже бачимо, була інша мета. І це – НЕ перемога України над Росією.

3) Тіньова економіка - стій ! ать-два © зеленський. Не смішно, але дуже сумно.

4) Ну й вже час скубти гуся - ні? як промекала мразота гетманцев.

5) Про "зерновий коридор" дуже добре висловився Ландсбергіс.

До речі, як на вашу думку, чому була така млява українська реакція? щоб потім сказати "про#бали" ?

Теми дайджесту

1) Україна, нарешті, запровадила санкції проти Путіна та чиновників його режиму.

2) "Суд ДНР" засудив до страти трьох іноземних добровольців.

3) Зеленський закликав викорінити тіньову економіку.

4) хПодатковий комітет Верховної Ради має намір скасувати пільги на імпорт авто та інших товарів.

1. Війна

1-1. Фронт

• По Житомирській області завдано ракетного удару російською авіацією, що базується на аеродромі Барановичі в Білорусі. Український літак збив крилату ракету над Сумщиною.

• Російські війська безперервно здійснюють провокації на кордоні з Україною на Сумщині й Чернігівщині для запобігання перекиданню українських військ на Донбас. Вночі з артилерії та мінометів обстріляно прикордонні населені пункти Сумщини,

• Далекобійними системами залпового вогню обстріляно Харків. Під обстріл потрапило кілька міст Харківщини. Українські війська просунулися у низці місць на північ від Харкова в напрямку кордону.

• У районі Ізюма окупанти зосередили велике угруповання військ та намагаються наступати в кількох напрямках – на Слов'янськ, на захід та Святогірськ. Сам Святогірськ перейшов під контроль російських військ, українські підрозділи відійшли на протилежний берег Сіверського Дінця.

• У Сєвєродонецьку не припиняються важкі вуличні бої, російські війська безперервно обстрілюють місто з важкої артилерії та РСЗВ та завдають бомбових ударів із повітря. Зруйновано Льодовий палац, у якому 2004 р. сепаратисти влаштували свій з'їзд за участю російських політиків та хотіли оголосити Південно-Східну українську автономну республіку, яку українці одразу ж охрестили "ПіСУАР". Окупанти контролюють переважну частину міста. Атаки на обласний центр та в напрямку Лисичанська – відбито. Російським військам вдалося просунутися на кілька кілометрів на північ та захід попаснянського виступу – бої точаться за населені пункти Комишуваха та Роти.

• У Донецькій та Запорізькій областях лінія фронту не змінилася, окупанти ведуть обстріли населених пунктів прифронтової зони. Для протидії можливому контрнаступу ЗСУ вони звели фортифікаційні споруди та розмістили в регіоні застарілі танки, які фактично є броньованими вогневими точками.

• На Херсонщині українські війська утримують плацдарми на лівому березі річки. Інгулець і змушують окупантів перекидати до регіону великі сили. Контратаки російських військ відбито. На думку низки українських та закордонних експертів, ЗСУ побудували в Миколаївській та Дніпропетровській областях ешелоновану оборону, тому наступ у напрямку на Кривий Ріг та Миколаїв є малоймовірним.

• "Суд ДНР" засудив до страти двох добровольців із Великої Британії та одного – з Марокко, яких було захоплено в полон. МЗС України назвало "рішення" нікчемним та наголосило, що іноземні добровольці є військовослужбовцями ЗСУ. Міністр закордонних справ Великої Британії Трасс назвала "вирок" фальшивим і нелегітимним та заявила, що країна намагатиметься звільнити своїх громадян. Держсекретар США Блінкен закликав Росію та її маріонеток до поваги до норм міжнародного гуманітарного права щодо поводження з військовополоненими. На думку експертів правозахисної організації Amnesty International, подібний вирок є воєнним злочином.

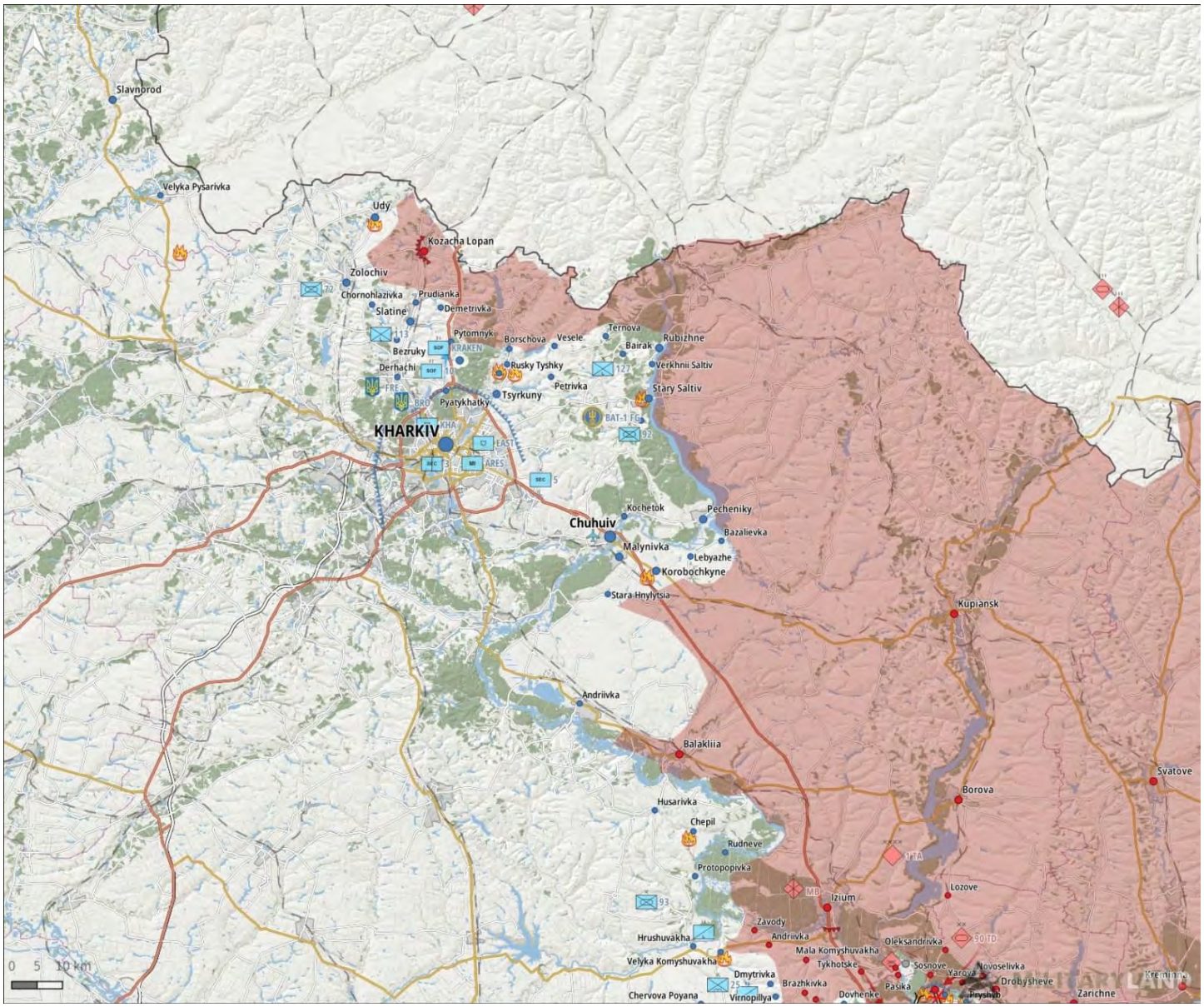
Ватажок "ДНР" Пушилін оголосив, що трибунал над оборонцями Маріуполя відбудеться до кінця літа. Частину українських бійців окупанти вивезли до Ростовської області.

• Російські окупанти готуються до анексії півдня України. "Наглядачем" над процесом призначено першого заступника глави адміністрації російського президента Кирієнка. Українські чиновники, воєнні експерти та розвідка переконані, що окупанти планують проведення "референдумів" про приєднання до Росії вже незабаром. З південних областей України та "республік" вони можуть створити ще один "федеральний округ" для легалізації анексії. У багатьох окупованих населених пунктах примусово запроваджується обіг російського рубля, розпочалася виплата російських пенсій та соціальної допомоги.

1-2. Тил

• Комітет Верховної Ради з податкової, митної та фінансової політики, який очолює одіозний депутат від президентської партії Гетманцев, схвалив законопроєкт про скасування безмитного ввезення автівок та податкових пільг для інших товарів, що імпортуються. Причиною названо "втрату" бюджетом 13 млрд грн, які могли бути отримані як акцизи та ПДВ. Міністр фінансів Марченко виступив перед комітетом і заявив, що доходи бюджету в травні лише на третину покрили витрати. Депутати не взяли до уваги, що внаслідок воєнних дій було знищено понад сто тисяч одиниць автотранспорту, і подібний імпорт дає змогу громадянам купити вживані авто з Європи за розумною ціною. Гетьманців та Марченко наполягають на обслуговуванні

Україною всіх запозичень, попри катастрофічну ситуацію з бюджетом, "щоби міжнародні партнери бачили, що країна бореться і, що важливо, збирає

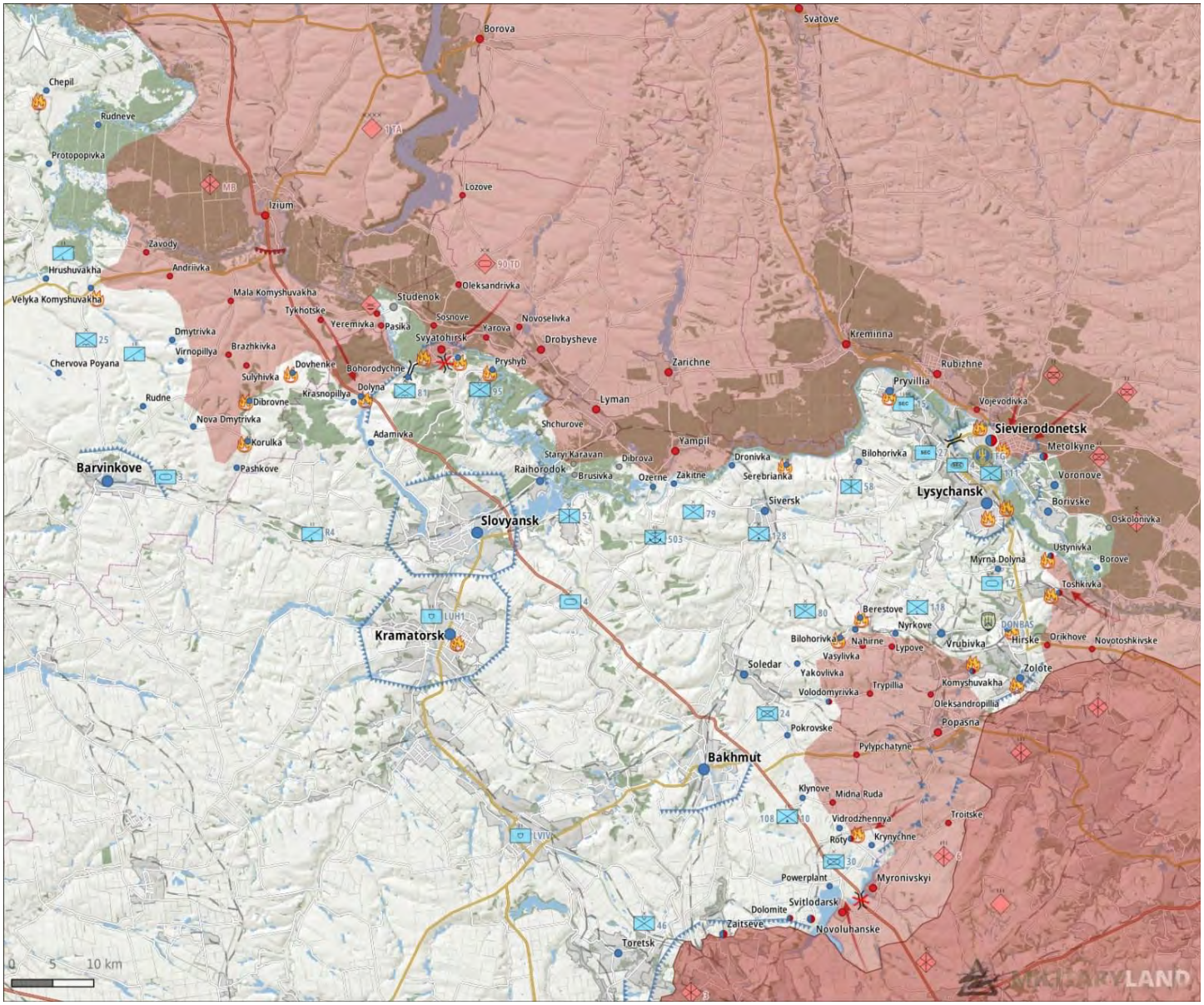
податки та намагається саме ними покривати витрати".

За інформацією українського Держстату, ВВП країни в I кварталі скоротився на понад 15 % проти торішнього.

В українських ЗМІ роздмухується компанія на підтримку Гетманцева та його колег, які в умовах війни "закручують гайки", фактично вбиваючи малий та середній бізнес.

Печерський суд Києва дозволив започаткувати заочне розслідування проти колишнього заступника секретаря РНБО Сівковича в справі про жорстокий розгін студентів у 30 листопада 2013 р. Гетманцев працював його помічником у період, коли Сівкович був депутатом Верховної Ради від Партії регіонів.

Комітет також підтримав законопроєкт про заборону стягнення прострочених боргів із військовослужбовців та членів їхніх сімей на період чинності режиму воєнного стану.

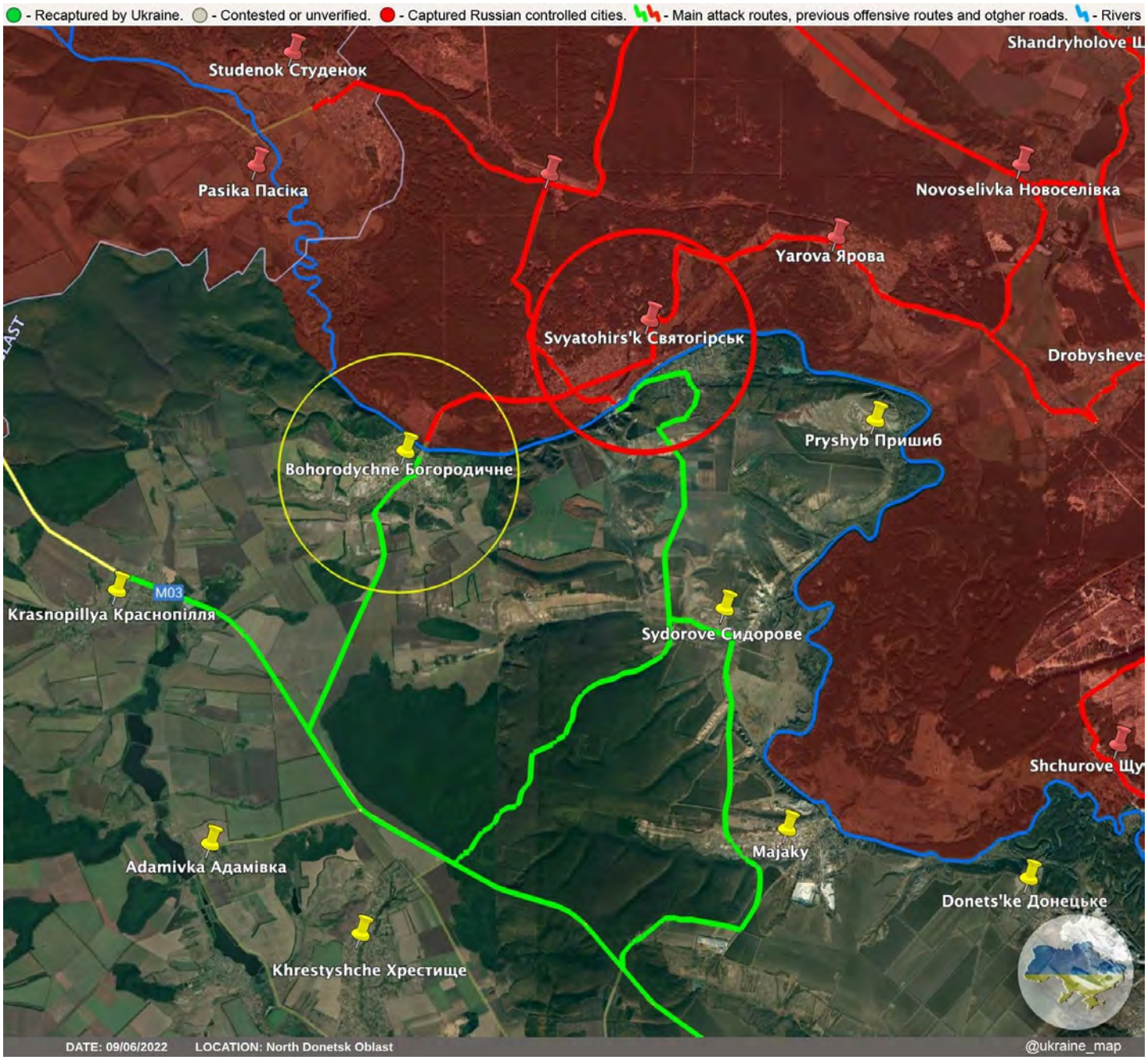

• НБУ "надрукував" ще 70 млрд грн через придбання "воєнних" облігацій. Кабмін ухвалив рішення про прив’язку їхньої прибутковості до облікової ставки регулятора, тому обслуговування цих ОВДП коштуватиме платникам податків дорожче, як мінімум, на 15 % на рік, також підвищаться купонні виплати Нацбанку за облігаціями, що емітовано раніше – на половину різниці між поточною та вихідною ставкою прибутковості.

Чиновники Мінфіну повідомили про угоду зі Світовим банком про надання кредиту в розмірі $1,5 млрд на фінансування зарплат педагогам.

За даними Держстату, споживчі ціни в травні в річному обчисленні зросли на 18,0 %, тоді як у квітні зростання склало 16,4 %.

• Президент Зеленський заявив, що в умовах воєнного стану в Україні тіньова економіка має бути повністю ліквідована.

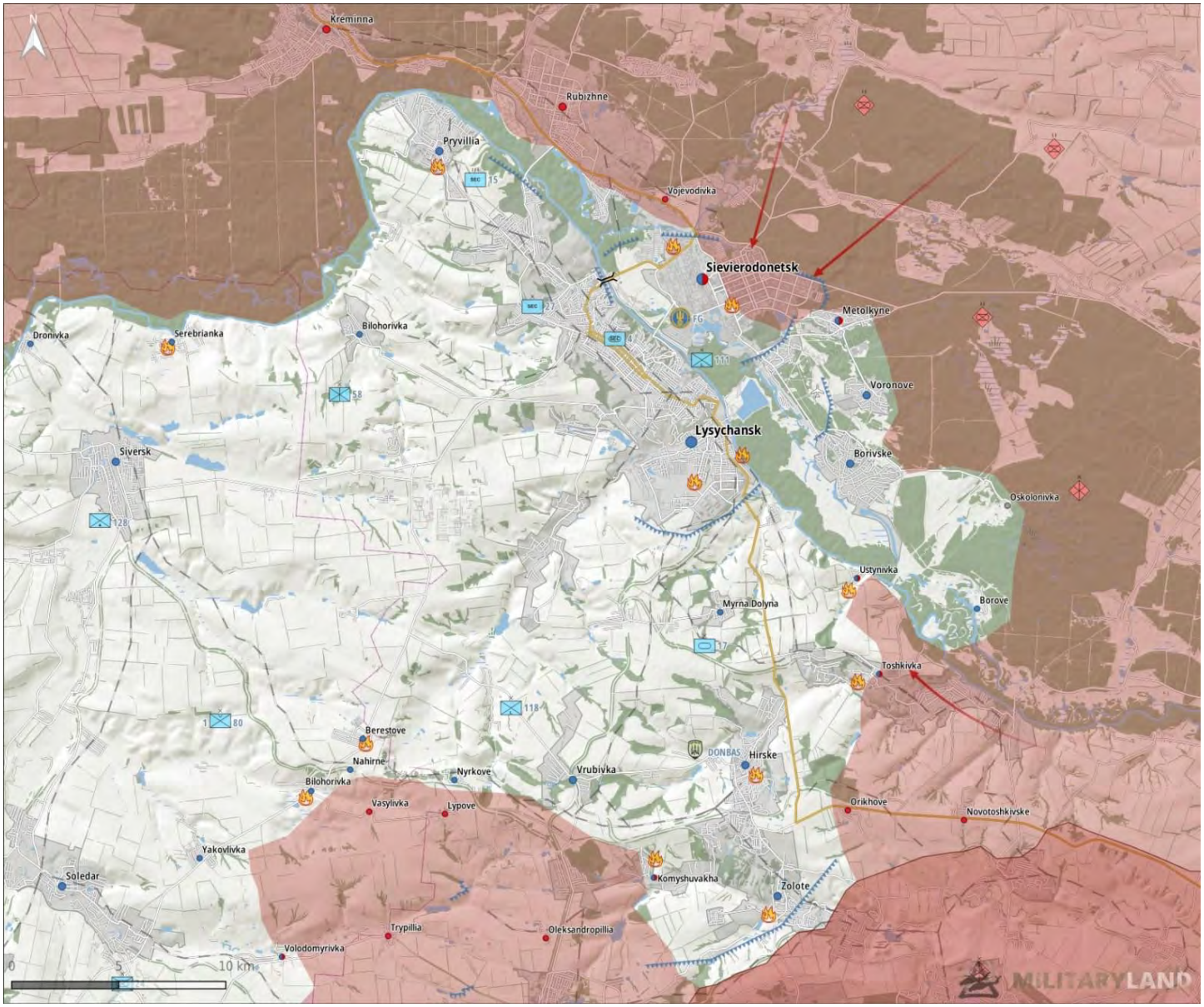

• Експерти констатували суттєве зростання цін на сезонні фрукти та овочі через окупацію Росією південних областей країни та призову працездатних чоловіків до армії. Услід за ними подорожчають і консерви, зокрема, соуси та томатна паста. Заступник міністра агрополітики Висоцький вважає, що наступного року урожай продовольчих культур може скоротитися на 40 %.

• Глава Укрзалізниці Камишин вважає невипадковим ракетний обстріл вагоноремонтних заводів.

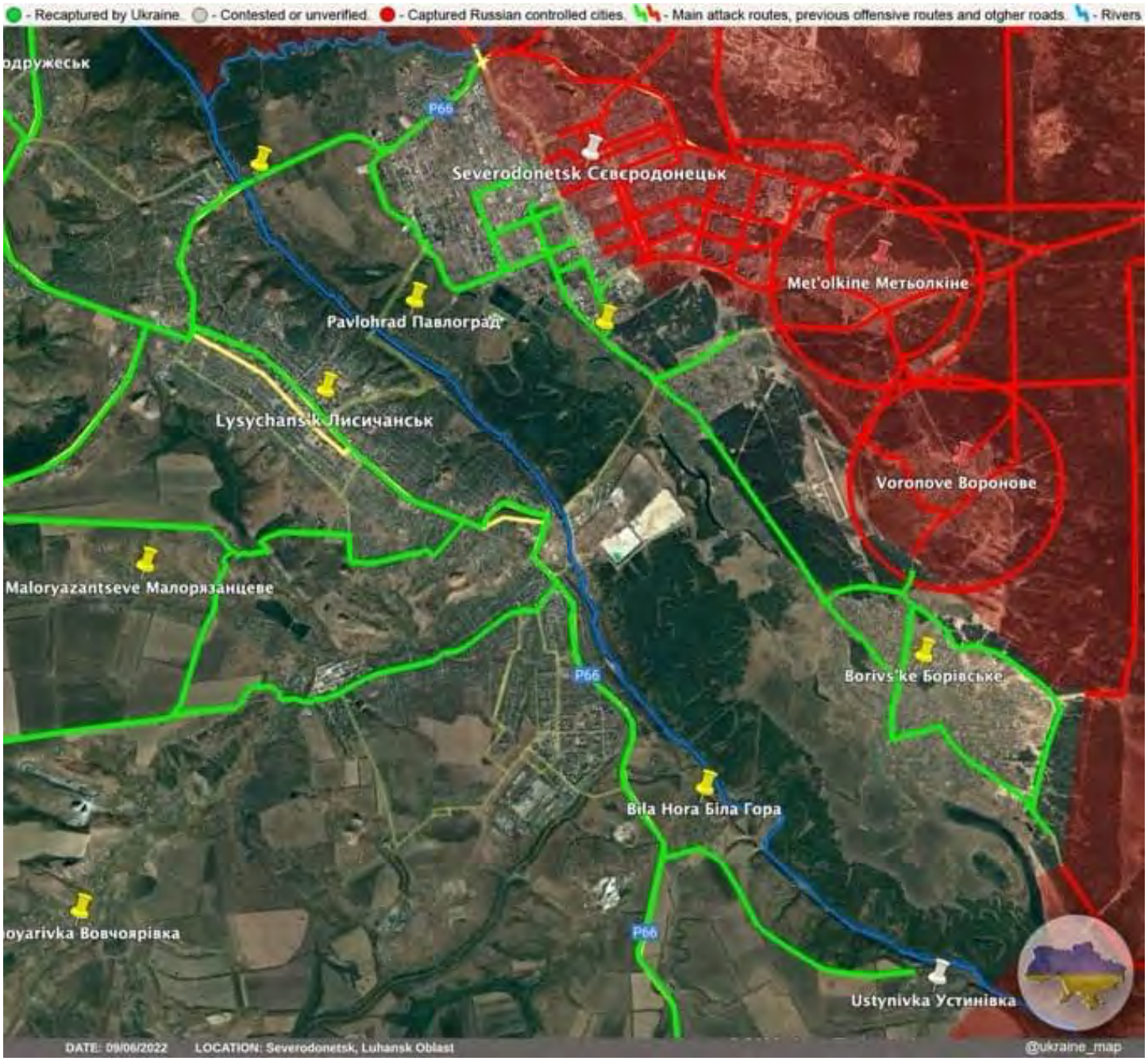
2. Україна та світ

• Єврокомісія обговорить надання Україні статусу кандидата в члени ЄС наступного тижня. За словами віцепрем'єр-міністерки Стефанішиної, три найбільші країни Союзу виступають проти цього рішення. Президент Зеленський зателефонував французькому президентові Макрону й обговорив

із ним перспективи євроінтеграції України та воєнну допомогу ЗСУ.

• Президент Зеленський вважає, що окупація України є для Путіна сходинкою для отримання контролю над усім світом за допомоги створення керованих криз. Він закликав учасників саміту Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) ініціювати виключення Росії із Продовольчої та сільськогосподарської організації Об'єднаних Націй (FAO), оскільки саме РФ провокує голод у країнах третього світу, куди Україна постачала продовольство. Зеленський наголосив, що голод в Африці та країнах Азії може спричинити ще одну міграційну кризу в Європі.

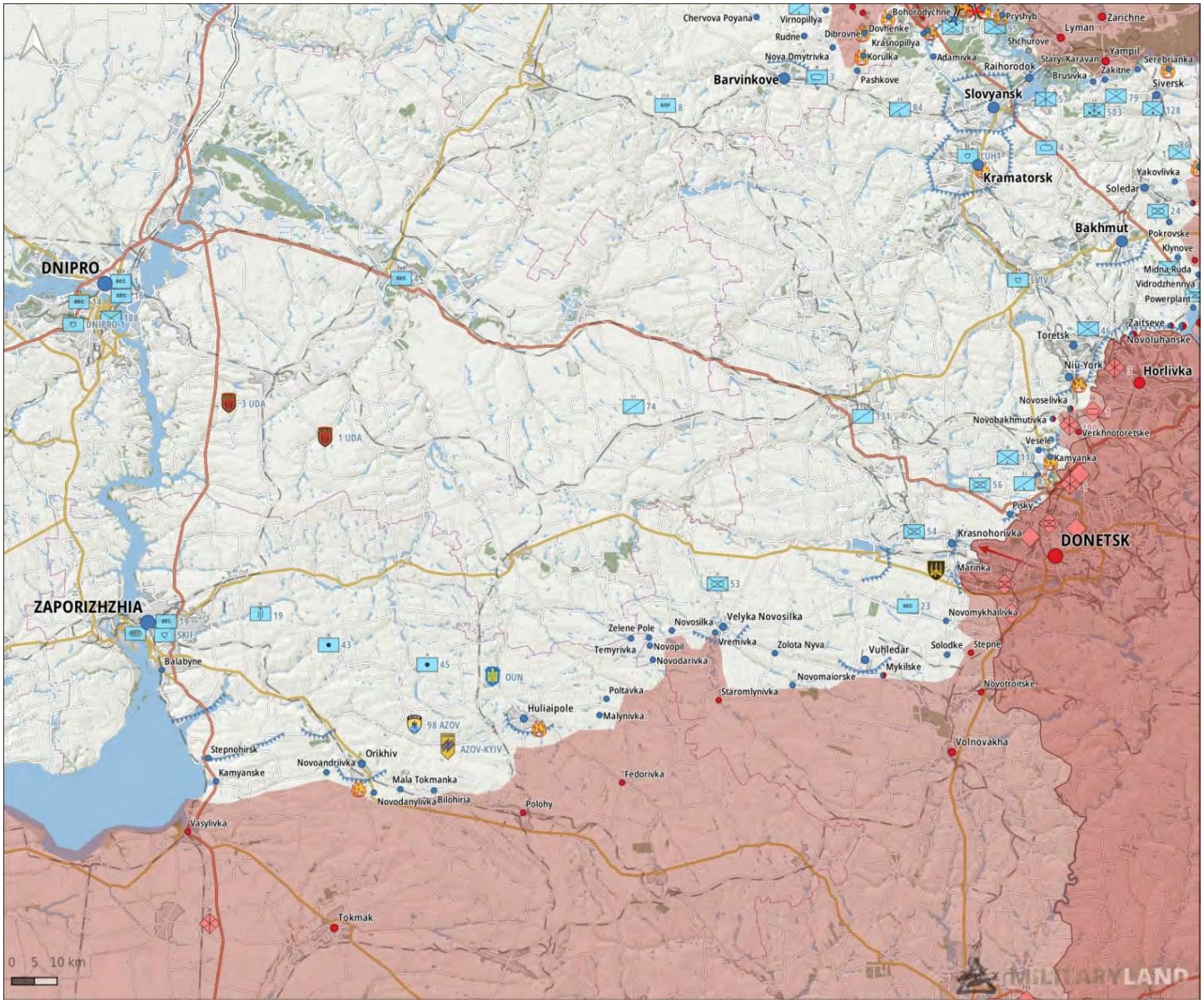
Президент Африканського Союзу Салл заявив, що континент може серйозно постраждати від голоду в разі припинення постачання української пшениці і вважає, що ООН має надати допомогу в розблокуванні українського продовольчого експорту.

Прессекретар зовнішньополітичної служби Єврокомісії Стано заявив, що ЄС абсолютно точно знає, що Росія краде українське продовольство та експортує його до третіх країн.

Глава МЗС Литви Ландсбергіс назвав "дивними" переговори між Туреччиною та РФ щодо організації "зернового коридору" без участі України.

• Чиновники НАТО підтвердили запрошення президента Зеленського на червневий саміт Альянсу в Мадриді.

• Міністр оборони Рєзніков підтвердив, що польські САУ AHS Krab вже готові до відправлення до України, а потреби ЗСУ у важкій артилерії та боєприпасах до неї задоволнено на 90 %. Заступник міністра Маляр повідомила, що з травня різко зросли запити підрозділів на амуніцію – уніформу, взуття, бронежилети.

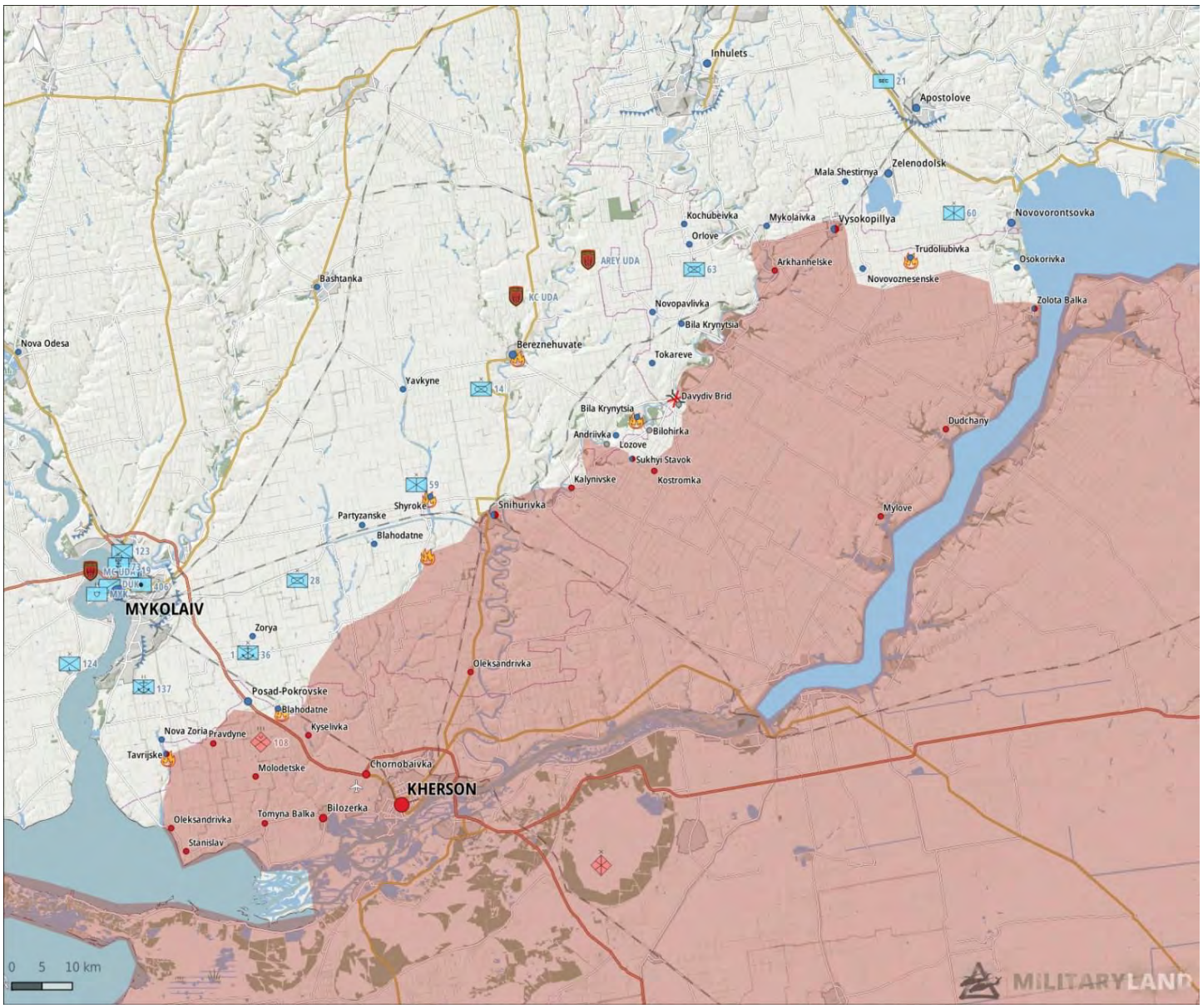

• Міністерство освіти Польщі надасть українським учням можливість скласти випускні іспити за українською програмою.

• Президент Зеленський підписав указ про запровадження персональних санкцій проти президента РФ Путіна, його прессекретаря Пєскова, голови уряду Мішустіна, секретаря Ради безпеки Патрушева, міністра оборони Шойгу та глави МЗС Лаврова. Санкції містять відмову видавання віз, заборону польотів їхніх літаків у повітряному просторі України, позбавлення всіх українських державних нагород, блокування активів та майна. До списку санкцій включено також російські виші та їхні ректори.

• Прем’єр-міністр Угорщини Орбан стверджує, що запровадження ембарго на російський газ зашкодить не лише його країні, а й усій Європі. Він наголосив, що навколо нафтового ембарго також йшла серйозна дискусія, проте, зрештою, "здоровий глузд переміг".

Прессекретар російського президента Пєсков стверджує, що всі європейські покупці газу заплатили за нього рублями на спеціальні рахунки в Газпромбанку.

Турецькі ЗМІ повідомили, що Москва та Анкара останні кілька тижнів вели інтенсивні переговори про переміщення з ЄС до Туреччини російських компаній, які потрапили під санкції. Серед перших у Туреччині планують перебазуватися Газпром та Аерофлот.

• Фінляндія має намір побудувати загорожу та рокадні дороги вздовж кордону з Росією.

• Депутат російської Держдуми Федоров вніс законопроєкт про скасування постанови Держради СРСР від 1991 р. про визнання незалежності Литовської республіки. Глава МЗС Литви Ландсбергіс закликав не перебільшувати значення цієї "законотворчості", а депутат Сейму Малдейкіс запропонував Росії повернути території Великого князівства Литовського, зокрем, Смоленськ. Проте низка експертів вважає кроки російських чиновників та депутатів підготовкою можливої провокації проти країни, що є членом НАТО.

3. Київ

• Київрада позбавила Мінськ статусу міста-побратима.

• Мер Кличко має намір звернутися до уряду з проханням про створення в центрі столиці – поряд з урочищем Бабин Яр – меморіального цвинтаря українських військовослужбовців, які загинули на війні з РФ.

4. Тренди

• Глава Нацагентства з питань запобігання корупції Новіков вважає, що під час війни ідея про створення реєстру олігархів втратила актуальність, а в процесі вступу до ЄС вони стануть "звичайними великими бізнесменами". Новіков повідомив, що російський олігарх Фрідман висловив намір отримати українське громадянство та перереєструвати бізнес в Україні. Чиновник вважає можливим подібний варіант і для інших російських олігархів, які народилися в Україні.

• Згідно з опитуванням 2 тис. осіб, яке влаштував Київський міжнародний інститут соціології (КМІС), понад половина респондентів мають намір залишити дітей за кордоном у разі тривалої війни.

• Зарплати українських чиновників під час війни зростають як на дріжджах. Міністр охорони здоров’я Ляшко за 5 міс. отримав 423 тис. грн, міністр юстиції Малюська – 350 тис. грн – на 90 тис. більше, ніж за аналогічний період торік.

***

.№ 184. 2022-06-11

***

№ 185. 2022-06-11

https://www.bloomberg.com/news/articles/2022-06-11/biden-says-zelenskiy-brushed-off-warnings-of-russia-s-invasion

Biden Says Zelenskiy Brushed Off Warnings of Russia's Invasion

By Josh Wingrove and Jordan Fabian

11 июня 2022 г., 03:50 GMT+3

US President Joe Biden at the Port of Los Angeles on June 10.Photographer: Kyle Grillot/ Bloomberg

President Joe Biden said Ukrainian President Volodymyr Zelenskiy tuned out warnings that Russia would invade his country in the lead-up to the Feb. 24 attack.

"I know a lot of people thought I was maybe exaggerating, but I knew, and we had data to sustain, he was going in off the border. There was no doubt. And **Zelenskiy didn't want to hear it, nor did a lot of people,**"

Biden said Friday during a political fundraiser in Los Angeles.

The president acknowledged that the possibility of Russian President Vladimir Putin launching a full-scale invasion may have seemed far-fetched, saying,

“**I understand why they didn’t want to hear it.**”

Biden accused Putin of

“trying to obliterate the culture, not just the nation, but the culture” of Ukraine and said the Russian leader sees the capital of Kyiv as “the seat of mother Russia.”

Russia’s military failed to capture Kyiv but has made advances in Ukraine’s south and east, where Putin hopes to capture all of the Donbas region. Ukraine’s military has mounted counterattacks outside the city of Kharkiv in the north and in the region around the occupied city of Kherson in the south.

The president spoke at the Los Angeles home of investor Andrew Hauptman at an event that was expected to raise about $2.5 million for the Democratic National Committee and Democratic Grassroots Victory Fund, according to a party official. The event was co-hosted by Hollywood producer Jeffrey Katzenberg.

The president is speaking at a second fund-raising event later Friday at the home of billionaire producer and investor Haim Saban that’s also expected to net about $2.5 million for the Democratic Party. Biden is in Los Angeles to host the Summit of the Americas.

***

№ 186. 2022-06-11

https://babel.ua/texts/79629-pid-chas-drugoji-svitovoji-britanci-tezh-perezhili-bombarduvannya-nestachu-jizhi-ta-palnogo-sperechalisya-hto-bilshiy-patriot-ale-zgurtuvalis-i-vistoyali-os-yak-ce-bulo-v-arhivnih-foto

Під час Другої світової британці теж пережили бомбардування, нестачу їжі та пального. Сперечалися, хто більший патріот, але згуртувались і вистояли.

Ось як це було — в архівних фото

Автор: Сергій Пивоваров

Редактор: Євген Спірін

8 червня 2022

Британці на вулицях Лондону святкують перемогу над Німеччиною у Другій світовій війні, 8 травня 1945 року.

Дефіцит та зростання цін на продукти і паливо, проблеми під час евакуації, життя у метро під час бомбардувань, внутрішні суперечки про те, хто більший патріот — із цим зіткнулись українці від початку повномасштабного російського вторгнення. Щось подібне переживали й британці на початку Другої світової війни. Звісно, були й відмінності. Наприклад, майже рік війна для цивільних британців зводилась до відключення електроенергії, обмежень на пасажирські перевезення та видачу бензину, продуктів за талонами, обов'язкової евакуації, особливо для дітей. Зростало невдоволення діями уряду, а також посилилися суперечки між різними верствами суспільства. Та все змінилося після початку масових німецьких бомбардувань восени 1940 року. Тоді класовий та інші соціальні бар'єри відійшли на другий план. Жінки почали воювати та працювати нарівні з чоловіками. Британцям вдалося згуртуватись та перемогти, і зараз Велика Британія разом із США є головним союзником України. «Бабель» згадує про те, що відбувалося в тилу Великої Британії під час Другої світової, в архівних фото та плакатах того періоду.

Велика Британія почала готуватися до Другої світової війни щонайменше за рік до її фактичного початку. Причому займалися не лише армією та озброєнням, а й тилом. Ще з 1938 року британців почали навчати, як поводитися під час повітряних нальотів та газових атак. У Лондоні станції першого та одного з найбільших у світі метро облаштовували під бомбосховища.

Діти сезонних робітників на фермі у Британії вчаться користуватися протигазами, 29 серпня 1939 року. До початку Другої світової війни залишилося кілька днів.

Першого вересня 1939 року Гітлер вторгся до Польщі, розпочавши Другу світову.

1. Цього ж дня у Британії запустили плани щодо тилу,

хоча офіційно країна оголосила війну Німеччині через два дні, 3 вересня.

Спершу того ж дня, 1 вересня, в тилу почали вимикати електрику — для світломаскування на випадок німецьких авіанальотів. Обмеження були дуже жорсткими, могли оштрафувати навіть за запалений у темряві сірник. Згодом правила трохи пом’якшили.

Досить швидко стало ясно, що британці до цього не готові — вже до січня 1942 року кожна п’ята людина у той чи інший спосіб травмувалася, блукаючи у темряві. Різко зросла кількість ДТП — у вересні 1939 року в автомобільних аваріях загинуло 1 130 людей у порівнянні з 544 у вересні 1938-го.

А ще **зросла кількість грабежів, крадіжок, випадків шахрайства, зґвалтувань, убивств та інших злочинів.**

Тож спочатку рішення про відключення електрики спричинило масове невдоволення у суспільстві.

Інспектор повітряної тривоги встановлює індикатор годинника відключення світла у Лондоні під час Другої світової війни, листопад 1939 року.

Доїхати кудись потягом стало ще тим випробуванням. Кількість пасажирських поїздів скоротили до мінімуму, а вагони-ресторани майже зовсім прибрали. А ще на станціях познімали всі вказівники, на випадок вторгнення німців. Це тільки збільшило плутанину серед пасажирів, яким доводилось їхати у переповнених потягах.

З 1939 року у британців почалися проблеми з пальним.

У 1942 році вони вже нікуди не могли поїхати на своїх авто, бо бензин видавали тільки військовим. А уряд тільки підливав масла у вогонь, запустивши агітаційну кампанію під гаслом «Чи справді ваша подорож є необхідною?»

Британський плакат часів Другої світової із нагадуванням пасажирам не їздити без крайньої потреби залізницею у воєнний час.

До початку війни близько 70% продуктів Британія імпортувала, а в тилу залишалося близько 50 мільйонів людей, яких потрібно було годувати. Однією з основних стратегій німців

ДовідкаТак само зараз діє і росія у війні проти України — краде зерно на окупованих територіях, блокує українські порти та обстрілює торговельні судна різних країн, а ще знищує ракетами зерносховища.

у битві за Атлантику були атаки, зокрема, й на торговельні кораблі із продовольством, що прямували до Великої Британії.

Щоб не допустити голоду, британський уряд створив Міністерство продовольства, яке у найкоротші терміни розробило план нормування продуктів.

Уже в січні 1940 року британці закуповувались за продовольчими книжками. Працювало це так: спочатку треба було зареєструватись у конкретному найближчому до дому магазині, а потім купувати, але не все підряд, а тільки найнеобхідніше — м'ясо, сир, цукор та жири. Влада виділяла для магазину лише необхідну кількість продуктів, виходячи з кількості зареєстрованих покупців. Через це почався дефіцит товарів, яких не було у списку — тепер їх продавали за завищеними цінами.

Черга у рибний магазин у Лондоні, 1940 рік.

Через дефіцит продуктів влада навіть закликала вбивати домашніх тварин, у першу чергу котів та собак. Мовляв, їм нічого буде їсти, тому вони почнуть збиратись у дикі зграї. Уже восени 1940 року вийшла брошура під назвою «Поради власникам тварин». У ній, серед іншого, розповідали, як вбивати

тварин «гуманно» — для цього пропонували спеціальний пістолет. Усього за час кампанії вбили понад 750 тисяч домашніх тварин.

Випробування сховища для котів та маленьких собак під час газової атаки, 1938 рік. Перед початком війни британці хвилювалися за своїх домашніх тварин.

2. З 1 вересня 1939 року стартувала ще одна масова кампанія — з евакуації установ.

Урядові установи вивозили разом з їхньою документацією подалі від великих міст. Банк Англії переїхав у невеличке містечко у графстві Гемпшир на півдні країни, а понад дві тисячі тонн золота відправили до сховищ Банку Канади. Культурні установи закрили, а витвори мистецтва евакуювали. Колекцію Національної галереї розкидали по різних місцях в усій країні, навіть по будинках і замках у Північному Уельсі. Деякі приватні компанії теж перевезли головні офіси та свої найважливіші документи у відносно безпечне місце у глибинці.

Співробітники швейцарського банку в Лондоні виносять сейф із цінними паперами для евакуації у безпечне місце перед початком Другої світової війни, 26 серпня 1939 року.

3. Наймасовішою стала кампанія з евакуації населення

З 1 по 3 вересня з міст до сільської глибинки евакуювали близько 1,5 мільйона людей — вагітних жінок, матерів з немовлятами, людей з інвалідністю та понад 800 тисяч школярів, яких супроводжувала ціла армія вчителів та вихователів. Найтяжче евакуацію переживали саме діти. Їх часто розлучали з батьками. Тож на вокзалах можна було зустріти чимало дітей з бирками на одязі або валізах, де батьки писали їхні дані

ДовідкаПісля російського вторгнення в Україну траплялись випадки, коли на тілах дітей писали ім'я, дату народження та номер телефону на випадок, якщо батьків уб'ють або діти загубляться під час евакуації.

або просто просили когось про них подбати. З адаптацією дітей в евакуаційних таборах, центрах та прийомних родинах нерідко виникали проблеми. Особливо — дітей з бідних сімей.

Британські діти з бирками під час евакуації з міста, 1940 рік.

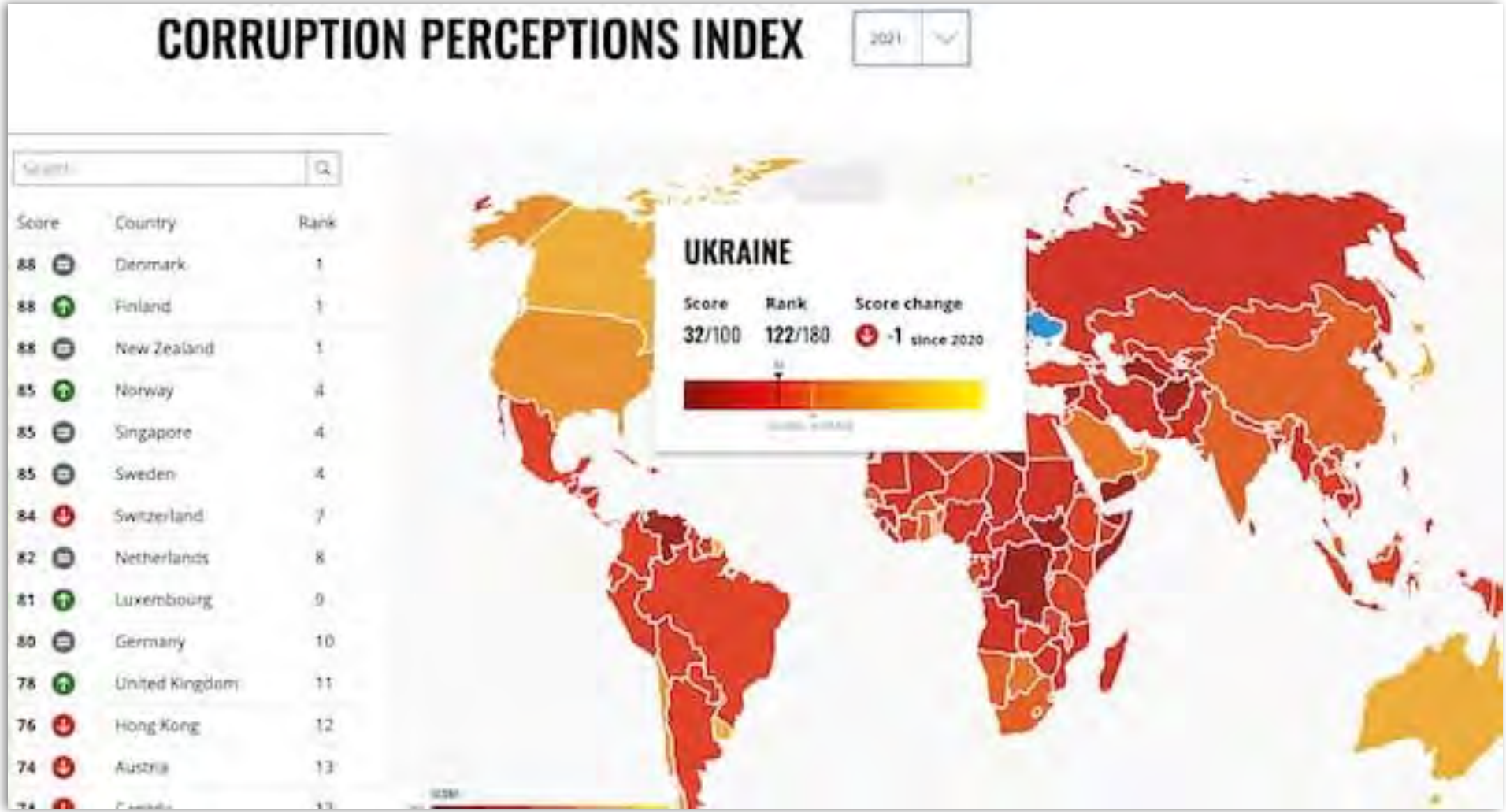
Getty Images / «Бабель»

DON'T do it, Mother—

LEAVE THE CHILDREN WHERE THEY ARE

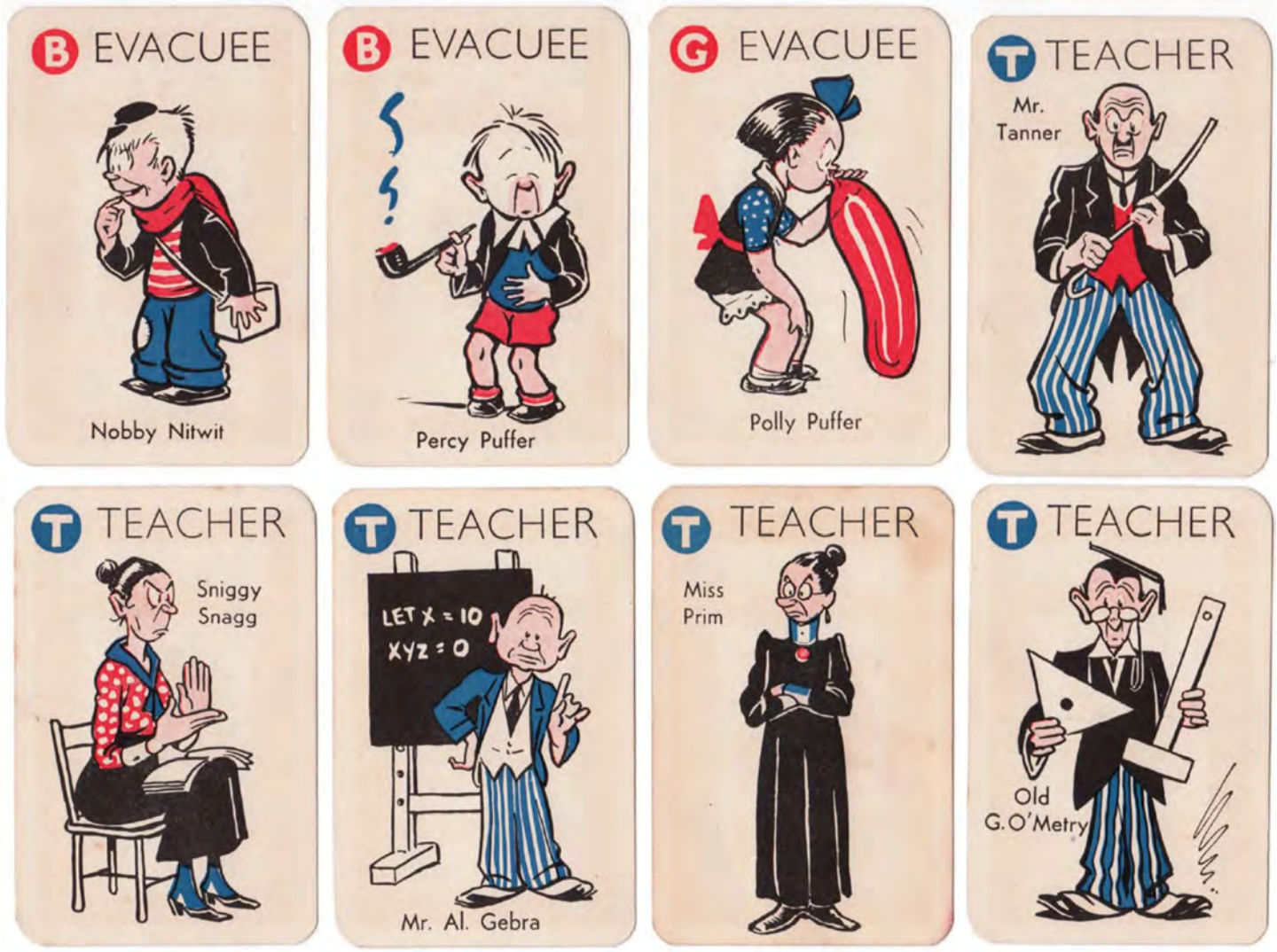
ISSUED BY THE MINISTRY OF HEALTH

CORRUPTION PERCEPTIONS INDEX
2021
Search
Score
Country
Rank
88 Denmark 1
88 Finland 1
88 New Zealand 1
85 Norway 4
85 Singapore 4
85 Sweden 4
84 Switzerland 7
82 Netherlands 8
81 Luxembourg 9
80 Germany 10
78 United Kingdom 11
76 Hong Kong 12
74 Austria 13
UKRAINE
Score
Rank
Score change
32/100
122/180
-1 since 2020

Британський плакат часів Другої світової війни із закликом до матерів лишити дітей у безпеці в евакуації. Британський плакат часів Другої світової війни із закликом до дітей евакуюватись із Лондону.

Усе це призвело до невдоволення діями уряду. Посилилися суперечки між багатими та бідними, між аристократією та робітниками. Ті, хто залишився у Лондоні, дорікали за «недостатній патріотизм» тим, хто евакуювався. А багато хто з робітників та бідноти почав розглядати столицю як «потенційну виразку в серці Британії». У відповідь на непопулярну урядову програму евакуації навіть з'явилася карткова гра «Вакуація». На картках були гумористичні карикатури на дітей, вчителів, вихователів та чиновників, а мета гри полягала в тому, щоб якнайшвидше позбутися всіх карток.

Картки з британської настільної гри «Вакуація».

Такі настрої посилювалися й тим, що у перші вісім місяців війни якихось активних бойових дій на Західному фронті майже не було. В історію цей період увійшов під назвою «фальшива або дивна війна». Британці не розуміли, чому їм постійно потрібно носити з собою протигази, бігати до бомбосховищ, купувати продукти за картками, ходити темними вулицями та й взагалі відмовляти собі практично в усіх задоволеннях, якщо нічого не відбувається.

Британська родина з протигазами у коробках спускається до бомбосховища у власному саду, 1939 рік. Жінка з дівчинкою та двома маленькими хлопчиками прямують до бомбосховища під час навчань на півдні Англії, 1939 рік.

Багато британців вели у той час особисті щоденники. Наприклад, продавець газет Крістофер Томлін на початку війни все частіше писав у своєму щоденнику великими літерами: «НУДНО!» А під час спроб британського флоту відтіснити німецькі кораблі від берегів Норвегії на початку квітня 1940 року захоплено писав: «Ура! Нарешті почалася справжня війна!»

Зрештою уряд пішов на поступки, зокрема дозволив знову відкрити театри, спортивні майданчики, танцювальні зали та кінотеатри. Люди почали поступово повертатися з евакуації. Саме кіно стало тоді головною розвагою, щотижня у Великій Британії продавалося близько 30 мільйонів місць у кінотеатрах. А найпопулярнішим у 1939 році фільмом стала голлівудська

стрічка «Віднесені вітром». Ще на початку вересня 1940 року у Лондоні поставили 24 спектаклі та мюзикли.

Усе змінилось у ніч на 7 вересня 1940 року, коли німецькі бомбардувальники атакували Лондон, внаслідок чого 430 людей загинули та понад півтори тисячі дістали поранення. Відтоді розпочалася тривала кампанія німецьких повітряних бомбардувань британських міст і селищ, що отримала назву «Бліц»

ДовідкаСкорочення від німецького терміна «Бліцкріг» — блискавична війна.

Руйнування в історичному центрі Лондону після німецьких авіанальотів, 1940 рік.

Спершу **головний удар прийшовся на Лондон.** Після 7 вересня 1940-го британську столицю бомбили 57 днів і ночей поспіль. Наймасштабніший авіаналіт був 10—11 травня 1941 року. Тоді німецькі бомбардувальники скинули 711 тонн фугасних та 2 393 запалювальні снаряди. У результаті загинуло 1 436 мирних жителів.

З середини листопада 1940 року, крім столиці, мішенню стали великі провінційні міста, промислові центри та порти. Одним із перших був Ковентрі, важливий інженерний центр і центр виробництва озброєнь.

Протягом 14—15 листопада німецькі бомбардувальники скинули на місто 503 тонни фугасних та 30 тисяч запальних бомб. Загинуло 568 людей, 850 дістали серйозні поранення. Майже третина будинків міста стала непридатною для проживання, фактично вщент було зруйновано середньовічний собор. На початку 1960-х поряд з його руїнами звели новий собор.

Британський прем'єр Вінстон Черчилль на руїнах собору у Ковентрі, 1941 рік.

Згодом німці почали бомбардувати Белфаст, Бірмінгем, Бристоль, Кардіфф, Шеффілд, Суонсі, Ліверпуль, Манчестер, Портсмут, Плімут, Ноттінгем, Брайтон, Саутгемптон та інші міста. З вересня 1940 по травень 1941 року від авіаударів загинуло понад 43 тисячі мирних мешканців, близько половини з них — у Лондоні.

У такий спосіб Гітлер намагався не лише зруйнувати промисловість Британії, а й розколоти британське суспільство. Німецька авіація

цілеспрямовано бомбила райони, де жила біднота й робітники, особливо в Лондоні.

Лондонці облаштовуються в метро під час німецьких авіанальотів, 1940 рік.

Однак британці, навпаки, згуртувалися, відклавши внутрішні чвари. А ще королівська родина та верхівка уряду залишилась у Лондоні попри загрозу — бомби дістались навіть будівлі парламенту. Вони постійно відвідували війська, заводи, верфі та лікарні по всій країні. Це об’єднало британців, незалежно від статків та класів.

Британський король Георг VI та королева Єлизавета відвідують волонтерський центр в одній зі шкіл Лондону, жовтень 1940 року.

Майже всі цивільні, навіть діти, долучилися до тилової роботи — розбирали завали, вступали до загонів цивільного захисту, збирали метал, папір та ганчір'я для переробки, працювали на заводах. Британців заохочували займатися домашнім сільським господарством, багато містян переїжджали, щоб працювати на фермах. Обробляли й засаджували буквально кожен клаптик вільної землі. Популярними були плакати із гаслом «Копай заради перемоги». Вже у 1941 році ВВП країни став на 21% більшим, ніж у 1938-му.

Британська сім'я у своєму городику неподалік залізниці вітає потяг із солдатами, які прямують на фронт, 1940 рік.

Добірка британських плакатів часів Другої світової війни із закликами обробляти землю, збирати метал та кістки на переробку тощо.

У британському суспільстві часів Другої світової різко змінилась роль жінок. Тепер вони не лише воювали, а й працювали у військовій, хімічній, машинобудівній та металургійній промисловості. Якщо у 1939 році працювало близько 5 мільйонів жінок, то чотири роки потому це число збільшилося до 7,25 мільйона.

Жінки під час польових робіт на південному сході Англії, 1941 рік. Британські жінки-пілоти на летовищі у східній Англії, 1940 рік.

Жінки почали активно й успішно відстоювати свої права. У 1943 році на заводі Rolls-Royce у Гіллінгтоні неподалік Глазго жінки оголосили страйк з вимогою отримувати рівну з чоловіками зарплату. Їх підтримали й чоловіки, які працювали на заводі, і жінки перемогли — зарплата виплачувалася залежно від об’єму і складності роботи, а не від статі.

Жінки-зварювальниці виготовляють ручки насосів під час Другої світової війни, 1939 рік.

4. В уряді зрозуміли, що настав час соціальних реформ

Уже з 1942 року уряд почав розробляти концепцію «нової британської держави загального добробуту».

Реформи вдалися:

— освіта, медицина та житло стали доступними для всіх, виплати з безробіття, допомоги з хвороби та пенсії зробили універсальними, запровадили нові пільги та виплати для материнства.

Британські історики згодом назвуть Другу світову «народною війною» і напишуть, що «британці були найбільш мобілізовані з усіх основних воюючих сторін, і в Британії воєнного часу з’явилася велика і справжня одностайність, яка часто долала класові та інші бар’єри».

Лондонці в метро під час німецьких авіанальотів, 1940 рік.

Getty Images / «Бабель»

Джерела:

Amy Bell. Landscapes of Fear: Wartime London, 1939–1945. Cambridge University Press, 21.12.2012.

Richard James Overy. Hitler and Air Strategy. Journal of Contemporary History, 01.07.1980.

Norman Longmate. How We Lived Then: A History of Everyday Life During the Second World War, 2002.

Arthur Marwick. World War II and Social Class in Great Britain, 1998.

Yvonne Roberts. From the Blitz to Brexit: how society changed after the second world war. The Guardian, 02.09.2019.

Julia Kelly. Hundreds of Britons Volunteered for a Diary-Keeping Project in 1937. They Left an Invaluable Record of World War II. Time, 14.01.2020.

***

№ 187. 2022-06-11

Байден упрекнул Зеленского, но Украина имеет основания упрекнуть и самого Байдена

Романенко **2022-06-11**

Президент США Джозеф Байден рассказал грустную историю о том, как долго предупреждал Владимир Зеленского долго о готовящемся вторжении России в Украину.

Безусловно и на Зеленском, и на его команде лежит огромная вина за то, что Украина игнорировала угрозу вторжения. И по этому поводу в Украине будет большой разбор полетов после войны.

Однако, речь о том, что делал конкретно Байден, когда предупреждал Зеленского.

> Вот он знает, что над Украиной нависает угроза вторжения и что делают США, как подписант Будапешта? Может они начинают интенсивно вооружать Украину и предупреждать Россию, что вторжение не пройдет безнаказанным? Особенно после маневров российской армии у границ Украины весной 2021 года.

Нет, после этого Байден едет на встречу с Путиным в Женеве и начинается ***укатывание Украины*** по поводу Минска-2.

Уже осенью Украина 2021 года просила тяжелые системы вооружений, а с ноября началась *информационная раскачка* на предмет вторжения России.

Четыре месяца США говорили о том, что Путин начнет вторжение, но только после Нового года начали давать легкие системы вооружения в формате «комплекта моджахеда».

А накануне вторжения вообще вывезли посольство из Киева, а Зеленскому предложили эвакуацию.

То есть,

Байден не верил, что Украина будет сражаться, не верил, что Зеленский удержит ситуацию под контролем и повторил в *«афганский вариант ухода».*

Байден также "забыл" сказать, что **ключевые члены его команды Бернс и Салливан настаивали на имплементации Украиной Минска-2 и рассматривали сделку с Россией приемлемой в контексте растущего напряжения в отношениях США и Китая.**

В итоге ошиблись и разведка США, и его сам Байден. Ошиблись в способности предсказать уровень сопротивления Украины, в поведении Зеленского, а также возможностях российской армии, которая на начальном этапе войны показала вопиющий уровень дезорганизации и провалов в

планировании. Однако, если бы Зеленский побежал, а Украина сдалась, то бумажный тигр Путина получил огромную победу, которая бы имела катастрофические последствия для Европы и глобальной архитектуры безопасности.

1.

Если **бы Байден и Путин не заключили сделку**, то можно не сомневаться, что Германия, Россия и Китай имели бы 250 аргументов, почему нужно углубить кооперацию и разделить сферы влияния.

Проект "Один пояс, один путь" получил бы колоссальный толчок, а американцы бы получили ослабление позиций в Европе и в мире. Дальше Китай наверняка бы решился на войну с Тайванем в обозримой в ближайшей перспективе.

2.

Если **Байден и Путин заключили** ***сделку***, то

> США **«закрыли бы глаза»** на поглощение Украины Россией, как Британия, Франция и США закрыли глаза на участие СССР в разделе Польши в 1939 году.

В этом случае Россия бы играла в лагере США против Китая. Это, кстати, вполне реальный вариант в случае свержения Путина или после его ухода (смерти). Американцам важно, чтобы Россия была не на стороне Китая.

3.

Наконец, **нельзя исключать**, что с **самого начала США использовали Украину в качестве *приманки* для России**.

С самого начала - с 2014 года, когда им было выгодно, чтобы Россия заглотнула Украину как можно глубже, чтобы использовать агрессию для того, чтобы сначала ослабить более слабого игрока в паре Китай-Россия, чтобы потом сосредоточиться на Китае. В этом случае перепуганная Европа побежала бы в объятия США, Америка получила возможность резко нарастить поставки своих энергоресурсов, а война открыла возможности для масштабных программ для ВПК, что мы и увидели на примере запуска ленд-лиза, который решает задачу перевооружения Центральной и Восточной Европы американским оружием

Это очень циничная стратегия, но такие стратегии не раз и не два использовали великие державы в своей истории.

Например, США использовали Афганистан как болото для СССР, которое его изматывало. Но точно также и СССР использовал Вьетнам для изматывания США в 60-70-е годы. В этой логике США действительно не нужно было спешить, потому что чем глубже увязнет Россия в Украине, тем проще будет ее потом ее загонять в стойло. Это классика стратегии непрямых действий Лиддл Гарта.

4.

Наконец, ***нельзя исключать*** **и самый банальный вариант**.

США, как и Европа, попросту не имели никакой стратегии и плыли по течению, надеясь, что *«все само собой рассосется»*. Потому были готовы идти на какие-угодно уступки, лишь бы не связываться с рисками конфликта, который сразу выводил их за пределы привычной и удобной модели поведения.

В любом случае,

позиция США и Байдена персонально относительно Украины была либо безответственной, либо циничной. Или одновременно и той, и другой.

Когда Байден сегодня говорит, что он не против того, чтобы Украина заключала любые договоренности с Россией, какие считает нужной, дескать, она суверенное государство и имеет на это право, то это же негласное согласие на территориальные уступки, которые должна нести Украина в формате "уважения лица" Путина. О чем любят говорить Макроны и Шольцы.

Поэтому

посылы Байдена на то, что он предупреждал Зеленского - это очередная попытка соблюсти хорошую мину при плохой игре.

Зеленский *(Украина - Ю.Т.)* им всем ее сломал своим упрямством.

Удобная система договорняков, которая набивала карманы западной элиты нефтегазовым баблом России в обмен на постепенное расширение ее сферы влияния, несомненно была им выгодна и желанной.

Но 24 февраля ей пришел конец.

Все вышесказанное ни в коей мере не отрицает нашей работы над ошибками. Ибо вся эта история по поводу того, что **мы никому не нужны, а быть слабыми и тупыми - непозволительная роскошь в мире, что кишит агрессивными пираньями и акулами**.

А Зеленскому действительно нужно давать ответы на вопросы по поводу того, ***почему прозевали начало войны?*** И принимать ***кадровые решения***.

Потому что

> ***отсутствие кадровых решений по ошибкам предупреждения вторжения поощряет ошибки на следующих этапах по отражению вторжения***.

***

№ 188. 2022-06-11

https://blog.liga.net/user/vstus/article/6765

Коррупция – искореняется или регулируется? Часть 1

Владимир Стус, 2011-05-18

Тема коррупции остаётся одной из самых спекулятивных, причем и для власти и для оппозиции одновременно. *Пока все дружно пиарятся на законопроектах и поправках, коррупции ничего не угрожает.*

полная авторская версия статьи, опубликованной в еженедельнике «2000» 22 апреля 2011 года

Тема коррупции остаётся одной из самых спекулятивных, причем и для власти и для оппозиции одновременно. Пока все дружно пиарятся на законопроектах и поправках, коррупции ничего не угрожает. По многочисленным социологическим замерам и экспертным рейтингам можно сделать парадоксальный на первый взгляд вывод – чем больше и власть и парламентская оппозиция говорят о борьбе с коррупцией, тем выше уровень коррумпированности системы государственного управления.

Не желая уподобляться столь эффективным борцам с коррупцией, хотел бы акцентировать **внимание на *двух*, на мой взгляд, важнейших *аспектах*, связанных с коррупцией в Украине**.

И предприниматели, и просто граждане, сталкиваясь с многочисленными случаями вымогательства со стороны должностных лиц, наблюдают только надводную часть айсберга. **Большая часть айсберга коррупции скрыта от глаз обираемых.**

Если бы регулярное вымогательство было бы самодеятельностью рядовых чиновников, то с ним давно уже разобрались и забыли.

Но в нашей украинской реальности давно отлажен поток коррупционной наличности снизу вверх.

> Т.е. большая часть средств, которая изымается различного рода чиновниками, преподавателями, судьями и другими власть предержащими у граждан не остаётся у них, а передаётся наверх по служебной лестнице.
>
> Не просто наверх, а на самый верх – ***к первым лицам***, где коррупция смыкается с другим не менее распространённым, но менее известным явлением – ***торговлей должностями***.

Ни одно из последующих звеньев коррупционной цепочки не заинтересовано в её сломе, сколько бы об этом не говорили, как никто не станет «убивать курицу, несущую ему лично золотые яйца».

Сломать системную коррупцию находясь внутри системы власти нельзя!

Любого борца с коррупцией система либо уничтожит, либо купит.

Сломать системную коррупцию может только харизматичный *лидер*, не имеющий отношение к системе и *опирающийся на прямую поддержку избирателя*, а *не на силу государственного аппарата*.

Другим важнейшим аспектом ***системной коррупции*** является **материальная зависимость первичного звена коррупционной цепи**.

Подчеркиваю,

> - ***не материальная заинтересованность***, как у всех последующих звеньев, а ***материальная зависимость***!

Преподаватель, врач, инспектор на протяжении десятилетий получают такую официальную заработную плату за свой труд, которая не позволяет

нормально содержать семьи и растить детей с учетом постоянно растущих расходов на питание, образование, здравоохранение, коммунальные услуги. Нормально, в данном случае, это означает по очень скромным стандартам советских времён.

Говоря ***экономическим языком***, **на протяжении десятилетий не происходит воспроизводства трудовых ресурсов**.

Профессиональные специалисты не могут содержать свои семьи на зарплаты, получаемые от государства. Кто-то уезжает из страны, кто-то уходит в частные структуры, а кто-то вынужден согласиться работать по коррупционным схемам. Трудно в чем-нибудь упрекать этих людей, но именно так формируется первое и самое многочисленное звено государственно-коррупционной системы управления.

Так **многолетняя *материальная* зависимость постепенно преобразуется в *личную***.

> Если частный предприниматель не будет давать взятки многочисленным контролирующим органам, он в конечном итоге, лишится своего бизнеса.
>
> А если инспектор не будет собирать дань и передавать большую её часть наверх, то в лучшем случае не сможет прокормить свою семью. А в худшем случае на него натравят силовиков, которые сделают из строптивца ритуального козла отпущения в назидание другим и что бы с помощью подконтрольных СМИ показать электорату решительную и неустанную борьбу всего госаппарата и лично первых лиц с коррупцией.

В результате коррупция из *локального* явления превратилась в устойчивую и само-регулируемую систему, *неотъемлемую часть* не только государственного аппарата, но и всего формирующегося современного *сословного общества*.

Общества, в котором всё отчетливее прорисовываются черты ***новой аристократии***, ***служивого сословия*** и нищего, малообразованного и бесправного ***быдла***, которым станет большая часть бывших граждан.

В этом обществе коррупция является **параллельной системой налогообложения и современном воплощением *средневековой традиции кормления государевых людей***.

- Ничего так не формирует *государственный аппарат* по принципу личной преданности начальнику как коррупционный поток идущий снизу вверх.

- И одновременно ничего не может так сильно перевернуть *мотивацию госслужащего* из слуги народа в слугу своего *начальника* и своего *сословия*.

Поэтому **эффективная борьба с коррупцией без решения вопроса воспроизводства трудовых ресурсов невозможна в принципе**, какие бы законы бы не принимались.

- ***Пока невозможно будет прожить на минимальные зарплаты*** медсестры, воспитательницы детского садика, госслужащего начального ранга и звания, ***любые меры по противодействию коррупции будут малоэффективными***.

- С другой стороны, (на мой взгляд), эти «***зарплаты специально делаются такими низкими»***, чтобы стимулировать работника быть ***частью государственной коррупционной системы управления***.

Но как, за счет каких *ресурсов* поднять *реальную зарплату*, чтобы человек мог бы на неё прожить, не беря взяток?

Чтобы страх потерять хорошо оплачиваемую работу был выше соблазна коррупционных доходов?

Причем поднять не в далёкой перспективе светлого будущего, а в течение пары лет?

Об этом я расскажу в следующей статье.

***

№ 189. 2022-06-11

Дайджест подій в Україні та навколо України від 09 червня 2022 року.

Головне

1) Корупція – це основа України як "держави". А влада – лише спосіб заробити. Про що Зеленському і ко говорять прямо і відверто. Чи зможе він її подолати? та не смішіть мої капці. Тільки напалм.

.. а шобла вже готова пиляти бюджет (читайте тренди). Я просто в а@уї...

2) На Донбасі пока ДУЖЕ тяжко. Орки висунулися до ***Богородичного***, але далі – мілові гори і ліс.

Сєвєродонецьк з трьох боків оточено, тиск шалений.

Уроди знову застосували термобаричну зброю. Врубівки нема.

Атаки з ***Попаснянського виступу*** й на ***Лисичанськ*** тривають.

3) Проте на півдні наши просунулися до ***Херсона***. Що там далі буде - подивимося.

4) Німеччина, як завжди, "тримає паузу" у постачанні зброї

Теми дайджесту

1) ***Корупція*** – головна перешкода вступу України до ЄС.
2) Путін проголосив курс на ***"повернення територій"***.
3) Суд Гааги завершив слухання в справі про знищення авіалайнера MH17.

1. Війна

1-1. Фронт

• Президент Білорусі ***Лукашенко*** не відкидає можливості вторгнення армії РБ на західну Україну, "щоби її не відтягнув Захід". Водночас за даними білоруських журналістів-розслідувачів, Російська Федерація усунула два підрозділи систем протиповітряної оборони С-400 з країни.

• Ні на день не припиняються обстріли прикордонних районів Сумщини та Чернігівщини. Інтенсивність обстрілів ***Харкова*** знизилася, проте їхні наслідки стали важчими через застосування російськими військами потужних боєприпасів.

• На Донбасі точаться запеклі бої. Ізюмське угруповання російських військ просунулося на південь, захопило Довгеньке й околиці Богородичного на березі Сіверського Дінця. Генеральний штаб спостерігає підготовку російських військ до форсування річки, яка обміліла внаслідок сильної спеки.

• У ***Сєвєродонецьку*** тривають вуличні бої, окупанти захопили населені пункти в околицях міста. Точаться бої за Оріхів та Комишуваху, російські війська намагаються прорватися до Бахмута. Врубівку обстріляно батареєю важких вогнеметних систем "Сонцепік" термобаричними снарядами. За своїми характеристиками вони є найпотужнішою у світі неядерною зброєю. Після

цього селище зазнало обстрілу фосфорними боєприпасами, й, за твердженням журналістів, його повністю знищено. З важкої артилерії та РСЗВ обстріляно Лисичанськ, Гірське, Золоте. Президент Зеленський заявив, що Росія прагне зруйнувати всі міста Донбасу.

• Лінія фронту від Донецька до Запоріжжя не зазнала змін. Триває евакуація населення Донецької області потягом із Покровська.

• На півдні Херсонщини українські війська ведуть контрнаступ і поступово просуваються до обласного центру. Окупанти обстріляли позиції ЗСУ та лани на півдні Дніпропетровської області в районі Криворізької ТЕС.

• За твердженням мера Маріуполя Бойченка, окупанти зносять будинки без поховання загиблих. На "зомбомобілях" у місцях скупчення людей упродовж дня демонструвався виступ Путіна про Петра I та псевдоісторичні фільми.

• На думку представника США при ОБСЄ Карпентера, Росія розпочала реалізацію плану анексії Херсонської та Запорізької областей, першим кроком якого стане проведення "референдумів". За словами Карпентера, окупанти влаштували репресії щодо членів місцевого самоврядування, чиновників та активістів для залякування населення.

• МВС РФ повідомило, що на підставі указу президента Путіна мешканцям "ДНР" та "ЛНР" за спрощеною процедурою видано вже понад 800 тис. паспортів.

• Спікер МЗС РФ Захарова стверджує, що добровольці з Великої Британії та Марокко, яких було засуджено до розстрілу "судом ДНР", не мають статусу військовополонених, попри підписаний ними контракт зі ЗСУ. Президент Зеленського назвав "вироки" "сигналом для пацифістів", які сподіваються на мирне врегулювання "конфлікту". Офіс Верховного комісара ООН із прав людини засудив "вироки" та прирівняв їх до воєнних злочинів.

12. Тил

• Мінфін дозволив підприємствам подавати прострочену проміжну чи річну звітність протягом 3 місяців після скасування режиму воєнного стану.

• У Кривому Розі, всупереч загрозі обстрілу, відновив роботу металургійний комбінат "АрселорМіттал".

• Пресслужба фармацевтичної компанії "Дарниця" повідомила, що дефіциту ліків у країні немає. Проблеми з доступністю певних препаратів можуть виникати через перебої в постачанні з-за кордону.

• Слідчі СБУ повідомили підозру в держзраді ***Погребинському*** – політтехнологу проросійського політика Медведчука. Погребинський охоче бере участь в ефірах російських пропагандистських телеканалів як "український експерт".

• Протягом тижня НБУ продав на міжбанківській біржі $775 млн, купив – менш ніж $7 млн. Минулого тижня регулятор продав $826 млн.

2. Україна та світ

• Посол в Україні Брінк оголосила про пряму бюджетну допомогу Україні в розмірі $7,5 млрд із пакета в $40 млрд, який Конгрес затвердив у травні.

• Європейський комісар із питань сільського господарства Войцеховський заявив, що експорт українського зерна поступово зростає й у травні сягнув майже 2 млн т.

Російська окупаційна влада вагонами вивозить українське зерно з захоплених територій. Пропагандистські ЗМІ знімають про це репортажі.

Франція може взяти участь у деблокуванні порту Одеса та організації коридору для вивезення зерна. Деблокування портів також було однією з тем переговорів президента Зеленського та міністра оборони Великої Британії Воллеса.

• Головною перешкодою для України на шляху до ЄС є тотальна корупція, яка нікуди не зникла після початку масштабного вторгнення Росії. На цьому наполягають лідери країн, які виступають проти надання Україні статусу кандидата в члени Євросоюзу. Серед противників рішення – Данія та Швеція, які в рейтингу Transparency International мають найвищий індекс протидії корупції. Міністр закордонних справ Кулеба спробував умовити главу МЗС Данії Лінде в необхідності надання Україні статусу кандидата. У четвер Кулеба заявив, що західні партнери протягом багатьох років перебільшували рівень корупції в органах влади України.

Попри обіцянку президента Зеленського, американському президентові Байдену, досі не призначено голову Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. На кордоні Сербії з великою сумою готівки та коштовним дорогоцінним камінням затримано колишнього начальника управління служби внутрішньої безпеки СБУ Наумова, якого призначив Зеленський. У 2020 році український президент надав Наумову звання бригадного генерала, попри те, що журналісти називали його "гаманцем голови СБУ Баканова". Подібних випадків серед представників української влади – сотні, практично

нікого з чиновників не покарано. Це змушує європейських політиків обережно ставитися до можливості приєднання України до ЄС.

Канцлер Австрії Нехаммер вважає, що Україна може отримати статус кандидата лише разом з іншими заявниками, а переговори мають відбуватися "обережно та чесно". Прем'єр-міністр Естонії Каллас вважає можливим надання Україні статусу кандидата. Вона попередила, що влада країни має бути готова до проведення "складних" реформ. Голова владної партії "Грузинська мрія" Кобахідзе вважатиме несправедливим, якщо Молдова та Україна отримають статус кандидата, а Грузія – ні. Останнім часом відносини Грузії та ЄС охололи. Європейські чиновники та політики наголошують на згортанні демократії в країні та рекомендують уряду "влаштувати роботу над помилками".

За інформацією європейських ЗМІ, Єврокомісія готує два варіанти висновку щодо надання Україні статусу кандидата. Перший передбачає ствердне рішення та подальші кроки на підставі аналізу проведених реформ. Другий – відкладає рішення до виконання владою України всіх умов, а до того – країна вважатиметься "кандидатом у кандидати".

Віцепрем'єр-міністерка Стефанишина наполягає, що відмову від надання статусу кандидата українці розцінюватимуть як зраду й це підірве їхню віру в європейські цінності. Вона наголосила, що заперечне рішення послабить ЄС та посилить Росію.

Президент Франції Макрон не планує зустрічатися з президентом Зеленським напередодні саміту ЄС, на який буде винесено питання розширення Союзу, а наступного тижня відвідає Румунію та Молдову.

Уряд Косова – частково визнаної світовою спільнотою частини Сербії – має намір подати заявку на вступ до ЄС наприкінці 2022 року.

• Президент Литви Науседа звернувся до країн-членів НАТО із закликом визнати Росію довготривалою загрозою. Він висловився за змінення курсу Альянсу – від стратегії стримування до активної оборони й наполягає на збільшенні постачання зброї Україні.

Прессекретар уряду Німеччини не зміг повідомити графік постачання важких озброєнь Україні, хоч і підтвердив обіцянку передати зенітні танки Gepard, САУ Panzerhaubitze 2000 та систему ППО IRIS-T SLM. Посол України Мельник повідомив, що за перші 4 місяці 2022 р. імпорт Німеччини з РФ зріс на 60 % проти аналогічного періоду торік, Росія додатково отримала €6 млрд. Загальний товарообіг за цей період зріс на 20 %.

МОЗ Німеччини планує надати Україні медичну допомогу – яка буде містити направлення лікарів, створення травматологічних центрів та допомогу в протезуванні.

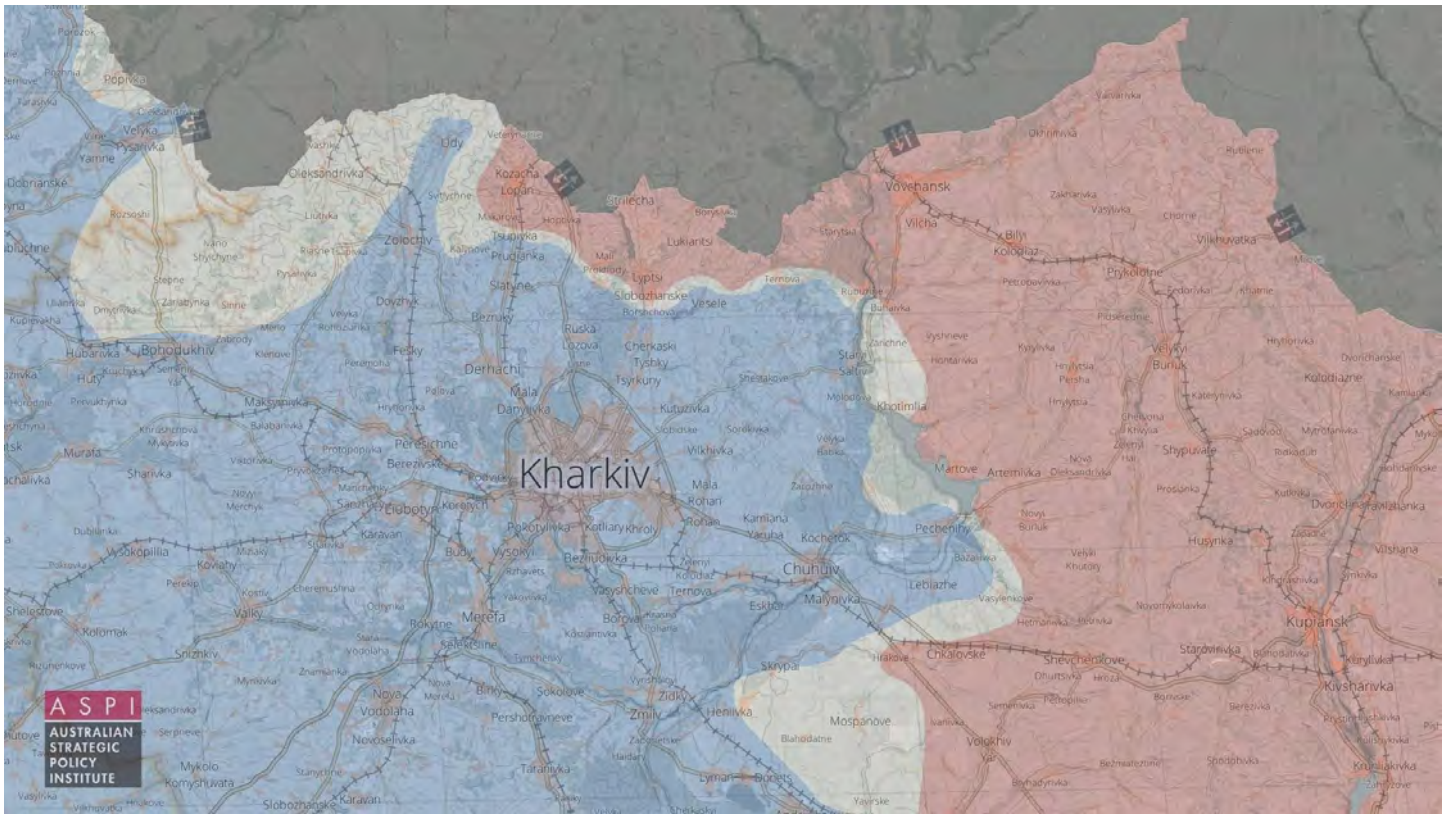
Уряд Чорногорії заявив про готовність надати воєнну допомогу Україні. Її обсяги буде погоджено на двосторонніх переговорах.

• Президент РФ Путін, під час виступу на святкуванні 350-річчя народження царя Петра І, заявив, що головним завданням Росії є "повернення територій". Путін та чиновники його режиму наполегливо підкреслюють успадкування імперської політики Росії. Останнім часом російська влада та пропагандисти змінили риторику щодо України, й уже не згадують про "денацифікацію" та "демілітаризацію". За результатами "соцопитування" центру "ВЦВГД", що працює на владу, понад 78 % респондентів схвалюють діяльність Путіна, а 80 % – повністю йому довіряють.

МЗС Естонії викликало для пояснень посла РФ, оскільки Путін похвалив російського царя, який захопив естонське місто Нарва.

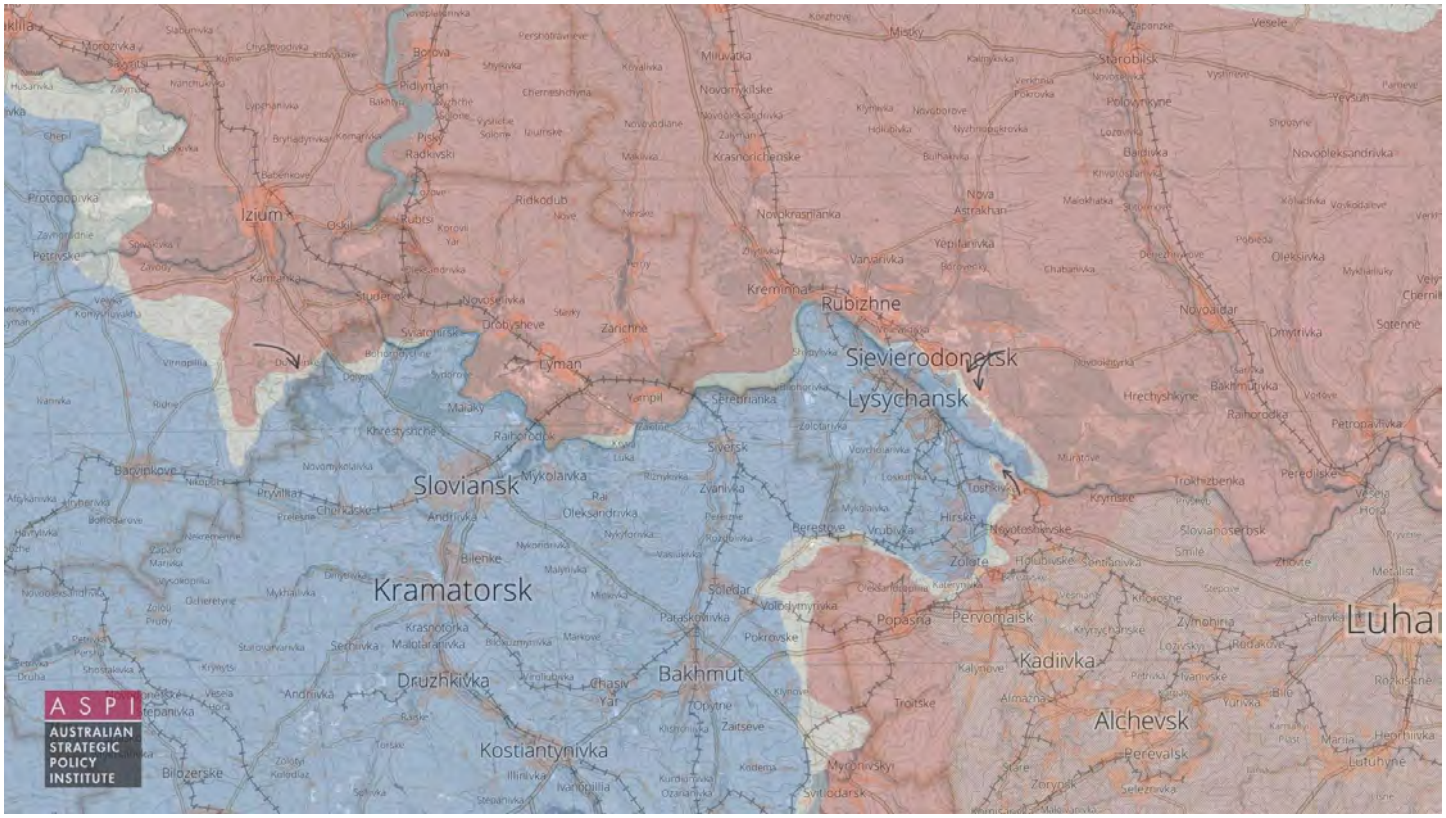
Посол Польщі Ціхоцький жорстко розкритикував європейських лідерів, які прагнуть допомогти російському президентові Путіну "зберегти обличчя" через територіальні поступки України. Натомість він запропонував їм віддати Росії Бранденбург або Піренеї. Президент Франції Макрон стверджує, що дзвінки Путіну були лише спробою донести йому позицію європейських лідерів щодо війни, зусиллями щодо досягнення режиму припинення вогню та підштовхуванням Росії до мирних переговорів.

Міністр оборони США Остін заявив, що війна, яку розв’язала Росія в Україні, знищує світовий порядок.

• Міністр закордонних справ РФ Лавров повідомив, що Росія не реагуватиме на українські санкції щодо президента Путіна та чиновників його режиму. Він також заявив, що "НАТО надалі не вирішуватиме долю Європи" і звинуватив Польщу в "освоєнні української території".

• У Гаазі відбулося останнє засідання суду в справі про знищення авіалайнера MH17, який було збито в небі над Донбасом у липні 2014 р. Один із 4 обвинувачених – російський військовослужбовець Пулатов – звинуватив прокуратуру Нідерландів у упередженості та назвав суд "несправедливим". Під час розслідування звинувачення було висунуто лише проти виконавців, а керівництво Росії та командування армії РФ винними названо не було. Рішення суду буде оголошено восени.

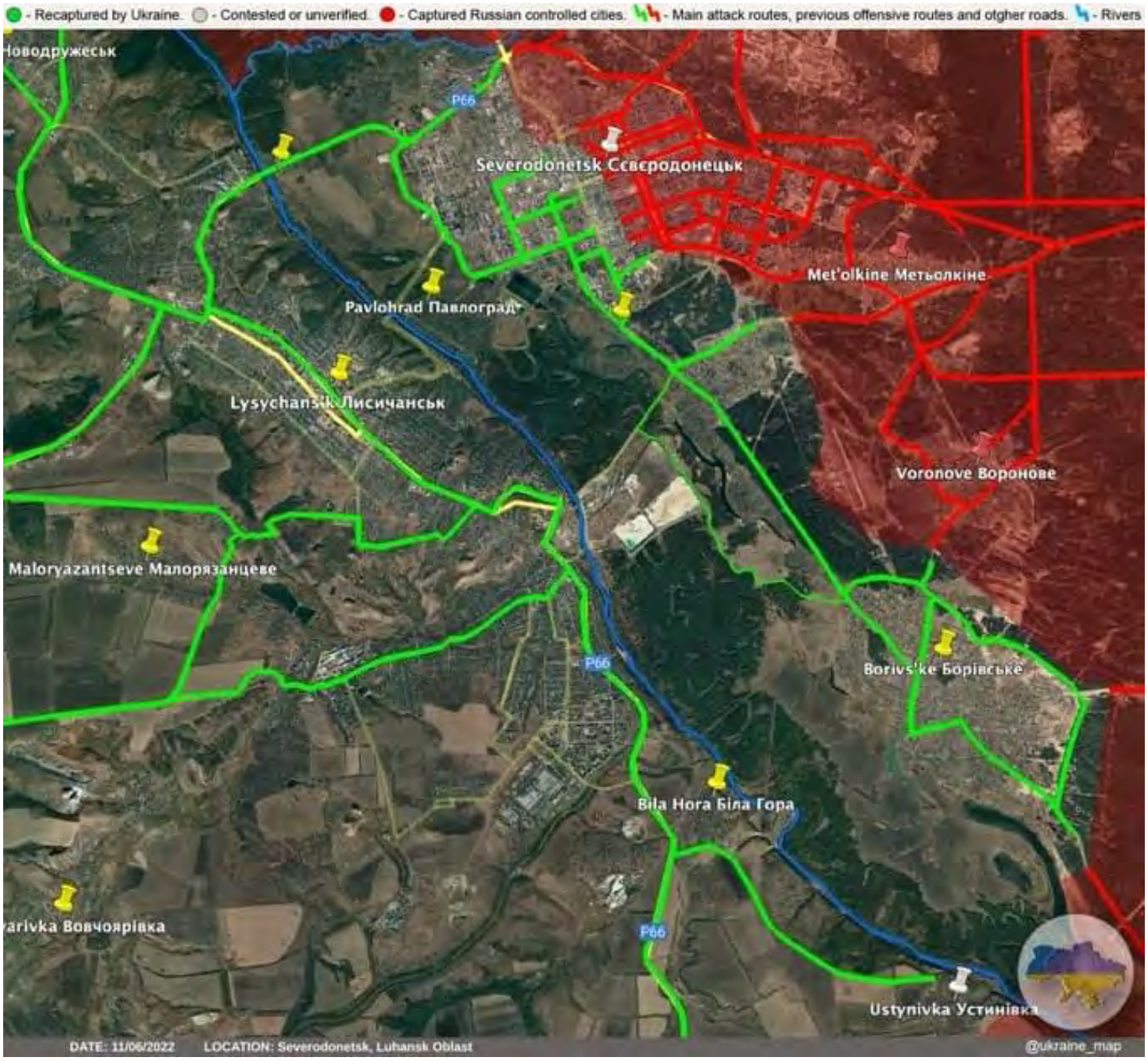
• Польща та Україна домовилися про розширення більш ніж у півтора раза пропускної спроможності пункту пропуску "Краковець – Корчова". Кількість смуг для руху вантажівок буде збільшено до 11, обидві країни також збільшать кількість бригад прикордонників та митників.

• Компанія Adidas не планує відновлювати діяльність у РФ наступними місяцями. Компанія Hyundai заморозила реконструкцію великого автозаводу в Санкт-Петербурзі. Продажі автомобілів у РФ скоротилися на 60–80 % після зупинення постачання імпортних компонент до країни.

Росія починає відчувати падіння попиту свою нафту, яку, до того ж продає зі значним дисконтом. Консул у пакистанському місті Карачі оголосив, що Росія готова постачати нафту до Пакистану з великою знижкою до звичайної ціни,

за умови запиту від уряду країни. Пакистан вимагає від РФ гарантій того, що до його компаній не буде застосовано вторинні санкції. Попри збільшення постачання до Індії, їхній загальний обсяг є досить малим, а транспортні витрати – величезні.

Уряд Швейцарії приєднався до шостого пакета санкцій ЄС, зокрема, запровадила ембарго на імпорт російської нафти та нафтопродуктів. Глава Центробанку РФ Набіулліна визнала, що ембарго на російську нафту несе комплекс ризиків для економіки країни та провокує інфляцію. Вона закликала

уряд якнайшвидше переорієнтувати експорт на інші ринки.

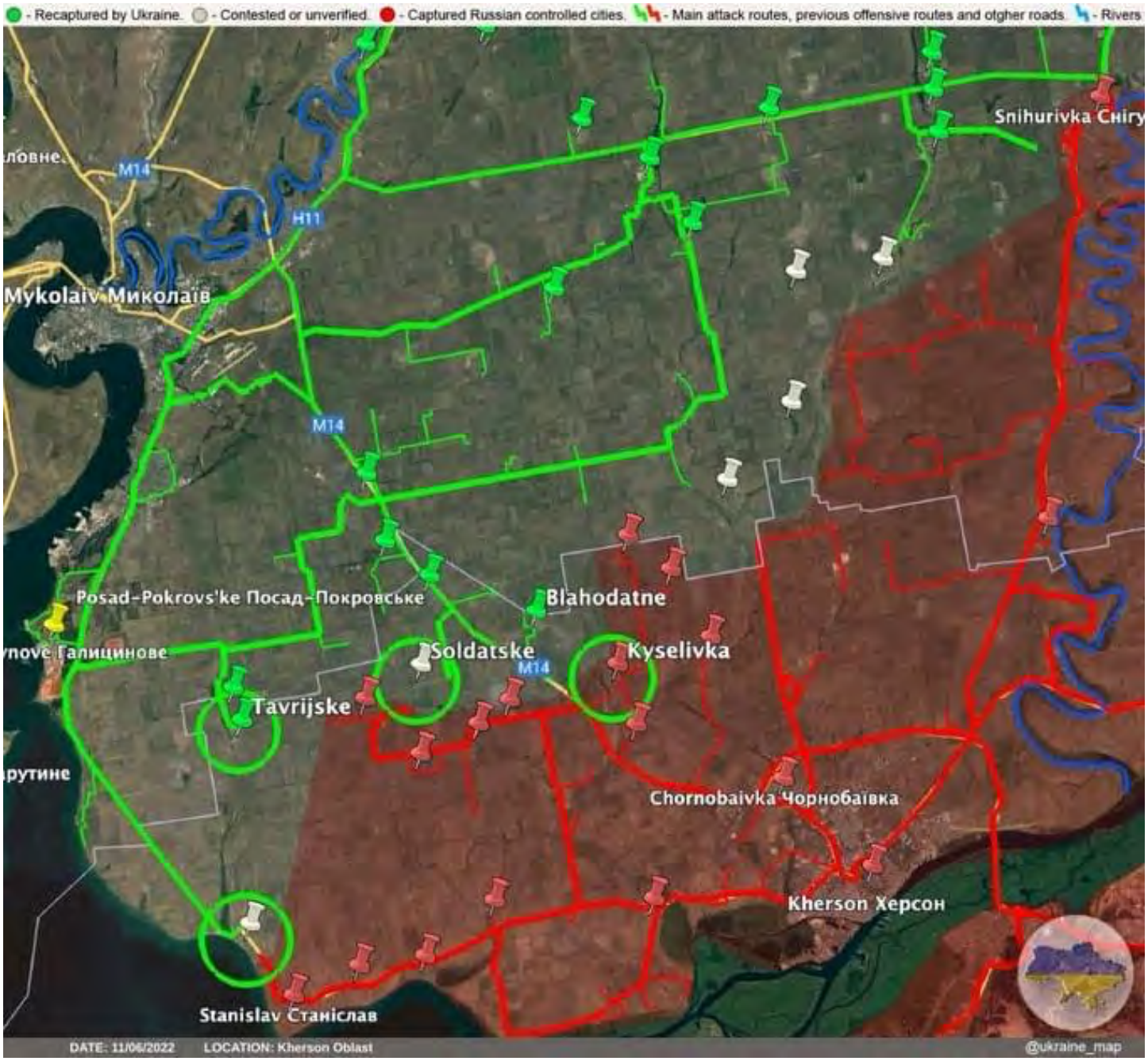
• **Китайський міністр оборони Вей прямо заявив глава Пентагону Остіну, що в разі проголошення Тайванем незалежності Китай застосує воєнну силу.** Вей звинуватив США в "створенні нестабільності" в регіоні

постачанням зброї армії Тайваню. Остін у відповідь підтвердив підтримку Тайваню в протидії територіальним претензіям Китаю.

3. Тренди

• Глава фракції "Слуга народу" ***Арахамія*** оголосив про підготовку законопроєкту, який нібито передбачає скорочення кількості держслужбовців у 2 рази – з 200 до 100 тис. за допомоги "диджиталізації" надання держпослуг.

Прем'єр-міністр ***Шмигаль*** представив *(сказав про - Ю.Т.)* **нову економічну стратегію уряду на час чинності режиму воєнного стану**. Стратегія передбачає гранти на відкриття бізнесу, закупівлю переробного обладнання, держпідтримку будівництва теплиць та висадження садів, працевлаштування безробітних, пільгове кредитування підприємств, навчання спеціалістів IT-галузі та викуп державою частки в комп'ютерних стартапах.

Комітет Верховної Ради з податкової, митної та фінансової політики визнав незадовільною роботу Митної служби та рекомендував уряду змінити її керівництво.

Кабмін підтримав законопроєкт про прискорене розмитнення автомобілів через додаток для смартфонів "Дія" та звільнення електромобілів від податків.

***

№ 190. 2022-06-11

Семків

Звіти Тома Купера знову стають бадьоріші: у нас успіхи. Вслід на ним, щиро сподіваємося, що маятник і справді хитнувся в наш бік. Думаємо, ЗСУ зафіксують його в цьому положенні.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-8-9-10-june-2022-6e25db6f8d6c

За спільний переклад дякуємо Тетяна Саніна та Antonina Yashchuk

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 8, 9, 10 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 11.06, близько 11.00 за Києвом].

Після трьох місяців війни нестача снарядів, особливо для артилерії 122-мм калібру, стала гостро відчутна не лише для росіян, але й для українців.

Підрозділи росіян відчувають цю нестачу вже близько місяця й тому, наприклад, артилерія сепаратистів простоює бездіяльно тижнями. Її намагаються нашвидкуруч переозброїти, втюхуючи старі радянські гаубиці Д-20 калібру 152-мм: прицільність у них взагалі ніяка – воно й не дивно, бо там і гарматам, і снарядам до них уже по 40+ років…

Українцям критично бракувало артилерійського боєзапасу ще на початку війни.

> Найшвидші поставки (наприклад, із Болгарії) вирішили проблему лише частково. Тоді «буквально всі» (тобто всі уряди та структури НАТО) кинулися постачати більше, проте від 24 лютого надали не аж так густо.

Утім, **постачання 155-мм артилерії в Україну перетворилося на найбільш масштабну поставку.**

Просто **її «найлегше дістати»** – хоч і дорого – просто такі гармати багато хто виробляє: це стосується не лише США та ЄС, а також повсюдно від Чилі до Південної Африки, Сингапуру, Японії, Австралії…

Врешті, Київ та *Варшава* підписали договір про постачання 155-мм самохідних гаубиць *«Краб»* і маємо вже масу повідомлень, що українці використовують «дуже багато Крабів».

Оно вже навіть росіяни заявляють, що якісь із них знищили. Насправді, з 54 гаубиць, які мали бути поставлені, передової досягнули десь із 18 (один артилерійський батальйон), а те, що росіяни вважають «знищеними Крабами» є лише старими 2С1 («Гвоздика»).

2. ПОВІТРЯ

8 червня «вищестоящі органи» росіян заявили про удар по військовій базі поблизу ***Житомира***, де «тренувалися іноземні найманці», а ще їхні «високоточні ракети» знищили одну зенітну систему «Оса» (СА-8) в районі Роздолівки [села з такою назвою є на Донеччині, Вінничині та Харківщині – перекл.]. Того ж дня вони запустили кілька «іскандерів» по цілях на лінії фронту, а ще – по Слов'янську та Сєвєродонецьку.

9 червня українці повідомили, що один із їхніх перехоплювачів збив російську ракету над ***Ромнами*** в Сумській області (оскільки були фото знищеної ракети, то вважаю цю інформацію «підтвердженою»).

В ніч із 9 на 10 червня російські Ту-22М-3 обстріляли ракетами Х-22 ***Харків***, ***Дніпро*** й, здається, ***Кривий Ріг***. Одразу «вищестоящі органи» заявили, що влучили в аеропорт Дніпра й знищили «українське авіаційне обладнання». В Харкові вони, начебто, знищили «виробничі потужності української авіапромисловості». Чи точно їхні ракети кудись попали – неясно: місцева українська влада говорить лише про поранених цивільних, а пожежа на одній із фабрик у Дніпрі була викликана іншими причинами, а не потраплянням ракет.

10 червня «вищестоящі органи» заявляли про перехоплення чотирьох українських балістичних ракет «Точка-У», одна з яких летіла на Донецьк. Більше того, сепаратисти постійно повідомляють, що «українські сили хаотично обстрілюють цивільних». Ну, насправді, українці атакують дуже конкретні цілі, як-от цей стадіон у Стаханові, де знаходилася база вагнерівців: https://t.me/Dialog_Ukraine/29917 . Там були численні жертви: різні джерела повідомляють про 250-300 загиблих.

А, ну й так, російські ПКС заявляють, що збили три українські літаки (які, дозвольте нагадати, були «знищені абсолютно всі» ще в березні чи квітні): один Су-25 біля Мазанівки 8 червня, ще один Су-25 біля Довгенького на Харківщині та один МіГ-29 над Інгульцем в районі Дніпра 9 червня. Традиційно, ця інформація ніяк не підтверджена. Та що вже там: вони повідомляють, що взагалі цими днями завдали ударів по 46 «майданчиках концентрації українських військ та боєприпасів», убили 150 осіб і знищили 6 танків.

Це так прикольно, коли конашенков знає точні цифри – ніби веде рахунок у комп’ютерній грі… Але ж гов: БМПТ «Термінатор» виглядає так круто, що давайте всіх налякаємо просто самим його фото [див. фото]. Всі ж знають, що в обивателя пам’ять, як у рибки…

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харківщина.

Українці відвоювали тут усі населені пункти, що їх росіяни нібито атакували й захопили на початку тижня — якщо вони справді щось там захопили. Тепер уже ЗСУ просуваються на північ по обидва боки від Веселого у напрямку російського кордону. Крім того, українці відновили (і, можливо, навіть розширили) контроль над територіями навколо Тернової й надійно утримують

плацдарм на схід від Старого Салтова. Не дивно: їм протистоїть лише побита БТГр 27-ої мотострілецької бригади...

Як виявилося, Довгеньке перебуває під контролем ЗСУ. Натомість із Богородичного за минулі чотири дні надходила інформація про щільні артилерійські обстріли та наземний штурм росіян. «Утім», війська жидка на більше не спромоглися. Хіба що збройні сили рф 8 червня захопили були Тетянівку (село за кілька кілометрів на південний схід від Святогірська, на південному березі Сіверського Дінця), але й звідти їх уже вибили.

Словом,

на даний момент наступ росіян загальмувався, найімовірніше, через важкі втрати. ЗСУ міцно закріпилися також у районі ***Райгородка***; утім, було розпочато евакуацію ***Слов'янська*** — місто перебуває під постійними ракетними й артилерійськими ударами.

Сєвєродонецьк.

Українці повідомляють про свій «масований» наступ, а західні джерела — про «відвоювання» росіянами всіх позицій, втрачених після початку контрнаступу ЗСУ 3 червня, але загалом ситуація в місті й далі нестабільна. Навіть росіяни, які для наступу використовують свіжі сили — сепаратистські угруповання з «лнр», — неохоче визнають, що досі не захопили Сєвєродонецьк повністю. Із певністю можна стверджувати тільки те, що ЗСУ відступили у промзону.

Утім, росіяни зізнаються, що контролюють «тільки» північно-східну частину міста і (досі?) не захопили села на південь від нього (зокрема, Метьолкіне і Борівське).

Висновок:

найімовірніше, **центр міста не контролює ні та, ні інша сторона**, йце не дивно, зважаючи на повідомлення українських військових: місто перебуває під постійними щільними артилерійськими обстрілами й атаками авіації (які справляють усе сильніше враження на західних оглядачів... що ж, пора, певно, зробити ще одну аналітичну статтю про операції повітряно-космічних сил рф). Так само під обстрілами перебувають східні околиці Лисичанська. Загалом, ситуація в Сєвєродонецьку залишається, поза сумнівом, критичною, тим більше, що від розміщених там артилерійських підрозділів ЗСУ постійно надходять повідомлення про брак боєприпасів.

Тому не втомлююся наголошувати:

- ситуація вздовж траси Т1302 і далі на південь стане визначальною для подальшого розвитку воєнних дій.

Попаснянський клин.

Трасу Т1302 надійно утримують українські війська. Видається, що росіяни за минулі 2-3 дні припинили спроби просуватися в її бік, натомість почали рухатися в північно-східному та південному напрямках.

Головна їхня ціль тепер — ***Тошківка***, захопивши яку, можна оточити Гірське й Золоте, що їх зараз утримують українські сили ТрО. Схоже, росіяни 6 та 7 червня захопили Тошківку майже повністю, а після того рушили на захід: одну їхню атаку було відбито 8 червня, ще одну — 9-го. З іншого боку частинам рф та сепаратистам вдалося вибити українців з Комишувахи (у російських соцмережах це підносять як неабияке досягнення – так наче вони цілий Харків захопили).

4. ПІВДЕНЬ

Контрнаступ 7-ої дивізії ВДВ на український плацдарм у Давидовому Броді таки повернув [росіянам - перекл.] частину цього села, але інша частина була відвойована й українці, нарешті, повідомляють про просування в південному та південно-східному напрямках... або принаймні їхні війська перебувають в Брускинському та Костромці. Також вони у процесі визволення (того, що залишилося від) Давидового Броду.

Важливо, що після того, як 28-та бригада та місцевий підрозділ територіальної оборони повідомили про успішну контрбатарейну операцію https://t.me/operativnoZSU/28017 на Херсонщині, з 9 червня надходять повідомлення про розгортання українцями великого контрнаступу по всій ширині лінії фронту в цьому регіоні. Перші повідомлення свідчать про звільнення понад 20 сіл. Основні атаки, схоже, на південь від Миколаївки (звільнена) у бік Іванівки, із Зарічного (також звільненого) до Архангельського та на південь від Благодатного (звільненого теж). При цьому надходять повідомлення про «посилену живучість російської артилерії», про «тяжку радіоелектронну боротьбу, що перешкоджає діям українських БПЛА», та «ефективний контрбатарейний вогонь» - все це «перешкоджає просуванню українців».

І навпаки, “вищестоящіє органи” відмовчуються, що їхню 49-ту армію жорстко атакують по всій лінії фронту. Це, певне, неважливо, і тому вони повідомляють лише про якусь свою атаку на Олександрівку південніше від Херсона: виявляється, той плацдарм все ще під контролем України…

Власне, незрозуміло що саме відбувається у Запорізькій області: західні розвідники оцінюють діяльність там як «дуже обмежену». Проте, українці повідомляють, що російська армія відмовилася від численних передових позицій та навіть відступила з декількох точок. Справді, є повідомлення про просування українців на 5–10 кілометрів у кількох напрямках. Однак ніхто не каже, де саме, і не наводить жодних доказів на користь тої чи іншої версії…

Це багато про що говорить, та майте на увазі, цілком можливо, хоч про це ще зарано говорити, однак, думаю, – маятник (вже) хитнувся…

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела"

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 190. 2022-06-11

Ни новая, ни стратегия – и совсем не про экономический рост

Романчук 2022-06-11

10 предложений бизнеса vs 8 программ правительства Украины

11 июня Кабинет Министров Украины **заявил** о готовности новой ***экономической стратегии*** развития страны. Премьер-министр заявил:

«Мы хотим, чтобы больше украинцев запустили собственные бизнесы, ведь именно частный сектор — это ключевой компонент успешного экономического развития. Поэтому мы сделаем для МСБ условия работы и максимальную поддержку от государства».

Многочисленные опросы, интервью бизнеса, предпринимателей, инвесторов для определения содержания фразы «максимальная поддержка бизнеса» дают следующие ответы:

1) оставьте нас в покое (laissez-faire): не навязывайте свои представления о рисках, возможностях, прибыльности, условиях взаимоотношений с потребителями и кредиторами. Посредник в лице чиновника – это как репейник вместо любовника.

2) Не душите налогами: мы сами добровольно будет платить на оборону, полицию и пенсионеров. Налоговая нагрузка до 25% ВВП – это по-божески. Всё, что больше – экономике не в рост, а под хвост.

3) Не издевайтесь таможенными процедурами. Таможня никогда не даёт добро. Оно чужое добро забирает, и к рукам шлагбаумов немало прилипает.

4) Не блокируйте доступ к кредиту, финансовому рынку инфляцией, олигополиями и жёсткими валютными ограничениями.

5) Не кошмарьте проверками, штрафами и блокировками операций при осуществлении производства товаров и услуг.

6) Не превращайте налоговое, кредитное, таможенное законодательство в дуршлаг при помощи особых режимов для номенклатурных фаворитов.

7) Не вмешивайтесь с цены. Производители товаров и услуг без чиновника-посредника гораздо быстрее ликвидируют любой дефицит, хоть топлива, хоть угля, хоть соли.

8) Не создавайте сами, за счёт наших налогов и внешних кредитов рабочие места. Это не работа чиновников. Рынок труда в исполнении распорядителей

чужого – это не то, не там и не тому, ни селу, ни городу – за гроши, зато схематозники в шоколаде и считают барыши.

9) Не ограничивайте, не запрещайте производить товары/услуги, которые сегодня в тени, крышуются номенклатурно-силовыми группировками. Потребители сами разберутся и вынесут свой вердикт.

10) Не навязывай бессмысленный бухгалтерский, налоговый, статистический учёт. Упрощай регуляторку – и в страну потянутся инвесторы и предприниматели. В Украину вернутся миллионы украинцев.

Тревожные новости в том, что **ни одна из этих рекомендаций в экономическую стратегию правительства Украины не вошла**.

Кабинет Министров Украины *огласил* следующий набор инструментов и механизмов:

1) Первая программа – ***микрогранты*** на создание собственного бизнеса. Главным является чиновник, деньги – опять чужие. Чтобы кому-то дать, надо перед этим у кого-то забрать.

2) Вторая программа - ***безвозвратные гранты на развитие перерабатывающих предприятий***. Главным здесь снова является чиновник. Опять распределение чужого.

3) Третья программа - ***частичная компенсация стоимости теплиц*** в агросекторе. Опять же главный – чиновник, который раздаёт чужие деньги.

4) Четвёртая программа - ***гранты на высадку новых фруктовых и ягодных садов***. Снова главный – чиновник. Кому, сколько давать будет он решать. Чужие деньги распределять ему всласть.

5) Пятая программа – ***поддержка стартапов в IT вплоть до выкупа доли*** у вновь созданных компаний. Главный снова чиновник. IT-сектор по определению частный, конкурентный, глобальный. В него не должна ступать нога чиновника. А тут… Какие компании выкупать и на каких условиях – опять распорядителям чужого на пару с новоявленными IT-шниками решать.

6) Шестая программа – ***гранты на получение квалификации*** junior developer, графический дизайнер или другой технической специальности. Вновь главный – чиновник, распорядитель чужим. Он на структуру рынка труда будет активно влиять. Всего 60 тысяч грантов. Может, моральнее многодетным семьям, инвалидам за счёт налогоплательщиков помогать?

Премьер-министр Д. ***Шмыгаль*** **заявил**:

«В общей сложности эти шесть грантовых программ могут стать настоящим драйвером роста для экономики».

Ни в одной стране мира такого не было. Экономическая наука не может подтвердить предположение и благие намерения руководителя правительства.

Путано, противоречиво получается:

«В целом наша цель — минимум бюрократии и максимум государственной поддержки».

Вторая часть отрицает первую. Максимальная поддержка бизнеса – это выполнение 10 рекомендаций бизнеса. Они вытекают из экономической науки и истории. Но их в «новой экономической стратегии» нет!

В чём, собственно, *новизна* экономической политики Украины?

В *раздаче чужих денег* новым и старым бенефициарам?

Так это ***схематозом*** называется. Так такая модель была в Украине последние 30 лет.

Разве можно в центре страновой стратегии ставить распределение чужих денег и ресурсов через государство?

Такое есть только в одной идеологии – ***марксизме***, в одной социально-экономической модели – ***госплане***. Такое более четверти века практикует диктатор А. ***Лукашенко***. Такая же модель доказала тупиковость, антисоциальность и агрессивность в отношении национального предпринимательства.

И вот правительство Украины, которая воюет с тоталитарными Россией и Беларусью, **в основу НОВОЙ СТРАТЕГИИ закладывает государственный интервенционизм?**

Это как понимать?

- Декларируется «честная конкуренция» - и тут же она разрушается.

- Декларируется экономический рост – и предлагается всё то, что этот самый экономический рост тормозит и блокирует.

Дигитализация – это, конечно, хорошо и приятно, но Большое государство в смартфоне – это всё равно всевластие VIP-распорядителей чужого, всё равно олигархат и схематоз. В Украине

Государство забирает у производителей товаров/услуг ~65% дохода (налоговая, регуляторная нагрузка + транзакционные издержки). Государство владеет 55 – 60% всех активов и ресурсов.

Сокращение издержек отдельных процедур, например, по растаможке авто, это, безусловно, позитив, но Кабинет Министров ведь заявил о НОВОЙ СТРАТЕГИИ.

Ни новизны, ни стратегии. Перед нами институциональное старьё, мотивационное гнильё со ставкой на номенклатурно-силовое хамьё.

С таким экономическим тылом войну с рашизмом выиграть очень сложно. Дырявые санкции, трусливость и мягкотелость Запада не позволяют рассчитывать на экономической коллапс России в ближайшем будущем.

Украинское руководство прекрасно взаимодействует с ВСУ. Держится боевой дух сотен тысяч украинцев, которые защищают свою страну.

Но властям нужно срочно поднимать дух предпринимательства.

Иначе от налогов и регуляторки он испустит дух.

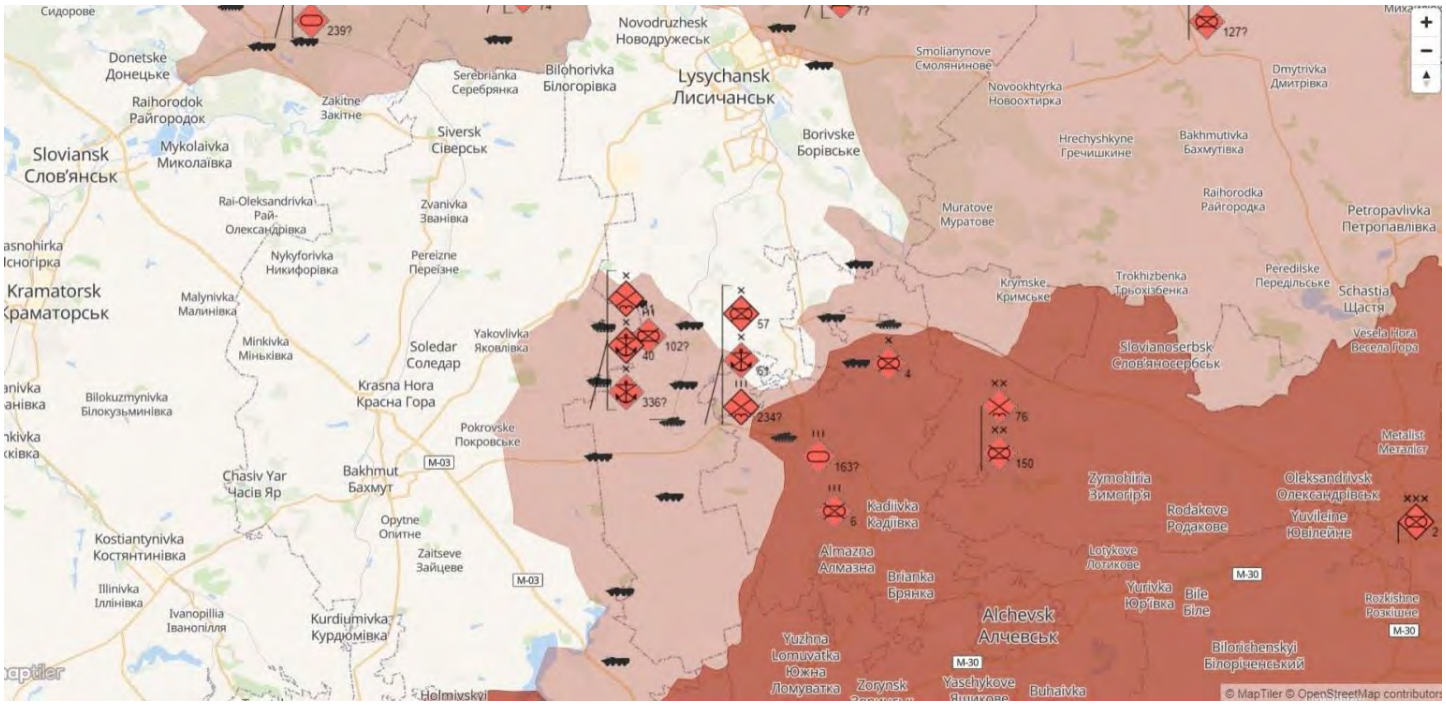
Засилье марксистов, сторонников всеобщего государственного интервенционизма на ключевых экономических постах в Украине – это удушение бизнеса. Проблема здесь гораздо глубже, чем надменная, публичная бравада одного товарища, который не скрывает своих симпатий Марксу, белорусской экономической модели и западной левизне.

***

№ 191. 2022-06-11

БІЙ ЗА ПОПАСНУ

Чер 9, 2022

Росія сконцентрувала **максимальне угрупування за час війни** в районі ***Попасної***. Це може бути жестом відчаю.

За даними аналітиків зараз поблизу Попасної перебувають одразу 15 БТГ. При чому це підрозділи з усіх куточків росії: 40-а бригада Тихоокеанського флоту, 336-а бригада Балтійського флоту, 61-а бригада Північного флоту, 234-й полк і 31-а бригада «ВДВ», інші підрозділи армії рф і сепаратисти ОРДЛО.

Наприкінці квітня російські сили в районі Попасної оцінювались в 3 БТГ. До 9 травня їх кількість наростили до 5 БТГ. В 20-х числах травня стало 10 БТГ (після чого відбувся прорив до траси Бахмут-Лисичанськ. Зараз уже 15 БТГ.

15 БТГ це вдвічі більше ніж кількість військ ворога на херсонському напрямку. Це майже скільки ж, скільки на 100км кілометровій лінії наступу довкола Слов'янська. Але попри таку концентрацію сил рф особливого успіху вони поки не мають. Бої жорстокі і важкі, але вже місяць ворог не може виконати свою задачу – відрізати Лисичанськ-Сєвєродонецьк. На певний час навіть здалося, що ворог відмовився від цієї ідеї і зробив ставку на штурм Сєвєродонецька.

При цьому сам Сєвєродонецьк зараз нібито переважно штурмують сили сепаратистів – 2-й армійський корпус «ЛНР». Можливо також «вагнерівці».

Про що це говорить:

1-Кількість БТГ все менше відповідає їх реальній потужності. Очевидно, що ці підрозділи мають істотний некомплект по особовому складу. Тому доводиться згрібати купу різноманітних підрозділів, аби зібрати наступальний потенціал.

2-Нашим військам дуже важко на цьому напрямку, але вони сильно вимотують ворога.

Також цього тижня набула широкого розголосу історія про те, що від 35-ї армії залишилося кілька сотень солдат. При цьому її нібито не виводять із зони бойових дій. На початку війни 35-а армія була представлена на фронті 4-ма БТГ 38-ї і 34-ї механізованих бригад. Тобто близько 3000-4000солдат. А це означає, що 35-а армія втратила близько 90% свого задіяного особового складу (серед них можуть бути як військові втрати, так і ті, хто відмовився продовжувати воювати).

3-Зараз аналітики оцінюють бойову міць «менше як 1 БТГ» наступних підрозділів: 35-а моторизована бригада, 74-а моторизована бригада, 237-й танковий полк, 37-а моторизована бригада. Хоча на початку війни всі вони мали 2-3 БТГ. Там також може лишатись від кількох сотень до пів тисячі солдат, але не більше. 1-а танкова армія теж скоро може припинити своє існування. А колись рф збиралася захопити цією армією ледь не чверть України (на початку війни вона налічувала 18 БТГ, 10 з яких втратила ще в першій фазі війни).

Отже ті 20 БТГ, які малюють на мапі, і які готуються до наступу на Слов'янськ зі сторони Ізюма-Лимана теж можуть мати істотний некомплект.

4-Виглядає це досить оптимістично і може бути так, що сил у рф вистачить тільки на останній великий штурм. Так, певна частина БТГ доукомплектовується силами прихованої мобілізації, але все одно реальна кількість і реальна потужність БТГ росіян падає. Вони все ще збирають ударні групи, але виглядають вони все більш строкато і неоднорідно. Видно, що постійно іде пошук резервів і перерозподіл сил з одного напрямку на інший. Росія вже не має сил наступати на кількох фронтах одночасно, хоча ще місяць тому активно атакувала на всіх напрямках. Після кожної перекидки іде сплеск активності 3-5 днів і знову згасання.

Можливо за кілька тижнів ситуація буде більш однозначною. Сподіваємось, що обережний оптимізм справдиться.

***

№ 192. 2022-06-11 Частина 1 від 2

https://biz.liga.net/ua/all/nedvizhimost/article/pereselentsam-obeschayut-jile-my-razobralis-gde-kak-mnogo-kogda-i-naskolko-eto-realno

Переселенцям обіцяють житло. Ми розібралися де, як багато, коли. І наскільки це реально

LIGA.net

2022-05-04

Минулого тижня ***Офіс президента (ОП)*** розкрив ***план забезпечення*** **тимчасовим житлом тих, хто залишив свої домівки через війну.**

В Україні ***2,1 млн "офіційних" переселенців***.

Для них **необхідні 600 000 квартир**, з яких майже 9% (***53 393 квартир***) **держава передасть учасникам програми до кінця року, упевнений заступник голови ОП *Кирило Тимошенко*.**

Поговорила про це із чотирма представниками галузі – забудовниками та консалтинговою компанією.

Співрозмовникам цікаві амбітні ***плани команди президента***, але офіційно коментувати їх реалістичність погоджуються не всі

> – немає зрозумілого механізму втілення, невідомі джерела фінансування, чи знайдеться земля, хто і де будуватиме, чи не будуть будинки соціальним гетто тощо.

Що про тимчасове житло для переселенців відомо вже зараз – географія розселення, терміни, а також, що може завадити здати будинки вчасно – у розборі **LIGA.net**.

1. Купівля готових квартир та будівництво з нуля

Від кінця березня влада як на державному, так і на місцевому рівні періодично порушує питання про розселення переселенців. Не з усіх заяв зрозуміло – йдеться про державну програму чи це ініціатива на місцях, також не завжди ясно – мова все ж таки про ***компенсацію*** житла чи ***тимчасове розселення*** переселенців.

Питання компенсації намагаються розв'язати у парламенті – за основу було ухвалено законопроєкт №7198.

Чи розробляється законопроєкт щодо тимчасового житла – не зрозуміло.

Програма з тимчасового розселення була озвучена загалом, без подробиць.

Наприклад,

> повідомлялося, що держава викуплятиме у різних регіонах квартири у вже готових об'єктах, але не введених в експлуатацію. Квартири будуть з ремонтом та мінімальним набором меблів і побутової техніки.

27 квітня на ***Конгресі місцевої та регіональної влади*** заступник голови ОП Кирило ***Тимошенко*** розповів подробиці плану розселення українців,

змушених через війну залишити свої будинки. Він наголосив, що йдеться не про компенсацію зруйнованого житла, а про надання тимчасового.

Продемонстровані чиновником слайди (дивіться нижче) ілюструють потребу у тимчасовому житлі, плани на 2022 рік та попередній план квартир та бомбосховищ у будинках.

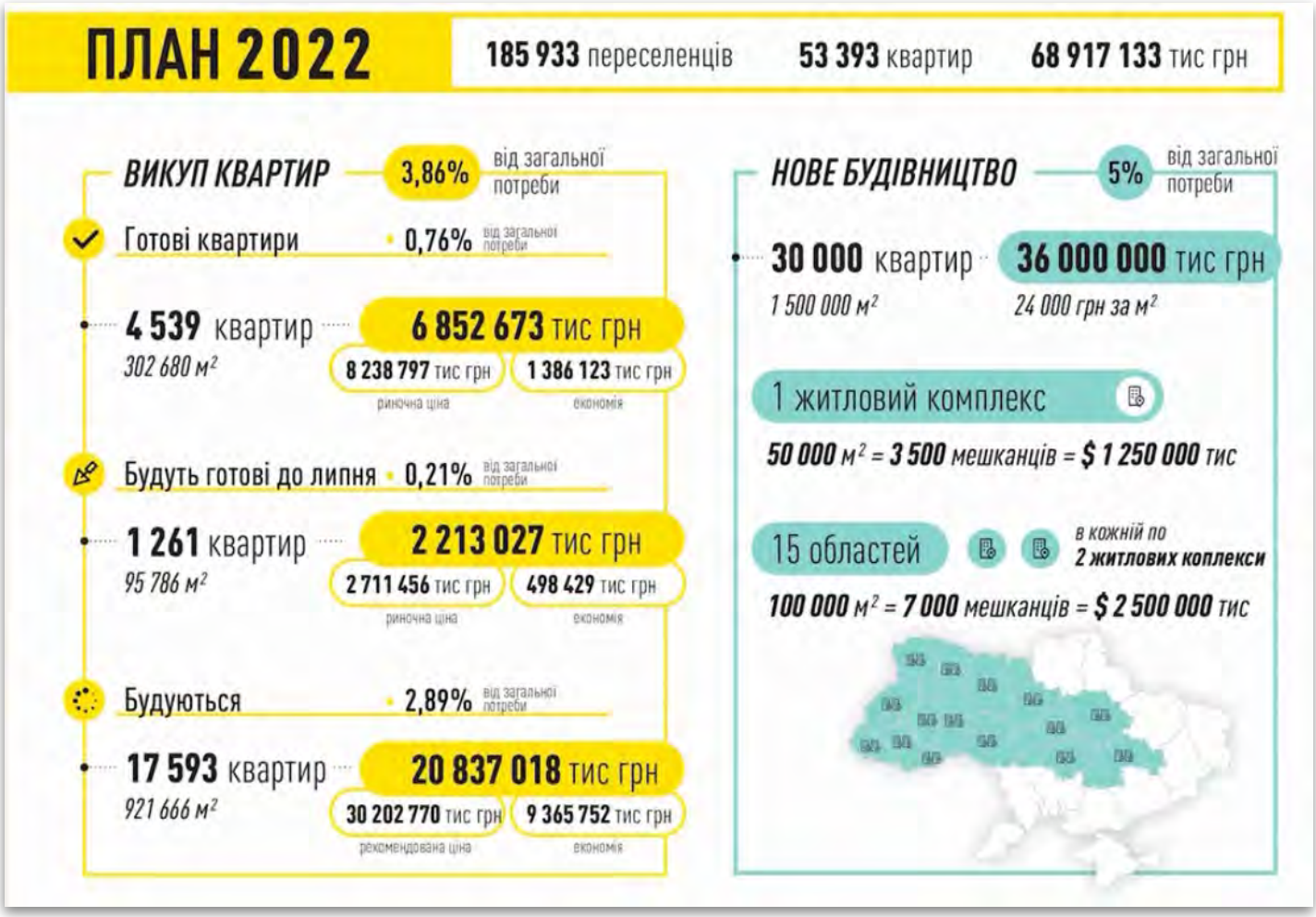
За даними обласних військових адміністрацій, в Україні – близько ***2,1 млн переселенців*** (мова про офіційно зареєстровані станом до 27 квітня. – Ред.). Державі потрібно надати їм майже ***600 000 квартир*** (з розрахунку одна квартира на 3,5 особи).

Хоча всі цифри, за словами ***Тимошенка***, **попередні, ключову проблему видно на старті:**

> - якщо в перший рік нададуть 53 393 квартири за необхідних 600 000, то 100% потреби закриється протягом 11 років.

Для прискорення процесу було обрано два паралельні шляхи –

1) ***купівля*** готових квартир з ремонтом і меблями та
2) ***будівництво*** квартир з нуля, каже заступник голови ОП.

До кінця 2022 року влада розраховує поселити в 53 393 квартири 185 933 переселенців.

З нуля буде збудовано 30 000 квартир, а викуплено 23 393. Загалом на це знадобиться близько 65-69 млрд грн.

У сумі видатків закладено ціну за 1 кв. м не вище за 24 000 грн. "Це за попередніми розрахунками, які ми робили із забудовниками", – уточнював ***Тимошенко***. Раніше для Forbes він заявляв, що була розмова з будівельниками кожного регіону, щоб вони мінімізували свою дельту і розробили варіанти, як побудувати все дешево, але якісно.

Все житло для тимчасового проживання переселенців буде у власності держави. Передбачається, що нові мешканці залишатимуться там до моменту, поки не відновлять їхнє житло або поки не буде запропоновано нове. А звільнені "тимчасові" квартири держава віддасть тим, хто стояв у чергах на забезпечення житлом.

Квартири, які держава викупить для переселенців:

- 1261 квартира будуть готові до липня;

НОВЕ БУДІВНИЦТВО

ОБЛАСТЬ	НОВЕ БУДІВНИЦТВО КВАРТИР	НЕОБХІДНІ М²	БЮДЖЕТ НА НОВЕ БУДІВНИЦТВО, ГРН	ЗАГАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ КУПІВЛЯ КВАРТИР + НОВЕ БУДІВНИЦТВО
ВСЬОГО	30 000	1 500 000	36 000 000 000	65 902 718 640
Закарпатська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 232 759 200
Львівська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 852 568 500
Харківська	-	-	-	0
Хмельницька	2 000	100 000	2 400 000 000	3 281 107 200
Київська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 553 857 840
Івано-Франківська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 086 250 000
Вінницька	2 000	100 000	2 400 000 000	4 411 539 980
Полтавська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 118 972 800
Житомирська	2 000	100 000	2 400 000 000	2 752 100 000
Чернівецька	2 000	100 000	2 400 000 000	2 756 863 200
Одеська	-	-	-	6 846 024 000
Дніпропетровська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 558 804 000
Тернопільська	2 000	100 000	2 400 000 000	2 957 208 000
Черкаська	2 000	100 000	2 400 000 000	2 893 704 000
Волинська	2 000	100 000	2 400 000 000	3 941 600 000
Рівненська	2 000	100 000	2 400 000 000	2 993 566 080
Кіровоградська	2 000	100 000	2 400 000 000	2 520 968 640
Миколаївська	-	-	-	452 510 400
Запорізька	-	-	-	2 797 690 800
м. Київ	-	-	-	6 894 624 000

- 4539 квартир вже готові, залишилося завезти меблі;
- 17 593 – будуть готові до осені.

Викуповуватимуть квартири в усіх регіонах, де є переселенці (зокрема у Запорізькій, Миколаївській та Одеській областях). "Це будуть саме квартири – здебільшого двокімнатні, але й однокімнатні та трикімнатні", – заявляв Forbes Тимошенко.

Нижче наведена таблиця в яких регіонах купуватимуть і будуватимуть квартири. Частину даних взято з презентації Кирила Тимошенка, частину цифр вираховано на підставі цих даних.

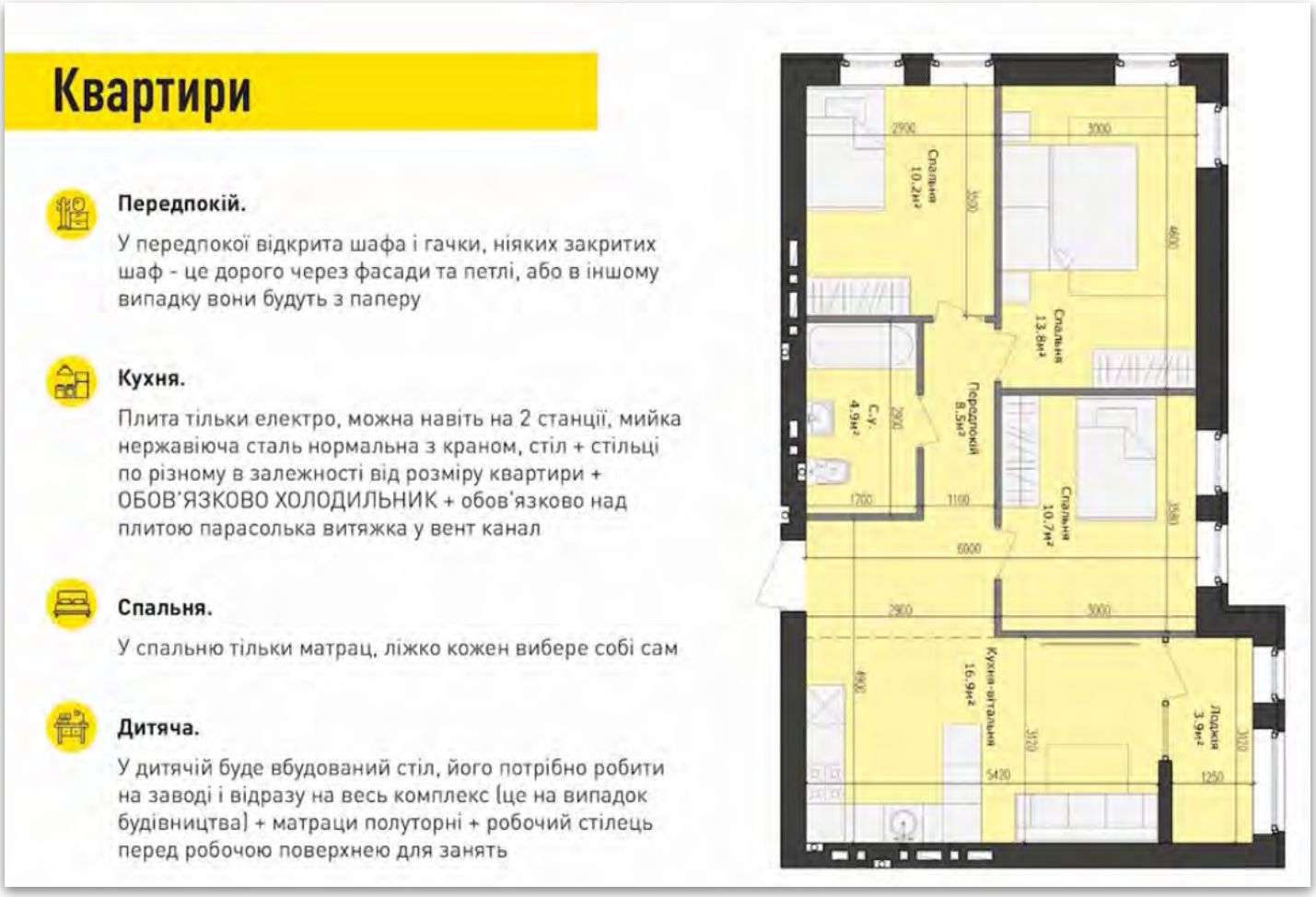
Область	Купівля, грн (23 393 квартир)	Кількість квартир*	Будівництво з нуля, грн (30 000 квартир)	Кількість квартир
Київ	6 894 624 000	5043	–	–
Одеська	6 846 024 000	5008	–	–
Запорізька	2 797 690 800	2026	–	–

Вінницька	2 011 539 980	1472	2 400 000 000	2000
Волинська	1 541 600 000	1127	2 400 000 000	2000
Львівська	1 452 568 500	1062	2 400 000 000	2000
Дніпропетров.	1 158 804 000	848	2 400 000 000	2000
Київська	1 153 857 840	844	2 400 000 000	2000
Хмельницька	881 107 200	645	2 400 000 000	2000
Закарпатська	832 759 200	609	2 400 000 000	2000
Полтавська	718 972 800	519	2 400 000 000	2000
Івано-Франк.	686 250 000	502	2 400 000 000	2000
Рівненська	593 566 080	434	2 400 000 000	2000
Тернопільська	557 208 000	407	2 400 000 000	2000
Черкаська	493 704 000	361	2 400 000 000	2000
Миколаївська	452 510 400	331	–	–
Чернівецька	356 863 200	260	2 400 000 000	2000
Житомирська	352 100 000	258	2 400 000 000	2000
Кіровоградська	120 968 640	89	2 400 000 000	2000

Дані взяті зі слайдів ОП.
**Цифри неточні. Для розрахунку кількості квартир для викупу взята площа в 60 кв. м (є похибка до 0,8%).*

Як йшлося вище, частина квартир буде не викуплена, а побудована. Автори цього плану припускають будівництво 2000 квартир у кожному із 15 регіонів. Йдеться про два житлові комплекси по 1000 квартир та 7000 мешканців кожен. Своєю чергою, кожен ЖК складатиметься з 24 будинків (з розрахунку 145 мешканців в одному будинку, як зазначено на слайді). Будинки будуть три- та п'ятиповерхові.

У комплексах будуть ***бомбосховища*** з входом із кожного будинку, а також евакуаційними виходами. У квартирах стоятиме коридорна шафа, на кухнях – електроплити, холодильники, столи, стільці, витяжка. У дорослій спальні – тільки матрац, у дитячій – вбудований стіл, стілець та матрац. "Буде

сантехніка, кухонний гарнітур, диван тощо. Фактично заходь і живи", – каже ***Тимошенко***.

Списки на заселення ОП обговорюватиме з Кабміном та обласними військовими адміністраціями.

Прем'єр-міністр Денис ***Шмигаль*** заявляв, що уряд мав затвердити вже документ, у якому визначатиметься, кому надаватиметься житло насамперед – багатодітні сім'ї, вагітні жінки, сім'ї з дітьми, люди, які втратили працездатність, пенсіонери.

Іншої деталізації Офіс не давав.

У яких комплексах і в яких забудовників викуплятимуться квартири, де і хто будуватиме житло з нуля, коштом якого фінансування буде будівництво тощо – не зрозуміло.

2. Що кажуть забудовники?

Великий забудовник у Києві та забудовник у Запоріжжі розповіли **LIGA.net**, що їм нічого не відомо про програму тимчасового надання житла. "Пару тижнів тому ми подавали списки в ОП щодо квартир, що залишилися в

житлових комплексах, які готові, але не введені в експлуатацію. І на цьому все", – розповів менеджер у київській будівельній компанії.

Топменеджер компанії, яка працює в Запоріжжі, розповів **LIGA.net** , що до них зверталася Обласна військова адміністрація за списками щодо готових квартир, але тільки на компенсацію житла. "Ми не бачимо конкретики за цією програмою [тимчасового житла для переселенців], як і за програмою компенсації житла. Немає ініціативи на формування робочих груп, на яких би йшлося обговорення разом із забудовниками ні з боку профільного міністерства, ні з боку Конфедерації будівельників", – уточнив співрозмовник **LIGA.net.**

Забудовники не розуміють механізму вибору квартир для викуповування та механізму будівництва.

"В озвученій владою програмі багато невідомих – що будуватимуть, у яких містах та на яких земельних ділянках, звідки візьмуть гроші, якщо дефіцит бюджету в березні був 80 млрд грн, а прогнозований на квітень-травень – до 150-200 млрд грн",

– каже власник компанії Stokman Сергій Овчинніков.

Для будівництва 1,88 млн кв. м (житлова 1,5 млн кв. м + загальна 25% від житлової) знадобиться два роки, підрахував експерт.

Менеджер однієї з великих столичних будівельних компаній каже, що

> **- лише на опрацювання проєкту, щоб постаратися вийти на заявлений показник собівартості, знадобиться пів року, а загалом усі роботи триватимуть 1,5 року.**

Генеральний директор Креатор-Буд Ігор Гуда бачить ситуацію інакше,

> - якщо почати будувати вже зараз, наприклад, якщо 5 травня почнеться встановлення фундаментної плити, то реалістично побудувати 30 000 квартир у зазначені терміни. "Всі терміни реальні, якщо створювати ефективні команди на місцях та довіру у забудовників до того, що держава допомагатиме. Допомога за принципом – не заважай. Але треба пам'ятати, що будувати треба не лише швидко, а й якісно, адже це буде не тимчасове житло загалом, а постійне місце проживання [зрештою]", – додає він.

"З урахуванням витрат на будівництво 1 кв. м в 24 000 грн, вартість однієї квартири в $44 000 у Києві з ремонтом, меблями та побутовою технікою навряд чи покриє собівартість", – каже менеджер однієї з великих будівельних компаній Києва. За даними Lun.ua, у березні середня вартість кв. м становила 35 600 грн, мінімальна – 24 000 грн.

Щодо собівартості будівництва – вона може зростати під час робіт.

"З початку повномасштабної війни собівартість зросла на 20%, це через ціни на імпорт і через зростання логістики, матеріалів тощо. Тому в теорії можна орієнтуватися на запропоновану державою собівартість, але на практиці буде проблема або в термінах, або в подорожчанні проєкту в ході його реалізації", – каже менеджер столичної компанії. За словами Сергія Овчиннікова, у собівартості кв. м імпорт займає 50%. Ігор Гуда додає, що зараз ніхто не знає остаточної собівартості, бо багато будівельних матеріалів у дефіциті, і їхня вартість змінюється щодня.

Не варто забувати і про витрати на підведення зовнішніх мереж, і про вартість ділянки будівництва, кажуть забудовники. "І необхідно врахувати, що, будуючи сьогодні житло, потрібно підвищувати вимоги до енергоефективності, а це також впливає на собівартість не в меншу сторону", – говорить Гуда.

За словами Овчиннікова, цю програму добре реалізувати разом із стимулюванням внутрішнього виробництва будівельних матеріалів – це впливатиме на зростання економіки.

Ще одне важливе питання – наявність земельних ділянок.

"Під будівництво не так багато земель. Так є ділянки у держвласності та місцевої влади, але вони здебільшого в оренді, тож вважайте, що немає", – каже Овчинніков.

Для відносно швидкого будівництва та контролю за собівартістю будівництва можна використовувати збірні залізобетонні конструкції, кажуть забудовники.

"Умовно, це сучасні панельні будинки, більш технологічні та енергоефективні. Але в Україні немає домобудівних комбінатів. Вони є за кордоном, і їхній виробничий цикл складає до року з монтажем на майданчику", – пояснює Сергій Овчинніков.

До таких проєктів потрібно підходити комплексно з урахуванням вже наявного простору міста, з урахуванням можливостей для роботи тих, хто житиме у цих будинках, майбутньої соціальної інфраструктури, каже Овчинніков. Він пояснює, що ці будинки не тимчасові, вони будуть розраховані щонайменше на 50 років проживання. "Наприклад, **без урахування фактора роботи для мешканців будинків, може вийти соціальне гетто**. Сама собою ідея хороша, розв'язує проблему з розселенням людей. Але в ній, повторюю, **багато невідомих, непродуманих речей**", – додає Овчинников.

***

№ 193. 2022-06-11 Частина 2 від 2

https://biz.liga.net/ua/all/nedvizhimost/article/s-jilem-dlya-pereselentsev-pohoje-pridetsya-podojdat-gotovye-kvartiry-est-no-net-deneg

Держпрограма з надання житла переселенцям загальмувала – на неї поки немає грошей. До кінця року влада обіцяла новосілля десяткам тисяч українців

2022-06-08

LIGA.net

Наприкінці квітня 2022 заступник керівника Офісу президента *Кирило Тимошенко* розповів про ***програму*** з викупу й будівництва житла для переселенців і тих, кого війна позбавила житла.

Вже тоді, його словами, до викупу були готові 4 539 квартир, "залишилося завезти меблі". Ще 1 261 квартира буде готова до викупу до липня.

Пройшло понад місяць, що чути про успіхи програми?

Від Офісу президента та Кабміну – нічого.

Місцева влада звітувала про сформовані ***списки квартир для викупу***, наприклад,

на Львівщині їх – 1 200, у

Київській області – 653 квартири.

Забудовники кажуть, що справа далі не пішла. Поговорила про цю програму з шістьма компаніями, що ведуть будівельний бізнес у столиці та інших регіонах України.

Коли чекати на новосілля тим, хто поїхав чи постраждав від війни? **Тоді, коли з'являться гроші. А їх нема.**

1. Що відомо про програму?

Механізм реалізації прописаний у постанові Кабміну *№495*. Він називається ***"Деякі заходи щодо формування фонду житла, призначеного для проживання внутрішньо переміщених осіб*** (переселенців. – *Ред.*)". Ця ухвала стосується і тих, у кого війна зруйнувала житло, у розмові з **LIGA.net** підтвердили у Київській обласній військовій адміністрації, про це також раніше повідомляли у Львівській міськдержадміністрації.

Що важливо знати.

Житло з цього ***фонду*** (це – як квартири у багатоповерхівках, так і гуртожитки, номери в санаторіях, приміщення в дитячих садках тощо) надається тільки на час – договір користування (інша назва документа – договір оренди) підписується з владою на рік і згодом переглядається.

Два джерела поповнення фонду, на яких акцентував заступник глави ОП Кирило Тимошенко – це викуп квартир у готових будинках, а також будівництво нових.

Замовниками виступають місцева влада та Держмолодьбуд (займається програмою забезпечення населення житлом) – вони ж шукають ділянки під забудову. Забудовники подають їм списки квартир на викуп і проєкти житла.

Джерело фінансування у цьому випадку – держава, місцева влада, приватні особи, компанії, міжнародні донори – будь-які не заборонені законодавством джерела (до них належить і Держмолодьбуд).

У разі використання грошей міжнародних донорів умови формування фонду житла й надання його переселенцям можуть бути визначені окремими договорами із цими донорами.

У разі фінансуванні будівництва й викупу житла державним коштом (субвенції) ключову роль відведено ***Мінрегіонбуду***.

> Йому облдержадміністрація або військова адміністрація (за пропозицію місцевої влади) подає обґрунтування. Тоді міністерство готує Кабміну пропозиції щодо розподілу субвенцій між областями (де немає бойових дій), виходячи з кількості переселенців, які там проживають, а також тих, хто втратив житло. Потім Мінрегіонбуд затверджує проєкт будівництва житла.

На цей рік у планах ОП

> **- *будівництво* 30 000 квартир у 15 регіонах,**
>
> **- *викуп* – 23 393 квартир у 18 регіонах і Києві.**
>
> На це все, за озвученими Кирилом ***Тимошенком*** розрахунками, знадобиться **68,9 млрд грн.** Про деталі програми, в яких областях і скільки квартир хочуть збудувати/викупити можна *прочитати тут*.

Як сказано вище, наприкінці квітня Тимошенко говорив, що до викупу вже готово 4 539 квартир. Згідно з цими планами, ще 1 261 квартира має бути готова до викупа до липня.

Де вже обрано землю під будівництво й подано проєкти на погодження, в Офісі президента не уточнювали.

Що вже готове?

2. Списки є, але грошей немає

Загальна кількість квартир, що наразі запропонували забудовники до викупу – невідома. У Мінрегіонбуді на момент виходу матеріалу на запити **LIGA.net** не відповіли.

Окремі цифри можна дізнатися на місцях.

Так, на кінець травня у Київській області кількість квартир, готових до викупу, становила 653 (сумарно 34 250 кв.м) у містах Буча, Ірпінь, Бровари й у селі Щасливе. Ці дані надали у Київській ОВА на запит LIGA.net.

У Львівській ОВА заявляли, що наприкінці квітня від забудовників отримали пропозиції на викуп 1221 квартир в області за середньою ціною $500/кв.м або 14 627 грн (не уточнено з ремонтом або без. – *Ред*.) і вже подали на розгляд уряду.

Міська влада розраховує на державу, бо у місцевих бюджетах грошей на будівництво немає.

Водночас влада на місцях ще у квітні запросила у цілої низки забудовників списки квартир, котрі ті теоретично могли б продати. Забудовники подали списки. Чиновники вийшли на зворотний зв'язок лише з деякими – для уточнення ціни.

Згідно з програмою, анонсованою Офісом президента, вартість 1 кв. м житла не має перевищувати 24 000 грн. У трьох будівельних компаніях Києва LIGA.net розповіли, що їм не вигідно продавати квартири за такою ціною – це нижче за собівартість, що зараз сягає приблизно $1100. "Наша компанія будує в іншому ціновому сегменті, ніж пропонує держава. Тому ми не розглядали варіант участі у держпрограмі", – розповів LIGA.net Ігор Ніконов, засновник KAN Development.

Є забудовники, які готові продавати собі на збиток.

"Влада запропонувала викупити квартири в наших об'єктах, що готові на 80% за ціною 22 000 – 24 000 грн кв.м. Це нижче за собівартість на 23%, з розрахунку $500/кв.м на будівництво та $300/кв.м на ремонт і меблі", – розповів LIGA.net менеджер однієї з невеликих будівельних компаній Харкова (можливо, це пов`язано з тим, що місто продовжують обстрілювати).

За словами співрозмовника, керівництво компанії погодилося на демпінг, але немає зворотного зв'язку від влади.

Немає зворотного зв'язку і в інших областях, поділилися з LIGA.net опитані забудовники. Офіційно вони не коментують, щоб не конфліктувати з чиновниками. "Місцева влада каже, що у них немає відповіді від уряду. І додають – це через те, що держава не має грошей", – пояснює топменеджер великої компанії-забудовника в одній із західних областей України. Про відсутність грошей на програму журналіст **LIGA.net** почув у розмові з чотирма компаніями, що працюють у різних регіонах країни.

Як ішлося вище, окрім викупу держава планує також будувати житло для переселенців. Скільки майданчиків уже є під будівництво та скільки проєктів затверджено – також не відомо.

У Київській ОВА знайшли дві ділянки під забудову – в Ірпені й Бородянці.

У Львівській області заявляли, що знайшли 95 ділянок. "Є затверджені проєкти будинків у Львівській і Київській областях", – розповів топменеджер однієї з українських будівельних компаній. Він послався на листування в чаті Телеграм, присвяченому темі викупу й будівництва житла (у чат входить близько 300 осіб – архітектори, забудовники, представники влади).

Генеральний директор Креатор-Буд Ігор Гуда розповів **LIGA.net**, що його компанія запропонувала ділянку понад 18 га у Тернополі. "Цей проєкт ми вже реалізовували до повномасштабної війни – збудували три дев'ятиповерхові будинки й невеликий торговий центр. Але вирішили переробити проєкт під держпрограму – скоротили поверховість, а з нею і конфігурацію будинків", – каже Гуда.

Влада розглядає пропозицію.

3. Які ще є варіанти?

Два топменеджери будівельних компаній, які попросили про анонімність, розповіли, що учасники ринку запропонували владі варіант запустити іпотеку за пільговою ставкою у 5% і 7%. Жодної конкретики не називають, посилаючись на те, що була проведена лише одна зустріч із представником ОП, НБУ, банками й забудовниками.

"Якщо будуть напрацювання, що покажуть, що цей варіант реалістичний, іпотека зможе стати найменш витратним і найефективнішим інструментом стимулювання будівництва житла, попиту й економіки", – говорить один зі співрозмовників **LIGA.net.** Інший співрозмовник додає, що така пропозиція не є альтернативою вже озвученій держпрограмі, а була запропонована як паралельний проєкт.

З цим проєктом схожі проблеми: державі потрібно знайти гроші. Для покриття різниці ставок ринкової та пільгової, хоч витрати будуть меншими, ніж у разі будівництва й купівлі житла.

Таким чином, плани з викупу й будівництва житла на 2022 рік, що були озвучені раніше Офісом президента, швидше за все, будуть реалізовані мінімально. "Це справді швидке розв'язання питання з розселенням переселенців і людей, які втратили житло. Але залишається основне питання, де взяти грошей", – каже топменеджер великої столичної компанії.

Ще складніше побудувати житло з нуля – нагадаємо, це також частина програми з розселення. Забудовники казали, що лише на розробку проєкту потрібно пів року. Навіть типовий проєкт вимагає пройти процедуру тендеру на роботи й послуги, подання заявки на виділення субвенцій у скарбницю. І головне – дочекатися виділення грошей. "Чисто теоретично, можна встигнути в строк, якщо будинки будуватимуть за приватні гроші", – говорив раніше у коментарі **LIGA.net** менеджер будівельної компанії з Ірпеня.

Окрім цього, забудовники зазначають, що до таких проєктів потрібно підходити комплексно з урахуванням вже наявного простору міста, можливостей працевлаштування майбутніх мешканців, майбутньої соцінфраструктури. Про це говорив власник компанії Stokman Сергій Овчинніков, пояснюючи, що ці будинки не тимчасові, вони будуть щонайменше розраховані на 50 років проживання.

"Наприклад, без урахування фактора роботи для мешканців будинків, може вийти соціальне гетто. Сама ідея – гарна, розв'язує проблему з розселенням людей. Але в ній, повторюся, багато невідомих, непродуманих речей", – уточнював Овчинніков.

***

№ 194. 2022-06-12

Міністр оборони Олексій Резніков хибно оцінив обстановку навколо України.

2022-02-21

"Ударні угруповання РФ у жодному місці не сформовано" - заявив міністр сьогодні.

Резніков: "Ударного угруповання РФ у жодному місці, де вони оточили Україну, поки що не сформовано". ВІДЕО

Говорити про те, що повномасштабний напад російських військ на Україну може бути "завтра-післязавтра", не варто.

Як повідомляє Цензор.НЕТ, про це міністр оборони Олексій Резніков заявив в ефірі телеканалу "1+1".

"Станом на цю годину ударного угруповання Російської Федерації у жодному місці, де вони оточили Україну, поки що не сформовано.

Тому говорити про те, що завтра-післязавтра буде напад, на мій погляд є недоречним. Але це не означає, що низькі ризики, це не означає, що немає загрози", - запевнив він.

Ударні угруповання ЗС РФ насправді сформовані.

Ось вони на карті від 19 лютого, яку підготував Цензор.Нет за даними супутникових сервісів, фото та відео з соцмереж та офіційні, які оприлюднені у всіх світових ЗМІ. Більш того, частина російських військ почала проводити маневри на відстані 2-6 км від нашого кордону у повній бойовій готовності. Також Росія значно посилює свої війська на окупованому Донбасі. Проводяться демонстративні маневри у Придністров'ї та на Чорному морі, щоб перевірити нашу реакцію та відволікати частину наших військ на ці напрями. Не виводяться війська з Біларусі попри закінчення термінів оголошених "маневрів", щоб відволікати наші війська і на цей напрямок.

Росія за останні дні вона здійснила перекидання військ безпосередньо до кордонів з Україною, і ударні угруповання створені. Можна відмітити, що противник не на всіх напрямах має концентрацію сил для проведення глибоких та швидких наступальних дій. Але чому росіяни мають наступати всюди глибоко? Чому вони мають наступати "масштабно"?

Вони можуть десь робити демонстративні дії, або вдарити для відволікання уваги від основного напрямку, або вдарити на невелику глибину. Подивіться на карту - це місця дислокації механізованих військ, які можуть взагалі в повному складі вийти на наш кордон вже за 2-4 доби.

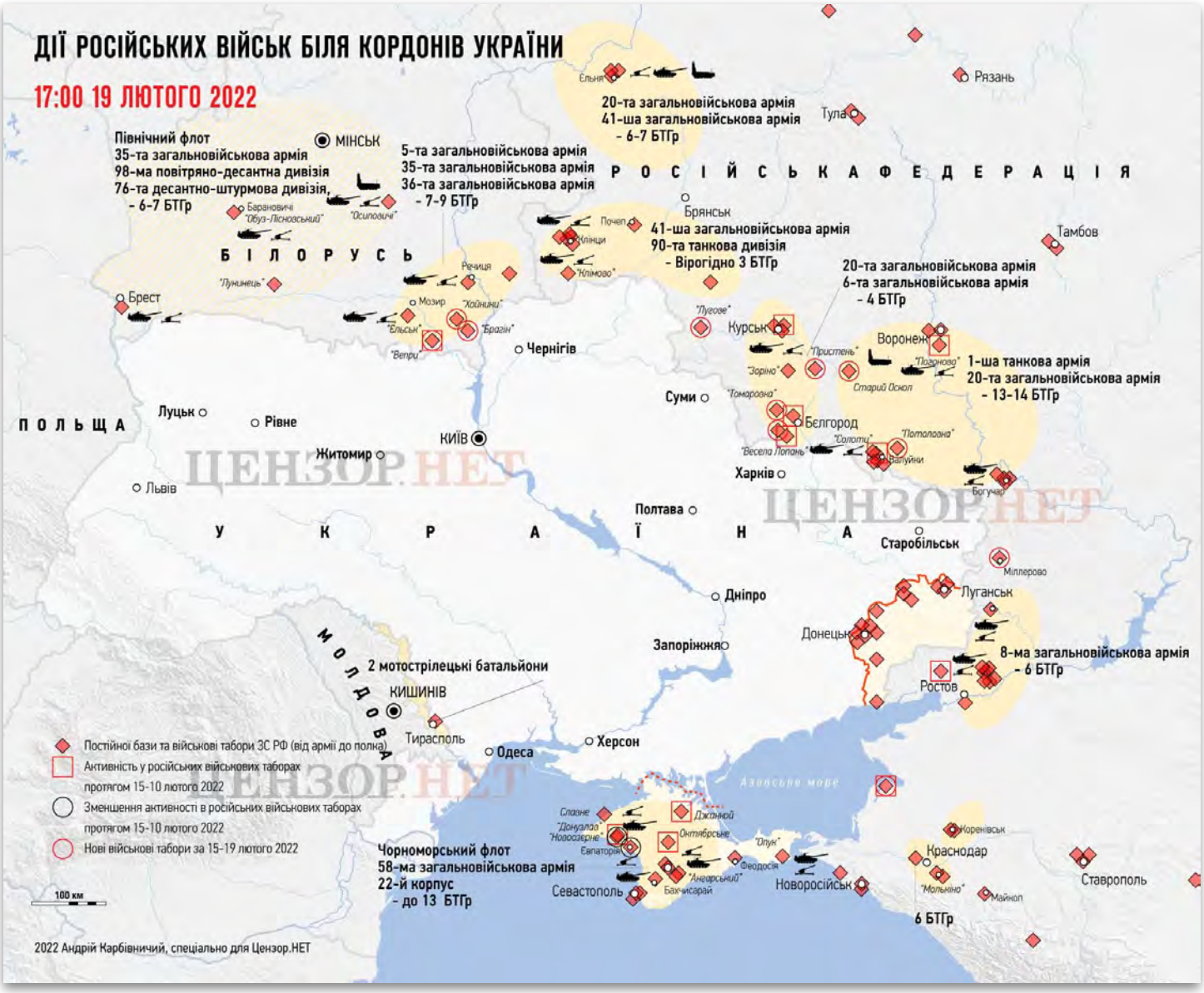
Це не підстави для паніки, це просто реальність, про яку треба знати, щоб об'єктивно оцінювати обстановку.

Взагалі термін ударне угруповання в сучасній безконтактній війні не означає скупчення мільонних сил, бо росіянам не обовязково наступати на значну глибину для досягення своїх політичних цілей. Або для досягнення раптовості на певних напрямках початок атаки може бути здійснений відносно невеликими силами, які будуть швидко нарощуватись.

Росія зараз створила позиції для реалізації різних сценаріїв бойових дій. Найнебезпечніший сценарій - відволікання уваги вздовж кордонів та локальні атаки на Донбасі, створення нового "Іловайську" або "Луганська" як 2014-му.

Я розумію, що міністр, ймовірно, хотів якось заспокоїти суспільство, але рекомендую під час загрози промовчати, ніж "заспокоювати" розповсюджуючи інформацію, яка протирічить реальності. Обстановку треба оцінювати об'єктивно, бо ціна помилки - це довіра. Довіра - це головна зброя лідерів під час війни.

Хотілося б, щоб пан Резніков зосередився у доповідях

Чи робить Міноборони щось для поповнення бойових частин оперативним резервом 1-ї черги, наведення ладу у оформленні добровольців до підрозділів Територіальної оборони, постачання транспорту до бойових частин та закупівля снарядів 152 мм та мін 120 мм, пускових установок до українських протитанкових ракетних комплексів з тепловізійними прицілами, тепловізійні приціли для інших видів озброєння, постачання запчастин, створення резервів пального.

Це було б набагато оптимістичніше та заспокойливіше, навіть без деталей, просто хотілося б знати, **що в цих напрямках щось робиться**.

Завтра зроблю стрім та статтю про вирогідні сценарії дій ЗС РФ проти України. Будемо розглядати основні сценарії.

***

№ 195. 2022-06-12

Дайджест подій в Україні та навколо України від 11 червня 2022

Головне

1) Зверніть увагу, як Зеленський намагається уникнути відповіді на просте і зрозуміле запитання тих, куда "треба вступити". Тобто - де результати боротьби з корупцією. Наслідком якої є те саме "проїбали".

2) А нагадування "зоряній команді" про те, що їх попереджали неодноразово про вторгнення – чи не є це кризою Даннінга-Крюгера? Хоча, про що я верзу... "#наначасі".

3) Бої на Луганщині жорсткішають. Принаймні, уродам не вдалося зробити подарок хуйлу на "день народження нової імперії". Проте план не змінився. Орки пруть вперед, попри все.

4) Зверніть увагу, як жалісно мекають "африканські лідери", що нібито треба поступитися Україною, щоб вони не здохли з голоду.

Хоча тут є пряма і відверта відповідь - всі претензії до хуйла. Воно вас нагодує. Як там грузинська команда : "у вас є весла".

5) ОБСяни відверто порадували. Вони саме такі - сліпі і глухі щодо того, що не стосується годування. "Спостерігачі", ага.

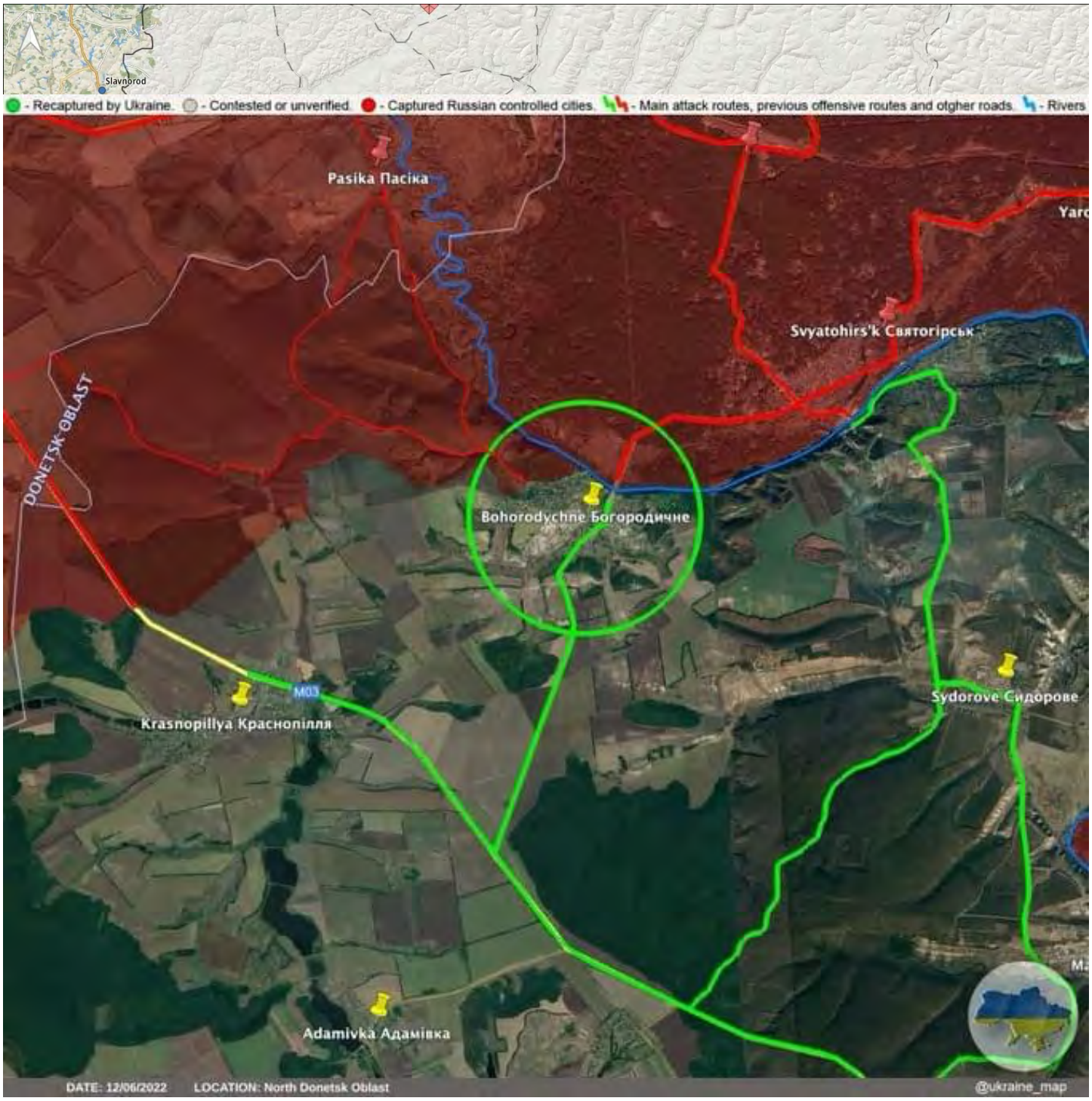
Теми дайджесту

1) Зеленський підписав закон про залучення ТрО до бойових дій на фронті.
2) Байден звинуватив Зеленського в ігноруванні попереджень про вторгнення.
3) Фон дер Ляєн зажадала від української влади результатів боротьби з корупцією.

1. Війна

1-1) Фронт

• Командування армії Білорусі перекинуло до кордону з Україною додаткові підрозділи радіоелектронної боротьби та зводить інженерні укріплення в пунктах пропуску.По прикордонних населених пунктах Сумщини з території РФ завдано артилерійського удару, на позиції українських військ скинуто гранати з безпілотника.

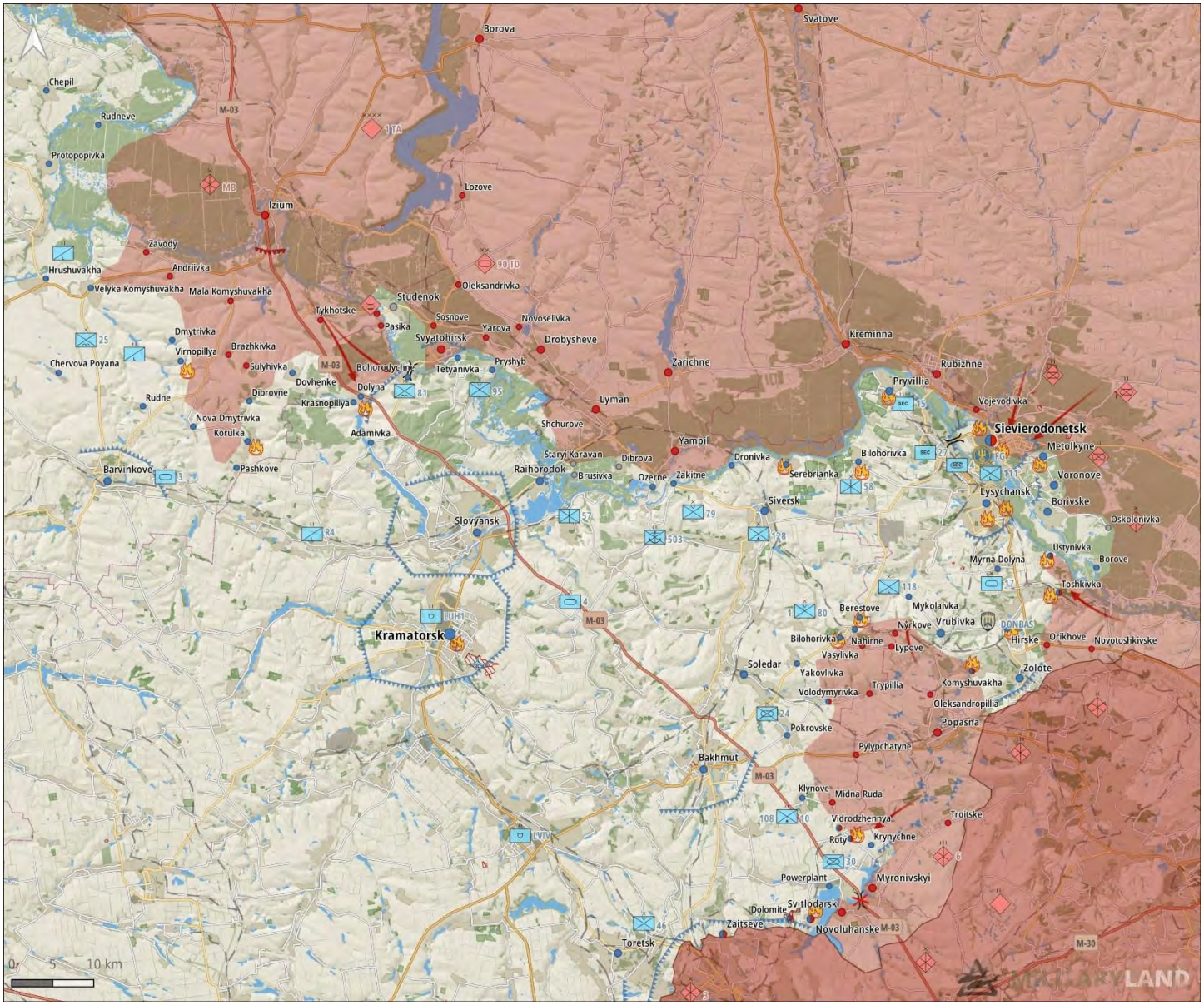

Усією лінією фронту з важкої артилерії та РСЗВ обстріляно населені пункти та позиції українських військ.

• На Харківщині лінія фронту впродовж доби не змінилася.

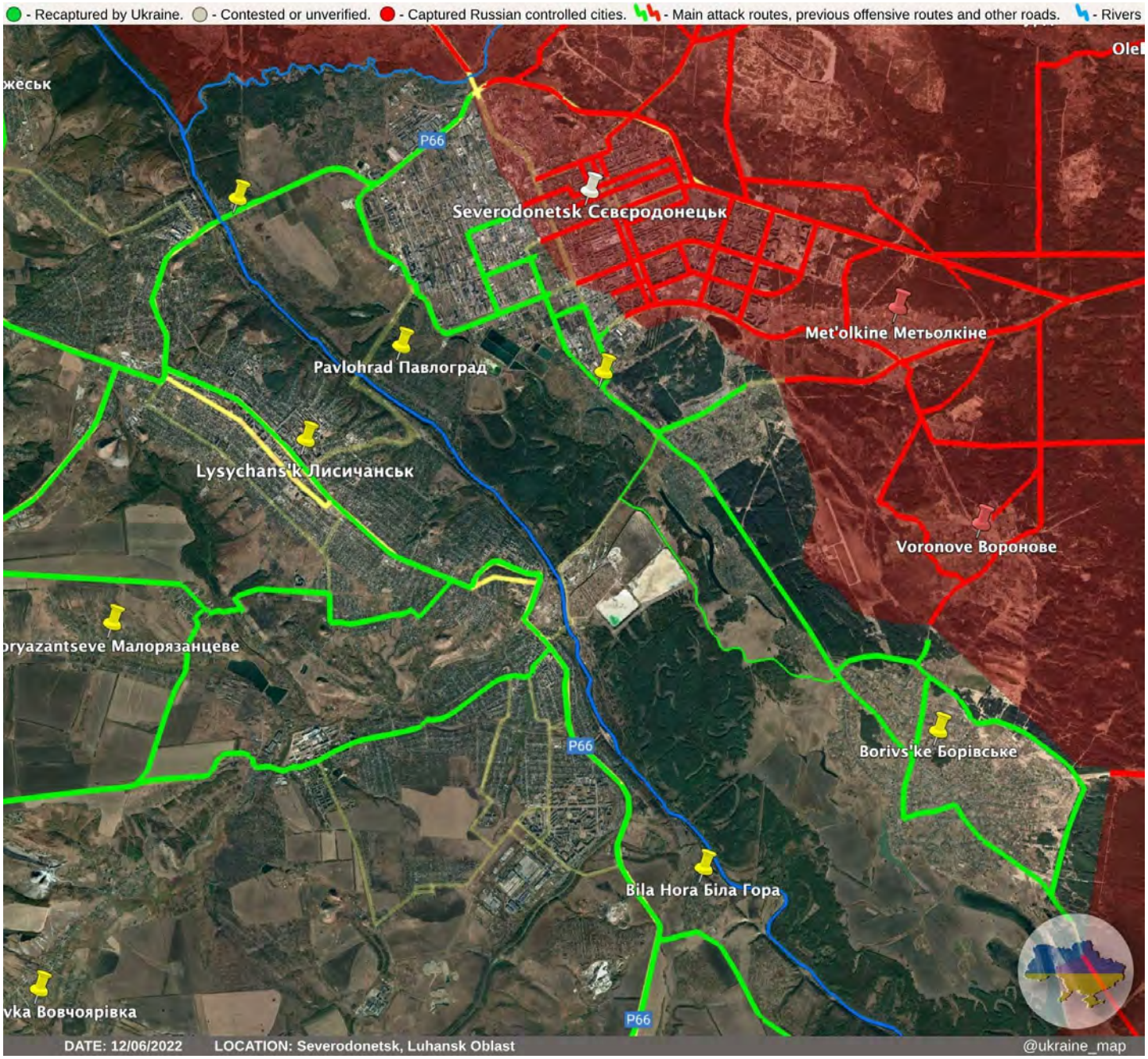
• На південь від Ізюма окупанти без успіху намагаються наступати в напрямку Слов'янська вздовж траси Харків – Довжанський, а також на Богородичне на правому березі Сіверського Дінця. На південь та захід від Лиману українські війська утримують позиції.

• Тривають завзяті вуличні бої в Сєвєродонецьку, ЗСУ закріпилися в промзоні та утримують невеликий плацдарм на південь від міста. Президент Зеленський створив Лисичанську міську воєнну адміністрацію. Російські війська намагаються прорватися до Лисичанська з півдня – від Тошківки та через Врубівку, щоб оточити підрозділи Операції об'єднаних сил у Золотому. Атаки відбито. Також були безуспішними спроби окупантів наступати з попаснянського виступу на північ – до траси Лисичанськ-Бахмут та в напрямку Бахмута.

• Оперативна ситуація на ділянці фронту від Світлодарського водосховища на Донеччині до лівого берега Дніпра в Запорізькій області не змінилася. За оцінкою низки експертів, у Запорізькій області російське командування побудувало ешелоновану оборону та залишило лише заслони, перекинувши війська на інші напрямки – на Херсонщину та Луганщину. На Донеччині більшість районів залишилися без світла внаслідок руйнування ліній електропередач у Торецьку.

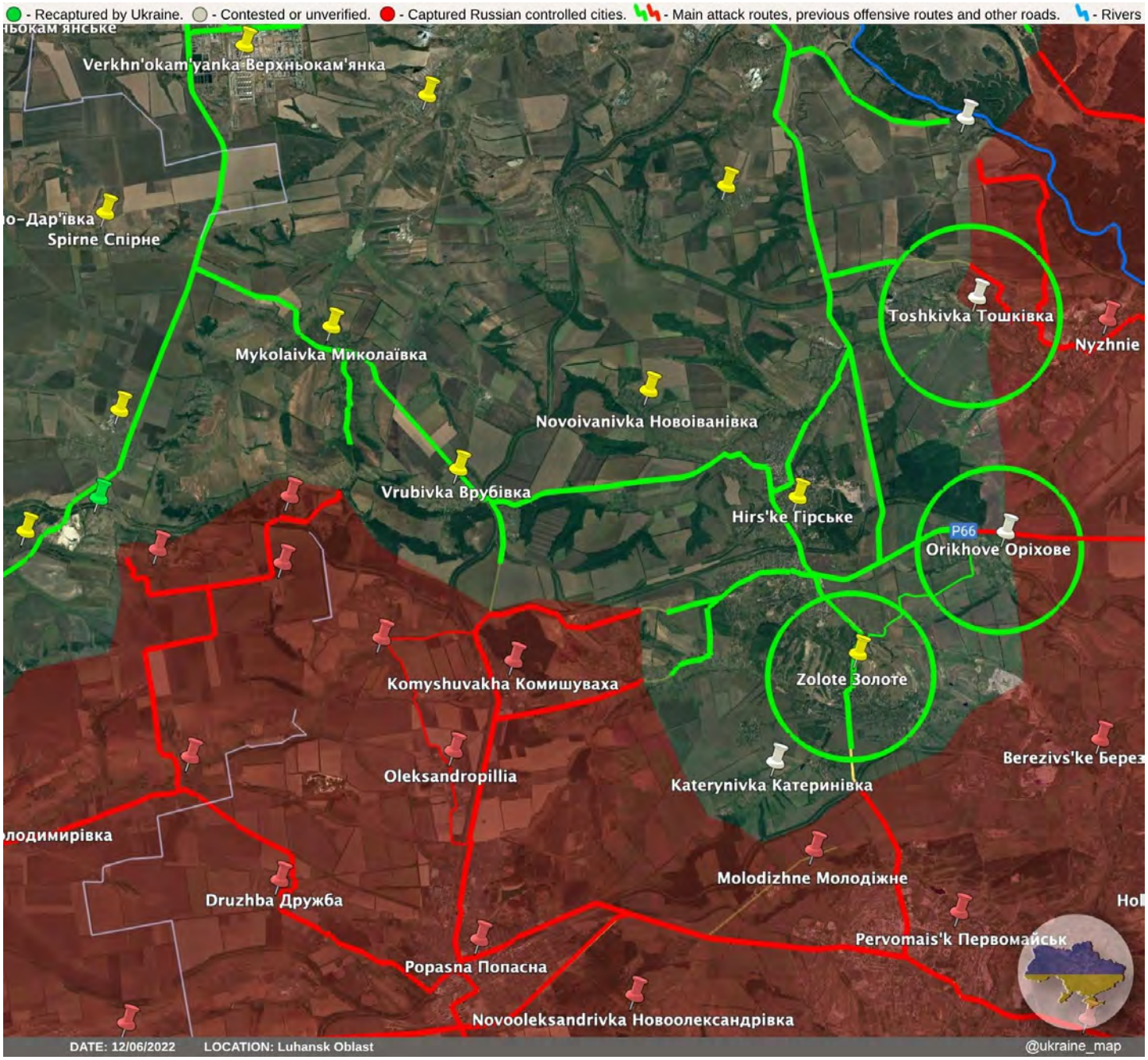
• На півдні українські війська поступово просуваються до Херсона, ламаючи потужну лінію оборони. Відбито контратаки окупантів на плацдармах на лівому березі Інгульця.

• Енергоатом повідомив про поновлення моніторингу МАГАТЕ систем Запорізької АЕС. Усі дані за період із моменту зникнення зв’язку було збережено на серверах станції. Зв’язок було перервано 30 травня, коли окупанти вимкнули на захопленій території мережу оператора Vodafone. Яким саме способом відновлено зв’язок, представники влади не повідомили.

• Російські війська завдали ракетного удару по місту Чортків у Тернопільській області.

• До України прибула комісія ООН для розслідування воєнних злочинів Росії.

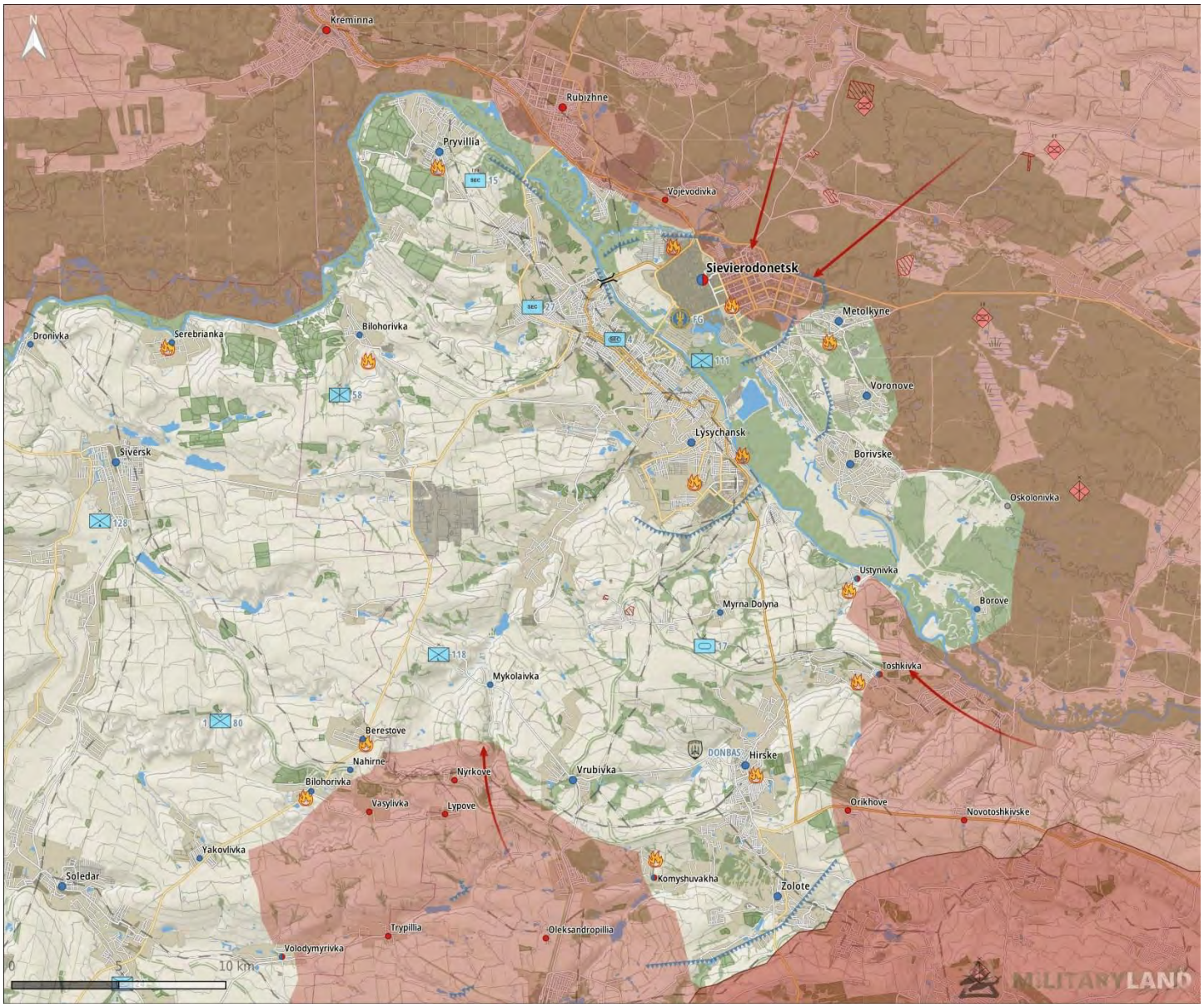
• Президент Зеленський підписав закон про залучення підрозділів територіальної оборони до бойових дій на фронті.

• Він не відповів по суті на петицію про скасування заборони на виїзд чоловіків із країни в період дії воєнного стану та перенаправив її на розгляд Кабміну з проханням "звернути увагу" на виявлення ймовірних правопорушень на кордоні.

1-2) Тил

• Заступник голови парламенту Корнієнко у відповідь на питання, чому десятки депутатів перебувають за кордоном, заявив, що їх відправлено у

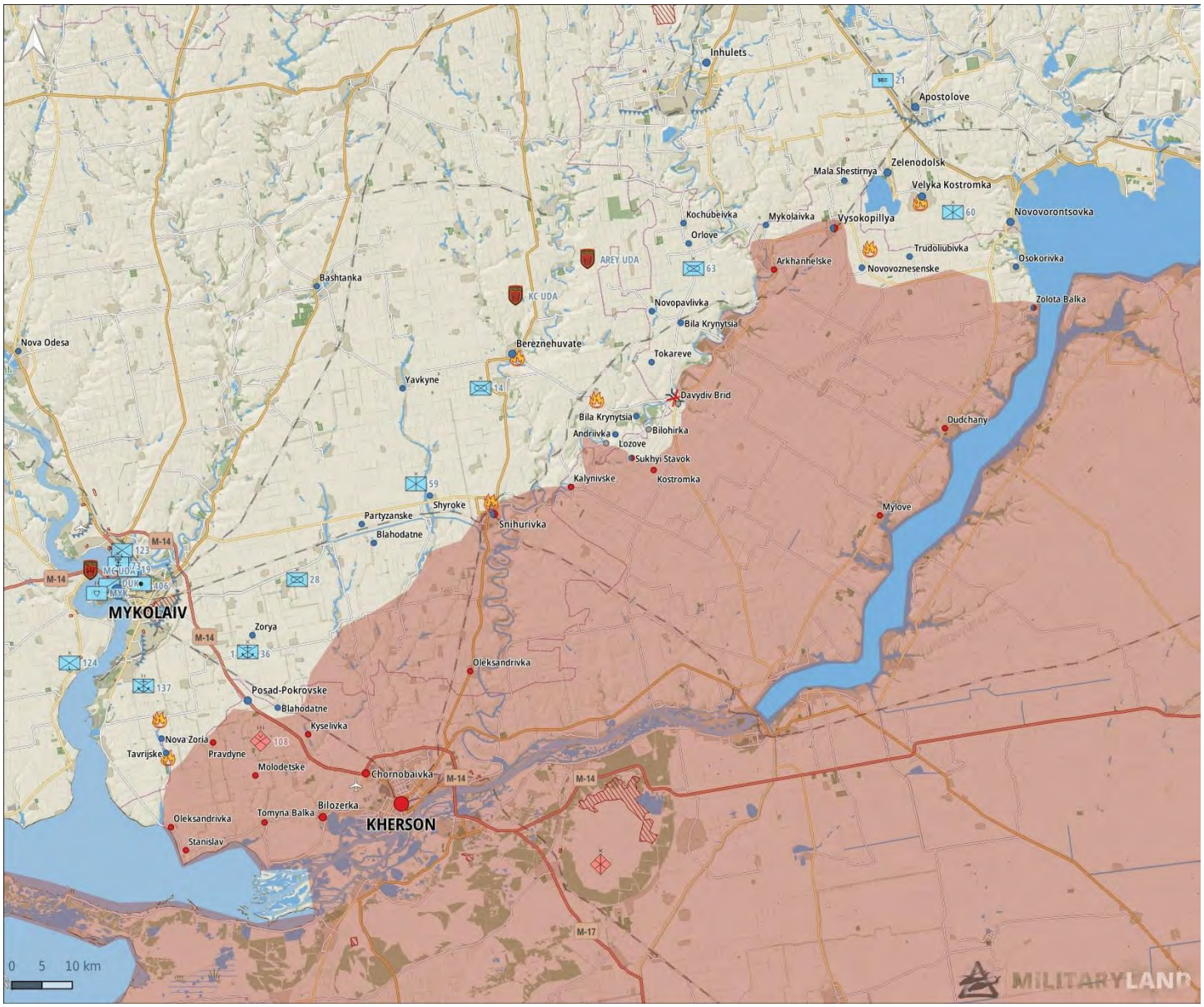
відрядження. Цілями відряджень він назвав налагодження міжнародних зв'язків для отримання воєнної та фінансової допомоги, а також підтримку заявки на членство в ЄС. Корнієнко заявив, що за першої ж можливості Верховна Рада повернеться до довоєнного режиму роботи.

• Митна служба завершила тестування додатка NCTS, що дає можливість приєднання до європейської Конвенції про спільний транзит, який українські чиновники називають "митним безвізом". Рішення має бути прийняте за результатами роботи оцінювальної місії DG TAXUD.

• Митрополит Епіфаній заявив, що ПЦУ не веде діалог із Папою Римським Франциском, оскільки він традиційно орієнтований на російську церкву, а РПЦ ставить йому ультиматуми. З цієї ж причини Франциск не відвідує Україну.

2. Україна та світ

• Київ відвідала голова Єврокомісії фон дер Ляєн. За її словами, переговори з представниками української влади дадуть можливість сформувати висновок щодо заявки України на вступ до ЄС. Вона прозоро натякнула, що основними темами її спілкування з президентом Зеленським були кроки українського уряду щодо боротьби з корупцією та зміцнення верховенства права. Фон дер Ляєн наголосила, що "багато" реформ так і не було імплементовано, а лідери ЄС хочуть бачити не процес, а результати. Вона повідомила, що Єврокомісія надасть висновок наприкінці наступного тижня.

Зеленський у відповідь заявив, що від надання Україні статусу кандидата в члени ЄС нібито залежить майбутнє європейського проєкту. Він звернув увагу фон дер Ляєн на результати опитувань суспільної думки в ЄС, які підтвердили визнання громадянами країн-учасниць приналежності українців до "європейської родини". Зеленський закликав Єврокомісію ухвалити наступний пакет санкцій проти Росії, оскільки війна ще триває.Він запропонував включити до пакета посадових осіб та суддів, які працюють на війну та

агресію, а також запровадити санкції проти компаній та державних інститутів, які залучено до воєнних постачань та придушення демократії і припинити діяльність у ЄС усіх російських банків насамперед Газпромбанку.

Віцепрем'єр-міністерка Стефанишина стверджує, що рішення про статус має бути "юридичним", а не політичним, тобто, у ньому мають бути чітко прописані процедура та зобов'язання сторін.

Прем'єр-міністр Грузії Гарібашвілі очікує на "справедливе рішення" за заявкою країни на вступ до ЄС. У разі її відхилення він залишив за собою право "підняти завісу та сказати все".

• Президент Байден фактично звинуватив президента Зеленського, який разом зі своїм оточенням відкинув його попередження щодо підготовки Росією повномасштабного вторгнення до України. Зеленський сам не відповів на це звинувачення, доручивши це зробити раднику голови Офісу Подоляку.

• За словами посла в Німеччині Мельника, Україна отримає систему ППО IRIS-T SLM у жовтні. Система дає можливість прикрити з повітря Київ чи інше велике місто країни.

• Компанія Rolls-Royce передала два потужні дизельні генератори для лікарень Києва та Миколаєва.

• Президент Зеленський виступив перед учасниками сінгапурського форуму "Діалог Шангрі Ла". Він заявив, що Росія спровокувала світову продовольчу кризу та голод, який може спричинити державні перевороти в низці країн, якщо Україні не вдасться відновити експорт зерна. Він наголосив, що для вирішення продовольчої кризи потрібно не домовлятися з Росією, а жорстко поставити її на місце в межах своїх кордонів.

Прессекретар МЗС України Ніколенко у відповідь на заклик африканських країн деблокувати Одесу заявив, що довіряти обіцянкам Росії не можна, оскільки вона системно їх порушує. Розмінування моря може відкрити можливість висадки десанту на українському узбережжі. Російський флот відремонтував та вивів у морі ще 2 великі десантні кораблі, усього на бойовому чергуванні в Чорному морі – 7 ВДК. Окупанти зміцнили підрозділи ППО на острові Зміїний – туди перекинуто додаткові комплекси ТОР. Це дає змогу тримати під контролем усю акваторію та небо північно-західної частини Чорного моря – аж до Одеси.

За оцінкою прем'єр-міністра Шмигаля, на контрольованій території може не вистачити приміщень для зберігання 10–15 млн т зерна нового врожаю.

• Фінляндія відмовилася видавати Туреччині курдів та представників організації опозиціонера Гюлена, яких турецька влада називає "терористами". Видавання цих осіб було однією з умов згоди Туреччини на приєднання Фінляндії до НАТО.

• За інформацією видання Politico, ОБСЄ на початку вторгнення не вивезла українських працівників. Багато кого з них було кинуто на окупованій території. З усім українським персоналом було розірвано контракти, Окупантам дісталися броньовані джипи місії, а також конфіденційні документи.

***

№ 196.

Виктор Андрусив: Чем больше дебилов в окружении Путина, тем лучше для Украины

ВИКТОР АНДРУСИВ, ЮРИЙ РОМАНЕНКО, "ХВИЛЯ"

2022-06-12

https://youtu.be/dS2VRPJWdh0

В новом выпуске "Стратегических заметок на полях войны Украины и России" Виктор Андрусив дает понимание ключевых трендов на фронте, в международной ситуации вокруг Украины и многих других процессах.

***

Итак, давай разложим ключевые тенденции, которые проявились на этой неделе и начнем, наверное, с главного. Потому, что вчера весь вечер, день распространялась зрада, что в 4:00 зайдут со стороны Белоруссии какие-то там ДРГ, будут столкновения, будут наноситься ракетные удары. Арестович потом это все девять дезавуировал вечером, но Арестович сделал тяжелое такое заявление, которое многих насторожило, что из-за того, что не поступают РСЗО со стороны Запада, ракеты у нас серьезные проблемы на фронте. И действительно, мы видим, как идут сообщения о тяжелых боях в районе Северодонецка, Бахмута, министр иностранных дел Дмитрий Кулеба в Давосе тоже об этом и сделал соответствующее

заявление. То есть, в принципе власти признают, что ситуация очень сложная, не катастрофическое, как хотели бы наши враги, но она очень сложная.

В принципе, поскольку многие люди они такие вот эмоционально неустойчивые, то я вижу, что некоторых это закачало. Все начали, в том числе и мне звонить, спрашивать, что происходит, насколько это опасно и так далее. Вот дай свою оценку ситуации на Востоке, традиционно мы обычно с этого начинаем, и вот эту ситуацию с РСЗО.

Ну, я почну з ситуації на Сході. Мені здається, що проблема не в тому, що вони там дуже ранимі, скільки в тому, що в них погана пам'ять.

> Тобто згадайте, будь ласка, всього на всього в ***березні*** вони дійшли майже до Броварів за сторони Півночі, зі сторони Чернігова, а з цієї сторони вони взагалі перерізали Житомирську трасу і уже проривалися в Білогородку, вони висаджували десанти в Василькові.
>
> Тобто, в такий момент ми мали б думати, що кінець нам, це ж навіть не Сєвєродонецьк і Лисичанськ, це взагалі…

Тому мені здається, що коротка ця пауза, в сенсі, що ми вже відійшли від того, що нас тут бомблять, що вони стоять прямо під Києвом. Ми дуже вже звикли до того, що ми перемагаємо і все інше, світ з нами, ленд-ліз є, все є. Ми спокійно так лягли спати, прокинулися, а тут виявляється, що вони беруть міста і просуваються в оточення. Тому насправді це війна, в якій ми переживали і набагато гірші вже моменти.

Це перший момент.

Другий момент.

Так, війна це втрати і тому подібне, але втрата Києва була б кінцем війни. Втрата Сєвєродонецька і Лисичанська не буде кінцем війни. Тобто не закінчиться війна. Це трагедія. Є великий ризик, що можуть потрапити хлопці в полон і все інше. Але ще раз – це не зупинить нас, не кінець наших бойових дій і всього іншого.

Тепер щодо того, що відбувається насправді на фронті.

В першу чергу треба сказати, що **росіяни поміняли підходи до війни**. І суть не в тому, що вони стали краще командувати своїми військами. **Вони почали їх «перебирати»**.

Тобто,

наприклад, визначають кілька стратегічних напрямів, перебирають весь цей свій "газмяс", вибирають самі бойові частини і ставлять їх на Попасну, туди будуть заходити сама топова еліта, саме сильне, що в них є, і починає прориватися нашу оборону.

У всіх інших випадках абсолютно такі деморалізовані й далі, які вони були. Батальйони, які хочуть по швидше втекти з цієї війни, обстрілюють. Нещадно нас обстрілюють.

Вони **зараз просто почали вести коврові бомбардування своєю артилерією, а от нам якраз і немає чим відповісти**.

Я вам просто реально скажу таку інформацію, що у нас один дивізіон в одному місці зміг зробити вистріли аж чотири рази цього тижня, просто тому, що немає снарядів.

І звичайно, що єдиною відповіддю на масовані коврові бомбардування росіян можуть бути такі самі бомбардування у відповідь. І ці бомбардування можуть забезпечити тільки ось ці американські РСЗО.

До наших РСЗО боєкомплекти уже практично закінчуються. Ми повинні їх берегти. Ми не можемо там просто вистрілювати їх без якихось там підстав, як це роблять росіяни. «Їм взагалі пофіг». Вони просто рівняють з лицем землі місто чи село. Ми собі не можемо такого дозволяти. Ми вистрілюємо тільки тоді, коли ми бачимо…

От, наприклад, як це було з переправою через Білогорівку.

Це момент, коли точно треба вистрілювати. І таких ситуацій багато, тому взагалі видно, що ситуація може бути вирівняна, якщо вони нам дадуть ось ці РСЗО і відповідно у нас не буде проблем з постачанням снарядів до них.

Значить, що ще хочу сказати.

Не треба нічого там зливати – ні Лисичанськ, ні Сєвєродонецьк. Ховати їх не треба. Я би й сказав, що дуже не треба за них триматися, в сенсі, що вони не виконують якусь стратегічну роль у війні.

Їхня задача,знову ж таки, вимотувати противника, положити максимум росіян, танків і техніки при штурмі цих міст, і, якщо вдасться і втрати будуть значними, то росіяни зупиняться. **Це факт.**

Якщо ми зараз будемо триматися там жорстко, то вони на якийсь час виб'ються, бо просто у них закінчуються ось ці боєздатні частини.

Вчора, до речі, було завдано дуже серйозних ударів по попаснянському угрупуванню їхньому елітному і вони колосальні втрати, просто колосальні. Я думаю, вони вже пару днів показувати особливі успіхи тане будуть.

Тому ще раз,

ключовий секрет успіху, який був у нас під Києвом і взагалі північна ситуація – **ми не трималися за якісь там території** і таке подібне. **Ми наносили їм постійний урон. Ми розтягували їх, щоб ми могли їх схлопувати. Ціль була їх максимально убивати.** Зараз цю ціль виконують хлопці по периметру Сєвєродонецька, Лисичанська, того ж самого Лиману.

По Лиману теж пояснюю ситуацію.

Дивіться, такі історії, як Світлодарськ і Лиман, знаєте, кажуть, що влада прикриває якусь там зраду чи трагедію.

Але якщо ви подивитесь на карту, просто сядете подивитесь, то ви зрозумієте, що ситуація була наступна – наші, перед ними, грубо кажучи, йде орда, а за ними річка. Тобто їх, просто кажучи, хочуть вдавити в ріку і коли вони бачать масштаб цієї атаки такий, що вже неможливо стримати, вони просто ретируються за річку. І вони вже будуть відбивати ворога зі сторони річки. Тобто ворогу треба буде форсувати цю річку, а вони будуть його ложить, при потребах, під час цього форсування.

Тому ще раз

– ситуація дійсно дуже важка, вона важка з тих причин, що нам не вистачає озброєння, не вистачає боєприпасів, але **ситуація *не є катастрофічною***.

Я тобі навіть скажу більше - вона **дуже далека від катастрофічної**, тому що у нас на Донбасі, і про це я теж читав якісь дурні пости в стилі "ОЙ, росіяни будують лінії оборони, а ми ні одної не побудували за 8 років". Та про що ви говорите.

У нас, по перше, аж по три лінії оборони йде на кожному напрямі. І в нас наступна лінія оборони – це Бахмут і вона там не те, що укріплена, я не знаю скільки часу там росіяни, і скільки людей вони покладуть, щоб його взяти.

Ну, и то же самое касается Краматорска и всей этой агломерации. Нужно понимать, что она просто огромная.

Там здоровенний укріп район. Там вириті сотні кілометрів окопів, бліндажів. Це все реально робилося ось ці вісім років Там це реально все робилося. Може десь там не супер якісно, але ще раз кажу, там лінії оборони дуже сильні і війська наші теж там значні. Вони не переважають нас з точки зору кількості солдат, вони **переважають нас вогневій міцності**. Ось це проблема, яку треба просто вирівняти.

Да это очень важно для понимания. Кстати, я напомню тем, кто не знает, что *Виктор* был *замглавы Донецкой военной администрации в 2015-2016* году, поэтому он, когда говорит все эти географические локации, то он прекрасно понимает, о чем идет речь, и он там физически был не один раз.

Плюс не забувай, що Краматорськ і Донецьк, вони на висотах, тому там взагалі…

Гора Карачун там и это все.

Так. Вони на висотах.

Поэтому *не нужно паниковать* по этому *поводу*. Действительно д россияне, они стараются тоже создают, как ты говоришь особенно на Юге там вот в этих каналах мелиорации там, сейчас бетонируют их и тоже делают линии обороны. Это все только говорит о том что, опять-таки мы здесь постоянно говорим, что это все надолго. То есть поймите одну простую вещь - это надолго. Даже если будет какое-то перемирие, это не означает, что это перемирие будет навсегда, поскольку русские исходят из того, что они должны нас уничтожить. Они смотрят на ситуацию именно так и поэтому мы должны делать все, чтобы, соответственно, мы были закрыты и могли обороняться.

Теперь по поводу РСЗО, потому что эта ситуация, но она же постоянно динамичная, потому что мы же видим, что международная политика, она всегда по поводу качков. Все качают друг друга, смотрят "ага". Вот даже, как ты абсолютно правильно сказал, у нас действительно люди с очень часто короткой памятью. Вспомним начало марта, конец февраля, когда все происходило. То есть они же, Запад реально нас списал и вот сегодня Пентагон дал информацию относительно того какую номенклатуру военной техники они нам поставили. Там четко видно, что это все, большая часть этой техники это по поводу *партизанской войны*. Джевелины десятки тысяч, Стингеры тысяча установок и полторы тысячи ракет к ним и так далее и всего лишь 90 гаубиц. Вот там люди начали писать: «Как это? Всего лишь 90 гаубиц». Ну, ребята они вообще не собирались их поставлять, вы должны это понимать. Во-вторых,

многие начали писать, что вот есть ленд-лиз. Так это не ленд-лиз вы должны это понимать.

Це до ленд-лізу.

Ленд-лиз он запускается, он только начинается, даже еще не начинается, он начнется во второй половине лета где-то.

Я думаю так, навіть точніше десь в кінці літа почнеться, бо ленд-ліз, це те, що ще треба виробити. Треба розуміти, що насправді американці дали нам 90 гаубиць, то це може бути 10% від всіх гаубиць, що у них є. Тому що **ніхто не готувався до таких масштабів артилерійської війни**. Тобто війна сьогодні, грубо кажучи, за натовської точки зору – ніхто не клепає десятки тисяч танків, брєд просто, ніхто не клепає гаубиці. Пояснюю чому. Тому що **всі грають високоточною зброєю**. Тобто всі роблять ставку на високоточні ракети, на дрони-камікадзе, на дроны Reaper, на дистанційне правління штучним інтелектом. Ось на що вони робили ставку. Я уявіть собі, що на них пре орда. Для цього є рішення. Вони вистрелюють там просто сотні, тисячі суперточних ракет і цю орду зупиняють. Нам цю зброю не дають

Поэтому опять-таки нужно понимать, что россияне они же тоже уперлись в определенный *потолок*. Потому что вот эти Т-62, которые они сейчас гонят, вчера вот как раз смотрел это видео, тоже не от хорошей жизни. Потому что они абсолютно не приспособлены для условий современной войны, у них нет активной брани. Ну, и вообще это танк, который прекратили 50 лет назад выпускать.

Так, він взагалі, метал 50 років. Металу 50 років, ну, не знаю. Знайдіть автобус, якому 50 років, він же там…

Так он проблема тут… До речі, це сама великий показник. Я ось на лінії ось цих "м'ясних батальйонів", як я їх називаю і ці танки Т-62, вони показують,що Росія вирішила воювати, як в Другу світову війну – от будемо ложить стільки, скільки положимо. Ну, ок. **Тоді у нас немає варіанта іншого, окрім як ложить вас.** Будемо ложить вас.

Поэтому мы можем противопоставить только другой *уровень организации*, и мы не можем просто выиграть войну с низким уровнем организации. То есть в этом соль, это вот как Гена *Друзенко* мне сказал. Он говорит, что на сегодняшний момент у нас ведет борьбу большая советская армия с низкой мотивацией с маленькой советской армией, но с высокой мотивацией. Соответственно вот пока у нас не исчезнет советская армия и на ее месте не появится более организованная армия

украинская, современного типа организации, то у нас будет очень много проблем. С другой стороны мы видим, что потихоньку ситуация меняется. У нас десятки тысяч, сотни тысяч людей проходят это военное обучение.

Так, у нас дуже велика мобілізація. Є проблеми, звичайно.

> *От вчора, я там пояснюю, що вони неправильно поступають. Вчора знайома написала пост, що вони з сином 14 років вийшла з метро. Сину 14 років, а йому вручили повістку прямо на виході з метро. Хлопці, ну, так не можна працювати. Я наголошую, що є ДФТГ, є блокпости. Там сидять хлопці, які вже вдягнули воєнну форму, у них уже є якісь там гвинтівки. Мобілізовуйте їх. Вони вже навіть показали якусь мотивацію воювати, але стояти біля метро і просто ловити людей. От кого ви ловите? Може вийшов хірург, а ви йому що? Повістку? Іди на фронт. Ну, тобто якість тих, кого набирають відповідно це питання війни. У нас в одній бригаді 600 відказників. А звідки це взялося? Я почав питати, а там айтшники сидять чи ще хтось. От їм вручили повістку і вони пішли на фронт. І це теж питання, яке починає у нас набирати обороти.*

Але разом з там у нас президент заявив, що у нас 700 тисяч зараз людей, які воюють. Це сукупно – прикордонники, нацгвардія, армія і т.д. Це просто колосальна кількість.

Ви маєте зрозуміти, що вся армія Росії складає 1 млн., а наша армія сьогодні складає 700 тисяч. Це просто величезна кількість. Нам бракує БТР, на які їх треба посадити, арти, яку треба роздати, гранатометів, які треба роздати. Тобто цього **нам не вистачає**.

Як тільки це питання буде закрите, я думаю, що війна піде зовсім в іншому напрямку.

Еще один вопрос, который сразу пришел нам ум в связи с ночными ударами, которые вот сегодня были по Днепру. Там прилетало перед этим по Десне и это тоже мне кажется очень серьезная проблема, связана с организацией, что у нас по-прежнему остаются дислокации военных в точках, где казармы у них есть.

Так, це трагедія

Возникает вопрос, почему они не меняют подход? С одной стороны уже в 250 раз об этом говорили, на Яворов, мы помним, прилетало.

І в Миколаєві казарму Нацгвардії влупили, скільки загиблих було, 55 людей.

Я думаю, що це такий самий ефект, як повітряна тривога. Спочатку люди бігають кожен раз, потім бігають через раз, а потім вже не бігають зовсім. Тобто просто звикання. Я підозрюю, що хтось там звик – нам не прилітало, то чого ми будемо, ідіть спіть в казарму. Не можна цього робити. Бо скільки ми вже получили трагедій, не можна розміщувати в казармах, але… давно не прилітало і от такий ефект.

Тут должны быть конкретные какие-то организационные выводы в соответствующих структурах происходить, потому что…

Я думаю, що ці висновки мають робити структури.

> До речі, ти правильно дуже поставив питання, що взагалі треба комунікувати людям про ці висновки – що відставили цього, відставили цього. Це Путін так не робить. І це прекрасно, що він так не робить. Для нас прекрасно, що він всіх цих дебілів не міняє. Це просто… Путін, твоя корупція для нас найбільший союзник. Чесно.

Але **ми навпаки повинні показувати**. Так, **змінили керівника Територіальної оборони і це правильно, тому що він абсолютно провалив організаційну роботу**. Ну, не абсолютно, тому що він там, я тут не правий, він старався, але він не довів все там до пуття. Його поміняли, поставили нового. Значить треба сказати – ми зробили висновки тут, ми зробили тут і т.д. Тобто не треба цього приховувати. Люди мають це знати, що висновки робляться. І командири теж повинні знати, що вони повинні думати.

В чому суть радянськості?

> Суть радянськості в тому, що **нижчі рівні не дозволяють собі самостійного мислення**. В цьому принцип – ти не повинен думати, тому що за тебе думають в Москві. І от якраз ми повинні казати - Ні, ти маєш думати. Ти маєш думати, як захищати цей особовий склад, ти маєш думати, як розмістити так, щоб одним прильотом ви не вбили сто людей. Ти маєш думати, не ми маємо думати в Києві, не влада про це має думати, а ти в полі, на місці маєш думати, як краще досягнути поставленої задачі для збереження сил і всього іншого. От перед тобою ставлять задачі вийти там на певний рубіж, зупинити щось, але тільки ти на полі бою можеш знати краще всіх, як це зробити.

Конечно.

І от заставляти думати – це, в тому числи спосіб показувати, що ми караємо, коли ти не думаєш. От робиш в тупу, як написано в статуті бойовому чи ще десь. От в тупу робиш, то за це тебе і знімають. Мені здається, що це правильний підхід. Треба правильні поштовхи їм давати.

В чому теж успіх нашої армії?

Що Генштаб наш сформований з реальних бойових офіцерів, які пройшли 2014-2015 рік. Вони прекрасно знають, що тоді творилося, проблеми. Тобто вони виявилися по багатьом пунктам готові. Я ж скажу чесно теж, росіяни, вони ж в першу ніч, коли почали бомбити купу об'єктів і т.д., то нікого ж не було. Насправді всі ж чекали. І там, де є ось такі нові кадрові офіцери, вишколені в зоні бойових дій, вони показують новий результат. Так підтягуйте. У нас за три місяці вже теж з'явилася така ланка реально дуже толкових командирів польових, дуже толкових. Тому що ми ж які успішні операції провели

Да, их нужно поднимать, их нужно поднимать на эти бы бригады территориальной обороны. Не ставить этих старых офицеров. Пенсионеров каких-то подоставали и они ничего не хотят делать.

Більше того, це ж питання, знову ж таки, зараз всі мають зрозуміти**, чому ми показували таку велику ефективність на війні.**

Тому що у нас є середня ланка – офіцери і т.д., а **в Росії їх немає**. В Росії операцію и ще там щось мусить планувати Москва, Кремль. От там ставлять – плануємо Харківську операції і ті 400 тисяч людей потравляє в полон і гине. Ну, а звідки він там знає? Він що на місці? Він знає, де річка, де яр, де висота? Ні, він сидить там і "Все погнали на убій". І ось це їх проблема – вони нас переважають тільки технічно. У них більше озброєння, воно у них сильніше і масштабніше. **Стратегічно вони взагалі нас не переважають**. І ми цими слабкими силами якраз і виграємо.

Ось цими командирами, які думають на полі бою, думають. І їх треба героїзувати, тому що вони утримують на полі бою солдат. Довіра до командира – це є взагалі те, що основне на їхньому місці. Єдиний, хто буде їх тримати. Вони будуть сидіти в окопі рівно стільки, скільки з ними сидить там оцей офіцер. І на потрібно посилювати ось цю складову, в тому числі в ТрО, в тих батальйонах, які почали своє незадоволення виказувати. Ну, так поставте їм реального героя, хай командує, тому що авторитет героя, який підбив три танка, вивів своїх на позиції, взяв в полон і т.д. З таким командиром не можна нити.

Тут даже вопрос не только еще авторитета, но и знаний, потому что это люди, у которых нет знаний. Я вот там, общаясь с ребятами с "передка", четко вижу, что там, где есть вот такие какие-то практики либо люди которые просто думают, адекватно думают ситуацию на поле боя, то они просто реально спасали кучу людей, которые первый раз оказались под обстрелами.

Я знаю приклад, коли раз навіть добровольці відіграють потужну роль, тому що стоять добровольці і стоять мобілізовані. І мобілізовані дивляться на цих добровольців, які там просто ризикують своїм життям, заходять десь в тили росіян або просто контратакують так, що росіяни офігівають, і мобілізовані цим надихаються.

Давайте згадаємо, коли ми громили росіян в березні, то взагалі люди хотіли вполювати росіянина, хотіли спіймати, підбити танк. Тобто люди просто хотіли. Мотивація була, бо вони бачили ці приклади, коли якійсь поштар збив "Сушку" в Чернігові при чому зі "Стріли", навіть не зі "Стінгера". І всі ці історії надихали. Їх більше зараз. Їх більше цих історій, більше цих людей зараз тут в тилах, тому що їх треба замінювати. Хоче це теж важко, тому що є бригади, які воюють так, що їх бояться виводити, тому що вони настільки міцні, що бояться, що не дай Бог, що (неразборчиво 23:49) якийсь фронт.

Опять-таки, мне кажется, что не должно быть недооценки россиян, потому что вот Петя Охотин писал с передовой, он находится там, сейчас он писал, что они там применяют и дроны-камикадзе, и вообще активно очень дроны применяют. Более того, применяют дроны настолько, что просто сигналы нашим ребятам посылают, когда там, что типа они там где-то идут мины прилетают, мы обозначили, что вот тут вот лазили и вы не лезьте, а то мы вас там накроем.

Вони ось в чому, я вважаю принципова різниця цього періоду війни від попереднього в том, що **вони вирішили свої *тилові проблеми***. Тобто тоді, коли заломилися зі всіх сторін, у них просто не було нормального забезпечення.

По-друге, у них не було досвіду. Наприклад, значить, у ситуації в Лимані по раціям вони говорили на тувинській мові, щоб ми, навіть, перехват, а хто в нас на тувинській мові може розшифрувати?

Это, кстати, как американцы во время Второй мировой войны брали с этих Гавайских островов людей, которые на местных языках разговаривали.

Тобто ще раз кажу – вони роблять висновки. Знову ж таки, це не та історія в якій раптом вони досягають колосального стратегічного прориву, проходять лінію Мажино і все, кінець війни. Ні, такого немає, але ми ж теж відповідаємо в різний спосіб на цю ситуацію, але ключовим фактором залишається їхнє ***технологічне домінування***. Це ***ключовий фактор***.

Вот по поводу тувинцев я вам советую на "Хвиле" прочитать статью "Кто добровольно желает воевать в Украине". Ольга Конашевич

написала ее и там как раз очень хорошо показана внутренняя политика России по поводу того, кого они нанимают. Из вот этих вот самых бедных регионов. Что армия – это социальный лифт у них, по большому счету. Единственный социальный лифт, потому что там есть регионы, где ты вообще просто не можешь туда добраться потому, что БАМ этот, который когда-то еще при Советском Союзе построили, - единственное связующее звено (с центром – прим. ред) для человека, у которого низкий уровень зарплаты.

До речі, ми неправильно собі там розуміли. Постійно тикаєм росіянам, що вони там в гімні живуть там і в болоті.

Так от насправді **це їхня цілеспрямована політика**.

Тобто Пітер і Москва воювали не будуть, тому вони тримають бідності, свідомо. І них же там сотні мільярдів в бюджетах. Вони без проблем можуть закривати всю Росію дорогами. Ні, вони конкретні регіони тримають в бідності, тому що ці регіони є донорами солдат. От Дагестан, той самий, це одна з найбідніших республік Росії. Чому? Тому що там набирають ресурс на війну. Плюс у них в Дагестані це ключова знову ж таки історія, тому якщо піде розвиток економічний і таке інше, тоді там теж почнуться відцентрові рухи, тому фактично тримають цю республіку на армію, вся економіка цієї республіки - це армія. Більше там нічого немає. Це не тому вони такі бідні, тому що вони кінчені. Ні, це частина їхньої політики.

Смотри, на самом деле я не думаю, что это политика в форме какой-то план. Им просто наплевать по поводу этих регионов.

Ні-ні. **Це план**, я тобі кажу. Це реальний план, вони це знають, тому що насправді ресурси є. В цих республіках є ці ресурси, але вони не роблять свідомо. Це ще така політика і в радянський час була. Завжди мають бути регіони, які донорами виступають. Тобто поставка людей в армію.

Хорошо давай переместимся в другую плоскость. В плоскость *геополитики*. Вот вчера появилась информация о том, что в итальянской газете, они слили по поводу Бориса Джонсона, по поводу новой архитектуры безопасности в Восточной Европе. Они говорят о том, что

Борис Джонсон предлагает Польше, Чехии, Словакии, Турции возможно создавать новую структуру безопасности. То есть такой союз, который в принципе для нас может быть выглядел бы приятной альтернативой Европейскому Союзу и НАТО даже, потому что мы видим, что опять-таки на этой неделе особенно на фоне форума в Давосе начало опять звучать Киссинджера уже нашумевшее это заявление. Но самое главное итальянские планы, все вот эти телодвижение Старой Европы они говорят о том, что они хотели бы договорняка реально, эта тема не отложена в какой-то долгий ящик.

Я это называю ***"Лучший день сегодня был вчера"***. Ну, у Європи до війни було прекрасне життя.

> Я сьогодні написав якраз в своєму Telegram якраз пост на цю тему про те, що **Україна може врятувати Європейський Союз**.

Моя теза дуже проста.

> Насправді, війна показала крах оцих всіх безкінечних організацій, які створювалися під брендом "Ніколи знову".
>
> Ми тут створили ООН, ОБСЄ, у нас тут купа якихось організацій, меморандумів, всього, щоб не було ніколи війни, а тепер в нас є війна. І війна просто знищує. Європейський Союз – це є теж було про мир в Європі, що ні коли між нами не буде війни, якщо в нас буде спільна економіка. В Європі йде війна, масштабніша війна рівня Другої світової і вище. І війна ставить всі ці організації реально в точку краху. Ставить навіть не війна, а Угорщина. Тому що для поляків чи прибалтів стоїть питання, а нащо нам бути в союзі, де є Угорщина? Угорщина скаже ні, а нас росіяни почнуть давити, а Угорщина скаже "Ні, ми проти. У нас вето". І сенс існування цих організацій?

І **Джонсон** він красавчик, він **перехоплює цю ініціативу**.

Він розуміє, що всі ці організації попали в ***кризу*** серйозну, в тому числі вони показують свою недієздатність, тому що у них рішення приймаються 100% ***консенсусом***, що є **шкідливим по своїй суті**.

Вони не можуть ухвалювати рішення, вони не можуть реагувати, вони слабкі. І він починає робити новий союз. Так, як Британія в Брекзіті, він починає формувати новий союз. І, якщо Україну не беруть в ЄС, але беруть в оці інші союзи, тоді купа країн, які в структурі Європейського Союзу вони задумаються, а нащо нам бути тут.

Тому що тут вийде як? ЄС він не хоче брати на себе безпекову політику. Нас завжди американоси прикривали і навіщо нам витрачати гроші на армію і це все, а зараз виходить, що не може бути блока тільки про економіку без військової безпеки. З іншого боку якщо ми формуємо з британцями, прибалтами, поляками, чехами і ще там з іншими країнами військовий союз, то чому нам не запускати під нього економіку? Тобто економічний союз.

Тому, якщо Україна опиниться в якому-небудь союзі фактично для багатьох членів якихось недоНАТО і ЄС виникне питання – в чому цінність перебування нашого в цьому союзі? І відповідно вони почнуть переміщуватися в ось ці союзи.

І ЄС найкраще швидко взяти Україну всередину, бо тоді навіть для Джонсона стане питання – чим же ми тут будемо працювати, якщо навіть Україна вже в ЄС. І я переконаний, що британці можуть сказати, що "ви починаєте будувати без пекову політику в ЄС? Ми теж будемо приймати участь в ЄС саме в цій архітектурі безпековій". Тобто вони таким кроком навіть британців можуть спробувати затягнути назад.

Согласен. И, по сути, мы видим, как вообще Британия сейчас возвращается на мировую арену после Брексита, после того, как она вышла, и они фактически играют свою партию и очень неплохо играют.

Они показала лидерство.

И это очень хороший сигнал для нас. Хороший сигнал в том плане, что он показывает, что не нужно бояться своих целей, не нужно бояться своей воли, пугаться и идти наперекор обстоятельствам, потому что Старая Европа и общий Европейский Союз и НАТО, все эти старые структуры, которые были созданы десятилетия назад, они просто действительно боятся сделать шаг. И тут нужно быть реалистами.

Вони не бояться. Вони паралізовані. Умовно кажучи, Естонія має питання – чому я з Угорщиною маю десь бути? Це ж абсолютно нівелює будь-який союз.

Да, если им Путин ближе, почему вообще не попросить Венгрию на выход из Европейского Союза?

Ні, ну, це така історія про Лігу націй. Ми, типу, нікого не виганяємо, тому що не можна, а в результаті обрушується вся конструкція.

Конечно. Я думаю, что сейчас поляки вообще ставят для себя очень много вопросов по поводу того, как они будут защищены после всех этих заявлений Путина, Кадырова, Рогозина и хрен знает кого.

Або інша історія – поляки зараз воюють по газу, по нафті. Вони відрубують, вони йдуть на мінуса, а Угорщина каже ні, тобто поляки логічно задають питання, чому наша продукція повинна дорожчати, чому ми бачимо цю загрозу, чому ми маємо нести серйозні економічні втрати, брати норвезькі нафту і газ дуже дорогі і т.д., а ви типу… Ми взагалі в одному союзі чи ні?

Смотри, пока мы говорили, интересная новость прилетела в 18:06 выскочила "Медуза" сегодня, российское издание оппозиционное, з посиланням на два джерела, близькі до Кремля і безпосередньо до Адміністрації президента, распространяла вот такую инфу: "Як стверджують джерела "Медузи", попри те, що результати російської армії явно не відповідають початковим планам Москви, у Кремлі знову обговорюють можливий штурм Києва і навіть сподіваються на повномасштабну перемогу у війні. У внутрішньополітичному блоці адміністрації президента РФ – на тлі просування російських військ на Донбасі – знову виникла надія, що Москва може за кілька місяців "довести війну в Україні до перемоги.

За даними видання, "програмою-мінімум" для "оголошення перемоги" Кремль наприкінці травня 2022 року вважає взяття російськими військами всієї території Донецької та Луганської областей. "Програмою-максимум", як і раніше, називається взяття під контроль Києва. За словами співрозмовників "Медузи" у Кремлі, вище керівництво Росії не відмовилося від цієї мети.

"Ми все одно їх [українців] доколупаємо. Швидше за все, до осені вже все закінчиться", — вважає одне з джерел"

Тебе не кажется, что это одна из таких уловок в духе опять-таки Старой Европы, когда они играют в две руки? С одной стороны генсек ООН или какие-нибудь ребята из Франции или из Германии рассказывает о том, что вот угрозы глобального голода, необходимо пойти как можно быстрее на какие-то уступки, признать статус-кво, о котором Песков говорил вчера там или позавчера. С другой стороны вот россияне типа начинали говорить "Вот мы вас возьмем, вам лучше пойти зафиксировать вот то, что есть на сегодняшний момент, смириться с этим, чем получить еще большие потери.

А чим вони будуть брати Київ? Т-34 чи що? Якщо і Северодонецк, і Лисичанськ беруть Т-62.

Я взагалі бачу дуже багато схожого з 1944 роком нацистської Німеччини. Тобто Генштаб знає, що уже все, вже розуміють, що війна програна, але Гітлеру боїться про це розказати. Тобто просто бояться. І для нас це

позитивно. Тобто **чим більше дебілів в оточенні Путіна, ти краще для нас**. Це треба розуміти.

Я насправді не можу зрозуміти, які успіхи вони показали. Те, що Попасну взяли чи що? Лиман взяли? Це успіх? Я не зрозумів. Такими успіхами може за років сто вони доберуться до Києва, якщо вони будуть сто років отак по кілометру-два просуватись. Чим більше вони страждають на ось такі дурниці, вірять в якісь міфи, самі себе підтримують, тим краще для нас. Чим більше вони втрачають своїх солдат, техніки і так дальше, в якийсь же момент вони скажуть – за що ми воюємо?

Я читаю одного дебіла з Росії. Він пише "американцы приехали убивать русских в Украине". Больной чи що? Ви приперлись в Україну, а американці приїхали вас тут убивати? Ну, це просто…

Вот как сегодня появилось видео ЧВКшное…

Так-так, це ж вони це відео коментують, кажуть, що американцы приехали убивать русских. Ну, так йдіть і ніхто вас убивати не буде.

Але от на рахунок гри. **Гра в іншому. Вони грають *переговорами***.

> Вони запускають, наприклад, наступну історію – ми вийдемо на рубежі Луганської і Донецької області і все, сідаємо на переговори. Вони кажуть це Макрону, умовно, чи якомусь Маріо Драгі. Путін каже "Дивись, я поставив ціль своєї "спецоперації" вийти на рубежі Донецької і Луганської області. Тільки я вийду – все, ми далі не рухаємося". І їм хочеться повірити в цю маячню. Так, дійсно, давайте вони вийдуть, умовно кажучи, і все зразу вернеться, нафта впаде в ціні, газ потече, розблокуються порти і т.д. Є любителі того, щоб чути те, що хочеться. Люди хочуть чути швидкі рішення, що, мовляв, вони вийдуть на рубежі Донецької і Луганської області і все зразу класно, ми всі повернемося до свого життя, будемо робити спільний бізнес, будемо продавати їх танкам тепловізори і т.д. Але по факту, якщо ми подивимося на все, що відбувається, то от ці, я їх називаю "русскіе голубі" в Європі, вони програють. От ЄС зараз прийме жорстку заяву, незважаючи на всякі там Угорщини, Орбанів і т.д., в якій він знову виділяє бабки нам на війну, кажу про те, що нас треба підтримувати до кінця війни і т.д.

Так само в Штатах.

> Купа різних чуваків, які проти надання зброї, закінчується все це тим, що ми отримуємо все те, що ми маємо отримати. CNN сьогодні дало, що ми маємо отримати наступного тижня ось ці MLRS Himars без ракет.

Которые могут на 300 км ударить.

Так. Але ці ракети ми теж отримаємо, але, скажімо, отримаємо в липні. Червень ми будемо всі обговорювати що, куди і як, будуть знову голуби літати, яструби їх клювати і закінчиться тим, що нам нададуть, тому що **є одна дуже проста річ – не може бути іншого вирішення конфлікту, ніж поразка росіян в Україні. Його просто немає.**

Росіяни показали, що з нами не працюють ніякі домовленості, вони довели, що вони недоговороспроможні. Компроміс і договори – це тільки поразка України.

Чому Захід каже, що завершення війни – це питання України? Тобто якщо України каже, що розбили нас жорстко, ми заявляємо, що ми йдемо з ними на переговори, то Світ каже "ОК, це ваша відповідальність". Коли ми кажемо, що йдемо до кінця, світ Західний каже "ми з вами до кінця".

Всі розуміють, що з Путіним не домовишся, просто не домовишся з ним. І Путін, до речу, він в цьому прорахувався. Чому?

Тому що він розуміє свою цінність для світу і він думав, що всі сядуть з ним домовлятись. Світ вже знає, що з тобою домовитись не можна.

> От про що з ним домовлятися. От якщо ти так зробив. Він же наскільки кінчений… Він же навіть якихось підстав не зробив, якихось терактів, обстрілів з України. Він навіть приводу для вторгнення не зробив. Він просто взяв і вторгся, так навіть Гітлер не робив, він зробив Рейнський інцидент, він навіть Гляйвіца не робив. І тому він сам себе поставив в ситуацію, в якій договір не може бути для нього і для світу рішенням.

Тому я і кажу, що вони це все блокують, тому що є любителі казки,

> «що цього місяця це все закінчиться, він зараз отримає Донецьку і Луганську області і все, він заспокоїться, відкриє порти і т.д.»
>
> Плюс, вони ще сказали – «ми відкриваємо порти, дивіться, ми договороспроможні, ведіть з нами переговори, ми відкриваємо порти».

Але, до речі, в заяві ЄС планує написати, що шантаж – ми відкриваємо порти в обмін на санкції – не пройде.

Так, тяжко воно йде, зі скрипом, але воно все йде в нашому напрямку.

В пользу того, что ты говоришь еще такая вот интересная новость о том, что Китай закрыл небо для Boeing и Airbus российских авиакомпаний. Это тоже такая не то, что знаковая вещь, но она из сферы прагматизма, в

котором находится Китай. Что вы там можете считать все, что угодно, что вы наши союзники, делаете ставку и так далее, но то, что касается вот наших конкретных прагматичных интересов, мы не делаем то, что может очень серьезно нам повредить. А почему это Китай делает? Потому что они прекрасно понимаю, что если хоть один там российский самолет, который находится под санкциями, залетит, тем более что они сворованы, они же реально их своровали на 20 или сколько там миллиардов долларов, то соответственно китайские аэропорты и китайские авиакомпании оказываются под санкциями. И китайцы просто сидят и считают бабло.

Ну, у мене теж є така одна цікава теза.

> У книзі ***"Новая карта мира" Ергіна*** - дуже класна книжка, там я почув цей термін, чомусь раніше його не зустрічав, називається ***"ловушка Фукидида"***. І там якраз суть цієї історії, що якщо з'являється другий сильний гравець, конфлікт неминучий. Тобто Китай, він як, гурбо кажучи, як Афіна і Спарта. Ріст нового гравця неминуче веде до конфлікту за перше місце. І вважаю, у мене теж є така теза, я цього тижня до цього прийшов, що Штатам і Заходу треба розпочати холодну війну вже, щоб не попасти одразу в гарячу війну.

Що значить почати холодну війну? Опускати залізну завісу по Китаю і по Росії. Тобто реально починати його опускати, для того, щоб коли починаються усі ці розриви економічні і т.д., Китай буде думати не про Тайвань, а як ви петляти з цієї ситуації. З цієї потенційної холодної війни. Зараз він на коні. А чому на коні? Зараз ми експортуємо в Європу, в Штати все добре, приток грошей, все добре, трильйоні доларів в загашниках, скупили купу американських боргів, але коли Захід почне показувати, що ми починаємо з тобою холодну війну, ми починаємо розривати з тобою відносини, то Китай буде вибирати - Тайвань чи залишатися на тому зростанні, яке в нього є.

Тобто якщо почнеться конфлікт за Тайвань, він уже затягне всіх в жорсткий конфлікт, всі вже попадуть в гарячу фазу. Якщо це розпочати раніше, то, відповідно, Китай присяде трішки. І зараз дуже важливо присадити, тому що Китай старається показувати вісь Москва-Пекін. Звичайно він пояснює, що він в цій осі старший брат, а росіяни молодший брат і закриває такими історіями пробоїни і таке інше. Але так чи інакше мені здається, що світ зараз має починати переходити в холодну війну, щоб не вибухнула ще ода гаряча війна, тоді це вже буде глобально.

Я думаю, что вот на России Запад показывает Китаю вот что будет, если… Самый радикальный сценарий в отношении Китая, даже не самое радикальное, что если Китай пойдет на оккупацию Тайваня, он получит

не только поддержку Тайваня вооружениями, то о, чем Байден говорил, но и то, что с ними будут поступать точно так же жестко, может быть еще жестче.

Росія показує Китаю, що тут не все так просто. Ось санкції, а у них уже голод, ціни ростуть, вони думають, як зиму пройти. Путін показує, а вони там починають метатися в стилі "А давайте знімемо санкції і обмін на вивезення зерна". Тобто Китай же бачить і таку історію

Ну, да. Это тоже правда и это как раз то, что задевает напрямую. Кстати, смотри, это ситуация вообще по поводу того, как подосрал Путин Си Цзиньпину вообще всю его игру. Потому что тот строил там великую китайскую империю, уже записал себя как бы там человеком, который на одном уровне с Мао Цзэдуном, Сяопином, а тут пошел веер всяких сценариев, которые постоянно увеличивают различные риски. Потому что мы понимаем, что голод, угроза голода это дестабилизация в Африке, где огромные интересы значит у Китая. То же касается Ближнего Востока, то же касается Центральной Азии и так далее. И Путин реально, который пообещал Си Цзиньпину, что все будет чики-пуки и за 2 тижня все закончится, он просто поторпедировали "Один пояс, один путин".

Це просто сотнімільярдний проект.

Еще одна тема под занавес по поводу Лукашенко. Лукашенко вот, стало известно, что он решил создать в Беларуси народное ополчение, а днями раньше он сказал, что Южное оперативное командование, которое направление дает своей армии. Вот это вся игра лукашенковская, она всегда и смешная и опасная. Смешная потому, что понятно, что он уперся в пределы возможностей, предел возможностей в рамках маневра между двумя колоссам Западом и Россией с другой стороны. С другой стороны это несет для нас риски определенные, потому что отвлекает наши силы. Вот что ты думаешь по поводу игры Беларуси.

Я постійно кажу, що Лукашенко схожий на Муссоліні. Ось тут він реально схожий на Муссоліні – одні понти і нічого за понтами немає. Немає в нього ніякої армії. Яке народне ополчення? Взагалі ніхто мотивації воювати не має. Білоруси, які все життя були переконані в міці і непереможності російської

армії, дивляться, як вагонами везуть трупи з їхньої території ось цієї "мощної і нєпобєдімої" армії. Вертаються в бомжуватому вигляді, брудна, з пральними машинками і т.д. тобто це взагалі ні про що.

Тому насправді, що робить Лукашенко. Я завжди пояснюю, що стратегія Лукашенка робити все без наслідків. Допомагати Путіну, але без наслідків, підігрувати Заходе, але без наслідків, щось там робити по Україні, але без наслідків. **У нього одна проста ціль – продовжувати своє політичне життя. У нього немає ніяких інших цілей.** Дружити з Путіним – у нього немає такої цілі, він просто дружить там, де йому допомагається.

Зараз Лукашенко робить виставу, суть якої – відволікати наші сили, але я вже всім пояснював, що вторгнення Білорусі на стратегічному рівні для нас це буде просто грандіозний успіх. Чому? Армія маленька, 50 тисяч чоловік. Це приблизно те ж саме, що і наша Прикордонна служба. З цих 50 тисяч якесь умовне ЦСО складає 6000 чоловік, умовно кажучи, бойова їх частина. Далі – народне ополчення. Я не уявляю, як наступати народним ополченням. Я взагалі собі це погано уявляю. Як ним управляти, якщо ти його тільки створюєш?

Якщо він сюди навіть увійде. По-перше, я скажу так, що він і так себе поховав, тому що у нас просто руки ще не дійшли до нього, але після війни він буде як союзник Путіна повністю відповідати, як Румунія в Другій світовій чи Туреччина в Першій світовій війні. Він буде відповідати, він буде теж на якомусь там трибуналі. І білоруси будуть відповідати за те, що з їхньої території нас бомбили і там були російські війська. Вони брали участь у цій операції.

Тому, якщо вони вторгаються, це взагалі ні про що. Це закінчується дуже швидко. Їх просто розбивають навіть нашими силами тер оборони. Після того вони провалюються в колосальний внутрішній хаос, тому що воювати там не хочу взагалі ніхто. У Лукашенка і так низька легітимність. Люди, у них просто вибору не буде, приїдуть перші трупи їхніх дітей і родичів, люди вивалять на вулицю. Лукашенку не буде, що протиставлять, тому що армія то тут, і, грубо кажучи, вже получила. Я думаю, що армія ще й розвернеться. Після того, як вони тут понесуть великі втрати, армія ще розвернеться.

В такій ситуації Путін буде змушений брати під контроль Білорусь, так, як в 1943 році Гітлер мусив спасати Муссоліні. І до речі, тоді, в 1943 році, і зупинилася операція на Курській дузі в якій насправді німці розбили російську армію. Вони ж виграли в цій битві танковій під Прохорівкою. Чому вони не пішли далі? Тому що союзники висадилися в Італії

На Сицилії.

Так, і довелося, реально довелося німцям іти, відбивати за Муссоліні американські війська.

Битва под Монте-Кассино.

Так, ось це. І фактично, якщо він, а я просто в це не вірю, бо якщо в нього є щось, то це виключно чуйка, як виживати, він цього не зробить. Але якщо він захотів це зробити, то для нас він провалює Росію і Білорусь просто в колосальні проблеми, а для нас це була б дуже вигідна історія на стратегічному, знову ж таки, рівні.

Ну, и традиционно под занавес прогноз на ближайшее время. Как ты видишь, будет развиваться ситуация?

Значить, я думаю **наступним чином.**

> По-перше, ми отримаємо ось ці РСЗО найближчим часом. Ну, найближчим часом – це десь рішення буде прийнято наступного тижня, десь 2-3 тижні і вони сюди приїдуть.

Далі, я думаю, що наступний тиждень будуть дуже важкі бої на Донбасі, але мій прогноз в тому, що російська армія видохнеться. Я думаю, що вони видохнуться по ряду направлень, і це дозволить нас десь утримати ті рубежі. Я думаю, що Сєвєродонецьк і Лисичанськ ми наступного тижня ще утримаємо.

Тобто

якщо ми не зробимо тактичний відступ, тому що в цьому також є логіка, тому що вони вже в такому оперативному мішку, але ціль все одно перемелювати росіян.

Навіть якщо вони там стоять, вони кожен день перемелюють російські війська. Я думаю, що ми витримаємо наступний тиждень і Сєвєродонецьк і Лисичанськ витримають, трасу не візьмуть. Думаю, що всі ці наступи до кінця наступного тижня захлинуться.

Спасибо Виктору Андрусиву на этом. Я напомню, что каждую неделю, каждую пятницу мы проводим обзоры ключевых тенденций недели. И в следующую пятницу мы это тоже также сделаем. Подписывайтесь на его Telegram-канал и в Facebook. Все там самое интересное, сочное.

***

№ 197. 2022-06-13

Лямец Сергей

Несколько соображений о плане Маршалла для Украины

Я тоже мечтаю, что в Украину зальют сотни миллиардов, и мы заживем. Но с точки зрения критического мышления, это наши мечты. А мы должны смотреть на себя ИХ глазами.

Тут сразу вылазят неудобные моменты:

1. Пока не вижу геополитической мотивации Запада

План Маршалла не был проектом экономических филантропов. Это был оборонный проект - чтобы остановить экспансию СССР в разгар "холодной войны". Для этого выбрали прогрессивный метод - геополитическую, экономическую и культурную войну. Дипломатия, правила и процветание гораздо лучше борются с коммунизмом, чем тысяча слов.

Видит ли коллективный Запад угрозу в экспансии россии? Как вы знаете, не весь. Топ-государства ЕС видят гораздо большую угрозу в инфляции и "унижении путина". Для них россия - не такое очевидное зло, как для Украины, стран Балтии и Польши.

Вывод:

- **нет единства в рядах маршаллистов.** Не с кем затевать большой проект. Да и незачем. Того и гляди, все спустят на тормозах, рассказывая сказки о коррупции в Украине.

Нужно крепко подумать над мотивацией. Придумать предстоит что-то новое.

Как вариант,

> мотивацией может стать усиление Польши и стран Балтии, чтобы ослабить старую Европу. Украина здесь - как часть нового экономического пространства.

Еще как вариант

> - отжать россию с глобальных рынков и занять ее место. Чтобы со временем прихватить ее ресурсы. Но есть минус: при таком раскладе, Украина нужна как смоляное чучелко - чтобы русский медведь постоянно угрожал нам, а в ответ получал новые санкции. При такой стратегии Западу выгодно не обезопасить Украину, а сделать нас намеренно слабыми. Где-то я все это уже видел.

Ну и конечно, хороший вариант

> - не позволить Китаю заграбастать гигантские природные ресурсы россии. Но причем тут Украина?

Как видим, куча вариантов. Но ни один из них не предполагает, что Украину нужно срочно строить. Нам это все не годится. Нужно срочно придумать собственное будущее.

2. В чем экономическая мотивация Запада вкладывать в Украину?

Тоже пока не вижу. Сделаю смелое предположение.

Давно наблюдаю за экономической политикой США. Она гениальна и состоит в постоянном создании точек роста для СВОЕЙ экономики. Такой точкой роста был ленд-лиз. В 1940х экономика США буквально взорвалась ростом и потеснила Британскую империю с позиций ведущей экономики мира. А когда закончилась война, ленд-лиз стал нерабочим инструментом. Возник риск обвала экономики США. Тогда придумали План Маршалла. Он позволил не допустить глубокий обвал экономики США после окончания проекта ленд-лиза.

Теперь смотрим на Украину и задаем вопрос

- в чем экономическая мотивация доноров? Ради чего им выделять огромные деньги из собственных бюджетов? Ответ примерно понятен: нет такой мотивации. В доброе сердце Макрона и Шольца я не верю.

Еще один момент.

- Зачем им строить в Украине мощную экономику? Чтобы соперничать с Европой? Чтобы создать конкурента Китаю? Долго и сложно, да и зачем? Китай уже есть.

Так что нам конечно помогут, но не сильно. Первое время Штаты и Европа могут загрузить свои компании, чтобы поставлять в Украину оборудование, топливо, оружие. А дальше - сами.

С другой стороны,

- зачем вынимать деньги из государственных бюджетов, если можно запустить в Украину деньги мировых корпораций? Пусть они заливают сюда миллиарды и получают прибыль. А это означает, что для них нужно создать условия. Так мы переходим к следующему пункту:

3. Новые правила для Украины

План Маршалла - это было навязывание новых правил жизни в обмен на помощь.

Он стал началом глобализации. Началом доминирования доллара (вместо фунта). Началом единых правил торговли. Началом единых стандартов работы промышленности.

Вложив много, Штаты получили безумно много:

- гигантский рынок Европы, гигантский валютный рынок с доминированием доллара, гигантские возможности по ведению экономических войн. По сути, развитые страны мира поют хором, а дирижирует концертом Вашингтон.

Глядя на Украину, мы должны признать:

- **с точки зрения глобализации мы очень мелкая цель**. Чтобы получать зерно и масло - достаточно открыть море. Рынок сбыта крупный (33 млн человек), но не настолько, чтобы ради него напрягаться. Поэтому нам предложат выбор, от которого мы не в силах отказаться: присоединиться к существующим правилам игры цивилизованного мира, чтобы занять свое почетное место в мировом разделении труда.

Украину, скорее всего, пустят по пути *Ирака*.

- Никаких золотых гор и всеобщей занятости. Вкладывать будут только в то, зачем мы им нужны, и всегда с учетом риска нового нападения

россии. А значит: аграрка (предполагает доступ к морю), газовые месторождения, строительство. Ну и айтишники. В сумме, получается небольшое количество рабочих мест для украинцев. Пока не вижу, как решится проблема заробитчан - наверное, украинцы продолжат ездить на клубнику. Депопуляция и все такое.

На практике, нам спустят жесткий перечень заданий.

- Например, жесткий западный контроль над судебной системой Украины, защита западных инвестиций, НАБУ и Шмабу, антимонопольное законодательство, открытый рынок природных ресурсов и аграрки. Украине придется сдаться.

Как по мне, это *хорошо*.

Мы жили при олигархах и ворах во власти, они ни на что не способны.

Любые программы в духе "сами справимся" не реализуются потому, что те-кто-могут-справиться не способны прийти во власть. На них нет запроса.

Есть запрос на распил.

Во власти всегда ставленники местечковых групп влияния, которые плодят очередное воровство.

Не вижу *способа*, чтобы это изменилось.

Вывод:

нужно принять чужие правила игры, и точка.

4. Откуда деньги?

Это самый интересный вопрос. Наши парни из околобанковой уже раскатали губу на триллион, чтобы влить их в очередную "Большую стройку".

Только откуда?

Если Запад будет тратить деньги своих налогоплательщиков, контроль будет жестким. Видосиками тут не помочь.

Идеальным было бы изъять часть активов россии - своего рода контрибуция. Но и при таком раскладе Украине деньги никто не даст. Скорее всего, их пустят на стимулирование экономик США и Европы, или на погашение долгов. Зачем кормить украинцев, если нужно кормить американцев и европейцев?

Вывод:

"Большую стройку" придется делать по старинке, из своего бюджета. Выпускайте Гетьманцева…

5. Мировое гражданское общество

Сейчас я дам мощную порцию наивности. В странах Запада есть избиратели, а это живые люди, которые выдвигают требования к своим политикам. Шольц

уже поплатился за то, что не хочет помочь Украине. Макрон тоже поплатится. То есть, истинные союзники Украины - это обычные граждане США и Европы.

Но как только закончится война, люди перестанут помнить об Украине. С ними нужно поддерживать контакт. Как? Самое время подумать. Не зря кремль строил сети телеканалов и сайтов, чтобы двигать свои тезисы. Если Украина хочет влиять на западных политиков - придется делать то же самое. Сейчас самое время.

Общее итого:

некий план точно будет. Некие деньги точно будут.

P.S.

Я тут не вспоминал о Британии. Ну, бриты молодцы. Правда, золотых гор у них нет. План Маршалла для Украины - точно не их история.

***

№ 198. 2022-06-13

Об историческом моменте, структурной перестройке экономики и политической воле в одной "пучке" принятия решений

Куц **2022-06-13**

1. Война - время быстрых изменений

Можно с настойчивостью, достойной иного применения, искать экономически неэффективные маршруты экспорта сырья из Украины, для того, чтобы спасти доходы нескольких сырьевых отечественных ФПГ, а можно подумать о структурной перестройки экономики с учетом того, что о логистике больших физических объемов сырья нам придется на ближайшие годы забыть.

От больших физических объемов к большой добавочной стоимости - такова базовая философия наших структурных трансформаций.

У аграрного лобби, разговор о росте добавочной стоимости всегда вызывает изжогу.

Но их можно понять: сезонная себестоимость на уровне 50%, плюс возмещение НДС со стороны государства и практически полное отсутствие экспортных пошлин.

Плюс льготные модели налогообложения в агробизнесе, дешевая аренда земли, относительно низкие тарифы на ж/д перевозки, возможность убивать государственные дороги зерновозами и удобная портовая логистика.

Как в этом, отдельно взятом раю заставить кого-то перерабатывать сырье с рентабельностью производства в два раза ниже и входить в длинные инвестиционные циклы на 3-5 лет?

Но жизнь заставит, а война - это экстремальная форма жизни, в которой очень быстро отмирают неэффективные модели.

У государства уже нет денег возмещать по 150 млрд. грн. в год НДС, нет возможности удерживать тарифы на железной дороге, нет низкодефицитного бюджета для сохранения налоговых схем.

Да и об экспортных пошлинах можно подумать для финансирования оборонного сектора.

Я уже не говорю о заблокированной портовой логистике.

Формирование каждые пять лет дополнительного производственного передела по переработке сырья - это не фантазии Манилова.

Пример с "семечкой" показал, что из крупнейшего производителя семян подсолнечника можно стать крупнейшим производителем подсолнечного масла, построив более 50 новых маслоэкстракционных заводов.

Теперь нам нужны национальные чемпионы по переработке кукурузы, рапса и сои.

Нужна новая ниша в мировых цепочках добавочной стоимости. И ее просто так никто не отдаст, нужно бороться за нее.

Украина имеет все шансы стать Катаром, но только не в экспорте СПГ, а в производстве биоэтанола и биодизеля из кукурузы и рапса.

Украина имеет все шансы стать крупнейшим экспортером растительного белка, соевого лецитина. Центром производства для всех мировых веганов.

Обе указанные выше стратегии просто идеально ложатся не только в наше портфолио (агро потенциал), но и в мировой "зеленый тренд": биотопливо и замена животного белка растительным.

То есть это будут маркерные зеленые инвестиции, привлечь которые намного легче, чем в добычу угля, нефти и газа.

Кроме того, это еще и существенное улучшение энергобаланса страны и повышение нашей энергонезависимости за счет развития внутренних источников энергии.

Представим себе, что все это было сделано несколько лет назад и до 30% топлива на внутреннем рынке замещает свой собственный биопродукт.

Это значит, что нынешних очередей на заправках и дефицита топлива не было бы, так как давление на импортную логистику было бы на 30% меньше.

Мне могут возразить, что заводы по переработке биотоплива могли быть уничтожены русскими ракетами.

Но как оказалось, намного легче уничтожить внутреннее производство, если оно сосредоточено на одном Кременчугском НПЗ и большая часть импорта закрывается дешевым топливом из Беларуси и РФ.

В таком случае, импорт просто прекращается, а по единственному НПЗ наносится серия ракетных ударов. И все, рынок остановился.

А вот уничтожить сотни мелких и средних заводов по производству биотоплива из собственного сырья намного сложнее, если не сказать - невозможно.

2. Почему мы оказались в такой ситуации

Лоббизм "топливников"

Именно они заблокировали законы о добавке в топливо биоэтанола и биодизеля (сейчас норма для евро 5 - от 0% до 5% биотоплива в добавках, но она по факту не выполняется).

Именно "топливники" монополизировали внутреннее производство и "подсадили" страну на дешевых импорт из РФ и Беларуси.

Именно их лобби продавило самый высокий акциз на .... биотопливо, вследствие чего остановились даже те производства, которые у нас были.

Кстати, сейчас акциз на бензин снизиили до нуля, то есть производство биотоплива вообще не может рассматриваться в бизнес-планах.

Несколько лет назад наше правительство своими руками зарубило курицу, которая могла нести золотые яйца (я об этом неоднократно писал).

Речь об Укрспирте.

Я не касаюсь темы коррупции, а лишь отмечу, что предприятия данной компании могли быть специализированы на производстве технического спирта - биоэтанола и она действительно могла стать чемпионом при правильных налоговых и регулятивных настройках на рынке топлива.

И затем ее можно было приватизировать за миллиарды долларов, а не распродать за копейки как сейчас.

Укрспирт мог стать одним из мировых лидеров производства биоэтанола и биодизеля, но не стал.

Его заводы купили "водочники", но не для развития, а для утилизации - им нужна просто лицензи "на спирт". Ну а "топливники" вздохнули с облегчением.

Почему я заговорил о политической воле в одном пучке с историческим моментом и структурной перестройкой экономики?

Если наше государство не научится отсекать при разработке стратегий развития лобистские интеерсы "водочников", "топливников", "зерновиков" и других лоббистов, мы в очередной раз профукаем свой шанс на модернизацию, а нового может и не быть.

3. А теперь о техническом задании

У нас более 20 млн. тонн переходящих запаса зерна, плюс 60 млн. тонн нового урожая. Можности по хранению - 60 млн. тонн. Вывозим 1,5-1,8 млн. т. в месяц.

То есть к осени не успеем разгрести старые запасы и придет новый урожай.

Часть зерна можно хранить "насымным методом", а также используя полевые технологии хранения.

Но вот урожай 2023 года уже складировать будет некуда.

Показатель времени в нашей задаче: t = 15 месяцев.

Вопрос: можно ли за это время при использовании кредитных ресурсов госбанков создать комплекс заводов по переработке зерна в биотопливо, а рапса - в биодизель?

Разместив их в пограничном поясе с Польшей, Румынией, Словакией и Венгрией (в заводы на пограничном "нуле" россияне вряд ли будут стрелять, так как такая ракетная атака попадет на радары системы ПВО этих стран)?

Не будут утверждать, но предположу, что это возможно.

И тогда, новый урожай будет не гнить, а перерабатываться в добавочную стоимость, попутно решая задачи энергонезависимости страны (себестоимость биотоплива - 15 гривен/литр).

Для этого нужен специальный закон (по аналогии с американским энергетическим биллем), изменение налоговых и регулятивных моделей, новая кредитная политика низких ставок под программы структурной перестройки экономики.

Я пишу этот пост не в интересах частных производителей биотоплива .который у нас уже нет. Мне за державу обидно.

***

№ 199.

Другий фронт великої війни: Як Україна перейшла до *воєнної економіки*

2022-06-08

Юлія Свириденко

Перший віце-прем'єр-міністр — Міністр економіки України

1. Триває війна за нашу незалежність і за наше майбутнє. Чому українська економіка вистояла

З першого дня російського вторгнення український бізнес відчув на собі її наслідки. Ворог зруйнував логістичні ланцюжки, виробничі потужності, змусив людей тікати з рідних міст і сіл. На початку війни більшість зовнішніх експертів не вірили у нашу здатність вистояти. Але ми в черговий раз довели, що українці - нація сильних і вільних людей.

В перші дні російського вторгнення економіка перебувала в шоковому стані, тому знадобилися швидкі дії, аби повернути країну до економічного життя.

Наші три основних економічних досягнення за цей час:

1) макроекономічна стабільність,
2) працюючий банківський та
3) приватний сектор.

Попри війну ми пройшли посівну кампанію, вдало завершили опалювальний сезон, банки продовжують кредитувати бізнес, магазини та аптеки працюють, харчові виробництва годують людей, енергетика й далі живить підприємства по всій України, а логістика, попри всі складнощі, сполучає виробника та споживача.

2. Наші дії в економіці були зосереджені на ключових напрямках

1. Макроекономіка

В перші дні війни НБУ зафіксував курс гривні, чим попередив її знецінення. Ми зберегли українські золотовалютні резерви НБУ на рівні 90% від довоєнного і втримали економічну стабільність. Прогнозованість — найкраще, що ми могли зробити для бізнесу на початку війни.

2. Все для армії

Ми залучили понад 22 тисячі підприємств, установ і організацій для виконання мобілізаційних завдань. Впродовж перших десяти днів війни вони

почали виготовляти товари та надавати послуги, передбачені мобілізаційними планами. Ця важлива складова воєнної економіки і зараз перебуває у центрі нашої уваги. Звичайно, кожне з цих підприємств мало складнощі на початку роботи, але їх усували в ручному режимі і в цілому успішно запустили цілі сектори, які сьогодні обслуговують ЗСУ. Зокрема, харчову, легку промисловість та машинобудування. Ми з перших днів запровадили бронювання від військової служби працівників підприємств, залучених до мобілізаційних завдань, підприємств, що забезпечують життєдіяльність населення та функціонування економіки. А зараз створюємо електронну систему бронювання, яка суттєво пришвидшить цю процедуру і переведе її в онлайн.

3. Стимулювання пропозиції

Реалізували концепцію централізованого замовлення для виробників харчових продуктів, лікарських засобів тощо. Вирішили питання забезпечення приміщеннями та обладнанням для розміщення виробництв таких важливих сьогодні оборонних підприємств.

4. Спрощене оподаткування

Радикально знизили податкове навантаження — дали можливість переходу підприємств на спрощену систему оподаткування (2% від обороту без ПДВ та податку на прибуток). Запровадили спеціальний режим оподаткування резидентів Дія Сіті - IT-компаній (можна обирати, який корпоративний податок сплачувати). Скасували плату за землю на територіях, де ведуться бойові дії. Звільнили підприємців від відповідальності у разі неможливості виконання платниками податків своїх обов’язків.

5. Дерегуляція

Провели безпрецедентну дерегуляцію, про яку могли тільки мріяти у довоєнний час: 48 дозволів, 19 ліцензій та 500 інших публічних послуг для бізнесу переведені на декларативний принцип. Запроваджено мораторій на перевірки бізнесу. На період воєнного стану продовжили дію дозволів і ліцензій. На один рік пролонгували дію атестатів про акредитацію органів з оцінки відповідності, термін яких спливає у воєнний час. Продовжили строки чинності результатів повірки засобів вимірювальної техніки в умовах воєнного стану. Вдосконалили механізм подання підприємцями декларацій для отримання дозволів та ліцензій. Тепер ця послуга доступна через портал та додаток ДІЯ.

6. Доступ до фінансування

Шок війни призводить до відтоку капіталу. Тому ми спростили кредитування — будь-яке підприємство може отримати до 60 млн грн під 0%.

Відкрили доступ продовольчим торговим мережам до кредитів під 5% на 1 рік для поповнення обігових коштів на суму до 1 млрд грн.

За програмою «Доступні кредити 5–7–9%» зняли обмеження у період воєнного стану щодо верхньої граничної суми отриманої державної допомоги за останні три роки. Загалом за програмою «5–7–9» бізнес оформив більше 40 тис запозичень, а кредитування здійснюють 42 банки-партнери.

7. Продовольча безпека

Ми встановили максимальний строк розрахунків за товари вітчизняного виробництва — не пізніше, ніж через 10 днів після виставлення рахунку — і так гарантували безперебійну роботу продовольчих підприємств. Створили умови для безвідсоткового кредитування аграріїв, завдяки чому вдалося провести посівну кампанію в 23-х областях України. Зняли вимогу щодо граничного рівня торговельної надбавки (націнки) на окремі продукти харчування і забезпечили їх присутність в магазинах. Спростили вимоги до маркування імпортних продуктів харчування для їх швидшого ввезення під час воєнного стану. Аграріям, що обробляють до 10 тис га землі, держава компенсує відсотки за кредитами. Долучаємо до підтримки аграрного бізнесу міжнародні неурядові організації, які акумулюють фінансову допомогу для українських сільгоспвиробників. А ще ми створили унікальну Національну платформу продовольчої безпеки, де виробники і торговельні мережі можуть контактувати одне з одним на базі Держпродспоживслужби, яка раніше сприймалася бізнесом виключно, як орган контролю.

8. Релокація

Реалізували програму переміщення підприємств на безпечні території Західної та Центральної України. Вже більше 600 бізнесів переїхали до нових громад, майже 400 з них відновили свою роботу, ще понад 250 бізнесів знаходяться у стані переїзду. За перевезення майна релокованих вітчизняних підприємств платить держава, а цю функцію виконують «Укрзалізниця» та «Укрпошта». Ми допомагаємо релокованим підприємствам з оперативним підключенням до газо-, електро- та водопостачання. Даємо можливість оренди об'єктів державної власності під розміщення виробничих потужностей релокованих підприємств за 1 грн/кв м. А ще допомагаємо налагоджувати нові комерційні зв’язки, виходити на нові ринки, в тому числі, іноземні, перебудовувати логістичні шляхи. ДП «Прозорро.Продажі» спільно

з маркетплейсом E-Tender створили платформу цифрової взаємодії усіх учасників програми релокації.

9. Пальне

Пальне — це кров економіки. Україна стала першою країною Європи, яка повністю відмовилася від російської нафти, газу та нафтопродуктів. **Ми заплатили за це високу ціну — черги на АЗС та шоковий попит.** Проте сьогодні ситуація значно покращилася, черги стають меншими, хоча добове споживання постійно росте, адже українці повертаються додому, а компанії - до роботи.

Хоча ворог зруйнував наше внутрішнє виробництво, яке до війни давало 20% обсягу пального для України, ми за 2 місяці повністю перебудували логістичні маршрути.

У травні ми отримали великі черги на АЗС, і максимально спростили усі митні процедури.

Скасували акциз та знизили до 7% ПДВ на пальне, що дозволило операторам ринку в перші два місяці війни наростити імпорт без суттєвого здорожчання.

Скасували дозволи на в'їзд автоцистерн для доставки пального в Україну.

Забезпечили можливість приймати пальне в портах Дунаю. Здійснюємо позачергове оформлення пального на кордонах з боку митниці та прикордонної служби.

Митниці влаштували окрему «зелену» смугу для бензовозів з Польщі. Синхронізовали графіки роботи АТ «Укрзалізниці» та польської PKP, що дає змогу в оперативному режимі вирішувати проблемні питання.

У травні ми імпортували 345 тис тонн пального з абсолютно нових логістичних маршрутів через наш західний кордон.

Ми також змогли домовитися з Урядом Польщі про екстрені поставки бензину та дизелю в Україну з польського державного резерву.

10. Ринок праці

Ми практично миттєво розробили і провели через Верховну Раду Закон «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану», який вже набрав чинності. Він доповнює діюче законодавство новими нормами. Зокрема, тепер працівник може розірвати трудовий договір за власною ініціативою у зв’язку з веденням бойових дій, запроваджується можливість призупинення дії трудового договору, що не тягне за собою припинення трудових відносин,

дозволена тривалість робочого часу у період дії воєнного стану збільшується до 60 годин на тиждень.

Так само швидко був розроблений і прийнятий Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття під час дії воєнного стану», яким значно спрощений порядок постановки на облік безробітних, враховані потреби людей, які втратили і роботу, і документи.

Розробили законопроект про договірний режим трудових відносин для малого та середнього бізнесу. Він вже ухвалений парламентом в першому читанні.

Для стимуляції працевлаштування внутрішньо переміщених осіб започаткували програму, згідно з якою протягом двох місяців підприємства отримують ***компенсацію*** по 6,5 тис грн за кожного такого працівника.

Ми відкрили опцію подачі заявок для компенсації на порталі та в додатку ДІЯ. На цей напрямок Уряд спрямував 200 млн грн.

Запустили телеграм-канал «Робота зараз», де Служба зайнятості допомагає роботодавцям знайти персонал, та чат-бот з інформацією щодо трудових відносин під час війни.

Зупинили дію деяких процедур кадрового обліку найманих працівників, що заощаджує час та зусилля підприємців.

Уряд виділив додатково на виплату допомоги по безробіттю 1,3 млрд гривень.

Навіть під час війни заборгованості по виплаті допомоги безробітним немає.

11. Міжнародна торгівля

Досягли домовленості з Великою Британією, Європейським Союзом, Канадою про скасування ввізних мит на українські товари — і це перші кроки по втіленню нашої економічної стратегії. ЄС також зупинили на рік стягнення усіх антидемпінгових та захисних мит на українську сталь.

США скасували 25% мито на українську сталь. Сполучені Штати припинили антидемпінгове розслідування відносно українського меду, а Канада ухвалила рішення не застосовувати антидемпінгові заходи стосовно українського прокату.

Почалися переговори щодо укладення Угоди про вантажні перевезення автомобільним транспортом між Україною та Європейським Союзом. Це буде угода яка формалізує практичні домовленості про скасування автодозволів.

Впорядкували фітосанітарний контроль на кордоні з Польщею, що прискорило експорт української сільськогосподарської продукції.

Домовились про «шляхи солідарності» через ЄС, якими українські вантажі будуть проходити швидко.

Створюємо альтернативний логістичний експортний напрямок через західний кордон.

Єврокомісія закликала керівників компаній у галузі інфраструктури надати необхідні залізничні слоти між центрами перевантаження та портами ЄС.

Ми також працюємо над розблокуванням українських портів заради відновлення експортного потенціалу України та глобальної продовольчої безпеки. Але це чи не найбільш складне завдання військової економіки.

Підтримуємо діалог з урядами країн Африканського, Азійського та Американського континентів.

Україна залишається важливим гравцем на глобальних ринках.

12. Економічна стратегія

Ми розробили ключові положення ***нової економічної стратегії*** для України і зараз пишемо детальний ***План післявоєнного відновлення та розвитку United24***.

- В ньому ключовим є дерегуляція, мінімальне втручання держави в роботу бізнесу та локалізація на рівні не менше 60%.

- План також включає програму, яка стимулюватиме повернення наших громадян в Україну та забезпечить їхню інтеграцію до ринку праці.

Дослідження ***Advanter Group*** демонструють, що на початку березня 74% підприємств зупинили свою роботу, тоді як у квітні таких було лише 21%. А 15% бізнесів навіть змогли збільшили обсяги виробництва.

За даними опитування ***Інституту економічних досліджень***, виробничі очікування підприємців наразі позитивні. Понад 32% планують зростання в наступні два місяці, 34% прагнуть збільшити обсяги продажів, є стійкі очікування припинення тенденції до скорочення зайнятості. Важливо зберегти та розвинути курс на підтримку бізнесу у період війни та післявоєнної відбудови.

Саме приватна ініціатива здатна витримати усі неймовірні навантаження, стабілізувати економіку та в майбутньому виступити драйвером прискореної відбудови і розвитку.

Частина 2

https://skelet.info/kto-takaya-yuliya-sviridenko-zamenivshaya-lyubchenko-v-kabmine/

Под «прямым управлением» Зеленского. Кто такая Юлия Свириденко, заменившая Любченко в Кабмине

2021-11-05

Министерство экономики Украины вместо Алексея Любченко возглавила Юлия Свириденко, которая также стала первым вице-премьером в правительстве Дениса Шмыгаля. **Каков карьерный путь нового члена Кабмина и что означает это назначение?**

Юлия Свириденко

4 ноября депутаты Верховной Рады 256 голосами поддержали назначение Юлии Свириденко первого вице-премьер-министра Украины — министра экономики, пишет *ДС.*

1. Из Чернигова в Киев

Юлия Анатольевна Свириденко родом из Черниговщины, где и прошла большая часть ее карьеры. В 2008 г. она окончила Киевский торгово-экономический университет, получила степень магистра, также училась на аспирантуре в КНЭУ. Сразу после университета начала работать экономистом по финансам совместного украино-андоррского предприятия АО «АМП» в Киеве (компания на рынке недвижимости). Через три года возглавила постоянное представительство Чернигова в городе Все (Китай). Она занималась привлечением китайских инвесторов в Украину.

В 2015-м Свириденко окончательно перешла на госслужбу: она сперва стала советником председателя Черниговской ОГА, а с августа 2015-го — начальником Департамента экономического развития в этой же администрации. С сентября 2017 г. Свириденко была исполняющим обязанности., а с 2018-го — первым заместителем председателя Черниговской ОГА; также несколько месяцев исполняла обязанности руководителя региона.

2. Между правительством и ОП

В 2019 г. Юлия Свириденко начинает работать в Министерстве экономического развития, торговли и сельского хозяйства. Там она в 2019 г. стала сперва просто заместителем, а через год — первым заместителем министра экономики. Отвечала за формирование и реализацию государственной политики в сфере труда и занятости населения, а также в сфере промышленной и ценовой политики.

Но в декабре 2020-го последовал трансфер чиновницы в Офис Президента на должность заместителя руководителя (где она снова отвечала за работу с инвесторами). Также с декабря 2020-го Свириденко возглавляет созданный президентом Владимиром Зеленским Совет по содействию бизнесу.

Кроме того, с марта 2020-го по февраль 2021 г. она входила в состав украинской делегации в Трехсторонней контактной группе по урегулированию конфликта на Донбассе, в подгруппу по экономическим и социальным вопросам. Правда, ничем особым там не отметилась. А в июне-сентябре нынешнего 2021 года Свириденко была членом наблюдательного совета НАК «Нафтогаз Украины».

3. Новые приоритеты

Итак, Свириденко возглавила Минэкономики и стала вице-премьером вместо Алексея Любченко.

Это будет означать, что в экономическом плане правительство перейдет под прямое управление ОП, — считает директор Института мировой политики Евгений ***Магда***.

*«Вместо Любченко придет госпожа Свириденко, и это будет означать, что в экономическом плане правительство перейдет под прямое управление ОП. Ибо Денис **Шмыгаль** на прошлой неделе даже отказался обсуждать вопрос*

изменений в правительстве без решения парламентской фракции «слуг народа». Не думаю, что он боялся сглазить относительно отставки Любченко — просто премьер не является самостоятельной политической фигурой»,

— сказал эксперт в недавнем комментарии «ДС».

Выступая в Верховной Раде перед своим назначением, чиновница говорила о необходимости запуска институтов, которые усилят политику государства. А чтобы изменить экономическую ситуацию в Украине к лучшему, по ее мнению, следует пересмотреть сам подход к осуществлению государственных инвестиций.

«Речь идет, прежде всего, о запуске и работе Экспертно-кредитного агентства, Фонда прямых иностранных инвестиций, Фонда улучшения жилищных условий, Государственного лизингового агентства, Фонда микроинвестиций для граждан»,

— сказала она с трибуны, напомним, что такие структуры успешно работают в США и Европе. Часть таких институтов создана и в Украине, но пока не смогла показать свою эффективность.

Также Свириденко назвала пять ключевых экономических кластеров, где, по ее мнению, инвестиции могут иметь самый большой эффект:

1) машиностроение,
2) энергетика,
3) IT,
4) сельское хозяйство,
5) строительство.

Относительно общих подходов к управлению экономикой, то Свириденко выступает за сбалансированный подход.

*«Лет 15 назад мир научился балансировать между **либеральными** и **консервативными** экономическими инструментами, которые более защищены от политических решений и имеют собственные финансовые механизмы. Поэтому мы должны стать более гибкими, отойти от советских стандартов и бюрократии и сформировать устоявшиеся институции»,*

— сказала она с трибуны Верховной Рады перед голосованием за назначение на должность.

Что же касается более приземленных планов развития, то тут у нового министра такие планы:

«Уже в ближайшие три года в Украине может возобновиться судостроение, речь идет о 20 новых судах ежегодно. К 2025 г. мы можем нарастить оборот отрасли до 22 млрд грн и создать почти 50 тыс. рабочих мест. Начиная со следующего года, в наших планах полностью перезагрузить парк грузовых вагонов Укрзализныци. Речь идет о 46 тыс. вагонов. Это создаст рынок с оборотом более 100 млрд грн в ближайшие семь лет».

4. Небезупречный портрет

Как сообщает издание «НВ Бизнес»,

> муж Свириденко Сергей Дерлеменко является собственником компании ООО «ДКС-ГРУПП», которая занимается строительством распределительных объектов для обеспечения электроэнергией и телекоммуникациями. А это та сфера деятельности, в которой большую роль играют связи в административной системе.

Сама же Юлия Свириденко с марта по сентябрь 2019-го была

> директором ООО «Сидко Украина» — компании, которая специализируется на производстве кормов для диких птиц и занимается переработкой органической продукции. По данным YouControl, совладельцы этой компании — Валерий Кулинич и действующий мэр Чернигова, экс-нардеп Владислав ***Атрошенко***.

Атрошенко — известен тем, что 16 января 2014 г. голосовал в составе фракции Партии регионов за диктаторские законы, ограничивающие свободу и Конституцию Украины (позже направил заявление с просьбой считать, что он не голосовал).

Атрошенко и члены его семьи — совладельцы ряда компаний в Черниговской области, работающих в сфере страхования, недвижимости, строительства, сельского хозяйства и производства электроэнергии.

—-

Юлія Анатоліївна Свириденко (нар. 25 грудня 1985, Чернігів) — українська державна діячка. Перший віцепрем'єр-міністр — Міністр економіки України з 4 листопада 2021 р. Заступниця Керівника Офісу Президента України з 22 грудня 2020 року.

В. о. голови Чернігівської ОДА (2018). Заступниця міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (29 вересня 2019 — 22 липня 2020). Перша заступниця Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України (22 липня 2020 — 22 грудня 2020).

***

№ 200. 2022-06-13

Экономика военного времени. Что делать

Романчук **2022-03-11**

Часть 1/9

Об отношениях «производитель – государство» и о структуре правительства

Друзья, мы начинаем серию статей о том, какую экономическую политику проводить Украине в военное время, а также в период восстановления после победы. Мы будет рассматривать все направления и аспекты экономики. Сегодня – 1) об отношениях «производитель – государство» и о структуре правительства. В следующих материалах – 2) о деньгах банках, налогах, таможне, инфраструктуре, инвестициях и, конечно же, 3) социальной сфере.

Украина находится в уникальном положении. Экономическая политика должна быть адекватной той ситуации, в которой оказалась страна. Мы предлагаем инновационные, системные решения, которые позволят стране минимизировать потери, оптимизировать имеющиеся ресурсы и капитал, а также создать фундамент для мощного рывка вперёд после победы над российским агрессором. Сегодня вашему вниманию – первая статья.

15 дней Украина в состоянии войны. Безупречное лидерство президента Зеленского и его команды. Блестящая работа вооружённых сил. Доблесть добровольцев. Отвага украинцев от млада до велика. Многоязычный, многоконфессиональный мощный дух украинцев. В одном строю – единая Украина.

Согласно опросу группы «Рейтинг» 8 – 9 марта, 91% украинцев испытывают надежду и только 6% - безысходность. 92% украинцев уверены, что Украина

отразит нападение России. 97% украинцев намерены в ближайшее время защищать свою страну.

39% украинцев защищают свою страну, участвуя в волонтёрской работе – помощи гражданским и военным. 37% украинцев помогают финансово. 18% участвуют в информационном сопротивлении. 10% украинцев (более 400 тысяч человек) – участники территориальной обороны. Сегодня в Украина имеет уникальный, беспрецедентный человеческий капитал – для защиты своей страны от врага, для победы над врагом.

Победа в войне – это не только вооружённые силы, территориальная оборона и оружие. Это также экономика, т. е. тыл для защитников отечества. Это режим работы производителей товаров и услуг, формат обменных операций с внешним миром, взаимоотношения «бизнес – государство». Без денег, материальных ресурсов и качественного механизма бесперебойного производства конкурентных товаров победа в войне невозможна, особенно если она затяжная. Поэтому сегодня критически важно обеспечить такой же уровень качества экономической политики, системы государственного управления, какой мы видим у вооружённых сил страны в борьбе с врагом.

Экономика военного времени Украины требует радикального изменения по сравнению с тем режимом, который действовал до 24 февраля 2022.

Война должна обнулить украинский порочный олигархат, токсичный схематоз и не менее разорительный номенклатурно-бюрократический междусобойчик.

Война демонстрирует мощнейшую силу духа украинцев. После победы в войне её нужно без потерь трансформировать в дух предпринимательства, восстановления экономики и создания с нуля самых современных производств. Уже сегодня нужно дать понять украинскому бизнесу, что их ждёт после войны. Нет сомнений, что уникальные регуляторные и налоговые условия даже сегодня, в военное время, способны подготовить национальных производителей к быстрому послевоенному старту.

Военное время снимает все вопросы, связанные с необходимостью согласования экономической политики с бюрократией Европейского Союза, МВФ или Америки. Трудно себе представить ситуацию, когда украинское правительство принимает план послевоенного восстановления страны, а ему некие бюрократы говорят: «Нельзя такую вот налоговую систему, потому что она нарушает директиву/методику/положение ЕС». Или «ваши нормы регулирования не учитывают требования борьбы с глобальным потеплением».

Основной критерий оценки качества экономической политики военного времени - **нулевая регуляторная нагрузка**.

> Над производителем товаров и услуг не нужно стоять с палкой, инструкцией или методичной. Не нужны сертификаты, лицензии и прочие разрешительные документы. Украинцы показали, что они без дипломов, сертификатов и курсов повышения квалификации по методичкам министерства обороны могут уничтожать врага самым современным оружием. Поэтому с производством продовольствия, промышленных и потребительских товаров они точно справятся без указивок бюрократов.

Правило обеспечения тыла, организации производства в военное время простое: каждый, кто может и умеет, у кого есть ресурсы, производит всё, что может и хочет, продаёт, кому захочет на тех условиях, которые он сам в данный момент определяет со своими партнёрами. Точка.

1) Никто не имеет права вмешиваться в процесс производства, спрашивать, откуда деньги, сырьё и другие компоненты производства.
2) Никто не имеет права вмешиваться в режим занятости работников, проверять нормы безопасности и адекватности рабочего места.
3) Никто не имеет права навязывать формат и средства расчёта.

Наличные или безналичные, гривны или доллары, предоплата или оплату по договорённости – всё это решают сами участники экономического обмена.

Чиновнику, контролёру, силовику не место на производстве.

> Украинцы убедительно показали, что сами могут решать все вопросы между собой, не прибегая к посредничеству чиновников или контролёров. Если появится некая паршивая овца, нет сомнений, что украинцы найдут на него управу сами, не прибегая к услугам бюрократов.

Производство экономики военного времени основано на ценнейшем ресурсе, который украинцы ярко показали во время войны – доверие друг другу, солидарность и взаимовыручка. Поэтому необходимо ликвидировать все государственные службы и структуры контроля, надзора за производителями товаров и услуг. Упразднению подлежат все органы сертификации, лицензирования и выдачи разного рода разрешений. Под контролем остаётся лишь оружие и военные товары, но снимаются ограничения на владение оружием населением.

Соответственно, нет смысла в существовании многочисленных министерств и ведомств. Они упраздняются, потому что функции Государства в военное время сводится к одной цели – защита страны от врага, а также обеспечение внутреннего порядка, да и то эту функцию сегодня выполняют добровольцы. Точка.

Таким образом, структура Кабинета Министров военного времени выглядит следующим образом:

1. Министерство обороны,
2. Министерство внутренних дел,
3. Министерство финансов,
4. Министерство иностранных дел,

5. Министерство по управлению государственным имуществом и приватизации,

6. Министерство юстиции,

7. Министерство социальной солидарности,

8. Министерство национальной безопасности.

И всё.

Никаких других министерств не нужно. Остальное упразднить.

Это – экономия ресурсов, радикальное улучшение качества работы правительства. Оно будет заниматься, действительно нужными, полезными делами. Именно в таком составе, с таким жёстко ограниченным функционалом правительство может приблизиться к рейтингу одобрения украинцами, который имеет сегодня президент Зеленский и вооружённые силы страны.

***

2022-03-13

Часть 2/9

Деньги и финансы

Война – враг стабильности денег, киллер финансовой системы. Останавливаются предприятия. Разрываются логистические цепочки. Накапливаются неплатежи. Бизнес-планы летят в тартарары. Физически уничтожаются производственные мощности. Гибнут работники.

Производители товаров и услуг нервничают. Кредиторы расстроены. Вкладчики банков хотят свои кровные, чтобы положить их под матрасом или увести за границу.

Полная неопределённость. Радикальное смещение иерархии рисков. С одной стороны, бизнес пугают инфляционные, девальвационные риски. Война грозит сильно изменить баланс предложения разных валют. С другой стороны, никто толком не знает, каково будет предложение национальной валюты, каков будет отток долларов и евро. Поэтому у многих сильно проявляется склонность уйти в твёрдую валюту вне национальной банковской системы. Ни одна банковская система в мире не в состоянии выдержать одновременного набега на банк более 10% вкладчиков и клиентов. Отсюда критически важно управление ожиданиями, активное использование фактора «доверие» к Национальному банку, правительству и основным экономическим игрокам.

В условиях войны деньги – очень чувствительный товар. Обращаться с ним нужно профессионально и осторожно.

Решения из категории «запретить», «блокировать», «перевести в ручной режим» соблазнительны, но ошибочны и опасны, особенно в стране, в которой 40 – 50% экономики находится в «серой» сфере, и на руках у населения больше валютного кэша, чем в банках.

Именно свобода цен, гибкость финансовых механизмов в режиме открытого диалога денежного регулятора и правительства позволяет наиболее качественно управлять инфляционными и девальвационными ожиданиями.

Руководство Кабмина и Нацбанка должно вести такой же диалог по проблематике денег, финансов и экономики с бизнесом, какой ведёт президент В. Зеленский и его команда, командование вооружённых сил с армией и обществом.

От Нацбанка/Кабмина должны исходить не приказы, которые основаны на узковедомственных интересах, а рекомендации, которые согласованы с представителями основных экономических субъектов, включая банки и малый бизнес.

Категорически нельзя ориентироваться на выполнение принятых в мирное время документов. В «игнор» нужно отправить бухгалтерские правила проведения денежных операций в национальной и иностранных валютах.

Закон о бюджете, Основные направления денежно-кредитной политики, отраслевые программы – все они потеряли свою актуальность.

Сегодня главные задачи связки «Нацбанк/Кабмин» – сохранить макроэкономическую стабильность:

1) стабильные цены,
2) устойчивость гривны,
3) сбалансированность бюджета,
4) бесперебойность платёжной системы.

Война – это форс-мажор, который объективно и неизбежно меняет работу как товарных, так и денежных рынков. Значит, нужно ликвидировать все препятствия, которые в мирное время были источников обременительных регуляторных и транзакционных издержек. В военной защите от врага участвует практически вся Украина. Защита страны воистину народная. Власть поступила абсолютно мудро, доверив военную защиту не только вооружённым силам, но и обществу. В военное время экономику нужно не просто дебюрократизировать. Саму бюрократию, процедуры согласования и выдачи разрешений нужно ликвидировать там, где она не несёт смысловую нагрузку для обеспечения защиты страны от врага. Сегодня многие бизнесы за счёт своих денег и ресурсов включены в обеспечение тыла. Они находят ресурсы правдами и неправдами. Последнее, что им нужно, это преодоление

валютного регулирования, денежного контроля, курсовой неопределённости или ценового контроля.

Базовое правило денежного рынка и финансов в военное время звучит так: «Свободное использование, перемещение всех валют, иных платёжных средств и инструментов в наличной/безналичной форме между производителями товаров/услуг и финансовыми учреждениями на условиях, которые складываются на реальном рынке без препятствий, административных запретов и ограничений со стороны государства». Его реализация гарантирует оптимально низкий уровень регуляторных и транзакционных издержек.

Для практической реализации данного правила оптимального функционирования денежного, финансового рынка в военное время необходимо следующее:

1) ликвидация всех запретов на использование иностранных валют ($-доллар, канадский доллар, €-евро, польский злотый, швейцарский франк, турецкая ₺-лира, китайский ¥-юань) во внешних и внутренних расчётах украинских субъектов хозяйствования, а также для уплаты налогов;

2) отмена действовавших в мирное время правил валютного регулирования, запретов, контроля за перемещением валюты, правил её использования, а также бухгалтерского учёта;

3) отмена «ручного» ценового регулирования органами государственного управления на все товары и услуги, кроме услуг от производителей монополистов (жилищно-коммунальные услуги, общественный транспорт и т.п.);

4) режим свободного образования курса ₴-гривны по отношению к иностранным валютам. Режим функционирования валютной биржи согласуется Национальным банком с коммерческими банками;

5) разрешение использования в расчётах внутри страны, во внешних расчётах электронных платёжных инструментов (типа bitcoin);

6) отмена всех ограничений на использование наличной валюты во всех платёжных операциях;

7) введение упрощённой процедуры, уведомительного принципа регистрации финансового посредника (банка, финансовой компании, фонда) для оказания финансовых, платёжных услуг субъектам хозяйствования;

- вменение Национальному банку обязанности использовать все имеющиеся у него инструменты денежной политики для достижения таргета (цели) инфляции до 7% в 2022г.;

9) использование валютных поступлений из-за рубежа (благотворительность, поддержка оборонного потенциала страны, инвестиции) для достижения целей макроэкономической стабильности;

10) отмена блокировки, запретов по всем платёжным карточкам, которые были эмитированы украинскими банками.Ок

***

2022-03-14

Часть 3/9

Бюджет и налоги

Война радикально изменила производство товаров и услуг в Украине. Разорваны финансовые потоки. Обнулена страховка. Сломались механизмы поставок сырья и комплектующих. Радикально усложнилась логистика. Умер маркетинг и реклама. На многих предприятиях наблюдается жёсткий кадровый голод.

В список рисков и угроз вошли «разрушение вражескими вооружёнными силами», «прекращение энергоснабжения/водоснабжения из-за бомбёжек» и «конфискация товара российскими агрессорами».

В такой ситуации де-факто «заморожены» все имеющиеся нормы бухгалтерского и налогового учёта. Пора сделать это де-юре.

В военное время отвлекать производителей товаров и услуг требованиями бухучёта, трудового кодекса, валютного, торгового и товарного регулирования – это как заставлять украинских военных и добровольцев сдавать советские нормы ГТО (готов к труду и обороне) перед передачей им оружия.

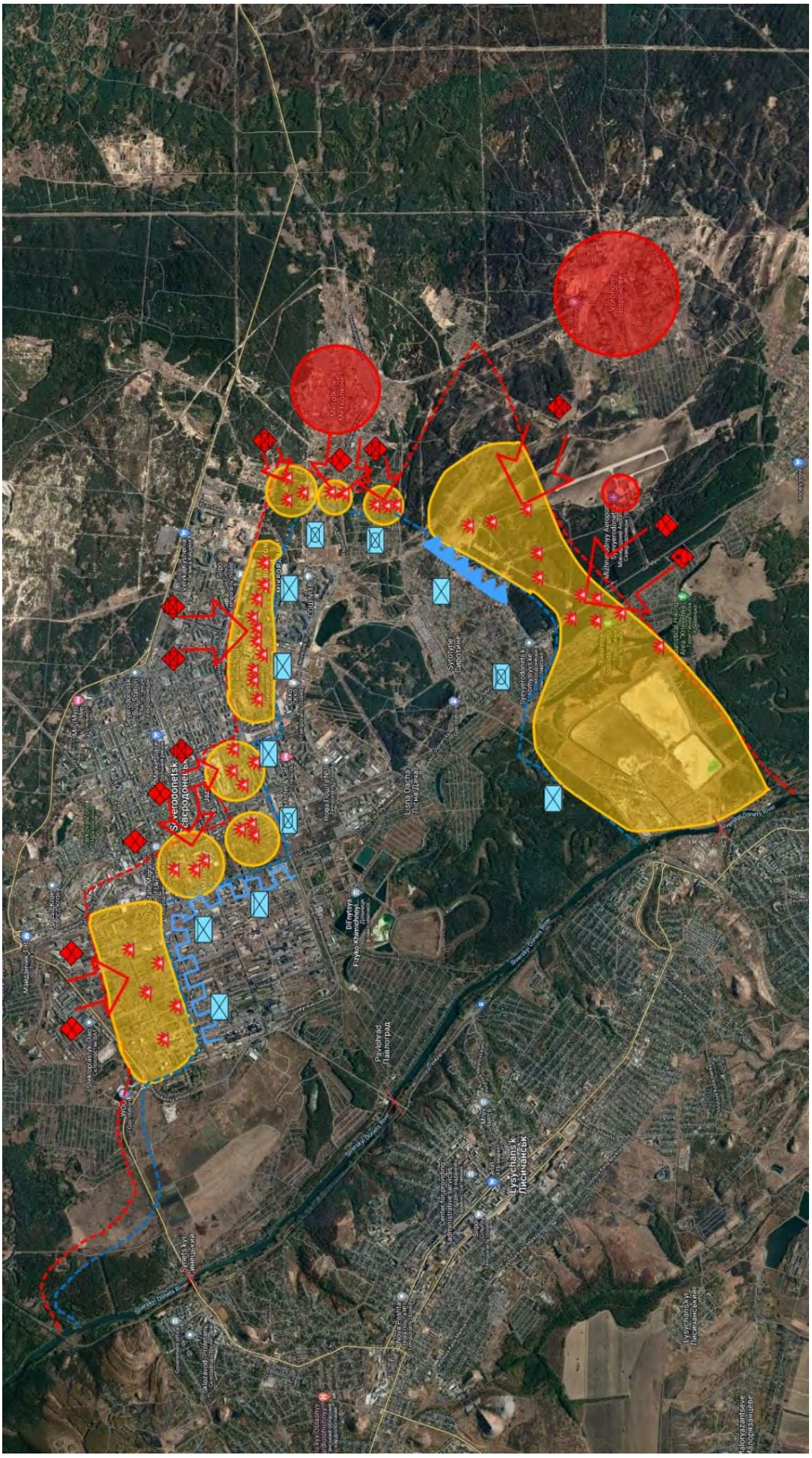
> Любая проверка любого вида деятельности бизнеса в военное время приравнивается к саботажу и ослаблению системы национальной безопасности. Понятное дело, что на особом контроле должна находиться лишь деятельность, связанная непосредственно с оружием и обороноспособностью вооружённых сил. Когда каждая гривна на счету, тратить деньги на регуляторов, контролёров, номенклатурных церберов аморально и даже преступно.

Сегодня бюджетирование предприятий находится в зоне радикальной неопределённости. По этой причине формирование государственного бюджета по старым лекалам невозможно. Закон о бюджете, Налоговый кодекс, значительные части Административного, Гражданского и Хозяйственного кодексов попали в форс-мажор под названием «война». Поэтому правительству необходимо чётко заявить, а Верховной Раде поддержать особый режим функционирования коммерческих организаций, ФОПов, физических лиц в военное время.

Базовый принцип бюджетной политики военного времени звучит так: «Всё для фронта, всё для победы». Непререкаемым приоритетом бюджетной политики является финансирование военных расходов. Вооружение, снабжение, материально-техническое обеспечение, разведка и контрразведка, спецоперации, информационная война, медицинская инфраструктура для защитников отечества – первая, самая главная статься бюджета органов государственного управления. Главнокомандующий страны должен иметь право прямого, директивного распределения ресурсов для быстрого реагирования на разного рода ситуации, которые возникают каждый день.

Для сбалансирования решений по распределению бюджета целесообразно создать Группу быстрого бюджетного реагирования (ГББР). Кроме президента в неё разумно включить: 1) главу Администрации президента, 2) руководителя

парламента, 3) представителей парламентских партий, 4) министра финансов,

5) главу Счётной палаты Украины, 6) министра обороны, 7) представителя структур территориальной обороны/добровольцев, которые с оружием в руках защищают свою страну.

Кроме расходов на вооружённые силы, мероприятия по защите страны от врага, статьями расходов бюджета военного времени являются:

1) финансирование базового уровня расходов местных органов власти, связанных с жизнеобеспечением административно-территориальных единиц;
2) функционирование органов внутренних дел, судебной власти для обеспечения безопасности, защиты жизни и имущества граждан Украины;
3) функционирование системы производства электроэнергии, водоснабжения, газоснабжения, тепла, других жилищно-коммунальных услуг;
4) базовая медицинская инфраструктура;
5) базовые потребности системы образования (начальное, среднее образование, в первую очередь);
6) пенсии;
7) адресные социальные выплаты для граждан, страдающих заболеваниями, угрожающими их жизнью, инвалидам I и II групп.

Конкретные суммы расходов в еженедельном режиме определяет Группа быстрого бюджетного реагирования (ГББР).

Действующий до войны Налоговый кодекс не способен обеспечить финансирование расходов Государства. Более того его выполнение является источником разорительных издержек для производителей товаров/услуг в военное время. Его необходимо заменить Законом о налогах военного времени.

Прежде всего, необходимо изменить режим взаимоотношений между центральным и местными бюджетами.

1. В военное время все доходы должны поступать в Центр, а оттуда распределяться согласно чётким, понятным правилам на местный уровень. Вводится правило бюджетной единицы (бюджет местного органа власти, больницы, школы, полицейского участка). Каждая административно-территориальная единица получает деньги на своё функционирование согласно утверждённому функционалу и штатному расписанию. Это первое структурное изменение бюджетной политики.

2. Второе решение – ликвидация всех государственных фондов, бюджетных и внебюджетных, в том числе пенсионного фонда, перенос их расходов в Центральный государственный бюджет. Новую структуру расходов в рамках единого государственного бюджета определяет Группа быстрого бюджетного реагирования (ГББР).

Сегодня, 14 марта, президент Зеленский заявил: «На время войны и для послевоенного развития нужна новая налоговая модель».

> *Такую модель мы предложили руководству страны в рамках Программы удвоения ВВП «Украина – новый Запад» ещё до войны (?). В военное время её нужно ещё больше упростить.*

Вот системное предложение по налоговой системе военного времени и на период восстановления. Она соответствует всем основным требованиям:

1) простая, как грабли,
2) прозрачная, как стекло,
3) понятная, как дважды два,
4) универсальная, как солнечный свет.

Налоговая система военного времени - это два налога и таможенная пошлина.

1. Первый налог – налог с розничных продаж товаров и услуг по единой ставке 15%. Как известно, все налоги платят конечные потребители. Производители товаров и услуг в режиме B2B (business-to-business) данный налог не платят. Только конечные потребители. Особый режим вводится для физических лиц, ФОПов и микро предприятий и малого бизнеса. Они не платят никаких налогов, если их оборот не превышает в эквиваленте $2000 в месяц.

2. Второй налог – акцизы на табачную, алкогольную продукцию, топливно-энергетические товары и услуги. На алкоголь и табак применяются пониженные ставки для создания стимулов выхода из тени с одновременной либерализацией правил входа на данный рынок малого бизнеса. Ставки акцизов на топливно-энергетические товары и услуги определяются для максимальной полного выхода из тени, ликвидации контрабанды, выравнивание условий налогообложения с легальными производителями.

3. Третий источник поступлений в бюджет – единая «плоская» ставка таможенной пошлины на импорт товаров и услугу в размере 5% таможенной стоимости.

В военное время даже 10-процентный налог на доходы физических лиц взимать нельзя, потому что украинцы несут огромные издержки, связанные с войной.

После войны они будут тратить свои деньги на восстановление инфраструктуры для жизни. В такой ситуации именно человек на своём уровне является самым эффективным, оптимальным экономическим субъектом.

В таком налоговом режиме (без НДС, налогов на прибыль и доходы, налогов на землю и недвижимость, налогов на фонд зарплаты) будет обеспечена максимально возможная поддержка национального духа предпринимательства. Экономика военного времени Украины должна быть народной. Именно такой она будет в предлагаемом налоговом режиме.

Доходную часть бюджета органов госуправления формируется также за счёт международной помощи.

Она поступает в Украину из самых разных источников, начиная от национальных правительств, международных организаций, заканчивая денежной помощью граждан мира. После войны анонсированный международный план Маршалла (международная поддержка на восстановление экономики) для Украины также будет интегрирован в бюджетную политику страны.

Особым источником денег на восстановление экономики Украины будут репарации и контрибуция.

Её будет платить Россия. Их объём в случае быстрого завершения войны оценивается, как минимум, в $400 млрд. И это без учёта затрат на восстановления Крыма и Донбасса.

Целесообразно принять такой механизм бюджетной политики, чтобы львиную долю этих ресурсов, как и деньги плана Маршалла для Украины, направлялась согласно прозрачным, понятным механизмам на уровне районов и городов, децентрализовано, под народным оком, вне власти олигархов.

***

Деловой климат: правила работы предпринимателей

Война создала спрос на свободу предпринимательства. Это не избитое клише. Речь идёт о сохранении страны. На чаше весов – независимость Украины, свобода 40+ миллионов украинцев. На кону – спасение и перерождение Запада и его ценностного кода.

Предприниматель – самый мотивированный защитник Отечества в тылу. Если не считать тех предпринимателей, которые взяли оружие и стали частью вооружённых сил. Они перековали дух экономического творчества на дух воина-защитника. Мы все видим, как это укрепило обороноспособность Украины. Добровольцы органично влились в единую вооружённую систему защиты страны. Без дипломов, сертификатов, продолжения курсов повышения квалификации и других форм бюрократического издевательства над гражданином. Без подписания трудового контракта, профсоюза и даже без оплаты труда. Потому что война. Доверие власти Украины, вооружённых сил к обществу – ценнейший ресурс для победы в войне.

Скоро месяц, как идёт война. К сожалению, **всё это время экономика остаётся бесхозной**.

> Временные меры по запретам, ограничениям валютных, денежных операций не в счёт. Военное положение объявлено для защиты страны от врага. Вся страна в режиме мобилизации. Грамотное, адекватное решение. Иначе и быть не может. Военное положение требует адекватного режима для предпринимателей. В данном случае предприниматель – это каждый производитель товаров и услуг вне зависимости от организационно-правовой формы и статуса собственности.

Идеологическим, ценностным фундаментом налоговой, регуляторной политики Украины должно стать доверие. То самое доверие, которое превратило вооружённый потенциал страны в единый кулак. Доверие, как нематериальный актив совсем иначе выстраивает систему нейтрализации рисков. Сам предприниматель в режиме добровольного обмена со своими

партнёрами, в условиях беспрецедентной неопределённости определяет параметры производства и обмена товарами/услугами. Это значит, что в военное время, а также на этапе послевоенного восстановления государство, как нейтрализатор рисков для коммерческих субъектов и потребителей, как централизованный страховщик от разных напастей, должен передать эти функции каждому предпринимателю.

Основой системы управления рисками в военное время – децентрализация. Распорядители чужого (политики и чиновники) и в мирное время не могли качественно управлять рисками и снижать издержки информационной асимметричности. В военное время они напрочь лишены такой возможности. Поэтому параметры производства, его технологические процессы, закупки сырья/комплектующих, логистика, условия и формы расчётов, отношения с потребителем – всё это ложится на плечи самого предпринимателя. Новая система управления рисками строится на доверии к совестливости и добропорядочности производителя, на его стремлении делать добро, удовлетворяя потребности потребителя в военное время. Система идентификации ошибок, лжи и халтуры работает так же, как в вооружённых силах. À la guerre comme à la guerre. Сами потребители и предприниматели установят факт обмана/мошенничества, и определят режим компенсации пострадавшей стороне. Нет сомнения, что будет и система принуждения к выполнению приговора. Всё это украинцы сделают сами, без формализованных регламентов, процедур и институтов для арбитража мирного времени. В каждом районе, каждом городе страны есть моральные авторитеты из сфере предпринимательства и общества, которые не допустят произвола, порочного номенклатурно-силового междусобойчика.

Таким образом, в экономике военного времени принципиально иначе функционирует система управления рисками и система принуждения к исполнению договорных обязательств. Поэтому всю огромную государственную систему, всеохватывающую регуляторку, которая и в мирное время вставляла палки в колёса предпринимателям, нужно, как говорят в народе, умножить на ноль.

Вот десять предложений для создания максимально благоприятного делового климата экономики военного времени в Украине:

1) отмена всех лицензий, разрешений сертификатов, согласований для микро и малого бизнеса. В военное время открыть кафе, магазин, простую мануфактуру, ремесло, торговую точку можно без всего этого. Простое уведомление через «Дию» - и всё. Оплата налогов – добровольная, потому что в военное время каждый предприниматель тратит свои деньги на гуманитарку, поддержку родственников/близких в миграции, на поддержку вооружённых сил. Каждое рабочее место в военное время – это маленький вклад в укрепление тыла, в общую победу в войне. Нет и не может быть никаких регуляторных актов для оценки этого вклада и выведения налоговый эквивалент. И делать этого категорически нельзя.

2) Отмена всех запретов, ограничений и разрешений на производство товаров и услуг, которые не несут непосредственной, прямой угрозы жизни и здоровью человека. Украинцы сами, без чиновников и политиков, решат, что хорошо, а что плохо, что морально, а что неприемлемо. В военное временя высокомерие бюрократии, мол, мы вам, «нецивилизованным спекулянтам», будем говорить, что и как производить, кто имеет право на производство, сколько за это нужно государству платить, приравнивается к саботажу и внутренней диверсии. В своё время предприниматели с пустоши, болот и грязи создали Америку. Регуляторная нагрузка на американское предпринимательство в эпоху бурного проста США во второй половине XIX – начале XX века была равно нулю.

3) Отмена всех документов, бумажек, которые придумало государство для подтверждения качества товаров/услуг, чтобы, не дай Бог, предприниматель не нанёс ущерб, не отравил потребителя. Сертификаты качества, происхождения, равно как и документы, которые должны подтверждать способность предпринимателя производить товары/услуги – в утиль.

4) Отмена всех ограничений, лимитов на использование предпринимателями денежных ресурсов в разных валютах и платёжных инструментах, привлечение кредитов и т.д. для организации производства товаров и услуг.

5) Признание сертификатов качества, выдаваемых странами ОЭСР и ЕС, создание режима конкуренции товарных стандартов на внутреннем рынке Украины.

6) Запрет всех проверок, мониторингов, появления государственных контролёров/аудиторов в производственных помещениях, офисах, на рабочих местах предпринимателей. Проверки могут быть связаны исключительно с оценкой военных угроз. Они проводятся вооруженными

силами, структурами самообороны или полиции и не касаются коммерческой деятельности.

7) Отмена всех штрафов, наказаний, наложенных на производителей товаров и услуг, амнистия всем по штрафам и наказаниям, которые были наложены на предпринимателей до начала войны.

Отмена Трудового кодекса. В военное время работодатель и его наёмные работники самостоятельно выбирают взаимоприемлемый режим партнёрства, оплаты труда, управления рисками.

9) Отмена правил бухгалтерского учёта, статистического учёта, а также приборов регистрации обменных операций для малого бизнеса и ФОПов. Каждый предприниматель самостоятельно определяет параметры учёта факторов производства, их движение, утилизацию и реализацию.

10) Ликвидация должностей, структур, организаций, которые до войны осуществляли регуляторную, контрольную деятельность по отношению к малому бизнесу и ФОПам. Такое дерегулирование, дебюрократизация и децентрализация позволит сэкономить правительству ~15-18% ВВП, увеличит финансовые возможности малого бизнеса, укрепит материальную базу для победы над врагом и для быстрого послевоенного восстановления.

Президент Зеленский приказал правительству **вернуть Украине малый и средний бизнес**:

> *«… Максимально ослабить налоги, убрать все затруднения, абсолютно все. Чтобы система не давила, чтобы люди знали, что они могут работать так, как они могут. Там, где они могут».*

Представленные предложения – это научно обоснованный, исторически подтверждённый, логический с точки зрения здравого смысла план создания одной из лучшим в мире систем экономической безопасности. С такими

параметрами делового климата Украина восстановится от войны максимально быстро и превратится в настоящий локомотив роста и развития – в новый Запад.

***

Часть 5/9

Внешняя торговля

2022-03-20

Торговые сети - кровеносные сосуды.

> Чем шире и свободнее они, тем здоровее экономика. Речь идёт не о розничных торговых сетях, а в общем о каналах обмена товарами и услугами с внешним миром и внутри страны.

Бляшки **в кровеносных сосудах – это тарифные и нетарифные барьеры в экономике.** Таможенные пошлины в экономике военного времени – это как ржавчина, из-за которой заедает автомат. Лицензии на экспорт/импорт – как моча в керосине для самолёта, из-за которого он может разбиться. Действие квот и технических мер подобны рвущимся стропам парашютов. Сертификаты и импортные депозиты помогают экономике так, как лук и стрелы против истребителей.

До войны на экономике Украины были *торговые кандалы*.

Они были не Богом данные, а распорядителями чужого (политиками и чиновниками) созданные.

> В Украине действует 20 соглашение о преференциальной торговле. Средневзвешенный импортный тариф 3,2%, что на 10% выше, чем в ЕС.

Между беспошлинным режимом и заградительными пошлинами – богатое поле для интерпретаторов ТН ВЭД Украины (товарная номенклатура внешнеэкономической деятельности) - единого классификатора товаров, объединённых в 97 групп. Можно попытаться самостоятельно определить код УКТВЭД, но риск совершения ошибки грозит штрафами. Так что лучше заплатить ~$15 брокеру.

150 мер нетарифного регулирования – благодатная почва для коррупции таможенников и всех тех, кто за ними присматривает или с ними в партнёрстве.

А ещё **действует изощрённая методика определения *таможенной стоимости*.** Когда субъективное видение таможенника не совпадает с инвойсом, доказать данные в сопроводительных документах очень сложно. Экспортные операции тоже не свободны от пошлин, квот и прочит разрешительных, доказывающих соответствие разным нормам и стандартам документов.

При существующей законодательной базе (590 статей Таможенного кодекса) таможня превратилась в царство в себе.

Свои касты, боссы, кулуары, шептуны и теневые механизмы управления. Они тесно связаны с самыми разными группами экономических интересов. Нити управления механизмами функционирования таможней уходят не только в Государственную таможенную службу Украины. Они проникают в самые разные государственные кабинеты, высокие коридоры правоохранительных органов и офисы больших коммерческих структур.

Сложнейшие, запутанные, не поддающиеся объективной, однозначной интерпретации нормы нынешнего таможенного законодательства не позволяют рассчитывать на то, что украинская таможня в военное время вдруг магическим образом переродится из гадкого утёнка в красивого лебедя.

При всей благосклонности рядовых таможенников, работников таможенной инфраструктуры к импортёрам сейчас продолжает действовать всё тот же Таможенный кодекс мирного времени. Он вяжет по рукам и ногам. Он представляют собой дамоклов меч, который висит над каждым таможенником.

> Пропустить или задержать; как оценить, насколько тщательно проверять заполнение таможенной декларации; согласиться с представленной таможенной стоимостью или завязать свою; впустить по особому режиму, как гуманитарную помощь или наложить арест/дать штраф. Угроза контроля, проверок и совершения ошибок в нервных, напряжённых условиях военного времени часто парализует добрую волю даже самых добросовестных таможенников.

Наконец, важно вспомнить экономическую суть таможни.

В мирное время она используется для защиты национальных производителей и потребителей, для стимулирования одних производителей/секторов и создания дополнительных издержек другим. Предполагается, что есть некая желанная, перспективная структура экономики с её «точками роста», которую распорядители чужого поддерживают.

В мирное время это не работает, а в военное время тем более.

> Оценочно более 40% малых предприятий не работает. Более 30% приостановили работу. Только 13% предприятий продолжают работать в полном объёме. В Украине после почти месяца войны радикально иная структура экономики. С точки зрения целей экономической политики таможенное регулирование стало слепым.

Сегодня перед страной совсем иные задачи во внешней торговле.

Это:

1) максимальное быстрое пересечение таможенной границы как можно большему количеству товаров. Выбор этих товаров – на усмотрение самих украинцев и их зарубежных партнёров. Сегодня не до квот, сертификатов, лицензий и прочих инструментов ограничения и торможения внешней торговли;

2) максимальное упрощение и унификация таможенных правил, чтобы снять напряжения у таможенников и устранить элемент субъективности в интерпретации таможенных правил (код и стоимость товара, декларация, сопровождающие документы);

3) максимально возможное удешевление внешнеторговых операций для снижения издержек производителей (инвестиционные товары) и потребителей;

4) снижение издержек управления всей таможенной инфраструктурой, улучшение качества её управления в режиме нового функционала;

5) оптимизация таможенного режима для подготовки страны в поствоенной модернизации.

Для адаптации украинской экономики к требованиям военного времени, выполнения новых задач во внешней торговле необходимо сделать следующее:

I) вместо Таможенного кодекса ввести таможенный режим военного времени. В нём:

1) единая таможенная пошлина на все товары по ставке 5%, кроме продовольствия (ставка 0%);

2) отмена НДС на импорт товаров;

3) отмена обязательного характера документального подтверждения качества, страны происхождения товаров;

4) применение инвойса вместо таможенной декларации;

5) отмена лицензий, квот и других количественных ограничений на импорт всех товаров;

6) отмена пошлин на экспорт всех товаров;

7) переход на режим добровольного предоставления документов, подтверждающих качество и соответствие товаров (согласно международным стандартам).

II. Ликвидация Государственной таможенной службы (ГТС), как независимого органа государственного управления

Создание в Министерстве финансов таможенного департамента. Его единственная функция – обеспечивать поступление в бюджет денег от уплаты импортной таможенной пошлины. Соответственно внести изменения в численный состав таможенного департамента (по сравнению с ГТС) и перераспределить ресурсы на обеспечение его качественной деятельности.

После победы в войне в Украине наступит период создания новой структуры экономики. Перед страной откроется уникальное окно возможности создания самых современных производств на прорывных технологиях. Критически важно, чтобы решения о том, какие технологии использовать, какие и где производства открывать, решали частные собственники капитала, технологий и активов, а не распорядители чужого. Послевоенное таможенное законодательство должно быть абсолютно нейтральным по отношению к экономическим секторам и видам товаров, чтобы новая структура экономики была рыночной, соответствующей реалиям мирового рынка.

***

Часть 6/9

Человеческий капитал

Основной капитал XXI века – это не земля и вода, не машины и даже не деньги. Сегодня деньги есть, а завтра инфляция «съедает» их со скоростью 10 - 30% в год. Сегодня ты заработал на бирже 25% годовых, а завтра из-за

обвала фондовых площадок смог спасти только 30% своих сбережений. Можно иметь много зданий, заводов и пароходов, но быть по уши в долгах. Можно быть бензоколонкой, сырьевым придатком Китая, но стагнировать, как отсталый колхоз. Человеческий капитал – краеугольный камень современной экономики.

Стандарт качественного человеческого капитала – это профессионал своего дела (неважно, по какой специальности) и смежных профессий: говорит на разных языках, на «ты» в IT/информацией, силён в межличностных коммуникациях, лёгок на подъём в освоении новых знаний/технологий, умеет работать в команде, в онлайн и офлайн режимах; семьянин с яркой выраженной культурой достижения, трудолюбия, предпринимательства, сбережения и толерантности; активный гражданин с твёрдыми убеждениями, что свобода лучше несвободы, а частная собственность, открытая конкуренция и свободная торговля – основа благополучия и самореализации. Такой человек гармонично сочетает в себе IQ (интеллект) и EQ (эмоциональный интеллект), функции инвестора и кредитора, ответственного заёмщика и предпринимателя, взыскательного потребителя и управляющего своим домашним хозяйством.

Такие люди в каждой стране составляют её элиту, являются мотором её развития. За каждого такого человека в мире идёт ожесточённая конкуренция head hunter-ов и HR-ов. Они - как игроки топ футбольных клубов мира, знают себе цену и предъявляют спрос на параметры страновой юрисдикции, делового климата и социально-культурной среды.

Человеческий капитал страны – это не только прирождённые предприниматели, носители ценных нематериальных активов (~3 - 5% населения страны или ~ 0,7 - 1 миллион человек). Именно они создают рабочие места, организуют производства, профессионально управляют деньгами, ресурсами и рабочими коллективами. Этих людей можно назвать «золотым миллионом» Украины.

Человеческий капитал – это также умелые, трудолюбивые руки, добросовестные менеджеры во всех сферах экономики, в том числе в образовании и здравоохранении. Если в Украине рабочая сила – это ~17 млн. человек, до войны реально работало ~15 млн. человек, то в эту категорию

человеческого капитала можно отнести ~ 7 млн. человек. Это «серебряный средний класс» страны. Остальные ~8 млн. человек – это те, кому работа не в радость, а продолжение бытовухи и бессмысленного времяпровождения, но за материальное вознаграждение. Тем не менее, они определённую добавленную стоимость создают, производительность труда имеют.

Наконец, человеческий капитал – это самые разные категории потребителей. По официальным данным до войны население Украины было ~41,3 млн. человек. Экономически активное население - ~16,7 млн. (~40,5% всего населения). Занятое население - ~15 млн. человек. Получается, что в условную категорию «потребители» входят ~26 млн. украинцев. За минусом тех, кто всё или часть времени занят в «серой» экономике получатся ~22 миллиона.

Война радикально изменила положение на рынке труда. Больше половины предприятий не работает или работает в ограниченном режиме. Десятки тысяч предпринимателей с оружием в руках защищают страну от врага. Среди перемещённых внутри Украины 6,5 млн. человек и 3,5 млн. выехавших за пределы страны также немало работодателей, представителей ценного человеческого капитала. Эти люди выбрали такой способ минимизации рисков жизни, здоровья и своих активов.

Да, все группы человеческого капитала важны и ценны, но для критически важно расставить приоритеты. Сегодня для оставшегося в Украине «золотого миллиона» необходимо создать максимально благоприятные условия для организации производства товаров/услуг в военное время. От государства (центральные и местные органы власти) требуется:

1) обнуление арендных, налоговых обязательств предприятий-реаллокантов за январь – март 2022г., заморозка их кредитных обязательств перед украинскими банками на период войны; определение порядка управления долгами предприятия-реаллокантов в режиме «правительство/Национальный банк – коммерческие банки»;

2) бесплатное предоставление производственных площадок/земли для организации производства;

3) обеспечение максимально быстрого доступа к необходимой для производства инфраструктуре: электроэнергия, водоснабжение, дороги и т.д.), снятие барьеров для внедрения современных технологий производства электроэнергии, генерации тепла для производителей товаров и услуг;

4) безвозмездная передача производственных площадей, земельных участков в собственности центральных и местных органов власти производителям товаров/услуг;

5) максимально быстрое проведение аудита государственных предприятий, ликвидация убыточных с передачей активов предприятиям-реаллокантам;

6) обнуление всех местных платежей и сборов с предприятия-реаллокантов;

7) отмена лицензий, сертификатов, разрешений, квот – всех разрешительных, мониторинговых, контрольных процедур, применяемых органами государственной власти в отношении производителей товаров и услуг;

- ликвидация валютных, платёжных ограничений. Производители сами определяют финансовые, валютные, платёжные режимы своей деятельности;

9) отмена Трудового кодекса, переход в режим свободных договорных отношений между работодателем и наёмным работником, в том числе по формам, размеру и режиму оплаты труда;

10) обеспечение координации деятельности организаций, осуществляющих гуманитарную, техническую помощь, с предприятиями-реаллокантами;

11) предоставление статуса «национальный производитель Украины» для иностранных компаний, которые создают производства, инвестируют капитал в Украину в военное время. Это значит, что на них распространяется применяемый к украинским резидентам налоговый, регуляторный статус.

Целесообразно распространить эти меры не только на предприятия-реаллоканты, а на всех остающихся в экономике Украины производителей товаров/услуг. Это позволит максимально полно раскрепостить потенциал «золотого миллиона» человеческого капитала страны. Если мы это сделаем, то сохраним/создадим рабочие места, укрепим фундамент для поствоенного восстановления.

Вторая группа человеческого капитала в экономике – как сержанты и руководители среднего звена в армии. Без них тоже невозможно полноценное,

качественное функционирование производства товаров/услуг. Помимо безопасности этим людям важны свои семьи, жильё, качественное образование и медицина, надёжные деньги, доступность товаров/услуг и разные формы участия в капитале, чтобы в полной мере быть стейкхолдером успеха страны.

Чтобы удержать таких людей в стране, убедить их вернуться после войны, создать мощную экономическую, социальную мотивацию, необходимо следующее:

1) снять все бюрократические ограничения на предоставление услуг дошкольного воспитания, школьного образования. Домашние детские садики, частные школы разных форматов – и никакого Министерства образования не нужно.

2) Снять бюрократические ограничения на оказание населению базовых медицинских услуг. Частные лечебная практика для оказания помощи людям – никакого Министерства здравоохранения не нужно.

3) Упразднить ограничения (лицензии, сертификаты, разрешения) на вход на рынок труда по специальностям, которые непосредственно не связаны с товарами/услугами, связанными с жизнью человека. Никакого Министерства экономики не нужно.

4) Снять ограничения для физических лиц на денежные операции, связанные с перемещение капитала через границу.

5) Отменить все требования банков, государства по отношению к денежным переводам для физических лиц из-за рубежа. Украины должны беспрепятственно получать деньги в украинских банках – и никаких объяснений, от кого и зачем. Данные переводы не являются базой для налога на доход физического лица.

6) Максимально упросить процедуры и удешевить выделение земли частным лицам для коммерческой деятельности и строительство жилья.

Создание таких условий для «золотого миллиона» и «серебряного среднего класса» Украины – это необходимое требование для высоких доходов всех остальных украинцев, включая пенсионеров. Все предлагаемые меры для поддержки человеческого капитала Украины вкупе с другими предложениями

по организации экономики военного времени направлены на достижение максимально высокого уровня производительности труда с одной стороны и минимального уровня регуляторных, налоговых и транзакционных издержек. Это и есть институциональная основа экономики военного времени и поствоенного восстановления.

Часть 7/9

Социальная политика

Война не обнуляет социальную политику. Она радикально меняет формат и содержание взаимоотношений «государство – гражданин».

Государство объективно не может выполнять обязательства мирного времени перед людьми. Его ключевая услуга – безопасность – в зоне риска. На защиту жизни украинцев мобилизованы вооружённые силы, территориальная оборота и добровольцы. Нет смысла считать, какую долю ВВП сегодня идёт на финансирование предоставления этой услуги. Здесь используются ресурсы и деньги государства, бизнеса и населения. Именно поэтому война с Россией для Украины – отечественная, народная. На эти цели идёт также внешняя помощь с самых разных источников.

Бюджет государства не безразмерный. Выполнить все социальные обязательства мирного времени перед людьми невозможно. Признание этого факта предполагает переход в режим социальной политики военного времени. Это означает ревизию её содержания, ресурсов и бенефициаров. Под социальной политикой мы понимаем расходы государства на 1) пенсии, 2) образование, 3) здравоохранение, 4) людей с ограниченными возможностями, 5) людей в зоне материального бедствия (бедность).

Для начала необходимо провести аудит бенефициаров социальной политики. В условиях внешней и внутренней миграции более 10 миллионов украинцев, в состоянии ведущихся военных действий сделать это непросто. Поэтому эту работу необходимо делать децентрализованно, на уровне общин и городов.

С учётом пенсионеров особых проблем нет. Даже если они переехали в другую часть страны или за рубеж, денежные переводы на карточки делать элементарно. Ежемесячно на пенсии нужно ~$1,3 - $1,6 млрд. (₴39 – ₴48 млрд.) Эту статью расходов бюджета необходимо защитить от секвестра, поскольку эти деньги идут на базовые товары/услуги, которые пожилые люди тратят внутри страны. Ресурсы на выплаты пенсий – все доходы бюджета, включая поступающую иностранную помощь, трансферты и кредиты. Необходимо отказаться от очевидной имитации страхового характера нынешней пенсионной системы, т. е. ликвидировать налоги на фонд зарплаты, а в военное время – на любой доход физического лица. Люди сами определяет оптимальный, самый эффективный способ расходов.

Основные статьи расходов пенсионеров – продовольствие, ЖКУ и поддержка здоровья. Для упрощения администрирования пенсионной системы целесообразно перейти на единый безусловный пенсионный доход. Это значит, что каждый украинец, достигший 60 – 62 лет, получает фиксированный размер пенсии. Нет необходимости в существовании отдельной структуры «государственной пенсионный фонд». Она ликвидируется, а мониторинг выплаты пенсий может вести чисто технократический департамент Министерства социальной политики.

Второй блок социальной политики – образование. Здесь критически важно сохранить инфраструктуру начального и среднего образования. Сегодня каждый второй ребёнок – мигрант. В военное время школы могут работать только там, где не ведутся военные действия, где нет угрозы бомбардировок. В них явно не хватает мест для всех тех, кто выехал из десяти областей, в которых идут боевые действия. Поэтому необходимо перейти в режим «деньги следуют за учеником».

Право оказывать услуги в сфере образования должны получить бизнесы или НПО, которые имеют ресурсы, в том числе человеческие, подходящее помещение и возможности организовать учебный процесс. Никаких лицензий, сертификации, разрешительных процедур не нужно. Просто известить местные власти. За каждым учеником следуют деньги из бюджета. Государственные и новые частные школы находятся в режиме равной конкуренции. Учебные программы – рекомендации, а не обязаловка. Режим организации учебного процесса – на усмотрение производителей образовательных услуг. Каждая школа может свободно использовать занятия

онлайн и офлайн, в том числе привлекать учителей из-за рубежа. Бюджет на каждого ученика определяется в зависимости от наличия средств в государственном бюджете. Каждая школа, каждый производитель учебных услуг (начальное и среднее образование) должны быть отдельными юридическими лицами/ФОПом и привлекать ресурсы, заниматься фандрейзингом, использовать деньги по своему усмотрению. Для организации учебного процесса наличие министерства образования совсем не обязательно. Для оказания методологической, консультационной, дидактической поддержки достаточно иметь департамент в министерстве социальной политики.

Третий блок социальной политики – здравоохранение или организация производства медицинских услуг в военное время. Здесь тоже требуются оригинальные, инновационные решения, основанные на здравом смысле и на доверии украинцев друг к другу. Опять же целесообразно применить принцип «деньги следуют за пациентом».

На уровне базового производства медицинских услуг должна быть среда открытой конкуренции. Любой врач, группа врачей имеет право открывать практику/центр оказания медицинских услуг. Пусть люди сами решают, к кому идти лечиться. В этой ситуации появится возможность сохранить и развить базовую медицинскую систему, которая будет результатом решений не бюрократов, а потребителей. Правительство определяет ресурсы, которые реалистично выделить на каждого пациента при софинансировании со стороны самих людей. При этом сохраняется бюджетное финансирование критически важных объектов и институтов системы здравоохранения. Их список определяется профессионалами в медицинской сфере и правительством.

Четвёртый и пятый блоки социальной политики касаются прямых бюджетных расходов на людей, которые полностью или в значительной мере зависят от государственного финансирования. Список людей с ограниченными возможностями известен. Их адресная поддержка – несложная техническая задача в тех областях, где нет военных действий. Остальных необходимо идентифицировать и обеспечить их поддержку по месту реального размещения.

Особый вызов в военное время – поддержка людей в зоне материального бедствия. Речь идёт о тем, кто потерял жильё, работу и иные источники дохода/активы. Сейчас в бюджете нет ресурсов для компенсации всех этих потерь. Поэтому критически важно в военное время развивать частные гражданские гуманитарные инициативы. Они должны быть на уровне городов и общин. Важна координация их действий, чтобы охватить, как можно больше людей в беде. Целесообразно вести единую базу, в которой бы фиксировалась поддержка человека, чтобы минимизировать ситуацию, когда у одного пусто, а другого густо.

В военное время координация деятельности разных структур для оказания помощи людям в беде является ключевой задачей местных властей. Либо они сами ведут базы данных по социальной поддержке, либо помогают это делать некой местной авторитетной частной/гражданской структуре. В этой базе данных необходимо завести карту для каждого украинца, кто пострадал от российской агрессии с конкретным указанием ущерба (жильё, убитые, раненые, переселение и т.д.). На основании этой базы данных Украина в международных судах будет определять сумму компенсации от России (репарации). Наличие такой информации позволит эффективнее использовать международную помощь Украине после войны. В свою очередь местные власти создают карту ущерба своей административно-территориальной единицы.

Источники ресурсов на финансирования людей в беде – государственный бюджет, гуманитарная помощь, поддержка благотворительных, религиозных организаций и бизнеса. Координацию по распределению ресурсов из Центра осуществляет министерство социальной политики. Нельзя допустить регионального, группового фаворитизма, а сделать ставку на максимально возможную децентрализацию. Создание такой сети социальной солидарности критически важно для поствоенного восстановления, когда люди будут получать ресурсы (репарации, ресурсы фонда национального возрождения) для восстановления своего жилья, инфраструктуры и объектов общественного пользования.

Промышленная политика - 1

Производство эпохи IV промышленной революции (4IR) отличается от производства первой половины XX века, как печатная машинка от квантового компьютера. В прошлое ушло понятие «страна производства». От сырья до склада готового товара компоненты/ингредиенты проходят через руки и мозги десятков стран мира. Распределение добавленной стоимости зависит скорее от налогов и регуляторки в разных странах, чем от реального распределения.

Размылся смысл понятия «промышленность». Когда в high-tech товаре «сидит» ~40% услуг, то возникают очевидные сложности с секторальной классификацией такого товара между «промышленность» и «услуги». Оценка не материальных активов быстро догоняет объём ВВП мира. В компаниях-лидерах современного мира доля нематериальных активов в рыночной стоимости составляет 80 - 95%.

Сегодняшний работник современного производства отличается от пролетария текстильной мануфактуры первой половины XX века, как рыцарь с мечом от сегодняшнего бойца спецназа ГУРа. 70 – 100 лет назад основу промышленного производства составляли 200 – 300 базовых технологий. Сегодня таких 5 – 6 тысяч.

Экономическая история не знает ни одного случая, когда бы выбор распорядителями чужого (политиками и чиновниками) прорывных технологий, перспективных секторов промышленности для обеспечения быстрого экономического роста закончился страновым успехом. И это было задолго до конвергентных технологий NBICS (нано-био-инфо-когно). Они резко повышают производительность труда и всех факторов производства. Более того, они радикально меняют структуру капитала и производства. Мы живём в самом начале нового технологического цикла с одной стороны и затухания старого с другой. Критически важно не остаться в вязкой жиже затухания и упадка.

Вот основные параметры нынешнего исторического контекста:

1) полная геополитическая неопределённость,
2) высокая технологическая дизрупция,

3) институциональная волатильность,
4) сильные искажения на рынке финансовых деривативов,
5) «горячие», валютные и торговые войны,
6) высокая концентрация токсичных долгов,
7) засилье в экспертном поле т. н. инфо цыган, идеологов Большого государства и профессиональных фокастеров.

В такой ситуации передавать распорядителям чужого право определять «точки роста» (коммерческие сектора, предприятия), перспективность тех или иных коммерческих проектов – это кормить олигархов, плодить схематоз и разводить коррупцию.

Современные сложные технологии – это не устройства из серии plug and play. Они требуют знаний, умений и подготовленного человеческого капитала. Чтобы они стали прибыльными, нужны не просто учёные, инженеры, IT-профи и технари. Нужны предприниматели с чуйкой, с видением глобального развития секторов, с глубоким пониманием того, что может пользоваться спросом у бизнеса и потребителя. Нужны эксперты в маркетинге, брендинге и HR. Требуется современная логистика, полное право применять hi-tech решения в сфере инфраструктуры и финансов, а также свободный доступ к мировому финансовому рынку. Одно дело поставить ткацкий, токарный или строгальный станок, другое дело – создать современный завод, который бы логично, гибко интегрировал роботов, AI/ML, AR/VR, Digital Twin, 5G, 3D-printing, IoT и Blockchain. Поэтому сегодня промышленная политика, если вообще уместно о ней говорить, должна радикально отличаться от действий властей по индустриализации эпохи II промышленной революции.

С одной стороны война – не время для перевода страны в режим функционирования технологий IV промышленной революции и NBICS. Сегодня от правительства требуется координация работы тех, кто обеспечивает всем необходимым вооружённые силы, кто с оружием в руках борется за победу над агрессором. Координация – это не владение, не управление коммерческими предприятиями, не порча макроэкономической стабильности кредитными/налоговыми льготами, бюджетными дотациями и искажениями единого конкурентного поля. Правительство должно

распоряжаться ограниченными ресурсами так, чтобы для вооружённых сил предоставлять самое лучшее при объективно существующих бюджетных ограничениях. Если есть качественное оружие, оборудование за рубежом, то лучше брать его, а не переплачивать за импортозамещение. Если частные украинские компании делают снабжение армии качественнее и дешевле, то категорически нельзя размещать заказы на государственных предприятиях.

Для качественной промышленной политики в военное время требуются профессиональные менеджеры, логисты и снабженцы. Они в Украине, несомненно, есть. Использование их талантов и умений для обеспечения жизнедеятельности критической инфраструктуры критически важно. В самых слабых местах целесообразно ввести временное внешнее управление теми государственными коммерческими организациями, которые в цепочках поставок и производства являются слабыми звеньями. Они должны иметь полную свободу действий, без диктата министерств и других чиновников. Без валютных, ценовых, лицензионных и других барьеров и ограничений. Всё предельно точно и прозрачно: заказ от военного руководства, финансы от правительства и оборотка самих предприятий – поставка товаров/услуг для ВСУ.

По кадровым решениям целесообразны консультации с такими профи своего дела, как Владимир ***Поперешнюк***, Сергей ***Башлаков*** или Анатолий ***Амелин***.

Финансирование коммерческих предприятий для «фронта, для победы» - за счёт всех ресурсов государства. Военно-промышленный комитет с участием лучших менеджеров Украины определяет закрытый список тех коммерческих организаций, которые включаются в программу жизнеобеспечения фронта и тыла. Для них, как и для всех коммерческих организаций важно предоставить кредитные, арендные каникулы по обязательствам перед государственными банками и арендодателями. Вот основная роль правительства в экономике военного времени.

Большой вызов промышленной политики военного времени – релокейт промышленных предприятий в безопасные места Украины. Здесь мы уже видим совместную работу правительства и транспортных компаний. Для улучшения её качества, снижения транзакционных издержек целесообразно радикально упростить процедуры выделения земли, недвижимости, доступа к инфраструктурным сетям в областях, где не ведутся военные действия.

Ликвидация бюрократических проволочек на областном, городском уровнях – это задача Штаба экономики военного времени. В случае возникновения задержек со стороны чиновников-шлагбаумов (требования к документам, печатям, прохождение длинных процедур согласования, выписка актов и т.д.) требуется принятие немедленных кадровых решений.

В промышленной политике военного времени главное усвоить, чего правительству никогда не надо делать, потому что такое поведение сравнимо с действием сахара/песка в бензобаке:

1) не вводить ручное (номенклатурное) регулирование цен на все факторы капитала (ингредиенты производства);

2) не прибегать к квотированию потребления, не вмешиваться в работу розничной торговли (не путать с добровольным решением торговых объектов в критических условиях устанавливать нормы продажи товаров в день в одни руки);

3) не навязывать коммерческим организациям режим закупок (у кого, на каких условиях);

4) не ограничивать конкуренцию, т. е. не вводить режим монополии/ олигополии;

5) не навязывать расчёты исключительно в гривнах, в безналичной форме;

6) не вводить квоты, устанавливать барьеры на доступ к сырью, инвестиционным товарам для производства невоенного назначения;

7) не обременять производителей бумажной волокитой (планы, отчёты, лицензии, сертификаты, разрешения, согласования и т.д.);

8) не осуществлять проверки коммерческой деятельности производителей товаров и услуг. В военное время может быть только одна проверка – оценка безопасности и рисков проникновения врагов/ шпионов/диверсантов;

9) не национализировать ресурсы и активы, а наоборот передавать государственное в управление национальным производителям;

10) не запрещать, искусственно не повышать издержки/цены импорта, а использовать его для минимизации издержек производства товаров/услуг для жизнеобеспечения ВСУ и тыла.

***

Во второй части материала «Промышленная политика-2» мы рассмотрим действия по подготовке к восстановлению Украины после войны. Уже сегодня можно и нужно делать то, что позволит провести динамичную реиндустриализацию страны, создать новую структуру экономики на самом высоком технологическом уровне. Как несложно догадаться, в центре такой политики должен быть предприниматель-инноватор, а не бюрократ-казнокрад.

Часть 8/9

Промышленная политика 2

«Глобальная сеть маяков как партнёр Украины»

Традиционно под промышленной политикой понимаются действия/решения правительства по изменению секторальной структуры производства для обеспечения быстрого, долгосрочного устойчивого роста. Логика следующая. Распорядители чужого (политики и чиновники) предположили, что в украинской промышленности слишком высока доля металлургии и производства изделий из металлов (более 12%), резиновых и пластмассовых изделий (более 6%) и пищёвки (~21%). Необходимо увеличить долю фармацевтики (сейчас ~1,5%), электронных и оптических товаров (сейчас ~0,5%) и нуля создать сектор современных роботов, полупроводников и 3D-принтинга. Именно эти сектора, по мнению чиновников, ускорят экономический рост и максимально быстро повысят уровень жизни в стране.

Инструменты традиционной промышленной политики – это:

1) прямые и косвенные субсидии,

2) дотации,
3) налоговые и
4) кредитные льготы,
5) особый режим применения тарифов и
6) нетарифных инструментов,
7) гарантированный госзаказ и квоты,
8) особый режим найма на работу,
9) особый статус выдачи лицензий, разрешений, сертификатов, прохождения других регуляторных процедур,
10) преференции в доступе к земле и инфраструктуре.

Их активное применение распорядителями чужого (политиками и чиновниками) – прямой путь к олигархату, деморализирующего неравенства и парализующего развитие страны схематоза. Мы предлагаем иной путь. Существующие и прогнозируемые шоки глобальной экономики ставят на повестку дня вопрос о переориентации товарных потоков в рамках глобальных цепочек ценности (ГЦС) на ~$2,9 – 4,6 триллионов ежегодно в период 2019 – 2023гг. Этот прогноз был сделал экспертами McKinsey Global Institute в августе 2018г.

С тех пор мир пережил (почти) эпидемию COVID-а. Ещё одно потрясение – вооружённое нападение России на Украину, горячая фаза третьей мировой войны. В 2021-2022г. США и страны зоны евро вошли в зону высокой инфляции, самую высокую за последние 40 лет. Центральные банки неохотно вынуждены признавать свои ошибки в монетарной политике. Они будут повышать процентные ставки, убирать с рынка лишние деньги. Значит, кредит станет дороже. Обслуживать долги будет сложнее. «Надувать» фондовые индексы, недвижимость и ресурсные фьючерсы будет нечем. Как и финансировать дефицит государственного бюджета.

Значит, резко возрастают риски корпоративных и страновых дефолтов. Тысячи финансовых учреждений будут лопаться, как мыльные пузыри. И все эти рукотворные процессы происходят в контексте адаптации технологий IV

промышленной революции. Дизрупция беспрецедентная. Неопределённость полная. Старых норм больше нет. Новые ещё не состоялись.

Сейчас Украина бьёт врага на своей территории. Война ещё не закончилась, но шансы Украины на победу в этом году, когда она начала, наконец, получать тяжёлое вооружение и гораздо выше. Буча и многие другие трагедии, наконец, открыли Западу глаза на то, что Украины защищает весь свободный мир, включая Германию, Италию, Францию, Нидерланды, которые продолжают беспечно покупать энергоресурсы у нацистского режима Путина. Будем надеяться, что общественное мнение будет заставлять политиков ЕС и США быть более адекватными перед лицом рашистской угрозы.

Уже сегодня нужно думать над тем, как максимально быстро восстановить экономику Украины после войны. Нужно сделать этот так, чтобы на полную мощность запустить мотор быстрого, долгосрочного экономического роста. Рыночными, а не номенклатурно-олигархическими инструментами.

Сегодня, когда доверие к Украине, восхищение украинцами достигло исторического максимума, критически важно вести переговоры с потенциальными бизнесами для определения параметров будущего партнёрства. Наверняка будут деньги и ресурсы на восстановление экономики. Наверняка будут репарации от России-агрессора. Нужно корпорациями и правительствам стран-партнёров Украины предложить такой институциональный, правовой и финансовый формат взаимодействия, чтобы всем было выгодно инвестировать в Украину, переформатировать глобальные цепочки ценности так, чтобы включить в них Украину.

Мы живём в самом начале адаптации технологий IV промышленной революции. Более 70% компаний мира находятся на пилотной стадии их адаптации. В 2018г. World Economic Forum и McKinsey вышли с инициативой ускорения адаптации самых прорывных технологий. По состоянию на конец марта 2022г. в этой сети – она называется Глобальная сеть маяков (Global Lighthouse Network) – находится 103 члена. Они - производители товаров и услуг из 75 регионов мира со своими цепочками ценности во многих секторах экономики, включая здравоохранение, электронику, фармацевтику, автомобили и т.д.

Уже сегодня с ними необходимо вести переговоры и убеждать прийти в Украину сразу после войны. Технологиями, производствами, офисами, мастерскими, заказами – всем, что у них есть. Они должны стать партнёрами и стейкхолдерами страны в создании новой структуры экономики. Именно они станут гарантами того, что выделяемые Украине ресурсы и деньги будут использоваться максимально эффективно, с минимальными рисками злоупотреблений и коррупции.

Сочетание ресурсов и потенциала компаний - маяков с активами Украины и международной помощью (план Зеленского, а не Маршалла) – это самый прочный фундамент для максимально быстрого восстановления страны и создания такой структуры экономики, которая бы позволила расти на 7 – 10% на протяжении, как минимум, 20 лет.

Такой подход к восстановлению Украины принципиально отличается от номенклатурно-олигархической модели плана международной бюрократии, когда все деньги и ресурсы будут заходить в Украину через Центр, через правительство или отдельный комитет по распределению ресурсов.

Чтобы в Украину пришло, как можно больше глобальных цепочек ценности, членов глобальной сети маяков – разумеется после нашей победы над рашизмом – критически важно минимизировать налоговую, регуляторную нагрузку, а также транзакционные издержки. Глобальные драйверы роста не должны думать о валютных рисках, обменных операциях, бухучёте и налоговой, регуляторной оптимизации. Они нам предоставляют новейшие технологии, включают в цепочки создания ценности – мы им даём мультивалютность, свободный финансовый рынок, полную регуляторную либерализацию, а также лучшую в мире налоговую систему – без марксистских по своей сути налогов НДС, налога на прибыль и налога на зарплату. При правильном сочетании всех внутренних и внешних факторов в первые пять лет после войны Украине может занять место в глобальных цепочках ценности с экспортом $400 - 500 млрд. товаров и услуг.

После войны ни Европейская комиссия, ни Берлин, ни МВФ, ни ВТО, ни Вашингтон – никто не смеет загонять Украину в жёсткие рамки

международной налоговой и регуляторной бюрократии. Украина-победитель будет иметь право на свой путь к статусу «экономическое чудо». Только получить его, сохраняя огромное влияние марксистов и сторонников всеохватывающего государственного интервенционизма в правительстве и других органах власти страны, невозможно. После 30 лет мытарств президент страны-победителя В. Зеленский получит шанс избавить Украину от идеологического и институционального наследия Совка/Госплана – марксизма и Левиафана. Сделать это во имя будущего Украины – лидера нового Запада так же важно, как избавиться от шпионов, дезертиров и предателей в военное время.

Часть 9/9

Сельское хозяйство

Сельское хозяйство – особый сектор экономики Украины. В нём страна имеет бесспорные сравнительные преимущества.

В стране 41,3 млн. гектаров с/х угодий, из которых 32,7 млн. – пахотные земли.

Это огромное природное богатство.

Посевная площадь зерновых и зернобобовых - ~15,4 млн. гектаров, сахарной свеклы - ~220 тысяч гектаров, подсолнечника - ~6,5 млн. гектаров, картофеля - ~1,3 млн. гектаров, овощных культур - ~465 тысяч гектаров и ещё ~220 тысяч гектаров под фруктовые сады и ягоды. Её использование в режиме благоприятного климата, богатых традиций с/х производства, повышающегося спроса на продовольствие в мире гарантирует благополучие не только с/х производителей.

Украинская земля даёт 80 - 90 млн. тонн зерновых и зернобобовых, около 11 млн. тонн сахарной свеклы, более 13 млн. тонн подсолнуха, ~22 млн. тонн картофеля, ~10 млн. тонн овощей, более 2 млн. тонн фруктов и ягод. На

растениеводство приходится 75 – 80% с/х продукции Украины, на животноводство 20 - 25%. В Украине около трёх миллионов коров и быков, почти шесть миллионов свиней, 1,1 млн. овец и коз, более 200 млн. голов домашней птицы. Страна производит ~2,5 млн. тонн мяса, ~9,5 млн. тонн молока, более 16 млрд. штук яиц, более 1,5 тысячи тонн шерсти.

Самыми рентабельными с/х культурами являются зерновые и зернобобовые (20 – 25%), а также выращивание подсолнухов (~40%). В сельском хозяйстве, включая лесное и рыбное хозяйство, занято 2,7 – 3 млн. человек или ~17% рабочей силы страны. Для сравнения в промышленности занято менее 15% рабочей силы.

По состоянию на начало 2022г. в Украине было более 3,9 млн. сельских домашних хозяйств на площади 6,1 млн. гектаров, из которых под с/х производством находится ~5,3 млн. гектаров. Средний размер земельного участка под с/х производство – чуть больше 3 гектаров. Сельские семьи – это преимущественно пожилые люди. Средний возраст женщин, которые возглавляют сельские домашние хозяйства – 62 года, мужчин – 57 лет. С/х домашние хозяйству производят ~35% всей с/х продукции растениеводства и животноводства, остальное – с/х организации. Данный сектор требует серьёзных трансформаций. Какими бы не были сравнительные преимущества Украины в сельском хозяйстве, главными локомотивами роста в ближайшие десятилетия станут сектор услуг, а также те смежные, межотраслевые проекты, которые будут активно внедрять технологии IV промышленной революции. Здесь, безусловно, есть место аграрному сектору.

В 2021г. товарный экспорт Украины составил $68,1 млрд. Из них экспорт с/х продукции составил $23,92 млрд., (35,1%) готовых пищевых продуктов - $3,79 млрд. (5,6%). Потенциал сельского хозяйства Украины используется далеко не на полную мощность. Спрос на с/х продукцию в мировой экономике устойчиво растёт. Среднегодовые темпы роста экспорта с/х продукции в мире в 2010-2020гг. составили 3,5% при темпах роста товарного экспорта на 2,7%, а мирового ВВП на 2,0%.

В 2020г. с/х продукция составляла 45,7% товарного экспорта Украины. Мировой объём с/х продукции в мире - ~$1800 млрд. (10,2% всего товарного экспорта мира), продовольствия - $1571 млрд. (8,9% мирового товарного

экспорта). Доля Украины в мировом экспорте с/х продукции, включая продовольствие всего 0,7%. Украина, обладая уникальными природными ресурсами, не входит в Топ-10 экспортёров с/х продукции и продовольствия на планете.

В целом в 2020г. объём товарного экспорта в мировой экономике составил $17582,9 млрд. Доля Украины в нём - 0,28%. Импорт товаров составил $17812,1. Доля Украины в мировом импорте - $0,3%. Экспорт коммерческих услуг в 2020г. в мире составил $4913,8 млрд. Доля Украины – 0,3%. Импорт коммерческих услуг составил $4596,4 млрд. Доля Украины – 0,22%.

В целом в мире сельское хозяйство остаётся сектором с высоким уровнем государственного интервенционизма в разных формах.

В 2018-2020гг. в 54 странах мира (ОЭСР и крупные с/х производители) ежегодная поддержка с/х производителям составила $720 млрд. в год. Это в два раза больше, чем было в начале 2000-ых. Из этой суммы $447 млрд. составили бюджетные трансферты производителям, $273 млрд. - меры по ценовой поддержке. $540 млрд. получили конкретные с/х производители (ценовые или бюджетные платежи). Это 18% выручки с/х производителей в странах ОЭСР и 12% выручки в развивающихся странах. Для сравнения в Украине поддержка с/х производителей составила 2,1% выручки.

Экспорт/импорт основных секторов мировой экономики, 2020г.

Сектор	Экспорт, 2020, млрд. $	Доля всего экспорта, %	Импорт, 2020г. млрд. $	Доля всего импорта, %
С/х продукция	1800	10,2%	1844	10,4%
Продовольствие	1571	8,9%	1584	8,9%
Топливо, товары добывающего сектора	2337	13,3%	2428	13,6%
Промышленные товары	12093	68,8%	13027	73,1%
Железо и сталь	356	2,0%	369	2,1%
Химические товары	2185	11,8%	2307	13,0
Офисное и телеком оборудование	2075	11,8%	2342	13,1%
Автомобильная продукция	1256	7,1%	1286	7,2%
Текстильные изделия	354	2,0%	358	2,0
Одежда	449	2,6%	492	2,8%
Всего экспорт и импорт	**17582,9**		**17812,1**	

Источник: World Trade Statistical Review 2021. WTO https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2021_e/wts2021_e.pdf

$102 млрд. составили госрасходы на оказание аграрному сектору общих услуг, из которых $76 млрд. были направлены на научные разработки, биобезопасность и инфраструктуру. В Украине господдержка этих целей составила 1,7% добавленной стоимости сельского хозяйства, в основном, в форме контроля услуг и аграрных учебных заведений.

Субсидии потребителям составили $78 млрд. в год. Некоторые страны работали в режиме установления предельных цен на с/х сырьё, что означало трансферт от производителей в объёме $104 млрд. Эти данные свидетельствуют о том, что режим функционирования украинского аграрного сектора гораздо ближе к свободному рынку, чем в странах ОЭСР.

Структура собственности в сельском хозяйстве, качество его управления, налоговая и регуляторная среда, эффективность логистики и транспорта, финансовая система, инвестиционный климат – совокупность всех этих факторов стала причиной существенной недокапитализации аграрного сектора экономики Украины, накопления большого объёма упущенной выгоды, а также слабого присутствия с/х продукции и продовольствия made in Ukraine как на мировом рынке, так и во внутренней торговле.

Спрос достаточно ёмкого внутреннего рынка также является оснований для развития сельского хозяйства Украины. Ежегодные затраты домашних хозяйств на продовольствие составляют $32 – 35 млрд. На алкоголь и табачные изделия украинцы тратят ~$3 – 3,5 млрд. в год. Однако мало просто произвести с/х сырьё. Необходимо создать такую налоговую, регуляторную, институциональную среду, в которой инвесторам, производителям товаров и услуг выгодно было бы размещать переработку, выпуск продовольствия, предлагать маркетинговые услуги, брендинг в Украине. Именно это является слабым звеном в аграрной политике, капитализации сравнительных преимуществ Украины в сфере сельского хозяйства.

Структура мирового рынка с/х продукции и продовольствия, регуляторных режим, особенности регионального спроса и достаточно мощный протекционизм являются достаточно сильными ограничителями спроса на украинские товары сельского хозяйства. Увеличение внешнего спроса требует

Топ-10 экспортёров и импортёров с/х продукции в мире, млрд., доля в %; 2000 – 2020гг.

Страна, регион	Объём в млрд. $ 2020г.	Доля в мировом экспорте/импорте			
		2000	2005	2010	2020
Топ-10 экспортёров					
Евросоюз	653	38,9	41,9	37,4	36,3
Экспорт ЕС вне ЕС	231	12,6	13,0	11,9	12,9
США	170	12,0	9,8	10,5	9,5
Бразилия	93	2,8	4,1	5,1	5,2
Китай	78	3,0	3,4	3,8	4,3
Канада	70	6,3	4,9	3,8	3,9
Индонезия	46	1,4	1,7	2,7	2,6
Таиланд	41	2,2	2,1	2,6	2,3
Мексика	41	1,7	1,5	1,4	2,3
Индия	37	2,2	2,3	2,6	2,0
Всего Топ-10	**1269**	**72,5**	**72,8**	**71,6**	**70,5**
Топ-10 импортёров					
Европейский Союз	597	36,3	39,2	35,7	32,4
Импорт ЕС извне	178	13,0	12,5	11,1	9,6
Китай	216	3,3	5,0	7,8	11,7
США	186	11,6	10,7	8,4	10,1
Япония	77	10,5	7,3	5,6	4,2
Британия	71	5,8	5,9	4,6	3,9
Канада	41	2,6	2,4	2,3	2,2
Ю. Корея	37	2,2	1,9	1,9	2,0
Россия	30	1,3	1,9	2,6	1,6
Мексика	28	1,9	1,8	1,7	1,5
Индия	26	0,7	0,8	1,3	1,4
Всего Топ-10	**1309**	**76,1**	**76,9**	**71,7**	**71,0**

Источник: World Trade Statistical Review 2021. WTO https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2021_e/wts2021_e.pdf

системной, синхронной работы производителей, правительства и структур странового маркетинга.

Вклад правительства Украины в реализацию современной аграрной политики – это:

1) выравнивание условий торговли украинскими с/х товарами и продовольствием, в первую очередь, на рынке Европейского Союза и США. Речь идёт об установлении равного регуляторного режима и ликвидации нетарифных барьеров для украинских производителей. ЕС и США являются ёмкими рынками. Ежегодно страны ЕС импортируют извне с/х товаров на $170 – 190 млрд. при внутриЕС-овской торговле почти в $600 млрд. Импорт продовольствия США составляет $180 – 200 млрд. Ежегодный импорт продовольствия странами ЕС извне составляет $150 – 160 млрд. при внутренней торговле ЕС - $500 – 550 млрд. США ежегодно импортирует продовольствия на $160 – 170 млрд. В Украине

Топ-10 экспортёров и импортёров продовольствия в мире, млрд., доля в %; 2000 – 2020гг.

Страна, регион	Объём в млрд. $ 2020г.	Доля в мировом экспорте/импорте			
		2000	2005	2010	2020
Топ-10 экспортёров					
Европейский Союз	570	40,6	43,4	38,4	36,3
Экспорт ЕС вне ЕС	144	12,6	9,1	10,1	9,2
Бразилия	81	3,0	4,5	5,5	5,2
Китай	70	3,2	3,6	4,0	4,4
Канада	55	4,1	3,6	3,3	3,5
Индонезия	38	1,3	1,4	2,3	2,4
Мексика	38	1,9	1,7	1,6	2,4
Аргентина	36	2,7	2,7	3,0	2,3
Индия	35	1,3	1,3	1,6	2,2
Таиланд	33	2,3	1,9	2,2	2,1
Всего Топ-10	**1100**	**72,9**	**73,3**	**72,0**	**70,0**
Топ-10 импортёров					
Европейский Союз	523	36,7	40,2	36,2	33,0
Импорт ЕС извне	154	12,3	12,3	10,9	9,7
США	163	11,1	10,1	8,5	10,3
Китай	160	2,0	3,0	5,2	10,1
Япония	67	10,6	7,5	5,6	4,2
Британия	63	6,3	6,4	4,9	4,0
Канада	38	2,6	2,4	2,4	2,4
Ю. Корея	31	1,7	1,6	1,7	2,0
Россия	28	1,5	2,2	3,0	1,8
Гонконг	25	-	-	-	-
Мексика	23	1,8	1,9	1,7	1,5
Всего Топ-10	**1115**	**75,5**	**76,2**	**70,4**	**70,4**

Источник: World Trade Statistical Review 2021. WTO https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2021_e/wts2021_e.pdf

есть природные условия, ресурсная база, чтобы увеличить долю украинских с/х товаров и продовольствия на рынке ЕС, США и стан G7 в целом.

2) Отмена пошлин при экспорте с/х продукции. Сами производители, исходя из конъюнктуры мирового рынка, особенностей своих бизнес-планов и спроса должны решать, экспортировать ли им сырьё, полуфабрикаты или готовую продукцию.

3) Переход на внутреннем рынке в режим конкуренции стандартов качества. Каждый производитель самостоятельно определяет параметры производства с ориентацией на его целевые рынки.

4) Отмена административного регулирования цен по всей цепочке от с/х производства до розничной продажи. Обеспечение доступа к продовольствию для самых бедных людей обеспечивается путём денежных, адресных трансфертов, а не искажающих рыночные

механизмы мер (ценовые интервенции, денежная поддержка с/х производителей).

5) Создание конкурентных условий (налоги, регулирование, финансы, права собственности, инфраструктура) для вовлечения украинских с/х производителей в глобальные цепочки ценности, в том числе в научных исследованиях в растениеводстве, животноводстве, развитии необходимой сырьевой базы для промышленности.

6) Снятие правовых, административных барьеров для полноценного развития рынка конопли, её использования в качестве сырья для разных секторов промышленности.

7) Оказание правовой, логистической, технической, помощи малым с/х производителям для оптимизации производства, переработки, хранения с/х сырья, производства продуктов питания, внедрение технологий IV промышленной революции, привлечения ресурсов, поиска партнёров и повышения капитализации их активов.

8) Снятие всех административных, правовых барьеров на рынке земли, включая собственность иностранных юридических и физических лиц. Предоставление права с/х производителям изменять назначение земли в уведомительном режиме.

9) Включение украинских с/х производителей в системы стимулирования инноваций в с/х производстве ЕС, США, стран G7.

10) Развитие рыночных механизмов страхования рисков с/х производителей; либерализация рынка страховых услуг;

11) Развитие финансовой инфраструктуры для с/х производителей, включая иностранные специализированные компании (земельные банки, инновационные фонды и т.д.)

12) Поддержка с/х производителей путём развития транспортной, логистической инфраструктуры.

13) Предоставление с/х производителям финансовой, технической, ресурсной помощи во время войны с Россией за счёт иностранных трансфертов, в том числе программы Ленд-лиза. Определение чётких, универсальных критериев доступа к такого рода поддержке.

14) Проведение переговоров с Европейским Союзом на предмет включения Украины в мероприятия Common Agricultural Policy (CAP) с

целью системной модернизации аграрного сектора, оказания ему структурной, технической поддержки.

***

№ 201.2022-06-13

Даценко

Схоже, що російська армія зараз на максимумі своїх сил. Чи триватиме це довго?

1. Артилерія

Армія РФ за останніми оцінками вистрілює по 50-60 тис. снарядів щодня. Тобто загальні темпи близько 1,5 млн. снарядів на місяць.

> Це фактично показники Другої світової війни. В 1944-1945 роках (найактивніший період використання артилерії) радянська армія вистрілювала до 5 млн. снарядів на місяць. Але тоді артилерія мала значно менший калібр – 80-122 мм. Зараз основний калібр – 122/152 мм.

Якщо поділити це на лінію фронту і те, що у радянської армії було вдесятеро більше гармат, ніж у рф, то виходить, що артилерія рф зараз працює навіть інтенсивніше, ніж в часи Другої світової.

При цьому **у ЗСУ зараз дефіцит боєприпасів**, а

> нові гаубиці і перші MLRS від союзників будуть на фронті скоріше за все вкінці червня або на початку липня. Ми бачимо ворога, але не завжди можемо його «накрити». Ми стали менше розбивати склади боєприпасів і колони постачання (принаймні складається таке враження з наявних повідомлень).

Тобто, **ЗСУ об'єктивно зараз на мінімумі своєї вогневої потужності:**

> радянська артилерія уже майже вичерпала всі запаси снарядів, а натівської артилерії іще недостатньо аби встановити вогневий контроль над ворогом і змусити артилерію ворога «мовчати».

Судячи з панорам розстріляних українських полів **російська артилерія працює так само, як і радянська – накриваючи площі, а не цілі.**

Але зараз **проблема в тому**, що **навіть якщо ворог має вдесятеро гіршу статистику влучання, він компенсує її вдесятеро більшою кількістю пострілів**.

Така ситуація триватиме до моменту, коли у ЗСУ буде достатньо вогневої потужності, аби російський конвеєр постачання і відстрілювання десятків тисяч снарядів почав давати збій. Навіть заплановані найближчі поставки озброєння мають значно змінити поточний баланс сил в артилерії. Поступово російська артилерія буде видихатись, а нове озброєння для України змушуватиме ворога діяти більш обережно і менш інтенсивно.

2. Піхота

Ворог іще не втратив всі свої основні бойові і найбільш вмотивовані підрозділи (десант, морпіхи, вагнерівці і т.п.), але уже набув значного військового досвіду.

В день ми бачимо по 5-10 атак ворога за повідомленнями Генштабу ЗСУ. Сама кількість говорить про те, що ворог все ще зберігає здатність постійно атакувати.

Солдат рф активно мотивують черговою партією обіцянок командування, що от зараз вони дотиснуть Сєвєродонецьк і Слов'янськ і далі з ними воювати буде нікому.

> Саме такий меседж є основним у пропаганді зараз. При цьому зробити вони це планують до отримання Україною чергової великої партії зброї (тобто не пізніше першої половини липня). Мовляв, допомога прийде, але уже буде пізно.
>
> **Але тут є один момент.** Коли ти готуєш спортсмена на спринт, а в процесі забігу постійно говориш, що треба пробігти іще трохи, рано чи пізно бігун втрачає останні сили і падає. Неможливо пробігти марафон, якщо ти постійно сподіваєшся, що фініш за наступним поворотом. Російська армія саме такий спринтер. Вона намагається бігти так швидко, як це можливо. Проте фініш постійно переноситься.

Географія атак уже звузилася, порівняно з початком травня (раніше росія намагалася атакувати на всіх напрямках, зараз тільки на основних). Тобто уже зараз підрозділів, готових іти в атаку стає все менше, а їх сил недостатньо, аби підтримувати наступи на багатьох напрямках одночасно. БТГ ворога значно проріділи і тепер йому доводиться концентрувати в зоні наступу не 3-5 БТГ, а 5, 10, а часом і 15-20 БТГ.

Очевидно доукомплектація підрозділів за рахунок прихованої мобілізації допомагає, але не рятує.

Так, **зараз імовірно найскладніша фаза війни і найважча для нас**.

Поки що ми змушені йти з ворогом в ближній бій, не маючи можливості перемагати його на дальній відстані. І можливо саме зараз найтемніша пора цієї довгої ночі. Але світанок має настати.

В перші місяці російські солдати постійно скаржилися, що навіть не бачили українських солдат, а вже потрапляли під обстріл і зазнавали значних втрат. В таких випадках мотивацію не рятує навіть пропаганда. І саме цей статус-кво нам необхідно повернути. А для цього нам треба подолати дефіцит боєприпасів.

3. Небезмежні резерви

Коли ми говоримо про резерви рф, то зазвичай маємо на увазі дуже великі обсяги. Але насправді **це не зовсім так**.

Так, у росії близько 10 тис. танків на складах зберігання. Але що це за танки і який їх стан?

Судячи з того, що росія погнала на фронт Т-62, швидко відновити бодай щось із 7 000 резерву Т-72 і 3 000 резервних Т-80 уже не видавалося можливим.

Теж можна сказати і про людський ресурс.

В росії десятки мільйонів чоловіків в бідних регіонах і здавалося б жодної проблеми з мобілізаційними ресурсами.

Але для того, аби війська були боєздатними і ефективно виконували накази треба щоб підрозділи формувалися на основі тих, хто має досвід і мотивацію.

Наразі ж армія рф поступово самознищує цю основу армії (всіх, хто має досвід або мотивацію).

Прихована мобілізація поступово поглинає всіх, хто готовий іти на війну з власної волі. А на фронтах воюють всі, наявні професійні підрозділи сухопутних військ, аж до морпіхів Тихоокеанського флоту. Їх уже не можна вивести на довго, аби формувати з них кістяк майбутніх підрозділів, вони потрібні на війні.

Тобто всі, хто мав би складати основу майбутнього резервного війська, уже на війні, або скоро там опиняться.

Залишаться всі інші – ті, хто не хоче воювати, або не має жодного досвіду. А це уже зовсім інша армія. Щось схоже на загони мобілізованих з ОРДЛО.

Тому,

попри умовно безмежні резерви, ці резерви не здатні підтримувати сьогоднішні активні бойові дії довго.

Аби відновити сили і задіяти нові резерви росії потрібна пауза. Принаймні кілька місяців. Для того щоб відремонтувати і поставити стару техніку зі складів запасів треба час. Для того, щоб злагодити нові підрозділи, здатні вести активні бойові дії потрібен час.

Виходячи з цього, можна підсумувати, що

російська армія зараз очевидно на максимумі своїх поточних можливостей.

Але **після цього піку на рф чекає криза**. Росія не має необхідних резервів, які можна задіяти в липні-серпні, аби утримати поточний темп бойових дій. **Сил є рівно стільки, скільки потрібно зараз, і не більше**.

При цьому справжній максимум для ЗСУ настане тоді, коли ми отримаємо достатньо потужної артилерії. На жаль, кожен день зволікання з поставками артилерійських систем і РСЗО коштує дуже дорого Україні. Але будемо сподіватись, що зовсім скоро все зміниться.

***

№ 202. 2022-06-13

Семків

Найкраща фраза нового звіту Тома Купера – «Українці продовжують наступати на Херсон широким фронтом». Вона наприкінці. Але й доти є втішне для нас. А у ворога триває виснаження – сподіваємося, воно поступово перейде в повний занепад.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-11-12-june-2022-ad10e3c1f3de

За переклад дякуємо Anton Shygimaga та Antonina Yashchuk

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ 11-12 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 13.06 близько 10:00 за Києвом – перекл.]

1. ПОВІТРЯ

Після тривалої перерви, росіяни здійснили новий удар із застосуванням крилатих ракет вглиб території України. Вночі з 11 на 12 червня, чотири "калібри" прилетіли з південного сходу: один вдарив по газогону у ***Чорткові***, що на ***Тернопільщині***. І ще один зруйнував там само багатоквартирний будинок та сусідній паркувальний майданчик:

https://t.me/ternopilskaODA/1206 Що сталося з рештою – досі невідомо. Згідно повідомлень, внаслідок ударів поранено 23 цивільних та НАВІТЬ військовослужбовців.

Вчора, "вишестоящі органи у москві" заявили про збиття трьох українських літаків – усе МіГи-29 та Су-25 [вочевидь, знову без підтверджень, бо Купер це б окремо зазначив – ред.].

Українці, тим часом, посилюють свою протиповітряну оборону в районі Донбасу. Просто обмежуся тим, що лишу тут це фото [на першому фото – українська система ППО]

…до речі, перша з обіцяних систем ППО німецького виробництва "IRIS-T" "невдовзі підтягнеться" – у жовтні…

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Останнім часом багато читаю про те, що російські війська, мовляв, «тепер уже» ведуть значно краще організований і підготовлений наступ. Набагато частіше натрапляю на повідомлення про використання росіянами безпілотників.

Зазвичай армія рф починає наступ ближче до полудня: артилерійські коригувальники намагаються визначити українські позиції, а потім їх (позиції ЗСУ) починають поливати вогнем із артилерії — дуже активно, і за потреби обстріли тривають годинами.

> *Шквал артилерійських обстрілів надзвичайно інтенсивний: хтось із українського боку підрахував, що по їхніх позиціях за 1-2 хвилини можуть випустити до 500 снарядів із «Градів» (БМ-21).*
>
> *Для підсилення ефекту в українців летять десятки тактичних балістичних ракет, серед них є й ракети з касетними боєголовками (взагалі-то, їх було заборонено міжнародною угодою 2010 року, але росія вслід за США її не ратифікувала, тож заборона на збройні сили рф не поширюється).*

Після цього починається наступ танків, а вслід — піхоти...

Харків…

Сюди дворників знову направив недовідновлені батальйонно-тактичні групи з росії, щоб підсилити війська сепаратистів із «днр/лнр»: ті щосили намагаються утримати залишки російського «плацдарму» на території України, на півночі від ***Харкова***. За минулі два дні ці сили спробували захопити ***Рубіжне*** і ***Старицю*** (тиждень тому росіяни вже повідомляли, що нібито «відновили контроль» над цими селами), але успіху не досягли.

> Ну що, як не вдалося це, чому б не гепнути кілька разів із «Ураганів» чи «Смерчів» по Харкову?.. Тепер росіяни стверджують, що обидві атаки «мали на меті стабілізувати фронт». Так а для чого його стабілізувати, якщо все добре? (Знову я скрізь пхаю носа зі своїми дурними запитаннями...)

Ізюм…

Схоже, ЗСУ тут просунулися вперед у ліс на захід від міста, тепер їхні позиції за 5 кілометрів від Ізюма. Ці території «уславилися» тим, що українці майже місяць їх обстрілювали, від чого зайнялося чимало пожеж. Є звіти про звільнення Заводів і Співаківки. Операцію проводить, найімовірніше, 81-ша аеромобільна бригада.

Святогірськ-Слов'янськ…

10 червня керівництво «днр» оголосило початок «битви за Слов'янськ». Це місто дуже важливе для «днр», адже ще в 2014 році воно стало колискою «повстання», тож і зараз чимала частина тамтешнього населення, поза сумнівом, не проти була б увійти в «рускій мір».

> На Слов'янськ було спрямовано одну БТГр «вагнерівців», а також підрозділи 20-ої, 29-ої та 35-ої загальновійськових російських армій, і тепер Слов'янськ, разом із Сєвєродонецьком, став головною ціллю атак рф.
>
> У результаті, два дні тому ЗСУ зрештою відступили з Довгенького. Після цього росіяни гордо рушили на Мазанівку та Долину (південно-східний напрям), але ЗСУ зупинили їх на підступах до Краснопілля. росіяни скаржаться на міни і... «опір ворога».

Далі на схід:

армія рф два дні з двох боків (з північного сходу з-поза Сіверського Дінця і з заходу від Долини) атакувала Богородичне, і вчора змогла його захопити.

Друга спроба перетнути Сіверський Донець у Тетянівці виявилася... ну, росіяни стверджують, нібито перейшли річку, але вирішили не розгортати плацдарм... словом, так: ту їхню атаку було відбито.

Сєвєродонецьк…

Що поробиш, ніяк не можу погодитися з численними західними коментаторами та різними експертами: так, українці (найперше 79-та окрема десантно-штурмова бригада та Іноземний легіон (до складу якого входять британці, бразильці та інші) окопалися у промзоні заводу Азот, але коли росіяни починають цитувати західні звіти з твердженнями про «контроль над 70% міста», треба робити серйозну поправку на те, що насправді ніхто достеменно не знає, що там відбувається насправді.

Той факт, що українці окопалися в одній частині міста, не означає, що росіяни «автоматично контролюють решту території». Тим більше, що Метьолкіне (принаймні) північна частина аеропорту та північний край Сиротиного залишаються під контролем ЗСУ. Центр міста і південну частину аеропорту не контролює поки ні одна, ні друга сторона, росіяни активно обстрілюють ці території (схоже, їх не хвилює, що там досі чимало цивільних, серед яких колись були їхні прихильники). У підсумку можна сказати, що війська рф досягли одного-єдиного успіху: через кілька тижнів невдалих спроб їм нарешті вдалося зруйнувати другий із трьох мостів між Сєвєродонецьком і Лисичанськом. Тепер українці не зможуть довозити машинами снаряди через Сіверський Донець, бо останній міст сильно пошкоджено, транспорт через нього рухатися не може. У довгостроковій перспективі цей чинник може стати визначальним.

Попаснянський клин...

Кілька днів тому росіяни атакували Врубівку, Миколаївку і Василівку (див. мій попередній звіт), усі ці атаки було відбито; ба більше, військам рф довелося відступити до Липового, а отже, відсунутися (бодай на кількасот метрів) від траси Т1302.

Учора було відбито ще кілька млявих атак на Врубівку. росіяни хіба частково контролюють Комишуваху, а всі їхні спроби захопити решту території Тошківки і просунутися звідти на захід провалилися (росіян навіть відкинули до Нижнього). Отже, Гірське і Золоте перебувають під надійним контролем ЗСУ.

Далі на південь росіяни обстріляли Вуглегірську ТЕС і знищили її адміністративну будівлю.

Загалом, очевидним знову стає той факт, що російській армії бракує людських ресурсів:

> дворніков і жидко зігнали під ***Слов'янськ*** і ***Сєвєродонецьк*** усі сили, що мали, а решту захоплених територій залишили майже без оборони.
>
> Враховуючи наслідки обстрілу українцями стадіону в Стаханові, де було знищено цілу БТГр ПК «вагнер» (10 червня руїни стадіону відвідав євгєній прігожин, колишній «повар путіна» і «хазяїн» «вагнера»), росіянам знадобиться не менше кількох днів на те, щоб відновити сили на продовження свого наступу.

До речі, українці заявляють, що в такий самий спосіб два дні тому обстріляли передову базу кадировців у ***Рубіжному***. Кількість загиблих там ще не відома…

3. ПІВДЕНЬ

Українці продовжують наступати на Херсон широким фронтом.

Північніше вони вичищають залишки росіян у Брускинському. Південніше вони звільнили Таврійське та дійшли до Киселівки (хоч поки до неї не зайшли) і, як видається, дісталися Олександрівки, що на узбережжі [Дніпровської затоки] біля Херсона…

Росіяни повідомляють про локальні відступи, "з метою кращого утримання широкого фронту із використанням приток Дніпра". Ясне діло, всі українські атаки "закінчуються розгромом", бо «відкрита місцевість», а «російський контрнаступ сягнув передмістя Миколаєва». Але, знаєте, здобуті території – вони ж нічого не варті, важливо те, що знищується українська армія… направду: з огляду на те, наскільки суперечливі звіти надходять із російського боку про ситуацію на полі бою… зітхає… на біса їм взагалі приділяти увагу…

***

№ 202. 2022-06-14

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 13 червня 2022

Головне

1) Схоже кандидатом в члени ЄС Україна таки стане. Але якою ціною?

Якщо цією ціною буде замирення хуйла – його шістки швиденько йдуть за кораблем.

2) На фронті все складно. Дуже складно, правда. Те, що відбувається у Сєвєродонецьку, мені вкрай не подобається.

3) Санкції-шманкції... краще почитайте, що є наслідком "напівсанкцій". І чи будуть інші - велике питання.

4) Чи стріляти по цілях на території хуйла, краще спитати мешканців прикордонних населених пунктів Сумщини та Чернігівщини. Ситуація дуже мені нагадує літо 2014 року, коли брехло разом із катафалком муженком "не помічали" цих обстрілів.

5) Проблема вільних приміщень для зберігання зерна – ну зовсім не проста. Як на мене, зерно можна переховувати у Польщі, наприклад. Бо все воно належить "агрохолдингам" (колишній владі, яка накрала достатньо, щоб купити землю).

Теми дайджесту

1) **США щомісяця фінансуватимуть дефіцит українського бюджету** на $1,5 млрд.
2) Окупанти наступають на ***Слов'янськ***, ***Сєвєродонецьк*** та ***Бахмут***.
3) Суд заборонив партії "Соціалісти" та "Наші".
4) Єврокомісія схиляється до рішення щодо надання Україні та Молдові статусу кандидатів у члени ЄС.

1. Війна

1-1) Фронт

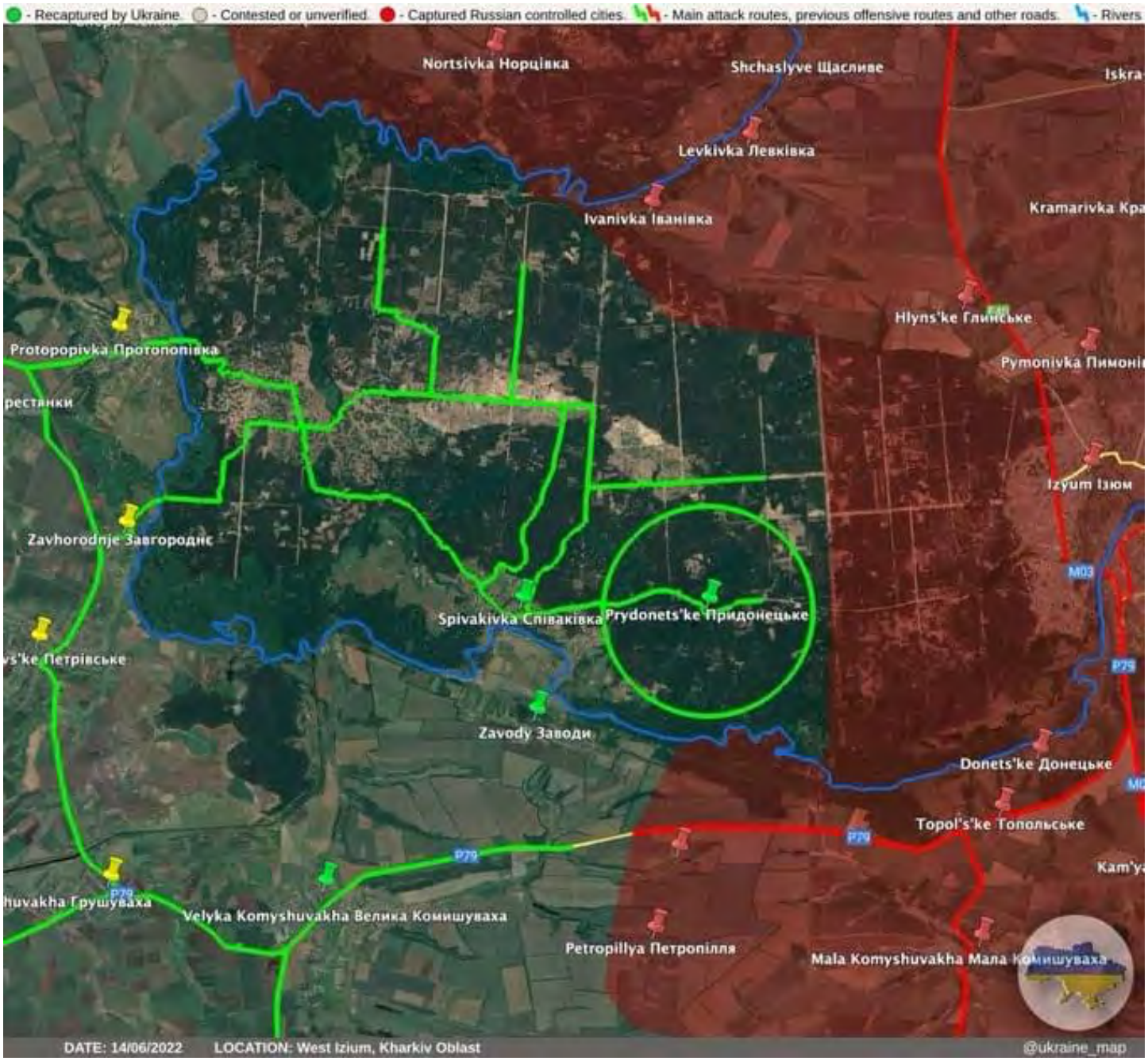
• Крилатими ракетами обстріляно Прилуки Чернігівської області. Російська артилерія веде масовані обстріли прикордонних населених пунктів Сумщини.

• Російські війська за потужної підтримки авіації відновили атаки на Харківщині для виходу на підступи до обласного центру та відновлення його масштабних обстрілів. Їм вдалося перетнути водосховище та закріпитися на околицях Старого Салтова. Тривають бої в Терновому неподалік кордону з РФ. Харків та населені пункти області, у тилу тощо, обстріляно важкою артилерією та РСЗВ.

• Підрозділи ЗСУ контратакують і поступово висуваються до Ізюма, що дасть змогу перерізати шляхи постачання угрупованню окупантів, що веде наступ на Барвінково, Слов'янськ та вздовж правого берега Сіверського Дінця. На бік ворога перейшов мер Святогірська Бандура, який погодився очолити окупаційну адміністрацію.

• У Сєвєродонецьку тривають тяжкі бої за кожен будинок. Окупанти зруйнували всі мости через Сіверський Донець в околицях міста, його оборонці опинилися в частковому оточенні, хоча можливість доставлення боєприпасів до міста все ще є. У підвалах підприємства "Азот" від обстрілів переховуються понад 500 місцевих жителів, їхня евакуація на захід уже неможлива.

• Для розвитку наступу російська армія мусить форсувати Сіверський Донець на кількох ділянках, проте, за інформацією з фронту, українська артилерія готова до віддзеркалення цих атак.

• Тяжка ситуація складається для українських військ, які тримають оборону в районі попаснянського виступу. Окупанти намагаються прорватися до Лисичанська та Сіверська, а також до стратегічно важливої траси Лисичанськ – Бахмут.

• На південь від Бахмута російські війська наступають від Світлодарського водосховища та Горлівки в напрямку Бахмута.

• Окупанти протягом усього дня вели провокаційні обстріли підконтрольного ним Донецька, після чого ватажок "ДНР" Пушилін звернувся до влади РФ із проханням направити для оборони міста "додаткові союзницькі сили". Вночі великі підрозділи російських військ було перекинуто на північ – до Авдіївки та Горлівки, де, вочевидь, заплановано відновлення наступу. По містах області завдано ударів застарілими радянськими ракетами Х-22.

• Населені пункти та позиції українських військ у Запорізькій області зазнали обстрілів та бомбових ударів уздовж усієї лінії фронту, також обстріляно на Дніпропетровщині.

• На півдні українські війська ведуть контрнаступальні дії в напрямку на Херсон. У районі Снігурівки на Інгульці сталися бойові зіткнення та повітряний бій. ЗСУ утримують плацдарми на лівому березі річки в районі Давидова Брода. Населені пункти на півдні Дніпропетровщини в районі Криворізької ТЕС знову обстріляно ракетами РСЗВ "Ураган".

• Українські підрозділи ППО знищили в морі в районі узбережжя Одеси дві надзвукові протикорабельні ракети П-800 "Онікс".

• За інформацією українських чиновників, кампанія видавання російських паспортів мешканцям окупованих територій Запорізької та Херсонської областей провалилася. За документами прийшли менш ніж 100 осіб.

• Донецька воєнна обладміністрація повідомила, що в Маріуполі під час блокади загинули понад 22 тис. мирних жителів, понад 50 тис. містян – депортовано до Росії.

1-2) Тил

• Кабмін тимчасово заборонив експорт енергоносіїв, що видобуваються в Україні – вугілля, газу та мазуту.

З 25 червня дозволено оформлення та обмін паспортів за кордоном. Міграційна служба отримала дозвіл подовжити термін дії закордонних паспортів – проставленням штампа на сторінці особливих позначок.

• Міністерство цифрової трансформації повідомило про можливість подання декларації та сплати єдиного податку 2 % фізособами-підприємцями в додатку "Дія".

• Львівський апеляційний суд виніс остаточне рішення про заборону партій "Соціалісти" та "Наші", які РНБО та Мін'юст вважають проросійськими. Їхні кошти та активи буде передано в держвласність.

• Прокуратура заарештувала та передала в управління Агентству з розшуку та управління активами, які отримано внаслідок злочинних чи корупційних дій (АРМА) 645 вагонів та інше майно, що належить компаніям членів родини колишнього міністра оборони Лебедєва – чиновника режиму Януковича.

• Суд заарештував активи підприємства з розливу води "Моршинська", що належить офшорам російського олігарха Фрідмана – співвласника "Альфа-груп". За словами слідчих Бюро економічної безпеки, росіяни намагалися вивести активи з-під можливих санкцій.

• Глава Нафтогазу Вітренко повідомив про підписання контракту з канадською газовою компанією Symbio про постачання до України скрапленого газу та "зеленого" водню, починаючи з 2027 р.

2. Україна та світ

• За інформацією журналіста "Радіо Свобода" Джозв'яка, Єврокомісія готова надати статус кандидата в члени ЄС Молдові та Україні "за певних умов", водночас для Грузії ситуація все ще незрозуміла. Рішення буде оприлюднено наступного тижня. Більшість єврокомісарів вважають, що надання Україні статусу кандидата стане серйозним сигналом підтримання європейських прагнень українських громадян, а також дасть можливість російському президентові Путіну зрозуміти, що він втратив шанси повернути країну до своєї сфери впливу.

Прем'єр-міністр Грузії Гарібашвілі стверджує, що його країна має набагато більші заслуги для набуття статусу кандидата.

• За інформацією низки європейських ЗМІ, 16 червня Київ збираються відвідати лідери Франції, Німеччини та Італії, які нібито мають намір запропонувати українській владі угоду – перспективу членства в ЄС в обмін на укладання тимчасового перемир'я з Росією. Російські війська зазнають тяжких втрат у війні. Їм вкрай необхідний перепочинок для відновлення боєздатності. Міністерства закордонних справ Франції та Німеччини приїзд до Києва Макрона та Шольца поки не підтверджують. Президент Зеленський

закликав Шольца відмовитися від спроби "зберегти рівновагу" між інтересами Росії та України та збільшити воєнну допомогу ЗСУ.

Прессекретарка Білого Дому Жан-П’єр повідомила, що США взаємодіють з іншими країнами для запобігання експорту Росією вкраденого українського зерна. Держдепартамент США пообіцяв країнам третього світу виділити фінансування в розмірі $7,6 млрд на подолання продовольчої кризи.

До Іспанії прибуло перше судно з 16 тис.т української кукурудзи, яке прямувало "північним" транзитним маршрутом.

Заступник міністра агрополітики Висоцький прогнозує врожай зернових на рівні 50 млн т – це приблизно 60 % торішнього. Погодні умови сприятливі для гарного врожаю на контрольованих територіях, посівну майже завершено. За словами чиновника, наявних приміщень для зберігання врожаю недостатньо, тому зерновий експорт має бути збільшений – хоча б до 4 млн т на місяць, проти 2 млн т у травні.

• Литва закупила для України 110 протидронових рушниць EDM4S "Sky Wiper". Ця зброя вкрай необхідна для боротьби з російськими безпілотниками – аж до тактичних "Орлан-10" – які становлять серйозну проблему для українських підрозділів на передовій.

Міністр оборони Рєзніков та головнокомандувач ЗСУ Залужний на зустрічі з послом США Брінк попросили збільшити воєнну допомогу Україні. Резніков висловив надію, що саміт "групи Рамштайн" розв’яже проблему з постачанням важкого озброєння.

• Чиновник Держдепартаменту США Хоган повідомив, що адміністрація президента Байдена має намір щомісяця виділяти $1,5 млрд на фінансування дефіциту українського бюджету.

• Президент США Байден подовжив ще на 1 рік санкції проти білоруських чиновників та підприємств.

ЄС у шостому санкційному пакеті заборонив користування системою міжнародних розрахунків SWIFT трьом великим російським банкам – Ощадбанку, Россільгоспбанку та Москредитбанку.

Чорногорія приєдналася до європейських санкцій та заарештувала активи 34 російських чиновників.

Фінський Центр досліджень енергетики та чистого повітря (CREA) стверджує, що з моменту вторгнення Росія заробила на продажу енергоносіїв понад €93 млрд, зокрема, від продажу в ЄС – €57 млрд.

Журналісти фінської телекомпанії Yle з’ясували, що два банки країн Балтії – Nordea й DNB "відіпрали" понад €4 млрд коштів сумнівного походження, що здебільшого є власністю російських юридичних та фізичних осіб. За інформацією німецького видання Welt am Sonntag, літаки російських олігархів усе ще літають у небі ЄС, оскільки їх оформлено на офшорні компанії.

• Великобританія різко збільшила постачання газу ЄС зі своїх терміналів регазифікації скрапленого газу. Туреччина розпочала прокладання газогону до родовища Сакар’я в південній частині Чорного моря, що дасть змогу задовольнити левову частину потреб країни в газі до 2026 року.

• За словами генерального секретаря НАТО Столтенберга, уряд Швеції погодився зробити кроки на задоволення вимог Туреччини, яка наполягала на розблокуванні ембарго на постачання зброї та переслідуванні "терористів" – курдів та послідовників Гюлена – політичного конкурента президента Ердогана. Уряд Фінляндії має намір вступити до НАТО лише разом зі Швецією.

***

№ 203. 2022-06-14

Єрофеєв

Повне враження, що влада вважає громадян довбойобами

Після заяви Байдена, нам почали розповідати, що виведення військ з казарм за 5-10 годин до удару це свідчення підготовки до війни.

Тут повинна бути формула з матюків, але це не аргумент.

Головний аргумент підготовки є дата початку мобілізації. Це точка відліку підготовки до вторгнення.

Мобілізацію проводят за кілька місяців до ймовірного вторгнення, бо армія мирного часу та военного - дещо різні армії, в першу чергу за кількістю.

> Треба набрати сотні тисяч нових людей, вдягти їх, видати зброю/техніку, створити нові підрозділи, призначити нових командирів, дійти до полігонів, навчитись, дійти з полігонів до позицій, зайняти їх та підготуватися до оборони. Для цього треба час, згодні? І не 10 годин. Навіть не 10 днів, а дай боже вкластися в 10 тижнів.

Зеленський об'явив мобілізацію 24 лютого. Вже після вторгнення! Навіть не за день до, а після.

Коли вже немає часу ні на що. Коли пізно готуватись - треба воювати тим що є.

Це тотальний провал підготовки до вторгнення. Крапка**. Далі просто немає сенсу про щось розмовляти.**

Через це союзники давали не більше тижня - бо вони це все розуміли. **Чому ми протримались, то вже інша тема**, зараз про підготовку.

Це насправді дитячі речі, але нам розповідають, що виїзд підрозділів з казарм за кілька годин до удару і є фактом підготовки до війни.

Не знаходження на захищених позиціях, а на марші, повністю беззахисними!

Ви ж мабуть знаєте, що в перші місяці війни максимум наших втрат було на марші? Не знаєте? Тому і не знаєете, що тоді довелось би відповідати - а чому ж війська були на марші, а не позиції?

Час пройшов і тепер це вже досягнення - війська на марші в момент вторгнення! Ми готувались!

З десятків провалених кроків підготовки, вони взяли однин-єдиний і на ньому будують всю аргументацію.

Главная ▸ война с Россией ▸ "Россияне – тоже люди. Они не смогут пойти войной на Украину", - Зеленский в Мюнхене

"Россияне – тоже люди. Они не смогут пойти войной на Украину", - Зеленский в Мюнхене

19 февраля, 2022 суббота 17:07

Украинский президент Владимир Зеленский до конца не верит, что российский народ согласится на полномасштабное вооруженное вторжение в Украину

Об этом он заявил сегодня, 19 февраля 2022 года во время выступления на Мюнхенской конференции по безопасности (Германия). Прямую трансляцию

До речі! Влада ж навмисно не повідомляла людям раніше, щоб запобігти паніці, щоб не забили дороги по яким йшли війська. Пам'ятаєте була така історія?

А тепер виявляється, що війська йшли лише вночі з 23 на 24 лютого...

Що ж завадило повідомити людям за кілька тижнів до вторгнення? В мене є відповідь, але хочеться почути від них нову версію.

Мені не подобається, коли мене вважають довбойобом, тому я не люблю цю владу.

Я чудово розумію, що не може бути безкінечним протистояння влади та громадян під час війни. Воно повинно припинитись.

Але чи розуміє це влада? Чи здатна вона припинити відноситись до людей, як довбойобів?

Не так вже і багато заради припинення внутрішнього конфлікту, так?

Але мені здається це неймовірна розкіш для цієї влади.

PS

а ви ж знаєте, що проти людей, які вивозили ПТРК Стугни та САУ Богдана з-під першого удару відкриті кримінальні провадження?

***

№ 204. 2022-0614

Бутусов 2022-06-12

На 108 день тотальної війни у нас відсутня система військової юстиція та відсутні військові правоохоронні органи - потрібні негайні рішення.

Керівництво країни має негайно ухвалити рішення щодо створення військової поліції, військового слідства та військових судів в Україні. Влада має впорядкувати безлад та покращити контроль та управління. У нас у силах оборони та безпеки загалом вже понад 800 тисяч осіб, війна охоплює значні регіони, і війна потребує своєї системи правозастосування.

Силам оборони необхідна система військової юстиції, яка забезпечує правопорядок у ході бойових дій, зараз в цій сфері повний хаос.

Військова служба правопорядку наразі не є правоохоронним органом, та не має повноважень щодо проведення попереднього розслідування та затримання правопорушників. Це робить неможливим повноцінне розслідування та оперативні правові рішення по обстановці там, де ворог веде обстріли, там, де ллється кров. ВСП має отримати статус військової поліції, і повноцінно здійснювати функції поліції у зоні бойових дій та на передовій.

Відсутнє військове слідство. Раніше таку функцію виконувала військова прокуратура, але після того як її розформували в 2019-му році, слідство було передано до ДБР - а це цивільна структура, і цивільні слідчі на передову, звичайно, не заїзжають. Тобто у більшості потрібних випадків ніякого слідчого бути не може. Слідчі військової прокуратури до 2019-го року були військовослужбовцями, та підпорядковувались військовому статуту, це давало можливість застосовувати їх в бойових порядках.

Відсутній у нас військовий суд - тобто під час тотальної війни інформація, яка містить військову таємницю, передається у відкритий доступ. Відсутня можливість проводити розгляд в закритому режимі процесів, особливо тих, які мають чутливий характер для державної безпеки і мають розглядатись компетентними особами, військовослужбовцями.

Без військової юстиції управління силами оборони здійснюється недостатньо ефективно.

Тому влада має зайнятись нарешті питаннями організації сил оборони, почати працювати над реальними системними проблемами. Зокрема, треба покращувати та посилювати управління та організацію, ця війна надовго, нам треба владнати наш управлінський хаос та надати військовому керівництву законні важелі правопорядку. Це питання має бути підняте Верховним Головнокомандувачем, і негайно парламент має підготувати та ухвалити відповідні закони.

***

№ 205. 2022-06-14

Загребельська 2022-06-12

Санкції до вторгнення виконали б виключно одну функцію - виправдання вторгнення в очах більше 50% світового ВВП

Африка, Азія та Близький схід були б впевнені на 100%, що накладенням санкцій США та ЄС спровокували Росію на вторгнення

«Адже вона ще нічого не зробила, а санкції вже наклали»

Не було б чорно-білої ситуації як сьогодні.

Був би

«гегемон США, що вирішив разом з «колоніалістами» з ЄС знищити російську економіку».

Це і є причиною, чому санкцій не було до,

Завдяки бездоганній роботі різних людей **в цій війні не має жодної сірої зони: тільки біле і чорне.**

***

№ 206. 2022-06-14

Чекалкін

“Не на часі” кончилось

Почему Зеленскому лучше предъявить предателей, не дожидаясь победы.

Юрий *ВИШНЕВСКИЙ*

Если виноватые были, и они не наказаны, потому что “не на часі”, означает ли это, что они до сих пор допущены к принятию решений?

Что их новые ошибки могут негативно повлиять на ход военных действий?..

Банковая очень боится любых вопросов о том, почему Украина подготовилась к большой войне хуже, чем могла бы.

На минувших выходных в соцсетях бурно обсуждался рассказ президента США Джо ***Байдена*** о том, что Владимир ***Зеленский*** “не хотел слышать” его предупреждений о российском вторжении.

Тут **важно не столько само это заявление, сколько *реакция* Банковой**. Сергей ***Никифоров*** и Михаил ***Подоляк*** сразу же принялись опровергать Байдена. То есть фактически они (пускай не прямо, но это читалось между строк) обвинили президента США во лжи.

Эти обвинения растиражировала уже американская пресса.

> *Например, газета The Washington Post подчеркнула, что “украинские официальные лица отвергли версию Байдена”, и сослалась именно на заявления Никифорова и Подоляка.*

А заявления эти составлены в стиле “сам дурак”: оба представителя Банковой представили дело так, что это не Зеленский не хотел слышать Байдена, а наоборот, Байден не хотел слышать Зеленского.

1) Пресс-секретарь Зеленского Сергей ***Никифоров*** напомнил, что в последние месяцы перед 24 февраля ***Зеленский*** провел три-четыре телефонных разговора с ***Байденом*** и призвал западных партнеров ввести пакет превентивных санкций против ***России***. И тут уже можно сказать, что наши партнеры “не хотели нас слышать”, подчеркнул ***Никифоров***.

2) Советник руководителя ОП Михаил ***Подоляк*** творчески развил эту тему. *“Бессмысленно в чем-то обвинять страну, которая более 100 дней эффективно борется в полноценной войне против гораздо более ресурсного оппонента, если ключевые страны не сумели превентивно остановить милитаристские аппетиты РФ, прекрасно их зная”*, — заявил он.

В буквальном понимании это означает, что:

«поскольку Байден не сумел предотвратить полномасштабное российское вторжение в Украину, то любые претензии к Зеленскому бессмысленны: все претензии должны быть к Байдену».

2. Скандал на ровном месте

Итак, Банковая создала скандал, который не добавит позитива в отношения между Вашингтоном и Киевом.

Главный вопрос тут: зачем это Зеленскому?

Отметим, что **нервная реакция Банковой удивительна**.

Ведь все время после 24 февраля Вашингтон и Киев старательно демонстрировали единство действий и отсутствие разногласий. И Вашингтон тут старался по максимуму. Достаточно вспомнить, как три недели назад Владимир Зеленский и главнокомандующий ВСУ Валерий Залужный вошли в Time 100 (сотню самых влиятельных людей 2022 года по версии журнала Time).

Статью про Зеленского для Time написал Байден, а про Залужного — председатель Объединенного комитета начальников штабов США Марк Милли.

“В лице президента Зеленского у народа Украины есть лидер, достойный его храбрости и стойкости… Нации свободного мира, вдохновленные примером президента Зеленского, более сплочены, более решительны и более целеустремленны, чем когда-либо в последнее время. При поддержке США и наших союзников и партнеров он оставил

свой след в истории…” — в таких восхищенных выражениях писал Байден о Зеленском.

Казалось бы,

после такого прекрасного пиара от президента США Банковая должны была бы делать все возможное, чтобы избегать любых публичных недоразумений между Вашингтоном и Киевом.

И уж точно не имело никакого смысла раздувать скандал вокруг нескольких слов Байдена,

которые предназначались сугубо американской аудитории в рамках предвыборной кампании демократов. (Напомним, что 8 ноября в США пройдут выборы членов Палаты представителей и 34 из 100 сенаторов.)

Как рассказало агентство Bloomberg, 10 июня Байден выступил в Лос-Анджелесе на мероприятии, целью которого был сбор средств для Национального комитета Демократической партии и Фонда победы демократов.

Байден напомнил, что он предупреждал о том, что Путин планирует вторгнуться в Украину.

“Я знаю, что многие люди думали, что я, возможно, преувеличиваю, но я знал, и у нас были данные для подтверждения, что он имел намерение пересечь границу. Не было никаких сомнений. А Зеленский не хотел этого слышать, и многие люди тоже”, — сказал Байден.

Совершенно естественно, когда политик на предвыборном мероприятии подчеркивает, что он не плелся в хвосте событий, а наоборот, рискуя своей репутацией, предупреждал весь мир о грядущих катаклизмах.

Можно было бы ругать Байдена, если бы он все придумал, но ведь все было именно так: он предупреждал, однако ему почти никто не верил, а многие вообще над ним смеялись.

И Байден напомнил об этом не для того, чтобы задеть Зеленского и кого-то еще, а чтобы вызвать к себе у американцев больше симпатий и доверия и благодаря этому собрать побольше денег в предвыборный фонд демократов.

3. Чего испугался Зеленский

Банковая имела все возможности нивелировать негативный эффект от слов Байдена. Достаточно было подтвердить: действительно, все это знают, между Вашингтоном и Киевом были некоторые расхождения во мнениях, но после

24 февраля все это в прошлом, мы очень ценим достигнутый высокий уровень взаимопонимания и т.д.

Показательно, что посол США в Украине Бриджит Бринк, когда ее попросили прокомментировать слова Байдена, ответила, что “это не заслуживает быть новостью”. Она акцентировала на нынешнем взаимопонимании между Вашингтоном и Киевом и заверила, что Байден “очень уважает” Зеленского за его лидерство во время войны с Россией.

Почему же Банковая поступила наоборот и раздула скандал вместо того, чтобы погасить его в зародыше?

Судя по всему,

> тут главным мотивом оказался страх. Точнее, **два больших страха**.

1) Во-первых, это **страх перед новыми, более серьезными информационными ударами со стороны Вашингтона**.

> И это говорит о том, что идиллия в отношениях между Белым домом и Банковой, мягко говоря, наигранная.
>
> Байден воздерживался от критики Зеленского, потому что это было “не на часі” (как любят выражаться “позитивные блогеры Банковой”). Ему нужно было провести через обе палаты Конгресса свои законопроекты о пакете поддержки и ленд-лизе для Украины, и любая критика в адрес украинской власти тут могла помешать.

Но обе эти инициативы уже стали законами, Байден получил источники финансирования помощи Украине на год вперед (до сентября 2023-го).

Поэтому,

> теперь он может себе позволить воспоминания, неприятные для Зеленского. И Банковая, можно предположить, считает это неизбежным. Иначе она не стала бы провоцировать Белый дом обвинениями в адрес Байдена.

2) Во-вторых, Банковая очень боится любых вопросов о том, **почему Украина подготовилась к большой войне хуже, чем могла бы?**

> Эти вопросы для власти очень болезненные — по-видимому, потому, что **было много ошибок и много предательств**.
>
> И в Белом доме, кстати, много знают на сей счет.

4. Признать не только факты, но и ответственность

А вопросы звучат все более остро.

Чем дольше идет война, тем сильнее в украинском обществе растет запрос на то, чтобы узнать — кто виноват в серьезных провалах перед войной и в самом ее начале.

Прежде всего:

> **— почему российские войска так легко и быстро подошли с разных сторон к Киеву и одновременно прорвались из Крыма к Херсону и на восток до самого Мариуполя.**
>
> **Почему не было вовремя эвакуировано население западных пригородов Киева (Гостомеля, Бучи, Ирпеня), Херсонщины и Приазовья.**
>
> И так далее… **по длинному списку**.

Когда из телевизора убаюкивали, что война продлится несколько недель или один-два месяца, ответы Зеленского или Арестовича с Даниловым в стиле “не на часі”, разберемся и всех накажем после победы, кое-как срабатывали.

Но это время прошло.

Одной из главных ошибок власти в ***информационном плане*** можно считать то, что

> она **пропустила критический момент перехода к *затяжной войне***.

Общество устало жить только надеждой на победу, оно хочет ответов, а власть ***не готова их давать***.

Это ***проблема***, и если ее не решить, **с каждым месяцем будет только хуже**.

Если виноватые были, и они не наказаны, потому что *“не на часі”*, означает ли это, что они до сих пор допущены к принятию решений?

Что их новые ошибки могут негативно повлиять на ход военных действий?.

Здесь мало мало признать: да, некоторые решения были неадекватными. Нужно предъявить обществу наказание тех, кто виновен в этих решениях. Точно также мало признать, что среди “слуг народа” в Верховной Раде и местных советах, среди чиновников СБУ с генеральскими погонами оказались предатели.

Нужно предъявить обществу наказание тех, кто протежировал этих предателей и привел их во власть. И общество не согласно откладывать эти вопросы до конца войны.

Не согласно именно потому, что хочет убедиться — власть извлекла уроки из ошибок. Если нет наказания, то нет и ответственности, а значит, и уроки не выучены.

Однако **власть боится признавать даже *факты*, не говоря уже о признании *ответственности***.

> Вместо этого представители власти — например, министр обороны Алексей ***Резников*** в интервью ***The Economist***, или тот же Михаил ***Подоляк*** — подробно рассказывают о том, что было сделано, старательно **избегая любых упоминаний обо всем, чего сделано не было**.

К сожалению, такой подход способен вызвать у общества недоверие к власти. Вряд ли нужно доказывать, что во время войны доверие между властью и народом — необходимое условие победы.

***

№ 207. 2022-06-14

Война как маркер «либеральных» реформ

Куш **2022-06-14**

Во время последнего пандемического кризиса, один из ведущих современных экономистов Кеннет ***Рогофф*** заметил:

«....речь уже не о фискальном стимулировании, а о смягчении последствий катастрофы. Сейчас вопрос о том, нужно ли нам "большое государство", не является дискуссионным — у нас просто нет альтернатив»».

Таких альтернатив нет и у нас, хоть этот тезис сейчас многим и не понравится.

«Либерализм любит богатых и умных».

Можно сказать, он делает богатыми умных, но вот знаете ли вы, что уровень IQ выше 140 есть лишь у 5% людей.

Поэтому, маркер эффективности политико-экономической системы - это уровень жизни оставшихся 95%.

Иначе 5% успешных окажутся в бушующем социальном море.

Сейчас ежемесячная расходная часть украинского бюджета - 250 млрд. грн. с учетом сектора обороны.

По итогам года получим затраты бюджета на уровне 3 трлн. грн., с ПФУ - 3,5 трлн. А ВВП?

Реальный сократится на 40-50%, но будет дефлятор и инфляцирование номинальной величины на уровень дефлятора, то есть расдувание за счет цен.

Прогнозировать сложно, но допустим - 4 трлн.

Не трудно подсчитать новую цену государства - почти 90%.

Да, сейчас война, но после войны будет период восстановления, опять же за счет государства, так как бизнес не будет системно восстанавливать утраченную инфраструктуру (за исключением имиджевых проектов).

Цена государства у нас будет 50%, 40%. Или экономика умрет.

Резкое сокращение госрасходов в этот период просто добьет страну.

> ***Либерализм*** **хорош для повышения конкурентоспособности уже сформированного промышленного ядра, на базе которого развивается и постиндустриал.**

> Но возникло это ядро во многих странах в горниле ***протекционизма*** конца 19-первой половины 20 века.

По сути, **вся повестка о "либеральных реформах" в Украине сейчас полностью обанкротилась, равно как и ее адепты**.

> ***Либерализм*** любит ***«молодых и здоровых»***, а также ***пики экономических циклов.***

> **А дно экономических циклов любит государственное стимулирование,** спросите у ***Рузвельта*** и ***Эрхарда***, почитайте ***Новый курс*** первого и ***Концепцию социальной рыночной экономики*** - второго, которая, кстати, считается ***"неолиберальной***".

По инерции, ряд экономистов-реформаторов у нас продолжает критиковать власть за рост отношения денежной массы к ВВП (ах, эмиссия! - а как ей не быть и как отношению М3 к ВВП не расти, если номинал ВВП сжимается, а денег в бюджете нет и их можно лишь напечатать).

Кстати, мне жаль термин «либерализм»,

- который у нас вульгаризировали и маргинализировали, превратив в «дикий капитализм».

Хотя мне нравится теория институциональной среды либерализма Ойкена, которая и стала платформой реформ Эрхарда в Германии.

Государство - арбитр, формирующий равные правила игры.

Я для себя сформулировал следующее определение.

Если, свобода, по определению Спинозы - осознанная необходимость, то либерализм - осознанная социальная ответственность предпринимательского класса.

1) В таком варианте, предприниматели конкурируют между собой в части создания наилучшео продукта по наивыгодной цене.
2) А государство контролирует качество с помощью стандартов,
3) профсоюзы - защищают права наемных работников,
4) антимонпольные структуры - борются с монополизмом.

У нас же доминирует концепция *"дикого либерализма"*:

1) отменить государственные стандарты и
2) заменить их частными ТУ (и вот в колбасе вместо мяса - соя);
3) урезать зарплату наемным сотрудникам под предлогом очередного кризиса (а они у нас как на конвейере) - а для этого можно ввести трудовые контракты и убрать профсоюзы;
4) монополизировать рынок и снимать с него монопольную ренту - благо АМКУ почти не видно.

5) И оптимизировать налоги в игре с государством, не замечая, что по сравнению с либеральными США и их сводом налоговых законодательных актов, наш ПКУ - маленькая брошюра.

6) А налоговую любимого у нас Сингапура с их непрямым методом определения налоговых обязательств по косвенным признакам с автоматическим вступлением в силу налоговых решений - у нас бы назвали "азировщиной".

Если монополизированное государство сделать слабым, оно превратится не в либеральную модель, а в монополистический либерализм или либеральный монополизм.

Его оккупируют олигархи, для которых все действительно будет мегалиберально. Но только для них.

Для всех остальных - "закон" и избирательное правосудие.

У нас **под предлогом борьбы с коррупцией демонтировали почти все истстиуции**:

1) стандартизацию,
2) СЭС,
3) ослабили АМКУ.

В результате:

1) едим мороженое из трансжиров, на обертке которого написано - "из натурального молока",
2) травимся в кафе,

3) живем в трудовом бесправии и

4) платим монопольную ренту в цене почти всех базовых социальных товаров и услуг.

А **коррупция как была так и есть**.

Наш креативный класс должен осознать, что успех 15% населения возможен на фоне неуспеха остальных 85%.

Ведь успех фоновый и если бы везло всем, то никто не стал бы богатым. И бедным тоже.

Значит богатство одних - это запрограммированная в рыночной игре бедность других.

В одной школе сделали эксперимент: из всех классов собрали лучших учеников.

Через несколько семестров, в этом классе лучших из лучших образовались отличники, середняки и отстающие.

Успех не всегда зависит от личных качеств, он также продукт и социальной среды.

Один преподаватель предложил студентам такую игру: подбросить монету.

Те у кого выпала та же самая сторона - оставались в игре, остальные садились. В итоге, после нескольких раундов, осталось несколько человек, у которых в пятый раз выпадала одна и та же сторона

монеты. После чего преподаватель сказал: "а теперь расскажите как вам удалось достичь такого успеха".

*Можно пересмотреть все видеокурсы **Джека Ма** и прочесть все его выступления, но вы сможете лишь повторить его многочисленные ошибки и пролеты, но никогда - один единственный глобальный успех.*

Так как для достижения оного, кроме личных качеств, нужно оказаться в нужном месте и в нужное время.

Кто-то подумает, к чему клонит автор поста. То либерализм плохой, то либерализм хороший.

Нет хороших и плохих теорий. Все они - адаптивны.

К конкретной исторической специфике, к интервалу экономического цикла, к задачам развития.

На растущей демографии и освоении почти неограниченных ресурсов - можно играть в либертарианство, как на Диком Западе.

На этапе создания индустриального ядра - нужен протекционизм.

На этапе креативной и инновационной экономики - нужно создавать максимально комфортные условия для развития бизнеса, убирать ассиметрию в конкуренции (когда одни платят налог на труд, а другие - нет), обеспечивать равные условия и неизбирательность правосудия.

Нельзя давать ребенку возрастные гормоны, а старика пичкать детскими витаминами.

1) А у нас на пике роста в начале нулевых играют в *дирижизм*, вместо того, чтобы ослабить роль государства,

2) а во время кризисов и войны - пишут *ультралиберальные концепции* о том, как каждый сам спасет себя, включая пенсионеров и детей.

***Авторы* таких идей не ощущают последствий от своего *невежества*.**

Если их «сигнал из космоса» говорит о том, что ***«нужно резать расходы и сокращать размер государства в период войны»*** - они будут это делать, не осознавая последствий.

Но мы живем в историческое время. Сейчас выбор - это не абстрактная тория, а выживание всей страны.

У нас есть два пути.

Или проснуться от сна разума (рождающего чудовищ) и пройти путь от сильного государства к институциональному либерализму или сделать все тоже самое, но через туеву кучу ссадин и пинков.

Простой выбор, как по мне...

***

208. 2022-06-15

Чекалкін

Руслана Гочіяєва *Шевчук*:

Шокуючі порівняння.

Про закатані в асфальт життя українців

Наскільки шляхи «Великого будівництва» співпадають зі шляхами наступу російської армії.

Ось, наприклад, карта початку масштабного вторгнення:

❗ 1 — дорога М-02 Бачівськ — Глухів — Копти. Її реконструювали в 2020-му році.

❗ 2 — дорога Н-07 Київ — Суми — Юнківка. Її реконструювали в 2021-му.

❗ 3 — дорога Н-24 ❗ Благовіщенське — Миколаїв. У 2021-му її капітально відремонтували на ділянці від Миколаїва до Вознесенська, новий міст збудували.

❗ 4 — дорога Н-26 Мілове — Старобільск, яку дуже активно ремонтували у 2021-му.

❗ Або, наприклад, Чорнобаївка. Чому росіяни так вперто туди лізуть? Тому що там знаходиться міжнародний аеропорт «Херсон». Нещодавно його кардинально реконструювали, злітну смугу продовжили до 2600 метрів та розширили до 60 метрів. Саме тому вона тепер дуже зручна для ворожої авіації. Реконструювали аеропорт — так, звісно! — в 2021 році, і теж за кошти «великого будівництва».

Так, усьому цьому є розумне пояснення. Окупанти їхали ключовими, важливими шляхами. Важливі шляхи треба хоча б інколи ремонтувати. І міжнародний аеропорт Херсону, з його населенням 250 тисяч, теж конче потрібен. Тому дійсно — витратити кошти на його реконструкцію було важливіше, ніж на кисень для ковідних лікарень.

Певні «нехороші думки» інколи виникають

❗ Подивіться на карту. Коли росіяни намагалися охопити Київ зі сходу, їм довелося їхати аж з самих Сум, шляхами 1 та 2. Це, на хвилиночку, 350-ть кілометрів. Чому вони не зайшли з півночі, з боку Білорусі? Що їм завадило?

Завадила їм сама природа, тому що це - Полісся.

Ліси та болота Полісся сторіччями були непридатними для проходу війська. Ані Наполеон, ані Гітлер не намагалися тут пройти — Наполеон обійшов Полісся з півночі, а Гітлер — двома шляхами, наступаючи на Київ і Мінськ.

Добре, припустимо.

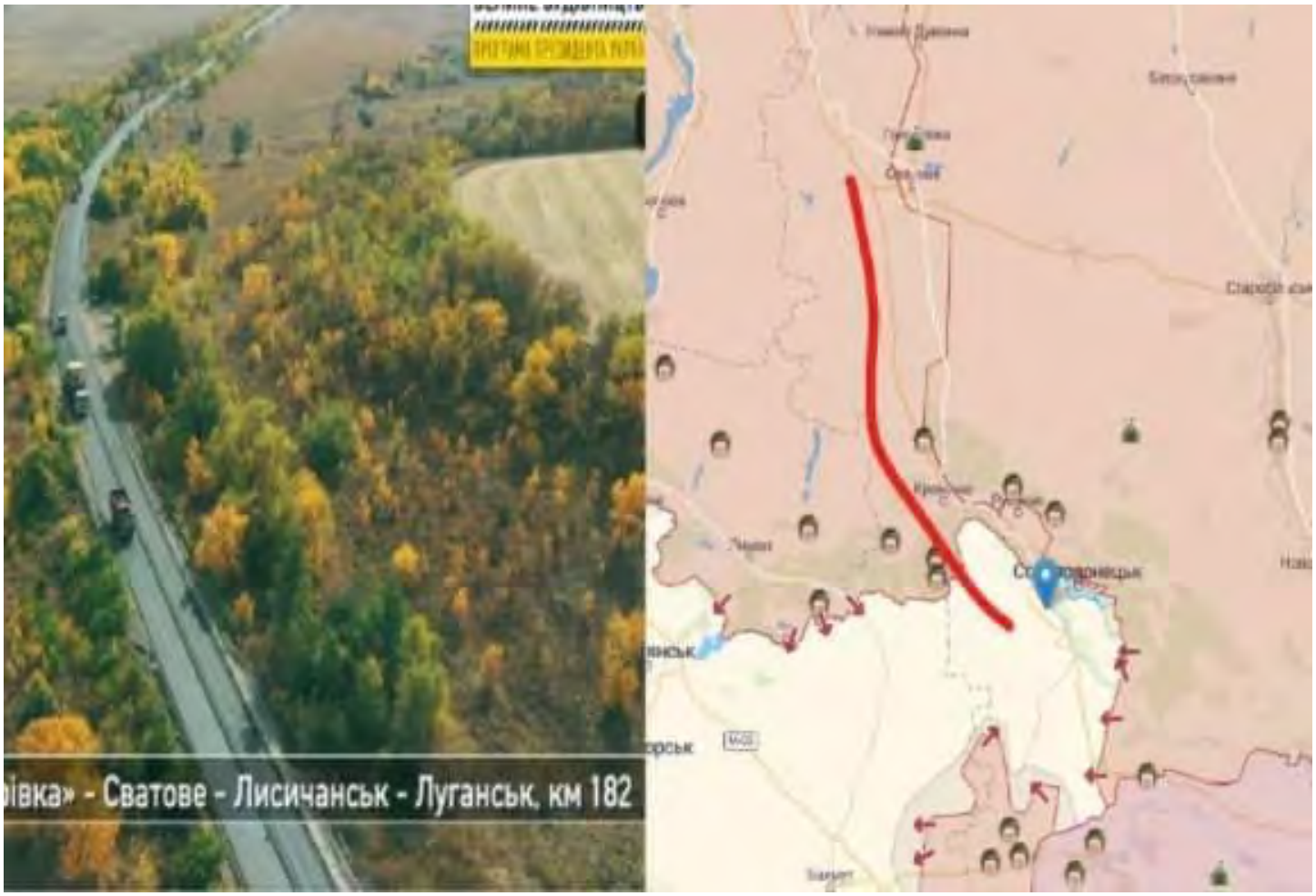
Але чому з протилежного, правого боку Дніпра, зі сторони Чорнобиля природа не завадила ворогам атакувати та хутко просунутися до Ірпеня, Бучі, Гостомеля?

Все просто — там було «Велике будівництво».

! Більш того, там був один з найбільш дивних проєктів «програми президента» — будівництво мережі автошляхів в зоні відчуження.

Ось, наприклад,

> **новина квітня 2021 року: «У Чорнобильській зоні відремонтують 40 кілометрів дороги».**

Читаємо:

> **«Укравтодор… за програмою президента «Велике будівництво» розпочало ремонтні роботи на ділянці 40-ка км дороги між КПП «Дитятки», КПП «Прип'ять» та під'їздом до Чорнобильської АЕС».**

❗ А тепер подивимося на карту:

КПП «Прип'ять-1» — це у зоні відчуження, той самий «Рудий ліс», 10 кілометрів до білоруського кордону.

КПП «Дитятки» — межа зони відчуження.

А до КПП «Чорнобиль» веде ще одна дорога з Білорусі — Р-56.

Тобто, виходить, що

> **напередодні російської навали зробили новенький 40-кілометровий автобан — від білоруського кордону через поліські ліси чорнобильської зони в бік Києва.**

❗ **Для кого треба було це будувати в розпал пандемії?**

Для туристів-екстремалів?! Та невже?

❗ **Далі ця дорога веде через Прибірськ на Іванків.**

Завдяки «великому будівництву», в Іванкові російські танки були в перший день війни. І Чорнобильську АЕС захопили — теж завдяки йому.

В Іванкові дорога з Чорнобиля перетинається з трасою Р-02, яка через Димер та Вишгород йде на Київ.

❗ Пам'ятаєте, на початку березня в бік Києва стояла довжелезна колона російської бронетехніки? Вгадайте, яким шляхом вона рухалася. Так, звісно — через Прибірськ та Іванків.

Пам'ятаєте, як ворожа техніка не могла з'їхати з дороги, тому що одразу застрягала в болоті? Це було саме там, це Полісся.

❗ Тобто

— твердий асфальт новеньких доріг став фактично плацдармом, навіть «плацом» для російської важкої техніки.

1) Так, я знаю, чия це була програма «Велике будівництво».
2) Так, я знаю хто був координатором.
3) Так, я розумію, що за бажанням можна знайти розумне пояснення ухвалених рішень.

Але, все одно,

мені дуже цікаво дізнатися, **хто саме, в межах яких саме своїх повноважень, за якою конкретно процедурою визначав перелік об'єктів для «програми президента «Велике будівництво»?**

Про "захист" Києва

Igor *Kalyna*

“Ну, ок .. вмовили ... Чонгар - то "фігня" А от вам факти що не потребують розслідувань.

У 19-20 році Зеленський оголосив оптимізацію та скорочення ЗСУ.

В нуль!! розформована одна частина.

І згадки про це ви не знайдете ніде - інфу про її розформування знайдено у судовому рішенні, бо там з ЗП накосячили:

Як ви думаєте без гугля що то за частина - А0229 ?

ТАНКОВИЙ батальйон ДШВ в Овруцькому районі …Овруцький район є прикордонним районом, що межує з Республікою Білорусь.!!!!!

Тож .. ВЧ А0229 це був зачаток бригади, що мала бути розгорнута на прикриття Києва із сторони Білорусі.!!!

Сформована вона була указом Порошенко.

Розформована указом Зеленського.!!!!

І жодної заміни цій бригаді Зеленский не зробив. Напрямок з Білорусі таким чином був оголений.

І під цим рішенням стоїть підпис Зеленского ОСОБИСТО!

За дивним збігом обставин саме з напрямку, що мала прикривати ця частина стався основний удар рф.!!! ПОЯСНЕННЯ ТРЕБА????? Упс ...

А тепер вишенька на торті - пам’ятаєте повідомлення про багатокілометрову корку з військової техніки рф у напрямі Києва? ... так от ... пропускна здатність доріг була дуже важлива при плануванні удару на Київ.

У рамках великого будівництва під егідою та патронатом президента України - пана Зеленськго!!!!!!!! траса на Чорнобиль була реконструйована ТА РОЗШИРЕНА!!!! Розширена бл..ь!!

Дорога по якій їздить 1-2 авто на день.

За дивним збігом обставин (черговий раз) ця дорога стала однією з головних для наступу рф і саме її розширення дуже посприяло прискореному просуненню частин агресора.!!!!

Загалом,

маємо лише по Київському сектору оборони

> ...Зеленський **розформовує війська, що мають прикривати Київ на напрямку головного удару армії рф та розширює дорогу по якій вони мають наступати ... і робить весь комплекс цих дій з першого дня президентства - не втрачаючі часу!**

Але ... все це співпадіння? ... все це не на часі?“

***

№ 209. 2022-06-15

Компенсации и очередность

Куш 2022-06-15

Или кто будет первым в очереди за российскими активами.

Геополитическое банкротство РФ привело к тому, что история назначила Запад ***арбитражным управляющим*** в отношении российских активов.

Большую их часть заморозят до прихода к власти в Москве вменяемых политических элит вместо эпохи "исторических реконструкций" в стиле "можем повторить" с десятками тысяч жертв.

Как показывает опыт Ирана, жертвы политического режима мало что получают от Запада:

- заблокированные активы центрального банка страны используют для торгов по "новой иранской сделке".

Также делали и в рамках "старой сделки" с действующей властью.

Но беспрецедентность войны РФ против Украины оставляет шанс на то, что часть российских активов будет использована для компенсации убытков нашей страны.

Украинский миллиардер, которого зовут олигархом, Ринат Ахметов уже заявил, что планирует подать иски против РФ и взыскать до 20 млрд. дол. за потерянные активы.

А теперь вопрос: у кого больше шансов что-либо получить в международных судах за счет заблокированных активов РФ - у Ахметова и его юристов или у жителя Мариуполя, потерявшего квартиру в хрущевке.

Вопрос риторический.

На мой взгляд,

- в Украине нужно принять специальный закон, согласно которому наш Минюст становится единственным уполномоченным от лица населения и бизнеса вести работу по взысканию компенсаций за счет активов РФ.

То есть:

- Минюст собирает заявки на компенсацию внутри страны (бизнес, население) и подает в международные суды коллективный иск.

А затем, по мере наложения взыскания на активы

РФ, выплачивает полученную компенсацию согласно строгой очередности: сперва компенсацию получает *население*, затем малый и средний бизнес, затем государство, а уже в последнюю очередь - олигархи и их ФПГ.

Что-то наподобие очередности при удовлетворении требований кредиторов при процедуре банкротства.

Мы уже имеем опыт, когда 3 млрд. дол., полученных Нафтогазом от Газпрома по иску в Стокгольмском арбитраже ушли неизвестно куда, включая выплату безумных бонусов топам госкомпании.

Мне не жалко если Ахметов получит за счет активов РФ 20 млрд. дол.

Может он даже построит за них новый, современный меткомбинат, а не купит особняк на юге Франции или самую дорогую квартиру в Лондоне.

Но **сейчас мы не можем позволить себе принцип студенческого общежития: "кто раньше встал - того и тапки".**

В вопросе взыскания ущерба с РФ должна быть системная государственная политика с одним истцом и четким распределением компенсации между пострадавшими,

> **исходя из социального принципа, а не по ранжиру крутости юристов.**

Возможно, это дележ шкуры "не убитого медведя", но **олигархи зря времени не теряют, так почему Минюст должен терять?**

***

№ 210. 2022-06-15

Экономика без банкротства – это то же самое, что религия без греха: без банкротства не может работать экономика, а без греха не может существовать религия

Романчук 2022-06-15

Это не выдумка теоретиков и богословов. Всё дело в природе человека. Сначала напомним несколько аксиом человеческой деятельности.

Первая аксиома: будущее неопределённо

Это значит, что каждое действие человека (хомо адженс (homo agens) спекулятивно по своей природе. Соответственно, всегда есть возможность получить не то, что задумал, т. е. совершить ошибку.

Вторая аксиома: человек действует в объективно ассиметричном информационном поле.

Информация не только неполная, но она неравномерно распределена среди людей. Есть феномен радикального невежества, когда человек никогда не слышал о некой опции, феномене или ресурсе, который мог бы сильно поменять как целеполагание, так и выбор средств. Управляя информационными потоками, человек может ошибиться в оценке, комбинаторике и установлении причинно-следственных связей. Отсюда необходимость наличия банкротства.

Третья аксиома: каждое действие человека совершается во времени и в контексте действий других людей.

Провести эксперимент в экономике, как в физике или химии, т. е. отмотать время обратно и вернуть всех людей на позиции ***ex ante*** (до совершения ими действий) объективно невозможно. Человек планирует и располагает только теми факторами, которые у него под контролем. Он объективно не может управлять и контролировать действиями других. В жизни эти действия часто нарушают планы. Отсюда ошибки.

Четвёртая аксиома: каждый человек *праксеологически* рационален.

Не пугать с психологическим и бытовым значением этого слова). Это значит, что в момент совершения действия человек взвесил всю имеющуюся у него информацию (она объективно неполная), оценил, как мог, все имеющиеся у него средства и среди множества конкурирующих целей выбрал ту, которая в данный момент оказалась для него самой важной. Субъективное целеполагание, субъективный выбор средств в контексте объективно неполной, ассиметричной информации – вот что такое рациональность действия. Каждый человек, как хомо адженс рационален по природе т. е. рациональность объективна.

Действие – это череда большого числа выборов. Она постоянно меняет восприятие и контекст. Возможны корректировки выбранных средств и даже цели. В зависимости от этапа и особенностей уже заинвестированных ресурсов, потери/убытки неизбежны. Поэтому банкротство – это объективно необходимая процедура корректировки планов и программ достижения людьми их целей.

Когда человек совершает ошибку в рамках своей частной собственности и персональной ответственности, он покрывает издержки. Ему больно и часто бедно, но иного способа научиться внимательнее анализировать мир и себя нет.

Другое дело, когда ошибается распорядитель чужого, т. е. политики, чиновник, силовик или контролёр. Его ошибка далеко не всегда приводит к его личной имущественной, моральной, репутационной ответственности. Распорядители чужого легко перебрасывают убытки, издержки совершения ошибок на плечи других людей. Они якобы спасают предприятие от банкротства, а на самом деле залазят в карманы других и заставляют их платить за чужие грехи/ошибки.

Представляете, например, что Мыкола избил свою жену и детей, а наказывают за это не его, а всех жителей той улицы, где он живёт. Несправедливо.

Вот почему ***институт банкротства*** **в экономике должен работать.** Правила финансовой дисциплины, ответственности, выполнения обязательств должны быть универсальны, одинаковы для всех. Когда же чиновники и политики спасают госпредприятия от банкротства, они нарушают законы экономики и мирного сосуществования людей.

Это ещё одна причина, почему вся собственность, все ресурсы в стране должны быть частными, суды независимыми, а государство ни под каким соусом не должно заниматься коммерческой деятельностью.

***

№ 211. 2022-06-16

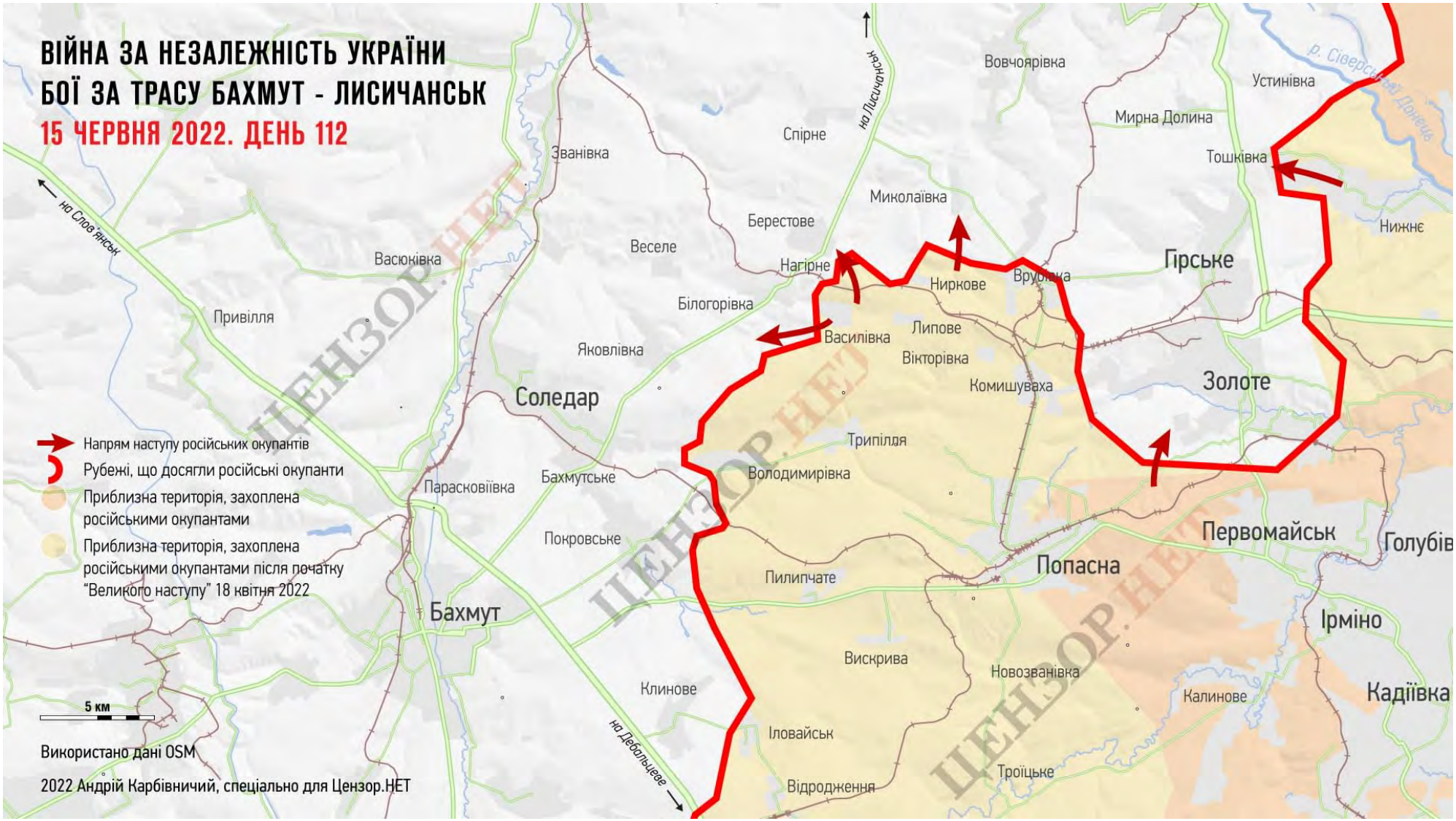
Бутусов 2022-06-16

Основне ударне угруповання російських військ на Донбасі наступає на район Бахмут - Соледар. Противник намагається розширити зону прориву від Попасної.

Одночасно противник продовжує наступ на Слов'янськ та штурмує Сіверодонецьк.

Росіяни вийшли до траси Бахмут - Лисичанськ біля сіл Нагірне та Берестове.

Одночасно окупанти розширюють клін прориву на північ до Покровського та на південь від села Врубівка на Лисичанськ.

ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ
БОЇ ЗА ТРАСУ БАХМУТ - ЛИСИЧАНСЬК
15 ЧЕРВНЯ 2022. ДЕНЬ 112
на Слов'янськ
на Лисичанськ
Вовчоярівка
Устинівка
р. Сіверський Донець
Мирна Долина
Спірне
Тошківка
Званівка
Миколаївка
Берестове
Нижнє
Веселе
Васюківка
Нагірне
Гірське
Ниркове
Врубівка
Привілля
Білогорівка
Василівка
Липове
Яковлівка
Вікторівка
Комишуваха
Золоте
Соледар
Трипілля
Напрям наступу російських окупантів
Рубежі, що досягли російські окупанти
Приблизна територія, захоплена російськими окупантами
Приблизна територія, захоплена російськими окупантами після початку "Великого наступу" 18 квітня 2022
Парасковіївка
Бахмутське
Володимирівка
Первомайськ
Голубів
Покровське
Попасна
Пилипчате
Бахмут
Ірміно
Вискрива
Новозванівка
Калинове
Кадіївка
Клинове
Іловайськ
на Дебальцеве
Троїцьке
Відродження
5 км
Використано дані OSM
2022 Андрій Карбівничий, спеціально для Цензор.НЕТ
ЦЕНЗОР.НЕТ

Лисичанськ та Сіверодонецьк окупанти, таким чином, намагаються охопити та оточити з двох сторін.

Російське командування намагається перейти трасу Бахмут-Лисичанськ, яка є зручним рубіжем для оборони, щоб атакувати потім Сіверськ та створити загрозу повного оточення Сіверодонецька-Лисичанська.

Одночасно противник намагається атакувати Лисичанськ з півдня та згорнути українську оборону у районі Золоте-Гірське-Тошківське.

Зупинити російський наступ можна тільки шляхом розгрому російського ударного угруповання в районі Бахмут-Попасна.

Питання залишаються ті самі:

- контроль переднього краю,
- артилерийска розвідка,
- засоби корегування,
- контрбатарейноі боротьба,
- снаряди.

Російські війська також несуть важкі втрати, просування дається росіянам дуже дорого. Українська піхота виносить на собі основне навантаження та дозволяє українським вогневим засобам, передусім артилерії, бити ворога.

Українське командування захищає до останньої можливості кожен метр української землі, зупинити противника намагаються всюди. Йде **важка**

битва на виснаження, українські війська зберігають керованість та високий бойовий дух та мотивацію, це щоденний масовий подвиг, і люди роблять все можливе попри нестачу зброї та боєприпасів.

***

№ 212. 2022-06-16

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 15 червня 2022 року.

Головне

1) Рамштайн щось дав. Але не йдеться про сотні гаубиць, РСЗО та САУ. Десятки - так. Але не сотні. Тобто, знову гальмування. Чому - питання риторичне. Особливо вставило передавання Німеччиною 3 РСЗО MARS II замість 4. Просто супер. І ще 7 САУ. СІМ, КАРЛ!

2) Хуйло ще раз нагадав своїм європейським шісткам, що міцно тримає руки у них на шиях. Газовим зашморгом. І вони одразу ж заспівали пісеньку про "мир якнайшвидше". Одразу ж подібну пісню заспівав хуйлопатрушев. Якось одноголосно співають, ні?

3) Турки не полишають спроб домовитися з хуйлом про плюшки з "транзиту" українського зерна. Хоча вже й їжачку зрозуміло, що халяви не буде. Ось і подивимося, чи будуть вони купувати награбоване українське зерно. Те, що хочуть - безперечно. Яку купували вугілля і метал з ордла.

4) Мапи тільки для ілюстрації. Упродовж доби лінія фронту не змінилася. І знову на порядку денному постає питання – що робити з обстрілами з-за кордону? Зеленський сказав "будемо терпіти". Хоча щодня на Сумщині й Чернігівщині гинуть люди.

Теми дайджесту

--

1) Країни групи "Рамштайн+" домовилися про збільшення воєнної допомоги Україні.

2) В Україні заборонено діяльність Соціалістичної партії.

3) Газпром тисне на ЄС скороченням постачання газу "Північним потоком-1".

1. Війна

1-1. Фронт

• На півночі України російські війська обстріляли з території РФ прикордонні райони Чернігівщини та Сумщини. Суми та прилеглі населені пункти обстріляно важкою артилерією, а також ракетами "повітря-земля".

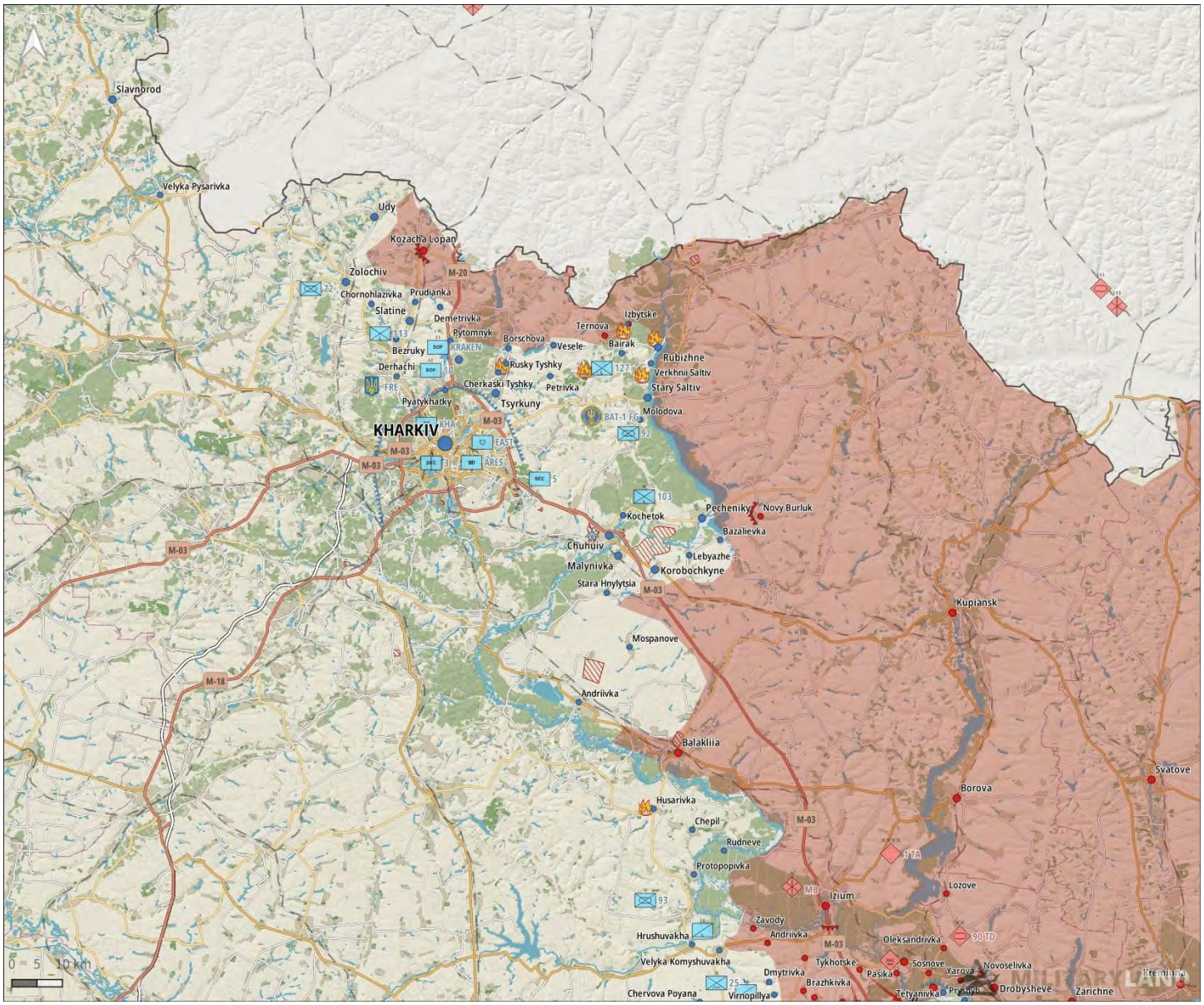
• У районі Харкова окупанти активних дій не проводили, обстріляли з артилерії та РСЗВ Верхній Салтів, Уди та Базаліївку.

• На південь від Ізюма підрозділи армії РФ намагаються вести наступ на Слов'янськ та Барвінкове, обстріляли Пришиб, Долину, Карнаухівку та Вірнопілля. Вони змушені були залишити Богородичне на березі Сіверського Дінця внаслідок успішних дій української артилерії.

• Українським військам вдалося запобігти спробі форсування Сіверського Дінця на південь від Ямполя.

• Головнокомандувач ЗСУ Залужний повідомив, що російські війська на півночі Луганської області намагаються одночасно наступати в 9 напрямках за підтримки безперервних артилерійських та авіаударів, повсюдно застосовують тактичні ракети "Точка-У". У Сєвєродонецьку точаться безперервні бої. Українські підрозділи утримують місто за допомоги точкових контратак, хоча сполучення з правим берегом Сіверського Дінця, де на височині розташований Лисичанськ, немає. За інформацією управління ООН із гуманітарних питань, у бункерах підприємства "Азот" перебувають мирні жителі, їхній стан – під загрозою за браком води та їжі. На правому березі Сіверського Дінця окупанти намагаються вести наступ на Лисичанськ із боку Тошківки та попаснянського виступу. Атаки відбито, російські війська вже кілька тижнів не можуть захопити Врубівку. Також були безуспішними спроби взяття ними під контроль траси Лисичанськ – Бахмут та атаки в напрямку Бахмута від Світлодарська.

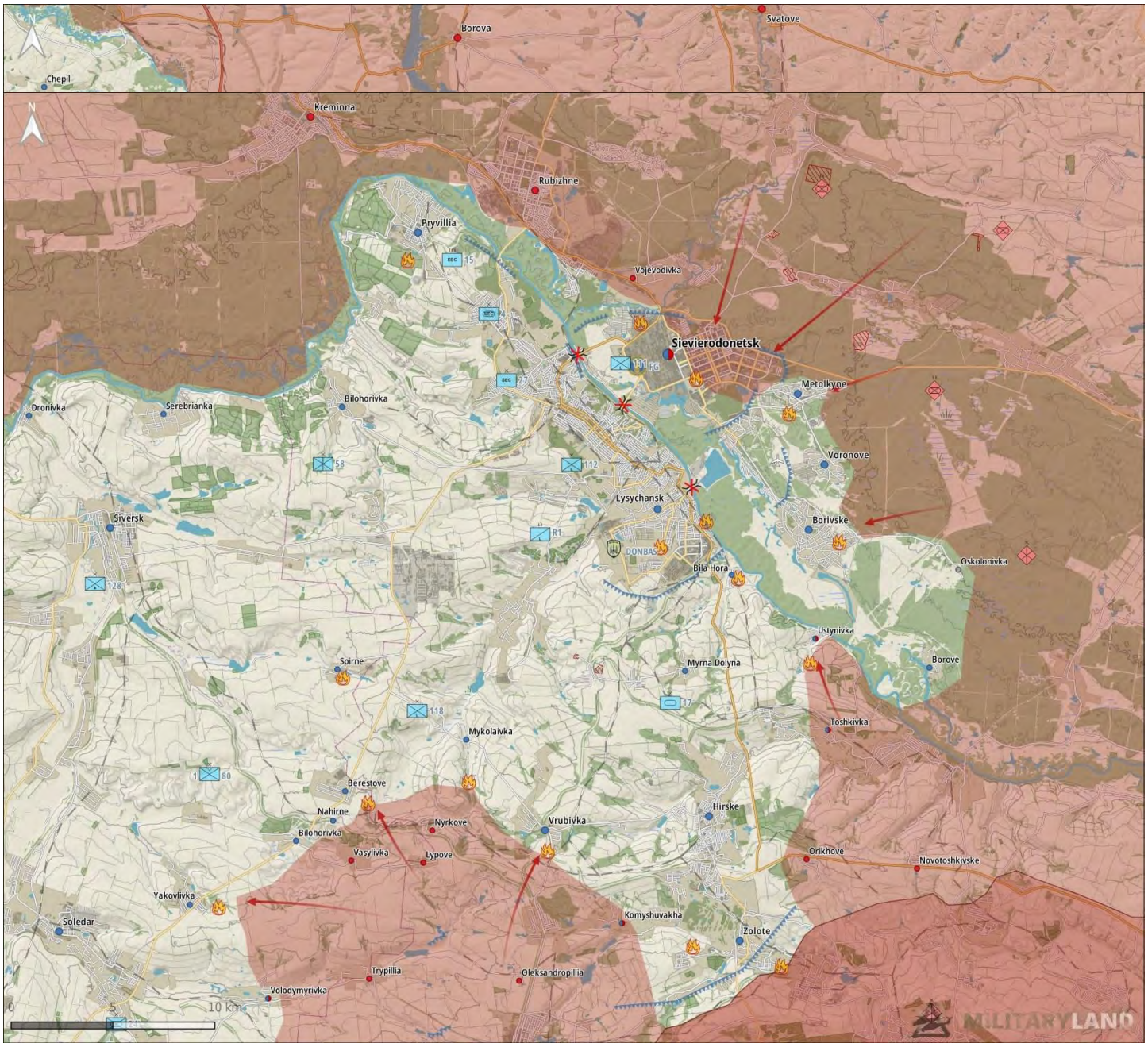
• Усією лінією фронту в Донецькій та Запорізькій областях активних бойових дій не відбувалося, армія РФ та підрозділи "народної міліції ДНР" здійснили обстріли позицій українських військ та прифронтових населених пунктів.

• На Херсонщині триває хитка рівновага, точаться локальні бойові зіткнення та артилерійські дуелі. З РСЗВ "Ураган" знову обстріляно населені пункти на південь від Кривого Рогу.

• Командувач оборони Миколаєва генерал-майор Марченко та секретар РНБО Данилов заявили, що отримання нових систем західної зброї дасть змогу завдати удару по мосту через Керченську протоку. Знищення мосту перерве перекидання військ, техніки, боєприпасів та палива до південних областей України.

• Комісія ООН встановила, що російська армія під час агресії порушила міжнародне право. Голова Комісії Мьосе поки відмовився надати правову оцінку цим фактам, проте заявив, їх може бути визнано воєнними злочинами. Верховний комісар ООН із прав людини Бачелет повідомив про розслідування випадків депортації українських дітей до РФ та їхнього примусового усиновлення.

1-2. Тил

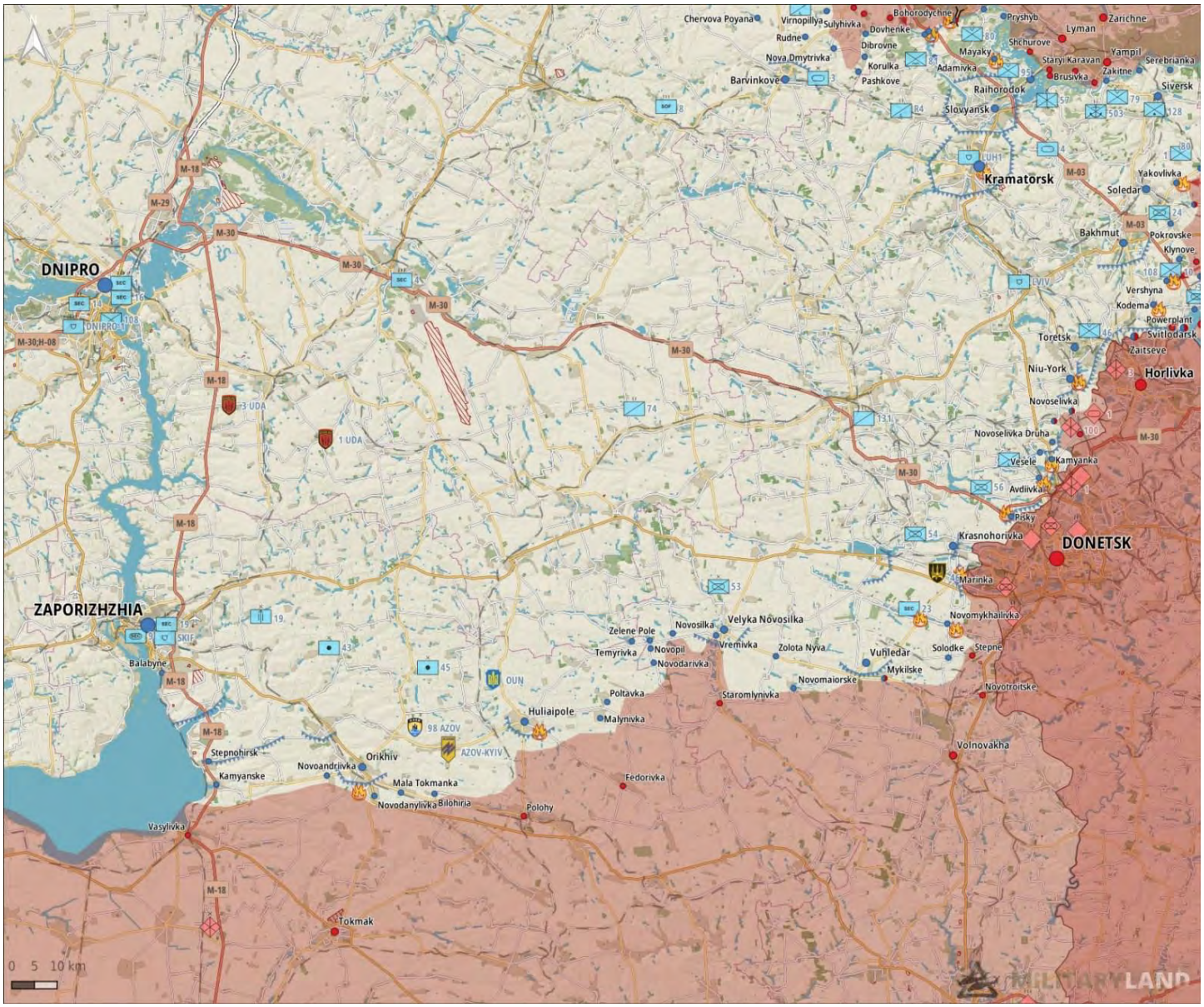
• До Нафтогазу як "постачальника останньої надії" з 1 червня перейшли 8,8 млн абонентів газозбутових компаній, які перестали надавати послуги. Споживачі отримуватимуть газ за ціною 7,96 грн/м³ з ПДВ, а також сплачуватимуть транспортування.

Кабмін визнав роботу Нафтогазу у 2021 р задовільною та наказав перерахувати до бюджету 12,4 млрд грн – 95 % чистого прибутку компанії.

• Міністр енергетики Галущенко повідомив про подання Україною заявки на асоційоване членство в Міжнародному енергетичному агентстві.

• Апеляційний адмінсуд Львова заборонив діяльність Соціалістичної партії, яку Мін’юст та РНБО визнали проросійською. Це вже сьома партія, яка припиняє свою діяльність, її активи буде передано у власність держави.

• Заарештовано активи та корпоративні права компанії "Білоруснафта" на суму 20 млн грн. Торік вона експортувала в Україну продукцію на суму 20 млрд грн.

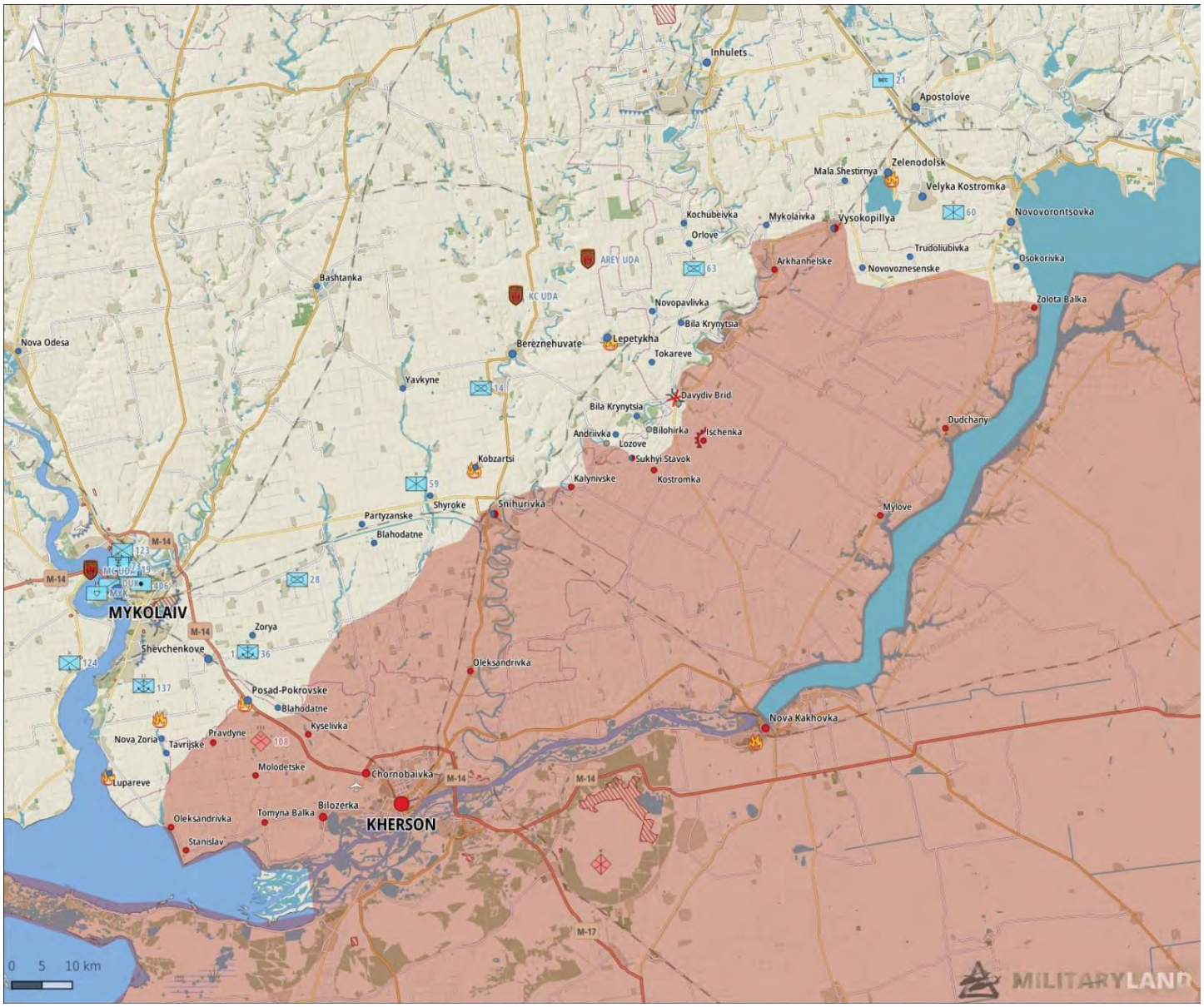
• Платіжний сервіс Paypal з 1 липня запроваджує комісію за зарахування коштів українським користувачам та на виведення їх на картку.

• Заступник голови НБУ Ніколайчук вважає помилкою відмову Мінфіну від підвищення прибутковості ОВДП. За його словами, погані результати аукціонів затримають зниження облікової ставки та темпи зростання інфляції. Чиновник повідомив, що падіння ВВП країни в травні сповільнилося до 35–40 % до довоєнного рівня як результат відновлення ділової активності на контрольованій території.

• **Київська адміністрація погасила частину єврооблігацій, які було випущено у 2018 р та відсотки за ними в сумі $31 млн**.

2. Україна та світ

• У ***Брюсселі*** відбувся ***саміт "Рамштайн+"*** за участю понад 40 держав, які висловили готовність надати воєнну допомогу Україні. На зустріч було запрошено делегації Молдови та Грузії. За результатами саміту Словаччина оголосила про передавання ЗСУ бойових вертольотів та ракет. Канада, Польща та Нідерланди постачатимуть ствольну артилерію. Німеччина в серпні передасть три системи залпового вогню MARS II з керованими боєприпасами. До 30 червня до України прибудуть 7 САУ Panzerhaubitze 2000, а після 30 липня – зенітні танки Gepard.

Греція поставить Україні 20–30 бойових машин піхоти радянського виробництва після отримання із Німеччини БТР Marder.

За словами міністра оборони Резнікова, члени НАТО продемонстрували єдність та готовність збільшити постачання зброї Україні.

Президент США ***Байден*** оголосив про виділення ***ще одного пакету воєнної допомоги на суму $1 млрд***, до якого увійдуть гаубиці ***M777***, ракети ***Harpoon*** й берегові пускові установки до них, а також ***боєприпаси*** для РСЗВ ***HIMARS***.

За словами голови Об'єднаного комітету начальників штабів США генерала Міллі, українські військовослужбовці вже завершили навчання користуванню системами ***HIMARS***, їх буде поставлено до України наприкінці ***червня***.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг вважає, що це постачання дасть українській армії можливість швидко перейти на озброєння західного стандарту, а також забезпечити оперативну взаємодію з Альянсом. Столтенберг підкреслив, що членство України в НАТО поки не стоїть на порядку денному, хоча країна є потенційним кандидатом.

• Президент Зеленський виступить відеозв'язком перед учасниками саміту НАТО в Мадриді, що відбудеться 29–30 червня, а також на зустрічі глав держав "Великої сімки" (G7), яку заплановано на 26–28 червня. Прем'єр-міністр Великобританії Джонсон вважає, що саміти продемонструють єдність підтримки України західними країнами.

• Ізраїль та представники ЄС підписали меморандум про постачання природного газу до Європи з використанням потужностей Єгипту. Вони дадуть змогу зменшити критичну залежність Євросоюзу від російського газу.

Газпром скоротив постачання газу газогоном "Північний потік-1" ще на 20 %. Наразі транзитується лише 67 млн м³ на добу, замість 155 млн м³, які прописано контрактом. Ціни на європейських хабах знову підскочили до рівня понад $1200/1000 м³. Газпром за підсумками року скоротив видобуток на 6,4 % проти попереднього періоду, проте виторг від продажу газу суттєво зріс через спровоковане Росією зростання цін на енергоносії.

Уряд Німеччини виділив позику в €10 млрд для фінансування зобов'язань колишнього дочірнього підприємства Gazprom Germania, від якого Газпром відмовився у квітні. Після завершення восени процедури корпоратизації, компанію буде перейменовано в Securing Energy for Europe. За інформацією агентства Bloomberg, канцлер Шольц відмовився від повної націоналізації підприємства, "щоби не дратувати російського президента Путіна". Міністр економіки Німеччини Габек побачив у скороченні постачання Газпромом "політичний мотив".

Глава Нафтогазу Вітренко запропонував американській адміністрації профінансувати закупівлю для України 6 млрд м³ скрапленого газу зі США як частку програми ленд-лізу.

• Президент Зеленський звернувся до парламенту Чехії, яка за кілька тижнів головуватиме в ЄС. Він запропонував розробити та погодити наступний пакет санкцій проти РФ, який буде за потужністю аналогічним усім попереднім. Зеленський запропонував Чехії взяти активну участь у повоєнному відновленні України.

• Заступник голови Ради безпеки РФ, колишній президент Медведєв заявив, що Україна як держава зникне через 2 роки, хоча США і "вклалися в проєкт "анти-Росія". На тлі гальмування наступу російських військ на Донбасі, секретар Ради Патрушев оголосив, що російське керівництво зацікавлене в якнайшвидшому досягненні політико-дипломатичних домовленостей з. Українські воєнні експерти наголошують, що будь-який перепочинок у воєнних діях гратиме на руку Росії, яка використає його з максимальною ефективністю задля відновлення боєздатності ударних частин.

Під час візиту до Румунії президент Франції Макрон знову заявив про необхідність переговорів України з Росією щодо укладання перемир'я.

• Через застосування санкцій у РФ виник дефіцит картонної харчового пакування – передусім для молока та соків, оскільки їхнє виробництво потребує іноземних компонент.

Компанія IKEA закриває і продає свої заводи у РФ, а також звільняє співробітників, оскільки не вбачає можливості відновлення продажів, оскільки агресія проти України триває.

Російська мережа магазинів "Спортмайстер" через санкції закриває в Польщі куплені у 2019 р магазини "Go Sport".

Президент Казахстану Токаєв не має наміру порушувати західні санкції проти РФ і не допомагатиме ухиленню від них, щоб уникнути застосування вторинних санкцій проти казахських підприємств та банків.

• Міністр закордонних справ Туреччини Чавушоглу очікує на відповідь Росії на пропозицію про транзит морем українського зерна без розмінування акваторії в районі Одеси. Міністр закордонних справ Лавров вимагає від України розмінування портів. Українська влада, яка не брала участі в переговорах про транзит, вважає цю вимогу неприйнятною. Заступник міністра аграрної політики України Висоцький повідомив про підготовку додаткових сховищ для нового врожаю, якщо розблокувати порти не вдасться.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг заявив, що зростання цін на продовольство не пов’язане з посиленням санкцій проти Росії, а є наслідком розв’язаної нею війни.

• Уряд Чехії має намір скасувати виплату українським біженцям гуманітарної допомоги в розмірі приблизно €200 у випадку, якщо їм безплатно надається житло, харчування та засоби гігієни. Також буде проведено перевірку наявності біженців за місцем реєстрації. За даними ООН, до України вже повернулися 2,5 млн осіб.

• Глави урядів Албанії, Чорногорії та Північної Македонії, які планують вступити до ЄС, підтримали надання Україні статусу кандидата. Підтримку курсу України на євроінтеграцію висловив на переговорах із французьким президентом Макроном президент Румунії Йоганніс.

***

№ 213. 2022-06-16

ДАВАЙТЕ, ВСЕ-ТАКИ, РАЗВЕНЧАЕМ ГЛАВНУЮ КРЕМЛЕВСКУЮ ЭКОНОМИЧЕСКУЮ МИФОЛОГЕМУ НЕДЕЛИ…

Кухар

Не раз и не два на этой неделе встречаю в мировой прессе расчеты, что мол «импорт нефти и газа из рф за первые 5 месяцев года равен или даже больше расходов на войну…»

> Цитируемый мной блоггер со скрина лишь приводит цифры, что обошли уже все мировые газеты.

Из чего делается вывод что Россия может воевать вечно за этот кэшфлоу.

Вывод не просто не верный, а абсурдный.

1) Как будто весь кэшфлоу от углеводородов изначально и планировался быть направленным на военные расходы!

2) Как будто у добывающих компаний нет себестоимости и цены транзита/ доставки — ведь сравниваются не цифра прибыли а вся выручка!

3) Как все деньги газпрома и роснефти поступают на счета исключительно Минобооны!

4) Как будто за счет налогов с углеводородов не формируется 40-60% в разные годы доходов федерального бюджета РФ!

5) Как будто расходы на боевые действия это и есть все потери РФ от войны!

1. А из каких денег покрывать недопоступления от НДС и других налогов доходящих в мае по отдельным регионам уже до 50%?

2. А из какой даже гипотетической «нефтегазовой выручки» возможно покрыть потерю Центрабанком РФ 300 млрд долл резервов?

3. А из каких денег возвращать россиянам 120 млрд долларов на валютных депозитах в санкционных банках-гигантах валютные активы которых арестованы?

4. А из каких денег покрывать дыру в балансах остальных банков до 90 млрд долл от делистинга российских ценных бумаг на мировых биржах?

5. А из каких денег покрывать 9 триллионов рублей разницы между ставками по ипотекам банков под 3-5% при учетной ставке в 20-15%?

6. А из каких денег покрывать 33% чистый убыток ВСЕХ предприятий-экспортеров РФ от искусственной ревальвации курса с 90 до 60?

Последний пункт вообще сложно поддается макроэкономическому осознанию: представьте себе более чем полу-триллионную долларовую экспортную выручку которую дисконтировали этим бездумным ревалом на треть (!)

Ilya Plekhanov

По мере того, как продолжаются боевые действия в Украине, европейские страны пытаются найти альтернативу российскому ископаемому топливу. По оценкам, 93% продаж российской нефти в ЕС должны быть прекращены к концу года, а импорт российского газа во многие страны резко упал. Несмотря на это, за первые 100 дней Россия получила €93 млрд дохода от экспорта ископаемого топлива. Россия тратит на войну примерно 840 миллионов евро в день; доходы от экспорта ископаемого топлива превысили эту сумму в течение первых 100 дней.

Чтобы пролить свет на то, кто закупает российскую нефть, газ и уголь, и как изменились объем и стоимость импорта с начала вторжения, Центр исследований энергетики и чистого воздуха собрал подробные данные о торговле российским ископаемым топливом по трубопроводам и морскими перевозками.

https://fastsalttimes.com/russian-fossil-fuel-exports-100/

Да там хоть кто-то вообще при таких макроэкономических условиях там останется к концу года в живых?

Там к концу года вообще будет еще кому SWIFT отключать?!

Или в правительстве РФ думали что все экспортеры в их стране работали с 33% запасом рентабельности?

Ну так, знаете, на всякий случай: а вдруг Путин, там, какую-то войну затеет…

Не нужно быть профессиональным экономистом, чтобы понять то, что вышеописанная картина — это искусственно растягиваемый во времени Аппокалипсис!

Ну и на этом фоне производителям экономических мифологем из МСК приходится придумывать что бы еще с чем сравнить, чтобы поддержать иллюзию, что они, якобы, справляются.

Вот сравнили дневную выручку Газпрома со стоимостью выпуливаемых в воздух ежедневно снарядов…

Ну вы поняли, теперь уже, качество этого сравнения, я надеюсь:)

Искренне ваш, Михаил Кухар.

PS

написал специально на русском, чтобы вы не отказывали себе в удовольствии поделиться рядом этих простых цифр с вашими читателями в России;)

***

№ 214. 2022-06-17

Сергій Боженко

2022-06-15

Українці часто (*помилково*) намагаються прогнозувати дії ворога, наділяючи його невластивими якостями. За аналогією із собою. Спробую зруйнувати стереотипи

У війні Росії проти України журналісти цілодобово ведуть боротьбу на інформаційному фронті. Наша зброя — чесна інформація.

Із коментарів у Facebook та особистого спілкування з друзями із західних областей України зробив висновок, що українці слабо уявляють собі свого ворога. Не армію як структуру, а саме організмів.

Здавалося б, навіщо вивчати іншу форму біологічного життя? Потрібно просто знищувати окупантів, не сильно розбираючись, що там нашаровано століттями у черепній коробці.

Але українці часто намагаються прогнозувати дії ворога, наділяючи його невластивими йому якостями. За аналогією із собою. Природно, що, спираючись на неправдиві уявлення, неможливо отримати правильний висновок.

Вони інші. Зовсім.

Я не експерт-антрополог. Але виріс на російській Крайній Півночі. Перше усвідомлення себе прийшло там. Довго жив серед них. Навчався у Сибіру. Служив на Далекому Сході. Працював у Москві. Тому трохи собі уявляю предмет. Спробую зруйнувати стереотипи.

Найпоширеніший стереотип – це *(очікування наявності)* **суб'єктність росіян**.

Виражається він у тому, що українці часто пишуть, мовляв, помре президент РФ Володимир Путін, а там 140 млн, які нас ненавидять. Ні на що його смерть не вплине.

Українці просто наділяють росіян своїми рисами.

Це українці можуть впливати на владу, піднімаючи своє ставлення знизу нагору. Якою б совковою та малороською не була, за своєю суттю, будь-яка українська влада, але їй доводилося і доводиться зважати на вимоги народу.

У Росії все не так. Ймовірно, складні кліматичні умови, величезні території, православ'я у найжорсткішій формі, царизм, кріпацтво та негативна селекція репресій створили таку дивовижну форму колективного існування, за якої *основна маса не має свого мозку*.

Просто не має. Прийміть це як даність.

Окремий індивід може бути нобелівським лауреатом, талановитим інженером, але все, що стосується суспільного, — табу. Для цього є влада, вона має про це думати. А вони мають беззастережно підкорятися.

Влада в Росії, як відомо, від Бога, і така схема є пряме дотримання *заповідей*.

Тому ви часто бачите у відео опитувань на вулицях – "я в політиці не знаюся, але підтримую рішення нашого президента!".

Там цілком уживається совок із православ'ям, релігія із загрозами миру та інша дичина, яка транслюється владою в маси, за допомогою відпрацьованих віками технологій управління. Тому і президент Чечні Ахмат Кадиров, який різав голови їхнім синам, має звання героя Росії, а в Санкт-Петербурзі є міст, названий на його честь.

Запам'ятайте, **у росіянина немає власної думки, вона замінена на те, що йому заклали. І він ототожнює себе з країною не через особисті відчуття, а через владу та символи**.

Перевірити це дуже легко: запитайте українця "який образ виникає у нього за слова "Україна"?". Почуєте різні відповіді, але більшість описуватимуть умовний садок біля хати.

За такого питання більшість росіян уявляє собі Росію як куранти, блакитні ялинки, кремлівську стіну.

Вони створили і відшліфували таке суспільство, в якому один або кілька людей, на вершині, можуть творити все що завгодно, водночас абсолютно підтримуючись "глибинним" народом. Будь-які бунтівники, які ставлять питання, не готові довіритися будь-якій авантюрі чергового царька, або знищуються, або виштовхуються із суспільства на чужину.

Природно, **що за зміни царька може статися кардинально протилежна зміна вектора громадського руху, і вона буде так само палко підтримана російським народом.**

> *Так, після смерті Сталіна моментально закінчилася корейська війна, а Тіто знову став другом радянського союзу. Ті, хто будував комунізм, наприкінці 80-х із головою кинулися в розбудову, а потім і в капіталізм, так само довіряючи силі долара, як трохи раніше Леніну і Марксу.*

Тому жодних сумнівів, що **все може кардинально змінитись із заміною головного актора нагорі цієї піраміди**, у мене особисто немає.

До речі, стереотипи працюють і в інший бік.

> *Із цим, наприклад, пов'язаний удар по Києву.*
>
> *Росіяни не сумнівалися, що достатньо полонити президента України Володимира Зеленського та підписати все, що вони хотіли, і Україна буде їхньою.*

У Росії так би воно й було:

> *розстріляв Білий дім із танків, заарештував конкурентів – молодець! Ми всі тепер твої раби.*

Але в Україні я собі цього уявити не можу. Навіть якби вони змогли захопити Київ, взяти в полон Зеленського та підписали все, що хотіли, все одно це б нічого не вирішило для всієї України. Без можливості дійти до кожної області, громади та фізично знищити всіх патріотів, перемогти Україну не можна. І навіть історія з президентом-втікачем Віктором Януковичем їх цьому не навчила.

Так сильно вони помиляються, коли проєціюють себе на нас.

Ще один важливий стереотип – вважати росіян подібними до себе, в емоційному сенсі.

> *Загальний культурний простір так попрацював над українцями, що багато хто щиро вірить, що вони такі самі люди, як і ми.* ***Це не так****.*

***Емоційну* основу суспільства становить *жорстокість* і *страх*. Це закладається з дитинства.**

> *Мої друзі із західної України, мого віку, не вірили мені, що дітей можна постійно бити. Я не можу точно сказати про Москву та Санкт-Петербург, це все-таки не зовсім Росія. Але щодо решти простору, там це практично норма: дитина з дитинства потрапляє в умови виживання та насильства. Її б'ють удома, б'ють у школі, б'ють на вулиці. Б'ють ті, хто сильніший, старший або організованіший. Інстинктивно вони прагнуть триматися сильнішого чи увійти до колективу сильних — це спосіб виживання.*

Тому і поширені дитячі кримінальні субкультури типу АУЄ (арештантський уклад єдиний). І якщо ви думаєте, що це якась рідкість, то помиляєтесь.

У таких умовах цінність сили, жорстокості та беззастережної підтримки лідера формує саме суспільство, про яке я й пишу.

Українці ж, будучи емпатичною нацією, рятуючи не лише людей, а й тварин, наділяють цими якостями своїх ворогів та не розуміють, як можна творити такі звірства. Вони щиро думають, що це якісь окремі частини із садистів та психопатів, типу гітлерівських СС.

Та ні хлопці – вони майже всі такі! За рідкісним, звичайно, винятком.

Багатьом українцям це помилкове судження коштувало життя. У перші дні війни, коли ніби розумні люди щиро ділилися, що мовляв бомбардують тільки військові об'єкти, а жити і в окупації цілком можливо, мені криком хотілося кричати, як вони помиляються.

Зрозумійте – **нічим людським їх пройняти неможливо**.

> *Ні нашим горем, ні демонстрацією руйнувань, масових убивств. Це марно. Їхня влада дбайливо підсовує їм "відмазки" – це вони самі себе бомбардують, "нацики" вбивають мирних жителів, і все це логічно вплітається в нашарування в мозку росіян, адже вони ж розуміють, що в самій Росії це цілком можливо.*

Наслідком такої особливості є те, що росіянам варто тільки *засумніватися* в силі своїх лідерів, побачити іншу силу, вони легко розвернуть свої переконання на 180 градусів.

> *Якщо ж вони вірять у силу царя, жодні санкції, жодні об'єктивні показники їх ні в чому не переконають. Вони кору жертимуть, але*

обожнюватимуть свого лідера. І в цьому є ще один стереотип, але вже заходу, який міряє їх по собі. Теж жорстока помилка.

Ще одним наслідком такого життєвого устрою є те, що найпотужнішим *інструментом* управління ними є *страх*.

Їм ця емоція знайома найкраще. Страх бути побитим, приниженим, пограбованим із ними все їхнє життя. **Навіть гроші їм, здебільшого, потрібні не для того, щоб отримати якісь можливості та свободу, а щоб захистити себе від страху**.

Це чітко зрозуміли чеченці під час їхньої війни.

Спочатку вони намагалися достукатися через світові та російські ЗМІ, кричачи про те, як мирне місто Грозний розноситься в пилюку, показуючи вулиці, вистелені трупами мирних жителів. Це не справило жодного ефекту. Тоді вони стали різати голови солдатів на камеру та захоплювати заручників. Страх побачити свою кровиночку без марного, але необхідного органа, запустив антивоєнні настрої. **Почало згасати**.

Але новий російський царець умів, і вміє досі, піднімати ставки.

Підірвані будинки **породили інший, більший страх** і, незважаючи на явні вуха ФСБ, зомбаки благословили його на нову війну.

Чеченцям не залишалося вибору: або терор, або бути повністю знищеними. Підірвані літаки, аеропорт, захоплення заручників у театрі розгорнули страх, і **царьку треба було** або

1) стерти їх із лиця землі зброєю масового знищення, або
2) **купити колаборантів**. **Купили**. Страх пішов і росіяни вдячні за це своєму лідеру.

У війні з Україною, оскільки вона йде лише на нашій території, вони не мають жодного страху.

Саме тому не оголошують *мобілізацію*. Страху у "глибинного" народу не повинно бути. Влада дуже добре знає силу його впливу.

До нас засилаються найбідніші та найубогіші, готові ризикнути в лотерею, — отримати 300 000 на місяць і залишитися живим, ще й намутити пральну машину з українським інтерфейсом. Те, що ці деградanti утилізуються, нікого в Росії не хвилює і жодної асоціації із собою не відбувається. Це ж не літак і не театр, де кожен може бути.

Як мені здалося, **найсильніші інформаційні (*контр-пропаганди*) моменти цієї війни для росіян були такі:**

1) - відеоролик, де ***полоненим*** оркам прострілюють ноги;

2) - спалений крейсер "***Москва***", який типу мирно плавав у нейтральних водах із строковиками на борту;

3) - удари української авіації по ***Бєлгороду***.

Ці події реально викликали в них страх, що з ними може теж щось статися, а не просто безкарно вбивати українців і стирати їхні міста з лиця землі.

Це ж підтверджують і панічні дзвінки від кримчан, які весь цей час чхати хотіли на те, що у нас відбувається, але тепер, почувши, що нам можуть поставити зброю, здатну діставати до Криму, почали нервувати.

За дуже рідкісним винятком, росіяни не здатні співпереживати, відчувати чужий біль, якщо це може торкнутися особисто їх, тоді так – **включається режим "паніка"**.

Росіянин розуміє лише силу та можливість *покарання*.

Їх він шанує та боїться. Щодо решти йому фіолетово.

Нам би подумати над тим, як закошмарити "дорогих росіян", не ставши водночас державою-терористом і не настроївши проти себе чистоплюйський захід. Тоді можна буде говорити про перелом і швидку перемогу. Гори трупів співвітчизників їх не дуже хвилюють, тому підтримувати царька у його шизоїдних планах збирання земель вони можуть нескінченно, якщо це не торкнеться особисто їх. Тим більше, що, поки якийсь віртуальний страх від втрати компенсується цілком реальними 7 млн рублів, таких, що бажають пограти в рулетку, буде чимало.

І останнє.

Українці називають росіян "руськими".

Це те, що потрібне їхній пропаганді – мовляв ми всі "руські" і з нами Бог, "руські" не здаються, "руські" своїх не кидають тощо. Їм важливо підтримувати відчуття, що головні в імперії – "руські", незважаючи на те, що питома вага та вплив у РФ цього етносу постійно знижується.

Титульної нації і серед окупантів ***небагато***.

Здебільшого це вже завойовані народи: буряти, тувінці, якути, черкеси, дагестанці, чеченці, українці етнічні, переселені до Росії, українці, окуповані на Донбасі, в Криму.

Таке наше ставлення веде, на мою думку, до двох *проблем*:

1) - Ми підтримуємо імперську внутрішню політику, розкручуючи "руських", як таких, що "тримають шишку", адже вони з кожним днем її втрачають. І брудну роботу за них роблять нацменшини, які вже навіть не менші за кількістю. Фактор національного вибуху мені здається набагато вірогіднішим, ніж варіанти змови еліт, великого бізнесу або військових. Ці категорії там нагодовані і щасливі, навіть незважаючи на санкції. Але посилення активних національних груп – кавказців, татар, башкирів і особливо українців з окупованих регіонів, що стрімко рвуться нагору, – хвилює московські еліти не на жарт.

2) - Ми закладаємо можливість індульгенції для тих суб'єктів російської федерації, які беруть активну участь у війні з Україною. Вже зараз починають розганятися тези, що, мовляв, немає провини пригноблених народів, що входять до РФ, у тому, що імперія їх послала на війну. Це все "руські" винні. Мотиви зрозумілі – у разі розвалу федерації, національні республіки хочуть уникнути репарацій та відповідальності за вчинені ними зараз злочини.

Не треба цього робити.

Та й взагалі, час уже розділяти "руських", як національність (а їх досить гідних людей як в Україні, так і в усьому світі), і росіян, як тих, хто прийняв ці правила і став такими як вони.

А стати росіянином – істотою з такими характеристиками – може представник будь-якої національності.

***

№ 215. 2022-06-16

Куц 2022-06-16

Стране срочно нужна готовность правительства к смене базовой квазилиберальной модели.

Сейчас у нас, по сути, **повторяется аргентинский сценарий кризиса**:

- **бизнес массово закрывает свои производства и мигрирует.**

Завод на замке в небольшом городе - экономическая смерть.

- Недавно в Киеве встретил таксиста, который работал директором молокозавода в Черниговской области.
- Собственник решил остановить производство и уехал в Европу.
- Директор таксует. Работники просто сидят дома. Бюджет остался без налогов.

И таких примеров масса.

> *В Аргентине проблему решали трудовые коллективы - они снимали пломбу с ворот завлда и самостоятельно запускали производство.*

Уверен, такой формат должен появиться и у нас.

Собственность обязывает, а экономическая собственность вдвойне.

Не может завод останавливаться, потому что собственнику надоела война и он хочет покоя.

Процесс, если его не купировать, приобретет лавинообразный характер.

Так, **одна ФПГ уже пакует чемоданы и готовится отчалить, закрыв свои предприятия и оставив людей без средств к существованию**.

В Украине нужно создавать советы трудовых коллективов и *ранжировать предприятия по важности*.

- **На региональном уровне - вводить администрации ОТГ и городов.**
- **На системном - временные администрации правительства.**

Загружать предприятия госзаказом, давать дешевые кредиты госбанков.

Да, не так, как у нас любят в среде "реформаторов".

Но сейчас экономике нужен прямой укол адреналина в сердце, иначе оно попросту остановится.

Правительство или поймет это или должно прекратить мучить труп дойной коровы в виде экономики.

***

№ 216. 2022-06-17

Баумейстер 2022-06-17

Интервью Лаврова Стиву Розенбергу (корреспондент BBC в Москве) я смотрел очень внимательно, с ручкой и блокнотом. Поделюсь здесь только несколькими своими наблюдениями (ссылка в первом комментарии).

1. Журналист очень хорошо подготовился. Была выбрана **эффективная стратегия: апеллировать к *фактам* и *логике***. Эта стратегия сработала.

> - Лавров был смущен уже первым вопросом: советовался ли Путин с Лавровым перед принятием решения о вторжении? Лавров пытался скрыть свое смущение за завесой обтекаемых фраз. Но стало совершенно ясно: главный дипломат РФ с 18-летним стажем просто не был поставлен в известность диктатором. Диктатор его проигнорировал. Глав МИД РФ должен был выстраивать свою стратегию международной политики уже post factum.

1) Во-первых, это говорит о неуважении к нему со стороны Путина.
2) Во-вторых, это говорит об авторитарном и даже угрожающе-спонтанном руководстве огромной страной. Это даже не авторитаризм. Это **профанная версия безответственного абсолютизма**.

Так или иначе, **Лавров этим вопросом был публично унижен и не пришел в себя до конца разговора.** Хорошая школа для журналистов: как правильно задавать первый вопрос.

> - Лаврову было крайне трудно внятно объяснить логику защиты населения Донбасса "от геноцида" перед лицом твердых фактов (количество жертв ежегодно - до и ежемесячно - после 24.02.22).

Интересно, что Лавров эти факты даже не пытался отрицать. "Защита от геноцида" (сам факт геноцида РФ так и не удалось обосновать, это суждение нужно было принимать на веру) обернулась для "защитников" тем, что в

международном суде имеет все основания быть квалифицированным как геноцид.

- Лаврову было крайне трудно объяснить, как согласуется изначальная российская цель противостоять расширению НАТО на Восток с:

(1) фактом увеличения военного контингента этой организации с 4500 человек в 2016-м (как результат аннексии Крыма) - до 40 000 сейчас.

(2) И с фактом вступления в НАТО Финляндии и Швеции.

Журналист задал блестящий вопрос: рационально ли такое решение Кремля?

Факты и логика указывают на полный сбой рациональности. Доказать обратное было бы очень сложно. У Лаврова, по крайней мере, не получилось.

Единственный эпизод разговора, где Лавров приободрился и попытался перейти в контрнаступление, был связан с вопросом:

Почему РФ видит в НАТО опасность?

Тут было заметно оживление тона (даже некоторая радость), указания на Афганистан, Ливию, Ирак, Сербию.

Но это не аргументы РФ. Это заимствованные аргументы из внутри-западных дискуссий и споров. Тут имело место неуклюжее заимствование. Которое могло казаться убедительным до 24.02.22, но теперь выглядит откровенным софизмом.

2. Еще раз была произнесена **фраза "Россия не нападала на Украину"**.

Эта фраза уже вошла в учебники политологии и ее будут цитировать десятилетиями как пример радикальной пост-правды и самой грубой манипуляции.

Сейчас этот ход выглядит неудачно именно в виду явной его ложности.

Манипуляции, как известно, *должны* для своей убедительности содержать *долю истины*.

Если в высказываниях содержится явная ложь, они перестают работать и порождают сомнения в правдивости всех других высказываний.

3. **Стала явной главная легитимационная *стратегия* Кремля:**

> **если факты и логика против тебя, делай главную ставку на нарратив** (придуманны на скорую руку и не претендующий на обоснованность).
>
> Причем в случае Лаврова мы видим эмоционально окрашенный нарратив. Ключевое словом было - "унижение". РФ унизили, русских на Донбассе и во всей Украине - унизили. ***Эмоция унижения* сейчас рассматривается как *основной ресурс*.**
>
> Конечно, логика здесь уже не работает. Но оправдывать войну апеллируя к мифическому унижению - это слишком.

4. Еще один элемент стратегии (который в этом интервью был слабо использован, но его часто использует Путин) - это попытка оправдать войну с помощью **аргумента "сам такой"**.

> США ради борьбы с терроризмом и для установления демократии вторгались в другие страны. А мы, мол, ради "защиты прав" (Ближневосточный аналог) и для "спасения от геноцида" (Балканский аналог) вторглись в Украину.

Но это *слабый* ход по двум *причинам*:

- РФ предстает в этом случае одновременно

  (1) как анти-США, при этом полностью

  (2) воспроизводя логику США. Но при этом из словаря Кремля выпадают ключевые "оправдательные слова" о демократии и ценностях. Освобождать, лишая свободы, можно было в конце 19-го - первой половине 20-го века. Сейчас это весьма проблематично.

- Такая логика может придать действиям Кремля только статус вторичности, подражательности.

Это осетрина «второй свежести». Что лишний раз доказывает: одна из супер-сил делает заявку на геополитическую революцию и справедливое переустройство мира, но при этом не имеет ни одной оригинальной идеи в своем запасе. Что построить-то хотите? Идеи есть? Идей нет.

Силовые акции РФ просто бездарно оправданы. Никто даже не постарался спрятать белые нитки. И это бездарное оправдание исходит, в том числе, и от Лаврова.

Очень незавидная роль.

Попытка выглядеть убедительным, логичным, "моральным" и "справедливым" оборачивается чем-то совершенно другим.

Чем именно?

Примерно этим:

- уже очень немолодой человек, который считал себя профессионалом и имел определённый авторитет в мировой дипломатии - вынужден вилять, откровенно врать, прибегать к примитивным уловкам ("нет, это вы мне ответьте", "нет, это я хочу вас спросить"), путаться в словах, придумывать на ходу нелепые отговорки.

Все это представляет собой жалкое зрелище. Это *дипломатическая смерть*.

Которая следует за *смертью репутиционной*.

Еще можно цепляться за уловки и ложь, еще можно нажимать на элементарные эмоции. Но у всего этого нет будущего.

Точнее так:

- это может еще длиться какое-то время, возможно продолжительное. Но в этом всем нет жизни, нет никакого потенциала для создания хоть чего-то напоминающего человеческий мир...

***

№ 217. 2022-06-17

Путин ищет Верден

Почему российская армия остановилась в Северодонецке, а происходящее на фронте нельзя назвать позиционной войной

17 июня 2022

Юлия Латынина , специально для «Новой газеты. Европа»

Северодонецк. Фото: телеграм-канал Сергея Гайдая

Военные эксперты, а вслед за ними и журналисты, уже назвали войну на Донбассе «позиционной войной». Мол, с наскока у Путина захватить Украину не удалось, он переменил концепцию и сумел навязать украинской армии позиционную войну образца Первой мировой. Войну, в которой Украина находится в заведомо невыгодном положении, потому что у нее меньше живой силы, техники и снарядов.

Возражу.

Это не позиционная война и не война на истощение в ее классическом понимании, — в том виде, в котором ее вели на Ипре, или на Гуадалканале, или подо Ржевом.

Позиционная война предполагает несколько условий.

А именно:

1) безграничный мобилизационный ресурс по крайней мере у одной из сторон.

2) Массированный огонь по площадям.

3) И полную или частичную неосведомленность сторон о том, что происходит за линией соприкосновения с противником: где расположены его склады, как устроена линия обороны.

Собственно, второе и третье условие связаны неразрывно. По площадям потому и бьют, что целей не знают.

Посмотрим теперь, что происходит на Донбассе непосредственно на поле боя.

1. Начнем с Северодонецка, который обе армии оспаривают друг у друга уже месяц.

Для стороннего наблюдателя это выглядит как «затяжные бои». На самом деле оперативная обстановка и, что важнее, характер боев менялись каждую неделю.

Сначала — пока не подошло западное вооружение — российские войска успешно перемалывали Северодонецк по образцу Мариуполя.

Тактика была следующая:

- В брошенной пятиэтажке (город эвакуирован, за исключением самых упрямых и тех, кто ждет «русский мир»), сидят украинские бойцы. Видят противника.

Обычно противник - мобилизованное «мясо» из ДНР, которых гнали впереди себя российские контрактники. Иногда это было мясо, которое гнали контрактники, которых гнали вагнеровцы. Украинцы начинали стрелять. Почему?

«Потому что страшно, — честно объяснял мне один из воюющих в Северодонецке, — боишься окружения. Боишься того, что подойдут поближе и увидят. Но больше всего солдат стреляет, потому что страшно, а в руках оружие и хочется что-то сделать».

После этого «мясо» отходит, а контрактники вызывают танк. Танк приезжает, высовывает ствол из-за угла и сносит пятиэтажку под корень. Почему сейчас украинцы сидят на «промке»? Потому что там, как и на «Азовстали», перекрытия выдержат не то что танк — ядерный взрыв.

Танк, — если в нем обученный экипаж, — действует грамотно, под огонь не подставляется. «Русские научились воевать в городских условиях, — констатировал мой собеседник, — с помощью NLAW и даже «Джавелина» такой танк (на мгновение высунувшийся из-за угла) не подбить».

Так было *до прихода натовской артиллерии*: гаубиц М777, «Цезарей» и других…

После того, как новая артиллерия появилась, картина в Северодонецке существенно изменилась.

Что стало происходить? Очень просто.

> **Для сидящих в пятиэтажке танк по-прежнему был неуязвим. Но над полем битвы висел квадрокоптер, который передавал данные новой арте. Она стреляла и сносила танк под корень.**
>
> **Кроме этого, новая арта накрывает танк еще на подходе к городу.**

Кроме этого, она позволяет вести огонь по противнику на расстоянии до 40 метров от линии непосредственного соприкосновения. Кроме этого, она накрывает военные склады в Донецке.

А еще после появления новой артиллерии *украинцы перестали беречь снаряды к старой, советской артиллерии.*

Именно **после того, как под Лисичанск на другой берег Северского Донца пришла натовская арта, ВСУ перебросило в Северодонецк элитные части**, — иностранный легион, ССО, силы ГУР.

Лисичанск. Фото: телеграм-канал Сергея Гайдая

После этого ситуация еще раз изменилась, и сейчас никаких танков и крупных подразделений в городе вообще нет. Почему?

«Потому что как только в городе показывается крупная цель, ее накрывает либо та, либо другая сторона», — объясняет полковник запаса, бывший летчик ВСУ Роман Свитан.

В город заходят небольшие, по 5-6 человек группы вагнеровцев или кадыровцев, с российской стороны, — или такие же небольшие украинские группы с «промки».

Еще раз:

- единственный способ передвигаться по улицам Северодонецка сейчас — это *передвигаться в составе группы, которая слишком незначительна, чтобы на нее тратить снаряды*.

В результате ситуация абсурдная:

- город и взят, и не взят. Украинцы его оставили, россияне — не взяли. Это вам не Сталинград, где бои шли за каждый дом. И даже не Мариуполь.

То, что отличает Северодонецк от Мариуполя,

- это, конечно, близость украинской артиллерии, которая бьет из-под соседнего Лисичанска, расположенного вплотную к Северодонецку на другом, обрывистом, берегу Северского Донца.

Кроме того,

- южная часть ***Северодонецка*** находится по-прежнему под контролем Украины, и оттуда можно отступить на ***Золотое*** — мощный укрепрайон, составляющий ту эшелонированную линию обороны, которую ВСУ с 2014 года выстроила вдоль границ с ОРДЛО.

Чтобы взять ***Северодонецк***, российской армии надо взять ***Лисичанск***. Так сначала и задумывалось. Для этого в начале наступления на Донбассе российские войска пошли на штурм *Попасной*, с одной стороны, а с другой — попытались переправиться через ***Северский Донец*** в районе ***Белогоровки***.

Переправа не удалась. Под ***Белогоровкой*** были разгромлены две батальонно-тактические группы.

Попасную российские войска взяли.

Это был их главный успех, ибо ***Попасная*** была одним из ключевых укрепрайонов по линии ***Золотое-Попасная-Углегорск***. В этом месте линия украинской обороны была прорвана. Брали ***Попасную*** вагнеровцы. Действовали они очень умело.

> *«Главная их особенность была в том, что у них была своя артиллерия, и они наступали сразу за огневым валом. Кончается артподготовка — и сразу валят вагнеровцы»*,
>
> — рассказывал мне один из участников этих боев. Он потерял многих товарищей, сам был контужен.

Кроме этого, под Попасной применялась уже знакомая нам тактика:

> - вагнеровцы гнали перед собой пушечное мясо из ДНР, нащупывая слабые места в обороне противника, — там, где стояла тероборона, а не ВСУ, или стыки частей, где было недостаточное боевое слаживание.

Измученные украинские войска, которых не меняли в этом месте два месяца, а натовской артиллерии тогда еще не было — отступили.

Таким образом, ***Северодонецк*** с другой стороны реки окружить не удалось, и пришлось штурмовать его в лоб.

> - Сейчас, в развитие успеха, российские войска сейчас сносят артиллерией с лица земли ***Лисичанск*** и штурмуют ***Золотое***.

Золотое штурмуют почти по тому же принципу, что и ***Попасную***,

> - с той только разницей, что роль «вагнеровцев» выполняет донецкое «мясо». «Артподготовка — и сразу на позиции идет мясо, — говорит Роман Свитан. — Мясо встречают пулеметами, а артой накрывают тех, кто только выходит из ***Попасной***».

«Мясо», в отличие от вагнеровцев, воевать не умеет, и ***Золотое*** пока не взяли.

А где же вагнеровцы? — спросите вы? А их уже нет. Слишком многих перемололи, именно потому, что у украинской артиллерии есть глаза-квадрокоптеры, и она умеет точно накрывать цели.

И элитных российских дивизий больше нет.

> - «Это больше не элитные войска, — говорит советник офиса президента Алексей Арестович, — это вчерашние резервисты, которым предложили 300 тыс. руб».

А новые вагнеровцы — это вчерашние резервисты, которым предложили 500 тыс.

Не хватает и «пушечного мяса». Его в ***Луганске*** и ***Донецке*** вымели подчистую.

Итак:

> **- российское наступление на Донбассе выдохлось, толком не начавшись.** ВСУ как стояли в 8 км от ***Донецка*** в ***Марьинке***, так и стоят (а как вы понимаете, их пытались выбить прежде всего).
>
> Под ***Херсоном*** ВСУ медленно, но неуклонно расширяют два плацдарма.
>
> **Цель этих плацдармов совершенно ясна:**
>
> > они должны накрывать артиллерией ***Антоновский мост***, когда по нему пойдут отступающие российские войска, и армия РФ, как ни пытается, не может ничего с этим поделать: позиции ВСУ укрепляются прежде всего за счет сил ССО, которые передвигаются ночью.

Все атаки на ***Славянск*** захлебываются, а ведь это, между прочим, и было главной целью российского наступления на Донбассе.

Ни ***Попасное***, ни ***Золотое***, ни ***Лисичанск***, ни ***Северодонецк***, знаменитый разве что своим сепаратистским съездом 2004-го года,

> *на котором Янукович и Ахметов впервые отрепетировали донбасский сепаратизм, попытавшись по-бандитски создать проблему для того, чтобы поторговаться о ней с правительством в Киеве,*

— ничего из этого даже близко не являлось целью.

Целью российского наступления являлась гигантская система водоснабжения всего Донбасса водой из ***Северского Донца***, с четырьмя насосными станциями, пятью водохранилищами и 26 км трубных мостов через балки, железные дороги и даже реки.

Без этой системы, выстроенной во время индустриализации, Донбасс необитаем. Без нее он превращается обратно в безлюдную степь.

В ходе российского наступления эта система:

> а) тотально разрушена;
>
> б) взятие ее представляется невозможным.

И это не говоря уже о том, что первоначальный план, как мы помним, состоял не в том, чтобы за два месяца кровопролитных боев взять (невзятую, недостижимую и полностью разрушенную) систему водоснабжения Донбасса.

А в том, чтобы взять Киев в двое суток.

Вернемся теперь к тому, с чего мы начинали, и констатируем:

> **нет, битву на Донбассе нельзя назвать «позиционной войной».**

Позиционная война — это идея, которую генералы продали Путину, так же, как ему до этого продали идею о взятии Киева в двое суток.

> **- Первая идея не более состоятельна, чем вторая.**

После того, как оказалось, что

> *часть российских «коробочек» ломается еще до столкновения с противником, что танковые колонны забивают дороги, что сами размеры делают их прекрасной мишенью, что российские солдаты хорошо грабят, а воюют плохо,*

— генералы продали Путину идею, что:

> **вот мы сейчас сократим плечо снабжения, упрячем коммуникации в тыл, а на фронте начнем «позиционную войну», как в старом добром 1943-м году, и задавим противника своей массой.**

Северодонецк. Фото: телеграм-канал Сергея Гайдая

У этого прекрасного плана есть три проблемы.

1) Первая — о нем забыли известить украинскую армию.

> **Если у вашего противника есть система «Кропива», навык сетецентрической войны, опыт самостоятельного принятия решений и натовская артиллерия, которая с помощью висящего над фронтом граджанского квадрокоптера накрывает ваши склады, тылы и идущие на фронт соединения, — то никакой «позиционной войны» в полном смысле слова у вас не получится.**

В «позиционной войне» размер армии является однозначным преимуществом.

Но, в этой войне - сам размер российской армии является в том числе недостатком.

- Он являлся недостатком, когда российская армия забивала собой дороги и стояла без горючего,
- и он является недостатком сейчас, когда украинская арта накрывает ее гигантские, неизбежные в случае «позиционной войны» и стрельбы по площадям склады.

Причем **обратно накрыть такие же гигантские украинские склады российская артиллерия не может по одной простой причине — их нет!**

Украинская армия ведет другую войну.

Не могут российские ракеты накрыть и пресловутые «склады, где перед отправкой на фронт сосредотачивается западное вооружение».

> «Наша логистика такова, что западное вооружение не сосредотачивается нигде и идет на фронт сразу», — говорит военный эксперт и бывший сотрудник ВСУ, полковник запаса Олег Жданов.

2) Вторая проблема заключается в том, что **стратегия российской массовой армии заточена под другую демографическую и политическую ситуацию.**

Путин воюет так, как Жуков в 1942-м. Штурмуйте врага в лоб, тех, кто отступит, расстреляют заградотряды, а бабы новых нарожают. Но бабы больше не нарожают. Российская армия близко не дотягивает до размеров сталинской, действовавшей в той же Украине. А если мобилизовывать всех, то электорат Путина превратится в коллективного Шкребцова (*матрос, погибший на крейсере «Москва» — прим. ред.*).

- Проблему мобилизации пушечного мяса какое-то время решали с помощью резервации под названием ДНР/ЛНР. Оттуда на фронт действительно гнали всех.

При этом в этой резервации было свое НКВД, которое и гнало. Это — менты ДНР. Это те самые люди, которые стреляли в Майдан и которые, собственно, вернувшись в Донецк, и устроили ДНР от страха. Их около 10 000 человек, и сами они на фронт не идут. Они только ловят и посылают других. Это все, что вы хотели знать о глубине убеждений основателей донецкого «русского мира».

У Путина нет демографических ресурсов вести войну так, как ведет ее он.

3) И, наконец, третье.

Тактика путинских войск при наступлении на город тоже аналогична сталинской. **Разрушьте все огненным валом, после войны отстроим. Однако эта тактика опять-таки не соответствует ресурсам, которыми располагает Путин.**

«Они применяют сталинскую тактику огневого вала и стирания городов в условиях, когда городское население и городская экономика доминируют, — напоминает военный эксперт Павел Лузин. — Руины, которые создавала сталинская армия, можно было восстановить за счет сельской округи и остававшихся в пригородах довольно простых по нынешним меркам заводов. А нынешнее стирание городов оставляет просто пустыню, не подлежащую восстановлению в рамках российской социально-экономической модели, и сельской округи, откуда можно пригнать людей на восстановление города и работу заводов, тоже нет».

При Сталине страна получила огромную западную помощь и репарации в виде целиком перевезенных немецких заводов.

Администраторы Путина, в силу многолетнего отбора, в принципе не умеют ничего восстанавливать, а умеют только воровать.

И это опять-таки не говоря о том, что ни Донецк, ни Мариуполь, ни все пространство между ними без водоснабжения станет безводной степью, а водоснабжения, как мы уже отмечали, не будет.

Так что «позиционная война» — это не то, что происходит на Донбассе. Это то, что хотелось бы Путину, чтобы происходило.

«Позиционная война» стала очень сильно затруднена с того момента, когда Украина начала получать хоть какое-то западное вооружение, и станет вовсе невозможна, когда ленд-лиз заработает в полную силу.

Путинский метод ведения войны не соответствует ресурсам, имеющимся у него в распоряжении. Да, украинской армии очень тяжело, — она меньше, она обороняется, и у нее меньше ресурсов, — но на войне вопрос не в том, чтобы одной армии было тяжело, а другой нет. Вопрос в том, кому тяжелее.

Поставки западной артиллерии и навыки сетецентрической войны сделают позиционную войну прошлого века в том виде, в котором ее задумал Путин, невозможной, и превратят российскую армию, так же как и в первой фазе российского наступления, в большую и неуклюжую мишень.

При условии западной помощи Россию в Донбассе ждет еще более унизительное поражение, чем под Киевом, и именно поэтому **главное поле битвы сейчас — это не Северодонецк, а Рамштайн, Елисейский дворец и Белый дом**.

***

№ 218. 2022-06-17

В одному зі своїх нових постів на фб Том Купер звернув увагу, що в британському видавництві, з яким він співпрацює, з'явилася книжка Едварда Кровнтера «УКРАЇНСЬКА ВІЙНА. Том 1. Збройні формування Донецької народної республіки». В анотації до книги напряму сказано, що йдеться про сепаратистське утворення, проте назва все одно неприпустима.

Купер прокоментував появу цієї книжки, констатувавши, що вона навряд чи сподобається його читачам в Україні й анонсував, що невдовзі з'являться нові книжки серії, до яких вже він матиме стосунок й котрі показуватимуть ситуацію з українського боку.

Хочемо зазначити, що ми не вважаємо цей пост Тома Купера «рекламою» книжки Едварда Кровнтера, а його самого – відповідальним за обурливу назву видання. Том Купер пише огляди, котрі цінують читачі в Україні та за кордоном і переконано симпатизує нам у нашій спільній боротьбі проти російських загарбників. Бачимо це й у сьогоднішньому звіті, який наводимо нижче.

Ми продовжимо перекладати звіти Тома Купера.

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 15-16 ЧЕРВНЯ 2022

Дорого ранку всім! [Опубліковано 17.06 о 10.30 за Києвом].

От і минуло ще три тижні, «а проте» — попри очікування багатьох — Збройні сили України досі не розбито. Що тепер робити бідолахам, які так чекали поразки українців — не уявляю. Що ж до мене, то я й далі писатиму звіти, коли матиму час.

1. ПОВІТРЯ

Учора, якраз під час візиту в Київ двох банкірів і одного юриста, по всій Україні лунала повітряна тривога; а проте я знайшов лиш одне повідомлення про авіаобстріл: уночі з 15 на 16 червня росіяни вдарили по Садівській громаді (південно-західна околиця Сум). Загинуло четверо і травмовано шестеро цивільних. Десь в іншому місці ракети влучили у поїзд, який віз гуманітарну допомогу (продукти харчування), але зараз я ніяк не можу знайти детальнішої інформації.

Минулі кілька днів над лінією фронту активно літали російські бойові гелікоптери та Су-25. Як завжди, вони діяли за принципом «насипай і тікай». Воно й не дивно: **ані Су-25, ані жоден російський бойовий гелікоптер не оснащено «автоматичною» системою керування вогнем, пілот мусить усе робити «руками».** А якщо він помилиться хоча б на 0,5 градуса (відхилиться ліворуч-праворуч або вгору-вниз), летітиме хоч на кілька кілометрів швидше чи повільніше, то з великою ймовірністю його снаряд упаде далеко від цілі.

Українці у відповідь розгромили російський склад боєприпасів у ***Красному Лучі***, завдавши удару Точкою У: https://mobile.twitter.com/Archer83Able/status/1537535168856182785

Удар викликав цілу хвилю детонувань – вибухи тривали цілий день і, вочевидь, знищили більшість запасів росіян, заготованих для наступу в напрямку ***Бахмута***.

Учора українці збили два гелікоптери Мі-24: один над Херсонщиною, а другий десь на Донбасі знищили бійці Азова з американського FIM-92 «Стінгер» (https://www.facebook.com/watch/?v=5948362901845958).

Свіжа інформація: сьогодні рано-вранці російська ракета вдарила у промзону в Миколаєві, влучила або в завод «Екватор» (що виготовляє холодильне обладнання), або в «Кристал» (він більше не працює, приміщення здаються під офіси). Повідомляють про одного загиблого і шістьох поранених.

На відео — адміністративна будівля «Кристалу»: ракета впала десь позаду нього. https://youtu.be/jLYrEh1eQdE

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків...

Не впевнений, що тут зараз відбувається щось «грандіозне», хоча росіяни весь час цим хваляться. За минулі дні вони чимало нарозказували: спершу буцім «російські збройні сили активно атакують», потім нібито вони розгорнули «масштабний наступ». У результаті українці звільнили ***Шопине*** і ***Соснівку***. **Проблема в тому, що росіяни розмістили свої артилерійські установки на північ від кордону, вже в рф, а Київ відмовляється обстрілювати російські території.**

Світлодарськ-Слов'янськ...

Два дні тому росіяни захопили ***Богородичне***. Після цього ЗСУ атакували їх із флангу — з півдня, і добряче прорідили ряди ще однієї БТГр (уже третьої за чотири дні, і то тільки в цьому районі). Схоже, це була звична для українців нічна вилазка, яку очолювали ***Сили спеціальних операцій*** (ССО): росіяни таких атак, м'яко кажучи, не люблять.

Отже, за ***Богородичне*** нині (знову) триває боротьба.

> **Я вважаю, що той факт, що українці змогли здійснити контратаку просто посеред «великого» російського наступу («великого» в лапках, бо армії росії, очевидно, бракує людей для чогось більшого, ніж наступ на 2-4 км вздовж лінії фронту), багато про що свідчить.**
>
> «Утім», росіяни стверджують, ніби увійшли в ***Долину***... Що ж, може й так, але там їм добряче насипали кілька з'єднань українських Су-25...

У цьому районі росіянам складно наступати ще й через специфічний рельєф:

> численні пологі пагорби, низини і ставки, ліси й озерця, оточені низькими деревами й чагарниками: багато місць для чудових засідок.

Сєвєродонецьк...

Росіяни і далі стверджують, що оточили 500-2 500 українських (та іноземних) військових на заводі «Азот»; адже третій і останній міст до Лисичанська знищено.

Крім того, двох американських солдатів захопили в полон. Але враховуючи той факт, що українці досі контролюють частину ***Сєвєродонецька***, ***Метьолкіне*** і ***Борівське***, у мене складається враження, що ті військові в оточенні не почуваються аж такими відрізаними. Але що залишиться від міста, коли всі бої закінчаться?...

Попаснянський клин...

росармія знову тут атакує. Із заходу, як стверджують самі росіяни, вони перерізали трасу Т1302. Доказів я поки не бачив; думаю, найбільше, на що спромоглися збройні сили рф, — відійти від цієї дороги щонайбільше на кількасот метрів. 14 червня росіяни, здається, врешті захопили ***Комишуваху***, принаймні її південно-західний край. Потім почали просуватися на північ і до ранку 16 червня 11-ий полк «днр» «восток» заявив, що захопив ***Врубівку*** (ясно, що після активних артобстрілів). Сьогодні зранку інформація підтвердилася.

Також вони стверджують, ніби от-от зімкнуть кільце навколо українського батальйону в ***Золотому***; втім, доказів я не знаходжу. Навпаки, «вагнер» і збройні сили рф ледве утримують ***Катеринівку*** і ***Березівське***.

> Усе це нагадує такий собі пінг-понг: деякі населені пункти за останні 3-4 тижні переходили з рук у руки по 3-4 рази.
>
> Тим часом, загинуло багато молодих людей, було втрачено купу дорогого озброєння і зруйновано майбутнє кількох сіл...

Як на мене, ситуація значно серйозніша далі на південь, у районі ***Світлодарська***.

Три дні тому росіяни прорвали тут лінію оборони українців уздовж траси М03: вони атакували з ***Іловайська*** та ***Відродження***, перейшли через трасу і їх змогли зупинити аж після захоплення ***Вершини***.

Так армія рф опинилася за лінією розмежування на північ від ***Горлівки***. Росіяни стверджують, що вони також атакували з міста у напрямку ***Зайцевого***, ***Травневого*** і ***Доломітного***.

Українські сили на схід від ***Бахмута*** були, очевидно, надто слабкі, і їм, щоб не потрапити в оточення, довелося покинути позиції, де вони стояли вісім років до того. Тепер формується нова лінія фронту — від ***Покровського*** до ***Зайцевого***, а це означає, що ТЕС у ***Вуглегірську*** опинилася в руках росіян.

Чому це так важливо? Бо тепер війська рф контролюють відрізок залізниці від ***Попасної*** до ***Горлівки***, а значить, можуть організувати забезпечення своїх

військ у цьому районі. Вочевидь, тепер завдання українців — знайти підкріплення і швидко кинути його на цю ділянку фронту. Для цього, найімовірніше, доведеться послабити позиції деінде; думаю, саме цього й домагалися росіяни.

3. ПІВДЕНЬ

У ході контрнаступу українцям вдалося звільнити Солдатське, Правдиве й Олександрівку, це вже підтверджена інформація.

Поки що непідтвердженою залишається контратака росіян, які намагаються відтіснити ЗСУ з Олександрівки до Станіслава (обидва села — на півдні, на узбережжі моря).

4. ЧОРНЕ МОРЕ

Українці стверджують (https://t.me/dvish_alive/15062), що сьогодні вранці поцілили ракетою BGM-84 «Гарпун» у російський буксир «Василій Бех» у північно-західних водах Чорного моря.

За переклад дякуємо Antonina Yashchuk

Редакція: Ростислав Семків

***

№ 219. 2022-06-18

Куц 2022-06-18

Ключевой тренд развития современных промышленных платформ в мире - поиск стран с высоким индексом развития человеческого, цифрового, физического капитала и инфраструктуры.

С качественной и стимулирующей регулятивной налоговой политикой.

Как я уже писал, для достижения успеха нам придется пройти путь от

1) ***мобилизационной*** экономики (война)
2) к ***протекционистской*** на этапе восстановления и создания нового индустриального ядра,
3) а затем перейти в долгосрочном формате к модели ***институционального либерализма*** (а не анархо-монопольного - когда на верху ФПГ, а на микроуровне - анархокапитализм).

Данная дорожная карта четко разбивается по целям:

1. Выжить.
2. Восстановиться и возродиться.
3. Усовершенствоваться.

Ли Куан Ю пишет в своих мемуарах, что ему пришлось избавиться от иллюзии того, что промышленное ядро может создаваться поступательно.

Нет, только в формате "большого толчка", о чем после Второй мировой писала целая плеяда экономистов: Нурксе, Ростоу, Пребиш, Зингер, Кналл и многие другие.

Инвестору нужен человеческий капитал, задача государства подготовить его с помощью инвестиций в социальную сферу, а уже сам бизнес с помощью такого срциального капитала создаст конкурентоспособный продукт.

Одним из элементов **Плана Маршала** для Украины и даже лендлиза может стать

- создание в Украине технических центров подготовки персонала на средства стран ЕС, Британии, США, Канады.

При участии мировых технологических гигантов, компаний того же Илона Маска.

Такие центры,

1) с одной стороны, решат ***проблему занятости*** взрослого населения (можно платить стипендию),
2) а с другой - ***проблему переквалификации*** персонала.
3) И с третьей - сформируют ***кадровый потенциал*** для притока ***инвестиций*** в нашу промышленность сразу после завершения военного положения.

За это время, люди, потепявшие работу в Мариуполе и других городах, научатся работать с новым оборудованием и технологиями.

А для инвесторов уже сейчас можно выдавать безналоговые сертификаты на десять лет, при условии старта инвестиций в этом году.

Плюс разработка абсолютно новой налоговой и регулятивной модели с начальной консенсусной точкой налогообложения.

Начнем путь по "кривой Лаффера" заново.

Так вижу.

***

№ 220. 2022-06-18

Ільченко 2022-06-18

Сьогодні VoxCheck оприлюднила статтю, в якій критикувався ***Новий Економічний Курс*** Юлії ***Тимошенко***. Серед усього іншого автори вирішили, що "одним із соавторів" теорії технологічних укладів був російський одіозний економіст Сергій ***Глазьєв***.

> *Хлопці, чесно, помріть - бо краще в штангу ви не дасте. Удар був такий сильний, що погнув нафіг всі ворота, а м'яч все одно полетів в аут.*

Будь-ласка, вибачте за лонгрід, та ще й серед ночі. Але я подумав, що моїм читачам буде корисно знати,

1) що таке ***технологічний уклад***, і

2) яке місце він насправді займає в західній економічній науці.

Ільченко 2018

В тому, що ринкова ***економіка циклічна***, економісти здогадались дуже давно.

Першим про це написав британський статистик Джозеф ***Кітчин***, який працював в Південній Африці, і чисто емпірично виявив малі ділові цикли довжиною в 40 місяців та великі цикли довжиною в 7-11 років. «Цикли Кітчина» є найпростішим варіантом - із усталеним технологічним виробництвом промислових товарів з довгим строком використання. Ринок насичується ними якраз за 40-місячний цикл, після чого виробники згортають або сильно скорочують виробництво. Дефіцит таких товарів починає відчуватись приблизно через 7-11 років (коли добіжить термін використання), ціни ростуть, і товар знову починає вироблятися. Що, в свою чергу, викликає спад ціни.

«Теорію Кітчина» потвердив французький економіст Клеман ***Жюгляр***, який на відміну від Кітчина, виокремлював цикли не статистично, а на основі глибокого економічного аналіза криз, які відбувались у Франції, Британії та США в XIX ст., в часи індустріалізації.

Жюгляр виокремив чотири основні фази економічного циклу:

1) сходження (старт та прискорення),

2) підйом (ріст або навіть "бум"),

3) рецесія (спад та криза) і

4) депресія (застій, а також стагнація економіки).

Таким чином, саме Жюгляр повинен вважатись першовідкривачем поняття "економічної хвилі".

Однак,

- цикли Кітчина і Жюгляра виявились абсолютно нездатними передбачити та пояснити ***Велику Депресію*** в Сполучених Штатах.

Тому американський економіст Саймон ***Кузнєц*** (між іншим, нобелевський лауреат) запропонував розширити аналіз економіки до періодів 15-25 років. Саме з такою періодичністю виникали затяжні депресії в ринковій економіці.

Відкриту закономірність назвали ***«Ритмами Кузнєца»***, вона мала типові ознаки економічного циклу, але була прив'язана не до виробництва (як цикли ***Кітчина*** та ***Жюгляра***), а до масових демографічних процесів.

Але і цього було замало.

Не дивлячись на те, що ***«Теорія економічних циклів»*** сяк-так дозволяла пояснити процеси минулого, вона ніяк не допомагала передбачити майбутнє.

І ось в 1939 р. австрійський економіст Йозеф ***Шумпетер*** набрів на теорію Миколи ***Кондратьєва***, яка описувала економіку як "довгі" цикли довжиною 48-55 років.

Саме ця теорія ув'язувала в єдине ціле цикли ***Кітчина***, ***Жюгляра*** та ***Кузнєца***, а також дозволяла побудувати реальну модель того, як буде працювати ринкова економіка в майбутньому.

На той момент Кондратьєв на Заході був практично невідомий, як і його роботи. Перш за все тому, що він був розстріляний за вироком ОГПУ як "антирадянський елемент", а його труди були заборонені.

Микола Кондратьєв, працюючи в Держплані СРСР, мав доступ до велетенського обсягу первинної інформації, і не тільки по Радянському Союзу.

Він проаналізував дані за період більш як 150 років по європейським країнам, причому за багатьма показниками - індексом цін, обсягом боргів, розміром заробітних плат. А ще зовнішні і внутрішні обіги торгівлі, видобуток корисних копалин і виробництво промислових товарів.

В 1922 р. Кондратьєв надрукував роботу, в якій вводив поняття ***«К-хвиль»*** - нерівномірних періодичних явищ в економіці довжиною приблизно в 50 років.

Зокрема,

з його роботи випливало, що капіталізм просто знаходиться в фазі рецесії, а в майбутньому його очікує ріст, причому зростання буде вище, ніж минулий пік.

> Що абсолютно протирічило марксистській теорії про відмирання капіталізму.

Реакція була моментальною.

> - В тому ж таки 1922 р. Кондратьєв був знятий з усіх посад, арештований і запроторений в тюрму. В 1924 р., правда, його випускають - бо більше не було кому їхати в Сполучені Штати.
>
> - Це був переламний момент, йому запропонували залишитись в Америці, але Кондратьєв відмовився. Він не хотів втрачати доступу до величезних даних Держплану.

В 1925 р. Кондратьєв опублікував свою основну роботу - ***«Великі цикли ринкової кон'юнктури»***, де конкретизував свої висновки і сформулював струнку теорію циклів в капіталістичному суспільстві.

Проти нього на цей раз виступив сам Йосип ***Сталін*** (серйозно, в одній із промов він прямо обрушився на "кондратьєвщину").

> 19 квітня 1928 р. Кондратьєв був знятий з усіх посад, а його діяльність в Держплані оголошена "підривною роботою". В 1930 р. він був арештований по справі "Трудової Селянської Партії" і засуджений до таборів. 17 вересня 1938 року його справа була знову реанімована і переглянута. На цей раз його засудили до розстрілу. **Роботи Кондратьєва офіційно шельмувались радянською наукою до 1987 р.**

Для світу роботи Кондратьєва відкрив Йозеф ***Шумпетер***.

Він виявив, що цикли Кондратьєва дуже добре описують ключову складову економічних циклів - ***інноваційну***.

Тобто,

> появу нових технологій, які створюють нові товари, нові ринки збуту, вимагають нових технологій та нової сировини і породжують нові культурні явища. Користуючись математичним апаратом Кондратьєва, Шумпетер звів в єдину систему всі економічні цикли і прив'язав їх до появи, впровадження та застарівання певних ключових технологій. Він назвав це ***«кластерами»*** або ***«хвилями інновацій»***, довжиною рівно один кондратьєвський цикл.

Зараз ми називаємо це явище ***«технологічним укладом»***.

Невеличкий відступ.

Не дивлячись на те, що вікіпедія подає варіант "технологічний устрій", я все-таки буду користуватись словом ***«уклад»***. Це питоме українське слово, його можна знайти в словнику Грінченка, де воно означає ***«розподіл грошових ресурсів»*** або ***«розподіл повноважень по договору»***.

Українські граммар-наці можуть відкрити "Енеїду" Котляревського, і таки знайти там це слово.

А ***«технологічний уклад»*** можна визначити як розподіл пріоритетів та потужностей в економіці, залежний від її технологічного рівня. Воно й не дивно, бо простіше за все визначати технологічний уклад по тому, на чому заробляються гроші.

1) для I-технологічного укладу - текстильна мануфактура, механізація праці та сам принцип масового виробництва.

2) для II-технологічного укладу - низькоенергетичне паливо (вугілля), низькоякісна металургія, найпростіше машинобудування;

3) для III-технологічного укладу - сировинне та напівфабрикатне виробництво, парове машинобудування, традиційне паливо (газ і нафта), сталь, базова нафтохімія, корисні копалини;

4) для IV-технологічного укладу - реактивне та турбореактивне літакобудування, атомне паливо, машинобудування, складна нафтохімія, складне конвейєрне виробництво;

1) для V-технологічного укладу - електронна промисловість, комп'ютерні та інформаційні рішення, телекомунікації та автоматизація;

2) для VI-технологічного укладу це продукти із високим вмістом інтелектуальної праці. Креслення, дизайни, технологічні рішення;

1. Кожному із цих укладів відповідає свій 48-60-річний ***К-цикл***, який містить в собі ***Ритми Кузнєца*** - якими описується процес впровадження нових технологій в суспільство та формування навколо них технологічної культури.

2. ***Ритми Кузнєца***, в свою чергу, містять ***Цикли Кітчина-Жюгляра***, які описують організацію виробництв на основі цих технологій.

Насправді, аналізувати і проводити рамки для технологічних укладів надзвичайно складно. Адже **хвилі не існують незалежно одна від одної. Одночасно із затуханням попередньої починається інша хвиля**.

Так, наприклад,

> четвертий технологічний уклад починається з 1930 р., а закінчується аж в 1973-му. Але одночасно із ним, на початку 70х же, починається сходження ***хвилі*** п'ятого технологічного укладу. До того ж ***вона не є монолітною, а поділяється на окремі нитки - які відповідають окремим галузям***.

Для приклада розглянемо п'ятий технологічний уклад - тобто, *комп'ютерну революцію.*

> *В 1970-х роках з'явились перша модель мікрокомп'ютерів - від невдалої Honeywell (1969) до Xerox Alto (1973), яка стала прообразом сучасних робочих станцій з графічним інтерфейсом, та Altair 8800, яка стала предком всіх персональних комп'ютерів.*

Це сходження "довгої" ***К-хвилі***.

Розпочинається перший ритм Кузнєца, технологія проникає в суспільство і

> - стає основою першої хакерської субкультури (за класифікацією Стівена Леві, це хакери-"залізячники"), яка результує в 1981-1983 рр. появою масових домашніх комп'ютерів (Commodore, Spectrum, Apple, IBM PC).

Перший ритм Кузнєца йде на спад, а одночасно із ним починається наступний ритм - поширення ***мов програмування високого рівня***, яке дозволяє людям значно розширювати можливості та застосунки комп'ютерів.

> Це спричиняє появу наступної хакерської субкультури, в сучасному сенсі цього слова, хакерів-програмістів.

Цей ритм йде на спад в 1991-1992 р., і починається наступний ритм - ***мережева субкультура***, поява ***Інтернету***.

Наступний ритм починається в 2004 р. - масове поширення операційної системи ***Linux*** та поява ***Концепції Open Source***.

Зараз світ балансує на межі наступного ритма Кузнєца, і **не до кінця зрозуміло, з чого він почнеться**.

Із ***квантових обчислень*** чи появи нового класу систем ***розподілених обчислень*** (які за продуктивністю не будуть поступатись квантовим, але значно дешевші). А може, іще із чогось, що породить свою технологічну культуру.

Бачите, як складно? А це ми виокремили лише одну ниточку.

На Заході довгий час ***Теорію технологічних укладів*** залишали поза увагою.

Зрештою,

там не було ***проблеми*** технологічного **наздоганяння**, адже західна наука завжди була на передньому краю.

Лише в 1975 р. німецькі економісти повернулись до робіт Шумпетера, бо виявили, що почали відставати від Америки.

Герхард ***Менш***, аналізуючи різні види виробництв, розглядав кондратьєвський цикл як життєвий цикл певної технологічної бази виробництва. Саме він і запропонував шукати Techniksysteme, ***ключові технології***, які визначають ***технологічний рівень***.

Саме на основі його робіт потім британський учений Кристофер ***Фрімен*** та його учениця Карлотта ***Перес*** створили ***Теорію техніко-економічної парадигми***.

З якої випливало, що зрештою технологічні хвилі почнуть не просто перекриватись по межі спад-сходження, вони почнуть спочатку взаємодіяти, потім диффундувати одна в одну - і зрештою призведуть до ***неперервного потоку інновацій***.

Абсолютно правильно, до ***технологічної сингулярності***, як це називається в сучасній футурологічній публіцистиці.

Аналіз технологічних хвиль на Заході зараз активно розвивається.

Перш за все тому, що **пришвидшення темпів технологічного розвитку буде мати в тому числі й *політичні* наслідки**.

Дуже простий приклад, його розглядає в своїх працях Клейтон ***Крістенсен***.

Технології не лише здатні створювати нові виробництва, а й ***знищувати старі***.

Особливо так звані ***«вибухові технології»***, які просто в силу своєї появи роблять непотрібними силу-силенну професій.

Поява комп'ютерів зробила непотрібними величезну армію дрібних клерків-статистиків, скажімо. Але клерки не мають політичної ваги. А ось поява автоматизованих сервісів "держава-громадянин" **зробить непотрібними уже цілу армію високооплачуваних чиновників. Ці проблеми необхідно не лише передбачати, а й вирішувати.**

Ось іще приклад.

Ще Герхард ***Менш*** запропонував ділити всі технології на

1) ***базові*** (які закладають основу для розгортання технологічної хвилі), підтримуючі (які дозволяють зберегти технологічний рівень і закласти основу для подальшого розвитку) та
2) ***псевдо-підтримуючі*** (які насправді просто відтягують кінець і дозволяють штучно продовжити морально застарілі виробництва).

Держава як ключовий регулятор ринку повинна чітко зважати, яким саме технологіям необхідно давати зелену вулицю, а які навпаки, заблокувати.

Тобто, знову ж таки наприклад,

- дати преференції створенню електромобілів, а не вводити заходи підтримки автовиробників із "турбо-вдосконаленими" бензиновими движками.

Взаємопроникнення технологічних хвиль і зовсім **ставить** цілий ***новий клас проблем***. Адже хвилі-то в такому випадку стануть ***нелінійними***.

В цьому напрямку працюють більше японські економісти, такі як Хіроока ***Масаакі***, який запропонував ***нелінійні методи аналізу*** технологічних хвиль. Адже Японія багато в чому уже може вважатись країною навіть не п'ятого, а шостого технологічного укладу.

Якщо Україна хоче все-таки увійти в число технологічно розвинених країн, **будь-який Економічний план необхідно базувати на Теорії технологічних укладів**.

Тільки так ми зможемо точно визначити, які саме нам потрібні ***базові технології***, щоб розгорнути у себе свою ***технологічну хвилю***.

***

№ 221. 2022-06-18

Дайджест подій в Україні та навколо України від 17 червня 2022

Головне

1) Отже, перший крок до ЄС майже зроблено. Наступного тижня подивимося, як зреагує хуйлятко орбан. Судячи з абсолютного спокою великого хуйла, може бути "несподіванка".

2) Після приїзду агентів впливу хуйла до Києва, до нас миттєво ЖУЖИКОМ метнувся Боря Джонсонюк. Він чітко дав зрозуміти шапіту, що кроків назад не дозоволить. Бо інакше всім відкрутить @@

3) А як вам закид "директора продовольчої програми ООН"? просто казка – пісєнька.

4) Хуйло вчергове нагадав, що міцно тримає руку на горлі бабці-Європи. Якщо не будуть виконувати вказівки, вимкне газ.

5) Про війну майже нема чого говорити. Крім того, що на півдні ситуація вкрай загрозлива. Поруч із Харковом сконцентровано ще одне ударне угруповання.

6) Сука скабєєва на петербурзькому форумі зализала очко хуйлу до повного зникнення. Але тут підкрався такий собі звиздець Токаєв.

7) Ще одна пісня про бульбенфюрера – дуже показова

Теми дайджесту

1) Єврокомісія рекомендувала надати Україні та Молдові статус кандидатів у члени ЄС.

2) До Києва несподівано прибув голова британського уряду Джонсон.

3) На Петербурзькому економічному форумі Путін намагався виправдати агресію проти України.

1. Війна

1-1. Фронт

• Президент Білорусі Лукашенко запевняє, що Захід намагається втягнути країну у війну в Україні. Він підкреслив, що армія не братиме участі у

воєнних діях, а лише готується до оборони РБ. Для цього за спиною прикордонників він "розмістив 10 підрозділів", щоби західні країни "не вдерлися до країни". Лукашенко заявив, що не знає, чим закінчиться війна і як розвиватимуться події надалі, оскільки, нібито, йдеться про один з епізодів глобального переділу світу. Секретар РНБО Данилов вважає концентрацію білоруських військ на кордоні недостатньою для повноцінного наступу. Левову частину підрозділів армії РФ виведено з країни, проте на аеродромах Гомель та Барановичі все ще перебуває бойова авіація, а в прикордонних районах розміщено кілька дивізіонів оперативно-тактичних комплексів "Іскандер-М".

• Російські війська посилили обстріли прикордонних районів Сумщини з усіх видів озброєнь, а також скинули вибухові пристрої з безпілотників. По населеному пункту Чернігівщини було зроблено залп снарядами, які містили пропагандистські листівки для жителів Чечні.

• У Білгородській області та на півночі Харківщини російське командування зосередило велике угруповання військ для повернення контролю над населеними пунктами в околицях Харкова. Ці підрозділи прагнуть відкинути українські війська від Печенізького водосховища та не дати їм можливості влаштувати контрнаступ для звільнення великого залізничного вузла – Вовчанська.

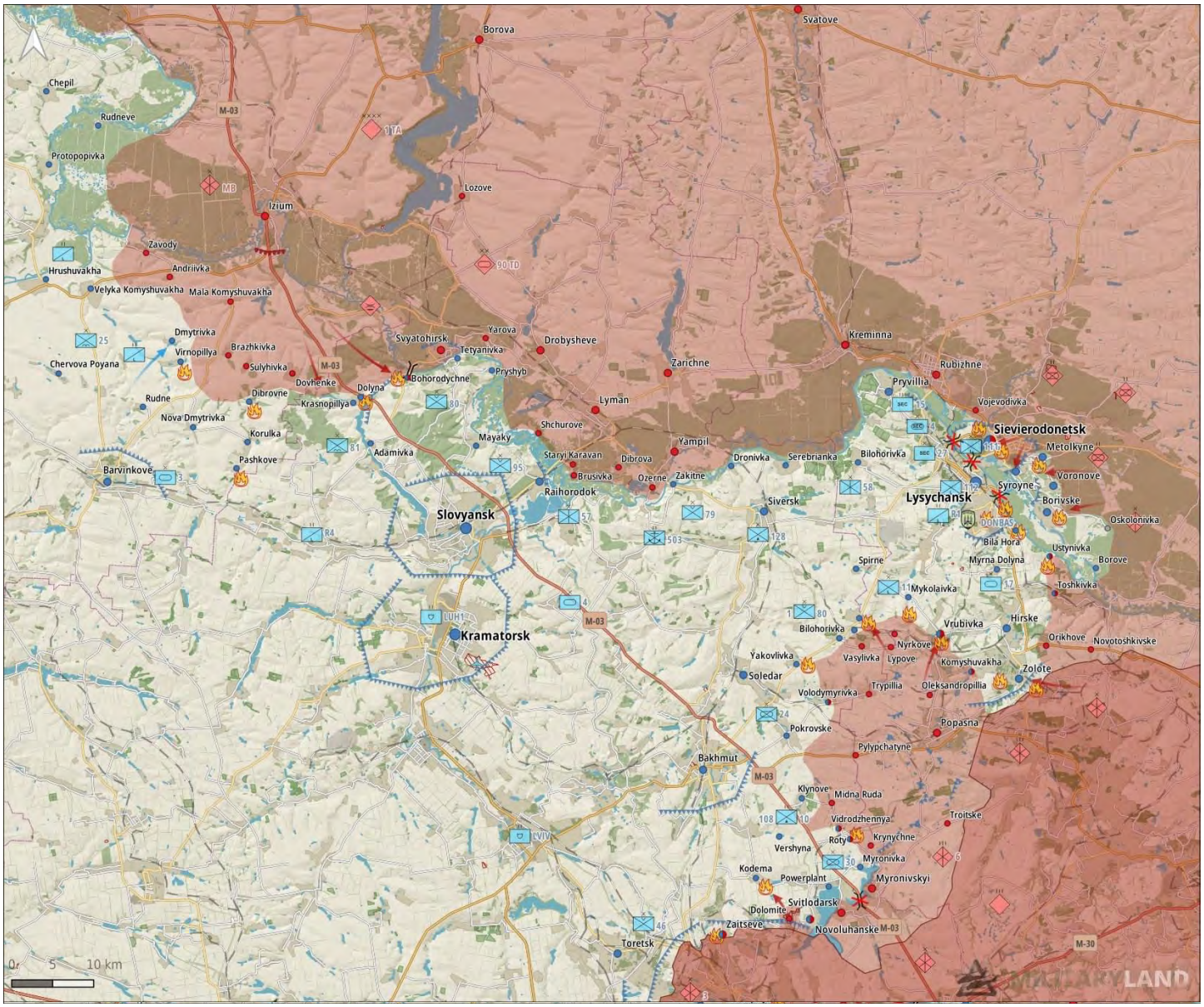
• Російські війська без успіху намагаються наступати на південь від Ізюма. За інформацією розвідки, у цьому районі зосереджено ударне угруповання військ, якому поставлено завдання захопити Барвінкове та Слов'янськ. Підрозділи ЗСУ здійснили контратаки\ на захід від Ізюма для перерізання шляхів постачання, насамперед траси Харків – Довжанський. Мер Слов'янська Лях вважає, що російські війська готуються до наступу на місто, яке розпочнеться незабаром.

• У районі Лимана було обстріляно населені пункти на правому березі Сіверського Дінця.

• У Сєвєродонецьку та його околицях тривають тяжкі бої. Українські війська утримують частину міста, а також 2 селища міської агломерації.

• Окупанти не полишають спроб захоплення Золотого та виходу до Лисичанська, а також взяття під контроль траси Лисичанськ – Бахмут. Атаки відбито українськими військами, бої тривають. Лисичанськ, Гірське та Врубівку контролюють українські війська

• Російські підрозділи наступають на Бахмут з боку Троїцького та Горлівки, ЗСУ успішно відбивають атаки та утримують позиції.

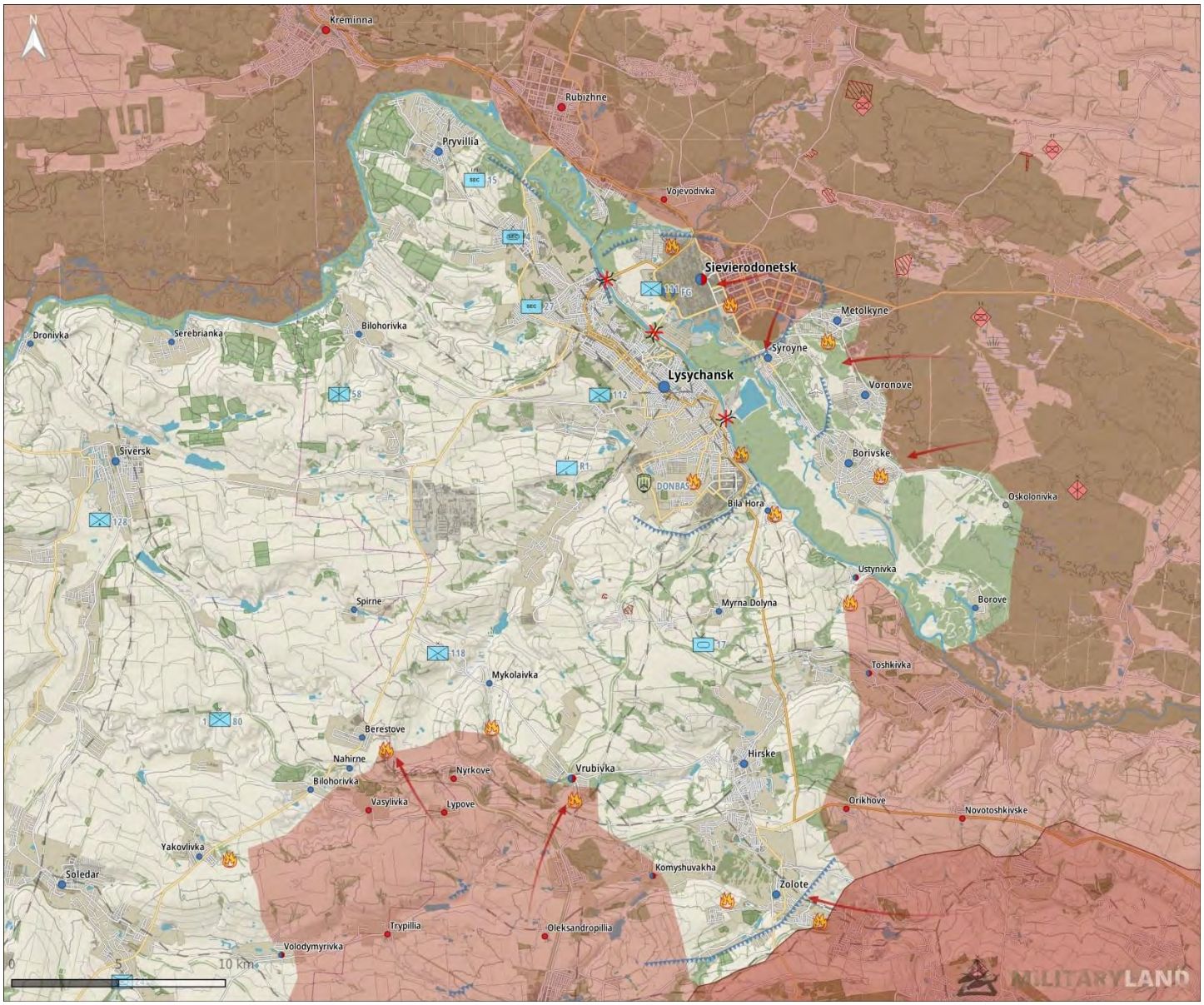

• У Запорізькій та Донецькій областях російська армія обстрілює прифронтові населені пункти, активних бойових дій не веде. Донецьк потрапив під обстріл "бродячих батарей" російських військ, які тримають місцеве населення "в тонусі" для створення "картинки" "варварських обстрілів міста з боку ЗСУ" для пропагандистських ЗМІ РФ. Один із цих обстрілів спричинив вибухи 2 складів боєприпасів неподалік центру міста.

Ще один сильний вибух стався у Василівці на південь від Запоріжжя.

• На півдні Херсонщини підрозділи ЗСУ повільно просуваються в напрямку Херсона та Снігурівки. Російські війська мінують береги річки Інгулець із метою недопущення її форсування частинами української армії, яка може вийти до тилу угруповання, яке наступає на Кривий Ріг. Околиці Кривого Рогу знову обстріляно з РСЗВ "Ураган".

• Оперативне командування "Південь" повідомило про знищення ракетою Harpoon російського судна забезпечення "Василь Бех", яке транспортувало на

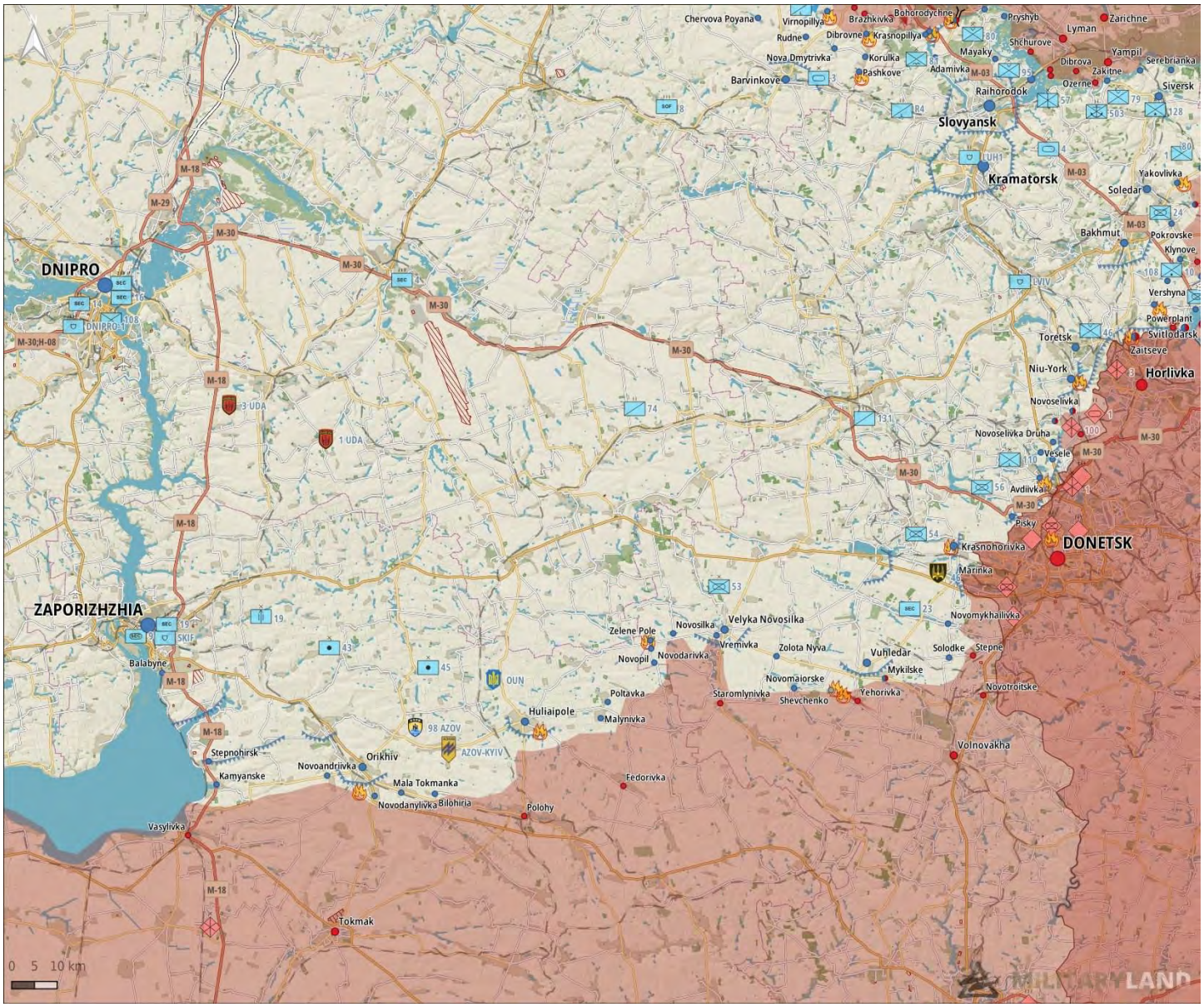

острів Зміїний комплекс ППО "Тор" та особовий склад. Корабель був спущений на воду у 2017 р. та ніс на борту батискаф.

• Поблизу узбережжя Одещини вогнем артилерії знищено російську міну, що дрейфує.

• Російська армія завдала ракетного удару по Кременчуку. 6 ракет потрапили в нафтопереробний завод, який уже не працює, ще 2 – завдали серйозної шкоди ТЕЦ, яка забезпечує місто теплом. 2 крилаті ракети збито українськими підрозділами ППО над Одещиною, ще одну – над Запорізькою. Удар крилатими ракетами повітряного базування по Миколаєву спричинив серйозні руйнування житлового сектору, пошкоджено промислове підприємство та об’єкти інфраструктури.

• Заступник голови Офісу президента Смирнов оголосив про запуск інформаційної системи "Книга катів українського народу", до якої вже

внесено відомості про 607 російських військовослужбовців, які вчинили воєнні злочини в Україні.

• Спікер Міністерства оборони Мотузяник повідомив, що в Україні триває планова мобілізація під час воєнного стану. Розбивати її на етапи українське керівництво не вважає за доцільне.

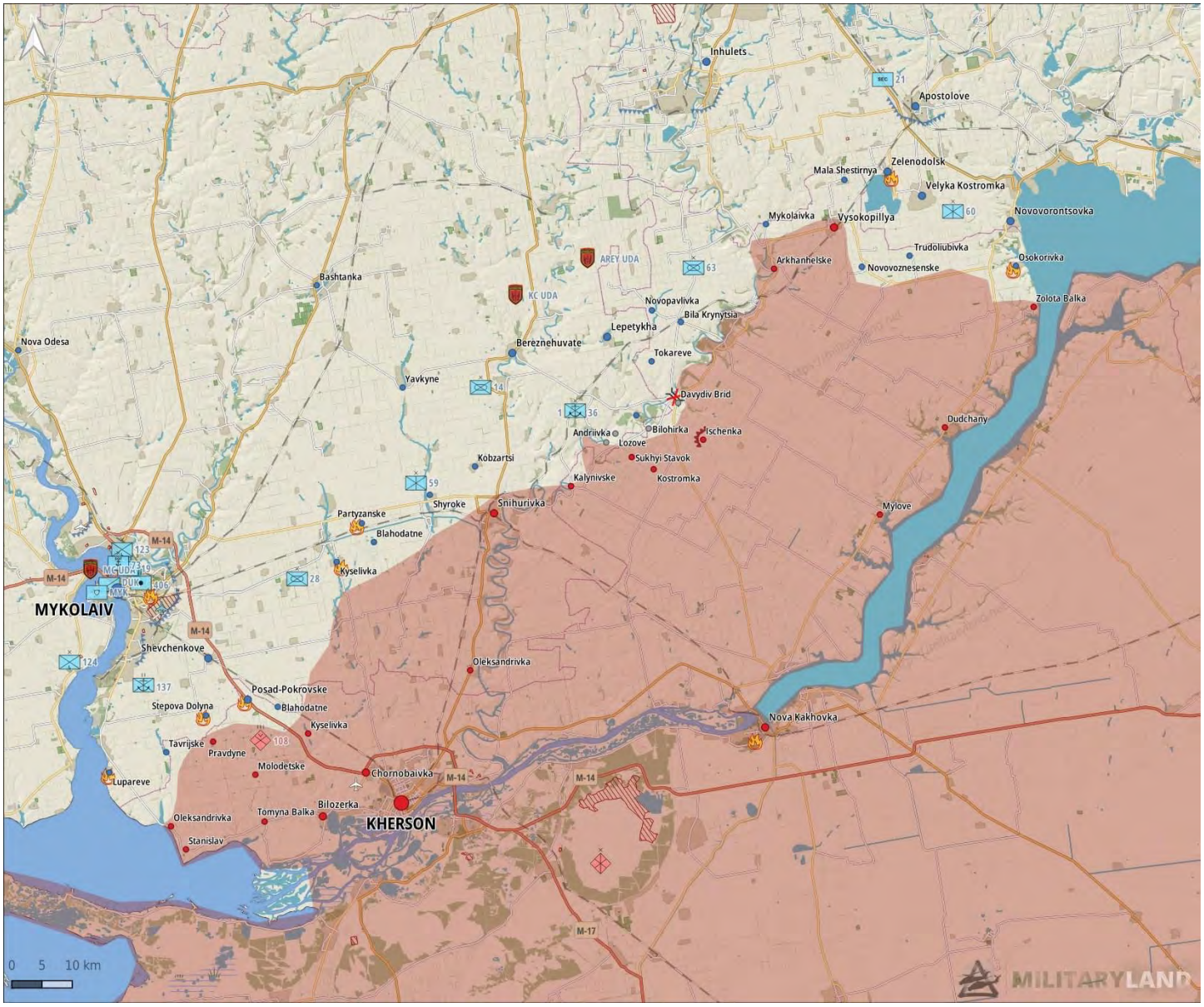
• Кабмін створив координаційний штаб із питань захисту прав осіб, яких депортовано чи примусово переміщено до Росії.

• Президент Зеленський повідомив про звільнення з полону парамедика Паєвської (позивний – "Тайра").

1-2. Тил

• Львівський апеляційний адмінсуд заборонив діяльність ще однієї – уже десятої – проросійської партії – "Союз лівих сил". Її майно та активи буде передано в держвласність.

• Держбюро розслідувань повідомило про арешт активів в Україні російської компанії "Татнафта" на загальну суму приблизно 400 млн грн, їх передано в управління АРМА.

• Укравтодор оцінив у 900 млрд грн витрати на відновлення дорожньої інфраструктури, яку зруйновано внаслідок воєнних дій.

• За інформацією Міністерства агрополітики, аграрії завершили посівну, на півдні країни вже розпочалися жнива зернових.

• Кабмін вирішив, що постачання газу споживачам наступного опалювального сезону буде забезпечено запасами газу з підземних сховищ. До початку сезону їх має бути доведено до 19 млрд м³. Американський посол Брінк підтвердила

міністру енергетики Галущенку, що США допоможуть Україні в проходженні опалювального сезону – насамперед буде збільшено постачання тепловидільних збірок для АЕС для позбавлення залежності від російського ядерного палива. Посол і міністр обговорили застосування Росією газу як інструменту тиску на Європу.

• Міністерство культури Латвії запропонувало допомогу у відновленні пам’яток культури, вигляд яких може бути відтворено за допомоги 3D-сканера.

• Мінфін повідомив про отримання пільгового кредиту від уряду Канади в розмірі 1 млрд канадських доларів (приблизно $773 млн). Кошти буде спрямовано на фінансування пріоритетних витрат, насамперед на соціальні виплати та гуманітарні цілі.

• Протягом тижня НБУ продав на міжбанківській біржі $1,06 млрд, минулого тижня – $0,83 млрд. З початку року регулятор продав $11,2 млрд та €1,8 млрд, купив – $1,8 млрд та €0,1 млрд.

2. Україна та світ

• Секретар Єврокомісії фон дер Ляєн оголосила про надання Україні та Молдові статусу кандидатів у члени ЄС та підтвердження їхніх європейських перспектив. Грузії для отримання статусу необхідно виконати низку попередніх вимог.

Уряд Нідерландів не проти розширення ЄС, проте звернувся до Єврокомісії із закликом чітко прописати умови та реформи, які кандидати насамперед Україна мають імплементувати для набуття статусу члена Євросоюзу. За словами міністра закордонних справ Данії Кофода, країна не блокуватиме надання статусу на саміті наступного тижня, проте має намір жорстко стежити за виконанням Україною вимог на шляху до ЄС.

Канцлер Німеччини Шольц заявив, що темпи руху до набуття членства залежатимуть від власних зусиль кандидатів, – насамперед, щодо демократизації суспільства, верховенства права та боротьби з корупцією. Він висловив сподівання, що саміт глав ЄС підтвердить рекомендацію Єврокомісії й усі 27 держав Союзу схвалять цей статус для обох країн.

Президент Зеленський подякував керівництву Єврокомісії за "історичне рішення" й очікує на підтвердження статусу кандидата самітом, який відбудеться наступного тижня.

Прем’єр-міністр Шмигаль відзвітував, що український уряд уже імплементував "торговельний" та "економічний" "безвізи", наприкінці червня

буде ухвалено "транспортний", протягом літа – "митний". Затверджено склад делегації для переговорів щодо приєднання до програми "Цифрова Європа".

Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що рішення про надання Україні та Молдові статусу кандидатів у члени ЄС буде предметом "підвищеної уваги" з боку керівництва Росії.

Україні для подальших переговорів щодо вступу до ЄС поставлено такі умови:

1) ухвалити законодавство про добір суддів Конституційного суду на підставі критеріїв доброчесності;

2) завершити перевірку доброчесності членів Вищої ради правосуддя, що дасть можливість сформувати Вищу кваліфікаційну колегію суддів;

3) обрати та затвердити голів НАБУ та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

4) запровадити антиолігархічний закон;

5) забезпечити відповідність законодавства щодо боротьби з відмиванням коштів вимогам FATF;

6) ухвалити закон про ЗМІ відповідно до директиви ЄС про аудіовізуальні та медіапослуги з наданням відповідних повноважень незалежному регулятору;

7) завершити реформу законодавчої бази щодо національних меншин на підставі рекомендацій Венеціанської комісії.

• Міністр закордонних справ Грузії Дарчіашвілі висловив невдоволення щодо рішення Єврокомісії. Він заявив, що країна, попри все, очікувала надання їй статусу кандидата. Він наголосив, що Єврокомісія, все-таки, відкрила Грузії перспективу можливого вступу до ЄС. Країна й надалі працюватиме над реформами для виконання умов, поставлених Єврокомісією.

• Після візиту до Києва канцлер Шольц заявив, що переговори з російським президентом Путіним, нібито, "абсолютно необхідні". Вони з президентом Франції Макрон і надалі контактуватимуть із Путіним, хоча санкції з РФ і не буде знято до закінчення війни. Прессекретар українського президента Никифоров стверджує, що європейські лідери не примушували Зеленського до мирних переговорів із Москвою, а Україна сама визначатиме, коли й на яких умовах вестиме діалог із Росією.

• Одразу ж після візиту до Києва голів Франції, Німеччини та Італії, Україну несподівано відвідав прем'єр-міністр Великої Британії Джонсон. На переговорах із президентом Зеленським обговорювалися питання постачання важких озброєнь, економічна підтримка України, посилення антиросійських санкцій на підставі пропозицій комісії Макфола-Єрмака, гарантії безпеки, а також компенсація збитків, які завдано агресією Росії. Джонсон запропонував започаткувати масштабну програму навчання українських військовослужбовців із випуском 10 тис. вояків. кожні 120 днів. Він пообіцяв допомагати Україні до повного розгрому російських військ. Джонсон висловив упевненість у перемозі України у війні. За його твердженням, російська армія зазнає колосальних втрат у живій силі та техніці, і за 4 місяці війни не досягла жодної з поставлених цілей.

• Президент США Байден в інтерв'ю агентству The Associated Press заявив, що в разі перемоги в Україні російський президент Путін надалі спрямував би агресію на Захід. Саме тому його адміністрація розпочала масштабну допомогу Україні. Він нагадав, що із самого початку попередив американських громадян про високу ціну цієї допомоги. Водночас Байден підкреслив, що поразка України, зрештою, коштувала б США та НАТО набагато дорожче, оскільки в Європі розпочався б хаос.

• Президент Зеленський оголосив про запровадження візового режиму для громадян РФ. Кабмін ухвалив рішення про припинення безвізового режиму з РФ та запровадження віз з 1 липня. Глава МЗС Кулеба заявив, що цей режим дасть змогу виявлення осіб, які є загрозою національній безпеці.

Глава російської делегації на переговорах з Україною Мединський у відповідь на кроки українського уряду заявив: "чим би дитя не тішилося, аби не плакало". Глава комітету з міжнародних справ Держдуми РФ Слуцький вважає, що Росії немає сенсу запроваджувати візовий режим у відповідь.

• Канцлер Німеччини Шольц заявив, що все озброєння, що було обіцяно Україні, РСЗВ та система протиракетної оборони тощо, буде передано вчасно – після закінчення навчання українських військовослужбовців. Також, за його словами, ЗСУ буде надано пріоритет у постачанні зброї.

За інформацією агентства Reuters, адміністрація президента Байдена гальмує передавання Україні 4 новітніх безпілотників MQ-1C Grey Eagle через побоювання, що це обладнання може потрапити до РФ, і це створить загрозу безпеці США.

Португалія не постачатиме озброєння Україні, проте готова навчити українських танкістів застосуванню танків Leopard.

Міністр оборони Словенії Шарець повідомив про передавання ЗСУ 35 БМП, автоматів Калашникова, шоломів та бронежилетів. За його словами, можливості постачання вже вичерпано, проте країна запропонувала допомогу в розмінуванні територій та навчанні українських військовослужбовців.

• МЗС Данії викликало російського посла для надання пояснень щодо вторгнення військового корабля РФ до територіальних вод країни. У травні російські військові гелікоптери двічі порушили повітряний простір Фінляндії.

Естонія облаштувала 23 км кордону з РФ із загальної протяжності 136 км. Роботи заплановано завершити до 2026 року. Польща звела 50 км паркану заввишки 5 м на кордоні з Білоруссю. Протяжність кордону з РБ – 180 км. Уже зафіксовано спроби підкопів та руйнування елементів огорожі незаконними мігрантами та білоруськими прикордонниками. Литва припиняє транзит до Калінінградської області РФ залізницею вантажів, які включених до списку санкцій ЄС, зокрема, будматеріалів, цементу та металу.

• У Санкт-Петербурзі відбувся 25-й ювілейний міжнародний економічний форум, на якому з глав держав був присутній лише президент Казахстану Токаєв. У форумі взяли участь ватажки донбаських "республік" та афганського руху "Талібан", який визнано терористичним, навіть Росією. На форумі майже із 2-годинною затримкою виступив президент Путін. Його промова майже цілком була присвячена звинуваченням колективного Заходу та рясніла бравадою щодо західних санкцій. На думку низки аналітиків, виступ був орієнтований суто на російську аудиторію й не міг зацікавити інвесторів. Путін намагався виправдати агресію в Україні та стверджував, що всі завдання "спеціальної військової операції" буде виконано. Токаєв заявив, що його країна не визнала жодного з нових державних утворень, Косова тощо, і не має наміру визнавати "республіки" Донбасу. Виступ казахського лідера викликав у Путіна надзвичайне роздратування.

• На думку французького президента Макрона, домовленості з Путіним щодо вивезення зерна з українських портів досягти навряд чи вдасться. Путін категорично проти ухвалення Радою Безпеки ООН рішення про гарантії транзиту.

Директор Всесвітньої продовольчої програми ООН Бізлі заявив, що в разі, якщо не вдасться покласти край війні в Україні та розблокувати українські порти для експорту зерна, світові загрожуватиме "пекло на землі".

• Норвегія запровадила ембарго на імпорт сирої нафти та нафтопродуктів із Росії. Також заборонено транспортування російської нафти, надання технічної допомоги в розробленні родовищ та фінансування проєктів нафтової галузі РФ.

Газпром скоротив на 50 % постачання газу італійській енергетичній компанії Eni. Постачання також скорочено німецьким та іншим європейським експортерам через проблеми з ремонтом помп Siemens на вході в "Північний потік-1" на території РФ. Німецький уряд назвав скорочення постачання "політично вмотивованим".

За інформацією агентства Bloomberg, європейські компанії внаслідок скорочення постачання із Росії та аномальною спекою в країнах півдня ЄС змушені підіймати газ із підземних сховищ, який було закачано для зимового сезону. Італія оголосила про готовність застосувати екстрений план реагування на газову кризу наступного тижня, якщо постачання з РФ не відновиться.

На тлі зростання цін на енергоносії, інфляція в ЄС у травні сягнула рекордного рівня 8,1 % у річному обчисленні проти 7,4 % у квітні. Для стримування зростання цін Європейський центробанк вирішив підвищити ключову ставку на 0,25 %, але лише з липня.

• Європейський мовний союз відмовився проводити пісенний конкурс Євробачення в Україні з міркувань безпеки та передає його Великій Британії, представник якої посів 2 місце. Міністр культури та інформаційної політики Ткаченко висловив незгоду з цим рішенням та зажадав проведення додаткових консультацій щодо влаштування конкурсу в одному з міст України.

• Російські спецслужби оголосили про затримання в Криму кримського татарина – одного з учасників блокади півострова.

• МОЗ Німеччини рекомендувало громадянам зробити четверте щеплення від коронавірусу напередодні можливого спалаху захворюваності восени. Регулятор США дозволив застосування препаратів Moderna та Pfizer для вакцинації немовлят віком від 6 місяців.

• Уряд Польщі запропонував розробити та обговорити на саміті глав держав ЄС наступний пакет антиросійських санкцій. На порядку денному зустрічі цього питання наразі немає.

Після запровадження санкцій російський банк "Tinkoff" встановив комісію в сумі понад $200 за перекази системою міжнародних розрахунків SWIFT.

Телефони Samsung неможливо активувати у РФ, якщо встановити в них SIM-картку місцевих операторів. Обхід обмеження збільшує вартість апаратів у роздрібному продажу на $100 й більше.

3. Київ

- Голова Київської міської воєнної адміністрації Жирнов надав доручення посилити контроль за дотриманням режиму тиші. Зокрема, заборонено відтворення музики з використанням підсилювальної апаратури, а також застосування піротехнічних виробів

***

№ 222. 2022-06-19

"Уверен, что боеприпасы у них не закончатся". Что происходит в центре, где Запад ищет оружие для Украины

15 июня 2022

Би-би-си получила редкую возможность посетить военный центр, где представители стран Запада координируют доставку оружия и боеприпасов Украине, сопротивляющейся российскому вторжению.

В достаточно непритязательной обстановке американских военных казарм в Штутгарте представители 26 стран круглосуточно работают над тем, чтобы Украина как можно быстрее получала вооружения от Запада.

Именно из этого помещения **западные союзники уже организовали отправку Украине оружия и боеприпасов на общую сумму почти 8 млрд долларов**.

> - В весовом выражении это 66 тыс. тонн, или, как подсчитал один из британских офицеров, 5 тысяч лондонских двухэтажных автобусов.

Большая часть происходящего на американской военной базе "Казармы Патч" в ***Штутгарте*** строго засекречена. При входе нас просят оставить снаружи все электронные устройства, и нам не разрешено снимать и общаться с украинцами, которые участвуют в работе структуры, которая называется ***"Ячейка по координации международных доноров"*** (International Donors Coordination Cell (IDCC).

Военные из десятков стран не слезают с телефонов и пристально смотрят в экраны компьютеров. Здесь есть небольшая группа украинцев во главе с генерал-лейтенантом. В начале каждого дня он говорит о том, в чем нуждается его страна.

Ситуация в Донбассе сейчас становится особенно сложной, но в Штутгарте в связи с этим царит не паника, а, скорее, понимание, что действовать нужно быстро.

За отдельной группой столов сидят те, кто занимается поисками необходимого. Иногда, например, они находят государство, которое готово отдать Украине вооружения, но нужные боеприпасы или средства для их перевозки после этого приходится искать в других странах. Сотрудники центра создали базу данных, где украинцы могут перечислять свои главные приоритеты. Страны-доноры получают эту информацию - и принимают решение о том, могут ли они - и хотят ли - удовлетворить эти запросы.

2. С границы на фронт

Высокопоставленный британский офицер - бригадир Крис Кинг рассказал, что Украина получает военную помощь по воздуху, железной дороге и морем. При этом ее ***доставляют в разные места, "чтобы предотвратить возможность провала в одном месте"***.

По словам Кинга, Россия пыталась бить по путям поставок оружия, но "значительных" срывов этих поставок добиться не смогла. Я спросил у Кинга, попадали ли российские ракеты по каким-нибудь из партий поставленного Западом оружия. "Предполагаю, что да", - ответил он.

Задачи по транспортировке вооружений и боеприпасов через украинскую границу выполняет сама Украина, говорит контр-адмирал Дюк Хайнц, высокопоставленный американский офицер, работающий в IDCC. "Украинцы приезжают в Польшу и другие страны, чтобы получить их - так что именно они решают, как они пересекают границу", объясняет он. После этого полученные вооружения могут оказаться на фронте уже в течение 48 часов.

> *В последнее время Украина неоднократно говорила, что поставляемых ей западных вооружений слишком мало и они поступают слишком медленно. По мере того, как Россия продолжает бомбардировки Донбасса, просьбы о помощи становятся все более отчаянными. Заместитель министра обороны Украины Анна **Маляр** заявила, что пока Киев получил только 10% объема оружия, о котором он попросил.*

Но контр-адмирал Хайнц придерживается **совсем другой точки зрения**. "Я уверен, что боеприпасы у них не закончатся", - говорит он.

Несмотря на печальные новости с Донбасса, он настаивает: "Я бы не сказал, что они проигрывают. Я бы сказал, что они держат удар".

3. Тяжелые вооружения и стандарты НАТО

За последние несколько месяцев запросы Украины значительно изменились. IDCC был создан в конце февраля 2022, чтобы координировать поставки

оружия из США и Великобритании. В начале войны Запад слал Украине в основном переносные ***противотанковые*** и *зенитные* комплексы.

> - Но теперь Украине нужны значительно более серьезные средства - **артиллерия, реактивные системы залпового огня и системы ПВО**.

В первые дни войны IDCC искал старое советское оружие и боеприпасы к нему в странах бывшего Варшавского договора - те же, что есть у украинской армии. Но, по словам Кинга, такие запасы постепенно истощаются.

> **- Во всей Европе остался только один завод, который производит артиллерийские снаряды советского калибра 152 мм.**

Украинская армия постепенно ***переходит на оружие натовских стандартов***.

> **В течение последних нескольких месяцев Украине прислали более 100 американских гаубиц М-777 и к ним 300 тыс. снарядов калибра 155 мм.**

Это создает новую проблему: **украинцев еще нужно научить обращаться с новым для них оружием**.

> - IDCC организует такое ***обучение*** за пределами Украины. Некоторые украинские военные сейчас находятся в Великобритании, осваивая новые артиллерийские орудия и британские реактивные системы залпового огня. Использованию более простых систем можно научиться виртуально - при помощи видеороликов и письменных инструкций.

Ни Хайнц, ни Кинг **не верят, что эта война может закончиться *быстро***.

Оба говорят, что готовы к тому, что **работать в IDCC им придется еще долго**.

> Когда я спросил британского офицера, насколько долго это продлится, он ответил: ***"Речь не идет о месяцах. Думаю, что мы будем тут еще несколько лет"***.

4. "Самая важная работа с 1952 года"

Но некоторые в НАТО начинают задавать вопросы, насколько Запад действительно готов к войне, которая может продлиться несколько лет. Такая война может стать серьезной проверкой альянса на прочность. Кроме того, запасы оружия и боеприпасов у НАТО ограничены.

Но сотрудники центра в Штутгарте убеждены, что ставки в этой игре высоки как никогда. Хайнц называет свою миссию по доставке вооружений Украине "самой важной работой, которую делало наше командование" с 1952 года, когда, собственно, и было создано Европейское командование Вооруженных сил США.

Кинг называет это "решающим моментом для нашего поколения" - по его мнению, выбор сейчас очень прост: ***"Мы либо поможем Украине сражаться, либо согласимся с тем, что - может быть, не сразу, но через несколько лет - нам придется вести войну где-то еще. Если мы не сделаем то, что нужно, сейчас, то создадим предпосылки для будущих конфликтов"***.

***

№ 223. 2022-06-19

"Резервов на год-два". Когда война станет не по плечу России?

18 июня 2022

Юрий Жигалкин

Способен ли Запад сделать непомерной стоимость войны в Украине для России? Почему санкции не сокрушили российскую финансовую систему? Как долго продержится на плаву российская экономка? Сколь надежна поддержка Украины Соединенными Штатами?

Эти и другие вопросы ***Радио Свобода*** обсудило с экономистом Юрием ***Городниченко***, профессором калифорнийского университета в Беркли и политологом Эриком ***Ширяеаым*** из университета имени Джорджа Мэйсона в Вирджинии.

Сделать неприемлемо высокой стоимость войны для Кремля, лишить его средств на ведение войны – такие цели ставила перед собой администрация президента Байдена, о них не однажды говорил сам президент. Для этого были предприняты беспрецедентные шаги: замораживание российских золотовалютных резервов, почти полное отлучение российских банков от западной финансовой системы и западных валют, всевозможные санкции с целью изоляции российской экономики, прекращение экспорта в Россию высокотехнологичных товаров. Тем не менее, через почти четыре месяца после начала российского вторжения в Украину эти цели не достигнуты.

1. "Продают много нефти, но ничего не могут купить"

– Юрий Городниченко, как вы считаете, остается ли реалистичной ставка на то, что высокая стоимость войны заставит Путина отступить в Украине? Президент Байден не однажды говорил, что нужно сделать цену этой войны непомерной для Кремля. Пока, как мы видим, ни цинковые гробы, возвращающиеся в Россию, ни экономический кризис не повлияли на решения Путина.

– Я считаю, эта цель достижима, – говорит Юрий ***Городниченко***. – К сожалению, нет одного такого волшебного способа, с помощью которого этого можно было бы добиться. Это будет комплекс мер. Это будут и экономические санкции, и военная помощь Украине, и изоляция России в мире. Это то, что в конце концов заставит Россию прекратить эту войну в Украине. Давайте посмотрим на расстановку сил. Россия – это два процента мирового ВВП, США – приблизительно четверть-треть, Европейский союз – тоже приблизительно четверть-треть. Совершенно очевидно, что экономическая мощь не на стороне России. Ясно, что Россия не сможет потянуть огромную экономическую цену затяжной войны.

– Профессор, вы предлагаете долгосрочный прогноз, а на сегодняшний день Кремль получает рекордные доходы от продажи энергоресурсов – 20 миллиардов долларов в мае, на десять процентов больше, чем месяцем раньше. 110 миллиардов долларов профицит бюджета России. Похоже, у него достаточно денег и на ведение войны, и на поддержание населения в сравнительной сытости в обозримом будущем.

– Может быть, а может быть и нет. Трудно предсказать, на сколько этих денег хватит. Вы показали одну статистику, а я вам приведу другую. Согласно официальным данным Росстата, производство автомобилей упало на 80 процентов. Хорошо, мы можем продавать нефть, газ, а дальше? Они сегодня объявили, что они снижают экспорт газа в Европу, потому что какие-то турбины не пришли от "Сименса" через Канаду из-за санкций и у них трудности с прокачкой газа. Самолеты сейчас все еще летают в России, но в какой-то момент заканчиваются запчасти и эти самолеты уже не летают. Многие страны отказываются их принимать, потому что у них нет сертификатов безопасности. Такие вещи постепенно набирают обороты. Есть и другая статистика, которая показывает, что количество россиян, живущих за чертой бедности, увеличилось в полтора раза. Совершенно очевидно есть признаки того, что не все хорошо в Российской Федерации в плане экономики. Они могут пока продолжать продавать нефть, хорошо, но к концу года Европейский союз откажется от российской нефти. Я бы не сказал, что над Россией безоблачное небо. По разным прогнозам, падение ВВП будет 10–15 процентов, инфляция будет порядка 20 процентов.

– Как вы объясняете то, что выглядит успехом в стабилизации рубля? Даже некоторые западные экономисты отмечают укрепление российской валюты.

– В Советском Союзе тоже был обменный курс: один рубль равен одному доллару или 70 полновесным копейкам, как тогда еще говорили. Можно нарисовать какой угодно курс рубля, но это не означает, что он будет очень сильно помогать. Живешь ты в России, а что ты можешь купить на Западе? Продал рубли, получил доллары, а дальше что? За рубеж ты полететь не можешь, купить какую-то машину или еще что-то очень проблематично. В теперешних условиях, когда обменный курс настолько зажат, трудно сказать, что это какой-то барометр экономического здоровья России. Он укрепляется, потому что есть огромный профицит платежного баланса. Почему профицит? Потому что продают много нефти, но ничего не могут купить.

– Возвращаясь к нашей теме: по вашим расчетам, у Кремля все еще есть запас прочности, чтобы продолжать вести военную кампанию, не опасаясь экономического коллапса?

– Давайте вернемся в 1986 год, когда у Советского Союза была большая проблема: они потеряли огромное количество нефтедолларов, упали цены на нефть, струя твердой валюты, которая шла в Советский Союз, пересохла. Сколько Советский Союз продержался после этого? Скажем так, 4–5 лет, может 6, в зависимости от того, как считать. Советский Союз был намного более закрытой экономикой. Советский Союз на "Боингах" и "Аэробусах" не летал, "Рено" он у себя не делал, все ездили на "Жигулях". Сейчас ситуация другая, вся производственная цепочка, которая последние 20–30 лет строилась в России, завязана на разделении труда, на импорте, экспорте вещей. Россия давала нефть и газ всему остальному миру, а назад, грубо говоря, получала машины. Сейчас этот поток машин очень сильно сократился. Каждый день войны будет поднимать больше и больше вопросов: а почему там вообще что-то осталось? Почему какие-то детали до сих пор идут в Россию, почему некоторые компании до сих пор остались в России?

2. "Будут огромнейшие проблемы с наполнением бюджета"

– Почему после замораживания российского золотовалютного запаса, после отключения от системы платежей SWIFT ряда крупных российских банков, после отрезания России от иностранных кредитов не случилось обвала финансовой системы, как прогнозировали некоторые экономисты? Ведь в свое время Кремль страшился отключения от SWIFT, называя такой шаг объявлением войны. Война объявлена, а они вроде выстояли.

– Этого не произошло, потому что все эти санкции были очень растянуты во времени. У российской финансовой системы была возможность чуть-чуть

адаптироваться ко всем этим изменениям, подготовиться. Почему замораживание не сработало? Заморозили не все резервы, заморозили только какую-то часть, какие-то деньги все равно остались. Я бы так сказал, что экономические контрмеры в каком-то смысле задавили первый шок, когда была огромная паника, люди пытались снять деньги. Фундаментально же ничего не поменялось. Разные оценки показывают, что огромная часть российских доходов завязана на нефть и газ. Когда закроется эта лавочка, когда Россия не сможет продавать нефть и газ, будут огромнейшие проблемы с наполнением бюджета, будет бюджетный дефицит. Год-два за счет резервов эта система может продержаться, но в долгосрочном плане у нее нет будущего, потому что она была построена на том, что мы поставляем нефть и газ всему остальному миру – за счет этого мы все живем. Если этого не будет, то тогда и не будет ресурсов платить не только пенсии и всякие государственные расходы, но и оплачивать войну.

– Кремль возьмет и развернется к Азии, о чем кремлевские деятели говорят почти ежедневно.

– Сколько везти нефть танкером из, условно говоря, Петербурга до какого-нибудь порта в Европе, Роттердама? День, два, три. Сколько танкеру идти из балтийского порта в Индию? Но этот танкер кто-то должен застраховать, должна быть команда. Допустим, Россия национализировала "Аэробусы" и "Боинги", но проблема же никуда не делась. Ирландская компания, которая владела этими самолетами, скажет: остановите российский танкер, мы продадим его и груз, а за вырученные деньги отобьем себе потери, которые нам учинила Российская Федерация, когда конфисковала наш самолет. Возможность транспортировать нефть из России будет совсем не простая. Уже сейчас видно, что разница между ценой Brent и Ural порядка 30–35 долларов, потому что никто не хочет этим заниматься. Российская нефть чрезвычайно токсичная.

– В этом давлении на Россию есть и оборотная сторона: резкий скачок цен нефти с начала российского вторжения в Украину, который многие объясняют как раз потерей доступа к российским энергоресурсам. Мы видим, что европейские страны с неохотой решили отказаться к концу года от экспорта российской нефти, а от газа отказаться и не могут. Может, страх высоких цен нефти и газа может быть спасением для Кремля?

– Есть разные группы людей, которые думают по-разному насчет высокой цены на нефть. С одной стороны, да, это дорого, это создает инфляционное давление и прочие неприятные вещи. С другой стороны, чем выше цена на нефть, на газ, на ископаемые энергоносители, тем больше стимулов у людей будет переключаться на "зеленые" источники энергии, на солнечную, на

ветряную, на атомную. Говорят, что эта трансформация уже происходит, переход из одного режима, где энергия построена на нефти и газе, на что-то более возобновляемое, экологически чистое. В результате этого кризиса в каком-то смысле мы одним выстрелом убьем двух зайцев. Первое – показываем, что нарушать суверенитет какой-то страны в Европе таким наглым вторжением – это очень плохая идея. А второе – это то, что мы ускоряем процессы, которые могли занять 20–30 лет, а теперь процесс пойдет намного быстрее. Очень важно, что есть диспропорциональные болевые пороги. Путину потерять свои нефтедоллары – это будет большая проблема, а для всего остального мира вместо путинской нефти мы получим саудовскую нефть, с Венесуэлой и Ираном возможны договоренности. То есть возможны другие варианты.

3. "Будет Байден или кто-то другой – поддержка Украины не изменится"

– Это все хорошо, но когда в Америке цена бензина впервые в истории поднялась выше 5 долларов за галлон, то есть около 1 доллара 10 центов за литр, при рекордной за десятилетия инфляции цены нефти превращаются во внутриполитическую проблему в Соединенных Штатах. Рейтинги президента Байдена, можно сказать, упали на дно.

– Понятно, что приятного мало в высоких ценах на энергоносители. Но говоря о поддержке Украины, будет это Байден или кто-то другой, ничего не изменится. Давайте посмотрим, как голосовал Конгресс за ленд-лиз для Украины – подавляющее большинство и республиканцев, и демократов законопроект поддержали. То есть абсолютно будет все равно, какой президент будет в Штатах. Будет республиканец, он точно так же будет поддерживать Украину, как и демократ. Поэтому я в этом плане не вижу никаких больших сдвигов по отношению к Украине.

– Но на этом фоне, можно сказать, звоночком прозвучали слова легендарного Генри Киссинджера, к которым, как мы знаем, всегда прислушиваются в Кремле, о том, что Украине нужно смириться с идеей территориальных уступок ради заключения мира с Россией. Что вы думаете об этом призыве?

– Киссинджер уникальный кадр во многих отношениях. Он верит в реал-политик, то есть кто сильный, тот и имеет право диктовать свои условия. Мне кажется, господин Киссинджер не понимает, что на самом деле сила не у России, а сила на стороне Штатов и союзников в их способности помогать Украине, способности производить необходимые для победы в войне вооружения. У России уже нет резервов, чем она может воспользоваться? Какими-то танками с Дальнего Востока или еще чем-то в таком духе?

Экономика Запада может настолько раскрутить маховик военного производства, что мало не покажется.

4. "Трудно прогнозировать, у кого первым закончатся ресурсы"

– Юрий Городниченко, вы, как и многие другие экономисты, предсказываете постепенное угасание российской экономики. Но вопрос состоит в том, угаснет ли она до того, как Владимиру Путину удастся осуществить свои захватнические планы в отношении Украины? Украинцы жалуются, что, несмотря на поддержку Запада, они получили лишь 10 процентов от запрошенного объема вооружений, перевес России в артиллерии и других вооружениях очень ощутим.

– Очень трудно прогнозировать, кто первый остановится, у кого первого закончатся ресурсы. Я думаю, у Путина ресурсы закончатся первыми. Потому что объявлять какую-то мобилизацию или какие-то другие непопулярные вещи для него будет очень и очень тяжело. Как объяснить, почему много людей должны умирать в Украине, за что? С другой стороны, у Украины есть намного большее желания бороться за свою свободу, фактор мотивации – это очень большая вещь. Второе, насчет демократии скажу так, что демократии – очень инерционные общества. Но после того, что произошло в Буче, многие люди совершенно изменили отношение по поводу того, что происходит в Украине, насколько надо помогать. Даже Германия, казалось бы, страна, которая после Второй мировой войны вообще не хотела участвовать ни в каких войнах, она посылает Украине оружие. Объявлено, что Германия будет поставлять системы залпового реактивного огня с высокой дальностью и точностью, это совершенно неслыханная вещь. США дадут 20 миллиардов на бюджетную поддержку Украины, огромные деньги. Европейский союз тоже упомянул какую-то огромную сумму. Опять же, чтобы мы понимали, у России до войны ВВП был два триллиона, в Штатах больше 20 триллионов, в Европейском союзе приблизительно 20 триллионов. То есть 20 миллиардов долларов для Штатов – это мелочь, они запросто могут дать еще 20, еще 20, потом еще 20, это может продолжаться очень-очень долго. Сейчас расходы на оборону в США приблизительно 3–4 процента ВВП. Во время холодной войны было гораздо больше 10 процентов. Способность расширить военное производство намного больше на Западе, чем в других странах. Это займет какое-то время, но если Украина продержится месяц-два и далее, то, я думаю, у России первой закончатся деньги и ресурсы продолжать эту войну.

Как объясняет Юрий Городниченко, масштабная поддержка Западом Украины деньгами и оружием сейчас ключевой фактор, обеспечивающий способность Украины противостоять российской агрессии. Это понимают в Кремле, откуда постоянно слышатся жалобы на то, что из-за поставок западного оружия

украинцам затягивается война. Но насколько основательна эта поддержка? Хватит ли у союзников Киева терпения, чтобы дождаться момента, когда слабость Кремля станет очевидной и он будет вынужден отступить? Некоторые комментаторы время от времени призывают Белый дом оказать давление на Украину с целью начать мирные переговоры. Пока позиция Белого дома – украинцы должны сами решать, когда им идти на переговоры и на каких условиях.

– На сегодняшний день все опросы, которые проводились в США в марте, в апреле, в мае, в июне, показывают очень серьезный уровень, во-первых, поддержки Украины, второе – санкций, третье – негативное отношение к образу Путина, образу России, – говорит Эрик ***Ширяев***. – В этом плане общественное мнение серьезно находится на стороне Украины, на стороне действий правительства, на стороне санкций, против России. Отношение к России и к Путину, как представителю России, резко негативное. Есть исключения – Греция, допустим, Венгрия. Второй очень важный момент. Общественное мнение по поводу внешней политики в западных странах, как мы выяснили с моим коллегой Ричардом Собелем из Гарварда в результате исследования, сильно зависит от политики правительства. Венгерское правительство занимает, простите, предательскую позицию по отношению к Украине, итальянское правительство стоит на амбивалентных позициях, а общественное мнение следует этим позициям. Более того, по нашим данным, особенно молодежь в США, люди от 18 до 29 лет, в значительной степени поддерживают позицию Украины и поддерживают позицию Запада по поводу того, что необходимо продолжать борьбу за освобождение Украины, они не за компромиссы, не переговоры какие-то по поводу капитуляции, а за освобождение Украины.

5. "Мы не можем просто выписать чек"

– Эрик Ширяев, президент Байден и демократы стали объектом громкой критики со стороны республиканцев за то, что их политика привела к инфляции и росту цен. Увязывают ли американцы санкции против России и рост цен на нефть? Иными словами, есть вероятность, что в случае победы республиканцев на промежуточных выборах в Конгресс нынешней осенью у них появится соблазн ослабить энергетические санкции против России?

– На телеканале Fox News, близком Республиканской партии, много критики по поводу инфляции, по поводу роста цен на бензин, по поводу увеличения процентных ставок и тому подобное, но вся критика нацелена на Байдена. По их мнению, это не результат российского вторжения, это все вина Байдена. Интересно, что все неприятности, которые сегодня сопровождают нашу жизнь, связываются с позицией администрации Байдена, которая, по словам

ведущих Fox News, не делает ничего настоящего, чтобы уменьшить инфляцию, чтобы уменьшить цены, чтобы увеличить добычу нефти и тому подобное. Маленькая деталь: заставки на этом канале – желто-голубые. Случайность? Я не думаю. Это сделано сознательно, сделано правильно.

– Но в то же время несколько десятков республиканцев проголосовали против закона о ленд-лизе для Украины, мотивируя это тем, что Конгресс с легкостью выбрасывает десятки миллиардов долларов, не очень понимая, на что они конкретно пойдут, не организуя должного контроля за их расходованием.

– Позиция совершенно правильная. Аргумент был такой: мы должны иметь полный контроль над тем, как деньги будут распределяться. Совершенно правильно, мы не можем просто выписать чек: ребята, делайте все, что хотите. Мы должны знать, куда, с какой целью и с какой эффективностью будут расходоваться эти миллиарды. Я понимаю, что это трудно аргументировать сегодня, когда люди погибают в Украине из-за оккупации, из-за войны, которую развязала Россия там. Но тем не менее, я понимаю позицию некоторых республиканцев по этому поводу.

– Понятна ли вам позиция Генри Киссинджера, который призывает украинцев договариваться с Путиным, уступив территории, и предупреждает Запад, что нельзя доводить дело до унизительного поражения России, ибо за этим последует опасная дестабилизация?

– Я уважаю Киссинджера как политика, как историка, как гениального аналитика, но ему 99 лет, заявления в таком возрасте основаны просто на застарелых привычках и подходах, которые он поддерживал в течение жизни. Киссинджер, безусловно, реалист, это школа в теории международных отношений, рассматривающая их по сути как торговлю: ты здесь уступаешь, здесь выигрываешь, находишь компромиссы, идешь вперед и тому подобное. Это было характерно для XX века, это было характерно для тех времен, когда он был на коне политической власти в Америке, но сегодня его день прошел. В данный момент внешняя политика демократов основана на ценностях. Не то что это выгодно нам или невыгодно, давайте рассчитаем цены на нефть и скажем, что будет дальше. Сегодня ценности имеют гораздо более важное значение, чем они имели в XX веке. Это очень интересный тектонический сдвиг в политике XXI века.

– Некоторые комментаторы считают, что в Кремле надеются, что с победой республиканцев на выборах в Конгресс нынешней осенью и тем более победы республиканца на президентских выборах через два с лишним года России будет жить, что называется, полегче. Тщетные надежды?

– Тщетные. Мы с моими аспирантами анализировали состав потенциального Конгресса следующего созыва, который будет работать с января будущего года. Мы посмотрели их высказывания и взгляды, это был очень поверхностный анализ, но тем не менее, он показывает, что изменений не будет. Парадоксальная тенденция: сегодня подавляющее большинство членов Республиканской партии поддерживают политику Байдена по отношению к России и к Украине. Это реальность, она не изменится на протяжении долгих лет. Санкции надолго, если не будет каких-то резких тектонических изменений в Кремле, связанных со здоровьем некоторых политических лидеров.

***

№ 224. 2022-06-19

Визиту Макрона, Шольца и Драги в Киев посвящается

Стус 2022-06-14

Единственный способ усилить поддержку Украины со стороны неблагоприятных стран бывшего Запада, это показать им перспективу, в случае победы Украины.

Показать им выход из того ***системного тупика***, в котором они оказались. Выход у них один – освоение на современном технологическом уровне либо Украины, либо России с Баларусью.

1) В России и Беларуси этому мешает современное ***сословно-авторитарное общество***, которое строят диктаторы в России и Беларуси.

2) А в Украине этому мешает современное ***сословное общество***, которое **строят олигархи и слуги олигархов**.

Т.е. **противоречия между странами бывшего Запада и Россией с Беларусью полностью аналогичны противоречиям с Украиной!**

Они пока выбрали сторону Украины в надежде, что с украинскими олигархами будет проще справится, чем с российским и белорусским диктаторами.

> За 110 дней войны **Украина продолжает кормить бывший Запад обещаниями, ничего, реально, не делая**.

Так зачем бывшему Западу поддерживать сословно-олигархическую Украину?

Плюс к этому никто на Западе не забыл, что до начала войны Владимир Зеленский был ***верным слугой олигархов***.

> Он последовательно **уничтожал остатки демократии и социальной ориентации государства** в Украине.

Естественно, на бывшем Западе пустым обещаниям Зеленского постепенно перестают верить.

> ИМХО, жирную символическую точку в этом поставил министр иностранных дел Украины, который поставил под сомнение наличие в Украине тотальной коррупции.

Что делать?

Начать реальную ***демократизацию***, ***демонополизацию*** и ***деолигархизацию***.

> Если, конечно, первые лица Украины ещё хотят победить и вернуть оккупированные территории, а не **продолжать олигархически грабить оставшиеся неоккупированные территории, как это было после 2014 года**.

На мой субъективный взгляд, в условиях войны вполне можно ставить вопрос о конфискации всех активов, принадлежащих первой десятке крупнейших украинских олигархов.

Возможно, это слишком радикальное предложение.

Но бывший Запад готов **помогать народу Украины, а не олигархическим семьям** Украины, ***которые захватили власть в стране ещё в 1998 году***.

> Макрону, Шольцу и Драги нужно представить реальную программу 3-D в Украине – демократизации, деолигархизации и демонополизации и детально на пальцах объяснить, что от этого получат немецкие бюргеры, французские крестьяне и итальянский малый бизнес.

По сути,

> президенту просто следует начать выполнять свои ***предвыборные обещания***. И тогда тяжелая западная техника пойдёт в Украину не тонким ручейком и мощным потоком.

А если этого не сделает Зеленский, тогда это **начнёт делать следующий президент Украины, который сам станет для** Зеленского реальным ***приговором***.

Тем самым, которым Зеленский обещал стать для Порошенко, а стал его верным ***последователем***.

***

№ 225. 2022-06-19

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 18 червня 2022

Головне

1) Впродовж доби випустили в нас понад 15 ракет. Понад половину їх було знищено, АЛЕ. втрати у Харкові, Миколаїві, у Новомосковську та у Кривому розі – великі. Саме тому пропозиція про протиракетну "парасольку" від Польщі може бути наступним кроком захисту. Поки ми не почали перемагати.

2) Я вважаю, що раніше чи пізніше НАТО таки "торкнеться" хуйла. І, на мою думку, заборона застосування західної зброї на території країни хуйла – це дурня. Просто про це не треба говорити. І все. А хлопці зроблять все самотужки.

3) Мап сьогодні немає. Чому? Тому що майже єдині зміни – це втрата одного населеного пункта біля Сєвєродонецька. Який не є критичним з огляду на загальну ситуацію.

4) Про Данилова... я вважаю цілком невивадковим спалах його активності. Може саме на нього поставили певні сили для нейтралізації хуйлоєрмаків, хуйлорестовичів і хуйлорахамій? Чи він сам став такий хортовий? Подивимося.

5) ДжонсонUK надихає оптимізмом. Дякс!

Теми дайджесту

1) Росія посилює ракетні атаки

2) Україна та Молдова набувають статусу кандидатів у члени ЄС авансом.

3) Газпром зупиняє прокачування газу "Турецьким потоком".

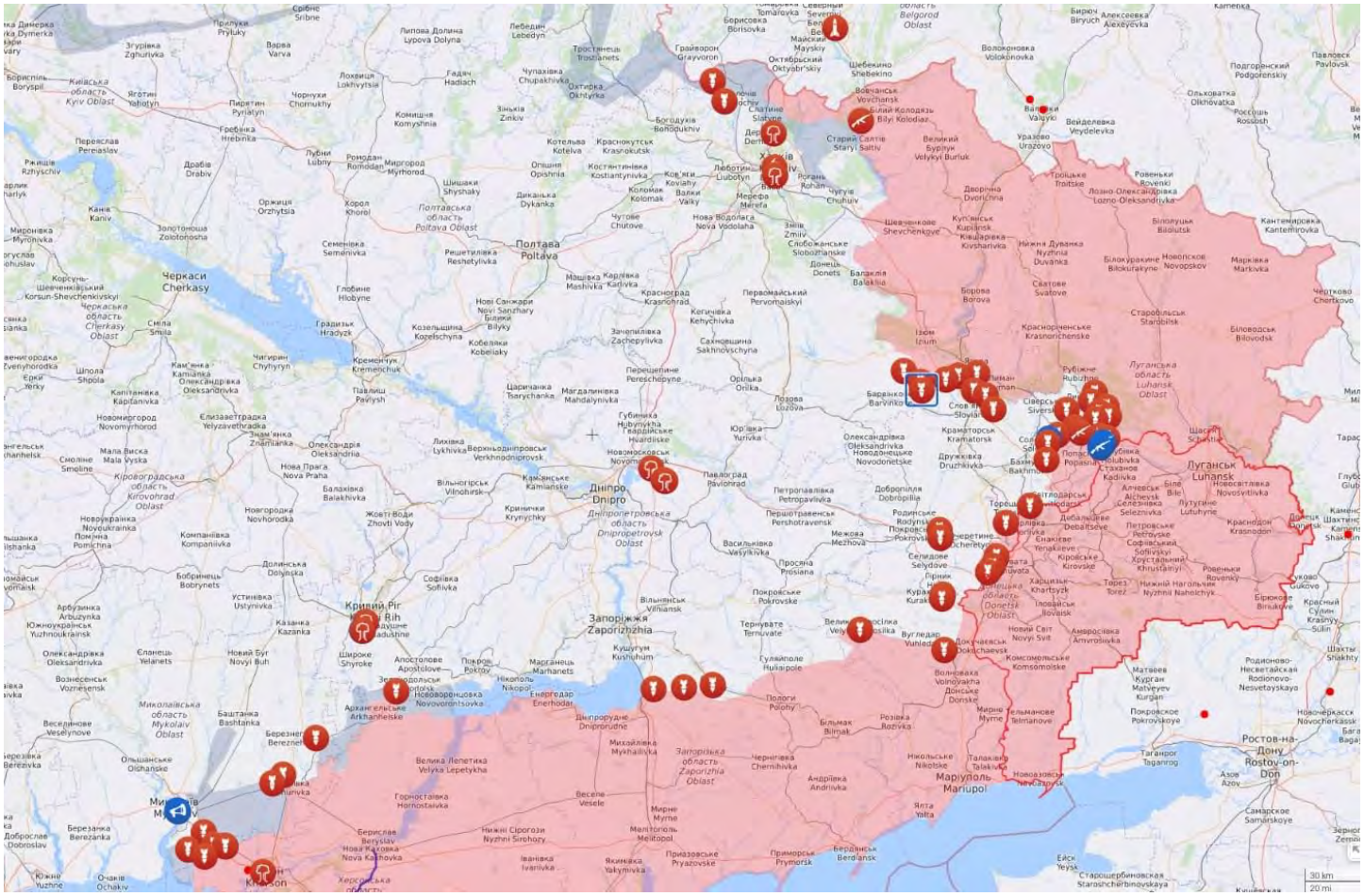
1. Війна

1-2. Фронт

• Лінія фронту впродовж доби майже не змінилася. Окупанти здійснюють жорсткі обстріли прифронтових населених пунктів та позицій українських військ важкою артилерію та РСЗВ, завдають бомбових та ракетних ударів. Під обстріли потрапив прикордонний населений пункт на півночі Сумщини. З важкої артилерії та ракетами "Іскандер" обстріляно Харків. Ракетний удар завдано по Кривому Розі, зруйновано об’єкти інфраструктури та промислове підприємство. З крилаті ракети зруйнували нафтобазу в Новомосковському районі Дніпропетровщини. Вночі 5 ракетами "Калібр" із території Криму було завдано удару по Миколаєву, 2 ракети було збито над Одещиною. Вранці 19 червня російські війська атакували Київ ракетами з півночі, їх знищено підрозділами ППО та авіацією.

• На північ від Харкова – у Рубіжному російські війська спробували здійснити розвідку боєм, зазнали втрат і відійшли.

• Російські війська штурмують Сєвєродонецьк майже безперервно. На схід від міста їм вдалося захопити селище Метьолкіне, атаку на Сиротине в південній частині обласного центру – відбито. Тяжкі бої тривають на південь від Лисичанська, на попаснянському виступі та в районі траси Лисичанськ – Бахмут.

• Україна повернула обміном 5 цивільних осіб, яких було захоплено російською армією в березні під Києвом.

• Окупанти вивезли з України до РФ "для проведення слідчих дій" командирів українських підрозділів, які боронили Маріуполь. Командир полка "Азов" Прокопенко, що перебуває в російському полоні, передав повноваження своєму заступникові Надточію, якого було евакуйовано з "Азовсталі" наприкінці березня після поранення.

1-2. Тил

• Президент Зеленський вніс до Верховної Ради законопроєкт про ратифікацію Стамбульської конвенції щодо запобігання домашньому та гендерному насильству. Україна підписала Конвенцію ще у 2011 р., проте її не було затверджено через протидію церков, оскільки в її тексті було наявне слово "гендер". На думку низки ЗМІ, ратифікація стане ще одним свідченням прихильності України європейським цінностям, і послужить прискоренню процесу вступу до ЄС.

• Міністр інфраструктури Кубраков оцінив збитки українським об’єктам інфраструктури внаслідок російської агресії майже у $104 млрд. Прем’єр-міністр Шмигаль оголосив, що в липні уряд оприлюднить план відновлення країни "United24". У ньому буде передбачено кураторство країн-партнерів над відновленням регіонів та галузей.

• Виконком Миколаївської міської ради ухвалив рішення щодо заборони викладання в школах міста російською мовою, на факультативних заняттях тощо.

• Кабмін зафіксував ціну, за якою Нафтогаз мусить постачати газ операторам газорозподільних систем на воєнного стану та 6 місяців після його скасування. Уряд передав в управління Нафтогазу 6 ТЕЦ для ефективної підготовки їх до зими.

• Прем’єр-міністр Шмигаль запропонував РНБО запровадити санкції проти російської державної холдингової компанії "Роснефтегаз" та її українських дочірніх підприємств, зокрема, "Татойл".

2. Україна та світ

• У рекомендаціях Єврокомісії щодо надання Україні та Молдові статусу кандидатів міститься положення про те, його може бути скасовано через невиконання рекомендацій. Отже, статус надано "авансом". Канцлер Німеччини Шольц висловив сподівання, що лідери всіх країн Союзу одноголосно підтримають наступного тижня рекомендацію Єврокомісії.

Парламенти Румунії та Молдови провели спільне засідання. У підсумковій декларації вони схвалили надання Молдові європейської перспективи та засудили агресію Росії в Україні. Низка експертів наголошують, що в через євроінтеграцію України та Молдови на порядок денний стане питання про існування квазідержавного утворення – "Придніпровської молдавської республіки", яка тримається на плаву лише через розташування на цій території підрозділів армії РФ.

• На фронт надійшли польські 155 мм САУ AHS Krab. За інформацією видання Politico, американська адміністрація розглядає можливість передавання Україні ще 4 РСЗВ HIMARS як частину поточного пакета допомоги, проте рішення ще не ухвалено.

Прем’єр-міністр Великої Британії Джонсон заявив, що світ "може втомитися від України", тож треба підтримувати її й далі. На його думку, план підтримки мусить містити 4 напрями: постачання ЗСУ важкої техніки та боєприпасів, а також навчання військовослужбовців; фінансову допомогу задля збереження стабільності державного управління; побудову логістики для експорту Україною продовольства суходолом; негайне розблокування українських портів та допомогу у вивезенні зерна задля уникнення голоду в найбідніших країнах. Джонсон наполягає, що перемога Путіна в Україні лише розпалить його апетит, тому метою Заходу має бути зміцнення України для закінчення війни на її умовах.

Колишній глава Бюро національної безпеки Польщі Козей вважає за можливе влаштувати протиракетну оборону над територією заходу України, щоби мати можливість збивати російські ракети великої дальності на певній відстані від кордону. Козей запропонував союзникам окреслити власні "червоні лінії" для Путіна, а не рефлексувати на погрози з його боку.

• Глава фракції "Слуга народу" Арахамія заявив, що переговори з РФ можуть відновитися наприкінці серпня, після "зміцнення позицій на фронті" внаслідок контрнаступу українських військ. Заступник голови Ради безпеки РФ, колишній президент Медведєв єхидно заперечив, що переговори можуть відновитися, "якщо буде з ким говорити".

• Президент Зеленський заявив, що Україна робитиме все можливе для врегулювання продовольчої кризи, щойно вдасться забезпечити безпеку експортних постачань зерна за допомоги міжнародних партнерів. На нараді в Одесі він повідомив, що в порту заблоковано 39 суден під прапорами 14 країн.

• Газпром тимчасово зупиняє прокачування газу обома нитками газогону "Турецький потік" із 21 до 28 червня. За твердженням пресслужби компанії, зупинення прокачування було заздалегідь погоджено зі споживачами. Разом зі

скороченням постачання "Північним потоком-1", це створює загрозу розбалансуванню газової системи ЄС. На думку журналістів видання The Financial Times, побоювання країн Євросоюзу щодо скорочення Росією постачання газу стали реальністю. РФ спирається лише на підводні газогони, попри те, що може скоритстатися альтернативними маршрутами постачання українською ГТС та Польщею.

Колишня канцлерка Німеччини Меркель вважає правильним свій дозвіл на будівництво газогону "Північний потік-2" й заперечує, що це призвело до більшої вразливості України, оскільки він так і не запрацював.

• Прем'єр-міністр Великої Британії Джонсон вважає, що пісенний конкурс Євробачення у 2023 р. має відбутися в Україні й не виключає, що на момент його проведення воєнні дії вже закінчаться.

3. Тренди

• Останнім часом помітно активізувався секретар РНБО Данилов, який виставляє себе одним із центрів прийняття рішень. За його словами, радники голови Офісу президента Єрмака та глава президентської фракції Арахамія не володіють інформацією про ситуацію на фронті, а лише "жонглюють" цифрами й фактами. Йдеться про втрати серед військовослужбовців ЗСУ та потреби армії в техніці Він наголосив, що війська надійно тримають оборону, а втрати серед українських військовослужбовців "набагато менші" за втрати противника. Данилов заявив, що постачання техніки за програмою ленд-лізу до України можуть розпочатися лише в липні-вересні. Чиновник стверджує, що припинення бойових дій на фронті мають підтримати українці, інакше суспільство вестиме війну самотужки – без участі влади. Він наголосив, що вбачає кінцем війни повернення всіх окупованих територій. Данилов повідомив, що наприкінці лютого – на початку березня на президента Зеленського було скоєно 5 спроб замаху, які вдалося запобігти.

- Керівник Київського управління Держспоживслужби Рубан повідомив, що в столиці щодоби реєструється 5–10 скарг громадян на якість палива. Він вимагає негайно відновити перевірки автозаправок, які, за його словами, торгують розбавленим бензином.

***

№ 226.

Андрій Єрмак: «В нас інші прізвища, ніж у творців Мінських угод. Людей, які б таке допускали, в нашій команді немає»

«Не ми починали цю війну, але це наша трагедія - ми втратили людей, наші міста зруйновані. Тому з нашого боку компромісів точно не буде», - говорить очільник Офісу Президента Андрій Єрмак, говорячи про параметри відновлення мирних переговорів з агресором. Головне, за його словами, безпековий фактор – росіян неможливо переконати в будь-чому, хіба змусити змінити позицію під натиском об'єктивних чинників. Надалі – формувати нову концепцію світової безпеки. «Україна після цієї війни має стати не тільки учасником нової конструкції (світової безпеки, – LB.ua), а й її співзасновником і головною дієвою особою». Відповідними переговорами в тому числі займається сам Єрмак. «Сьогодні багато різних країн з різних континентів заявили про своє бажання бути майбутніми гарантами. Є багато технічних питань, ми точно не хочемо, щоб це був аналог Будапештського меморандуму або якийсь інший документ, який нічого не вартує. Ми хочемо, щоб договір про гарантії ратифікували парламенти країн, які його підпишуть, це важливо. Щоб цей документ, дійсно, з одного боку був юридично обов'язковим, з іншого боку – пройшов всі процедури, які надають йому повної легітимності», - уточнює. Окрім того, у великій розмові з Андрієм Єрмаком ми зачепили багато тем: санкцій, повернення полонених «азовців», проблеми примусово депортованих (зокрема дітей) до РФ, повоєнного відновлення, гуманітарного посередництва Абрамовича та листів Арахамії, народних депутатів на фронті, «Книги катів», громадянства для «хороших руських», підтримки світових селебреті, поставчання озброєння та найголовнішого – коли ж закінчиться війна.

2022-06-20

Соня Кошкіна, *Шеф-редактор LB.ua*

Олег Базар, *головний редактор LB.ua*

12. ***Керівник*** Офісу Президента України:

1) здійснює загальне керівництво Офісом, спрямовує його діяльність на ефективне забезпечення здійснення Президентом України визначених Конституцією України повноважень, представляє Офіс у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями;

2) подає на підпис Президентові України проекти указів, розпоряджень Президента України, закони України, що надійшли на підпис, проекти пропозицій Президента України до законів для застосування щодо них права вето, конституційних подань, звернень Президента України до Конституційного Суду України, листів та інших документів, підписує додатки до актів Президента України;

3) вносить Президентові України пропозиції щодо призначення на посади, звільнення з посад Першого заступника, заступників Керівника Офісу Президента України, Керівника Апарату Офісу Президента України, Прес-секретаря Президента України, представників Президента України, уповноважених Президента України;

4) координує діяльність Першого заступника та заступників Керівника Офісу Президента України, Керівника Апарату Офісу Президента України, Прес-секретаря Президента України, представників Президента України, уповноважених Президента України, забезпечує координацію роботи структурних підрозділів Офісу;

5) забезпечує координацію роботи консультативних, дорадчих та інших утворених Президентом України допоміжних органів і служб, їх взаємодію зі структурними підрозділами Офісу;

6) організовує контроль за виконанням указів, розпоряджень Президента України;

7) визначає порядок відвідування громадянами та охорони адміністративних будинків і службових приміщень Офісу;

8) реалізовує в межах повноважень, визначених законодавством, державну політику у сфері охорони державної таємниці;

9) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Керівник Офісу Президента України в межах своєї компетенції видає розпорядження.

Керівник Офісу Президента України несе персональну відповідальність за виконання покладених на Офіс завдань.

Ссылка

Фото: ОПУ

1. «Державні службовці і депутати повинні на постійній основі відвідувати і фронт, і деокуповані міста – для того, щоб мати моральне право взагалі потім щось говорити»

*Соня Кошкіна: Почнемо з **дефініцій**. Як саме з початком великої війни змінився ваш **функціонал** як очільника Офісу Президента. За які конкретно **питання** ви **відповідальні** зараз – міжнародні комунікації, санкційна політика, що ще? Давайте **точно перелічимо**.*

- Масштабна війна змінила життя усієї країни. В умовах воєнного стану доводиться займатися питаннями, які раніше не стояли настільки гостро. Але я, як і раніше, повністю операційно супроводжую виконання завдань, які мені ставить Президент. ***Я – менеджер президента***.

Як і раніше, відповідаю за те, щоб кожне завдання розбити на дрібніші, призначити відповідальних, проставити дедлайни і контролювати виконання.

Вся команда працює 24/7.

Втім, з масштабним розширенням російської агресії на перший план вийшли достатньо специфічні пріоритети. Хочу підкреслити, що лише вийшли на перший план, адже ми і раніше наполегливо над ними працювали. Ми готувалися до оборони України та організовували міжнародну підтримку задовго до 24 лютого 2022 року.

1) Найголовніше сьогодні – ***забезпечити*** нашу армію потужною зброєю та боєприпасами.

2)

Друге - постійне посилення ***санкцій***.

3)

Далі – питання (3-1) примусово ***вивезених*** з України дітей, фіксація ***злочинів*** окупантів, підготовка матеріалів (3-2) для міжнародних ***процесів***, у тому числі - щодо ***репарацій***.

4)

Четверте - фінансова та гуманітарна підтримка України, наших людей (4-1) та ***біженців*** (4-2). Забезпечення всім необхідним.

Щодо всіх перерахованих проблем створені міжвідомчі та міжнародні робочі групи.

І Офіс Президента координує всю цю роботу.

Фото: телеграм-канал Андрія Єрмака

5)

П’ятий напрямок роботи - підтримка ***економіки*** та післявоєнна ***відбудова***.

Президент Володимир Зеленський приділяє цим питанням величезну увагу. Адже Україна вистоїть лише з працюючою економікою.

> І люди потребують швидкої відбудови житла, комунальної інфраструктури, шкіл, дитячих садків, лікарень, магазинів.
>
> Не менш важлива побудова нових підприємств – усім, хто повернеться у рідні міста, будуть необхідні робочі місця.

6)

І останнє - надійні ***безпекові гарантії*** для України, інтеграція до Євросоюзу та побудова нової міжнародної системи безпеки. Ми завершуємо формування міжнародної групи, яку очолили ми з колишнім генсеком НАТО ***Расмуссеном***.

До його приїзду, на який ми чекаємо найближчими днями,

> ми узгодимо перелік міжнародних експертів, які будуть напрацьовувати пропозиції щодо гарантій безпеки України. Пан Расмуссен є нашим великим прихильником і дуже нас підтримує. Він був генеральним секретарем НАТО, тому в питаннях, що стосуються безпеки, є висококласним фахівцем.
>
> Думаю, що перелік залучених до групи експертів справить приємне враження.
>
> Всі імена відомі, багато представників тих країн, які ми хочемо бачити гарантами нашої безпеки в майбутньому. Я вважаю, що це дуже важливо. Україна після цієї війни має стати не тільки учасником нової конструкції (*світової безпеки, – LB.ua*), а й її співзасновником і головною дієвою особою.

Олег Базар: 6 червня Володимир Зеленський відвідав українських воїнів на передовій, у Лисичанську. Це було потрібно для підтримки морального духу наших захисників чи президент хотів на власні очі побачити ситуацію на фронті? І які у вас власні враження від цієї поїздки?

- Ви знаєте, що до повномасштабної війни Президент особисто проїхав всю лінію фронту, перебував на передових позиціях. Він – людина дуже відважна і принципова. Цього разу він також вирішив приїхати в місце, де сьогодні тривають найзапекліші бої, щоб особисто переконатися, що там відбувається і, безумовно, підбадьорити наших захисників.

Це дійсно було важливо, все готувалося в обстановці повної секретності і стало абсолютною несподіванкою навіть для бійців. Коли ми зайшли в

Лисичанську до приміщення, де відбувалися зустрічі, усі були, м'яко кажучи, шоковані, побачивши верховного головнокомандувача.

А далі - сильно зраділи.

Потім в декількох містах відбувалися нагородження, одна людина навіть отримала звання Героя України.

Фото: надано прессслужбою

Моє особисте враження двояке.

З одного боку, гнітюче – від порожнього Лисичанська, від того, що ми на власні очі бачили, як палають будинки, по яких за декілька хвилин чи годин до того прилітали ракети.

Але водночас було відчуття не те, що спокою, а надії. Тому що ми побачили солдат, побачили їхній настрій. Вони всі націлені триматись, націлені на перемогу, іншого ніхто навіть не допускає. Важливо їх підтримувати, важливо всім продовжувати працювати нон-стоп, тому що від того, як працює апарат, від того, як працює держава, залежить, чи вчасно вони отримають зброю.

Це була важлива поїздка. Загалом, особисте спілкування Президента з людьми дуже важливе.

Зокрема, і для нас. Я взагалі вважаю, що всі державні службовці і депутати повинні на постійній основі відвідувати і фронт, і деокуповані міста – для того, щоб мати моральне право взагалі потім щось говорити.

Ми всі працюємо для людей і заради людей. Тому не треба нікому ні на секунду забувати про наш обов’язок.

Вже багато разів це говорив, але хочу повторити: справжні герої – це люди, які сьогодні ризикують життям. А ми на держслужбі робимо те, що і так повинні

робити. Тому, якщо хтось колись починає забувати про це, треба нагадувати щодня, що це просто наш обов'язок. Ми сьогодні працюємо для українців і на нашу перемогу.

Фото: president.gov.ua

2. «Якщо хтось виявився слабким, хтось не зробив те, що повинен був зробити, – є відповідні висновки»

С.К.: Нещодавно Володимир Путін порівняв себе з Петром І, сказавши, що його місія також полягає в збиранні «рускіх» земель». Вочевидь, такі заяви не є випадковими, і варто очікувати подальшої ескалації. А саме - спроб приєднати до РФ тимчасово окуповані території. Росія уже готується до проведення референдуму в Херсонській та Запорізькій області та на Донбасі на 11 вересня. Як буде протидіяти цьому Україна? Зрозуміло, єдиний спосіб уникнути анексії – визволення територій. Але чи є у нас невійськові інструменти протидіяти цьому?

- Мене це не дивує, тому що це говорить тільки про те, що наративи і настрої в Москві не змінюються. Але, на жаль, це свідчить і про те, що вони живуть в минулому, не хочуть визнати, що ми – незалежна країна і вже ніколи не будемо залежними від них. Я взагалі вважаю, що ця війна обірвала будь-які зв'язки України з Радянським Союзом, з радянським минулим.

Росіяни руйнують сьогодні наші міста, руйнують багато будівель, які були свідками цього радянського минулого. В цьому є великий символізм - вони тим самим руйнують останній зв'язок з СРСР. Навіть у людей старшого віку зникли будь-які ілюзії. Це – свідчення того, що ми живемо майбутнім, а вони – минулим. А давати оцінку, чому там це відбувається… Нехай спеціалісти це роблять – психологи, історики.

(Відповіді НЕ надано)

Фото: EPA/UPG

С.К.: Питання було чи є якийсь план протидії, якщо вони дійсно спробують об'єднати захоплені території і загнати їх в новий федеральний округ? Конкретно.

- Головний запобіжник – деокупація цих територій. Безумовно, поки вони будуть в окупації, найважливіше, що може робити держава – підтримувати наших людей. Щоб не повторювати помилки минулого, коли люди на Донбасі не відчували цієї підтримки. З самого початку, коли Володимир Зеленський став Президентом, це була його лінія, вона, безумовно, і зараз продовжується. Наші громадяни повинні кожного дня відчувати, що держава про них пам'ятає, навіть якщо сьогодні вони перебувають – з тих чи інших причин – на окупованих територіях.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: А як вони мають цю підтримку держави наразі відчувати? В чому це має проявлятися?

- Це стосується і виплат заробітних плат, і пенсій тощо. І надання різноманітної допомоги. Про деяку можна говорити, про деяку я б не хотів говорити, щоб не давати ворогам можливість використати це проти нас. І, безумовно, залучення всіх міжнародних інструментів для того, щоб ці так звані референдуми, про які з'являється інформація, ніхто ніколи не визнавав. Але ще раз повторюсь: головна наша ціль – це деокупація цих територій.

О.Б.: Чи розуміє Україна, яка кількість наших громадян зараз опинилась в окупації? Чи є план на випадок, якщо окупація затягнеться, яким чином їм звідти, наприклад, пропонувати виїжджати?

- Безумовно, ми на постійному контакті з керівниками цих областей, міст. Вони були вимушені виїхати на контрольовані нами території зі своїх міст, але відстежують всі події.

Хотів би сказати, що реформа децентралізації, і це зазначають міжнародні партнери, принесла в цьому сенсі дуже багато позитивних моментів. В багатьох містах, не в усіх, але в багатьох, ми побачили дуже сильних керівників. Деякі настільки сміливо боролись і лишались зі своїми людьми до кінця, що потрапили в полон – ми їх звідти звільняли.

Сьогодні вони продовжують працювати. Вони знають і кількість людей, які залишилися на окупованих територіях, і кількість тих, хто хоче виїхати.

Фото: надано прессслужбою

Також паралельно над цим працюють наші правоохоронні органи й Служба безпеки, які відстежують безпекову ситуацію. Ну і військові, безумовно. Всі працюють.

Весь державний апарат дуже чітко працює з перших днів війни. При цьому, наше ставлення – і Президента, і моє – до адекватної професійної критики абсолютно позитивне. Це важливий фактор, на який, на жаль, мало хто звертає увагу.

Якщо хтось виявився слабким, хтось не зробив те, що повинен був зробити, – є відповідні висновки. Ви бачили, що відбувалося в Харківській області з очільником Служби безпеки *(29 травня Володимир Зеленський звільнив очільника СБУ у Харківській області з приміткою, що той «не працював на захист міста з перших днів повномасштабної війни, а думав тільки про себе особисто», – LB.ua).*

Усі висновки, де можна, будемо робити дуже швидко. За кожним фактом, де були порушені інтереси держави, де чиновники чи правоохоронці зробили щось не так, будуть дуже жорсткі висновки з відповідними діями.

(Відповіді НЕ надано)

3. «Конкретні кроки щодо повернення наших дітей *(депортованих до Росії, - ред.)* вже робляться»

С.К.: Нещодавно Володимир Зеленський визнав, що ще рік тому західні партнери попереджали нас про неминучість масштабного російського вторгнення. Але, задля уникнення паніки, влада вирішила утриматись від широкомасштабної підготовки на кшталт ***риття окопів*** *чи масової* ***мобілізації****. Так само президент Байден заявив, що США попереджали Україну про загрозу, однак українська вдала нібито не хотіла чути такі попередження.*

Чи зараз ви вважаєте, що таке рішення було правильним? Можливо, варто було ***завчасно*** *евакуювати людей з територій, де очікувався наступ росіян? Елементарно - підготувати до евакуації геріатричні пансіонати, дитячі будинки, якось укріпити інфраструктуру? Чи хоча б чітко* ***сказати*** *про* ***загрозу****, щоб люди вирішували самі?*

- Безумовно, з моменту, коли біля наших кордонів з'явилися десятки тисяч російських військових, було зрозуміло, і ми про це відверто говорили, що це велика загроза. Ми вісім років до цього мали війну, тому, безумовно, усвідомлювали, що це може статися.

Але давайте дивитися на факти.

1) По-перше, сьогодні вже більш ніж три місяці ми тримаємось, воюємо, стримуємо, як говорили, другу армію світу. І цей факт свідчить – якби ми були не готові, цього б не відбувалося.

Фото: Генштаб ЗСУ

2) По-друге, працює державний апарат, інфраструктура, енергетика тощо.

Ситуація важка, є перебої з бензином, але хочу нагадати: четвертий місяць війни. Якщо ви порівняєте, що відбувається в країнах, де немає війни - з курсами валют, зростанням цін - побачите, як сьогодні, на тлі цих країн, ми тримаємося. Це неможливо без відповідної підготовки.

3) По-третє, в нас був постійний діалог з нашими партнерами.

Якщо ви піднімете наші розмови під час візиту президента Зеленського в Сполучені Штати, то побачите, про що він говорив у Білому домі – про запобіжні санкції, про надання зброї, яку б ми ніколи не отримали, якби не ця війна. Ми порушували всі ці питання на багатьох зустрічах минулого року з багатьма нашими партнерами.

> Останнє висловлювання президента Байдена деякі наші місцеві політики підхопили й перекрутили, інтерпретували, як захотіли. Багато про єдність розказують, але їх не єдність - тільки політика та їхні статки турбують - на жаль.
>
> Ну в подивіться, що офіційно сказало посольство Сполучених Штатів, яке було роз'яснення. Воно ж теж не просто так з'явилось, правда?
>
> Ми з ними розмовляємо щодня, розмовляємо однією мовою, чітко розуміємо нашу спільну позицію.

Щодо евакуації, про яку ви сказали…

Можу сказати, що в перші дні переважна більшість і дитячих будинків, і пансіонатів були евакуйовані.

Якщо ви візьмете статистику, побачите, що була здійснена потужна робота в перші дні повномасштабної агресії. Тому я не погоджуюсь з тим, що ви кажете.

Ми готувалися, але готуватися можна по-різному.

Скажу особисто про себе:

для мене простіше працювати, робити результат, ніж про це говорити. Є люди, які дуже багато і красиво говорять, але за цими розмовами нічого не стоїть. Тому давайте робити висновки за результатами та фактами.

Фото: Олександр Старух, Евакуація дитячого спеціалізованого будинку із Запорізької області.

С.К.: З окупованих територій Росія викрала близько 2,5 тисяч дітей-сиріт та позбавлених батьківського піклування. І 24 лютого з них вже незаконно усиновлені росіянами. В них нові документи, а старі, згідно з російським законодавством, знищені, отже довести їхній зв'язок з Україною майже неможливо. Чи є розуміння, як повертати дітей, насильно вивезених до РФ?

- За дорученням Президента декілька тижнів тому ми створили спеціальну групу, яку координує Дарія Герасимчук, уповноважена президента з питань дітей. До групи увійшли генеральний прокурор, представники Міністерства внутрішніх справ, закордонних справ тощо. Вона буде займатися злочинами проти дітей і поверненням дітей, які опинилися на території Росії або на окупованих територіях.

Є абсолютно чітка стратегія, залучення міжнародних партнерів для того, щоб всі ці акти були в першу чергу правильно відкомуніковані і оприлюднені.

Конкретні кроки щодо повернення вже робляться. Це перемовини, консультації, щоб не втрачати жодного дня, і всіх наших дітей, як і всіх громадян, повертати на нашу територію.

(Відповіді НЕ надано)

4. «Імовірність масштабної участі у війні білоруської армії не є дуже високою саме через настрої народу Білорусі»

О.Б.: На вашу думку, чи є ризик вступу Білорусі у війну проти України? Адже білоруська армія все ще стягує сили до нашого кордону.

- Безумовно, Білорусь взяла участь в агресії – саме з її території стартували перші ракети, звідти напали російські війська. Проте ми вважаємо, що білоруський народ не підтримує цю ідею (*участі у війні проти України, – LB.ua*). Безумовно, вони надали свою територію для російських військ. Але імовірність масштабної участі у війні білоруської армії не є дуже високою саме через настрої народу Білорусі.

Фото: надано прессслужбою

С.К.: Чи є з механізми притягнення Білорусі до відповідальності за фактичну співучасть у війні? От, на міжнародному рівні?

- Дуже тонка ситуація. Сьогодні в санкційному пакеті вони йдуть разом з росіянами. Безумовно, при визначенні втрат і компенсаційних моментів ми будемо брати це до уваги і використовувати.

Але також стратегічно важливо, що Білорусь не бере активної участі у війні.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Наразі переговори з Російською Федерацією в їх політико-дипломатичній частині поставлені на паузу. За яких умов можливе їх поновлення?

- Умови не змінилися. Для нас є принциповим припинення війни, виведення російських військ і відновлення нашої територіальної цілісності. Як тільки ми будемо бачити, що вони готові, дійсно готові це обговорювати… Президент багато разів говорив і залишається на тій же позиції, що готовий до таких перемовин. Але ми ж розуміємо, що момент цих перемовин також буде визначатися на фронті, тому головне сьогодні те, що відбувається там.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Чи допускає в принципі Україна якийсь варіант «Мінська-3»?

- Ні, точно не допускаємо. В нас інші прізвища, ніж у творців Мінських угод. І, на щастя людей, які б таке допускали, в нашій команді немає.

С.К.: Володимир Зеленський постійно говорить про необхідність прямих переговорів з Володимиром Путіним, оскільки саме він ухвалює рішення. Але чи можна його взагалі у чомусь переконати? Чи не є це витрачанням часу?

- Я ж і говорю, що перемовини можливі лише тоді, коли будуть відповідні умови… Це не про те, щоб когось в чомусь переконувати.

Фото: телеграм-канал Андрія Єрмака

С.К.: А про «поставити перед фактом»?

- Так, це про фіксацію факту, який буде на той момент. А він для нас буде абсолютно чітким, очевидним. Не ми починали цю війну, але це наша

трагедія, ми втратили людей, наші міста зруйновані. Тому з нашого боку компромісів точно не буде.

Багато хто очікував, що ми протримаємось три дні, кілька тижнів і так далі. Але, я думаю, що ми вже довели, що наш народ, наша нація, яка бореться всі чотири місяці, спроможна триматися і перемагати.

5. «Ключові речі будуть вирішуватися шляхом прямих перемовин на найвищому рівні»

С.К.: Чи можна більше деталей про неформальні переговорні комунікації, зокрема за участю Романа Абрамовича? Можливо, окрім Абрамовича, є ще хтось, про кого ми не знаємо?

- Дипломатія в міжурядовій комунікації завжди містить кулуарний та неформальний елемент, зокрема, коли йдеться про порятунок людей.

Тому, чесно кажучи, поки все це триває, я думаю, що розкривати якісь деталі було б неправильно. Дуже багато викликів, дуже багато людей перебувають у полоні, їх треба повертати. Ми торкнулися теми дітей, втім, в полоні є і військові, і цивільні люди. Коли йдеться про життя, ми намагаємося використати будь-які можливості, аби повернути людей живими. Звичайно, в рамках наших принципів та національних інтересів.

Що стосується перемовин, не думаю, що будь-які посередники можуть зіграти якусь ключову роль.

Ключові речі будуть вирішуватися шляхом прямих перемовин на найвищому рівні.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Нещодавно західні медіа повідомили про те, що Давід Арахамія нібито написав листа, який використовують адвокати Романа Абрамовича у судах щодо скасування санкцій проти нього.

У цьому листі голова фракції «СН» стверджує, що Абрамович допоміг евакуювати 400 тисяч людей. Про що мова і чи справді Давид Арахамія написав такий лист? Якщо так, то навіщо?

- Я цього листа не бачив. Тому мені важко коментувати його зміст.

(Відповіді НЕ надано)

UK NEWS

Roman Abramovich 'one of UK's top taxpayers'

Sean O'Neill, Chief Reporter | Bruno Waterfield, Brussels

Wednesday June 08 2022, 12.01am BST, The Times

The oligarch Roman Abramovich, the former owner of Chelsea football club, is challenging the EU on sanctions

CLIVE MASON/GETTY IMAGES

Фото: надано пресслужбою

С.К.: Не вірю, що ви особисто про це не знаєте.

- Я побачив цю інформацію в медіа. Але *не знаю, чи дійсно він його писав*, і, звичайно, не знаю жодних деталей.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: І у вас не виникло бажання – як ви «побачили в медіа» - зателефонувати Давиду й спитати? Не вірю.

- Давід зараз перебуває в Сполучених Штатах з візитом (*на момент запису інтерв'ю, - LB.ua*). Коли повернеться, спитаю в нього. Ви думаєте, в мене немає інших завдань, щоб через кожну новину комусь телефонувати? Поки в мене не було часу із цим розбиратися.

Юристы российского олигарха Романа Абрамовича используют письмо от народного депутата Давида Арахамии о помощи олигарха в спасении украинцев, чтобы через суды отменить санкции против него.

Источник: британское издание The Times, которое располагает документами исков юристов Абрамовича против Европейского Союза и правительства Соединенного Королевства

Дословно письмо Арахамии: "Благодаря содействию господина Абрамовича (украинская и российская – УП) делегации достигли договоренностей по организации гуманитарных коридоров, через которые смогли спасти более 400 000 человек.

Кроме того, его усилия по обмену военнопленными помогли освободить из плена несколько сотен человек. Абрамович продолжает быть глубоко вовлеченным в процесс переговоров, а также в организации гуманитарной помощи".

Детали: В письме глава украинской группы на переговорах с Россией подчеркивает, что в целом он оценивает роль Абрамовича как "положительную".

Юристы утверждают, что, дескать, Абрамович не может должным образом вовлекаться в процесс переговоров и организацию гуманитарной помощи, поскольку юридические компании и консультанты не хотят попасть под ограничения из-за сотрудничества с подсанкционным российским чиновником.

Кроме того, они объясняют, что он не может путешествовать в эти страны, а значит, выполнять определенные функции по организации переговоров.

А що стосується Абрамовича, він дійсно допомагав у вирішенні гуманітарних питань. Йшлося про гуманітарні коридори та звільнення людей. Це правда. Але що там написано у листі і чи був сам лист, коментувати не можу.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Хіба народні депутати не повинні такі активності погоджувати з політичним керівництвом держави? Зокрема, пишучи такі листи?

- Принципові дії та позиції звісно погоджуються. Але ж це не стосується кожного листа, який пише лідер фракції.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: Складно повірити, що він т-а-к-і речі не погоджує. За такою логікою, умовна Мар'яна Безугла теж могла написати щось подібне від себе. Ну, а чому ні? Теж народний депутат.

- Це вже маніпуляція. Ми щодня бачимо, що Мар’яна пише щось у себе на сторінці (*у Facebook, – LB.ua*), журналісти їй щось відповідають, але ми ж живемо у вільній країні.

Фото: надано Мар'яною Безуглою, Мар'яна Безугла у Лисичанську.

Я тільки можу сказати, що з повагою поставився, коли побачив її в Лисичанську. Має право, як народний депутат, бути там. Журналісти питали, чи не заважає? Наскільки знаю, в неї добрі відносини з військовим командуванням. Вони самі вирішують, чи її присутність допустима.

(Відповіді НЕ надано)

6. «Сьогодні НАТО є єдиною надійною безпековою парасолькою у світі. Іншої не існує»

О.Б.: Добре. Міняємо тему. В березні-квітні предметом переговорів між Україною і Росією був нейтральний статус і наша відмова від членства в НАТО. Зараз ці опції вже не актуальні?

- Я не знаю перемовин, у яких нам хтось ставив якісь умови.

Дійсно, були оприлюднені документи з позицією запитів росіян… Взагалі, ви знаєте, перемовини почалися з ультиматумів, які ми одразу відкинули. Тому я б взагалі не говорив про те, що це питання (*членство у НАТО, – LB.ua*) якось обговорювалось на офіційному рівні.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Про це публічно говорили члени нашої делегації.

- Скоріше, йшлося про надто вільні інтерпретації коментарів учасників делегації. Я би так сказав.

Давайте говорити «чітко по факту»:

- сьогодні НАТО є єдиною надійною безпековою парасолькою у світі. Іншої не існує. Україна на четвертий місяць війни показала, що ми одні - так, за допомогою партнерів, але все ж - самі, боремося з російською агресією. За моєю логікою, щоб зміцнювати будь-яку організацію, треба брати сильних. Назвіть мені хоча б декілька країн світу, навіть тих, які входять до НАТО, які б змогли повторити те, що сьогодні робимо ми.

Тому для мене абсолютно логічно, що рано чи пізно не ми будемо стукати в закриті двері, які нібито називають відкритими. А вже нас будуть просити долучитися до цієї організації.

Але ми живемо сьогодні, нам безпека потрібна сьогодні, наших людей захищати треба сьогодні.

Тому ми проводимо консультації щодо альтернативних заходів нашої безпеки і надання нам гарантій безпеки.

Якщо НАТО все ж таки зрозуміє, що світ змінився, і що ми – країна, яка продемонструвала, на що вона спроможна, ми завжди готові повернутися до цього питання.

Ми ні від чого не відмовлялися і не збиралися відмовлятися.

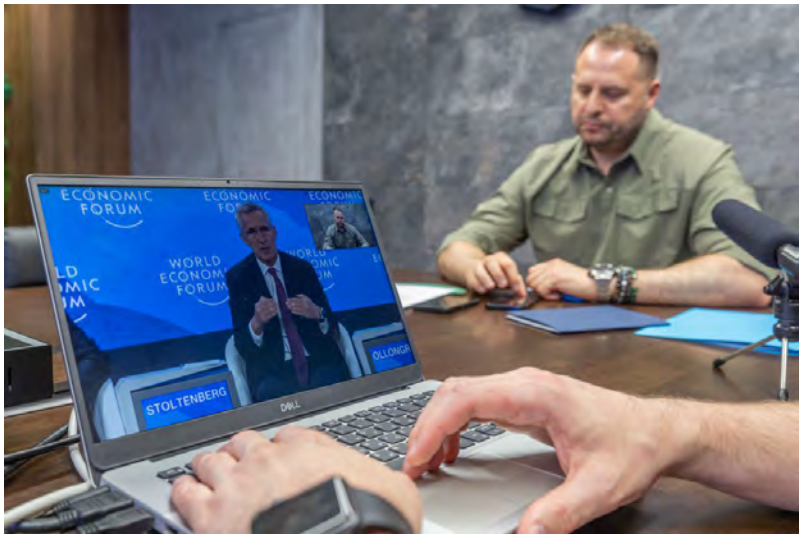

Фото: ОПУ

О.Б.: На якому етапі зараз наші перемовини по безпекових гарантіях?

- Ми продовжуємо постійні консультації. Я можу сказати, що сьогодні ми чітко сформулювали, як ми це бачимо, і зараз відбуваються консультації, погодження питань.

Ми розуміємо, що в нас не так багато часу, треба діяти швидко. Саме тому була створена експертна група з ***Расмуссеном*** для того, щоб не

тільки з нашого боку, а з експертного середовища надходили пропозиції, щоби був застосований найкращий досвід всіх країн.

Дуже важливо, щоб гарантії безпеки, надані Україні окремими членами НАТО, не вступали у протиріччя із обов'язками цих країн в Альянсі. Тому ми і запросили пана Расмуссена, який може чітко про це говорити.

Сьогодні багато різних країн з різних континентів заявили про своє бажання бути майбутніми гарантами.

Є багато технічних питань, ми точно не хочемо, щоб це був аналог Будапештського меморандуму або якийсь інший документ, який нічого не вартує.

Ми хочемо, щоб договір про гарантії ратифікували парламенти країн, які його підпишуть, це важливо.

Щоб цей документ, дійсно, з одного боку був юридично обов'язковим, з іншого боку – пройшов всі процедури, які надають йому повної легітимності. В якомусь сенсі це буде достатньо експериментальний документ, тому не просто, але цей процес рухається. Я займаюсь цим кожного дня.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Коли можна буде побачити якісь перші результати цього процесу? Є якийсь дедлайн? Хоча б приблизно.

- Думаю, дуже скоро.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Західні медіа писали про те, що Борис Джонсон нібито запропонував Зеленському створити альтернативний до ЄС оборонний економічний союз з Великобританією, країнами Балтії, можливо, іншими країнами. Чи така опція справді реальна?

- Corriere della Sera про це повідомила, а, скажімо, The Guardian - ні. Вам не видається це дивним?

Фото: надано прессслужбою

Я можу вам розповісти деякий інсайд.

> В мене була зустріч минулого тижня з послами G7, і коли ми порушили питання щодо підтримки кандидатства України, то і нова посол Сполучених Штатів Бріджит Брінк, і посол Сполученого Королівства Мелінда Сіммонс, посміхаючись сказали, що вони хоч і не в Європейському Союзі, а теж будуть нас підтримувати.

Знаєте, в нас дуже хороші сьогодні відносин зі Сполученим Королівством, це наші друзі, наші партнери. Сьогодні ми розглядаємо багато ліній співробітництва, і, безумовно, є лінія співробітництва між Великобританією, Україною та Польщею. Вона теж на столі, це постійний контакт.

> Також можу сказати, що загальна безпекова конструкція може бути наступною. Це наше попереднє бачення. Різні держави мають різні внутрішні процедури та особливості. Тому це може бути великий рамковий договір щодо гарантій безпеки, який буде містити загальні принципи, параметри та інструментарій. Його мають підписати усі або більшість держав-гарантів. І цей договір має пройти усі внутрішні процедури, локальні легалізації, ратифікації парламентами тощо. Але на його основі потрібно буде укласти додаткові двосторонні гарантійні договори з кожною державою-гарантом. Вони міститимуть більше деталей та більше конкретики. І також мають бути повністю ратифіковані всередині держав-підписантів. Ми прагнемо використати найкращий досвід розвитку міжнародного права і наш досвід у взаємодії із партнерами до та після 24 лютого.

(Відповіді НЕ надано)

Фото: тг-канал Андрія Єрмака, Андрій Єрмак під час зустрічі з послами країн «Великої сімки».

7. Про звільнення «Азовців»: «сьогодні це - головне завдання, в тому числі ГУРу. Знаємо, що вони живі»

С.К.: В один день, фактично, збіглися звільнення Денисової і заява Верещук про те, що вона передає всі свої повноваження щодо переговорів в ГУР Міноборони. Тобто наразі залишився один центр, який займається питаннями обміну і звільнення полонених – ГУР Міноборони? Чи ні? Прохання до вас уточнити, бо це дуже важливо.

- В ГУР МО дійсно створений «Центр щодо полонених». До цього центру входять представники всіх структури, які цими питаннями займаються – СБУ, Нацгвардії, Міністерства закордонних справ. Але координує цю діяльність ГУР МО. Вони показали свою спроможність цим займатися, і хочу сказати, що в нас дійсно дуже потужний, фаховий ГУР. Багато роботи на початку цих процесів зробила пані Верещук, вона продовжить займатися, в тому числі, обмінами цивільних осіб, але що стосується військових, там є багато факторів і нюансів. В зв‘язку з цим, важливо, щоб цим займалися саме військові.

(Відповіді НЕ надано)

Я не буду коментувати звільнення Денисової. Думаю, люди все могли почути під час виступів і під час обговорення цього у Верховній Раді. Думаю, Верховна Рада не буде зволікати і визначиться з кандидатурою нового омбудсмана. Це питання дуже важливе, я це знаю особисто, тому що часто стикався з роботою попереднього омбудсмана.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Чи Україна має інформацію, в яких умовах зараз утримують полонених «азовців», і чи є, хоча б гіпотетично, строки повернення їх додому?

- Непросте питання, займаємося. Сьогодні це головне завдання, в тому числі ГУРу.

Знаємо, що вони живі.

Що стосується умов, це питання теж відстежується.

> Сказати чітко, в яких вони умовах, ми наразі не можемо. Але ми точно знаємо, що вони живі. ГУР постійно тримає це на контролі, з деякими з них є зв'язок, і процес щодо їх звільнення не зупиняється ні на годину. Я дуже сподіваюсь, що наразі він ввійде в свою активну фазу, і ми почнемо повертати наших героїв до України.

Фото: EPA/UPG,Евакуація 'азовців' з Азовсталі.

С.К.: Тобто, про обмін домовляється ГУР?

- ГУР брав участь, зокрема, і в цьому процесі, тому буде брати і надалі. Але, оскільки процес складний, там в цілому був багато хто задіяний.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: Офіс президента був якось дотичний?

- Офіс президента був детально поінформований.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: Коли ГУР домовлялося, що наші військові виходять з заводу і далі їх вивозять, чи було в той момент якесь розуміння, в які строки – за місяць, два, три – їх можна буде обміняти, звільнити, і за яких умов?

- Таких питань дуже багато, тому в центрі ГУР щодо полонених створений Пресцентр, в його роботі будуть брати участь як представники ГУР, так і тих структур, чиї люди знаходяться в полоні. Тому всі ці деталі, думаю, краще дізнаватися у них.

(Відповіді НЕ надано)

Оскільки перемовини і консультації ще тривають, кожна деталь має значення, процес дуже непростий. Я б не хотів своїми словами і інформацією якось нашкодити цьому процесу.

Фото: надано прессслужбою

Я *знаю точно, що завданням на першому етапі було збереження життя* наших героїв. Це завдання ГУР виконало.

Сьогодні вони займаються другим етапом – їх *поверненням*. І всі деталі, я думаю, вони зможуть чітко розповісти.

Також, гадаю, ви знаєте, що почався процес повернення тіл наших загиблих героїв. На сьогодні це вже більш як 200. Проводиться експертиза, і це теж дуже важливо, щоб рідні і родина могли отримати і поховати загиблих.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: Якщо раптом росіяни, знехтують домовленостями і почнуть виносити вироки полоненим, як це зробили з двома громадянами Великобританії і одним Марокко?

- ГУР, між іншим, також займається цим питанням. І британцями, і громадянином Марокко.

Позиція глави держави не змінилася.

> Він сказав, що якщо з цими людьми щось станеться, про будь-які перемовини можна буде забути. Він про це говорив, коли вони були там (*на «Азовсталі», – LB.ua*), і продовжує займати цю позицію, поки вони не повернулися до нашої країни.

Фото: EPA/UPG, 9 червня Саадуну Брагіму з Марокко та громадянам Великобританії Ейдену Асліну та Шону Піннеру, яких росіяни утримують у полоні, 'суд ДНР' оголосив смертний вирок.

Ми розуміємо, що це елемент шантажу і «підняття ставок» з боку РФ. Але давайте дочекаємося результату.

(Відповіді НЕ надано)

8. «Якщо війна продовжується, санкцій недостатньо. Крапка»

О.Б.: Група Єрмака-Макфола напрацьовує пропозиції щодо санкцій. Яким чином ви переконуєте наших партнерів імплементувати пропозиції України у свої рішення?

- О, там триває постійна робота, декілька разів на день дзвінки, зустрічі, консультації, на яких ми роз’яснюємо партнерам наші пропозиції.

Сьогодні це декілька документів рекомендаційного характеру, ми називаємо їх “пейперами Макфола-Єрмака”. Ці напрацювання ми передаємо під час офіційних зустрічей найвищого рівня.

Особисто Президент передав документ Ентоні Блінкену, Ненсі Пелоусі, Урсулі фон дер Ляєн, Шарлю Мішелю, Борису Джонсону тощо. І ми бачимо, що

відсотків 45 наших пропозицій вже враховано. Ми продовжуємо їх напрацьовувати, група дуже потужно працює.

Кожного дня у них там всередині відбуваються відеозустрічі, консультації, крім того, ведеться дуже активна комунікаційна робота - у групи є власний твітер, щотижня виходять колонки і інтерв‘ю членів групи, я також мінімум раз на тиждень виходжу з комунікацією. Нещодавно, наскільки мені відомо, група запустила навіть лінійку власних івентів на базі різних європейських аналітичних майданчиків, щоб просувати наші тези.

Тобто у нас є конкретний продукт групи - “пейпери”, навколо яких вибудовуються комунікаційна і дипломатична складова. Саме в такому вигляді це спрацьовує. Подібний алгоритм роботи ми екстраполюємо і на інші групи, про які вже розповідав вам раніше.

Але, безумовно, особистий контакт відіграє величезне значення.

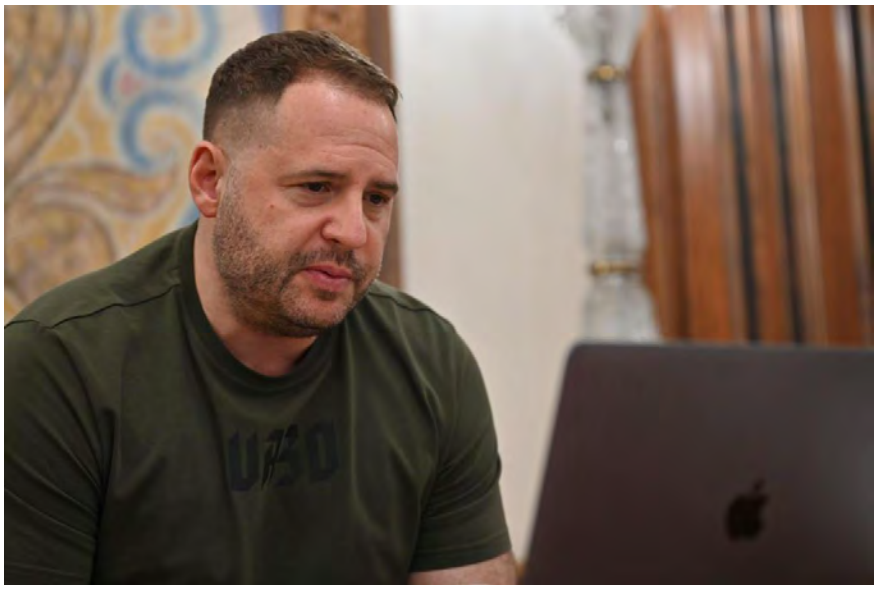

Фото: надано прессслужбою

Розмовляю я, наприклад, з

Джейком ***Салліваном*** (*радник президента США з національної безпеки, – LB.ua*), надсилаю йому новий документ, прошу подивитися, бо там є нові прізвища щодо санкцій.

Так само - з європейськими колегами.

По це постійно говорить Президент, коли зустрічається з лідерами країн.

Про це говорять прем'єр-міністр, міністр закордонних справ.

О.Б.: Одна з ваших пропозицій – це застосування тотальних персональних санкцій проти всіх представників влади Російської Федерації, проти всіх членів партії «Единая Россия». Наскільки реально, що наші партнери підуть на такий крок, адже зараз вони обмежуються точковими персональними санкціями. І на який ефект ми розраховуємо у випадку тотальних санкцій?

- Для нас важлива ефективність санкцій. Якщо війна продовжується, санкцій недостатньо. Крапка. Тому санкційний тиск має наростати, потрібно знаходити болючі місця. Дуже важливо, щоб дію санкцій відчули на собі всі політики, всі, хто залучений до функціонування цієї воєнної машини.

> Безумовно, несправедливо, що ці люди продовжують їздити відпочивати в європейських країнах, їхні діти продовжують навчатися в американських університетах і так далі.

Ми також створили «Книгу катів» з реєстром тих військових РФ, які брали участь у війні проти України. Навіть якщо хтось просто стояв біля того, хто вбивав, ґвалтував, всі повинні бути визначені, про них має знати світ, всі вони повинні понести відповідальність.

> Є міжнародна кримінальна відповідальність, цим питанням займаються відповідні фахівці. Але дуже важливо, щоб російські військові також потрапляли під санкції. Якщо ти прийшов на нашу землю вбивати, твоя родина, твої діти повинні забути, що таке лікуватись, навчатись, відпочивати за кордоном.

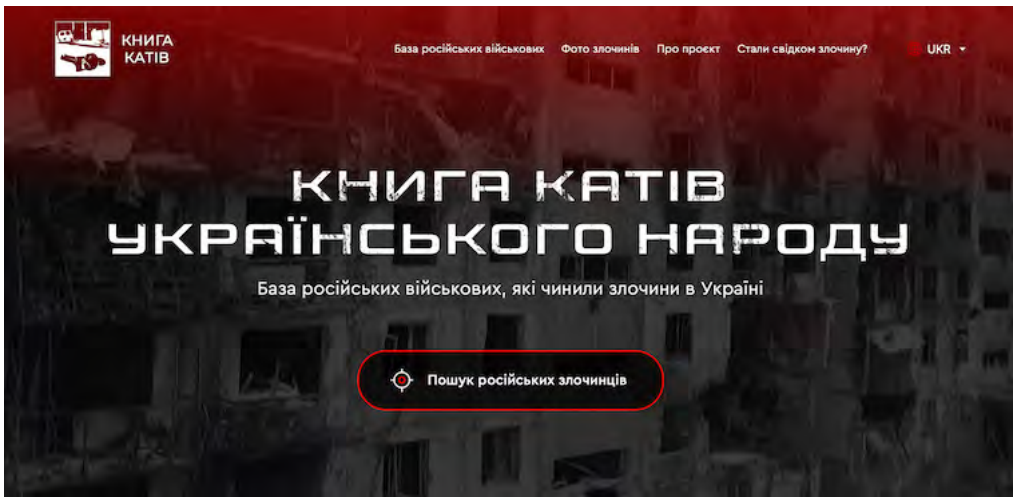

Фото: скріншот

Тому розширення санкційного списку для нас – дуже принципове питання. Всі ці люди, які сьогодні перебувають при владі в Росії, повинні зрозуміти – для них цей світ буде закрито.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: Ще на початку (три місяці потому) масштабної агресії Президентом було ініційовано проєкт «Книга катів». На якому він етапі зараз? Як це відбувається?

- Цим питанням займається Андрій ***Смирнов***.

Після виходу нашого інтерв'ю вже запрацює портал, на якому ми будемо публікувати отриману інформацію про російських військових – хто вони, де служать, які звання, в яких злочинах їх підозрюють тощо.

> Багато цих фактів ляжуть в основу великої справи щодо геноциду. Для нас це дуже важливо, і сьогодні світ вже не має жодних сумнівів, що ця війна є геноцидом українців.

(Відповіді НЕ надано)

9. «Визнання Росії країною-спонсором тероризму дуже важливо, деякі парламенти вже це проголосували. Дуже важливо, щоб це зробив американський Конгрес»

О.Б.: Україна каже, що санкції, які запровадив ЄС щодо російської нафти, недостатні.

*Ваша група запропонувала «Дорожню карту енергетичних санкції» – **повне** ембарго на російські енергоносії або запровадження спеціального податку на такі носії, який в подальшому можливо було б спрямувати на «репарації» для України.*

*Чи є **ймовірність**, що ЄС зважиться на такі заходи, враховуючи, як важко країни **ЄС погоджували шостий пакет санкцій**?*

- Це було важко, але його ухвалили *(шости пакет)*.

Ви ж самі бачите, коли питаєте про шанси, що навіть те, про що ми не могли мріяти, сьогодні стало реальністю. Тому треба нарощувати, робота непроста. Безумовно, є країни, які дуже важко на це йдуть, і треба знаходити якісь варіанти, ми над ними працюємо. Ми залишаємося на позиції, що сьогодні ембарго на енергоресурси є найпотужнішим механізмом, тому що саме з них вони фінансують воєнну машину.

Наші партнери бачать, що продовжується шантаж, як вони (*росіяни, – LB.ua*) перекривають газ іншим країнам. Це, безумовно, спонукає їх до активніших дій. Так само, як і наша позиція, зокрема, постійні виступи Президента, його публічна активність, виступи інших членів команди. Це все дуже добре працює.

Фото: EPA/UPG, Звернення президента до парламенту Японії.

Ми змінюємо майданчики.

Раніше президент виступав перед парламентами, зараз - перед університетами, використовує також інші платформи.

Я, наприклад, вже виступав перед деякими комітетами з безпекових питань ряду парламентів, зокрема, Ірландії.

Залучаємо опініон-мейкерів в різних країнах.

Можу вам сказати, з нами працюють найкращі спеціалісти щодо санкцій. Вороги бігають по стелі, коли чують, хто залучений до цього. Тому робота триває.

(Відповіді НЕ надано)

*О.Б.: Крім нафти і газу, які ще найважливіші больові **точки** РФ, куди можна вдарити **санкціями**?*

- Ми сконцентрувались,

1) по-перше, на обмеженні ***трансферу технологій***, товарів подвійного призначення. Дуже для нас важлива заборона на виконання чинних військових контрактів з Російською Федерацією. Аби ніхто не поставляв Росії зброї, боєприпасів, комплектуючих та будь-яких інших подібних товарів. І також, звичайно, нічого подібного не купував у неї.

2) Якщо говорити про політичні питання, то це визнання Росії країною-спонсором ***тероризму***. І сьогодні деякі парламенти вже це проголосували. Дуже важливо, щоб це зробив американський Конгрес.

О.Б.: Країни Близького Сходу, Латинської Америки, а також Китай та Індія не лише не застосовують обмежень, а й продовжують тісну співпрацю з РФ. Україна і наші партнери можуть якось це змінити?

- Дуже комплексне питання.

По-перше, не всі країни, які ви перерахували, допомагають Росії. Я не погоджуюсь. Багато з них поки що займають нейтральну позицію, ми з цим працюємо.

Давайте скажемо чесно:

> - деякі регіони були поза увагою України, поза увагою дипломатії України.

Сьогодні цей підхід змінюється. Я дуже радий, що ми з міністром закордонних справ тут абсолютно на одній хвилі.

Фото: надано прессслужбою

Для нас дуже важлива Африка, ми нею практично не займалися.

> На жаль, з приходом Януковича до влади наші потужні можливості щодо ринку озброєння на цьому континенті були зруйновані, сьогодні ми їх відновлюємо. Але весь цей час поки ми його руйнували, росіяни працювали на цих ринках, вкладали великі гроші.

Сьогодні треба дуже швидко налагоджувати дипломатичні стосунки, і ми це робимо кожного дня, тому що в деяких з цих країн ми шукаємо необхідне нам озброєння.

Наприклад,

цього тижня ***Президент проводить багато перемовин*** з представниками країн Латинської Америки.

В багатьох країнах в нас навіть немає посольств, їх треба відкривати.

Ми з міністром Кулебою минулого тижня

виступали перед міністрами закордонних справ країн – членів Ради співробітництва арабських держав Затоки.

Була дуже ***цікава розмова***.

Можливо, це вплинуло на рішення Саудівської Аравії збільшити видобуток нафти.

Фото: телеграм-канал Андрія Єрмака, Андрій Єрмак та Дмитро Кулеба під час розмови з міністрами закордонних справ країн – членів Ради співробітництва арабських держав Затоки.

Тобто це маленькі деталі, якими необхідно займатися.

На жаль, ми втратили 30 років, багато чого не робили, і війна, як хвороба, відкриває всі больові точки і всі проблеми.

Але є команда, команда сьогодні загартована війною, і чітко розуміє, що треба робити.

(Відповіді НЕ надано)

10. «Перемога України – це буде і перемога наших партнерів. Це вже аксіома»

О.Б.: Росія, фактично, просить зняти частину санкцій в обмін на розблокування українських портів. Чи є ризики, що заради уникнення глобальної продовольчої кризи Захід може на це погодитися?

- Ми проти зняття будь-яких санкцій. До того ж сьогодні ми практично закрили питання щодо Білорусі *(самопроголошена влада цієї країни пропонувала свою залізничну інфраструктуру для транспортування українського зерна, – LB.ua)* в цьому сенсі.

Ми розглядаємо єдиний варіант – розблокування портів. Це – єдиний шлях здійснити повноцінний експорт нашої сільгосппродукції, яка дуже важлива і є серйозним фактором продуктової безпеки.

Ми над цим працюємо. Безпосередньо я спілкуюсь з генеральним секретарем ***Гутеррешем***, який проводить ці перемовини.

Ми чітко розуміємо, як це має бути.

> На виконання відповідного доручення Президента ***я перебуваю в повній координації*** з нашими військовими, з міністром інфраструктури Кубраковим, міністром сільського господарства Сольським, з Міністерством закордонних справ, з нашими партнерами.

Тому, вважаю, що варіант реальний, але ми будемо це здійснювати тільки за умови абсолютних гарантій безпеки.

Так що шантаж щодо санкцій – це не до нас, ми його не розглядаємо.

(Відповіді НЕ надано)

*О.Б.: Міністр оборони **Резніков** нещодавно заявив, що темпи і кількість постачання озброєнь все ще недостатні. Чому, на вашу думку, наші партнери настільки нерішучі у питанні допомоги саме зброї?*

- Узагальнювати і списувати все на нерішучість дуже зручно, але це не показує всієї картини. Вона складніша.

Але сьогодні, мені здається, наші партнери ухвалили всі необхідні рішення, є співпраця між нашими військовими, яка сьогодні вийшла на необхідний рівень: коли проводяться брифінги щотижня, коли партнери чітко розуміють наші плани і те, що вони є частиною цих планів. Я зі словом MLRS прокидаюсь і засинаю, хоча ще декілька років тому навіть не знав, що це таке.

Повірте, ми робимо все можливе і неможливе. Я думаю, що ми побачимо прогрес в цьому питанні.

Олексій *(Резніков)* сказав правду, що сьогодні нам цього недостатньо, але все ж таки, вже почалась робота і по ленд-лізу, ми почали отримувати і гаубиці M777 з балістично-обчислювальними системами. Думаю, що допомога буде зростати.

Фото: facebook.com/easternbridgehead

Дуже важливо, щоб наші партнери відчували себе і частиною наших перемог, і тоді, якщо щось не вдалося. І важливо, що сьогодні вони без застережень вірять в те, що ми переможемо. Наша позиція, що перемога України – це буде і перемога наших партнерів. Це вже аксіома.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Які у вас очікування від саміту ЄС 23-24 червня? Чи є ризики, що ми не отримаємо статус, на який претендуємо і чи план «Б» на цей випадок? (розмова записувалася ще до того, як Єврокомісія оголосила готовність надати Україні статус кандидата, - LB.ua).

- В мене добрі очікування і гарні сподівання, але залишилося ще 10 днів дуже потужної роботи. Дуже потужної. Тому я сьогодні сконцентрований, як і вся команда на чолі з Президентом, на тому, щоб використати ці 10 днів для того, щоб отримати такий бажаний для нас результат.

(Відповіді НЕ надано)

С.К.: А якщо не буде бажаного результату?

- Я не думаю про те, якщо не буде. В нас є 10 днів для того, щоб було.

(Відповіді НЕ надано)

11. «Таких людей *(як Нєвзоров, - ред.)* Україні варто використовувати як медійну зброю. Виключно в цьому контексті»

С.К.: Проясніть, будь ласка, Нєвзоров – громадянин України?

- Я не знаю, чи закінчені всі процедури. Там же ж багато процедур для того, щоб людина стала громадянином. Процедури тривають, позицію Президента ви чули, я її підтримую, можу сказати чому.

Нєвзоров останнім часом дуже дратує нинішню російську владу, бо говорить правду про неї, про злочини росіян в Україні. Його голос чують мільйони росіян, і для нас важливо, що він руйнує наративи російської пропаганди.

Цим він корисний для України. Простіше кажучи, для нас це медійна зброя.

Це моя позиція, вона не відрізняється від позиції Президента, яку він висловив під час конференції.

(Відповіді НЕ надано)

Фото: надано прессслужбою

*С.К.: Ви розумієте, що **не всі в Україні такі кроки сприймають**? Це дуже м'яко кажучи. Тим більше, що одразу за Нєвзоровим пішли розмови про Фрідмана.*

- Наразі ми не ведемо ні з ким ніяких перемовин – ні з ***Фрідманом***, ні з будь-якими іншими олігархами.

> Ми з повагою ставимось до наших партнерів, які застосували проти таких осіб санкції. Тому, я думаю, це неактуальне питання.

Що стосується можливості використання людей, які мають вплив на російське суспільство, які дійсно продемонстрували, що вони займають антикремлівську позицію щодо війни в Україні - таких людей варто використовувати як ***медійну зброю***. Виключно в цьому контексті.

*С.К.: Хіба для цього їм потрібен український **паспорт**? «Хороших руських» можна по-різному заохочувати.*

- Ви знаєте, тут я з вами згоден.

> Треба шукати різні варіанти, яким чином сьогодні використовувати їх для боротьби з російською пропагандою. Звичайно, якщо є сумніви або навіть підозри щодо конкретної людини, потрібно проводити додаткові перевірки або взагалі про громадянство на певному етапі йтися не може, а людина має довести свою користь для нашої перемоги, повну лояльність до України, наших принципів та способу життя.

С.К.: Якщо умовний Дудь звернеться по українське громадянство, йому не відмовлять?

- Та не звертався до нас Дудь!

С.К.: Я ж кажу - "умовний". А хто звертався?

- Наразі це питання не розглядається. Ні Дудь, ні будь-хто інший не звертався, наскільки мені відомо.

*С.К.: Президент часто говорить про потребу тримати Україну у постійному фокусі уваги світу. Зрозуміло, для цього потрібно говорити про те, що у нас відбувається. Один із інструментів - підтримка України світових зірок. Ви, зокрема, організовували приїзди Боно, Шона Пенна та Анджеліни Джолі. Яким саме чином **ще** Україна може привертати увагу світу, на вашу думку?*

Фото: EPA/UPG, Виступ Боно та Тараса Тополі у київському метро.

- Ми маємо використовувати абсолютно всі можливі механізми донесення наших думок до світу.

> Це робить Володимир Зеленський своїми промовами до парламентів та народів країн. Ми аналізуємо вплив цих промов на мас-медіа, і результат просто чудовий.

Але ми не можемо зупинятись, тому що інтерес світу треба підживлювати, давати йому новий виток.

Тому приїзди таких зірок як Боно, Анжеліна Джолі чи Шон Пенн, є особливо важливими.

> Вони можуть достукатись до мільйонів людей. Вони викликають позитивні емоції, і коли вони приїжджають до України - ми на виході маємо позитивні новини про Україну. Чисто з комунікаційної точки зору, це спосіб тримати Україну в новинних стрічках не лише новинами про війну. І вже в ці новини «вкручувати» потрібні нам наративи.

А ще нам потрібно більше працювати з діаспорами по всьому світу.

> В нас дійсно дуже потужні закордонні громади. І вони знають, хто є справжніми лідерами думок у тих країнах, де вони живуть.

Але ми не повинні перебувати постійно у статусі жертв. Ми маємо говорити про наших волелюбних людей, про небувале єднання, про нашу сильну армію. Про сміливість України.

Ми не тільки об’єдналися самі, але й об'єднали західних союзників навколо антиросійських санкцій та зброї для України. Санкції посилюються, зброї стає більше.

(Відповіді НЕ надано)

О.Б.: Що особисто для вас буде перемогою у цій війні?

- В цій війні ми втратили і продовжуємо, на жаль, втрачати найдорожче – наших людей.

1) Перше – це припинення цієї війни, щоб наші люди не гинули.
2) А друге – повне відновлення нашої територіальної цілісності.
3) І припинення на довгі-довгі роки, на багато років будь-якої можливості повторення цієї трагедії.

Фото: Донецька ОДА

С.К.: Олексій ***Резніков*** *сказав, що, за його оптимістичними прогнозами, можна розраховувати на те, що до кінця року активна фаза бойових дій буде завершена. Чи поділяєте ви цю думку?*

- Я не хотів би будувати прогнози. Треба, щоб це відбулося якомога скоріше. І ми робимо для цього все необхідне.

Агресивна війна Росії проти нашої країни може завершитись швидше, якщо українська армія отримає ту зброю, щодо якої йдуть переговори і є домовленості з країнами-партнерами.

Я абсолютно упевнений, що Україна переможе.

Війна завдає нищівних руйнувань: сім'ям, містам, нашій країні. Але нас не здолати.

Ми відбудуємо нашу прекрасну Україну. І не просто відновимо, а й покращимо. Будинки, вулиці й квартали, мирні міста й села. Все це – наше майбутнє, яке ми знову наповнимо життям.

Перемога – це наш вибір. І ми до неї йдемо впевнено, з відкритим серцем та міцним духом.

(Відповіді НЕ надано)

Фото: EPA/UPG

***

№ 227.

«The Wall Street Journal» повідомляє про силу українського опору ракетам Poici і потребу у засобах ПРО (скорочений автопереклад):

Ніколов 2022-06-20

"Город Донецк, крупнейший на контролируемом Россией Донбассе, в эти выходные подвергся сильнейшему артиллерийскому обстрелу с начала конфликта на востоке Украины в 2014 году. Назначенный Россией мэр Донецка Алексей Кулемзин , офис которого также пострадал от обстрела, заявил, что погибли пятеро мирных жителей.

По словам Игоря Гиркина, бывшего офицера российской разведки, который восемь лет назад спровоцировал насилие на Донбассе, захватив город Славянск, украинские обстрелы Донецка также уничтожили штаб 1-го армейского корпуса, официальное название вооруженных сил самообороны. Командир корпуса, российский генерал-майор Роман Кутузов, был убит украинскими войсками в начале этого месяца.

Последние полтора месяца боевые действия на Донбассе концентрировались вокруг города Северодонецк, административного центра подконтрольной Украине части Луганской области, которая вместе с Донецкой областью составляет Донбасс.

В то время как российские войска медленно продвигались по городу, ценой огромных потерь для обеих сторон, им пока не удалось полностью захватить его или отрезать главную подъездную дорогу к оставшимся удерживаемым Украиной частям Луганска, таким как как город Лисичанск, возвышающийся над Северодонецком. Украинские военные заявили в воскресенье, что они отразили российский зондаж возле города Тошковка, вынудив российские войска отступить.

Под городом Изюм Харьковской области убит известный украинский командир Олег Куцын, командир добровольческого батальона "Карпатская Сечь", сообщили в воскресенье украинские власти.

Российское наступление в Северодонецке, вероятно, было еще больше остановлено успешным украинским ракетным ударом по складу боеприпасов, используемому Россией и ее прокси-силами в городе Красный Луч, в глубоком тылу подконтрольного России Луганска. Хотя удар с использованием баллистической ракеты «Точка-У» был нанесен в четверг, только в выходные стало ясно о масштабах ущерба: на кадрах видно опустошенный пустырь, усеянный сгоревшими артиллерийскими снарядами. По данным пророссийских военных корреспондентов, объект «Красный Луч» был основным складом российских боеприпасов для Северодонецкого наступления.

Основным ответом России на украинские атаки на Донбассе стало усиление ударов по украинским городам и объектам инфраструктуры. Российские ракеты поздно вечером в субботу поразили нефтеперерабатывающие заводы в городах Шебелино под Харьковом и Новомосковске под Днепром, вызвав гигантские пожары. Спасатель погиб в Новомосковске в результате взрыва горящего бензобака в воскресенье утром, сообщили в правительстве региона.

Россия также продолжала обстреливать северо-восточный город Харьков «Искандерами» и дальнобойной артиллерией. В то время как в прошлом месяце украинские силы вытеснили российские войска с ближайших окраин Харькова, это контрнаступление застопорилось, поскольку Россия направила в этот район подкрепления, стремясь не допустить, чтобы украинские войска достигли близлежащей границы с Россией. Мэр Харькова Игорь Терехов заявил в воскресенье, что отменил запланированный визит в Мадрид, чтобы остаться на месте для «более эффективной координации с военными для защиты Харькова».

Не все российские ракетные удары большой дальности бывают успешными, тем более что в последние недели Украина начала использовать свои реактивные истребители для перехвата приближающихся ракет. Именно это

произошло утром в воскресенье над городами Ирпень и Буча под Киевом, где, по словам областных чиновников, была сбита крылатая ракета. На юге Одесской области были успешно перехвачены две сверхзвуковые ракеты SS-N-26 Onyx, запущенные из Крыма, сообщает тамошняя областная администрация.

Украина неоднократно обращалась к западным партнерам с просьбой предоставить больше оружия лучшего качества, особенно системы ПВО, которые могли бы защитить города страны от российских ракет. В то время как Словакия предоставила Украине систему С-300 советской разработки, западные системы ПВО большой площади до сих пор не поставлялись. В прошлом месяце Германия пообещала поставить современную систему ПВО «Ирис-Т», которая сможет защитить целый город, такой как Киев или Одесса, но на ее поставку уйдут месяцы.

***

№ 228.

ООН и ОБСЕ: дорогостоящая бюрократия на службе у России

Романенко 2022-06-20

Война и колоссальные жертвы, которые несёт Украина, требуют от нас предельно чётких оценок. Порой – резких. Иначе мы не сможем остановить врага и добиться необходимых для нашей страны решений в будущем.

В этом контексте хочу обратить внимание на роль международных организаций. В первую очередь – на систему ООН и ОБСЕ, которые провалили свою миссию по недопущению войны. А теперь откровенно паразитируют на ситуации в интересах страны-агрессора, претендуя на роль заангажированного «арбитра».

Что мы имеем на данный момент?

ООН была важным элементом поддержания мирового порядка после Второй мировой войны. Её главной задачей было недопущение третьей мировой войны. Но эта война началась и уже перешла в горячую фазу. Т.е., ООН и разбухшая до невозможности международная бюрократия (МАГАТЭ, ЮНЕСКО, УВКБ, МОП и др.) миссию провалила.

Ещё до полномасштабного вторжения России в Украину велись активные дискуссии о необходимости реформировать ООН. Теперь же вообще непонятно, зачем нужна эта структура?

Как может принимать решения СБ ООН, где правом вето обладает государство – организатор геноцида в Европе? Которое к тому же открыто угрожает ядерными ударами и шантажирует весь мир голодом? Это же абсурд. Напомню, что Лига Наций исключила СССР через 2 недели после нападения на Финляндию. В ООН паника от самой постановки вопроса по поводу исключения России.

ООНовцы сбежали из Киева и три месяца прятались.

После чего обосновались во Львове, откуда пытаются «координировать» помощь. Т.е., хотят замкнуть на себя денежные потоки и грузы. Как и раньше. В сети уже полно возгласов недоумения со стороны украинских активистов и волонтёров, ведь эти бюрократы никакой пользы не приносят, хотя потребляют немалые ресурсы. Показательно, что структуры ООН открывают вакансии пиарщиков и райтеров для нейтрализации критики и отбеливания своего имиджа.

Ещё большую импотенцию продемонстрировало ОБСЕ.

С началом вторжения руководство ОБСЕ в Украине не просто сбежало – оно уволило и бросило на произвол судьбы людей, которые работали на

территории ОРДЛО. Под смертельной угрозой порядка 100 человек. Как минимум 3 человека уже в тюрьме по обвинению в «государственной измене ЛДНР», их могут казнить. Желание Финляндии вступить в НАТО – это символическая кончина Хельсинского Акта 1975 года и всей ОБСЕшной камарильи.

Возникает с одной стороны – парадоксальная, с другой – вполне объяснимая ситуация, когда интересы утратившей всякую легитимность международной бюрократии и Кремля полностью совпали.

Я пообщался с опытными дипломатами, которые в деталях расписали два фактора, превращающих ООН и ОБСЕ в зависимые от России гадюшники.

Первый фактор.

> Сотрудники этих структур получают большие зарплаты, хороший соцпакет и бонусы. Но самый главный бонус, который является стратегической целью всей жизни - уход на пенсию с высокой позиции в подобной структуре. Она может в разы превышать пенсию в конкретной стране, в том числе – европейской.

Как следствие, чтобы долго прожить в этой системе, нужно демонстрировать запредельную лояльность и полное отсутствие инициативы. Не создавать конфликтов и вообще каких-либо волн, поскольку это вредит карьере всех, кто находится поблизости от источника возмущения. Тех, кто проявляет нездоровое рвение, выживают. Формируется каста, для которой корпоративные интересы важнее всяких ценностей.

Второй фактор.

Россия десятилетиями, сохранив все советские наработки, насыщает аппарат ООН, ОБСЕ и всех подобных организаций своими или связанными людьми (белорусами, армянами, сербами и др.). Т.е., на публику могут

транслироваться какие-то красивые лозунги, но бюрократия полностью это обнуляет, продвигая нужные бумажки и саботируя вредные.

В украинских СМИ неоднократно писали о совершенно диких фактах. Например, в момент российской оккупации Крыма и начала войны на Донбассе в 2014 г. департамент трансграничных угроз ОБСЕ возглавлял гражданин России Алексей Лыженков - выходец ещё из советской системы МИД (читай – КГБ/Службы внешней разведки РФ).

Естественно, что ОБСЕ ничего не замечала, включая обстрелы с территории России. Лыженков после усердной работы в ОБСЕ стал заместителем директора Департамента по вопросам новых вызовов и угроз МИД России.

Сейчас департамент трансграничных угроз Секретариата ОБСЕ возглавляет Алёна Купчина, которая до этого назначения 28 лет работала в системе МИД Беларуси, в том числе – была заместителем министра.

Вы слышали о какой-то внятной реакции ОБСЕ на атаки мигрантами из Беларуси на Литву и Польшу в прошлом году? Может вы слышали оценки позорной роли Лукашенко и Беларуси, предоставляющей территорию для ведения войны против Украины?

Точно также граждане России составляют около 50% персонала МАГАТЭ. Их благополучие полностью зависит от Кремля. Поэтому МАГАТЭ демонстрирует «необъяснимую» вялость по поводу захвата российскими оккупантами сначала ЧАЭС, а затем крупнейшей в Европе – Запорожской АЭС. Вообще-то там десятки человек персонала в заложниках. Но в венском офисе всё спокойно.

Это очевидный конфликт интересов.

Сейчас международные бюрократы в ужасе от возможной утраты комфортных мест. А Россия крайне заинтересована, чтобы в мир шёл сигнал «не всё так однозначно», «обе стороны должны воздерживаться от эскалации».

Война только усугубила эту ситуацию. Обстрел Киева в момент, когда в Украину из Москвы (!) приехал генсек ООН – это демонстрация того, как в Кремле относятся к этим жадным импотентам – как к обслуге. Ибо в Кремле понимают это публику лучше всех.

Далеко ходить не надо, просто полистайте различные «мониторинги» и «отчёты», которые годами продуцировали ООНовцы в Украине. Кстати, вы в курсе, что мониторингом нарушений прав человека и беженцев в том числе по линии ООН в Украине занимается белорус? И целый куст лиц, имеющих подвязки к России. Объясните, вот как такое может быть?

Что делают эти люди? Они исходят из безумной теории сохранения равноудалённости и баланса. Они не выбирают сторону.

Украинская девушка и толпа российских солдат, которые насилуют эту девушку, с точки зрения мониторинговых миссий ООН/ОБСЕ – участники одного процесса. И эти структуры обращаются к «обеим сторонам» с призывом «не допустить эскалации», «воздержаться от деструктивных шагов». Человек, стоящий на коленях со связанными руками, и боевой бурят, приставивший пистолет к его затылку, для бюрократов одинаковы.

Это не преувеличение. Почитайте обращения какого-нибудь ЮНЕСКО, которое призывает «все стороны» воздержаться от действий, несущих угрозу культурному наследию. А ничего, что вся угроза – на нашей территории? И единственная причина этой угрозы – российской вторжение?

Опасность этих структур ещё в том, что цивилизованные страны оказываются в невыгодном положении. Например, СММ ОБСЕ годами мониторила ситуацию на Донбассе. Наши пускали наблюдателей везде, те радостно фиксировали все недочёты. А в ОРДЛО Россия держала их в резервации.

Плюс в составе СММ ОБСЕ было полно россиян и лояльных к Москве людей. На выходе получалось, что Украина чуть ли не больше нарушает права и свободы, чем подконтрольные Москве бантустаны.

Наиболее циничная история – фиксация гибели мирных жителей. Вы можете сейчас посмотреть цифры ООН – они в разы меньше реальных. Акцент делается на том, что это якобы верифицированные цифры. Но ведь они искажают ситуацию, даже близко не показывают масштаб злодеяний России.

До этого СММ ОБСЕ постоянно фиксировала жертвы среди гражданских в ОРДЛО. Люди подрывались на минах, либо гибли вследствие беспредела. Но поскольку вожди ЛДНР обвиняли во всём Украину (в обстрелах, в засылке ДРГ), а проверить факты ОБСЕ не разрешали, всё это подавалось в контексте «мирное население страдает от действий обеих сторон». Поскольку у нас гражданских гибло на порядок меньше, ОБСЕ создавала для России прекрасное обоснование – вот видите, раз мирные там не гибнут, а тут гибнут, значит Украина 8 лет бомбит Донбасс!

Механизмы данных структур де-факто обслуживают преступников, агрессоров, которые действуют без правил. Когда насильник и жертва превращаются в «две стороны» - это знак, что система превратилась в свою противоположность и должна быть немедленно преобразована. Или ликвидирована.

Любой документ, который сейчас выходит из недр ООН, ОБСЕ и связанных с ними организаций, можно сразу отправлять в мусорную корзину. Потому что все эти бумаги не отражают реалии мира. Они не помогают укрепить правила, а наоборот – дают инструментарий тем, кто эти правила дискредитирует.

Зеленский действует правильно, когда предлагает идею новых форматов. Эти сигналы нуждаются в проработке, но курс верный. Нет смысла держаться за отмирающие структуры, де-факто работающие в интересах врага. Украина должна научиться играть масштабно, рождать идеи, владеть инициативой. Тогда будут возникать нужные союзы. А бюрократов надо оставить без пенсии. Чтобы немного их встряхнуть и вернуть правильную мотивацию.

***

№ 229.

Джордж Фридман: Интересы Америки в Украине

Романенко 2022-06-20

Источник: geopoliticalfutures.com

Перевод Натальи *Карпенко*

Практически каждый раз, когда существовала угроза вторжения в Россию, ее спасала стратегическая глубина.

Джордж Фридман

2022-06-20

Украина и США

Практически **каждый раз, когда существовала угроза вторжения в Россию, ее спасала *стратегическая глубина***.

Россию нельзя по-настоящему победить, не взяв сначала Москву, а до Москвы далековато. Захватчики с запада, от Наполеона до Гитлера, должны были успеть добраться до столицы до того, как наступит суровая зима. И даже скорее до того времени, пока осенние дожди не затопят дороги грязью. Соответственно, Россия вынуждена максимально оттягивать момент вражеского наступления, и не позволять своей армии атаковать как можно дольше.

Таково ***стратегическое значение*** Украины для России.

Если Украина останется в своих территориальных границах, и если она вступит в НАТО, Москва будет находиться в 300 милях (480 км) от нападавших.

> Многие утверждают, что НАТО не собирается нападать. А я уверяю, что ***нет ничего менее надежного, чем намерения***.
>
> Те, кто планируют войну, должны рассчитывать на возможности, которые меняются гораздо медленнее, чем намерения.

Такие соображения, как права суверенных наций, исторически всегда отодвигались на второй план по сравнению с необходимостью гарантировать безопасность нации.

Некоторые утверждают, что ***«у США нет никаких интересов в Украине за исключением морального долга»***.

> Но такой аргумента недостаточно в жестких геополитических реалиях. Полагаю, что **Штаты имеют фундаментальный национальный интерес в этой войне**. США защищены от наземного вторжения, поэтому единственная угроза для них – со стороны океанов. И в основе стратегии национальной безопасности США с 1900 г. - ***защита морей***.

А история подтверждает это.

Первая мировая война началась с потопления «Лузитании».

> Конечно, это потопление не было причиной начала войны, однако, стало ясно, что конфликт будет также происходить на море, а **морская война угрожает фундаментальным интересам США**. Если бы Германия победила, она бы контролировала Атлантику, подвергая риску восточные рубежи Соединенных Штатов.

Вторая мировая война реанимировала проблему.

> Соединенные ***Штаты были настолько обеспокоены, что согласились на закон о ленд-лизе***, по которому Вашингтон предоставлял Обьединенному Королевству самые необходимые боеприпасы в обмен на аренду большинства британских баз вблизи Северной Америки.
>
> Но в последующем тайном дополнении Лондон согласился, что если он будет вынужден сдаться Германии (на тот момент это не было преувеличением), британский флот отправится в Северную Америку. Другими словами, Америка была готова помочь, но ее помощь подразумевала вытеснение британского влияния из Северной Америки, а также обязательство, в крайнем случае, передать Британский флот в управление США.

Холодная война также имела важный, хотя и упускаемый из виду, военно-морской компонент.

> ***Во всех конфликтах, происходивших на суше, требовались дополнительные поставки*** для местных (вооруженных) сил. Например, все поставки для НАТО обеспечивались США, а Советский Союз был крайне заинтересован в их прекращении.

Во время войны советские подводные лодки могли проходить через Фареро-Исландский рубеж (между Гренландией, Исландией и Великобританией), а советские бомбардировщики - выходить из Кольского полуострова, нанося удары по авиабазам в Норвегии, а также стреляя через Фареро-Исландский рубеж в сторону конвоев авианосцев с массивным противовоздушным и противоракетным оборудованием. Для США холодная война была не только сухопутной, но и морской войной.

Для Вашингтона советская экспансия в Европу была аналогична советской экспансии в Атлантический регион.

При доминирующем положении одной державы на Европейском полуострове, способной консолидировать свои человеческие и материальные ресурсы, возникает вероятность формирования военно-морских сил, угрожающих Северной Америке.

Предотвращая господство какой-либо отдельной державы на Европейском полуострове, США устраняет угрозу заранее.

И в этом суть интереса к Украине.

Среди всего прочего Россия вторглась, чтобы ограничить угрозу НАТО. Даже если Россия подчинит себе Украину, на западе все равно есть натовский пособник. Таким образом, быстрая победа в Украине повысила бы вероятность дальнейшего продвижения войск дальше на запад.

Разумеется, ***поведение России в этой войне определило слабую вероятность такого исхода, но небольшая вероятность не означает невозможность***.

Потому что **для такой страны, как Россия, безопасность возможна благодаря просторам**.

Предположительно, Москва будет продвигаться на запад настолько далеко, насколько это будет разумно и безопасно.

И это является прямой угрозой национальной безопасности США.

Остановить Россию в Украине, где украинские военные продолжают сражаться, а США - поставлять оружие и экономически противодействовать – фактор укрощения российских амбиций.

***

№ 230.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 19 червня 2022

Головне

1) Реальні втрати техніки, які ЗСУ зазанали від початку другого етапу війни, озвучив генерал Карпенко журналістам National Defence, мене не здивували. Вони ДУЖЕ значні. Саме тому хуйло так зухвало себе поводить. Чи ви вважаєте, що хуйлорозвідка не має реальних даних?

Ба більше, нас наразі рятуватиме артилерія.

І, безумовно, піхота. Бо без піхоти наступу не буде. Плюс танки. Плюс, БМП. Плюс бойові дрони, плюс, плюс, плюс... Ця війна - надовго.

2) Про те, що війна триватиме не місяць і не два, заявив новий командувач британського генштабу. Однак варто звернути увагу на те, що він вважає пряме зіткнення з хуйлоармією невідворотнім. До відкритої війни готується й Польща. Та й країни Балтії. Тобто, ми в лише в кількох кроках від ядерної війни. Що нам робити ? Перемагати хуйла в Україні. Бо лише це дасть змогу не скотитися у катастрофу.

3)Раніше чи пізніше, хуйлоорбан і хуйлосіярто заскавчать. Бо труби з хуйлогазом і хуйлонафтою луснуть. А поки вони серуть нам на голови, бо відчувають повну безкарність.

4) Постачання хуйлонафти до Китаю збільшилося до 25% раша експорту Чи навіть до третини.

Але втрата Європи буде страшною. Бо Трассиб не гумовий та й трубой більш ніж 3 мільйони тон на місяць не прокачаєш.

5) У Луганській області наші янголи - оборонці вчергове довели, що хуйлоармія - великий блеф. Проте снарядів у неї - як у дурня фантиків... а це людські втрати.

6) Так що, ара хам вже не буде співати хуйлопісні? А хуйлоєромак? НЕ ВІРЮ.

Теми дайджесту

1) ЗСУ з початку вторгнення втратили від 30 % до 50 % важкої техніки.
2) Верховна Рада заборонила трансляцію російської музики та імпорт книг із РФ та Білорусі.
3) На півночі Луганщини точаться жорстокі бої.

1. Війна

1-1. Фронт

• У Брестській та Гомельській областях Білорусі тривають "навчання" армії РФ неподалік від кордону з Україною. Командування Волинської бригади територіальної оборони вважає за можливе завдання армією РФ ракетних ударів із території РБ, а також прориву до України диверсійних розвідувальних груп.

• З мінометів із території РФ обстріляно прикордонне селище Середина-Буда на Сумщині. До Брянської області російське командування перекинуло дивізіон ЗРК С-300 для прикриття повітря з цього напрямку.

• Ситуація на околицях Харкова загострюється день від дня – російське командування розгорнуло в регіоні свіжі батальйонні тактичні групи для запобігання контрнаступу українських військ у напрямку великого залізничного вузла Вовчанськ, а також для наближення до обласного центру на відстань із якої можна вести обстріли. Мер Харкова Терехов закликав мешканців якнайменше перебувати поза домом та укриттями через обстріли, що посилюються.

• На південь від Ізюма окупанти готуються до наступу й завдають бомбових та ракетних ударів із повітря по населених пунктах на правому березі Сіверського Дінця, у районі траси Харків – Довжанський та в напрямку на Барвінкове. Великі втрати в авіації змусили російське керівництво залучати "добровольців" і найманців приватних військових компаній як пілотів.

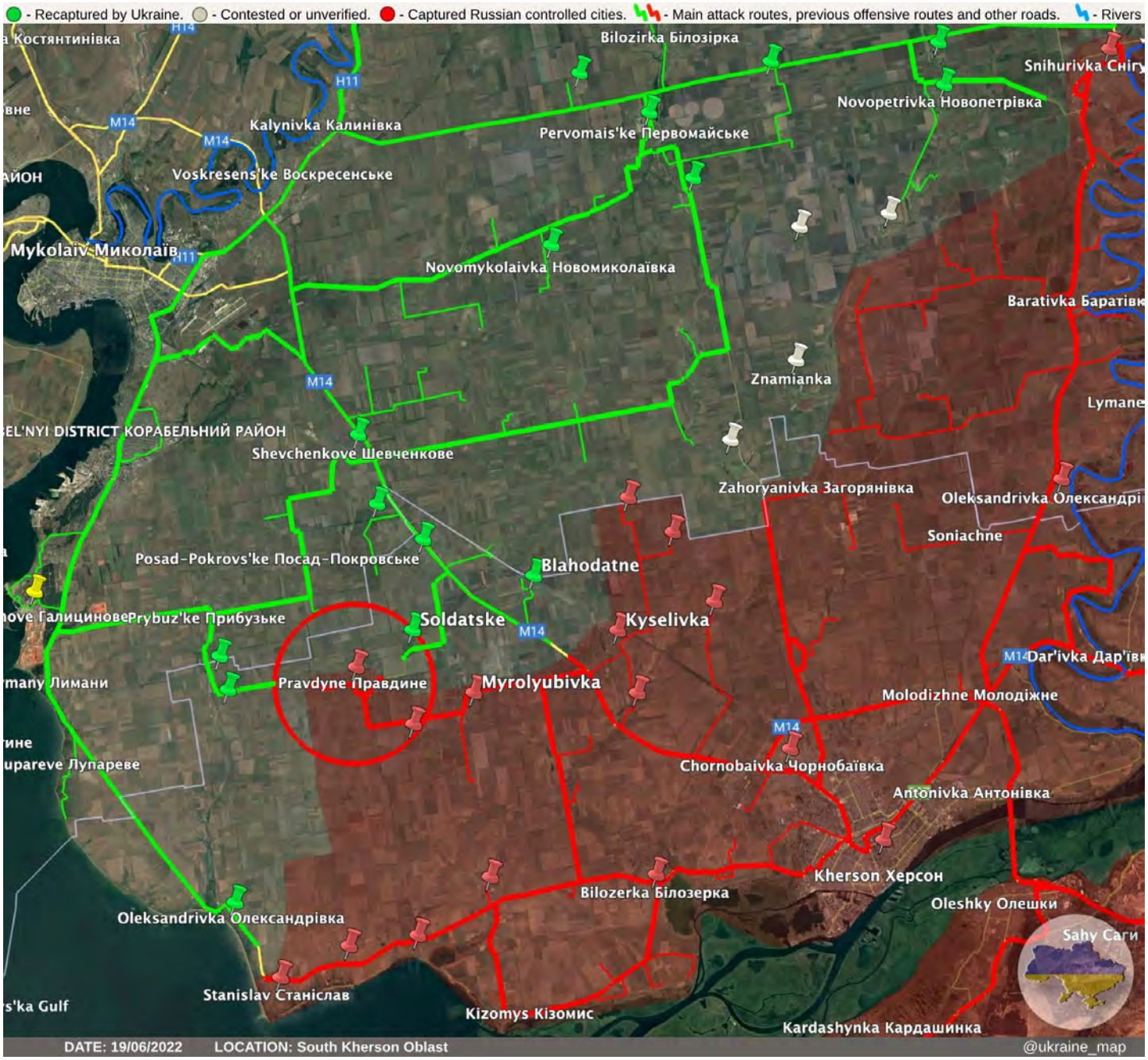
• На Луганщині бої розгорілися з новою силою. Російське командування має намір захопити Сєвєродонецьк за будь-яку ціну й фактично рівняє місто із землею. Українські підрозділи залишили сел. Метьолкіне на південний схід від обласного центру.

• Спроба наступу російських військ із Тошківки на Лисичанськ відбито за допомоги точних артилерійських ударів. Також невдалими були атаки на село Берестове на трасі Лисичанськ – Бахмут та з боку Світлодарського водосховища в напрямку на Бахмут.

• Міста та селища в прифронтовій зоні зазнають безперервних ударів авіації, ракет, артилерії та РСЗВ, воєнні обладміністрації повідомляють про численні руйнування будинків та об’єктів критичної інфраструктури.

• Українські війська ведуть контрнаступальні дії на південь від Запоріжжя та просунулися на понад 10 км у напрямку до Мелітополя.

• На півдні Херсонщини тривають бої місцевого значення, населені пункти переходять із рук до рук. Метою українського командування є відкидання

окупаційних військ від Миколаєва, щоби знизити втрати від обстрілів обласного центру з важких РСЗВ. На півночі Херсонщини російські війська не припиняють обстріли околиць Криворізької ТЕС.

• Підрозділи ППО збили надзвукові ракети "Онікс" у Білгород-Дністровському районі Одещини, а також поблизу обласного центру. Ракети було випущено із берегового комплексу "Бастіон" із території окупованого Криму.

• Російська авіація завдала ракетного удару по портовій інфраструктурі Очакова, ракети потрапили й до житлових будинків.

• Спецпредставник ЄС із прав людини Гілмор приїхав до України та відвідав Бучу та Ірпінь. Він обговорив з українськими правоохоронцями перебіг розслідування воєнних злочинів та порушень міжнародного гуманітарного

права російськими військовослужбовцями, а з місцевою владою – надання допомоги особам, що постраждали від агресії.

• За інформацією The New York Times, окупанти застосували проти населення та армії України понад 200 видів озброєнь, які заборонено міжнародними конвенціями. Застосування подібної зброї, на думку журналістів, є важливою частиною воєнної стратегії Росії.

• Російські ЗМІ повідомили, що командирів підрозділів, які обороняли Маріуполь, вивезено з Донецької області до Москви та поміщено до СІЗО Лефортово.

1-2. Тил

• Верховна Рада заборонила ввезення книг і видавничої продукції з РФ, Білорусі та тимчасово окупованих територій України.

Ухвалено закон про заборону публічного відтворення російських пісень, на радіо та телебаченні тощо.

Депутати скасували воєнний збір для військовослужбовців усіх родів військ, Нацгвардії, СБУ, Держприкордонслужби, СЗР, які беруть безпосередню участь у бойових діях під час режиму воєнного стану.

Військовослужбовці у відставці зможуть самостійно обрати банк, через який отримуватимуть пенсію, незалежно від місця реєстрації.

Парламент затвердив вихід України із міждержавних угод у рамках СНД – про співпрацю у сфері стільникового зв'язку; створення резерву біопрепаратів та інших засобів захисту тварин; а також про відмову від угод про фельд'єгерський зв'язок, про підтримку малого підприємництва та про науково-технічне співробітництво.

У першому читанні проголосовано законопроєкт про будівництво мережі укриттів для захисту населення, у новобудовах тощо.

• За оцінкою чиновників Мінагрополітики, урожай зернових та олійних культур у 2022 р. загалом становитиме приблизно 60 млн т – трохи понад половину торішнього. Водночас через руйнування елеваторів агровиробникам не вистачатиме приміщень для складування від 10 до 15 млн т зерна вже наприкінці жовтня.

• Міністр інфраструктури Кубраков повідомив, що Україна все моторне паливо імпортує з Європи – з країн, де його можна купити. Секретар РНБО Данилов стверджує, що довоєнних цін на бензин більше не буде, оскільки ціни в ЄС сягнули €2/л, а Кабмін скасував держрегулювання.

• Фонд держмайна перевів в електронну форму договори, що не підлягають нотаріальному посвідченню.

2. Україна та світ

• Верховна Рада ухвалила звернення до країн ЄС із закликом підтримати надання Україні статусу кандидата в члени Євросоюзу. Канцлер Німеччини Шольц закликав Євросоюз до кардинальних реформ, для полегшення прийняття нових членів. Йдеться про відмову від консенсусу – одноголосного ухвалення рішень. Окрім України, Молдови та Грузії, статус кандидата сподіваються отримати країни Західних Балкан – вони очікують на це вже майже 20 років.

Міністр економіки Свириденко вважає, що доступ до ринку країн ЄС дасть українським підприємствам можливість компенсувати втрати через війну та блокаду портів – за нульових мит на українську продукцію. Вона висловила надію, що мита не буде відновлено й надалі.

• Командувач логістики Сухопутних військ генерал Карпенко в інтерв'ю виданню "National Defence" повідомив, що втрати важкої техніки склали від 30 % до 50 % з моменту початку вторгнення. За його словами, ЗСУ втратили орієнтовно 1300 БМП, 400 танків, 700 артилерійських систем. Карпенко вважає, що наявне постачання від західних партнерів задовольняє лише 10–15 % потреб армії. ЗСУ гостро потребують артилерійських снарядів, бойових машин піхоти, броньованих машин, танків, систем ППО та залпового вогню.

Австралія вже передала Україні 4 БТР M113, загалом ЗСУ отримає 14 одиниць техніки.

Посол США Брінк підтвердила, що адміністрація президента Байдена не допустить поразки України у війні з Росією, тому підтримка триватиме "стільки, скільки потрібно".

Генерал Сандерс, який очолив Генштаб Великої Британії, оголосив, що війська мають готуватися до війни з Росією на території материкової Європи.

Президент Австрії ван дер Беллен заявив, що Європа на порозі війни об'єдналася та готова зробити все можливе для припинення агресії та відновлення миру.

Польща готується до відбиття можливого вторгнення, закуповує новітні озброєння та влаштовує навчання військ у кооперації з підрозділами інших країн НАТО.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг повідомив, що на саміті в Мадриді Росію буде визнано загрозою безпеці. Попри агресію проти України з початку 2014 р., РФ досі є партнером Альянсу. Столтенберг вкотре наголосив, що підтримка України триватиме й далі – попри те, що війна може тривати роками.

• Міністр закордонних справ Угорщини Сіярто повідомив, що керівництво Газпрому пообіцяло йому виконати всі контрактні зобов'язання щодо постачання газу. За його словами, угорський монополіст MVM Group платить за газ рублями – "як і багато інших західноєвропейських компаній".

З 1 липня весь газ до Болгарії постачатиме Азербайджан, після того, як Газпром припинив постачання в травні через відмовою платити за нього рублями.

Віцеканцлер Німеччини Хабек повідомив, що уряд готується запровадити додаткові заходи економії газу через скорочення його постачання з Росії, а також виділити не менш ніж €15 млрд на закупівлю газу для зимового сезону та закачування його до сховищ.

Уряд Австрії переводить резервні електростанції на вугілля, оскільки країна повністю залежить від постачання газу з РФ.

Через скорочення постачання нафти до Європи, Росія нарощує експорт до Китаю, У травні китайські компанії купили 8,4 млн т російської нафти, що на 25 % більше, ніж у квітні. Росія стала найбільшим постачальником енергоносіїв до Китаю завдяки величезній знижці. Проте, навіть з урахуванням знижки, РФ отримує мільярди доларів для фінансування агресії через стабільно високі ціни на нафту у світі.

• Голова Мюнхенської конференції з безпеки Хойсген заявив, що колишній президент, заступник голови російської Ради безпеки Медведєв грає роль "клоуна", і слухати його не варто.

• Єврокомісар із юстиції Віганд повідомила, що Євросоюз заморозив активи російських олігархів на суму понад €12,5 млрд. У квітні оцінка активів під санкціями сягала €6,7 млрд.

Казахстан заблокував транзит російського вугілля своєю територією після запровадження європейських санкцій. У відповідь Росія припинила відвантаження казахської нафти з порту Новоросійськ, нібито через проведенням робіт зі знешкодження мін та торпед часів Другої світової війни, що не розірвалися.

Компанія Microsoft вимкнула можливість завантаження російськими користувачами з офіційного сайту операційних систем Windows 10 та 11, проте їх усе ще можна завантажити з використанням сервісів VPN.

Через припинення виробництва напоїв компанією Coca-Cola бізнес-омбудсмен Титов запропонував завозити її продукцію "паралельним імпортом", тобто, без дозволу правовласника.

Патріарх РПЦ Кирило (Гундяєв), який є фігурантом санкцій Великої Британії, заявив, що російські окупанти нібито "захищають Росію на полі бою",

• У Молдові ухвалено закон про боротьбу з дезінформацією та пропагандою. Він заборонив трансляцію російських новин, "інформаційно-аналітичних" програм та "воєнних" фільмів.

3. Київ

- З понеділка, 20 червня, відновлено автомобільне сполучення між правим та лівим берегами Дніпра всіма 5 мостами.

***

№ 231.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 20 червня 2022

Головне

1) Вишки Бойка таки пішли за кораблем... Я розумію, "Нептунів" у нас зовсім небагато. Дякуємо рашистським кротам - секретаркам президента.

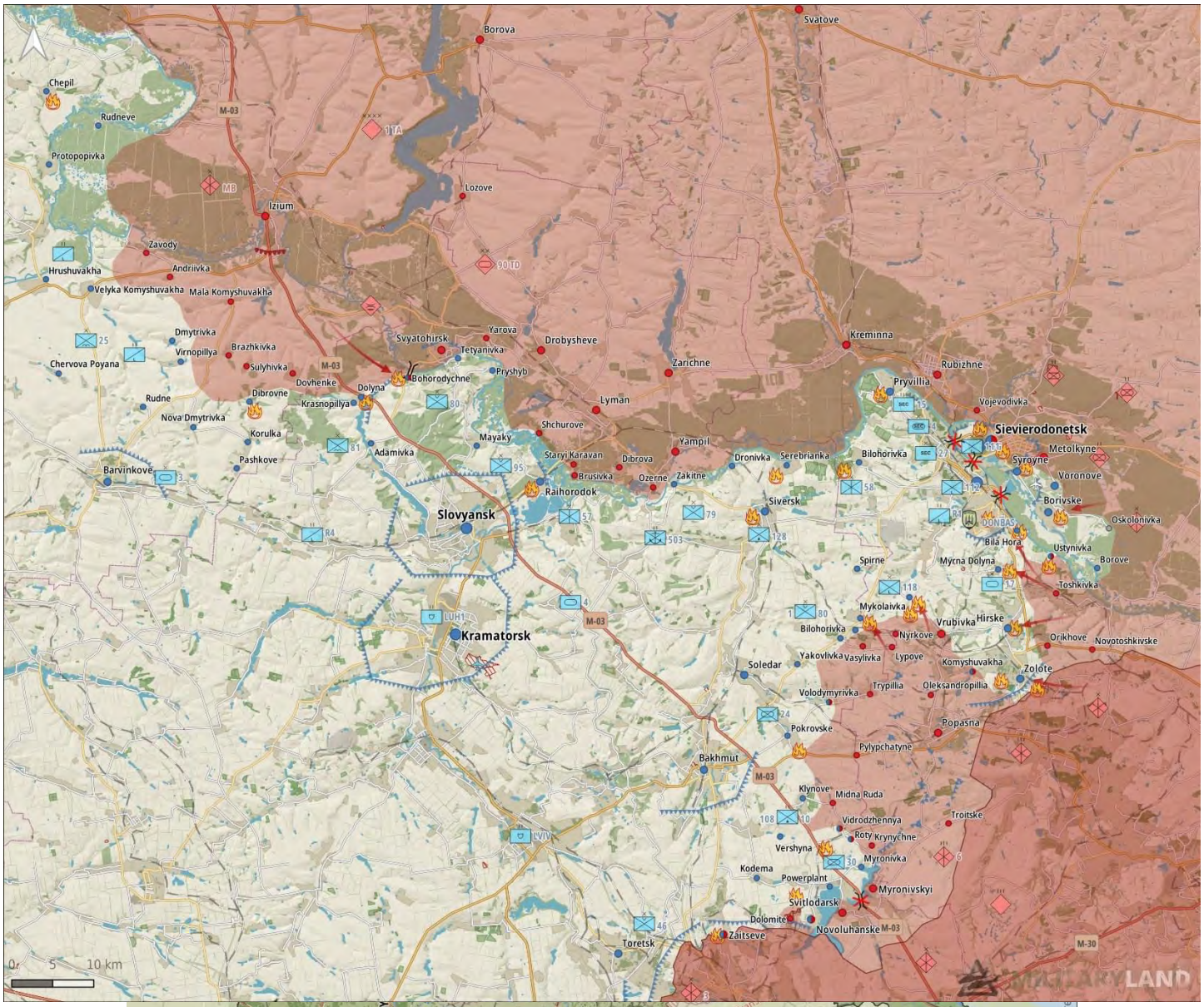
2) Литва завдала потужного удару по хуйлу. Тепер у рашистів залишається чи не єдиний варіант "розв'язання питання" – наступ білоруської армії на Литву. Хоча це, всі вже розуміють, може призвести до ядерного конфлікту. Але хуйла, схоже, це вже не лякає.

3) Тримор'я - надцікавий проєкт. Але спочатку треба перемогти у війні

4) Всі розмови про "продовольчу безпеку" мають впиратися в постачання зброї. Причому найновітнішої Бо дешевше всім буде, ні?

5) Ну, і як вишенька на тортику – скорочення постачання газу до Європи.

Класична гопніковська тактика. Доки не буде так сунуто в рило, що зубів не залишиться. Бо гопота поважає лише силу. Невже незрозуміло?

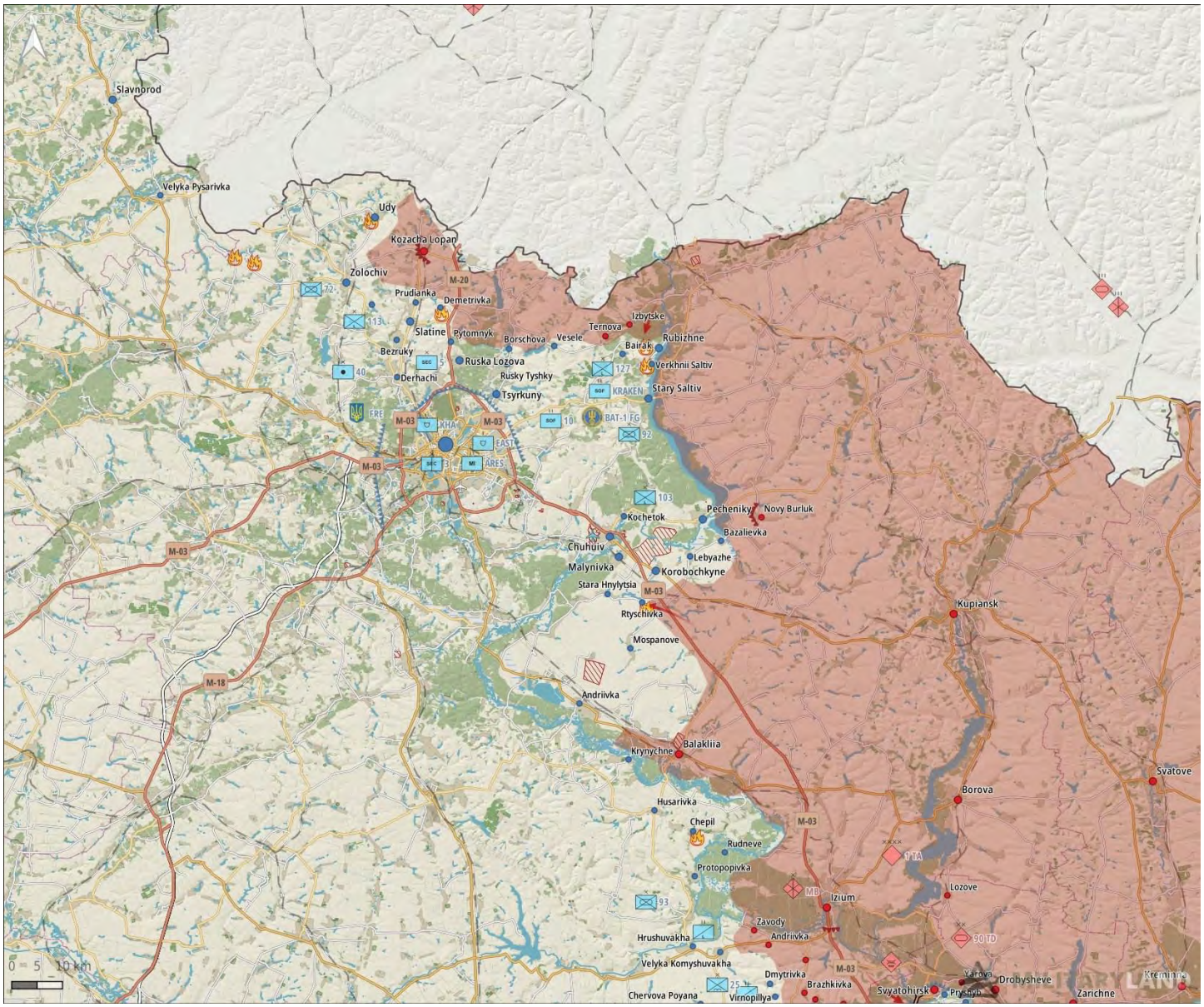
Теми дайджесту

1) Українські війська завдали ракетного удару по "вежах Бойка" поблизу Одеси.

2) Україна готова приєднатися до "Ініціативи трьох морів"

3) Литва закрила транзит санкційних товарів до Калінінградської області РФ.

4) Газпром не має наміру збільшувати постачання газу до Європи.

1. Війна

1-1. Фронт

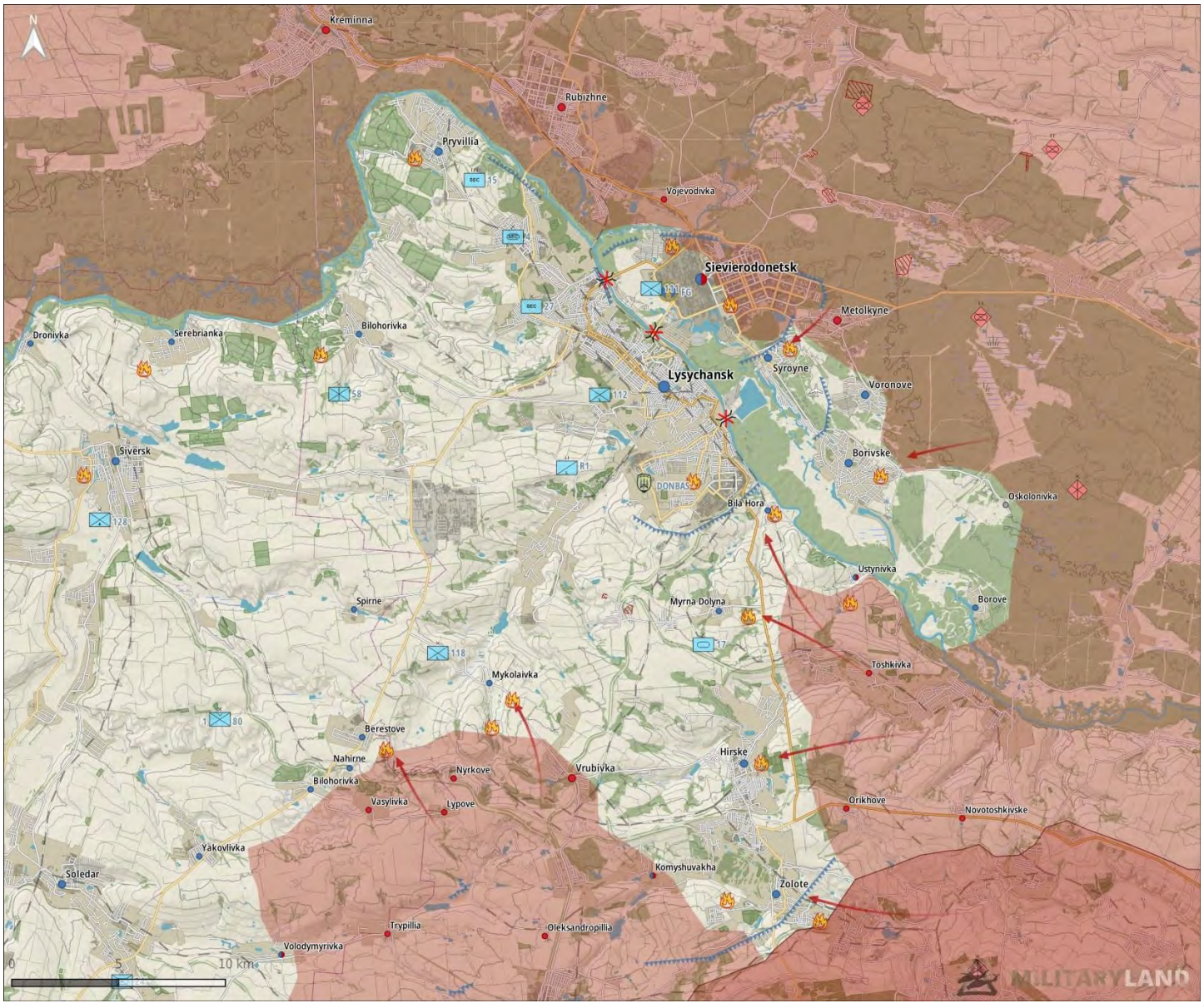
• З території РФ обстріляно населені пункти Сумщини за 15 км від кордону. Російські війська впродовж доби вели обстріли з артилерії та РСЗВ, авіація завдала бомбових і ракетних ударів по населених пунктах усією лінією фронту від півночі Харківщини до Криворізького району Дніпропетровщини.

• Мер Харкова Терехов повідомив про значне посилення обстрілів міста російською артилерією, системами залпового вогню та ракетами ОТРК "Іскандер-М". Окупанти нарощують інтенсивність атак на позиції українських військ на північ від міста.

• На Харківщині окупанти завершили будівництво тимчасової переправи через річку Оскіл у Куп'янську, що дає їм можливість перекидати підкріплення до Ізюма та Сєвєродонецьк залізницею.

Контрнаступальні дії українських військ на захід від Ізюма змусили російське командування відтягнути частину сил на прикриття важливої траси М-03 Харків – Довжанський. Ударні підрозділи армії РФ без успіху намагаються наступати в напрямках Богородичного, Слов'янська та Барвінкового. З боку Лимана ЗСУ надійно утримують позиції в районі Райгородка.

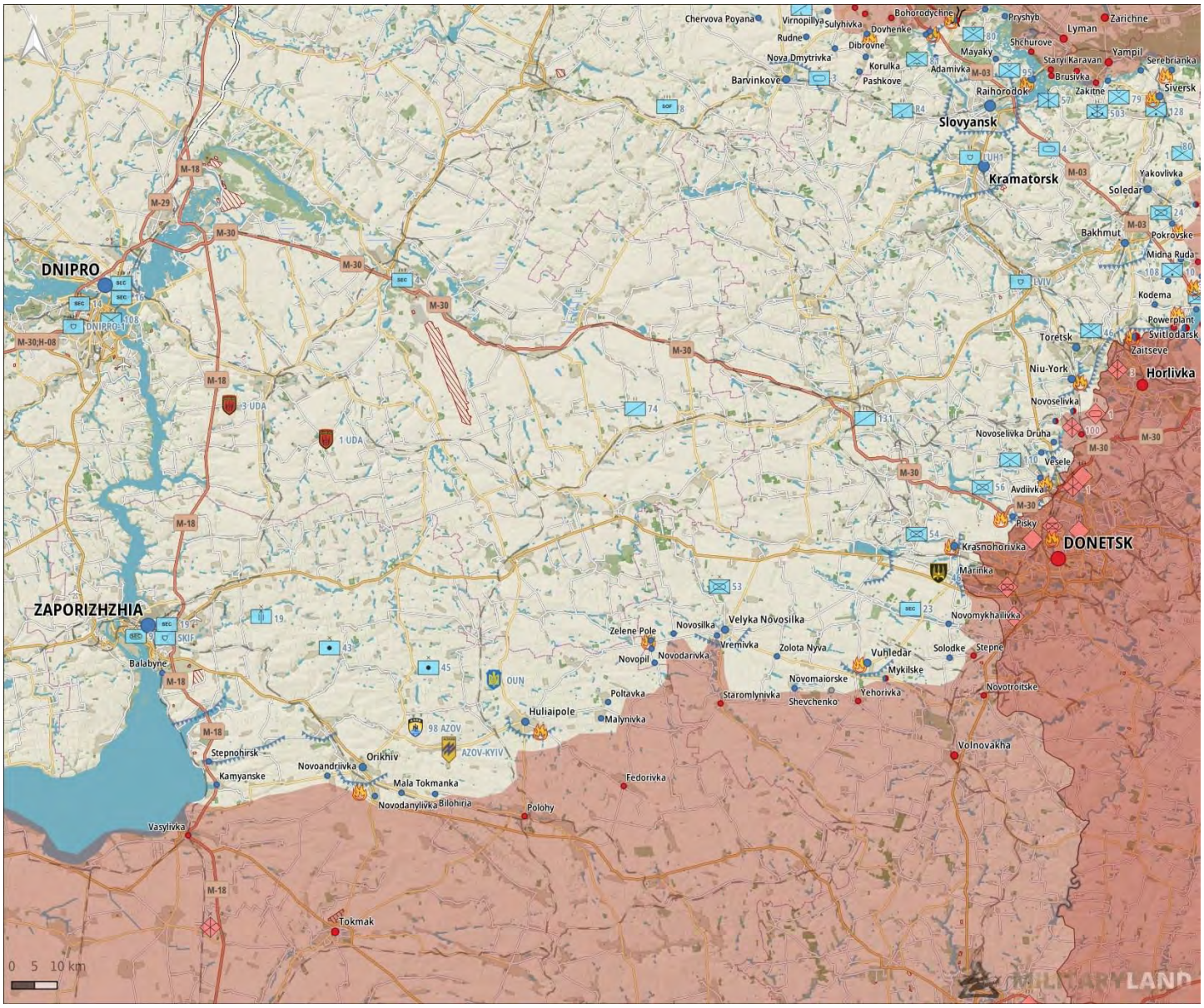
• Тривають жорстокі бої в промзоні Сєвєродонецька, де закріпилися українські війська. Окупанти намагаються опанувати містом, попри величезні втрати в живій силі й техніці.

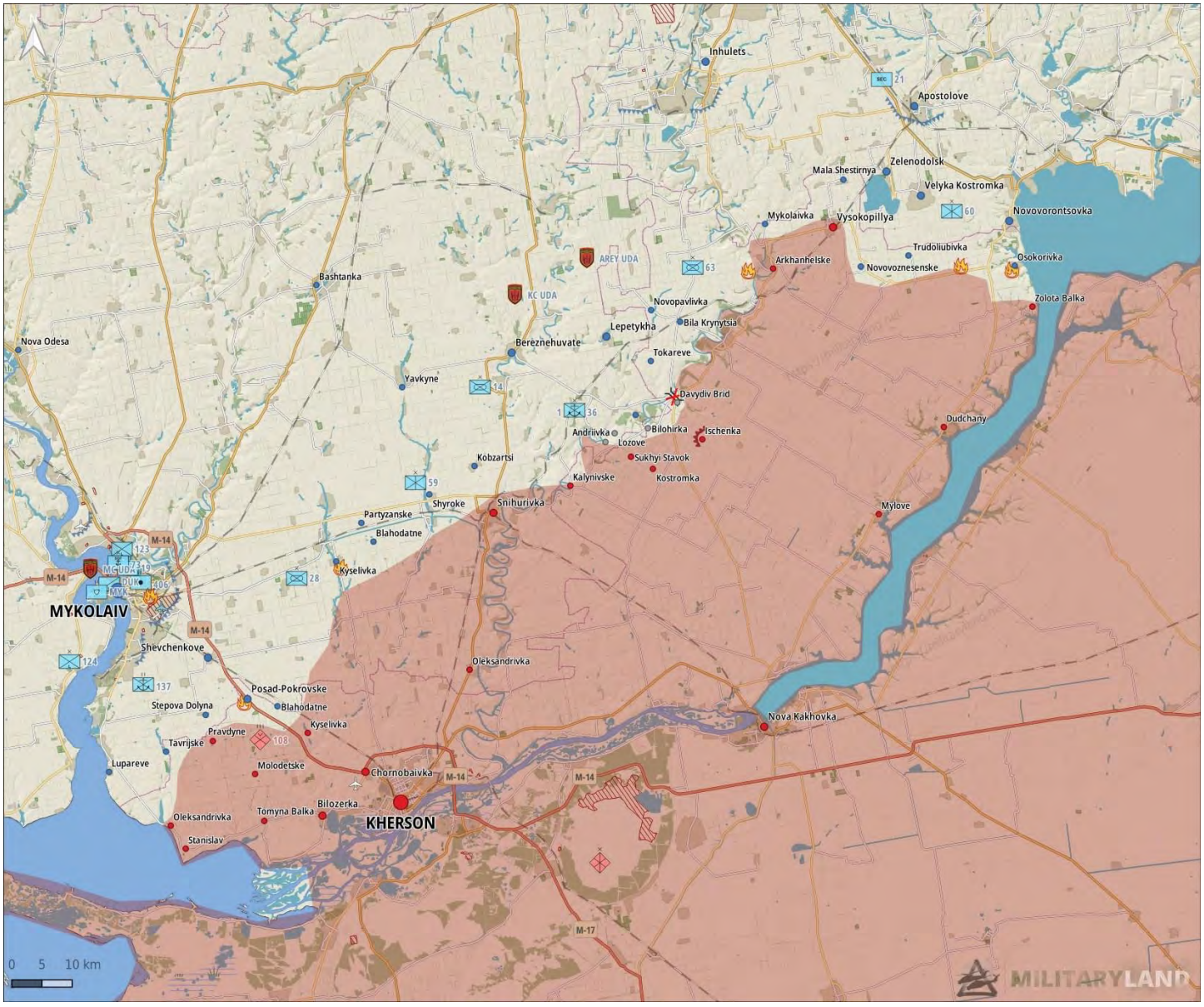
Російські війська намагаються наступати на Лисичанськ правим берегом Сіверського Дінця, а також із Попаснянського виступу. Бойові дії безупинно точаться в районі траси Лисичанськ – Бахмут, спробу окупантів провести розвідку боєм у районі села Миколаївка було відбито.

• У Донецькій та Запорізькій області лінія фронту залишилася без змін, російські війська посилили обстріли та бомбово-ракетні удари по населених пунктах у ближньому тилу ЗСУ.

• У районі Херсона точаться позиційні бої. За інформацією Оперативного командування "Південь", українські війська проламують першу лінію оборони армії РФ, населені пункти переходять із рук до рук. Через можливі бої районі обласного центру віцепрем'єр-міністр Верещук закликає мешканців виїхати на контрольовану територію через Крим, оскільки перехід через лінію фронту наразі неможливий.

• Російські ЗМІ повідомили про ракетний удар ЗСУ по бурових нафтогазових платформах "Чорноморнафтогазу", які були захоплено російськими десантниками ще у 2014 р. Йдеться про т.зв. "вежі Бойка", які були куплені українським урядом за подвійною ціною у 2011 р. з використанням корупційної схеми в момент, коли політик обіймав посаду міністра енергетики. Глава окупаційної влади Криму Аксьонов повідомив, що на платформах виникли пожежі, кілька людей із персоналу вдалося врятувати. За інформацією низки ЗМІ, ракетами пошкоджено і третю вежу. Українське командування повідомило, що Росія мілітаризувала платформи, встановивши на них засоби ППО та радіоелектронної боротьби. Вежі розташовані на відстані 70–80 км від узбережжя Одещини та Херсонщини, обладнання, яке на них встановлено, давало можливість здійснення ефективного контролю всієї північно-західної акваторії Чорного моря, українських портів тощо. Інформацію про ракетний удар по о. Зміїний не підтвердився. Аксьонов стверджує, що Крим надійно прикрито підрозділами ППО РФ, а території

півострова, а також мосту через Керченську протоку нічого не загрожує.

• Відразу після атаки платформ російський флот випустив 14 крилатих ракет по Одесі, по об'єктах у гирлі Дунаю та Білгород-Дністровському районі Одеської області, а також по Очакову.

• Віцепрем'єр-міністр Верещук стверджує, що з моменту повномасштабного вторгнення окупанти примусово вивезли до Росії 1,20 млн українських громадян, зокрема, 0,24 млн дітей. За даними Федеральної міграційної служби РФ, до країни в'їхали майже 2 млн українських громадян.

• Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що Росія не може гарантувати життя американським добровольцям, які потрапили в полон. Пєсков стверджує, що на них не поширюються положення Женевських конвенцій, попри те, що громадяни США уклали контракти зі ЗСУ.

• Російські чиновники отримуватимуть подвійну зарплату за відрядження на Донбас та інші окуповані території.

1-2. Тил

• Верховна Рада ухвалила закон про ***основи антикорупційної політики*** на 2022–2025 роки. Координацію стратегії покладено на Нацагентство з питань запобігання корупції (НАЗК). Віцепрем'єр-міністр ***Стефанишина*** пообіцяла, що Кабмін наприкінці кінця тижня оприлюднить план виконання реформ в антикорупційній сфері на виконання вимог Єврокомісії.

> Йдеться насамперед про призначення голови Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП), яке з осені торпедують члени комісії, яких контролює Офіс президента.

Депутати ратифікували ***Стамбульську конвенцію*** про протидію насильству щодо жінок. Конвенція викликала вкрай неоднозначну реакцію суспільства та церков різних конфесій через використання в тексті гендерної термінології.

Прийнято закон про економічне стимулювання розведення лісів та легалізацію самосійних лісів.

Ратифіковано угоду про скасування ввізного мита та квот у торговельних відносинах із Великою Британією. Угода діятиме принаймні рік, її дію може бути подовжено.

Прийнято рамковий закон про управління відходами відповідно до Угоди про асоціацію з ЄС. Закон розширює відповідальність виробника та обумовлює притягнення до процесу місцевої влади. Планується запровадження муніципального збору на зберігання певних категорій відходів – медичних

(шприци, маски) та небезпечних (ртутних термометрів, люмінесцентних ламп і т.і.)

• Міністр інфраструктури ***Кубраков*** очікує на стабілізацію ситуації з постачанням пального ближче до осені. Чиновники стверджували, що дефіцит палива буде ліквідовано ще в травні – після скасування держрегулювання цін на нього, проте цього не сталося.

• Освітній омбудсмен Горбачов звинуватив місцеву владу регіонів у затримці виплати зарплати вчителям.

• Львівський апеляційний адмінсуд заборонив ще одну проросійську партію – "Опозиційну платформу – За життя". СБУ звинувачує її функціонерів у дестабілізації ситуації в країні, поширенні антиукраїнської пропаганди, закликах до повалення конституційного ладу, порушенні суверенітету та територіальної цілісності України, пропаганді війни та насильства. Депутати Верховної Ради, яких було обрано за списками цієї партії, ще наприкінці березня вийшли з фракції та створили нову депутатську групу – "Відновлення України".

• НАБУ повідомило про передавання до суду справи "плівок Вовка" – про участь колишніх та чинних суддів Окружного адмінсуду Києва в прийнятті замовних рішень, а також у змові для встановлення контролю над Вищою кваліфікаційною комісією суддів та Вищою радою правосуддя.

• Заступник голови НБУ ***Ніколайчук*** висловив надію, що Мінфін таки підвищить дохідність "воєнних" держоблігацій після збільшення регулятором облікової ставки з 10 % до 25 %. За його словами, це дасть можливість стримати темпи зростання інфляції з огляду на відновлення ділової активності. **Чиновники Нацбанку прогнозують, що їм вдасться не допустити зростання інфляції за підсумками року на понад 20%**. Низка експертів скептично оцінюють цю заяву, оскільки в усій країні зарплати працівників знижуються, а ціни на безліч продовольчих товарів та паливо зросли у 2 й більше разів.

3. Україна та світ

• Президент Зеленський виступив відеозв’язком перед учасниками саміту ініціативи "Трьох морів". Він наголосив на важливості участі України в спільних логістичних, енергетичних та інших програмах країн-учасниць. Прем’єр-міністр Польщі Моравецький наголосив на важливості приєднання України до ініціативи, у якій беруть участь 12 країн – Польща, держави Балтії, Австрія, Чехія, Словаччина, Угорщина, Румунія, Болгарія, Словенія та

Хорватія. Перед самітом Зеленський узгодив позиції із президентом Польщі Дудою.

• Президент Європейської Ради Мішель вважає, що майбутнє України, Молдови та Грузії нерозривно пов'язане із Європою. Лідери країн Євросоюзу обговорять на саміті наприкінці тижня процес його розширення, зокрема, приєднання країн Західних Балкан, які очікують на отримання статусу кандидатів уже майже 20 років. Також буде розглянуто пропозицію Франції щодо створення якогось "Європейської політичної спільноти", подолання продовольчої кризи та обговорено результати конференції щодо майбутнього Європи та шляхів удосконалення управління ЄС. Глава МЗС Естонії Сутт повідомив, що саміт розгляне пропозиції про наступний, сьомий пакет санкцій проти РФ, у сфері енергетики та постачання енергоресурсів тощо.

У столиці Грузії Тбілісі відбувся багатотисячний мітинг опозиції без партійної символіки на підтримку євроінтеграції під гаслами: "Додому, до Європи" та з вимогами деолігархізації та звільнення з в'язниці колишнього президента Саакашвілі. Представники партії влади назвали акцію "деструктивною"

Єврокомісар із закордонних справ Боррель заявив, що жодна з країн ЄС не заперечує проти надання Україні статусу кандидата. Цю інформацію підтвердив і представник уряду Угорщини. Спікер Сейму Латвії Мурнієце вважає надання Україні статусу кандидата моральним зобов'язанням ЄС. Віцепрем'єр-міністр Стефанишина повідомила, що обговорення остаточного тексту рішення все ще триває, і висловила впевненість, що воно буде ствердним,

• На тлі скорочення постачання газу з РФ, глава Єврокомісії фон дер Ляєн застерегла країни ЄС від повернення до використання вугілля як палива для електростанцій та запропонувала їм різко збільшити інвестиції у відновлювані джерела енергії. Представники уряду Німеччини оголосили про намір розконсервувати вугільні ТЕС до 2024 року, щоби компенсувати дефіцит енергоресурсів. Раніше подібне рішення ухвалила Австрія. Частину енергії, що бракує, може бути імпортовано з України, яка отримала додаткові квоти в європейській енергосистемі ENTSO-E.

• Директор компанії "Оператор ГТС України" Макогон заявив, що Україна має достатні потужності для компенсації зниження постачання газу "Північним потоком-1". Він підкреслив, що Газпром прокачує через українську трубу всього 60 % законтрактованого обсягу транзиту, причому, поточний обсяг прокачування – у 6 разів менший за проєктний. Газпром звинуватив Канаду у відмові повернути з ремонту турбіни, які потрібні для збільшення прокачування "Північним потоком-1". Газпром відмовився від бронювання додаткових потужностей української ГТС на липень, попри різке скорочення

постачання іншими маршрутами. На думку низки експертів, Газпром приховує інформацію про суттєве скорочення видобутку на основних родовищах.

• Комітет з оборони палати представників Конгресу США планує закласти до воєнного бюджету 2023 р допомогу Україні в розмірі $450 млн. Законопроєкт передбачатиме встановлення контролю Конгресу над поповненням запасів озброєнь, які було передано Україні армією США, союзниками та партнерами.

• Президент Зеленський констатував брак прогресу на переговорах щодо розблокування морського маршруту експорту українського зерна. Він заявив членам Африканського союзу, що Україна налагоджує паралельні шляхи експорту, зокрема, залізницею та річковим транспортом до портів сусідніх країн. За його словами, в Україні буде створено посаду спецпредставника в справах Африки, а депутати Верховної Ради та міністр закордонних справ незабаром відвідають країни півночі континенту, які є найбільшими імпортерами українського продовольства.

Єврокомісар із закордонних справ Боррель надіслав главам МЗС країн Африки листа, у якому заявив, що загроза голоду не є наслідком санкцій проти РФ. Боррель наголосив, що продовольчу кризу створено керівництвом Росії, яке розв’язало війну та блокує вивезення зерна з чорноморських портів України. Він назвав блокаду воєнним злочином, який зачіпає весь світ.

Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЄ) проведе найближчим часом дебати щодо наслідків блокади Чорного моря Росією.

Мінагрополітики повідомило, що західні партнери незабаром передадуть Україні спеціальні поліетиленові рукави для тимчасового зберігання до 200 тис. т зерна, а також ковпаки, кожним із яких можна накрити до 5 тис. т продукції.

• За інформацією агентства Bloomberg, Євросоюз найближчими днями планує погодити деталі пакета фінансової допомоги Україні в розмірі €9 млрд, що буде містити 25-річні позики із 10-річним пільговим періодом. Відсотки цих позик погашатимуться коштом бюджету ЄС. Радник президента з економічних питань Устенко заявив, що цього року держборг України може зрости до 80–85 % ВВП, тоді, як торік він був меншим за 50 %. Борг зростає, навіть, з огляду на те, що левова частина допомоги є грантовими коштами, які не потрібно повертати, і за якими не нараховуються відсотки.

• Глава МЗС Тайваню Ву оголосив, що уряд країни надасть фінансову та матеріальну допомогу на відновлення Бучі, Чернігова, Харкова, Одеси, Сум та Запоріжжя.

• Головний редактор російської "Нової газети" Муратов продав свою нобелівську медаль на аукціоні за $103,5 млн. Кошти буде направлено ЮНІСЕФ для допомоги українським дітям-біженцям.

• Уряд Литви заборонив транзит своєю територією санкційних вантажів залізницею до Калінінградської області, що викликало вкрай нервову реакцію влади РФ. Балтійський флот негайно розпочав військові навчання з артилерійськими та ракетними стрільбами. МЗС РФ викликало посла ЄС для надання пояснень щодо обмежень. Литовська влада у відповідь повідомила, що заборону введено з 17 червня на виконання четвертого пакета санкцій ЄС, про що Росію було повідомлено заздалегідь. Депутат Ради Федерації РФ Клімов заявив, що дії Литви розв'язують Росії руки "для розв'язання питання в будь-який спосіб". Прессекретар російського президента Пєсков назвав дії влади Литви "незаконними" й заявив, що Кремль незабаром визначиться із відповіддю. Глава МЗС України Кулеба високо оцінив принципову позицію влади Литви щодо виконання санкцій ЄС.

• До столиці Білорусі Мінська прибув глава російської Держдуми Володін для участі в сесії парламентських зборів Союзної держави. Наступного тижня до Гродна на переговори з президентом Лукашенком прибуде російський президент Путін. На думку низки експертів, Путін спробує дотиснути Лукашенка до участі в агресії, ймовірно проти Литви та Польщі, проте вважають шанси на це мінімальними.

У відповідь на загрозу з боку Росії, зокрема, країн Балтії, Данія подовжує до 2027 експлуатацію своїх винищувачів F-16, попри постачання новітніх F-35. Уряд країни повідомив Єврокомісію про приєднання до оборонної політики ЄС.

• Влада Туреччини заявляє, що навряд чи дасть згоду на вступ Фінляндії та Швеції на саміті НАТО, тому переговори триватимуть і після 30 червня. Країни може бути прийнято до Альянсу лише на умови одноголосного рішення всіх 30 членів, тому позиція Туреччини фактично зупиняє процес. Туреччина вимагає від обох країн вжити заходів проти курдських "екстремістів" та членів організації опозиційного політика Гюлена.

Президент Зеленський візьме участь у саміті НАТО у форматі відеозв'язку.

• Всесвітня рада церков засудила війну Росії проти України, закликала до обміну полоненими та встановлення сталого миру. Рада відкинула виправдання агресії з релігійних мотивів.

• Рада ЄС подовжила ще на рік санкції проти РФ за окупацію Криму та Севастополя – до 23 червня 2023 р.

Парламент Канади має намір ухвалити закон про конфіскацію активів російських олігархів, які потрапили під санкції. У Німеччині вперше конфісковано активи осіб зі списку санкцій. Суд Мюнхена конфіскував квартири, що належать депутату Держдуми РФ та його дружині, а також їхні банківські рахунки.

• Європейський центробанк розмірковує, що українські біженці дадуть змогу розв'язати проблему дефіциту трудових ресурсів на тлі рекордно низького безробіття в ЄС. За оцінкою експертів регулятора, кількість працездатних осіб у Єврозоні зросте на 0,2–0,8 % (на 0,3–1,3 млн осіб) громадянами України, які не планують повертатися на батьківщину.

• Президент США Байден навряд чи приїде до України під час відвідин Європи, де він візьме участь у самітах "Великої сімки" та НАТО.

4.Київ

- Київська міська воєнна адміністрація із 22 червня забороняє рух приватного автотранспорту Південним мостом.

***

№ 232.

О ВСТУПЛЕНИИ БЕЛАРУСИ В ВОЙНУ

Кочетков 2022-06-21

Становится все больше предпосылок и признаков того, что режим Лукашенко таки не удержится на краешке и ввяжется в боевые действия в Украине. Их так много, что правильнее ставить вопрос, не вступит ли Беларусь в войну, а когда именно вступит?

К предпосылкам относится то, что у рашистов практически исчерпаны серьезные резервы живой силы. Кремлю нужны не столько танки и пушки, сколько пушечное мясо. А значит, кремлевский фюрерок готов на все, чтобы навсегда повязать Беларусь украинской кровью.

По моей инфе, Лукашенко уже предъявлена схема, что либо он публично дает приказ о вторжении якобы «ради превентивной защиты украинцев от агрессии Польши», либо ФСБ по-быстрому организует что-то вроде «минской народной республики» со сменой власти на абсолютно пророссийскую, по сути, военным переворотом, и отдачей Лукашенко под суд.

Понятно, что Лукашенко выбрал еще немного поцарюваты.

Второй серьезной предпосылкой служит то, что беларусский генералитет находится не просто под влиянием, а под контролем и на содержании рашистов. Мало того, что беларусские и рашисткие генералы все однокашники и хорошие приятели по разным маневрам, так им еще и обещан солидный карьерный рост в армии РФ. Вспомним, что это сработало у нас в Крыму в 2014 году, сработает и сейчас в Беларуси.

Заметная часть командования в Минске искренне верит, что именно с присоединением беларусских сил к армии вторжения, Украина сразу падет, и оккупанты смогут приступить к своей основной задаче — мародерству.

Признаком подготовки Беларуси к войне является массовая расконсервация бронетехники и артиллерии, причем, она не передается рашистам, а остается в Беларуси. А также проведение учений со сроком окончания 8 июля. Кроме того, в Беларуси идет призыв в армию контрактников. Наконец, в Беларусь переброшен дивизион «Искандеров» и ракетные комплексы ПВО. Окончательным признаком станет концентрация Беларусью сил на границе с Украиной.

Насколько мне известно, наш Генштаб воспринимает угрозу вторжения Беларуси как неизбежную, и это правильно. Силы вторжения по максимуму составят около 50 тысяч человек, до 200 танков, до 400 бронетранспортеров, до 500 единиц ствольной и реактивной артиллерии. Это выглядит как солидный кулак, но только в теории.

Исходно наступление Беларуси планируется на Ровенскую и Волынскую области — ну да, непрошеная защита от Польши… Там оккупантов ожидает наша группировка с артиллерией, с возможностью привлечения авиации и всего необходимого. Мы на своей земле, у нас есть укрепленные позиции и — главное — пристрелянные точки. Нет сомнений, что при таком развитии ситуации по просьбе украинского руководства Польша поддержит нас ПВО и другими возможностями (прямое участие Польши в боестолкновениях — нереально).

Если мы готовы не так, как в Херсонской области, то силы вторжения из Беларуси могут (и должны быть) разгромлены за 3-5 дней непосредственно возле границы, тем более, что наступать там можно только по дорогам, и все они известны. В Украине их должен ждать настоящий ад — РСЗО, дальнобойная артиллерия, авиация плюс наша мобильная пехота с НАТО-вским оружием.

Теперь о сроках. Если Беларусь не вступит в войну до конца следующего месяца — июля, то она, скорее всего, не вступит в нее никогда.

АЗОВСКОЕ МОРЕ
ЧЕРНОЕ МОРЕ
Голицынское ГКМ
Шмидта ГМ
Безымянное ГМ
Южно-Голицынское ГМ
Одесское ГМ
Штормовое ГКМ
Архангельское ГМ
Джанкойское ГМ
Западное ГМ
Северо-Керченское ГМ
Восточноказантипское ГМ
Северобулганакское
Семеновское ГМ
Субботина ГМ
Симферополь
Севастополь
Действующие газовые (ГМ) и газоконденсатные месторождения (ГКМ)
Обустраиваемые или готовящиеся к обустройству газовые (ГМ) и нефтяные месторождения (НМ)
Разрабатываемые нефтяные месторождения (НМ)
500 м
1000 м
2000 м

***

№ 233. 2022-06-21

Незапланований короткий звіт Тома Купера: контр-батарейна боротьба триває, українські позиції тримаються, росіяни заявляють про захоплення одних і тих самих населених пунктів по декілька разів та, як завжди, перебільшують кількість збитих байрактарів. Купер звертає увагу на події, що розгортаються довкола Золотого та Гірського та відтинку дороги Р66, де попри потужний опір українських підрозділів, російська армія має певні здобутки, сподіваємось тимчасові.

Переклад: Микола Ковальчук та Anton Shygimaga

Редакція: Тетяна Саніна

Оригінал допису тут

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-20-21-june-2022-de53db94691e

Том Купер. Війна в Україні, 20–21 червня 2022

Доброго ранку всім! [допис опубліковано об 11:00 за Києвом - перекл.]

Здається, ситуація довкола ***Сєвєродонецька*** та на північному боці дуги біля ***Попасної*** знову стала критичною, тож саме час для «позапланового» оновлення.

1. ПОВІТРЯ

Коли осіла курява… Ситуація з ударами росіян по нафтопереробних заводах і складах паливно-мастильних матеріалів 18–19 червня на сході України прояснилася.

Це були майже одночасні повітряні та ракетні удари по нафтобазі в ***Андріївці*** (Харківська область), ***Новомосковському*** нафтовому терміналу (біля міста ***Дніпро***), ***Кременчуцькому*** нафтопереробному заводу (він давно не працював) та нафтопереробному заводу в ***Лисичанську***.

Скоріше за все, задіяно бомбардувальники Ту-22М-3, озброєні ракетами Х-22 (максимальний радіус 600 км) та квазі-балістичні ракети 9К728 «Іскандер» (радіус понад 400 км, залежить від боєголовки). Модифікації ракет «Іскандер-М» під час польоту відстрілюють хибні цілі, які вводять в оману українські системи протиповітряної оборони (особливо С-300).

Вранці 20 червня росіяни завдали удару по українських позиціях на північ від ***Харкова*** шістьома «Іскандерами». Повідомлень про постраждалих не було.

Протягом дня десятки повітряних ударів ПКС рф було спрямовано на нібито розвідані позиції української артилерії, яка минулі кілька днів обстрілювала Донецьк, зокрема з району Авдіївки: сепаратисти заявили, що після цього кількість обстрілів зменшилася. «Для протоколу»: ось давніше відео російської атаки за принципом «насипай, кудись та влучиш» https://twitter.com/MarkRid89403375/status/1538743576036880384 на українські позиції на південному фронті. Воно допоможе оцінити точність такого «насипання» — не нарікайте потім, що я «не попередив». Зауважте, приміщення у центрі кадру завдовжки десь 500 метрів…

На фото нижче добре видно: інтенсивна контр-батарейна боротьба триває майже на всій лінії фронту, що простягається на понад 1000 км…

[ФОТО 1]

2 БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

парадоксально, але: росіяни спершу, три дні тому, заявили про відновлення контролю над Рубіжним [біля Старого Салтова – перекл.], а тоді вчора заявили, що українці з нього відступили… гм… так само росіяни доповідали про наступ на Ртищівку [Чугуївський р-н – перекл.], яку вони вже до того були захопили…

Ізюм…

тим часом, схоже, що обидві сторони дійшли згоди щодо того, що українці просунулися в бік цього містечка на 5 км не з боку лісу, що на заході, а з боку Чепеля та Рудневого [північний захід – перекл]. Дійсно, останні звіти свідчать про те, що українці ведуть прямий вогонь по російським колонам постачання, що рухаються вздовж траси М03.

Слов'янськ…

українські позиції у Долині та Богородичному тримаються, попри численні атаки росіян та майже безперестанні обстріли. Останній російський наступ на південну частину Богородичного було відбито із особливо важкими втратами для росармії.

Сєвєродонецьк…

попри втрату Мельолкіного, українська оборона тримається у самому Сєвєродонецьку, Вороновому та Борівському, станом на вчора. Комплекс споруд заводу Азот перебуває під важкими артилерійськими та авіаударами https://twitter.com/TriTro29/status/1538526074619011073

Далі на південь…

намагаючись оточити Золоте та Гірське (які досі утримують українці – попри чотири тижні російських атак), збройні формування "ЛНР", станом на вчора, заявляли про захоплення Тошківки та просування в бік Мирної Долини, що на південь від Лисичанська.

Тут оборону тримає 17-та танкова бригада ЗСУ (є відеопідтвердження [цього просування "ЛНР" – перекл.], де один із їхніх Т-64, за підтримки двох БМП-1 просувається в бік західної околиці села.

Також, вони заявили про "вогневий контроль" над відтинком траси Р66, що веде від Золотого до Лисичанська, а ще про просування в бік Новоіванівки (15 км на південь від Лисичанська): частина про Р66 схожа на правду, бо вона йде лише за 1,5 км від Тошківки. Українці контратакують з боку Устинівки, що на північ від Тошківки, однак їхня проблема полягає у тому, що сепаратисти також ведуть тут наступ (зі сходу). Словом, станом на сьогоднішній ранок, росіяни просувалися навіть у напрямку Білої Гори – села на південно-східній околиці Лисичанська, яке утримує батальйон "Донбас".

Станом на ранок, росіяни також мов скажені тисли на Берестове, що на трасі Т1302: схожн, вони вели наступ у місці з'єднання двох значних українських позицій на півдні та південному заході від села. Ця битва точиться й досі.

[фотографія з сепарськими танками]

Схоже, частина сепаратистів отримала "на погратися" партію старих Т-72Б, знятих зі зберігання, – такі "підкріплення" (а по суті – заміна усього вже втраченого) часто відіграють вирішальну роль у боях на виснаження – саме такі бої ведуться в цьому місяці в районі ***Сєвєродонецька***.

Проблема, принайні почасти в тому, що за останні кілька днів українці втратили десятки безпілотників — через російські засоби радіоелектронної боротьби. З іронією розглядаю заяви росія про збиття понад 100 Байрактарів: це десь у 6 разів більше, ніж українці коли-небудь мали. Насправді зараз росіянам краще вдається протидіяти легшим, комерційним безпілотникам, а також переривати супутникові комунікації, які використовують українці.

До речі, з огляду на те, як гучно у російських соцмережах "святкують" захоплення Тошківки, гадаю, вони як дістануться траси Р66 – то

відзначатимуть це як взяття Берліна… Причина – очевидна: якщо вони відріжуть Р66 і утримаються там, українцям буде дуже складно підтримувати позиції у Золотому та Гірському.

І ще до речі, всі бойові машини піхоти М-80 зараз прямують зі Словенії до України (їх було зроблено в колишній Югославії, ще в 1980-х):

[фото БМПшок на потязі]

3. ПІВДЕНЬ

Були російські повідомлення про те, що українці відступили із плацдарму між Білогіркою та Давидовим Бродом: мовляв, росіяни перетнули річку [Інгулець] і захопили два села — Велике Артакове та Білу Криницю.

Але наскільки я знаю, принаймні Андріївка й Давидів Брід досі перебувають під контролем України.

Минулого вечора росіяни спробували поцілити по Одесі щонайменше двома протикорабельними ракетами «Онікс» із установки берегової оборони «Бастіон-П» https://twitter.com/RALee85/status/1538838697445052416

***

№ 234.

Валерій *Пекар*

Демократичний *феодалізм* як соціальний устрій нинішньої України

2018-10-04

Почнемо з розуміння того, що таке феодалізм.

Різні соціально-економічні формації розрізняються відповідно до способу видобутку ренти — іншими словами, за рахунок чого одні мають більше інших. ***Феодалізм*** **—** ***це рента статусу*** (іншими словами, ***рента права***), коли існують певні закриті привілейовані соціальні групи. У середньовіччі їх називають панами (феодалами), при соціалізмі — номенклатурою, в наших умовах — олігархами.

1)

Зауважимо, що ***феодалізм*** принципово відрізняється як від ***ренти сили*** (рабовласництво, грабунок, піратство, концтабори тощо), так і від ***ренти капіталу*** (капіталізм).

Основна риса, що відрізняє *феодалізм* від *капіталізму*, — у кого влада, у того й багатство *(капіталізм, навпаки: у кого багатство, у того влада; це принципово **відкрита** система, на відміну від феодалізму, бо має **відкриті соціальні ліфти**)*.

2)

Друге зауваження стосується поширеного міфу, що у нас лише декілька олігархів. ***Олігарх*** — це влада+монополія (більш коректно, ***олігополія***). Загальнонаціональних олігархів (феодальною мовою, принців) у нас декілька, але також існує низка обласних та галузевих (герцоги), міських та секторальних міні-олігархів (графи), районних (барони) та сільських нано-олігархів (прості поміщики). ***Феодалізм*** **є багаторівневою структурою, яка на кожному рівні повторює ту ж саму схему відносин.** Система би не втрималася в руках декількох людей, а десятки тисяч — це інша справа, вони її надійно цементують.

3)

Третє зауваження стосується ***характеру стосунків***. Важливо, що **феодальні стосунки** є ***двосторонніми***, ***договірними***.

Сюзерен панує, але за згодою васала; васал добровільно приймає на себе зобов'язання. За неписаним договором, сюзерен зобов'язаний забезпечити васалу ***дві речі***: **безпеку і поле для годування**. Васал зобов'язаний під час протистояння його сюзерена з іншими феодалами ставати на бік свого сюзерена.

1) Порушення договору васалом карається відлученням від даху і годівниці.

2) Порушення договору сюзереном дає васалу право перейти до іншого разом з усіма нижчими васалами.

Це **дуже стійка і життєздатна система**.

Не випадково класики наукової фантастики (серед інших Пол ***Андерсон*** та Лоїс Макмастер ***Буджолд***) малюють міжзоряні феодальні системи, де титули та договори в жодному випадку не є порожніми символами, даниною минувшині, а чітко вказують на поточний статус у соціальних відносинах.

1) В наших сьогоднішніх умовах феодал може мати державну посаду чи посаду в місцевому самоуправління, а може не мати.

2) Може мати бізнес, зареєстрований на себе, а може на дружину чи кума.

3) Може використовувати кнехтів з державним статусом (поліцейських) чи вільнонайманих (тітушки).

Все це неважливо — а **важливим є феодальний соціальний *статус***,

до якого папірці з гербами не мають відношення (до речі, які герби на тих папірцях, так само неважливо). Формальні структури (правоохоронці, суди тощо) підпорядковуються місцевому феодалу не тому, що в нього є папірці.

Два аспекти вимагають особливих коментарів:

1) ***корупція*** та

2) ***антикорупція***.

Корупція при феодалізмі, по суті, є не корупцією (саме слово з'явилося у пізнішу епоху капіталізму, коли користування службовим становищем стало розглядатися як злочин).

Корупція при феодалізмі є виконанням зобов'язань сюзерена надати васалові поле для годування.

У давні часи це був маєток із землею та кріпаками. Нині це хлібна посада на державних фінансових потоках чи хитромудра фінансова схема, секторальна монополія чи доступ до специфічних ресурсів, а може, як влучно казали ще у 1990-і, «оренда кількох метрів державного кордону». Важливо, що **в усіх цих випадках йдеться про обмежений доступ до чогось цінного**.

Натомість **антикорупція при феодалізмі є злочином**: адже вона **зазіхає на священне право васала отримати повну безпеку від свого сюзерена, разом**

зі священним обов'язком сюзерена таку безпеку гарантувати і забезпечити.

> ***Судити феодала мають право лише сюзерен*** (а також сюзерен сюзерена) або, в окремих випадках, суд рівних. Незалежний суд, що судить простих людей, і тим більше спеціальний антикорупційний суд не відповідають канонам феодалізму і руйнують всю структуру феодальних відносин, описану вище.

Залишилося пояснити, **чому наш феодалізм є демократичним**.

В принципі, це зрозуміло:

> - прості громадяни мають право голосу і радо обирають феодалів на виборах. Зазвичай обирають свого власного феодала, хоча іноді ***конкуренція*** збиває налаштування системи. **Ця конкуренція робить феодалізм *демократичним*.**

Ще одна річ, яку треба згадати, — це ***мобілізація***.

> Коли феодалу загрожує небезпека (частіше за все, з боку іншого феодала), він проводить мобілізацію своїх васалів, які зобов'язані виступити на його захист і підтримку. В наших умовах така небезпека — це ***вибори*** всіх рівнів, на яких феодал може втратити статус.

Боротися з феодалізмом можна двома способами.

1) Перший спосіб — це **боротися із феодалом**.

> Така боротьба призводить до того, що переможець посідає місце феодала і стає новим феодалом у його феоді (в області, місті, селі, галузі чи секторі економіки). «Убивця дракона стає новим драконом», а кращий спосіб захиститися від дракона, за Є.Шварцом, — мати свого власного. Зрозуміло, в ході цієї боротьби треба берегти самі феодальні принципи, не зруйнувати їх, бо інакше вийде, що не було сенсу боротися.

2) Другий спосіб — це **боротися із феодальними принципами**, замінити їх на принципи капіталістичні.

Це складніша боротьба, бо вона виходить за ***межі*** усталеної системи мислення і відносин, а тому **незрозуміла переважній масі людей**.

Перемогти феодалізм можна лише під прапорами капіталізму (перемогти феодалізм під прапорами соціалізму, який сам є різновидом феодалізму, означає зберегти феодальні принципи при тотальній зміні феодальних еліт).

Перемогти феодалізм під прапорами капіталізму *означає*:

- відкрити соціальні ліфти ударом ноги — не через насилля (бо тоді ви граєте за принципами чужої гри, і врешті «переможець дракона стане драконом»), а **через масову *соціальну активність***, яка є незрозумілою і неприйнятною як для феодалів, так і для їхніх підданих.

- Громадянські рухи, місцевий активізм, волонтерство, ***відкриті дані та блоґерство***, нові кооперативи та профспілки, ОСББ, громадянська освіта та масове підприємництво, список можна продовжувати — створення нових структур життя і нових відносин ламає чи послаблює феодалізм в кожній точці.

На боці капіталізму — *майбутнє*, тому він переможе феодалізм.

200 років тому ця перемога відбулася у декількох місцях, в інших — 100 років тому чи 25 років тому.

Але **на переважній частині планети феодалізм панує й досі**.

Незважаючи на ***технологічні прориви*** — бо хоча нові технології на боці капіталізму, феодалізм їх також вміло використовує.

Адже **феодалізм і капіталізм не в технологіях, а у мисленні людей і системі відносин між ними**. Там, де мислення і відносини змінюються, — там поразка феодалізму і перемога капіталізму неминучі.

*Автор свідомо і навмисне використовує некоректні, але прості і зрозумілі терміни **«феодалізм»** і **«капіталізм»** замість науково коректних, але складних і незрозумілих **«природна держава»**, **«порядок відкритого доступу»**, **«інклюзивні інституції»**, **«екстрактивні інституції»** тощо.*

***

№ 235.

Владислав *Рашкован*, Заступник виконавчого директора ***МВФ***

Шість пазлів олігархічної системи

2021-04-10

На чому тримається корупційна машина України

В Україні вже кілька років **триває боротьба з корупцією** на найвищому рівні.

> Були збудовані з нуля нові антикорупційні інститути, покликані запобігати корупції (НАЗК), розслідувати корупційні злочини (НАБУ), законодавчо переслідувати корупціонерів (САП) і здійснювати правосуддя у корупційних справах (ВАКС). Однак хура й досі там. Чому так?

Я переконаний, що, **так борючись із корупцією, ми боремося з *наслідком*, а не з *причиною***.

Річ у тім, що

> в центрі корупційної машини знаходиться **олігархічна *модель* економіки, яка одночасно створює попит і пропозицію корупції**. І це ціла Система (так, саме з великої). Спробую проілюструвати на наступних шести прикладах.

1)

Система починається з корумпованого ***електорального законодавства***, що дозволяє невеликій групі людей впливати (наприклад, через контроль медіа) на результати виборів як на регіональному, так і на національному рівні. Різні олігархи використовують різні моделі впливу (маючи цілі партії, групи всередині партій або просто окремих депутатів), але всі вони тим чи іншим способом беруть участь в електоральному процесі.

2)

Другий пазл Системи — ***регіональні «еліти»***. Під елітами в лапках я розумію те, що колись один із держчиновників назвав «регіональне тусе» — тобто умовну групу, яка складається з губернатора, регіонального прокурора, судді регіонального господарського або апеляційного суду, головного регіонального податківця і митника, а також місцевих керівників правоохоронних органів. Їх об'єднує один важливий фактор: усі вони люди, яких призначають із Києва, і на це призначення дуже впливають олігархи, зокрема для забезпечення охорони своїх регіональних активів.

3)

Третя частина — низькооплачувана ***професійна бюрократія***. Зарплати в керівництві держсектора невисокі не тому, що на їх підвищення немає

грошей у бюджеті, й не тому, що у нас працює так багато безсрібників. Річ у тім, що в такій моделі дуже легко тримати багатьох чиновників на короткому повідку або гачку, доплачуючи їм у конвертах. І олігархи із задоволенням роблять це, щоб мати доступ до бюджету, держзамовлень, ліцензій на надра й індивідуальних дозволів, держзакупівель (хоча, звісно, Прозорро сильно заважає їм останніми роками), або просто, щоб мати у своїх руках такі важливі органи, як митниця, податкова, Антимонопольний комітет або різні регулятори.

4)

Важливою частиною Системи є ***державні підприємства і банки***. Великої приватизації в Україні немає не тому, що немає попиту на українські активи, а тому, що більшість цих підприємств уже умовно приватизували олігархи. Багато з них є збитковими, оскільки прибуток осідає у кишенях олігархів, які контролюють ці підприємства, і їхніх посередників через менеджмент, призначення якого вони змогли корупційно пролобіювати, завдяки «повідцю» професійної бюрократії.

Із тієї ж причини в балансах держбанків ми бачимо проблемні кредити олігархам на мільярди доларів. Упевнений, багато хто з них розглядав такі кредити більше як фінансову допомогу. Сподіваюся, ви розумієте, чому олігархи так проти відкриття ринку землі, реформ НАК Нафтогаз, НБУ або впровадження нових принципів корпоративного управління у держкомпаніях і банках.

5)

Правоохоронна і судова системи покликані захищати периметр олігархічної системи, насамперед — від законодавчих змін. Саме тому ми бачимо резонансні рішення баришевських, печерських, ОАСК або Конституційного судів. Вони захищають потік сформованої олігархічної ренти від осушення. А якщо і це не працює, то прокурорські працівники завжди будуть готові прийти на допомогу дружнім олігархам.

6)

Найважливішою частиною Системи, покликаної захищати периметр, є ***підконтрольні олігархам медіа***. Медіа дають можливість формувати громадську думку (наприклад, про важливість низьких зарплат в уряді або шкоду земельної реформи) або атакувати реформаторів, які намагаються пробити цей периметр. Медіа також можуть впливати на електоральний процес, приводячи до влади людей, наближених до олігархів. Саме медіа

разом із бажанням використати політичну систему і доступ до фінансових ресурсів роблять олігархів олігархами.

Радий, що **антиолігархічна риторика з'явилася в українському дискурс**і.

Водночас

> я не засуджую самих олігархів і не належу до групи людей, яка вважає, що їх треба переслідувати за законом. Олігархічна модель від середини 1990-х була певним консенсусом ведення бізнесу в Україні, і я це приймаю.

Мій заклик лише в одному — **завершити цей етап становлення України як держави** і почати наш Chapter 2 (другий етап) **створення ринкової моделі економіки**. Демократію ми не тільки збудували, але й відвоювали. Й із завданням розбудови ринкової економіки теж впораємося.

Колонку опубліковано в журналі НВ № 13 від 8 квітня 2021 року. Републікацію повної версії заборонено.

***

№ 236.

Валерій *Пекар*

Олігархи: вбити дракона і не стати драконом

2021-09-27

Законопроєкт про олігархів був дуже по-різному сприйнятий суспільством: від ейфорії до глибокого розчарування. Очевидно, що олігархи є соціальною групою, найбільш ненависною більшості українців (що не заважає їм віддано дивитися олігархічне телебачення й вірити висловлюваним там оцінкам). Але побороти будь-яке негативне явище, не розібравшись із ним, нереально.

Давайте все ж таки спочатку розберемося.

Я вже писав про сутність олігархічного ладу у цій статті.

Нагадаю основні принципи.

1) По-перше, **олігархи — це здобувачі ренти привілеїв, тобто по своїй суті не капіталісти** (які живуть за рахунок ренти капіталу)**, а феодали**. Привілеї в умовах олігархічного ладу різноманітні: монопольне становище на ринку, доступ до приватизації та закупівель, до судових рішень, ліцензій та дозволів, до спеціальних тарифів, пільг та субсидій або ж просто до «вікна на кордоні».

2) По-друге, олігархічний лад, як і будь-який феодалізм (суспільний лад ренти привілеїв), є багаторівневою системою, що ґрунтується на двосторонніх відносинах сюзеренів і васалів.

3) По-третє, корупція є стрижнем олігархічного ладу, так само як і контроль над медіа, виборними представницькими органами (парламентом та місцевими радами), правоохоронними органами, державними підприємствами (детальніше у статті Владислава Рашкована).

Боротьба з олігархами — це боротьба за право зайняти їхнє місце у феодальній піраміді.

1) Це може статися ***революційним шляхом***, як у 1917 році: соціалізм є такою ж феодальною пірамідою привілеїв, тільки з повністю зміненою риторикою (до речі, повна заміна феодальних еліт відбулася лише в

європейській частині Російської імперії, аж ніяк не в Закавказзі та Середній Азії).

2) Це може статися ***еволюційним шляхом***, як у 1990-і: колишня номенклатура частково поступилася місцями у піраміді, а частково сама зайняла їх, забезпечивши новій владі лояльний клас власників на противагу непримиренним старим феодалам-номенклатурникам ("червоним директорам"). Так чи інакше, убивця дракона стає драконом, що найчастіше й було початковою метою. Класичним прикладом є "рівновіддалення" олігархів в Росії на початку 2000-х, коли статки та медійні активи великих гравців 1990-х перейшли в руки найближчих друзів Путіна.

Отже, боротися треба не з олігархами, а з олігархічним *ладом*, тобто з *системою відносин*, побудованих на *ренті привілеїв*.

1) Нобелівський лауреат з економіки Дуґлас Норт називає цей лад ***«системою обмеженого доступу»***, на відміну від ***«відкритого доступу»***, характерного для ліберального капіталізму.

2) Професор Дарон ***Аджемоглу***, співавтор бестселерів ***"Чому нації занепадають?"*** та "Вузький коридор", називає це ***«екстрактивною системою»***, на відміну від ***«інклюзивної»***.

Простими словами,

- треба міняти систему, а не переслідувати окремих людей, бо інакше "боротьба" закінчиться тим, що система збережеться, лише прізвища поміняються. І ці нові прізвища, очевидно, будуть лояльнішими до влади.

Досвід подолання олігархічного ладу непогано вивчений.

Одна з найбільш успішних історій — Сполучені Штати Америки, що були сто років тому фактично під повною владою олігархів, але змогли провести необхідні реформи та стати надзвичайно потужною країною.

Водночас, як кажуть економісти, збереження олігархічного ладу майже гарантує низькі темпи зростання — отже, **консервує *бідність*** і ***злидні***.

Ключові *методи* подолання олігархічного ладу побудовані на ліквідації привілеїв та монополій:

1. У першу чергу це антимонопольна політика, адже саме монопольне становище дозволяє олігархам перекачувати гроші з державного бюджету та з наших кишень.

2. Приватизація та прозоре корпоративне управління державною власністю: прихований контроль над державними підприємствами (за принципом "доходи собі, збитки державі") найчастіше є основою олігархічних привілеїв, і тому олігархи так опираються приватизації, незалежним наглядовим радам та високим зарплатам топ-менеджерів держпідприємств. Окремою історією є державні банки, що стають "кротовими норами" олігархів до державних коштів; їх також треба приватизувати за участю міжнародних фінансових організацій.

3. Реформа державної служби: низькооплачувані залежні від начальника чиновники, по суті, стають молодшими васалами олігархічних пірамід (ця феодальна система називається "патрон-клієнт").

4. Незалежність антикорупційних органів: ми бачимо, що майже весь ресурс цих органів сьогодні витрачається на захист від атак, а не на позитивну діяльність.

5. Розвиток незалежних медіа, що можуть збалансувати вплив олігархів на масову свідомість.

6. Посилення незалежних регуляторів, від Національного банку до комісій з питань тарифів та регулятору медіа-ринку.

7. Максимальна дерегуляція економічних процесів, збільшення економічної свободи. Нагадаю, ми посідаємо 127 місце у світовому рейтингу, тож наші олігархи мають чудову мутну водичку, щоб почуватися затишно в системі несвободи, привілеїв та обмеженого доступу.

8. Водночас необхідне вдосконалення законодавства проти відмивання грошей, а не "амністія", яка їх легалізує.

9. Реформа податкової та митниці — важливих інструментів олігархічного впливу, нині ця реформа заблокована.

10. Збільшення прозорості фінансування політичних партій та загалом електоральна реформа (певні кроки в цьому напрямку вже зроблені).

Варто було би поставити номер нуль найголовнішому заходу — *судовій реформі*, тобто створенню незалежної судової системи із доброчесних людей, що користуються довірою суспільства; але ми всі розуміємо, наскільки це складно.

Водночас **перелічені вище 10 інструментів є доволі реалістичними, і навіть реалізація двох-трьох із них суттєво підірве могутність олігархів.**

Зверніть увагу:

всі вищезазначені заходи так чи інакше пов'язані з розбудовою ***незалежних інституцій***. Це якраз те, чого найменше хоче нинішня влада.

Отже,

подолання олігархічної *системи* — це створення і посилення *інституцій*, які вибивають ключові опорні стовпи олігархічного ладу.

Натомість

переслідування окремих олігархів — це найкращий спосіб звільнити їхні місця та поставити туди своїх людей.

Це вдалося Леоніду ***Кучмі*** та Борису ***Єльцину*** у 1990-х, Владіміру ***Путіну*** у 2000-х, і тепер до такої спроби вдався Володимир ***Зеленський***.

Якщо вам не подобаються приклади з колишніх радянських теренів, рекомендую прекрасну й моторошну книгу турецької журналістки Едже ***Темелкуран*** "Як втратити країну. Сім кроків від демократії до диктатури", що містить в собі застережні знаки, які мали би нас із вами сьогодні дуже налякати.

Тепер, озброївшись цими знаннями, розглянемо

законопроєкт № 5599, який вже майже став законом, незважаючи на наявність юридичних ***колізій*** — норм, що прямо суперечать одна одній, бо були прийняті з грубим ***порушенням регламенту*** й ***без обговорення***.

1) **Перше**, що видно із законопроєкту, — він спрямований на боротьбу з олігархами, а не з олігархічним ладом.

Отже, призведе не до заміни екстрактивних інституцій інклюзивними (для цього треба будувати інституції), не до заміни обмеженого доступу відкритим доступом — а до заміни одних олігархів іншими.

До речі, законопроєкт містить дуже важливе положення: люди, які займуть місце старих олігархів, не можуть бути визнані олігархами. Дуже зручно, чи не так?

Олігархів пропонується визначати за розміром активів та впливом на ЗМІ (це не реально, адже не секрет, що бізнес олігархічних груп структурований таким чином, що там так просто не розібратися; у статках багатьох найбільших власників України поки що не розібралися навіть затяті

журналісти-розслідувачі), за політичним впливом (тут загалом дуже розмиті та нечіткі критерії), а також за монопольним положенням (тут все зрозуміло).

> До речі, планка активів досить невелика, під неї підходять не сотні, а тисячі людей.

Розмитість критеріїв дозволяє думати, що можна буде за гроші вилучити себе із списку або додати туди конкурента. Таким чином, реєстр олігархів швидко перетвориться на те саме, що й реєстр контрабандистів тощо.

2) Дуже важливою рисою закону є ***позасудова процедура*** визначення олігархів. ***Неконституційність*** **такого підходу була** роз'яснена Харківською правозахисною групою**.**

РНБО як *координаційний орган* при Президентові України, рішення якого вводяться в дію указами Президента, *не може наділятись повноваженнями, якими сам Президент не наділений* відповідно до Конституції.

> В нашій історії вже було призначення "ворогів народу" позасудовими органами, і зазвичай ними ставали зовсім не ті, кого мріяли подолати народні маси. При всій недовірі до нашої судової системи, вона забезпечує відкритість, змагальність, безсторонність (відсутність прямої підпорядкованості одній зі сторін), можливість оскарження та спирається на детально виписане законодавство і процедури.

Дуже важливо, що демократія та конституційний лад передбачають: **будь-яке обмеження прав громадян може відбуватися *лише* у *судовому порядку***.

> Виключення з цього правила можливі на війні (наприклад, санкції РНБО), але не можна перетворювати все життя на війну, забуваючи, що насправді ми воюємо з російським агресором. Законопроєкт прямо суперечить Європейській конвенції з прав людини, і наші західні партнери дадуть нам це зрозуміти, а міжнародні суди стануть на захист своїх основоположних документів. "Фактично ***ідея законопроєкту – прибрати політичних опонентів з медіаринку***", — зазначає Харківська правозахисна група у вищезазначеному аналізі.

Але нам кажуть: на війні як на війні, а ми воюємо не лише з Росією, а й з олігархами. Може, це все невелика плата за позбавлення країни від олігархічного впливу? Отже, **чи настане кінець епохи олігархів, як вже настав кінець епохи бідності?**

Чи налякає закон олігархів? Чи створить їм нестерпні умови?

Очевидно, ні (про це вже написав Роман Шрайк).

1) З поданням електронних декларацій вони якось упораються.

2) У приватизації, якщо захочуть, візьмуть участь через свої розгалужені структури (а поки що вони її гальмують).

3) Також закон забороняє їм підтримувати політичні партії чи політичну агітацію — це зовсім смішно, бо така підтримка ніколи не здійснюється перерахунком коштів з особистого банківського рахунку олігарха на рахунок політичної партії. І люди, що написали цей пункт законопроєкту, це прекрасно знають. Навіщо тоді написали?

От кому закон створює нестерпні умови життя — так це *державним службовцям*.

> Адже їм доведеться тепер декларувати всі контакти з олігархами або їхніми представниками, а визначення представника у законопроєкті не виписано.

Значить,

> новий закон **стане ще одним інструментом волюнтаристського *тиску* на державних службовців**: якщо винними за визначенням є усі, то карають вибірково тих, хто не погодився з начальником, відмовився від хабаря або критикував якесь рішення, а може, просто опинився у невдалому місці, куди треба було би поставити "свого чоловічка".

Багато народних депутатів, що проголосували за законопроєкт, переконані: це ускладнить олігархам життя на міжнародних ринках. Однак таке оманливе твердження ґрунтується на нерозумінні того, як працюють міжнародні ринки. Одні українські олігархи і так вже переслідувані західними правоохоронцями, натомість інші давно пройшли процедури комплаєнсу (перевірки доброчесності), тож їм абсолютно не загрожують позасудові рішення якогось органу влади країни, яка не утруднює собі життя запровадженням верховенства права. Тож новий закон ускладнить доступ до міжнародних ринків капіталу не олігархам, а Україні.

Кажуть, що законопроєкт неможливо буде імплементувати, тож він нешкідливий; отже, хай буде.

Я дотримуюся протилежної точки зору: ***«якщо на стіні висить заряджена рушниця, то вона вистрілить»***, і вистрілить вибірково.

> Ця «рушниця» націлена на переділ медіа-ринку, як це зробив двадцять років тому Путін. Ця рушниця потрібна Зеленському для переобрання на другий термін.
>
> І вона вистрілить. Хто не вірить, почитайте книгу Едже Темелкуран, яка втратила свою країну.

***

№ 237.

Украинская экономика: опасный консенсус и гарантированная деградация

Романчук 2022-06-22

21 июня 2022 Национальный банк Украина представил доклад «О финансовой стабильности. Июнь 2022г.» (*Звіт про фінансову стабільність*).

Вначале важная констатация.

> Война стала причиной «глубокого кризиса, который будет иметь долгосрочные последствия для финансового сектора».

Относительно экономического развития страны Нацбанк Украина делает прогноз, как примерно средний показатель оценок трёх международных

организаций. Прогноз МВФ (апрель 2022) по экономике Украины – минус 35% ВВП. Всемирный банк (июнь 2022) – минус 45,1% ВВП, ЕБРР (май 2022) – минус 30% ВВП. Такого удара по экономике Украине в своей 30-летней истории не испытывала.

Уникально негативная ситуация требует принятия экстраординарных мер в сфере макроэкономической и институциональной политике. Украине остро нужна экономика военного времени, потому что война затягивается.

> Кабинет Министров же вместе в Верховной Радой, Минфином и Нацбанком ведут себя так, как будто бы война вот-вот закончится. Изумляет активное обсуждение того, как VIP-распорядители чужого вместе с иностранными партнёрами будут тратить десятки миллиардов долларов внешней помощи на восстановление Украины.

За четыре месяца войны ни правительство Украины, ни его партнёры в ЕС/США и международных организациях не посчитали необходимым радикально поменять макроэкономическую политику, как того требует глубочайший кризис.

Более того, Верховная Рада и Кабинет Министров уже приняли решение о возвращении таможенных пошлин и НДС на импорт с 1 июля, как будто война уже выиграна, производители полностью восстановились, а потребите своими доходами рвут розницу.

Заместитель председателя Национального банка Сергей ***Николайчук*** разочаровал своей оценкой данной меры:

> «Мы приветствует решение Верховной Рады вернуть налогообложение импорта. Это один из элементов для сбалансирования ситуации на рынке. Мы также считает, что кроме возвращения налогообложения импорта украинскому правительству и парламенту надо рассмотреть вопросы введения дополнительного импортного сбора для решения проблем с платёжным балансом, как это было сделано в 2014-2015гг.»

Вдумайтесь! Нацбанк выступает на увеличение налоговой нагрузки в военное время!

> Как будто украинский бизнес жирует и налегке получает прибыль. При этом справиться со своей работой (*обеспечение низкой инфляции*) он (*НБУ*) не в состоянии.

Те, кто считал, что в экономике Украины главная проблема - в персоналии Д. ***Гетманцев***, должен хорошо подумать.

У главы парламентского комитета по бюджету по вопросам финансов, налоговой и таможенной политики есть сильные конкуренты.

1) Одни окопались в ***Министерстве экономики***. Это те, кто устроил топливный кошмар.

2) Вторые – в ***Минфине***. Это те, кто до сих пор не принял бюджет военного времени, не принял налоговую систему военного времени, кто перешёл на инфляционные источники финансирования.

3) Третьи - в ***Нацбанке***. Его руководство, обладая высоким уровнем независимости, запустили инфляционно-девальвационную спираль. Эмиссионное кредитование расходов правительства при фиксации курса гривны, ручного режима валютного регулирования, обвале экспорта и спроса на гривну на внутреннем рынке – это прямое приглашение к макроэкономической дестабилизации.

Нацбанк Украины признался, что **инфляция в 2022 в разы будет выше целевого показателя**.

Во время пресс-конференции заместитель председателя Национального банка Сергей ***Николайчук***, не оценил, собственно, вклад Нацбанка в нарушение этого целевого показателя.

В докладе Нацбанка сказано: *«**Война стала причиной повышения инфляции**. Она сделала её крайне неоднородной по группам товаров и регионам. Рост цен был обусловлен нарушением цепочек снабжения, разрушением производственных и складских мощностей, повышением производственных затрат, в частности, из-за подорожания энергоносителей»*.

Война войной, разрушения и цепочки – самой собой, но почему Нацбанк ни словом, ни цифрой не написал о настоящей причине инфляции – денежном предложении гривны и адаптации её массы к объёму экономической деятельности?

Только за январь – март 2022г. объём наличных денег в экономике вырос на 9,5%. Для сравнения за весь 2021г. этот показатель увеличился на 12,6%. В 2021г. ВВП Украины увеличился на 3,4%, а в 2022г. будет падение на 35-40%. Доля наличных (М0) в широкой денежной массе (М3) по итогам I квартала составила 30,6%, в то время как в 2021г. была 28%.

Открытых данных по динамике параметров денежной массы в апреле – мае 2022г. до сих пор нет.

Вот вам поведение Национального банка, которого почему-то считают прорыночным органом. Высокие инфляционные и девальвационные риски Украины – прямое следствие некачественной монетарной политики Нацбанка.

В Докладе НБУ мы читаем:

«Риски ускорения инфляции остаются значительными прежде всего из-за дальнейшего роста себестоимости и затрат на логистику. Будут сдерживать рост цен возобновление производства, значительное предложение зерновых и масличных культур на экспорт, заморозка тарифов на коммунальные услуги, а также ослабление внутреннего спроса».

Зафиксируем ещё одну рекомендацию Нацбанка – административное регулирование тарифов.

Это чтобы не было спора, является ли данный орган госуправления сторонником ***рыночных*** или ***административно-силовых*** методов управления экономикой.

Опять ни слова о *первопричине* роста цен

– *неадекватно высоком денежном предложении гривны* в контексте реального спроса на неё, а также с учётом места $-доллара на внутреннем рынке Украины.

Нацбанк так упорно делает акцент на *ставку* рефинансирования,

в открытую подталкивает Минфин к повышению ставок по гособлигациям на 20 – 25% годовых в гривне, что невольно задаёшься вопросом: ***«Кому выгодна именно такая монетарная и фискальная политика?»***

Явно не самой стране, которая мало того, что **проваливается на 35-40% ВВП**.

С. Николайчик заявил:

«Ожидаем, что рано или поздно Минфин вернется к рыночным устоям размещения государственных ценных бумаг, и это также создаст для населения и бизнеса привлекательные условия для вложений в эти инструменты».

Финансирование дефицита бюджета через облигации по 25-30% годовых, инфляция ~20% - это «рыночные устои» и «привлекательные условия»?

Это похоже на подталкиванием (nudging) к банкротству. Руками Нацбанка и Минфина экономика Украины может глубоко упасть в долговую ловушку, оказавшись в плену держателей гособлигаций. Т. е. больших внутренних и иностранных банков, которые непременно воспользуются своими инсайдерскими связями с нынешними украинскими полисимейкерами.

В ситуации, когда Нацбанк подталкивает Минфин к резкому повышению ставок по облигациям изумляет *оценка* С. ***Николайчука*** о том, что ***дефицит бюджета находится под контролем***, ибо он финансируется за счёт внешних поступлений и продажи долговых инструментов правительства.

Смотрим данные Минфина. За январь – апрель 2022г. доходы консолидированного бюджета составили ₴527,9 млрд. при уточнённом плане ₴1757,6 млрд. Удивительно, что более 76% этой суммы, если верить Минфину, это налоговые поступления (₴401,3 млрд.). Неналоговые платежи составили чуть меньше ₴100 млрд. (18,9%), доходы от операций с капиталом ₴830,6 млн., от ЕС - ₴25,65 млрд. (4,9%). Расходы бюджета составили ₴641,9 млрд. при годовом плане ₴2025,8 млрд. Из них на оборону было потрачено ₴137,9 млрд. (21,5% всех расходов).

При таком бюджетном раскладе разумно, научно обоснованно и логично резкое снижение регуляторной и налоговой нагрузки для стимулирования экономического роста, а не то, что делает правительство и Нацбанк (увеличение налогов, сохранение довоенной токсичной регуляторки и финансирование дефицита бюджета за счёт чрезвычайно дорогих заимствований в гривнах на внутреннем рынке).

Картина о состоянии финансов в стране не может быть полной без *статистики* по разным компонентам широкой *денежной массы*.

К сожалению, **в докладе Нацбанка её нет.** Без неё адекватное ситуации формирование инфляционных и девальвационных ожиданий невозможно. Нацбанку критически важно регулярно, как минимум, раз в месяц, публиковать полную информацию по динамике широкой денежной массы, кредитах, депозитах и валюте, оценивать динамику экономической активности и принимать меры по её стимулировании за счёт раскрепощения предпринимательства. **Ничего этого ни в докладе о финансовой стабильности, ни в других документах и публикациях Нацбанка нет.**

«Мы видим увеличение объемов интервенций НБУ для поддержки фиксированного обменного курса», - заявляет заместитель главы Нацбанка.

За январь – май 2022г. золотовалютные резервы уже сократились на $5,84 млрд. Это почти 19% ЗВР-ом, которые были на начало 2022г.

1) **Одна рука печатает гривны, другая – держит её курс.**

2) **Одна рука сохраняет чрезмерно высоких уровень госрасходов, другая – финансирует дефицит бюджета за счёт денежного печатного станка.** Всё по формуле ***«фиксированный обменный курс + щедрое денежное предложение гривны от Нацбанка в сочетании с уменьшением доходов населения и сокращением экономической активности = девальвация»***.

Если идти таким путём, то проблемы с финансированием долгов будет не только у правительства.

Оно практически полностью перейдёт в режим внешнего финансирования.

Легко предсказуемы сложности с обслуживанием долгов домашними хозяйствами и коммерческими организациями.

А кто будет нести ответственность за дефолты, в том числе резкое ухудшение финансовой устойчивости банков? Это будет в будущем. Технократы Нацбанка, Минфина, Минэкономики при идеологической поддержке Верховной Рады и его экономического лица Д. Гетманцева делают акцент на краткосрочных, порочных решения.

Потом они придут к президенту В. Зеленскому, покажут ужасающие цифры по долгам, по макроэкономической разбалансировке, разведут руками и скажут: «Так получилось. Давайте попросим Запад спасти нас от дефолта». **За кадром останутся те бенефициары, которые зарабатывают на ручном регулировании цен, тарифов, ставок и льготных кредитов, инвестиционных особых режимах, на отказе от инструментов свободного рынка и расширение практик централизованной плановой экономики.**

За январь – май 2022г. украинские банки ушли в минус на ₴1,3 млрд. убытков. В прошлом году было ₴23,8 млрд. чистой прибыли.

Складывается впечатление, что **синдикат крупных банков страны может успешно работать только с государственными облигациями, а не с рыночными инструментами**.

Им выгодна политика Нацбанка и правительства, которая загоняет страну в долговую яму. В 2022г. госдолг Украины может вырасти с ~50% ВВП до 80 – 85% ВВП.

В условиях войны, неконкурентных институтов развития и низкого качества системы госуправления Украине

нужно резкое сокращение размера и функционала государства.

Центром экономического развития должен быть частный бизнес, но Нацбанк предлагает расширять государственные программы поддержки бизнеса, в том числе «Доступные кредиты 5-7-9%».

При годовой инфляции ~20% такого рода программы – это раздача чиновниками подарков при раскрутке инфляционно-девальвационной спирали. Опять VIP-распорядители чужого будут решать, кому дать, а кого добивать проверками, налогами и регуляторкой.

Мы уже привыкли видеть такие рекомендации от главного идеолога украинского Госплана Д. ***Гетманцева*** и министра экономики Ю. ***Свириденко***.

Они **работают в парадигме государственного интервенционизма**.

Но получать такое же от Нацбанка, который должен обеспечивать ценовую стабильность и именно этим делать вклад в экономический рост – большое разочарование.

Вместо создания равно привлекательных условий для всех экономических субъектов Кабмин-Рада-Нацбанк переключили экономику в режим ***ручного управления***.

После изучения доклада Нацбанка «О финансовой стабильности. Июнь 2022г.», ознакомления с «Новой экономической стратегией» Кабинета Министров, с позицией Минфина и Минэкономики по экономике военного времени мы имеет все основания сделать этот горький, тревожный вывод.

В Украине нет ни одного органа государственного управления, который бы видел развитие экономики через свободный рынок, частное предпринимательство и открытую конкуренцию.

Украинские власти однозначно взяли курс на всеохватывающий государственный интервенционизм, ручное регулирование цен, ставок, финансовых, инвестиционных потоков, а также на нерыночные механизмы распределения ресурсов.

Всё это было в Украине последние 30 лет – и сделало страну самой бедной в Европе.

Всё это вкупе и цементирует украинский схематоз, ослабляет обороноспособность страны, увеличивает риски оттока

предпринимательского капитала, резко снижает шансы на возвращение в страну миллионов украинцев.

По иронии судьбы 20 июня Верховная Рада приняла Закон «Об основах государственной антикоррупционной политики на 2021-2025 годы», **оставив в основе экономики те самые коррупционные схемы, механизмы и инструменты**.

***

№ 238.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 21 червня 2022

Головне

1) Солоденькі казочки з "марафонів" ще не набридли? Чи не час вже говорити тяжку правду?

Чи в Києві все добре – отже фронта не існує? Так?

Але раніше чи пізніше бумеранг все одне прилетить. Тому треба бути до цього готовим. Завжди

2) Удар по Зміїному, це насправді - круто. Але жодним чином не вплине на те, що відбувається поруч із Лисичанськом, Сєвєродонецьком, Золотим. А там може бути котел.. Питання - що робити з оцим усім? Лише одна надія - на ГК ЗСУ і НШ ЗСУ. І на наших хлопців, які стоять стіною перед агресором. Попри все.

3) А в тилу на хуйла працює суцільне зелене стадо у верховному шапіті. Не вірите? А спробуйте зрозуміти.

Інакше як диверсією, їхну "плідну діяльність" назвати не можу.

4) Зброї, насправді, потрібно в рази більше. Бо у хуйла її наскладовано з 50-х років минулого сторіччя. Весь час з 1991 року колективне хуйло готувалося до анексії України.

5) Те, що відбувається у ***Кьонігзберзі*** - просто крок до світової війни. І лише кілька лідерів Заходу до цього готові. Хоча б морально.

6) Казкарі з ***НБУ*** розповідають про інфляцію в 20%. Кожен, хто їде на заправку або йде в магазин, назве це правильним словом "піздьож".

Теми дайджесту

1) Окупанти ведуть наступ на ***Луганщині***.

2) Ракетним ударом знищено російську базу на острові ***Зміїний***.

3) Верховна Рада повернула оподаткування імпорту та надала преференції ***індустріальним паркам***.

4) Кабмін відправлятиме безробітних на ***громадсько-корисні роботи*** за місяць після взяття на облік.

1. Війна

1-1) Фронт

• За словами прессекретаря Міноборони Мотузяника, поблизу кордону з Україною зосереджено приблизно 7 батальйонів армії Білорусі – до 4,0 тис. військовослужбовців. Також на території країни розквартировані підрозділи армії РФ, але їхня кількість незначна.

• Прикордонні райони Чернігівщини та Сумщини обстріляно з мінометів та важкої артилерії, на один із населених пунктів скинуто вибуховий пристрій із безпілотника. У Брянській та Курській областях російське командування тримає до 3 батальйонних тактичних груп (БТГр) для запобігання перекиданню українських підрозділів на посилення угруповання на Донбасі.

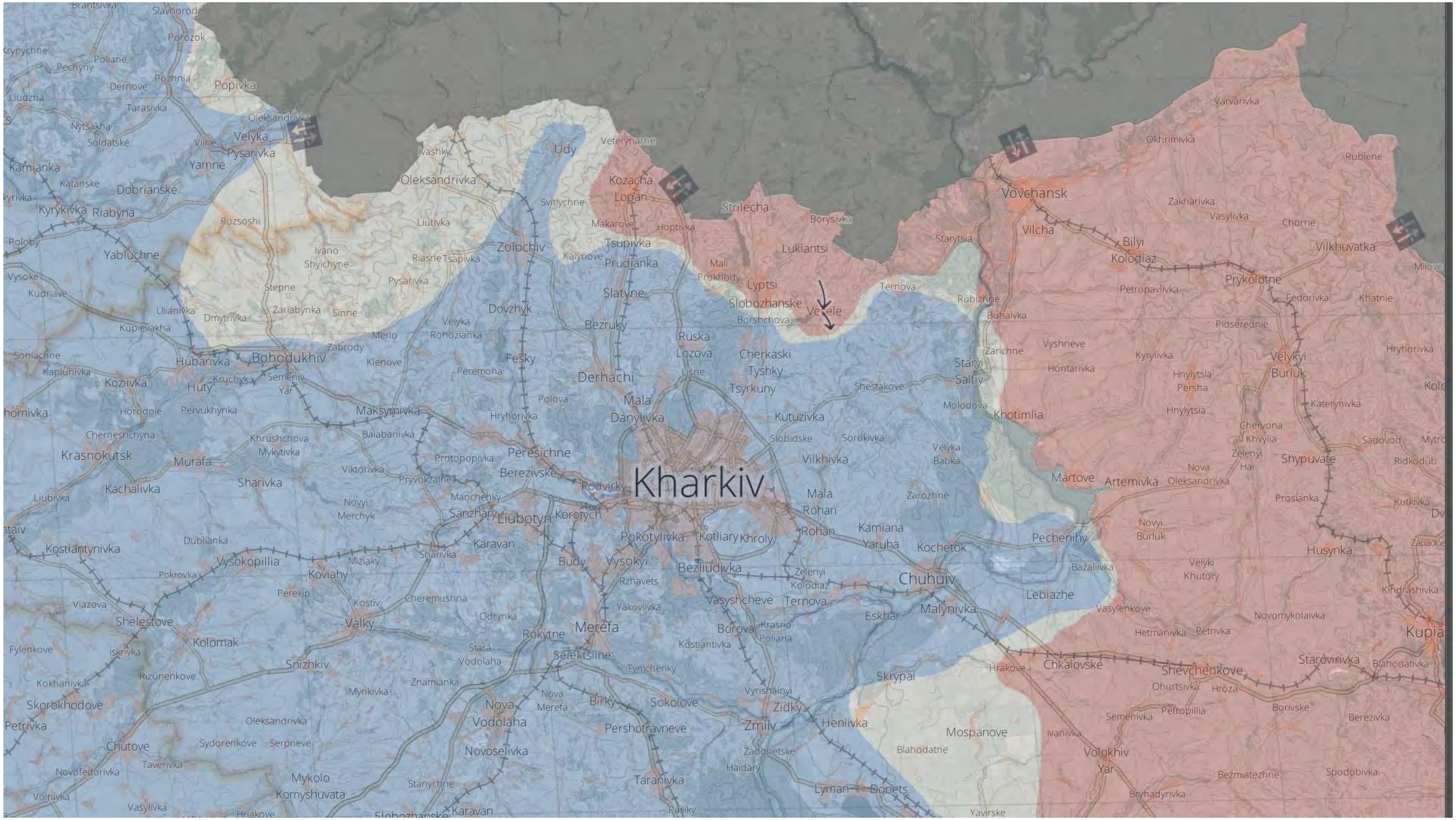
• Під жорстокий обстріл із РСЗВ Ураган потрапив Харків, зруйновано житлові будинки та депо метрополітену. Також обстріляно населені пункти на лінії фронту в районі Печенізького водосховища та на північ від обласного центру. Російські війська намагаються контратакувати для повернення контролю за околицями міста.

• Окупанти відновили наступ на південь від Ізюма в напрямку на Барвінкове та Слов'янськ за підтримки артилерії, РСЗВ та фронтової авіації. У Богородичному на березі Сіверського Дінця атаку було відбито.

• На півночі Луганщини посилилися кровопролитні бої. Російські війська поступово просуваються вперед, попри великі втрати. Вони впритул підійшли до Лисичанська, який постійно зазнає обстрілів з артилерії та бомбово-ракетних атак із повітря. Голова Луганської воєнної обладміністрації Гайдай повідомив, що окупантам вдалося захопити Тошківку на південь від Лисичанська. Зіткнення точаться в прилеглих населених пунктах – Устинівці, Підлісному, Мирній Долині, Білій Горі, Гірському. Виникла реальна небезпека оточення українських частин у Золотому. За оцінкою експертів американського Інституту дослідження війни, російське командування перекидає до регіону свіжі резерви для захоплення всієї території області протягом найближчого тижня.

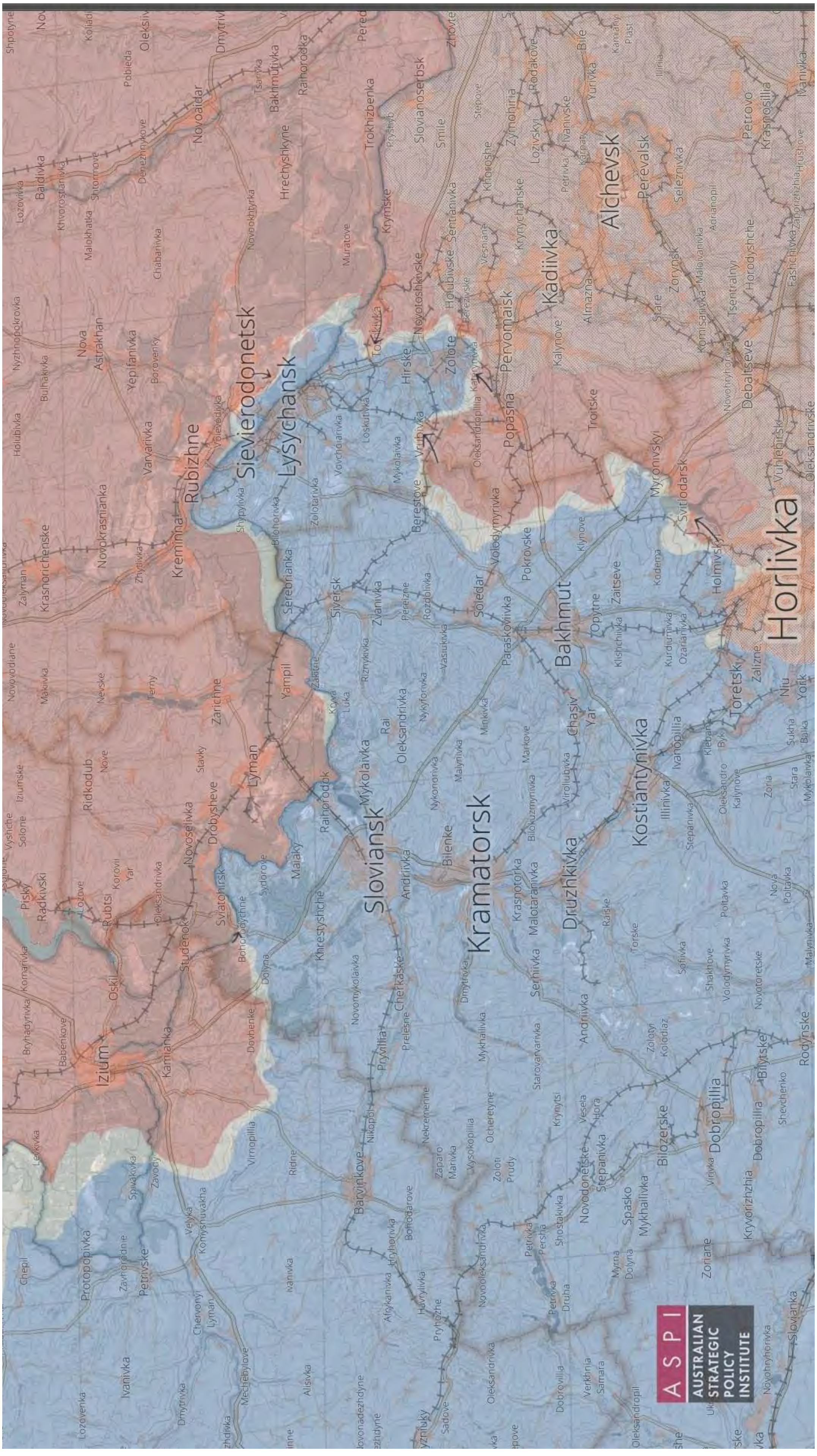
• Атаки на Миронівську ТЕС та Новолуганське з боку Горлівки та Світлодарського водосховища – відбито.

• Лінія фронту в Донецькій та Запорізькій областях не змінилася, авіація та артилерія окупантів завдали ударів по прифронтових населених пунктах та

Kharkiv
Vovchansk
Chuhuiv
Kupiansk
Zolochiv
Bohodukhiv
Derhachi
Liubotyn
Merefa
Zmiiv
Valky
Krasnokutsk
Pechenihy
Lyptsi
Strilecha
Kozacha Lopan
Slobozhanske
Veséle
Vilcha
Bilyi Kolodiaz
Prykolotne
Velykyi Burluk
Shypuvate
Khotimlia
Staryi Saltiv
Martove
Artemivka
Husynka
Chkalovske
Shevchenkove
Starovirivka
Volokhiv Yar
Mospanove
Udy
Oleksandrivka
Popivka
Velyka Pysarivka
Dovzhyk
Slatyne
Tsyrkuny
Ruska Lozova
Cherkaski Tyshky
Vilkhivka
Rohan
Bezliudivka
Pokotylivka
Vysokyi
Peresichne
Maksymivka
Karavan
Kolomak
Snizhkiv
Nova Vodolaha
Novoselivka
Taranivka
Sokolove
Zidky
Heniivka
Eskhar
Malynivka
Lebiazhe
Kochetok
Kamiana Yaruha
Ternova
Vasyshcheve
Borova
Rokytne
Selektsiine
Kostiantynivka
Vysokopillia
Shelestove
Skorokhodove
Chutove
Mykolo Komyshuvata
Lyman
Donets

позиціях українських військ.

• За інформацією Оперативного командування "Південь", підрозділи ЗСУ поступово просуваються до Херсона, зламуючи ешелоновану оборону

російських військ. Окупанти намагаються запобігти наступу ВСУ на Берислав із плацдарму на р. Інгулець, який може розсікти російське угруповання навпіл. Окупанти знову обстріляли з важкої артилерії села та селища в околицях Криворізької ТЕС. Крилатими ракетами завдано ударів по Миколаєву та Очакову, обласний центр обстріляно із РСЗВ "Ураган".

• Українські війська завдали удару по острову Зміїний. Окупанти зазнали значних втрат у живій силі та техніці, зокрема, знищено ЗРК "Панцир", радіолокаційну станцію, установку РЕБ, а також склад боєприпасів.

Російські ЗМІ повідомляють, що окупантам так і не вдалося загасити пожежу на бурових платформах "Чорноморнафтогазу", які в понеділок зазнали ракетного удару українських військ.

• За даними розвідки, у Криму на станції Джанкой підготовлено до відправлення ешелон із річковими катерами та паливом для них, які можуть бути використані для висадки десанту на Каховському водосховищі та в районі Запоріжжя.

• Головне управління розвідки повідомило про обмін загиблими. На контрольовану територію повернуто 35 тіл українських військовослужбовців, в обмін передано 50 трупів російських вояків.

• Генеральний прокурор США Гарланд прибув до Києва для обговорення процесу виявлення, арешту та судового переслідування осіб, які вчинили воєнні злочини на території України під час російської агресії. Він провів переговори з генпрокурором Венедиктовою, після чого оголосив про створення групи для розслідування воєнних злочинів. Її очолить "полювач за нацистами" американського Мін’юсту Розенбаум. Американські прокурори також візьмуть участь у боротьбі зі схемами уникнення санкцій російськими олігархами та чиновниками.

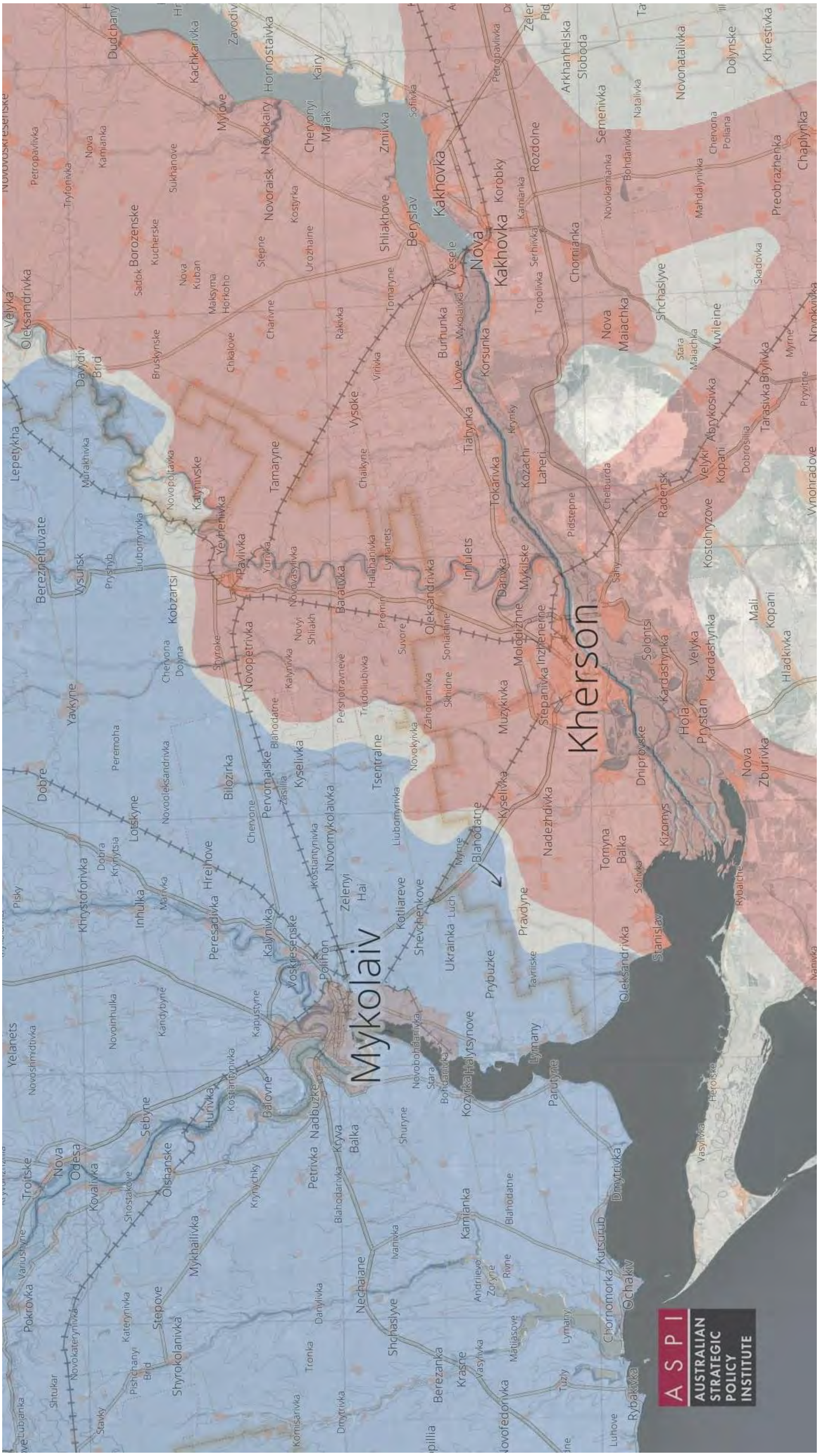
1-2) Тил

• Президент Зеленський підписав закон про ратифікацію Стамбульської конвенції про захист жінок від насильства та різних форм дискримінації, яка викликала вкрай неоднозначну реакцію в суспільстві та з боку церков різних конфесій.

• Верховна Рада ухвалила закон про поновлення оподаткування імпортованих товарів та митних зборів на автомобілі з 1 липня.

Прийнято закони про митні та податкові пільги для переробних та науково-технічних підприємств, що працюють в індустріальних парках.

У першому читанні прийнято законопроєкт про запровадження мораторію на

підвищення тарифів на газ та теплопостачання на період чинності режиму воєнного стану плюс 6 міс. після його скасування чи припинення.

На думку низки експертів, ці нововведення погіршують і без того вкрай тяжку ситуацію в економіці й надають певним підприємствам конкурентні переваги. Закон про індустріальні парки може стати лазівкою для олігархів для ухилення від податків. А "мораторій" на підвищення тарифів ймовірно пролобійований особами, які пов’язані з газовим бізнесом.

За основу прийнято законопроєкт про "митний безвіз" – про гармонізацію Митного кодексу з європейським та впровадження системи транзитних декларацій NCTS.

Глава парламенту Стефанчук вніс кандидатуру на посаду уповноваженого з прав людини – депутата Лубенця з групи "За майбутнє", яку контролює олігарх Коломойський. Денисову, яку Верховна Рада відправила у відставку в травні, має намір оскаржити звільнення в суді, оскільки, на її думку, підстав для цього не було. Лубинця неодноразово помічено в неперсональному голосуванні ("кнопкодавстві"), він також був фігурантом антикорупційних розслідувань та справи про контрабанду з "республік" Донбасу у 2016 р. (разом із депутатом від ОПЗЖ Ківою).

• Кабмін обмежив виплати з безробіття 1 місяцем. Починаючи з другого місяця осіб, яких зареєстровано центрами зайнятості, буде залучено на громадські роботи з виплатою мінімальної зарплати: розбір завалів, будівництво оборонних споруд, роботи з доброустрою або в сільському господарстві.

Прем’єр-міністр Шмигаль анонсував запуск проєкту "еРобота", через який уряд планує надати до 20 тис. грантів на рік на запуск нового бізнесу в сумі до 250 тис. грн. Аграріям, які є власниками землі або орендують її, може бути виділено 3–5 тис. грантів на суму до 7 млн грн на створення теплиць та садів.

• Глава Нафтогазу Вітренко заявив, що для виконання встановленого Кабміном завдання з доведення запасів газу в підземних сховищах до 19 млрд м³ потрібно імпортувати 5,8 млрд м³, що коштуватиме бюджету до $8 млрд. Чиновник вважає, що з огляду на втрату частини підприємств країні цілком вистачить 15 млрд м³ газу для проходження опалювального сезону.

Вітренко оголосив, що в липні Нафтогаз має намір подати позов до арбітражу проти Газпрому за прокачування газу нижче за законтрактовані обсяги, попри те, що російський монополіст регулярно сплачує весь обсяг транзиту.

• Київський апеляційний суд відпустив під домашній арешт колишнього депутата та командира батальйону "Донбас" Семенченка (Гришина).

Начальник Головного управління розвідки Буданов просив суд відпустити Семенченка під його особисте зобов'язання, щоби він узяв участь у бойових діях на фронті.

• В Україні вже заборонено діяльність 10 проросійських партій. Апеляційний адмінсуд Львова розглядає позови Мін'юсту щодо заборони ще 7 партій.

• НБУ випустив звіт про фінансову стабільність – перший із початку широкомасштабного вторгнення. Втрати України від зруйнованого житла, виробництв та об'єктів інфраструктури склали 50 % ВВП або близько $100 млрд, інвестиційну діяльність припинено. За оцінкою голови Європейського інвестиційного банку Хоєра, Україні може знадобитися до €1 трлн для відшкодування збитків, що завдано російською агресією.

Банківський сектор став збитковим уперше за 5 років унаслідок воєнних дій та зростання відрахувань до резервів. Чиновники регулятора вважають, що кредитний портфель банків скоротиться на 20 %. Лише половина з першої двадцятки найбільших банків залишаться операційно прибутковими.

Ринок продажів нового житла в Києві завмер, у західних областях ситуація трохи краща. Попит на вторинне житло скоротився приблизно вдвічі, ціни на нього суттєво впали. Попит на оренду житла зменшиться орієнтовно у 2 рази, ціни на оренду знизилися майже на 40 %. Реальні доходи населення швидко скорочуються, з початку воєнних дій вони впали на чверть. Водночас інфляція зростає шаленими темпами, тому реальні доходи працівників зменшуватимуться й далі.

Міністр фінансів Марченко на зустрічі з представниками Європейської бізнес асоціації заявив, що з початку вторгнення бюджет отримує лише 70 % податкових та 30 % митних надходжень, проти довоєнного рівня.

Заступник голови НБУ Ніколайчук стверджує, що доходи ресторанного бізнесу зростають і вже становлять приблизно 2/3 довоєнного рівня.

• Мінфін знову провалив розміщення воєнних облігацій. Чиновникам вдалося продати ОВДП лише на 1,2 млрд грн та $221,8 млн. Ба більше термін погашення практично всіх гривневих ОВДП – 3 місяці, а їхню прибутковість встановлено на рівні 9,5 % річних.

2. Україна та світ

• Уряд Німеччини оголосив, що до України незабаром надійде 7 САУ Panzerhaubitze 2000, 3 системи залпового вогню MARS II з боєприпасами, 30 зенітних танків Gepard, система ППО IRIS-T SLM, 10 протидронових рушниць, 80 пікапів, 22 вантажівки та система контрбатарейної боротьби

COBRA Також коштом Німеччини буде переобладнано та передано ЗСУ 45 бронетранспортерів M113 армії Данії. За словами міністра оборони Резнікова, кілька САУ PzH 2000 вже залучені до бойових дій.

Уряд Словаччини оголосив про готовність надати Україні винищувачі МіГ-29 за умови, що Польща та Чехія візьмуть під захист її повітряний простір. Країна відмовилася передати ЗСУ 30 танків Т-72 радянського виробництва через те, що Німеччина запропонувала на заміну лише 15 танків Leopard 2A4.

Міністр закордонних справ Польщі Рау заявив, що без допомоги США Європа не в змозі захистити себе від російської воєнної загрози.

На тлі загострення відносин Росії з Литвою, до Калінінграда прибув секретар Ради безпеки РФ Патрушев, який провів нараду щодо загроз, які виникли внаслідок фактичної блокади анклаву.

Прессекретар Держдепартаменту Прайс підтвердив відданість США 5 статті договору НАТО. США захистять Литву в разі ескалації агресії Росії. Він заявив, що американська адміністрація підтримує безпрецедентні економічні заходи, які вжили Литва та інші союзники проти РФ після вторгнення російських військ до України. Президент Байден заперечує наявність розколу між США та європейськими союзниками.

Представник України при ООН Кислиця на засіданні Ради Безпеки, яке було присвячено ситуації в Україні, заявив, що наразі з’явився шанс покінчити з російським фашизмом. Він нагадав, що в 1991 р. після розпаду СРСР голосування про приймання до організації Росії як його правонаступника не відбулося.

• Турецьке видання Milliyet повідомило, що наступного тижня в Стамбулі відбудуться переговори про розблокування експорту українського зерна чорноморським маршрутом за участю представників Туреччини РФ, України та ООН.

Єврокомісія виділила €600 млн із резервів для ліквідації загроз продовольчій безпеці в країнах Африки, Карибського басейну та Тихого океану, з яких €150 млн – грантова підтримка.

• Президент Зеленський провів "плідну" розмову з угорським президентом Орбаном. Він подякував Орбану за приймання українських біженців та підтримку статусу кандидата в члени ЄС, а також запросив його відвідати Україну.

З прем’єр-міністром Люксембургу Бетелем Зеленський обговорив санкції проти Росії, продовольчу кризу та блокаду українських чорноморських портів.

• Прессекретар Держприкордонслужби Демченко повідомив, що віза для громадян РФ не буде 100 % гарантією в'їзду до України. Безвізовий режим із Росією буде скасовано 1 липня.

• Держдума РФ ухвалила закон про легалізацію "паралельного експорту", тобто, про ввезення товарів до країни без згоди правовласника.

Мережа спортивних товарів Decathlon з 27 червня закриває магазини у РФ і зупиняє продаж через сайт.

Євросоюз обговорює можливість включення до наступного пакета санкцій обмеження операцій із російським золотом.

• За інформацією компанії "Метінвест", у порту Маріуполя на момент вторгнення було складовано 234 тис. т металу. Окупанти вже почали його вивезення – російське судно РМ-3 здійснило 3 рейси до Таганрогу з краденим металом, до Новоросійська прямує турецьке судно Azov Concord під прапором Мальти.

3. Київ

• У додатку "Київ цифровий" завершилося рейтингове голосування про перейменування 296 вулиць, провулків, проспектів та площ, назви яких пов'язані з Росією або її сателітами. Результати голосування стануть підставою для ухвалення депутатами Київради рішень про перейменування.

***

№ 239.

Будівництво житла під час війни: ліки чи отрута для економіки?

2022-06-22

Георгій Могильний

експерт з питань містобудування

ЕЗа останніми оцінками, з початку повномасштабного вторгнення Росії вже пошкоджено або зруйновано близько 45 млн кв. м житлового фонду. І щоб Україна якнайшвидше змогла повернутися до нормального життя, потрібно не лише перемогти агресора, а й відновити економіку та відбудувати зруйноване.

Державна влада наразі не оприлюднювала якихось чітких планів відбудови зруйнованого житла. Відомі лише плани офісу президента щодо забезпечення тимчасовим житлом частини переселенців, для чого збираються до кінця року викупити у забудовників 23 тис. квартир і ще 30 тис. побудувати.

Поступово почало відновлюватися й зупинене з 24 лютого будівництво житлових комплексів. Приватні забудовники не приховують, що продажі йдуть не дуже, й багато хто розраховує на можливість продати частину нових квартир державі.

На перший погляд відновлення будівництва житла й навіть нарощування його темпів завдяки новим проєктам для тимчасового розміщення переселенців здається позитивним: економіка оживе, податки почнуть надходити до бюджету, з’являться робочі місця, кількість житла збільшиться. Ось тільки чи так все чудово насправді?

Не кожен бізнес, навіть якщо він був корисним для економіки в мирний час, буде доцільним під час війни. Війна й перший етап відновлення після її закінчення — це завжди дефіцит робочих рук, матеріалів, фінансів, логістичні проблеми. І будь-яка помилка в цей час може дуже дорого коштувати.

Тож розберімось, як впливало на економіку країни житлове будівництво до війни і що внаслідок війни змінилося.

1. Чарівний мультиплікатор інвестицій vs підступний імпорт

Останніми роками будівництво подавалося державною владою як такий собі «філософський камінь», що легко перетворює кожну вкладену гривню на золоті відсотки ВВП.

Пояснити застосування цього наративу легко, адже ще 2018 року Офіс ефективного регулювання (BRDO) під керівництвом майбутніх прем'єр-міністра Олексія Гончарука та голови партії «Слуга наро» Олени Шуляк розповідав про «будівельний ефект допінгу на економіку». За розрахунками експертів BRDO, кожна гривня інвестицій у будівництво мала підвищувати ВВП України на 6,7 грн.

2019 року ця позиція разом із керівництвом BRDO перекочувала у владу та підкорила офіс президента своєю геніальною простотою: варто лишень діставати десь додаткові кошти в 1% ВВП, витрачати їх на будівництво — і ВВП зростає майже на 7%. Щороку трохи додавати — й обіцяне економічне диво зі зростанням ВВП на 40% до кінця каденції президента гарантоване.

Ставки спочатку зростали.

В розпал боротьби за прихильність ОП між дорожнім і житловим будівництвом Конфедерація будівельників України (КБУ) вже стверджувала, що кожна гривня, вкладена саме в будівництво житла, дає 11,5 грн в економіку країни й істотно випереджає ефект від будівництва доріг.

Проте самі розрахунки експертів ані BRDO, ані КБУ не оприлюднювали.

Згодом публічно озвучені значення мультиплікаторів інвестицій у будівництво поступово зменшились до 1,5–2, а далі трансформувались у загальне «США ще за часів Великої депресії так із кризи виходили».

Власне, США і нині так із кризи виходить, а розрахунок мультиплікатора Кейнса у них узагалі є обов'язковим елементом для визначення напряму державної підтримки. Але країни ЄС цей метод порятунку економіки під час кризи не використовують, бо у них він не працює.

Причини цього є досить очевидними. Додаткові гроші крутитимуться всередині економіки країни й підніматимуть її, якщо не надто швидко витечуть за кордон як оплата імпортних товарів. США — країна з однією з найменших часток імпорту відносно ВВП (згідно з даними Світового банку, 2020 року було 13,2%). У країнах ЄС у середньому — трохи більш як 40%, так само й в Україні.

Середні 40% імпорту в нас іще не означають, що мультиплікатор інвестицій не працюватиме зовсім, але величина ефекту не дасть змоги народити економічне диво, й треба досить прискіпливо обирати об'єкт для інвестицій, аби не нашкодити економіці.

Простий приклад — ***«Велике будівництво»***.

> У собівартості будівництва доріг на імпортний бітум припадає близько 40%.
>
> Тобто з кожної гривні, витраченої державою на матеріали, максимум 60 копійок потраплять в економіку України й надалі створюватимуть мультиплікативний ефект в обігу, а інші 40 копійок одразу вирушають працювати на країну-імпортера.

НБУ порахувало мультиплікатор ВБ за показниками 2020 року двома методами й отримало значення 0,96 — наявне й 1,03 — можливе через півроку після грошових витрат на дороги (Інфляційний звіт, січень 2021, прим. 9 с. 17). Скільки витратили додатково з бюджету — на стільки ВВП і зріс, а шалені мультиплікатори інвестицій у будівництво доріг виявилися фікцією.

А що з ***імпортною складовою будівництва житла***?

Як стверджує секретар профільного комітету ВРУ та віце-президент КБУ Дмитро Ісаєнко, навіть для бюджетного житла, де частка імпортних матеріалів до війни сягала інколи лише 20%, сьогодні може знадобитися завозити щонайменше 70–80% компонентів.

Але що таке вітчизняні будівельні матеріали? Це в багатьох випадках енергоємне виробництво, що використовує імпортний газ, — скло, арматура, цегла, клінкерна плитка, газобетон... І з подорожчанням газу зростає й без того велика імпортна складова в ціні. А ще імпортне обладнання для виробництва сучасних будматеріалів, імпортне паливо для транспортування, імпортна будівельна техніка…

Тобто навіть до війни імпортна складова житлового будівництва була не набагато меншою, ніж будівництва доріг, тож жодного великого мультиплікатора інвестицій у нього теоретично існувати не могло.

> А нині ситуація катастрофічно погіршилася.

Коли левова частка собівартості стане імпортною, будівництво перетвориться на чорну діру, що висмоктуватиме фінансові ресурси з

України, а вироблена додана вартість і створені робочі місця будуть істотно меншими за вкладені в будівництво гроші.

> Поки не буде відновлено вітчизняне виробництво будівельних матеріалів — саме по собі будівництво матиме сильний негативний ефект для економіки, послаблюючи країну. Тому вкрай важливо обирати, що саме будувати в цей період. Якщо зводити промислові об’єкти, то вони починають виробляти додану вартість, швидко покривають негативний вплив від свого будівництва з імпортних матеріалів і запускають відновлення економіки. Якщо ж споруджувати житло в довоєнних обсягах — дуже невеликий відсоток населення покращить свої житлові умови чи заробить на інвестиціях, а Україна стане біднішою й безповоротно втратить частину резервів, що були так потрібні для відновлення після війни.

Але негативні ***фінансові наслідки*** відновлення будівництва житла проявлятимуться поступово, натомість дуже швидко ми отримаємо ***дві інші проблеми***.

1) **Перевантаження транскордонних логістичних шляхів**.

Коли більшість виробництв не працює, все, що є, — це товарні залишки на складах. Саме ці запаси — дешевші й доступніші в плані логістики, що дає змогу відносно швидко виконати першочергові роботи з відновлення пошкодженого. Що буде, коли ці запаси будматеріалів усередині країни вичерпаються?

Наразі морське сполучення заблоковане, поставки через Росію та Білорусь неможливі, а поставки через західний кордон для першочергових потреб і так уже затримуються, бо пропускна здатність не дозволяє. Хтось прораховував, яку кількість будматеріалів зможуть потягнути залишки транскордонної логістики та якими будуть через це додаткові затримки під час постачання важливіших речей?

2) **Дефіцит будівельних матеріалів**.

Якщо наявні запаси або доступні обсяги імпорту будматеріалів використовувати для нового будівництва житлових комплексів — не буде матеріалів для нагальних відновлювальних робіт.

На ремонти пошкодженого житла та критичної інфраструктури будівельних матеріалів (у перерахунку на квадратний метр площ) потрібно в рази менше, ніж на нове будівництво.

> Витрачаючи зараз будматеріали на 3–4 млн кв. м нового житла, ми втрачаємо можливість відремонтувати до осені 15–20 млн кв. м пошкодженого житла на звільнених від росіян територіях. А крім ремонту пошкодженого житла, є ще важливіші будівельні роботи оборонного значення.

Для когось зазначені недоліки активного відновлення нового житлового будівництва можуть бути недостатніми, бо занадто часто звучить, що головне зараз — аби люди працювали, податки сплачувалися, і саме це перекриє будь-який інший негатив.

Але будівельники й без нового будівництва мають купу роботи, а зайнятості у виробництві будівельних матеріалів від нового будівництва однаково не додасться, поки виробництво не відновиться.

Залишилося питання ***податків***, тож перейдімо до нього.

2. Показова частка будівництва у ВВП і чи доречно розраховувати на податки від будівництва житла

Вплив будівництва на економіку країни формально оцінюють й іншими методами.

Наприклад, голова СН Олена ***Шуляк*** також просуває стратегію аналізу «здоров'я економіки» за часткою будівництва у ВВП держави. Згідно з її даними, внесок будівництва у ВВП європейських країн становить 5–7, інколи 9%. В Україні цей показник 2019 року становив трохи більш як 2%, а 2021 року завдяки «Великому будівництву» зріс до 2,9%. Відповідно, й рецепт лікування української економіки пропонують простий: збільшувати частку будівництва у ВВП шляхом збільшення витрат на будівництво.

Ось тільки ВВП — це додана вартість, а не обсяги виробництва, тож частка будівництва у ВВП не обов'язково відображає обсяги будівництва в країні.

Перевірмо це на прикладі Німеччини та України згідно з даними за 2020 рік (за 2021-й потрібних даних іще немає).

Будівельна промисловість Німеччини виробила продукції на 380 млрд євро (12,4% ВВП), а внесок у ВВП становив 178 млрд (5,8%).

Будівельна промисловість України, зі свого боку, виробила продукції на 642 млрд грн (15,1% ВВП), а внесок у ВВП становив 119 млрд (2,8%).

Тобто ми витрачаємо на будівництво майже на чверть більше за Німеччину, а за внеском у ВВП — відстаємо більш як удвічі. Тож не можна робити

висновки щодо здоров'я економіки України та стратегії її лікування виключно за часткою будівництва у ВВП.

Згідно з даними Держстату, **будівництво в Україні є абсолютним аутсайдером серед усіх видів економічної діяльності за часткою виробленої ним доданої вартості в ціні своєї продукції**.

> Ця частка в 2,2 разу менша за середню в економіці.
>
> Будівництво відстає навіть від переробної промисловості з її енергетичною неефективністю та високими цінами на енергоресурси.

Зазначене може свідчити лише про одне:

> - будівництво є абсолютним лідером за махінаціями задля заниження виробленої доданої вартості.

Занижувати додану вартість у будівництві економічно доцільно в двох випадках: в разі будівництва за публічні кошти, де є обмеження прибутку підрядника, та для оптимізації податків.

Закупівля матеріалів за завищеними цінами або фіктивні закупівлі матеріалів дають змогу отримувати додатковий прибуток у разі виконання робіт за державними та комунальними тендерами — прихована в такий спосіб додана вартість потрапить у показники для переробної промисловості.

Оподаткування в будівельній галузі не має пільг, але є обхідні маневри.

Згідно з Податковим кодексом, ПДВ нараховується лише під час першого продажу житла. Забудовник за собівартістю будівництва продає квартири девелоперу, а той продає їх уже за ринковою вартістю — елементарна схема, що дає змогу істотно, іноді в рази (для центральної частини великих міст), зменшити сплату ПДВ. А частка доданої вартості, для якої оптимізували податки, опиняється в розділі операцій із нерухомістю.

Ще більш ефективною, але складнішою є схема з інститутами спільного інвестування (ICI), що звільнені від оподаткування. Додана вартість, яка пішла на оптимізацію відповідно до цієї схеми, потрапить у розділ фінансових послуг.

І схем таких — легіон.

Минулого року в інтерв'ю ZN.UA щодо законопроєкту №5600 голова комітету з питань податкової політики ВРУ Данило ***Гетманцев*** стверджував, що рівень податкового тиску на забудовників житла — 0,3% від обороту (менше, ніж надпільгове сільське господарство).

Ці дані фактично підтверджує й ДПС, котра у звіті про виконання Плану роботи на 2021 рік для платників, які здійснюють будівництво житлових і нежитлових приміщень, повідомила про задекларовані доходи в сумі 184 млрд грн і нараховані 793 млн грн податку на прибуток. Податкова ефективність — 0,43%.

У результаті аналізу ДПС установлено, що великі забудовники нерухомості використовують ІСІ (інститути спільного інвестування) для залучення інвестицій від фізичних осіб і як інструмент оптимізації податку на прибуток підприємств. Пільга з податку на прибуток становила 4,9 млрд грн.

Отже, лише через використання ІСІ пільга від сплати податку на прибуток у шість (!) разів перевищила надходження до бюджету відповідного податку безпосередньо від будівельних компаній. Але, як уже зазначалося, не ІСІ єдиними живуть забудовники, тож реальні суми оптимізації податків є значно вищими.

Доречно буде нагадати, що під тиском девелоперів ВРУ прибрала із законопроекту №5600 норми, спрямовані на боротьбу зі схемами з оптимізації податків у житловому будівництві.

Звісно, з витрачених на будівництво грошей йдуть і інші податки, зокрема неоптимізовані, ось тільки левову їх частку сплачували вітчизняні виробники будівельних матеріалів, і цих надходжень не буде, доки ми не відновимо зруйноване війною виробництво.

Тож марними є очікування щодо наповнення бюджету податками завдяки будівництву житла — це одна з найменш ефективних для цього галузей промисловості. І такою вона залишиться, доки частку будівництва у ВВП не доведуть до середньоєвропейського рівня, але не шляхом збільшення обсягу будівництва, а обрубуванням наявних нині лазівок для мінімізації податків.

Не дивуйтесь, але держава не лише великих податків не отримає, а ще й додаткових зобов’язань набере. І ось чому.

3. Приховані пільги для житлового будівництва

Уявіть собі ситуацію.

> *Ви купуєте одноразовий квиток на метро за 8 грн, а перед турнікетом вам хтось пропонує заробити — ви даєте йому в оренду за гривню цей квиток, він його використовує й одразу повертає. Чудовий бізнес, чи не так? На рівному місці ви заробили гривню, а квиток у вас як був, так і залишився!*

Всі читачі відразу розуміють абсурдність такого «бізнесу», бо 8 грн коштує не сам папірець із QR-кодом, а право на проїзд за ним, яке було використано.

Ось тільки на прикладі одноразового квитка описано **механізм оренди комунальної чи державної землі під багатоквартирну житлову забудову** з оборотом у мільярди гривень на рік.

Будівництво житла в цьому принципово відрізняється від промислового, офісного чи торговельного будівництва.

> Спорудження житла — це бізнес на ***процесі будівництва***, а не на подальшому використанні побудованої нерухомості.
>
> І якщо йдеться про земельну ділянку, то ціну має саме право її забудови. *Звели багатоквартирний будинок — і ринкова ціна ділянки стала, як у використаного квитка.*

Віддаючи комунальну чи державну ділянку в оренду під житлову забудову, місцева влада де-факто її дарує:

> **забудовник за кілька років сплачує не більш як 10–15% ринкової вартості землі, а потім просто повертає уже використану ділянку з нульовою вартістю.**

Вартість цієї ділянки для економіки країни — така сама складова повної собівартості будівництва будинку, як і будівельні матеріали.

> Але сплачує її не забудовник — це подарунок йому від територіальної громади чи держави.

Жоден інший бізнес у країні не має таких шалених за вартістю пільг від держави при отриманні землі.

> Навіть коли в держави нахабно крадуть землю в приватну власність, вона отримає більше, бо новий власник вкраденої ділянки потім завжди має сплачувати податок на землю.

Ба більше,

> ділянку під житловий будинок віддають ще й «з приданим»: дозволивши на ній житлове будівництво, ***місцева влада бере на себе зобов'язання побудувати коштом власного бюджету всю необхідну інфраструктуру.***

Лише будівництво нормативних шкіл і ДНЗ обійдеться територіальній громаді залежно від розміру населеного пункту від 2 до 4 тис. грн на квадратний метр нових квартир.

Якщо забудовник порядний і не порушить нормативів щільності забудови, то

на кожен гектар нової багатоповерхової житлової забудови з місцевого бюджету необхідно витратити від 50 до 100 млн грн на мінімум соціальної інфраструктури.

Якщо забудовник порушить щільність удвічі (це буденне порушення для великих міст),

то ***множте необхідні витрати на інфраструктуру щонайменше на три***, адже її треба буде не лише побудувати, а й знайти додаткові земельні ділянки.

Так було не завжди.

Ще років 15 тому землю, як і зараз, віддавали в оренду, але

в обмін на це забудовник передавав територіальній громаді частину побудованих квартир (у Києві ця частка доходила до 7% на околиці міста і 20% у центральній частині).

До того ж забудовник мав сплатити ***пайові внески*** на розвиток інфраструктури, що розраховувалися з огляду на потреби міста на будівництво та ремонти інфраструктури поточного року, а їхній ***розмір міг досягати 25% собівартості*** спорудження будинку.

Міста та забудовники були рівноправними партнерами:

місто вкладало у спільну справу свою землю й отримувало за це її ринкову вартість квартирами для забезпечення черговиків.

А забудовник не лише заробляв на будівництві квартир, а й оплачував будівництво або сам будував усю необхідну для них інфраструктуру.

З 2008 року все змінилося.

Державна влада вирішила допомогти приватним забудовникам під час глобальної фінансової кризи 2008 року

— місцевій владі брати плату за землю квартирами заборонили, а пайові внески зменшили.

Криза минула, а приховані пільги не тільки залишилися, а й з часом і збільшилися.

2011 року забудовників, які отримували комунальну землю в оренду згідно зі старими правилами,

- звільнили від обов'язку передавати встановлену договорами ***частку квартир*** у комунальну власність, а

з 2021 року остаточно скасували ***пайові внески***.

Цей шлях підтримки галузі є певним чином унікальним для України:

- щоб зберегти рентабельність роботи приватних компаній та утримати ціни на житло для тих, хто сам здатен його купити, ***держава позбавила соціально незахищені верстви населення можливості отримати житло з комунального фонду***.

Обов'язок місцевої влади щодо будівництва всієї необхідної інфраструктури нікуди не подівся,

але де візьмуться на це гроші, якщо ***забудовники житла землю не купують, а отримують в оренду за копійки, пайові внески не сплачують, а податки мінімізують?***

Так почали народжуватися ***сучасні українські нетрі***

- з охайних новеньких багатоповерхівок, де замість передбачених трьох перших класів по 30 учнів до шкіл змушені набирати 8-13 класів по 45 дітей.

Скільки зараз потрібно, щоб залатати дірки бодай у соціальній інфраструктурі, достеменно невідомо,

- бо статистика по окремих містах є недоступною. За минулі роки накопичилося потреб на 100–200 млрд (!) грн, і щороку ця сума зростає на чергові 10–20 млрд.

Ця специфічна *«пільга»* є настільки *«непомітною»*, що

- **додаткові витрати *«забувають урахувати навіть під час будівництва житла бюджетним коштом»*.**

Візьмімо обіцяні офісом президента **1,5 млн кв. м** побудованих квартир для переселенців.

Якщо зведуть житлові будинки, як презентовано, з бюджетом на реалізацію, — це буде лише дуже дорога декорація для знімання відео з врученням ключів щасливим новоселам.

А щоб отримати не просто квартири, а саме житло, доведеться додатково витратити щонайменше 4–5 млрд грн із бюджету на соціальну й транспортну інфраструктуру, а витрати на магістральні інженерні комунікації на цій стадії планування взагалі неможливо розрахувати.

На жаль, **якщо бізнес може отримати від влади безкоштовний бонус, то в нас завжди виникає й корупційний ринок із продажу цього «безкоштовного»**.

1) **Лише забудовники у владі чи наближені до неї зможуть отримати ділянки для себе фактично безкоштовно**, як дозволяє законодавство.

2) **Для решти «безкоштовне» від держави чи міста продаватиметься за ринковою вартістю.**

Наприклад,

у Києві до вторгнення була велика кількість оголошень про продаж орендованих комунальних ділянок — ціна становила від 12% майбутніх квартир на околиці до 25% — у центрі. Але ці прибутки, звісно, йдуть не до міського бюджету, а в кишені посередників і чиновників.

Тож **пільги для житлового будівництва — це не лише втрати коштів для держави, а потужний удар по здоров'ю економіки загалом, бо вони додатково народжують потужні антиконкурентні умови із шаленою корупційною складовою**.

Тож, **краще забути міф про користь будівництва житла для економіки країни.**

Це шалено дорога річ для бюджету, просто пільги й дотації для забудовників — непрямі, й поверхневий погляд їх не помічає.

Навіть за відносно стабільної ситуації до вторгнення в місцевих бюджетах бракувало грошей на нівелювання негативних наслідків будівництва надлишкового житла.

4. Замість висновків

Відбудувати зруйноване, щоб кожен вимушений переселенець міг знову отримати власну домівку, — пріоритетне завдання на найближчі роки.

І що швидше відбуватиметься відновлення економіки, то швидше це завдання вдасться виконати.

Під час війни й у перший повоєнний період до відновлення вітчизняного виробництва будматеріалів **нове житлове будівництво не допоможе ні зростанню економіки, ні наповненню бюджету податками, ні створенню адекватної для інвестицій кількості робочих місць — воно лише гальмуватиме відновлення економіки та відбудову зруйнованого**.

Навіть до війни **житлове будівництво через шалені приховані пільги та можливості оптимізації податків не підіймало економіку, а створювало додаткові проблеми для бюджету й перетворювало міста на нетрі**.

Лобіюючи інтереси девелоперів житла, влада постійно намагається поміняти місцями причини й наслідки.

Проте все просто:

в багатих країнах будують багато житла, бо можуть собі це дозволити, а не країни стали багатими завдяки тому, що будували багато житла. **Житло — це не розвиток, а споживання.** І, крім витрат резервів економіки на будівництво, потрібно пам’ятати ще й про витрати на утримання збудованого.

То, може, зараз потрібно

не створювати чергові пільги для забудовників і фінансово підтримувати галузь, яка й до війни чудово розводила державу на преференції й податки, а змінити правила гри, щоб житлове будівництво почало працювати в інтересах України, а не лише на кишеню девелоперів?

Зруйновані 45 млн кв. м житлового фонду, на відновлення якого потрібно щонайменше 40 млрд дол. — це шалені цифри в абсолютному значенні.

Але у відносному значенні — це лише 4,5% наявного житлового фонду.

Для порівняння, у Другу світову війну Україна втратила 45% житлового фонду, а Німеччина — 25%.

Унаслідок війни за житловим забезпеченням ми повернулись у 2017–2018 рік.

Ніякої катастрофи з нестачею житла, щоб неможливо було тимчасово забезпечити всіх, хто цього потребує, наразі немає.

Тому, поки йде війна, немає жодної потреби викидати гроші та інші ресурси на нове житлове будівництво, тим більше з огляду на супутні негативні наслідки такого будівництва.

В Україні для розміщення всіх ВПО вистачить наявного житла, адже перед вторгненням ми мали величезні резерви.

Та це вже інша історія, що заслуговує на окрему статтю.

Інші статті Георгія Могильного читайте за посиланням.

***

№ 240.

Вкрай дивують коментарі, де кажуть, що Том Купер пише тільки нам приємне. Про різне пише, на жаль. От і сьогодні – різні новини. Які є. Проте й гірші не похитнуть нашу переконаність у потужності ЗСУ та віру в нашу перемогу. А кращі – примножать.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-21-22-june-2022-8785e95af08b

За спільний переклад дякуємо Микола Ковальчук і Antonina Yashchuk

Редакція: Ростислав Семків

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 21-22 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 22.06 о 10.00 за Києвом].

Знову ж, відбулися події, які не варто ігнорувати, тому ось вам – наступний звіт.

1. ПОВІТРЯ

Вишестоящі органи в москві заявили про знищення одного МіГ-29 поблизу Апостолово (Дніпро) 20 червня й одного Су-25 біля Мазанівки (Харківська обл.) вчора – вкупі з 32-ма українськими безпілотниками… Українці повідомили, що вчора російський Су-25 розбився в Ростовській області: https://t.me/Dialog_Ukraine/30558 Вочевидь, знову зіткнення з лінією електропередач. Серійний номер рф-90958 23 жовтий.

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків...

> новин особливо ніяких... Росіяни розгромили одну станцію метро і, схоже, готуються до нового наступу 25 червня.

Сєвєродонецьк...

> Можна з певністю стверджувати: після невдалої спроби прорватися в Долині та Богородичному до Слов'янська дворників і жидко перегрупували війська і розгорнули їх для нового наступу на Сєвєродонецьк. Ходять чутки, що вони змогли це зробити завдяки підкріпленню: з десяток БТГр було посилено щойно набраними резервістами, які пройшли кількаденні навчальні збори і приїхали в Україну. Підкріплення було необхідне: війська, що раніше наступали на Сєвєродонецьк, виснажилися, але все ж вони перебувають у вигіднішій позиції, ніж ті, що намагались атакувати Слов'янськ із заходу.

Повідомляють про запеклі бої на заводі «Азот», але на даний момент українці тримають там оборону. Інформація про цивільних суперечлива: одні кажуть, що на заводі перебуває 300 людей, інші — що 500. Дехто стверджує, що росіяни не дозволяють їм евакуюватися, а хтось — що вони самі відмовляються це робити...

Доступ до захисників «Азоту» слабкий, адже всі мости через Сіверський Донець зруйновано. А проте українські вояки на заводі отримують, вочевидь, вдосталь боєприпасів, а значить, усе ж є надійний зв'язок, так само як і з українськими військами у Вороновому та Борівському на південний схід від Сєвєродонецька.

Лисичанськ і далі перебуває під постійними обстрілами росіян, але більшість населення евакуювали і ситуація в місті контрольована.

Натомість на південь від Сєвєродонецька ситуація критична. Два дні тому було повідомлення, що південні околиці захопила 4-та механізована бригада сепаратистів; пізніше надійшла інформація, що звідти вони атакували Мирну Долину і Білу Гору; після цього (вчора зранку) з'явилися чутки, що українська артилерія пошматувала сепаратистів так, що ті не просто відступили в Тошківку, а й втратили половину селища... Тим часом за іншими звітами, після запеклих боїв сепаратистам вдалося перетнути трасу Р66 і захопити Мирну Долину, а потім і Підлісне. Інформація підтвердилася сьогодні зранку. Шкода це казати, але це означає (і наведені фото — тому підтвердження), що 17-та танкова бригада повертає собі звання нещасливої. Їй довелося відступити з Устинівки.

[Фото 1-2]: Знищені українські БМП-1, найімовірніше, вибиті з Тошківки 20 червня.

Результат: перебуваючи під постійними обстрілами з трьох боків (зі сходу, півдня і заходу), майже відрізані від постачання після втрати Підлісного, українці вчора відійшли з Золотого. На сьогоднішній ранок вони, найімовірніше, відійшли також зі східної частини Комишувахи та Гірського (зауважмо, що важке озброєння відвели ще кілька днів тому).

Виступ біля Попасної...

> За позавчора і вчора росіяни захопили Ниркове, а потім атакували Білогорвіку, Берестове і Миколаївку. Трасу Т1302 досі повністю контролюють українці.

Донецький район...

> Після звільнення кількох більших донецьких складів боєприпасів від їхнього вмісту (https://t.me/Tsaplienko/10485) (на відео добре чутно, як воно — перебувати біля складу, який перетворюється на феєрверк) українська артилерія вже два дні інтенсивно обстрілює нафтопереробний завод у Верхньокам'янці. Повідомляють про масові загоряння і поширення вогню. На заводі виготовляли більшу частину палива, яким заправлялися сепаратисти та росіяни під Попасною. Я собі уявляю, як українці мугикають під ніс: «Перш боєприпаси, а тоді бензинчик...» Зауважу, що ЗСУ не мають авіації, здатної на такі подвиги, але НАТО вже постачає сюди 155-міліметрову артилерію — за вікном 22 червня, і таких штук у руках українців стає дедалі більше.

3. ПІВДЕНЬ

Цього разу розпочну зі східного берега Дніпра: здається, не згадував про нього кілька тижнів — бо я вважаю український наступ із півдня Запоріжжя в напрямку Криму значно кращою ідеєю, ніж «лобова» атака на Херсон… Отже: за минулі кілька днів з'явилося дедалі більше чуток про українські атаки і просування в цьому районі. Подейкують, триває наступ у напрямку Токмака. Але наразі перші повідомлення свідчать також про атаки на інших ділянках фронту. Наприклад, вчора українці звільнили Павлівку та почали наступ на Єгорівку, обидва на південь від Вугледара (і на північ від Маріуполя). Це південь Донецької області. Далі на захід лінією фронту українці три дні тому звільнили Пологи, це на південь від Гуляйполя.

Херсон…

Здається, український уряд вимагає від усіх тримати язика за зубами щодо розвитку подій у Херсонській області. Що ж, добре, це зрозуміло — особливо якщо врахувати істерію, яка шириться соцмережами. Тим не менш, я сподіваюся, мені пробачать кілька міркувань. Отже, на захід від Дніпра, з півночі на південь, ситуація виглядає так.

— Українці намагаються вибити останніх росіян із Хрещенівки та Золотої Балки.

— Попри заяви росіян про його знищення, плацдарм між Андріївкою та Давидовим Бродом досі є, тільки трохи зменшився (це може швидко змінитися, нижче поясню).

— Українці підійшли до північного краю Снігурівки і намагаються вибити росіян із їхніх укріплень у Новопетрівці.

— Після того, як два дні тому зачистили Киселівку, українці підійшли до Клапаї, це за 7–8 км від Херсона.

— Українці відбили російську контратаку на Олександрівку, утримали Станіслав та рухаються до Широкої Балки.

49-та загальновійськова армія рф зазнала достатньо втрат, щоб відвести більшість підрозділів із півночі Херсонської області ближче до міста. Інакше кажучи: з півночі на південь (уздовж західного/правого берега Дніпра).

Отже, так: щодня стає цікавіше…

[ФОТО 3]

Підбитий російський зенітний комплекс 2К22 «Тунгуска», знайдений «десь на півдні» орієнтовно 19 червня 2022 року…

4. ЧОРНЕ МОРЕ

Реконструкцію українського нападу на острів Зміїний, засновану на українських джерелах та супутникових знімках, знайдете за посиланням https://www.thedrive.com/the-war-zone/ukrainian-strikes-on-russian-occupied-snake-island-confirmed-in-satellite-imagery .

Тепер версія росіян — бо це дуже смішно. Вчора «вишестоящі органи» в москві заявили https://t.me/mod_russia_en/2315 , що українці «спробували захопити острів Зміїний» – нібито 19 чи 20 червня. Виявляється, це була скоординована операція, що включала 15 (знову?) безпілотників та 2 «Байрактари» за підтримки однієї зенітно-ракетної системи С-300, розташованої біля Очакова, та стратегічного розвідувального безпілотника

RQ-4 Global Hawk («Глобальний яструб») Повітряних сил США. Потім вони завдали удару по острову «Точками-У», а далі накрили його «Ураганами» й артобстрілом з американських гаубиць M777. То нічого, що не існує снарядів, якими M777 могли б дістати до Зміїного, головне, що російська протиповітряна оборона (очевидно, «Панцирі») позбивала геть усе, що наблизилося до острова: 13 безпілотників, 4 точки, 21 ракету… мабуть, збили навіть 155 мм артилерійські снаряди, бо «вишестоящі органи» наголосили: жоден український снаряд навіть не торкнувся Зміїного…

І оскільки ця спроба провалилася, ведуть далі «вишестоящі органи» https://t.me/mod_russia_en/2316 , після того укронацисти атакували газовидобувні платформи «БК-1» та «Крим-1». Ця (цитую) «провокація» призвела до пожежі на «БК-1», тож росіяни завдали удару по аеродрому «Шкільний» біля Одеси двома ракетами «Онікс» і «знищили ангари з українськими “Байрактарами”», а потім ще дві гаубиці M777 на Кубанському острові біля Одеси (хоча відео, яке мало би це підтвердити, зняли десь на Донбасі [посилання автора не працює — перекл.]), та ще й дві установки С-300 біля Очакова… і навіть кілька намальованих літачків F-16 Повітряних сил США, як бачимо на мапі нижче…

[ФОТО 4]

Інакше кажучи: все познищували, жоден українець не вижив і жодного росіянина навіть не поранено. Це якщо вірити «вишестоящим органам». Тепер ви знаєте всю правду…

***

№ 241.

Постпутинский эндшпиль

Андрей Пионтковский "Спасти лицо Путина" Макрону не удалось

20-06-2022 update: 20-06-2022

15, 16 и 17 июня оказались очень важными датами в российско-украинской войне 2022 года. Причем на фронте никаких тактически значимых изменений в эти дни не наблюдалось.

События стратегического масштаба, определившие исход войны, происходили в Брюсселе, Киеве и немножко в Петербурге.

В Брюсселе солировали Lloid Austin и Mark Milley. Нет, они не *перевернули Землю и Небо*, но (пусть и с запозданием, в чем их упрекают украинцы) запустили неумолимый конвейер оснащения самым современным вооружением самой мотивированной в мире армии. Первая группа из 60 украинских военнослужащих, обучавшаяся в Польше работе на американских HIMARS, отправилась на фронт со своим новым грозным оружием. После полной раскрутки этого конвейера украинцы будут обладать на поле боя значительным превосходством в артиллерийских дуэлях.

В Москве эту неприятную перспективу предвидели профессионалы в области активных операций в стане противника. Еще месяца полтора назад, тонко играя на геополитических комплексах, финансовых интересах, личных слабостях западных ведущих политиков, экспертов, лидеров общественного мнения и просто мудаков по обе стороны Атлантического океана, они индуцировали беспрецедентную как по количеству вовлеченных элитарных фигур, так и по их медийной активности кампанию "Don’t humiliate Russia".

Возглавить ее было доверено по уже установившемуся шаблону ***Президенту Франции***.

> Человек, занимающий эту должность, в третий раз подряд должен был после очередной аннексии Кремля прискакать эдаким чемберленчиком, размахивая листочком "Я привез вам Мир!". Как Саркози в 2008-м и Олланд в 2014–15-м. Тем самым он решил бы для Кремля несколько фундаментальных проблем.

Прежде всего, принципиально меняется глобальный нарратив конфликта: с "Агрессор и жертва агрессии" на "Территориальный спор двух хозяйствующих субъектов".

Так дословно и сказано в "итальянском" плане, с которым Макрон, Шольц и Драги направились в Киев: "*Россия и Украина начинают переговоры о* ***спорных*** *территориях*".

Затем, конечно, немедленно возникает вопрос о недопустимости отправки американскими поджигателями войны тяжелых вооружений в зону цивилизованного территориального спора двух суверенных государств.

И, наконец, конструктивная позиция Кремля должна быть вознаграждена если не полной отменой всех санкций, то по крайней мере их радикальным сокращением.

Но "поезд на СуперМюнхен" сошел с рельсов 16 июня в Ирпене. Уже там староевропейская тройка поняла, что, обсуждая свои хитрожопые планы в своих уютных европейских столицах, они ничего не знали о сегодняшней Украине, о высокой трагедии ее битвы один на один с абсолютным, беспредельным Злом, о решимости украинцев сражаться до последнего русского оккупанта. Макрону ясно дали понять, что защитой *униженной* России он взял на себя личную ответственность за путинские преступления против человечности, громко заявляя urbi et orbi: "Je suis Poutine".

Макрон исключительно опытное ***political animal***, он мгновенно оценил ситуацию, и, когда доехал до Банковой, он (как и его спутники) даже и не заикнулся о своем фирменном плане "мира" ценой новых территориальных уступок Украины.

Более того, на итоговой пресс-конференции он включил "Остина" и на вопрос о целях ЕС в войне ответил: "Победа Украины. Восстановление ее территориальной целостности". Киев — это какое-то мистическое место. Его воздух удивительно прочищает мозги западных политиков. Планируемую Кремлем капитуляцию украинская дипломатия превратила в триумф европейской солидарности со сражающейся Украиной. Макрон, Шольц и Драги вынуждены были спасать в Ирпене и Киеве своё лицо, а не путинскую задницу.

16 июня Украина одержала вторую после Битвы за Киев системную военно-политическую победу над Россией. Запад никогда более не будет принуждать Украину к подписанию невыгодных для неё соглашений с Россией.

На следующий день еще 2 гвоздя были вбиты в гроб путинской преступной авантюры.

1) Великий друг Украины премьер-министр Великой Британии объявил в Киеве о запуске масштабной программы переподготовки десятков тысяч украинских военнослужащих.

2) И, наконец, в Петербурге мягкий восточный интеллигент Президент Казахстана Касым-Жомарт Токаев отвесил две хлесткие пощечины адлерской торговке и ее Начальнику — питерскому урке.

Ну, а в Брюсселе Европейская комиссия единогласно рекомендовала саммиту ЕС предоставить Украине статус кандидата в члены ЕС.

При всем уважении к символизму этого высокого статуса, полагаю, что более значимым для сражающейся Украины является складывающееся в последние дни на руинах масштабной кремлевской операции "Не унижайте Россию" единое представление коллективного Запада относительно его целей и действий на завершающем этапе русско-украинской войны.

Ниже я попытаюсь изложить основные параметры этого пока еще не положенного на бумагу, но активно проговариваемого консенсуса Вашингтона, Лондона, Парижа, Берлина.

Цели могут формулироваться в различной стилистике.

> Как победа Украины или как "обеспечение Украине более сильной позиции на неизбежных в конце каждой войны переговорах".

Но в практическом плане имеется в виду одно и то же.

> 1) Насыщение ВСУ современным тяжелым вооружением и 2) массовое обучение украинских военнослужащих приведет в течение лета к коренному изменению соотношения сил и возможностей сторон. Первым крупным успехом украинского контрнаступления будет освобождение ***Херсона***.

Это событие станет огромным политическим и психологическим шоком как для российского глубинного телепипла, так и для бункера.

Первая их реакция непредсказуема и возможна в диапазоне от "Вставай, страна огромная! Вставай на смертный бой!" до "Товарищ Путин в последние годы жизни допустил в своей деятельности ряд серьезных ошибок". Но вскоре резко возрастет интерес Кремля к переговорам о прекращении огня. На что немедленно последует консолидированный ответ Киева, США, ЕС, Великобритании:

Прекращение огня возможно только после отвода всех российских формирований за линию 23 февраля.

Следующим шагом станут международные переговоры о полном восстановлении территориальной целостности Украины мирными средствами.

Подчеркну еще раз, в чем, на мой взгляд, заключается историческое значение событий 15–17 июня.

До самого последнего времени Президент Франции, выступая от имени ЕС, настойчиво стремился в третий раз подряд "закрепить" неким подобием международных соглашений очередные путинские "возвраты своего a la Петр

Великий". Столкнувшись с категорическим отторжением Украиной этой капитулянтской идеи, Макрон вынужден был от нее отказаться. После чего позиции США, Великобритании и ЕС заметно сблизились.

Возвращаясь к постхерсонскому эндшпилю, замечу, что в предложениях консолидированного Запада (важнейшей органичной частью которого, безусловно, является героически сражающаяся Украина) нет и не будет никаких требований "regime change". Запад не вмешивается во внутренние дела РФ. Но он вынужден был, наконец, вмешаться во внешнее поведение этого суверенного государства-рецидивиста.

В то же время отход на линии 23 февраля несовместим с политической жизнью Владимира Путина по внутрироссийским причинам.

"Спасти лицо Путина" Макрону не удалось. Но мотив спасения лица уже не Путина, а первого постпутинского правительства присутствует в новом западном консенсусе относительно war endgame. Не берусь комментировать, а лишь излагаю его логику. Конечно же, первое постпутинское правительство будет состоять из законченных негодяев. Откуда же там взять других. Но у этих негодяев и Запада, во всяком случае, на первых порах будет один общий интерес — предотвратить катастрофический внутренний обвал российской государственности. Поэтому Украине, после возвращения на линию 23 февраля, тактично будет рекомендовано проявить некоторую сдержанность и дать новым властям РФ шанс самим цивилизованно вернуть Украине ОРДЛО и Крым.

***

№ 242.

О премьере Шмыгале, моих предложениях и государственной гарантии труда

Куц 2022-06-23

Несколько месяцев назад в своих статьях я предложил постепенно вводить в Украине в условиях военного положения модель гарантированной занятости населения.

Называется она государственная гарантия работы (ГГР) или внутренний трудовой фронт.

Суть такой системы заключается в том, что государство формирует спрос на рабочие места в рамках мобилизационной модели экономики.

Есть два основных вида адаптации рынка труда под условия войны.

Военная экономика.

Она предполагает жесткие административные государственные механизмы: национализация, ограничение ряда операций и т.д.

Институционально мы к этому не готовы. Это не оценка плохо/хорошо, а констатация факта.

Остается модель мобилизационной экономики, при которой рыночные механизмы продолжают работать, но государство направляет их на достижение стратегической цели - победы в войне.

Когда я рассказывал представителям власти о модели трудового фронта, у них была "двухфазовая реакция".

Первая фаза - "это, какой-то совок".

Тут я объяснял, что внутренний трудовой фронт был создан в цитадели либерализма - США.

Благодаря ему, Америка не только победила в войне, но и обеспечила рост экономики по итогам Второй мировой, полностью преодолела последствия Великой депрессии 30-х годов и обеспечила максимальную занятость населения.

Именно этим объясняется отношение нации к своему лидеру.

Рузвельт избирался на пост президента четыре раза, что стало уникальным явлением в истории.

Если бы он не умер, то успешно бы добыл четвертую каденцию.

А Черчилль проиграл выборы в 1945 году Эттли, именно по экономическим причинам.

В Великобритании не смогли создать внутренний трудовой фронт: колониальная модель экономики дала сбой и англичане предпочитали покупать готовые товары у американцев за золото.

После таких аргументов, наступала вторая фаза - как создать внутренний трудовой фронт в Украине.

Модель трудового фронта может создаваться во взаимодействии с профсоюзами и собственниками.

Но нам подходит третий путь - создание рабочих мест во взаимодействии с волонтерскими организациями: логистика, социальные услуги, производство товаров для фронта и т.д.

То есть волонтерские организации аккредитовываются при минсоце или минэкономике и получают дотации на каждое рабочее место в размере минимальной зарплаты (6500 грн).

Точнее - эти деньги платятся напрямую тем людям, которые выполняют волонтерскую работу.

За прозрачностью таких программ может следить общественный волонтерский совет.

Кроме того, государство и само может создавать такие рабочие места.

Именно эту идею и озвучил премьер-министр Шмыгаль.

Но, как всегда, подвела коммуникация.

Тут же поползли слухи: принудительная работа, унизительная работа и т.д.

Во-первых, такой формат занятости абсолютно доброволен.

Но нужно понимать, что в ближайшее время без работы останутся до 50% трудоспособного населения.

Выдавать бесплатную еду или платить по 2 тысячи как временно перемещенным лицам - сознательно маргинализировать миллионы людей.

Труд социализирует, дает ощущение вовлеченности человека в общую стратегию победы.

В ближайшее время, государство не сможет платить пособия по безработице, целевой фонд обанкротится.

Ведь он наполняется взносами с фонда оплаты труда.

Когда налоги платят 12 млн. человек, а официальных безработных 1-2 млн., система выплат работает. Сейчас такие возможности уже на пределе.

У государства остается простой выбор: просто платить людям подаяние или выплачивать минимальную зарплату за общественно полезный труд. Выбор очевиден.

Что касается престижности.

Я думаю, многие еще не осознали масштаб экономической катастрофы, который ждет нас осенью-зимой.

Государство и бизнес не смогут обеспечить работой по специальности ландшафтных дизайнеров, рекламистов и пиар-менеджеров.

Но я сам был свидетелем, когда женщины с ученой степенью плели маскировочные сетки для фронта, а айтишники и люди иных специальностей, никогда не работавшие на стройке, создали волонтерский стройотряд и восстанавливают сейчас село Ягидне под Черниговом.

Так почему, государству не платить этим людям хотя бы минимальную зарплату?

Создание внутреннего трудового фронта - это тест на профессионализм для правительства.

То, что власть прислушалась к такому моему предложению - это хорошо.

Если удастся к осени создать хотя бы 1 млн. таких рабочих мест (затраты бюджета 6,5 млрд. грн. в месяц, налоги на такие выплаты нужно отменить) - уже смягчит масштаб грядущей катастрофы.

Хотя нужно 2-3 млн. рабочих мест в рамках программы государственной гарантии труда.

Ну а нам всем нужно просто осознать масштаб надвигающегося кризиса, ведь то, что происходит сейчас в экономике - это еще не кризис, а жесткая прелюдия к нему.

***

№ 243.

НА ЩО ЗДАТНІ 10 MLRS ЯКІ ДАЄ ЗАХІД

Багато хто зараз обговорює питання найближчих поставок MLRS M142/M270. Загалом нам мають поставити поки що 1о одиниць (4 M142 США, 3 M270 Британія, 3 M270 Німеччина). Принаймні частину до кінця червня.

З одного боку мова йде про дуже обмежену кількість. З іншого про ефективне високоточне озброєння із значною дальністю.

1. ЧИМ ЗАХІДНІ MLRS ВІДРІЗНЯЮТЬСЯ ВІД РАДЯНСЬКИХ РСЗВ?

Радянські РСЗВ були продовженням концепції артилерії часів другої світової війни – артилерії вогняного валу. Вони не створювалися для того, аби вражати одиночні цілі, невеликі об’єкти, або розосереджені загони. Вони створювалися для великої війни мільйонних армій, де армійські корпуси і танкові дивізії ідуть в епічну атаку.

Таких війн більше не існує.

Не має сенсу збирати стотисячні ударні угрупування, якщо про таке скупчення буде відомо ворогу через кілька годин і він може знищити його з великої відстані. Війська навіть не встигнуть зібратися в атаку. Зараз є супутники, БПЛА і інші технології, які не дозволяють приховувати переміщення великої кількості техніки і військ. Є потужні ударні системи з дальністю понад 100 км, які влучають точно в ціль. Війна уже не буде такою, як 80 років тому.

Зараз війна орієнтована на професійні, високотехнологічні *маневрені загони*.

Роль відіграють не дні, а хвилини чи навіть секунди. Час, за який можливо виявити ворога і завдати точного удару у відповідь скоротився з кількох годин, до кількох хвилин і стає все меншим. Поняття «тил» все більше умовне.

Саме в цьому і полягає різниця між радянськими РСЗВ і західними MLRS.

Радянські РСЗВ призначені ***накривати площі***.

> Установки мають точність, яка передбачає відхиляння від цілі до кількох сотень метрів. У війні минулого це не було проблемою. Якщо ти стріляєш по багатотисячному війську, сто метрів це допустима похибка. У війні теперішнього, для враження однієї цілі радянською РСЗВ треба знищувати площу, в десятки разів більшу за розмір цієї цілі. І не завжди це дає 100% ефект.

Західні MLRS використовують інший підхід – знищення ***конкретної цілі*** на великій дальності.

> Це удари по будь-яким скупченням і військовим об’єктам, від яких критично залежить підтримка і постачання фронту.

12 ракет (один заряд М270), випущених з MLRS дають можливість вразити десяток невеликих цілей або кілька середніх чи великих. 12 ракет випущених з БМ-30 «Смерч» калібром 300 мм – це один залп, який має знищити все живе на площі кількох гектарів. Але може не вразити захищені чи укріплені цілі, якщо жодна з ракет випадково не потрапить саме в неї.

Порівняння між радянськими РСЗВ і західними MLRS, це порівняння між дробовиком і снайперською гвинтівкою. Навіть якщо дробовик має більшу дальність пострілу, це на гарантує йому більшу ефективність.

2. ЩО ЗМІНЯТЬ 10 ЗАХІДНИХ MLRS?

Поки що нам планують передати комплекси в найлегшій комплектації, здатні використовувати ракети 220 калібру

- М26 (дальність до 35 км),
- М26А1/А2 (>45 км) та М30 (>60км).

При умові стабільної поставки ракет ЗСУ зможе вражати додатково до 10-20 цілей на день (при умові, що одна установка виконуватиме 1-2 бойових задачі на день). Це погіршує забезпечення війська ворога і змушує відводити війська на значно більшу глибину. Будь-яке скупчення військ на відстані до 50 км від лінії фронту не почуватиметься в безпеці.

При чому MLRS здатні вражати цілі значно глибше, ніж переважна більшість РСЗВ росії. У росії є більш далекобійний БМ-30 «Смерч» але їх не так багато і це дуже неточна зброя на далеких відстанях.

Враховуючи кількість MLRS і обмеженість ракет до них, скоріше за все вони будуть вирисовуватись по найбільш цінними цілям ворога – склади, великі скупчення військ, скупчення техніки, логістичні маршрути.

Таким чином на певній ділянці фронту ЗСУ зможуть отримати перевагу у здатності вражати цілі на відстані 30-50 км від лінії фронту.

Цієї кількості не вистачить аби закрити весь фронт. Цієї кількості не вистачить аби подавити повністю артилерію ворога. Але на певному напрямку ворогу доведеться змінювати підходи до забезпечення свого війська і ховати свої склади і артилерію як можливо далі від фронту.

Це створює передумови для зміни динаміки.

І є істотним фактором впливу на моральний дух ворога. Одна справа відчувати себе в небезпеці тільки в безпосередній близькості до фронту при виконанні бойових задач. Інша справа розуміти, що в будь-який момент, навіть на відстані 30-50 км від фронту може прилетіти. І при чому прилетіти не десь поряд, а точно в ціль.

Ефективне використання MLRS дозволить сподіватися отримати іще кілька десятків цих систем в липні-серпні, які уже більш вагомо позначаться на війні і дадуть можливість закрити більшу частину фронту.

Так як уже назбиралося трохи картинок, вирішив завести твітер, де буду їх зберігати: https://mobile.twitter.com/Volodymyr_D_

***

№ 244.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 22 червня 2022

Головне

1) Я не володію повною інформацією щодо того, що відбувається на Луганщині. Лише можу констатувати - попри всі вади, рашисти спромоглися сконцентрувати резерви для захоплення Луганщини. Я не можу навіть уявити, як наші хлопці тримають там оборону.

2) Удар по острову Зміїний був дуже вдалий. Другий, як я розумію - теж. #Зміїнийнаш.

3) "Вишки Бойка" палають теж красиво. За кораблем™.

4) Я не зміг ідентифікувати безпілотник, яким було влучено у Шахтинський НПЗ. Схожий на Байрактар, так, але це просто дорого – застосувати його як камікадзе...

5) 5 стаття НАТО працює, як би там хуйло не клацало $#блом.

6) Раджу звернути увагу на зусилля, які прикладає Ердоган задля "розблокування зернового імпорту". Має зиск? авжеж!

7) Взимку - без рашистського газу. Всі країни ЄС, крім Угорщини й Австрії, як я розумію. Якщо до того моменту хуйло доживе.

Теми дайджесту

1) Українські війська відступили від Золотого та Гірського.

2) Росія та Туреччина нібито домовилися розблокувати транзит українського зерна.

3) Усі країни ЄС готові оголосити Україну та Молдову кандидатами в члени Союзу.

4) У російському Кам'янську-Шахтинському дроном-камікадзе завдано удару по нафтопереробному заводу.

5) Суд подовжив арешт Медведчука до 9 серпня.

1. Війна

1-1. Фронт

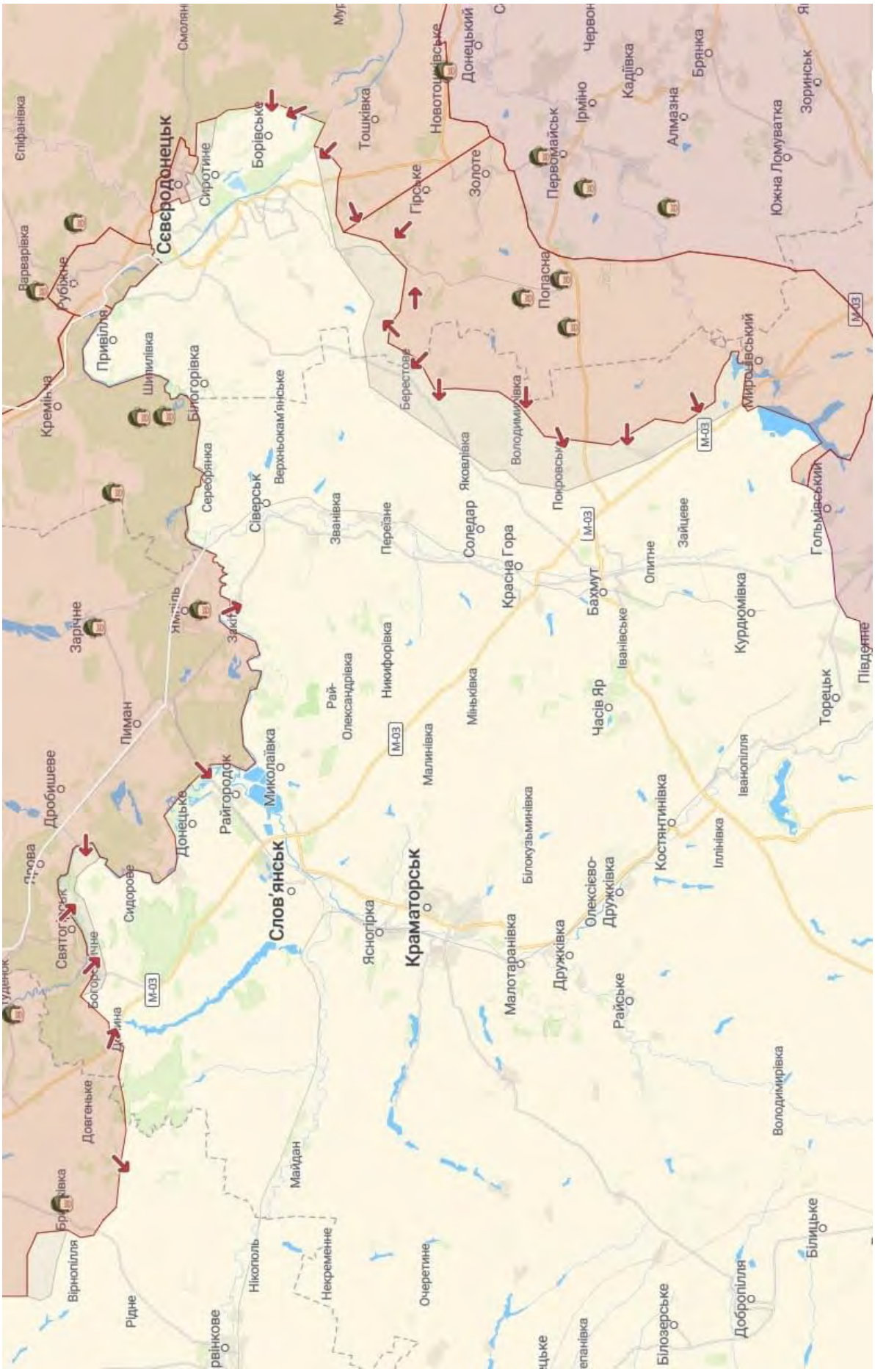
• Начальник Головного управління розвідки Буданов вважає вторгнення з півночі наразі неможливим, попри демонстративні воєнні приготування Білорусі поблизу кордону України та подовження до липня терміну навчань із залученням резервістів. За інформацією білоруських журналістів-розслідувачів, армія РБ зводить фортифікаційні споруди поблизу кордонів із Польщею, Литвою та Україною. Росія перекинула до країни додаткові засоби ППО – ЗРК С-300 та комплекс "Панцир-С1". Командувач оборони Києва генерал-лейтенант Павлюк назвав головною загрозою для столиці масовані ракетні удари, зокрема з території Білорусі.

• Ні на день не припиняються обстріли російськими військами населених пунктів усією лінією фронту та прикордонних із РФ районів Чернігівщини та Сумщини. На півночі Харківщини окупанти намагаються вести активні дії в напрямку обласного центру. Обстріли Харкова посилюється день від дня.

• На південь від Ізюма армія РФ повільно просувається до Слов'янська, завдаючи потужних артилерійських та авіаційних ударів по позиціях українських військ в околицях траси М-03 Харків – Довжанський та в районі Барвінкового.

• На півночі Луганщини оперативна ситуація для ЗСУ суттєво гіршає. Російське командування безперервно вводить у бій свіжі резерви, армія РФ і "Народна міліція ЛНР" розвивають наступ на Лисичанськ. Підрозділи ЗСУ залишили Золоте, Гірське й низку населених пунктів на південь від міста, щоб уникнути оточення. Ударні частини армії РФ наблизилися до траси Лисичанськ – Бахмут, однак так і не взяли її під контроль. На думку експертів американського Інституту вивчення війни, російські війська спробують захопити Сєвєродонецьк та Лисичанськ найближчими днями. Голова воєнної

обладміністрації Гайдай повідомив, що бої в Сєвєродонецьку та селищі

Сиротиному на південь від міста тривають.

Прессекретар Міноборони Мотузяник наголосив, що, попри тяжкі втрати особового складу ударних підрозділів РФ, їм вдається просуватися вперед через колосальну перевагу в артилерії.

Прем'єр-міністр Великобританії Джонсон вважає, що наступ російських військ гальмуватиме вже незабаром через вичерпання ресурсів.

• На Запоріжжі українські війська посилюють тиск і просунулися вперед на поодиноких ділянках. Для посилення оборони російське командування перекидає до цього району війська з Маріуполя.

• На півдні Херсонської області частини ЗСУ поступово просуваються до обласного центру, а також на півночі – до Снігурівки, попри завзятий опір російських військ. Окупантам так і не вдалося відбити плацдарм на річці Інгулець на південь від Давидового Броду, який українські підрозділи захопили місяць тому. На південь від Кривого Рогу російські війська ведуть обстріл населених пунктів у районі Криворізької ТЕС. По Миколаєву завдано удару 7 крилатими ракетами "Онікс", які зруйнували об'єкти цивільної та промислової інфраструктури. 2 ракети знищено на Одещині українськими підрозділами ППО. У Чорному морі перебуває угруповання Чорноморського флоту РФ у складі 5 ракетних та 3 великих десантних кораблів.

• Операція ЗСУ на острові Зміїному триває, знищено ще один артилерійський ракетний комплекс "Панцир-С1". Начальник Головного управління розвідки Буданов заявив, що ЗСУ мають намір звільнити острів, який є ключовою точкою контролю гирла Дунаю та всього чорноморського узбережжя України.

Триває пожежа на "вежах Бойка", по яких українські війська вдарили ракетами в понеділок. Супутникові знімки доводять, що в цьому ж районі горять ще дві російські бурові платформи.

Українські війська завдали ракетного удару по захопленому в березні окупантами порту Скадовськ на Херсонщині.

• Заступник міністра оборони Маляр застерегла ЗМІ та блогерів від публікації повідомлень про успіхи української армії до їхнього офіційного оголошення, оскільки, за її словами, це ускладнює виконання поставлених перед ЗСУ завдань.

• У Кам'янску-Шахтинському Ростовській області за допомоги безпілотника-камікадзе завдано удару по нафтопереробному заводу, який до 2021 р. належав депутатам від ОПЗЖ Медведчуку та Козаку.

• У тилу окупантів на Запоріжж та Херсонщині активно діють партизани. Протягом останніх днів скоєно підриви автомобілів кількох колаборантів, зокрема, депутата від "Слуги народу" Ковальова.

1-2) Тил

• Міністерство інфраструктури анонсувало запуск у липні ***реєстру майна***, яке знищене чи пошкоджене внаслідок російської агресії.

• Глава Нафтогазу Вітренко повідомив про повне ***зупинення нафтоперероблення*** в країні через постійні російські ракетні обстріли.

• Личаківський райсуд Львова подовжив арешт глави політради партії ОПЗЖ Медведчука до 9 серпня без права внесення застави.

• На Житомирщині заарештовано майно щебеневого заводу, що належить білоруському органу місцевого самоврядування. Мін'юст України повідомив про розірвання угод із Білоруссю щодо роботи з архівами.

• Чиновники НБУ у звіті про фінансову стабільність згадали про необхідність докапіталізації "кількох" держбанків.

• Нацбанк домовився з 2 швейцарськими банками щодо можливості обміну до 10 тис. грн за офіційним курсом біженцями, що мають дозвіл на тимчасове перебування в країні.

2. Україна та світ

• У четвер розпочнеться саміт лідерів ЄС, однією з головних тем порядку денного якого буде надання Україні та Молдові статусу кандидатів у члени Союзу. Напередодні саміту глава Єврокомісії фон дер Ляєн закликала всіх глав держав ухвалити рішення консенсусом (одностайно). Президент Зеленський провів телефонні переговори з 11 лідерами країн Європи із проханням підтримати євроінтеграційний процес України. Він також уперше з моменту вторгнення зв'язався з президентом Молдови Санду для обговорення взаємодії та допомоги на шляху до ЄС.

Віцепрем'єр-міністр із євроінтеграції Стефанишина заявила, що українська влада планує виконати всі вимоги ЄС до кінця року, що дасть змогу розпочати переговори про вступ.

Прем'єр-міністр Грузії Гарібашвілі звинуватив главу президентської фракції Арахамію в створенні перешкод для надання країні статусу кандидата в члени ЄС. Арахамія назвав звинувачення грузинського чиновника "фейком". Він заявив, що назвав фактичного власника владної партії "Грузинська мрія"

Іванішвілі "проросійським олігархом", який тримає в руках "маріонетковий уряд", і додав, що українська влада максимально допомагатиме Грузії на шляху до ЄС.

• Канцлер Німеччини Шольц вважає малоймовірними мирні переговори між Україною та Росією через позицію президента Путіна. Шольц заявив, що допомогу Україні буде збільшено, а Німеччина посилить угруповання своїх військ у Балтійському регіоні для захисту території НАТО. Він не вважає правильним денонсування Основоположного акту Росія – НАТО, оскільки, за його словами, це зіграє на користь Путіну та його пропаганді. Канцлер висловився проти укладання будь-яких угод із РФ щодо України без її участі та нав’язування їй умов "миру", які диктуватиме Путін. Уряд Німеччини попередив Росію про неприпустимість "контрзаходів" щодо Литви, що порушують міжнародне право.

Президент Польщі Дуда вважає, що переговори про мир має ініціювати сам Путін – для цього потрібно так "закрутити гайки", щоб у нього не лишилося іншого виходу. Дуда наголосив, що вести бізнес "як завжди" з Росією Заходу вже не вдасться.

• Генеральний секретар НАТО Столтенберг хотів би, щоби Фінляндія та Швеція приєдналися до Альянсу вже на нинішньому саміті, але не може цього гарантувати. Представники Держдепартаменту США тиснуть на Туреччину, щоби вона відкликала свої вимоги, що дасть можливість вступити до НАТО обом країнам. Представник відомства Донфрід назвала переговори з претендентами та Туреччиною в офісі Альянсу "конструктивними".

Президент Литви Науседа вважає країну готовою до можливих дій РФ у відповідь на припинення транзиту санкційних товарів до Калінінградської області. Водночас він висловив упевненість, що воєнних сутичок вдасться уникнути, оскільки країни Балтії є членами НАТО.

Російські війська під час навчань у Калінінградській області моделювали ракетні удари по Естонії. Естонський міністр оборони Лаанет назвав ці дії "навіть корисними", оскільки країнам Балтії буде легше довести партнерам з Альянсу реальність російської загрози.

• Турецьке видання Milliyet повідомило, що під час переговорів представників міністерств оборони РФ та Туреччини в Москві було досягнуто згоди про відкриття Росією морського шляху для вивезення українського зерна, а також надано дозвіл на виліт турецьких літаків з аеропорту Бориспіль. Прессекретар МЗС Ніколенко оголосив, що конкретних домовленостей щодо переговорів із РФ про розблокування чорноморського транзиту зерна за участю Туреччини та ООН немає, а для України принциповими є питання безпеки.

За інформацією з окупованих територій, Росія прискорює вивіз краденого українського зерна із Запорізької та Херсонської областей, для чого розчищає акваторії портів Бердянськ та Маріуполь.

• Євросоюз має намір тимчасово відновити роботу вугільних електростанцій для компенсування скорочення постачання російського газу. Водночас Європарламент ухвалив резолюцію щодо підтримання курсу ЄС на скорочення викидів парникових газів та поступового впровадження до 2032 р. вуглецевого збору на виробництво металів, цементу та іншої продукції.

Глава Міжнародного енергетичного агентства Бірол порадив ЄС готуватися до припинення постачання газу з РФ цієї зими, що є, на його думку, практично неминучим.

Компанія "Оператор ГТС України" звинуватила Газпром в енергетичному шантажі Європи. Пресслужба компанії наголосила, що Росія має всі можливості для компенсування зниження постачання внаслідок зупинення на ремонт "Турецького потоку" та "Північного потоку-1" збільшенням транзиту через Україну.

Віцеканцлер Німеччини Хабек готовий за 2 тижні запровадити заходи другого етапу плану дій у надзвичайній ситуації з постачанням газу.

• Фінська лакофарбова компанія Tikkurila йде з Росії та продає 3 свої фабрики. Компанія IKEA припиняє оренду площ у великих торгових центрах.

Найбільші російські сировинні трейдери планують перенесення або вже перевели офіси продажу зі Швейцарії до Об’єднаних Арабських Еміратів через санкції ЄС.

Через зупинення завантаження російського аміаку в порту Південний, який доставлявся туди аміакопроводом Тольятті-Одеса, найбільший в РФ виробник добрив Уралхім так і не спромігся знайти жодного морського термінала для відвантаження продукції на експорт.

Держдума РФ у першому читанні ухвалила законопроєкт про оголошення державною таємницею інформацію про золотий запас і міжнародні резерви країни.

Президент Путін підписав закон про виплату всіх зовнішніх та боргів країни рублями. Це не врятує країну від дефолту, оскільки кредитори вимагають виплати лише у валюті.

80 % респондентів опитування, яке проведено службою "Євробарометр" на замовлення Єврокомісії, підтримують санкції ЄС проти Росії.

***

№ 245.

Швидка зміна подій під Лисичанськом спонукає Тома Купера робити невеликі оперативні звіти. Якраз там зараз складно. Втім, уже й німецькі гаубиці досягли фронту – будемо сподіватися, що й на сході ситуація зміниться на нашу користь, як до того на півдні.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-22-23-june-2022-5cbd84929b2e

За переклад дякуємо Antonina Yashchuk

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ 22-23 ЧЕРВНЯ 2022

Доброго ранку всім! [Опубліковано 23.06 об 11.30 за Києвом].

Сьогодні писатиму «коротко і страшно», бо не маю часу.

Нещодавно стало відомо, що німецькі гаубиці Panzerhaubitze-2000 і чеські реактивні системи залпового вогню RM-70 MRLS уже не просто в Україні, а й воюють на лінії фронту.

1. ПОВІТРЯ

Учора зранку безпілотник невідомого типу впав на російський нафтопереробний завод у Новошахтинську (місті на північ від Ростова-на-Дону, за 150 км від лінії фронту). Завод охопила масштабна пожежа. Не уявляю ані що то був за дрон, ані хто ним керував. Дехто каже, що удар було здійснено розробленим в Україні PD-2 (https://ukrspecsystems.com/pd-2-uas?fbclid=IwAR2YzH6xqgWVMbnqdpvVTYEWMQCw4oEEM_4VNcgfQbWP1riT-3tPpl-t-XI), але виробник це заперечує. Є різні версії подій: від «провокації росіян власним БПЛА» до «удару якоюсь китайською штукою». Якщо останнє твердження правдиве, це, найімовірніше, був Mugin-5 Pro UAV (https://twitter.com/MateuszSobiera3/status/1539604940502564865), здатний переносити до 15-20 кг і летіти безперервно до 7 годин.

Учора ввечері російська ракета, пущена з «Іскандера» неподалік від Бєлгорода, вибухнула невдовзі після запуску: https://twitter.com/markito0171/status/1539732561219428353 .

Того ж дня по промзоні Миколаєва росіяни випустили сім ракет: українці заявили, що збили дві, але принаймні одна вдарила по невідомій споруді й спричинила пожежу.

Є повідомлення, що на південь від Лисичанська вчора Повітряні сили ЗСУ завдали близько 20 ударів по військах сепаратистів і росіян, які продовжують наступати.

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків...

> росіяни, схоже, дещо просунулися в напрямку до пагорбів на північ від міста, а отже, їхня артилерія знову може обстрілювати Харків.

«Демілітаризуючи» все на своєму шляху, росармія вчора «знешкодила» станцію метро. Тим часом українці утримують щонайменше південні околиці Тернової та Рубіжного.

Ізюм-Слов'янськ...

> ЗСУ і далі тримаються в Долині й Богородичному. Схоже, росіяни останніми днями атакують ці населені пункти значно менш активно. Зате путіністи досі бадьоро звітують про «бої в районі Богородичного та Долини»...

Сєвєродонецький мішок... [український — перекл.] гарнізон тримається, хоча росіяни скидають йому на голову все що мають. Зв'язок із ним є, і надійний, боєкомплект постачається справно. Гарнізон навіть підсилили, бійці керують кількома танками (за їхньою допомогою, скажімо, кілька днів тому вдалося витіснити росіян із аеропорту). Ось і вір після цього казочкам путіноїдів з усього світу про «повністю ізольованого ворога, який не може вибратися з Азота»...

Лисичанськ...

> а тут ситуація критична: схоже, ар'єгарди 57-ої механізованої та 118-ої бригади ТрО потрапили в оточення під час відступу на північ із Золотого та Гірського. Це сталося тому, що після захоплення Підлісного сепаратисти рушили на захід, а росармія — на схід із Врубівки, відповідно, кільце змікнулося. Українці втратили багатьох бійців, намагаючись утримати трасу і зберегти можливість товаришам виїхати, але їхні зусилля виявилися марні. Не знаю, скільки солдатів опинилися в оточенні, але точно не «2000», як стверджують росіяни й сепаратисти. Залишилися тільки ті, що намагалися відтягнути на себе сили і виграти

час; важке озброєння відійшло ще минулого тижня, а основна маса військ — одразу, як 4-ий полк сепаратистів прорвався у Тошківку.

Вчора сепаратисти почали атакувати південні околиці Лисичанська: фронт простягається від Вовчоярівки до Білої Гори, села на Сіверському Донці. Схоже, вони намагаються не дати українцям закріпити свої позиції фортифікаціями — такими, які росіянам уже доводилося захоплювати

В районі Авдіївки тривають нещадні артилерійські дуелі (кожна сторона намагається знищити артилерію противника). Росіяни заявляють, нібито за минулі кілька днів «змусили замовкнути українські установки, що обстрілювали Донецьк» — за допомогою «Калібрів» (ой, та невже?). Насправді українці, схоже, направили свою артилерію під Лисичанськ відбивати напад сепаратистів.

Ну і насамкінець, «для протоколу»:

Деян Беїч, серб, який воює в Україні на боці сепаратистів, заявив (https://www.youtube.com/watch?v=lu-AQ3XzZis&t=3s), що росіяни більше не беруть у полон українських артилеристів. Тобто всіх, хто потрапляє сепарам у руки, одразу страчують. Що ж, думаю, це матиме такі самі наслідки, як німецький «наказ про комісарів» (https://en.wikipedia.org/wiki/Commissar_Order) 1941 року...

[Фото внизу]: Розбитий приблизно 19 червня російський БМП-1АМ 75-ої бригади зв’язку (36-ої загальновійськової армії).

***

№ 246.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 23 червня 2022

Головне

1) Ну, що, перший крок до цивілізації зробили. Я впевнений, що "зелена команда" боїться як вогню призначення дійсно незалежних суддів, голов НАБУ та САП. Але тут вже все під наглядом. Так що ще пободаємося.

2) На Луганщині незабаром нам доведеться вийти з Сєвєродонецька. Шансів його утримати немає взагалі. Та й Лисичанськ під загрозою. Хуйлу глибоко наплювати, скількома трупами своїх орків він устелить цю землю. Це принципове питання. Його ж ніхто не вбиває, правда?

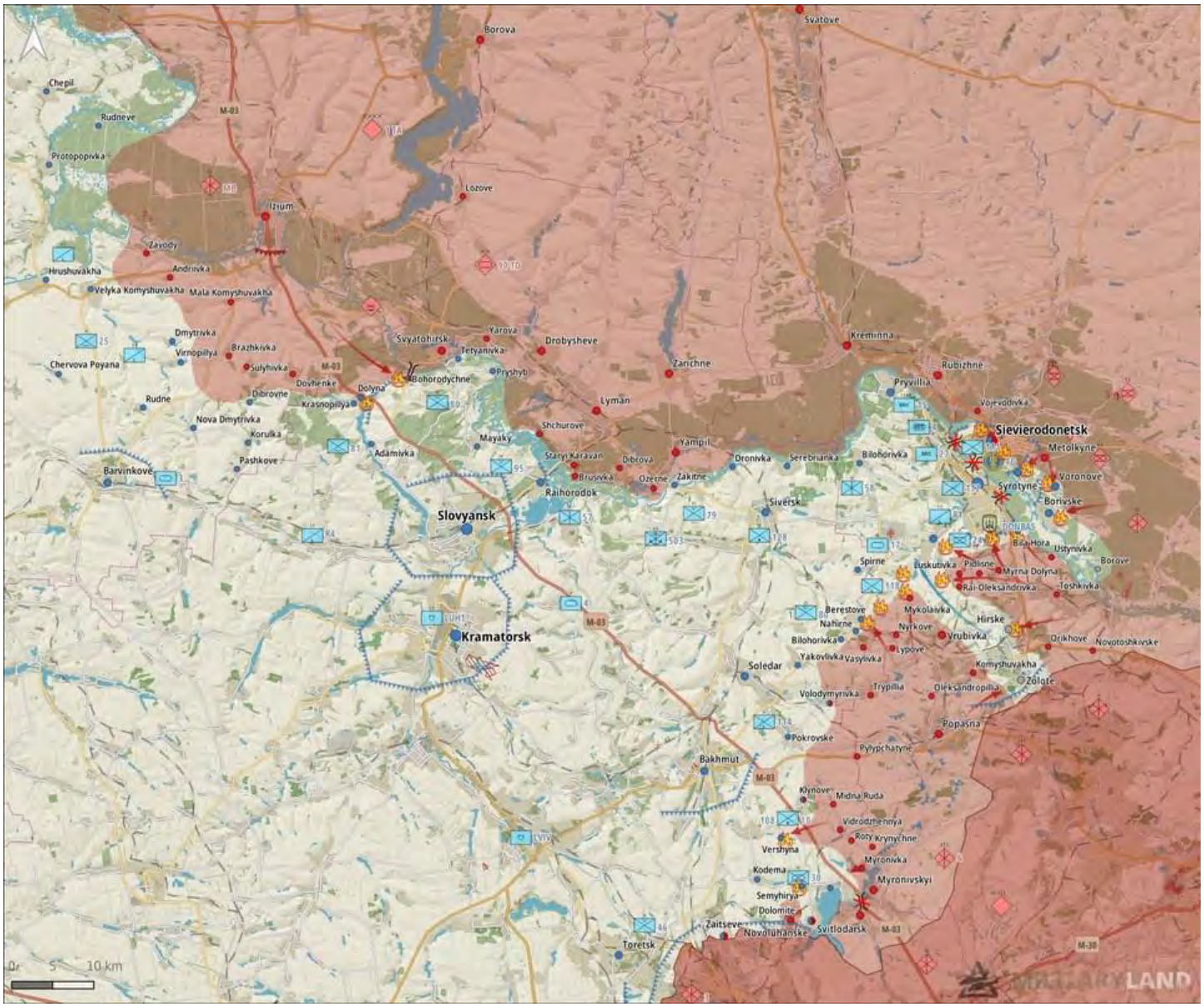
3) Хуйло доламує бульбенфюрера на участь у війні. Типова поведінка

вертухаїв і рашистських злочинців – пов'язати кров'ю. Бульбен чинить опір. Бо хоче жити. Але все одно його стратять - свої чи чужі.

4) Воєнна допомога йде, але дуже повільно. Ціна часу - сотні і тисячі життів наших героїв...така ціна...

5) Зверніть увагу на хитропродуманих індусів. Нічим не гірші за Ердогана. Який таки купує крадене українське зерно...

6) Партію вітренчихи заборонили. Хоча я вважав, що цей проєкт уже фсьо... але ж-ні. тільки наразі

Теми дайджесту

1) Україна та Молдова набули статусу кандидатів у члени ЄС.

2) Російські війська рвуться до Лисичанська та Бахмута.

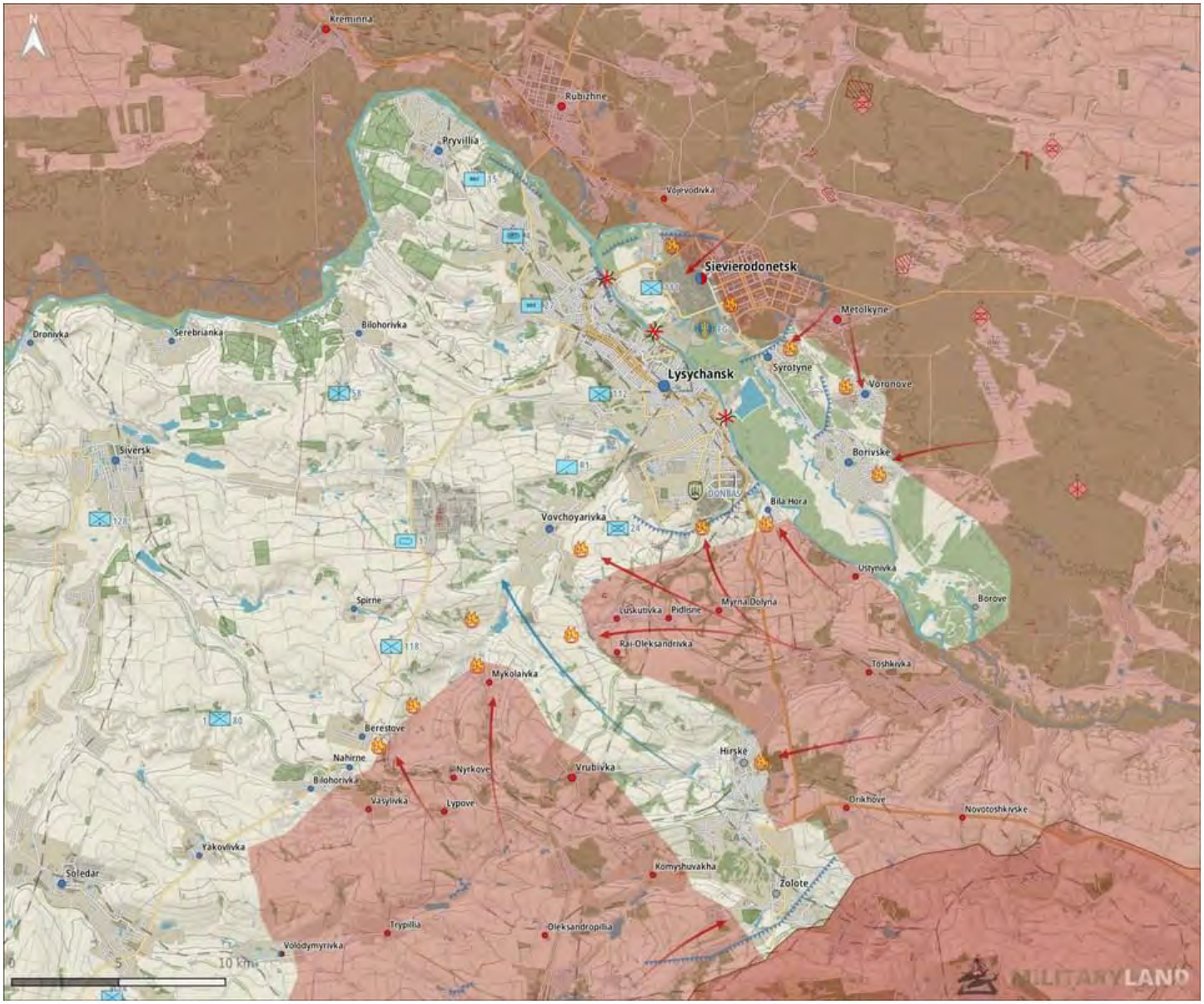
3) США виділяють Україні новий пакет воєнної допомоги на $450 млн.

4) НБУ "надрукував" ще 35 млрд грн, щоб уряд зміг заткнути дірки в бюджеті.

5) ПАРЄ визнала провину Росії в знищенні авіалайнера MH17.

1. Війна

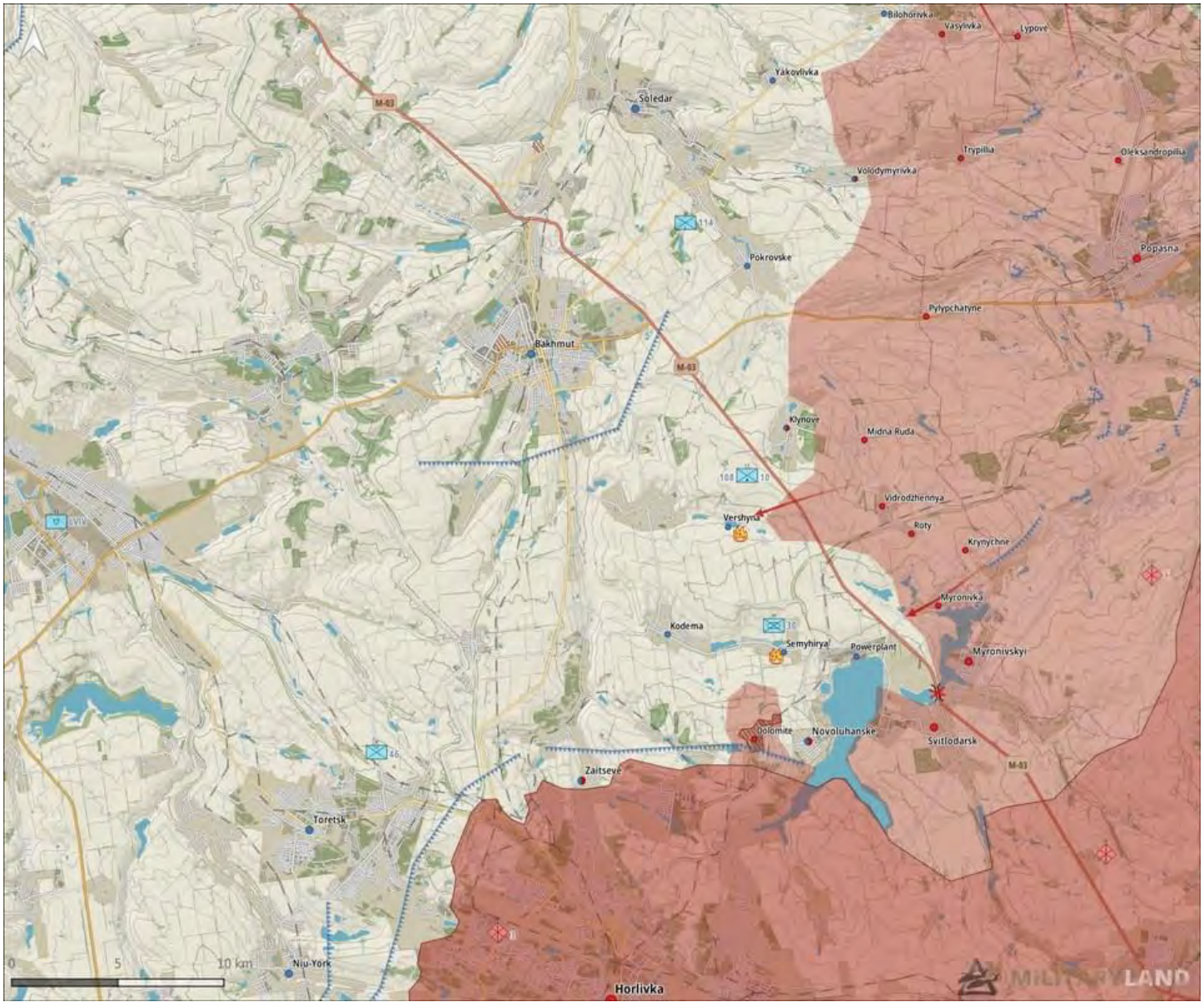
1-1) Фронт

• За інформацією Генштабу, керівництво Білорусі готове передати російській армії озброєння та важку військову техніку, що було знято з тривалого зберігання, для поповнення ударних підрозділів, що зазнають втрат на Донбасі. У Гомельській області на території аеродрому "Зябрівка" Білорусь веде будівництво об’єктів воєнної інфраструктури, після чого їх може бути передано армії РФ для розміщення воєнної бази.

• Російський президент Путін, ймовірно, планує примусити білоруського президента Лукашенка відправити війська на війну. Останніми днями точаться інтенсивні консультації між представниками двох держав. Анонсовано візит Путіна до Гродна 30 червня, а 23 червня Лукашенко приїхав до Путіна до підмосковної резиденції "Завидово". Міністр оборони РФ Шойгу заявив про намір негайно підвищити "обороноспроможність" військ "Союзної держави РФ та Білорусі" через посилення боєздатності регіонального угруповання військ та систем ППО.

• Прикордонні райони Сумщини обстріляні з території РФ із мінометів та РСЗВ "Град", забороненими Женевською конвенцією фосфорними боєприпасами тощо. По цивільних об’єктах завдано ударів бойовими безпілотниками. Російські війська обстріляли з артилерії та РСЗВ, завдали бомбових та ракетних атак із повітря по прифронтових населених пунктах усією лінією бойових дій і по містах у ближньому тилу. Удари завдано по Харкову, населеним пунктам у Харківській, Луганській, Донецькій, Запорізькій, Херсонській та на півдні Дніпропетровщини.

• На півночі Харківщини сталися локальні бойові зіткнення, російські війська намагаються намацати ділянку можливого прориву до обласного центру та убезпечити важливий залізничний вузол Вовчанськ.

• Російське командування намагається розвинути наступ на Слов'янськ та Барвінкове за підтримки всіх видів артилерії, танків та авіації. Передовим російським підрозділам вдалося трохи просунутися на південь, атаку в Богородичному відбито.

• На півночі Луганщини точаться жорстокі бої. Війська РФ безперервно штурмують Сєвєродонецьк разом із підрозділами Росгвардії за підтримки артилерії та авіації. За словами голови воєнної обладміністрації Гайдая, російське командування кинуло всі сили на захоплення області. Він вважає, що українським військам, які утримують лише промзону підприємства "Азот", все-таки доведеться відійти до Лисичанська.

Ударні підрозділи армії РФ намагаються з наскоку увірватися до Лисичанська з півдня, після того, як українські війська відступили з Тошківки, Золотого та Гірського, траса Лисичанськ – Бахмут усе ще під контролем ЗСУ.

Кілька російських батальйонних тактичних груп намагаються прорватися до Бахмута з боку Горлівки та Світлодарського водосховища, а також – з попаснянського виступу. Їм вдалося перерізати трасу М-03 Харків – Довжанський на південь від Бахмута.

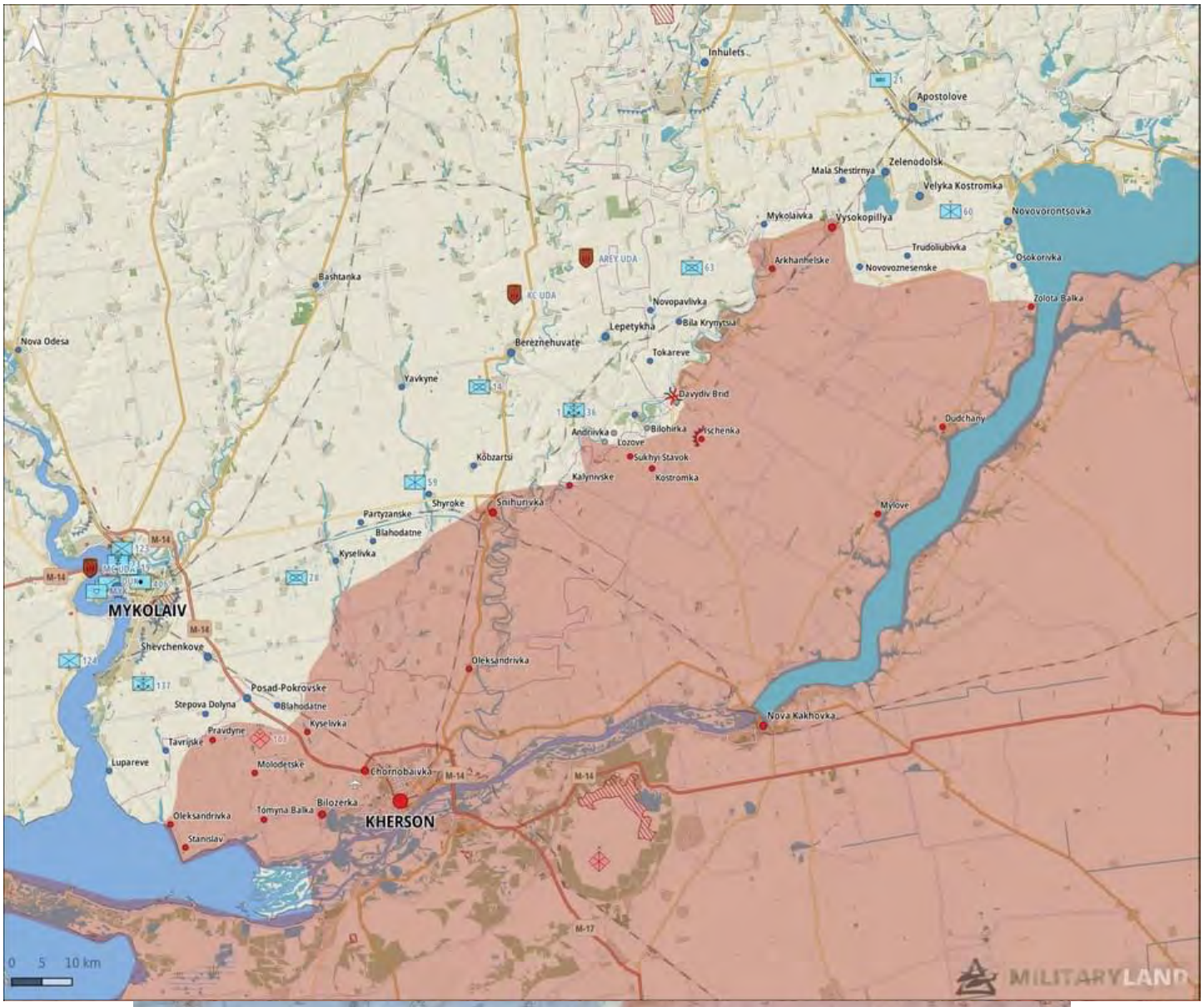
• У Донецькій області українські війська відбили атаки в районі Вугледара та в напрямку Великої Новосілки. На Запоріжжі лінія фронту залишилася незмінною.

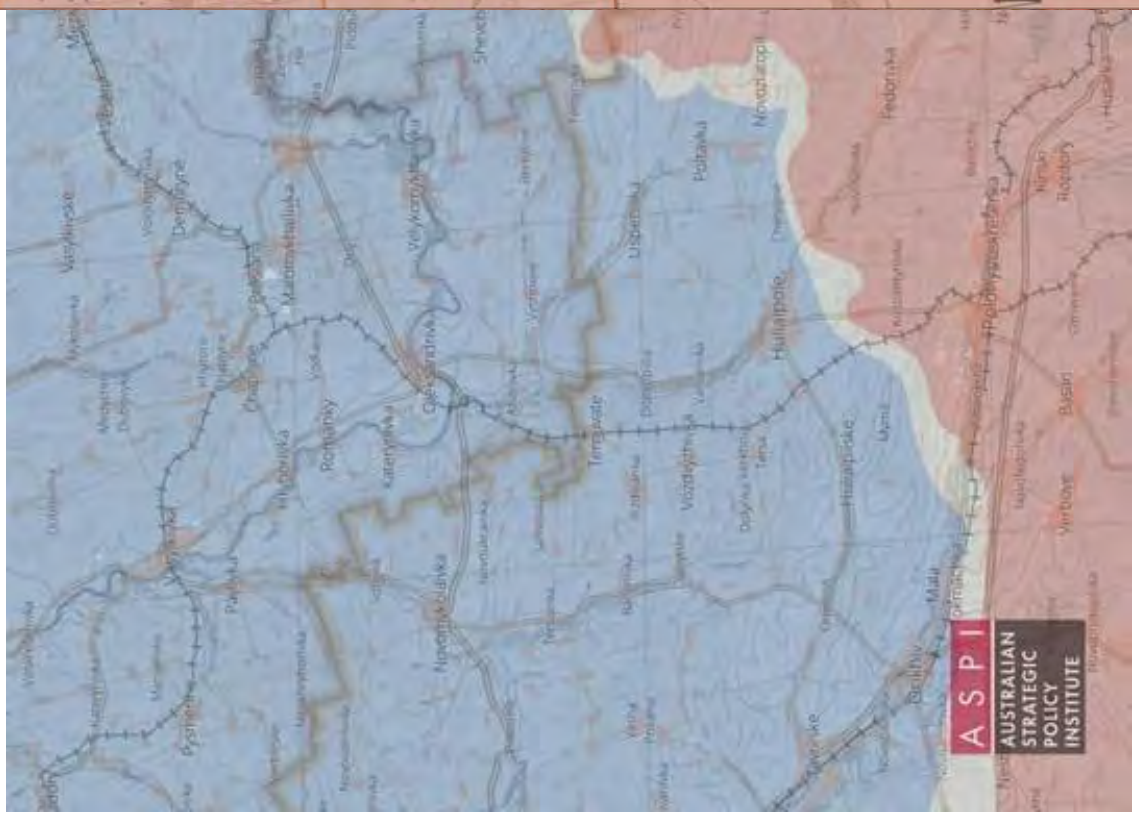
• У південній частині Херсонщини тривають позиційні бої за 20 км від обласного центру, де російські війська збудували багаторівневу ешелоновану лінію оборони.

• Над Покровськом на Донеччині війська ППО збили російську ракету. Ще дві ракети збито над Одещиною. З ракети вдарили по Миколаєву, пошкоджено об'єкти інфраструктури.

• Для прискорення перекидання військ до лінії фронту окупанти намагаються розмінувати акваторію порту Бердянськ.

• Головнокомандувач ЗСУ генерал Залужний назвав ситуацію на фронті "складною, але керованою". За його твердженням, українські підрозділи активно маневрують, а окупанти платять великою кров'ю за кожен захоплений ними метр української землі.

Inhulets
Apostolove
Mala Shestirnya
Zelenodolsk
Velyka Kostromka
Mykolaivka
Vysokopillya
Novovorontsovka
Trudoliubivka
Arkhanhelske
Novovoznesenske
Osokorivka
Zolota Balka
Bashtanka
Novopavlivka
Lepetykha
Bila Krynytsia
Nova Odesa
Berezneh uvate
Tokarevе
Yavkyne
Davydiv Brid
Dudchany
Andrivka
Bilohirka
Lozove
Sukhyi Stavok
Kostromka
Kobzartsi
Kalynivske
Shyroke
Snihurivka
Partyzanske
Blahodatne
Kyselivka
Mylove
MYKOLAIV
Shevchenkove
Oleksandrivka
Posad-Pokrovske
Stepova Dolyna
Blahodatne
Kyselivka
Pravdyne
Tavriyske
Luparevе
Molodetske
Chornobaivka
Nova Kakhovka
Tomyna Balka
Bilozerka
KHERSON
Oleksandrivka
Stanislav
M-14
M-17
0 5 10 km
MILITARYLAND

ASPI
AUSTRALIAN STRATEGIC POLICY INSTITUTE

• Запорізька воєнна обладміністрація підтвердила крадіжку російськими окупантами сонячних панелей у Токмаку.

• За інформацією Сил спеціальних операцій, окупанти планують проведення "референдумів" на окупованих територіях Запорізької та Херсонської областей 11 вересня – у "загальноросійський день голосування". Підготовку цих "референдумів" фактично анонсував російський президент Путін на засіданні Ради безпеки РФ.

1-2) Тил

• Личаківський суд Львова розглядає в закритому режимі справу проти голови політради забороненої партії "Опозиційна платформа – За життя", кума російського президента депутата Медведчука. Прокуратура звинувачує його в держзраді та замаху на крадіжку національного надбання.

• Апеляційний адмінсуд Львова заборонив ще одну партію – "Прогресивну соціалістичну партію України", яку очолює одіозна проросійська політикиня, колишня депутатка Вітренко.

• МВС повідомило про збільшення терміну видавання ID-карт та закордонних паспортів через логістичні проблеми, через затримку постачання витратних матеріалів для друку тощо. Кабмін змінив правила видавання ID-карток в умовах режиму воєнного стану – до них не додаватиметься електронний підпис. Ці заходи дадуть можливість швидко закрити потребу у внутрішніх паспортах.

• Митрополит ПЦУ Єпіфаній звернувся з проханням до прем’єр-міністра Шмигаля про надання в користування одного з храмів Києво-Печерської Лаври, який Московський патріархат не використовує для постійних богослужінь. Територія та будівлі Лаври у 2013 р. було передано урядом Азарова в користування УПЦ МП терміном на 50 років.

• Банки не відреагували зростанням ставок за депозитами у відповідь на підвищення облікової ставки НБУ до 25 %, всупереч зростанню ставок за кредитами рефінансування. Банки практично припинили кредитування бізнесу.

• НБУ викупив у Мінфіну ОВДП ще на 35 млрд грн. Це є прихованою емісією гривні. З моменту вторгнення вона склала вже понад 225 млрд грн.

3. Україна та світ

• Саміт глав держав-членів ЄС підтвердив рекомендацію Єврокомісії. Лідери одноголосно вирішили надати кандидатський статус Україні та Молдові, а

також європейську перспективу – Грузії. За кілька годин до саміту цю рекомендацію переважною кількістю голосів підтримав Європарламент Депутати ухвалили резолюцію, у якій закликали три країни "недвозначно продемонструвати політичну рішучість реалізувати європейські амбіції свого народу", а також прискорити реформи задля якнайшвидшого набуття членства в ЄС.

Глава Єврокомісії фон дер Ляєн переконана, що уряди України та Молдови швидко впровадять реформи згідно з Копенгагенськими критеріями вступу до ЄС. Віцепрем'єр-міністр Стефанишина оголосила, що до кінця року Кабмін внесе до Верховної Ради понад 30 законопроєктів для євроінтеграції. Уряд готує засідання Ради асоціації Україна – ЄС, щоби продемонструвати прогрес у втіленні реформ та якнайшвидше перейти до наступного етапу процесу вступу.

Глава представництва ЄС у Києві Маасікас наголосив, що статус є визнанням належності народу України до європейської родини та жертв, які на шляху до ЄС принесли українці. Президент Франції Макрон та міністр закордонних справ Латвії Рінкявічус привітали українською мовою набуття статусу Україною. Макрон заявив, що рішення ЄС є "сильним сигналом" Росії на тлі вторгнення до України.

Президент Зеленський назвав це рішення "унікальним історичним моментом у відносинах України та ЄС". Він висловив сподівання, що прапор Євросоюзу висітиме в кожному українському місті поряд з українським.

Анонсовано візит до Києва президента Молдови Санду. Його дату не оголошена з міркувань безпеки.

• Саміт ЄС ухвалив рішення щодо подальшого посилення санкцій проти РФ та виділення фінансової підтримки Україні в сумі €9 млрд до кінця року.

• Спікер Держдепартаменту Кірбі оголосив про затвердження ще одного пакета воєнної допомоги Україні на суму $450 млн. До нього включено постачання РСЗВ HIMARS, патрульних катерів, тягачів для артилерії та артилерійських боєприпасів.

Міністр оборони Рєзніков повідомив, що перші системи HIMARS вже прибули до України.

До Конгресу США внесено законопроєкт щодо навчання українських льотчиків пілотуванню американських літаків.

Посол Австралії в Україні та Молдові Едвардс повідомив, що воєнна допомога країни Україні сягнула $285 млн.

Посол у Німеччині Мельник оголосив про намір українського уряду придбати в німецької компанії Diehl Defence 10 систем ППО IRIS-T SLM, що дасть змогу "закрити небо" над Україною.

• Прессекретар російського президента Пєсков оголосив, що підписання мирної угоди з Україною можливе лише за умови повного виконання нею всіх вимог Росії, що було озвучено раніше.

Заступник голови комітету з оборони Держдуми РФ Швиткін заявив, що російська армія має завдати ракетного удару по посольству США в Києві у відповідь на постачання американських РСЗВ в Україну, що, за його твердженням, є кроком до третьої світової війни.

Єврокомісар із закордонних справ Боррель заявив, що ЄС сполучення з Калінінградською областю Росії не блокує, а Литва лише виконує вимогу про заборону транзиту санкційних товарів.

Комітет Сенату США з міжнародних справ підтримав резолюцію зі зверненням до адміністрації президента Байдена про визнання Росії країною-спонсором тероризму.

Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію, якою визнала провину Росії за знищення пасажирського авіалайнера MH17, який було збито ракетою комплексу "Бук-М1" у небі над Донбасом у липні 2014 р.

Україна звернулася до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) з позовом до РФ через незаконне вторгнення, порушення права на життя, свободу та недоторканність особи та власності, а також на свободу думок та зборів.

• Посол України в Туреччині Боднар повідомив, що Росія вивезла з окупованих територій Запорізької та Херсонської областей уже понад 0,5 млн т украденого зерна 10 кораблями під прапорами Сирії та РФ через порти Криму. За словами посла, зерно експортується до Сирії, Лівану, Єгипту та Туреччини.

Прем’єр-міністр Великої Британії Джонсон повідомив про готовність країни допомогти Україні в розмінуванні чорноморського узбережжя для розблокування експорту зерна.

Рада Європи підтвердила, що саме Росія відповідає за глобальну продовольчу кризу. Рада закликала РФ негайно розблокувати українські порти та припинити крадіжку українського зерна.

• Індійський реєстратор судноплавства IRClass сертифікував російські танкери, що належать компанії "Совкомфлот" через дочірню компанію в

Дубаї, і це дає їм змогу й надалі транспортувати нафту морем. Формально, це рішення є легітимним, оскільки судна не ходять під російським прапором і не належать російським юрособам безпосередньо. ЄС та Велика Британія запровадили санкції проти "Совкомфлоту".

• Уряд Великої Британії оголосив про запровадження ще одного пакета санкцій проти РФ. Оголошено заборону експорту й постачання товарів та технологій, які пов’язані з виробництвом хімічної та біологічної зброї, морських перевезень, у нафтопереробній галузі, проти експорту або використання в Росії авіаційного палива та паливних добавок, а також обігу у РФ банкнот – євро та фунтів стерлінгів. Ці обмеження чинні й на окупованих Росією територіях.

За інформацією російського інформагентства РБК, Міжнародна організація цивільної авіації (ICAO) вважає, що у РФ виникла серйозна проблема із забезпеченням безпеки польотів, що може спричинити її виключення з організації.

CISCO – одна з найбільших у світі телекомунікаційних компаній – згортає бізнес у РФ та Білорусі, і не підтримуватиме вже встановлені пристрої. У березні компанія припинила продаж обладнання.

Виробник спортивного одягу та взуття компанія Nike закрила всі продажі у РФ та вимкнула доступ російських користувачів до сайту та мобільного додатку.

Чехія не видаватиме візи громадянам Росії та Білорусі до березня 2023 р.

• ЄС та Норвегія домовилися про збільшення постачання газу на тлі газового шантажу Росії. Наразі ЄС задовольняє майже чверть потреб норвезьким газом. Міністр енергетики Франції Панье-Рунаше заявила, що постачання зрідженого газу до країни відбувається точно за графіком, що дає змогу заповнити підземні сховища майже на 100 % до початку опалювального сезону, а надалі – остаточно відмовитися від постачання з РФ. Прем’єр-міністр Чехії Фіала оголосив план уряду щодо виходу з енергетичної кризи, який передбачає повну відмову від російських енергоресурсів упродовж 5 років. Він звинуватив уряд свого попередника – Бабіша в посиленні енергетичної залежності від РФ.

• Мінфін РФ розплатився рублями за валютними зобов’язаннями на суму $234,9 млн. Кредитори не вважають цей платіж оплатою, оскільки єврооблігації було номіновано в доларах. Після місяця "пільгового періоду" може бути оголошено дефолт Росії за суверенними зобов’язаннями, що спричинить арешт її закордонних активів.

• Вищий суд Праги відмовив українській прокуратурі в екстрадиції російського громадянина Франчетті, який брав участь у діях із захоплення Росією Криму в складі незаконних збройних формувань.

• Європейська мовна спілка остаточно відмовилася від проведення в Україні у 2023 р. пісенного конкурсу Євробачення через міркування безпеки учасників, глядачів та журналістів.

• Київстар розширив до 30 країн зону надання українським абонентам послуг роумінгу за внутрішньоукраїнськими тарифами, зокрема,інтернет-трафіку.

• Всесвітня організація охорони здоров'я розглядає можливість визнання спалаху захворюваності на віспу мавп глобальною надзвичайною ситуацією.

4. Київ

• Київрада заборонила на час війни продаж та запуск феєрверків, а також пересування містом транспортних засобів без глушника.

***

№ 247.

Семків

Чи краща ситуація в українців? – пише Купер, – ***в окремих випадках, – ні, але загалом – так.*** Думаємо, цей висновок має нас підтримувати в круговерті хороших та гірших новин.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-23-24-june-2022-49bba213305f

За спільний переклад дякуємо Anton Shygimaga та Antonina Yashchuk

ТОМ КУПЕР

1. ВІЙНА В УКРАЇНІ, 23-24 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 24.06 об 11.30 за Києвом].

Давайте, почну з дрібки аналізу.

Видається, що більшість західних медій чинять, як австрійська ORF *[австрійська суспільна телерадіокомпанія – перекл.]*, повідомляючи про «дальші російські здобутки на сході України», чим створюють враження, що росіяни просунулись вперед на всій протяжності 1 000+ кілометрового фронту.

Це просто дурниці.

Частини зф дійсно трохи просунулися на північ від Попаснянського виступу, але це забрало їм чотири дні й вони здобули шмат території десь 9 х 6 км. коштом втрати 30% одної батальйонної групи вагнерівців та 4-го полку «народної міліції» лднр.

Запитують, **чи правда, що армія рф розгорнула між Ізюмом та Попасною 55-60% усіх своїх БТГр**; відповідаю – **так**.

Утім, варто **пам'ятати**, що

добра половина всіх цих батальйонних груп є «слабкими ланками»:

вони зазнали таких втрат, що тепер «середній» їхній склад – це щось із 4-5 БМП, 2-4 танки та зо дві групи по 15-20 солдатів, котрі вижили в попередніх боях. (Десь у такій кількості вони зараз і ходять в атаки).

Десантні частини (як, наприклад 76-та дивізія ВДВ *[яка колись викликала в Купера значне занепокоєння – перекл.]* взагалі були виведені з України:

їх порвали на шматки й тепер усі треба відновлювати з нуля.

Здається, в більш-менш добрій формі перебувають лише БТГр вагнерівців та окремі підрозділи сепаратистів.

Це означає, що

росіяни мусять концентрувати на сході стільки батальйонних груп, аби просто втримати фронт, – яке там вже просування далі.

А взагалі,

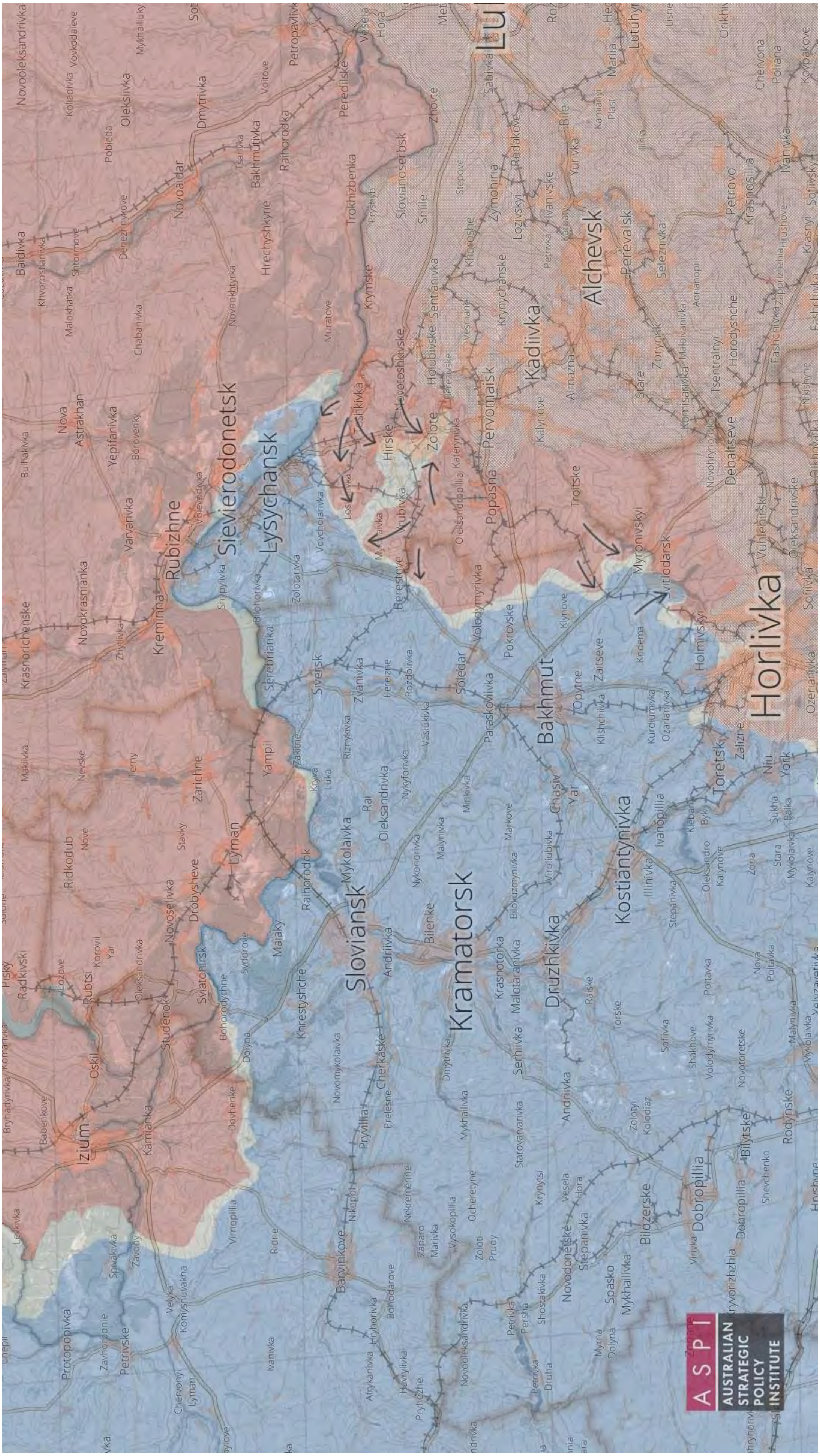
російську лінію фронту втримує хіба артилерія, але й від неї залишилося значно менше, бо за останній тиждень вона значним чином постраждала через українські контрбатарейні удари: https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1540015375600975872

Чи з українського боку «краще»?

В деяких випадках – ні, але загалом – так.

У нещодавніх боях дуже постраждали 57-ма механізована бригада ЗСУ та 118-та бригада тероборони.

Звучить жахливо, але кожна з них втратила десь по батальйону вбитими та пораненими. Першу вивели з фронту й замінили 28-ою

механізованою, а тероборонівці, схоже, й далі утримують принаймні частину фронтової лінії на півдні ***Лисичанська***. 17-та танкова також була відведена й слугує зараз тактичним резервом.

Проте українці поки не задіяли свій стратегічний резерв – а це десь 30-35 батальйонів.

Здається, їх постійно посилюють, накачують натівською зброєю і т. д.

З іншого боку,

дворників і жидко також підтягують «оперативні резерви» з 14-15 тис. резервістів, яких зараз стягують з усієї росії для спроби нового наступу, вочевидь, в районі ***Сєвєродонецька***.

2. ПОВІТРЯ

Минулі кілька тижнів українці регулярно повідомляли про авіаудари ворога «трьома ракетами» — найчастіше по Миколаєву, але й по інших місцевостях теж (наприклад, по Дніпровській області).

Якщо чесно, мене це трохи збило з пантелику, бо

зазвичай військові літаки російських ВКС скидають по дві ракети класу «повітря-земля». Су-34 мають на борту або дві Х-59 (за кодифікацією НАТО — AS-13 Kingbolt), або дві Х-29 (за кодифікацією НАТО — AS-14 Kedge).

Також більшість кораблів і підводних човнів російського військово-морського флоту зазвичай випускають залпами по 4-8 крилатих ракет «Калібр»...

Тож я трохи порозпитував очевидців, що вони чули й бачили під час авіаобстрілів, аби з’ясувати, що ж воно за «три ракетні удари», про які говорять у медіа.

Думаю, йдеться про ракети класу «повітря-земля» Х-22 (за кодифікацією НАТО — AS-4 Kitchen), їх випускають літаки Ту-22М-3. Я вже кілька разів писав про ці ракети. Вони великі, з боєголовкою 1 000 кг і дальністю до 500 км. Їх розробили ще в 1960-х для ударів по натівських авіаносцях і великих наземних цілях (радар цих ракет «бачить» ціль з ефективною площею розсіювання близько 200 квадратних метрів).

Ту-22-М-3 якраз може нести на борту максимум три Х-22: дві — під крилами і одну — посередині, як на першому фото.

Схоже,

> саме такими ракетами вчора вранці росіяни вдарили по сховищу з соняшниковою олією в ***Миколаєві***, а пізніше того ж дня — по будівлях у промзоні миколаївського порту.

До речі, вишестоящі органи в Москві заявили, буцімто цими ударами «знищили 500...» перепрошую... «650 солдатів 59-ої механізованої бригади ЗСУ»... https://twitter.com/Ukraine66251776/status/1539698064222461954

За минулі дні також надходила інформація, що українці кілька разів вразили різні цілі в рф трьома-чотирма балістичними ракетами «***Точка-У***».

> 19-та артилерійська бригада так розкидається своїми «Точками» (https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1540040889178984454), наче завтра — хоч потоп, або наче Київ вирішив витратити всі свої запаси.

Невже в Україні всі такі впевнені, що їм доправлятимуть M142 HIMARS у необмеженій кількості?..

Що ж, побачимо.

З упевненістю можна говорити тільки те, що

Київ очікує багато цього озброєння. А тим часом є інформація, що росіяни посилюють свою протиповітряну оборону додатковими зенітно-ракетними системами С-300.

Кілька годин тому російський транспортний Іл-76 розбився біля Рязані – якісь неполадки з моторами. Троє загинули, шість у важкому стані:

https://twitter.com/nexta_tv/status/1540197349762506752

3. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків… Тернова…

- Чи принаймні те, що колись вважалося цим селом… схоже, перебуває під контролем росіян, однак ***Рубіжне*** досі утримують українці. Ба більше, українці, вочевидь, евакуювали свої сили з плацдарму на схід від ***Сіверського Дінця*** (який простягався приблизно від ***Бугаївки*** до ***Хотімлі***).

Усі досі ні пари з вуст про те,

звідки росіяни обстрілюють північ ***Харкова***, тож лише здогадуємося, що це десь між ***Питомником*** та ***Борщовою***. Хоч у цьому районі лінія фронту в останні дні не змінювалася.

Святогірськ–Слов'янськ…

- Росіяни витратили вчорашній день і сьогоднішній ранок на обстріли й спроби наступу на ***Долину*** та ***Богородичне***, однак, судячи з усього, оборонні лінії 80-ої ОДШБр та 81-ої ОАеМБр тут тримаються.

Схоже, обидві сторони дуже виснажені, але «вісімдесятка» заявила про збиття гелікоптера Ка-52 ПКС рф у цьому районі:

https://www.facebook.com/80brigade/posts/pfbid06ypWGfaYVuye6bPWM2nTctgw2HaiVAu4Tu8WtutvkLqngJQorksJ1fEt1fdWYcyhl

Сєвєродонецьк…

- Росіяни валять по заводу «Азот» з усього, що тільки мають: балістичними ракетами, авіацією, з трубної та ствольної артилерії, а також мінометів. 111-ий ОБрТрО та бригади «Іноземного легіону» схоже, відступили з частини комплексу заводських споруд, але деінде вони тримаються – аж до самого Борівського – виграючи, таким чином, ще час для України.

ПРИМІТКА

Я не відстежую повідомлення у ЗМІ (окрім окремих авіа- або ракетних ударів), тож мене зненацька захопили повідомлення від кількох людей, що звернули мою увагу на те, що сьогодні вранці голова Луганської області «наказав відступити»:

https://www.bbc.com/news/world-europe-61920708 [тут неточність, бо Гайдай не казав, що саме він віддавав такий наказ – перекл.].

Мене це здивувало, бо, як мені відомо від військових у Сєвєродонецьку, станом на вчорашню ніч вони, звісно, були виснажені, але готові до бою…. «однак», тепер виглядає так, що «нагорі» було прийнято рішення, що «краще відступити».

Мені видається, що в останні два тижні ця «дилема» бентежила всіх аж до [українського] генштабу та уряду Зеленського (зважайте: я не даю будь-кому оцінок, просто роблю висновки): військові були ладні битися, попри безмежну втому, але командування та політики віддали перевагу відступу. Гадаю, у таких випадках слід зважати на кут зору: військові відповідальні за себе та свою безпосередню територію; їхнє командування та політики – своєю чергою – несуть відповідальність не лише за цілі області, але й за всю країну та мільйони людей. До того ж, варто сподіватися, що другі мають краще розуміння активності ворога, а також скільки військ він накопичив у цьому районі, і де саме…

Попаснянський виступ…

> - після завершення боротьби за Золоте та Гірське, вже більше немає «виступу». Лінія фронту проходить тепер вздовж траси Т1302 від Володимирівки й аж до Миколаївки, східних околиць Вовчоярівки та південних передмість Лисичанська: росіяни та сепаратисти займають (з півдня на північ) Василівку, Миколаївку, Лоскутівку, Підлісне, Мирну Долину та Білу Гору. Бої вздовж цієї лінії фронту описують як «несамовиті», росіяни наступають у багатьох напрямках водночас: можливо, вони намагаються виявити слабкі місця в українській обороні.

Гарнізони в Сєвєродонецьку та Лисичанську тепер отримують постачання [іншим шляхом – ред.]

«Для протоколу» (тобто для подальшого аналізу та перевірки фактів): росіяни надалі повідомляють про «люті бої» у Гірському: дійсно, бо ж там «в оточенні опинилося понад 2 000 українських військових». Не розумію, які саме українські війська мають там бути, бо останні відступили щонайменше два дні тому.

Бахмут…

- на мій великий подив, попри добрий десяток значних атак, росіяни досі не захопили Клинове і Вершину. Навіть «український відступ» з Новолуганського та Вуглегірської ТЕС, схоже, звівся до евакуації місцевого населення та іноземних НУО. Словом, попри втрату контролю над Миронівкою, українці досі утримують більшу частину траси М06 на південь від Бахмута аж до річки Лугань, а також позиції на південь від ріки (крім Доломітного).

Далі на південь…

- росіяни заявили про захоплення двох 155-мм гаубиць «Caesar» французького виробництва, і гучно «відсвяткували» це по всіх російських соцмережах. Однак, жодних доказів на підтвердження своїх тверджень поки не надали.

ПІВДЕНЬ

На південь від Запоріжжя…

Немає жодних даних про бої в районі Пологів-Токмака. Скоріш за все, там діє полк «Азов» і в українців є певні проблеми зі штурмом російських укріплень. Маємо лише повідомлення про дальше просування на південь від Вугледару в напрямку Шевченкового.

Те саме стосується ***Херсонської області***:

всі мовчать, що там відбувається.

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела".

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 248.

Вернивский Павел

Коли ви чуєте, що нам допомагають більш ніж достатньо, то раджу згадати про Війну в Перській затоці в 1991

Для того щоб подолати армію Саддама ***Хусейна***, коли той захопив ***Кувейт***, то коаліція ООН виставила на поле бою

1) більше 4 000 танків,

2) 3 500 гармат, мінометів та РСЗО і

3) більше 2 700 літаків.

Взагалі, **на підготовку цих сил коаліції знадобилось півроку. І ще місяць, щоб знищити війська Іраку**.

За час операції тільки

> військовою авіацію здійснено більш ніж 100 тис вильотів і скинуто 88 тис тонн авіабомб. Якщо врахувати, що одна високоточна авіабомба Меверік важить 200 кг, то це майже 500 тис бомб.

А в одній тільки Битві за Норфолк було задіяно майже

1) 1 700 танків Абрамс,

2) 1 400 БМП,

3) 700 шт. 155-мм гаубиць,

4) 140 РСЗО М270 і

5) майже 300 ударних гелікоптерів.

6) Перед самим штурмом, лише за 2,5 години по позиціям Іраку було випущено 90 тис снарядів!

Такий потужний кулак був сформований лише тому, що Хусейн мав досить серйозну армію і коаліції ООН для швидкого завершення війни і мінімізації втрат треба було забезпечити безумовну перевагу над ворогом. Зараз же Україна воює проти ворога, який набагато потужніший ніж Саддам Хусейн. Однак незважаючи на це, нам і близько не дають такої кількісті зброї, яка була задіяна у війні в Перській затоці.

І цей приклад я навів для того, щоб ви могли порівняти чи дійсно нам достатньо допомагають чи ні.

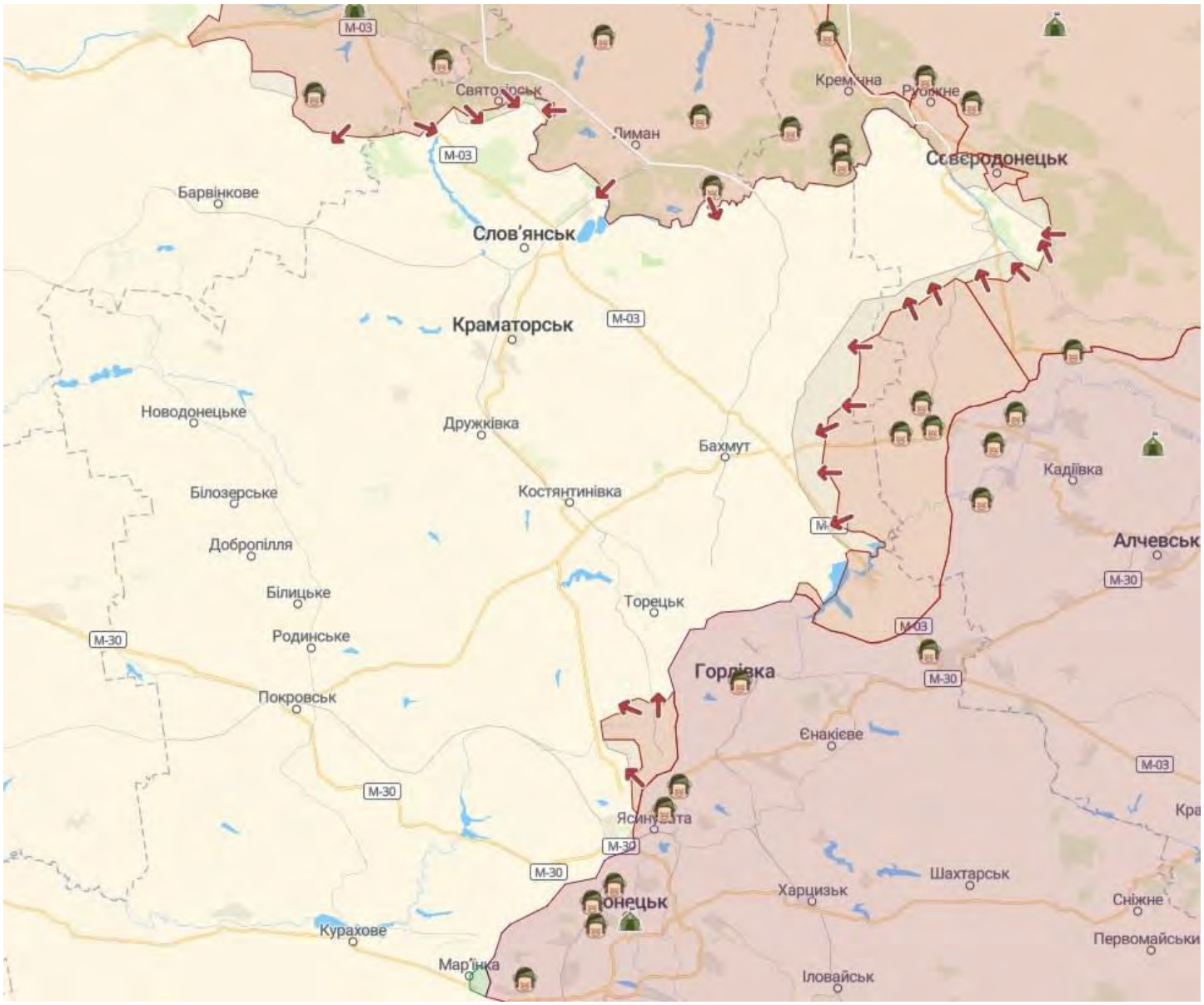
***

№ 249.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 24 червня 2022

Головне

1) Я цілком згоден з оцінкою американскої розвідки щодо причин відступу ЗСУ на Луганщині.

Але хочу наголосити, що для України критично важливим є час. Який потрібен для постачання техніки. І цей час ціною свого життя здобувають наші вояки. Пам'ятайте про це.

2) Я не вважаю "жартом" загрозу наненесення ракетного удару по посольству США у Києві. Мавпа з гранатою здатна на будь-що.

3) Як на вашу думку, скільки одиниць новітньої техніки ЗСУ вже втратили у боях? Бо це - витратний матеріал, а не щось таке... довічне.

4) Нафтові санкції проти РФ виявилися не дуже ефективними. І що з цим робити, не розуміє геть ніхто. Поки я не бачу варіантів, крім надання Україні підводних човнів. Навіть дизельні згодяться.

5)’Про фіаско з активами хуйлокомпанії VS Energy треба дякувати секретаркам президента. Які є ліпшими дружбанами портнова. Ну й "суди" - ви ж розумієте, що це. Тому й треба рухатися у напряму до Європи (необов'язково вступати, головне - знищити оце все).

Теми дайджесту

1) ЗСУ відступили із ***Сєвєродонецька***.

2) Армія РФ завдала потужного ракетного удару по військових об’єктах в Україні.

3) Суд відмовив в арешті активів російської компанії VS Energy – власника кількох обленерго.

1. Війна

1.1 Фронт

• У прикордонних із Білоруссю районах на Волині запроваджено заборону на відвідування лісів для посилення оборони західної України від можливого вторгнення з Білорусі.

• Російські війська обстріляли з артилерії з території Курської області РФ село Ходине на Сумщині.

• На Харківщині окупанти намагаються закріпитися на поточних позиціях і присунутися ближче до Харкова, щоби полегшити ведення артобстрілів. На північ від міста підрозділи ЗСУ перейшли в контратаку та звільнили село Уди.

• На півдні області російське командування намагається прорвати українську оборону та й надалі вести наступ на Барвінкове та Слов’янськ. Сталися зіткнення в Богородичному, Долині та Довгенькому.

• Українська армія веде тяжкі бої на півночі Луганщини. Підрозділи ЗСУ з невеликими втратами відступили із Сєвєродонецька до Лисичанська. Представники влади повідомили, що відхід був плановим і не спричинив жертв серед військовослужбовців. За інформацією низки телеграм-каналів, українські війська все ще ведуть ар’єргардні бої на південь від міста й утримують населений пункт Борівське, проте залишили селище Метьолкіне. Голова воєнної обладміністрації Гайдай повідомив, що виведення військ триватиме кілька днів, а понад півтисячі мешканців, дітей тощо, усе ще переховуються в підвалах підприємства "Азот". Спікер Міноборони Мотузяник закликав журналістів і користувачів соцмереж не шкодити

оборонній операції та не поширювати інформацію про відведення військ, яка є закритою.

Голова Лисичанської райадміністрації Власенко заявив. що про відступ із міста не йдеться. Російські вертольоти завдали ракетного удару по шляхопроводу, що веде до міста, що унеможливило доставлення гуманітарної допомоги.

Окупанти ведуть наступ на Лисичанськ, їм також вдалося перерізати трасу Лисичанськ – Бахмут, захопивши Миколаївку. Траса не використовується українськими військами, які налагодили постачання паралельною дорогою.

На південь від Бахмута російські війська провели розвідку боєм у напрямку Миронівки та Вуглегірської ТЕС. Атаку відбито, окупанти відійшли, зазнавши втрат.

• Також вони не мали успіху атаки на Мар'їнку, Вугледар та в районі Великої Новосілки.

• У Запорізькій області лінія фронту не змінилася, підрозділи армії РФ ведуть обстріли населених пунктів уздовж лінії фронту та сковують сили ЗСУ, щоби запобігти їхньому перекиданню на Донбас.

• На півдні Херсонщини тривають позиційні бої та артилерійські дуелі. Підрозділи ЗСУ провели кілька контратак та розширили плацдарм на річці Інгулець у районі Давидового Брода. Відбито атаку російських військ у селі Потьомкиному на південь від водосховища Криворізької ТЕС. З важкої артилерії обстріляно населені пункти на південь від Кривого Рогу.

• Росія завдала ще одного потужного ракетного удару по Україні. Більшість ракет було запущено російськими літаками з повітряного простору Білорусі, з території країни завдано удару ракетами ОТРК "Іскандер-М". Під удар потрапили Яворівський полігон на Львівщині, центр "Десна" на Чернігівщині, атаковано воєнні об'єкти та житлові квартали на Житомирщині, в Харкові, Запоріжжі, Дніпрі, Костянтинівці. Усього по цілях в Україні було запущено приблизно 40 ракет

На Житомирщині війська ППО збили 10 ракет, ще 2 – над Хмельниччиною.

Головне управління розвідки Міноборони наполягає, що погрози російських депутатів та чиновників щодо можливої ракетної атаки посольства США в Києві знову ставлять на порядок денний питання про закриття неба над столицею.

• За інформацією білоруських журналістів, влада країни розконсервувала склади боєприпасів. Орієнтовно 100 залізничних вагонів зі снарядами та ракетами відправлено до Росії. Головне управління розвідки повідомило про підготовку Росією терактів у Мозирі для втягування Білорусі у війну проти України.

• СБУ повідомило про викриття агентурної мережі ГРУ Генштабу армії РФ, яку очолював позафракційний депутат ***Деркач***. За твердженням слідчих, він організовував приватні охоронні підприємства, які мали активно допомагати ударним частинам російської армії в захопленні міст. Зв'язок із московськими кураторами він підтримував через свого помічника – Колесникова, якого було затримано на початку вторгнення. Колєсніков дав свідчення, його засуджено за статтею "державна зрада".

• У Херсоні підірвано автомобіль ще одного колаборанта – Савлученка, який був функціонером молодіжної організації "Нова Русь".

• Офіс Генпрокурора підписав угоду про спільне розслідування воєнних злочинів Росії із Мін'юстом Франції та Нацпрокуратурою, що веде боротьбу з тероризмом.

1.2) Тил

• На п'ятому місяці повномасштабної війни депутати Верховної Ради внесли ***законопроєкт про заборону виїзду чоловіків призовного віку*** (18–60 років) з низкою винятків для багатодітних батьків, поодиноких батьків, які виховують дитину, осіб, непридатних до військової служби за станом здоров'я, а також студентів та аспірантів денної форми навчання Дотепер заборону регулює лише указ президента *(не указ, голова Держприкордонслужби - див. нижче - Ю.Т.)*, який набув чинності в перший день вторгнення.

• **Кабмін дозволив будівництво індивідуального житла та господарських споруд заввишки не більш ніж 2 поверхи без отримання паспорта забудови ділянки – на час *воєнного стану* та протягом року після його скасування.**

• Прем'єр-міністр Шмигаль анонсував програму надання безповоротної допомоги активним підприємствам сфері перероблювання на суму до 8 млн грн. Гранти до 30 тис. грн може бути надано на перенавчання фахівців для роботи у сфері ІТ, а програмні стартапи мають шанс здобути підтримку від 0,7 до 3,5 млн грн. Головні критерії – створення 5 нових робочих місць та акцент на розробку нових технологій та рішень.

• Офіс генпрокурора оголосив про завершення розслідування справи про узурпацію влади колишнім президентом ***Януковичем***, який за допомоги

АДМІНІСТРАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

(Адміністрація Держприкордонслужби)

вул. Володимирська, 26, Київ, 01601, тел./факс. (044) 235-11-00, тел. (044) 239-84-80

E-mail: adpsu@dpsu.gov.ua, сайт: www.dpsu.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 00034039

Органам Держприкордонслужби
(згідно з розрахунком розсилки)

Про Указ Президента України

Пунктом 3 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану, тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, зокрема, передбачені статтею 33 Конституції України.

З метою забезпечення оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності, проведення своєчасної та повної мобілізації заборонити, на період дії правового режиму воєнного стану, виїзд за межі України громадян України чоловічої статі віком від 18 до 60 років.

Голова Державної прикордонної служби України Сергій ДЕЙНЕКО

заступника міністра юстиції ***Богатиря*** домігся скасування змін до Конституції в жовтні 2010 р., надавши собі повноваження вищі за конституційні.

• Апеляційний адмінсуд Львова заборонив ще одну проросійську партію – "Русь єдина", яка раніше мала назву "Партія Політики Путіна".

• Держбюро розслідувань та прокуратура не змогли обґрунтувати в суді підстави для арешту активів російської групи VS Energy, яка є власником 5 обленерго. Слідчі так і не довели, що компанію контролюють російські злочинні "авторитети"та політики, наближені до президента Путіна, попри величезну кількість матеріалів, що підтверджують ці зв’язки.

• Нацполіція повідомила про арешт будівлі в Києві, що належить російській компанії ТВЕЛ – дочірньому підприємству корпорації Росатом, яка потрапила під міжнародні санкції.

• Глава Укрпошти ***Смілянський*** повідомив про отримання дозволу Антимонопольного комітету на купівлю держкомпанією банку ***Альпарі***. За його словами, придбання банку дасть змогу надавати послуги у віддалених населених пунктах, де є лише відділення Укрпошти. Остаточний дозвіл на купівлю має надати Нацбанк.

• Шоумен Притула та блогер Лаченков протягом 3 днів зібрали 600 млн грн на купівлю 4 безпілотників "Bayraktar TB2".

2. Україна та світ

• Міністр закордонних справ Німеччини Бербок заявила на міжнародній продовольчій конференції в Берліні, що Росія взяла в заручники весь світ, застосувавши голод як зброю. За її словами, голод загрожує 345 млн осіб, а продовольча криза перетворюється з "погрозливої хвилі" на "цунамі". Міністри закордонних справ країн "Великої сімки" поклали на РФ відповідальність за світову кризу продовольства. У підсумковому комюніке зустрічі підкреслено, що Росія погіршує ситуацію морською блокадою та знищенням ключової інфраструктури України. Такої ж позиції дотримується й Держдепартамент США. Генеральний секретар ООН Гутерреш прогнозує голод світового масштабу у 2023 р., якщо не вдасться припинити війну в Україні.

На саміті БРІКС+ президент Путін заявив, що Росія нібито не перешкоджає Україні вивозити зерно з портів. За його словами, єдиною перепоною є брак "конструктивної позиції" української влади, яка не має бажання розмінувати акваторію портів.

Держсекретар США Блінкен вважає безглуздою вимогу Росії про перевірку кожного судна, що прямує до українських портів або з них. Він не виключив нападу російського флоту на Одесу та інші порти в разі розмінування акваторії.

• У столиці Грузії Тбілісі відбувся багатотисячний антиурядовий мітинг, учасники якого вимагали відставки уряду, який провалив процес євроінтеграції. Перед учасниками мітингу виступили президент Зеленський та голова фракції "Слуга народу" Арахамія, які пообіцяли допомогти Грузії в процесі вступу до ЄС. Маніфестанти поставили владі ультиматум із вимогою формування "уряду національної згоди", який виконає "домашнє завдання" ЄС.

• Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що питання про надання Україною статусу кандидата в члени ЄС є внутрішньою європейською справою, "головне, щоби ці процеси не спричинили великі проблеми у відносинах між цими країнами й Росією".

• Міністр енергетики Галущенко запропонував постачати до Німеччини електроенергію, яку виробляють українські АЕС, щоби допомогти впоратися з енергетичною кризою, яка виникла внаслідок скорочення постачання російських енергоносіїв. Чиновники Єврокомісії домовилися з урядом Норвегії про збільшення постачання газу. Глава Єврокомісії фон дер Ляєн повідомила, що постачання російського газу припинено або значно скорочено 12 країнам ЄС. За інформацією видання Spiegel, уряд Німеччини розмірковує про конфіскацію частини "Північного потоку-2", щоби під'єднати трубу до морського СПГ-термінала.

Європейський банк реконструкції та розвитку надає Молдові відновлювальний кредит у розмірі €300 млн на закупівлю газу та підготовку до надзвичайних ситуацій у разі припинення постачання із РФ.

Конференція Енергетичної хартії в Брюсселі на вимогу української делегації позбавила Росію та Білорусь статусу спостерігачів.

• Журналісти-розслідувачі Центру дослідження корупції та організованої злочинності (OCCRP) встановили, що російські танкери компанії "Совкомфлот" і надалі постачають нафту до європейських портів, попри санкції, які запровадили ЄС та США. Протягом місяця виявлено щонайменше 18 судів, які порушують санкції. На думку експертів, "Совкомфлот" перереєстрував судна на дочірню компанію в ОАЕ, вони ходять під прапором Ліберії, змінюють назви та вимикають транспондери, що ускладнює відстеження маршрутів. Журналістам так і не вдалося встановити покупців нафти у Європі. На думку журналістів видання The Washington Post, санкції проти російського нафтового експорту не дають результату і їх потрібно негайно змінити. Вони повідомили, що президент Байден на саміті "Великої сімки" запропонує план зменшення надходження коштів до Росії від продажу нафти, за яку країни ЄС із моменту вторгнення заплатили $33 млрд. План передбачатиме обмеження ціни на нафту її собівартістю за допомоги контролю страхування та фінансування. Також на саміті буде запропоновано запровадити "стелю" цін на нафту, щоби запобігти неконтрольованій інфляції в усьому світі.

• На полях саміту ЄС радник прем'єр-міністра Угорщини Орбана висловив думку, що Європа має припинити розширення санкцій проти РФ, а натомість працювати над планом перемир'я. За його словами, санкції створюють більше проблем Євросоюзу, аніж Росії.

• Прем’єр-міністр Джонсон застеріг союзників по НАТО та країни "Великої сімки" від тиску на Україну для примусу її до невигідних умов миру, у той час, коли війна стала затяжною.

Депутат Держдуми РФ генерал Гурульов, який брав активну участь у бойових діях на Донбасі у 2014–2015 роках. заявив, що в разі виникнення воєнного конфлікту в Калінінградській області, Росія знищить супутникове угруповання НАТО та завдасть ядерного удару по Лондону.

Президент Литви Науседа наполягає на збільшенні військової присутності НАТО в країні через зростання загрози Росії, яка планує наступати із Білорусі, як і під час вторгнення до України.

Міністр закордонних справ РФ Лавров звинуватив країни ЄС та НАТО в створенні коаліції для війни з Росією та порівняв їх із "Гітлером під час Другої світової війни".

За інформацією телекомпанії CNN, США нададуть Україні ще 4 РСЗВ HIMARS до середини липня, а поки українські вояки опановують користування ними. Держсекретар США Блінкен заявив, що воєнна підтримка України триватиме й далі, а Росія вже програла у війні, оскільки платить за вторгнення надвисоку ціну.

Координатор Ради Нацбезпеки Кірбі оголосив, що на саміті НАТО в Мадриді США запропонують концепцію посилення європейської безпеки – зміцнення оборони та збільшення сил стримування.

• Саміт ЄС схвалив приєднання Хорватії до зони євро з 1 січня 2023 р. Процес тривав майже 5 років із моменту оголошення владою країни наміру запровадити обіг у країні європейської валюти.

Лідери ЄС схвалили ідею запропонованого Францією "Європейської політичної спільноти" як платформи для політичного діалогу та співпраці глав держав із партнерами з усіх країн Європи, зокрема, тих, що не входять до Євросоюзу.

Також учасники саміту підтвердили надання Україні макрофінансової допомоги в сумі до €9 млрд.

• Сенат парламенту Канади затвердив закон про право уряду на конфіскацію російських активів та інші санкційні заходи.

• Агентство The Associated Press повідомило про різке зростання кількості заражень коронавірусом у країнах Європи, проте смертність від нього наразі незначна. Агентство Reuters повідомило, що, за даними португальських

вчених, новий вірус мавпової віспи почав швидко мутувати. Вірус передається тільки під час безпосереднього контакту, водночас хворобу можна швидко вилікувати.

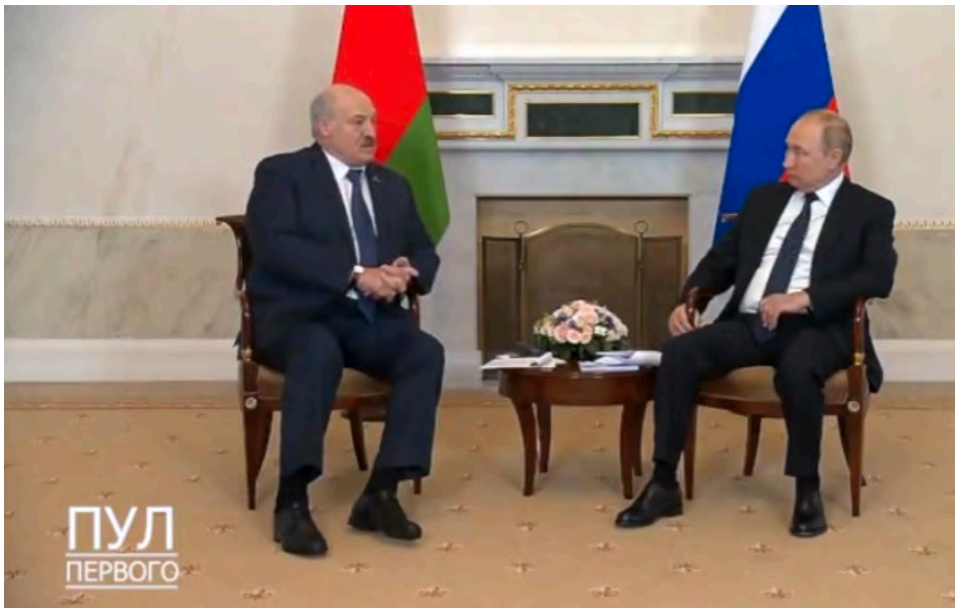
3. Київ

- Міністерство охорони довкілля планує оголосити пам’яткою садово-паркового мистецтва резиденцію колишнього президента Януковича "***Межигір’я***".

***

№ 250.

Плинский

А ось і відповідь путіна на постачання Україні зброї цивілізованим світом, та вектор руху Фінляндії та Швеції в НАТО.

Диктатор вирішив **перетворити Білорусь на ядерний сателіт кремля**.

> Оголошено офіційне постачання лукашенку балістичних та крилатих ракет ІскандерМ.

І ключове в цьому - оголошена можливість **несення цими ракетами ядерного заряду**.

> Також в "пакеті" союзної допомоги йде переоснащення літаків СУ-25 під ядерну зброю.

Цікаво ***як на це відреагує НАТО та ЄС*** на прямому кордоні який з'явиться цей арсенал.

І тут важно відмітити заяву Лукашенка про те, що він як в 1941 не пропустить удар.

Свій прогноз по розігруванні Білорусі я озвучив нещодавно.

Армія лукашенка замала для війни, але вона ідеальна для провокацій.

Путін готовий до зіткнення з НАТО, але не буде нападати першим на країни Європи.

Він використає лукашенка як провокатора та змусить НАТО відревгувати.

А потім, легалізувавши напад в рамках союзної держави, оголосить мобілізацію і піде його захищати.

Сьогоднішні заяви це підтверджують.

***

№ 251.

«Друга найпотужніша армія світу» на даний момент така виснажена, що вже перетворилася на «артилерійську підтримку для путінських найманців» - дочитайте до цієї фрази. В ній увесь сенс теперішнього становища.

ЗСУ робить свою справу – вірмо.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-24-25-june-2022-cc0608ac270d

За спільний переклад дякую Antonina Yashchuk

ТОМ КУПЕР

1. ВІЙНА В УКРАЇНІ, 24-25 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 25.06 о 12.00 за Києвом].

Почну з самоаналізу та критики: що не так?

Як я вже пояснював учора, рішення українського командування відступити з Сєвєродонецька стало для мене великим сюрпризом. День за днем я чув, що тамтешній український гарнізон лупить росіян та сепаратистів настільки потужно, що вцілілі солдати лнр уже жартують, що її варто називати лжр, тобто «луганською жіночою республікою», бо за останні чотири місяці там майже не залишилося чоловіків – самі тільки жінки.

…а тут ще й отакі відео з'являються, як оце, на якому бачимо наслідки зірваної «ще однієї» атаки росіян/сепаратистів: https://www.youtube.com/watch?v=ql6QbeJrVNY

Принаймні від кінця лютого й початку березня – а взагалі-то від Майдану 2014 року – стало зрозумілим, що українці взяли справи в свої руки й самі шукають вирішення своїх проблем – що б там не планували їхні чи іноземні політики, олігархи, військові командувачі або ті, хто були «переконані», що путін «здобуде перемогу».

Власне, ота українська незалежність на всіх рівнях і є головним ворогом путіна:

> **- він би хотів знищити її й перетворити українців на таких самих «зомбаків», яких він «робить» з росіян от уже 20 з гаком років…**

Відповідно, структури ЗСУ є зараз настільки ***децентралізовані***, що

> - бригадні командири в конкретний момент часу не дуже то й в курсі, що роблять ті чи інші підрозділи – вони дізнаються увечері, коли командири батальйонів інформують їх, що відбулося за день.

Тим часом, окремі відділення чи взводи орієнтуються на полі битви самостійно й атакують росіян там, де ті найменше того чекають. Ми вже бачили такі «дивовижні речі», як, наприклад, коли українці змасакрували три батальйонні групи 35-ої російської армії на захід від Києва в лютому чи зробили те саме з 1-ою танковою та 2-ою загальновійськовою арміями на північному сході України в березні.

Все це «добре», доки малі групи «мобільних технопартизан» мають досить місця для маневру й можуть уникати дошкульного вогню російської артилерії.

> Ця тактика працювала й на лінії розмежування, де українські частини мали кілька років, щоб надійно окопатися й набудувати досить укриттів (нема сумніву, що українці здатні творити відмінні фортифікаційні споруди «практично з нічого», якщо лише в них є досить часу – ви тільки гляньте на оце: https://t.me/operativnoZSU/29696).
>
> Мобільна тактика працювала й упродовж вуличних боїв за Рубіжне (те, що на північ від Сєвєродонецька) в лютому-березні, й у самому Сєвєродонецьку – там всюди було, де ховатися.

Відтак, центральне командування – та навіть політики в Києві – мали прийняти ситуацію:

- якщо цитувати людину, яка краще орієнтується, ніж я, вони мусили погодитися з «утилітарним підходом» і дозволяли окремим підрозділам залишатися в Сєвєродонецьку, оскільки ті ефективно завдавали значних втрат ворогові й, у такий спосіб, сприяли різкому зниженню російського воєнного потенціалу. **Ця місія була успішною**.

Але я в своїй «звичній метушні» помилявся, думаючи, що «всього цього досить, аби росіяни сповільнили свої зусилля».

Тому я не звертав достатньо уваги на їхні приготування:

недостатньо старанно перевіряв, не піддавав перехресному аналізу інформацію, що «там» відбувається. Так, ширилися чутки, що дворників та жидко готують «оперативний резерв» у 15.000 солдатів; були повідомлення, що шойгу прийняв білоруського міністра оборони та його пахолків, після чого всі можливі озброєння з Білорусі поїхали в Україну (https://t.me/insiderUKR/35294); також говорили про передислокацію 11 батальйонних груп у район Сєвєродонецька, а ще були всі оці «звичні» відео, на яких витягнуті з запасів Т-80 і Т-62М їдуть залізницею в Україну… Але… читаючи, як українська артилерія та балістичні ракети лупашать один російський склад за іншим, я думав, що новий російський наступ почнеться «дещо пізніше»…

Врешті, **головним питанням був не Сєвєродонецьк**:

просто факт, що **на південь та південний схід від Лисичанська не було достатньо прикриття, простору та часу, щоб українці застосували свою звичну тактику**.

Ну й ще, що підрозділи в Сєвєродонецьку не знали, що довкола відбувається – принаймні **доки не стало занадто пізно**.

Не знали, що війська на південь від міста обстрілюють із отакою інтенсивністю https://t.me/insiderUKR/35295 чи як на наступному відео https://www.youtube.com/watch?v=roQuNFrp_UI – днями, тижнями, безконечно. Врешті, їм перепаде то саме, лиш пізніше й у кращому захисті.

(До речі, це не найгірший російський обстріл – «просто» щось як «середньої інтенсивності»).

Ок, а **що ж відбувалося з російського боку «за цей тиждень із лишком»?**

Після перехресної перевірки російських та інших «союзницьких» звітів у соціальних мережах упродовж останніх кількох днів, мені видається, що жодна з отих 11 батальйонних груп сил рф не перейшла в атаку.

Натомість, на південному сході від Лисичанська вони задіяли дві БТГр вагнерівців, одну або дві щойно назбираних БТГр сепаратистів з лнр, ну й ще одну БТГр вагнера на південь від Попасної.

Тобто… **Я проігнорував свої власні висновки про вагнерівців як вирішальний штурмовий інструмент:**

> за ними «треба» вельми уважно стежити, щоб знати, що росіяни задумують далі – й де саме.

А далі було ось що:

> пвк «вагнер» здійснив **серію диверсійних атак** уздовж траси М06, зокрема в районі Клинового. Вони були не дуже успішні (особливо якщо зважити на те, які цілі мали вагнерівці, див. карту), але проблем українцям наробили.
>
> Десь 21 червня **ЗСУ змушені були розвернути артилерію, яка обстрілювала склади боєприпасів у Донецьку, і направити її проти нападників**.

Наступного дня одна чи дві БТГр вагнерівців атакували північний край Попаснянського виступу одразу з двох боків:

> із Тошківки на півночі та Врубівки на півдні.
>
> Поки сепаратисти-лнрівці хвалилися відосиками свого просування у напрямку Тошківки з заходу, дві вагнерівські БТГр захоплювали Мирну Долину, а тоді увійшли у Вовчоярівку і просунулись аж до Верхньокам'янки й Тополівки.

У той самий час російська артилерія поливала не тільки найближчі позиції українців, а й трасу Т1302 від Верхньокам'янки аж до Білогорівки, відповідно, проїхати дорогою було неможливо...

Це все відбувалося 22-23 червня *(відтоді ситуація суттєво не змінилася).*

На той момент Оперативне командування «Схід» уже евакуйовувало війська з мішка Гірське-Золоте, а ще — виводило гарнізон із Сєвєродонецька, і якщо

першу евакуацію вирішено було здійснити «в останню мить», то другу — якраз вчасно, щоб контрольовано відступити.

Та годі вже про події минулих днів, **розглянемо найновіші зміни на фронті**.

Учора українці відступили з заводу «Азот», але ар'єгард, схоже, досі утримує плацдарм, що простягається від південних околиць Сєвєродонецька до Воронового.

> Шлях відступу пролягає через Лисичанськ, Білогорівку і Серебрянку до Сіверська: вагнерівці захопили Вовчоярівку і просуваються до Верхньокам'янки (можливо, вже туди й увійшли). А сепаратисти захопили Білу Гору і намагаються взяти південні околиці Лисичанська.

Росіяни заявляють, що оточили «2000 солдатів» у районі Гірського і Золотого, зокрема, 1800 бійців із 3о-ї і 24-ої механізованих бригад, 15-ої гірсько-штурмової бригади, 42-ої та 57-ої мотострілецьких дивізій, 128-ої гірсько-штурмової бригади, 101-ої бригади ТрО, добровольчого корпусу «Правий сектор» і 80 іноземних добровольців. кадирівці зі 141-ої спеціальної мотострілецької бригади зняли відосик про те, як крокують центром Золотого; найімовірніше, Гірське вже теж захопили.

Проте (і це важливо), росіяни показали лише сорок одного захопленого українця, а не «сотні». ЗСУ своєю чергою теж узяли в полон кількох росіян (https://t.me/insiderUKR/35225).

Чи всі ці новини є «дуже поганими»?

Ну, **«добрими» їх не назвеш.**

Але — крім як для поранених, полонених і полеглих, звичайно, — **ситуація не така вже й катастрофічна, як здається**.

> На відміну від панічної втечі недосвідчених міжнародних журналістів у цивільних автівках по трасі Т1302, відступ ЗСУ з Сєвєродонецька був контрольований. Є всі ознаки того, що українці досить успішно утримують Лисичанськ, попри події на його південних околицях. Похмурі сценарії деяких західних аналітиків поки що далекі від реальності.

Та й загалом, якщо взяти ширшу картину — усі ці події відбуваються в секторі розміром 15 на 6 кілометрів, у той час як фронт простягається більше ніж на 1000, і **загалом «Сєвєродонецьку місію» можна вважати успішною**:

> **«друга найпотужніша армія світу» на даний момент така виснажена, що вже перетворилася на «артилерійську підтримку для путінських**

найманців». Зараз важливо відвести якомога більше військ на правий (південний) берег Сіверського Дінця, дати їм відпочити, оновити спорядження, реорганізувати і заохотити поділитися досвідом із менш досвідченими військовими, а отже, покращити підготовку останніх.

Тим часом ЗСУ мають знайти нову позицію, що підійшла б для — щонайменше — повторення «місії». Зрештою, війна, на жаль, іще дуже далека від завершення.

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела".

https://t.me/analityka_ukr

***

№ 252.

Семків

Хоча новий звіт Тома Купера загалом неприємний для нас, панічних настроїв у ньому немає. Вочевидь, австрійський аналітик також вважає, що наш відступ тактичний і в ньому є сенс, а також є потенціал для дальших контратак ЗСУ.

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-25-26-june-2022-bc847bff2798

За спільний переклад дякую Anton Shygimaga

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 25-26 ЧЕРВНЯ 2022

Привіт усім! [Опубліковано 26.06 о 12.00 за Києвом].

Трохи пізнувато сьогодні, але ось вам ще один «швидкий і непричесаний» огляд найбільш важливих подій в Україні.

1. ПОВІТРЯ

На додачу до вчорашнього ракетного удару по Києву й Західній Україні – а **Зеленський заявив, що було випущено 45 шт.** Х-22, іскандерів та оніксів – росіяни вдарили ще й сьогодні вранці… невідомими ракетами… Дві полетіли на Рівне й уразили, як каже місцева влада, «цивільну інфраструктуру» в Сарнах, де загинули троє осіб і поранено четверо. Дві інші цілились на Київ:

одну збили, а інша вдарила у дев‘ятиповерхівку – поки остаточне число жертв невідоме.

Схожим чином росіяни завдали удару по **Центру нейтронних досліджень та Національному фізико-технологічному центру в Харкові**. Й це вже не вперше.

Чому це важливо?

> Бо на обох об’єктах є досить ***радіоактивних матеріалів***, а одна із конспірологічних теорій, які поширює кремль, стверджує, що Україна працює над розробкою ядерної бомби. То чому б тоді не спричинити деякий витік радіації? … Втім, українська влада заявляє, що цього не трапилося.

Підсумовуючи: схоже, збройні сили рф знову вдалися до того, що в них найкраще виходить: нищити все, що вони лише можуть знищити…

2. БИТВА ЗА ДОНБАС: СЄВЕРОДОНЕЦЬКИЙ МІШОК

Сєвєродонецьк…

> Українці завершили відступ з цього міста, а також із ***Борівського*** та ***Сиротиного*** – росіяни та сепаратисти наразі закріплюються тут на нових позиціях. Сепаратисти «лнр», наприклад, захопили промисловий комплекс «Азот».
>
> За твердженням росіян, у Мирній Долині вони знищили весь 34-ій [окремий мотопіхотний] батальйон та 57-му [окрему] мотопіхотну бригаду (вони заявляють про 150 вбитими та 450 пораненими за останні 3-4 дні). [Пам’ятаймо, що цифри від русні треба «ділити на 16» – перекл.]

Лисичанськ…

> Українці перегрупували частину військ, що відійшли від ***Сєвєродонецька*** та посилили оборону цього міста (решту військ відвели аж до ***Бахмута***). Росіяни заявляють, що «в оперативному оточенні» у ***Лисичанську*** знаходиться «угруповання у складі десь 7.000 українських бойовиків».

Насправді, це поки не так, але немає сумнівів, що дорогу до ***Серебрянки*** вони обстрілюють як тільки можуть.

У контексті Сєвєродонецька критично важливим є те, що відбувається на південь від міста, а також, де поділися бійці ПВК вагнера *[далі автор радить тим, кому цікаво стежити за діями вагнерівців, підписатися на один з проросійських каналів, але ми, певно, не будемо бентежити тим вашу нервову систему – перекл.]*.

В останні пару днів одна з БТГр вагнерівців закріплювалася у ***Вовчоярівці***.

> Звісно, українці повідомляли про витіснення найманців з цього села, але станом на сьогоднішній ранок подейкували, що БТГр вагнерівців вже вели наступ у бік Малорязанцевого, що знаходиться на південь від центральної частини Лисичанська. Погляньте на мапу – і вам стане очевидно, чому вони це роблять, і чому це має значення.

Друга БТГр вагнера закріпилася у ***Білогорівці***, може також у ***Берестовому*** – обидва населених пункти лежать на трасі Т1302. Так чи інак, та цю дорогу наразі втрачено.

Третя БТГр вагнера, що вже кілька днів веде бої у ***Клиновому***, – отримала підкріплення та вчора вдалася до спроби штурму ***Покровського*** (пн.-сх. від Бахмута), однак цю атаку українці відбили із певними втратами *[з речення автора незрозуміло, про втрати з чийого боку йдеться – перекл.]*. Росіяни заявляють про знищення десь половини складу 30-ої механізованої (та про 170 поранених за останні 3-4 дні).

3. ПВК ВАГНЕРА

… якщо вже зайшла мова про вагнера.

> На євгєнія пріґожина (колишнього путінського повара, що зараз… еммм… є «виконавчим директором» ПВК вагнера) навісили медальку героя росії – за діяльність ПВК вагнера в районі Попасної та біля Соледара-Бахмута.

Іронічним видається те, що, поки російські соцмережі із закоченими від сказу очима пишуть про цю новину та про «захоплення» Сєвєродонецька («найманці – це завжди так романтично…»), ПВК вагнера насправді є нелегальною оранізацією – згідно законодавства рф і самого ж путіна… а пріґожина не бачили на людях, відколи по базах вагнерівців завдали вдару українськими «Точками», десь тиждень тому (читайте мої попередні публікації).

Так само, на росії – чи серед путіністів за кордоном (адже таких немало, скажімо, у Мексиці та Аргентині, Південній Африці та у значній частині Пд.-Сх. Азії, а ще у Австрії, ага) ніхто не бере до тями, що військовими

операціями ПВК вагнера керує цей «мілєйший» персонаж, що відгукується на ім'я дмітрій уткін, із тілом, забитим татухами цілком очевидного змісту…

[не подаємо фото з нацистською символікою – див. оригінал – ред.]

….а ще що значна частина його військ мають такі прикраси:

[фото з наці-наколками на спині теж див. у оригінальній статті – ред.]

Щоб почитати трохи більше про цю «чудернацьку» історію, не можу не відрекомендувати вам оці ресурси:

• Ким є неонацисти, що воюють на боці росії в Україні: https://www.rferl.org/a/russian-neo-nazis-fighting-ukraine/31871760.html

• Бойовий підрозділ російських неонацистів натякає, що таємно вертається в Україну (про «русіч» – найхардкорніших нациків у складі ПВК вагнера): https://www.thedailybeast.com/wagners-rusich-neo-nazi-attack-unit-hints-its-going-back-into-ukraine-undercover

• Російські неонацисти воюють у Україні: https://sofrep.com/news/russian-neo-nazis-fight-in-ukraine/

• Неонацизм у стані російських найманців (литовською): https://www.respublica.lt/post/neonacizmas-rusijos-samdiniu-tarpe

«Ой, та не зважайте»…

> Значно важливішим є те, що, схоже, тепер є четверта БТГр вагнерівців, «десь на північ від Слов'янська». Це також важливо, оскільки – за даними агентурної розвідки – росармія у цьому районі зараз готується до того, що поки дається їй найкраще: надання артилерійських і танкових кейтерингових послуг бійцям вагнера.

Як повідомляється, у Студенку знову розгорнуто командний пункт 36-ої ЗВА рф. Також, по 1 БТГр зі складу 1-ої гвардійської танкової дивізії [певно, йдеться про 1-шу армію все ж – перекл.] та 2-ої гвардійської [«Таманської»] мотострілецької дивізії рф передислоковано у район на півночі від Богородничного. Обидва підрозділи укомплектовані танками Т-90.

Військова логіка каже нам, що від таких танків не буде багато зиску в боях на тутешньому ландшафті. Але, загалом, це може свідчити, що ці танки бережуть як «оперативний резерв» для ПВК вагнера на випадок ймовірного прориву української оборони в районі Долини–Богородичного.

Додаток:

Подаємо переклад вчорашнього додатку до звіту Тома Купера про ракетний удар по Україні. Схоже повторилося сьогодні.

Цей допис, як нам (групі перекладачів) здається, важить і

підтримує. Він демонструє думку експерта, що українські ППО, попри все, працюють досить ефективно.

ТОМ КУПЕР

ДОДАТОК: РОСІЙСЬКИЙ РАКЕТНИЙ УДАР 25 ЧЕРВНЯ 2022

І до розвитку основних подій… [опубліковано 25.06 о 15:30 за Києвом].

Сьогодні [25.06.2022 - перекл.] вранці з 03:45 до 05:30 за місцевим часом кілька груп російських літаків, які здійнялися над Білоруссю, випустили по Україні щонайменше 30, а, ймовірно, близько 40–50 ракет.

За даними Військової розвідки України, https://t.me/ukrinform_news/74560 до однієї з груп увійшло шість російських бомбардувальників Ту-22М-3 (за повідомленнями, з авіабази «Шайковка», у Калузькій області): вони запустили загалом 12 одиниць Х-22 з білоруського повітряного простору, з району поблизу Петрикова та Мозиря. Отже літак, про який йдеться, летів у напрямку повітряного простору України, випустив свої ракети, але не ввійшов у нього, а повернувся приблизно за 50 км від кордону.

На двох стоп-кадрах показано, як Ту-22М-3, озброєний Х-22, під час зльоту вмикає свої форсажі.

Я не маю підтвердження, але є інформація, що серед інших ракет [задіяних в цей час - перекл.] могли бути квазібалістичні ракети «Іскандер», випущені з [території - перекл.] Білорусі по Україні.

https://censor.net/en/news/3350140/russia_resumed_launches_of_iskanders_from_territory_of_belarus_and_for_first_time_used_longrange_tu22m3

За даними українських джерел, перші ракети досягли зони протиповітряної оборони близько 04.15. На той час лише на підході до Житомирської області було виявлено від 24 до 30 ракет (інформація з різних джерел відрізняється). Українська влада майже не розголошує подробиць, за винятком того, що було збито «близько» 10 ракет, а також, що було вражено кілька військових баз і щонайменше один військовий загинув.

Фотографії, подібні до опублікованих тут https://t.me/insiderUKR/35319?9 , вказують на справжню «ракетну дуель» (тобто не те, що українською

протиповітряною обороною, особливо в районі Києва, було випущено багато ракет у відповідь).

Щонайменше чотири, за деякими даними, шість ракет були націлені на Яворівський навчальний центр у Яворівському районі на кордоні з Польщею: дві були збиті.

Також щонайменше дві ракети були збиті над Хмельницьким, приблизно за 170 км на південний захід від Житомира.

Далі на схід інша група авіації ПКС випустила загалом близько 20 ракет у напрямку села Десна поблизу Чернігова (очевидно, та сама військова база, яка вже кілька разів була обстріляна)

Нарешті, українці повідомляють, що інше формування Ту-22М-3 націлилось на невідомий об'єкт (можливо промисловий об'єкт?

https://twitter.com/talsalihy3/status/1540565659859419136) у Костянтинівці (близько 80 км на захід від Донецька).

Такі люди, як я, чекали подібної операції від ПКС вже з першого дня війни: повітряний удар за кількістю ракет, про які повідомляють українці, здійснений чимось на зразок ескадрильї Ту-22М-3 (Житомирський напрямок), і, ймовірно, ще однією ескадрильєю, чи то Ту-22М-3, чи то Су-34 (Чернігівський напрямок). Випуск такої кількості ракет гарантує, що принаймні деякі з них проб'ються і вразять свої цілі, тому що протиповітряна оборона перевантажена і не може відстежити та збити їх усіх — принаймні не вчасно (зауважте, що ракети рухаються швидко, постійно зменшуючи час реакції українських ППО).

Ту-22М-3 з ракетами Х-22 як на фото, за іронією долі, з Київського національного музею авіації. (Майте на увазі: Ту-22М-3 не виробляється вже протягом десятиліть, і, попри повідомлення в азіатських соціальних мережах цього ранку, ні, Китай не надавав жодного Ту-22М-3 Росії. Китай ніколи не купував Ту-22 м-3с. Натомість він використовує набагато досконаліші, навіть якщо і повільніші, бомбардувальники H-6K/N для подібних цілей).

Приблизно в цей же час російська армія випустила кілька ракет з Херсонської області в напрямку Миколаєва: https://twitter.com/hochu_dodomu/status/1540568381379825664

Нарешті, є джерела, в яких згадується атака крилатими ракетами морського базування 3М54 «Калібр»

https://censor.net/en/news/3350140/russia_resumed_launches_of_iskanders_from_territory_of_belarus_and_for_first_time_used_longrange_tu22m3 з півдня.

Поки що не бачив жодного підтвердження цьому.

Переклад: Тетяна Саніна

Редакція: Ростислав Семків

Оригінал тут https://medium.com/@x_TomCooper_x/supplement-russian-missile-strike-25-june-2022-65325532b8d

***

№ 253.

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 25 червня 2022

Головне

1) Як на вашу думку – чому всі ракетні удари по українським містам та з-за кордону – безкарні? Спробуйте відповісти на це просте складне запитання. А потім подивіться закон про оборону.

2) Литва вже дупою відчула сморідний подих хуйла і бульбенфюрера. Тому, маючи за плечима США і Велику Британію, стоятиме до останнього, попри скавчання "європейских підерів".

3) Зверніть увагу на те, як технічно дотискує хуйло бульбенфюрера. Який вже є лише лялькою, у дупі якої стирчить рука великого хуйла.

4) Сьогодні багато мап з різних джерел – від Натана Русера, Мілітарі Ленд і UA Maps. Спробуйте проаналізувати ситуацію самотужки. Виходячи з того, що російське ударне танкове угруповання вже зконцентровано на південь від Ізюма.

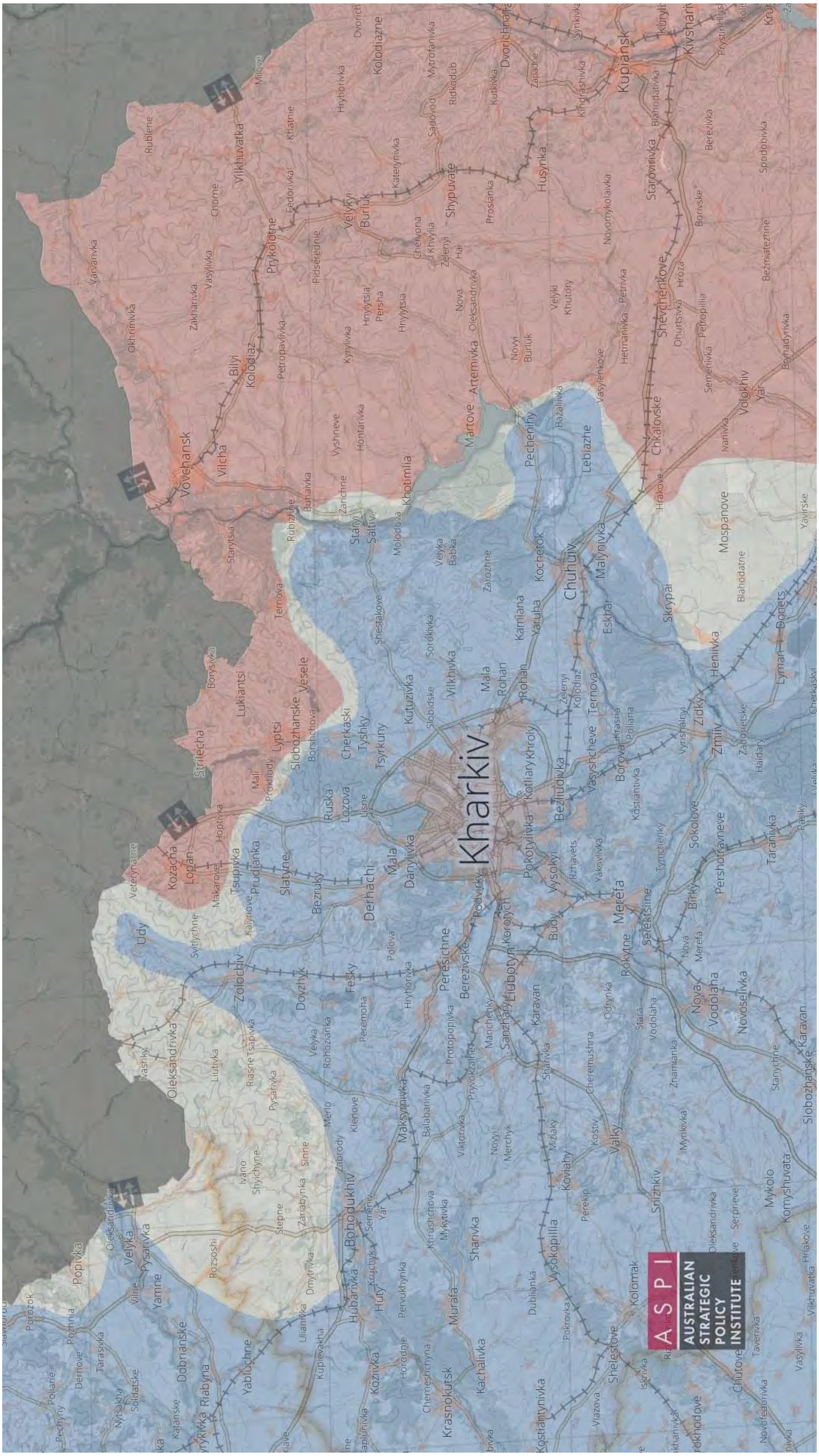
Теми дайджесту

1) Російські війська завдали ракетного удару по Києву.

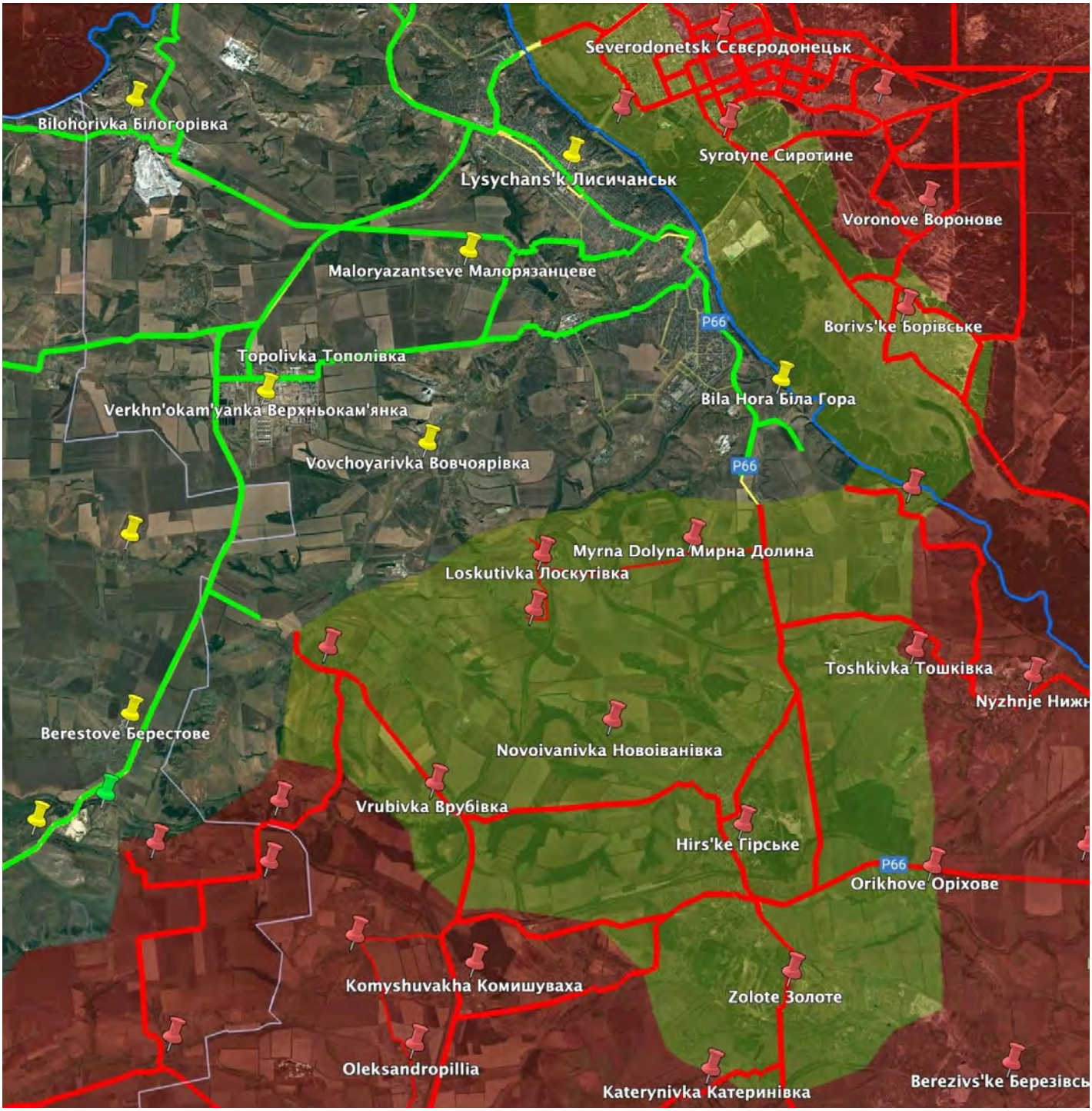
2) Литва відмовляється від поступок Росії щодо відновлення транзиту до Калінінграда.

3) Путін пообіцяв передати Білорусі ОТРК "Іскандер-М1".

4) Німеччина виділяє Україні грант у сумі €1 млрд.

1. Війна

1-1) Фронт

• Росія чи не щодня завдає жорстких ракетних ударів по населених пунктах та об’єктах інфраструктури України.

Під обстріл потрапив комплекс із ремонту автомобілів у Сарнах на Рівненщині.

Вночі ракетний удар завдано по Харкову.

Вранці 26 червня російські війська завдали ракетного удару по Києву. 2 ракети потрапили в житлову забудову. Підрозділи ППО збили ракету над Київщиною. Одна із ракет пролетіла критично низько над Південноукраїнською АЕС.

Президент Зеленський назвав ці обстріли "ракетною показухою", яка, за його словами, для Росії стратегічно нічого не змінює.

• Російські гелікоптери обстріляли некерованими ракетами прикордонний населений пункт на Сумщині, з безпілотника скинуто гранати.

• На півночі Харківщини відбуваються безперервні бойові зіткнення, окупанти здійснюють обстріли прифронтових населених пунктів.

• На півдні області російське командування зосередило ударне угруповання, здебільшого – з танкових батальйонних тактичних груп, яке націлене на Слов'янськ. Протягом останніх 3 днів окупантам вдалося захопити 2 населені пункти на кордоні Харківської та Донецької областей, за Богородичне на правому березі Сіверського Дінця вже понад тиждень точаться бої. Російські війська не змогли досягти успіху в наступі на Рай-Олександрівку та Слов'янськ із боку Лиману.

• За інформацією із соцмереж, у Сватовому на Луганщині – у глибокому тилу російських військ стався вибух на складі боєприпасів.

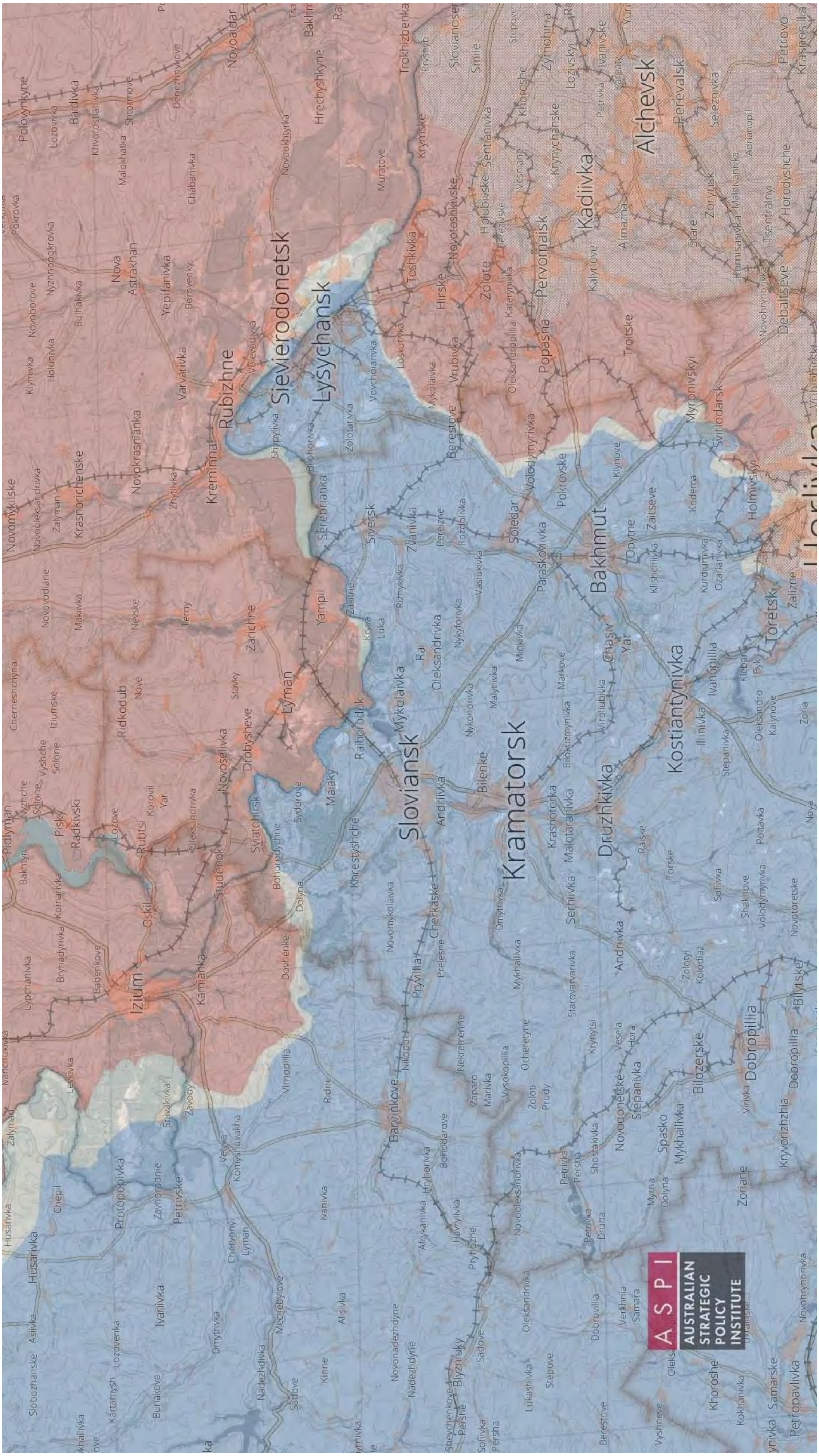
• Російські війська повністю захопили Сєвєродонецьк і всі навколишні населені пункти на лівому березі Сіверського Дінця. Вони ведуть обстріли з усіх видів артилерії, танків, оперативно-тактичними ракетами, авіація завдає бомбових ударів по Лисичанську – останньому великому місту Луганської області, яке контролює ЗСУ. Заступник міністра оборони Маляр звинуватила журналістів та користувачів соцмереж у тому, що вони, нібито, зірвали операцію з виведення військ із Сєвєродонецька.

• Окупанти після захоплення Сєвєродонецька та Гірського намагаються розвинути успіх, наступаючи на північ усією лінією бойових дій для отримання повного контролю над трасою Лисичанськ – Бахмут.

• ЗСУ відбили атаку на Новолуганське з боку Горлівки та на Бахмут уздовж траси М-03 Харків – Довжанський.

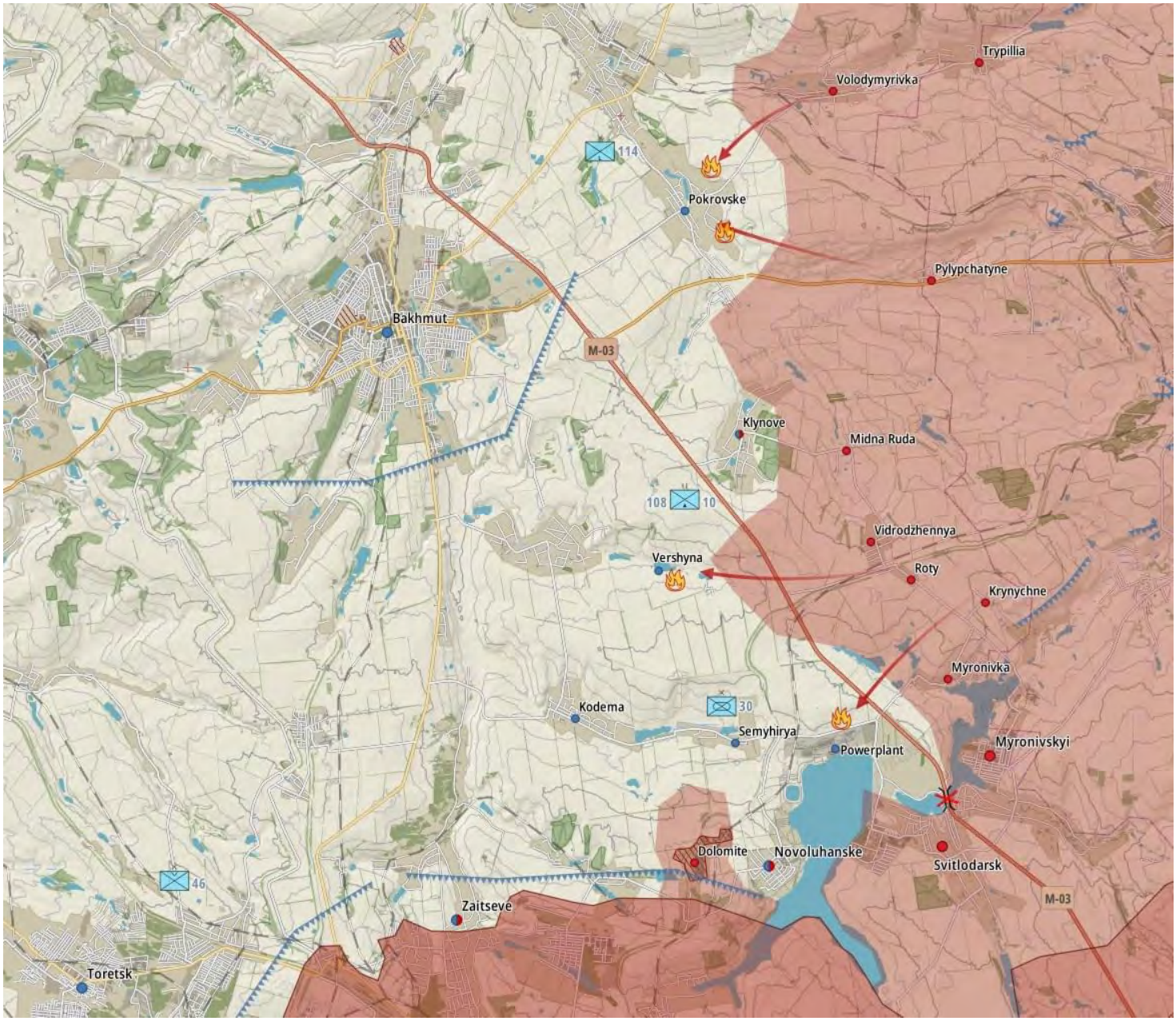
• На Донеччині атаки окупантів на Нью-Йорк (Новгородське) в околицях Горлівки, на Мар'їнку на околиці Донецька, а також на Покровське на трасі Донецьк – Запоріжжя успіху не мали.

• У Запорізькій області на лінії фронту протягом доби змін не було.

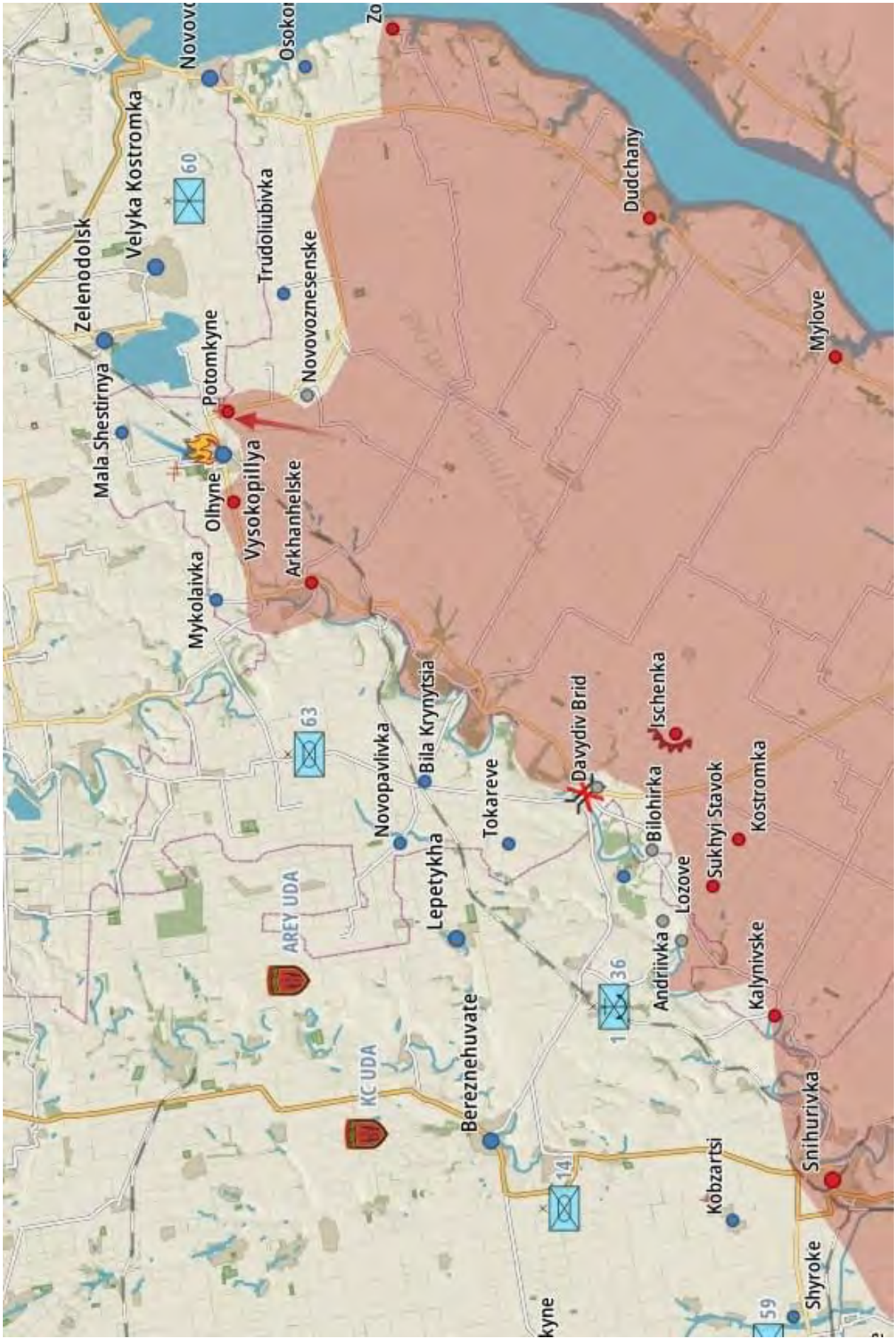
• На Херсонщині тривають бої місцевого значення в населених пунктах на

плацдармі на лівому березі річки Інгулець у районі Давидового Брода, який утримують ЗСУ, а також на південь від водосховища Криворізької ТЕС. Під обстріл потрапили 2 села на околицях Зеленодольська на південь від Кривого Рогу.

2. Україна та світ

• Президент Литви Науседа заявив, що обмеження на транзит товарів до Калінінградської області зняті не будуть, попри тиск Росії й певних єврочиновників та лідерів країн ЄС. Він підтвердив, що країна й надалі виконуватиме рішення Євросоюзу щодо санкцій проти Росії. У відповідь на агресивні висловлювання російських чиновників та депутатів щодо Молдови та Литви, міністр закордонних справ Кулеба заявив, що погрози іншим державам – це все, що залишилося Росії, і вони свідчать про її слабкість.

Президент Білорусі Лукашенко на переговорах із російським президентом Путіним заявив, що блокада транзиту санкційних товарів "подібна

оголошенню війни" й висловив надію на "жорстку дзеркальну відповідь". Путін заявив, що потреби в "дзеркальній відповіді" поки немає.

Росія невдовзі передасть білоруській армії оперативно-тактичні ракетні комплекси "Іскандер-М", здатні запускати балістичні та крилаті ракети, з ядерними боєголовками тощо. Путін наполягає на посиленні заходів безпеки для "Союзної держави" та країн ОДКБ.

Путін наголосив на необхідності для Росії імпортозаміщення з використанням можливостей Білорусі. Він заявив, що РФ і Білорусь готові зробити все можливе для задоволення потреб світу в харчових продуктах та мінеральних добривах.

Головне управління розвідки вважає, що ударами з території Білорусі Путін хоче втягнути країну у війну проти України та, ймовірно, Литви.

Президент Зеленський стверджує, що ракетні атаки підтверджують недостатність санкцій, які запроваджено проти РФ.

• Генеральний секретар НАТО Столтенберг вважає, що Україна сама має визначити умови та дату мирних переговорів із Росією. Напередодні саміту в Мадриді Столтенберг анонсував наймасштабніше оновлення концепції колективної оборони Альянсу з часів холодної війни – збільшення чисельності військ, підвищення готовності до швидкого реагування та нарощування постачання військової техніки.

Заступник глави Офісу президента Жовква повідомив, що українська влада поки не має наміру робити будь-які кроки щодо набуття членства в НАТО через позицію певних країн-членів Альянсу.

• Віцепрем’єр-міністр Стефанишина заявила, що для вступу до ЄС Україні необхідно перемогти у війні та повністю відновити країну.

• Прем’єр-міністр Великобританії Джонсон заявив про готовність надати Україні банківські гарантії ще на $525 млн через Світовий банк, Загальна сума допомоги сягне $1,5 млрд.

Німеччина виділяє Україні €1 млрд грантової допомоги через спеціальний рахунок МВФ – угоду підписали міністри фінансів Лінднер та Марченко.

• Група членів Конгресу США запропонувала ухвалити резолюцію, якою воєнні злочини Росії в Україні буде визнано актом геноциду. Документ не матиме юридичних наслідків, лише стане сигналом засудження дій РФ.

• Україна звернулася до Швейцарії із проханням про надання консульських послуг своїм громадянам у Росії, які припинено після початку відкритої агресії.

Віцепрем'єр-міністр Верещук заявила, що українські громадяни, яких було насильно депортовано до Росії, можуть повернутися на батьківщину, навіть без паспортів, які в них відбирають у фільтраційних таборах. Вона заявила, що до України їх пустять без документів, а найкращим маршрутом повернення вона назвала шлях через країни Балтії.

• Греція з 27 червня припиняє видавання віз громадянам РФ.

• Всесвітня організація охорони здоров'я не визнала спалах мавпової віспи світовою надзвичайною ситуацією.

***

№ 254.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 26 червня 2022

Головне

1) Нарешті, ми почули, що США нададуть нам систему ППО середнього радіусу – NASAMS. Для цього було цілком достатньо реакції американскої амбасадорки в Києві. Після погроз хуйлодепутатів хуйлобздуми.

2) Литовський презиент Науседа таки має сталеві @@. Браво! Я впевнений, що він спокійно відправить услід за російським кораблем єврочиновників, що прагнуть "не дражнити" хуйла.

3) Чекаємо на саміт НАТО. А поки усілякі секретарки президента жовкви нам розповідають, що НАТО - це фігня на соняшній олії.

4) Бульбенфюрер - усього за крок від вступу до війни. Питання лише куди його спрямує хуйло – на Литву чи на Україну. Але всюди він отримає по пиці. Я в цьому впевнений.

5) Ситуація на Донбасі не дуже райдужна. Проте потужний удар "Привіт, Марс!"ом по оперативному штабу хуйловійськ надихає.

6) Ще раз звертаю увагу на шурудіння Ердогана щодо українського зерна. Як на мою думку, він має з цього неабиякий зиск.

Теми дайджесту

1) Ракетним ударом пошкоджено міст через Дніпро в Черкасах.

2) США готові надати Україні новітні системи ППО.

3) Путін втягує Білорусь у війну.

4) Росія – у стані дефолту через невиплату за євробондами.

1. Війна

1-1) Фронт

• Російські війська обстріляли з мінометів, артилерії та РСЗВ із території РФ прикордонні населені пункти на заході Сумщини.

• По містах і селах Харківської, Луганської, Донецької, Запорізької та Дніпропетровської областей та позиціям українських військ завдано артилерійських та ракетно-бомбових ударів.

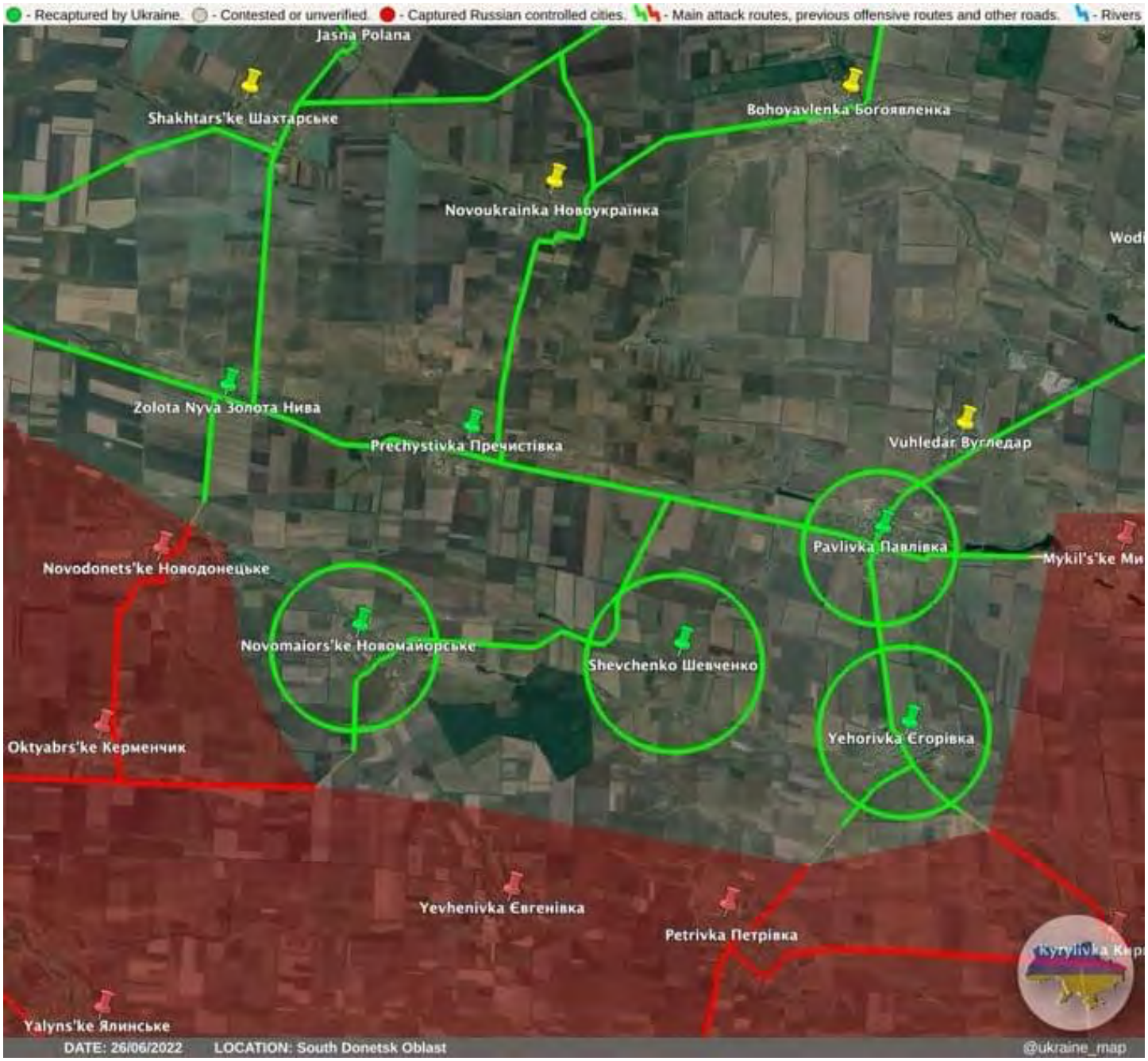
• На північ від Харкова точаться локальні зіткнення, лінія фронту не змінилася. Обласний центр та Чугуїв зазнали жорстких обстрілів зі РСЗВ.

• На південь від Ізюма російські війська спробували здійснити наступ у напрямках на Слов'янськ та Барвінкове, проте відступили, зазнавши втрат. Українські війська точковим ударом РСЗВ HIMARS знищили пункт управління 20-ї армії Західного військового округу армії РФ в Ізюмі.

Глава Донецької обласної воєнної адміністрації Кириленко вважає, що російське командування зосередило великі сили для наступу на Слов'янськ, щоби повторити сценарій Маріуполя та Донецька. Проте він впевнений, що ЗСУ дадуть їм відсіч.

• Російське командування за потужної підтримки авіації та артилерії намагається розвинути наступ на Лисичанськ із півдня після відведення українських військ із Сєвєродонецька. Спроба окупантів узяти з наскоку Верхньокам'янку, де розташований Лисичанський нафтопереробний завод, провалилася – вони відступили, зазнавши втрат. Російські війська контролюють трасу Лисичанськ – Бахмут уже на кількох ділянках, зокрема, у Миколаївці та Берестовому. Це поки не перешкоджає постачанню боєприпасів передовим підрозділам ЗСУ, оскільки налагоджено транспортування паралельною дорогою.

• Російським військам вдалося перерізати трасу М-03 Харків – Довжанський на південь від Бахмута, вони ведуть наступ на Зайцеве та Бахмут.

• На заході Донеччини підрозділи ЗСУ влаштували контратаку та звільнили кілька сіл на південь від Вугледару.

• На захід від Херсона сталися артилерійські дуелі, окупанти завдали ракетних ударів із РСЗВ по інфраструктурі Миколаєва. На півночі області вони без успіху намагалися повернути звільнене підрозділами ЗСУ село Потьомкіне, українська армія тримає контроль над населеним пунктом.

• Росія завдала ще одного ракетного удару по Києву, а також по залізничному мосту через Дніпро на Черкащині. Обстріл було здійснено стратегічними бомбардувальниками Військово-космічних сил РФ із району Каспійського моря.

2 крилаті ракети було збито над морем у районі Одеси, кілька ракет все-таки досягли узбережжя і влучили в житлові будинки та господарські споруди на території області.

• Головне управління розвідки Міноборони та білоруські журналісти-розслідувачі стверджують, що Росія останнім часом збільшила свою воєнну присутність у Білорусі. Туди перекинуто додаткові підрозділи авіації, ППО та ракетні дивізіони. Генштаб повідомив, що на території країни здійснюється підготовка російських диверсійно-розвідувальних груп для подальшого їхнього перекидання до України.

За різними оцінками, кількість особового складу боєздатних частин армії РБ становить від 15 до 25 тис. військовослужбовців, призовників тощо. Українські експерти висловлюють сумнів у можливості ведення ними бойових дій, хоча російське командування може їх використовувати як "гарматне м’ясо", подібно тому, як робить із підрозділами "армій донбаських республік".

За інформацією Генштабу ЗСУ, з Білорусі до Росії відправлено ще 20 вагонів боєприпасів.

Президент Зеленський звернувся до білоруського народу та заявив, що російське керівництво втягує його у війну. Зеленський висловив переконання. що білоруси відмовляться від участі в агресії, і попередив, що Україна захищатиметься, застосовуючи будь-яку наявну зброю.

• Керівництво РФ і надалі влатовує приховану мобілізацію. 28 червня Держдума планує ухвалити закон, що дає можливість підписання контрактів із юнаками відразу після досягнення повноліття – після закінчення середньої школи, навіть без проходження ними призовного військового вишколу.

• За твердженням заступника міністра агропромислової політики Висоцького, Росія вкрала та вивезла з окупованих територій щонайменше 0,4 млн т зерна.

1-2) Тил

• Глава НБУ Шевченко стверджує, що Франція готова суттєво розширити фінансову допомогу Україні.

2. Україна та світ

• Велика Британія, США, Канада та Японія заборонять імпорт золота з РФ. Це друге за розміром джерело надходження валюти після енергоносіїв. За словами держсекретаря США Блінкена, ці санкції скоротять доходи РФ на суму до $19 млрд. Ще один канал торгівлі золотом, окрім Великої Британії –

Швейцарія, фірми якої відмежувалися від звинувачень у співпраці з агресором.

• Лідери держав "Великої сімки" (G7) та керівництво ЄС оголосили про запуск програми партнерства для будівництва глобальної інфраструктури із сумарним бюджетом приблизно у $600 млрд. Головними цілями програми названо перехід на "чисту" енергетику та розвиток транспорту – насамперед залізниць та портів. За словами канцлера Німеччини Шольца, лідери країн G7 серйозно стурбовані економічною кризою, що насувається, різким зниженням темпів зростання економіки і прискоренням інфляції внаслідок війни в Україні й порушення ланцюжків постачання товарів та сировини.

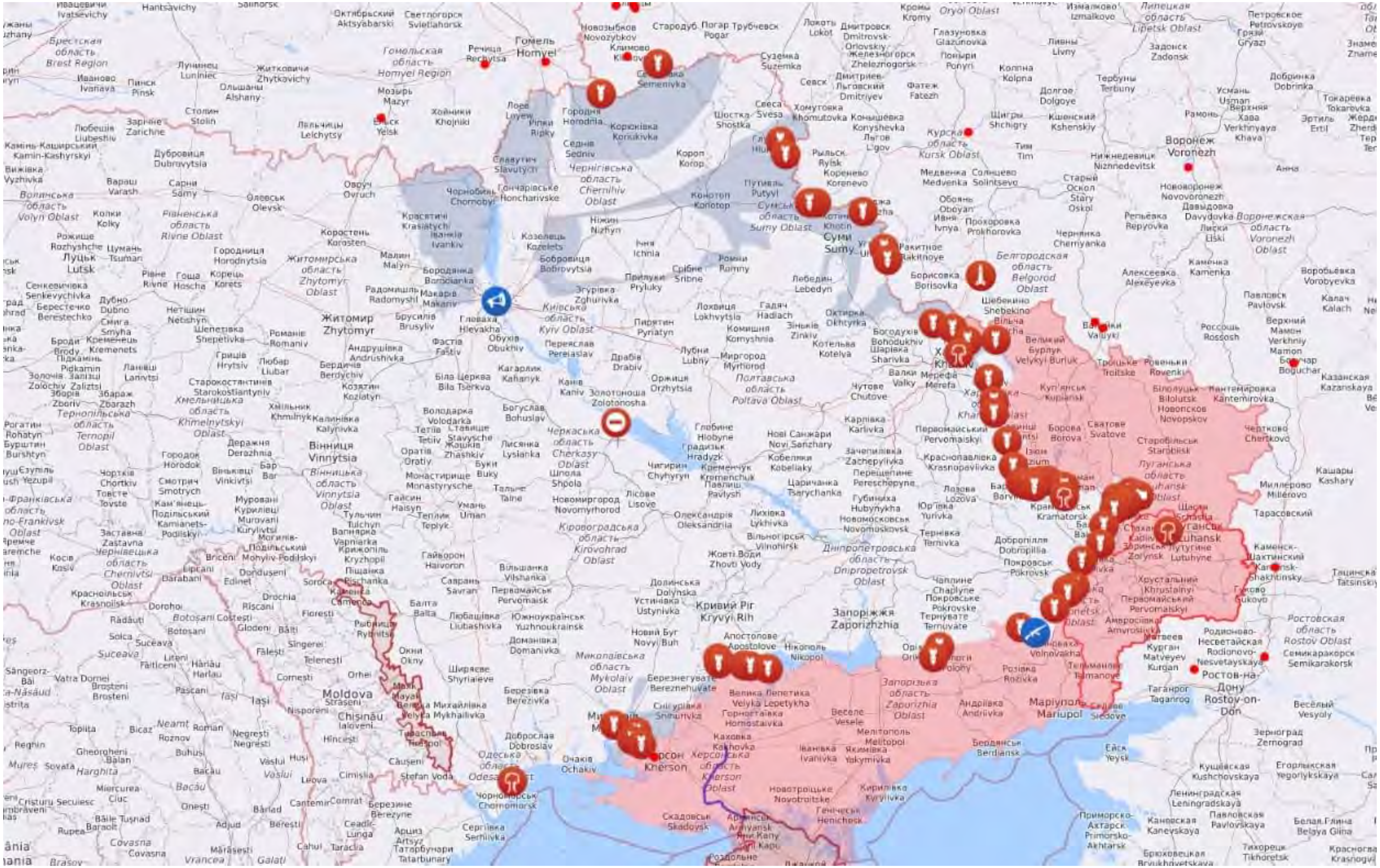
• Естонська телерадіомовна компанія (ERR) повідомила, що Литва має намір застосувати право вето до рішення Єврокомісії, що готується, щодо дозволяння транзиту територією країни всіх російських вантажів, товарів із санкційного списку тощо.

• Прем’єр-міністр Японії Кісіда оголосив про намір заморозити активи 70 російських фізичних та юридичних осіб, а також про запровадження санкцій проти 90 організацій, які мають зв’язок із воєнно-промисловим комплексом РФ.

• Речник Пентагону Кірбі оголосив, що США готові надати Україні новітні озброєння. Для цього із зони бойових дій потрібно вивести певну кількість українських військовослужбовців, для проведення їхнього навчання застосуванню цих систем. За інформацією телекомпанії CNN, йдеться про зенітно-ракетну систему NASAMS середнього радіуса дії. Наступним пакетом допомоги, який буде оголошено цього тижня, Україні буде надано контрбатарейні радари та артилерійські боєприпаси.

У проєкті комюніке саміту "Великої сімки" міститься пункт про безстрокову підтримку України, яка веде війну з російським агресором.

• Амбасадорка Великої Британії Сіммонс назвала ракетну атаку Києва "вбивчим боягузтвом", оскільки удару завдано по житловому кварталу. Канцлер Австрії Нехаммер засудив обстріл і закликав до припинення кровопролиття. Президент Зеленський заявив, що щодня говорить із партнерами про постачання потужної надійної системи протиповітряної оборони. Міністр закордонних справ Кулеба закликав лідерів країн G7 відповісти на ракетний удар по Києву посиленням санкцій та збільшенням постачання важких озброєнь Україні. Президент США Байден назвав обстріл ще одним прикладом варварства Росії. Прем’єр-міністр Великобританії Джонсон підкреслив, що Захід має зберігати єдність перед російською агресією. Колишній глава МЗС Литви Лінкявічюс вважає обстріл

Гомель
Homyel
Житомир
Zhytomyr
Вінниця
Vinnytsia
Київська область
Kyiv Oblast
Чернігівська область
Chernihiv Oblast
Сумська область
Sumy Oblast
Суми
Sumy
Полтавська область
Poltava Oblast
Черкаська область
Cherkasy Oblast
Кіровоградська область
Kirovohrad Oblast
Миколаївська область
Mykolaiv Oblast
Одеська область
Одеса
Odesa
Херсон
Kherson
Херсонська область
Kherson Oblast
Запорізька область
Zaporizhzhia Oblast
Запоріжжя
Zaporizhzhia
Дніпропетровська область
Dnipropetrovsk Oblast
Кривий Ріг
Kryvyi Rih
Маріуполь
Mariupol
Луганська область
Luhansk
Бердянськ
Berdiansk
Мелітополь
Melitopol
Воронеж
Voronezh
Бєлгородская область
Belgorod Oblast
Курская область
Kursk Oblast
Ростов-на-Дону
Rostov-on-Don
Ростовская область
Rostov Oblast
Moldova
Chișinău
Iași
Житомирська область
Zhytomyr Oblast
Хмельницька область
Khmelnytskyi Oblast
Тернопільська область
Ternopil Oblast
Рівненська область
Rivne Oblast
Волинська область
Volyn Oblast
Луцьк
Lutsk
Гомельская область
Homyel Region
Брестская область
Brest Region
Чернівецька область
Chernivtsi Oblast
Івано-Франківська область
Ivano-Frankivsk Oblast
Oryol Oblast
Lipetsk Oblast

нагадуванням учасникам саміту G7 про те, що Росія є "хворобою", тому з нею не має бути жодних компромісів та переговорів.

• На думку міністра оборони Резнікова, для відновлення повноцінного діалогу між Заходом та РФ потрібно демілітаризувати європейську частину Росії.

• Міністр закордонних справ Іспанії Альварес заявив, що питання про вступ України до НАТО на порядку денному не стоїть, і не стояло раніше. Тому, на його твердження, вступ України до Альянсу як привід для вторгнення є дезінформаційною кампанією російської влади.

• За інформацією агентства Bloomberg, Росія так і не спромоглася розплатитися валютою за євробондами на суму приблизно $100 млн, що є дефолтом за суверенним боргом. Це сталося через обмеження, які запроваджено Заходом на операції з боргом та золото-валютними резервами. Для Росії це буде перший дефолт з 1918 р., оскільки країна має практично необмежені природні ресурси. Курс рубля швидко зміцнюється через неможливість його витратити всередині й зовні країни громадянами та компаніями, водночас ціни в рублях у РФ зростають, що ще більше знижує платоспроможний попит. Російська влада не визнає дефолт і заявляє, що має кошти для сплати зобов'язань, проте не має можливості зробити оплату нічим, крім рублів через "форс-мажорну ситуацію, яку створив Захід". На думку низки економістів, дефолт є, скоріш, символічним, ніж реальним, оскільки його наслідків Росія просто не помітить.

• Радник турецького президента Калин переконаний в успішному завершенні переговорів щодо розблокування експорту українського зерна. З його слів, морський маршрут може бути запущено протягом 3–4 тижнів.

• Уряд Польщі скасував з 1 липня безплатний проїзд для українських біженців у поїздах "Інтерсіті", також з 1 липня скасовано дотації для українців у розмірі 40 злотих на добу.

• Голова Верховної Ради ***Стефанчук*** оголосив, що парламент ухвалить усі євроінтеграційні закони до 2025 р на виконання рекомендацій ЄС.

• Віцепрем'єр-міністр ***Стефанишина*** стверджує, що Рада ЄС не позбавить Україну статусу кандидата, оскільки надала його без будь-яких умов. За її словами, Єврокомісія має право лише оцінити виконання умов Україною.

***

№ 255.

Сім реформ від України, які очікує Єврокомісія

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 17.6.2022
COM(2022) 407 final

COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE EUROPEAN COUNCIL AND THE COUNCIL

Commission Opinion on Ukraine's application for membership of the European Union

Ukraine is a European State which has given ample proof of its adherence to the values on which the European Union is founded. The Commission therefore recommends to the Council that Ukraine should be given **the perspective to become a member** of the European Union.

Ukraine has demonstrated the resilience of its institutions guaranteeing democracy, rule of law, human rights and respect for and protection of minorities.

The Commission, therefore, recommends that Ukraine be granted **candidate status**, on the understanding that the following steps are taken:

- enact and implement legislation on a selection procedure for judges of the Constitutional Court of Ukraine, including a pre-selection process based on evaluation of their integrity and professional skills, in line with Venice Commission recommendations;

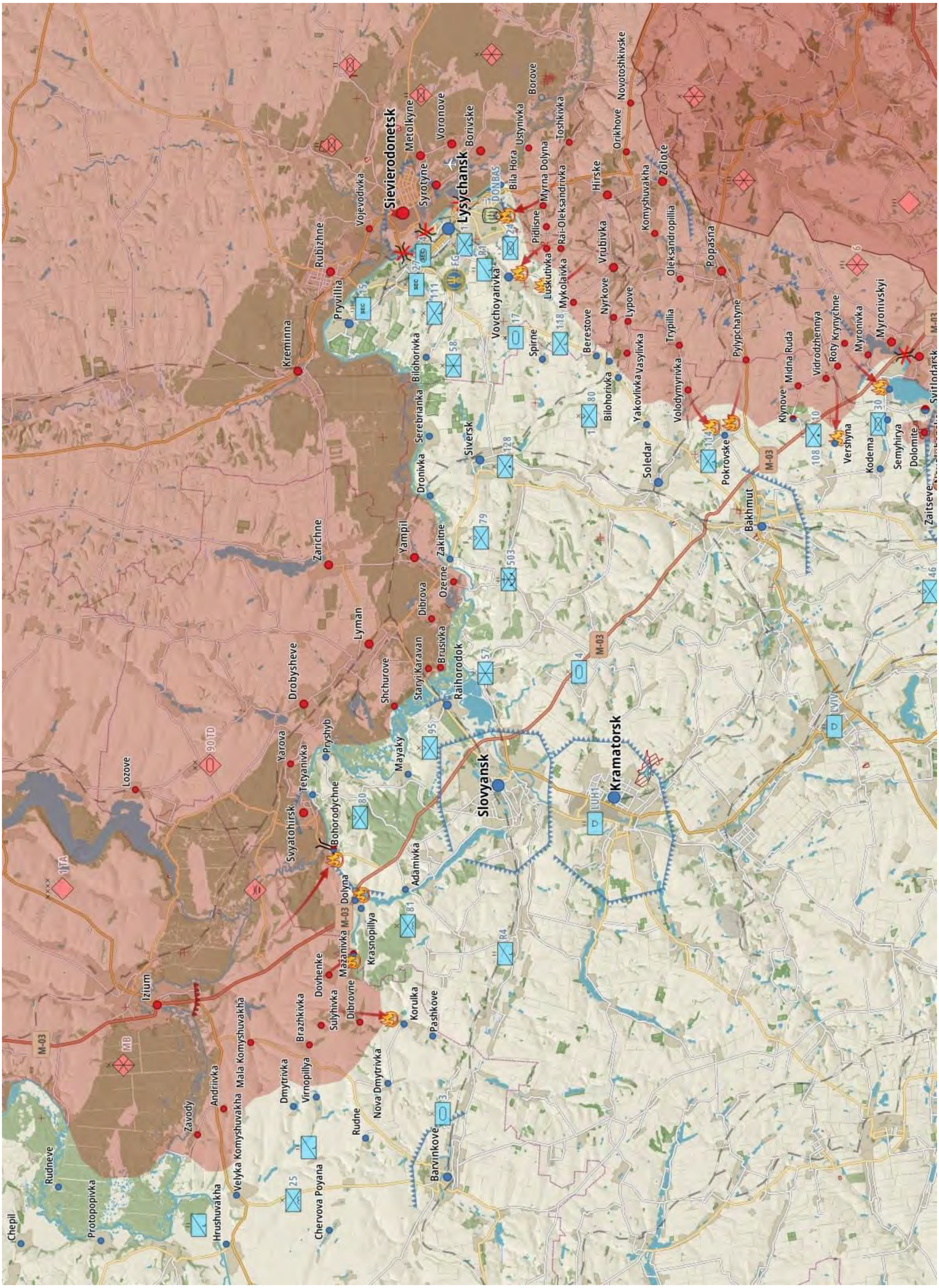
- finalise the integrity vetting of the candidates for the High Council of Justice members by the Ethics Council and the selection of candidate to establish the High Qualification Commission of Judges of Ukraine;

- further strengthen the fight against corruption, in particular at high level, through proactive and efficient investigations, and a credible track record of prosecutions and convictions; complete the appointment of a new head of the Specialised Anti-Corruption Prosecutor's Office through certifying the identified winner of the competition and launch and complete

20

Однак далеко не все ідеально у прогресі Києва на шляху до Євросоюзу. "Ми, ясна річ, знаємо, що треба зробити подальшу роботу", - зауважила фон дер

Ляєн. І Єврокомісія сформулювала ***сім завдань***, які Україні треба виконати.

1) Перший - впровадити процедуру відбору суддів ***Конституційного суду***, "включно з процесом попереднього відбору, заснованого на оцінці їхньої незаплямованості та професійних навичок, у відповідності до рекомендацій Венеціанської комісії".

2) Другий - завершити перевірку кандидатів до ***Вищої ради юстиції*** та відбір кандидатів до ***Вищої кваліфікаційної комісії суддів***.

Ще два завдання стосуються ***боротьби з корупцією***. Ідеться про

3) завершення призначення керівника ***Спеціалізованої антикорупційної прокуратури***,

4) проведення конкурсу на директора Національного антикорупційного бюро, а також обвинувачення та вироки корупціонерам, передусім серед високопосадовців. Законодавство з відмивання грошей слід привести у відповідність до міжнародних стандартів. І загалом Україна має ухвалити стратегічний план реформування правоохоронного сектора.

П'яте і шосте завдання пов'язані з ***деолігархізацією***. А саме,

the selection process and appointment for a new Director of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine;

- ensure that anti-money laundering legislation is in compliance with the standards of the Financial Action Task Force (FATF), adopt an overarching strategic plan for the reform of the entire law enforcement sector as part of Ukraine's security environment;

- implement the Anti-Oligarch law to limit the excessive influence of oligarchs in economic, political, and public life; this should be done in a legally sound manner, taking into account the forthcoming opinion of the Venice Commission on the relevant legislation;

- tackle the influence of vested interests by adopting a media law that aligns Ukraine's legislation with the EU audio-visual media services directive and empowers the independent media regulator;

- finalise the reform of the legal framework for national minorities currently under preparation as recommended by the Venice Commission, and adopt immediate and effective implementation mechanisms

The Commission will monitor Ukraine's progress in fulfilling these steps and report on them, together with a **detailed assessment** of the country, by the end of 2022.

The accession process remains based on **established criteria and conditions**. This allows any country in the process to progress based on own merits but also means that steps towards the EU can be reversed if the underlying conditions are not met anymore.

5) Києву треба впровадити ***антиолігархічний Закон***, щоправда, у відповідності до думки ***Венеціанської комісії***, коли вона буде ухвалена. Також від України очікують

6) затвердження нового ***Закону щодо медіа***, який би відповідав нормам ЄС.

7) Сьома умова - впровадити рекомендації ***Венеціанської комісії***, які стосуються ***Національних меншин***. Ідеться про закон про освіту від 2017 року, який став причиною конфлікту між Будапештом і Києвом.

***

№ 256.

Романенко

26 июня в Германии начался саммит G-7, где Украина будет одной из ключевых тем. Он будет продолжаться до 28 июня

Начало саммита совпало с варварскими бомбардировками Киева, Житомира, Харькова, Черкасс и других городов Украины, которые привели к гибели мирных жителей. Путин сознательно поднимает ставки в игре с Западом, не замечая, что его маневры взять на слабо уже вызывают откровенные издевательства со стороны лидеров G-7. Макрон и компания троллили Путина за фото, где он был с голым торсом и не без издевки говорили, что может и им стоит раздеться, дабы показать свою маскулинность.

На этом фоне глава ОП Андрей ***Ермак*** в британской ***The Times*** шустренько подсуетился с рядом тезисов относительно того, что Украина хочет от Запада:

1. Украину нужно будет отстроить за деньги, конфискованные у России, но это мало. Потому нужно увеличивать санкции.

2. Запад должен удвоить существующие санкции. Ввести санкции на газ и ограничить всю банковскую систему России.

3. Россия должна быть признана государством-спонсором терроризма.

4. Необходимо усиление военной помощи для того, чтобы Украина достигла военного паритета с Россией на театре боевых действий. Отдельный акцент на необходимости разблокировки украинских портов, через которые идет 90% украинского экспорта.

5. Эта война – это вопрос ценностей Запада и если не остановить, то Россия пойдет дальше. (Что Путин в общем-то и успешно демонстрирует, когда сам и через своего клоуна Лукашенко угрожает

Литве тяжелыми последствиями за блокаду Калининградской области). При этом Путин обещал Лукашенко передать носителей ядерного оружия, что нарушает основополагающие соглашения по ЯО.

Первые заявления с саммита G7 говорят о том, что данная повестка в целом реализуется. Возможно, не так быстро, как нам хотелось бы, но реализуется.

1) Во-первых, G7 заявила, что будет Украину в ее борьбе столько, сколько потребуется. Это же сказала глава Еврокомиссии Урсула фон дер ***Ляйен***, которая заявила, что «мы будем поддерживать Украину столько, сколько это будет необходимо. Даже если это займет годы и будет стоить многие миллиарды.

2) Во-вторых, CNN слила информацию, что США планируют закупить для Украины усовершенствованной ЗРК средней и большой дальности ***NASAMS***. Эти ЗРК позволяют сбивать цели, включая крылатые ракеты на расстоянии 160 километров и на высоте до 16 километров. То есть почти в два раза превосходят по дальности модификации С-300, которые сегодня состоят на вооружении Украины. Кроме того, США поставят дополнительно снаряды для гаубиц и контрбатарейные радары, которые повысят эффективность ВСУ в артиллерийский дуэлях.

3) В-третьих, страны G7 ввели ***санкции на импорт золота из России***. А это на минуточку около 19 млрд долларов. Кроме того, США введут санкции относительно компаний, которые поддерживают Россию, в сфере высоких технологий, включая полупроводники (привет Китай и прочие ребята).

4) В-четвертых, из-за санкций сегодня произошел ***суверенный дефолт России***. Сумма смехотворная – 100 млн долларов. Но сам факт уже показывает, что Россия получает все больше различных проблем из-за того, что санкционный режим набирает обороты.

Наконец, идет подготовка к встрече в ***Лугано***, где ***4–5 июля*** будет проговариваться ***архитектура поствоенного переустройства экономики Украины***, а также ее поддержка на текущем моменте.

Важно, что в этой встрече будет принимать участие большая делегация украинского бизнеса, который самостоятельно сформировал повестку и повезет в Лугано реальные проекты. **Есть ожидания, что после Лугано у Запада появится более четкое понимание параметров экономической помощи Украине.**

***

№ 257.

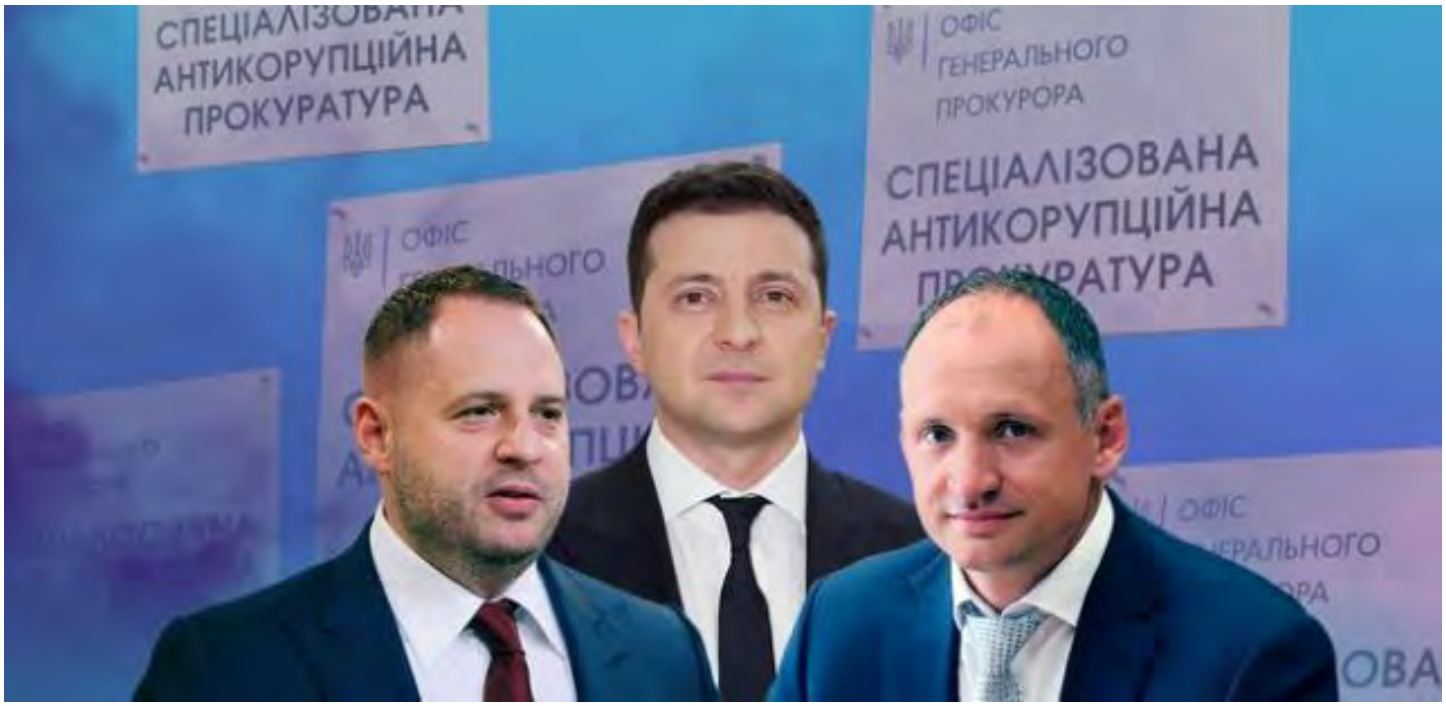
Інтеграція з ЄС: як влада планує зірвати призначення керівника САП

ВІТАЛІЙ ШАБУНІН

голова правління Центру Протидії Корупції

2022-06-27

Минулого тижня Україна отримала довгоочікуваний статус кандидата в ЄС.

Але одночасно із затвердженням статусу кандидата Брюссель висунув українській владі і низку вимог щодо реформ, надавши список із семи пунктів. Серед них і призначення керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

Невиконання цих вимог загрожує втратою статусу – цієї історичної перемоги українського народу.

Конкурс на посаду завершився ще шість місяців тому і для призначення потрібне лише п'ятихвилинне засідання конкурсної комісії. Але засідання не відбувається попри численні спроби частини комісії його зібрати.

Не секрет, що

непризначення керівника САП було одним з ключових докорів Україні перед наданням статусу кандидата, проте навіть це не стало аргументом для влади.

А це означає, що **сценарій зриву вже завершеного конкурсу залишається ключовим планом, незважаючи на надвисокі ставки**.

Розписуємо можливі сценарії.

Очевидно, що такі сценарії зриву будуть побудовані на рішенні ***Апеляційного суду*** у справі щодо конкурсу.

Одразу після схвалення ***Єврокомісією*** висновку про надання Україні ***статусу кандидата*** стало відомо про призначення на 12 липня цього року дати судового розгляду апеляційних скарг на скандальне та незаконне рішення ***Окружного адміністративного суду міста Києва (ОАСК)***.

Склад суду та поточне свідоме затягування із призначення свідчать, що зрив конкурсу буде відбуватися руками ще нереформованих судів. Останнє особливо цинічно на фоні того, що серед умов кандидатства є і завершення судової реформи.

Нагадаю, що в грудні 2021 року суддя ОАСК ***Огурцов***, який також є підозрюваним у справі НАБУ і САП, виніс незаконне рішення про скасування порядку, за яким відбувався конкурс. Суддя беззаперечно не міг бути об'єктивним, оскільки керівник САП може прямо впливати на хід справи щодо нього, а переможець конкурсу Олександр ***Клименко*** також був одним із слідчих у справі щодо цього судді.

Підозрюваними у справі НАБУ і САП є і голова ОАСК і його заступники. Ця справа нещодавно уже була передана на розгляд Вищим антикорупційним судом.

Однак склад суду, який розглядатиме апеляційну скаргу 12 липня, також викликає застереження.

Головуючий суддя у справі раніше мав російське громадянство та отримував негативний висновок від ***Громадської ради доброчесності*** (орган громадянського суспільства, який уповноважений готувати висновки щодо доброчесності суддів).

Цей негативний висновок щодо судді затверджував в тому числі Роман ***Куйбіда*** – незалежний член комісії з обрання керівника САП від ***Ради Прокурорів***.

Проте у відводі головуючого судді суд відмовив.

Упередженими та поміченими в численних скандалах є також 2 інших суддів у складі колегії. Тобто **очевидно**, що **Офіс Президента має важелі впливу на рішення цих суддів щодо конкурсу**.

Призначення розгляду справи в липні та ручний склад суду може свідчити про те, що незаконне рішення суду першої інстанції, замість скасування, буде засилене. І таким чином конкурс буде зірвано.

Те, що конкурс не був завершений до надання Україні статусу кандидата в ЄС, також свідчить про саботаж.

Адже **необхідність завершення конкурсу неодноразово озвучувалась з боку представників ЄС** напередодні.

Надалі влада спробує

знівелювати конкурс ще до того, як він формально постане у вимогах надання Україні фінансової підтримки від ЄС та Міжнародного валютного фонду, щоб не допустити завершення конкурсу як умову надання Україні фінансової допомоги.

Сценарій 1. Влада може ***ліквідувати всі пройдені процедури конкурсу*** і говорити про необхідність нового. Це зручно, оскільки до призначення керівника САП інституцією фактично керує політично призначена Генпрокурорка Ірина Венедіктова.

Сценарій 2. Це ***викривлення результатів конкурсу***, коли влада скористається незаконним рішенням суду для фальсифікації його результатів. Тоді комісія замість переможця конкурсу призначить на посаду кандидата, який набрав менше балів, але натомість буде готовим працювати за вказівками зверху, а не керуючись законом.

Нагадаю, що **відбір керівника САП розпочався ще в червні 2020** року.

Саме тоді Рада прокурорів України визначила 4 представників до складу Конкурсної комісії з відбору керівника САП: трьох визнаних міжнародних експертів та одного в поважного українського експерта.

Своєю чергою, **в українському парламенті декілька місяців тривала політична боротьба за те, кого призначити до складу Комісії**. Парламент зміг визначити свою квоту лише з третьої спроби: більшість визначених Верховною Радою членів комісії не відповідали вимогам закону та в процесі відбору виявилися абсолютно політично залежними.

Опісля **лише в жовтні 2020 року Комісія почала свою роботу**, а **наприкінці січня 2021 року оголосила сам конкурс**.

Незважаючи на намагання контрольованої частини комісії саботувати незалежний конкурс, **єдиний елемент процедури врятував весь процес.**

> Йдеться про **затверджену процедуру голосування, за якої рішення вважається прийнятим, якщо його підтримали 2 члени комісії з квоти Ради прокурорів** (тобто визнані міжнародні та український експерт) і 5 із квоти парламенту.

Сам конкурс звівся до того, що незалежні члени комісії підтримували гідних кандидатів, а більшість із парламентської квоти намагалися протягнути провладних.

Фактичним переможцем конкурсу став детектив Національного антикорупційного бюро (НАБУ) Олександр ***Клименко***, який набрав найбільшу кількість балів на всіх етапах конкурсу.

> Натомість більша частина парламентської квоти відмовилася затверджувати такі результати і призначати Клименка на посаду керівника САП. Фактично саме **на цьому етапі процес і зупинився в грудні 2021 року**.

Політичною причиною небажання затверджувати результати конкурсу є той факт, що Олександр Клименко очолював слідчу групу в НАБУ у справі за звинуваченням у корупції заступника керівника Офісу Президента Олега Татарова.

> Цю справу НАБУ не вдалося довести до логічного завершення та скерування до суду через політичне втручання.

Офіс Генпрокурора незаконно забрав справу в НАБУ та САП та передав її до інших слідчих органів.

> Це стало можливим, зокрема, через те, що в САП не було керівника на той час, який би міг протидіяти свавіллю з боку Офісу Генпрокурора.

Заразу влади простий вибір:

> **призначити керівником САП Олександра Клименка, який переміг у конкурсі, або ж поставити під ризик кандидатство в ЄС.**

Наразі ще не пізно зробити правильний вибір на користь розвитку країни, а не задоволення своїх інтересів та порятунку чергового Татарова.

***

№ 258. Три промови Шмигаля про нові Економічну стратегію та Програми грантів

Передмова

2022-03-29

Уряд напрацював дев'ять основних напрямків того, як країна буде жити, працювати, накопичувати ресурси, захищатися в умовах повномасштабної війни. Про це зазначив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль під час засідання Уряду 29 березня.

«Перший ключовий пункт — «Армія понад усе». Мова йде про забезпечення сил оборони всім необхідним. Грошові виплати, зброя, техніка, їжа, пальне, розвиток військово-промислового комплексу. Всі ресурси перш за все направляємо саме на сили оборони», — сказав очільник Уряду.

Другим напрямком, за його словами, є продовольча безпека. Сформовано стратегічні запаси їжі на декілька років, надається допомога аграріям, запущена програма безкоштовної роздачі ключових соціальних продуктів у прифронтових містах.

Третій пункт — це «Нова економічна політика». Як відзначив Прем'єр-міністр, такі заходи як скорочення податків, повна дерегуляція бізнесу, скасування імпортного ПДВ й ввізного мита дасть потужний ефект і перезапустить економіку.

«Четвертий напрямок — це єПідтримка й соціальні програми допомоги. Пенсії в березні проіндексували. За квітень пенсії виплачуються авансом у регіонах, де йдуть бойові дії. Всі соцвиплати платимо. За програмою єПідтримка виплатили по 6,5 тисяч грн тим, хто втратив роботу. Такі виплати вже отримали 3,5 млн людей», — повідомив Денис Шмигаль.

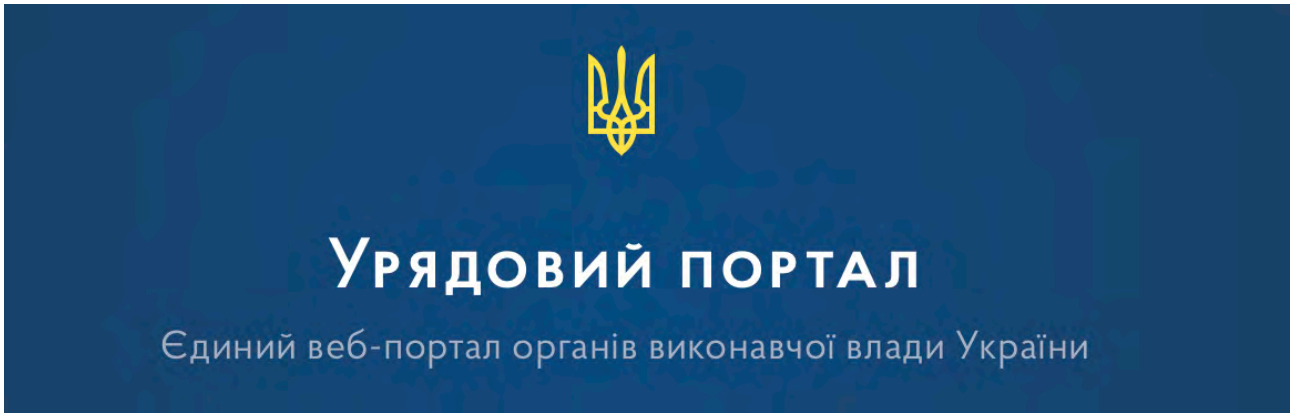
Крім того, Уряд запустив програму допомоги вимушеним переселенцям «Ти вдома». Люди отримуватимуть 450 грн компенсації комунальних послуг за кожного переселенця, якого прихистили.

«Окремо держава виплачуватиме щомісяця вимушеним переселенцям по 2 тис. грн для дорослих і по 3 тис. грн для дітей або для осіб з інвалідністю. Бізнесу, який бере на роботу переселенця, заплатимо 6,5 тисяч грн як часткову компенсацію зарплати для цієї людини», — зазначив Прем'єр-міністр.

Шостий пункт — це «Енергетичний фронт». Денис Шмигаль підкреслив, що Україна назавжди від'єдналася від енергомереж Росії й Білорусі та приєдналися до європейської енергосистеми ENTSO-E. Також, за його словами, всі види генерації працюють, вугілля на складах є, газу — 9 млрд кубів у сховищах. Крім того, Україна сформувала домовленості з європейськими нафтопереробними заводами, аби країна була забезпечена пальним.

«Сьомий пункт — це «Логістика воєнного часу». «Укрзалізниця» стала однією з основних компаній для держави. Щодня перевозяться тисячі тонн вантажів, сотні тисяч людей. Для автотранспорту відкрили окремі логістичні маршрути. Будуємо нові склади на західному кордоні, а також плануємо там вже найближчим часом відкривати нові пункти пропуску», — повідомив Глава Уряду.

Також Прем'єр-міністр назвав інші напрямки: «Світ з Україною» та «Відновлення України. Він висловив сподівання, що підтримка партнерів не залишиться тільки на словах, і ми побачимо, що таке світ, об'єднаний навколо України.

Промова Прем'єр-міністра України Дениса Шмигаля на засіданні Уряду

*Департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів України, опубліковано **21 червня 2022** року*

Майже 4 місяці ми живемо в умовах повномасштабної війни. Попри всі виклики, нам вдалося втримати макроекономічну та макрофінансову стабільність нашої держави. Але цього замало. Нам потрібно повністю перезапустити економіку, змінити економічну модель і почати закладати фундамент для відновлення.

Тому Уряд ***за дорученням Президента*** України розробив

1) ***нову економічну стратегію***
2) та ***нові програми стимулювання розвитку економіки***.

Одним із центральних елементів стратегії стане підтримка малого та середнього бізнесу.

> Ми вже знизили податки, дали можливість отримувати кредити під 0%, запровадили декларативний принцип роботи за ліцензіями, скасували більшість перевірок.

Тепер Уряд починає впроваджувати ***новий великий проект грантової безповоротної підтримки нових бізнесів***.

Сьогодні ми затвердимо ***три програми*** грантового фінансування і ще ***три програми*** будуть схвалені найближчим часом.

Важливий акцент всіх цих програм — створення нових робочих місць та можливість онлайн оформлення заяви на отримання гранту. Тому ми об'єднали всі ці програми під загальною назвою «єРобота».

Перша програма

— це ***мікрогранти*** до 250 тисяч гривень для тих, хто хоче запустити новий бізнес. Будь-який українець, що має ***бізнес-план***, і тверді наміри розпочати власну справу, може розраховувати на підтримку держави.

Ми плануємо видати **20 тисяч таких грантів за рік. Відповідно, бюджет програми на рік — 5 млрд грн**. Ми говоримо про можливість запустити ***будь-який*** мікробізнес, як то пошив одягу і взуття, хімчистка, сервісний чи ремонтний центр, СТО, монтажні роботи тощо.

Учасником програми може стати будь-який українець, ***який*** *не працює на інших підприємствах* та ***не веде інший бізнес***.

Для отримання гранту треба буде подати заявку через портал Дія чи відділення «Ощадбанку», додавши до заявки бізнес-план. Протягом 10 робочих днів експерти «Ощадбанку» та Державного центру зайнятості проведуть оцінку проекту, і якщо він відповідає критеріям програми, грантові кошти будуть перераховані на ваш рахунок.

Окремо підкреслю.

Держава надає грант не готівкою, а на окремий банківський рахунок. З цього рахунку можна буде купити обладнання, сировину, матеріали, закупити інструменти, частково оплатити оренду. Але витратити ці кошти за нецільовим призначенням не вийде, банк буде контролювати відповідність платежів затвердженому бізнес-плану.

Додатково нові підприємці зможуть отримати дешевий кредит за ***програмою «5-7-9»*** у розмірі до 2,5 млн грн.

Це кошти на будівництво чи реконструкцію приміщень, на придбання додаткового обладнання, фінансування оборотного капіталу.

Ми даємо можливість кожному, хто готовий створювати новий бізнес, нові робочі місця в Україні, зробити це зараз. Ми віримо в те, що малий і середній бізнес — це основа успішної країни. І цю віру та філософію ми закладаємо у нашу нову програму.

Дві наступні програми безповоротних грантів стосуються аграрної сфери.

Друга програма

Це ***створення садів і теплиць***.

> За програмою часткової компенсації вартості створення теплиць розмір гранту — від 5 до 7 млн грн. Очікувана кількість грантів — 3 тисячі на рік. Загальний бюджет програми – 7 млрд грн. Учасниками програми можуть бути як приватні підприємці, так і аграрні компанії й фермерські господарства, які мають у власності або в оренді землю на строк не менше 25 років.

Кошти від гранту можна буде витратити на безпосереднє будівництво комплексу, закупівлю технічного обладнання для його роботи, закупівлю посівного матеріалу та добрив. Враховуючи, що сума гранту за цією програмою значно вище, то вводиться принцип співфінансування. Для першої тисячі учасників 70% вартості проекту фінансує держава, а 30% — сам підприємець.

Для того, аби отримати грант, так само потрібно подати заявку через Дію або уповноважений банк. Ключова вимога —працевлаштування робітників та сплата податків.

Ми вивчили потреби та можливості наших аграріїв і вбачаємо, що програма буде дійсно успішною.

> *Створення нових тепличних комплексів для вирощування овочів і фруктів сприятиме збільшенню нашого експорту та насиченню українського ринку якісними продуктами.*

Третя програма

І остання програма, яку ми затверджуємо сьогодні — це гранти на підтримку ***садівництва, ягідництва та виноградарства***.

> Ми говоримо про часткову компенсацію вартості садів. Держава надаватиме від 300 до 400 тисяч грн на 1 гектар садів. Це близько 70% від середньої вартості висадки.

Очікувана кількість грантів буде йти не по кількості підприємств, а по площі насаджень. Зараз ми говоримо про гранти для висадки 10 тисяч гектарів нових садів. Загальний бюджет програми – 4 млрд грн. Так само як і з теплицями, отримувачі грантів повинні мати або власну землю, або землю в користуванні щонайменше на 25 років. Проект вашого саду може бути від 1 до 25 гектарів. Кошти також надаватимуться не готівкою, а на банківський рахунок для прозорої закупівлі саджанців, обладнання, систем поливу, добрив тощо.

Загалом на **ці три програми проекту «єРобота» держава виділить 16 млрд грн**.

> Рішення про виділення цих коштів так само ухвалюємо сьогодні. Частину коштів на підтримку бізнесу виділять наші іноземні партнери. Такі домовленості вже є з деякими країнами ЄС. Закликаємо всі країни, які хочуть підтримати український малий і середній бізнес, долучатися до співфінансування грантів.

Найближчим часом Уряд також затвердить програми безповоротної грантової підтримки у сфері переробки, ІТ-сфері. Будемо продовжувати розвивати цю програму.

Водночас із запуском програми грантового фінансування для створення нових бізнесів

Уряд запускає реформу всієї сфери зайнятості.

> *В умовах повномасштабної війни нам потрібно мобілізувати всі можливі ресурси для перемоги над російськими окупантами. Це стосується і організації роботи в тилу.*

Уряд сьогодні затвердить документ, який передбачає, що **офіційно зареєстровані *безробітні*, які протягом 30 днів не працевлаштовані, будуть залучатися до *суспільно корисних робіт***.

> Це може бути розбір завалів, будівництво захисних споруд, благоустрій, ремонтні чи сільськогосподарські роботи. Що саме потрібно робити в кожному конкретному регіоні — визначатиме місцева влада.

Звичайно, що **ця праця буде оплачуватися**. Держава сплачуватиме кожному залученому до суспільно корисних робіт зарплату у розмірі ***мінімальної***.

> Ми фактично усуваємо можливість, коли люди могли отримувати кошти від держави та відмовлятися від запропонованої роботи. В умовах воєнного часу в держави немає для цього ресурсів. Усі мають або воювати й захищати Батьківщину, або працювати на перемогу й для фронту.

Окремо варто наголосити, що **статус та виплати по безробіттю відтепер втрачаються, якщо людина перебуває закордоном більше 30 днів під час воєнного стану.**

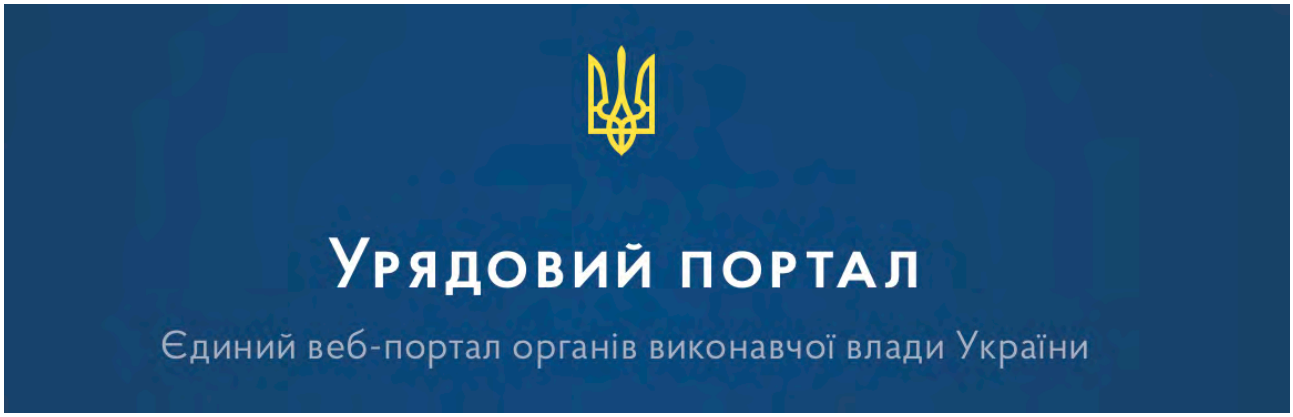
> *Наше завдання зараз просте й зрозуміле – кожен має працювати на перемогу. Для цього потрібно консолідувати всі можливі ресурси.*

Всі ці кроки зі 1) створення нових робочих місць, 2) реформування сфери зайнятості, 3) грантова допомога бізнесу

— це все ***нова економічна політика***, яка ***допоможе нашій країні вистояти, перемогти, почати стрімко відновлювати та відбудовувати*** нашу державу.

Дякую за увагу.

Слава Україні.

Промова Прем'єр-міністра України Дениса Шмигаля на засіданні Уряду

*Департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів України, опубліковано **24 червня 2022 року***

Вчора в Брюсселі розпочалася нова глава в історії нашої держави. Лідери Європейського Союзу погодили надання Україні статусу ***кандидата*** на членство в ЄС. Український народ заслужив і цей статус, і статус повноправного члена ЄС. Тисячі найкращих синів і доньок України віддали своє життя за вільну, незалежну, суверенну та європейську Україну. Ніхто не має права забути подвиг українських героїв, які зупинили навалу ворога зі сходу і без перебільшення захистили Європу. Вічна пам'ять їм та слава.

Сьогодні ми розпочинаємо наш важкий, але тепер уже дуже чіткий, конкретний шлях до повноправного членства в Європейському Союзі.

Водночас **статус кандидата дозволить прискорити трансформацію і відновлення нашої країни**. Україна стане учасником багатьох програм та ініціатив ЄС. Нам буде доступна фінансова допомога для країн, які готуються до вступу. Ми станемо більш привабливою країною для інвесторів, у нас будуть діяти зрозумілі для міжнародних компаній правила. Після завершення війни ЄС ставитиметься до відновлення України не як до відбудови третьої країни, а як до інвестування в добробут потенційного майбутнього члена Європейського Союзу.

Ми неодноразово говорили, що **Україні не потрібно 10 чи 15 років для того, аби завершити трансформацію нашої держави у повній відповідності до правил ЄС. Ми можемо це зробити набагато швидше**.

Звичайно, що тут і зараз головне завдання для нас усіх – це наближати нашу перемогу у війні.

Нова економічна політика — це надважливий елемент для забезпечення перемоги.

Цього тижня Уряд уже прийняв документи щодо

1) запуску ***програми «єРобота»*** й
2) анонсував одразу **три** ***грантові програми*** підтримки створення власного бізнесу.

Сьогодні ми запускаємо ще три програми, які так само спрямовані на

1) створення нових робочих місць,
2) збільшення доходів українців та
3) розвиток нашої економіки.

Четверта програма

— безповоротні гранти на створення та розвиток ***переробних підприємств***.

Це можуть бути підприємства у сфері деревообробки, меблевого виробництва, металообробки, агропереробки, виробництва будматеріалів тощо. Держава надасть до 8 млн грн допомоги тим, хто вже має бізнес у сфері переробки, або хоче запустити нові проекти. Грант можна буде витратити на придбання обладнання. Головні вимоги до отримувачів: створення не менше 25 нових робочих місць і сплата податків.

Люди, які хочуть отримати грант, **повинні** представити: 1) робочу ***ідею***, 2) чіткий ***бізнес-план*** та 3) залучити власні кошти на свою справу.

Умови ***співфінансування*** — для перших заявників власний внесок має скласти 30%. Також даємо додаткові можливості отримати доступний кредит за програмою «5-7-9» у розмірі до 16 млн грн.

П’ята програма

- **стосується**:

1) ***розвитку IT-сектору*** та

2) ***стартапів у сфері високих технологій***.

Що ми пропонуємо? Від 750 тисяч до 3,5 млн гривень для стартапів.

У нас уже успішно працює державний ***Український фонд стартапів***, і саме він буде адмініструвати цю програму та використовувати свій досвід, аби все дійсно запрацювало.

Дом стор фонду - тільки заповнення форми

Головні критерії фінансування:

1) ***створення п'яти робочих місць***, а також

2) ***акцент*** на розробці ***нових технологій та рішень***.

Україна — це країна, яка має живе інноваційне середовище. Україна — це країна, де величезний потенціал для інноваційного бізнесу. Нам дуже важливо зберегти таку економічну спроможність нашої держави.

Шоста програма

- називається ***«Старт в ІТ»***.

Це програма ***стипендій*** у розмірі до 30 тисяч гривень на ***навчання й отримання навичок*** молодшого розробника, дата-аналітика чи графічного дизайнера.

Кошти можна буде витратити лише на оплату школи чи курсів, **які визначить *Міністерство цифрової трансформації***.

Загалом держава надасть можливість розпочати ***кар'єру*** в ІТ для 60 тисяч українців. Загальний бюджет програми складає 1,8 млрд грн.

Ця програма **не для студентів, і не для ІТ-фахівців**.

Ця програма для людей, які мають попередній досвід роботи, але зараз, наприклад, цю роботу втратили чи перебувають у простої і **хочуть опанувати нові навички для нової кар'єри**. Держава надає таку можливість.

ІТ-вці за останні роки стали справжнім середнім класом в Україні, тож ми зацікавлені в тому, аби їх кількість лише збільшувалася.

***

Загалом, ***шість грантових програм***, представлені цього тижня, — це основа нашого ***великого проекту «єРобота»***, який дозволить кожному, хто має бажання, навички та план – запустити власну справу, розширити свій малий або середній бізнес, а також розпочати нову кар'єру.

Ми хочемо, аби люди залишалися жити та працювати в Україні. Бачили тут можливості й перспективи. Саме на це і спрямована програма «єРобота».

Поступово в Дії з'явиться можливість та деталі, як податися на кожен із цих грантових проектів.

Все буде зручно, швидко і прозоро.

«єРобота» – **це перша з восьми ланок *нової економічної стратегії та політики Уряду***.

Ще однією такою ланкою має стати ***нова політика підтримки українського виробника***. Не заборони та дискримінації іноземних товарів, а саме заохочення до споживання українського.

В умовах війни підтримати український бізнес означає підтримати українську економіку і, відповідно, українську армію. Закликаю всіх купувати саме українські товари, використовувати українські матеріали, торгові мережі — надавати пріоритет українській продукції. Це те, що кожен із нас може зробити, аби наша економіка і держава були сильнішими.

Перед тим як перейти до порядку денного, є ще одне важливе питання, яке потребує роз'яснення. Це питання старту наступного навчального року. Навчальний рік розпочнеться 1 вересня в очному режимі.

Питання складне, адже пов'язано з безпекою наших дітей. Безпекова ситуація в країні різна, і вже зараз зрозуміло, що на прифронтових територіях повернутися до очного навчання неможливо, а тому там продовжиться онлайн-формат. Так само як і на окупованих територіях.

Місцева влада має пропрацювати весь організаційний процес і очної, і змішаної форми навчання. Уряд рекомендує розпочати навчальний рік у школах із 1 вересня. В університетах ми рекомендуємо почати навчання з 15 серпня, за винятком перших курсів. Міністерству освіти і науки, Міністерству внутрішніх справ, Міністерству розвитку громад та територій, ВЦА доручено забезпечити довезення дітей до шкіл, а також безпеку в закладах освіти. Органи місцевого самоврядування повинні:

- організувати регулярні навчання з евакуації учнів до сховищ та уроки безпеки,

- візуалізацію шляху до безпечних місць в усіх закладах освіти,

- у сховищах повинні бути всі умови для перебування та навчання,

- у кожному освітньому закладі має бути тривожна кнопка на випадок надзвичайної ситуації.

ДСНС має найближчим часом завершити розробку типових протоколів безпеки, а далі ВЦА мають затвердити на їх основі індивідуальні протоколи безпеки для кожного закладу освіти та ознайомити з ними учнів та батьків.

Залишилося трохи більше двох місяців, аби весь навчальний процес зробити максимально безпечним і ефективним. Дитячі садочки, школи та університети у неприфронтових територіях повинні працювати. Це важливо, і Уряд зробить все, щоб це відбулося в безпечних умовах.

Дякую за увагу.

Слава Україні!

***

№ 259.

Загребельська

Сесія з Зеленським на G-7, схоже, дійсно була делікатною, як її назвали США

Відео промови, як і її тексту, немає

Деякі епізоди можна відновити по коментарях окремих політиків та речників у ЗМІ, а також релізу ОП

Так, з того, що Україна в особі Зеленського просила зробити:

1. ППО

Байден сказав буде

2. Обмеження цін на нафту

Дали доручення - відпрацьовується

Це механізм, який просувають США вже кілька тижнів

3. Закінчити війну в цьому році

Мало хто вірить, що це можливо без втрати Україною частини територій

4. Нові санкції

Конкретизації, які саме, немає.

Золото обговорюють.

Газ Росія сама обмежує.

Україна без російського газу не зможе перезимувати

Зараз вже не стоїть особливо питання нових санкцій, які може накласти антипутінська коаліція

Ми прийшли до того, про що я попереджала одразу після вторгнення: не так важлива кількість санкцій, як розмір світового ВВП, що до них приєднається.

Поки у нас 50% «на паркані» - збільшити суттєво санкційний тиск навряд чи вийде.

5. Визнати Росію державою терористом

Не матиме суттєвого ефекту на стримування Росії, бо на Росію вже накладено більше санкцій, ніж на 4 країни, визнані спонсорами тероризму.

При цьому це змусить частину країн, яких можливо був шанс переконати перейти на бік добра, кінцево закріпитися на стороні Росії, оскільки такий крок не залишає простору для «нейтралітету».

Щонайменш 17 липня Байдену треба відвідати Близький схід.

6. Створення глобального механізму конфіскації активів.

Країни вже активно над цим працюють.

Україні непогано було б показати приклад на активах Бабакова

7. Більше грошей

Лідери пояснили, що дають $7,5 млрд щомісяця

8. Допомога з експортом зерна

Який план у 45% світового ВВП на цей рахунок - не зрозуміло

Бо в ефективність переговорів з Росією, будь-то ООН або хтось інший, я не вірю

9. Допомога у відновленні країни

Зрозуміло, що це повноцінно буде після перемоги

10. Гарантії безпеки

Західні ЗМІ вже здебільшого ігнорують ці заяви, бо не вірять в реалістичність якихось гарантій до перемоги

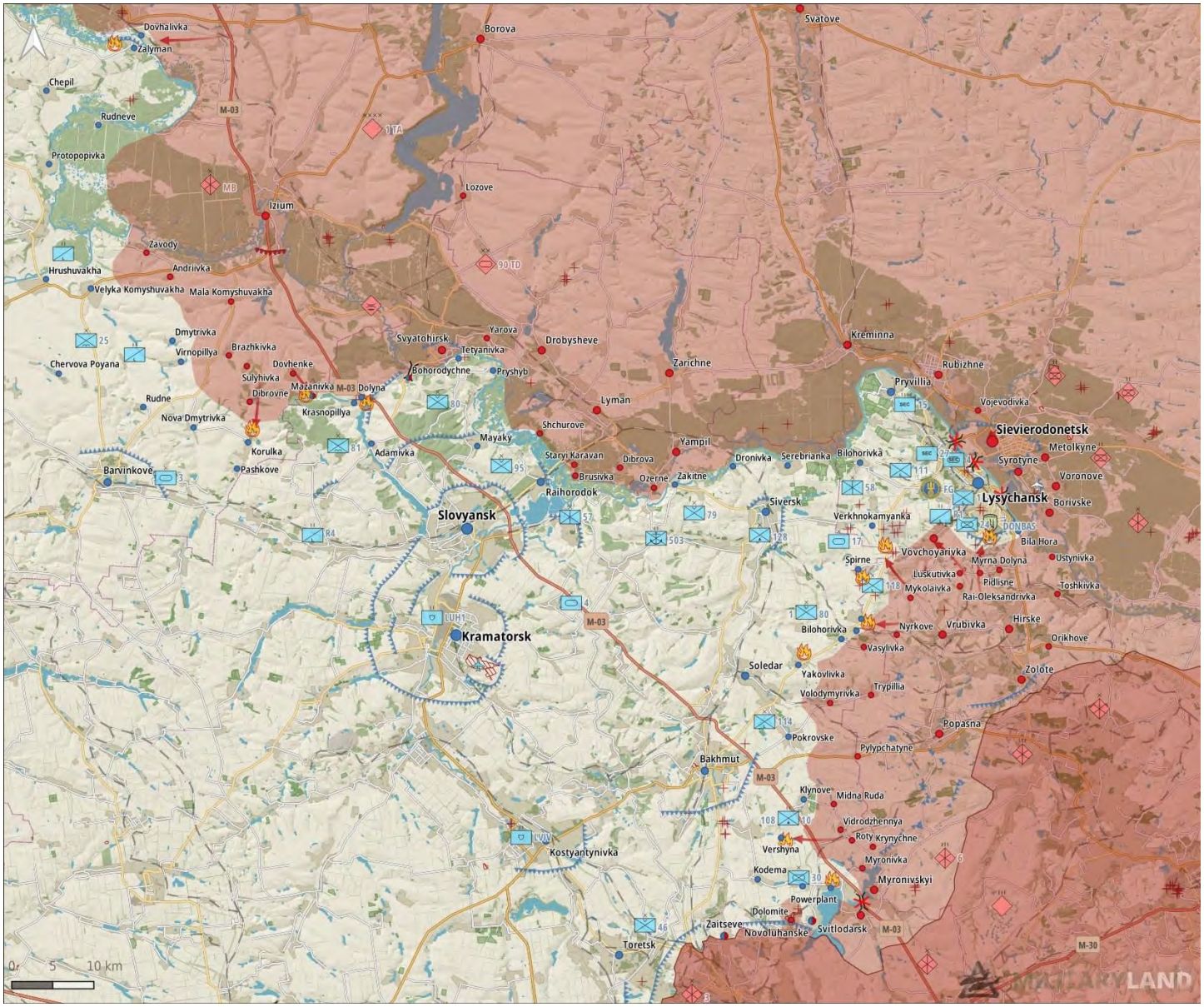
Взагалі, гарантія у нас може бути одна - вступ до НАТО.

***

№ 260.

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 27 червня 2022

Головне

1) І знову ракетний удар.Цього разу ракета потрапила у ТЦ у Кременчуці. Ви вважаєте, це не зрозуміли ті, кому це повідомлення спрямовано? угу, лідери "великого Заходу".

Хуйло просто сказав – я буду ваші берліни-парижі закидувати ракетами. І мені нічого за це не буде.

Ну й мєдвєд виліз, як завжди. Саме тому держави Балтії й Польща нарощують воєнні приготування. Та й НАТО, схоже, почало рухатися й вийшло з анабіозу.

2) "Операційний термінал" для українського зерна у Стамбулі? Ну, це було очевидно – Ердоган прагне банкувати цим зерном. Я б показав йому великий такий .. ну, за кораблем, ви зрозуміли :)

3) Санкції, шманкції.. Але дефолт хуйлостана оголошено де-факто. І це вже говорить, що грошей не дасть ніхто і ніколи. Хоча товаріщь Сі ще є. Хоча й він теж вже буде обережнішим.

4) З'являються поодинокі ознаки того, що наші янголи зможуть перейти до контрнаступу... тримаємо кулаки.

Теми дайджесту

1) Росія завдала ракетного удару по торговому центру в Кременчуці.
2) Moody's оголосило дефолт Росії.
3) "Українська правда" спровокувала сумніви щодо злочинів російських вояків.
4) Компанія Baykar подарує ЗСУ 3 безпілотники Bayraktar.

1. Війна

1-1) Фронт

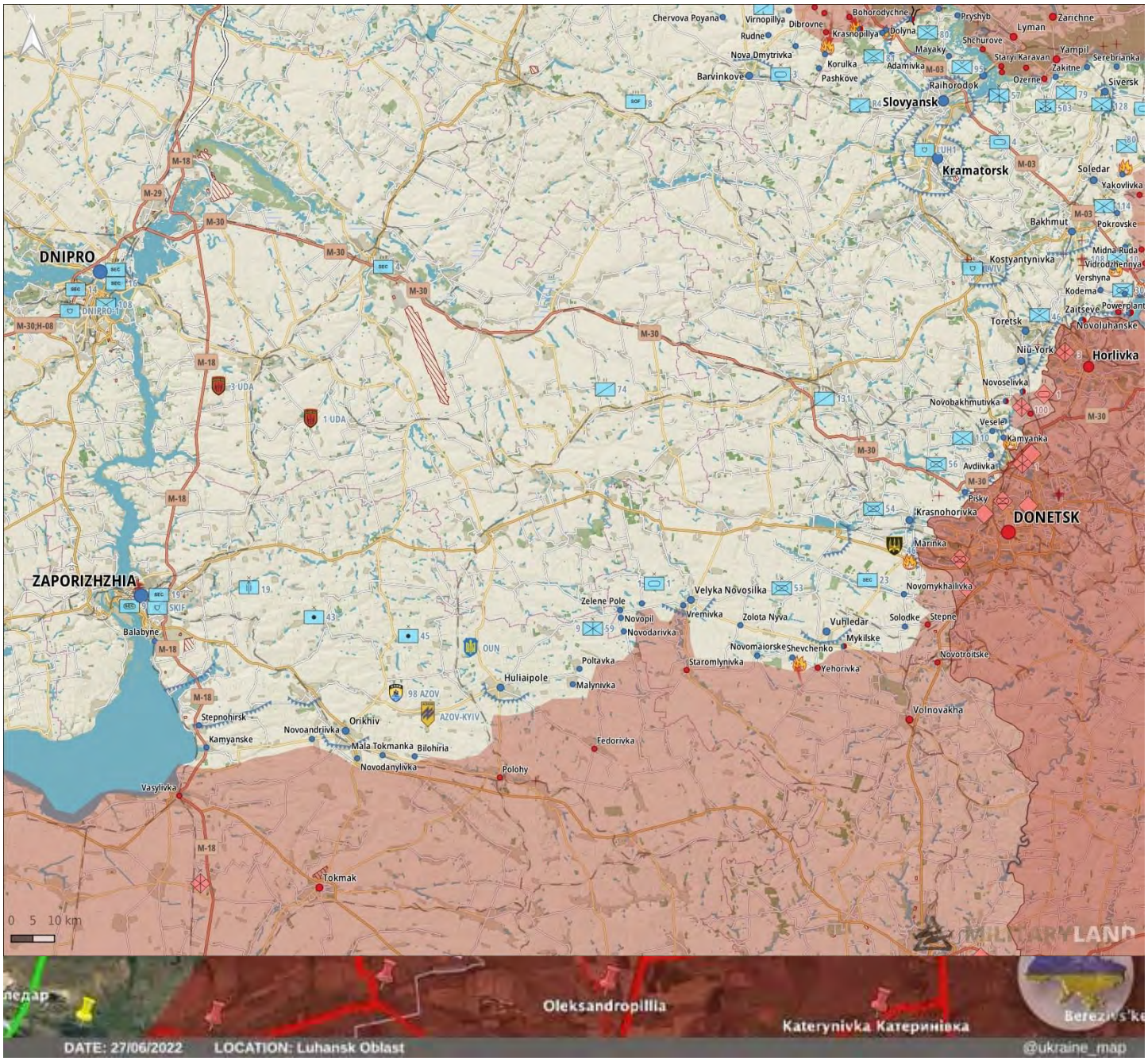
• Прикордонні райони Сумсщини обстріляно зі ствольної та реактивної артилерії.

• Потужного ракетного удару завдано по житлових масивах Харкова. На північ від міста точаться бої місцевого значення, окупанти без успіху намагаються наблизитися до обласного центру.

• На захід від Ізюма російські війська так і не змогли відбити кілька населених пунктів, які звільнено підрозділами ЗСУ, що поступово просуваються до міста. В Ізюмі розташовані центри управління ударними частинами російської армії, що ведуть наступ на Слов'янськ та Барвінкове.

Сталися зіткнення на південь від Ізюма – у районі траси М-03 Харків – Довжанський, у напрямку Барвінкового та в Богородичному на березі Сіверського Дінця. Окупантам не вдається суттєво просунутися до Слов'янська вже кілька тижнів. Місто знову жорстоко обстріляно з РСЗВ.

• Російські війська й надалі наступають на Лисичанськ із півдня, наражаючи місто на інтенсивні обстріли й бомбардування, їм вдалося закріпитися на південних околицях.

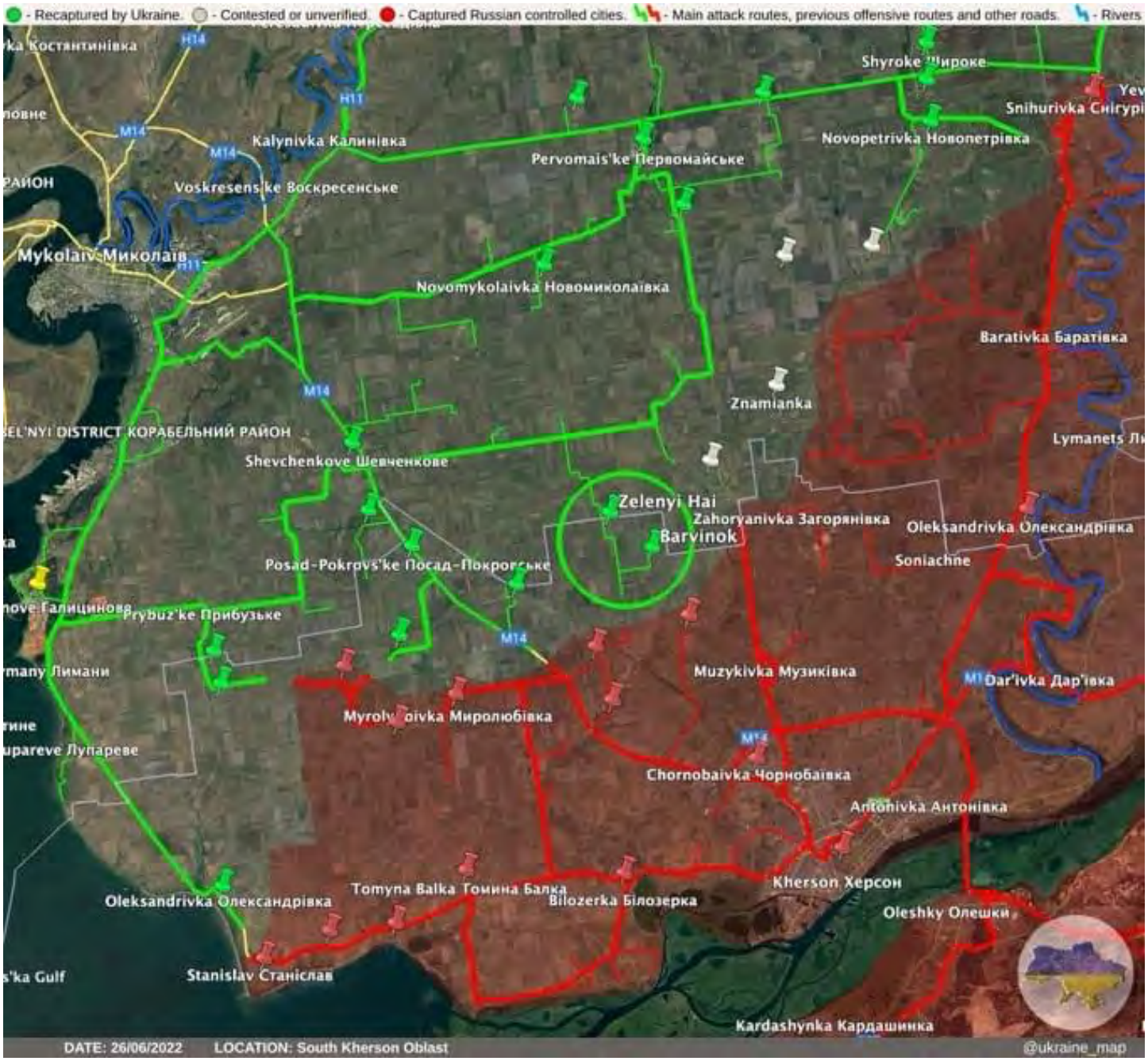

ЗСУ утримують позиції вздовж траси Лисичанськ – Бахмут, успішно відбиваючи атаки окупантів.

У Зимогір'ї за 50 км на південь від лінії фронту на Луганщині, знищено склад боєприпасів армії РФ.

• На південь від Бахмута відбуваються бої в районі Світлодарського водосховища та навколо траси М-03. Спробу прориву російських військ до Зайцевого через трасу було припинено успішним діям українських підрозділів. У разі успішної атаки українське командування було б змушене відвести війська від Вуглегірської ТЕС.

• У Донецькій та Запорізькій областях окупанти вели обстріли та завдавали бомбових ударів по населених пунктах уздовж усієї лінії бойових дій. Їм не

вдалося відбити позиції, втрачені внаслідок контратак українських військ у районі Нью-Йорка та Вугледару.

• Українські війська повільно наступають на Херсон, долаючи ешелоновану оборону окупантів. На півночі області відбито спроби російських військ повернути втрачені позиції на плацдармі на лівому березі річки Інгулець у районі Давидова Брода, а також поруч із водосховищем Криворізької ТЕС.

Міноборони РФ опублікувало інформацію про нібито намір українських підрозділів, що перебувають на території Криворізької ТЕС у Зеленодольську, підірвати станцію, щоби звинуватити окупаційні війська. Компанія ДТЕК повідомила, що на території ТЕС перебуває лише персонал, який забезпечує її роботу.

Миколаїв та Очаків обстріляно з РСЗВ касетними боєприпасами.

• Українські війська завдали ще одного удару по острову Зміїний, виведено з ладу російський комплекс ППО "Панцир-С1".

• Російська авіація завдала ракетного удару з повітряного простору Курської області по торговому центру в Кременчуці, у якому в той момент перебували приблизно 1 тис. осіб, діти тощо. Будівлю повністю зруйновано, виникла сильна пожежа. За попередніми даними, унаслідок обстрілу загинули щонайменше 15 осіб, кілька десятків – поранено. Ще одна ракета потрапила до промислового підприємства, якому завдано незначної шкоди.

• Мер Києва Кличко не відкидає вторгнення з Білорусі та повторного наступу російських військ на столицю. Навколо міста зводяться укріплення.

• На захоплених територіях Запорізької та Херсонської областей окупанти влаштували репресії та створили мережу таборів та тортур. Зафіксовано численні факти викрадень українських громадян за заздалегідь складеними списками – зокрема, депутатів місцевих рад, мерів, керівників навчальних закладів, учасників бойових дій на Донбасі та активістів.

2. Тил

• Президент Зеленський повідомив про проведення інспекції правоохоронних органів. Він заявив, якби він уже звільнив би голову СБУ Баканова, якщо це було б потрібно.

• Голова Верховного суду Князєв вважає за можливе виконання Україною умов Єврокомісії з реформи судової системи та Конституційного суду, які були поставлено під час оголошення рішення про надання статусу кандидата в члени ЄС.

• Депутат Верховної Ради Гришина заявила про запровадження квот на вступ до ВНЗ для абітурієнтів із зони бойових дій та окупованих територій.

• Платіжний сервіс PayPal до вересня працюватиме без комісій на міжнародні платежі для користувачів з України.

• Міністр фінансів Марченко повідомив про отримання другого траншу пільгового кредиту від уряду Японії терміном на 30 років на суму $0,5 млрд під 1 % річних із пільговим періодом 10 років. Загальна сума кредиту – $0,6 млрд.

3. Україна та світ

• Президент Зеленський звернувся до учасників саміту "Великої сімки". Він попросив надати Україні ще більше важких озброєнь, зокрема, системи протиповітряної оборони, а також посилити санкції проти Росії, щоби завершити війну цього року. Він також очікує на конкретні кроки для розблокування експорту зерна. Зеленський запросив країни G7 та ЄС до участі у відновленні країни та закликав їхніх лідерів забезпечити Україні гарантії безпеки після війни.

Учасники саміту мають намір координувати зусилля для надання допомоги Україні із використанням заморожених активів РФ. Домовленості щодо запровадження ембарго на російське золото досягти не вдалося.

• Лідери країн "Великої сімки" заявили про необхідність притягнення президента Путіна та інших офіційних осіб РФ до відповідальності за ракетні удари по Україні, що спричинили численні смерті серед мирного населення.

Посол США в Україні Брінк заявила, що світ обов’язково приверне російське керівництво до відповіді за звірства в Україні. Міністр закордонних справ Рінкявічус запропонував посилити санкції проти РФ, а до того – повністю ізолювати Росію та "перестати дзвонити до Кремля". Прем’єр-міністр Великої Британії Джонсон назвав обстріл "виявом жорстокості та варварства" російського президента Путіна. Він наголосив, що удар по мирних жителях зміцнить рішучість Заходу протистояти агресії Росії. Французький президент Макрон назвав "абсолютним жахом" атаку на торговельний центр. Канцлер Німеччини Шольц виключив повернення до відносин із Росією, які були до вторгнення. Він вважає, що Захід мусить об’єднатися навколо трьох основних принципів – демократії, верховенства права та поваги до прав людини.

Рада Безпеки ООН збирає екстрене засідання для обговорення ракетного удару по Кременчуку.

• Генеральний секретар НАТО Столтенберг анонсував прийняття на саміті в Мадриді рішень про укрупнення до розміру бригад груп військ, розміщених у державах Східної Європи, підвищення чисельності підрозділів високої готовності до 300 тис. військовослужбовців, реформу сил швидкого реагування, розгортання засобів ППО на східному фланзі, а також затвердження планів оборони із заздалегідь призначеними силами для захисту кожного із союзників. Столтенберг упевнений, що країни НАТО визнають Росію найбільшою та безпосередньою загрозою. Наступною загрозою, ймовірніше, буде названо Китай.

Столтенберг пообіцяв суттєво посилити обороноздатність країн Балтії, зокрема, Естонії, щоби запобігти захопленню Таллінна російськими військами.

Колишній президент РФ, заступник секретаря Ради безпеки Медведєв заявив, що розглядає вступ України до НАТО як безпосередню загрозу Росії, а будь-який напад на Крим вважатиметься оголошенням війни.

• Президент Молдови Санду під час візиту до Києва заявила, що уряд країни робить усе можливе, щоби не допустити агресії проти України з боку невизнаної "Придністровської республіки" (ПМР). Вона пообіцяла негайно повідомити українську владу, якщо буде помічена військова активність на цій території. Президент Зеленський заявив, що наступ із "республіки" буде для України ляпасом, на який відповіддю стане удар Збройних сил.

Журналісти-розслідувачі з Молдови, а також українські – зі "Слідство.інфо" з'ясували, що вищі "чиновники" "республіки" мають українські паспорти та неодноразово вільно в'їжджали до України.

• Російський президент Путін не збирається відмовлятися від участі в листопадовому саміті глав держав "великої двадцятки" (G20), на якому планує виступити президент Зеленський. Канцлер Німеччини Шольц заявив, що не має наміру торпедувати роботу в цьому форматі, а рішення про участь ухвалить за кілька днів до заходу.

• Міністр закордонних справ Кулеба повідомив, що Міжнародний арбітраж ООН із морського права відкинув зауваження Росії та підтримав позицію України в справі про захоплення судами Прикордонної служби ФСБ РФ українських катерів поруч із Керченською протокою в листопаді 2018 р.

• Прессекретар турецького президента Алтун повідомив про досягнення домовленості щодо створення в Стамбулі "операційного центру" для вивезення українського зерна. Чиновник заявив, що Туреччина не приєднається до санкцій проти Росії доти, доки їх не будуть оголошено на рівні ООН.

Заступник генсекретаря НАТО Джоані заявив, що сили Альянсу не братимуть участі в силовому розблокуванні Чорного моря, оскільки це призведе до загострення відносин із Росією. Тому країни НАТО мають намір запропонувати інші варіанти рішення, зокрема, залізничний транзит зерна до портів ЄС.

Міністр з охорони довкілля Великої Британії Юстіс оголосив про надання покупцям пшениці технології її перевірки, яка дасть змогу визначити, чи є зерно викраденим Росією з окупованих територій України.

• Рейтингове агентство Moody's оголосило про настання дефолту за суверенними зобов'язаннями Росії, яка не виплатила дохід інвесторам за двома випусками єврооблігацій на загальну суму $100 млн. Moody's також

вважає спробу викупу Росією частини свого зовнішнього боргу рублями ще одним різновидом дефолту через проблеми з конвертацією валют. Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що Путін з оголошенням дефолту не погоджується.

• Президент США Байден оголосив про підвищення на 35 % мит на товари з Росії, імпорт яких ще не заборонено. Відповідно до рішення саміту "великої сімки", кошти від підвищення мита буде спрямовано на підтримку України, тобто. Росія "платитиме за війну". Американська адміністрація розглядає різноманітні сценарії посилення санкцій та протидії ухиленню від них.

Уряд Канади оголосив про розширення списку санкцій щодо РФ. До нього долучено ще 6 фізосіб та 46 компаній та підприємств, які пов’язані з військово-промисловим комплексом РФ, 15 громадян України, що підтримали окупацію, а також 13 чиновників із Білорусі.

Президент Сербії Вучич вважає, що відмова уряду країни приєднатися до антиросійських санкцій ЄС не завадить її інтеграції до Євросоюзу.

• Оператор готелів IHG – власник мережі Holiday Inn та InterContinental, повністю згортає бізнес у Росії. У квітні компанія оголосила про закриття корпоративного офісу, проте здійснювала підтримку 28 готелів, які працювали за контрактами франчайзингу.

• Єврокомісар з енергетики Сіммонс очікує на серйозні перебої в постачанні російського газу до ЄС і закликала готуватися до найгіршого сценарію розвитку подій. Міністр закордонних справ Угорщини Сійярто відкинув будь-які варіанти запровадження газового ембарго проти Росії, "оскільки безпека енергопостачання Угорщини не може бути предметом компромісу".

• Суд за поданням СБУ заарештував українські активи російських компаній "РосТех", "РусАл" та "Татнафта" на суму 4,5 млрд грн.

• Олігарх Ахметов подав позов проти Росії до Європейського суду з прав людини за порушення прав власності та на відшкодування збитків за руйнування маріупольського комбінату "Азовсталь" і просить вжити термінових забезпечувальних заходів. Прессекретар Путіна Пєсков заявив, що Росія вийшла з Ради Європи, тому відповідь на цей позов "є очевидною" – РФ не виконуватиме рішення ЄСПЛ.

• Виробник безпілотників Bayraktar – компанія Baykar – оголосила про безоплатну передачу Україні 3 БПЛА, 600 млн грн для купівлі яких було зібрано українськими громадянами. Кошти, що було зібрано, компанія запропонувала направити на допомогу народу України.

4. Київ

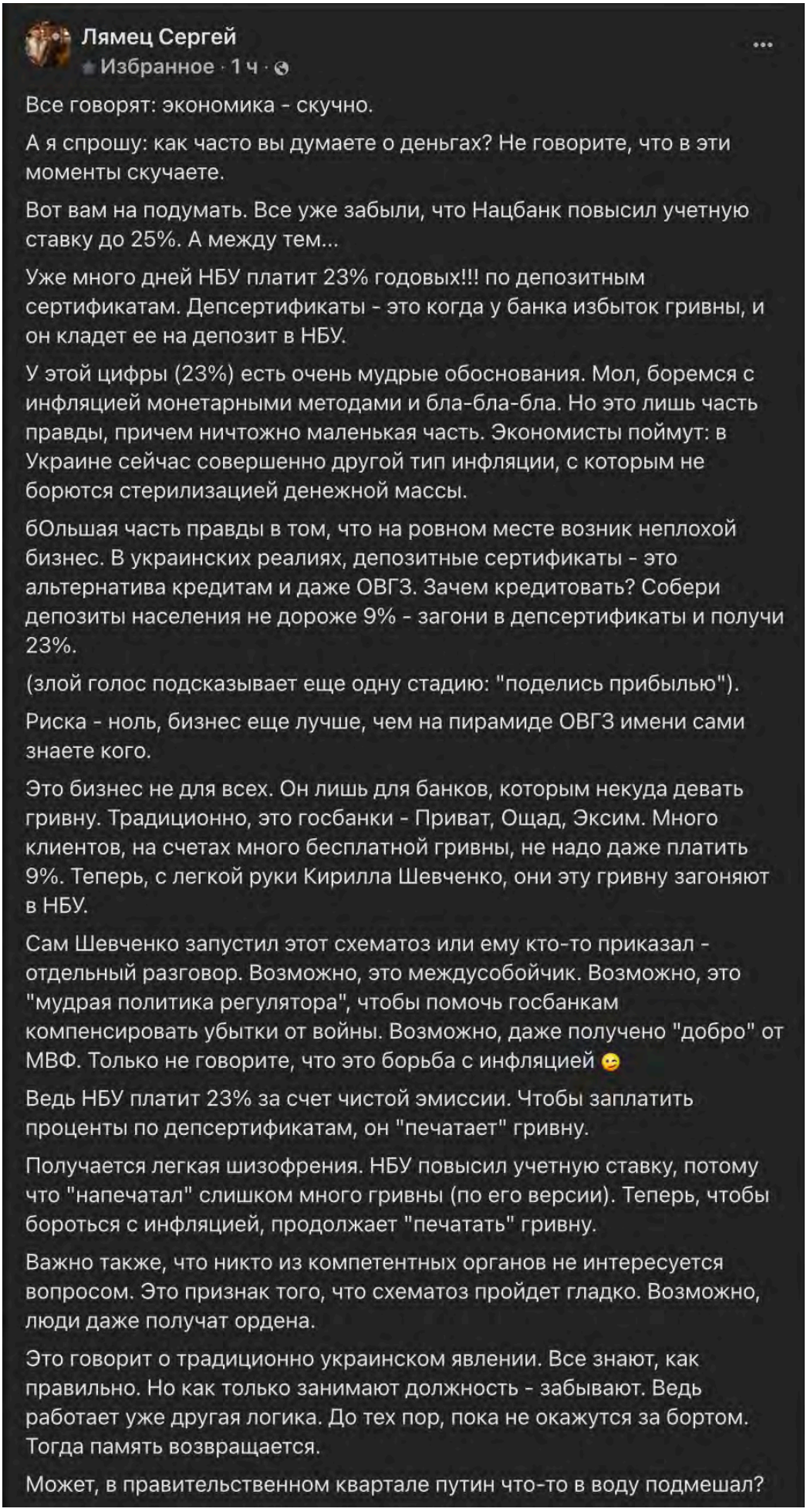
• Поліція Києва провела рейд нічними клубами та виявила 2 заклади, що працюють. 219 молодикам було вручено повістки до військкомату.

5. Тренди

- Видання "Українська правда" опублікувало статтю про зловживання колишньої уповноваженої з прав людини Денисової. За твердженням автора статті з посиланням на неназвані джерела в спецслужбах та Офісі президента, Денисова сфальсифікувала інформацію про акти насильства щодо жінок і дітей, які скоїли вояки армії РФ. Російські пропагандистські ЗМІ та офіційні особи негайно підняли на гору цю тему та звинуватили українську владу у фальсифікації інформації про жертв насильства. На думку низки експертів, статтю замовили чиновники Офісу президента, які хочуть посадити на вакантну посаду свою людину, а їхні дії завдали серйозної шкоди Україні.

***

№ 261. 2022-06-28

Лямец Сергей
Избранное · 1 ч ·

Все говорят: экономика - скучно.

А я спрошу: как часто вы думаете о деньгах? Не говорите, что в эти моменты скучаете.

Вот вам на подумать. Все уже забыли, что Нацбанк повысил учетную ставку до 25%. А между тем...

Уже много дней НБУ платит 23% годовых!!! по депозитным сертификатам. Депсертификаты - это когда у банка избыток гривны, и он кладет ее на депозит в НБУ.

У этой цифры (23%) есть очень мудрые обоснования. Мол, боремся с инфляцией монетарными методами и бла-бла-бла. Но это лишь часть правды, причем ничтожно маленькая часть. Экономисты поймут: в Украине сейчас совершенно другой тип инфляции, с которым не борются стерилизацией денежной массы.

бОльшая часть правды в том, что на ровном месте возник неплохой бизнес. В украинских реалиях, депозитные сертификаты - это альтернатива кредитам и даже ОВГЗ. Зачем кредитовать? Собери депозиты населения не дороже 9% - загони в депсертификаты и получи 23%.

(злой голос подсказывает еще одну стадию: "поделись прибылью").

Риска - ноль, бизнес еще лучше, чем на пирамиде ОВГЗ имени сами знаете кого.

Это бизнес не для всех. Он лишь для банков, которым некуда девать гривну. Традиционно, это госбанки - Приват, Ощад, Эксим. Много клиентов, на счетах много бесплатной гривны, не надо даже платить 9%. Теперь, с легкой руки Кирилла Шевченко, они эту гривну загоняют в НБУ.

Сам Шевченко запустил этот схематоз или ему кто-то приказал - отдельный разговор. Возможно, это междусобойчик. Возможно, это "мудрая политика регулятора", чтобы помочь госбанкам компенсировать убытки от войны. Возможно, даже получено "добро" от МВФ. Только не говорите, что это борьба с инфляцией 😉

Ведь НБУ платит 23% за счет чистой эмиссии. Чтобы заплатить проценты по депсертификатам, он "печатает" гривну.

Получается легкая шизофрения. НБУ повысил учетную ставку, потому что "напечатал" слишком много гривны (по его версии). Теперь, чтобы бороться с инфляцией, продолжает "печатать" гривну.

Важно также, что никто из компетентных органов не интересуется вопросом. Это признак того, что схематоз пройдет гладко. Возможно, люди даже получат ордена.

Это говорит о традиционно украинском явлении. Все знают, как правильно. Но как только занимают должность - забывают. Ведь работает уже другая логика. До тех пор, пока не окажутся за бортом. Тогда память возвращается.

Может, в правительственном квартале путин что-то в воду подмешал?

***

№ 262.

Гроші на Вітер*(енка)*

ВІКТОР КУРТЄВ експерт енергетичного ринку

2022-06-28

НАК "Нафтогаз України" попросив астрономічні 264 млрд грн бюджетної підтримки на закупівлю газу.

Яка ситуація насправді?

Нещодавно США прийняли закон, відповідно до якого було виділено $40 млрд допомоги для України.

21 травня 2022 року посол України в США Оксана ***Маркарова*** розповіла, що в рамках виділеної суми $8 млрд підуть для надання прямої бюджетної підтримки.

Уже 7 червня 2022 року голова НАК "Нафтогаз України" Юрій ***Вітренко*** на засіданні американської Комісії з безпеки та співробітництва в Європі (Гельсінська комісія) у Вашингтоні заявив, що "Нафтогазу" потрібна зовнішня допомога для підготовки до опалювального сезону.

Дослівно пан ***Вітренко*** зазначив:

*"У газовій сфері в України **все добре**, Україна показує свої сильні сторони, свою стійкість. **Але нам знову знадобиться допомога** до наступного опалювального сезону, тому що Україні потрібно буде імпортувати до 6 млрд куб.м. газу" і **"За поточними ринковими цінами це близько $8 млрд"**.*

Тобто **«все добре», лише не вистачає $8 млрд, за річного обороту НАК "Нафтогаз України" близько $7 млрд.**

ПРОГНОЗНИЙ БАЛАНС надходження та розподілу природного газу в Україні на 2021-2022 рр.			
		млн куб.м	
	2021 рік	**2022 рік**	*(-) зменшення*
I. ЗАЛИШОК ПРИРОДНОГО ГАЗУ В ПСГ (на початок):	**23 533**	**13 500**	
1. Ресурси НАК "Нафтогаз України"	**11 194**	**10 200**	
буферний (неактивний) газ	4 670	4 670	
газ власного видобутку	3 985	2 225	
імпортований газ	2 539	3 305	
2. Ресурси незалежних учасників ринку	**12 339**	**3 300**	
резиденти України	2 339	2 230	
нерезиденти режим "митний склад"	9 000	540	
резиденти режим "митний склад"	1 000	530	
II. РЕСУРСИ ПРИРОДНОГО ГАЗУ:	**28 488**	**26 095**	
1. Газ, видобутий в Україні, - усього	**19 790**	**18 604**	***-1 186***
ПАТ "Укргазвидобування"	13 666	12 772	*-894*
ПАТ "Укрнафта"*	1 117	1 064	*-53*
іншими газодобувними підприємствами	5 007	4 769	*-238*
2. Відбір із підземних сховищ природного газу	**6 098**	**4 991**	
ресурси НАК "Нафтогаз України"	5 990	3 876	
ресурси незалежних учасників ринку	109	1 115	
3. Імпорт газу	**2 600**	**2 500**	
III. РОЗПОДІЛ ПРИРОДНОГО ГАЗУ:	**28 488**	**26 095**	
1. В Україні – усього	**26 788**	**20 535**	***-6 253***
на виробничо-технологічні витрати та втрати газорозпгазорозподільних підприємств	1 300	1 200	*-100*
на виробничо-технологічні потреби газовидобувних підприє підприємств	950	935	*-15*
ПАТ "Укргазвидобування"	733	720	*-13*
ПАТ "Укрнафта"	117	115	*-2*
іншим газодобувним підприємствам	100	100	*0*
населенню	8 600	7 000	*-1 600*
теплогенеруючим підприємствам та ТЕЦ для виробни виробництва теплової енергії для потреб населення	4 700	4 000	*-700*
теплогенеруючим підприємствам та ТЕЦ для виробни виробництва теплової енергії для потреб бюджетних установ установ і організацій та інших суб'єктів господа господа господарювання	1 600	1 100	*-500*
бюджетним установам та релігійним організаціям	400	300	*-100*
на виробничо-технологічні потреби оператора ГТС	700	600	*-100*
промисловим споживачам	8 538	5 500	*-3 138*
2. Закачування до підземних сховищ газу	**1 700**	**5 560**	
IV. ЗАЛИШОК ПРИРОДНОГО ГАЗУ В ПСГ (на кінець):	**13 500**	**14 069**	
1. Ресурси НАК "Нафтогаз України"	10 200	11 884	
буферний (неактивний) газ	4 670	4 670	
газ власного видобутку	2 225	4 714	
імпортований газ	3 305	2 500	
2. Ресурси незалежних учасників ринку	3 300	1 115	

Далі в роботу включилась багаторівнева лобістська машина,

- був підготовлений законопроєкт **№ 7427**, яким передбачається **виділення 264,3 млрд грн бюджетних коштів компанії НАК "Нафтогаз України"**.

Відповідно 17-18 червня цей законопроєкт отримав схвалення профільного комітету, а вже 21 червня Верхоана Рада ухвалила його в першому читанні.

У пояснювальній записці до законопроєкту відсутній будь-який баланс газу та фінансово-економічні розрахунки такої законодавчої ініціативи.

А без балансу надходження та розподілу газу просто неможливо обгрунтувати необхідність прийняття законопроєкту № 7427, тим більше неможливо підтвердити астрономічну суму в 264,3 млрд грн

Чим керувався міністр Герман ***Галущенко*** при розробці законопроєкту № **7427**?

Може він в темі? Або в долі? А може його просто підставив профільний заступник Микола ***Колісник***?

Далі ще цікавіше.

Відповідно до процедури розгляду законопроєкту,

Міністерство фінансів України надає свій експертний висновок. І до законопроєкту № **7427** такий експертний висновок підписав ***заступник*** міністра фінансів Юрій ***Драганчук***.

Він є сином Оксани ***Драганчук*** — радника голови правління НАК "Нафтогаз України" Юрія ***Вітренка***, тож мав би заявити про свій конфлікт інтересів.

У експертному висновку теж немає будь-яких розрахунків та обгрунтувань. І **це при тому, що в Україні існують нормативно-правові акти щодо механізмів відповідних *компенсацій*.**

Зокрема,

постановою Кабінету Міністрів України від 3 грудня **2020** р. № 1194 затверджений ***Порядок визначення компенсацій***, що надається суб'єктам ринку природного газу, на яких покладаються спеціальні обов'язки.

Згідно з цим ***Порядком***,

- розрахунок компенсації здійснюється виключно на обсяги ***реалізованого*** та ***імпортованого*** природного газу, якщо такі обсяги імпортованого газу звичайно спрямовуються для забезпечення загальносуспільних інтересів при виконанні спеціальних обов'язків.

Але,

- законопроєктом **№ 7427** планується дотувати не закупівлю імпортованого газу, а весь обсяг газу власного видобутку, прирівнявши його ціну до божевільних цін російського газу на європейських хабах.

Яка ж ситуація насправді?

Останні півтора десятиліття в Україні спостерігається стійка тенденція до зниження споживання природного газу. Торік, наприклад, споживання блакитного палива скоротилось більш ніж на 10% і становило 26,8 млрд куб.м.

У цьому році, внаслідок російської військової агресії, ми вже маємо стрімке зниження споживання газу, оскільки значна частина промислових споживачів або частково зруйнована, або не працює за умов безпеки чи логістичних обмежень.

Таким чином в 2022 році сукупне споживання газу становитиме не більше 20 млрд куб.м навіть за умови аномально холодної зими.

З іншого боку ми маємо власний видобуток газу, який станом на сьогодні не сильно постраждав від російської військової агресії.

Рис. 1. Прогнозний баланс газу в 2022 і 2021 роках (для порівняння) виглядатиме наступним чином:

Тобто,

- фактично на цей кризовий рік наш внутрішній видобуток газу майже балансує споживання.

Навіть якщо поставити за мету створення страхового запасу газу таким чином, щоб на кінець 1 кв. 2023 року залишки газу в ПСГ дорівнювали залишкам станом на кінець 1 кв. 2022 року, то до початку ОЗП 2022/2023 (за 5 місяців) нам необхідно додатково закачати в ПСГ ще 9 млрд куб.м газу.

При цьому, станом на 1 червня 2022 року в газових сховищах є понад 10 млрд куб.м природного газу. За наступні 5 місяців потрібно накопичити ще 9 млрд куб.м, або ж по 1,8 млрд куб.м щомісячно.

У літній період з внутрішніх ресурсів можна закачувати щомісячно приблизно 1,3 млрд куб.м, решту 0,5 млрд куб.м на місяць необхідно покривати за рахунок імпорту.

Іншими словами,

- для створення страхового запасу газу, додатково до внутрішнього видобутку, ***необхідно*** імпортувати ще 2,5 млрд куб. м.

Однак,

- голова НАК "Нафтогаз України" Юрій ***Вітренко*** **необгрунтовано** ***запевняє***, що Україні потрібно імпортувати додатково **6 млрд куб. м газу**, (і «краще грошима»).

	грн. за 1 тис. куб. м	**млн грн**
Ціна з ПДВ	**4419**	**53 033**
ПДВ	737	8 839
Рента	1 031	12 374
Ціна без ренти та ПДВ	2 652	31 820
Собівартість без амортизації	786	9 432
Амортизація	1 061	12 737
Адміністративні витрати	92	1 100
Інші операційні витрати	158	1 900
Прибуток до оподаткування	554	6 651
Податок на прибуток	100	1 197
Чистий прибуток	454	5 454
На капітальні інвестиції, усього:	**1 516**	**18 191**
Амортизація	1 061	12 737
Чистий прибуток	454	5 454

І ця цифра за дивним збігом обставин дорівнює $8 млрд – якраз сума прямої бюджетної підтримки, що напередодні вирішили надати нам США.

Більше того, пан Вітренко хоче щоб сума компенсації розраховувалась виходячи із вартості вітчизняного природного газу.

А ціна газу власного видобутку насправді виглядає ось так:

«Орієнтовна структура ціни газу власного видобутку на період 2022-2023 рр.» за умови встановлення 30% рентабельності

Рис. 2 Товарний обсяг газу, млрд куб. м

Тобто фактична ціна (з урахуванням 30% рентабельності) газу українського видобутку 4,4 тис. грн за 1 тис. куб.м., що у 10 разів дешевше імпорту.

Ну і закінчує композицію офіційна інформація НАК "Нафтогаз України" щодо ***заборгованості*** за поставлений газ в опалювальний сезон 2021/2022:

- станом на 01.11.2021 заборгованість становила 14,1 млрд грн;
- станом на 01.05.2022 заборгованість становила 85,9 млрд грн

Тобто **за 6 місяців опалювального періоду *заборгованість* зросла на 70 млрд грн (в 6 разів)!**

Насправді,

сума 264,3 млрд грн в законопроєкті складається з трьох сум:

1) **76 млрд грн** – це проведення взаєморозрахунків між учасниками ринку, які виникли внаслідок відсутності належного державного регулювання (різниця в тарифах на тепло, невідповідність норм споживання газу, формування небалансів в [ГТС, різниця в тарифах на розподіл газу тощо);

2) **38,2 млрд грн** – це компенсація різниці в тарифах на тепло поточного року;

3) **150,1 млрд грн** – це компенсація НАК "Нафтогаз України" на виконання спеціальних обов'язків з постачання газу побутовим споживачам.

При цьому,

- ноу-хау рівня ***"прогресивного соціалізму"*** полягає в тому, що в складових 38,2 та 150,1 млрд грн **вже** закладена ***компенсація*** на покриття **неплатежів** з боку споживачів.

1. До першої суми (76 млрд грн) в принципі заперечень немає.

2. **Друга** сума (38,2 млрд грн) **завищена в 2,7 разів** та повинна складати не більше 14 млрд грн.

3. **Третя** сума (150,1 млрд грн) — **це взагалі нонсенс**, оскільки газу власного видобутку достатньо для виконання спеціальних обов'язків.

Іншими словами,

- загальний обсяг державної бюджетної підтримки НАК "Нафтогаз України" **є *завищеним* на 174 млрд грн та повинен складати не більше 90 млрд грн.**

Заява пана Вітренка про необхідність бюджетної підтримки в сумі 264,3 млрд грн ($8 млрд) є прямим обманом Кабінету міністрів України, Офісу президента України та наших американських партнерів.

Якби пан Вітренко говорив правду, тоді б виникало логічне запитання:

якщо реалізація вітчизняного видобутку є таким високоприбутковим бізнесом (згідно зі звітом НАК "Нафтогаз України"), то **чому реалізація цього вітчизняного газу має дотуватись за рахунок коштів американських платників податків?**

*А якщо уряд США все ж вирішив надати цю допомогу – **може краще більш ефективно розпорядитися нею?***

Можливо, в структурі бюджету воюючої країни, у якої розмір економіки та бюджетні доходи зменшилися майже вдвічі, ***знайдуться більш пріоритетні витрати на 174 млрд грн?***

НАК "Нафтогаз України" замість оптимізації роботи продовжує жити довоєнними поняттями і демонструє "дива" ефективності.

А **бюджетна підтримка обсягом в "зайві" 174 млрд грн необхідна насправді для покриття касового розриву та наслідків "сірих схем"**, ну а залишок за традицією піде на премії за "ефективну" роботу!

Але щось мені підказує, що в цьому випадку "за традицією" не буде!

Здається мені, що ми на порозі грандіозного шухєра!

Україна понад усе!

***

№ 263.

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 17.6.2022
COM(2022) 407 final

COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE EUROPEAN COUNCIL AND THE COUNCIL

Commission Opinion on Ukraine's application for membership of the European Union

Рис 1

Ukraine is a European State which has given ample proof of its adherence to the values on which the European Union is founded. The Commission therefore recommends to the Council that Ukraine should be given **the perspective to become a member** of the European Union.

Ukraine has demonstrated the resilience of its institutions guaranteeing democracy, rule of law, human rights and respect for and protection of minorities.

The Commission, therefore, recommends that Ukraine be granted **candidate status**, on the understanding that the following steps are taken:

- enact and implement legislation on a selection procedure for judges of the Constitutional Court of Ukraine, including a pre-selection process based on evaluation of their integrity and professional skills, in line with Venice Commission recommendations;

- finalise the integrity vetting of the candidates for the High Council of Justice members by the Ethics Council and the selection of candidate to establish the High Qualification Commission of Judges of Ukraine;

- further strengthen the fight against corruption, in particular at high level, through proactive and efficient investigations, and a credible track record of prosecutions and convictions; complete the appointment of a new head of the Specialised Anti-Corruption Prosecutor's Office through certifying the identified winner of the competition and launch and complete

Рис2

Рис 3

Рис 4-1

Зокрема, йдеться про приєднання до Конвенції про процедуру спільного транзиту (NCTS) – так званий митний безвіз. Наприкінці червня в онлайн-форматі відбулася фінальна оціночна місія готовності України до приєднання до NCTS, яка надала позитивний висновок. Очікується ухвалення відповідного закону в другому читанні.

Іще один напрям – підготовка до підписання Угоди про лібералізацію автомобільних перевезень, що має відбутися найближчими днями. Завдяки цьому дозволи на транспортні перевезення для українських компаній будуть непотрібні.

Як зазначив Денис Шмигаль, важливим також є створення спільного простору роумінгу між Україною та ЄС. Це означає, що українці не платитимуть за роумінг у країнах Європейського Союзу, а громадяни ЄС не сплачуватимуть за роумінг в Україні.

Крім того, триває підготовка до приєднання нашої держави до єдиної зони платежів у євро без комісії, що буде відчутним для наших громадян як всередині країни, так і за кордоном.

Очільник уряду також зробив акцент на значенні інтеграції енергосистеми України з енергомережею континентальної Європи, особливо в контексті розширення експорту, для чого вже отримано відповідний висновок.

Важливим є й укладення угоди про так званий промисловий безвіз для відкриття взаємного доступу на ринки промислової продукції, інтеграція України в цифровий ринок ЄС, долучення до всіх ініціатив європейського «зеленого курсу».

Президент обговорив з учасниками наради законопроекти для європейської та євроатлантичної інтеграції України, визначені як пріоритетні на 2022 рік.

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба поінформував про роботу з державами – членами ЄС щодо збереження підтримки євроінтеграції України.

Рис 4-2

Сім реформ від України, які очікує Єврокомісія

Однак далеко не все ідеально у прогресі Києва на шляху до Євросоюзу. "Ми, ясна річ, знаємо, що треба зробити подальшу роботу", - зауважила фон дер Ляєн. І Єврокомісія сформулювала ***сім завдань***, які Україні треба виконати.

1) Перший - впровадити процедуру відбору суддів ***Конституційного суду***, "включно з процесом попереднього відбору, заснованого на оцінці їхньої незаплямованості та професійних навичок, у відповідності до рекомендацій Венеціанської комісії".

2) Другий - завершити перевірку кандидатів до ***Вищої ради юстиції*** та відбір кандидатів до ***Вищої кваліфікаційної комісії суддів***.

Ще два завдання стосуються ***боротьби з корупцією***. Ідеться про

3) завершення призначення керівника ***Спеціалізованої антикорупційної прокуратури***,

4) проведення конкурсу на директора Національного антикорупційного бюро, а також обвинувачення та вироки корупціонерам, передусім серед високопосадовців. Законодавство з відмивання грошей слід привести у відповідність до міжнародних стандартів. І загалом Україна має ухвалити стратегічний план реформування правоохоронного сектора.

П'яте і шосте завдання пов'язані з ***деолігархізацією***. А саме,

5) Києву треба впровадити ***антиолігархічний Закон***, щоправда, у відповідності до думки ***Венеціанської комісії***, коли вона буде ухвалена. Також від України очікують

6) затвердження нового ***Закону щодо медіа***, який би відповідав нормам ЄС.

7) Сьома умова - впровадити рекомендації ***Венеціанської комісії***, які стосуються ***Національних меншин***. Ідеться про закон про освіту від 2017 року, який став причиною конфлікту між Будапештом і Києвом.

Рис 5

***

№ 264.

Илларионов

Беспрецедентный и сознательный слив Путина Макроном: Путин лгал ему в лицо

В четверг 30 июня на главном французском государственном (!) телевизионном канале France 2 будет показан документальный фильм «Un président, l'Europe et la Guerre», который рассказывает о дипломатических кулисах последних шести месяцев в Елисейском дворце. Он включает в себя 9 минут разговора президента Макрона с Путиным за четыре дня до начала войны. А пока что полный его транскрипт вчера опубликовала французская газета « Figaro» со ссылкой на государственное (!) агентство AFP. Ниже мой перевод, ссылка в первом комменте.

Эммануэль Макрон:

Со времени нашей последней беседы напряженность продолжала расти, и ты знаешь о моей приверженности и решимости продолжать диалог. Я бы хотел, чтобы ты сначала изложил мне свое видение ситуации и, возможно, достаточно прямо, как это делаем мы оба, сказал мне, каковы твои намерения. А затем я хотел попытаться понять, есть ли еще какие-то полезные действия, которые можно предпринять, и сделать тебе некоторые предложения.

Владимир Путин:

Что я могу сказать? Ты сам видишь, что происходит. Ты и канцлер Шольц сказали мне, что Зеленский готов сделать ход, что он подготовил законопроект об имплементации Минских соглашений. [...] На самом же деле наш уважаемый коллега господин Зеленский, ничего не делает. Он вам лжет. [...] Я не знаю, слышал ли ты его вчерашнее заявление, в котором он сказал, что Украина должна получить доступ к ядерному оружию.

(Дипломатический советник Эммануэль Бонн: «Да нет же, что за чушь»).

Я также слышал твои комментарии на пресс-конференции в Киеве 8 февраля. Ты сказал, что Минские соглашения должны быть пересмотрены, цитирую, «чтобы они стал применимыми».

(Советники Макрона: «Нет, он этого не говорил», «Я ему подскажу, чтобы он не вступал с ним в детальное обсуждение»).

[ЭМ]: Владимир, во-первых, я никогда не говорил, что Минские соглашения должны быть пересмотрены. Я никогда не говорил этого ни в Берлине, ни в Киеве, ни в Париже. Я сказал, что они должны применяться, что договоренности должны соблюдаться, и у меня нет такого видения последних дней, как у тебя.

[ВП]: Слушай, Эммануэль, я не понимаю, какие у вас проблемы с сепаратистами. По крайней мере, они, по нашему настоянию, сделали все необходимое, чтобы начать конструктивный диалог с украинскими властями.

[ЭМ]: По поводу того, что ты сказал, Владимир, у меня несколько замечаний. Во-первых, Минские соглашения – это диалог с вами, ты абсолютно прав. В этом контексте основой дискуссии не должен стать текст, представленный сепаратистами. Поэтому когда твой переговорщик пытается заставить украинцев вести переговоры на основе «дорожных карт» сепаратистов, он не соблюдает Минские соглашения. Не сепаратисты же будут вносить предложения относительно законов Украины!

[ВП]: Разумеется, у нас совершенно иное видение ситуации. Во время нашей последней встречи я напомнил тебе и даже зачитал статьи 9, 11 и 12 Минских соглашений.

[ЭМ]: Они у меня перед глазами! Четко написано, что это правительство Украины - пункт 9 и далее – выдвигает предложения, и что это делается в рамках консультаций и по согласованию с представителями отдельных районов Донецкой и Луганской областей, в рамках трехсторонней контактной группы. Именно это мы и предлагаем сделать. Так что я не знаю, где твой адвокат изучал право (советница Макрона улыбается). Я просто смотрю на тексты и пытаюсь их применить! И я не знаю, какой юрист может тебе сказать, что в суверенной стране тексты законопроектов предлагают сепаратистские группы, а не демократически избранные власти.

[ВП]: (жёстким и раздраженным тоном) Это не демократически избранное правительство. Они пришли к власти в результате переворота, люди были сожжены заживо, это была кровавая бойня, и Зеленский - один из тех, кто несет за это ответственность.

Слушай меня внимательно: принцип диалога заключается в том, чтобы учитывать интересы другой стороны. Предложения существуют; сепаратисты, как ты их называешь, передали их украинцам, но не получили никакого ответа. Где тут диалог?

[ЭМ]: Да потому что, как я только что тебе сказал, нам плевать на предложения сепаратистов. Что мы от них требуем – чтобы они

отреагировали на предложения украинцев, и мы должны действовать в этом направлении, потому что таково право! То, что ты только что сказал, в некотором смысле ставит под сомнение твою собственную готовность соблюдать Минские соглашения, если ты считаешь, что ты имеешь дело с нелегитимными и террористическими властями.

[ВП]: (по-прежнему очень раздраженно) Слушай меня внимательно. Ты меня услышал? Повторяю, сепаратисты, как ты их называешь, отреагировали на предложения украинских властей. Они ответили, но эти же власти не предприняли никаких действий.

[ЭМ]: Тогда скажем так: на основании их ответа на украинские предложения, я предлагаю потребовать от всех сторон встретиться в рамках контактной группы, чтобы продолжить движение вперед. Мы можем прямо завтра их запросить, чтобы эта работа была выполнена, и потребовать, чтобы ни одна участвующая сторона не проводила «политику пустого кресла» [Макрон ссылается на выражение Де Голля, когда в 1965 Франция заблокировала работу ЕЭС, в течение 6 месяцев отказываясь участвовать в заседаниях – Прим.пер.]. Однако в течение последних двух дней сепаратисты не пожелали принять участие в этом обсуждении. Я намерен сразу же после нашего разговора потребовать этого от Зеленского. По этому вопросу мы согласны? Если согласны, я прямо завтра его подключу и потребую назначить встречу.

[ВП]: Поэтому, чтобы прийти к согласию, как только мы повесим трубку, я изучу эти предложения. Однако с самого начала нужно было давить на украинцев, но никто не захотел это сделать.

[ЭМ]: Да нет же, я делаю все возможное, чтобы их подтолкнуть, и ты это прекрасно знаешь.

[ВП]: Я знаю, но, к сожалению, это неэффективно.

[ЭМ]: Мне нужно, чтобы ты мне немного помог (лукавым тоном). Ситуация на линии соприкосновения очень напряженная. Я действительно вчера призывал Зеленского успокоиться. Я собираюсь сказать ему еще раз: успокойте всех, успокойте [людей] в соцсетях, успокойте ВСУ. Но я также считаю, что ты действительно можешь призвать к спокойствию свои ранее размещенные вооруженные силы. Вчера было много обстрелов. Если ты хочешь дать шанс диалогу, ты должны успокоить игру в регионе. Как ты видишь дальнейшее прохождение военных учений [в Беларуси]?

[ВП]: Учения идут по плану.

[ЭМ]: Значит, они закончатся сегодня, так?

[ВП]: Да, вероятно сегодня вечером, но мы наверняка сохраним военное присутствие на границе, пока ситуация на Донбассе не успокоится. Обсуждение будет начато после консультаций с министерствами обороны и иностранных дел.

[ЭМ]: Понятно. Владимир, я говорю тебе очень искренне, для меня возобновление обсуждений в спокойных условиях и избежание напряженности – это абсолютно приоритетное условие. И что еще меня важно - и я очень тебя об этом прошу - чтобы мы взяли ситуацию под контроль. Это первое и самое главное. И я очень на тебя рассчитываю. Не поддавайся ни на какие провокации в ближайшие часы и дни.

Я хотел бы сделать тебе два очень конкретных предложения. Первое - это организовать в ближайшие дни в Женеве встречу между тобой и президентом Байденом. Я говорил с ним в пятницу вечером и спросил его, могу ли я сделать тебе это предложение. Он просил передать тебе, что он готов. Президент Байден также раздумывал о путях стабильной деэскалации ситуации так, чтобы учесть твои требования и очень четко решить вопрос о НАТО и Украине. Назови мне дату, которая тебя устраивает.

[ВП]: Большое спасибо, Эмманюэль. Для меня всегда большое удовольствие и честь общаться с твоими европейскими коллегами, а также с Соединенными Штатами. И мне всегда приятно с вами общаться, потому что у нас доверительные отношения. Поэтому, Эмманюэль, я предлагаю тебе поступить наоборот. Прежде всего, нужно заранее подготовить эту встречу. Только после этого мы сможем поговорить, потому что если мы придем просто так, поговорить обо всем и ни о чем, нас снова будут упрекать.

[ЭМ]: Но можем ли мы сегодня, сейчас, после этого разговора, сказать, что в принципе мы согласны? Я хотел бы получить от тебя четкий ответ на этот вопрос. Я понимаю твою уклончивость в отношении даты, но готов ли ты сделать шаг вперед и сказать прямо сегодня: «Я хочу встретиться сначала с американцами, а затем расширить состав участников для европейцев». Или нет? (советница: «Именно так»)

[ВП]: Это предложение, которое заслуживает внимания, и если ты хочешь, чтобы мы как следует согласовали, как его сформулировать, я предлагаю тебе попросить наших советников позвонить друг другу, чтобы договориться [...] но знай, что в принципе я согласен.

[ЭМ]: Очень хорошо, ты подтверждаешь, что в принципе мы согласны. Я предлагаю, чтобы наши команды [...] постарались завершить работу над совместным текстом, своего рода пресс-релиз после окончания этого разговора.

[ВП]: По правде говоря, я хотел пойти поиграть в хоккей, потому что я с тобой разговариваю из спортзала, перед тем как пойти на тренажеры. Сначала я позвоню своим консультантам.

[ЭМ]: В любом случае, спасибо тебе, Владимир. Остаемся на связи в режиме реального времени. Как только что-то будет, ты мне звонишь.

[ВП]: Благодарю вас, господин президент (по-французски)

***

№ 265.

Черновіл

Саміт НАТО дійсно вражає. Весь обсяг рішень будемо оцінювати вже по завершенню. Але поки маємо **епохальні зрушення**.

От скільки скептиків у нас (у тому числі й проплачених москвою або просто корисних ідіотів) розповідали про провал вступу Фінляндії й Швеції в НАТО.

Усе, москва і її підспівувачі знову "всіх переграли". Туреччина досягнула згоди з обома країнами й відмовилася від свого вето. А НАТО одностайно оголосило про запрошення обох держав до членства. Не беруся з певністю прогнозувати, але теоретично проголошення двох нових членів може відбутися ще зараз у Мадриді, якщо в Хельсинкі й Стокгольмі не залишилося виконати деякі внутрішні формальності. Але це вже реальність - членів НАТО 32! Мені аж шкода стало декого із слуг, ту ж Безуглу - вона ледве цифру 30 освоїла... Якби не провокаційна поведінка зеленої опи та не відмова в інтересах кремля від поновлення переговорів і заявки на ПДЧ, то ми мали шанс у Мадриді пройти цей етап. Але тут проблема не в НАТО, а в наших кротах та колаборантах на верхівці влади.

Збільшено кількість натівських сил швидкого реагування з 40 до 300 тисяч. Процес уже пішов. І всі ці добре навчені й вишколені бійці добре знають, де їхній головний стратегічний ворог.

Також у Європі в найближчі тижні прибудуть нові 20 тис. американських військовослужбовців і їхня загальна чисельність сягне 100 тисяч.

Американські й ширше натівські війська підсилять оборону країн Балтії, Польщі, Німеччини, Італії. А ще в Польщі й Румунії розташують штаби та командування й ще одну авіаційну бригаду. І це жорстко звужує маневр для кремляді. Для нас важливо те, що **тепер навіть натяки на погрози європейським членам НАТО за їхню підтримку України залишаться лише для політичних бомжів** десь у підворітнях госдури.

НАТО визначилося із своїм стратегічним ворогом - це ерефія, а не якийсь розмитий і анонімний тероризм, як було раніше. москва - це і є тероризм. Не буде цієї рашистської імперії, тероризм і всі інші проблеми світу підуть на спад.

НАТО підтвердило, що стратегічні ядерні сили - це і є основа західної політики стримування. А це вже прямий виклик москві й бункерному плешивому. Він раніше любив розмахувати ядерною загрозою. Така ніби простенька відповідь у військовій дипломатії означає більше, ніж може здатися на перший погляд. А добавте повністю асиметричну систему ПРО. Хто цікавився, той знає, чому пуйло зараз все глибше засовує язика в задницю.

Для України і загалом у сфері зростання потреб в нових озброєннях передбачено дуже багато. Але це ще обговорюється сьогодні. Й не все буде оголошено. Тому до питання: чим нам допомагає й що буде далі надавати НАТО, повернемося іншим разом.

Просто для тупих, хто на віру сприймає наш зелений гебельспроп, нагадаю, що вже колись писав аналіз і ще повернуся до цього, бо **майже все, що ми маємо з допомоги від окремих держав-членів, надійшло виключно завдяки механізмам НАТО**.

***

№ 266.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 28 червня 2022

Головне

1) Як я і прогнозував, Ердоган просто торгувався за НАТУ. Як зазвичай торгується за будь-що. Бо його сутність така - витягувати каштани з вогнища.

2) І знову Шольц. І знову – не треба НАТО у країнах Балтії, бо військ самим не вистачає. І тут я нагадую звинувачення Трампа до фрау рібентроп...

3) Хтось очікував на припининення ракетних ударів по Україні в момент проведення ради занепокоєння?

Ну й "резолюція" екстреного засідання теж не вразила новинністю. Все як завжди. Крім того, що розстріл людей у Кременчуці фактично засудили лише 6 членів. Інші утрималися.

4) Схоже плани щодо обміну оборонців Маріуполя не складаються. Хуйлятки прагнуть торгуватися й підвищують ставки.

Треба наголосити, що хуйло знову ставить ультиматуми.

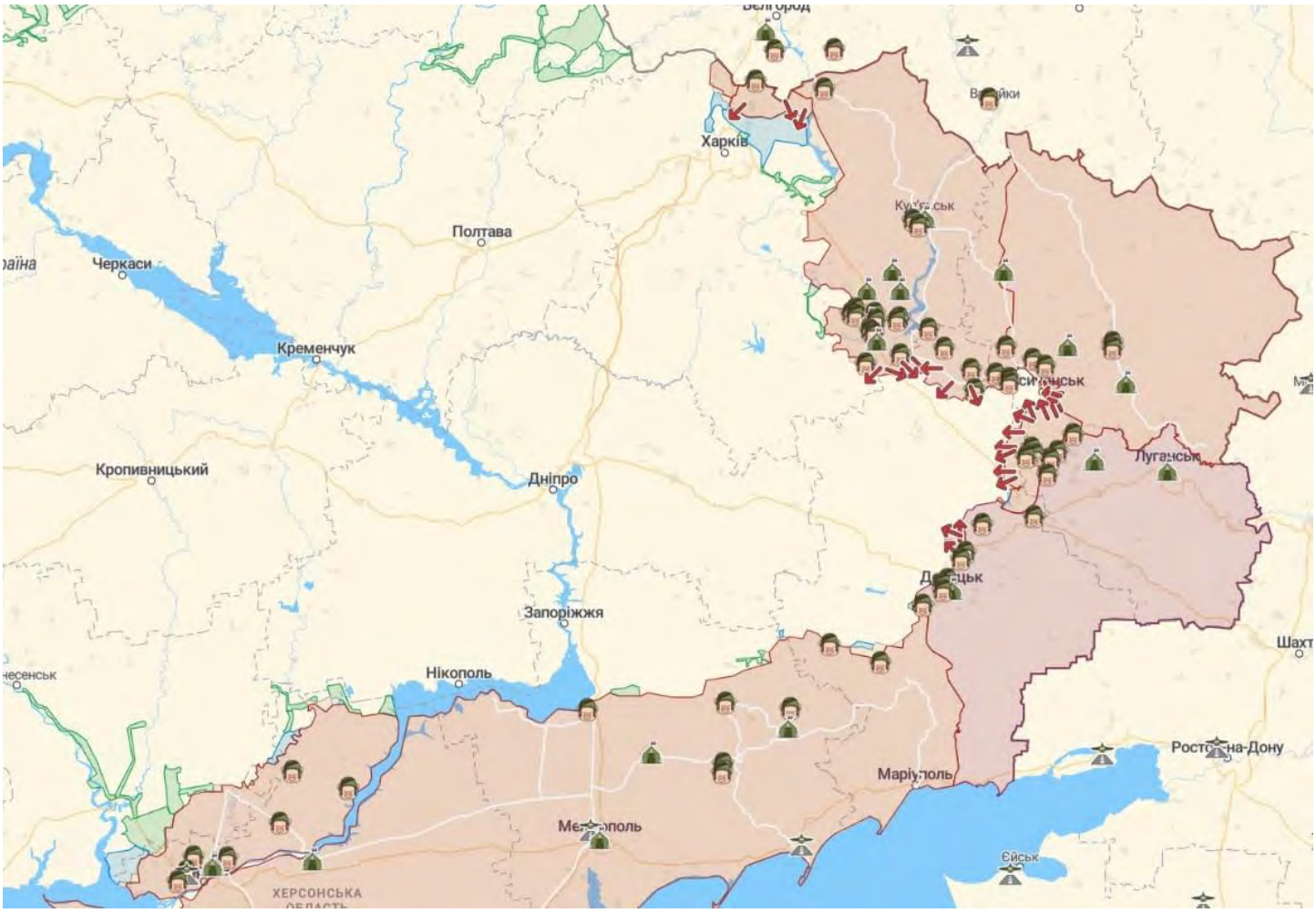
5) На фронті на Луганщині - дуже тяжко. Спека така, що метал ллється...Як це наші янголи витримують, не можу зрозуміти. Дуже важке спілкування щодня...

Теми дайджесту

1) Рада Безпеки ООН засудила ракетний удар по Кременчуку.
2) Упродовж чотирьох діб російська армія обстріляла Україну 130 ракетами.
3) У районі Лисичанська та Бахмута тривають жорстокі бої.
4) Туреччина зняла заперечення проти вступу до НАТО Фінляндії та Швеції.

1. Війна

1-1) Фронт

• Міністерство оборони спостерігає зменшення чисельності білоруських військ із 7 до 6 батальйонів поблизу кордону з Україною. Підрозділи влаштовують демонстративні дії. Генштаб не вбачає формування ударного

угруповання армії РФ на території Білорусі, проте не виключає провокацій із 28 червня до 16 липня – у період проведення в Гомельській області навчань білоруської армії, які поєднано зі зборами резервістів. З території країни зберігається загроза ракетних та авіаційних ударів по північних та центральних областях України. Адміністрація Житомирської області зводить фортифікаційні споруди поблизу кордону для запобігання вторгненню з Білорусі.

• У Курській області російське командування тримає до трьох батальйонних тактичних груп, а також розгорнуло кілька дивізіонів РСЗВ "Град". Прикордонні райони Сумщини знову обстріляно з артилерії та РСЗВ.

• На півночі Харківщиниі не припиняються бої місцевого значення, українські війська успішно відбивають атаки. Окупанти завдали 3 ракетних ударів по Харкову, обстріляли з РСЗВ обласний центр, а також навколишні населені пункти та Чугуїв.

• Підрозділи ЗСУ запобігли контрнаступу російських військ на захід від Ізюма. На кордоні Харківської та Донецької областей тривають бої в районі Довгенького, Долини та Богородичного в напрямку на Барвінкове та Слов'янськ. Слов'янськ знову було обстріляно з РСЗВ, у місті припинено водопостачання через руйнування електропідстанції. Під обстріл потрапили населені пункти на правому березі Сіверського Дінця.

• Окупанти ведуть наступ на Лисичанськ із півдня. Вони не залишають спроб перерізати трасу Лисичанськ – Бахмут, намагаються захопити Верхньокам'янку, де розташований Лисичанський нафтопереробний завод. Атаку на Миколаївку та Спірне – відбито.

• На південь від Бахмута російські війська з трьох сторін наступають на Вуглегірську ТЕС. Запеклі бої точаться в районі траси Харків – Довжанський на південь від Бахмута.

• Населені пункти Донецької та Запорізької областей обстріляні зі ствольної та реактивної артилерії, поблизу Авдіївки позиції українських військ атаковані вертольотами. Контратака окупантів на Вугледар відбито.

• Бої на півдні Херсонщини тривають зі змінним успіхом, населені пункти переходять із рук до рук. Окупанти перекинули підкріплення на північ області для протидії можливому контрнаступу ВСУ з боку водосховища Криворізької ТЕС. Населені пункти на південь від Кривого Рогу та електростанцію знову обстріляно з РСЗВ "Ураган".

• Російські війська завдали удару по Миколаєву 8 крилатими ракетами берегового комплексу "Бастіон" із території окупованого Криму. Ракети

потрапили до порожнього військового містечка, до житлових кварталів та об’єктів інфраструктури, зокрема, до міського стадіону. Над Одещиною підрозділи ППО збили крилату ракету "Онікс", що летіла в бік Ізмаїльського району. Над Чорним морем збито ще 4 новітні російські ракети "Калібр".

Ще одну потужну ракетну атаку здійснено по Дніпропетровщині – 2 ракети потрапили до СТО та залізничної інфраструктури Дніпра, 3 ракети вдалося збити над Дніпром та Синельниківським районом.

Українські правоохоронці та військові експерти-криміналісти з різних країн збирають докази скоєння Росією теракту в Кременчуці. Прокуратура відкрила справу про службову недбалість керівництва торговельного центру "Амстор", яке не забезпечило евакуацію відвідувачів у момент оголошення повітряної тривоги.

Міністерство оборони звинуватило Росію в ракетному терорі проти мирного населення.

Головнокомандувач ЗСУ Залужний повідомив голову Об’єднаного комітету начальників штабів США Міллі та начальника штабу оборони Великої Британії Радакіна, що протягом 4 днів Росія запустила по цілях в Україні приблизно 130 ракет.

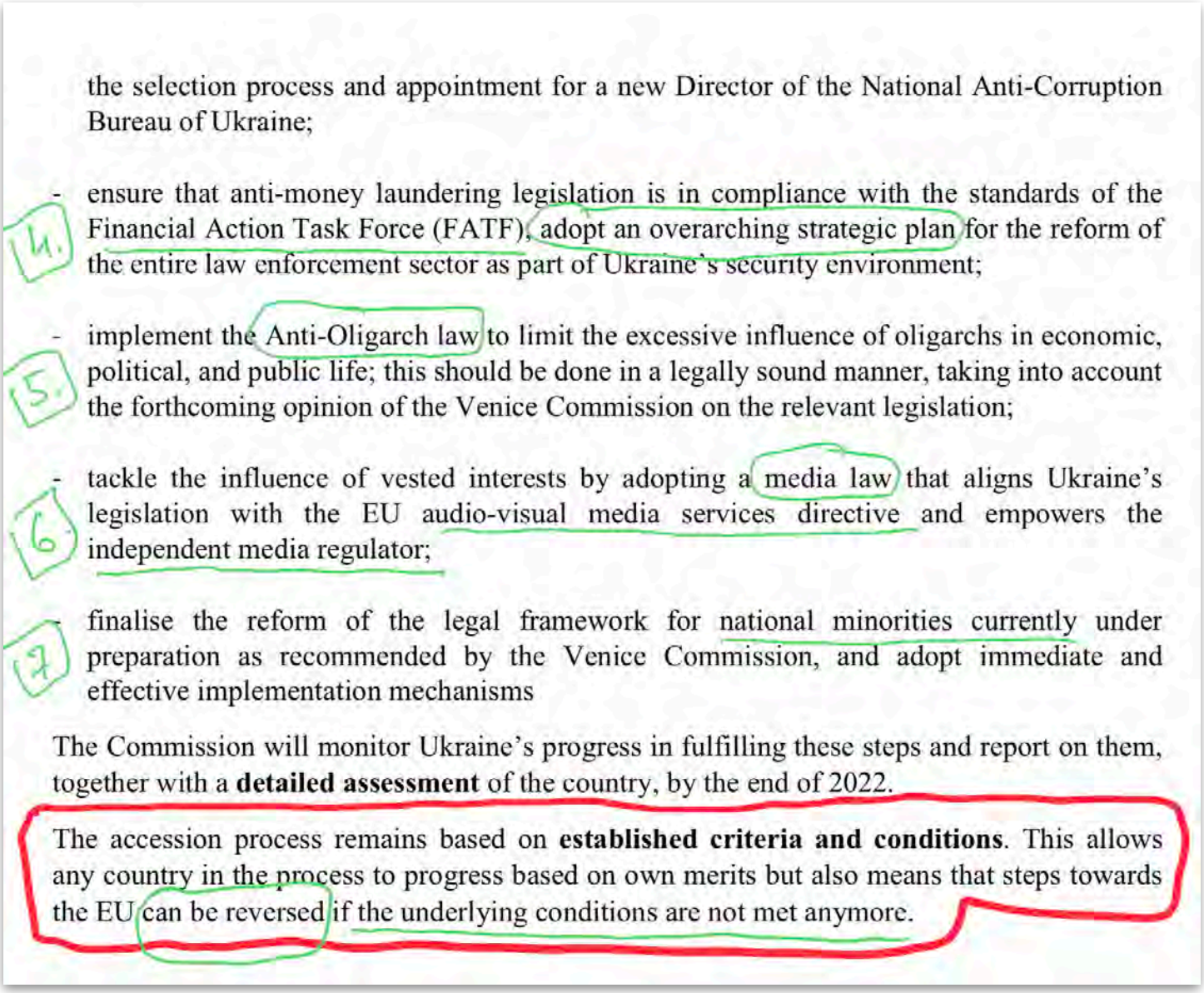
• Українські війська завдали ще одного потужного удару по російських підрозділах, розміщених на острові Зміїний за 40 км від узбережжя Одещини. Знищено 3 комплекси ППО "Панцир-С1", виведено з ладу радіолокаційну станцію, російські військові кораблі побоюються підходити до острова.

• Окупаційна влада Бердянська повідомила про вибух на території порту, який пояснюють плановим підривом боєприпасів, що не розірвалися.

• На адмінкордоні Миколаївської та Херсонської областей відбувся обмін військовополоненими. На контрольовану Україною територію повернулися 16 військовослужбовців Деяких із них одразу ж відправлено до шпиталю. Також повернуто ще одного чоловіка. Натомість Росії передано 15 полонених військовослужбовців. Під час обміну повернуто 46 тіл загиблих українських бійців, зокрема, 21 оборонців Маріуполя.

Голова Слідчого комітету РФ Бастрикін заявив, що не має наміру обмінювати оборонців Азовсталі. За його словами, їх буде поміщено до СІЗО до моменту винесення вироку.

• СБУ затримала жителя Львова – колишнього співробітника КДБ СРСР, який коригував ракетні удари по Яворівському полігону та повідомляв російським кураторам дані про пересування частин та техніки ЗСУ.

the selection process and appointment for a new Director of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine;

- ensure that anti-money laundering legislation is in compliance with the standards of the Financial Action Task Force (FATF), adopt an overarching strategic plan for the reform of the entire law enforcement sector as part of Ukraine's security environment;

- implement the Anti-Oligarch law to limit the excessive influence of oligarchs in economic, political, and public life; this should be done in a legally sound manner, taking into account the forthcoming opinion of the Venice Commission on the relevant legislation;

- tackle the influence of vested interests by adopting a media law that aligns Ukraine's legislation with the EU audio-visual media services directive and empowers the independent media regulator;

- finalise the reform of the legal framework for national minorities currently under preparation as recommended by the Venice Commission, and adopt immediate and effective implementation mechanisms

The Commission will monitor Ukraine's progress in fulfilling these steps and report on them, together with a **detailed assessment** of the country, by the end of 2022.

The accession process remains based on **established criteria and conditions**. This allows any country in the process to progress based on own merits but also means that steps towards the EU can be reversed if the underlying conditions are not met anymore.

• СБУ попереджає про можливий теракт російських військ із використанням хімічної зброї в санаторії "Приморський" у сел. Курортне на Одещині. Подібний теракт анонсувало Міністерство оборони РФ, яке звинуватило СБУ в його підготовці.

• За інформацією радника мера Маріуполя Андрющенка, окупанти призначили "референдум" про приєднання "республік" до Росії на 11 вересня – "єдиний день голосування" у РФ, який збігається з днем Маріуполя та днем звільнення Донбасу від фашистських загарбників.

• Окупанти викрали мера Херсона Колихаєва, який залишився на робочому місці, щоби "виконати обов'язок перед виборцями", забезпечуючи функціонування комунальних служб міста.

1-2) Тил

Президент провів нараду щодо підготовки України до набуття членства в ЄС після отримання статусу кандидата

28 червня 2022 року - 17:32

Під головуванням Президента України Володимира Зеленського відбулася нарада щодо підготовки нашої держави до майбутнього членства у Європейському Союзі після отримання статусу кандидата в члени ЄС.

У зустрічі також взяли участь керівник Офісу Глави держави Андрій Єрмак і його заступники, Голова Верховної Ради Руслан Стефанчук, Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль, народні депутати та урядовці, керівники правоохоронних і судових органів влади.

Президент привітав присутніх з отриманням нашою державою статусу кандидата в члени ЄС і подякував за роботу, яка була зроблена для досягнення цього історичного рішення.

«Але ми не маємо зупинятися. Поставлено завдання, ми дали нашим людям важливі обіцянки. Цей курс ми не змінюємо», – наголосив Глава держави.

Як зазначив Володимир Зеленський, мають бути чітко окреслені завдання для всіх гілок влади, щоб оперативно рухатися в напрямку набуття повноправного членства в ЄС.

Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Ольга Стефанішина зауважила, що вже напрацьована дуже хороша секторальна база відносин між нашою країною та ЄС, що допоможе швидше проходити певні процедури.

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль доповів, що триває виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. За його словами, статус кандидата дає Україні змогу розпочинати секторальні перемовини, і сьогодні в роботі – вісім напрямів.

- День Конституції відбувся без святкових заходів. Президент Зеленський

записав відео з привітаннями українцям, у якому висловив упевненість у неминучій перемозі над Росією.

• Президент Зеленський провів нараду у своєму Офісі щодо виконання рекомендацій Єврокомісії щодо дій України для вступу до ЄС.

• Кабмін подовжив термін дії електронного підпису в додатку та на порталі "Дія" на період до скасування режиму воєнного стану плюс 6 місяців після нього.

• Депутати Верховної Ради не підуть на літні канікули в ***липні*** – парламент і далі працюватиме у звичайному режимі.

Профільний комітет Верховної Ради схвалив кандидатуру депутата від групи "За майбутнє" ***Лубинця*** на посаду ***уповноваженого з прав людини***. Лубинця обрано до парламенту на мажоритарному окрузі на Донеччині, його неодноразово було помічено в неособистому голосуванні. У 2016 р. разом проти нього та проросійського депутата від ОПЗЖ ***Ківи*** було порушено кримінальну справу про контрабанду з окупованих територій Донбасу, правоохоронці також звинувачували його в рейдерстві.

• Голова парламентського комітету з енергетики ***Герус*** пообіцяв, що черги на АЗС та ліміт пального в липні зникнуть через нарощування постачання палива з Європи.

• СБУ повідомила про запобігання спробі російських спецслужб зламати "національний телемарафон".

• Кабмін погодив звільнення голови Херсонської обладміністрації Лагути, який у перший день вторгнення втік з обласного центру.

2. Україна та світ

• У Нью-Йорку відбулося екстрене засідання Ради Безпеки ООН через ракетний удар Росії по Кременчуку, який забрав життя понад 20 осіб. На засіданні виступив президент Зеленський. Він закликав членів Ради безпеки визнати ракетний удар терористичним актом та влаштувати розслідування. Зеленський вимагає позбавити Росію статусу постійного члена Ради Безпеки, що має право вето, а також виключити її з ООН як країну, яка порушує основні принципи Хартії Організації.

Рада засудила дії РФ, висловила співчуття сім'ям загиблих та солідарність з українським народом. З 15 членів Ради резолюцію підтримали лише 6 – Албанія, Франція, Ірландія, Норвегія, Великобританія, США та Україна,

решта утрималися. Під час оголошеної на згадку про загиблих хвилини мовчання з місця піднялася, навіть, російська делегація.

Російські пропагандистські ЗМІ та Міністерство оборони стверджують, що удару було завдано по цеху заводу, у якому зберігалися боєприпаси. Вони, нібито, здетонували, що спричинило спалах у "торговому центрі, що не працює". Президент Зеленський продемонстрував Раді Безпеки відео з камер спостереження з місця теракту, які підтверджують, що перша ракета влучила саме в цивільний об'єкт – ТРЦ.

У вечірньому відеозверненні Зеленський запропонував західним партнерам визнати Росію державою – спонсором тероризму.

Президент Франції Макрон заявив, що визнавати Росію спонсором тероризму необов'язково, оскільки теракт у Кременчуці й так є воєнним злочином. Крім того, за його словами, Франція й без цього визнання й надалі надаватиме воєнну підтримку Україні.

Єврокомісар із закордонних справ Боррель переконаний, що російський режим буде притягнуто до відповідальності. На думку низки українських експертів та політиків, обстріл Кременчука підштовхне колективний Захід до збільшення та прискорення постачання зброї та підтвердить, що компроміси з Путіним неможливі.

• Французький президент Макрон вважає, що війна в Україні не припиниться найближчими тижнями або місяцями. Канцлер Німеччини Шольц не вбачає шансів на припинення війни в дипломатичний спосіб.

Країни "Великої сімки" в підсумковому комюніке саміту звернулися до Китаю з проханням натиснути на Росію, щоби вона припинила бойові дії та вивела війська з України.

Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що війну можна закінчити "до кінця доби", якщо "націоналістичні підрозділи" та ЗСУ складуть зброю, а керівництво України виконає всі вимоги Росії.

Секретар РНБО Данилов заявив у відповідь на погрози заступника секретаря російської Ради безпеки Медведєва, що Крим буде деокуповано відразу, без жодних спроб.

• Міністр закордонних справ Кулеба заявив, що ОБСЄ має зробити вибір: зупинити членство Росії чи дати їй можливість зруйнувати організацію.

• Міністр оборони Франції Лекорню повідомив про намір поставити ЗСУ "значну кількість" бронетранспортерів та допоміжних машин (VAB). Також

анонсовано передавання ще 6 155-мм гаубиць Caesar, на додаток до 12, що вже надано.

Німеччина та Нідерланди домовилися про відправлення до України ще 6 САУ Panzerhaubitze 2000.

Міністр оборони Рєзніков повідомив, що військовослужбовці ЗСУ проходять підготовку у Великій Британії, Франції, Німеччині, Італії, Литві, Польщі, Словаччині та Словенії. Вони навчаються користування технікою, яку надали або планують надати партнери, системою ППО середнього та далекого радіусу дії NASAMS тощо.

За його словами, з моменту вторгнення Україна отримала приблизно 50 турецьких бойових безпілотників Bayraktar TB2, також зроблено замовлення на постачання ще кількох десятків цих БПЛА.

Напередодні саміту НАТО президент Зеленський зателефонував генеральному секретарю Столтенбергу й ще раз попросив надати Україні новітні системи протиракетної оборони для захисту мирного населення від російських атак.

• Туреччина відкликала заперечення на вступ Фінляндії та Швеції до НАТО в обмін на скасування обмежень на постачання до країни новітньої військової техніки та обіцянку боротьби з "терористичними елементами" (прихильниками політичного супротивника турецького президента – Гюлена та членами курдських організацій).

Канцлер Шольц не підтримує плани збільшення контингенту НАТО в Польщі та країнах Балтії за браком повністю укомплектованих і боєздатних підрозділів. Натомість він пропонує розмістити в цих країнах лише елементи штабної інфраструктури, а більшість військовослужбовців залишити у своїх країнах. Уряди країн Балтії вважають, що в разі агресії не зможуть вчасно отримати воєнну допомогу, і їхні армії будуть розгромлені.

Начальник Генштабу Великої Британії Сандерс заявив про необхідність проведення мобілізації, реформи армії та управління військами для відбиття загрози сухопутної війни в Європі.

Перед самітом НАТО Роскосмос опублікував як загрозу супутникові знімки місця його проведення, а також "центрів ухвалення рішень" на підтримку України.

• Прем’єр-міністр Канади Трюдо оголосив про надання Україні ще одного пільгового кредиту на суму $150 млн, а також виділення $115 млн на проєкти підтримки миру та безпеки, на гуманітарну допомогу та на допомогу в зберіганні зерна.

Уряд Фінляндії виділяє Україні €70 млн на гуманітарну допомогу та проєкти в галузях освіти, верховенства права, енергетики та кліматичної сталості.

За 2 місяці роботи платформи збору коштів на відновлення України United24, на її рахунки надійшли благодійні внески на суму $62,8 млн.

• Норвегія відмовила Росії в транзиті на острів Шпіцберген вантажів із товарами зі списку санкцій своєю територією. Острів є демілітаризованою зоною, у якій Росія може вести економічну (але не воєнну діяльність. На острові розташовано російське селище Баренцбург, вугілля із шахти в якому, використовується для опалення населеного пункту. Громадянам РФ для відвідування острова віза не потрібна.

• Мінфін США запровадив санкції проти майже 70 російських підприємств, які пов’язані з ВПК. Серед них – "РосТех", "КАМАЗ" та "Об’єднана авіабудівна корпорація" (ОАК), до складу якої входять підприємства "Туполєв" та "Ільюшин". Заборонено імпорт російського золота, крім того, яке на момент оголошення санкцій перебувало за межами Росії. Санкції оголошено і проти 29 громадян Росії та "донбаських республік". Держдепартамент США запровадив візові обмеження щодо посадових осіб та офіцерів Збройних сил РФ, які порушили або створили загрози територіальній цілісності та суверенітету України, а також пригнічували інакодумство серед громадян Росії.

Міністерство торгівлі США позбавило 36 компаній із 9 країн, Литви, ОАЕ, Китаю тощо, доступу до американських технологій та товарів за порушення режиму санкцій щодо РФ та Ірану.

Росія заборонила в’їзд до країни дружині та дочці американського президента Байдена, низці американських політиків, чиновників та науковців, а також учасникам "групи Макфола-Єрмака".

• З російського ринку йде виробник шин Michelin. До кінця року весь бізнес, завод у Підмосков’ї тощо, – буде передано місцевому менеджменту.

З країни йде велика компанія з виробництва алкогольних напоїв – Diageo, яка є власником десятків відомих брендів, зокрема, Johnnie Walker, Baileys, J&B, Captain Morgan. Guinness, Smirnoff.

Фінський виробник обладнання для обробки деревини Ponsse продає російське дочірнє підприємство місцевій компанії.

Американська компанія Whirlpool, власник торгових марок Indesit та Hotpoint, продає свої активи в Росії турецькому виробнику Arçelik.

З Росії йде великий фінський виробник шин Nokian Tyres, 80 % продукції якого для легковиків вироблялося на заводі в Росії. Вартість активів компанії у РФ та Білорусі оцінюється в €0,4 млрд.

• Берегова охорона США затримала в територіальних водах країни танкер із російськими нафтопродуктами, який було зафрахтовано швейцарською компанією Vitol.

• Українські кібервійська зламали сайт "Рособоронекспорту" й розмістили на ньому напис: "Територія України в межах чинного кордону є цілісною й недоторканною. Ми вб'ємо кожного, хто прийшов на нашу землю".

Також зламано сайт "Росреєстру", на ньому опубліковано привітання з Днем української Конституції.

• Прем'єр-міністр Шмигаль на засіданні Кабміну повідомив про намір укласти міжнародний договір щодо створення спеціального фонду для виплати компенсацій українським громадянам, які постраждали від воєнних дій. З його слів, фонд може бути сформовано коштом конфіскованих міжнародних резервів Росії.

• За інформацією британського видання The Guardian, Об'єднані Арабські Емірати стали чи не основною "гаванню" для російських "брудних грошей". Країна не приєдналася до санкційного режиму проти РФ. До Дубая вже перенесено офіси офісів низки великих російських компаній, які потрапили під санкції. ОАЕ також не заперечує проти перебування на своїй території яхт та літаків російських олігархів. Низка європейських політиків та експертів наполягають на внесенні ОАЕ до "чорного списку" FATF.

Прем'єр-міністр Шмигаль повідомив, що українська влада вимагає виключити Росію з FATF і внести її до "чорного списку".

• МЗС Болгарії оголосило про депортацію 70 співробітників російського посольства, яких спецслужби країни підозрюють у шпигунстві.

• Кабмін схвалив угоду із Всесвітньою продовольчою програмою (ВПП) про відкриття її офісу в Києві. Прем'єр-міністр Італії Драгі заявив, що ООН "впритул наблизилася" до розблокування експорту українського зерна.

Країни "Великої сімки" домовилися про фінансування заходів щодо продовольчої безпеки, негайну допомогу найбіднішим країнам тощо, на загальну суму приблизно у $5 млрд, з яких $2,76 млрд нададуть США.

• Міністр енергетики Галущенко анонсував початок комерційного обміну електроенергією із європейською енергосистемою ENTSO-E.

• Уряд Великої Британії виключив приєднання країни до "Європейської політичної спільноти", яку запропонував президент Франції Макрон.

• Прем’єр-міністр Італії Драгі виключив участь російського президента Путіна в саміті "Великої двадцятки" (G20), який заплановано провести в листопаді в Індонезії на острові Балі.

• Країни ЄС подовжили дію сертифікатів вакцинації від коронавірусної інфекції, попри швидке зростання кількості заражень. Також, уряди низки країн рекомендували населенню носити маски в громадських місцях та в транспорті.

• Лідери ЄС після 16-годиних переговорів змогли домовитися про реформу вуглецевого ринку. До неї входять скорочення викидів парникових газів на 55 % протягом наступних 10 років, поступова відмова від двигунів внутрішнього згоряння, для чого буде запроваджено вуглецевий збір на ціну палива для транспорту та опалення.

***

№ 267.

https://president.gov.ua/news/stvorennya-mehanizmu-bezpekovih-garantij-dlya-ukrayini-stane-76129?fbclid=IwAR08buWxmuv35CKeXubZ1liPw0GnKsg9DhGBij7Qojg8-Fs704mbSl2AD5Q

Створення механізму безпекових гарантій для України стане важливим кроком до нового безпечного світу – виступ керівника Офісу Президента Андрія Єрмака на NATO Public Forum

2022-06-29

Добрий день, шановний Крістофе!

Шановні учасники форуму!

Хотів би почати з найболючішого.

Росія все більше переконується, що не може здолати Україну на полі бою. Тому дедалі більше вдається до кривавого терору – убивств мирного населення та руйнування цивільної інфраструктури. За останні дні сотні ракет випущено по десятках українських міст. Щодоби десятки тисяч боєприпасів різних типів влучають у наші житлові квартали, дитячі садочки, лікарні та електростанції. Це робиться абсолютно свідомо.

Весь світ тепер знає про українське місто Кременчук, де позавчора російська ракета влучила у звичайний торговельний центр. Там було близько тисячі людей. Вони робили покупки – жінки, діти та літні люди.

Що це, як не класичний тероризм у неймовірних масштабах, нечуваних із часів Другої світової війни?

Росія використовує всі терористичні методи: масові вбивства, катування та руйнування. Завчасно сплановані енергетична та продовольча кризи, які вже починають негативно впливати на всіх людей на планеті. І все це – щоб зламати опір окремих держав та тиснути на світову спільноту. Нарешті, останній аргумент – це шантаж ядерною зброєю.

Проте будь-які розмови про поступки чи навіть переговори Росія сприймає як слабкість. На жаль, шантаж, кров та руйнування – основа російської зовнішньої політики.

Вони прагнуть знищити українську державу та стерти з підручників навіть згадки про український народ. Але ми точно знаємо: якщо сьогодні поступитися, завтра вони підуть далі. Після 2014 року українці власною кров'ю заплатили за доведення аксіоми: Росія завжди порушує угоди, які підписує.

Ми маємо справу з ідеологією та практиками, які нагадують найгірші диктатури минулого століття. Історія навчила: апетити агресора зростають із кожною поступкою.

Тому під загрозою безпека не лише Європи, а й усього людства. І ми вважаємо: якщо не зупинити Росію в Україні, НАТО обов'язково буде втягнуто у війну. До того ж непокараний агресор дає підстави іншим злочинцям будувати власні загарбницькі плани.

Дедалі більше політиків світу вважають, що Росія не повинна перемогти у війні, яку вона розв'язала проти України.

Це дуже добре.

Та річ у тім, що

- ***не всі усвідомлюють***: у цій війні **має перемогти Україна**. Це запорука того, що Росія не «зможе повторити» з будь-якою іншою країною те ж саме.

Для ***знищення*** військового та економічного ***потенціалу агресора***

- **потрібне** максимальне об'єднання зусиль більшості держав у ***кількох напрямках.***

1) Перше – це постачання Україні ефективної зброї, амуніції та боєприпасів. ***У достатній кількості та якомога швидше***. Щоб урятувати якомога більше людей, які гинуть у нас сьогодні кожного дня. Це жінки, діти, люди старшого віку.

2) Друге – це невпинне нарощування санкційного тиску. ***Без будь-яких вагань та пауз***. Щоб якомога швидше зменшити ресурси агресора.

Міжнародна ***експертна група***, яку очолюємо ми з Послом Майклом Макфолом, минулого тижня оприлюднила ***вже четвертий документ*** з ***рекомендаціями*** щодо **санкційної політики**. Цього разу вони стосуються посилення ***фінансових санкцій***.

3) Третє – побудова справедливого ***світового порядку***, який забезпечить дотримання загальнолюдських норм та міжнародного права.

Я погоджуюсь із вашими, Крістофе, публічними аргументами, що світ більше не ділиться на комуністичний Схід та капіталістичний Захід. Є ті, хто прагне дотримуватися цивілізованих правил, і є агресори, які нехтують будь-якими законами та порушують будь-які правила.

Війна в Україні прискорила всі процеси у світі. Життя вже ніколи не буде таким, як раніше.

Ми спостерігаємо реальну кризу світової ***системи безпеки***. Тому **маємо *спільно будувати нову***.

Досі ***Північноатлантичний альянс*** є, і це безперечно, ***найнадійнішою безпековою парасолькою*** у світі.

І якби *хибні ідеї «не дратувати Росію»* не взяли гору у 2008 році, сьогодні, цілком імовірно, в Україні не було б війни.

Тож ***нас не влаштовує «ілюзія відкритих дверей»***.

> **Україна не зійде зі свого шляху до повноцінного членства в *НАТО*.** І українська армія, і весь український народ своєю мужністю щодня доводять, що **наше членство тільки зміцнить *Північноатлантичний альянс***.

Ми дуже раді,

> **що *НАТО* вже *зміцнюється*** та йде до включення таких країн, наших партнерів і друзів, як Швеція та Фінляндія.

Та,

> **важливим кроком до *нового безпечного світу* стане створення дієвого механізму *безпекових гарантій для України*.**

Для цього, ми з колишнім Генеральним секретарем НАТО Андерсом Фогом Расмуссеном **створили *консультативну* міжнародну робочу групу**.

Плануємо ***комплекс заходів***, який **передбачає** насамперед:

1) ***зміцнення*** обороноздатності та ***відновлення*** військово-технічного потенціалу України;
2) максимальну ***інтеграцію*** України в міжнародні політичні та економічні формати;
3) тривалі та ефективні ***санкції*** проти Росії, які унеможливлять нові спроби агресії.

Паралельно,

> - **маємо** спільно ***зміцнювати міжнародне право*** та ***реформувати міжнародні структури***.

Порушники фундаментальних принципів повинні негайно не лише втратити право голосу в ***Раді Безпеки***, а й бути виключеними з ***ООН*** та інших міжнародних організацій.

Потрібна повна ізоляція злочинців.

*Я хочу висловити **величезну** подяку США та **іншим** нашим партнерам, справжнім друзям України, за вашу підтримку.*

Ми також вдячні країнам ЄС за високу довіру й надання Україні статусу кандидата в члени Євросоюзу.

*Ми всі разом маємо **перемогти Росію** й **покарати агресора**. Та разом робити світ безпечнішим для наших народів і для майбутніх поколінь.*

*Я вам **дуже** дякую за цю можливість виступити **перед такою** поважною аудиторією.*

Слава Україні та її захисникам!

***Дуже** дякую вам за увагу!*

***

№ 268.

Маємо новий звіт, в якому Купер пише про загострення ракетного протистояння. Українці вдало використовують щойно отримані комплекси HIMARS. Обстріли росіянами цивільних об'єктів підштовхнули американців передати нам зенітні комплекси NASAMS.

Загроза прориву в районі Білогорівки та Золотого, може призвести до відступу з Лисичанська. Спостерігаємо за подіями і підтримуємо ЗСУ.

За спільний переклад дякую Тетяна Саніна та Antonina Yashchuk

Редакція: Тетяна Саніна

Оригінал допису тут

https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-25-26-27-and-28-june-2022-a8cbb1c9266b

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ 25, 26, 27 ТА 28 ЧЕРВНЯ 2022

Вітання всім! [Опубліковано 29.06 о 10.00 за Києвом].

Після короткої перерви підсумую події останніх чотирьох днів в Україні.

1. ПОВІТРЯНА/РАКЕТНА ВІЙНА

Один російський Су-25 збили над Слов‘янськом 24 червня, а інший -наступного дня. Сьогодні вранці повідомляли, що ще один Су-25 російських ПКС налетів на високовольтну лінію під Бєлгородом - пілот загинув.

Ракетна війна… 24 червня українські сили завдали удару по штабу 20-ої загальновійськової армії, а вранці 25.06 - накрили склад боєприпасів у

Сватово Луганської області (там розпочалася пожежа). Відповідно, ці дії «спровокували» росіян наступного ранку відправити на Київ шість Ту-22, потім два Су-34, а близько 19.00 - ще чотири Ту-22. Всі літаки летіли над

Білоруссю, випускали ракети й поверталися, не входячи в український повітряний простір. Наступне відео, супроводжене перехопленими розмовами пілотів ПКС, дуже добре реконструює, як це відбувалося:

https://www.youtube.com/watch?v=kKCoN2hlS6w

26 червня українці заявили про знищення російського конвою на дорозі Мар'янське-Берислав у Херсонській області, а наступного дня вони накрили острів Зміїний 12-ма ракетами, знищивши, поміж іншими цілями, ракетно-гарматний комплекс «Панцир».

Видається, саме це спонукало ГРУ (російська військова розвідка) назвати переповнений людьми торгівельний центр у Кременчуці «воєнною ціллю»: в будівлю поцілили двома ракетами Х-22, запущеними з Ту-22М-3 з авіабази Шайковка (Калузька обл., 200 км. на пд.-зх. від Москви); це трапилося вранці 27.06 - загинуло багато людей (наскільки знаю, точна кількість жертв усе ще не відома: в найновіших даних йшлося про 18 загиблих, 59 поранених і 36 пропалих без вісти.

… у відповідь на це Вашингтон вирішив надати Україні зенітні комплекси NASAMS.

Вишестоящі органи в москві почали пояснювати, що удар вони нанесли по ангару, в якому зберігали боєприпаси та техніку, надані НАТО, проте спершу Куряга [так Купер називає лаврова - вочевидь, бо той пускає дим в очі - перекл.] говорив, що росія взагалі не причетна до атаки, а потім пояснював, що трапилася помилка…

Вчора, 28 червня, українці розгорнули HIMARS [американські системи залпового вогню - перекл.] і накрили російську базу в Перевальську (Луганська обл., 50 км. за лінією фронту), ще раз вдарили по Зміїному, а цього ранку – завдали ударів по невідомому об'єкту в Бєлгороді та авіабазі під Курськом в росії (можливо, використовуючи російські ж, але модифіковані безпілотники Ту-142). Росіяни ще вчора «помстилися» двома

хвилями авіаударів по Миколаєву та Очакову. Перша хвиля нальотів розпочалася о 4.00 вранці й це було три ракетні удари по базі 79-ої аеромобільної бригади, яка була пуста й тому обійшлося взагалі без жертв. У наступній хвилі було випущено 11 ракет Х-22 – деякі з них, як заявляли, пощастило збити. Проте принаймні одна ракета вдарила по базі морпіхів у Очакові й ще одна вразила стадіон в Миколаєві https://t.me/nikvesti/31124? .

Післяобід той самий стадіон вразила ще одна ракета. Мінімум троє цивільних загинули (серед них 6-річна дівчинка) та ще шестеро були поранені.

Цього ранку [29.06] по Миколаєву вдарило від 6 до 8 ракет Х-22. Принаймні одна пошкодила багатоквартирний будинок

https://t.me/mykolaivskaODA/1631 . Повідомляли про жертви, проте поки без уточнення деталей.

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків...

Минулого тижня росіяни прорвалися на південь у районі Липців і дійшли до Руських Тишків. Звідси їхня артилерія знову дістає до Харкова. Тепер росіяни регулярно обстрілюють північні околиці міста, а інші його частини час від часу зазнають ударів із важчого/більш далекобійного озброєння. У результаті обстрілів, серед іншого, селище Коротич на захід від Харкова відучора опинилося без електроенергії. Що ж до подій на лінії фронту, то нещодавно росіяни кілька разів наступали з південних околиць Козачої Лопані, найактивніше — на Тернову та Рубіжне.

Схоже, Тернову вони захопили і навіть дійшли до північних околиць Рубіжного. Усі бої відбуваються малими загонами (не повного складу), адже обидві сторони виснажені. Очевидно, що це лиш «бліда подоба» боїв, що відбуваються на сході.

Слов'янськ...

росіяни і далі наступають по лінії фронту міжКурулькою, Долиною і Богородичним — без особливого успіху,хіба що їм вдалося закріпитися на північних околицях останнього з трьох населених пунктів.

Лисичанськ...

Загалом, росіяни закріпилися по всьому лівому (північному) берегу Сіверського Дінця й безупинно поливають цілий Лисичанськ із артилерії. Станом на зараз вони захопили

Білу Гору і Тополівку, просуваються до Малорязанцевого і Верхньокам'янки. Очевидно, намагаються наростити темп, який узяли після відступу українських сил із Сєвєродонецька.

Актуальне питання кількох минулих днів: що українці збираються робити далі? Спершу здавалося, що відступ із Лисичанська неминучий: в мережі я натрапив на відео, де видно, як кілька колон танків Т-64 та механізованих

бригад рухаються в напрямку до Бахмута, і припустив, що це евакуюють частини 3-ої та 17-ої танкових і рештки 24-ої та 57-ої механізованих бригад. Є інформація, що кілька таких колон обстріляла російська артилерія, були навіть загиблі. Очевидно, що 24-та і 57-ма бригади надто виснажені, щоб воювати далі, їх необхідно заміняти свіжими силами. А от 17-та досі під Лисичанськом.

Якщо говорити детальніше, ситуація така: у районі Білої Гориукраїнці окопалися на території желатинового заводу. росіянивже кілька днів сильно обстрілюють ці позиції, але поки що їхніатаки були невдалими.

Загрозливіша ситуація в Малорязанцевому: росіяни там просунулися вперед, а отже, єзагроза блокування траси Т1302 на захід від Лисичанська. Далі на південь сили рф виступають із Вовчоярівки у напрямку до гарно укріпленої горбистої місцевості на схід від Верхньокам'янки. Є ще один неприємний для українців факт: росіяни перетнули Т1302 на північ від Берестового й атакували Спірне. Судячи зі звітів, ЗСУ цю атаку відбили, але росіяни, очевидно, тепер наступають на Верхньокам'янку і з півдня.

Загалом, як мені здається, збройні сили рф можуть у будь-якиймомент прорватися в напрямку до Білогорівки та/або Золотарівки, і тоді українському гарнізону доведеться відступати з Лисичанська.

Чому?

Бо, як і у випадку з Сєвєродонецьком, проблема не в тому, що не вистачає сил утримати місто, а в тому, що солдатам не буде можливості організувати забезпечення, якщо росіяни відріжуть усі шляхи сполучення.

Крім того, українці намагатимуться зберегти велику кількість своїх досвідчених військових, як було і в Сєвєродонецьку, а також важке озброєння.

Бахмут...

Учора ЗСУ заявили, що відбили Клинове на схід відміста і почали наступ у напрямку до Іловайська. Південніше пвк«вагнер» зі сходу та півдня намагалося взяти штурмом Вуглегірську ТЕС (її утримують частини 30-ої механізованоїбригади), а також Семигір'я і Кодему на захід від станції.

3. ПІВДЕНЬ

Запоріжжя….

24 червня 54-та механізована атакувала на південь від Вугледара — з невеликим успіхом: відтіснила росіян (2–3 слабких БТГр 150-ої мотострілецької дивізії) щонайменше на 10 км на південь, звільнивши при цьому щонайменше два села.

В інших місцях спостерігалось мало діяльності, насамперед спрямованої на покращення місцевих позицій.

Проте в районі Мелітополя, у російському тилу лютують українські партизани: атакують російських чиновників і військових, а також і потяги, що везуть припаси.

ПРИМІТКА:

> так, я знаю, ходять чутки про те, що українці не лише визволили Пологи, а й дійшли до Снігурівки, на річці Токмак, на схід від міста Токмак. Однак доказів цьому немає.

Херсон…

загалом, українці ні пари з вуст про те, що там відбувається. Кілька днів тому хтось озвучив, що вони всього за п’ять кілометрів від Херсона, але я думаю, що це була «лише розвідка боєм». При цьому російські заяви про якийсь контрнаступ можна назвати лише фантазією: і Киселівка, і Станіслав залишаються в українських руках, а українські партизани активно діють у Херсоні. Нарешті, на півночі Херсонської області

Українська 60-та механізована бригада звільнила два села і відтіснила росіян до Золотої Балки.

***

№ 269.

Финансовая эмиссия вместо таргетной, целевой, направленной на стабилизацию экономики

2022-06-29

Кущ

Тема *эмиссии* у нас мифологизирована.

Но секрет ее заключается в том, что она **никогда не осуществлялась у нас в интересах экономики и общества**.

1) Прибыль НБУ, перечисляемая в бюджет - это эмиссия.

2) Покупка валюты Нацбанком на межбанке - это эмиссия.

3) Рефинансирование банков - это эмиссия.

И она у нас либо энтропична - при покупке валюты, то есть носит "рассеянный характер", а на самом деле **поддерживает *импортеров* и финансовых *спекулянтов*** с помощью квазикрепкого курса гривны (как в 2019 году).

Или очень **"специфическая" - *рефинанс* и перечисление прибыли в бюджет, где эти деньги идут на "нужные программы"**.

В последнее время все более активную позицию в мире занимает течение ***Positive Money***, которое стремится изменить монетарную политику в сторону более справедливых, демократических процедур "зеленого распределения" ресурсов (тут не только экология, но и социальная сфера) и ратует за реализацию "народного количественного смягчения".

Для этого необходимо перейти к формату ***"суверенной денежной системы"***.

У нас нет ни позитивных денег, ни полноценного монетарного суверенитета.

Да, к сожалению, «Позитивной» или «зеленой» (наплавленной на людей) эмиссии у нас никогда не было.

Как она может осуществляться?

С помощью того же рефинансирования или выкупа на вторичном рынке ценных бумаг, когда центральный банк расширяет перечень маркерных финансовых инструментов под залог которых он дает деньги банкам.

С помощью такой маркировки создается таргетность или целевой характер эмиссии.

Например **в Украине, такими маркерными облигациями могли бы быть** (кроме ОВГЗ):

1. Ипотечные ценные бумаги.

2. Инфраструктурные облигации (системная инфраструктура экономики и критическая инфраструктура городов).

3. Облигации технологических парков.

4. Экологические облигации (природоохранные проекты и направленные на формирование жизненного пространства городов).

5. Облигации, выпущенные под кредитные портфели, выданные МСБ.

6. Облигации социального капитала (под проекты в системе образования, науки и медицины).

Если сейчас, получая ***рефинансирование***, банк может потратить его хоть

1) на ***валютные спекуляции*** *(речь не о военной экономике, а о нашем довоенном "стандарте")*, хоть на кредитование импорта, то

2) в случае с таргетной, целевой эмиссией, задаются четкие параметры ее осуществления по стратегическим целям развития.

Например, в США решили, что ФРС выкупает облигации Минфина (трежерис) и ипотечные облигации, так как именно эти каналы максимально работают на создание новых рабочих мест.

Сейчас к данным инструментам добавились еще и корпоративные ценные бумаги согласно сформированного индекса.

Но у нас,

- **НБУ предпочитает не давать деньги в экономику, а изымать их с помощью мобилизационных операций или выпуска своих *депозитных сертификатов*, которые покупаются банками с доходностью 23%** (учетная ставка минус 2%).

Сейчас в этой «герметичной колбе» НБУ-банки **закрыто более 200 млрд. грн.**

Именно **желанием заработать на этой "колбе" и продиктовано решение НБУ увеличить учетную ставку с 10% до 25%**.

Нетрудно подсчитать, что в периоде 365 дней на функционировании этой модели, банки заработают **более 40 млрд. грн**.

Точнее,

- заработают те из них, у которых есть ***избыточная ликвидность***.

Получаем своеобразный *парадокс*:

- выпуск депозитных сертификатов вроде бы является операцием по изъятию с рынка избыточной ликвидности (мобилизация средств).

Но, это лишь при условии, что

- данная операция осуществляется с минимальной доходностью и является вспомогательной для банков для размещения временно свободной ликвидности.

А если, такая операция

- **высокодоходная, постоянная и используется для размещения основной ликвидности?**

Весь принцип *монетарной трансмиссии* «летит к чертям».

Вместо *мобилизации* - получаем:

- **40 млрд. грн. дополнительной финансовой *эмисссии* и рост объема ликвидности, закрытой в *«мобилизационном капкане»*.**

Слишком дорогая плата за очень краткосрчоную "стабильность".

На практике получаем вообще полный извrат.

Накануне решения по повышению учетной ставки можно, например, взять рефинанс под 12% и уже после решения разместить эти деньги в депозитные сертификаты НБУ под 23%.

Получаем ***профит*** в 11% на государственном печатном станке. **Частный профит**.

Так ли было на этот раз?

Открываем ***статистику*** НБУ:

- 27 мая, то есть за недельку з гаком до решения НБУ по повышению учетной ставки с 10% до 25%, **«кто-то умный» взял рефинанс на 5,86 млрд. грн.**

А **НБУ, наверняка зная, что будет повышать ставку - его предоставил**.

Частный эпизод, иллюстрирующий общее ***правило***.

НБУ (*првоохранительным органам*) нужно, наконец, осознать, что

- **во время войны с РФ, повышать *ставку* до 25%, притом, что в РФ ключевая ставка ЦБ - 9,5% - это значит *«проиграть свой персональный бой»*.**

***

№ 270.

https://glavred.info/article/zapasov-ekonomike-rf-hvatit-eshche-na-5-let-no-voyna-zakonchitsya-ranshe-ekonomist-kushch-10387199.html

Запасов экономике РФ хватит еще на 5 лет, но война закончится раньше - экономист Кущ

Анастасия Кучкина

2022-06-30

Дефолт в РФ - это не просто невыполнение финансовых обязательств, но и крах той роли, которую Россия играла на международном уровне.

В России впервые за 100 лет произошел дефолт по внешнему долгу. Несмотря на то, что РФ не хочет официально этого признавать, ее экономика уже начала стремительное падение и рискует повторить "крутое пике", которое в свое время не смог пережить Советский Союз.

Экономист, финансовый аналитик Алексей Кущ в интервью ***Главреду*** рассказал о том, как скоро кризис почувствуют на себе россияне, на что направлены санкции Запада, в чем сходство России с Ираном и сможет ли в будущем Запад пойти с РФ на мировую, как дефолт ухудшит способность России вести войну в Украине, а также как скоро Украина может получить репарации из средств РФ, которые заморожены на Западе.

В России впервые с 1918 года произошел дефолт по внешнему долгу. Что это означает на практике - на чем это скажется больше всего?

Тот дефолт, который произошёл в России, нельзя отнести к классическим дефолтам. Классический дефолт - это когда вследствие неплатежеспособности определённой страны она объявляется банкротом, то есть государством, которое не может выполнять свои финансовые обязательства. Соответственно, дефолт - это своеобразная "черная метка", которая выдается на мировом рынке капиталов неблагонадежным странам, которые не смогли вовремя погасить свои долги.

То, что сейчас произошло с Россией - это совершенно уникальный случай. Потому что дефолты, как я уже сказал, происходят вследствие отсутствия внутренних резервов и финансовых ресурсов, с помощью которых страна может расплатиться по долгам. Россия до начала войны против Украины

обладала достаточным количеством финансовых ресурсов. Почему Россия не смогла расплатиться сейчас? Потому что она технически не может провести платёжные транзакции. То есть она технически не может расплатиться со своими кредиторами – деньги у неё как бы есть, но провести платёж в счёт погашения долгов она не может, потому что эти платежи блокируются в системе международного депозитария Euroclear. И это, можно сказать, один на сто или тысячу случаев, потому что аналогов ему найти сложно.

Если мы посмотрим на параметры России с точки зрения заемщика до начала войны против Украины, то мы увидим, что Россия обладала значительными валютными резервами – это сотни миллиардов долларов резервов Центробанка РФ, сотни миллиардов долларов США в других резервных фондах, в том числе в Фонде национального благосостояния и развития, относительно низкий уровень задолженности государства и погашение государственного долга в среднем на уровне 20% (при том что оптимальным считается 60%). Если считать по долговой нагрузке на бюджет, то, опять же, у неё были относительно низкие показатели расходов на обслуживание долга к расходным статьям бюджета. Ну и соотношение долга с валютными резервами также было в пользу финансовой стабильности.

Реноме России на рынке капиталов выстраивалось достаточно долго, в течение нескольких десятилетий. Если мы помним, внутренний дефолт в России был в 1997-м году, когда Россия не расплатилась по внутренним долговым обязательствам, так называемым ГКО. Ну тогда это был классический дефолт, потому что Россия не расплатилась вследствие того, что произошел бюджетный кризис и не было денег.

Сейчас ситуация диаметрально противоположная. С начала нулевых годов Россия выстраивала свой имидж как заемщика на международном рынке капиталов и в этом плане достаточно далеко продвинулась. Нельзя сказать, что все реформы в России были неудачными - было множество позитивных решений, которые принимались ещё 10-15 лет назад и в сравнении с Украиной она как заёмщик обладала более высоким рейтингом. Россия проводила консервативную долговую политику – не занимала много денег на международных рынках капитала и все размещения были ритуальными для того, чтобы не утратить тонус в международных долговых обязательствах.

Обладая профицитным торговым балансом за счёт экспорта углеводородов, который превышал отток импорта на различные потребительские товары, благодаря притоку валют от продажи газа, нефти, золота, угля, Россия сформировала большие внутренние резервы. И, кстати говоря, фискальный манёвр, который был проведён ещё министром финансов Кудриным (он был архитектором финансовой системы безопасности России и создал

многоуровневую систему резервных фондов), при котором часть денег от продажи нефти и газа шла не на проедание в бюджет, а на пополнение Фонда национального благосостояния и развития.

Поэтому сейчас значительная часть резервов заблокирована, возможность получать валютную выручку в России также ограничена, потому что часть из этих денег может быть вновь заблокирована, а часть этих денег может не поступать, потому что часть российских банков и госкомпаний находятся под санкциями. Плюс на этом фоне есть технологическая неспособность проводить какие-либо операции в рамках глобализированного мирового рынка капиталов.

Нынешняя ситуация показала, что западные санкции практически выпилили Россию из общего рельефа. Россияне, естественно, говорят, что им рынок капитала особо и не нужен. Но на самом деле они лукавят, ведь последние 15 лет они проводили максимально активную политику, направленную на то, чтобы как можно глубже адаптироваться под мировой рынок капитала. Они очень много работали над своим инвестиционным имиджем и над своей инвестиционной привлекательностью - много внимания уделялось позиции России в рейтингах мирового банка по лёгкости ведению бизнеса, конкурентоспособности экономики Всемирного экономического форума и т.д. Сейчас все это уничтожено.

Тот дефолт, который произошёл, с практической точки зрения ничего не добавляет, потому что Россия предыдущим пакетом санкций практически была изолирована от возможности выходить на рынок капитала и занимать там деньги. Если ты не можешь выходить на рынок и одалживать там ресурс, какой смысл тогда какой у тебя рейтинг - это бессмысленная фишка.

Но он имеет большое символическое, я бы даже сказал - морально-психологическое значение. И я бы рассматривал это шире, чем финансовое банкротство – это некое геополитическое смысловое банкротство. Ведь это не просто дефолт по финансовым обязательствам, а дефолт геополитических смыслов – той роли, которую Россия играла на международном уровне, ее взаимоотношений с ближайшими соседями и ее роли на постсоветском пространстве. То есть это, можно сказать, исторический дефолт, но не в плане исторического события, а исторической роли России, потому что вследствие этой агрессии можно искать более глубокие смыслы и более глубокие факторы.

Насколько меняет ситуацию и сказывается ли как-то на последствиях то, что Россия официально не объявляет дефолт? В чем отличие технического дефолта от реального?

Как я уже сказал, с точки зрения технологий и воздействия на страну-заемщика нынешний дефолт ничего не добавляет, потому что дефолтные инструменты воздействия на должника намного слабее, чем санкционные механизмы воздействия на Россию, которые были до дефолта. Если стране объявляется дефолт, но в отношении нее не введены международные санкции, как, например, в Аргентине, которая прошла через цепочку дефолтов, это означает начало долгой и нудной судебной волокиты между государством и кредиторами. Как правило, эта волокита идет в Лондонском суде, потом в рамках этой волокиты подписываются некие протоколы и мировые соглашения. Если стороны не достигают взаимного согласия, арестовываются активы этой страны, но это происходит по решению судов и происходит очень долго. Таким образом процедура не имеет молниеносного воздействия.

В отношении России санкционные механизмы намного сильнее, чем дефолт. Ведь никто не идет судиться с Россией в Лондонский суд. Возможно, туда пойдут судиться после, но сейчас против РФ вводятся санкции. А санкции - это моментальный арест и блокировка значительной части валютных активов за рубежом, арест активов и имущества российских олигархов, политиков (их яхт, вилл и так далее), недвижимости, экономических активов. Потому в этом плане дефолт ничего не добавляет. В дальнейшем, естественно, против России будут поданы определенные судебные иски и она наверняка будет судиться с кредиторами в том же Лондонском суде, но это, с точки зрения последствий для России, будет значительно слабее, чем суды, например, в международном суде по вопросам ущерба, нанесенного Украине.

Существует ли вероятность того, что в случае дефолта Украине в будущем будет сложнее получить средства на репарации из тех активов РФ, которые в рамках санкций заморожены на Западе?

Опасность такая есть. Более того, у нас сейчас разрозненная политика исков и мы можем повторить те же ошибки, что и в 2014-2019 годах. Дело в том, что сейчас ряд финансово-промышленных групп начинают самостоятельно подавать иски против России. С учетом того, что у них международная юридическая поддержка сильнее, чем у обычных граждан, может сложиться такая ситуация, что обычные граждане в удовлетворении своих исков по разрушенной квартире или дому могут и не дождаться возмещения со стороны РФ. Условно говоря, все расхватают кредиторы, финансово-промышленные группы и т.д.

Потому уже сейчас должна быть консолидированная политика государства по подаче исков - нужно принимать отдельный закон, согласно которому иски против России как страны-агрессора сможет подавать исключительно Министерство юстиции Украины. То есть все иски, которые подаются внутри

страны, должны аккумулироваться в Минюсте, и уже министерство должно подавать коллективный иск, а не так, что каждый в отдельности будет судиться с РФ. А уже потом Минюст должен распределять деньги, полученные от ареста российских активов согласно очередности. Как при банкротстве предприятий есть очередность по удовлетворению требований, так и здесь - например, в первую очередь удовлетворяются требования простых граждан, у которых разрушено жильё, во вторую - требования государства по разрушенной инфраструктуре и только потом - требования крупных ФПГ. Потому что иначе ситуация будет не в пользу простого украинца.

Надо понимать, что доступ к этим средствам для нас будет не таким простым, как нам кажется. Потому что эти деньги Запад будет беречь до момента прихода к власти в России более договороспособных политических элит, с которыми можно будет начать вести переговоры и с которыми эти заблокированные резервы будут использоваться как своеобразный козырь на переговорах. В этом плане Украина уже должна заявлять свою политическую позицию и говорить о том, что эти средства должны в первую очередь пойти на восстановление украинской экономики.

Вы сказали о том, что ввиду дефолта Россию выпилили из многих финансовых процессов и в принципе из финансового рынка. При каких условиях и когда Россия имеет шансы вернуться на мировые финансовые рынки?

Шанс у России есть - пример Ирана это показывает. И если есть подписание своеобразной иранской финансовой сделки, то почему не может быть российской, между западными странами и будущей российской властью?

Но в отличие от Ирана, России придётся очень многое исправить, потому что Иран все-таки ни на кого не нападал. Он просто пытался вести свою самостоятельную ядерную программу, создавать ядерное оружие и иранские политики время от времени допускали непозволительные высказывания в отношении Израиля и ряда западных стран, но не предпринимали никаких практических действий. Единственное - Иран позволял себе вмешиваться в сирийский конфликт и конфликт в Ливане.

Россия в этом плане допустила намного более страшное преступление - фактически она начала континентальную войну против Украины с колоссальным количеством жертв, разрушений, оккупированной территорией.

Мы прекрасно понимаем, что в ближайшее время это невозможно. Условно говоря, чтобы вернуться в клуб прогнозируемых и цивилизованных стран, России придется многое сделать с точки зрения внутриполитической реформы

и исправления допущенных преступлений. Прежде всего - провести полную деоккупацию украинских территорий. К сожалению, мы не видим на горизонте никаких российских сил (даже оппозиционных), которые готовы к деоккупации Крыма.

Украина никогда не пойдет на то, чтобы признать статус-кво по Крыму и с учетом того, какую роль Украина играет сейчас в геополитической карте мира, вряд ли кто-то станет торговать интересами Украины - после 24 февраля такого варианта просто нет. Потому что Европа настолько ужаснулась тем, что Россия совершила в Украине, что обратного пути нет - тут уже не просто "красные линии" пересечены, в Европе возник экзистенциальный ужас перед нынешней Россией и эпохой российских сумасшедших политических элит.

И эта эпоха просто так закончится не может - естественно, в дальнейшем в России будет, по аналогии со сталинским, некое "потепление", возможно придет какой-то коллективный орган управления страной, может быть состоится некая переоценка совершенного, как на известном съезде КПСС, когда был развенчан культ Сталина и будут говорить о перегибах, ошибках, допущенных в отношении Украины.

В принципе, уже сейчас в неофициальных блогах аналитики Центробанка РФ пишут о том, что Россию в ближайшее время ожидает колоссальный технологический упадок во всех отраслях экономики - так называемая обратная индустриализация. Это - переход в промышленном развитии к менее передовым отраслям экономики. Соответственно, это повышение затратности производства и снижение его эффективности. Примерно все то, что мы наблюдали на финальной стадии существования Советского Союза. Только там была обратная индустриализация в системе плановой экономики, а сейчас - в системе квазирыночной экономики.

Как много времени может уйти на то, чтобы в России началась обратная индустриализация - как надолго этот процесс может растянуться?

Обратная индустриализация в России уже стартовала. Мы видим, что если раньше в России говорили о том, что будут разрабатывать свои компьютерные процессоры (например, Байкал), то сейчас, вследствие блокировки поставок чипов и полупроводников со стороны Тайвани компания, которая занималась производством этих процессоров, заявила о его остановке. Соответственно, почти шесть миллиардов рублей, которые были потрачены на это производство, можно просто списать на эхо войны. Именно поэтому Россия заявила о переходе на так называемый параллельный импорт, когда государство не может напрямую закупать импортные товары вследствие санкционных ограничений и закупает их в тех странах, где есть филиалы тех или иных международных компаний.

Например, если на те же электрокотлы или гидроагрегаты Siemens наложены санкции, то в Казахстане есть представительство, у которого Россия может "выхватывать" в одиночных экземплярах эти агрегаты и завозить к себе.

Но мы прекрасно понимаем, что концепция параллельного импорта не может развиваться на системном уровне. То есть когда ты не можешь купить автоматическую коробку передач в количестве 100 000 штук для производства автомобилей, а можешь в чемодане дипломата незаконно привезти пять таких коробок, то на этом системную индустриальную политику не построить. То есть можно заменить коробки передач в ограниченном количестве автомобилей, чтобы те продолжали ездить по дорогам, но выстраивать на этом промышленную политику ни одна страна не сможет.

Запуск обратной индустриализации в России – это хорошая новость для нас. Но есть и плохая – не стоит рассчитывать на быстрый финансовый коллапс в России. Мы видим, что все санкционные модели имеют накопительный и долгосрочный характер влияния – они не работают по принципу рубильника. Нету "матери всех санкций", которая отключит Россию за пять минут.

По тем же санкциям мы видим, что иногда на начальном этапе они имеют противоречивый характер. Например, нынешние ограничения в отношении российских углеводородов на мировых рынках привели к резкому росту цен на нефть и природный газ и Россия, наоборот, получает сверхприбыль, потому что она ещё обладает возможностью продавать свои углеводороды на мировых рынках. Это как при лечении болезни - иногда, чтобы вылечить хроническую болезнь, лекарствами переводят ее из хронической фазы в острую. В случае санкций принцип очень похожий - на начальном этапе перевода хронической болезни в острую будет обратный эффект.

То есть санкции будут приводить к тому, что Россия сначала будет получать даже больше доходов, чем она получала до введения санкций. Потому что, с одной стороны, блокировка российских углеводородов на мировых рынках, которые приводят к тому, что цены на них растут, а с другой стороны Россия ещё полностью не вытеснена с рынков Европы и других мировых рынков ресурсов и она ещё может продавать свои углеводороды и снимать ценовую "пену". Но без этого санкции не работают - нельзя оказаться сразу на финише, нужно ещё пройти мучительный и сложный этап.

Сейчас мы видим сложный этап структурной перестройки (прежде всего - в энергетике) в европейской экономике, ускоряя так называемый зелёный переход. Европа ищет заменители российских энергоресурсов, а США, наоборот, притормаживает "зелёную" политику для того, чтобы сохранить максимальный уровень добычи нефти, природного газа и сохранить свою профицитность с точки зрения энергоресурсов. То есть весь мир

перестраивается под новую энергетическую модель, где Россия ранее занимала весомую позицию. Ведь Россия продавала примерно столько ресурсов, сколько Китай потребляет в течение года.

Понятно, что полностью демонтировать с мирового энергетического баланса такой блок в виде России очень сложно. Это - долгосрочная политика, которая имеет четкий алгоритм действия и работает по принципу бобслейного желоба. То есть если ты стартовал, то что бы ты не делал, ты все равно доедешь до финиша и не сможешь отклониться ни вправо, ни влево. Точно также и с санкционной политикой - сопротивление России или ее союзников из некоторых западных стран могут просто притормаживать движение, но результат уже очевиден.

Вы сказали, что процесс воздействия санкций - долгосрочный. Но хочу уточнить насколько он долгосрочный - год, два, пять, десять? Ведь чем дольше он будет длиться, тем больше у РФ будет возможностей для сопротивления и ведения войны в Украине.

Этот процесс растянется как минимум на ближайшие пять лет. С точки зрения влияния санкций на экономику, первые ростки экономического кризиса Россия почувствует в конце этого года. Они будут проявляться в падении ВВП, сокращении доходов населения, инфляции и так далее. Но за счёт внутренних резервов у России будет сохраняться возможность компенсировать эти кризисные явления. Первые серьезные проблемы технологического характера с точки зрения сбыта энергоресурса у России начнутся с 2027 года. Политика Запада заключается в следующем – с помощью максимальной военной помощи, которую он оказывает Украине, повысить нашу сопротивляемость в военном плане и заставить Россию ближе к осени перейти в состояние замороженного конфликта и потом пытаться удерживать ее в этой стадии ближайшие 5 лет. Ведь никто на Западе не питает иллюзий, что с Россией удастся подписать некое мирное соглашение.

Но через пять лет в России уже начнут ощущать необратимые экономические процессы, которые будут происходить там в результате санкций.

Естественно, что у многих это может вызвать пессимизм, но тут есть и нотка оптимизма. Она заключается в том, что каждый санкционный порез снижает возможность России агрессивно вести войну. Сейчас РФ пребывает в фазе, когда она может вести и агрессивную войну, и стабилизировать внутреннюю ситуацию.

К концу года ее возможности вести агрессивную войну в Украине будут резко снижаться и с каждым санкционным пакетом они будут все ниже и ниже. Поэтому не стоит ждать пять лет и думать, что только тогда она прекратит

войну – эта возможность у России снизится до минимального значения в течение ближайшего года-двух и в течение этого периода будут происходить турбулентные процессы. А переход в третью фазу, когда уже нет ресурсов на поддержание внутреннего потенциала, начнётся в 2027-м.

Как состояние дефолта может отразиться на россиянах?

В первую очередь, они коснутся качества и стандартов жизни - возможности покупать те или иные товары, отдыха и так далее. То есть вначале санкции коснутся, в основном, верхней части общества - того, что у нас называют средним классом (но в РФ это достаточно условное понятие). По мере нарастания экономических проблем они будут проникать и в нижние слои населения - кроме качества жизни, будут обесцениваться и ее стандарты. Это произойдет в результате того, что у государства будет все меньше денег на патерналистскую социальную политику.

То есть воздействие санкций будет заключаться в том, что значительная часть российской экономики станет неконкурентоспособной вследствие утраты внешних рынков, распада глобальных логистических и технологических цепочек, невозможности закупать импортные комплектующие.

Впереди фаза снижения эффективности экономики. Возможности модернизации в глобальном смысле у России не будет, потому что в настоящее время невозможно добиться технологического развития изолированной страны. Те же КНДР, Иран могут развивать отдельные военные технологии, но в целом в условиях автаркии и сейчас, в глобальном мире, добиться такого развития невозможно. Потому что процессы развития технологий идут настолько динамично, что если ты отрезан от внешнего мира, ты не можешь выдумать их самостоятельно.

Соответственно, если ты себя отрезаешь от возможности модернизации, у тебя остаётся единственный путь - так называемая искусственная модернизация. То есть блок экономически неэффективных предприятий можно будет поддерживать на плаву исключительно за счёт вливания государственных денег. Это примерно то же, что происходит сейчас в Беларуси. Когда есть завод, а его продукцию никто не покупает. Чтобы её покупали, нужно, чтобы продукция продавалась ниже себестоимости и государство покрывало разницу между себестоимостью и стоимостью продажи для того, чтобы завод не обанкротился. Или же государство через госзаказы закупает неэффективную продукцию, которую можно сбыть намного дешевле.

В России сейчас будет то же самое - будет целый блок неэффективной экономики, которую можно будет модернизировать за счёт государственных

вливаний и по мере того, как Россия будет выдавливаться из мировых рынков сырья, финансовых ресурсов для их искусственной модернизации будет становиться все меньше. Соответственно, сначала эти предприятия будут останавливаться, потом – прекращать свое функционирование, далее будут попытки их как-то реанимировать через какие-то госпрограммы.

Но за один год банкротства экономической модели не произойдёт – это будет мучительно долгий период ослабления России. Но если сравнение пошло с с Ираном, то после событий Исламской революции, когда он вошёл в конфликт с рядом западных стран и оказался в международной изоляции, он не исчез с политической карты мира. Иранская экономика продолжает функционировать – по улицам ездят иранские автомобили, которые, как говорят, технологически гораздо хуже западных аналогов, в небе летают старые, ещё советские самолёты, которые периодически падают. Но при этом Иран сохраняет возможность вести свою ракетную программу, создавать ракеты, пытается проводить ядерную программу, но в целом страна утратила полностью способность технологически модернизации.

В такой модели Иран пребывает уже десятки лет - на начальном этапе этих санкций он, в принципе, обладал возможностью вести внешние войны (например, с Ираком, которая длилась в восемь лет) и у него были амбиции регионального лидерства. Но по мере санкционного давления, способность вести агрессивную внешнюю политику с каждым годом становилась все слабее.

Если отбросить всю шумиху вокруг Ирана, сейчас он представляет собой относительно безобидное государство, потому что он не может ни на кого напасть. Даже если вспомнить убийство во время президентства Трампа одного из стражников Исламской революции, то все ожидали, что Иран нанесет массированный удар по американским базам в Ираке, но он практически никак не отреагировал на это политическое убийство и нарушение своего суверенитета. Кроме того, уже и не припомнить, когда иранские политики допускали резкие заявления в отношении Израиля - хотя раньше их можно было слышать чуть ли не каждый месяц.

Мы видим, что Иран практически созрел до подписания уже второго мирного соглашения. Первое соглашение было подписано при Обаме, но Трамп его аннулировал, теперь Байден снова пытается его подписать и оно уже практически согласовано. Это говорит о том, что иранские политические элиты стали договороспособными. И это - прямой результат действия санкций.

Такая же политика выстраивается у Запада и в отношении России. Ведь если говорить прагматично, все понимают, что никакого распада России в

ближайшие десятилетия не будет - мы можем себя этим подбадривать, но объективно этого не случится.

Главное - чтобы она не поедала окружающие листья вокруг кокона. И главная способность автаркии России - снизить способность к внешней агрессии, то есть сделать из неё современный православный Иран. Даже если там будет внутренняя политическая диктатура, роль патриарха будет ролью своеобразного аятоллы. Но главное, чтобы Россия варилась в собственном котле и не вела внешних полномасштабных континентальных войн.

Как дефолт в России может помочь Украине?

Помочь это нам может только в информационном и идеологическом плане - то есть мы должны этот факт максимально тиражировать. Россияне могут не признавать дефолта, но они не признают и факта войны в Украине - они не признают, что их ракеты попадают в торговый центр, отрицая очевидное. Но с информационной точки зрения - это сильный информационный повод, чтобы показывать, к чему приводят диктаторские решения, когда в результате решений одного человека аннулируется результат развития 140-миллионной страны за 20 лет.

***

№ 271.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 29 червня 2022

Головне

1) Класно, що 144 наші оборонці повернулися з полону. Це просто свято. Але ще понад 2 тисячі перебувають у СІЗО... І цікаво, на кого саме обміняли хлопців.

Я розумію, що поміняти "всіх на всіх" хуйлу не цікаво... Бо немає приводу для "перемоги".

2) На Луганщині й навколо Бахмута - дуже тяжка ситуація для наших підрозділів. Розраховувати на те, що у хуйла не вистачить резервів - геть не варто. Тому зброя конче потрібна. Могутня зброя. І. таки так, частина ватного населення радіє "асвабадітєлям". Достатньо почитати чати ціх міст..

3) До євробуржуїв поступово доходить, що війна в Україні може завершитися або перемогою України або війною в Європі. Хоча не до всіх. Тому саміт НАТО став дуже показовим.

4) І знову Боря Джонсонюк радує нас подаруночками! Це чи не єдиний, хто ЦІЛКОМ І ПОВНІСТЮ розуміє наслідки агресії

5) Так що, орки побіжали з острова змій? Було б кашерно.. Навіть. дуже.

6) Раджу звернути увагу на "індійських друзів" і їхні китайські схеми.

Теми дайджесту

1) До України повернулися 144 військовополонені, оборонці Маріуполя тощо.

2) Лідери НАТО визнали Росію головною загрозою та допоможуть Україні перемогти у війні.

3) Україна та Єврокомісія підписали угоду про "транспортний безвіз".

1. Війна

1-1) Фронт

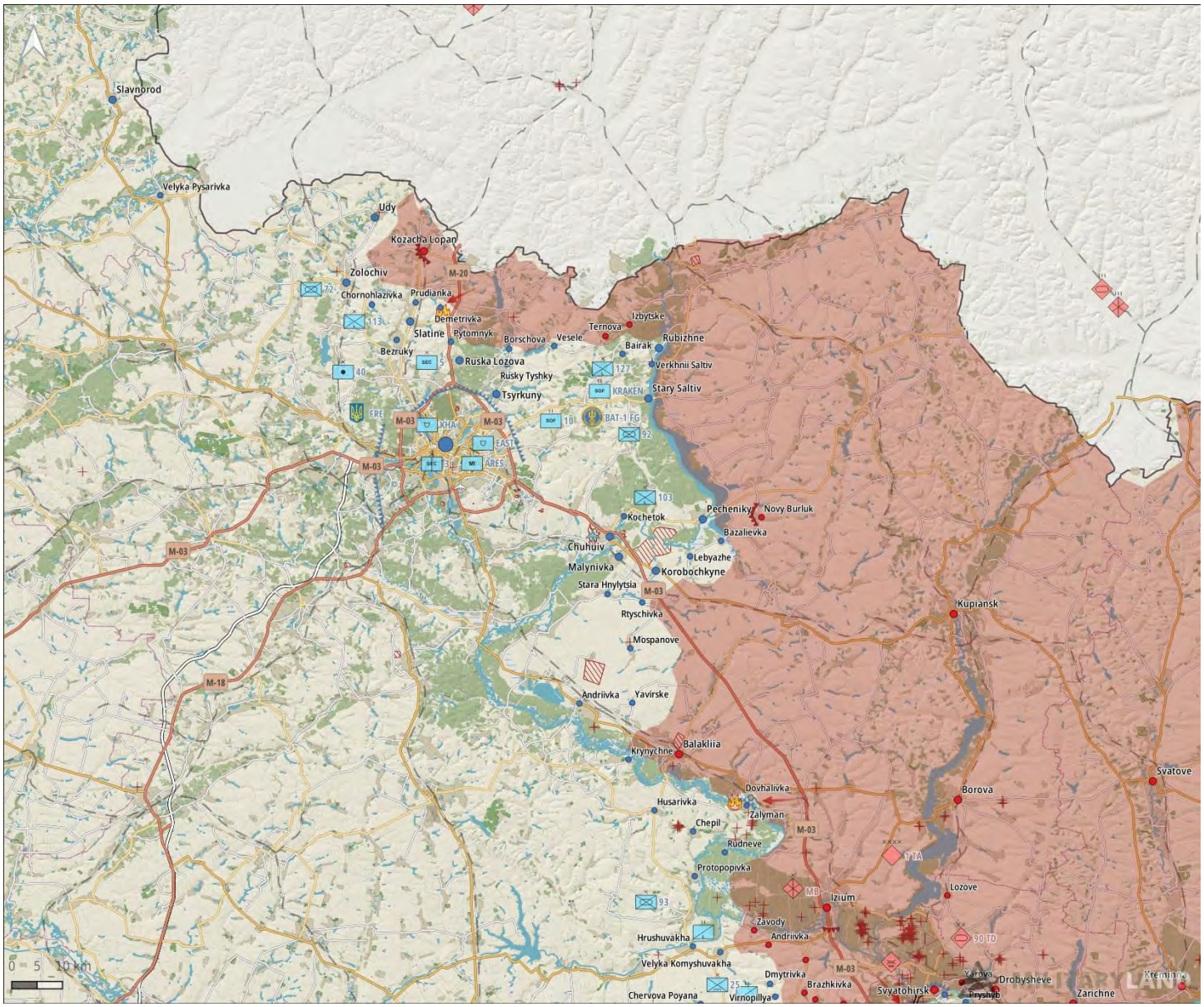
• Ситуація в Білорусі наразі досить спокійна, Генеральний штаб не спостерігає зосередження ударних груп для наступу на Київ та північно-західні області України.

• З території РФ знову обстріляно прикордонні райони Сумщини.

• На північ від Харкова окупанти без успіху намагалися повернути контроль над селом Дементіївка. Населені пункти на півночі області та обласний центр обстріляно з важкої артилерії та систем залпового вогню.

• У районі Ізюма та Лимана російське командування здійснює перегрупування військ. Села на північ і схід від Слов'янська й само місто обстріляно із важкої артилерії

• Російські війська рвуться до Лисичанська, попри великі втрати. Ударні підрозділи штурмують Верхньокам'янку, де розташований Лисичанський НПЗ, а також населені пункти на трасі Лисичанськ – Бахмут. У районі Верхньокам'янки та Берестового припинено спроби прориву диверсійних груп на територію, що контролюють ЗСУ. Низку українських підрозділів відведено до Сіверська. За словами голови Луганської воєнної обладміністрації Гайдая, російська авіація зруйнувала гуманітарні склади в Лисичанську, тому далі надавати допомогу мешканцям неможливо.

• Тривають запеклі бої на південь від Бахмуту. Атаки російських підрозділів на Вуглегірську ТЕС відбито, проте їм вдалося відновити контроль над населеним пунктом Клинове поряд із трасою Харків – Довжанський.

• У Донецькій області лінія фронту не змінилася, окупанти ведуть безперервні обстріли й завдають бомбових ударів по прифронтових містах та селищах. Українські війська зберегли контроль за с. Павлівка на південь від Вугледару, яке контратакували російські війська.

• На Запоріжжі було порівняно спокійно. Біля Пологів унаслідок обстрілу пошкоджено газову магістраль, десятки населених пунктів залишилися без газопостачання, на окупованій території тощо.

• На півночі Херсонщини ЗСУ відбили атаку російських гелікоптерів. На півдні українські війська дали відсіч окупантам, що контратакували нещодавно звільнені ЗСУ населені пункти. Очаків та Миколаїв потрапили під

обстріли РСЗВ, також під потужним вогнем – села на захід та південь від Херсона.

• Знову під обстріл потрапив Дніпро – ракета пошкодила житлові та громадські споруди.

Війська ППО збили крилату ракету над Одещиною.

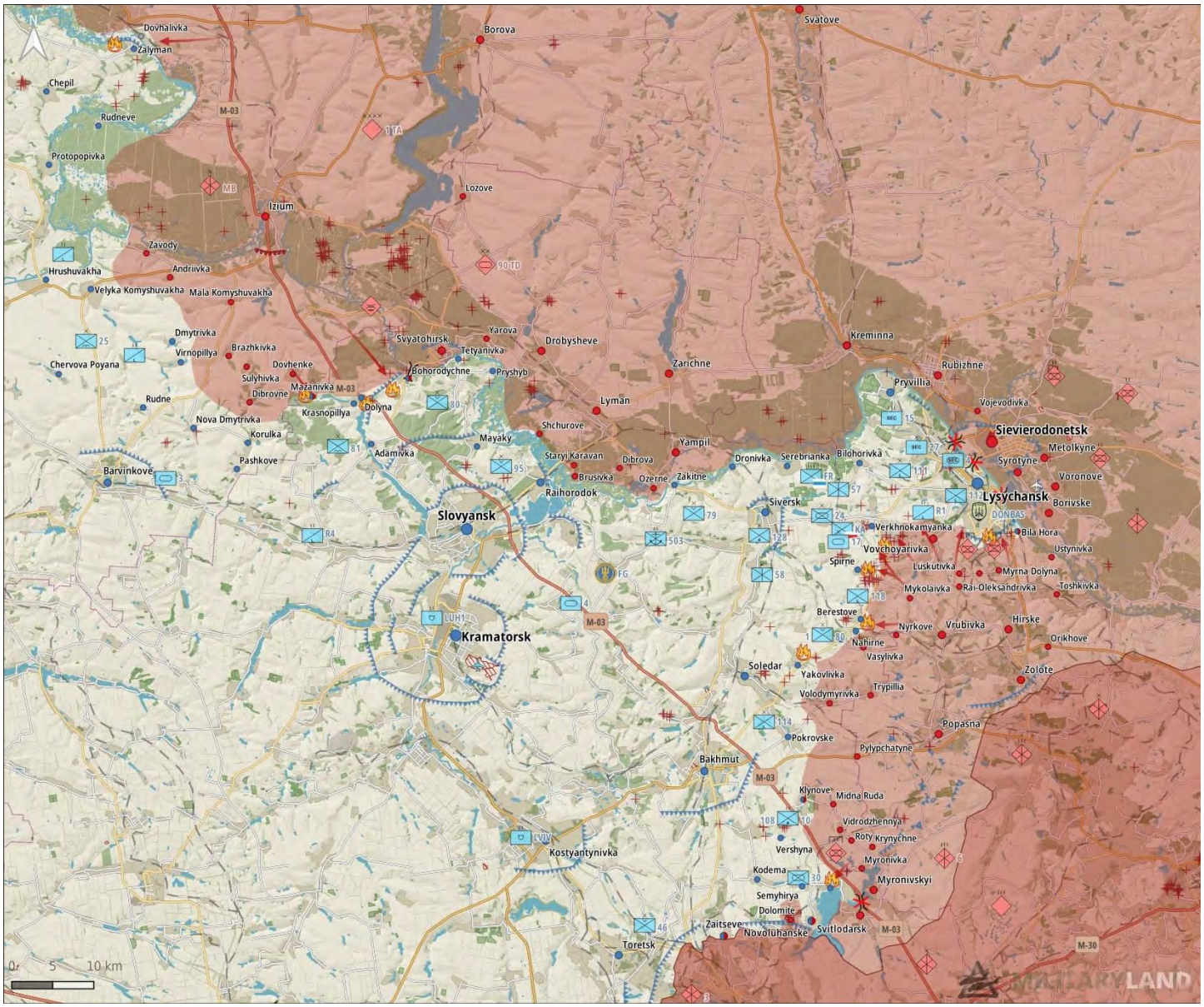
• Оперативне командування "Південь" повідомило про ще один удар, що було завдано по російських військах на острові Зміїному, унаслідок якого знищено комплекс ППО "Панцир-С1". За попередньою інформацією, вночі російських військовослужбовців евакуйовано з острова швидкісними десантними катерами.

• Згідно з кількома неофіційними опитуваннями суспільної думки, населення низки регіонів Росії загалом негативно ставиться до проведення загальної мобілізації. Проте різні способи заохочення колишніх військовослужбовців та новобранців до служби за контрактом дають можливість російському командуванню поповнювати особовий склад підрозділів, які зазнали важких втрат на фронті.

• На Запоріжжі відбувся масштабний обмін військовополоненими. На контрольовану територію повернулися 144 українські військовослужбовці. Серед них – 95 оборонців "Азовсталі", зокрема, 43 бійці полку "Азов". Багатьом із них негайно надано медичну допомогу.

• Міжнародне агентство з атомної енергетики (МАГАТЕ) втратило зв’язок із системами контролю Запорізької АЕС. Після вторгнення російських військ, у квітні вимкнено базові станції українських мобільних операторів, зв’язок з АЕС було відновлено лише на початку червня. Енергоатом попередив про підготовку окупантами теракту на станції через осушення басейнів охолодження, у які вони скинули боєприпаси. Це може призвести до пошкодження систем охолодження реакторів та спричинити ядерну аварію. Метою цих дій є демонстрація експертам МАГАТЕ "спроби мінування станції персоналом та українськими військами".

• Окупаційна влада Херсонської області оголосила про підготовку до проведення референдуму про приєднання до Росії. Організовувати процес будет колишня голова херсонської міської виборчої комісії. Офіс генпрокурора оголосив їй підозру в колабораціонізмі. В області запущено запис актів цивільного стану за російським законодавством, у громадян під різними приводами збирають паспортні дані, здійснюється видавання російських паспортів та номерних знаків на автомобілі. Окупанти прагнуть започаткувати обіг російського рубля.

1-2) Тил

• Президент Зеленський ввів у дію положення про реєстр олігархів, яке нещодавно було ухвалено РНБО. На початку червня глава Нацагентства з питань запобігання корупції Новіков заявив, що ідея про створення подібного реєстру втратила актуальність, проте Єврокомісія включила запуск реєстру до переліку вимог до України для вступу до ЄС.

Зеленський також вніс до Верховної Ради законопроєкт про приєднання України до Конвенції про екстрадицію.

• Міністр цифрової трансформації Федоров спростував повідомлення російських пропагандистських ЗМІ про направлення повісток громадянам через додаток для смартфонів "Дія".

• Глава "Укрзалізниці" Камишин оголосив, що компанія не планує підвищувати ціни на пасажирські перевезення під час війни.

• До України завітав британський мільярдер Бренсон, фундатор компанії Virgin Galactic. Він відвідав Гостомель, де обговорив із представниками ДП "Антонов" та чиновниками Укроборонпрому можливість відновлення аеропорту.

• Міністерство інфраструктури та Єврокомісія підписали угоду про "транспортний безвіз" – про скасування дозволів українським перевізникам для здійснення двосторонніх і транзитних перевезень до країн – членів ЄС, а також спрощення визнання водійських документів. Отже, українські водії надалі здійснюватимуть перевезення в країнах Євросоюзу за внутрішніми документами. Термін угоди – 1 рік із можливістю пролонгації. Воно набуває чинності з 29 червня.

• Прем'єр-міністр Шмигаль повідомив про отримання від США грантової допомоги в розмірі $1,3 млрд на фінансування дефіциту бюджету. Конгрес США в травні ухвалив рішення про надання допомоги Україні на суму $40 млрд, з якої $7,5 млрд призначено для поповнення українського бюджету.

2. Україна та світ

• У Мадриді відкрився саміт НАТО. У перший день прийнято Стратегію безпеки Альянсу, яка визнає Росію найбільш значущою та прямою загрозою. Водночас НАТО не повністю перериває контакти з РФ і зберігає лінію екстреного зв'язку з її керівництвом. Термін чинності Стратегії – до 2030 р. У попередньому варіанті від 2010 р. Росію було визнано партнером. НАТО реагуватиме на нову загрозу, посилюючи оборону всіх учасників Альянсу. Кількість військовослужбовців сил підвищеної готовності зросте вдесятеро. Другою за важливістю загрозою визнано Китай, який також підриває світовий правопорядок.

Запущено процес приєднання до НАТО Фінляндії та Швеції.

Стратегія містить положення про те, що Україна має перемогти у війні з Росією, а надалі зможе приєднатися до Альянсу. Прямої згадки про надання Україні плану дій щодо членства (ПДЧ) у документі немає.

Міністр закордонних справ Кулеба закликав членів НАТО до такої ж активної уваги до України, як і до інших питань порядку денного.

Перед початком саміту президент США Байден оголосив про значне посилення американських підрозділів у Європі задля оборони території країн Альянсу.

До учасників саміту звернувся президент Зеленський. Він закликав знайти для України місце в спільному просторі безпеки НАТО. За словами Зеленського,

політика "відчинених дверей" не мусить нагадувати турнікет, а Україна вже заплатила за вступ захистом Європи. Він наголосив, що НАТО має лише два шляхи – невідкладну й достатню для перемоги України допомогу чи війну з Росією незабаром.

Заступник глави Офісу президента Жовква вважає, що Україна вже задовольняє стандартам НАТО й має можливість вступу до Альянсу за прискореною процедурою.

Лідери країн НАТО погодили пакет оборонної допомоги Україні, у який буде включено нелетальні засоби, підтримку кіберзахисту та модернізацію оборонного сектору.

• Уряд Великої Британії оголосив про виділення Україні ще одного пакету воєнної допомоги на суму $1,2 млрд. ЗСУ отримає системи ППО, бойові дрони, установки радіоелектронної боротьби (РЕБ), а також спорядження для військовослужбовців. Пресслужба уряду наголосила, що ця допомога є кроком, який дасть українським військам можливість перейти в наступ.

Норвегія відправляє на модернізацію до Великої Британії для подальшого передавання Україні дивізіон РСЗВ MLRS M270 у складі трьох установок, що перебували на зберіганні.

За інформацією європейського видання Politico, Італія незабаром надасть Україні важке озброєння, ймовірніше, гаубиці. Офіційні особи країни заявили, що інформація про воєнні постачання Україні є секретною.

Чехія розглядає можливість постачання ЗСУ розвідувальних безпілотників Bivoj.

Канцлер Німеччини Шольц заявив, що НАТО й надалі надаватиме Україні зброї стільки, скільки потрібно.

Міністр оборони Резніков обговорив із головою Пентагону Остіном наступний пакет воєнної допомоги країн НАТО.

Головнокомандувач ЗСУ генерал Залужний заявив, що польські САУ AHS Krab вже успішно працюють на передовій.

• Російський президент Путін не вважає терактом ракетний удар по ТРЦ "Амстор" у Кременчуці. За його словами, армія РФ нібито "не стріляє по цивільних об’єктах". Він також підтвердив намір і далі проводити спеціальну воєнну операцію й заявив, що російські війська повільно, але вірно виконують завдання, що поставлено перед ними керівництвом РФ. Путін заявив, що його цілі у війні не змінилися.

Директор Національної розвідки США Хейнс вважає, що Путін не відмовився від планів захоплення України у воєнний спосіб. Вона назвала ситуацію на фронті та перспективи розвитку подій "досить похмурими". За її словами, співробітники відомства вважають, що війна незабаром вступить до затяжної фази, у якій Росія досягне лише незначних успіхів.

Прем’єр-міністр Канади Трюдо заявив, що світ не має втрачати інтересу до того, що відбувається в Україні, а Захід мусить і зберігатиме рішучість, доки Україна та демократія не переможуть у війні.

• Велика Британія може припинити постачання газу до Європи, якщо їй загрожуватиме брак енергоресурсів, оскільки потужності для зберігання скрапленого газу в країні недостатні. Швейцарія готується до нестачі газу взимку та його розподілу в ручному режимі. Уряд закликав населення та компанії оптимізувати споживання. За оцінкою агентства Fitch Ratings, Євросоюзу знадобиться щонайменше 3 роки для заміщення російського газу. Найбільша залежність від постачання з РФ – у Чехії, Угорщини, Словаччини. Агентство не виключає сценарію повного припинення Росією постачань до ЄС цієї зими.

Секретар РНБО Данилов вважає, що скорочення постачання газу на 40 % є оголошенням Росією енергетичної війни країнам ЄС.

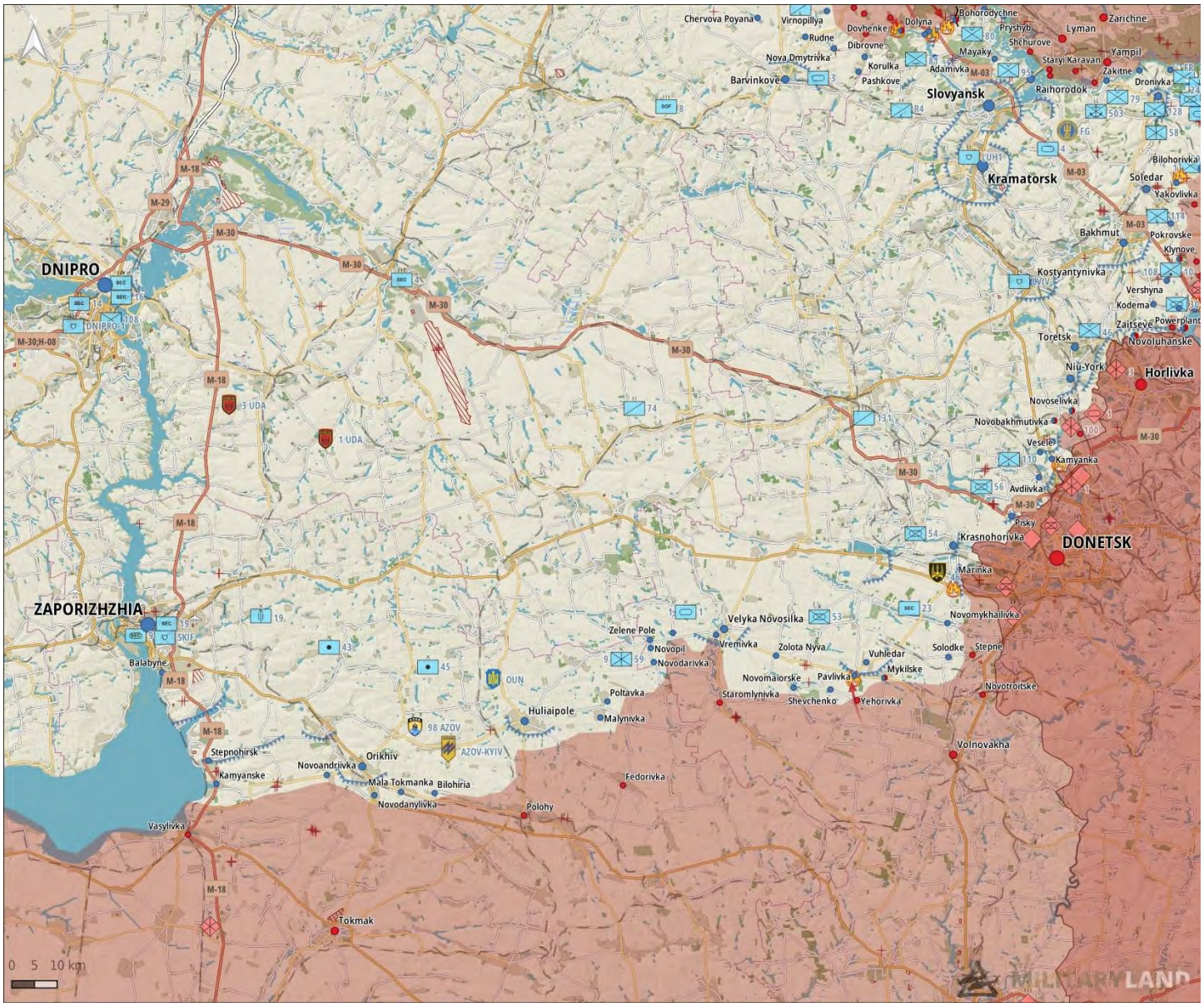
• Білорусь виплатила купон із єврооблігацій у розмірі $22,9 млн білоруськими рублями, через неможливість здійснити платіж у валюті внаслідок західних санкцій. За місяць пільгового періоду буде запущено процедуру суверенного дефолту. У серпні Білорусь має виплатити відсотковий дохід за євробондами у розмірі майже $85 млн.

• Прем’єр-міністр Японії Кісіда оголосив про виділення Україні гуманітарної допомоги на суму $100 млн. Країна також сприятиме будівництву сховищ для зерна нового врожаю в західних областях України та суміжних країнах Європи.

Президенти Франції – Макрон та Туреччини – Ердоган, оголосили, що й надалі докладатимуть зусиль для розблокування транзиту українського зерна Чорним морем.

Лідери країн НАТО на саміті в Мадриді пообіцяли допомогу Україні у вивезенні зерна.

• Європейський суд із прав людини ухвалив позов України до Росії про порушення Конвенції про захист прав людини та основних свобод під час воєнних дій, які армія РФ веде на території України. Йдеться про вбивство,

поранення, викрадення, знущання та тортури цивільних осіб, руйнування об’єктів власності та вимушену міграцію населення.

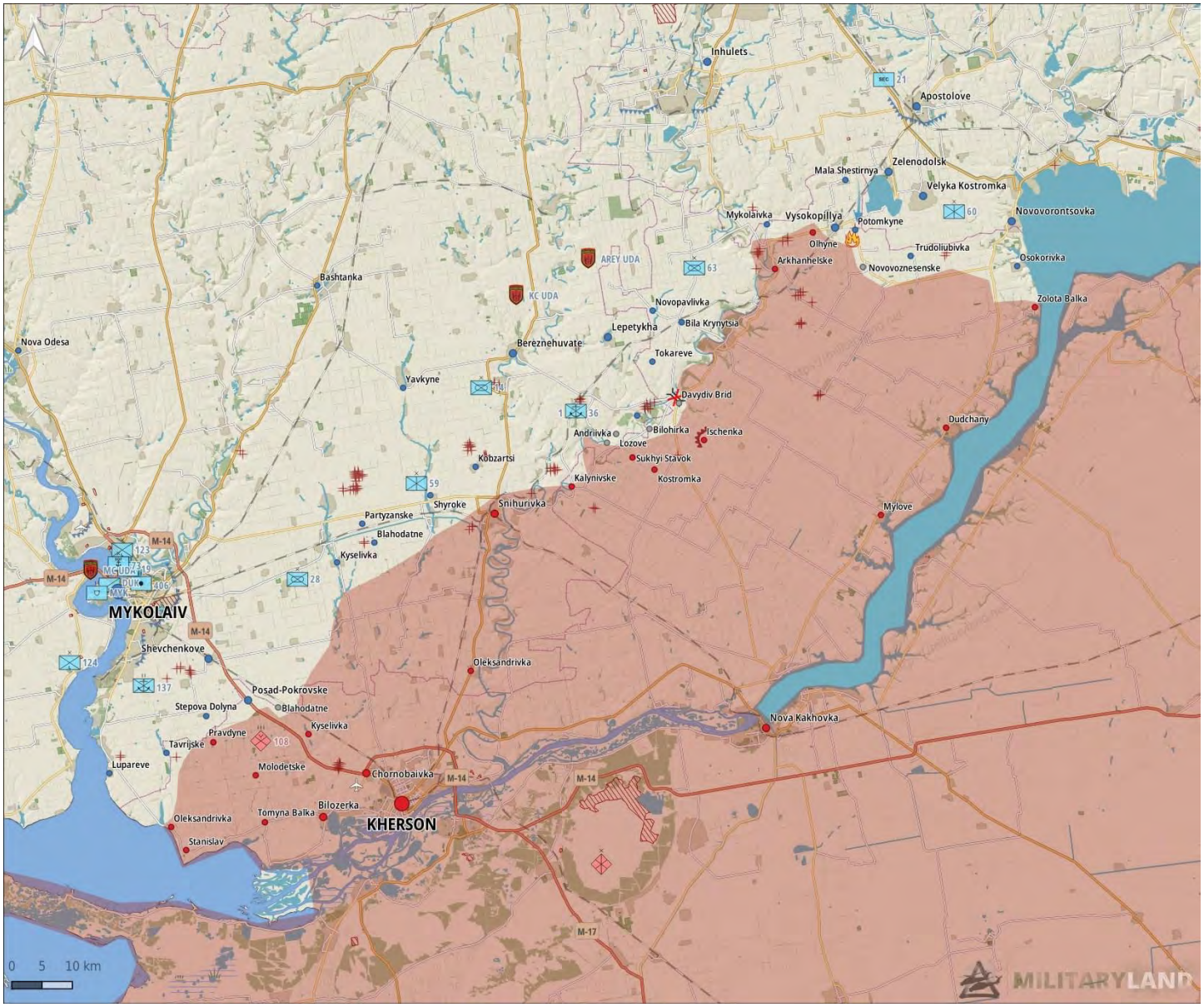
• Міжнародна організація з міграції (МОМ) повідомила, що 5,5 млн внутрішньо переміщених осіб уже повернулися на постійні місця проживання, не повернулися – понад 6,2 млн.

• До України приїхав президент Індонезії Відодо. Країна приймає в листопаді саміт лідерів "Великої двадцятки" (G20) найбільших економік світу, на який запрошено президента Зеленського. Він заявив, що його участь у саміті залежатиме від ситуації з безпекою в Україні та складу учасників. Відодо з Києва прямує до Москви, де матиме переговори із російським президентом. Він запропонував Зеленському передати Путіну особисте послання.

Зеленський повідомив про домовленість щодо запровадження з Індонезією безвізового режиму.

• За інформацією агентства Reuters, низка індійських компаній уже користуються схемою оплати за вугілля з РФ китайськими юанями через офіси продажу російських компаній, що розташовані в столиці ОАЕ Дубаї. Такий спосіб розрахунків дає їм змогу обходити західні санкції, оминаючи доларові платежі, які може відстежити США. У схемі зацікавлений і Китай, який збільшує питому вагу своєї валюти в міжнародних платежах.

• Федеральна рада Швейцарії ухвалила рішення про повну імплементацію шостого пакета санкцій ЄС проти Росії, ембарго на транзит та імпорт російської нафти тощо.

• Велика Британія запровадила санкції проти олігарха з найближчого оточення російського президента – власника концерну "Інтеррос" Потаніна, а також проти двоюрідної сестри Путіна.

• Створена Мінфіном США група "Російські еліти, довірені особи та олігархи (REPO) заблокувала російські активи на суму понад $30 млрд.

• Уряд Бельгії відмовився від видавання туристичних віз громадянам РФ із 1 липня.

• Лідери країн "Великої сімки" на саміті в Німеччині домовилися про запровадження "стелі цін" на російські енергоносії. За інформацією південнокорейського видання Yonhap, США звернулися до уряду країни із проханням підтримати ці обмеження. Росія отримує дедалі більше валюти через зростання попиту на нафту в країнах Азії та світових цін на енергоносії. Збільшення валютних надходжень дає президенту Путіну можливість фінансування війни в Україні.

• Сирія офіційно визнала донбаські "республіки" незалежними державами. Президент Зеленський заявив, що Україна припиняє із Сирією всі відносини, і сприятиме посиленню санкційного тиску на неї.

• Через вихід із російського ринку західних автомобільних компаній, виробництво автівок у РФ у травні скоротилося майже на 97 % проти травня торік. Фактично, у країні працюють лише китайський завод Haval, і неповний тиждень – КамАЗ та АвтоВАЗ, що випускає застарілі моделі "Лада" без подушок безпеки та інших технологічних вимог. Цим авто заборонено виїзд за кордон через невідповідність екологічним нормам. Виробництво вантажівок у травні скоротилося на 40 %. Більшість найважливіших компонент до "російських" автомобілів надходили з-за кордону.

3. Київ

• Мер Києва Кличко повідомив про підписання з мером Мадрида Мартінесом-Алмейдою угоди про побратимство міст.

***

№ 272.

Випадковий чувак у кріслі Голови Держспецзв'язку, вивчивши кілька розумних слів, несе повну ахінею

Корсун 2022-07-01

Ось всього три свіжі цитати.

Про росіяньских хакерів: ***«..Жодна їхня атака не досягла цілей» (1).***

*&%$#dz!

От нахіба так явно сцяти всім в очі? Чому він нас тримає за дебілів?

Про десятки успішних кібератак проти українських об’єктів вже активно пишуть західні професійні (та не дуже) кіберкомпанії, зі скрінами та технічними деталями. Правда, щоб дізнатися про це – потрібно вміти читати англійською (або хоча б з перекладачем), але то таке.

При цьому в самій Україні говорити про це чомусь досі вважається “державною зрадою”, “не на часі”, “давайте після війни”, «закрийте свого рота».

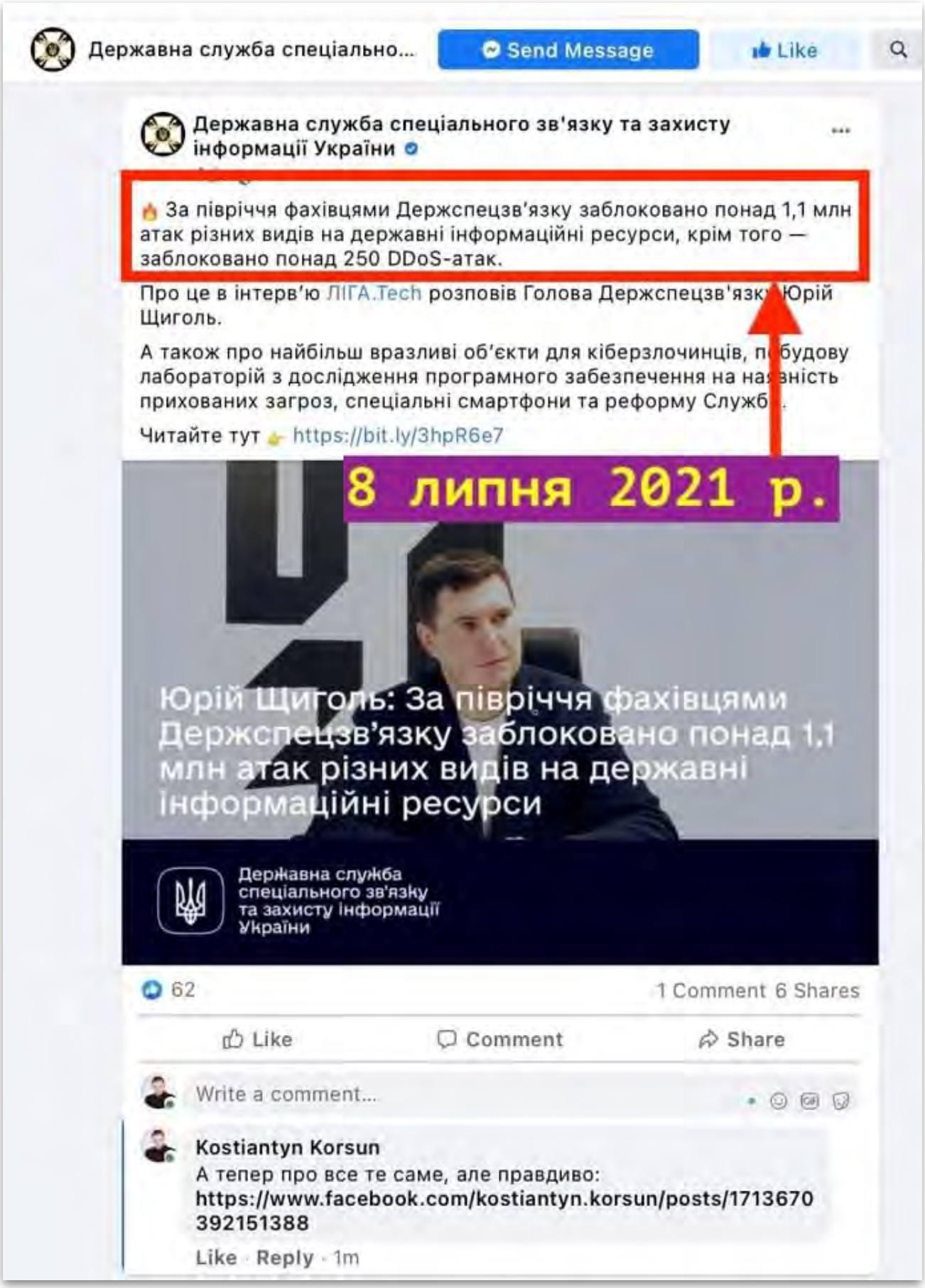
“Від початку повномасштабної війни росія здійснила 796 кібератак проти України. Це втричі більше, ніж за аналогічний період минулого року.”

Аааaа!

8 липня 2021 року – рік тому - оце же самий чувак в інтерв’ю Ліга.Tech отак само, на серйозних щах, проголошував зовсім інші цифри:

“За півріччя фахівцями Держспецзв’язку заблоковано понад 1,1 млн. атак різних видів на державні інформаційні ресурси..” (2)

Але це ще не все. Тоді ж Кабмін ще на половину збільшив цю цифру: «За перше півріччя 2021 року….Держспецзв'язку заблокували понад 1,7 млн

0
100
200 km
CHERNIHIV
SUMY
KYIV
ZHYTOMYR
LVIV
KHARKIV
POLTAVA
Lysychansk
Sievierodonetsk
Slovyansk
Kramatorsk
LUHANSK
DNIPRO
Horlivka
KRYVYI RIH
ZAPORIZHZHIA
DONETSK
Nikopol
Transnistria
MYKOLAIV
Mariupol
Melitopol
KHERSON
Berdyansk
ODESA
RUSSIAN INVASION OF UKRAINE
2022-06-29
MAP ICONS
Military Airbase
Civilian Airport
Nuclear Powerplant
Sea Port
Battle
Ukrainian Town
Captured Town
Contested Town
BOUNDARIES
Uncontrolled Territory
Occupied Territory
Regions of Ukraine
Water
Forest
LINES
Highway
Railway
© 2022 militaryland.net | Base map by © OpenStreetMap contributors
MILITARYLAND

мережевих атак прикладного рівня на державні органи» https://cutt.ly/sKN35m6

Бляхамуха, вибачте. Ну от як так можна? Минулорічні мільйони перетворили на якісь сотні, і це, виявляється, «втричі більше, ніж за аналогічний період

минулого року.”

То коли він говорив правду – тоді чи зараз? Чи ніколи?

І оця людина займає посаду керівника органу центральної виконавчої влади, фактично – міністр з питань кіберзахисту державних ресурсів.

Брехня незручна тим, дітки, що треба постійно пам’ятати усе, що ти брехав раніше. А особливо коли ти дупля не ріжеш у предметі, про який наліво-направо роздаєш інтерв’ю.

“Зараз українські системи захищені, зокрема завдяки професіоналізму наших фахівців та міжнародній співпраці” (3)

Секундочку. Ще на початку лютого з кожної праски лилися отакі сльози про низький професіоналізм державних фахівців та їхні смішні зарплати.

А тут раптом професіоналізм став «високим»?

Чи може, пан казкар має на увазі мобілізованих професіоналів?

Так по перше, вони не по захисту специ, дядя. І по друге, називати їх “наші фахівці” – це як взяти в оренду Ламборґіні на одну годину, сфотографуватися з нею і гордо назвати “я і моя нова тачка”.

До речі, рекомендую переглянути список акаунтів, які лайкнули оцю пургу під відповідним дописом у мордокнижці. І зробити для себе відповідні висновки. https://cutt.ly/mKN3Tdo

Чомусь наразі в Україні часто можна почути вислів “коней на переправі не міняють” - у сенсі незамінності людей на державних посадах під час війни.

Коли я таке чую - у мене завжди виникає питання: а якщо коняка везе у бік, протилежний переправі? А якщо коняка б’є копитами самих переправщиків? А якщо вона фізично не може нічого везти – теж не треба міняти?

Шось мені здається, що недалекі невігласи завжди будуть «на коні» в Україні. Бо навіть найстрашніша за останні 77 років війна в Європі - ні на йоту не змінює такий протиприродний розклад.

Але все одно спитаю Всесвіт: **примітивна брехня та некомпетентність – точно допоможуть нам перемогти ворога?**

І ось такі «кадри» - точно приведуть нас у світле ЄС-вське майбутнє?

P.S.: Якщо/коли мене забанять на Мордокнижці, нагадаю, що продовжувати мене читати можна буде

У Viber: https://cutt.ly/qJKCry0

На Цензорі: https://cutt.ly/uKAiIta

На Enigma: https://cutt.ly/sKMxuRJ

Або (інколи) на DOU: https://cutt.ly/IKAoGal

***

№ 273.

Хомаха

Дайджест подій в Україні та навколо України від 30 червня 2022

Головне

1) І знову оце мишаче шурудіння й намагання "поговорити" з хуйлом. Невже оцей... президент не розуміє, що з хуйлом можна говорити лише про капітуляцію? І це має бути капітуляція України... Хоча про що я верзу...

2) Змії з'їли російський контингент на острові. Так трапилося. А як відповідь хуйлята просто вбили 18 людей, серед яких - діти. Див. п.1 "переговори з хуйлом".

3) Зверніть увагу на намагання шпольців проскочити між струмками. Але тут є лише один варіант - або допомога Україні, або подальша війна з хуйлом. І капітуляція, бо воювати як ми, вони не будуть. Проте балтійські країни "просто так" давати задню не планують.

4) Зброя буде. Я не здивуюсь, що "раптом" ЗСУ отримає Патріоти і Томгавки... Потрібен час.

5) Ще місяць тому про Привіт, Марси, йшося як про "варіант". А наразі ми їх отримуємо.

6) Про українську САУ "Богдан". Вона, принаймні, не гірша, за Цезарі... Але у кілька разів дешевша. Ото б можливо було б замість великого крадівництва купити сотень з 5... Нагадую, до речі, й "пожежі" на арсеналах.

7) Нашу перемогу своєю кров'ю здобувають хлопці на фронті. Без них допомоги б не було... Я ЗНАЮ, що там відбувається. Це не просто пдць...Але вони це витримують і тримають оборону. З останніх сил. А наступ ще буде. Боря Джонсонюк не дасть хуйлу шансів.

Теми дайджесту

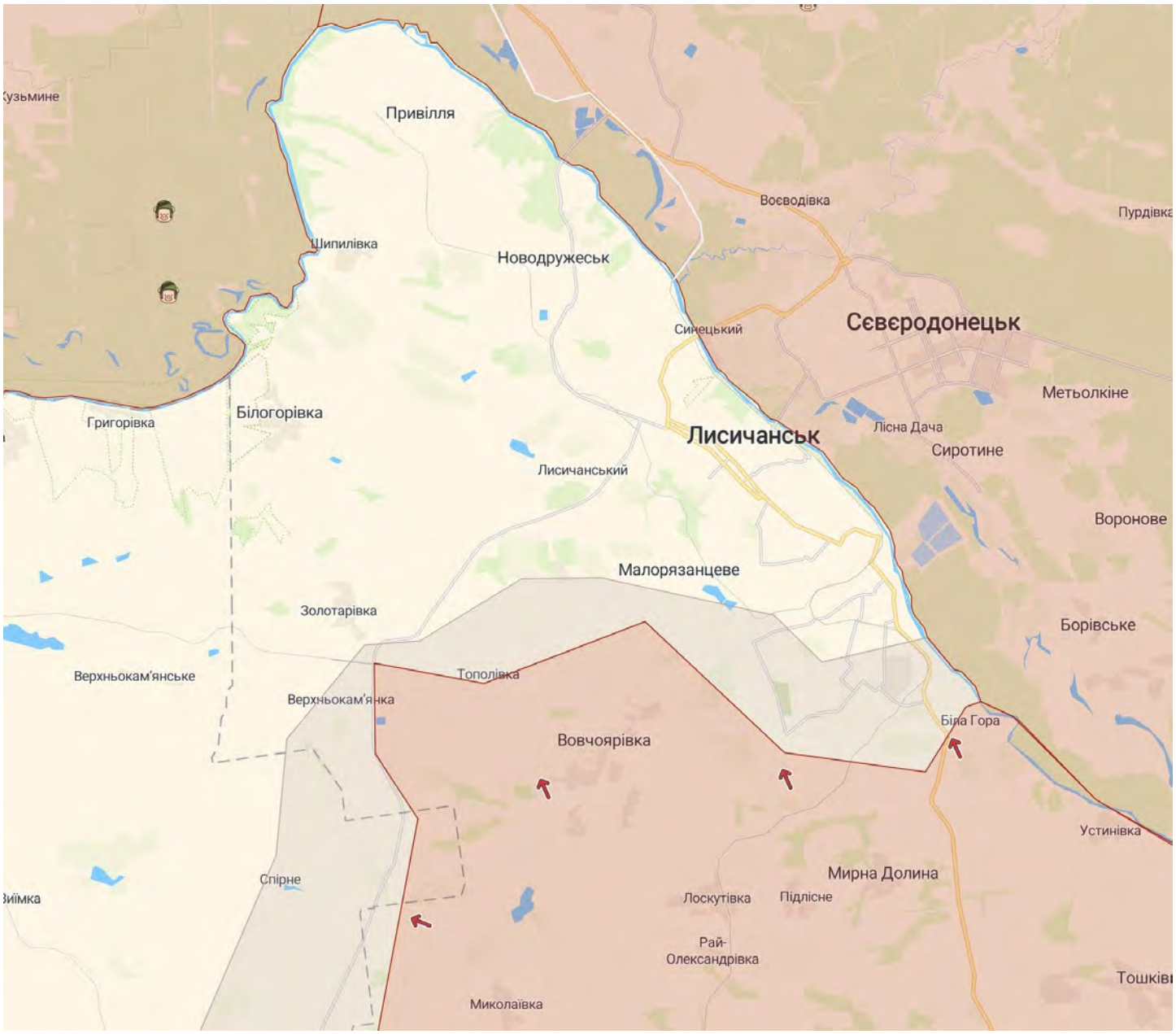
1) НАТО не має переліку озброєнь, які заборонено передавати Україні.

2) Російські війська зробили "жест доброї волі" – втекли з острова Зміїний.

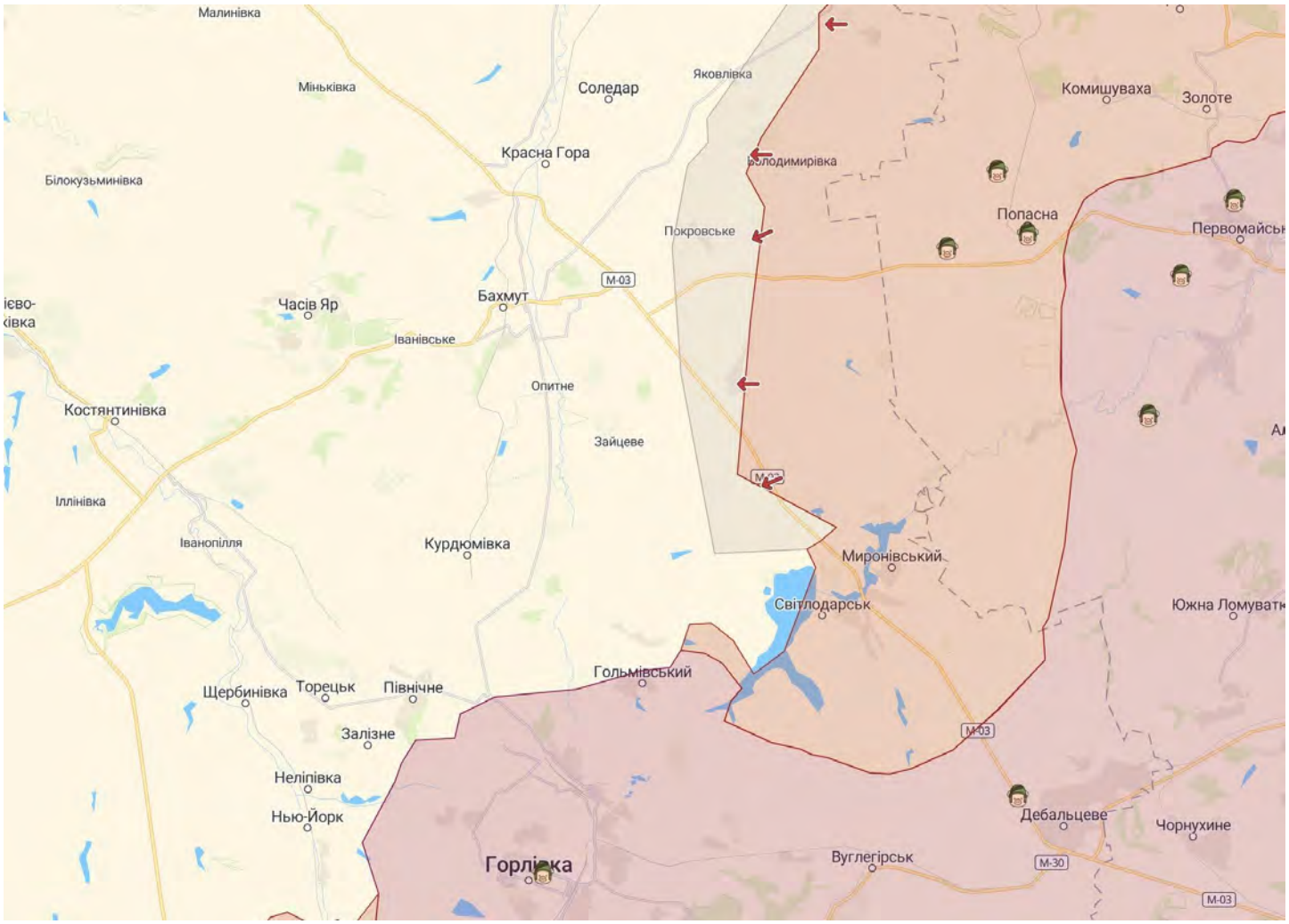
3) Тяжкі бої тривають навколо Лисичанська.

4) Набрав чинності закон про поновлення акцизів та зборів на імпорт.

1. Війна

Привілля
Воєводівка
Пурдівка
Шипилівка
Новодружеськ
Сєвєродонецьк
Синецький
Метьолкіне
Григорівка
Білогорівка
Лисичанськ
Лісна Дача
Сиротине
Лисичанський
Воронове
Малорязанцеве
Золотарівка
Борівське
Верхньокам'янське
Тополівка
Верхньокам'янка
Біла Гора
Вовчоярівка
Устинівка
Спірне
Мирна Долина
Лоскутівка
Підлісне
Рай-
Олександрівка
Миколаївка

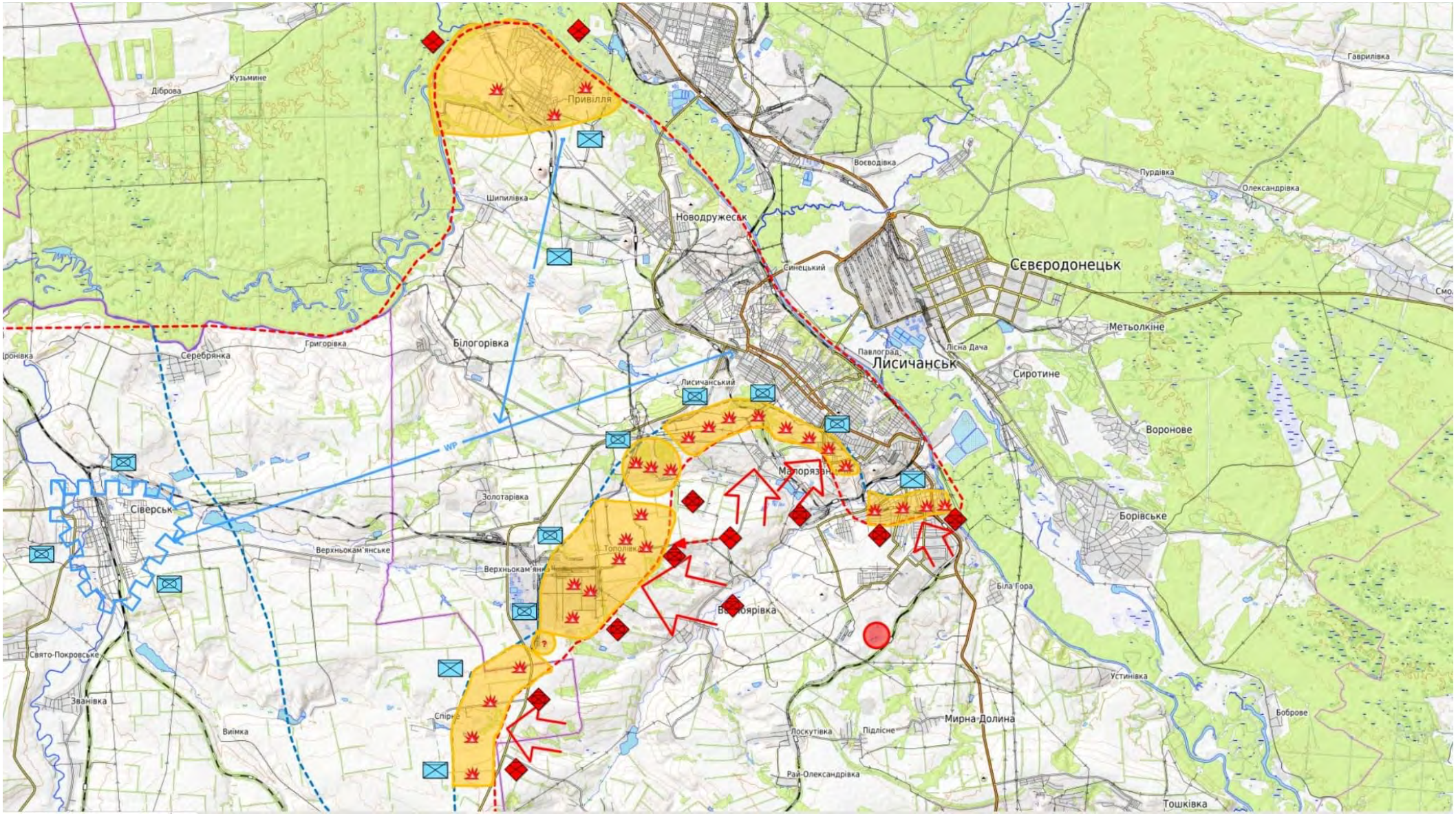
1-1) Фронт

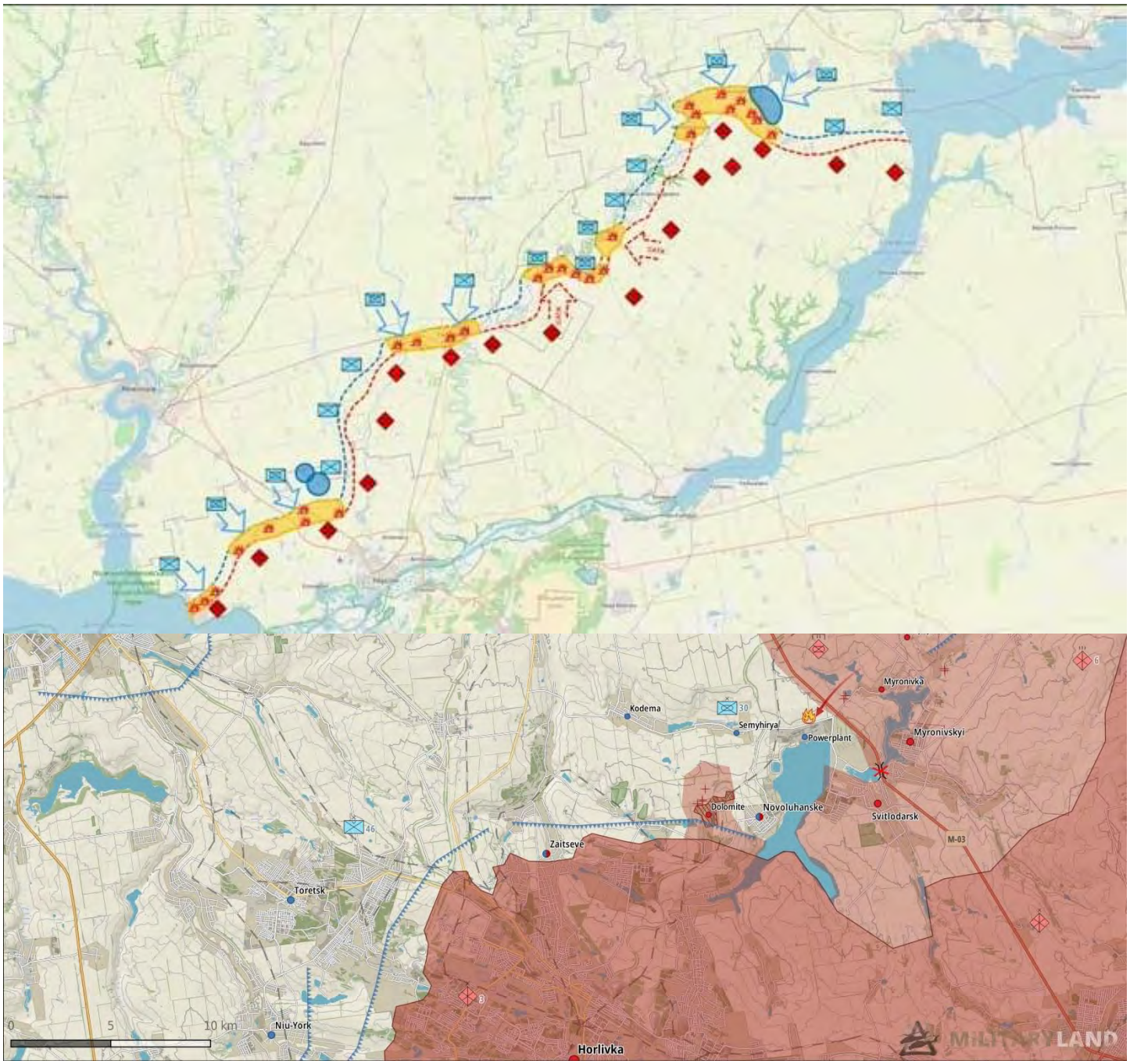
• Білоруські військкомати розпочали масове розсилання повісток чоловікам та жінкам, зокрема, особам, яких визнано непридатними до військової служби. Особам, що прибули, пояснюють, що їх викликали на тренування особового складу для формування територіальної оборони в разі виникнення воєнної загрози. Польський президент Дуда не вірить, що Білорусь офіційно вступить у війну проти України на боці Росії. Польща завершила будівництво паркану на кордоні з Білоруссю. Прикордонний комітет Білорусі оголосив про запровадження безвізового режиму з Польщею "для підтримання добросусідських відносин".

• Протягом доби російські війська кілька разів обстріляли через кордон населені пункти та українські прикордонні застави на Чернігівщині та Сумщині.

• Генштаб не спостерігає ознак відкриття "другого фронту" в районі Харкова. На північ та схід від обласного центру російська армія здійснює розвідку боєм на поодиноких ділянках лінії бойових дій, прагнучи намацати слабкості в українській обороні. Харків знову жорстоко обстріляно з важкої артилерії та систем залпового вогню.

Привілля
Кузьмине
Діброва
Шипилівка
Новодружеськ
Воєводівка
Пурдівка
Олександрівка
Гаврилівка
Сєвєродонецьк
Синецький
Метьолкіне
Лісна Дача
Павлоград
Лисичанськ
Сиротине
Лисичанський
Воронове
Малоряз
Золотарівка
Сіверськ
Борівське
Верхньокам'янське
Верхньокам'янка
Тополівка
Біла Гора
Устинівка
Свято-Покровське
Званівка
Виїмка
Мирна Долина
Лоскутівка
Підлісне
Рай-Олександрівка
Боброве
Тошківка
Григорівка
Серебрянка
Білогорівка
WP

• На Харківщині в районі Ізюма, і на південь – у напрямку Слов'янська окупанти активних дій не вели, обстрілювали прифронтові населені пункти та

позиції українських військ.

• Основні бої розгорнулися за Лисичанськ. Російське командування веде наступ із півдня на місто та трасу на Бахмут. Авіація завдає бомбових і ракетних ударів по позиціях українських військ у районі Лисичанська, Верхньокам'янки, де розташований нафтопереробний завод, по Сіверську й селам уздовж траси. Бої тривають зі змінним успіхом, на кількох ділянках ударним підрозділам армії РФ вдалося просунутися після повного знищення будівель. За оцінкою британської розвідки, подальший розвиток ситуації на Донбасі залежатиме від здатності українських військ стримати наступ і завдати якомога більшої шкоди армії РФ.

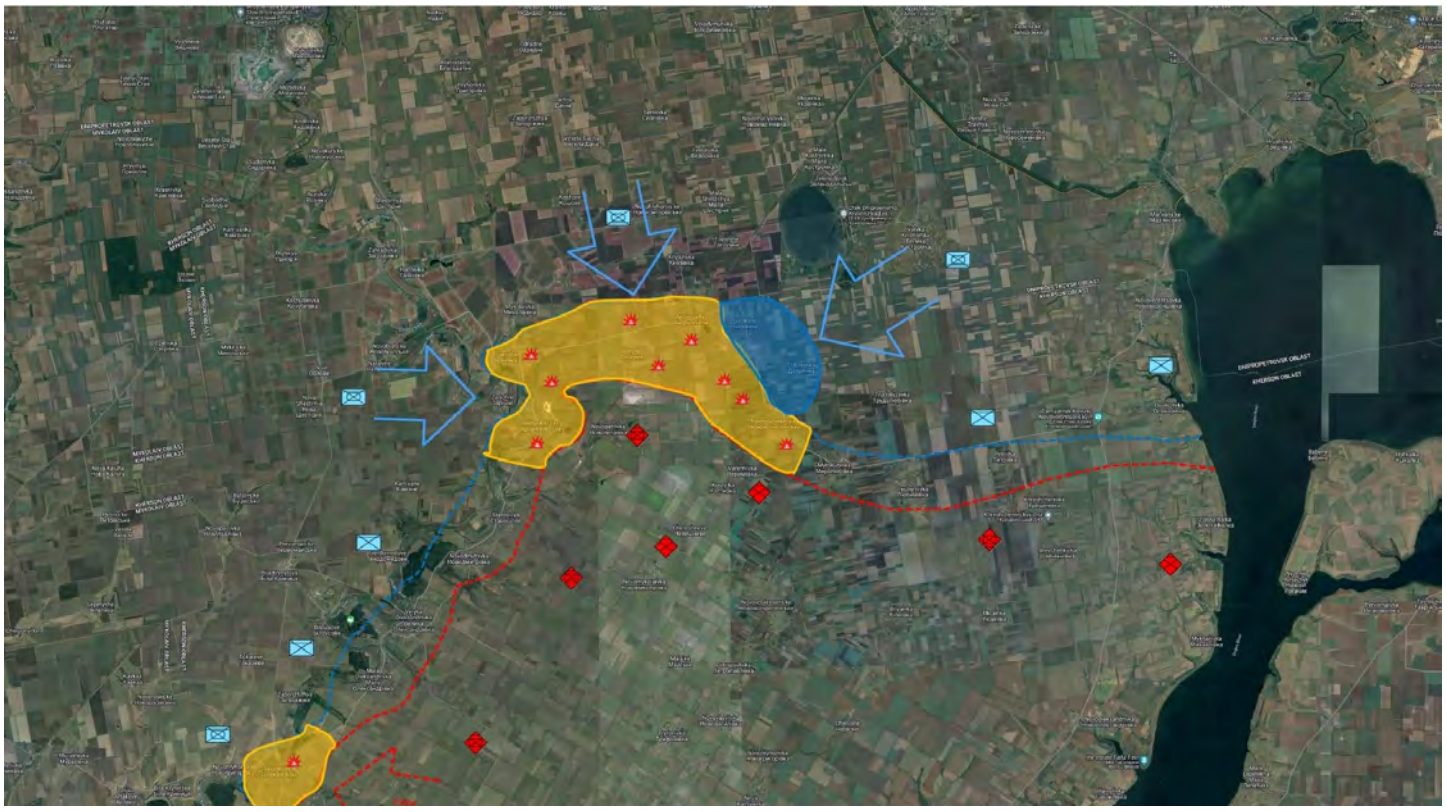
• На південь від Бахмута ЗСУ відбили атаки на Вуглегірську ТЕС і утримують контроль над трасою Харків – Довжанський.

• На лінії фронту в Донецькій та Луганській областях змін немає, на кількох ділянках сталися перестрілки та артилерійські дуелі.

• На Херсонщині ЗСУ поступово просуваються до Дніпра, зламуючи ешелоновану оборону російських військ.

З РСЗВ обстріляно населені пункти півдня Дніпропетровщини – Нікопольського та Криворізького районів.

Окупанти обстріляли з РСЗВ Очаків. Вранці 1 липня під ракетний обстріл потрапив Миколаїв, зруйновано будинки одного з підприємств. Ще одну

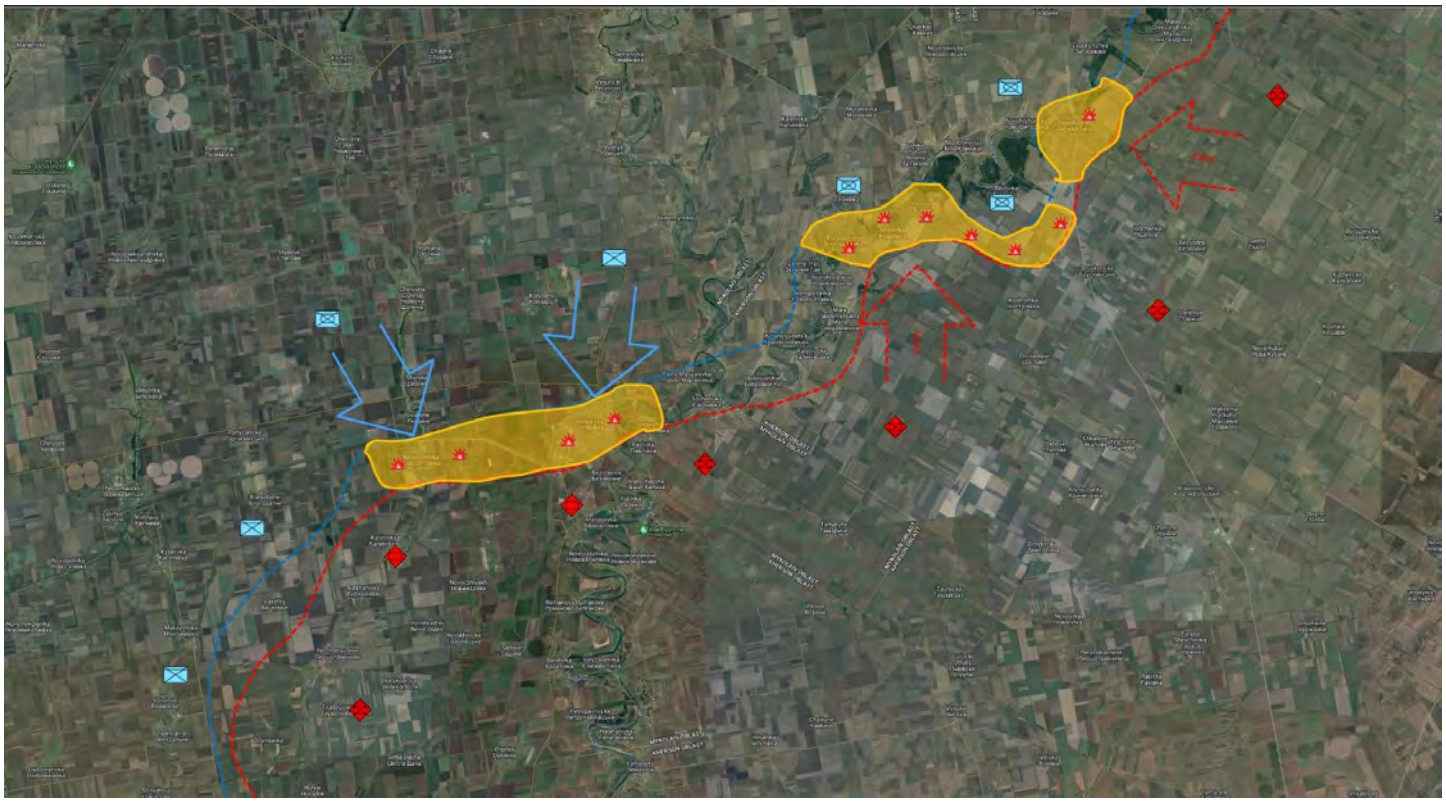
ракету збили підрозділи ППО на підльоті до міста.

• Міністерство оборони РФ назвало "жестом доброї волі" втечу своїх підрозділів з острова Зміїний після масованого удару по ньому артилерії ЗСУ. Під час евакуації українські війська ППО збили ударний гелікоптер Ка-52. Українські користувачі соцмереж назвали відступ російських військ з острова "негативним успіхом". На думку офіцерів оперативного командування "Південь", російські вояки могли замінувати територію острова і прилеглу акваторію.

Експерти американського Інституту вивчення війни вважають, що відведення російських підрозділів знизить загрозу Чорноморському узбережжю України.

У відповідь на знищення ЗСУ гарнізону острова, російські літаки з повітряного простору над Чорним морем випустили 3 крилаті ракети Х-22 по узбережжю Білгород-Дністровського району Одещини. Ракети зруйнували 9-поверховий будинок та корпус бази відпочинку, що спричинило загибель щонайменше 18 осіб.

• За інформацією Міноборони, російське командування через значні втрати на фронті знімає військову техніку з тривалого зберігання, зокрема, ту, що розміщено в найвіддаленіших районах країни, і відправляє її на фронт після відновлення працездатності. Заступник начальника Генштабу Громов повідомив, що Білорусь і надалі надає допомогу російській армії – минулого

тижня до РФ відправлено 2 потяги з боєприпасами.

• Головне управління розвідки повідомило, що влада "Придністровської республіки" (ПМР), розпочала агітацію жителів регіону для підписання ними контрактів із російською армією.

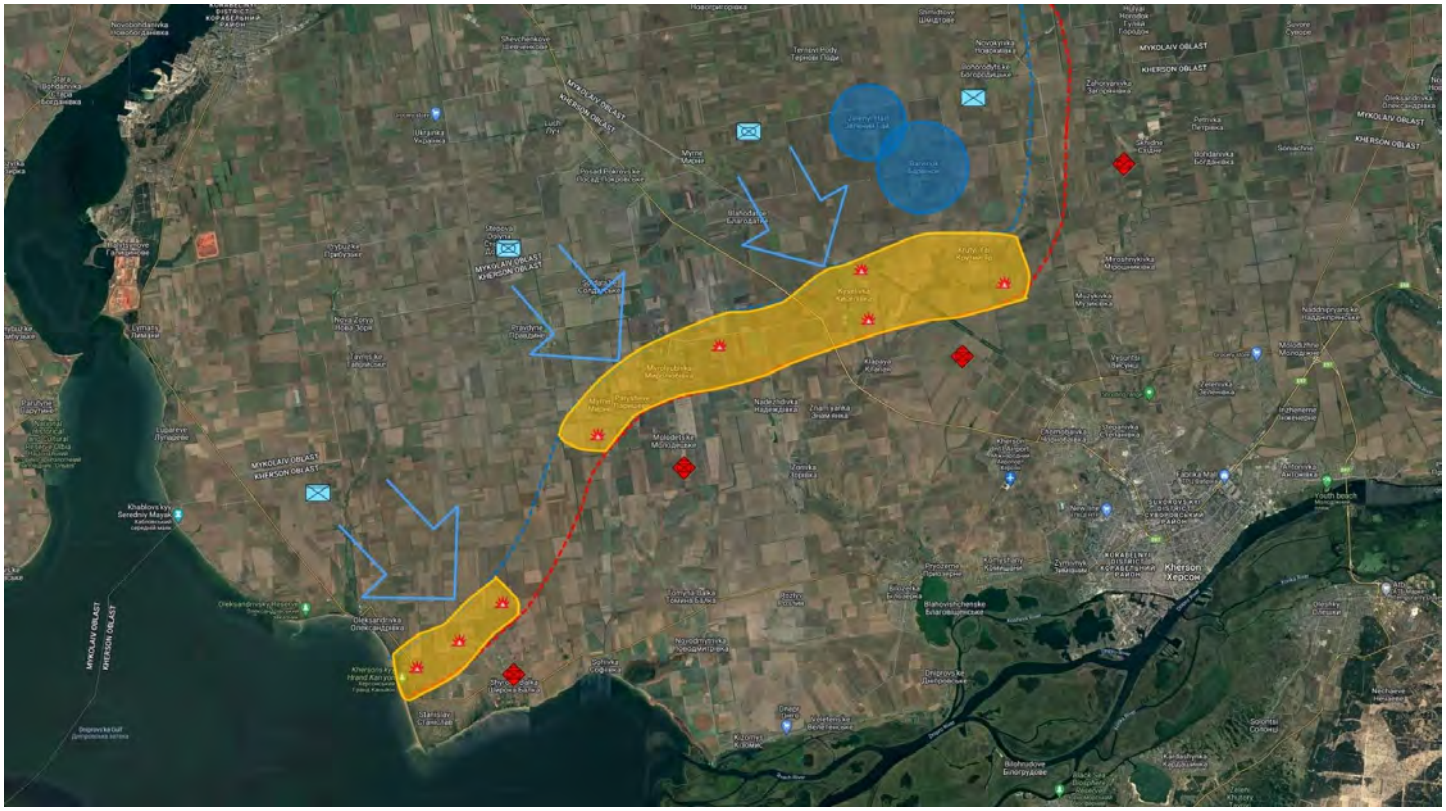
• Прессекретар Міноборони Мотузяник повідомив, що в червні ЗСУ отримали приблизно 100 тис. бронежилетів, розпочалося постачання до частин зимового спорядження.

• Голова окупаційної "адміністрації" Запорізької області Балицький заявив про відправлення з порту Бердянськ першого судна, на яке завантажено 7 тис. т краденого українського зерна. За інформацією російських ЗМІ, у районі Маріуполя на міні підірвався російський десантний катер.

• Укрпошта припиняє роботу на окупованих територіях Херсонщини. Працівники підприємства доставляли пенсії та соціальну допомогу протягом 4 місяців із моменту окупації області російськими військами.

• Російські фахівці та колаборанти взяли під контроль підприємство Херсонобленерго, яке постачає українську електроенергію мешканцям області.

• Окупанти відмовилися пропустити персонал ООН до Херсона та Маріуполя для надання населенню гуманітарної допомоги. З початку вторгнення ООН надала допомогу понад 9 млн українських громадян, приблизно 2 млн з них – отримали грошові виплати. Координатор гуманітарної програми ООН Лубрані заявила, що майже 16 млн українців потребують гуманітарної допомоги, а

понад 5,3 млн – стали біженцями.

• Енергоатом не може надати МАГАТЕ оперативну інформацію про ядерну безпеку на Запорізькій АЕС через відключення окупантами веж мобільного оператора Vodafone, з яким агентство уклало договір. Глава Енергоатому Котін не розраховує на розуміння ситуації керівництвом МАГАТЕ, яке перебуває під сильним впливом Росії та активно з нею співпрацює. Українська делегація демонстративно залишила нараду МАГАТЕ, де виступав представник РФ. Українські представники заявили, що Росія вперше у світовій історії захопила АЕС, що працює, і веде обстріли країни крилатими ракетами, які пролітають на висоті 100 м над корпусами енергоблоків. Це може спричинити найбільшу

у світовій історії ядерну аварію. Україна наполягає на виключенні РФ із МАГАТЕ.

1-2) Тил

• Президент Зеленський підписав закон про скасування нульових акцизів та податків на імпортні товари та розмитнення автомобілів. Закон набирає чинності з 1 липня.

• Конституційний суд визнав законною "спецконфіскацію" – процедуру безоплатного вилучення на користь держави активів та цінностей, за скоєння умисного злочину чи суспільно небезпечних діянь, відповідно до Особливої частини Кримінального кодексу.

• Нафтогаз у липні планує збільшити імпорт моторного палива з 5,6 тис. т до 15,6 тис. т та стати найбільшим у країні гравцем на ринку роздрібної торгівлі нафтопродуктами.

• Україна отримала пільговий кредит від Світового банку в розмірі €447 млн, з яки €425 млн – забезпечено гарантіями уряду Великої Британії. За інформацією агентства Bloomberg, український уряд веде із кредиторами переговори про реструктуризацію боргу. Йдеться, зокрема, про використання заморожених російських коштів як застави.

2. Україна та світ

• Президент Байден анонсував надання Україні ще одного пакету воєнної допомоги на суму $800 млн, до якого буде включено артилерію, боєприпаси, протибатарейні радари. США оплатять партнерам ще кілька систем залпового вогню HIMARS та ракет до них для подальшого передавання ЗСУ. Радник президента з нацбезпеки Салліван повідомив про передавання Україні новітніх систем ППО вже незабаром.

Міністр оборони Рєзніков оголосив про домовленість із главою оборонного відомства Канади Ананд про постачання ЗСУ бронеавтомобілів та камер із великою розподільною здатністю для безпілотників Bayraktar.

Швеція має намір надати вже п’ятий пакет допомоги на суму 500 млн шведських крон (майже $250 млн), до якого увійдуть протитанкові системи, кулемети та засоби розмінування.

За інформацією агентства DPA, Іспанія та Німеччина обговорюють можливе постачання Україні танків німецького виробництва Leopard 2 A4.

Представник Пентагону повідомив, що відомство розглядає 1,3 тис. заявок на постачання новітніх озброєнь Україні від 800 компаній-виробників.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг заявив, що Альянс може надавати Україні будь-які види озброєнь, а обмежень на передавання певних зразків зброї, танків тощо – немає. За його словами, завдання НАТО – допомогти українській армії перейти на озброєння західного стандарту та остаточно відмовитися від радянських та сумісних із ними видів зброї.

За словами секретаря РНБО Данилова, обсяги допомоги є недостатніми для набуття паритету у військовій техніці з Росією.

Міністр оборони Рєзніков заявив, що Росія прагне втягнути Україну у війну ресурсів. Наразі армії конче потрібні засоби зв'язку, автоматизації управління та "забезпечення ситуаційної поінформованості".

Прем'єр-міністр Великої Британії Джонсон вважає, що українське керівництво має цілком реалістичний план, який дасть змогу змінити хід війни та звільнити території – принаймні до лінії станом на 24 лютого. Глава МЗС Трас вважає повне звільнення території України цілком реалістичною метою.

• Україна розпочала експорт електроенергії до Румунії через європейську енергосистему ENTSO-E.

• Молдова підписала угоду про "транспортний безвіз" одночасно з Україною.

• За інформацією видання Spiegel, німецький уряд чинить тиск на керівництво Литви, щоби вона зняла обмеження на транзит санкційних товарів до російського анклаву – Калінінградської області. Причиною названо страх застосування Росією воєнної сили для пробиття коридору через територію Литви. Це може спричинити вступ у війну Німеччини, військовослужбовці якої наразі перебувають у країні.

Генеральний секретар НАТО Столтенберг заявив, що країни Альянсу готові захищати від російської агресії всіх членів, Швецію та Фінляндію тощо.

Заступник секретаря Ради безпеки РФ, колишній президент Медведєв назвав західні санкції "хамськими й цинічними" й такими, "що межують з економічною війною", метою якої є провокування гіперінфляції в країні. Він заявив, що санкції можуть стати приводом для оголошення "гарячої" війни.

Німецьке видання Die Welt опублікувало відкритий лист 20 "інтелектуалів" та "лідерів суспільної думки", які запропонували припинити воєнну підтримку України та якнайшвидше розпочати мирні переговори з РФ. Президент Путін

вважає, що Росія має багато однодумців у світі, проте на цей момент вони бояться підняти голови та підтримати країну вголос. Посол України в Німеччині Мельник запропонував підписантам листи "піти до дідька".

Посол РФ у Болгарії Митрофанова пригрозила розірванням дипвідносин у відповідь на депортацію 70 російських шпигунів, які працювали під прикриттям посольства. МЗС РФ вимагає від Норвегії дозволити доставлення санкційних товарів на Шпіцберген, на якому розташоване російське поселення та шахта компанії "Арктиквугілля".

Міністр закордонних справ РФ Лавров під час спілкування з главою МЗС Білорусі Макеєм заявив, що між Росією та Заходом уже опускається залізна "завіса". Лавров попередив, щоби західні країни поводилися обережніше, "щоби нічого не прищемити".

• Турецький президент Ердоган уже отримав перші дивіденди від скасування вето на вступ до НАТО Фінляндії та Швеції – президент США Байден уже не заперечує проти продажу Туреччині 40 винищувачів F-16 та 80 комплектів для модернізації наявного парку бойових літаків.

• Генеральний секретар НАТО Столтенберг повідомив, що Греція готова надати кораблі для вивезення українського зерна, якщо про це буде досягнуто домовленість за посередництва Туреччини.

• Міжнародний кримінальний суд у Гаазі видав ордери на арешт трьох підозрюваних у воєнних злочинах, які скоєно під час війни Росії проти Грузії у 2008 р., серед них – 2 громадян РФ.

• Російський фондовий ринок обвалився на 15–20 % після відмови Газпрому та Сбербанку виплачувати дивіденди за 2021 р.

3. Київ

• Через тяжкі наслідки ракетного обстрілу торгово-розважального центру в Кременчуці, Держслужба з надзвичайних ситуацій заборонила роботу дитячих зон у столичних ТРЦ.

4. Тренди

- Президент Індонезії Відодо заявив, що передав російському президенту Путіну "послання" президента Зеленського. Відодо висловив готовність "налагодити спілкування між двома лідерами". Прессекретар українського президента Никифоров спробував спростувати слова Відодо. Никифоров заявив, що якби Зеленський хотів щось передати Путіну, то зробив би це публічно в щоденному відеозверненні. Прессекретар російського

президента Пєсков підтвердив, що повідомлення було передано "на словах", не згадавши про його зміст.

***

№ 274.

Андрій Єрмак і Андерс Фог Расмуссен провели перше засідання Групи з питань міжнародних безпекових гарантій для України

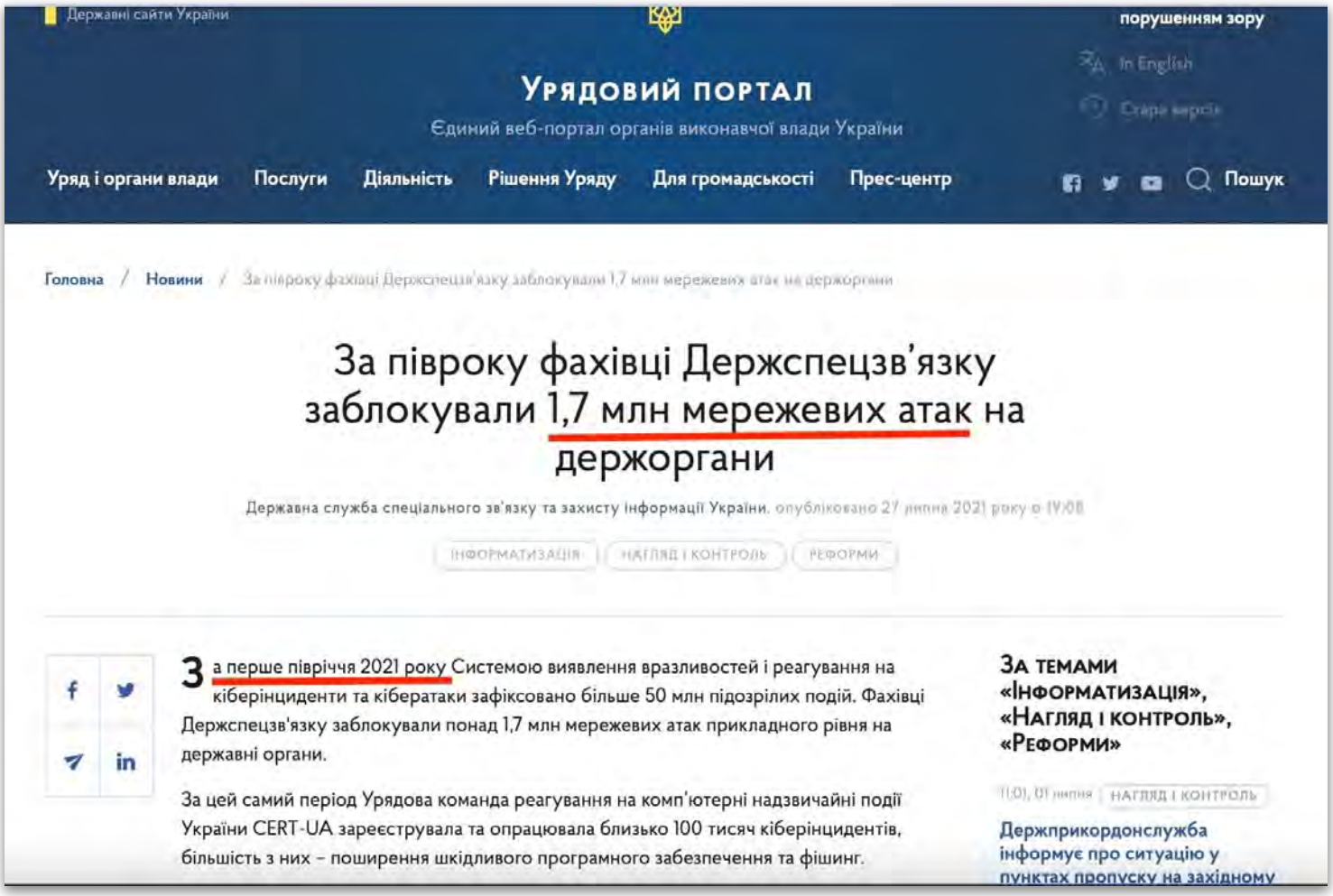
2022-07-01

У Києві відбулося перше засідання ***Групи з питань міжнародних безпекових гарантій для України***, співголовами якої є керівник Офісу Президента України Андрій ***Єрмак*** і колишній Генеральний секретар НАТО Андерс Фог ***Расмуссен***.

Відкриваючи засідання, Андрій Єрмак зазначив у промові, що ***безпрецедентним завданням*** цієї групи **є напрацювання**

ефективних всебічних *гарантій* безпеки для України, які б захистили її від нової потенційної агресії з боку Росії.

«Ці гарантії мають бути включені в юридично обов'язкові й належним чином ратифіковані міжнародні угоди з державами-гарантами», – наголосив він.

Андрій ***Єрмак*** зауважив, що Україна має вкрай негативний досвід безпекових запевнень у межах Будапештського меморандуму і категорично відмовляється його повторювати.

Керівник Офісу Президента зазначив, що **необхідним є забезпечення спроможності України реалізувати право на самозахист**.

> Зокрема, йдеться про ***подальше надання сучасних конвенційних озброєнь та бойової техніки*** **без будь-яких обмежень та політично обумовлених перешкод**.

Наступним важливим елементом, за словами Андрія ***Єрмака***, є ***побудова системи двосторонніх та/або багатосторонніх договорів, які передбачатимуть детальні механізми дій гарантів у разі агресії проти України***.

Він також розповів, що

останнім блоком гарантій має бути ***санкційна політика***, яка повинна стати ефективним інструментом для недопущення повторення агресії. Саме тому впроваджені ***пакети санкцій та обмежувальних заходів мають діяти не просто до повного виведення російських військ з України, а допоки Росія не виконає дві умови***: **надасть належні запевнення й гарантії неповторення агресії проти України й забезпечить повну компенсацію шкоди**, заподіяної нашій державі та громадянам.

Також має бути передбачено дієвий механізм ***впровадження превентивних санкцій на майбутнє*** – в разі виникнення **загрози** агресії.

Андрій ***Єрмак*** нагадав, що

ідея Президента Володимира Зеленського полягає в тому, щоб безпекові гарантії для України у майбутньому стали ***основою нової світової системи безпеки***.

«Формат U24 (United24) – це своєрідна служба порятунку для країн. Клуб відповідальних держав, які протягом 24 годин надають конкретну допомогу – військово-технічну, економічну, політичну, гуманітарну. Які оперативно та без зволікань впроваджують санкції й залучають інші обмежувальні механізми проти агресора», – сказав він.

Зі свого боку Андерс Фог ***Расмуссен*** зазначив, що

- ця група має підготувати рекомендації щодо того, які гарантії безпеки можуть бути надані на той період, поки Україна не приєднається до НАТО, адже відповідний намір закріплений у Конституції України.

Він закликав досвідчених політиків і науковців, які увійшли до складу групи,

- думати нетрадиційно й нешаблонно, працювати ефективно та цілеспрямовано, щоб виробити ідеї із забезпечення гарантій для України.

Під час першого засідання Групи з питань міжнародних безпекових гарантій для України Андрій Єрмак і Андерс Фог Расмуссен представили її учасників. Запрошені політики та науковці зазначили, що **надзвичайно раді** долучитися до цієї надважливої ініціативи, та **висловили захоплення лідерством Президента України й героїзмом українського народу**.

- Колишній Прем'єр-міністр Австралії Кевін Радд серед іншого зауважив, що під час роботи групи варто ретельно проаналізувати наслідки залучення різних країн світу до кола гарантів безпеки України.

- Екс-заступник міністра оборони США Мішель Флурной переконана, що мають бути знайдені практичні кроки для недопущення подібної агресії проти України в майбутньому. На її думку, обов'язково потрібні чіткі зобов'язання щодо посилення оборонних спроможностей України.

- Колишній міністр закордонних справ Великої Британії Вільям Хейг вважає, що напрацювання безпекових гарантій для України є важливим для всього світу, і варто звернути увагу на те, чи можна перетворити ці гарантії на механізм багатосторонніх зобов'язань.

- Голова Комітету ***Верховної Ради*** з питань правової політики Андрій ***Костін*** зі свого боку зазначив, що система безпекових гарантій має убезпечити Україну від потенційної агресії в майбутньому. Крім того, дуже **важливо**, ***щоб не справдилися сподівання Росії*** **на те, що країни, які дуже підтримують Україну, відмовляться надати їй чіткі гарантії безпеки після завершення війни**.

До складу *групи* увійшли:

1) колишній Прем’єр-міністр Австралії Кевін Радд,
2) екс-заступник міністра оборони США з політичних питань Мішель Флурной,
3) колишній Пем'єр-міністр Швеції і екс-міністр закордонних справ Швеції Карл Більдт,
4) колишній голова МЗС Великої Британії Вільям Хейг,
5) екс-міністр з охорони довкілля, охорони природи та ядерної безпеки ФРН Норберт Рьоттґен,
6) екс-очільник МЗС Польщі та депутат Європарламенту Анна Фотига,
7) директор програми «Ширша Європа» Європейської ради з міжнародних відносин, французький дипломат Марі Дюмолан,
8) президент Італійського інституту міжнародних політичних досліджень, дипломат Жамп’єро Массоло,

9) директор Центру східних досліджень (OSW), польський політолог Адам Еберхардт,

10) політичний експерт Роксана Крістеску,

11) народний депутат України, **голова Комітету** Верховної Ради з питань правової політики Андрій ***Костін***.

Члени робочої групи діють як експерти *від свого імені* та не представляють уряди своїх країн або організації, у яких вони працюють.

Проектними менеджерами групи з українського боку будуть Олександр ***Бевз*** та Дарія ***Зарівна***, з боку організації Rasmussen Global – Фабріс Потьє та Гаррі Недельцу.

***

№ 275.

https://skelet.info/bezotkaznyj-oask-kak-v-op-xotyat-vospolzovatsya-uslugami-vovka-dlya-svoego-cheloveka-v-kresle-rukovoditelya-sap/

Безотказный ОАСК: как в ОП хотят воспользоваться услугами Вовка для «своего» человека в кресле руководителя САП

2021-06-14

Минулого тижня конкурс на керівника ***Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП)***, за яким прискіпливо спостерігають міжнародні партнери України, раптово загальмував.

Співбесіди з кандидатами зупинились через перенесення засідань конкурсної комісії. В офіційних повідомленнях немає пояснень паузи. **Однак справжні причини полягають у спробі переграти вже наявні результати конкурсу.**

Як тільки співбесіду на доброчесність не пройшов головний кандидат Банкової народний депутат і голова комітету Ради з правової політики Андрій ***Костін***, комісія перестала збиратися.

> Крім Костіна етап доброчесності не пройшов ще один протеже від влади — Антон ***Войтенко***, чинний очільник прокуратури Львівської області.

Виглядає так, що на Банковій до останнього розраховували бачити у фіналі конкурсу «своїх людей», аби зрештою отримати керованого керівника антикорупційної прокуратури.

Для створення видимості «прозорості та об’єктивності» процесу в ОП готові були на призначення заступником керівника САП навіть когось із дійсно незалежних кандидатів.

> Спойлер: за законом заступник не має ключових важливих повноважень у справах, тому цю посаду влада була готова віддати кому завгодно.

План ОП на отримання своєї людини в кріслі керівника САП з тріском провалився.

Справа в тому, що

> передбачена процедура обов’язкового врахування в процесі голосів щонайменше двох членів комісії від квоти Ради прокурорів. Більшість із цих членів — визнані міжнародні експерти.

Що відбулося, як проходили співбесіди на доброчесність та яким способом конкурс спробують переграти в Офісі президента?

Пояснюємо як спостерігачі за цим процесом від самого його початку.

2. Співбесіди не за планом Татарова

До етапу співбесід на доброчесність в конкурсі дійшли 37 кандидатів із понад сотні. Рейтинг кандидатів формується відповідно кількості балів, отриманих під час тестувань. Згідно з правилами, саме очільник рейтингу має стати керівником САП.

Однак для потрапляння до наступних етапів набору балів, усі кандидати повинні пройти ***фільтр доброчесності***.

> Суть його в тому, що комісія має вивчити детальну інформацію про майновий стан кандидатів, політичну нейтральність, етику, інші можливі порушення або питання.

На основі цих даних відбувається співбесіда, де кандидат дає відповіді на всі питання.

Комісія ж ухвалює рішення, базуючись на принципі обґрунтованих сумнівів:

> якщо сумніви у відповідності кандидата критеріям залишаються — член комісії не голосує.

Для пропуску кандидата до наступного етапу за нього має проголосувати комісія у складі щонайменше 2 представників Ради прокурорів та 5 від Верховної Ради України.

Проте співбесіди на доброчесність перетворилися на маніпуляції.

В підсумку за тиждень співбесід серед 20 кандидатів до наступного етапу вдалося пройти лише одному. Перші 3 дні співбесід взагалі ніхто не просунувся у конкурсі.

Якщо міжнародні експерти не пропускали кандидатів, у яких бачили реальні сумніви, то окремі представники парламентської частини комісії намагалися тягнути провладних кандидатів.

За кандидатів від ОП найбільше боролися представники від усіх фракцій, навіть делегований проросійською ОПЗЖ Андрій Гуджал.

На другий день співбесід вибув з конкурсу перший з провладних кандидатів — чинний очільник прокуратури Львівської області Антон ***Войтенко***, який раніше керував Військовою прокуратурою Житомирського гарнізону.

Він на посаді військового прокурора не добився ніяких результатів у резонансній справі про розкрадання армійських сухпайків, хоча називав її «справою честі». Його підтримали всі присутні члени від парламенту, проте ніхто від Ради прокурорів не віддав за нього голос.

Наближався час співбесіди з ***Костіним*** і близькі до ОП члени комісії розуміли, що голова комітету з питань правової політики далекий від ідеального образу кандидата.

До нього навіть у порівнянні з іншими вже відхиленими кандидатами набагато більше питань і претензій, не кажучи про відверту політичну заангажованість. Андрій ***Костін*** — голова комітету з питань правової політики та депутат «Слуги народу», куди його привів керівник Офісу президента Андрій ***Єрмак***.

Костін бойкотує невідкладний президентський законопроєкт про ліквідацію ОАСК та не може провести через комітет законопроєкти про справжню судову реформу.

Зокрема,

- зупинився процес перезапуску ***Вищої кваліфкомісії суддів***, через що Україні бракує вже близько 2.000 суддів. **Замість перезапуску Вищої ради правосуддя почалося її посилення.**

- А суддів ***Конституційного Суду*** **парламент продовжує призначати без впровадження прозорого конкурсу**.

4 червня, напередодні співбесіди ***Костіна***, комісія несподівано всім складом голосує за проходження до наступних етапів конкурсу чинного детектива НАБУ.

> За того, який керував слідством у справі про махінації із квартирами для Нацгвардії за ймовірної участі заступника керівника Офісу президента Олега ***Татарова***.

Цим голосуванням члени комісії спробували зробити жест, яким намагалися досягти одразу кількох цілей.

1) Перша — відмежуватись від Татарова та продемонструвати «незалежність». Адже і за інформацією ЦПК, і журналістів-розслідувачів програми «Схеми», більшість парламентської квоти має зв'язки з Татаровим, який координував та погоджував склад комісії від Ради. Особливої небезпеки в кандидаті з НАБУ не бачили, сподіваючись на наступних етапах опустити його в рейтингу через заниження балів.

2) Друга ціль — створити поле для протягування ***Костіна***.

Припускаємо, що

> - як у комісії, так і в ОП сприймають конкурс як ***політичний процес***, тому, намагаючись протягнути «свого» кандидата, вважали, що посаду заступника можна віддати незалежному кандидату і це може задовольнити міжнародників в комісії.

Там сподівалися, що

> - успішна співбесіда ***детектива у справі Татарова*** задобрить міжнародників і вони підтримають ***Костіна***. Такий розрахунок не спрацював, бо міжнародники керуються власною оцінкою об'єктивних критеріїв, а не політичними мотивами. До Костіна було багато питань щодо доброчесності, зокрема, щодо кумівства, політичної нейтральності, декларування та відвідин окупованого Криму.

1) У 2019–2020 роках ***Костін*** не декларував жодного місця проживання у Києві, хоча отримував бюджетну компенсацію для оренди житла в близько 20 тис. грн на місяць.

2) Не задекларованe також і місце проживання доньки кандидата, яка з 2019 року працює в Києві помічником-консультантом іншого народного депутата, колеги по фракції «Слуга народу» Андрія ***Задорожного***.

3) У 2019 році Костін продав дві квартири в Одесі, але не подав до НАЗК повідомлення про суттєві зміни в майновому стані — дохід від продажу квартир на суму 1,2 млн грн.

4) За даними Відкритого реєстру національних публічних діячів України, дружина Костіна працює помічником-консультантом його колеги по партії, парламенту й комітету Максима ***Дирдіна***, а дружина Дирдіна — помічником-консультантом Костіна.

5) Схожий «обмін» існує і між кандидатом та депутатом Миколою ***Задорожним***: помічником-консультантом останнього працює донька Костіна, а син Задорожного — помічником-консультантом Костіна.

Всі ці обставини фактично унеможливлювали успішне проходження Костіним етапу доброчесності.

Попри це ***члени комісії, делеговані парламентом***, відверто виправдовували ці проблеми.

Наведемо лише окремі цитати членів комісії, які безсоромно протягували цього кандидата.

- Коли прозвучали претензії щодо відвідин Костіним Криму після окупації, член комісії, делегований фракцією ОПЗЖ, ***Гуджал*** відповів: *«тю, я не бачу в цьому вабще нічого»*.

- У деяких членів комісії виникли питання щодо непотизму, той же Гуджал не забарився із захистом: *«А я хочу все таки висловитись на підтримку кандидата. Я, наприклад, абсолютно нічого в цьому не бачу…. Видно, що цей кандидат досвідчений, фаховий. Тут помітний масштаб і державне мислення, тому я не знаю… Що стосується наприклад кумівства, давайте дивитися як юристи на ці звинувачення, які висуваються деякими… Кумівство у нас у законодавстві не закріплено прямо»*.

Після Костіна підконтрольна Банковій частина комісії від Ради провалила також сильну кандидатку — керівницю підрозділу детективів НАБУ Олену ***Кроловецьку***. Усі визнали її достойною та професійною кандидаткою, проте не пропустили далі.

- Серед закидів кандидатці, наприклад, звучали претензії в тому, що одна із її справ — відома ***«бурштинова» справа*** НАБУ дуже довго розглядається в суді. Мова йде про викриту детективами хабарницьку схему за участі народних депутатів із торгівлі рішеннями та законопроєктами. Абсурдність претензії в тому, що детектив жодним чином не може впливати на швидкість розгляду справи у суді.

- Представник ОПЗЖ згадав їй дружбу з керівницею Центру протидії дезінформації, призначеною президентом Поліною ***Лисенко***, яка фігурувала у скандальних «плівках Деркача».

- Не сподобалося також, що батько кандидатки живе в Росії, хоча члени комісії самі озвучили, що мають родичів в країні-агресорі.

У підсумку за перший тиждень комісія встигла співбесідувати 20 осіб із 37, і до наступного етапу пройшов лише один кандидат — детектив НАБУ Олександр Клименко. Це точно не входило в плани Банкової і стало однією з причин зупинення конкурсу.

3. ОАСК в порятунок

Очевидно, що безкінечно затягувати співбесіди недостатньо і пауза потрібна виключно для підготовки більш масштабних рішень «проблеми».

Скандальний Окружний адміністративний суд міста Києва може стати в нагоді — саме туди за законом можуть подаватися скарги на конкурс.

Перша скарга вже надійшла до суду 9 червня від детектива НАБУ Олександра ***Карєєва***, якого звільнили з НАБУ за результатами службового розслідування і якого потім поновив той же ОАСК. Саме у справі за його позовом до НАБУ, ОАСК виніс ухвалу, яка зобов'язувала Мін'юст викреслити Артема ***Ситника*** із реєстру юридичних осіб як директора НАБУ.

Ще цікавіше, що

- ОАСК перебуває під загрозою ліквідації. Тим не менше, парламент не поспішає з прийняттям цього рішення.

Натомість,

- головний профільний комітет в парламенті щодо ліквідації ОАСК — це комітет, очолюваний тим же Андрієм ***Костіним***. Саме цей комітет уже щонайменше три засідання ігнорує розгляд цього невідкладного проєкту президента.

НАБУ та САП вже завершили слідство у справі ймовірних злочинів суддів ОАСК і продовжують слідство стосовно схеми продажу рішень суду із залученням брата голови ОАСК Вовка, тож очевидно, що одіозний суд також має інтерес повпливати на конкурс.

Можливим сценарієм впливу на конкурс є суд. Наприклад, ОАСК своїм рішенням повертає в конкурс сумнівних, але провладних кандидатів, попри те, що їх відхилила комісія. Або ж скасовує правило конкурсного відбору щодо обов'язкового врахування голосів міжнародників у процесі, що автоматично повертає конкурс на початковий етап і знищує всі попередні вже пройдені процедури.

Останній варіант - запустить конкурс заново, але й означатиме, що конкурс втратив шанс на прозорість та незалежність.

***

11 червня 2017 року для України набув чинності безвізовий режим поїздок з ЄС.

> **Однією із вимог щодо його отримання був запуск антикорупційної інфраструктури та, зокрема, прозорий конкурс на керівника САП.**

Ще рік тому, 4 червня 2020 року, Рада прокурорів уповноважила представників до складу конкурсної комісії з відбору керівника САП.

> Ними стали визнані експерти Драго Кос, Томас Фаєрстоун, Нона Цоцорія та Роман Куйбіда. І були надії на проведення справжнього прозорого конкурсу на крісло головного антикорупційного прокурора.

Однак **Верховна Рада спромоглася визначити свою квоту з 7 осіб лише з третьої спроби. Більшість з них викликали запитання та сумніви, тоді як президент особисто пообіцяв прозорий процес.**

***

№ 276.

У сьогоднішньому звіті Том Купер каже про розгортання драматичних подій біля Лисичанська, потенційне замінування росіянами можливого відступу українців через Білогорівку та Серебрянку. Разом із тим, ситуація довкола дороги М06 біля Бахмута покращилась, а українські війська просуваються вперед у Херсонській області. І, звісно, багато сарказму про точність російських ракет та невинність росії у світовій продовольчій кризі.

Оригінал тут https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-29-30-june-2022-ae7f6f305bde

За спільний переклад дякую Тетяна Саніна

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 29-30 ЧЕРВНЯ 2022

Всім доброго ранку! [Опубліковано 1.07 о 12.30 за Києвом].

Хоча це вже й не дуже «ранок» - особливо в Україні: в мене зайняла трохи більше часу перехресна перевірка повідомлень з Лисичанська.

1. ПОВІТРЯНА / РАКЕТНА ВІЙНА

Повітряні сили рф продовжують кампанію «високоточних ракетних ударів» по Україні. Наскільки знаю, за останні 15 днів вони випустили близько 200 ракет Х-22 по цілях, як навіть в українських звітах називають «воєнною та критичною інфраструктурою».

Утім, головна проблема, що «наведення на ціль» та «(реальне) попадання» - це дві різні речі. Наприклад, всі вісім ракет Х-22, випущених по Очаківському мосту (що й так вже був пошкоджений давнішими ударами), пройшли мимо. Цими старими ракетами добре стріляти хіба що по укріпленому високому березі. Сюрприз, але застарілі самонавідні головки цих ракет завжди захоплюють цілі, що мають найбільше радарних пеленгів (а пеленгувати цілі на березі, звісно, значно простіше, ніж визначити точні координати мосту). Може хтось скажіть щось там російським вишестоящим органам? Тоді б їм не довелося корчити здивовані гримаси, коли чергова Х-22 знову б'є по цивільних…

…і, знаєте, оці два скріншоти нижче є ще одним «відсутнім доказом», що це таки росіяни поцілили торговий центр у Кременчуці чотири дні тому…

Переймаючись заплямованою репутацією своїх озброєнь, російські вишестоящі органи поспішили продемонструвати приклад застосування справді високоточних ракет: цього ранку вони націлилися… зітхає… не знати в що. Але попали принаймні в два житлових будинки в Одеській області.

Майте на увазі: той регіон – це щось на кшталт української «Рив'єри». Там повсюди житлові комплекси та бази відпочинку – жодних військових баз чи центрів іноземних найманців, чи складів натівських озброєнь (та навіть якби були, то нащо їх «ховати»?). Хіба що десь там засікли марсіан чи байденівські біолабораторії…?

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

> лінія фронту, схоже, залишається там, де й була два-три дні тому, але росіяни знову почали обстрілювати місто «іскандерами».

Ізюм…

> здається, українці зуміли навести понтонний міст чи через ріку Чепіль, чи через Сіверський Дінець; натомість, росіяни масовано обстрілюють увесь цей район от уже упродовж 5-6 днів і намагаються рухатися на північ і на південь від лісу на околицях міста (зі Щастя на Волобуївку, а з Кам'янки – на Андріївку й далі на захід). Видається, тут точиться велика артилерійська битва: складна, дороговартісна – вона займе багато часу й не дасть жодній зі сторін прийнятного результату.

Наскільки дороговартісна: повідомляють, що кілька українських [переданих НАТО – перекл.] гаубиць М777, розгорнутих під Ізюмом чи деінде в Харківській області, уже підбиті під час нещодавніх обстрілів. З іншого боку, росіяни заявляють, що притягнули сюди мобільний ремонтний завод.

Слов'янськ…

> факт, що російські підрозділи знову атакували Долину та Богородичне, проте не можу нічого знайти про результати цього наступу.

Лисичанськ…

> загалом, росіяни та їхні фани за кордоном повним ходом обговорюють неминуче падіння (та що там – повний колапс) лисичанського гарнізону. Немає сумнівів – це можливо. Проблема лише, що вони говорять про це вже тиждень. А ще, вони кажуть, що українські підрозділи там в розпачі й почуваються зрадженими своїми командирами… Може, хтось, повідомте про це українців? [Безперечно, сарказм - перекл].

Видається, що українці й справді залишили в Лисичанську хіба деякі ар'єргардні частини. Там немає зв'язку, тому стверджувати складно. Це місто не забудовано настільки густо, як Сєвєродонецьк, тому, суто теоретично, захищати його складніше. Немає сумнівів, що останній підконтрольний українцям шлях з Лисичанська – через Білогорівку на Сіверськ – перебуває під постійним обстрілом росіян от уже впродовж тижня. Проте мені не видається, що росіяни збираються штурмувати місто: вони його вже навіть не обстрілюють. Хіба що кадирівський «спєцназ» зазняв кілька відео на підходах до міста… але, як завжди, вони доволі далеко від реальної лінії фронту. Натомість, є повідомлення, що росіяни мінують останній можливий шлях відступу – через Білогорівку та Серебрянку – із застосуванням кластерних

артилерійських боєзапасів. Видається, що хтось там вирішив просто відрізати лисичанський гарнізон від решти українських сил.

Не дивує тому, що події на північ, захід та південний захід від Лисичанська можна схарактеризувати як «драматичні».

На північ від міста російський спєцназ або (що більш вірогідно) вагнерівці, як видається, перетнули Сіверський Дінець і взяли Привілля. Ще далі – на захід від Лисичанська вагнерівці, вочевидь, – після кількох днів жорстоких сутичок – захопили Спірне та Верхньокам'янку, тобто руїни Лисичанського нафтопереробного заводу. Звідти вони можуть штурмувати Золотарівку (вже повідомили, що зайшли на її околиці сьогодні вранці) та Верхньокам'янське – село за два кілометри на схід від Сіверська.

Бахмут…

> видається, ситуація довкола дороги М06 дещо заспокоїлася – принаймні так було останні два дні. Частини вагнера знову зайшли в Клинове й контролюють трасу на південь від цього населеного пункту. Проте вони не можуть взяти ні, Семигір'я, ні Новолуганське, ні Вуглегірську електростанцію. Не зовсім розумію, чому українці й далі втримують ці небезпечні позиції: потенційно їх легко відрізати й вони непотрібним чином розтягують лінію фронту. Можливо, не хочуть втрачати електростанцію.

3. ПІВДЕНЬ

У ***Маріуполі***

> росіяни «роздають гуманітарну допомогу». Знаєте, один-єдиний УАЗ-452 з незапакованими буханцями хліба [як на фото – ред.] — це все, що потрібно десяткам тисяч уцілілих мирних жителів — тим більше, що росіяни зруйнували 90% житлових будинків, щоб врятувати їх від «націоналістів» і «екстремістів»…

Херсон….

> Українці добре просуваються на північ Херсонської області. Схоже, звільнили Високопілля і Потьомкине, можливо, Ольгине далі на захід. Південніше вони просуваються, наприклад, на Клапаю та Мододецьке.

4. МОРЕ

Вчора вищестоящі органи в москві з гордістю оголосили, що вони евакуювали свій гарнізон з острова Змінний. У РІА додали, що це був «акт доброї волі» (див. додаток)... Саркастичному спостерігачеві в мені нічого не залишається,

лише дивуватися: можливо, все ж таки знаком доброї волі було би не починати абсолютно безглузду війну проти України, не знищувати східну половину країни, не вбивати масово мирних жителів і не виганяти понад 10 мільйонів українців з їхніх домівок?

Відомо лише те, що це рішення було прийнято після того, як усі спроби посилити гарнізон за допомогою систем ППО «Панцир» провалилися: там було збито стільки українських БПЛА і ракет, а росіяни там настільки сильно перемогли, що [як наслідок цієї перемоги - перекл.] Панцири та все інше важке озброєння виведено з ладу минулого тижня. І ще, ловке НАТО тоді доправило в Україну протикорабельні ракети BGM-84 «Гарпун», які не дають кораблям ВМФ РФ підійти навіть до району Миколаєва, не кажучи вже про Одесу. ПКС, схоже, втратили ще один вертоліт Мі-8, який або доставляв підкріплення та постачання, або намагався евакуювати тих, хто вижив.

Звичайно, сертифіковані дурні (кремль) також поспішили додати, що тепер Україна винна в тому, що не експортує власну пшеницю та інші культури, і, таким чином, буде нести відповідальність за будь-який голод в Африці та/або Азії. Адже, звісно, справа не в тому, що росіяни напали на Україну, замінували підходи до українського узбережжя, знищили український флот і/або знищили велику частину пшениці, що була в порту Миколаєва: атож, винні українці, бо вони не можуть одразу почати експортувати…

Реакція в російських (і дружніх їм) соціальних медіа одностайна: все це взагалі не має значення, Зміїний взяли, бо Росія могла, а тепер його покинули, бо Росія може, все це була лише одна з нав’язливих ідей Зеленського, і взагалі Росія переможе…. одразу після того, як своїми гіперзвуковими ракетами потопить всі авіаносці ВМС США…. Однак будь-кому, кому спаде на думку нагадати про загиблих там російських військових і сім’ї загиблих, швидко заткнуть рот інформаційним лайном.

Цікаво, чи хтось із москви, санкт-петербурга, чи будь-хто з росіян за кордоном — або путінфани з-за кордону — зголосився б орендувати моторний човен в Одесі, підплисти до Змінного та перевірити, чи справді всі росіяни покинули острів, а також порахувати всі саморобні вибухові пристрої, які вони там залишили, та особливо міни, що плавають у Чорному морі?

Які міни, запитаєте ви? Що ж, агентурна розвідка стверджує, що одна з плавучих мін, встановлених росіянами для блокування українських портів, приплила аж до Маріуполя і підірвала там десантний корабель російського флоту… https://t.me/vert_i_call/4570 Це справді дуже погана новина для Путіна та його посіпак: уявляєте, скільки це їм коштуватиме, якщо розграбування Азовсталі сповільниться? За останній місяць зареєстровано щонайменше 6–7 суден, які везуть звідти сталь…

***

№ 277.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 01 липня 2022

Головне

1) У мене в голові весь час крутиться думка: чи розуміє зелене стадо, що євроінтеграція не стане індульгенцією від кримінального переслідування ПІСЛЯ війни?

Тому що призначення дійсно незалежних голов НАБУ і САП, які працюватимуть під повним контролем США і ЄС, може змінити правила гри. Ну, як у Румунії. Чи навіть жорсткіше.

2) Крок за кроком, соросята вимушені робити певні рухи до скасування державних боргів України.

3) "Опитування" від "київського міжгалактичного інституту соціолухії"? Довго міркував, чи включити його до дайджесту. Але таки включив, після того, як його результати були досить близькими до певного неофіційного опитування.

4) Хуйло таки не буде міняти бульбенфюрера. Анексія вже й так відбулася, а йому потрібна лялька, у дупі якої стирчатиме його рука. Так що уважно дивимося на заяви хуйла і хуйлят щодо країн Балтії.

5) Ситуацію на фронті можуть змінити ПОТУЖНі удари. Боря Джонсонюк і Ко впевнені, що це станеться незабаром. А ще й винищувачів підкинуть - принаймні, про це вже йдеться на засіданнях палати лордів.

Теми дайджесту

1) Верховна Рада ухвалила євроінтеграційні закони та встановила в залі прапор ЄС.

2) З 1 липня скасовано пільги на імпорт товарів до України.

3) До Туреччини прибув корабель із краденим українським зерном.

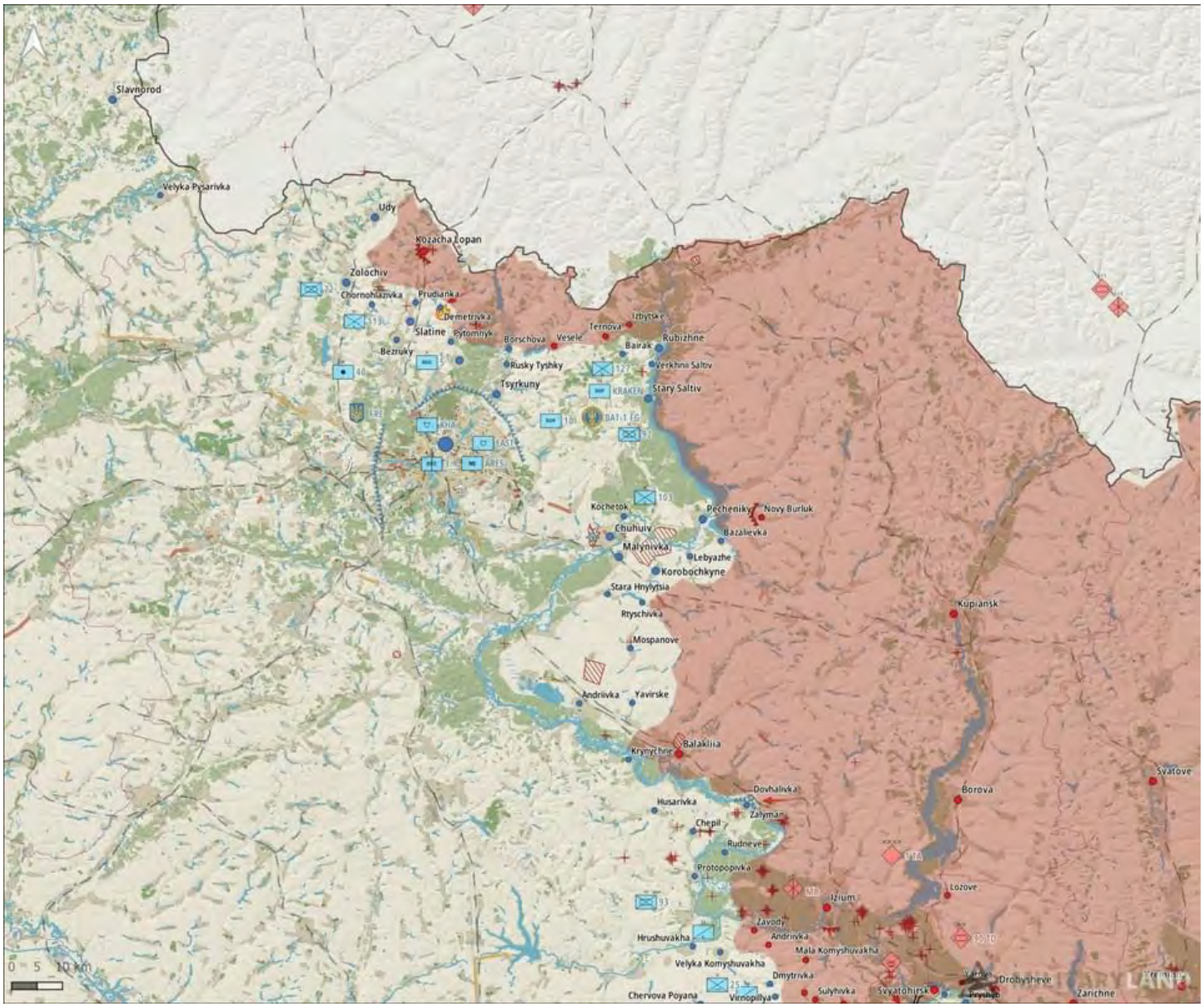
1. Війна

1-1) Фронт

• Білорусь подовжила термін військових навчань до 9 липня. Військкомати й надалі вручають повістки резервістам, лікарям заборонено виїзд за межі країни. Біля кордону з Україною розміщено 7 батальйонів армії Білорусі.

• Російські війська обстріляли через кордон населені пункти та прикордонні застави на Чернігівщині та Сумщині, а також намагаються дезорганізувати зв'язок, застосовуючи комплекси радіоелектронної боротьби.

• На північ від Харкова підрозділи ЗСУ та територіальної оборони відбили ще

одну атаку на Дементіївку, але були змушені відступити від Веселого.

• Спроба наступу російських військ на Слов'янськ у Мазанівці та Богородичному успіху не мала.

• У районі Лисичанська тривають запеклі бої. Українські війська залишили Привілля на північ від міста. Придушено спроби російських підрозділів провести розвідку боєм у напрямках на желатиновий завод у Лисичанську та

на Верхньокам’янку. Російські війська контролюють кілька кілометрів траси Лисичанськ-Бахмут.

• У районі Світлодарського водосховища підрозділи ЗСУ утримують Новолуганське та Вуглегірську ТЕС, попри те, що армії РФ вдалося перерізати трасу Харків – Довжанський, яка зв’язує цей район із Бахмутом.

• Відбито ще одну контратаку російських військ на Павлівку в районі Вуглегірська.

• У Запорізькій та Херсонській областях лінія фронту не змінилася. На захід

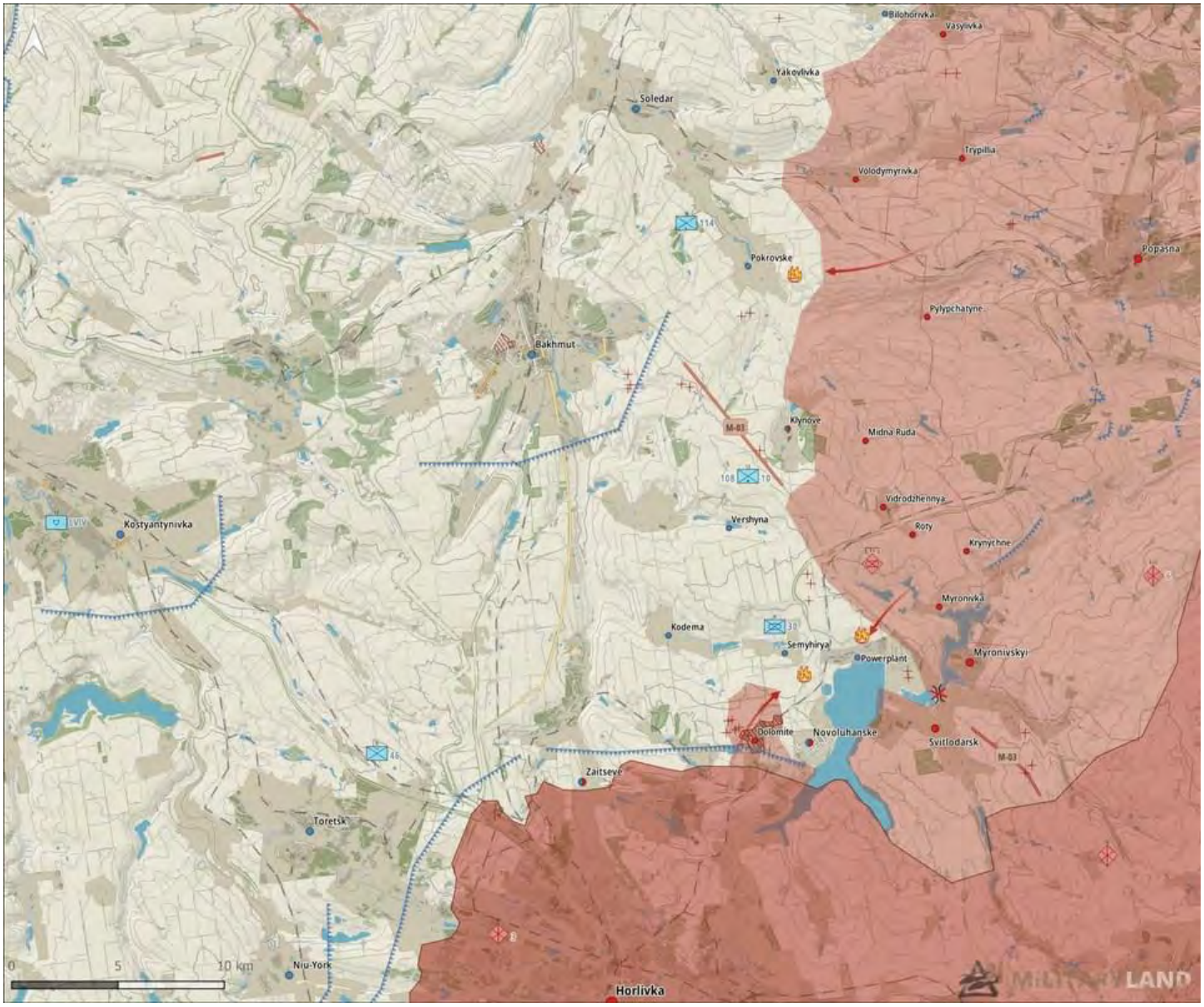

від Херсона точаться бої місцевого значення.

• Миколаїв було обстріляно 12 крилатими ракетами, низку з яких збили війська ППО. Ще одну ракету збито над Одеською областю. За словами голови Миколаївської обласної адміністрації Кіма, влада намагається

евакуювати мешканців прифронтових сіл, які відмовляються залишати свої будинки, всупереч постійним обстрілам.

• Головнокомандувач ЗСУ Залужний повідомив, що після втечі зі Зміїного підрозділів армії та Чорноморського флоту РФ, російська авіація завдала удару по острову фосфорними бомбами. Представники Пентагону вважають евакуацію гарнізону острова не "жестом доброї волі", а наслідком ефективних ударів ЗСУ та ВМС України, які здійснено, зокрема, за допомогою протикорабельних ракет Harpoon.

Росія вивела до північно-західної частини Чорного моря 3 великі десантні кораблі і тримає їх на відстані від українського берега, що не дає можливості вразити їх ракетами. У Чорному морі біля узбережжя Болгарії поряд із маршрутом руху суден виявлено та знищено російську міну.

• В окупованому Донецьку відкрито 2 пункти видавання російських паспортів за прискореною процедурою.

• "Енергоатом" повідомив про відновлення власними зусиллями зв’язку Запорізької АЕС із МАГАТЕ та поновлення передавання даних про параметри ядерної безпеки.

• Російське командування провело навчання із захисту мосту через Керченську протоку, під час якого з’їзд із нього в окупованому Криму був задимлений.

1-2) Тил

• Верховна Рада прийняла за основу євроінтеграційні законопроєкти: про гармонізацію із законодавством ЄС порядку правової охорони географічних назв та вказівників для маркування сільськогосподарських продуктів; про авторські та суміжні права; про посилення захисту прав інтелектуальної власності та про приведення фінансової звітності та бухгалтерського обліку у відповідність до норм ЄС.

Перед парламентом відеозв’язком виступила голова Єврокомісії фон дер Ляєн. Вона заявила, що Україна має пройти довгий шлях для досягнення стандартів ЄС та підтвердила підтримку Європи на кожному кроці, доки Україна не переможе у війні. Фон дер Ляєн вважає, що інвестиції та відновлення країни безпосередньо пов’язані зі швидкими реформами, тому наполягає на ухваленні законів про Конституційний суд, про ЗМІ та про виключення впливу олігархів на всі сфери політики й економіки. Вона наголосила на необхідності якнайшвидшого призначення керівників антикорупційних відомств. У залі було урочисто встановлено прапор Євросоюзу. Президент Зеленський, голова Верховної Ради Стефанчук та прем’єр-міністр Шмигаль підписали спільну заяву про повноцінне членство в ЄС.

Зеленський повідомив, що конкурс на посаду директора НАБУ має бути оголошений "найближчими днями або тижнями", а до призначення голови Спеціалізованої антикорупційної прокуратури він начебто не має стосунку, оскільки "рішення мусить ухвалити комісія".

У першому читанні прийнято законопроєкти про проведення перепису населення країни щонайменше 1 раз на 10 років та про судочинство в умовах режиму надзвичайного чи воєнного стану. Документ передбачає вручення повісток учасникам судових засідань через додаток для смартфонів "Дія" а також дозволяє проведення в поодиноких випадках судових засідань у формі відеоконференції.

Роботодавцям дозволено звільнення працівників через неможливість забезпечення умов праці внаслідок знищення чи пошкодження майна підприємств під час воєнних дій.

На термін чинності воєнного стану вдвічі збільшено термін накладення адміністративного стягнення.

Спрощено порядок реєстрації фактів народження та смерті в умовах війни та режиму надзвичайного стану. Заяву про реєстрацію може бути подано батьками, родичами чи представниками до будь-якого суду України, незалежно від місця проживання заявника.

Ухвалено закон про вдосконалення надання медичної допомоги, який передбачає ранжування лікарень на загальні, "кластерні" та "надкластерні" з чітко прописаним функціоналом.

Депутати призначили уповноваженим із прав людини представника фракції "За майбутнє" Лубенця, попри його неособисте голосування ("кнопкодавство"), а також те, що він був фігурантом кількох резонансних кримінальних справ, зокрема, про контрабанду з окупованих територій Донецької та Луганської областей та рейдерство. Його попередниця Денисова має намір оскаржити своє звільнення в суді

• З 1 липня скасовано пільги на ввезення імпортних товарів до України. З кінця лютого без митного збору до країни завезено 237 тис. автівок.

• З 1 липня в’їзд громадян РФ до України можливий лише за наявності візи. Глава Держприкордонслужби Дейнеко заявив, що наявність візи не гарантує їхнього потрапляння до країни. Остаточне рішення прийматимуть прикордонники в пунктах пропуску.

• На сайті президента набрала 25 тис. голосів петиція про відновлення цифрового мовлення телеканалів "Еспресо", "Прямого" та "5 каналу".

• Головнокомандувач ЗСУ Залужний обговорив із головою Об’єднаного комітету начальників штабів Міллі реалізацію стратегічних завдань української армії та її забезпечення матеріально-технічними ресурсами.

• Суд заарештував активи та корпоративні права офшорних компаній, які є власниками Миколаївського глиноземного заводу за ухилення від сплати податків та розтрату майна в особливо великих розмірах менеджментом підприємства. Кінцевим власником заводів є російський олігарх Дерипаска, який отримав над ним контроль на початку 2000 років.

• НБУ в червні продав на міжбанківській біржі $3,99 млрд, купив – $0,03 млрд. З початку року регулятор продав на $12,91 млрд більше валюти, ніж купив.

• Платіжний баланс травня зведено із дефіцитом у $1,9 млрд.

• За оцінками експертів провідних українських банків, ВВП України у 2022 р. скоротиться на понад 30 %, а інфляція в червні місяць прискорилася з 18 % до 20 % за підсумками року.

• З 1 липня збільшено прожитковий мінімум для працездатних осіб та 2481 до 2600 грн на міс., також зростуть мінімальні пенсії за віком, шахтарям, сім'ям військовослужбовців у разі втрати годувальника та інші соціальні виплати.

• Прем'єр-міністра Великобританії Джонсона обрано почесним громадянином Одеси.

2. Україна та світ

• У новому пакеті воєнної допомоги, про який оголосив президент США Байден, ЗСУ отримають 2 системи ППО NASAMS, боєприпаси для РСЗВ HIMARS та гаубиць М-777, а також 4 контрбатарейні радари. Загальний обсяг наданої США допомоги з початку вторгнення сягне $6,9 млрд.

• Прем'єр-міністр Угорщини Орбан заявив, що країна має прискорити програму розвитку оборони. Він також наголосив на зацікавленості у якнайшвидшому припиненні війни в Україні. Міністерство оборони Естонії має намір переглянути план оборони у відповідь на зміну Росією військової тактики та стратегії.

Прем'єр-міністр Латвії Каріньш застеріг керівників країн Європи від "втоми від війни" та спроби нав'язати Україні "мир за будь-яку ціну", оскільки цією ціною є відмова від частини території. Каріньш додав, що НАТО не має перейматися тим, що його дії провокують Путіна на агресію, оскільки російський президент виконує власний план.

• Путін заявив, що санкції Заходу підштовхують РФ та Білорусь до прискореної інтеграції. За його твердженням, зміцнення економічних зв'язків усередині "Союзної держави" дасть можливість нівелювати санкційний тиск.

• Президент Єврокомісії фон дер Ляєн анонсувала надання Україні першого траншу нового пакету макрофінансової допомоги (кредиту під низькі відсотки) у розмірі €1 млрд для покриття дефіциту бюджету. Кошти надійдуть після схвалення Радою ЄС.

Мінфін повідомив про надходження гранту в розмірі €1 млрд від уряду Німеччини через донорський рахунок, який було відкрито МВФ для допомоги Україні.

Прем'єр-міністр Норвегії Стере відвідав Україну. Він пообіцяв збільшити обсяг допомоги до $1 млрд. Кошти буде використано для гуманітарної підтримки населення, відновлення зруйнованої інфраструктури, постачання озброєнь та підтримки системи держуправління. Він також повідомив, що під час візиту обговорювалися плани постачання норвезького газу до України.

• Агентство Bloomberg повідомило про початок розроблення нового пакету санкцій ЄС проти РФ. До його складу можуть увійти ембарго на імпорт російського золота, а також протидія ухиленню від санкцій, які було запроваджено раніше.

• Російські авіакомпанії вирішили обійти санкції, повернувши лізингодавцям авіалайнери, а потім перереєструвати їх на нові юрособи в Об'єднаних Арабських Еміратах. Це дало б змогу й далі експлуатувати літаки. Однак у цих авіаперевізників виникли проблеми через законодавчу заборону повернення літаків, яку було запроваджено Держдумою в березні.

• Глава МЗС Кулеба повідомив про подання до Міжнародного суду ООН позову до Росії щодо порушення нею Конвенції про геноцид.

• Європейський суд із прав людини зобов'язав Росію поважати права військовополонених та забезпечити їм доступ до медичної допомоги. Після виключення з Ради Європи керівництво РФ відмовилося від виконання рішень ЄСПЛ.

• Президент Туреччини Ердоган заявив про намір влаштувати телефонні переговори з президентами Зеленським та Путіним для розблокування експорту українського зерна Чорним морем. За його словами, до транзиту може бути залучено 20 турецьких кораблів. У турецький порт Карасу з Бердянська прибуло судно Zhibek Zholy із краденим українським зерном. Український посол вимагає від влади країни припинити порушення українського суверенітету.

Окупанти розпочали розчищення входу до порту Маріуполь для полегшення вивезення українського металу та зерна.

Рада Безпеки ООН у липні планує проведення спеціального засідання для обговорення продовольчої кризи.

• Газпром із 11 до 21 липня повністю зупиняє "на час ремонту" прокачування газу "Північним потоком-1". Німецький уряд не виключає, що постачання газу може не відновитися.

• Молдова в липні покриє 30 % споживання електроенергії купівлею її в Енергоатому.

• ОБСЄ закриває офіс проєктного координатора в Україні, оскільки Росія не дозволила подовжити його мандат.

• Український борщ внесено до переліку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

3. Тренди

• Через припинення виробництва будматеріалів та збільшення вартості доставлення та логістики, а також через зростання валютного курсу, собівартість будівництва вже зросла на 15–20 %, а до кінця року зростання може сягнути 30 %. Поки будівельні компанії використовують матеріали зі складів та будівельних супермаркетів, які було завезено до широкомасштабного вторгнення російських військ.

• Опитування 2500 осіб, яке влаштував Київський міжнародний інститут соціології, показало, що 2/3 респондентів вважають неприйнятним закінчення війни після звільнення території в межах станом на 24 лютого. 97 % довіряють Збройним силам України, 85 % – президенту Зеленському, 56 % – уряду, 40 % – Верховній Раді. 78 % пожертвували гроші на підтримку армії, 56 % – надали гуманітарну допомогу. Респонденти отримують основну інформацію з месенджерів та соцмереж, на другому місці – телебачення, на третьому – вебсайти.

***

№ 278.

ПРО СНАРЯДЫ

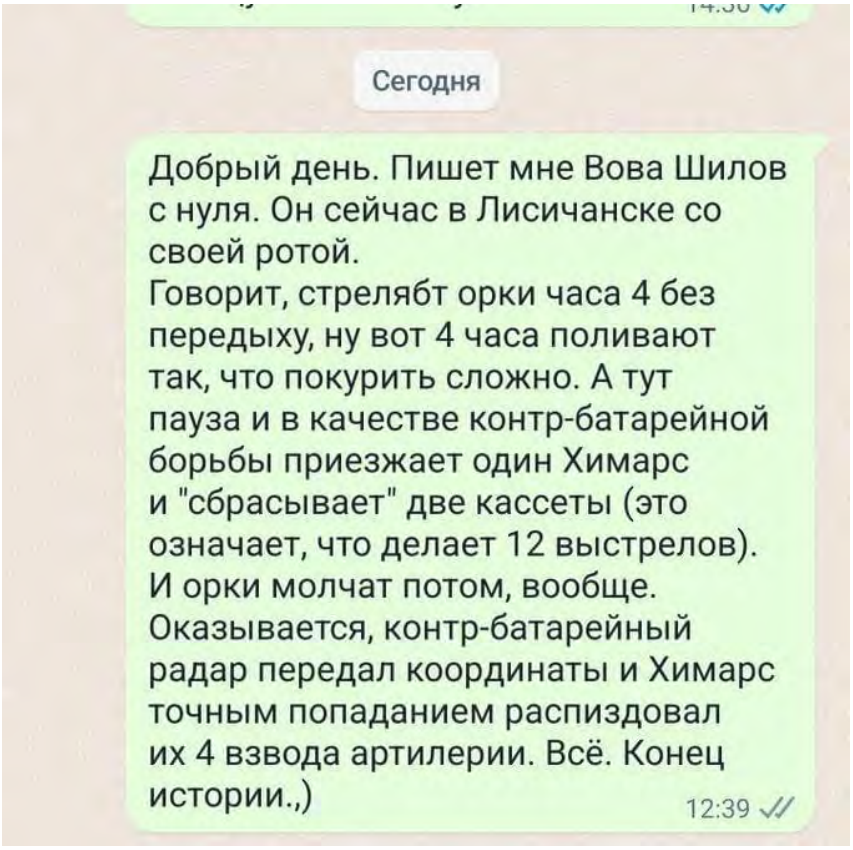
Христензен Юрий

Артиллерия в современной конвенциональной войне остается основным инструментом поражения противника. Поэтому перед заказчиком и разработчиком артсистем постоянно стоит вопрос, как это делать эффективнее.

1. Дальность

Увеличение дальности в два раза повышает площадь "работы" артиллерии в четыре раза. При этом появляется возможность поражать цели, оставаясь вне зоны контрбатарейных действия артиллерии противника.

При одинаковом стволе и метательном заряде дальность можно увеличивать за счет совершенствования снаряда. Например, донный газогенератор позволяет повысить максимальную дальность на 20-30%.

Область разреженного воздуха за донной частью снаряда увеличивает аэродинамическое сопротивление. Если заполнить эту область газом, повышается дальность и точность при небольшом снижении веса БЧ.

В активно-реактивных снарядах установлен твердотопливный реактивный двигатель в донной части, который толкает снаряд вперед. Дальность при этом увеличивается, но падает точность. Таким снарядам необходима коррекция.

Перспективными считаются АРС с прямоточным двигателем (фото). В них не нужно размещать в корпусе снаряда окислитель, так как кислород берется из воздуха. Ожидаемое увеличение дальности в два раза - более 100 км.

2. Точность

По российским нормам расхода боеприпасов для подавления усиленного взвода, укрытого в окопах на дальности 16 км, необходимо выпустить полторы тысячи 152 мм снарядов по фронту 300 м и 200 м по глубине.

В конце 80-х американцы провели эксперимент. Дивизиону из 24-х 155 мм гаубиц для выполнения той же задачи на максимальной дальности понадобилось 2600 снарядов для поражения 50% целей (техники и манекенов).

Вес 152 мм выстрела в укупорке 90 кг. Для подавления укрытого в окопах взвода мотопехоты необходимо несколько вагонов, либо колонна грузовиков боеприпасов. Поэтому российская армия хорошо воюет вдоль дорог.

Тысячи снарядов - это логистика, время, деньги, уязвимость для артиллерии противника и разрушение гражданской инфраструктуры в зоне боев. Альтернатива - использование корректируемых снарядов.

При увеличении точности в десять раз расход боеприпасов снижается в сто раз. Современные технологии позволяют устанавливать корректирующие системы на место взрывателя обычных снарядов.

Здесь тоже есть опыт. Девять из десяти корректируемых Excalibur в Ираке падали в пределах 4 метров от цели. Это несколько порядков повышения точности и снижения расхода по сравнению с обычными снарядами.

3. Постскриптум

Эволюция артиллерии отнюдь не закончилась. Для Украины она только начинается. Это российская армия может расходовать тысячи тонн боеприпасов для поражения цели типа город. У Украины нет таких целей.

Мы часто говорим о необходимости дальнобойной артиллерии, но редко упоминаем важность высокоточных боеприпасов. На бытовом уровне плохо понимаем роль и задачи артсистем в российско-украинской войне.

После войны по советским нормам расхода снарядов, освобожденная территория напоминает лунный ландшафт. Современные артсистемы способны снизить масштаб разрушений и не дать это сделать противнику.

Когда мы обращаемся за помощью, необходимо пояснять, зачем это нужно. Победа - абстрактное понятие. Лучше объяснять это с цифрами - такие-то системы вооружений позволят сохранить столько-то жизней и долларов США.

Сложное оружие требует подготовки персонала. И к этому тоже необходимо отнестись с пониманием. Привычка читать инструкцию, когда ничего другого не помогло, на современной войне оплачивается кровью.

***

№ 279.

«Орланоарта» і вогняний вал – «ідеальна формула» противника: Чому ситуація на фронті стала критичною?

Максим Розенко

2022-07-01

Paolo Lumiere – про новий етап війни і головний козир ворога

Текст, який ми пропонуємо вашій увазі – з розряду «Для кожного, але не для всіх». Чи навпаки. У будь-якому випадку, добре, що не всі зрозуміють важливість сказаного, але важливо, щоби сказане почули у Генштабі, в Міністерстві оборони, в Офісі Президента.

Радимо зацікавленим уважно перечитати фейсбук-сторінку **Paolo Lumiere** – явно дуже близького до бойових дій та новітніх технологій.

Не дивно, що коментарі в нього бере **ВВС Україна**, хоча він веде свій екаунт під псевдо і не показує обличчя.

Далі сам текст нашої «розмови»:

– Ви зберігаєте інкогніто і ми погодилися не давати ні імен, ні фото. Чому?

PL: Причин кілька. Перша, це безпека, особиста і пов’язаних людей. Людей, які можуть бути географічно в зовсім різних місцях. Звісно, розумію, що це побутовий початковий рівень. Для спецслужб жодних проблем. Але з нашими і так ніяких проблем нема, всі ж чудово могли переконатися при потребі за кого я і на чиєму боці.

Друга причина, це можливість писати як приватна особа, на зачіпаючи нічиїх корпоративних норм, бути рівновіддаленим, це для мене важливо.

– Як нам представити Вас так, щоб люди змогли хоч приблизно зрозуміти ваші компетенції?

PL: «Компетенції» слово двозначне. Сам я не ре-транслюю нічиєї офіційної позиції, не розповідаю секретів, військових таємниць, чи інформації, отриманої незаконно.

Якщо мова про професійні компетенції, то у мене диплом в галузі автоматизації і комп'ютерних технологій. Робота у відділі автоматизованих навчальних систем і тренажерів. Робота з симулятором бойових дій, від 2014р, з початком війни.

- Чи я «айтішник»? Якщо від «Information technologies», то так. Але не програміст, хоча доводиться писати й скрипти.

Колись був досить далеким від військової справи. Оскільки ж це ставало все більш актуальним – зайнявся військовими тренажерами

Така робота потребує постійної взаємодії з військовими та отримання фідбеку з поля бою. Тому – постійна взаємодія з фронтом. Інакше не можна. Інакше наші тренувальні місії будуть нереалістичними і можуть більше зашкодити, чим принести користь.

- Щоб когось чомусь вчити, треба вчитися самому. Тому багато речей довелося пробувати на собі, вникати в багато моментів тактики, вчити історію конфліктів, характеристики та можливості озброєнь.

Довелося по суті пройти різні тактичні курси, в тому числі й англійською, не перебуваючи формально в складі цих формувань.

– Тоді назвіть трьох експертів, думки яких про війну вам самому здаються найбільш компетентними?

PL: Констянтин Фартушний, Агіль Рустамзаде, Юрій Бутусов

– Все ж – як би ви охарактеризували свої власні відчуття про Війну в Україні?... Що відбувається?... Чому ми постійно в обороні? Постійно здаємо якісь позиції?...

PL: Відчуття я озвучувати не стану, а відносно того, що відбувається: відбувається наступ переважаючих сил противника. Є об'єктивна неспівмірність та неспівставимість розмірів і військових потужностей країн. Тож логічно, що ми в обороні.

Слово «здаємо» звучить трохи неточно. Ми відходимо з позицій, коли ті: а) перестають існувати фізично. б) виникає загроза оточення, або масової загибелі особового складу.

– Однак, іноді виглядає, що росіяни перехопили нашу тактику ведення війни. Тактику мобільного перекидання військ та створення кількісної переваги на конкретних напрямках. Щось не так?... Ми якось неправильно ведемо війну?

PL: Противник не перехопив нашу тактику, вони просто від невдалого для них «бліцкригу» повернулися до їхньої старої класичної тактики: вогневий вал, повільне пережовування артилерією. До поняття «артилерія» я включаю і СРЗО.

- Це тактика Другої Світової, це примітивно, але ефективно, зважаючи на їхні умовно безмежні запаси снарядів/ракет до СРЗО.

І на те, що їх цікавить лише геометрична площа захоплених територій, байдуже виживе на ній хтось, чи ні. Збережуться на ній якісь матеріальні цінності, чи ні.

Тому застосована росіянами тактика «вогневого валу» цілком успішна для таких умов.

Вогневий вал знищує практично все живе та дозволяє ворогу захоплювати -- хай і повільно -- українську землю кілометр за кілометром

2. «ІДЕАЛЬНА ФОРМУЛА» РОСІЯН

Якщо не зупинити це, вони рано чи пізно, але «пережують» все до кордону з Польшею. А потім... Снарядів у них вистачить і на «потім».

Треба усвідомити, що росіяни винайшли «ідеальну формулу» для існуючих умов:

1) Зв'язка БПЛА (передусім Орлан 10) з САУ МСТА, а також іншими гарматами і СРЗО Смерч/Ураган.

2) При тому, що час від виявлення цілі до ураження скоротився до мінімальних значень. І мова вже не про хвилини, а про десятки секунд.

3) Вони майже повністю автоматизували процес отримання координат цілі з допомогою БПЛА, таких, як Орлан 10 і отримання настройок для стрільби для відповідної артилерії.

4) В умовах 100-процентного покриття території поля бою Орланами час виявлення цілі скорочується практично до 0 секунд.

Тут і далі -- скриншоти зі згаданої вище публікації на сайті BBC Україна

Росіяни, завдяки пануванню в повітрі і кількості Орланів, цього досягли, або прагнуть досягти там, де ще цього не зробили.

Видача цілевказання за допомогою Орлану до арт-розрахунків відбувається майже миттєво.

- З моменту, коли оператор побачив ціль і клікнув мишкою пройде нехай 5с доки ці координати отримає арт-розрахунок і вони перетворяться в настройки для стрільби.

Якщо навіть конкретна САУ, гармата чи СРЗО не оснащена автоматичною системою наведення, її роль виконує умовний «Іван».

Це те, що ще відрізняє армію РФ від НАТО:

- просто замість сервомоторів і плати з електронікою - Іван, який крутить ручки наведення фізично. При тому Іван значно дешевший і їхні запаси невичерпні.

Решта засобів РФ практично ідентичні з НАТО:

- також електронні калькулятори, метеостанції, gps-позиціонування. Так, це трохи повільніше за автоматику НАТО, але не принципово.

- Різниця секунд 20.

Тож в «ідеальному випадку» після появи цілі на полі бою, через 25 с. в неї вже летить російський снаряд, або пакет ракет. І, відповідно до дистанції, ще за 20-30-40 секунд може відбуватися ураження.

Звідси і випадки ураження цілі через 46 с. з моменту прибуття на позицію.

Тож за словами експерта: "Задача наших військових навчитися відстрілюватися якомога швидше. В ідеалі -- за 46 секунд -- відстрілятися і залишити позицію"

Так, російські арт-стволи не такі точні, як у НАТО. Але цей недолік росіяни запросто компенсують кількістю стволів і випущених снарядів.

Тому перед тим, як говорити про те «що не так?», треба усвідомити чи працюють західні концепції взагалі?

Особливо у умовах обмеженого (часто поштучного) їх надання Україні.

- Бо ніяка навченість розрахунку несамохідної гармати 777 не допоможе в умовах тотальної переваги Орланів і кількісної переваги артилерії ворога(часто самохідної), переваги авіації.

Навіть ідеальний персонал не впорається за 46 с.

Причому у випадку з СРЗО Смерч/Ураган у гармати 777 переваги в далекобійності нема.

3. ЩО РОБИТИ УКРАЇНІ?

Тож, концепція поодинокого чи побатарейного використання 777 в контрбатарейній боротьбі з РФ не працює навіть математично.

- Без комплексу всіх інших, поки що ненаданих Україні, чи наданих поштучно засобів.

777 – хороша гармата, і вони потрібні, вона може виграти якусь конкретну дуель, але концептуально вона на впорається.

Інші типи гармат чи САУ, наданих союзниками, я навіть не розглядаю через вкрай незначну їх кількість. Вони просто захлинуться в морі російських стволів.

– Чи можна сказати що підготовка боєздатних підрозділів із числа резервістів та контрактників у нас поставлена на потік і в тилу формуються достатні сили та проводиться їх злагодження для того, щоби змінити сам характер цієї війни?

PL: Не можу сказати що це потік, це «окремі зусилля». Про достатність не можу говорити. Бо не володію всією повнотою інформації.

Але щодо характеру війни, то тут ми цілком залежимо від допомоги «західного світу». Передусім військової.

–Чи можемо ми в такому разі не програти, якщо нашу долю вирішує – хтось інший?

PL: Виходячи з неспівмірності розмірів і можливостей, ми в військовому плані «закінчилися» через три місяці по внутрішнім ресурсам. Це хороший результат, я думав буде значно гірше.

- Так, тепер ми цілком залежимо від поставок, і якщо там дійсно захочуть, щоб ми не програли, то ми не програємо.

Але треба розуміти, що на нашому місці будь-яка окрема європейська країна NATO «закінчилася» б в першу ж добу.

Ліворуч напис: "Хорошим людям потрібні РСЗВ. Якомога швидше". І нам таких комплексів треба, як мінімум, 500

– Чи не варто тоді нам – Україні – повністю перевести якось життя на воєнні рейки і почати самим забезпечувати себе бодай усім найнеобхіднішим для фронту: тими ж самими патронами, ріжками, снарядами, плитоносками і т.п.?

PL: Треба, щоб влада сказати населенню правду: ситуація критична.

Вітчизняна війна потребує залучення усіх. Немає часу сидіти в кафешках і чекати, доки вогняний вал підступить до наступного міста. Твого міста. Треба дуже багато всього робити, чого досі не робиться.

- Зокрема потужні рубежі оборони в глибину країни. Протитанкові рови, мінування, підтоплення певних ділянок.

Але населення повинно усвідомлювати таку необхідність.

Нам ніяк не можна «посипатись» і дати їм вирватись на «оперативний простір».

Якщо скажемо правду про наші ресурси і залежність від поставок, то Західним партнерам – повинно стати чітко зрозумілим, що саме від них зараз повністю залежить наша здатність протидіяти рф.

4. «УСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ТЕПЕР ВИКЛЮЧНО ВІД ЗАХОДУ»

Не від «когось там ще». Від них повністю залежить «підтримка демократичних цінностей», проголошуваних ними. Тут нема чого соромитись: ми добре і гідно протримались на наших запасах.

- Щодо випуску продукції - краще всі серйозні військові виробництва тримати за кордоном.

Я б просив про «технопарки», скрізь, де це можливо. Укладання угоди щодо спільного з Польщею оборонного підприємства, наприклад, – хороший тренд.

Дрібні ж компактні виробництва можна поки що тримати і тут.

– Недавно Притула швидко зібрав достатньо великі гроші на кілька Байрактарів. Чи не варто було б нам скерувати аналогічні гроші на власні розробки й налагодити випуск власних безпілотників? Такі ж розробки існують, правильно?

PL: Важливо розуміти хто такі «ми»? Якщо це фонд - то він визначає на що збирати. Якщо це МО чи ще якась держ-структура, то результат за 8 (30) років ми бачимо. Не спостерігаю якихось змін.

Розробки ведуться, так. Волонтерами, приватними БПЛА-«гаражами». З деякими спілкуюсь, ділимось ідеями.

5. ТРЕБА ОБ'ЄДНАТИ ВСІХ РОЗРОБНИКІВ ДРОНІВ УКРАЇНИ

Що б могла зробити держава?

1) Запропонувати площадку-стартап на розробку (спільну – усіма) потрібної лінійки дронів: з державними гарантіями викупу відповідних патентів, держоборонзамовленням. Це необхідно, щоб заохотити всі колективи вести спільну роботу, а не винаходити велосипеди кожному окремо з нуля.

2) На час війни необхідно спростити процедури держвипробувань. Залишити тільки сейфіті-тест і фукціональний тест готового зразка. Й одразу-на фронт. Фронт покаже. З «констукторсько-виробничою документацією» після війни будете розбиратись.

3) Викинути «ліцензування», декриміналізувати статтю «за виготовлення зброї і її компонентів» для учасників проекту. Створити логістичний поштовий хаб, для пришвидшеного руху компонентів і товарів, які закупатимуться для проекту.

4) Дати можливість учасникам проекту здійснювати закупівлі під спільну ліцензію(щось таке, як зроблено фондом Повернись Живим, який отримав нарешті можливість купляти зброю)

5) Тільки не так, як це робить «Укроборонпром» в своїх грантах на «розробку товарів подвійного призначення. Які підвищать обороноздатність». Так діла не буде.

Те, що Paolo Lumiere називає "Колібрі". Він згадує про них далі

– На які проекти Державі та ЗСУ варто звернути увагу в найпершу чергу, аби запустити їх у виробництво без бюрократії та зволікань. Так як цього вимагає стан війни?

PL: Якщо коротко, то це: Високоточна зброя на основі ударних БПЛА. БПЛА-перехоплювачі (аби протидіяти російським «Орланам»).

Все те, що може вдарити або безпосередньо по Орланам, або по арт-стволам. Всі системи, від скидання бомбочок на голови, дронів-перехоплювачів,

дронів, стріляючих сіткою, або тих, що падають і вибухають чи скидають боєзаряд.

6. ДАЛІ

Від дронів до міні-крилатих ракет, на серійних реактивних двигунах, які вільно продаються за кордоном, яких я називаю «Колібрі».

Чи таких різних систем буде три, чи одна, ефективна, - чи десять – це вже другорядне. Головне – ефективність і масовість.

Не хотів би зараз називати конкретних виробників, через бачення спільної площадки, яке я описав вище.

На задньому плані Сергій Притула

– Окремо серед ваших дописів чимало роз'яснень, що їх ви даєте артилеристам, які обслуговують американські гаубиці М777. Зокрема, вказуєте їм на помилки. Які вони ці помилки? Основні?

PL: Основні помилки від невиконання елементарних вимог тактики, маскування і нерозуміння технологічних можливостей ворога в плані виявлення, часу ураження і засобів ураження.

В наших класичних старих батареях, класичні старі офіцери, які вчилися в класичних арт-училищах за книжками 1812-1953р, наприклад. Вони вміють стріляти всією батареєю, в рядочок, з центра поля, з використанням бусолі. Інакше вони не вміють.

Так їх і накривають, всією батареєю. Одним пакетом «Смерчів». Це така традиція, як колись армії красиво і яскраво вдягались, вистроювались одна навпроти одної і починали стріляти з мушкетів. Так було прийнято. Була така традиція. Доки не появились кулемети. Щось подібне і у нас.

- Кожен арт-ствол, з тих, що залишились, який ми ще плануємо використовувати зважаючи на наявність, чи відсутність снарядів повинен бути «прокачаний» на предмет можливості індивідуального позиціонування, наведення і стрільби.

Свого часу волонтери прокачали розрахунки арт-стволів планшетами, програмами наведення і метеостанціями.

Настав час зайнятися самими стволами.

Окремо хочу сказати, що часто гинуть не через помилки батареї, чи розрахунку гармати, а просто тому, що концептуально вижити в даних умовах дуже важко.

Батарея відправляється виконувати задачу, але в даних умовах вона вже «концептуально мертва» заздалегідь: її «веде» Орлан ще в процесі доїзду до позиції.

- Як тільки вони зупинились, ще до того як пішли і встромили бусоль в землю, вони вже знищені.

Це помилка командування, у застосування батареї. Або безвихідь: раптом повезе.

Іноді стається диво і везіння: Орлана в даний момент над ними нема. Але часто дива не стається.

– Зараз ми починаємо отримувати системи HIMARS. Їх ще досить мало, але чи здатні вони в принципі щось радикально змінити на театрі воєнних дій? Скільки нам їх для цього потрібно? Мінімально.

PL: На питання скільки їх потрібно мінімально, за нас відповіла Польща, яка законтрактувала 500 шт. у США. Вони ж все оцінили, перед тим, як резервувати кошти. Нам потрібно ще більше, насправді.

Щоби ми відчули полегшення на фронті – 50 штук, прямо сьогодні. Але завтра для полегшення треба буде більше. Післязавтра – ще більше.

7. «ГОТУЙТЕСЯ ДО БИТВИ: СИТУАЦІЯ КРИТИЧНА»

– Третій етап війни. Кажуть, що він розпочнеться ще влітку. І можливо це буде новий наступ російських військ з Білорусі. Яким був би успіх такого наступу на Київ чи Львів? Де на вашу думку ворог зосередить свої сили для наступного головного удару і що нас чекає?

PL: Наступ не лише можливий, а й вкрай імовірний. Щодо можливостей успіху противника – тут мені дуже важко прогнозувати. Для цього я б мав знати систему оборони і вжитих заходів з нашого боку, що неможливо. Якщо ж згадувати, що нам казали всі роки про надійність оборони півдня і перешийку, і порівнювати з реальністю – то відчуття не дуже хороші.

У будь-якому випадку необхідність готувати наш північний кордон є дуже актуальною.

- Особисто я за безкраї мінні поля і перетворення певних ділянок в непрохідні болота.

І це лише як один із з елементів, що сповільнить просування ворога.

"Для початку нам треба хоча би 50 комплексів РСЗВ HIMERS. Це ще на позавчора. Далі нам треба буде ще, і ще. Польща сказала скільки -- 500. Це наш "мінімум". Той мінімум, якого ми маємо вимагати" (с)

– Уявимо, що вам дали 20 хвилин для розмови з Зеленським. Чи з Зеленським та Залужним. Що головне б ви їм сказали? До чого закликали? На що звернули б першочергову увагу?

PL: Додайте: «…і якщо уявити, що вони б взагалі погодились мене слухати». Але…

Це скоріше були б запитання-відповіді. По конкретним, спеціальним речам. В стилі «Ви оце можете зробити?» «А оце робите?» «А про це знаєте?» «Треба купити це, це і це» «Треба зробити це і це» якщо припустити, що я маю право це знати, і вони казатимуть правду. Але загалом все залежало б саме від їхніх відповідей.

Зі свого боку я думаю – необхідні запитання в мене були б.

– Тоді на завершення – що б ви порадили та побажали нашим звичайним людям, українцям?

PL: «Звичайним людям» я хотів би сказати, що некомбатантів у нас нема.

«Цивільних» загинуло не менше, чим військових. Фронт скрізь, в тому числі в вашому кафе, офісі чи квартирі. В вашому торгцентрі. Різна лише інтенсивність і щільність обстрілів в даний момент. Від цього усвідомлення залежить як ви розпорядитесь своєю долею.

З тим, що проти нас воює, з ним неможливо домовитись, там, за «Стіною» не буде нічого, до чого ви звикли. Навіть якщо вам вдасться вижити фізично, «вас»-старих уже не буде, якщо вони переможуть.

Тож якщо хтось мріє про «повернення до мирного життя» (с) і сподівається перечекати – можуть бути несподіванки.

Решті ж хотів би сказати словами Брана з «Гри Престолів» перед вирішальною битвою: **«Все, що ти зробив – привело тебе сюди!»**

- Тож готуйтесь до битви.

Від Редакції:

Треба розуміти, що наша «розмова» з Paolo Lumiere не була живою, а відбувалася у вигляді листування: перелік запитань – перелік відповідей. Якісь

речі ми уточнювали постфактум. В результаті значна частина матеріалу залишається неопублікованою.

***

№ 280.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 02 липня 2022

Головне

1) Лисичанськ довелося здати. Тому що тримати його з перспективою котла - це дурня. Водночас, це вкотре підтвердило, що хуйлу начхати на втрати м'яса і металобрухта.

2) Бульбенфюрер знову демонструє "готовність" до вторгнення до України. Проте я вважаю, що напрямком головного удару є Литва. Для того, щоб відволікти ресурси НАТО від України. Бо хуйлу начхати на втрати м'яса і металобрухта.

3) Нова артилерія працює. Але для справжнього перелому у війні треба знищити всі шляхи постачання. Тобто, її потрібно набагато більше.

4) Брехня німецького Габека таки вилізла назовні. Воно ж було впевнено, що не вилізе. Але вилізло.

Схоже хуйло спокійно кине й це м'ясо.

Теми дайджесту

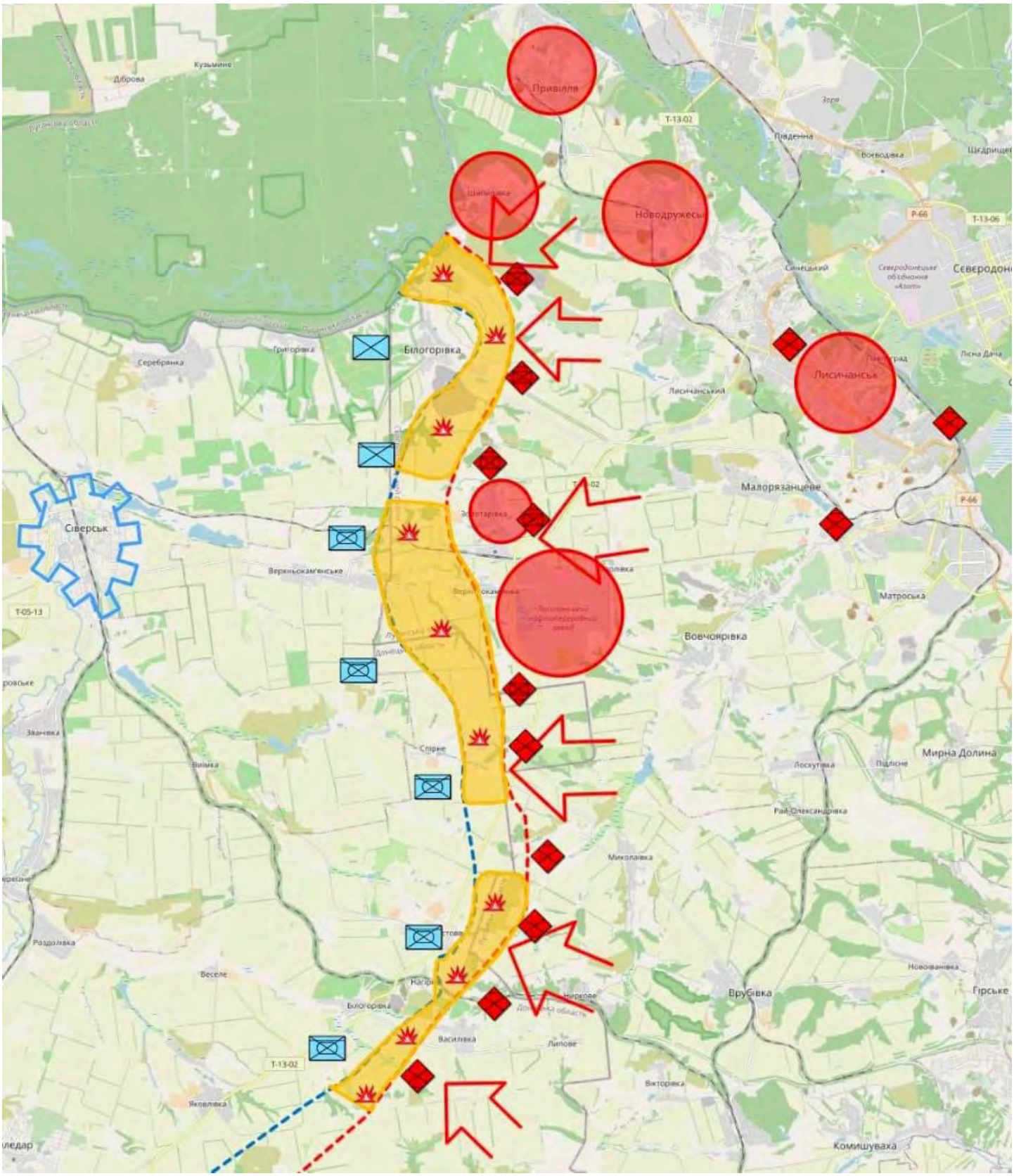
- Українські війська залишили Лисичанськ.

1. Війна

1-1) Фронт

• Президент Білорусі Лукашенко заявив, що підрозділи ППО, використовуючи ЗРПК "Панцир-С1", кілька днів тому нібито перехопили та знищили ракети, що було запущено з території України. Він наказав узяти на приціл "центри ухвалення рішень у столицях супротивників країни". Мер Львова Садовий влаштував оперативну нараду для обговорення дій у разі вторгнення білоруських військ. За інформацією Генштабу, білоруська армія здійснює ротацію підрозділів у Брестській області, поблизу кордонів Польщі та України.

• Російські війська знову обстріляли населені пункти на півночі та сході Сумщини з мінометів та артилерії. Позиції українських військ та населені

пункти було обстріляно російською артилерією та РСЗВ усією лінією фронту від Харкова до півдня Криворізького району.

• На північ від Харкова тривають позиційні бої. ЗСУ відбили атаку в Прудянці. У районі на схід від Ізюма сталися бойові зіткнення, атаки окупантів успіху не мали. На кордоні Харківської та Донецької областей вони

намагалися прорватися в Мазанівці, але відійшли, зазнавши втрат. Українська далекобійна артилерія завдала ударів по шляхах постачання на окупованій території Харківщини.

• Українські війська організовано залишають Лисичанськ через загрозу оточення. Окупанти намагаються прорватися до траси Лисичанськ – Бахмут та захопили нафтопереробний завод у Верхньокам'янці. На думку експертів американського Інституту дослідження війни, російські війська повністю окупують Луганську область протягом кількох днів і далі наступатимуть на Сіверськ на околицях Слов'янська.

• Відбито атаки на Новомихайлівку та Спартак на околицях Донецька.

• У Донецькій та Запорізькій областях лінія фронту не змінилася. ЗСУ завдали ракетного удару по аеродрому в Мелітополі.

• На півночі Херсонщини тривають бої в населених пунктах на адміністративному кордоні із Криворізьким районом.

• Українські війська з 16 червня знищили високоточною зброєю принаймні 8 складів боєприпасів на окупованій території. У суботу завдано удару по складах у Чорнобаївці та Снігурівці на околицях Херсона.

• Російська армія завдала ракетного удару по залізничній структурі Павлограда.

• ВМС знищила "Байрактарами" залишки російської військової техніки на острові Зміїний. Російська авіація завдала удару крилатими ракетами по базі відпочинку на заході Одещини.

• Окупанти планують відновити великий десантний корабель "Саратов", який затонув унаслідок ракетного удару в порту Бердянськ 24 березня. Підрив боєприпасів пошкодив ще один такий корабель, який готувався до розвантаження.

1-2) Тил

• Бюро економічної безпеки заарештувало на Сумщині 42 залізничні вагони, що належать російським компаніям.

2. Україна та світ

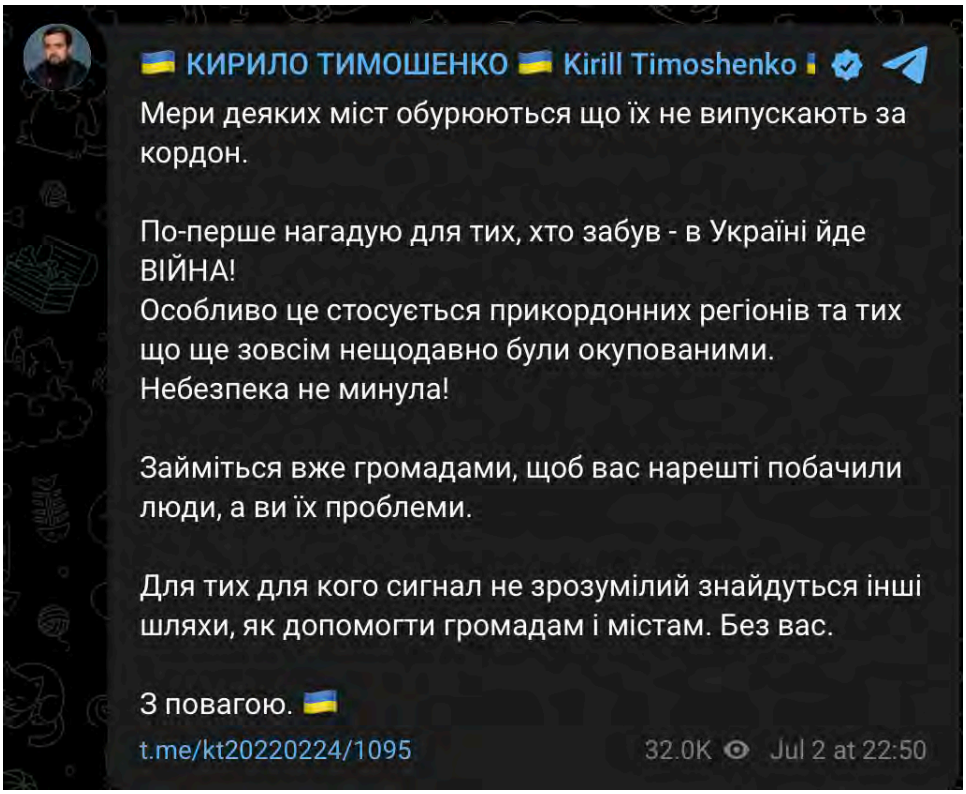
• Міністри спорту 35 країн вимагають зупинити членство РФ та Білорусі в міжнародних спортивних організаціях.

• Канцлер Німеччини Шольц вважає, що російський президент Путін ухвалив рішення про вторгнення в Україну щонайменше рік тому. На думку канцлера, ресурси в Росії найближчим часом не вичерпаються, оскільки Путін готовий до тривалої війни.

• Німеччина лише трохи знизила імпорт російської нафти. Обсяги постачання із РФ у травні становили орієнтовно 28 % від загальних, водночас як на початку вторгнення Німеччина імпортувала з Росії до 37 % нафти. Віцеканцлер Габек ввів в оману світові ЗМІ та депутатів Бундестагу, заявивши про зменшення обсягу імпорту в травні до 12 %.

• Міністр культури Німеччини Рот вважає неправильним тотальний бойкот російської культури.

3. Тренди

• Мера Чернігова ***Атрошенка*** знову не випустили із країни. *Його було запрошено посольством Швейцарії на конференцію з відновлення України в **Лугано***. Заступник голови Офісу президента ***Тимошенко*** заявив, що для мерів прикордонних міст зараз, нібито, не на часі залишати свої громади. ***Тимошенко*** **пригрозив, що в разі непокори Офіс знайде меру заміну**. На конференцію їде мер ***Дніпра Філатов***. ***Атрощенка*** вже вдруге не випускають за кордон на переговори щодо відновлення міста.

***

№ 281.

Вернивский, статья 1, 2

Стаття 1

А звідки ви знаєте, що Україна не *мобілізує* власну *економіку*?

Хіба про це мають публічно афішувати? Ні звичайно, але щоб це розуміти, то достатньо подивитись офіційні данні. Згідно звітів Міністерства фінансів, за останні 5 міс витрати на оборону склали 230 млрд грн, що майже в 5 разів більше ніж було рік тому.

Половина цієї суми це заробітна плата військовим. В травні заступник міністра Маляр сказала, що з часу запровадження військового стану було виплачено 120 млрд.

Також не потрібно забувати, що ми зараз закуповуємо зброю за кордоном. Так, не всю зброю нам дають безкоштовно і деколи ми змушені її купувати. Про об'єми таких закупівель нажаль даних нема, але підозрюю, що вони досить суттєві.

І в кращому випадку, саме на мобілізацію внутрішньої економіки пішло лише 50-60 млрд.

Це лише 2-3% ВВП. Наскільки це суттєва сумма?

Нагадаю, що

> під час Другої світової війни, витрати на оборону в США досягали 40% ВВП. Це з врахуванням того, що ВВП США був більший ніж у Німеччини і Японії разом взятий! І сама країна не отримувала зовнішньої допомоги, а покладалась лише на власні сили.

І коли відбувалась мобілізація економіки, то

> до військового виробництва залучались компанії, які раніше виробляли продукцію цивільного призначення. Виробники губної помади перейшли на виробництво тубусів для бомб і ракет. Виробники жестяних банок - гранати. Всі хто використовував ці банки мали знайти заміну. А виробники пилососів - деталей для противогазу.

Абсолютно всім виробникам авто з початку 1942 заборонялось продавати авто цивільного призначення і всі вони мали перейти на виробництво танків, літаків та іншої зброї. А до червня 1942 повністю зупинилось виробництво офісної техніки, меблів, радіоприймачів, холодильників, пилососів, пральних та швейних машин.

Ось приклад як виглядає *мобілізація* економіки. Хтось бачить щось подібне у нас?

Знову ж таки, я не кажу, що нам необхідно запроваджувати такі ж радикальні методи. Однак, в останні місяці, по роботі я досить багато спілкувався з різними виробничими компаніями. І я не зустрів жодної компанії, яка б не скоротила свою діяльність. Багато компаній втратили ринки збуту. Деякі мають труднощі з пошуком нових контрактів. Чи можна їх залучати? Так. Багато з них володіють унікальними компетенціями і треба подумати що саме вони могли б зараз виробляти.

Стаття 2

А знаєте чому ніхто не займається мобілізацією економіки?

Існує декілька цілком логічних пояснень:

1) - Очікування збільшення допомоги. А для чого нам витрачати власні кошти, якщо замість нас витрати зробить інша сторона?

2) -На мобілізацію економіки в нас немає коштів. Ми і так сильно збільшили витрати на оборону, а доходи бюджету дуже сильно впали. І вже зараз ми маємо великий дефіцит бюджету. Куди ще збільшувати?

Насправді в цих аргументах криється одна фундаментальна ідеологія, яка в останні роки панує в Україні:

витрати бюджету не мають перевищувати доходи, а держава має прагнути до бездефіцитного бюджету.

І у прихильників цієї ідеології є впевненість, що якщо витрати не захищені доходами, то для держави це прямі збитки.

Однак, існує інша точка зору, менш популярна в Україні, але популярна в розвинених країнах.

Витрати держави не треба утотожнювати з витратами бізнесу. Якщо держава витрачає кошти, то вони не зникають, а перетворюються на доходи приватних компаній. Саме ці доходи дозволяють створювати нові робочі місця, циркулювати далі і бути доходами для постачальників, а держава частково поверне витрачене у вигляді податків.

Наприклад, візьмемо економіку США у часи Другої світової війни.

Всі знають, що це була найпотужніша економіка, але чи були в них додаткові кошти на мобілізацію? Ні. Станом на 1940 ВВП США був

менший ніж у 1929. Економіка ще не відійшла від наслідків Великої депресії. В 1940 витрати бюджету складали 9,5 млрд, а дефіцит - 3 млрд.

Чи могли вони вони собі дозволити збільшити витрати на запуск військової економіки? Ні звичайно. Однак вони її запустили. І з 1940 по 1945 витрати бюджету виросли в 10 разів - з 9,5 до 93 млрд.

Витрати росли настільки швидко, що доходи за ними не встигали. І дефіцит бюджету зріс з 3 млрд в 1930 до 56 млрд в 1943. За три роки в 20 раз

Хтось скаже, що майже всю зброю відправляли в Європу в якості ленд-лізу. Так за ленд-ліз вони не отримували доходів. Сама зброя замовлялися за кошти американського уряду і передавалась союзникам безкоштовно в довгострокову оренду. Після війни, уцілілу зброю можна було викупити або ж повернути назад. У випадку знищення -списувалась. В розумінні наших державотворців це класичний збиток.

Чи зіткнулась економіка США з проблемами, як нас переконують прихильники бездифіцитного бюджету? Навпаки. Це був найдинамічніший період зростання американської економіки. Щороку ВВП зростав на 15%. І на кінець війни країна стала беззаперечним світовим лідером

І **поки в нас не буде переглянута роль державних витрат, за рахунок яких можна не тільки виробляти військову продукцію, а і стимулювати економічний, то ніхто економіку мобілізовувати не буде**.

***

№ 282.

Как работает ИПСО. Пример

В Фейсбуке начали активно репостить статью ***"Уроки украинской кампании: Запад и Израиль не готовы к настоящей войне"***.

https://mignews.com/news/politic/uroki-ukrainskoj-kampanii-zapad-i-izrail-ne-gotovy-k-nastoyashej-vojne.html

Текст статьи см. ниже

Эта статья является ярким примером плохо организованной **ИПСО** (*информ психологич спец-операция*) явно пророссийского, антиукраинского и антизападного характера!

1) Во-первых, эта статья вышла на MIGnews. Владелец этого интернет издания - одиозный Вадим Рабинович. Думаю, всем известна позиция данного персонажа.

К слову, некоторое время назад на ютуб канал MIGnews мигрировала информация из закрытого телеканала Виктора Медведчука Ukrlive (ее потом удалили, кстати). Очеивидно, что Медведчук - самый патриотически настроенный патриот, то что он кум Путина (и так далее и тому подобное) ну так это с кем не бывает.

2) Что касается информационного наполнения статьи - она не выдерживает никакой критики.

Например, тезис что "США на 50% сократили запасы артиллерийских боеприпасов" не соответствует действительности. В оборонном бюджете США на 21й год с проекцией на 2022-2025 год сокращения не было (стремительного роста тоже, уровень поддеживается стабильно достаточным).

https://comptroller.defense.gov/Portals/45/Documents/defbudget/fy2021/FY21_Green_Book.pdf

Что касается использования Джавелинов в статье - тут просто математика ломается. ОК, допустим что 7000 Джавелинов - это треть всего запаса США. Выпускают их 200 штук в год. Получается, что эти ПТУР начали изготавливатся 105 лет назад. ОДнако, Джавелины стоят на вооружение только с 1996 года) Кстати, автор статьи ссылается на израильского военного обозревателя Нир Двори, а потом сам же опровергает его расчеты. Это должно было бы сразу заставить сомневаться в качестве "аналитики"...

https://www.army-technology.com/projects/javelin-portable-anti-tank-missile/

Что касается отстрела 500 Джавелинов в день.

По информации Пентагона, переданной официальным представителем МИД Украины, эффективность использования Джавелин в Украине на 112 выстрелов – 100 точных попаданий в цель. (то есть 89%)

https://twitter.com/search?q=Out%20of%20112%20shots%2C%20100%20hit%20the%20target.&src=typed_query&f=top

Похожу информацию дают и независимые западные исследования, тут уже речь о 93%

https://www.ndtv.com/world-news/explained-how-javelin-missiles-help-ukrainians-destroy-russian-tanks-2836819

Получается, что в день Украина уничтожает 450 танков? Ну это же замечательно!

По данным The Military Balance 2021 в Сухопутных войсках России насчитывается в строю 2840 танков и 10200 танков на хранении, а также 330 танков в соединениях Береговых войск ВМФ и 160 танков в ВДВ. Итого 13530 танков. С темпами уничтожения 450 танков в день они должны были закончится еще в начале апреля.

https://www.iiss.org/publications/the-military-balance/the-military-balance-2021

Официальные данные Генштаба ВСУ говорят что прирост уничтоженной техники 10-30 единиц в сутки. Но в таком случае эффективность Джавелин 6%.

Что- то не бьется математика.

Остальная манипуляция с цифрами в статье выполнена примерно в таком же духе. Как и, естественно, последовавшие "выводы". Особенно радует тезис что западные страны "США" включают и выключают военные расходы.

Вот только данные оборонных бюджетов этого не подтверждают.

Например, данные Мирового Банка. **И РФ и США тратят в среднем за послдение десятилетия 3-4% от ВВП.**

Только ВВП РФ 1.4 трлн дол. США, а ВВП США - 20,9 трлн. дол. США.

https://data.worldbank.org/indicator/MS.MIL.XPND.GD.ZS

По данным world mining data, **Китай не обладает монополией на редкие полезные ископаемые**, тем более на электронику (как пишет статья).

https://www.world-mining-data.info/wmd/downloads/PDF/WMD2020.pdf

В выводах в статье откровенно не хватает призывов сложить оружие и сдаться на милость РФ, так как слабый запад не справится с великой и могучей московией.. А еще не хватает экспертных цитат Кивы и Шария, для общей красоты картины.

В общем, друзья, **не постите опасную ересь, пожалуйста. И проверяйте источники**.

***

03.07.2022 07:44 Аркадий Бочаровский

Уроки украинской кампании: Запад и Израиль не готовы к настоящей войне

Израильский военный обозреватель Нир Двори опубликовал большой материал, посвященный урокам украинской войны.

Двори пишет, что несмотря на все достижения хай-тека и новейшие виды “чуда-оружия”, исход затяжной конвенциональной войны решает экономический компонент.

Бои в Европе ставят тяжелый вопрос - есть ли в распоряжении Запада достаточный арсенал для защиты демократии? Это также важнейший вопрос для Израиля, полностью зависящего от военных поставок из Америки - в условиях ограниченных возможностей собственного военного производства.

В последние годы западные страны существенно сократили объемы своей военной промышленности. Это объясняется как бюрократическим характером западных государств, так и ошибочными предположениями о характере будущей войны, основанными на результатах серии конфликтов низкой интенсивности.

На настоящий момент у Запада отсутствует индустриальная база для ведения большой войны. В современном конфликте, как и сто лет назад, победителем выйдет страна с наиболее мощной промышленной базой, страна, которая в состоянии производить и доставлять на фронт громадное количество современных вооружений и боеприпасов. Таких стран в Европе не осталось - их армии, оборонные структуры, военное производство, планирование и разработки устарели, недофинасируются и отстают от военной промышленности Китая.

США в последние годы сократили запасы артиллерийских боеприпасов на 50%. И США должны снабжать оружием не только себя - но и демократии по всему миру.

О плачевном состоянии военно-промышленной базы Запада свидетельствуют несколько следующих примеров:

Во время недавних совместных американо-британо-французских учений британцы истратили национальный запас снарядов за 8 дней.

США за 4 месяца поставили Украине 7 тысяч ПТУР "Джавелин" - около трети собственных запасов. Lockheed Martin производит 200 ракет "Джавелин" в год, Украина тратит 500 таких ракет в день (стоит отметить, что эта статистика Нира Двори - ошибочна. Генеральный директор Lockheed Martin Джеймс Таклет в мае 2022 года сообщил, что производит 2100 ракет в год и нарастит производство до 4 тысяч).

Россия за 4 месяца выпустила по целям в Украине 1100-1200 крылатых ракет. США производит 200 крылатых ракет в год.

Россия расходует 50-60 тысяч артиллерийских ракет и снарядов в день, Украина - около 6 тысяч. При этом собственные производственные мощности Украины до войны составляли 12-14 тысяч 152-мм снарядов в год - то есть стирана производила в год снарядов, которых хватит на два дня бое в Донбассе. Подробнее об этом можно прочитать в материале “Нормативы расходов”.

Масштабные военные учения, проведенные ЦАХАЛем в последний месяц отрабатывали действия при масштабной войне на несколько фронтов. Учения показали, что при таком сценарии стремительно расходуются большие запасы ракет-перехватчиков ПРО "Железный Купол", смарт-бомб с самонаведением, ракет и артиллерийских снарядов.

Западные страны - и Израиль в своей военно-промышленной политике исходили из нескольких ошибочных предположений:

Первое: высокоточное оружие сократит общую потребность в боеприпасах. Как оказалось “тупые” артиллерийские системы, когда их достаточно много, работают - несмотря на весь прогресс в наведении, беспилотниках и т.п.

Второе: военную индустрию можно “включать” и “выключать” по желанию

правительства. Война показала, что это не так. Единственным потребителем артиллерийских снарядов является государство. Когда оно прекращает закупки, производитель вынужден свертывать производство и демонтировать конвейеры.

Третья: китайская монополия на редкие полезные ископаемые превратилась в реальный вызов в производстве современной электроники и вооружений. Запад и Израиль не могут полагаться в этих критически важных областях на кого-то еще, тем более на Китай.

Война продемонстрировала огромную роль логистики. Расходы Россией боеприпасов намного превзошли американские прогнозы - и нет никаких признаков того, что Россия испытывает в этой сфере проблемы. С учетом того, что Китай не заинтересован в полном поражении России Западом, даже в невероятном случае полного истощения гигантских запасов снарядов советской эпохи, существует возможность того, что их восполнит Китай.

***

№ 283.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 03 липня 2022

Головне

1) Луганська область все. Хуйло може святкувати першу реальну перемогу. Ціна не має значення.

Запитання руба - а що робитиме "голова тіктоку" області Гайдай? Бо область втрачено, зокрема, й його "плідній" діяльності.

2) На Запоріжжі українські війська завдають ударів по військовій і транспортній інфраструктурі. Але тепер це буде складніше, бо хуйлоармія перекине туди частину підрозділів із Луганщини.

3) Якщо хуйлокорабель з краденим українським зерном заарештовано, то це має під собою додаткові козирі в руках Ердогана на переговорах (економічних, насамперед) з хуйлом

Теми дайджесту

1) Окупанти повністю захопили Луганську область.

2) Турецька влада заарештувала балкер під прапором РФ із краденим українським зерном.

1. Війна

1-1) Фронт

• Прикордонні райони Сумщини знову обстріляно з мінометів, артилерії та РСЗВ.

• У російському Білгороді було чути голосні "ляски". За інформацією губернатора області, війська ППО нібито збили 2 українські безпілотники. В один із будинків потрапили частини ракети ЗРПК "Панцир-С1". Окупанти вночі завдали ще одного ракетного удару по Харкову. На півночі області тривають бої місцевого значення.

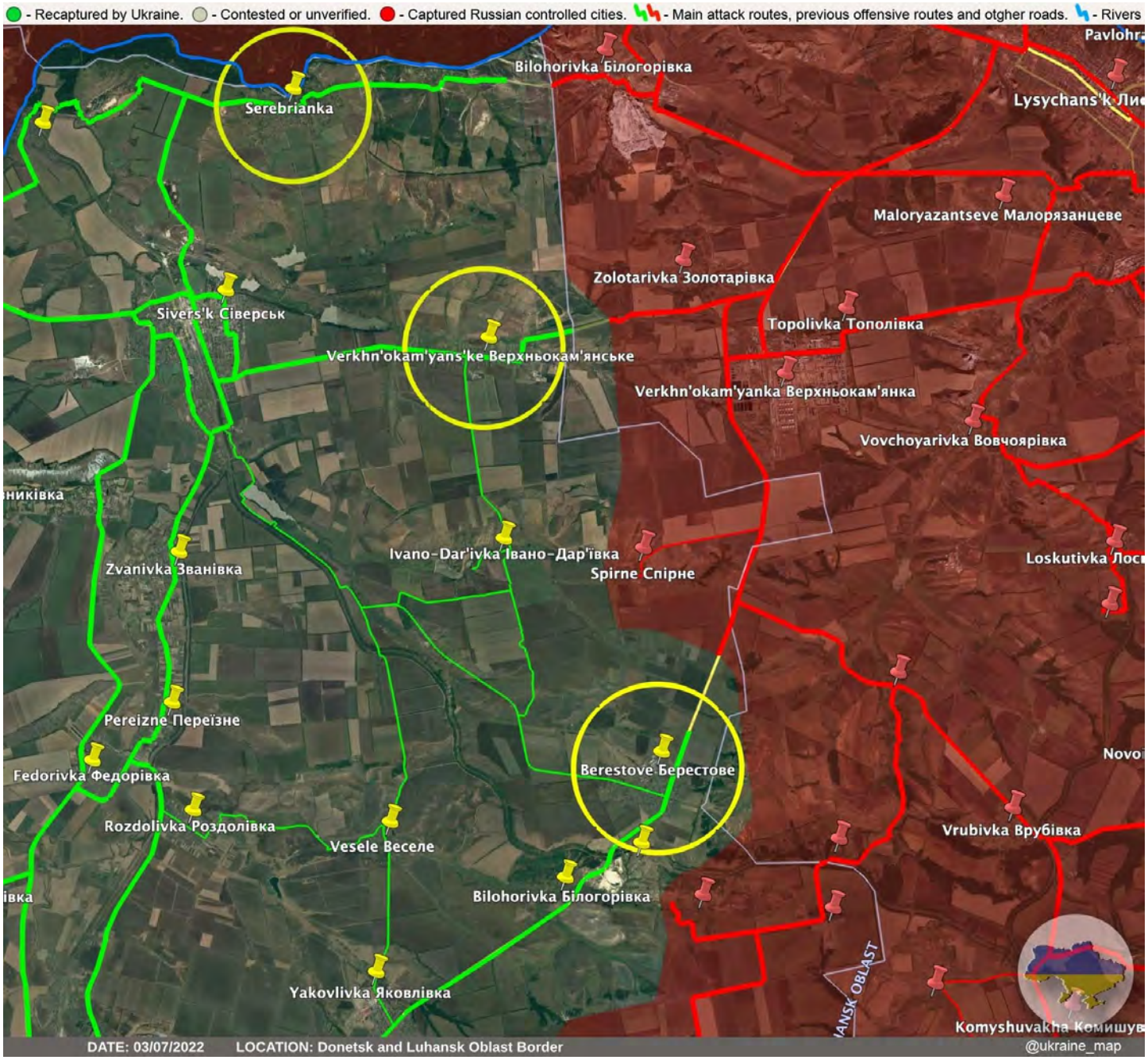
• Російські війська форсували Сіверський Донець у Білогорівці та повністю захопили Луганську область. Про це російському президенту Путіну доповів міністр оборони Шойгу. Українська влада та Генштаб визнали втрату територій, хоча голова обладміністрації Гайдай стверджує, що ВСУ все ще контролює 2 населені пункти. Президент Зеленський заявив, що армія окупантів має десятикратну перевагу в кількості артилерійських систем та боєприпасів, проте західна артилерія та РСЗВ дадуть змогу змінити ситуацію. Він підкреслив, що українські війська обов’язково повернуться до Лисичанська завдяки тактиці та використанню сучасної зброї.

• ЗСУ відбили атаки російських ударних підрозділів окупантів у напрямку Слов’янська. Міста Донецької області багаторазово обстріляно ракетами та важкою артилерією Це спричинило багато жертв серед мирного населення, великі руйнування зазнали житлові та громадські будівлі Краматорська та Слов’янська.

• У Запорізькій області підірвано залізничний міст на окупованій території між Мелітополем та Токмаком, що ускладнить доставлення на передову боєприпасів для російської армії. Ракетний удар по Мелітопольському летовищу, який завдала українська артилерія в суботу, повністю знищив розташовану на ньому військову базу армії РФ.

• Українські війська повільно просуваються до Херсона, зламуючи ешелоновану російську оборону. За інформацією британської розвідки, окупанти планують форсувати проведення "референдуму" щодо приєднання області до РФ.

2. Україна та світ

• Словаччина передає Україні винищувачі МіГ-29 та танки. Повітряний простір країни патрулюватимуть ВПС Чехії.

Прем'єр-міністр Австралії Олбаніз оголосив про збільшення воєнної допомоги Україні ще на $100 млн – ЗСУ отримають 14 БТР та 20 бойових машин піхоти "Bushmaster".

• Президент Зеленський заявив, що слова Лукашенка про єдину армію з Росією є небезпечним сигналом для України та народу Білорусі.

• Посол у Туреччині Боднар повідомив про затримання владою країни в порту Карасу судна під прапором Росії з краденим українським зерном, яке було відправлено з Бердянська.

- Міністр закордонних справ Великої Британії Трасс підтримала ініціативу щодо конфіскації російських активів у країні із подальшим перерозподілом цих коштів між постраждалими від агресії або передачею їх українському уряду. Наступного року у Великій Британії буде проведено міжнародну конференцію URC 2023, присвячену відновленню України. У Лугано (Швейцарія) проводиться подібна конференція URC 2022 року.

***

№ 284.

У свіжому звіті Тома Купера: Чорнобаївка знову в топі – цього разу завдяки гостьовій зірці HIMARS, далі – про аж ніяк не "український" удар по Бєлгороду, взірцево успішне відведення військ з Лисичанська і про те, як ЗСУ наближаються до Херсону. Деталі нижче...

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-1-2-3-and-4-july-2022-4947588c9b71

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 1, 2, 3 та 4 ЛИПНЯ 2022

Всім доброго ранку!

[Оригінальний допис опубліковано 4 липня близько 12:30 за Києвом]

Купа всього сталося за останні кілька днів, тож давайте одразу до діла.

Рот путіна дмітрій пєсков ще раз проговорив умови закінчення війни, пропоновані його господарем: власне, вони наполягають на капітуляції та роззброєнні України і не пропонують нічого натомість. Михайло Подоляк – радник Зеленського – ще раз проговорив умови України: невідкладне припинення вогню, виведення усіх російських сил з території України, повернення викрадених українців, екстрадиція військових злочинців та система воєнних репарацій. Гадаю, оце – все, що можна сказати про стан «перемовин» всякого штибу між Києвом та москвою. І допоки щось на фронті не зміниться кардинально, все так і триватиме.

1. ПОВІТРЯНА/РАКЕТНА ВІЙНА

З огляду на те, скільки ракет Х-22 рф відстріляла за останні три тижні, а також на серію ударів, яких вона завдала цими ракетами 29–30 червня 2022 р., я не здивуюся, якщо у ПКС рф тепер виснажилися запаси робочих ракет цього типу – видається, що так воно і є. Принаймні, схоже, що нових подібних ударів росіяни не завдавали від 1 липня, коли вони вдарили по санаторію у

Білгород-Дністровському районі, вбивши трьох цивільних (включно із однією дитиною) та поранили одного.

Ввечері 2 липня літак Су-30 ПКС рф випустив одну-єдину протирадарну ракету Х-31 по українській системі ППО на Одещині. Наскільки відомо, ракета вдарила по ще одному санаторію, призвівши до матеріальних пошкоджень, без людських жертв.

Увечері 3 липня літаки Ту-22М-3 з авіабази Шайковка з'явилися у небі над Чорним морем, однак не випустили будь-яких ракет (звісноукраїнська влада, попри це, ввімкнула сирени повітряної тривоги над усією центральною Україною).

З 1 по 4 липня ПС ЗСУ здійснювали до 16 авіаударів щодень: першочергово вони цілили у російські склади боєприпасів та командні пункти. Росіяни заявили, що збили один реактивний літак на Запорізькою областю, однак виявилося, що відео, яке вони продемонстрували як «доказ», було зроблене ще у квітні.

Значно ефективнішою за всі російські та українські повітряні операції стала серія ударів з українських M142 «HIMARS» по російських складах БК. До прикладу: [ударів зазнали склади] в районі Попасної; тоді в аеропорту Мелітополя – тут здетонувало кілька ракет та снарядів, що вдарили по місту; іще один удар припав на Чорнобаївку (західні околиці Херсона); тоді ще один (особливо потужний) удар припав на Сніжне (Донеччина). Херсонський аеропорт – що перетворився на одну з великих російських військових баз у цій частині України – зазнав потужного удару української артилерії ввечері 2 липня. У відповідь, росіяни обстріляли Миколаїв та вбили щонайменше одного цивільного.

До речі, росіяни заявили про «удар українців» по Бєлґороду та активно поширюють відео із наслідками. Вибачте, але на таке я не ведуся, зокрема, через те, що в мережі надто багато якісних відео цього «українського удару» – ще й з різних ракурсів. Коли українці справді завдають удару по території росії – наприклад, як той, із використанням БПЛА, десь тиждень тому [певно, йдеться про Новошахтинськ – перекл.] – то відео удару або немає взагалі, або вони зняті спонтанно.

2. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків... За минулі чотири дні росіяни спробували — за вогневої підтримки своєї авіації — просунутися далі на південь, насамперед у районі Прудянки. Наскільки мені відомо, дві їхні атаки було відбито. Обстрілювали, звісно, не тільки Харків, а й кілька сіл на північ від міста.

Слов’янськ... За минулі три дні ЗСУ вдалося відбити щонайменше дві, а то й три великі атаки росіян на Долину. Проте підрозділам рф вдалося захопити Богородичне майже повністю (лише південний край міста залишається в руках українців). Щоб «відплатити» (за власні поразки), росіяни сильно обстріляли Слов’янськ і Краматорськ, напевно, зі «Смерчів» — у результаті загинуло багато цивільних і було зруйновано безліч будинків.

Лисичанськ... Щоб зрозуміти, що тут відбувалося за минулі 7-8 днів, необхідно пам’ятати: проведення організованого відступу — одна з найскладніших військових операцій, які тільки можна собі уявити. Ось вам приклад: багато військових експертів вважають відступ об’єднаних італійсько-німецьких сил під керівництвом фельдмаршала Ервіна Роммеля з єгипетського міста Ель-Аламейн аж до Марса Брега в Лівії (а відстань між населеними пунктами становить близько 1000 кілометрів) «найкращою операцією в кар’єрі фельдмаршала», адже йому вдалося зберегти життя більшості своїх солдатів.

Під Лисичанським відбулося, по суті, те саме: ЗСУ вдалось успішно вивести всіх військових, які залишалися в місті, а також усіх цивільних, які виявили бажання евакуюватися. Виведення відбулося ще в ніч із четверга на п’ятницю (29-30 червня). Проблема полягала в тому, щоб вивести справді всіх, а не залишити частину в оточенні, як це сталося під час відступу з Золотого-Гірського (тоді в полон до росіян потрапив щонайменше 41 солдат). Це було важливо ще й тому, що росіяни і їхні вірні фани по всьому світу не перестають розповідати байки, нібито українські офіцери кидають своїх солдатів і тікають із поля бою першими.

Завдання було не з легких, бо для відступу залишалася лиш одна дорога: траса до Сіверська, що пролягає через Білогорівку і Серебрянку, а вона перебувала під постійними обстрілами росіян. Не маю сумніву: були моменти, коли українським військовим (і офіцерам, і сержантам) не залишалося нічого, крім як, буквально, тікати. «Останній розділ» цієї драми виявився особливо драматичним. Та зрештою на ранок п’ятниці (1 липня) всі дісталися Сіверська. Наскільки мені відомо на цей момент, чутки про солдатів, які залишилися в центрі Лисичанська, не підтверджено. Звісно, у місті залишилося багато розбитих транспортних засобів та легкого озброєння — але це «нормально» на війні в таких обставинах.

А далі було ось що: коли в суботу 2 липня росіяни перейшли Сіверський Донець у Білогорівці й зустрілися зі своїми ж військами, які надійшли з Привілля (містечко на північ від Лисичанська) та Верхньокам’янки (де раніше знищили НПЗ), то виявили, що їхній котел — порожній. А коли військові рф зайшли в Лисичанськ і проголосили «звільнення» міста, то знову ж зрозуміли,

що й воно також порожнє, хіба тільки деякі цивільні мешканці залишились (вочевидь, переважно «симпатики» — якщо не сказати більше — росіян і сепаратистів).

Тепер питання в тому, де нова лінія оборони українців?

Кількадесят різних українських джерел стверджують, що вона «мала би» пролягати від Білогорівки на Сіверському Дінці (північ) через Спірне і Берестове до Білогорівки на трасі Т1302. У Спірному, до речі, розгорнулася ще одна драма: у п'ятницю 1 липня росіяни атакували це село та мало його не захопили. ЗСУ стверджують, що відбили атаку і повернули контроль над населеним пунктом. Якби армія рф захопила село з першої спроби, українцям довелося б відступити на другу лінію оборони — від Сіверська до Бахмута, а значить, військам із Лисичанська довелося б долати ще довший і складніший шлях.

Станом на вчора росіяни заявили, що захопили Білогорівку, зайшли у Верхньокам'янське, знову наступали на Спірне (зараз ситуація там «спірна»), натомість атаку сил рф на Берестове було відбито. А це може означати, що нова лінія оборони українців була не так лінією, як рубежем оборони, і зараз бої переміщаються в напрямку до Сіверська, Федорівки і Бахмута, тобто траси ТТ0513.

Решта лінії розмежування... досі тримається. Авдіївка перебуває під сильними обстрілами і постійними авіаударами — тільки вчора їх зафіксовано більше двадцяти. Але атаки на Побєду і Мар'їнку ЗСУ відбили.

3. ПІВДЕНЬ

І знову, майже всі – «ні пари з вуст» про перебіг подій вздовж лінії фронту від Херсона до Вугледара.

На схід від Дніпра: було кілька повідомлень про «велику битву» за Пологи, що точиться в останні 2-3 дні, але без деталей. Залізничний міст від Мелітополя до Токмака, що його росіяни використовували для забезпечення своїх військ на лінії фронту, підірвали 2 липня [наші партизани – перекл.]. Внаслідок вибуху з рейок зійшов потяг.

На захід від Дніпра: … росіяни здійснили спробу контратаки у Потьомкіному та Мирному, однак успіху не мали. Тут варто зазначити, що тепер цілком очевидно: росіяни перетворили кожнісіньке село вздовж лінії фронту на «фортифікації». Як уже йшлося раніше, українці намагалися вирішити проблему нестачі важкого озброєння шляхом здійснення нічних інфільтраційних вилазок за допомогою ССО, після чого вели наступ піхотою. У перші два тижні ця тактика спрацьовувала, але потім росіяни почали

пристосовуватися. Наразі, щойно вони бачать якісь перші ознаки проблеми [наступ ССО – перекл.], то розпочинають контратаку масованим артилерійським вогнем. Таким чином, на момент, коли російська піхота починає рух слідом за ССО, то вже настає ранок і вони опиняються під нищівним ворожим вогнем, тож мають проблеми із підкріпленнями та постачанням тощо.

Іншим словом: на цьому відрізку фронту ситуація дуже схожа на середні фази Ірано-іракської війни 1980-1988 рр.: тоді КВІР [Корпус вартових Ісламської революції – перекл.] проводили нічні інфільтраційні заходи вглиб позицій іракської армії, а тоді зазнавали масивних контратак вранці…

… і саме через це українці так довго продиралися до Чорнобаївки, тобто, західних околиць Херсону. Будь ласка, зважайте: це ще не свідчить про близьке звільнення Херсона. Лише про те, що українці прорвали щонайменше перші дві російські лінії оборони, розташовані на захід від міста. Решта займе трохи більше часу.

Нагадуємо, що наші переклади найшвидше з'являються на телеграм-каналі "Аналітика: переклади і першоджерела".

https://t.me/analityka_ukr

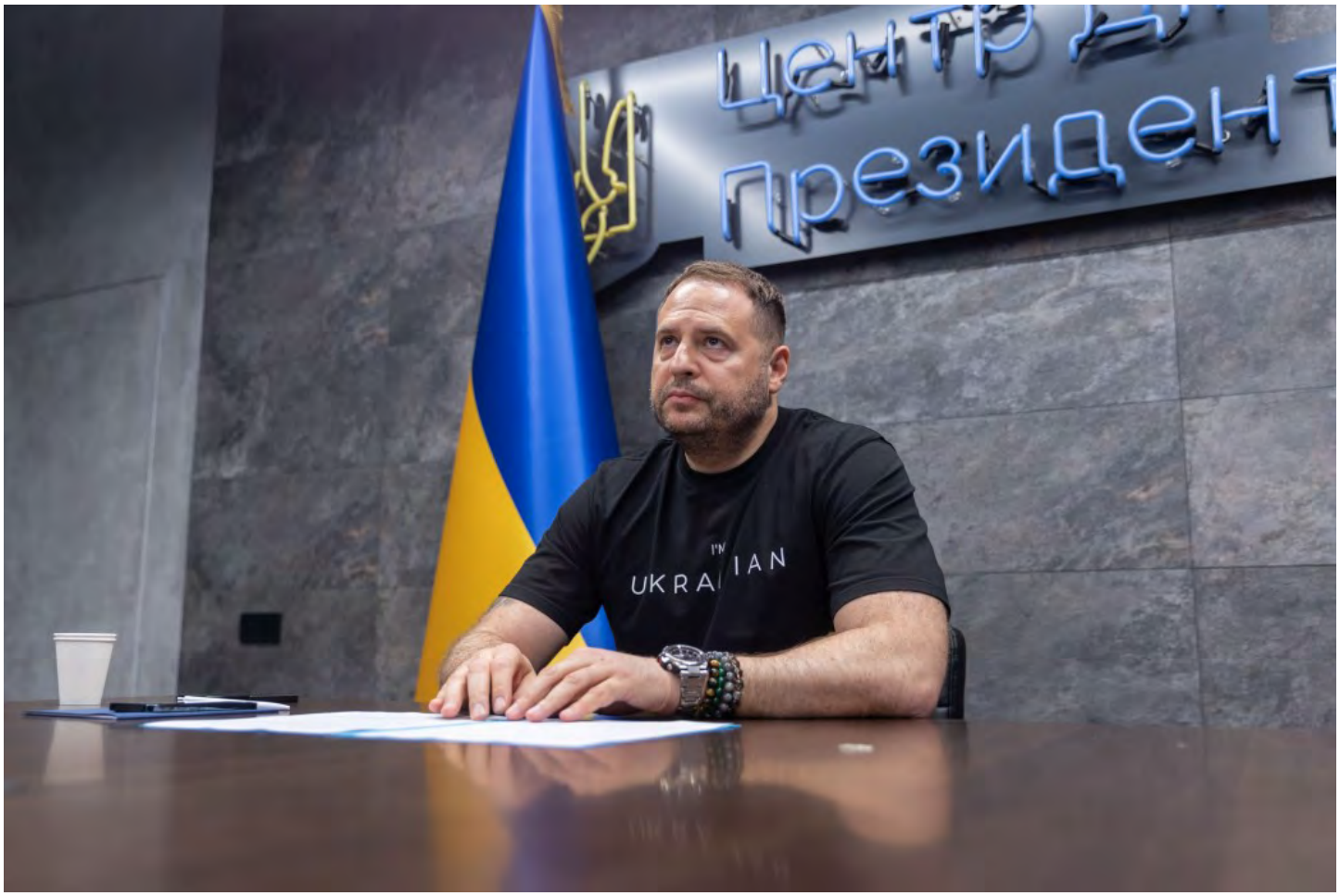
А на https://www.patreon.com/analityka можна ознайомитися з додатково перекладеними матеріалами.

***

№ 285.

Промова керівника Офісу Президента Андрія Єрмака на Міжнародній конференції з питань відновлення України в Лугано

2022-07-04

Сьогоднішній свій виступ я хотів би почати зі слова «кінцугі». Це поняття глибоко вкорінене в культуру Японії. Країни, народ якої чудово знається і на відновленні, і на інноваціях. Це мистецтво реставрації кераміки золотом. Зіпсовані, здавалося б, речі продовжують служити, але цінність цих речей – з пам'яттю, історією, але водночас осучаснених – значно зростає. Я б сказав, що сьогодні наша Україна потребує свого кінцугі.

Колеги,

від імені уряду та народу України

я дякую вам за всі ті зусилля, яких ви докладаєте для допомоги нам у цей час дуже великих випробувань. Ваша підтримка допомагає нам вистояти й перемогти. Відновити суверенітет і територіальну цілісність нашої держави.

Однак попереду багато іншої роботи.

Україна потребує відбудови й відтворення у буквальному, фізичному сенсі цього слова. Росія витратила десятки мільярдів на її руйнування. На відновлення знадобляться сотні мільярдів. На превеликий жаль, але це правда.

Це прямий наслідок цієї жахливої війни. Наслідок імперських амбіцій Кремля. Зазіхань, які живилися нерішучістю, прагненням світової спільноти будь-що зберегти звичайний уклад і сподіванням на здоровий глузд. Сподіванням, яке виявилося марним.

Росія перетворила на зброю не лише свої енергоносії та наше продовольство, а й ваше прагнення вберегти мир. І ця зброя теж завдала Україні чимало шкоди.

> *Так грабіжник вдирається не в найбагатший будинок на вулиці, а в той, який легше пограбувати.*
>
> *Грабіжник іде, а пограбоване й розтрощене житло занепадає. Воно псує вигляд вулиці й притягує негаразди. Ви знаєте, як це стається. Це життєва практика та* ***наукова теорія****.*
>
> ***Теорія розбитих вікон****, яка доводить просту істину: те, як живуть сусіди, безпосередньо впливає на ціну вашої нерухомості. Допомагаючи сусідам, ми покращуємо і власний добробут.*

Допомога Україні сьогодні – це спосіб зняти суперечність між політикою цінностей і *realpolitic*.

Це не лише питання морального вибору – це також інвестиція у європейську та світову безпеку.

Однак у нас проблема набагато серйозніша, ніж кримінальний злочинець. Маємо справу з кримінальною державою.

І тут перед нами стоїть два завдання.

1) Перше – ***створити*** таку ***систему безпекових гарантій*** для України, яка унеможливить повторення російської агресії.

- Добре, що демократичні **уряди зрозуміли** рівень цієї загрози.
- Добре, що вони готові зміцнювати міжнародні оборонні союзи й
- будувати нову систему міжнародної безпеки. Вона має базуватися на економічній, правовій та силовій кооперації.

2) Друге **наше завдання** – змусити Росію повною мірою заплатити за свої злочини в усіх сенсах цього слова. Адже ніхто вже не зможе повернути десятки тисяч убитих Росією українських громадян.

Відповідно до загальновизнаних принципів, порушення міжнародного права тягне за собою зобов'язання ***виплати репарацій***. Тож відбудова України має відбуватися насамперед коштом агресора.

Тому Україна виступила з пропозицією

- укласти міжнародний договір, яким буде ***створено*** спеціальний компенсаційний ***механізм***. Він має дозволити компенсувати **шкоду, завдану російською війною** Україні та українцям, коштом агресора.

Росія відмовляється ***грати за правилами цивілізованого світу***. Ми не маємо жодних ілюзій щодо її намірів брати будь-яку участь у компенсації – вочевидь цього не станеться.

Тому ***запропонований*** Україною механізм передбачає використання для виплати компенсацій російських активів, які перебувають за кордоном.

Україна наполягає, щоб цей механізм діяв цілком відповідно до принципу верховенства права. Ми розуміємо: попереду – дуже велика робота. Зокрема, через зміни в національних законодавствах держав.

Ми вже спілкуємося з нашими партнерами, ***щоб визначити та впровадити ці механізми***.

Ми вітаємо ухвалення дружньою Канадою закону, який дозволяє конфіскацію державних і приватних активів, власники яких пов'язані з порушенням міжнародного права та прав людини.

Ми чекаємо на подібні кроки від інших держав-партнерів.

І з великим задоволенням працюватимемо спільно, щоб держава-терорист та її спільники не могли безкарно ховати своє майно в закордонних юрисдикціях.

1. Що більше держав приєднається до цієї роботи, то швидше Україна зможе відбудувати свою зруйновану економіку.

2. Що швидше буде впроваджено компенсаційний механізм, що ефективніше активи держави-агресора буде конвертовано в кошти на відбудову життя українців, то менший фінансовий тягар доведеться нести нашим партнерам.

Це відновлення – ще раз наголошу – має оплачувати саме держава-винуватець, держава-злочинець, держава-терорист.

Та ми не можемо чекати.

У нас вже сьогодні десятки тисяч зруйнованих осель. Тисячі знищених об'єктів інфраструктури. Сотні знищених шкіл і лікарень. Мільйони бездомних людей. **Нам потрібно відбудовувати країну просто зараз**.

План відбудови України передбачає також системні внутрішні реформи, які максимально інтегрують нашу країну у європейську та євроатлантичну спільноту.

> ***Рада національного відновлення*** визначила *15* ***національних програм*** для прискорення відновлення України та досягнення цілей зростання.

План, який ми сьогодні, вся українська делегація презентує в Лугано, не лише демонструє наше бачення процесу й темпів цієї відбудови. Він забезпечує ***повну прозорість*** розподілу ***коштів*** і ланцюжків ***фінансування*** відновлювальних робіт і побудований у такий спосіб, щоб забезпечити повну довіру донорів до виконавців.

Більшу частину цього плану ми можемо втілити в життя вже після війни. Але є ***необхідний мінімум***, який треба реалізувати вже зараз.

Ця частина – ми її називаємо *Fast recovery* – передбачає

1) відновлення ***житлового фонду***,
2) ***розміщення*** тимчасово переміщених осіб,
3) ***відбудову*** навчальних та медичних закладів, а також
4) об'єктів критичної ***інфраструктури***.

Ми створюємо ***онлайн-платформу для прозорої та ефективної реалізації плану відновлення***.

> Вона міститиме перелік усіх об'єктів будівництва та реконструкції із детальною інформацією про них та запланованими сумами фінансування.

Щоб будь-який ***міжнародний інвестор*** чи ***донор*** мав доступ до цієї інформації.

Логіка в тому, щоб повністю виключити можливості для будь-яких корупційних схем.

Кейс відбудови України має стати історією успіху для всієї Європи.

Україна буде величезним будівельним та інвестиційним майданчиком, який може дати поштовх розвитку європейських економік.

Поруч із відновленням на найкращому технологічному рівні транспортної, енергетичної, житлово-комунальної, медичної та освітньої інфраструктури ми дамо змогу інвесторам будувати нові підприємства.

І створимо для цього максимально сприятливі умови.

Вже зараз низка країн опікується відновленням наших регіонів.

Так, наприклад,

Данія вже взялася за Миколаївську область, а Велика Британія готова опікуватися Київщиною.

Такий формат варто поширити й на решту регіонів.

Наша країна може стати глобальною вітриною успіху спільноти демократій, увібравши в себе все найкраще як на практичному, так і на структурному та ціннісному рівнях.

Замість «як було» ми отримали унікальний шанс зробити якнайкраще.

Десятки тисяч українців заплатили за цей шанс нашої країни найвищу у світі ціну – вони віддали своє життя. І ми просто зобов'язані зробити все, щоб ця жертва не була марною.

Повоєнна Україна повинна стати державою, чия цінність не обмежується функціями щита Європи й гаранта продовольчої безпеки для 400 мільйонів людей.

Вона має стати державою, з якою приємно, безпечно й вигідно мати справу не лише власним громадянам, а й цілому світу.

Ми це зможемо.

Ви вже бачили, на що здатні українці. Ви бачите, на що вони здатні, коли в їхніх руках – сучасна зброя.

Повірте, з належними інвестиціями результати вражатимуть не менше. А краще переконайтеся в цьому.

Дякую за увагу!

***

№ 286.

Нацбанк подложил бомбу под будущую "Большую стройку" (к особому вниманию окружения Зеленского)

Лямец Сергей **2022-07-05**

2 июня НБУ повысил учетную ставку до 25%. Этот шаг разрушил схему, по которой в "Большую стройку" заливали миллиарды. В пострадавших

оказались банки, которые участвовали в президентском проекте. Если не помочь им сейчас, придется проститься с "Большой стройкой".

1. Начнем с будущего

Когда закончится война, Украину придется восстанавливать. У Офиса президента Владимира Зеленского большие планы. Не зря он собирает форумы и экспертные группы. Из Лугано уже доложили: неумолимый рост на 7% в год. Дайте только деньги. Премьер Денис Шмыгаль оценил расходы на восстановление Украины в $750 миллиардов. Но уже звучала цифра $1 триллион.

Главный вопрос - где взять эти деньги? На эту тему есть много влажных фантазий. Например, что нам отдадут арестованные резервы Центробанка РФ. Другая фантазия - что нам вольют триллион по "плану Маршалла для Украины". Однако критический подход гласит, что Украина получит от Запада кредиты, правда совсем немного. Поэтому залить всю Украину бетоном на западные деньги точно не выйдет. (В скобках отметим, что Запад плотно контролирует расходы, и достать оттуда на "конверты" для "слуг народа" - нереально).

Получается, Украину придется восстанавливать за свои. Тут ничего нового: налоги, таможня, внутренний долг. С налогами - сами понимаете, в послевоенной стране все будет сложно. Так что останется лишь брать в долг.

И тут выйдет проблема.

2. Теперь вернемся в недалекое прошлое

В 2021 году "Большую стройку" финансировали за счет денег, которые "печатал" Нацбанк. Давать деньги напрямую в бюджет ему запрещают закон и МВФ. Поэтому из загашника вынули обходную схему, которую применяли еще во времена Леонида Кучмы. Ее суть такова: нельзя "напечатать" деньги напрямую, зато можно дать их через коммерческие банки.

На практике, это выглядело так:

Шаг 1. Банк покупал у Министерства финансов государственные облигации. Доход по ОВГЗ - например, 12% на пять лет.

> Минфин работал сразу со многими банками. Поэтому без труда собирал десятки миллиардов и перекидывал их на "Большую стройку".

Шаг 2. Под залог ОВГЗ, банк получал в Нацбанке кредит на ту же сумму (рефинансирование). Скажем, под 10% годовых.

Получалась небольшая прибыль в 2%. На эти "два прОцента" банк и жил, учитывая миллиардные объемы.

3. Все держалось на доверии

Между НБУ и Минфином курсировали банки, делая вид, что никакой схемы не существует. Просто им везет: тут купили ОВГЗ, тут получили рефинанс.

Но конечно же, это была договоренность. НБУ не имеет права "печатать" деньги на финансирование бюджета. Но он всегда это делал.

А тут оказалось нужно на "Большую стройку", как-никак личный проект Зеленского. Глава НБУ Кирилл Шевченко не стал ломаться и принял условия игры. Много месяцев он выдавал длинное рефинансирование под президентский проект.

Конечно же, НБУ совершил своего рода преступление против экономики, потому что стимулировал "эффект вытеснения". Вместо того, чтобы кредитовать экономику, банки подсели на выгодные операции с ОВГЗ. Справедливости ради, все это началось еще до Шевченко. Но он - не спорил. Просто "нарезал" лимиты на банки - кому 1 миллиард, кому 3, кому 5. "Печатный станок" заработал по расписанию.

4. Схема будет востребована после войны

На время войны все забыли о схемах окружения Зеленского. Показав себя козаком, президент отбелил всех. Но после перемоги окружение президента опять протянет руки к "печатному станку".

Тут их ждет большое разочарование. Некоторых банков уже не будет в живых. Другие откажутся. Проблема в том, что их - кинули, жестко нарушив традицию, которая жила со времен Кучмы.

Кидок произошел 2 июня. НБУ повысил учетную ставку с 10% до 25%.

Автоматически выросли ставки по депозитам и кредитам НБУ. Отдать деньги Нацбанку теперь можно под 23% (депозитные сертификаты), а получить от него - под 27% (то самое рефинансирование).

Именно этим шагом Кирилл Шевченко больно ударил по схеме "Большой стройки".

Дело в том, что доход по ОВГЗ не меняется все 5 лет. А вот расход - ставка по рефинансированию НБУ - вырос вдвое. На следующие четыре года банкам придется получать доход 12%, а платить НБУ - 27%.

Чистый убыток - 15% годовых. За четыре года банки потеряют все, что вложили в государственные облигации.

5. Решение НБУ ударит по всем банкам, кроме избранных

В разное время, в схеме участвовали более 40 банков. Активных участников - более 20-ти.

Теперь у многих из них есть общая проблема: убыток 15% годовых.

Я уже писал, что НБУ придумал спасительную схему для нескольких банков, которые имеют избыток денег. Они могут покупать депозитные сертификаты НБУ под 23% годовых. Если денег на счетах много, эти 23% перекроют убыток в 17%.

Остальным НБУ предлагает обращаться в Минфин и требовать, чтобы тот повышал ставки по ОВГЗ. Но это плохой совет. Во-первых, повышение ставок не коснется старых ОВГЗ - по ним останется купон 12%. Во-вторых, Минфин успешно продает ОВГЗ и по низким ставкам.

Поэтому ситуация - сложная. Идет к тому, что до 40 банков получат гигантские убытки. Если не менять ситуацию, многие могут не дожить до конца 2022 года.

Последствия также могут быть плохими. Кризис неплатежей в целом по Украине, уничтожение сбережений, удар по экономике. Ну и прощай "Большая стройка".

6. В этом есть особая ирония.

Еще год назад эти банки были на коне. Они участвовали в элитной схеме имени президента Зеленского, зарабатывали на ровном месте. Теперь все накрылось медным тазом.

Особо решительная часть общества скажет: все правильно, наказаны за дело. Но я бы не слишком спешил радоваться.

"Банкопад" имени Гонтаревой вроде бы тоже наказал виновных. Закрылись банки, которые выдавали кредиты на собственные предприятия. Ха-ха.

Но общий эффект оказался совсем нерадостным.

> Сотни миллиардов (!) уничтоженных сбережений, безумный провал в экономике. А главное, за все заплатили налогоплательщики из своего кармана.

Так что "банкопад" имени Шевченко будет не менее веселым (сначала), и даже более разрушительным (потом). Хотите такого?

Вот некоторые из счастливчиков:

1) Ощадбанк,
2) Укрексімбанк,
3) Універсал Банк,
4) Січ,
5) Укргазбанк,
6) Кредит Дніпро,
7) Акордбанк,
8) Кристалбанк,
9) Альянс,
10) РВС Банк,
11) Конкорд,
12) МетаБанк,
13) КІБ,
14) Перший інвестиційний банк,
15) Український капітал,
16) Мегабанк,
17) Укрбудінвестбанк,
18) Український капітал,
19) УБРР,
20) Скай Банк.

Это не полный перечень.

***

№ 287.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 04 липня 2022

Головне

1) Зверніть увагу, як "команді зеленського" не вистачає грошей. Бо що робити без великого крадівництва, вони не розуміють. Постачання до армії контролюють жорстокі "західні друзі". Саме тому Зеленський прочитав черговий опус спічрайтера, головними тезами якого є :

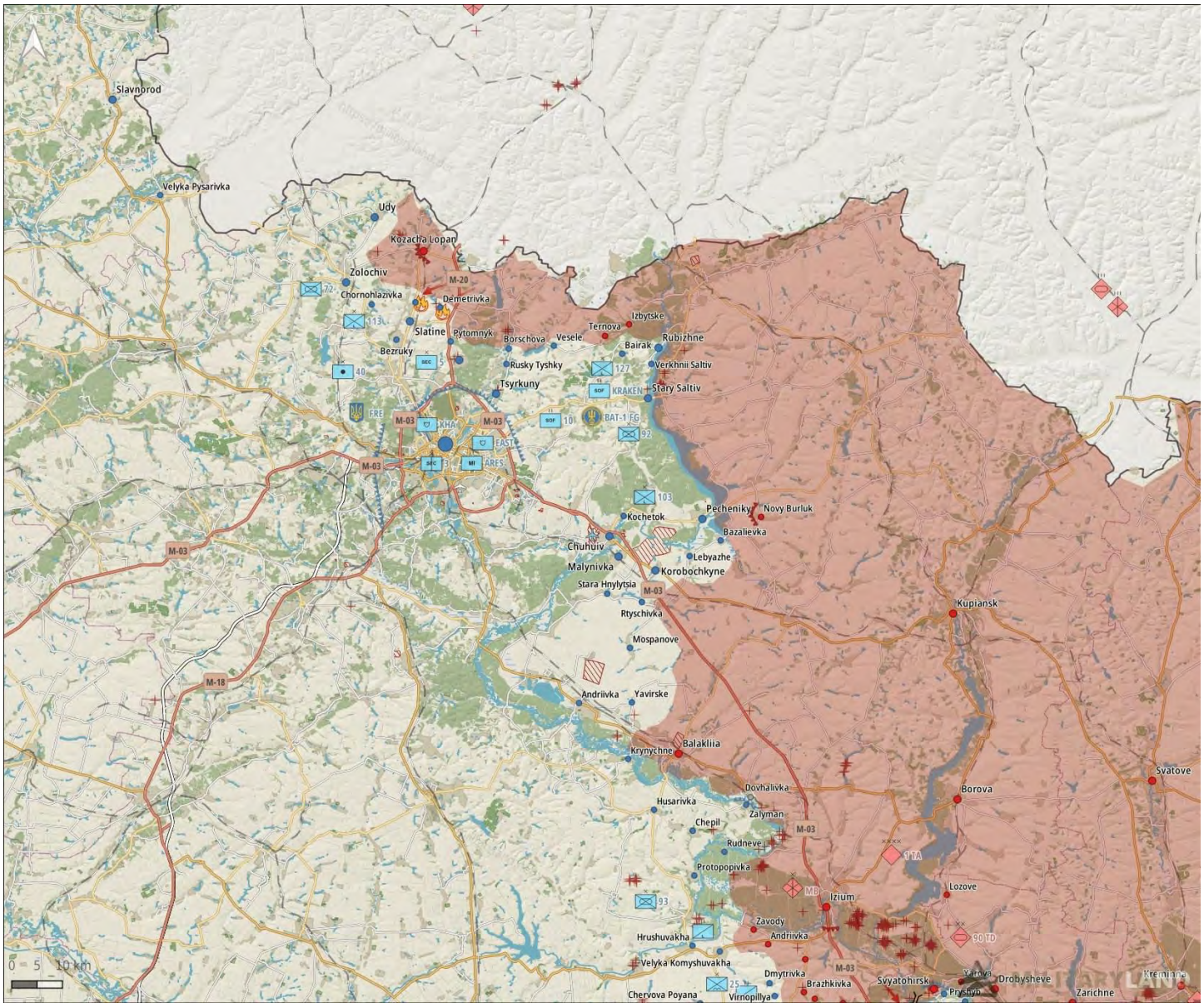
а) дайте гроші зараз!

б) наразі й у майбутньому гроші донорів будуть розпилювати саме оці "очільники". Все інше - рюшечки.

2) Якщо хтось вважав, що після Луганської області буде перепочинок – то це – хибна думка. Наступ хуйловійськ триває. Хуйло воює на мапі, втрати його не цікавлять.

3) Красиво Ердоган купує крадене зерно. Яку назву має подібна людина? Хто не знає, я нагадаю – "БАРИГА". І з ним ще треба домовлятися про транзит? ню-ню...

Схоже хуйло спокійно кине й це м'ясо.

Теми дайджесту

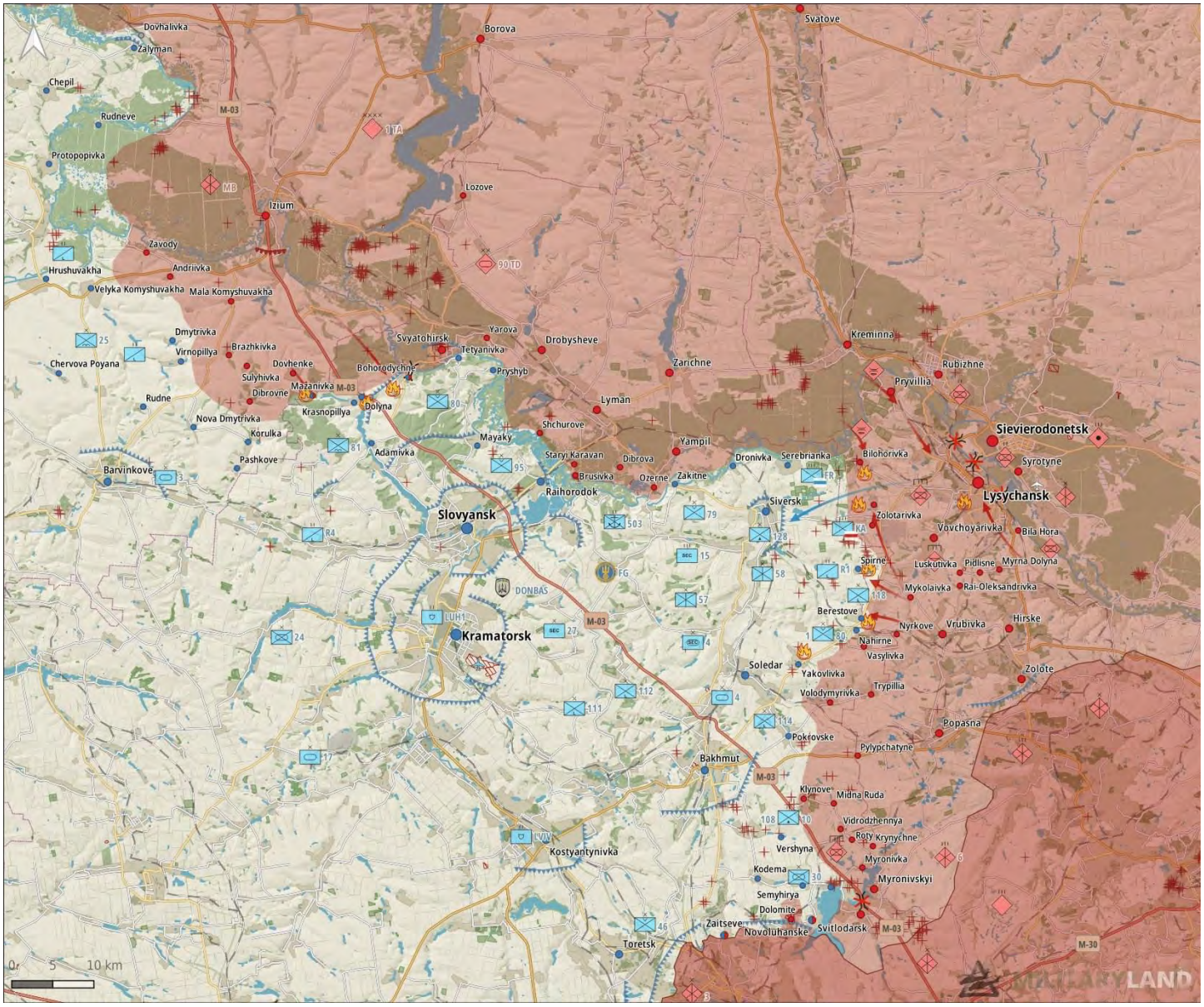
1) Зеленський наполягає, що Україну треба відновлювати вже зараз.
2) Крадене українське зерно постачається до Туреччини.
3) Місячний дефіцит бюджету України – $4,8 млрд.

1. Війна

1-1) Фронт

• За оцінкою Держприкордонслужби, на території Білорусі наразі немає ударних угруповань, які здатні вдертися до України. Подібна ситуація й у невизнаній "Придністровській республіці".

• Прикордонні райони Чернігівщини та Сумщини обстріляно з території РФ із мінометів, важкої артилерії та некерованими ракетами з вертольотів.

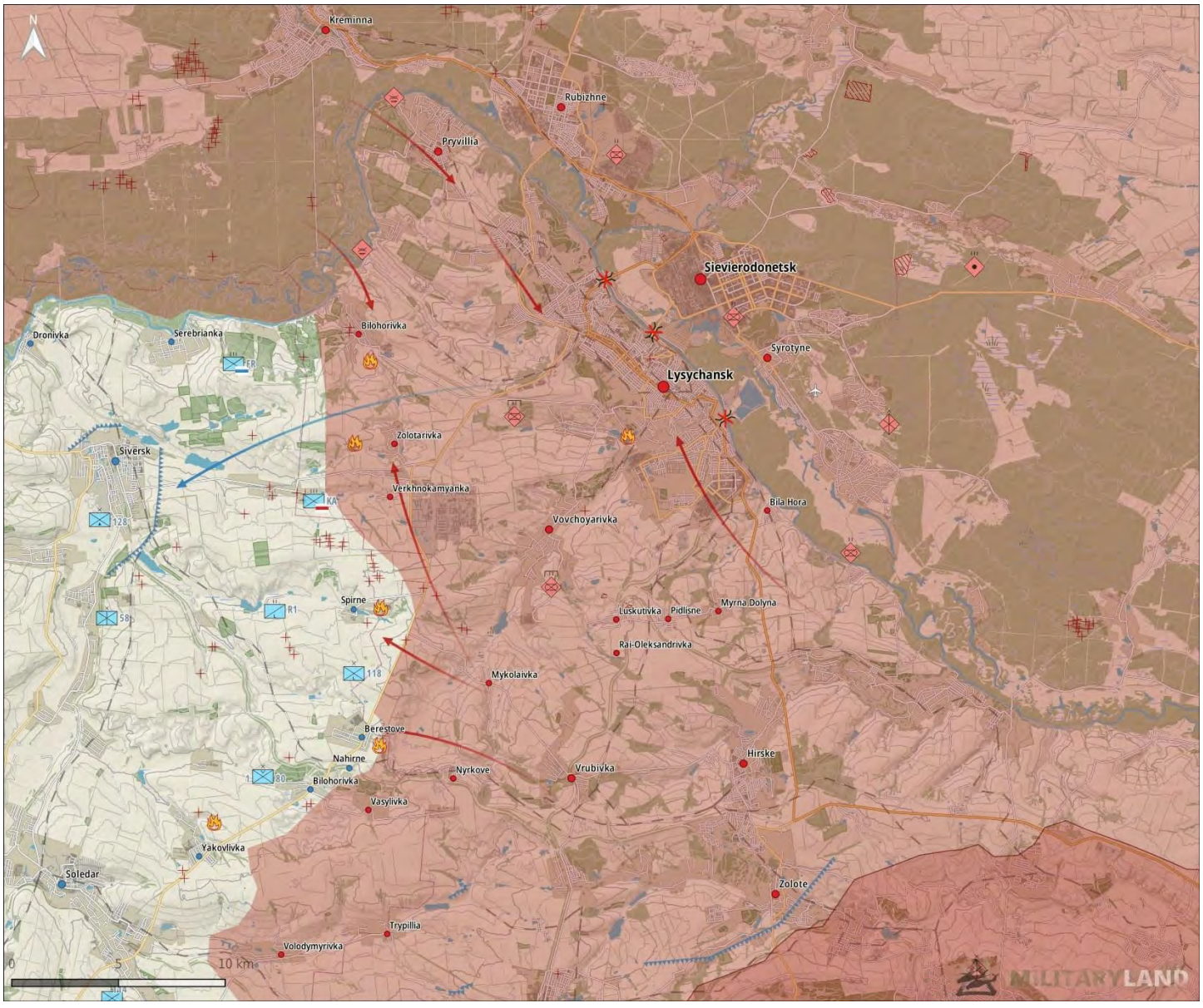

• На півночі Харківщини сталися артилерійські дуелі, лінія фронту не змінилася. Харків був обстріляний ракетами та важкою артилерією.

• На південь від Ізюма ЗСУ на адмінкордоні Донецької та Луганської областей відбили атаки штурмових груп армії РФ, які рвуться до Слов'янська.

• Після того, як українські війська залишили Луганщину, російська армія й надалі веде наступ на Сіверськ та Бахмут. Атаки в Білогорівці відбито, тривають бої за Спірне. Президент Путін нагородив званням "Герой Росії" командувачів військ Центрального воєнного округу Лапіна, а також "2-го армійського корпусу" ("народна міліція ЛНР") Абачова за успішну операцію із захоплення території Луганської області в адміністративних кордонах. Він заявив, що перед подальшим наступом на Донецьку область хоче дати військам "перепочити".

• Російські війська наступають на Бахмут. Вони тримають під вогневим контролем трасу М-03 Харків – Довжанський та утримують населені пункти на схід від неї. ЗСУ відбили атаки в районі Вуглегірської ТЕС та Новолуганського.

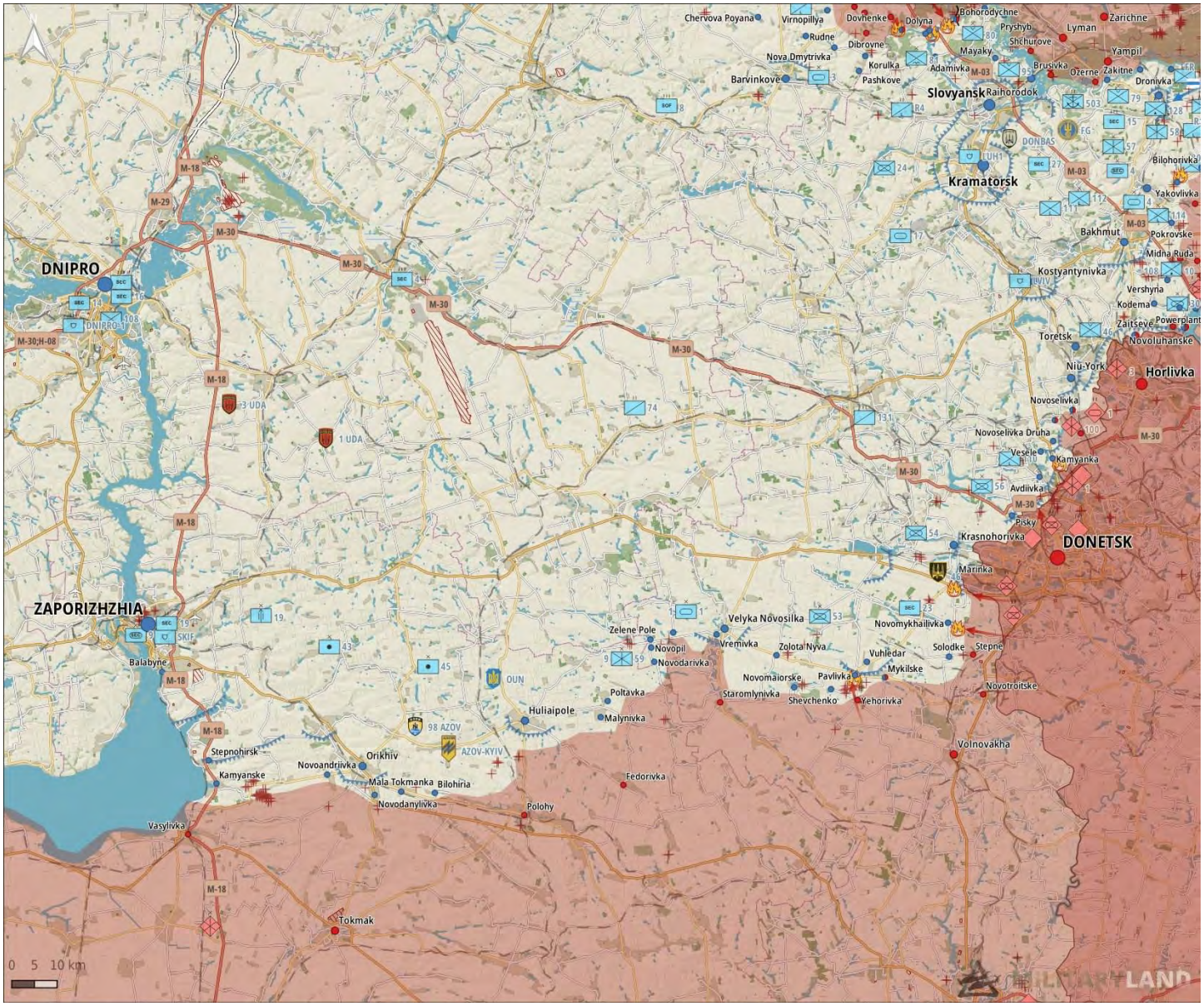
• В околицях Донецька були атаки окупантів у Спартаку та Новомихайлівці успіху не мали, російська авіація завдала ракетно-бомбового удару по Авдіївці.

Президент Зеленський сформував у населених пунктах Донецької області 14 воєнних адміністрацій.

У Донецьку вибухнули склади з боєприпасами в районі залізничного вокзалу.

• У Запорізькій області точилися бої місцевого значення та артилерійські дуелі.

• На Херсонщинії українські війська поступово просуваються на схід, звільнено 2 села за 12–15 км від обласного центру. З реактивної артилерії окупанти обстріляли населені пункти в районі Криворізької ТЕС.

• На острів Зміїний із вертольота скинуто національний прапор як знак відновлення суверенітету України над цією територією.

• Російські війська вночі завдали ударів крилатими ракетами по Україні. За інформацією Дніпропетровської обладміністрації, підрозділи ППО збили 6 ракет із 7, які було націлено на Дніпро та міста області. Кілька ракет прилетіло до Миколаєва, Шостки та Краматорська.

• Окупанти створюють у Херсонській області "органи влади", подібні урядам суб'єктів федерації РФ. На посади до "уряду" призначено чиновників із російських регіонів, співробітників спецслужб, а також місцевих колаборантів, зокрема, депутата Верховної Ради від "Слуги народу" Ковальова.

• Заступник міністра оборони Маляр заявила, що наразі потреби в примусовій мобілізації жінок немає, обмежень у перетині ними кордону також поки не заплановано.

1-2) Тил

• Мінагрополітики не прогнозує дефіциту сезонних фруктів та овочів через окупацію південних регіонів країни.

• Держприкордонслужба повідомила, що з 1 липня – з моменту запровадження візового режиму з РФ – ще жоден російський громадянин не оформив візу.

• Президент Зеленський стверджує, що країна поступово виходить із паливної кризи.

• Міністерство цифрової трансформації оголосило про намір вбудувати в додаток для смартфона "Дія" сервіс перевірки автентичності нотаріальних актів за QR-кодом. Також відбувається тестування електронного пенсійного посвідчення та посвідки на тимчасове та постійне проживання.

• Пресслужба Мінфіну повідомила, що в червні надходження до держбюджету знизилися з понад 100 млрд грн у травні до 97 млрд грн, а місячний дефіцит бюджету становить 141 млрд грн (приблизно $4,8 млрд). Дефіцит бюджету за півріччя сягнув 405 млрд грн ($13,9 млрд), а державні запозичення за цей період – 561 млрд грн (133 % від плану).

2. Україна та світ

• У швейцарському місті Лугано відбулася донорська конференція щодо повоєнного відновлення України. На відкритті заходу президент Єврокомісії фон дер Ляєн оголосила про створення платформи для фінансування та визначення стратегічних напрямів та пріоритетів робіт. За її словами, чільне місце в організації займе Україна.

САТК
САТК
САТК
САТК
САТК
САТК
Вознесенськ
Веселинове
Нова Одеса
Баштанка
Березнегувате
Ольшанське
Воскресенське
Миколаїв
Березанка
Зеленодольськ
Нововоронцовка
Каховське водосховище
Велика Лепетика
Горностаївка
Берислав
Каховка
Любимівка
Козацьке
Нова Каховка
Дніпряни
Зеленівка
Антонівка
Олешки
Херсон
Білозерка
Нова Маячка
Олешківські піски
Гола Пристань
Очаків
Южне
Дніпровсько-Бузький лиман
Нижньодніпровський національний природний парк
Дніпровський лиман
Національний природний парк «Білобережжя Святослава»
Біосферний

Дискусії на конференції розгорнулися навколо головного питання: хто саме контролюватиме розподіл та витрачання коштів? Глава МЗС Великобританії Трас вважає, що відновлення України потребуватиме нового "плану Маршалла" за участю міжнародних організацій, а сам план має бути відкритим і всеосяжним.

Президент Зеленський заявив, що розпочинати процес потрібно вже зараз, а не після перемоги. За його словами, Україна готова запропонувати власний план відновлення як спільний майданчик для всіх ініціатив.

За твердженням прем'єр-міністра Шмигаля, урядова оцінка вартості відновлення країни від наслідків російської агресії становить $750 млрд. Він наполягає, що ці кошти мають бути взяті з конфіскованих активів Росії та російських олігархів.

Віцепрезидент Єврокомісії Домбровскіс заявив, що Україна наприкінці липня отримає перший транш макрофінансової допомоги (кредиту під низькі відсотки) у розмірі €1 млрд. За його словами, загальний розмір допомоги становитиме €9 млрд.

У складі української делегації на конференцію приїхали десятки чиновників та депутатів. Зеленський зазначив, що він не бачив багатьох із них із початку війни.

Європейський інвестиційний банк розглядає можливість залучення фінансування для України в розмірі до 100 млрд євро за допомоги спеціалізованого трастового фонду. Одним із головних напрямів діяльності фонду, крім відновлення інфраструктури країни, буде надання фінансових гарантій малому та середньому бізнесу.

Українське Міністерство енергетики планує збудувати коштом фондів відновлення нові "зелені" електростанції загальною потужністю до 7,1 ГВт. Найбільша в країні Запорізька АЕС має встановлену потужність 6,0 ГВт. Прем'єр-міністр Шмигаль заявив, що Швейцарія готова фінансувати "зелені проєкти" в Україні.

• Секретаріат НАТО завершив переговори зі Швецією та Фінляндією про вступ. Після підписання підсумкових протоколів їх передадуть членам Альянсу для ратифікації.

• Безпілотник Bayraktar TB2, на який зібрали кошти жителі Литви, уже прибув до країни, і найближчим часом його буде передано ЗСУ.

• Прем'єр-міністр Великобританії Джонсон заявив, що Україна має перемогти у війні з Росією та укласти мирний договір за своїх умов.

• У Києві прем’єр-міністр Швеції Андерсон провела переговори із президентом Зеленським. На підсумковому брифінгу вона заявила, що війну можна припинити за допомоги запровадження нових санкцій проти РФ та підтримання України "стільки, скільки потрібно". Ще однією темою переговорів стала допомога уряду Швеції в будівництві сучасних підприємств із перероблення відходів.

• Журналісти програми "Схеми: Корупція в деталях" опублікували схему постачання краденого українського зерна через порт Севастополь російськими та сирійськими судами до портів Туреччини. Перед заходом до Севастополя кораблі вимикали транспондери, проте їхнє завантаження в порту зафіксовано на супутникових знімках. Журналісти здобули супровідні документи на вантаж, у яких місцем походження зерна вказано "Крим, Росія". Турецька влада, нібито, не визнає анексію Криму, проте, фактично сприяє окупантам у реалізації краденого українського майна. Судна з краденим зерном безперешкодно проходять протокою Босфор, на зовнішньому рейді Севастополя стоять 4 балкери, що очікують завантаження. Представники слідства, які розслідують подібний випадок із казахським судном під російським прапором "Жибек Жоли", що прийшло в турецький порт Карасу з Бердянська, заявили, що "на зерні не написано, звідки воно".

За словами президента Зеленського, переговори про відвантаження зерна з українських чорноморських портів за участю ООН, Туреччини та РФ.

• Папа Римський Франциск оголосив про намір відвідати в липні Канаду, а потім – Росію та Україну. До цього моменту жоден папа не приїжджав до Москви. На початку вторгнення Франциск збирався на переговори з Путіним, але МЗС РФ відмовило йому у візиті. Прессекретар МЗС Ніколенко підтвердив запрошення Папи до України.

• У центрі грузинської столиці відбувся багатотисячний антиурядовий мітинг на підтримку вступу країни до ЄС.

3. Тренди

- Європейська бізнес асоціація просить ухвалити законодавче рішення щодо усунення подвійного оподаткування українських підприємців – біженців, які здійснюють діяльність за кордоном. Після легалізації вони стають податковими резидентами країни перебування, водночас мусять сплачувати податки й в Україні.

***

№ 288.

20 тезисов о нынешней войне

Илларионов

2022-07-05

По сообщениям читателей из Украины имеются проблемы с доступом к ЖЖ, поэтому размещаю текст здесь.

Более чем четыре месяца, прошедшие с 24 февраля, позволяют более точно оценить характер нынешней войны и сформулировать некоторые элементы стратегии, способной привести к победе в ней.

1. ***Базовое название.*** Это российско-украинская война.

2. ***Характер***. Война является коалиционной. Агрессорами, участниками коалиции стран-агрессоров, являются Россия и Беларусь. Жертвой агрессии является Украина. Украине оказывают помощь – гуманитарную, экономическую, военную – более 30 ее союзников, являющиеся членами добровольной антипутинской коалиции.

3. ***Сроки***. Началом войны стал приказ на оккупацию российскими войсками украинских территорий Крыма и Севастополя, отданный Путиным 20 февраля 2014 г. Новая стадия российско-украинской войны существенно более высокой степени интенсивности и более крупных масштабов начата Путиным 24 февраля 2022 г. Война идет уже почти восемь с половиной лет. Это долгая война.

4. ***Цели***. Для Украины нынешняя война – это война за независимость, за сохранение украинской государственности и выживание украинского народа. Для Путина – это очередная стадия большой имперской войны, нацеленной на т.н. «восстановление исторической России». В соответствии с его недавними разъяснениями целью войны является «возвращение (отторжение) территорий, принадлежащих другим государствам», а также «их укрепление», установление военного и политического контроля над территориями, входившими до 1991 г. в состав СССР. Путин и его окружение неоднократно заявляли, что целями экспансионистской политики Кремля является «возвращение» территорий Беларуси, Молдовы, государств Балтии. «Путинский ультиматум» от 17 декабря 2021 г. ставит целью «возвращение» НАТО к границам 1997 г., т.е. т.н. «де-НАТОизацию» 14 европейских стран, ставших членами НАТО в 1999-2020 гг., означавшую бы радикальное геополитическое изменение нынешней Европы. Со стороны Путина и Лукашенко нынешняя война является также идеологической войной против Запада, для них – это антизападная война.

5. ***Театр военных действий***. Общая длина российско-украинского фронта – более 2500 км. Активные боевые действия в настоящее время ведутся на участке длиной более 1200 км, а также в северо-западной части акватории Черного моря площадью примерно 100 тыс. кв. км.

6. ***Численность вооруженных сил противоборствующих сторон.*** Общее число военнослужащих в ВСР в настоящее время превышает миллион человек, численность ВСУ также, очевидно, приближается к этому рубежу. Непосредственно в военных действиях участвуют группировки численностью в 300-350 тыс.чел. В боевых операциях участвуют тысячи танков, бронемашин, артиллерийских установок, сотни самолетов и вертолетов, десятки кораблей, тысячи единиц другой военной техники. Обе стороны проводят активные мобилизационные мероприятия, они будут их продолжать. Как общая численность вооруженных сил противоборствующих сторон, так и численность сил, непосредственно участвующих в боевых действиях, будет увеличиваться.

7. ***Оценка масштабов.*** Это крупнейшее военное столкновение на территории Европы со времени окончания Второй мировой войны в 1945 г.

8. ***Характер***. В настоящее время боевые действия приобрели **характер войны на истощение**. Путин полагает, что Россия обладает более значительным по сравнению с Украиной демографическим, экономическим, финансовым, военным, ресурсным потенциалом, что, по его мнению, позволит ему вести военные действия достаточно долго.

9. ***Соотношение сил.*** По основным количественным показателям на 24 февраля 2022 г. коалиция агрессоров (Россия, Беларусь, оккупированные Россией районы Украины) **значительно превосходила Украину**:

1) - по численности населения – в 4,5 раза;
2) - по численности вооруженных сил – примерно в 8 раз;
3) - по основным видам боевой техники (танки, БМП и БТР, артиллерийские системы) – примерно в 10 раз;
4) - по числу самолетов и вертолетов – примерно в 15 раз;
5) - по стратегической авиации, ракетному оружию, размерам ВМФ Россия обладала абсолютным превосходством.

10. ***Соотношение потерь.*** Хотя точные данные в публичном пространстве отсутствуют, по имеющимся оценкам соотношение потерь по основным позициям боевой техники составляет, очевидно, ***около 3 раз*** (на единицу

потерь боевой техники со стороны ВСУ приходились, как правило, 3 единицы потерь боевой техники со стороны ВСР).

Такое соотношение потерь при стартовом 10-кратном соотношении сил сторон в течение длительного времени без устойчивой подпитки новыми поставками ведет к тому, что соотношение сил сторон по основным видам боевой техники увеличивается в пользу ВСР.

11. ***Потери***. За четыре месяца боевых действий ***ВСУ утратили по разным видам боевой техники от 30 до 50% боевой техники***. Продолжение боевых действий такой интенсивности даже при сохранении соотношения потерь три к одному может означать исчерпание запасов боевой техники ВСУ в обозримой перспективе.

12. ***Потребность в боевой технике.*** Для достижения паритета с ВСР ежемесячные поставки боевой техники ВСУ в ближайшей перспективе должны быть увеличены до:

1) - 250 танков,
2) - 500 единиц бронетехники,
3) - 300 артиллерийских систем,
4) - соответствующего числа другой боевой техники.

13. ***Военная помощь союзников. За четыре месяца союзники поставили Украине примерно 300 танков, 900 единиц бронетехники, 450 артиллерийских систем.*** Это составляет примерно 3% от прогнозируемых потребностей ВСУ в нынешней войне.

14. Изменения в политике военной помощи союзников. Недопущение военного поражения требует пересмотра работы с союзниками по обеспечению оружием, боевой техникой, боеприпасами.

Необходимо:

1) - перейти на гарантированную поставку определенного количества единиц боевой техники во временном режиме – столько-то единиц ежемесячно;
2) - расширить (развернуть, начать) массовое производство боевой техники, вооружений, боеприпасов на производственной базе союзников;

3) - обеспечить финансирование производства и поставок Украине боевой техники, вооружений, боеприпасов за счет ресурсов союзников по неиспользуемой сегодня модели ленд-лиза.

15. ***Военные расходы России.*** С мая 2022 г. **Россия засекретила статьи бюджетных расходов**.

Экспертами были высказаны оценки военных расходов России в размере от 500 до 900 млн.дол. в день. Исходя из них, российские военные расходы составляют **15-27 млрд.дол. в месяц, 180-300 млрд.дол. в год, 10-18% ВВП**.

На таком уровне Россия финансировала военные расходы в первом квартале 2015 г. во время битвы за Дебальцево.

При поступлениях от экспорта энергоносителей на уровне, близком к 1 млрд.дол. в день, такой уровень военных расходов Кремль может поддерживать в течение длительного времени.

16. ***Военные расходы Украины.*** Для обеспечения, как минимум, паритета по боевой технике и ее огневой мощи принципиальное отставание величины военных расходов антипутинской коалиции (Украины и ее союзников, направленные на обеспечение военных нужд Украины) от военных расходов России должно быть преодолено.

Минимальная оценка потребности в военных расходах антипутинской коалиции – **не менее 15 млрд.дол. в месяц**.

В настоящее время военные расходы, осуществляемые Украиной, составляют, очевидно, ***3-5 млрд.дол. в месяц***.

Следовательно, военная помощь союзников Украине должна составлять, минимум, ***10-12 млрд.дол. в месяц***.

17. ***Фактическая*** военная помощь союзников.

С 24 января по 7 июня 2022 г. вся военная помощь Украине составила ***16,5 млрд.дол.***, или примерно ***3,7 млрд.дол. в среднем в месяц***.

Однако,

в последние четыре недели, с 10 мая по 7 июня, объем военной помощи был снижен до 2,4 млрд.дол.

18. ***Потребность в военной помощи до конца 2022***. Поставки военной помощи со стороны союзников ***до 10-12 млрд.дол. в месяц***. означают менее 10% совокупных военных расходов стран-членов НАТО в 2021 г.

1) Часть этой военной помощи может быть предоставлена непосредственно в виде боевой техники и боеприпасов со складов (следовательно, она не требует нового финансирования),

2) часть – необходимо произвести и, следовательно, профинансировать.

19. ***Реалистичность***. Увеличение военных расходов союзников в среднем на 10% для помощи Украине представляется ***решаемой задачей***, особенно в условиях развернутой против Запада крупнейшей войны за последние восемь десятилетий.

Для сравнения:

с 2001 г. по 2022 г. расходы только США на ведение военных действий (в Афганистане, Ираке, Сирии) составили 8 043 млрд.дол., или ***383 млрд.дол. в среднем в год***.

В случае пропорционального разделения бремени военной помощи Украине между членами НАТО при удельном весе США в совокупных расходах НАТО, близком к 70%,

вклад США составил бы 84-100 млрд.дол. в год, или 22-26% от среднегодовых расходов на военные операции США в предшествовавшие два десятилетия.

20. ***Ожидаемый результат***. Предоставление военной помощи Украине со стороны союзников в размере 10-12 млрд.дол. в месяц, или 60-72 млрд.дол. до конца 2022 г., позволило бы ВСУ начать приближение к паритету по военному потенциалу с ВСР.

***

№ 289.

В общем так, господа, присяжные заседатели. Миллиарда деревьев у нас может и не быть, а ведь так хотелось

Куш **2022-07-06**

Кабмин озаботился созданием «лесного монстра».

Речь не о компании – гоблине, а о аналоге Нафтогаза, только на дровах. В общем, пропал лес. Всем «дрова».

Глубина амортизации основных промышленных активов в государстве, ускоренная войной, привела к тому, что после войны некоторые чиновники, находящиеся при власти и, особенно, лоббисты-бизнесмены, стоящие за их спиной, будут **зарабатывать на том, что осталось: недра, лес, песок, янтарь.**

И здесь мы наблюдаем, так сказать «парадоксальный дуализм» и нарушение «банальной логики».

Например, в части производства спирта, где монополия государства более чем уместна:

- высочайший маржинальный доход, возможность выстраивать вертикально-интегрированные технологические процессы, соединяя закупку зерна с его переработкой – **госкомпания разрушается в интересах «водочников».**

А там, где охрану и использование лесов выгодно выстраивать на уровне местных моделей управления – наоборот, создается очередной государственный монстр.

Неужели нам на роду написано, принимать решения, на 180 градусов повернутые от здравого смысла?

Украина – это не лесная страна, в отличие от той же Финляндии.

Но даже финны предпочитают не рубить свой лес по возможности, а покупать российский.

Больше половины наших лесов у нас имеют искусственное происхождение. **Украинский лес нужно беречь.**

Тогда в чем интерес Кабмина?

Дело в том, что сейчас, вследствие введения санкций в отношении РФ,

многие компании в Прибалтике, Польше, Скандинавии и других странах, столкнулись с проблемой дефицита сырья.

Альтернатива не очень широкая:

остановить производство, рубить свое или найти чужое.

Останавливать работу компаний – нельзя. Рабочие места, кредиты, инвестиции. Свое рубить не хотят. А **найти чужое - так кроме Украины, по большому счету, негде.**

Промышленная переработка древесины предполагает такую же промышленную рубку.

Договариваться с десятками лесхозов никто не хочет: поставки не стабильны и многие лесничие не хотят брать на себя ответственность за «обезлесивание» вверенной ему территории.

А вот если создать «лесной нафтогаз», в который можно «слить» все лесхозы

> **– это ж какой финансовый поток можно сконцентрировать в одних руках!**

Кроме того, можно поставить рубку лесов «на поток».

Но рубить и щепки разбрасывать в кабминовском монстре смогут, а вот обслуживать леса – вряд ли.

Вспомним о динамике газодобычи в Украине: в Нафтогазе она только снижается, не взирая на огромные инвестиции в «бурение».

Точно также, будет сокращаться и лесистость в Украине в случае концентрации полномочий в руках одной мегакомпании-монополиста.

Кроме того,

> **такой корпоративный «гоблин» - идеальный механизм для коррупционного оприходования госсредств на те самые миллиард деревьев**.

«Гоблин» проглотит деньги и на триллион. «Во блин»…

Но есть там и еще одна скрытая цель

> **– будущая корпоратизция и передача украинских лесов в руки частных владельцев.**

А тут и бегать по стране в поисках лесов не надо. Государство само все сделает:

- соберет в рамках разработке геоинформационных систем (ГИС) всю пространственную визуализацию лесных массивов.

Сконцентрирует систему управления лесами в одних руках и скопом продаст. Все леса.

И тогда нам будут рассказывать про опыт грузинских реформ по приватизации буковых лесов.

Кроме того, компания – лесной монстр – это еще и идеальное место для трудоустройства сотен тунеядцев, с космическими зарплатами правления и наблюдательного совета.

Циничность ситуации усиливает отсылка Кабмина на военные действия.

> Мол, 397 лесничеств в Украине пострадали, на восстановления лесов нужен 1 млрд. дол. и с освоением этих денег лучше справится очередная «компания-монополист - «Леса Украины».
>
> Да, деятельность лесничеств нужно усовершенствовать, особенно в части контроля за рубками и сокращением лесов.

Самый простой и эффективных метод – ежегодный заказ космической съемки. Есть масса алгоритмов, позволяющих оценить сокращение «лесистости» на основании фотоданных.

Создание же мегамонстра «Леса Украины» приведет лишь к росту коррупционной составляющей, перерасходам фонда зарплаты, неэффективному освоению средств, выделяемых на спасение лесов и их расширение, а также – к промышленным рубкам и тотальному обезлесиванию страны.

А затем остатки самых ценных лесов окажутся в частных руках. И тогда даже после разминирования, в лес просто так не пойдешь…

Может в Кабмине кто-то зарабатывает на «дембельский аккорд» в свете грозящих осенних отставок. Или «последняя гастроль», прежде чем дернуть из страны?

И тогда, в названии новой компании появится дополнительное слово: форма прошедшего времени множественного числа изъявительного наклонения глагола быть: «Леса Украины. Были.»

И здесь мы приходим к простому выводу:

> **только законодательный запрет приватизации лесничеств** может сохранить принцип народной собственности на наши леса. Пока еще наши.

***

№ 290.

Минэкологии хочет распилить 16% территории Украины - все наши леса. Зеленский в курсе?

Лямец 2022-07-06

Пока идет война, Министерство экологии протягивает создание нового монстра - аналога НАК "Нафтогаз Украины", только в лесной отрасли.

Это будет государственная компания, в которую передадут все лесхозы Украины. Такое себе ГП "Леса Украины".

Проект проходит под вывеской "оптимізація структури управління". Его не обсуждали публично. Его не выносили в Верховную Раду. Просто решили "оптимизировать".

1) На первых порах, эта компания будет подчиняться Государственному агентству лесных ресурсов, как и сегодня.

2) Но потом ее корпоратизируют.

3) После этого государство потеряет контроль над "Лесами Украины" и лесами Украины. Вы же знаете, что Минэнерго не контролирует НАК "Нафтогаз"? Все будет точно так же.

Сегодня ***лесхозы*** - это отдельные госпредприятия, которые подчиняются ***Госагентству лесных ресурсов*** напрямую. А само агентство входит в подчинение ***Минэкологии***, которое возглавляет Руслан ***Стрелец***.

Лесхозы работают более или менее успешно, всегда есть что улучшать. Но главное - леса находятся в государственной собственности. Их могут пилить, могут восстанавливать, но контроль все еще возможен. Если за столько лет леса не выпилили под корень - значит, система контроля работает.

Но лесхозы решили "реформировать".

Минэкологии ***Стрельца***, которое выносит проект решения на Кабмин, **хочет создать прокладку. Потом ее превратят в акционерное общество. И все это - даже не законом, а постановлением Кабмина!**

Вдуймайтесь.

Лес занимает 15,9% территории Украины. Это 10,4 млн гектаров. В некоторых регионах - в Житомирской, Волынской, Закарпатской и других областях - леса покрывают более 50% территории.

Все это, по задумке Стрельца (или всё-таки Шмыгаля?), отдадут в новое госпредприятие. А потом это предприятие корпоратизируют (превратят в акционерное общество) - и отдадут кому-то.

Цена вопроса - десятки, если не сотни миллиардов долларов!!!

И все это - решением Кабинета министров.

Временщик Стрелец, которого даже по имени никто не знает, хочет **одним голосованием Кабмина "распилить" 15,9% территории Украины**.

Это похлеще земельной реформы.

Разделение труда примерно такое.

1) Минэкологии выносит на Кабмин,
2) а сам проект документа и пояснительную записку подготовило Госагентство лесных ресурсов.

"Проект постановления не требует проведения правовой экспертизы Минюста", - пишет в пояснительной записке Виктор ***Смаль***, заместитель главы Государственного агентства лесных ресурсов Украины.

> Так и хочется сказать: ты ох@ел, Виктор Смаль! Кто ты такой, чтобы решать судьбу 15,9% территории Украины?

"Проект постановления не требует согласования с органами исполнительной власти", - пишет тот же Виктор Смаль.

> За эту фразу его нужно не просто уволить. Его нужно отдать под следствие.

Ведь **судьба лесов Украины требует не просто согласования. Не просто закона. Она требует референдума, в котором должны участвовать все граждане Украины**.

Представьте, что

> **все реки и озера Украины отдали в НАК "Вода Украины". А все сельхозземли - в НАК "Земля Украины". А весь воздух - в НАК "Воздух Украины". А потом их корпоратизировали - и вывели из-под контроля государства. А потом - распродали подешевке.**

Понимаете?

Вот почему впервые на моей памяти руководители лесхозов выступают против собственного руководства. Вот почему 80 депутатов от "Слуги народа" уже подписали требование остановить схему. Вот почему столько шума.

https://glavcom.ua/economics/business/milyard-derev-vid-zelenskogo-z-lisu-nadhodyat-trivozhni-novini-858160.html

Все это мы уже где-то видели.

> В тексте "Главком" предлагает изучить печальную судьбу ***"Спирта Украины"*** и ***"Конярства Украины"***. Да, это известные коррупционные истории.

Но я бы привел другой пример, который куда больше подходит под ситуацию с лесами.

> В 1998 году была создана Государственная акционерная компания (ГАК) ***"Укррудпром"***. В ее состав входили предприятия, которые выпускали около 70% железорудной продукции и 80% флюсов и известняков в Украине. Это были "Сухая Балка", ЮжГОК, Центральный ГОК, Северный ГОК, Ингулецкий ГОК, "Докучаевский флюсодоломитный комбинат", "Новотроицкое рудоуправление", "Комсомольское рудоуправление", "Балаклавское рудоуправление им. Горького", Криворожский железорудный комбинат, "Кривбассвзрывпром". Леонид Кучма устроил так, что эти компании были проданы за бесценок. Распродажа закончилась еще до того, как президентом избрали Ющенко. Уже новые частные владельцы показали, что на руде можно зарабатывать миллиарды.

Примерно то же самое ждет и лесхозы,

> **которые Минэкологии хочет передать в новую контору. Как только произойдет корпоратизация "Лесов Украины", мы их потеряем.**

Вспомните, что говорил экс-глава НАК "Нафтогаз" Андрей Коболев. Он говорил:

> "Нафтогаз" - это не государственное предприятие, а частная компания. Неважно, что 100% акций принадлежит государству. Правительству НАК больше не подчинялся, подчинялся только наблюдательному совету. То есть, крупнейшую компанию Украины НАК "Нафтогаз Украины" вывели из-под управления государства.

Ситуация стала управляемой только в момент, когда Офис президента уволил Коболева, уволил наблюдательный совет и передал "Нафтогаз" под управление правительства.

Так вот, с лесами Украины будет то же самое.

После корпоратизации, НАК "Леса Украины" станет независимым от государства. "Независимая" компания обретет независимый набсовет, и этот набсовет будет распоряжаться гигантскими лесными активами Украины.

Потом будут типичные схемы.

НАК "Леса Украины" начнет обростать долгами, а потом долги станут гасить лесами. Возможно, появятся совместные предприятия, и в них передадут часть лесов. Через несколько лет выяснится, что отдельные земли продали, потому что они неэффективно использовались. Часть лесхозов закроют "с целью оптимизации". Тысячи людей уволят, а сами леса отдадут в хозяйственное управление "опытных инвесторов". В общем, существует с десяток сравнительно честных способов украсть леса у граждан Украины.

Это очень опасные игры.

Ведь лес – это не спирт, он сродни природным ресурсам. Если лес выпилить, он уже не восстановится. Какой там миллиард деревьев? Нет деревьев - уйдут грунтовые воды. Получит урон сельское хозяйство. Возникнет пустыня. Вот незавидное будущее невинного проекта, который "не требует правовой экспертизы". И даже если лес сохранят, его будут пилить частники по своему усмотрению. Захотят – посадят новые деревья. Не захотят – не посадят. Захотят - коттеджи построят.

В таких ситуациях принято спрашивать: *кому выгодно?*

Подання на Кабмин подписал уже упомянутый Виктор ***Смаль***, заместитель главы Государственного агентства лесных ресурсов Украины. Юноша, много лет проработавший в международных компаниях, а потом создавший сеть интернет-магазинов спорттоваров. Единственное его соприкосновение с лесной отраслью - это создание системы электронных аукционов по продаже древесины в 2015 году.

И вот, в 2021 году его назначают замглавы Госагентства лесных ресурсов. Зачем было пускать непрофессионала управлять лесами Украины? Теперь более-менее понятно.

По моей информации, **Смаль подписал подання на Кабмин вопреки позиции коллегии Гослесагентства**.

> Лесники были против "реформы", но документ - все равно будет подан. Министр экологии Руслан ***Стрелец*** берет на себя голосование на Кабмине.

Мы должны понимать, что сама эта инициатива - вовсе не идея министра экологии ***Стрельца***.

> **15,9% территории Украины - не его масштаб. Он исполнитель. Кто ему подсказал - вот в чем вопрос.**
>
> **Ждет ли Кабмин этого документа, чтобы устроить голосование? Вот еще один вопрос.**
>
> **Для кого старается Стрелец - третий достойный вопрос.**

В статье говорится, что схема организована под Леонида ***Юрушева***.

> Он известен как очень влиятельный, но абсолютно непубличный олигарх. Во времена премьера Арсения ***Яценюка***, Юрушев очень плотно зашел в лесную отрасль.
>
> Поговаривали, что специально под него правительство сняло ввозной НДС на ввоз оборудования для деревопереработки.
>
> Также предположительно под Юрушева Верховная Рада ввела мораторий на экспорт леса из Украины.
>
> В целом, неплохое начинание, потому что в Украине мощно стартовала деревообработка. До этого мы просто вывозили сырье.

Но если это Юрушев продвигает проект через Стрельца - ситуация совершенно опасная.

> Ведь речь идет о попытке кражи 15,9% территории Украины. Это будет самая большая кража государственного имущества со времен создания НАК "Нафтогаз Украины".

Самое прикольное, что эту кражу хотят преподнести как выполнение программы Владимира Зеленского про "миллиард деревьев". Интересно, Зеленский в курсе?

Можете прочитать его указ 228/2021, на который ссылается Смаль. Там нет ни слова о создании прокладки, через которую украдут 15,9% территории

Украины. Там нет ни слова о том, что Смаль или Стрелец имеют право подменять собой Верховную Раду и народ Украины.

https://www.president.gov.ua/documents/2282021-39089

Так что забудьте о военкоматах. Вот где нужно внимание президента Украины. Пока страна воюет, Минэкологии тренирует ловкость рук.

***

№ 291.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 05 липня 2022

Головне

1) От скажіть мені, на кого працюють створювачі отого "хайпу" навколо заборони пересування? Ото ж бо.

Я б відправив їх усіх на фронт. На "гуманітарне" розмінування"

2) Зелена кодла вже "перемогла". І готова розпилювати гроші. Бо суми "допомоги" такі, що усілякі охметови й ротенберги можуть захлинутися слиною.

3) Що відбувається на фронті насправді, сказати не можу. Бо дуже тяжко. Але на мапи можете дивитися. (сьогодні від WarMonitor3).

4) Зверніть увагу на Ердогана і українське зерно. Прям казка-пісня.

5) Щодо управління економікою - раджу подивитися на судоми "уряду". Чи можна цим людям довірити "відбудову країни"? Вони ж просто все вкрадуть...

Теми дайджесту

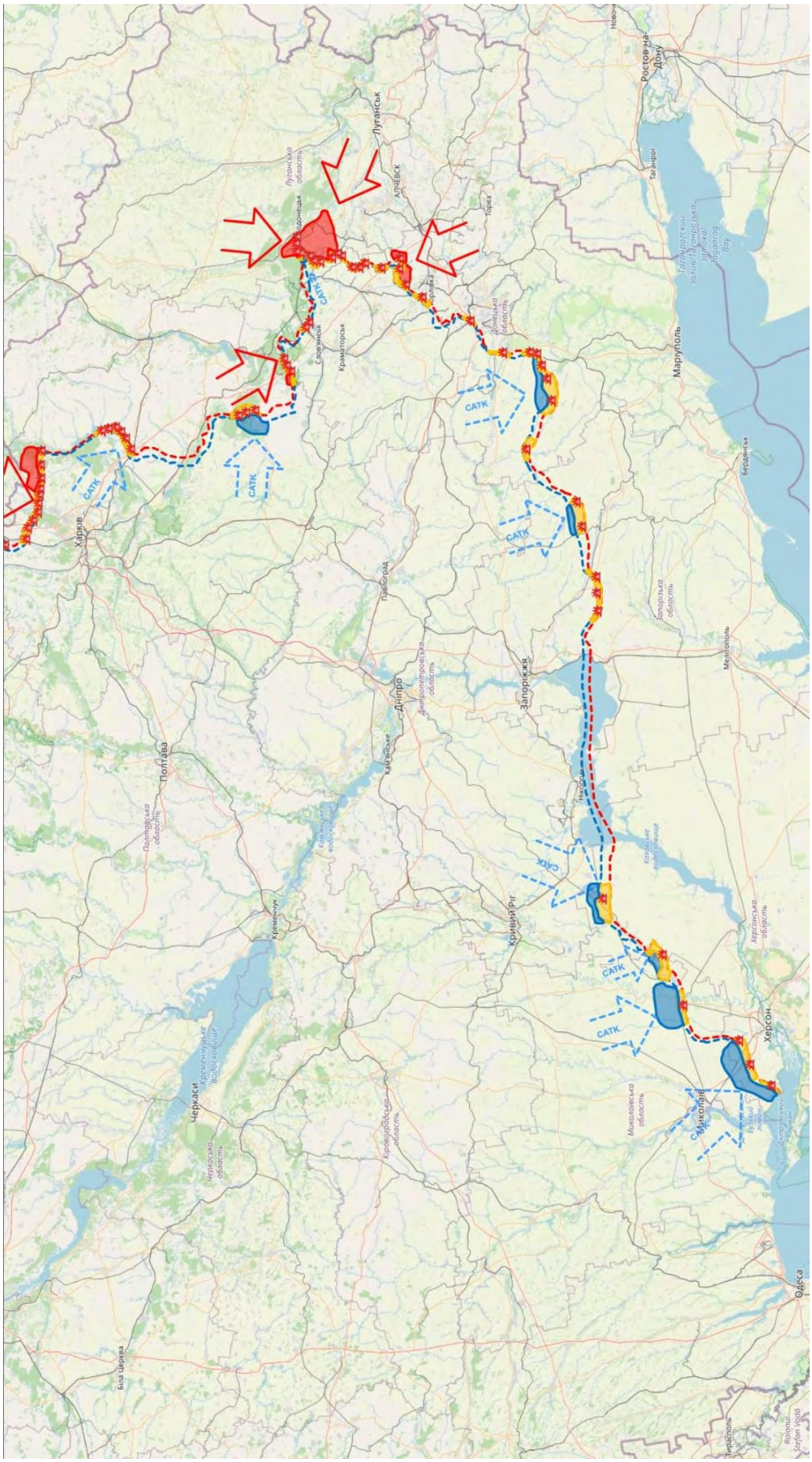
1) Суспільство сколихнуло повідомлення про заборону пересування військовозобов’язаних.

2) Завершилася перша донорська конференція в Лугано щодо відновлення України.

3) Апеляційний адмінсуд заборонив КПУ та партію колишнього міністра Клименка.

1. Війна

1-1) Фронт

• Міністерство оборони не спостерігає зосередження ударних угруповань армії Білорусі поблизу українського кордону. Білоруська влада скасувала

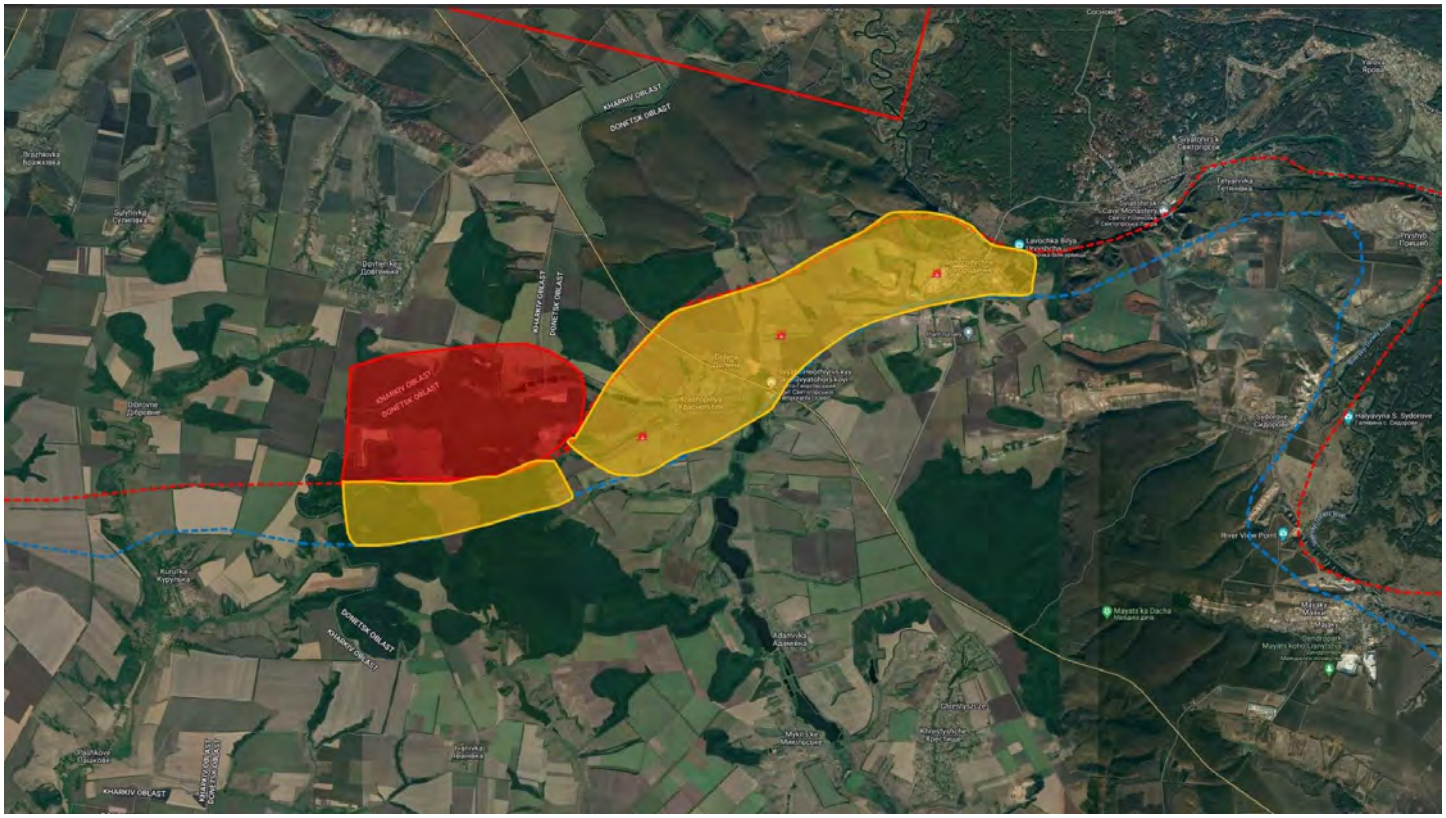
заборону на відвідування громадянами прикордонних з Україною районів Брестської області.

• Російська армія обстріляла з РСЗВ, ствольної артилерії та мінометів прикордонні населені пункти та прикордонні застави на Чернігівщині та Сумщині. Губернатор Курської області РФ заявив про обстріл двох прикордонних сіл нібито з території України.

Російські війська ведуть обстріли й завдають ракетно-бомбових ударів по населених пунктах та позиціях ЗСУ всією лінією фронту в Харківській, Донецькій, Запорізькій, Херсонській, Дніпропетровській областях.

• По кількох районах Харкова завдано ракетних ударів із території РФ. На півночі області окупанти зосередили зусилля на утриманні позицій та здійснили дистанційне мінування ближнього тилу українських військ у районі села Циркуни.

• Українські війська відбили наступ ударних підрозділів армії РФ у Долині – на кордоні Харківської та Донецької областей. Тривають бої в селах, що розташовані поруч – у Довгенькому та Мазанівці. Російські війська завдали потужного ракетного удару по ринку в Слов'янську, на якому на той момент

перебували кількасот мирних жителів.

Укрзалізниця додала вагони до евакуаційного поїзда з Покровська через збільшення кількості людей, які хочуть виїхати з прифронтової зони.

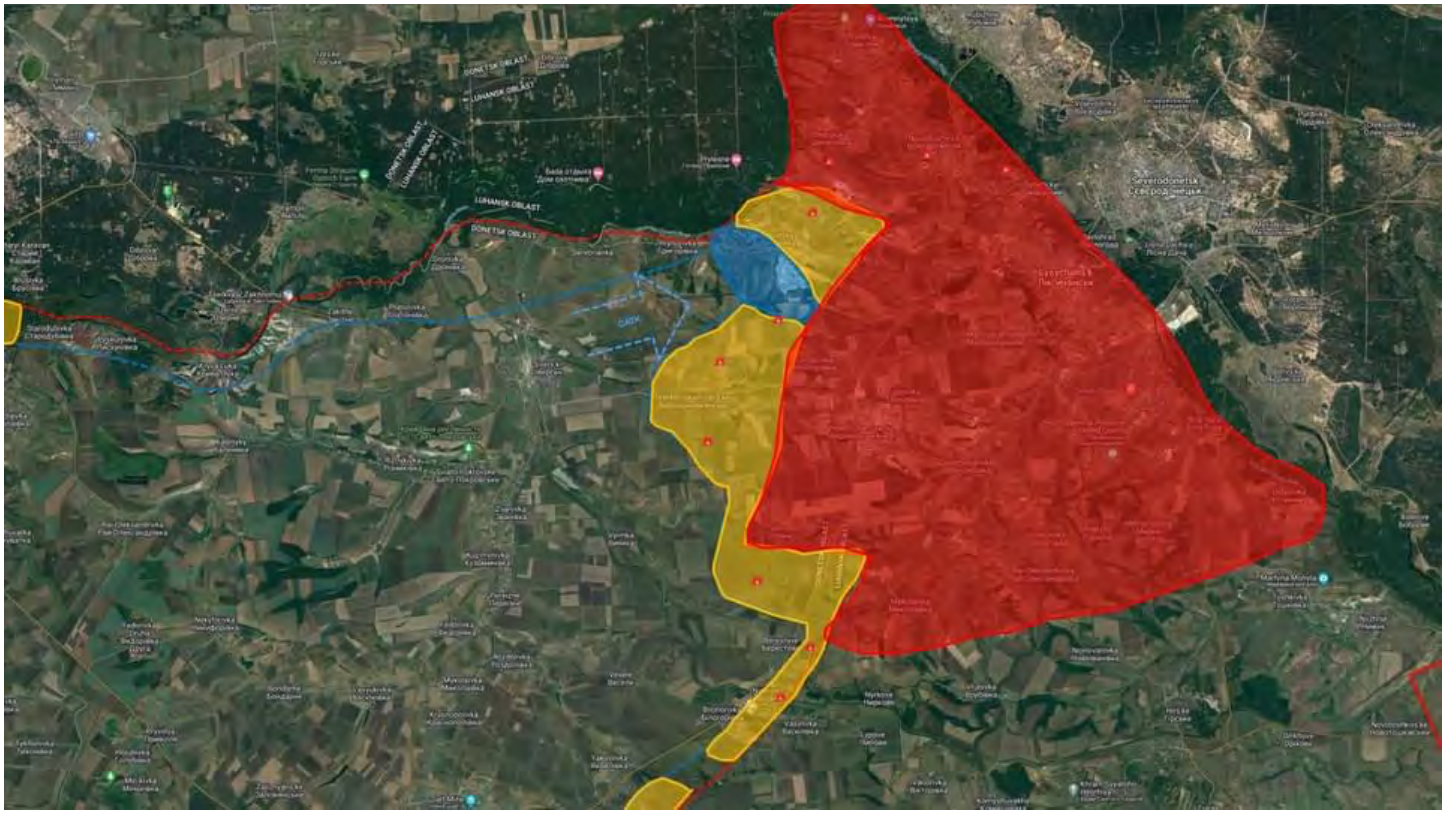
• Після захоплення Луганської області ударні підрозділи російської армії намагаються наступати на Слов'янськ у районі Сіверська. Їхні атаки в Білогорівці, Верхньокам'янському та Григорівці успіху не мали. ЗСУ утримують позиції на схід та південь від Бахмута та на околицях Горлівки, проте вимушені були відступити з Новолуганського. Тривають запеклі бої в районі траси М-03 Харків – Довжанський.

• На південь від Донецька українські війська провели контратаки та звільнили село Солодке. Тривають бої на південь від Вугледара й в околицях Великої Новосілки.

Російське командування перекидає війська з-під Попасної на лінію фронту до Донецької області та до Кривого Рогу.

• На окупованій території Луганської області "влада ЛНР" посилює примусову мобілізацію чоловіків та створює комісії для проведення "референдуму" про приєднання до Росії. Російські пропагандистські ЗМІ підтверджують, що керівництво Росії вже ухвалило рішення про проведення в серпні "референдумів" у "ДНР" та "ЛНР" із подальшим приєднанням цих територій до РФ.

• На ділянці фронту на Херсонщині російські війська намагаються стримати контрнаступальні дії ЗСУ. Усі підрозділи армії РФ виведені з аеропорту Чорнобаївка після неодноразових ракетних та артилерійських ударів українських військ. Миколаїв, населені пункти між Миколаєвом та Херсоном,

а також у районі Криворізької ТЕС були обстріляно російськими РСЗВ та важкою артилерією.

• Війська ППО збили над морем усі 3 російські крилаті ракети, які прямували до Чорноморська на Одещині та Очакова – на Миколаївщині.

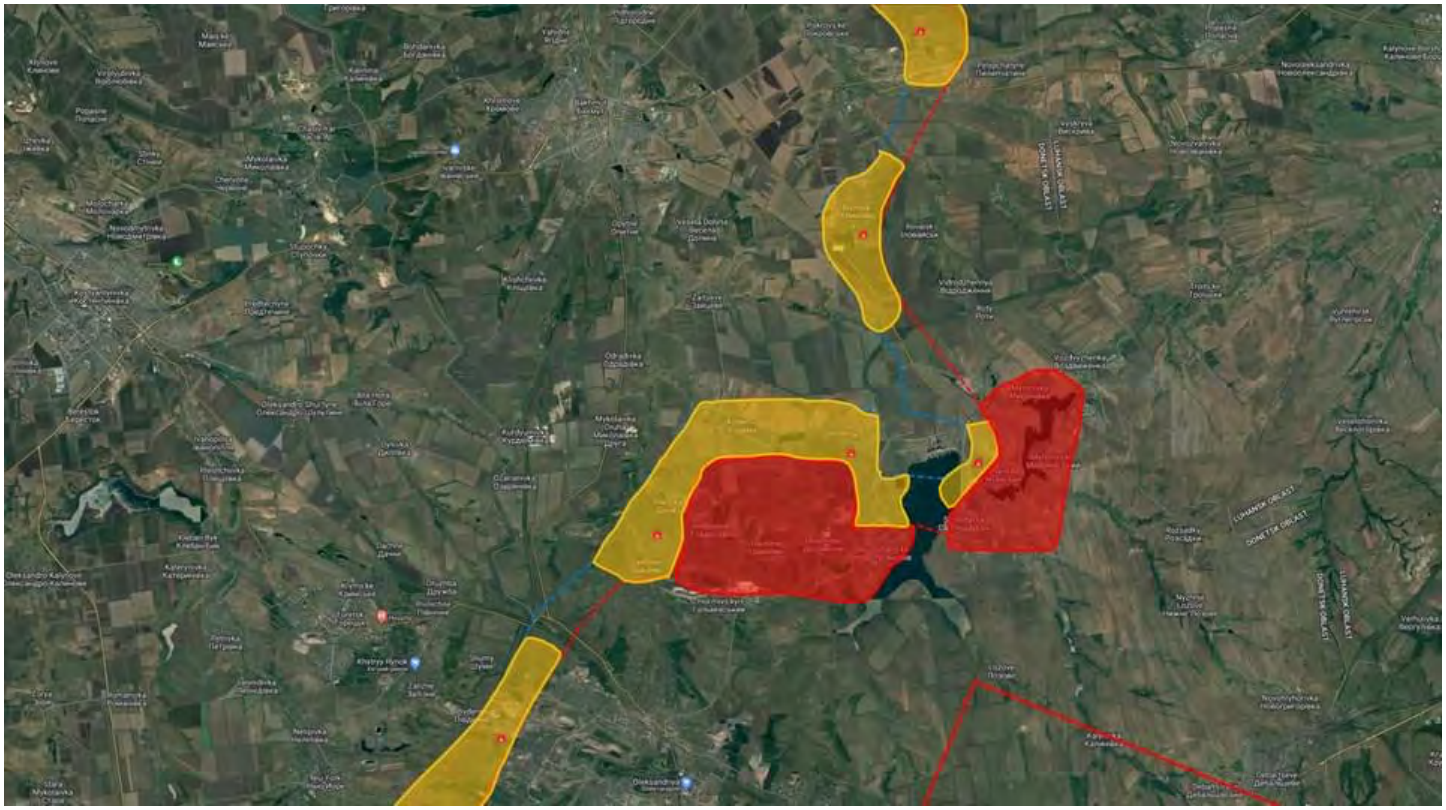
3 ракети влучили в сільськогосподарські будівлі села на Хмельниччині, 1 ракету вдалося збити.

• Російська влада посилила системи ППО та ПРО для захисту мосту через Керченську протоку.

• За інформацією розвідки Сил спеціальних операцій, окупанти привезли на Запорізьку АЕС свій персонал через відмову співробітників станції працювати на окупантів. Росатом планує від'єднати станцію від української енергосистеми до кінця серпня.

• У морському порту Бердянська знову пролунали вибухи в момент підйому з дна бухти великого десантного корабля "Саратов", який затонув у березні внаслідок ракетного удару ЗСУ.

• Воєнна адміністрація Одеської області вирішила не відкривати пляжі через

небезпеку російських ракетних ударів по скупченнях людей.

• Міжнародний Червоний Хрест веде переговори з російською владою про отримання дозволу на зустріч із військовополоненими оборонцями

Маріуполя, щоб отримати правдиву інформацію про їхній стан та умови утримання.

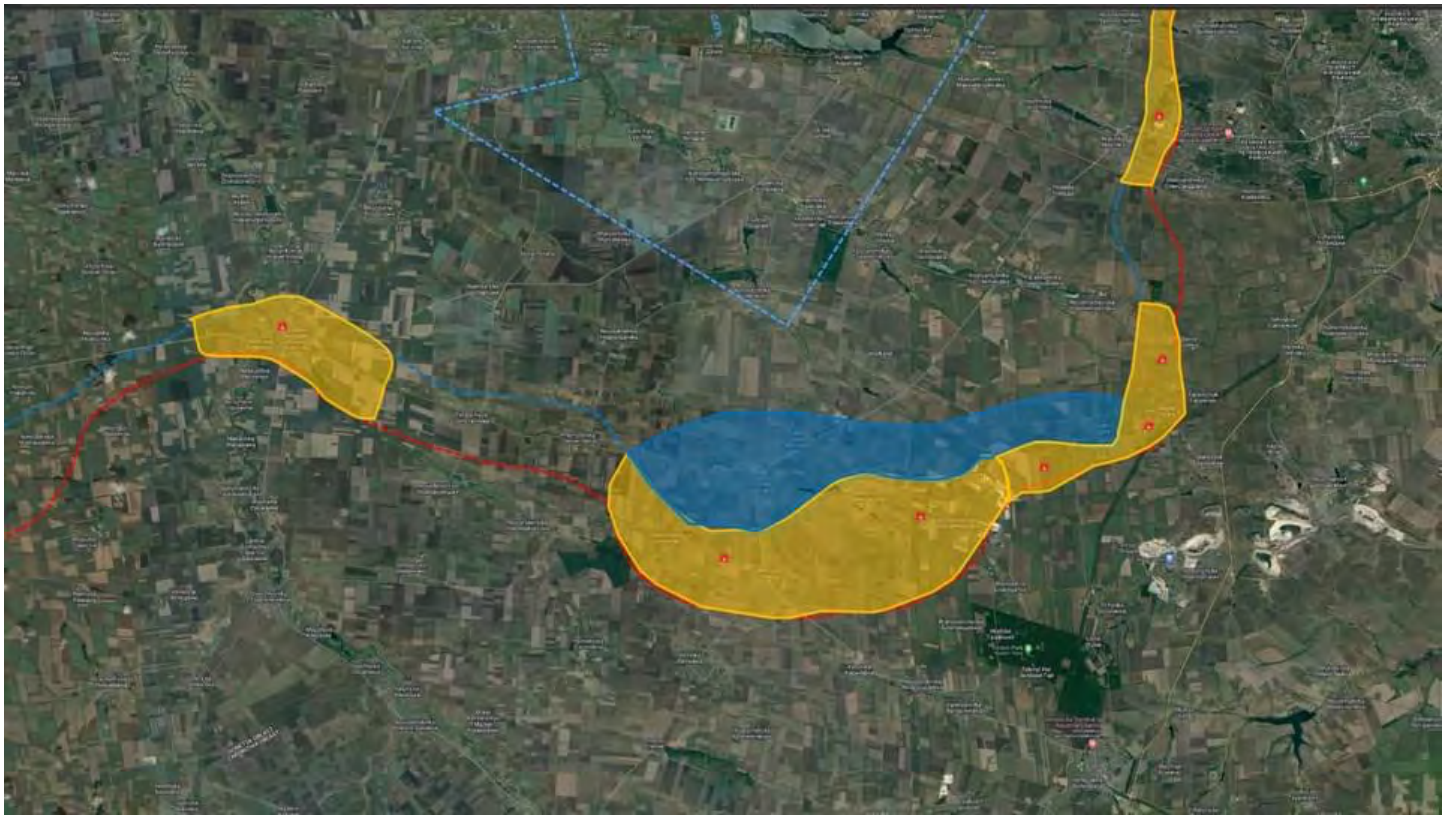
1-2) Тил

• Прем’єр-міністр Шмигаль заявив, що уряд активно готується до опалювального сезону. Через руйнування теплоцентралей та об’єктів теплопостачальної інфраструктури центральна влада закуповує модульні котельні, електрогенератори та очищувачі питної води.

• Укренерго із 7 липня розпочинає експорт електроенергії до Словаччини. Це вже друга країна ЄС, яка отримає електроенергію з України після її приєднання до європейської енергосистеми ENTSO-E.

• СБУ затримала за підозрою в держзраді помічника депутата Верховної Ради від президентської партії, члена комітету з нацбезпеки, оборони та розвідки Здебського. Зрадник передавав російським кураторам інформацію про воєнні дії на Донбасі, зміцнення кордону з РФ та про міжнародне співробітництво України.

• Суд за матеріалами розслідування СБУ заарештував активи алкогольного дистриб’ютора "Руст" та банку "Форвард", які належать російському

мільярдеру Таріко – власнику банку "Руський стандарт".

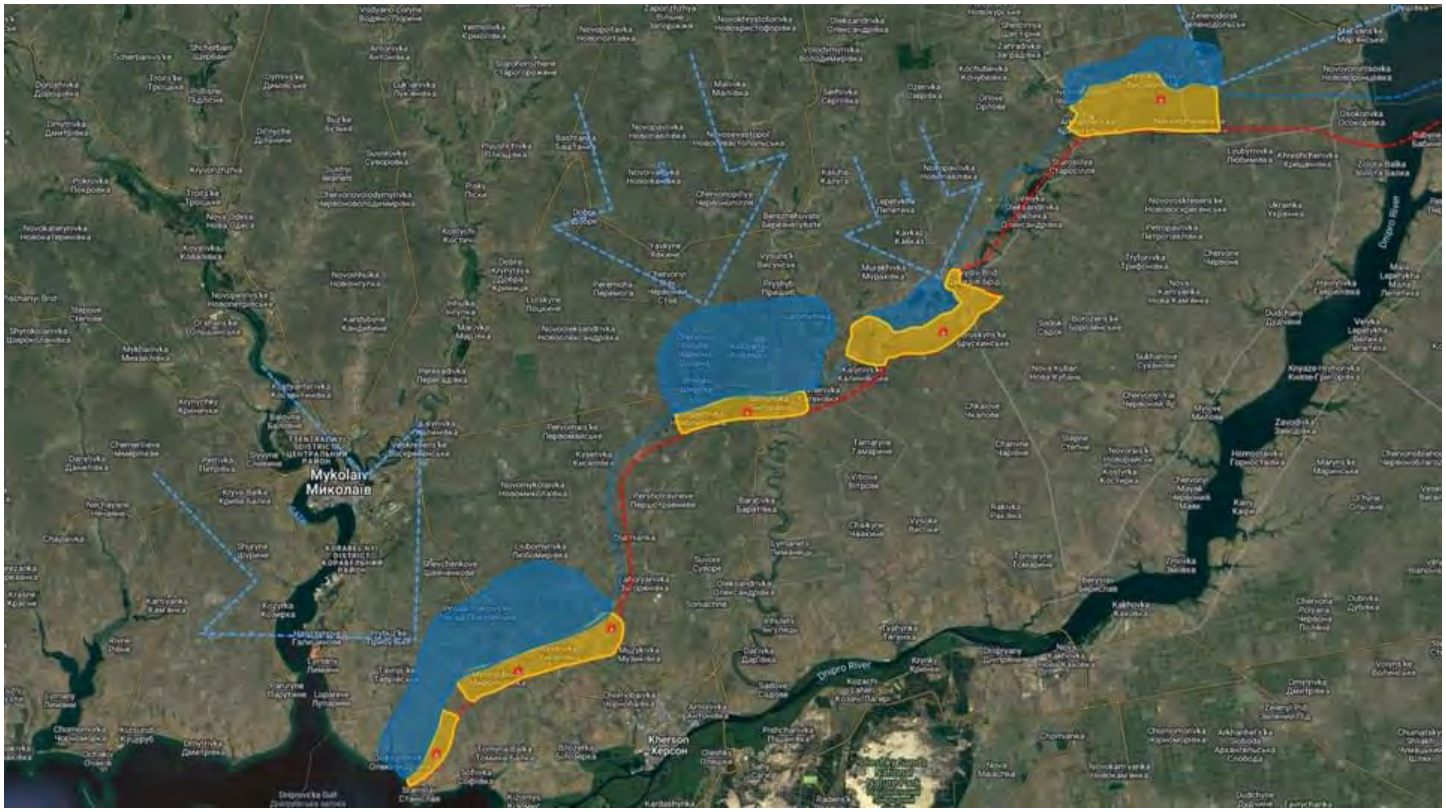
• Апеляційний адмінсуд Львова заборонив Комуністичну партію України, а також партію "Щаслива Україна", яку очолював колишній міністр податків і зборів режиму Януковича Клименко, що втік до Росії у 2014 р.

• Приватбанк та Монобанк підняли до ринкового рівня курс зарахування іноземної валюти на картки клієнтів. На дуже низький курс скаржилися працівники галузі IT, яким невигідно отримувати на свої рахунки валюту з-за кордону за офіційним курсом.

• Мінфін розмістив "воєнні" ОВДП лише на 128 млн грн. Подібні обсяги продажів пов’язані з низькою прибутковістю облігацій (9,5–11 %), водночас як ставка рефінансування НБУ становить 25 %.

2. Україна та світ

• Прем’єр-міністр Великобританії Джонсон повідомив про виділення £100 млн від урядів Уельсу та Шотландії на воєнну допомогу Україні. Ці регіони також прихистили 9 тис. українських біженців. Джонсон під час розмови з президентом Зеленським висловив упевненість у звільненні Україною окупованих Росією територій та пообіцяв збільшити воєнну допомогу. Він анонсував постачання для ЗСУ барражуючих боєприпасів (дронів-камікадзе) та ще 10 самохідних гаубиць. Міністр оборони Уоллес повідомив про

прибуття до країни українських військовослужбовців для навчання.

Уряд Латвії відправить до України ліки та медичні товари на суму €1,6 млн.

• Російський міністр оборони Шойгу заявив, що "спеціальна воєнна операція" в Україні триватиме до виконання всіх завдань, які поставив президент Путін. Президент Зеленський на круглому столі, який влаштувало британське видання The Economist, заявив, що Путін розглядає Україну як плацдарм для захоплення країн Європи. За його словами, Росія вже спровокувала кризи – продовольчу, енергетичну та міграційну й, без сумніву, планує інші методи впливу на Захід. Зеленський підкреслив, що Україна потребує гарантій безпеки, які можуть бути дієвими, навіть, без набуття членства в НАТО.

• Представники всіх країн НАТО підписали протоколи про приєднання Швеції та Фінляндії до Альянсу. Генеральний секретар Столтенберг оголосив про запуск процесу ратифікації угоди всіма учасниками. Він вважає, що необхідні процедури буде завершено протягом кількох місяців.

Оперативне командування НАТО очолив американський генерал Каволі.

Заступник генерального секретаря Джоані повідомив, що керівництво НАТО не планує розміщення воєнних баз Альянсу на території Швеції та Фінляндії.

Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що міністерство оборони РФ має план забезпечення безпеки країни в разі розширення НАТО. Фінська телекомпанія Yle повідомила про відведення половини підрозділу російських військ разом із технікою з Мурманської області неподалік від кордону. Імовірно, підрозділ перекинуто до зони бойових дій в Україні.

• Австралія скасувала мита на імпорт української продукції терміном на 1 рік із можливістю подовження як частину пакета воєнно-гуманітарної підтримки України.

Уряд Нідерландів надав Україні кредит через МВФ у сумі €200 млн для підтримання ліквідності.

Європарламент 7 липня планує затвердити надання першого траншу макрофінансової допомоги (кредиту під малі відсотки) Україні в розмірі €1 млрд.

• Донорська конференція з відновлення України в Лугано ухвалила підсумкову декларацію. За словами прем’єр-міністра Шмигаля, учасники визнали український план відновлення та розвитку основним рамковим документом, який регулює процес.

Заступник голови Офісу президента Тимошенко повідомив, що уряд на конференції представив план оперативного відновлення соціальної інфраструктури України з потрібним фінансуванням у розмірі $17,5 млрд.

Українська влада оцінила відновлення та реновацію інфраструктури країни у $750 млрд.

До плану включено будівництво залізничної гілки європейського стандарту від Києва до Варшави вартістю $1,2 млрд.

Генеральний секретар ООН Гутерреш заявив, що відновлення України має розпочатися вже зараз, оскільки війна забрала тисячі життів, а мільйони українців втратили засоби існування.

Американська делегація повідомила, що адміністрація президента Байдена готує план фінансування проєктів відновлення в Україні на суму $6,2 млрд. Кошти буде виділено протягом найближчих місяців.

• Прем’єр-міністр Шмигаль подав від імені України заявку на вступ до Організації економічного співробітництва та розвитку. В ОЕСР беруть участь 38 країн, загальний обсяг ВВП яких становить 62 % світового.

• Туреччина запропонувала відновити переговори щодо морського транзиту українського зерна з чорноморських портів. Офіс генпрокурора звернувся до влади Туреччини з проханням перевірити наявність краденого українського зерна на 3 російських балкерах, які вийшли із Севастополя. На рейді порту завантажується краденим зерном ще кілька суден. Усі вони належать російській "Об’єднаній суднобудівній корпорації", проти якої запроваджено західні санкції.

Президент Білорусі Лукашенко оголосив про початок транзиту українського зерна. Пресслужба Міністерства інфраструктури спростувала слова Лукашенка та повідомила, що Україна жодних стосунків із владою Білорусі не підтримує.

• На тлі зростання цін на газ на європейських хабах через скорочення постачання з Росії, ціни на електроенергію в Європі зросли до історичного максимуму – до €0,33–0,37/кВт•год на гурті. Аналітики американської інвесткомпанії Goldman Sachs вважають, що постачання газу до Німеччини після ремонту обладнання "Північного потоку" може поновитися не в повному обсязі або взагалі припинитися. За їхньою оцінкою, ціни на газ у Європі зростатимуть і далі.

• Європарламент схвалив започаткування обігу євро в Хорватії з 1 січня 2023 р. Курс європейської валюти впав до 20-річного мінімуму щодо долара – до 1,02 €/$. За оцінкою експертів, курси можуть зрівнятися до кінця року.

• Росія посилює енергетичну кризу у Європі. Російський суд закрив нафтовий термінал у Новоросійську, через який казахська компанія "Каспійський трубопровідний консорціум" відвантажує нафту до ЄС.

• Українська делегація ініціювала усунення Росії від засідань Парламентської асамблеї ОБСЄ. Статут організації не передбачає виключення із неї членів.

• Роскосмос опублікував фотографії, на яких російські космонавти розгорнули на Міжнародній космічній станції прапори донбаських псевдореспублік. МЗС України вимагає виключити Росію з усіх міжнародних космічних програм.

• Японський уряд запровадив нові санкції проти фізичних та юридичних осіб Росії та Білорусі, а також заборонив імпорт російського золота. Санкції запроваджено і проти українських колаборантів із Херсонської області. Секретар Ради безпеки РФ Патрушев заявив про появу "реваншистських прагнень" Японії щодо островів Курильської гряди, які вона вважає своїми. Японія та Росія досі перебувають у стані війни, територіальну суперечку не врегульовано.

• Держсекретар США Блінкен проведе переговори з міністром закордонних справ Китаю щодо позиції країни на саміті в Індонезії, який присвячено наслідкам російського вторгнення до України.

• Уряд Польщі схвалив поправки до закону про санкції, які дадуть змогу призначати тимчасові органи управління в компаніях, які потрапили до цього списку, й, за потреби, продавати їх.

• Уряд Швейцарії виступив проти конфіскації заморожених активів російських олігархів та держави та їхнього використання для фінансування відновлення України.

• Американська корпорація Yum!Brands оголосила про продаж у Росії своїх ресторанів під торговими марками KFC й Pizza Hut та повний вихід із країни.

• Уряд Білорусі заблокував частки іноземних інвесторів у пакетах акцій 190 великих компаній як відповідь на західні санкції проти підприємств та чиновників країни.

• Уряд Італії повідомив про швидке зростання заражень на коронавірус – упродовж доби підтверджено тестами 132 тис. випадків. Ще один сплеск заражень зафіксовано в Південній Кореї.

• Українська професорка математики В’язівська здобула престижну премію Філдса, яку вручають раз на 4 роки.

3. Тренди

• Українське суспільство сколихнуло повідомлення головнокомандувача ЗСУ Залужного, який нагадав норму закону від 1992 року про заборону пересування військовозобов'язаних країною без отримання дозволу від центру комплектування (колишнього військкомату), до якого його приписано. За словами Залужного, воєнні адміністрації найближчим часом не перевірятимуть виконання цього припису. Напругу в суспільстві ще більше загострили "роз'яснення" офіційних осіб Генштабу, що лише заплутали ситуацію.

Повідомлення негайно "розігнали" провладні ЗМІ, блогери та телеграм-канали.

Після вкрай різкої реакції з боку представників усіх верств суспільства президент Зеленський "зажадав роз'яснень" від Генштабу й попросив не ухвалювати без нього подібних рішень, виставивши Залужного крайнім у цій історії. Експерти звернули увагу на вибір моменту "вкидання" – після відступу українських військ із Луганської області. Слід зазначити, що про цю норму закону влада не згадувала з моменту початку воєнних дій у 2014 р.

До Верховної Ради внесено законопроєкт про вільне пересування військовозобов'язаних територією України.

На думку низки експертів, влада намагається "промацати" реакцію суспільства на "закручування гайок" та обмеження прав і свобод під приводом воєнного стану. Норма закону збільшує корупцію серед керівництва центрів комплектування, які можуть брати хабарі за "позачергове" видавання дозволів. Попередніми кроками стали оголошення про взяття на військовий облік жінок та вручення повісток у нічних клубах, на пляжах та на блокпостах як покарання за порушення режиму. Користувачі соцмереж вважають, що подібні дії можуть спричинити зниження патріотичних настроїв у суспільстві.

Президент Зеленський так і не оголосив, що Україна перебуває в стані війни з Росією, попри пряму вимогу закону про оборону. Його попередник Порошенко також проігнорував цю вимогу закону.

***

№ 292.

ВІЙНА В УКРАЇНІ 4-5 ЛИПНЯ 2022

ТОМ КУПЕР

Оригінал тут: https://medium.com/@x_TomCooper_x/ukraine-war-4-5-july-2022-ff80338be560

За спільний переклад дякую Anton Shygimaga та Antonina Yashchuk

Усім дорого ранку! [Опубліковано 6.07 близько 11.00 за Києвом].

Цими днями мене часто запитують:

> - які стосунки між Адміністрацією Президента Зеленського, Міністром оборони, Головнокомандувачем і Начальником Генштабу ЗСУ?
>
> Одразу скажу, що в мене немає знайомих у жодній із цих структур. Я сам лише зараз почав розбиратись у їхніх відносинах. Словом, якщо чесно, про це я майже нічого не знаю: мені лишається тільки «читати між рядків» і застосовувати дедукцію.

Та загалом на цю тему й читати особливо нічого:

> - поза межами України стосунки всередині «четвірки» майже ніхто не досліджував (або, принаймні, таких досліджень не публікував). Перед війною всі переймалися переважно розказуванням, мовляв, ЗСУ — страшно корумповані й некомпетентні, щойно росія нападе, вони швиденько загнуться, а все тому, що не дослухаються до порад натівських військових експертів і не виконують їхні вказівки чітко й безоглядно.

Тож, наскільки я можу судити «здалеку», нещодавній епізод із Генштабом і Зеленським (той, де президент просить не ухвалювати без нього деяких рішень https://www.pravda.com.ua/news/2022/07/5/7356530/ - ідеться про дозволи на пересування для військовозобов'язаних, призовників і резервістів) став гарною ілюстрацією стосунків у «четвірці».

Для кращого розуміння пригадаймо, як «номінально» мають виглядати ці стосунки — за визначенням закону, принаймні, того, який діє в Україні.

Політикою мають займатися політики, а військовими справами — військові.

> Обов'язок політиків (насамперед це обов'язок, а вже потім — право) дбати про те, щоб у військових було все необхідне для ведення війни, а ще вони можуть сказати військовим, наприклад, «відвоюйте Херсон». Військові ж мають право і обов'язок сказати політикам: «так точно, нам це під силу» або «ніяк ні, цього ми не зможемо»...

Та минулі кілька місяців, здається мені, в Україні не все відбувається так, як мало б відбуватися.

Зеленський та його адміністрація на справах військових розуміються не дуже. А тому президент вчиняє так, як йому в його положенні і справді найкраще вчиняти: нижче рівня Міністерства оборони дозволяє робити військовим те, що, на їхню думку, потрібно робити. Тобто Головнокомандувач ***Залужний*** і начальник Генштабу ***Шапатала*** можуть вести війну відповідно до підготовки своїх військових і організації Збройних сил, і так, як вважають за необхідне.

(Це також добре, що доводить не тільки історія, а й досвід росії у цій війні: назбиралася вже купа прикладів, що відбувається, коли некомпетентні та/або цинічні та/або нерозсудливі політики здійснюють мікроменеджмент боїв...).

Але, зауважмо, це не означає, що Залужний і (або) Генштаб «повністю контролюють» дії того чи іншого підрозділу на полі бою. Чомусь медіа, особливо американські, люблять уявляти це так, натомість у реальності картина геть інакша: начальники «сидять далеко і видають накази», але на полі бою все відбувається по-своєму. Тим більше в такій надзвичайно — я б навіть сказав «дико» — децентралізованій військовій системі, як українська. Її децентралізовано настільки, що рішення на місцях часто ухвалюють не тільки офіцери, а й капрали та сержанти. Не дивно, що добровольці з інших країн, особливо з США, скаржаться, що «тут ніхто нікого не контролює» — а тим часом нерозсудливі персонажі, такі як путін, дворніков тощо, не можуть перемогти цю армію, хай би як цинічно і безжалісно тиснули на власне військо.

(Звичайно, це не означає, що сержанти знають краще за генералів: події в Сєвєродонецьку й Лисичанську дуже наочно показали, що це не так).

Словом, у ситуації з дозволами на виїзд військовозобов'язаних Головнокомандувач і начальник Генштабу вчинили так, як звикли робити вже чотири місяці:

- ухвалили рішення, не порадившись із політиками. А зайшли вони якраз на територію відповідальності політиків та ще й збурили невдоволення в суспільстві, тому політики й розсердилися. Що ж, любі політики, всяке бува.

Рекомендую почитати книжку «Черчилль та його генерали» Реймонда Келлагена (Churchill and his Generals by Raymond Callahan) або щось схоже про стосунки між («демократично-відповідальними», якщо не «демократично обраними») державними діячами та їхніми військовими командирами.

Натомість не рекомендую читати (принаймні для розуміння цієї ситуації) про стосунки між диктаторами та їхніми генералами (і, благаю, читайте про війну, що ведеться руками «видатних мужів», а не корумпованих некомпетентних дурнів або догматиків; тому навіть читання книжки на зразок «Буш і його генерали» не прояснить картину — порівняно з українською армією американська значно більш догматична).

1. ПОВІТРЯНА / РАКЕТНА ВІЙНА

Загалом, російські ПКС й надалі демонструють абсолютну неефективність над лінією фронту, вдаючись хіба до атак типу «насипай - кудись та влучиш».

Видається, що вищі чини рф (уже не кажучи про путіна) навіть не здогадуються, що існують операції зі «знищення ворожої протиповітряної оборони» [‘suppression of enemy air defences’ (SEAD)], хоча пропагандистська машина цих дурнів щойно розтрубила про отримання кількох нових Су-34М минулого місяця.

Хоча про українців можна теж сказати багато доброго.

Ясно, що українські повітряні сили не в кращій ситуації: станом на тепер зрозуміло, що вони й не були в стані провадити операції проти ворожої ППО. Але вони принаймні намагаються здійснювати заходи з перехоплення над лінією фронту, що важливо от із яких причин.

Вчора, рано-вранці, дві російські ракети (невідомого типу) завдали удару по Шостці в Сумській області. Трохи пізніше українська ППО збила шість ракет, що наближалися до Дніпра: https://t.me/Tsaplienko/11135 н . Далі шість ракет невідомого типу полетіли в напрямку Миколаєва. Наскільки знаю, котрась із них вдарила по базі 79-ої аеромобільної бригади в Миколаєві й спричинила там значну пожежу. І ще шість ракет (і знову невідомого типу) були запущені в напрямку Баштанки: три з них збили (до речі, Баштанка – це там, де ще на початку березня російські ВДВ зазнали нищівної поразки під час вертолітної атаки на Вознесенськ; так що «не дивно»).

Хоча кілька з-поміж цих ударів були завдані балістичними ракетами, проте у більшості використовували крилаті ракети для малих висот – кажуть, «калібри», проте я не певен. Поміж іншим, як ішлося вище, українська авіація може діяти й поза лінією фронту в намаганні перехопити ворожі удари – принаймні ось цей МіГ-29 https://twitter.com/Archer83Able/status/1544364418166886402 намагався збити одну з російських ракет – який результат не знаю.

Вранці після обіду росіяни масовано обстріляли ракетами Слов’янськ, завдавши удару по місцевому ринку: загинуло кілька цивільних (останній

такий удар 3 липня забрав життя в шістьох осіб й ще 15 було поранено). По Чернігівщині вдарили двома залпами реактивних установок «Смерч» - про результати невідомо. Увечері, близько 20.00 за місцевим часом, росіяни завдали удару трьома Х-59 десь між Одесою та Очаковим – але всі три ракети збили.

Зараз українська авіація не може завдавати подібних ударів у відповідь.

Проте передані Україні M142 HIMARS можуть. Ну й… що ж.

Тепер росіянам буде дуже неприємно.

> Б'ючи зі значних відстаней з-поза лінії фронту та перебуваючи в постійному русі, що утруднює їх досяжність росіянами, ці установки бомблять один склад російської амуніції за іншим. За останні кілька днів вони накрили склади в ЦО «Камаз» (Луганськ), в Кадіївці (Луганська обл.) та в Яковлівці (Донецька обл.; там само дуже постраждала залізниця: https://t.me/operativnoZSU/31127).

Ширяться чутки, що удар HIMARS-ами по складу боєприпасів під Мелітополем 2 липня (див. мій попередній звіт) убив близько 200 та завдав поранень майже 300 солдатів.

З подивуванням очікую… ну ок, заберуть росіяни все зі складів у Білорусі, а де ж вони далі братимуть боєприпаси?

1. БИТВА ЗА ДОНБАС

Харків…

- «звичні» російські обстріли північних околиць міста, певно, влучили у якусь військову базу в тому районі, бо виявилося, що там загинуло щонайменше двоє бразильців, один француз та ще один іноземець, десь 2-3 липня. Натомість, 93-тя механізована розмазала ще один локальний наступ росіян. Також, 40-ва артилерійська мала радість підбити кілька російських танків на північ від Харкова, ще між 1 і 3 липня. На додачу, 2 одиниці Т-80БВ та БТР-82А українці захопили без пошкоджень.

Слов'янськ…

- в останні чотири дні, росіяни – у яких між Малою Комишувахою та Яровою [на пн.-сх. від Святогірська – перекл.] зосереджено десь 20 БТГр (та ще щонайменше 4 артилерійські бригади) – продовжили наступ у бік Краснопілля, Долини та Богородичного. Біля Краснопілля вони захопили Мазанівку і тепер ведуть наступ звідти крізь ліс, у напрямку Краснопілля. Наразі безуспішно. Що ж до Богородичного, то росармія,

схоже, дісталася узгір'я на півдні села, однак наступ їхнього спецназу на Богородичне був відбитий, тож українці знов утримують центр села. Словом, це схоже на «розвідку боєм» та «позиційні маневри», що передують початку справжньої атаки (якої тут очікують вже щонайменше три тижні).

І до добрих новин на цьому напрямку: основний вузол постачання росіян на цьому відрізку фронту – залізничну станцію ***Соснове*** – вже не оминають увагою українські артилеристи.

Сіверськ…

- На півночі, скориставшись із провальної атаки росіян з Білогорівки на Григорівку [обидві – ті, що ближче до Дінця – перекл.], українці вдалися до контратаки та відновили контроль над Білогорівкою. У центрі [цього відрізку фронту] росіяни ведуть наступ на Верхньокам'янське та захопили Спірне. Південніше іще одна російська атака на Берестове була відбита. Насправді, дворників намагається отримати вигоду з «куражу» від падіння Лисичанська, щоб не дати українцям налагодити міцну оборонну лінію на підступах до Сіверська.

Бахмут…

- в останні пару днів спєцназ [рф] знову захопив Клинове та зібрав купи російські позиції у цьому районі. Тут важливо зазначити, що цього разу саме спєцназ вів цю атаку вперед – бо ПВК Вагнера не вдалося досягнути успіху. Останнє можна спробувати пояснити тим, що вагнерівці зазнали таких втрат, а заміна – така погана, що вони тепер можуть лише йти слідом за основними силами в стилі «спецпризначенців» кадирова і робити селфачі. Звісно, «офіційно» озвучили таке виправдання: ПВКшники відмовилися вести контнаступ через те, що по них вдарила власна ж артилерія… гм… Майже певен, що тим часом спєцназ веде «розвідку боєм» у напрямку Бахмута та траси М03 – і українці тому аж ніяк не раді, в кращому випадку. Далі на південь росіяни заклопотані захопленням Вуглегірської ТЕЦ: поки що, всі спроби були безуспішні.

… і на південному краю колишньої лінії розмежування, українці відновили контроль над селом Солодке (що на північ від Волновахи). Схоже, українські командири на місці скористалися з нагоди, яку їм тут дали самі «ДНРівці», відвівши забагато своїх військ звідси в район Сєвєродонецька–Лисичанська.

3. ПІВДЕНЬ

На **північ** від ***Херсона***...

- виявляється — роблю цей висновок на основі інформації про контратаки росіян — українці звільнили Мирне, і то кілька днів тому. А ще звільнили Снігурівку. Відомо, що зараз росіяни контратакують у Мирному, але поки що без успіху.

На **схід** від ***Херсона***...

- кілька тижнів тому росіяни атакували плацдарм у Давидовому Броді, внаслідок чого українці зазнали значних втрат й не змогли розширити плацдарм (одразу після тієї атаки). Здається, хтось у ЗСУ засвоїв урок, і тепер уже росіяни зазнають важких втрат: наприклад, кілька систем БМ-27 «Ураган» було знищено під час контрбатарейного вогню 28-ої механізованої бригади: https://twitter.com/Blue_Sauron/status/1544039480604106752 .

На **південь** від ***Херсона***...

- здається, Київ не хоче нічого казати, поки війська не закріпляться, але: українці відвоювали Чорнобаївку і рухаються в бік Степанівки. Вони підійшли до Херсона достатньо близько, щоб майже постійну роботу кулеметів було добре чутно в місті https://t.me/Dialog_Ukraine/31376 .

Але що ж це я, то, мабуть, просто росіяни щось святкують, бо прессекретар оперативного командування «Південь» швиденько заперечила, що українські війська підійшли впритул до Херсона (кхе-кхе)...

Висновок:

- ситуація в цій війні незмінна вже чотири місяці: росіяни «просуваються вперед», бо путін у контрольованих ним медіа не втомлюється повідомляти, що його війська просуваються вперед; натомість українці «нікуди не просуваються», бо просто не хочуть розповідати про свої просування і не прагнуть розповідати про них у медіа.

***

№ 293.

Илларионов 2022-07-07

Киссинджер так часто ошибался. Теперь он ошибается относительно Украины

Майкл *Дорстевиц*

2022-07-05

В свои 99 лет Генри Киссинджера можно было бы назвать одним из последних великих государственных деятелей в мире. Но это не меняет того факта, что за свою долгую карьеру он опасно ошибался в основных вопросах внешней политики. Нынешние проделки Киссинджера с Украиной следует рассматривать именно в этом свете.

В мае бывший госсекретарь выступил на Всемирном экономическом форуме в Давосе. Киссинджер сказал Украине и ее союзникам, что они должны просить мира с Россией и согласиться на сделку, согласно которой восточные регионы Украины, включая Крым, должны быть отданы России. *[Киссинджер понимает, что любое немедленное прекращение огня позволит России контролировать более 20% территории Украины, которые она сейчас оккупирует]*.

«Переговоры должны начаться в ближайшие два месяца, прежде чем они вызовут потрясения и напряженность, которые будет нелегко преодолеть», — сказал Киссинджер собравшимся в Давосе. «В идеале разделительной линией должен быть возврат к прежнему статус-кво». *(Это означает: отдать России территорию Украины).*

«Продолжение войны после этого будет не за свободу Украины, а будет новой войной против самой России», — предупредил он. Киссинджер утверждал, что, идя на уступки Путину, Украина и Запад могли бы уберечь Россию от затруднений и риска большой войны.

Какими бы благими намерениями ни руководствовался Киссинджер, он снова ошибается — это очередной пример плохих советов, какие он давал за многие десятилетия. Мы должны помнить, что после захвата Россией Крыма в 2014 году Киссинджер быстро благословил этот шаг и призвал западных лидеров принять этот новый статус-кво.

Тогда же Киссинджер упрекал западных лидеров за «демонизацию» Владимира Путина.

Обамовское умиротворение России после ее вторжения в Крым — это политика, которую поддерживал Киссинджер, — заложило основу для нападения Путина на Украину в феврале 2022. И в 2014 и в 2022 годах атаки России были ничем не спровоцированы и ничем не оправданы.

«Реалполитик» Киссинджера уже давно включает в себя концепцию сохранения «статус-кво», даже если это означает усиление врага или угрозу интересам США. Мы видели такое мышление на протяжении всей деятельности Киссинджера в публичной жизни.

В 1960-х годах президент Ричард Никсон выдвинул Киссинджера на мировую арену, назначив его своим советником по национальной безопасности. Таким образом, Киссинджеру приписывают политику открытия Китая и изменение мирового баланса сил.

Но исследователи показали, что открытие Китая со стороны США было полностью идеей Никсона, а Киссинджер не был ни ее изобретателем, ни архитектором.

На самом деле Киссинджер был шокирован дерзким планом Никсона.

Бывший тогда заместителем руководителя Совета национальной безопасности Александр Хейг вспоминал реакцию Киссинджера, когда Никсон впервые поделился своим планом: «Этот человек хочет открыть отношения с Китаем? Он, должно быть, сошел с ума!»

В те же годы плохой совет Киссинджера чуть ли не стоил Израилю его существования.

В октябре 1973 года, когда объединенные армии Египта и Сирии напали на Израиль в ходе так называемой Войны Судного дня, старшие советники Никсона во главе с Киссинджером призвали президента США не вмешиваться и не предоставлять помощь Израилю. Киссинджер сказал Никсону, что, если он будет помогать Израилю, то рискует оказаться в более крупном конфликте с Советским Союзом, возможно, в Третьей мировой войне.

Не правда ли, знакомый мотив?

К счастью,

- Никсон проигнорировал советы Киссинджера и приказал начать массированную переброску по воздуху военной помощи Израилю.

Бен Штайн напишет, что

- Никсон «спас Израиль, когда соседи угрожали ему уничтожением, начав массовую переброску оружия в Израиль по воздуху во время Войны Судного дня».

Решение Никсона было смелым и правильным. А Киссинджер снова ошибся.

Израиль не только решительно выиграл Войну Судного дня, но и дал возможность лидеру Египта Анвару Садату открыть путь к миру, который привел к Кэмп-Дэвидским соглашениям.

Документы, опубликованные в последние годы, свидетельствуют о том, что во время Войны Судного дня Киссинджер сказал Советам, что «кошмар для меня — это победа любой из сторон».

Нежелание Киссинджера противостоять реальному злу в пользу сохранения статус-кво проявилось в политике, которую он разрабатывал для Никсона, а затем, будучи госсекретарем при президенте Форде.

Киссинджер был архитектором разрядки – политики, которая призывала к поддержанию позитивных отношений, взаимодействию и сосуществованию с Советским Союзом.

> **Киссинджер считал, что даже если Кремль расширяет свою власть в странах третьего мира, лучше никогда не вступать в прямую конфронтацию с Советами.**
>
> **Разрядка обернулась катастрофой, позволившей Советам почти беспрепятственно расширяться по всему миру.**
>
> **Разрядка также способствовала началу современного консервативного движения.**

В 1976 году бывший губернатор Калифорнии Рональд Рейган решил бросить вызов Джеральду Форду на пост президента. Какой была главная претензия Рейгана? Киссинджеровская разрядка как опасная политика, помогавшая Советам выиграть глобальную борьбу с Западом. Рейган проиграл Форду республиканские праймериз, а Форд проиграл выборы Джимми Картеру.

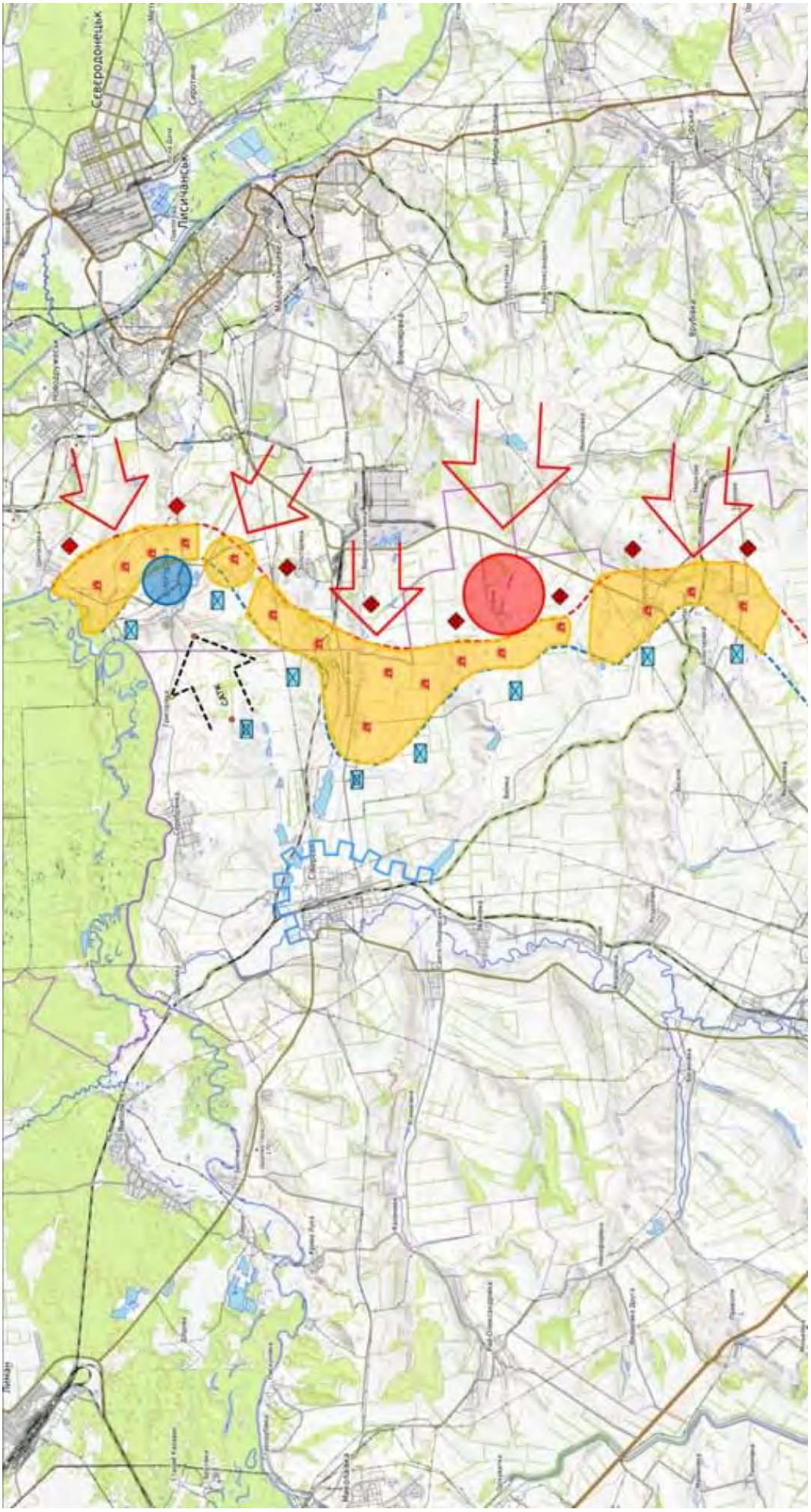
Когда же Рейган стал президентом в 1980 году, он дистанцировался от Киссинджеровскго крыла в партии.

> **Он отказался от политики разрядки, заняв более конфронтационную позицию по отношению к Советам и их ставленникам по всему миру. Политика Рейгана «мир через силу» сработала. К концу 1980-х годов, когда «империя зла» рухнула, политика Киссинджера была признана провальной**.

Сегодня Киссинджер снова выступает за новую «разрядку», на этот раз – с Россией Владимира Путина.

Но,

> **многие мудрые люди видят опасность умиротворения и вознаграждения Путина за его варварские нападения на Украину.**

Поскольку Генри Киссинджер приближается к своему 100-летию, давайте

восхищаться его долголетием, признавая, что **многие из его лучших идей были неудачными, что их никогда не следует повторять, а в случае с его предложениями по Украине — полностью отвергнуть**.

https://www.newsmax.com/michaeldorstewitz/davos-ford-reagan/2022/07/05/id/1077377/

https://aillarionov.livejournal.com/1308267.html

***

№ 294.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 06 липня 2022

Головне

1) На Донбасі не припиняються запеклі бої. Попри оголошення хуйлом "перепочинку", рашисти рвуться до Бахмута й Сіверська. І локальні успіхи на острові Зміїному ситуації на Донбасі не змінюють.

2) Хайп задля зменшення авторитету Залужного секретаркам з Банкової вдався на 100%. Проте й "сонцесяйний" пішов на пряме порушення закону...

3) Угорські "друзі" вкотре підтвердили свою щільну співпрацю з хуйлом.

4) Навіщо Джонсонюка випихують з табурета? Тому що вівці ще не зрозуміли реальної загрози з боку запоребрика. А Боріс – один з перших, хто почав робити справжні кроки.

Маю надію, що наступним прем'єром буде Ліз Трас.

Теми дайджесту

1) Над островом Зміїний знову замайорів український прапор.

2) Генштаб скасував порядок прив’язки військовозобов’язаних до місця реєстрації.

3) На донорській конференції на відновлення України вдалося залучити лише $1,9 млрд.

4) Виключеному з фракції "Слуги народу" депутату Ковальову оголошено підозру в держзраді.

1. Війна

1-1) Фронт

• Російські війська не припиняють обстріли зі свого боку кордону територій Чернігівщини та Сумщини з мінометів, важкої артилерії та РСЗВ, на позиції українських прикордонників знову скинуто вибухові пристрої з безпілотника.

• Атака російських військ на півночі Харківщини від Козачої Лопані успіху не мала.

• На південь від Ізюма армія РФ захопила Мазанівку й намагалася розвинути наступ на Довгеньке. Атаку була відбито, окупанти відступили, зазнавши тяжких утрат.

• На кордоні Донецької та Луганської області точаться жорстокі бої, окупанти здійснюють тотальні обстріли території з РСЗВ та важкої артилерії, щоби знекровити українські підрозділи. На тільки-но захоплених територіях окупаційна влада розгорнула мобілізацію чоловіків. Прихована мобілізація відбувається й у Росії. Військовослужбовців набирають на службу за контрактом через державний портал служби зайнятості. Приватні воєнні компанії вербують найманців у місцях позбавлення волі, обіцяючи скасування вироків.

• Відбито атаки армії РФ на Луганське в районі Світлодарського водосховища – з боку Новолуганського та Миронівки.

• У Донецьку українською артилерією зруйновано велику нафтобазу. Російська авіація завдала ударів по позиціях українських військ у районі Мар'їнки на околиці Донецька. З ракетами атаковано Торецьк.

• Українські війська зруйнували залізничний міст в околицях окупованого Мелітополя, яким окупанти користувалися для підвезення боєприпасів та техніки до лінії фронту в Токмаку.

• На півночі Херсонської області тривають тяжкі бої в районі річки Інгулець і у районі водосховища Криворізької ТЕС. На південь від станції ЗСУ запобігли прориву диверсійної групи. Найближчі населені пункти знову обстріляно російською артилерією. За інформацією з лінії фронту, українські війська готують контрнаступ та поступово просуваються до Херсона та Дніпра.

• Президент Зеленський заявив, що успішних ударів української артилерії по складах боєприпасів та палива, а також по важливих військових об'єктах завдано західною артилерією. Він підтвердив, що українські війська ведуть наступ у Херсонській та Запорізькій областях.

• Українські військовослужбовці встановили державний прапор на острові Зміїному.

• Війська ППО збили над Чорним морем надзвукову ракету Х-31. Вночі знищено дві крилаті ракети "Калібр", які було випущено з підводного човна та націлено на Миколаївську область. 2 ракети потрапили до причалу острова Зміїний, ще 2 – зруйнували сільгоспангари на Одещині. За інформацією оперативного командування "Південь", російське командування вивело в море 5 ракетних кораблів і 2 підводні човни, які несуть на борту 48 ракет "Калібр".

• Видання The Wall Street Journal повідомило, що окупанти перетворили Запорізьку АЕС на військову базу – замінували берегову лінію Каховського водосховища, розмістили на території станції батальйонну тактичну групу, а також РСЗВ "Смерч" та "Град", танки та бронетранспортери. Подібні дії можуть спричинити найбільшу в історії людства ядерну аварію, оскільки на станції працюють 6 ядерних енергоблоків.

1-2) Тил

• Президент Зеленський віддав розпорядження Генштабу скасувати заборону на переміщення військовозобов’язаних осіб країною та доопрацювати його без зменшення обороноздатності країни. Залужний заявив, що наказ не враховує сьогоднішніх реалій і не забезпечує ефективних мобілізаційних механізмів.Зеленський стверджує, що між ним, Генштабом та Залужним непорозумінь немає.

• Держбюро розслідувань повідомило підозру в держзраді та пособництві агресору депутату Ковальову, обраному за списком президентської партії "Слуга народу". ДБР ініціювало усунення з посади заступника голови Харківської облради Мальованого, через наявність у нього російського громадянства.

• Верховний суд визнав незаконним анулювання ліцензії телеканалу "Прямий" Нацрадою з питань телебачення та радіомовлення. Представники каналу також сподіваються відновити цифрове ефірне мовлення, яке було вимкнено без пояснення причин.

• Олігарх Новинський оголосив про складання повноважень депутата Верховної Ради, щоби "зосередитися на гуманітарних проєктах, бізнесі, служінні УПЦ (МП) та відновленні зруйнованих храмів". Новинського було обрано в мажоритарному окрузі в Маріуполі.

• Директор компанії "Оператор ГТС України" Макогон заявив, що українська газотранспортна система потребує суттєвої оптимізації у зв’язку зі скороченням Газпромом постачань до Європи та можливим їх повним припиненням. Чиновник вбачає одним із напрямів розвитку підприємства

закачування в систему біогазу, обсяги виробництва якого зростатимуть із кожним роком.

• Глава НБУ Шевченко повідомив, що в травні регулятор продав стільки ж валюти з резервів, скільки "надрукував" гривні для її покриття. У квітні співвідношення проданої валюти та емітованої гривні становило 2:3. Шевченко наголосив, що виснаження міжнародних резервів призводить до посилення інфляційних очікувань та підвищує внутрішній попит на валюту.

2. Україна та світ

• У Києві відбулися переговори прем’єр-міністра Ірландії Мартіна із президентом Зеленським. Мартин висловив готовність підтримати вступ України до Євросоюзу. Зеленський заявив, що Україна вкрай потребує потужних систем ППО для захисту неба.

Литва передала Україні безпілотник Bayraktar TB2, на купівлю якого зібрали кошти громадяни країни. Турецька компанія-виробник Baykar Makina просто подарувала його, проте продала додаткові боєприпаси.

Фракція Бундестагу від правого блоку ХДС/ХСС вимагає від уряду країни негайного передавання Україні 200 колісних бронетранспортерів TPz 1 Fuchs. Канцлер Шольц заявив про готовність надати Україні якісь "гарантії безпеки", проте про надання воєнної допомоги в разі нападу агресора не йдеться.

Міністр закордонних справ Угорщини Сіярто заявив, що уряд відмовився поставляти зброю Україні, щоби не наражати на небезпеку обстрілів етнічних угорців, які мешкають на Закарпатті.

Польща отримала та поставила на бойове чергування британський комплекс ППО Sky Sabre. До країни прибуває танковий підрозділ військ Великобританії на зміцнення східного флангу НАТО.

• Міністр закордонних справ Німеччини Бербок вважає, що лідери країн "Великої двадцятки" (G20) мусять не дати можливість російському президенту Путіну використати саміт в Індонезії як трибуну. Президент США Байден наполягає на виключенні Росії з G20, проте проти цього заперечують Китай, ПАР та Бразилія, які є членами політичного союзу БРІКС (разом з Індією та РФ).

• Глава Єврокомісії фон дер Ляєн заявила про необхідність розроблення екстреного плану на випадок припинення постачання російського газу. Вона наголосила, що Росія й далі використовує газ як зброю. Уряд Австрії розпочав процес виключення "Газпрому" з переліку експлуатантів найбільшого підземного сховища в Зальцбурзі через невиконання ним плану закачування

газу. Міністерка енергетики Гевесслер має намір передати потужності, що звільнилися, іншим компаніям, які готові закачувати газ до ПСГ. Голова комітету із захисту клімату та енергетики німецького Бундестагу Ернст, якого обрано від партії "Лівих", вимагає скасування санкцій проти РФ та поновлення переговорів про введення в експлуатацію газогону "Північний потік-2" "на обмежений термін" для забезпечення країни газом.

• Прем'єр-міністр Шмигаль оголосив, що на донорській конференції в Лугано було досягнуто домовленостей щодо підтримки України на загальну суму $1,9 млрд. Кошти буде спрямовано на фінансову допомогу, сприяння в логістиці та зберіганні зерна, а також на проведення цифрової трансформації.

• Ціни на нафту на світових ринках обвалилися. Ціна бареля марки Brent впала нижче за $100, хоча ще вранці вона перевищувала $114. Глава МВФ Георгієва констатувала погіршення стану та перспектив світової економіки, і не виключає настання глобальної рецесії наступного року. Причиною того, що відбувається, вона назвала російську агресію та зростання загрози світового воєнного конфлікту.

• Парламентська асамблея ОБСЄ підтримала резолюцію щодо розроблення механізму позбавлення повноважень делегації РФ за порушення суверенітету та територіальної цілісності України. Асамблея засудила вторгнення до України та закликала Росію до негайного зупинення вогню та виведення військ з окупованих територій.

• Для організації експорту українського зерна уряд Польщі планує побудувати зерновий термінал у Гданську та забезпечити можливість доставлення до нього продукції в українських вагонах за допомоги заміни на кордоні колісних візків без перезавантаження зі швидкою перевіркою ветеринарною службою. Як додатковий захід розглядається будівництво тимчасових сховищ зерна на прикордонній території Польщі. Україна вже розпочала відвантаження врожаю нового маркетингового року. За оцінкою Мінагрополітики, цього року буде зібрано орієнтовно 50 млн т зернових.

• Глава Єврокомісії фон дер Ляєн оголосила про розроблення законодавчих актів, які сприятимуть конфіскації заморожених активів РФ та російських олігархів і подальшого спрямування коштів на відновлення України.

• Найбільший британський банк HSBC веде переговори про продаж своєї російської "доньки" Експобанку.

Французька нафтогазова компанія Total Energies передає свою частку в проєкті розроблення великого Харьягінського родовища нафти російській

державній компанії "Зарубіжнафта". Обсяг запасів родовища – приблизно 100 млн т.

• Спікер російської Держдуми Володін заявив, що США мусять пам’ятати про те, що Аляска колись була територією Росії, яку може бути "повернено". Віцеспікер Толстой запропонував провести на Алясці "референдум" про приєднання до РФ.

• Низка країн ЄС посилюють карантинні заходи. Влада Кіпру запровадила обов’язкове носіння масок у приміщеннях через різке зростання кількості заражень. Міністр охорони здоров’я Ляшко повідомив, що кількість зафіксованих випадків коронавірусної інфекції за останні 2 тижні зросла на 12 %.

Глава Держдуми Володін зажадав від США компенсації збитків країнам, які постраждали від пандемії, оскільки, за його словами, американська влада нібито причетна до поширення коронавірусу.

• У Великій Британії розгорілася урядова криза. Понад 50 міністрів та урядовців подали у відставку, вимагаючи звільнення Джонсона з посади прем’єр-міністра. На думку політичних експертів країни, відставка прем’єр-міністра є цілком можливою.

Джонсон відмовив уряду Шотландії в проведенні референдуму про визнання незалежності, оскільки, за його словами, Велика Британія "стикнулася з безпрецедентними проблемами вдома та за кордоном".

• Президент США Байден повідомив Конгрес про намір позбавити Афганістан статусу основного союзника поза НАТО. Статус дає змогу надавати фінансову та воєнну допомогу, розміщувати в країні американське озброєння, а також отримувати підряди на техобслуговування та ремонт військової техніки США.

***

№ 295.

***

№ 296.

***

№ 297.

С чем останется Британия после ухода Джонсона — The

Economist

2022-07-07

Обреченный премьер-министр привел страну к серьезным экономическим проблемам.

Правительство Бориса Джонсона наконец рухнуло. В течение нескольких месяцев **премьер-министр Великобритании выкручивался из одного скандала за другим**. Теперь, безвозвратно отвергнутый собственными депутатами, он признал, что его премьерство закончилось. Он попросил остаться до осени, но должен немедленно уйти, пишет The Economist

Джонсона погубила собственная нечестность, поэтому некоторые могут прийти к выводу, что простой смены руководства будет достаточно, чтобы вернуть Британию в нужное русло. Если только это. Хотя отпечатки пальцев Джонсона повсюду в сегодняшнем беспорядке в стране, проблемы кроются глубже, чем в одной фигуре. Если правящая Консервативная партия не наберется мужества, чтобы противостоять этому факту, многие социальные и экономические трудности Великобритании только усугубятся.

До самого конца Джонсон отчаянно цеплялся за власть, утверждая, что он получил прямой мандат от народа. Это всегда было неправдой: его легитимность исходила от парламента. Подобно бывшему президенту Америки Дональду Трампу, чем больше он держался за власть, тем больше он лишал себя права занимать пост. Уходя из правительства, Джонсон продемонстрировал безосновательное пренебрежение интересами своей партии и нации.

Хотя на развязку ушло почти два мучительных дня, его судьба была решена 5 июля, когда в отставку ушли два министра кабинета. Катализатором стало поведение заместителя главы его партии, которого двое мужчин обвинили в сексуальном домогательстве в состоянии алкогольного опьянения. Даунинг-

стрит солгала о том, что премьер-министр не знал об этом, и отправила министров повторить эту ложь — так же, как это было месяцами ранее в отношении незаконных вечеринок во время пандемии.

Отчаявшись от очередного скандала, **более 50 госслужащих — министров и их помощников присоединились к массовому исходу**. В конце концов в правительстве оказалось так много вакансий, что оно больше не могло функционировать — это одна из причин, по которой Джонсону не следует оставаться на посту.

Партия будет надеяться, что ее агония подходит к концу. Но это зависит от того, извлекут ли они правильные уроки из провала Джонсона. Характер политики Джонсона отвергает идею о том, что управлять означает выбирать. Ему не хватало моральных сил, чтобы принимать трудные решения для национального блага, если это угрожало его собственной популярности. Ему также не хватало постоянства и понимания деталей, чтобы доводить политику до конца. И он упивался попранием правил и условностей. В основе его стиля лежала непоколебимая вера в свою способность выпутываться из передряг, переплетая слова. Оказавшись в углу, мистер Джонсон очаровывал, выжидал, уклонялся и откровенно лгал. Иногда даже извинялся.

В результате яркие моменты в его послужном списке, такие как закупка вакцины против COVID-19 и поддержка Украины, затмили скандалы в других местах. За разворачивающейся драмой была пустота там, где должно было быть видение. Кризисы не отвлекали внимание от деятельности правительство: они становились делом правительства. По мере роста скандалов росла и ложь. В конце концов, больше ничего не осталось.

Консерваторы поспешили обвинить во всем характер Джонсона. Но его уход будет катарсисом только в том случае, если они также признают вторую, менее удобную истину. Он был ответом на противоречия в своей партии. Многие из сегодняшних депутатов-консерваторов приверженцы низких налогов, либертарианских взглядов и традиций свободного рынка, но другие, многие из северных округов, придерживаются нового высокорасходующего, интервенционистского и протекционистского крыла. Они обеспечили Джонсону большинство в 87 мест на последних выборах и жизненно важны для успеха консерваторов на следующих.

Харизматичный Джонсон смог объединить эти фракции, потому что он никогда не чувствовал необходимости разрешать их противоречия. Вместо этого он был и за протекционизм, и за соглашения о свободной торговле; он хотел жечь бюрократию, даже когда наказывал энергетические компании за высокие цены; он планировал огромные государственные расходы, но обещал резкое снижение налогов.

Это политика фантазии, и вы можете проследить ее до Brexit. В ходе кампании за выход из Европейского союза Джонсон пообещал избирателям, что они могут получить все, что захотят: больше богатства, меньше Европы; больше свободы, меньше регулирования; больше динамизма, меньше иммиграции — и что ЕС будет стучать в дверь Британии, которая отчаянно нуждалась в сделке с ЕС. Это работало так хорошо, что фантазия стала организующим принципом тори.

Наибольший урок, который должно усвоить следующее правительство, находится в экономике. Джонсон часто хвастался, что британскому экономическому послужному списку может позавидовать весь мир, но он снова крутил словами. Правда в том, что Британия, которую он оставит позади, сталкивается с серьезными социальными и экономическими проблемами.

У нее самая высокая инфляция в G7, которую вполне могли бы закрепить щедрые государственные расходы с использованием заемных денег. Как мы недавно писали, среднегодовой рост ВВП за десятилетие, предшествовавшее мировому финансовому кризису 2007–2009 годов, составил 2,7%; сегодня средний показатель ближе к 1,7%. Великобритания застряла в 15-летней колеи низкой производительности. Прогнозируется, что в 2023 году в стране будет самый медленный рост в G7.

Более того, к этому трещащему двигателю предъявляются исключительные требования. Забастовки распространяются от профсоюзов железнодорожников на юристов и врачей. Поскольку стоимость жизни растет, необходимо последовательное и решительное правительство, чтобы держать линию расходов. Британия стареет. С 1987 по 2010 год, когда к власти пришли тори, доля британского населения в возрасте старше 65 лет оставалась стабильной на уровне 16%. Сейчас он составляет 19%, а к 2035 году будет близок к 25%, добавляя к счету пособия и нагрузку на Национальную службу здравоохранения, которая уже сгибается под тяжестью нелеченых пациентов.

Британии также необходимо ускорить переход к экономике с нулевым уровнем выбросов, что требует обширной программы инвестиций. У Лондона есть амбиции иметь значение в мире, где Россия и Китай делают все возможное для того же, но вооруженные силы Британии малы и недостаточно оснащены. Шотландия и Северная Ирландия беспокойны в Союзе, и Вестминстер не собирается их поощрять.

Великобритания находится в опасном состоянии. Страна беднее, чем кажется. Дефицит текущего счета увеличился, фунт стерлингов упал, а процентные ставки по долгу растут. Если следующее правительство будет настаивать на одновременном увеличении расходов и снижении налогов, оно может

столкнуться с кризисом. Время, когда все было возможно, прошло. С уходом Джонсона политика должна снова стать привязанной к реальности.

Ранее сообщалось о том, что **Джонсон хочет остаться премьером до октября – консерваторы против**. Сохранение премьер-министра у власти "слишком опасно", утверждают собеседники журналистов.

***

№ 298.

Дайджест подій в Україні та навколо України від 07 липня 2022

Головне

1) У мене жорстке враження, що попри все ще регіональний конфлікт (війна в Україні – це саме регіональний конфлікт, безперечно), я впевнений, що хуйло ВЖЕ розпочав третю світову війну.

Бульбенрайх буде використано як сірники для розпалювання. Ключовий пункт для казус беллі - Сувалкський коридор до Кьонігзбергу.

Я впевнений, що Хуйло готувався саме до світової війни. І вчорашній висер це яскраво підтверждив. До того ж, воно буде грати до останнього - громадянина України, мешканця бульбенрейха, хуйлостана, остнньго поляка, німця, британця, американця. Бо має мрію стати всесвітнім хуйлом.

2) Я не можу стверджувати, що у звільненні Джонсонюка немає рашистського сліду. Але підозру таки маю. Бо розпочали процес такі собі індуси. А хто в нас індуси? ото ж бо. Друзі хуйла.

3) Санкції, шманкції... читайте, як Захід тремтить перед хуйлом...

4) Українській економіці - пздць. ±1-2-3 мільярди ролі не грають Загалом, завдяки "плідним зусиллям" українських чиновників і "уряду". І скажіть мені, що вони не грають на хуйла.

Теми дайджесту

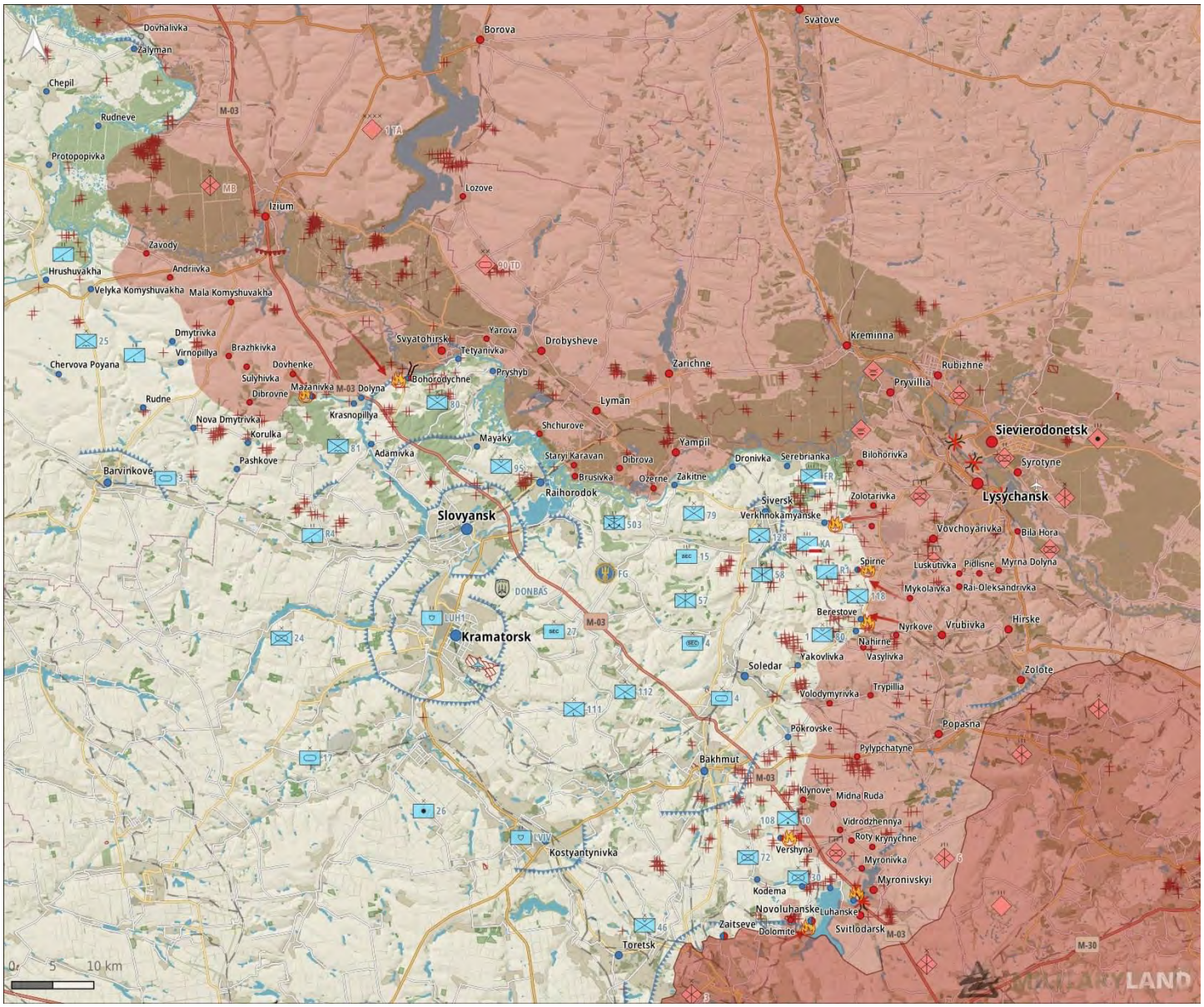
1) Путін погрожує воювати "до останнього українця".

2) Міжнародні резерви України стрімко тануть.

3) Загроза Польщі та Литві з боку Білорусі зросла.

4) Британський прем’єр-міністр Джонсон подав у відставку.

200 km
Slavnorod
Velyka Pysarivka
Udy
Sosnivka
Kozacha Lopan
Zolochiv
Chornohlazivka
Prudianka
Demetrivka
Slatine
Bezruky
Pytomnyk
Borschova
Vesele
Izbytske
Ternova
Bairak
Rubizhne
Rusky Tyshky
Verkhnii Saltiv
Tsyrkuny
Stary Saltiv
KRAKEN
BAT-1 FG
EAST
ARES
Pecheniky
Novy Burluk
Kochetok
Bazalievka
Chuhuiv
Lebyazhe
Malynivka
Korobochkyne
Stara Hnylytsia
Rtyschivka
Kupiansk
Mospanove
Andriivka
Yavirske
Balakliia
Krynychne
Svatove
Dovhalivka
Borova
Husarivka
Zalyman
Chepil
Rudneve
Protopopivka
Lozove
Izium
Zavody
Andriivka
Hrushuvakha
Velyka Komyshuvakha
Dmytrivka
Brazhkivka
Svyatohirsk
Yarova
Drobysheve
Kreminna
Zarichne
Chervova Poyana
Virnopillya
M-03
M-20
M-18
1 TA
MD
90 TD
0 5 10 km
LVIV
RUSSIAN INVASION OF UKRAINE
2022-07-07
MAP ICONS
Military Airbase
Civilian Airport
Nuclear Powerplant
Sea Port
Battle
Ukrainian Town
Captured Town
Contested Town
BOUNDARIES
Uncontrolled Territory
Occupied Territory
Region's of Ukraine
Water
Forest
LINES
Highway
Railway
© 2022 militaryland.net | Base map by © Ope

1. Війна

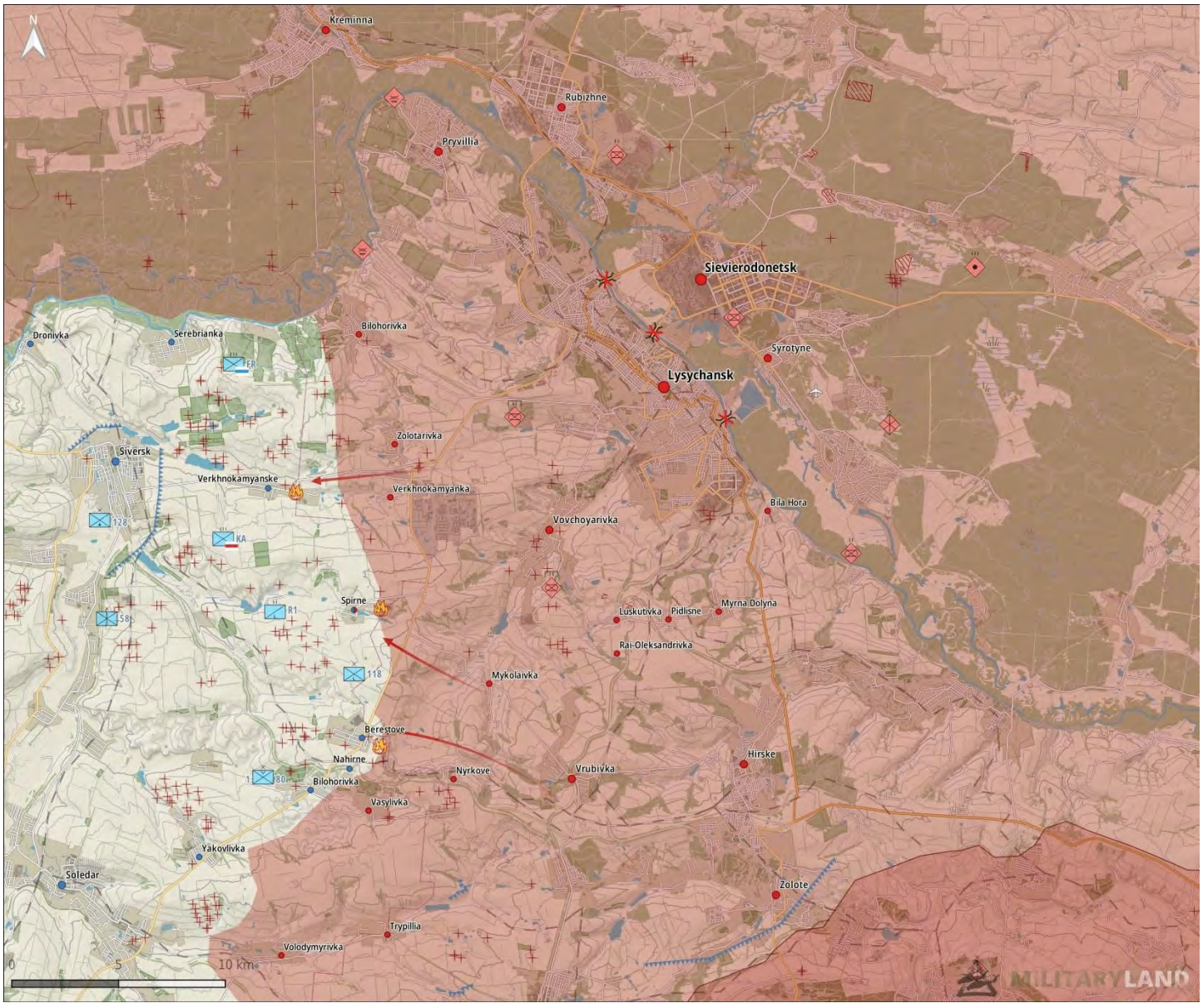
1-1) Фронт

• Білорусь подовжила заборону польотів цивільної авіації над прикордонними з Україною районами до 7 жовтня. Це означає, що російські війська можуть безперешкодно вести ракетні обстріли України з цієї території упродовж усього періоду. Влада Білорусі передала армії РФ аеродром Зябрівка на Гомельщині поблизу кордону з Україною для облаштування військової бази. Український Генштаб повідомив, що російські спецслужби проводять серед військовослужбовців армії РБ "роз’яснювальну роботу" щодо участі у війні з Україною "у разі потреби". "Військові навчання" білоруської армії подовжено принаймні до 16 липня, їх координують російські офіцери. Заступник начальника білоруського Генштабу Косигін заявив, що в разі "провокацій Заходу" армія РБ завдасть ударів по інфраструктурі Польщі.

У районі "Сувалкського коридору", який відокремлює Білорусь від Калінінградської області РФ, зустрілися президенти та міністри оборони Польщі та Литви. Тема зустрічі – протидія можливій агресії з боку Білорусі та координація багатонаціональних батальйонних бойових груп НАТО в Польщі та країнах Балтії. У районі узбережжя Литви відбулися навчання авіації, які налякали місцевих мешканців.

• Російські війська обстріляли з реактивної артилерії та мінометів прикордонний населений пункт на Чернігівщині, з важкої артилерії – 2 села на Сумщині. З РСЗВ обстріляно населені пункти на півночі Харківщини, а також обласний центр.

• Російське командування зосередило великі сили поблизу українського кордону в Білгородській області, які готові відновити наступ на Харків. Батальйонні тактичні групи на північ від міста проводять активну розвідку боєм, промацуючи напрямки можливих ударів.

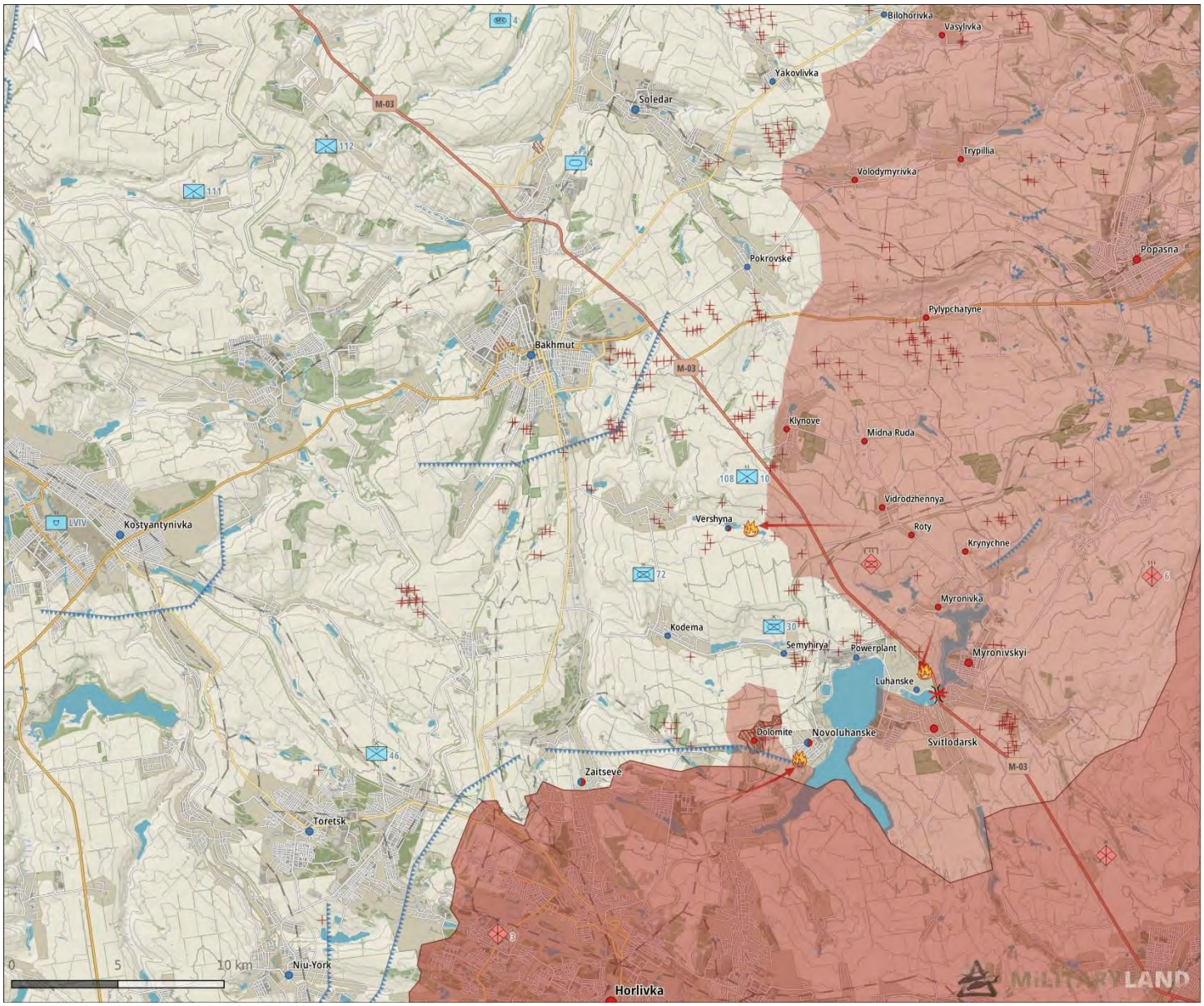

• Ще одне велике з’єднання російських військ у районі Ізюма готове до наступу на Слов’янськ та Барвінкове. Поодинокі атаки на цих напрямках було відбито українськими військами.

• Британська розвідка вважає, що наступною ціллю російського наступу буде Сіверськ. Російські війська ведуть наступ у напрямку Сіверська та Краматорська, бої точаться в районі Верхньокам’янського. Тривають запеклі бої в Білогорівці та в районі автодороги Лисичанськ – Бахмут. Російська авіація завдала бомбових та ракетних ударів по Краматорську.

• На південь від Бахмута російські війська штурмують Новолуганське й Вуглегірську ТЕС, а також намагаються відрізати підрозділи ЗСУ, що їх боронять, від основного угруповання в районі Зайцевого.

• На околицях Донецька, Вугледару, Великої Новосілки російська авіація завдала ударів по позиціях українських військ. Під час атаки в районі Великої Новосілки окупанти накрили артилерійським вогнем власний підрозділ.

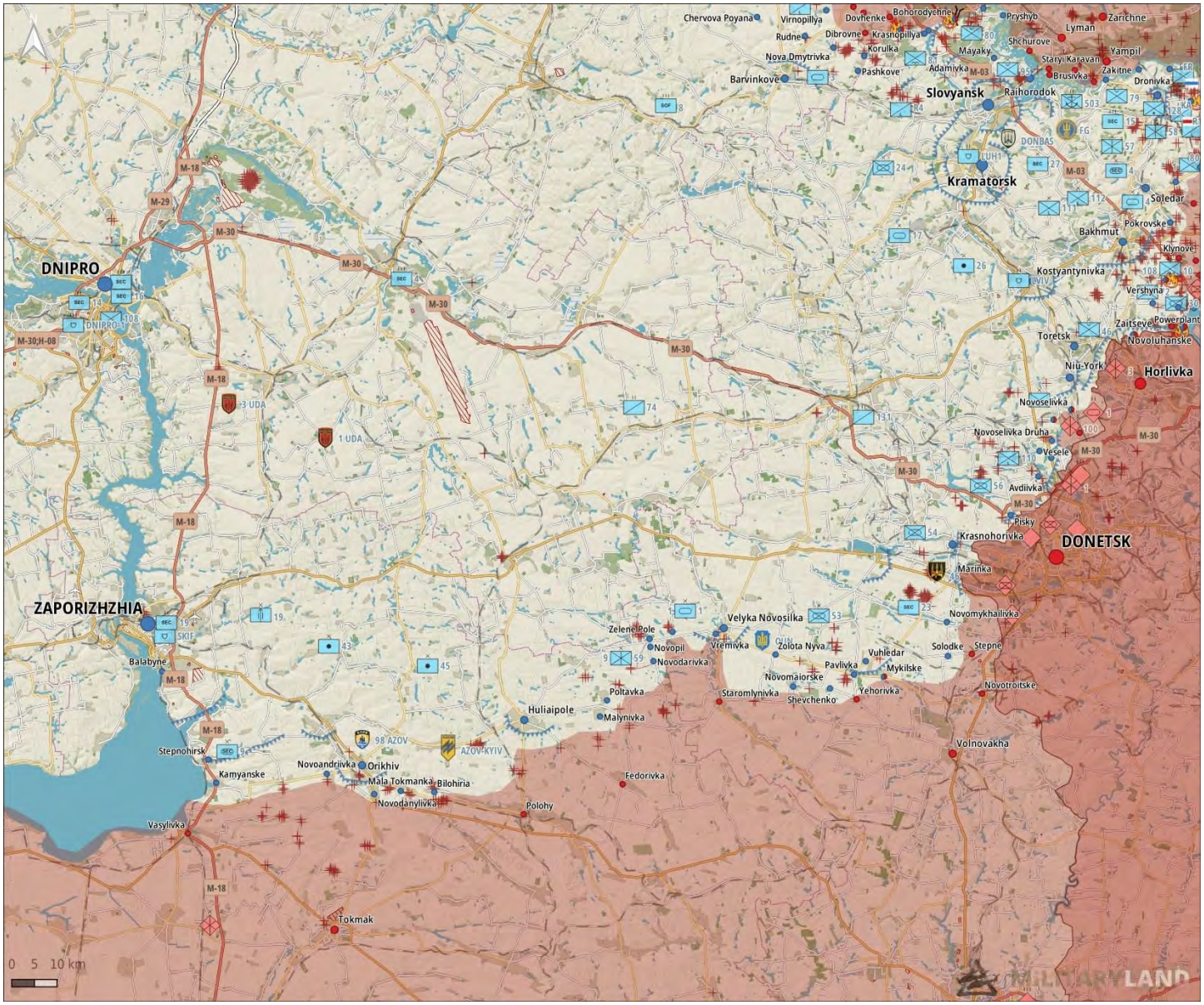
• На Запоріжжі лінія фронту з місця не зрушила, точаться артилерійські дуелі, російська авіація атакувала Кам’янське на північ від Василівки на лівому березі Дніпра.

• У Херсонській області російське командування посилює угруповання – те, що обороняє Херсон, а також те, що веде наступальні дії в напрямку на Криворізьку ТЕС. На плацдармі на лівому березі річки Інгулець у районі Давидова Брода тривають тяжкі бої, проте ліквідувати його російським військам не вдалося.

• Українська артилерія знищила склади боєприпасів в окупованих Шахтарську та Новій Каховці, які були розташовані за 60 км від лінії фронту.

1-2) Тил

• Кабмін ухвалив рішення про заморожування на період війни всіх тарифів для населення, які перебувають під юрисдикцією уряду. Тариф на

електроенергію для населення буде дотовано коштом її продажу до країн ЄС, де ціни наразі є максимальними.

Ухвалено рішення про скасування переліку "критичного імпорту" товарів через набрання чинності законом про поновлення мит та ПДВ на імпорт.

Завершено програму "єПідтримка", якою скористалися майже 5 млн найманих працівників та підприємців, що отримали по 6,5 тис. грн як компенсацію за втрату роботи та бізнесу в зоні бойових дій.

Затверджено порядок забезпечення підприємств військово-промислового комплексу на умовах лізингу спецзасобами, обладнанням та іншим майном для виробництва та модернізації озброєння та боєприпасів.

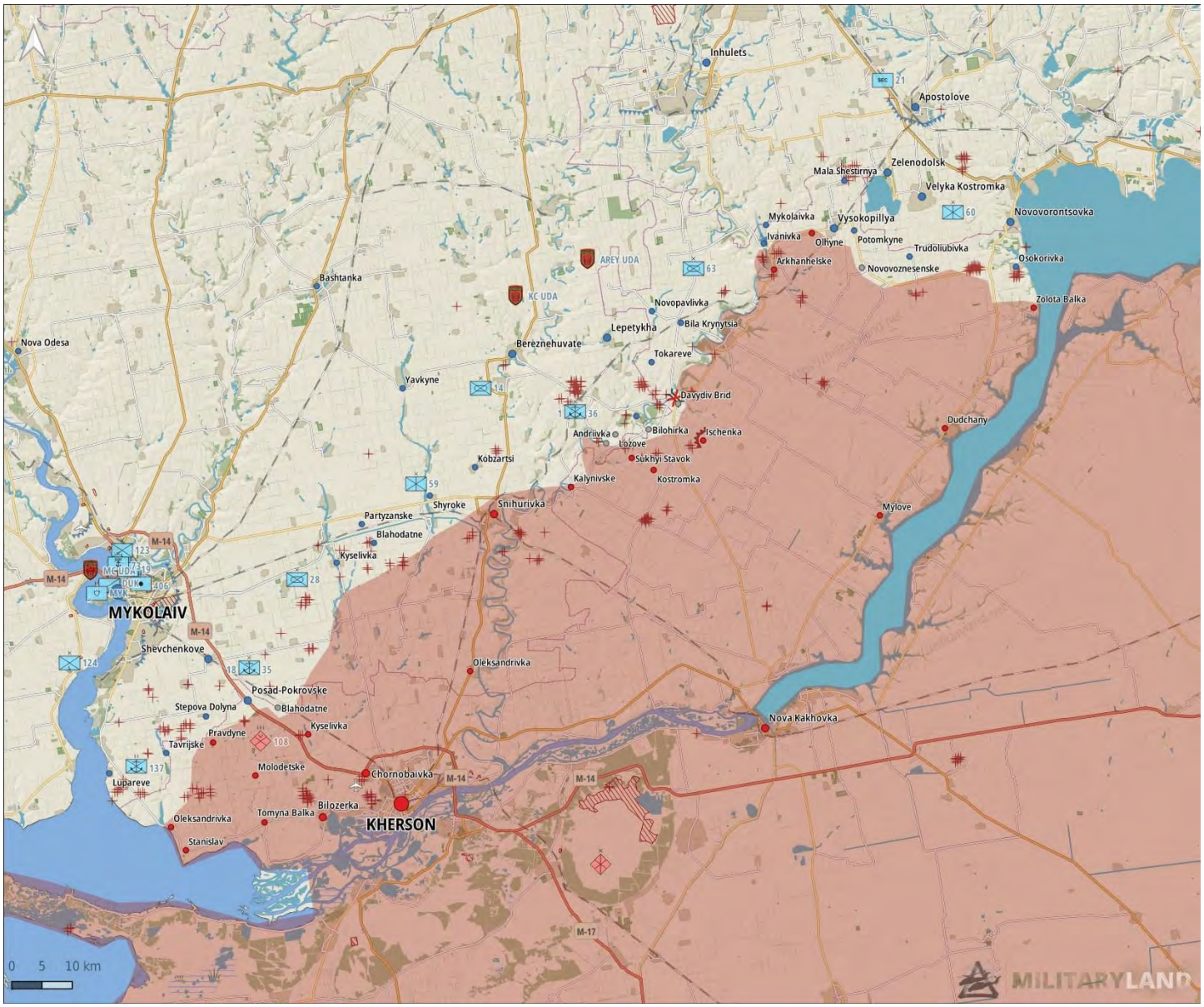
• У Переяславі місцева влада знесла монумент на честь 300-річчя возз'єднання України з Росією, який встановлено в 1961 р. На Чернігівщині готується до знесення монумент "Три сестри" на стику кордонів РФ, Білорусі та України, де щороку до 2017 р. проходив фестиваль "Слов'янська єдність".

• НБУ випустив щомісячний монетарний та макроекономічний огляд. За червень міжнародні резерви України зменшилися на 9 % й на 1 липня становили $22,7 млрд. Темпи зростання інфляції в річному вимірі прискорилися з 18,0 % у травні до 20,1 % – у червні.

2. Україна та світ

• Президент Путін у відповідь на заяви західних лідерів про перемогу України над РФ на полі бою пригрозив Заходу, що російська армія воюватиме "до останнього українця", що стане "трагедією для українського народу". Путін заявив, що російська влада "навсправжки поки нічого не починала". За його словами, чим довше триватиме "конфлікт", тим складніше буде домовитися з російським керівництвом про умови миру. На думку більшості експертів, Путін переконаний, що воює з НАТО, а не з армією України, тому незабаром не виключено провокацій проти країн Альянсу, ймовірно, за участі військовослужбовців Білорусі. За твердженням Путіна, Захід програв у протистоянні з Росією від початку "спеціальної воєнної операції", оскільки "її початок означає й початок кардинального зламу світопорядку по-американськи, початок переходу від ліберально-глобалістського американського егоцентризму до дійсно багатополярного світу".

• Подав у відставку прем'єр-міністр Великобританії Джонсон через скандал з однопартійцем, якого він прикривав. Джонсон збереже посаду до виборів нового лідера Консервативної партії, які відбудуться у вересні.

Найімовірнішим кандидатом на цю посаду британські ЗМІ називають міністра оборони Уоллеса.

Президент Байден заявив, що США та Великобританія є найближчими партнерами та союзниками та збережуть єдиний підхід у наданні допомоги Україні. Джонсон пообіцяв, що британський уряд підтримуватиме Україну й після його відставки.

Прессекретар російського президента Пєсков заявив, що влада РФ і Джонсон відчувають взаємну нелюбов один до одного.

• Міністерка оборони Канади Ананд оголосила про постачання до України "цього літа" 39 бронемашин вогневої підтримки LAV 6.

• На місяць раніше за термін завершено будівництво ділянки залізниці між молдавським містом Джурджулешти та румунським портом Галац на Дунаї,

яку буде використано для українського експорту без перевантаження на кордоні.

• Прем’єр-міністр Румунії Чуке заявив про введення в експлуатацію трубопроводу – інтерконектора на кордоні з Болгарією, що дає можливість постачати газ до Молдови та України.

• В Індонезії відкрився саміт міністрів закордонних справ "Великої двадцятки" за участю Росії. Його учасники відмовилися від спільного фото через присутність глави МЗС РФ Лаврова. Саміт спішно залишила міністр закордонних справ Великої Британії Трасс через відставку прем’єр-міністра Джонсона.

• Українська влада звернулася до уряду Канади з проханням не повертати відремонтовані турбіни Siemens для встановлення на "Північний потік-1". Чиновники Міненерго наголошують, що подібний крок став би порушенням санкцій двома країнами "Великої сімки" – Німеччиною та Канадою. Газпром під приводом ремонту скоротив постачання газу до ЄС.

• Норвегія все-таки доставила російські санкційні товари на Шпіцберген, де розташована російська шахта, але власним судном.

• Турецька влада звільнила балкер Zhibek Zholy під прапором РФ із краденим українським зерном. МЗС України викликало турецького посла в Києві для надання пояснень.

• Європарламент затвердив виділення Україні першого траншу нового пакету макрофінансової допомоги в розмірі €1,0 млрд, на додаток до €1,2 млрд, які вже перераховано українському уряду у квітні та травні. Головними умовами кредитування є дотримання владою країни демократичних принципів, посилення боротьби з корупцією та підвищення прозорості витрачання коштів. Українське Бюро економічної безпеки разом із МВС готує зміни до Кримінального кодексу щодо запровадження кримінальної відповідальності за незаконні дії із коштами Євросоюзу. Голову Спеціалізованої антикорупційної прокуратури так і не призначено, попри те, що переможця конкурсу було визначено ще в грудні 2021 р.

• МЗС України попередило, що цього року країна через загрозу ракетних обстрілів не зможе прийняти паломників з Ізраїлю, які щороку святкують єврейський новий рік в Умані. Єдиною причиною названо війну, яку розв’язала Росія проти України.

• Глава МЗС Кулеба повідомив, що протягом тижня громадянами РФ не було подано жодної заяви про отримання візи.

- Прем’єр-міністр Нової Зеландії Адерн розкритикувала нездатність ООН до запобігання війні в Україні. Вона вкотре закликала до реформи Ради Безпеки та позбавлення Росії права вето.

***

№ 299.

WP: Стратегія Заходу в Україні перебуває під загрозою провалу

2022-07-08

Є відомий вислів, що жоден військовий план не переживає першого контакту із ворогом.

Великий теоретик війни Карл фон Клаузевіц часто пояснював, що стратегія має бути динамічною, має постійно змінюватись і оновлюватись. У своєму знаменитому трактаті "Про війну" він писав, деякі генерали "розглядають лише односторонні дії, тоді як війна складається з безперервного взаємодії протилежностей". Захід має прийняти ці уроки близько до серця у своїй боротьбі з Росією та скоригувати свою стратегію, яка перебуває під загрозою провалу, **пише** Фарід Закарія для The Washington Post.

Суть стратегії Заходу полягала у двох напрямках: забезпечити Україну зброєю, навчанням та грошима, а також запровадити масштабні санкції проти Росії. Ця основна ідея все ще має сенс, але баланс потрібно змінити. Тепер зрозуміло, що економічна війна проти Росії працює не так добре, як люди думали.

Путіна не так хвилює те, що ці санкції роблять із російським народом, як те, що вони роблять із російською державою. І завдяки зростанню цін на

енергоносії, Bloomberg News прогнозує, що російський уряд отримає набагато більше доходів від нафти і газу, ніж до війни, приблизно 285 мільярдів доларів цього року порівняно з 236 мільярдами доларів у 2021 році.

Тим часом Європа стикається з найгіршою енергетичною кризою за останні 50 років.

Основна проблема економічної війни проти Росії, як автор уже стверджував раніше, полягає в тому, що вона беззуба, оскільки не поширюється на енергію. Російська економіка за своєю суттю є енергетичною. Тільки доходи від нафти та газу становлять близько половини державного бюджету Росії. І, на жаль, рішення не полягало б у тому, щоб Захід повністю припинив купувати російські енергоносії, тому що з меншою пропозицією на світових ринках це призведе до ще більшого зростання цін.

Розвинувши небезпечну залежність від російських енергоресурсів протягом останніх двох десятиліть, Європа не може швидко це змінити, не занурившись у глибоку та тривалу рецесію.

Подивіться, що відбувається на континенті, де ціни на природний газ зараз на 700 відсотків вище, ніж на початку минулого року. 11 липня "Північний потік-1", трубопровід, через який Німеччина отримує більшу частину російського газу, планується закрити на ремонт. Не виключено, що Путін вирішить покарати Захід та Німеччину, не давши йому знову відкритися. Якщо так, то Німеччина – найбільша економіка Європи – майже напевно впаде у рецесію. Схоже, що стратегія Путіна полягає в тому, щоб нав'язати витрати Заходу і тягнути час, припускаючи, що тріщини в коаліції проти нього зростатимуть у міру зростання економічних проблем у цих країнах.

Західні країни досі не розглядають цю проблему як першочергову. У Нідерландах є величезне газове родовище, де практично уповільнюється видобуток. Німеччина все ще не скасовує свою поступову відмову від ядерної енергетики. Адміністрація Байдена все ще ускладнює фінансування довгострокових інвестицій у природний газ та нафту. Він також не може знайти спосіб відновити ядерну угоду з Іраном – крок, який принесе величезний приплив нових постачань нафти на світовий ринок та майже напевно стабілізує ціну. Автор говорить про те, що розуміє, що є обґрунтовані заперечення та занепокоєння по всій цій політиці, але пріоритетом має бути перемога над Путіним.

Тим часом справжня вразливість Путіна полягає на військовому фронті. Російська армія розширила свій контроль на Донбасі в Україні, але дорогою ціною. Тисячі російських солдатів загинули, її запаси скорочуються, і найголовніше, їй дуже важко рекрутувати новобранців. The Economist

повідомляє, що уряд має труднощі з поповненням рядів і пропонує новобранцям потрійну середню зарплату.

Росія зазнає великих втрат зброї, яку важко замінити, особливо коли для цього потрібні складні технології — майже всі раніше імпортувалися із Заходу та його союзників. Нещодавно Міністр торгівлі США Джина Раймондо повідомила, що захоплене російське обладнання містить комп'ютерні чіпи, витягнуті з холодильників і посудомийних машин.

Західні лідери мають визнати, що економічні санкції просто не спрацюють у розумний термін. Вони повинні якнайбільше збільшити постачання енергії в усьому світі, але також скасувати ті санкції, які, очевидно, завдають болю Заходу більше, ніж Росії, вважає Фарід Закарія.

Водночас вони мають піти на ризик та посилити військову підтримку України. Зняття блокади навколо Одеси було б величезною економічною перемогою для України та нищівною символічною поразкою для Росії.

Зима наближається. У європейських будинках може бракувати тепла. Військам в Україні буде найважче витіснити росіян, коли землю вкриє сніг. Час не на нашому боці.

***

Opinion | The West's Ukraine strategy is in danger of failing

By Fareed Zakaria
Columnist + Follow

July 7, 2022 at 6:22 p.m. EDT

There's a famous saying that no military plan survives its first contact with the enemy. The greatest theorist on war, Carl von Clausewitz, often explained that strategy must be dynamic, constantly changing and rejuvenating itself. In his famous treatise "On War," he wrote that some generals "consider only unilateral action, whereas war consists of a continuous interaction of opposites." The West needs to take these lessons to heart in its struggle with Russia and adjust its strategy — which is in danger of failing.

The core of the West's strategy has been two-pronged: to provide Ukraine with arms, training and money, as well as imposing massive sanctions on Russia. That basic idea still makes sense, but the balance needs to change. It

is now clear that the economic war against Russia is not working nearly as well as people thought it would. President Vladimir Putin cares less about what these sanctions do to the Russian people than he does about what they do to the Russian state. And thanks to rising energy prices, Bloomberg News projects the Russian government will make considerably more revenue from oil and gas than it did before the war, around $285 billion this year compared with $236 billion in 2021.

Meanwhile, Europe is facing its worst energy crisis in 50 years.

The basic problem with the economic war against Russia, as I have argued before, is that it is toothless because it exempts energy. The Russian economy is fundamentally an energy economy. Revenue from oil and gas alone make up almost half of the Russian government's budget. And unfortunately, the solution would not be for the West to stop buying Russian energy altogether because, with less supply in the world's markets, that would only drive prices even higher. Having developed a dangerous dependence on Russian energy over the past two decades, Europe cannot quickly change that without plunging into a deep and protracted recession.

Look at what is already happening on the continent, where natural gas prices are now 700 percent higher than they were at the beginning of last year. On July 11, Nord Stream 1, the pipeline through which Germany gets most of its Russian gas, is scheduled to close for maintenance. It is possible that Putin will decide to punish the West and Germany by not letting it reopen. If so, Germany — Europe's largest economy — will almost certainly fall into a recession. Putin's strategy appears to be to impose costs on the West and play for time, assuming that cracks in the coalition against him will grow as economic pain in these countries grows.

Western countries are still not treating this challenge as a paramount priority. The Netherlands has a huge gas field, but it's actually slowing production. Germany still will not reverse its self-defeating phaseout of nuclear energy. The Biden administration is still making it harder to finance long-term investments in natural gas and oil. It also cannot seem to find a way to restore the Iran nuclear deal — a move that would bring an enormous influx of new oil supplies onto the world market and almost certainly stabilize the price. I understand that there are valid objections and concerns with all these policies — but the priority has to be to defeat Putin.

Meanwhile, Putin's real vulnerability is on the military front. The Russian army has expanded its control in the Donbas region of Ukraine, but at great

cost. Thousands of Russia's soldiers have died, its supplies are dwindling, and most important, it is finding it very tough to get recruits. The Economist reports that the government is having a hard time filling the ranks and is offering new recruits triple the median wage.

Russia is suffering heavy losses of weapons that will be difficult to replace, especially when they require sophisticated technology — almost all of which it used to import from the West and its allies. Recently, Secretary of Commerce Gina Raimondo revealed that captured Russian equipment is being found to contain computer chips that were taken out of refrigerators and dishwashers.

Western leaders should recognize that economic sanctions simply will not work in a time frame that makes any sense. They should increase as much of the supply of energy worldwide as they can but also dial back those sanctions that clearly are causing more pain to the West than Russia. Meanwhile, they should amp up military support to Ukraine, erring on the side of taking more risks. Freeing up the blockade around Odessa would be a huge economic win for Ukraine, and a shattering symbolic defeat for Russia.

Winter is coming. Homes in Europe might not have enough heat. Troops in Ukraine will find it harder to dislodge Russians once the snow blankets the land. Time is not on our side.

***

№ 300.

Почався переділ гігантських грошей від продажу української електроенергії в Євросоюз

Ніколов **2022-07-08**

Кілька днів тому «Укренерго» похвасталось неймовірним приходом живих грошей до державної компанії. І схоже це стало спусковим гачком для чиновників з Печерських пагорбів, які вміють та бажають освоювати потоки.

Завдяки приєднанню української енергомережі до Європи на початку російського вторгнення наші постачальники електроенергії нарешті отримали можливість напряму продавати свій товар до Євросоюзу.

Те, що раніше було монополією ДТЕКу в Бурштинському енергоотстрові – стало доступно всім. І державним «Енергоатому» з «Укргідроенерго», і всім приватним виробникам та перепродавцям.

Бізнес міг би бути дуже прибутковим, бо різниця в цінах дуже велика. Якщо десь у Румунії енергія на біржі коштує близько 10-11 тисяч гривень за МВт*год, то у нас в районі 2-3 тисяч.

Більше того.

За оцінкою джерела «Наших грошей», собівартість мегавату на «Енергоатомі» складає 500-700 грн, «Укгрідроенерго» 300-400 грн.

Але

завдяки запобіжним заходам з боку держави, ця дельта не стала легкою маржею для спекулянтів.

Справа в тім, що

для експорту електронергії необхідно викупити можливість транспортувати її по магістральним проводам державної компанії *«Укренерго»*. Це аналогічно як експортувати газ по державному трубопроводу – приватний постачальник має заплатити за цю можливість «Оператору ГТС». Так і в енергетиці.

«Укренерго» почало продавати цей доступ тиждень тому на абсолютно відкритих аукціонах (у боковому меню у «результатах аукціонів» дивіться розділ «добові»).

Завдяки відкритій конкуренції, у тому числі із ДТЕКом (так, а куди йому діватись) вийшло так, що учасники і загнали ціну за вартість транспортування до 9 тисяч гривень за мегават*годину. Тобто фактично всю дельту і заплатили «Укренерго», залишивши собі якісь прийнятні у конкурентному середовищі відсотки.

Перший аукціон на продаж перетину у розмірі 100 МВт в кожній годині доби 30 червня приніс 10 млн грн.

*«На двох перших добових аукціонах на доступ до пропускної спроможності за напрямком Україна - Румунія прозорість і конкуренція на торгах дали результат: викуплено всі 100 МВт, на першому аукціоні в години пік доступ до перетину пішов за 6 тис. грн/МВт, що вдвічі більше за попередній рекорд, а на другому – небачені досі 8,3 тис. грн/МВт. За два дні торгів наша компанія заробила 24 млн грн», - повідомив голова правління «**Укренерго**» Володимир **Кудрицький**.*

І це тільки перші торги.

Далі європейці мають збільшувати можливість постачання енергії з України.

*«Якщо уявити ситуацію, коли пропускна спроможність експорту складає, наприклад, 1000 МВт, то при таких умовах ми могли би заробити 100 млн грн за день, або 36 млрд грн за рік. Відповідно, 2000 МВт можуть принести державі близько 72 млрд грн на рік», - порахував **Кудрицький**.*

І після цих публічних підрахунків десь спрацювала кнопка «О, тєма!»

Справа в тім, що

по нинішньому законодавству, ось ці гроші за перетин «Укренерго» має «скирдувати» на спеціальний рахунок, який має одну мету – розбудову мереж між Україною і Європою. І витратити з нього кудись наліво – неможливо. Треба тільки змінювати закон (див. ст.43 закону «Про ринок електричної енергії»).

Так, в змінах до закону можна написати, що ці мільйони можна витрачати і на «інші благородні цілі».

Наприклад,

вставити шибки та двері, полагодити дахи у будинках, зруйнованих окупантами. **Це дозволило б підключати ці будинки до опалення.** Бо зима вже не за горами, і в Україні зараз дуже загрозлива ситуація з опалювальним сезоном. Гроші на нього ой як треба.

Але здається, що влада обрала інший сценарій.

7 липня **Кабінет міністрів випустив прес-реліз про покладання *спеціальних обов'язків* на учасників ринку електроенергії**, які її зараз експортують в Європейський Союз.

Самого урядового акту ще нема, тому висновки робити зарано. Бо подробиці важливі.

Гірший варіант розвитку буде у тому випадку, якщо

державну дельту заберуть з «хороших цілей» і віддадуть у «погані руки».

Під поганими руками маю на увазі «Енергоатом».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 06 березня 2022 р. № 222

Київ

Про затвердження Положення про покладення спеціальних обов'язків на суб'єктів ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу

Відповідно до статті 11 Закону України "Про ринок природного газу", Указу Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 "Про введення воєнного стану в Україні" Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Положення про покладення спеціальних обов'язків на суб'єктів ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу, що додається.

2. Міністерству енергетики підготувати до 15 березня 2022 р. рішення про внесення змін до Порядку визначення компенсації, що надається суб'єктам ринку природного газу, на яких покладаються спеціальні обов'язки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2020 р. № 1194 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 99, ст. 3225).

3. Ця постанова набирає чинності з 1 березня 2022 р. та діє протягом шести місяців після припинення або скасування воєнного стану.

Прем'єр-міністр України **Д. ШМИГАЛЬ**

Інд. 37

Положення, що додається:

Він з санкції голови Офісу президента Андрія ***Єрмака*** знаходиться під контролем угрупування «деркачівців» (того самого нардепа ОПЗЖ Андрія Деркача, якого СБУ підозрює у державній зраді на користь Росії).

До нього входять міністр енергетики Герман ***Галущенко***, керівник «Енергоатом» Петро ***Котін***, голова НКРЕКП Костянтин ***Ущаповський***, керівництво ДП «Гарантований покупець» та низка інших держменеджерів на посадах різних рівнів.

Енергетичний заступник Єрмака Ростислав ***Шурма*** також цілком занурений в цю тематику.

У мене немає жодних сумнівів у тому, що

якщо гроші зрештою якимось чином будуть каналізовані в «Енергоатом», то звідти їх вже легко розпихають по приватним кишеням.

Ось лише один з прикладів тамошніх розпилів:

🅰️Начало https://nashigroshi.org/2020/12/28/enerhoatom-taiemno-dav-422-mil-yony-na-budivnytstvo-skhovyshcha-iadernykh-vidkhodiv-firmi-shcho-nikoly-ne-buduvala-nichoho-podibnoho/

🅱️Кінець https://nashigroshi.org/2022/01/21/hroshi-sp-zheni-menedzhment-enerhoatomu-rozderybanyv-hroshi-na-dobudovu-stratehichnoho-ob-iektu-v-chornobyli/

Більше про оборудки «Енергоатома» у нас було за хештегом «Атом» https://nashigroshi.org/tag/atom/

Але сподіватимемось на те, що Денис ***Шмигаль*** не буде танцювати з ***Галущенком***. Та його ПСО буде спрямоване на хороші цілі.

Також сподіватимемось на те, що **в результаті пертурбацій не буде зліплено черговий картель чи монополію, яка узгодить норми розподілу прибутків поза державним бюджетом.**

Бо це зараз прямо мейнстрім у нинішньої влади.

Наприклад,

днями було оголошено про створення монополіста у лісовій галузі – держпідприємства «Ліси України».

***